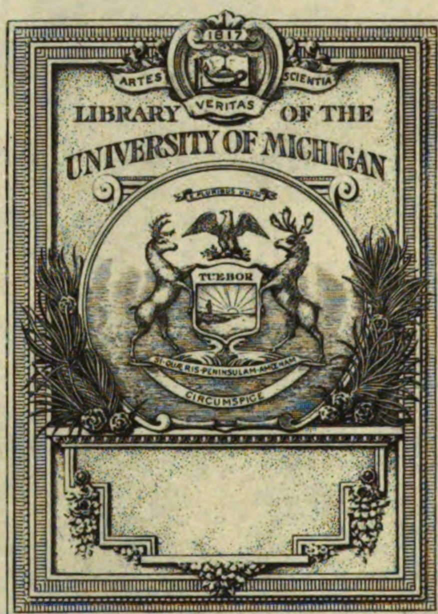

1817
ARTES
SCIENTIA
VERITAS
LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY OF MICHIGAN
TUEBOR
SI QUÆRIS PENINSULAM AMŒNAM
CIRCUMSPICE

ΜΗΝΑΙΑ

ΤΟΥ

ΟΛΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ.

ΤΟΜΟΣ Β΄

ΠΕΡΙΕΧΩΝ ΤΗΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ ΤΩΝ

ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ καὶ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΜΗΝΩΝ

ΕΝ ΡΩΜῌ

1892

ΜΗΝ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ
ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

ΤΗ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ.

Εἰ βούλει ἑορτάσαι τοὺς Ἁγίους τούτους, ὅρα τὴν ἑορτάσιμον αὐτῶν καὶ πλήρη Ἀκολουθίαν εἰς τὴν Α΄. τοῦ Ἰουλίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β΄. **Ὅλην ἀποθέμενοι.** Αὐτόμελον.

Ὅλην ἀποθέμενοι * ἐν οὐρανοῖς τὴν ἐλπίδα,* θησαυρὸν ἄσυλητον * ἑαυτοῖς οἱ Ἅγιοι * ἐθησαύρισαν· * δωρεὰν ἔλαβον,* δωρεὰν διδοῦσι * τοῖς νοσοῦσι τὰ ἰάματα· * χρυσὸν ἢ ἄργυρον * εὐαγγελικῶς οὐκ ἐκτήσαντο· * ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι * τὰς εὐεργεσίας μετέδωκαν· * ἵνα διὰ πάντων * ὑπήκοοι γενόμενοι Χριστῷ,* ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύωσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὕλην ἐβδελύξαντο * τὴν ἐπὶ γῆς φθειρομένην,* οὐρανοπολῖται δὲ * ἐν σαρκὶ ὡς Ἄγγελοι * ἐχρημάτισαν * ἡ ὁμόφρων σύσκηνος,* ξυνωρὶς ὁμότροπος * τῶν Ἁγίων καὶ ὁμόψυχος.* Διὸ τοῖς κάμνουσι * πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύουσιν,* ἀνάργυρον παρέχοντες * τὴν εὐεργεσίαν τοῖς χρῄζουσιν· * οὓς ἐν ἐτησίοις * ὑμνήσωμεν ἀξίως ἑορταῖς * ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύοντας * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὅλην εἰσοικίσασα * ἐν ἑαυτῇ τὴν Τριάδα,* δυὰς ἡ ἀοίδιμος * Κοσμᾶ καὶ Δαμιανὸς * οἱ θεόφρονες,* ὡς κρουνοὶ βλύζουσιν * ἐκ πηγῆς νάματα * ζωηφόρου τῶν ἰάσεων· * ὧν καὶ τὰ λείψανα * πάθη δι' ἀφῆς θεραπεύουσι· * καὶ μόνα τὰ ὀνόματα * νόσους ἐκ

βροτῶν ἀπελαύνουσι· * πάντων τῶν προσφύγων * σωτήριοι τελοῦντες, τῷ Χριστῷ * ἐν παῤῥησίᾳ πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Ἀτελεύτητος ὑπάρχει * τῶν Ἁγίων ἡ χάρις,* ἣν παρὰ Χριστοῦ ἐκομίσαντο· * ὅθεν αὐτῶν καὶ τὰ λείψανα * ἐκ θείας δυνάμεως * διηνεκῶς ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· * ὧν καὶ τὰ ὀνόματα μόνα * ἐκ πίστεως ἐπιβοώμενα,* τῶν ἀνιάτων ἀλγηδόνων ἀπαλλάττουσι· * δι' ὧν, Κύριε, καὶ ἡμᾶς * τῶν τῆς ψυχῆς καὶ σώματος παθῶν * ἐλευθέρωσον, ὡς φιλάνθρωπος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμη ὀλισθήσας τε * καὶ δουλωθεὶς τῷ τυράννῳ * ἀπάτῃ, Θεόνυμφε,* πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον * εὐσπλαγχνίαν σου * καὶ θερμὴν δέησιν,* Παναγία Κόρη,* καταφεύγω ὁ πανάθλιος.* Διό με λύτρωσαι * τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων,* καὶ σῶσόν με, Πανάμωμε,* τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων,* ἵνα σε δοξάζω * καὶ πόθῳ προσκυνῶ καὶ ἀνυμνῶ * καὶ μεγαλύνω σε, Δέσποινα,* τὴν ἀειμακάριστον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ῥομφαία, ὡς ἔφησεν * ὁ Συμεών, τὴν καρδίαν * τὴν σὴν διελήλυθε,* Παναγία Δέσποινα,* ὅτε ἔβλεψας * τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα * ἀποῤῥήτῳ λόγῳ * ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον * Σταυρῷ ὑψούμενον,* ὄξος καὶ χολὴν ποτιζόμενον,* πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον,* χεῖράς τε καὶ πόδας ἡλούμενον· * καὶ ὀδυρομένη * ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· * Τί τοῦτο, Τέκνον γλυκύτατον,* τὸ καινὸν μυστήριον;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β΄.

Ἡ πηγὴ τῶν ἰαμάτων * ἕνα καὶ μόνον ἐθεράπευε τοῦ ἔτους· * ἡ σκηνὴ τῶν Ἀναργύρων * ἅπαν τὸ πλῆθος θεραπεύει τῶν νοσούντων· * ἀνενδεὴς γὰρ ὑπάρχει καὶ ἀδαπάνητος * ὁ πλοῦτος τῶν Ἁγίων.* Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, Χριστέ, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Πόθῳ θείῳ καὶ ἔρωτι τῶν μελλόντων * πρακτικῶς πολιτευσάμενοι,* τὰς σωτηρίους ὁδοὺς διηνύσατε.* Ὅθεν τὸν καθαρὸν τῆς ψυχῆς * ἀκηλίδωτον τηρήσαντες,* τῶν ἐνύλων τελείως ἀπέστητε.* Πνεύματι δὲ Θείῳ χρυσωθέντες,* ἀχρύσως τὰς ἰάσεις * τοῖς νοσοῦσι παρέχετε,* δυὰς ἱερά,* φωταυγὴς ξυνωρίς,* πεφωτισμένον θεῖον ζεῦγος, Ἀνάργυροι,* ἐν θλίψεσι καὶ νόσοις * ἐπισκεπτόμενοι ἡμᾶς * καὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς νόσους * ἀναργύρως ἰώμενοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Στίχ. **Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.**

Μεγάλων ἀξιωθέντες * δωρεῶν, πανεύφημοι,* ἐν ταπεινότητι βίου * ἐν τῇ γῇ ἐπολιτεύσασθε· * καὶ διερχόμενοι πανταχοῦ,* δωρεὰν τῶν νοσούντων * τὰ πάθη ἰώμενοι * ὤφθητε Ἀγγέλων συνόμιλοι.* Κοσμᾶ σὺν τῷ Δαμιανῷ τῷ σοφῷ * ἀδελφοὶ τερπνότατοι * καὶ ἡμῶν τὰ πάθη * ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν ἰάσασθε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Πάντοτε ἔχοντες Χριστὸν * ἐνεργοῦντα ἐν ὑμῖν,* Ἅγιοι Ἀνάργυροι,* θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ * ἀσθενοῦντας θεραπεύοντες· * καὶ γὰρ τὸ ἰατρεῖον ὑμῶν * πηγὴ ὑπάρχει ἀνεξάντλητος· * ἀντλουμένη δὲ μᾶλλον ὑπερεκβλύζει * καὶ χεομένη περισσεύεται· * καθ' ἑκάστην κενουμένη * καὶ πληθυνομένη * πᾶσι χορηγοῦσα * καὶ μὴ λειπομένη· * καὶ οἱ ἀρυόμενοι * κορέννυνται ἰάματα * καὶ αὕτη διαμένει ἀδαπάνητος.* Τί οὖν ὑμᾶς καλέσωμεν; * θεράποντας ἰατροὺς * ψυχῶν τε καὶ σωμάτων,* ἰατῆρας παθῶν ἀνιάτων,* δωρεὰν ἰωμένους * ἅπαντας εἰληφότας * χαρίσματα παρὰ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ * τοῦ παρέχοντος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε,* σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή,* ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς· * σὲ ἱκετεύομεν,* πρέσβευε, Δέσποινα,* μετὰ τῶν Ἀναργύρων * καὶ πάντων τῶν Ἁγίων * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. **Τριήμερος ἀνέστης.**

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον * ἀδίκως καθηλοῦντά σε ἐπὶ ξύλου * ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνὴ * καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα,* ὡς Συμεὼν προέφη,* τὰ σπλάγχνα, Σῶτερ, ἐτιτρώσκετο.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ἅγιοι Ἀνάργυροι * καὶ θαυματουργοί,* ἐπισκέψασθε τὰς ἀσθενείας ἡμῶν· * δωρεὰν ἐλάβετε,* δωρεὰν δότε ἡμῖν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ἀναγινώσκομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοὺς δύω παρόντας τῶν Ἁγίων.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὕμνοις γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀναργύρους.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. **Ἄσωμεν, πάντες λαοί.**

Ὑπὸ τῆς χάριτος * τῆς ἀρχικῆς Τριάδος * ἡ δυάς, ἡ θαυμαστὴ καὶ σεβάσμιος * φωτιζομένη, πᾶσιν * ἰάματα τοῖς προσιοῦσι πιστῶς * παρέχει ἀεννάως * ἀναβλυστάνουσα.

Μυσταγωγούμενοι * τοῖς ζωηφόροις λόγοις,* ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ ἐξέλαμψαν,* τὴν τῶν παθῶν ὁμίχλην * εὐκόλως διασκεδάζοντες * τῇ ζέσει τῆς πίστεως * οἱ Παμμακάριστοι.

Νόμῳ πειθόμενοι * τῷ τοῦ Σωτῆρος, πᾶσαν * ἡδυπάθειαν σαρκὸς μὲν ἀπέθεντο,* ταῖς ἀρεταῖς ψυχὰς δὲ * φανότατα καταλαμπρύναντες,* ἐν κόσμῳ διέπρεψαν * οἱ Ἀξιάγαστοι.

Θεοτοκίον.

Ὅλον τὸν ἄνθρωπον * ἐν σῇ γαστρὶ σκηνώσας,* Θεομῆτορ, ἀποῤῥήτως ἠμφιάσατο * ὁ ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας * Υἱὸς ἀχρόνως ὁ ὑπέρθεος· * αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν,* ὅτι δεδόξασται.

Κανὼν δεύτερος, ἔχων Ἀκροστιχίδα τήνδε·

Δυάς με σώζοις τῶν σοφῶν Ἀναργύρων. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Δυὰς φωτοειδὴς * τῶν σοφῶν Ἀναργύρων,* Τριάδι τῇ σεπτῇ * σὺν πᾶσιν ἐκλεκτοῖς * παρεστῶσα, ἱκέτευε * μνήμην σου τὴν φωτοφόρον * τοὺς τελοῦντας φωτίζεσθαι * ταῖς τοῦ Πνεύματος θείαις λαμπρότησιν.

Ὑπέρτερον τὸν νοῦν * τῶν ἐνύλων δεικνῦντες,* τὰς ἀΰλους ἀστραπὰς * τοῦ Πνεύματος, σοφοὶ * ὑπεδέξασθε Ἅγιοι· * ὅθεν σκότος νοσημάτων * διαλύετε πάντοτε * ἐπισκέψεσι θείαις, Ἀνάργυροι.

Ἀνύστακτον ψυχῆς * κεκτημένοι τὸ ὄμμα * πρὸς ἐκπλήρωσιν Θεοῦ * τῶν θείων ἐντολῶν,* τοὺς ὑπνοῦντας νοσήμασιν,* ἔνδοξοι, πρὸς εὐρωστίαν * διϋπνίζετε χάριτι * συμπαθεῖς, θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Θεὸν * ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων * ἐσωμάτωσας, Ἁγνή,* τὸν δείξαντα ἡμῖν * Ἰατροὺς τῶν παθῶν ἡμῶν,* ἄχραντε, σωτηριώδεις * καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας * τοὺς σεπτοὺς Ἀναργύρους ἐν Πνεύματι. Ὠδὴ γ΄. Στερέωσόν με, Χριστέ.

Ἰάσεων τὰς πηγὰς * τῶν δωρεῶν τε τῶν θείων * τοὺς ὀχετούς, τοῦ ἀΰλου * φωτὸς τὰ λαμπρότατα * δοχεῖα ἅπαντες * ἀξίως ὑμνήσωμεν.

Σωμάτων τε καὶ ψυχῶν * ὡς ἰατρεύοντες πάθη,* τὰς ἀῤῥωστίας τῶν προσιόντων * ὑμῖν, Πανσεβάσμιοι,* προθύμως νῦν * ὡς εὐεργέται θεραπεύετε.

Γονίμοις ἐν ἀρεταῖς * κατακοσμούμενοι, πᾶσαν * τὴν φθειρομένην τρυφὴν τοῦ βίου * σαφῶς ἀπεκρούσαντο * τῷ θείῳ κάλλει * ἀνενδότως ἀτενίζοντες. Θεοτοκίον.

Ἐν εἴδει τῷ καθ' ἡμᾶς * ὁ πρὶν ἀνείδεος ὤφθη,* Θεογεννῆτορ, συνεισδραμούσης * σαρκὶ τῆς Θεότητος * ἐν μήτρᾳ σου τῆς παναγίας, Θεόνυμφε.

Κανὼν δεύτερος. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μύρων εὐῶδες * ἰαμάτων ὁ θεῖος ναὸς ὑμῶν * ἀναβλύζων ἱερῶς * ταῖς ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος,* πάθη δυσωδέστατα * ἐκπλύνει πάντοτε.

Ἐπουρανίαις * ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενοι πάντοτε,* τὴν σκηνὴν ὑμῶν ἀεὶ * πηγὴν ἰάσεων, Ἅγιοι,* χάριτι δεικνύετε * τοῦ Παντοκράτορος.

Σαρκὸς τὰ πάθη * ἐγκρατείας κημῷ χαλινώσαντες,* τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγὰς * πλουσιωτάτως ἐδέξασθε· * ὅθεν ταῖς ἰάσεσι * κόσμον πλουτίζετε.

Θεοτοκίον.

Ὡραιοτάτην * ἐν γυναιξὶ σε Θεὸς ἐξελέξατο * καὶ ἐκ σοῦ σωματικῶς,* Ἁγνή, τεχθῆναι εὐδόκησεν * ὁ ἀναπαυόμενος * ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ * καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα,* ἀλλ' ἐν
» σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς * ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ, Χριστέ· * οὐ γάρ
» ἐστιν Ἅγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Οὐρανόθεν θαυμάτων τὴν δωρεὰν * παραδόξως λαβόντες παρὰ Χριστοῦ,* πάντα θεραπεύετε * ἀεννάως τὰ πάθη· * ἐν ὑμῖν γὰρ ὤφθη * ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος * χορηγοῦσα θείων * ἰάσεων δύναμιν· * ὅθεν καὶ ἀφθάρτων * ἀγαθῶν εὐπορίαν * τῇ πίστει ἐκτήσασθε * ἀναργύρῳ φρονήματι.* Θεοφόροι Ἀνάργυροι * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Ὅμοιον.

Ἰαμάτων δοτῆρες θαυματουργοὶ * καὶ θαυμάτων λαμπτῆρες φωταγωγοὶ * πᾶσιν ἀνεδείχθητε * τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι· * τῶν γὰρ παθῶν τὴν φλόγα * τῇ πίστει δροσίζοντες,* τῶν πιστῶν ἐν ταύτῃ * τὸ φρόνημα θάλπετε· * ὅθεν ἰατρεῖον * τῶν ψυχῶν κεκτημένοι,* τὸν θεῖον ναὸν ὑμῶν * ἐν αὐτῷ καταφεύγομεν.* Θεοφόροι Ἀνάργυροι,* πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν Βασίλισσαν * πάντες δεῦτε πιστοί,* τὴν Μητέρα τοῦ πάντων Δημιουργοῦ φωναῖς μεγαλύνωμεν * καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· * Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία,* Παρθένε πανύμνητε,* τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε,* καὶ σκέπε πρεσβείαις σου·.* ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ * τοῦ Θεοῦ παῤῥησίαν * οἰκτείρειν βραβεύειν τε * νοσημάτων τὴν

ἴασιν· * διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,* τοῦ δοθῆναι ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου * τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι * τὸν ἄσπορον τόκον σου. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα * ἐν τῷ Σταυρῷ * ὡς ἑώρα κρεμάμενον, ἡ Ἁγνὴ * τὰ σπλάγχνα ἐκόπτετο,* μητρικῶς ὀλολύζουσα· * Οἴμοι ! φῶς τοῦ κόσμου,* Θεέ μου καὶ Κύριε,* τίνος χάριν ταῦτα * ἑκὼν νῦν ὑφίστασαι; * θέλων πάντως σῶσαι * γηγενεῖς καὶ πρὸς θείαν * ζωὴν μετοικίσασθαι * τὴν φθαρεῖσαν εἰκόνα σου.* Μεγαλύνω τὰ πάθη σου· * αὐτὰ * διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ὑπήνεγκας * τὰ τῶν ἁπάντων ὀδύνας * ταῖς σαῖς ἐξιώμενος.

Ὠδὴ δ'. Κατενόησα, Παντοδύναμε.

Ρήσει θείᾳ σαφῶς ἑπόμενοι,* οὐ χρυσοῦ λαμπηδόνας * οὐδὲ ἀργυρίου, Θεῖοι, ἐκτήσασθε.

Ἀπαστράπτοντες θείοις θαύμασιν,* οἱ Ἀνάργυροι πάντες * εὐεργετοῦσι χάριν βραβεύοντες.

Ἰατροὶ σοφοὶ ἀνεδείχθητε * τῶν παθῶν ταῖς ὀδύναις * ἀλεξικάκους χεῖρας προσάγοντες. Θεοτοκίον.

Ῥαπιζέσθωσαν νῦν τὰ πρόσωπα * τῶν μὴ σὲ Θεοτόκον * ὁμολογούντων,* πάναγνε Δέσποινα.

Κανὼν δεύτερος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ζωηφόροις ἐνεργείαις * ὁλικαῖς ἐπιδόσεσι * τὰ θανατηφόρα πάθη * τῶν βροτῶν θεραπεύετε,* φωτοειδέστατοι στῦλοι,* πύργοι ἄσειστοι,* τῆς ἀμπέλου.

Οἱ μαζοὶ τῆς Ἐκκλησίας * οἱ τὸ γάλα προχέοντες * τὸ τῶν ἰαμάτων,* οἱ πεφωτισμένοι Ἀνάργυροι,* οἱ διατρέφοντες πάντας * θείοις βρώμασιν * εὐφημείσθωσαν χαρμονικοῖς * μελῳδήμασιν.

Ἰατρεῖον ἀνεδείχθη * ὁ ναὸς ὑμῶν, Ἅγιοι,* τῶν χειμαζομένων * ἄκλυστος λιμὴν καὶ σωτήριος,* ἐν ᾧ προστρέχοντες πάντες * κομιζόμεθα * τὴν γαλήνην, καὶ τὴν τῶν δεινῶν * ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με, Παρθένε,* τῆς ἐν σοὶ καταξίωσον,* ἡ τεκοῦσα Λόγον * μόνον ἀληθῶς συμπαθέστατον,* τὸν συμπαθεῖς τοὺς Ἁγίους * ἀναδείξαντα * ἰατῆρας καὶ θαυματουργοὺς * ἐν τοῖς πέρασιν.

Ὠδὴ ε'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες.

Ὡς κρουνοὶ θεόρρυτοι * πηγάζετε πιστοῖς * εὐεργεσίας νάματα * τῆς ψυχῆς τε καὶ τοῦ σώματος * θεραπεύοντες νόσους,* Ἀνάργυροι ἔνδοξοι.

Τὴν πηγὴν τῆς χάριτος,* Ἀνάργυροι σεπτοί,* ἀναστομοῦντες ἅπασιν * εὐρωστίαν διανέμετε * τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ * ὑμῖν νῦν προστρέχουσιν.

Οἱ λαμπροὶ καὶ πάνσοφοι * ἀστέρες, οἱ τὴν γῆν * προφανῶς οὐρανώσαντες,* ἐν μιμήσει τῆς λαμπρότητος * τῶν Ἀγγέλων ἀπαύστως * ἡμᾶς καταυγάζουσιν. Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας,* τὸν πάντων Ποιητὴν * τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον * συλλαβοῦσα, Μητροπάρθενε,* καὶ τεκοῦσα τῷ κόσμῳ * Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Κανὼν δεύτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ταῖς θείαις λαμπρότησι * σαφῶς καταστραπτόμενοι,* πάντα περιέρχεσθε τὸν κόσμον.* πάντας ἀνθρώπους * καταφωτίζοντες,* σκότος ἐκδιώκοντες παθῶν,* δαίμονας ἐλαύνοντες,* θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Ὡς δύω φωτίζετε * φωστῆρες τὴν ὑφήλιον,* πνευματοκινήτως, Θεοφόροι,* πᾶσαν τὴν κτίσιν * περιερχόμενοι * καὶ τοὺς ἐπὶ κλίνης ὀδυνῶν * προσεπισκεπτόμενοι * καὶ δεινῶν ἐξαιρούμενοι.

Νοσοῦσιν τὴν ἴασιν,* παθῶν τὴν ἀπολύτρωσιν * ἐπιχορηγοῦντες ἀναργύρως,* πάντων προστάται * μέγιστοι ὤφθητε,* πάντων βοηθοὶ μετὰ Θεὸν,* πάντων ἀντιλήπτορες,* θεοφόροι Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐκύησας * Θεοῦ τὴν ἐνυπόστατον,* ἄχραντε Παρθένε Θεοτόκε,* τὴν τοὺς Ἁγίους * πανσόφους ἀναδείξασαν,* δι᾽ ὧν τοῦ κακίας σοφιστοῦ * πέπτωκε τὸ φρύαγμα * καὶ δεινὰ πανουργεύματα.

Ὠδὴ ϛ΄. Τὸν Προφήτην διέσωσας.

Σωτηρίους θεράποντας,* εὐεργέτας θεόφρονας,* Κοσμᾶν καὶ Δαμιανὸν τοὺς θείους * προθύμως τιμήσωμεν.

Σωφροσύνην τηρήσαντες * καὶ φρονήσει κοσμούμενοι,* Κοσμᾶς καὶ Δαμιανὸς οἱ θεῖοι * Χριστῷ συναγάλλονται.

Ὁμοφρόνως οἰκήσαντες,* ὁμοψύχως ἀσκήσαντες,* ὁμοῦ τὰς ἰάσεις βραβεύειν * ἡμῖν ἐπιστεύθητε. Θεοτοκίον.

Φῶς ἀπρόσιτον τέτοκας * μετὰ σώματος, Πάναγνε,* τὸ πάντα τὸν κόσμον φωτίζον * αὐγαῖς τῆς Θεότητος.

Κανὼν δεύτερος. Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς.

Οὐ τέχνῃ * ἀνθρωπίνῃ, ἐν θείᾳ δὲ χάριτι * ἀποκαθαίρετε νόσους * τῶν ἀνθρώπων, Ἔνδοξοι· * διὰ τοῦτο * κατὰ χρέος * εὐφημοῦντες ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Φιλίᾳ * πρὸς Χριστὸν, Θεοφόροι, συνδούμενοι,* πᾶσαν κακίαν δαιμόνων * διαλύετε θείᾳ χάριτι· * διὰ τοῦτο * τὴν ὑμῶν * ἐκτελοῦμεν πανήγυριν

Ὢ ὄντες * τῆς ἀμπέλου τῆς θείας βλαστήματα,* οἶνον ἡμῖν ἰαμάτων * τοῖς ἐν κατηφείᾳ * τῶν νοσημάτων * κεραννῦντες * εὐφροσύνης πληροῦτε, Ἀνάργυροι.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε * καθαρὸν ἀπειργάσατο, Δέσποινα, * ὁ καθαρώτατος Λόγος, * ὁ τὸν θεῖον οἶκον τῶν * Ἀναργύρων * μεγαλύνων * ἐν σημείοις καὶ τέρασι πάντοτε.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾷ
» σοι * ἐκ δαιμόνων λύτρου * κεκαθαρμένη, * τῷ δι' οἶκτον *
» ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Ποίημα Ῥωμανοῦ.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες * τῶν ἰαμάτων, * ἐφαπλοῦτε τὴν ῥῶσιν * τοῖς ἐν ἀνάγκαις, * Ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἔνδοξοι. * ἀλλὰ τῇ ὑμῶν ἐπισκέψει * καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλετε * τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Ὁ Οἶκος.

Πάσης συνέσεως καὶ σοφίας * ὑπέρκειται ὁ λόγος * τῶν σοφῶν Ἰατρῶν· * τοῦ γὰρ Ὑψίστου χάριν λαβόντες, * ἀοράτως τὴν ῥῶσιν δωροῦνται πᾶσιν· * ὅθεν κἀμοὶ * διηγήσεως χάριν δεδώρηνται * ὑμνῆσαι ὡς θεοφόρους * εὐαρέστους Θεοῦ καὶ θεράποντας * ἰαμάτων πλήθη παρέχοντας· * ἀλγηδόνων γὰρ πάντας λυτροῦνται, * τὸν κόσμον ἰώμενοι ἐν τοῖς θαύμασιν.

Συναξάριον.

Μὴν Νοέμβριος, ἔχων ἡμέρας λ'.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι', καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιδ'.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ, υἱῶν Θεοδότης τῆς ἐξ Ἀσίας.

Στίχοι.

Εἰ καὶ παρῆκαν γῆν Ἀνάργυροι δύω,
Πληροῦσιν, ὡς πρίν, καὶ πάλιν γῆν θαυμάτων.
Πρώτῃ Ἀκέστορε φῶτε Νοεμβρίου ἔκπτατον ἐκ γῆς.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητήν.

Ὅλοι Θεοῦ * θεοφρόνως ὤφθητε, * ὅλοι Θεοῦ χωρητικοί· * τὸν γὰρ κόσμον διὰ Θεὸν * πάντα κατελίπετε, * ἴχνεσιν ἑπόμενοι * τοῖς τοῦ Σωτῆρος, Πανένδοξοι, * θεοπρεπῶς * τὸν τῶν Πατέρων Θεὸν καταγεραίροντες.

Ὑπερφυῶς, * Ἰατροὶ πανάριστοι, * τῶν ἀσθενούντων τὰς πληγὰς * χειρουργίαις ταῖς μυστικαῖς * πάσας θεραπεύετε * φάρμακα σωτήρια * ἐκ θησαυρῶν ἀρυόμενοι * τῶν θεϊκῶν, * ἀνυμνοῦντες Θεόν, τὸν ὑπερένδοξον.

Στέφει τῆς σῆς * βασιλείας, Δέσποτα,* καὶ διαδήματι λαμπρῷ * κατεκόσμησας εὐπρεπῶς * τοὺς ὑπερποθήσαντας * κάλλος τὸ ἀμήχανον,* Χριστέ, τῆς σῆς ὡραιότητος,* καὶ τοῖς πιστοῖς * εὐεργέτας κοινοὺς τούτους ἀνέδειξας. Θεοτοκίον.

Ἀνατολῆς * τῆς ἐξ ὕψους, Πάναγνε,* φανερωθείσης ἐπὶ γῆς,* ἀνεδείχθης πανευπρεπὴς * πύλη καὶ ὁλόφωτος * κόσμον καταυγάζουσα * μαρμαρυγαῖς καθαρότητος * καὶ τοῖς πιστοῖς * λαμπηδόνας ἀεὶ θαυμάτων πέμπουσα.

Κανὼν δεύτερος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἀναστομοῦντες * τὴν πηγὴν τὴν θεόσδοτον, Ἅγιοι,* πᾶσι ποταμοὺς ἐκβλύζετε καθαρῶν * ἰαμάτων, ἀποπλύνοντες * παθῶν μιάσματα * καὶ δαιμόνων κακίαν ὀλέθριον.

Νενευρωμένη * τῇ ῥωστικῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι,* ῥῶσιν ἀσθενοῦσι πάντοτε χορηγεῖ * ἡ δυὰς τῶν Ἀναργύρων σου * ἡ ἀξιέπαινος,* Λόγε Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἅγιος μόνος * εἶ ὁ δοξάζων τοὺς Ἁγίους σου· * κόσμον δι' αὐτῶν λυτροῦσαι γὰρ τῶν δεινῶν * καὶ φωτίζεις τοὺς κραυγάζοντας· * Εὐλογημένος εἶ * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἐκ ῥίζης,* Ἰεσσαί, σὺ ἀνεβλάστησας,* ἄνθος τὸν Χριστὸν βλαστήσασα Μαριὰμ * τὸν ὡς ἄνθεσι τοῖς θαύμασι * καθωραίσαντα * τοὺς αὐτοῦ Ἀναργύρους θεράποντας.

Ὠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Νεκρωθέντες κόσμου τοῖς τερπνοῖς,* καὶ τῆς φιλαργυρίας * τὴν νόσον ἀποτεμόντες,* ὠνομάσθητε σοφοὶ * τοῖς πᾶσιν Ἀνάργυροι * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰωνίου μέτοχοι ζωῆς * γεγόνατε προδήλως· * ζωῆς γὰρ τῆς φθειρομένης * κατελίπετε τερπνὰ * συμφώνως κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,* τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥῦσαι πάντας, Δέσποτα Χριστέ,* δεινῶν ἀῤῥωστημάτων,* πρεσβείαις τῶν Ἀναργύρων,* καὶ ἀξίωσον ἀεὶ * συμφώνως κραυγάζειν σοι· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,* τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Γεγηθότες πάντες οἱ πιστοὶ * καὶ χάριτι ῥωσθέντες * οἱ τόκῳ λελυτρωμένοι,* Μητροπάρθενε, τῷ σῷ * ἀπαύστως κραυγάζομεν· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,* τὸν Κύριον, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὕμνοι πάσης ὤφθητε ἐχθροῦ * κακίας, Ἅγιοι,* τῷ θείῳ Πνεύματι * ἡμῖν γενόμενοι ἔνδυμα· * σωτηρίας καὶ ἀφέσεως * καταστολὴ καὶ τῶν δεινῶν * ἀπαλλοτρίωσις * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα,* ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Υἱοὶ κατὰ μέθεξιν Θεοῦ,* Δαμιανὲ καὶ Κοσμᾶ,* πίστει γενόμενοι,* πατρῷον κλῆρον νῦν εὕρατε,* τὴν οὐράνιον ἀπόλαυσιν,* καὶ τῶν θαυμάτων τὴν φαιδρὰν * ὄντως ἐνέργειαν * καὶ βοᾶτε· * Πάντα τὰ ἔργα,* ὑμνεῖτε τὸν Κύριόν.

Ῥανίσιν ὑμῶν θεουργικαῖς * τὸν ῥύπον πλύνατε * τὸν ψυχικὸν ἡμῶν * καὶ τὰ ἐπώδυνα, Ἅγιοι,* φυγαδεύσατε νοσήματα * καὶ τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμὰς * ἀποδιώξατε * ὡς ἰατῆρες * ἡμῶν συμπαθέστατοι.

Ὡς κρίνα, ὡς ἄνθη νοητά,* ὡς ῥόδα Πνεύματι * ὡραϊζόμενοι * ἡμῖν ἐδείχθητε, Ἅγιοι,* εὐωδίαν ἀποπέμποντες * καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν * ἀποδιώκοντες * τῶν βοώντων· * Πάντα τὰ ἔργα,* ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται ὁ θάνατος ἐν σοί· * ζωὴν γὰρ ἔτεκες * τὴν ἐνυπόστατον * Χριστὸν τὸν Κύριον, Ἄχραντε,* τὸν προστάτας τῆς ζωῆς ἡμῶν * τοὺς Ἀναργύρους ἰατροὺς * βοῶντας δείξαντα· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκῳ
» ἔφραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμε-
» νοι * οἱ εὐσεβείας ἐρασταί,* Παῖδες κραυγάζοντες.* Εὐλογεῖτε,*
» πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Σὲ τὴν φαεινὴν λαμπάδα.

Ὕμνοις τὴν σοφὴν δυάδα * τοῦ φωτὸς τοῦ νοητοῦ * ἀπαστράπτουσαν αἴγλην,* καὶ φωτισμοῦ τοῖς πᾶσι μεταδιδοῦσαν * ἀπαύστως μακαρίσωμεν.

Ῥώμην ψυχικῆς ὑγείας * ἐμποιοῦντες τοῖς πιστοῖς * καὶ σωμάτων ἰᾶσθαι * πεπιστευμένοι * πάθη οἷα σωτῆρες,* ἀξίως ἀνυμνεῖσθε ἀεί.

Οἱ θεοφεγγεῖς φωστῆρες * νοητῶς τὸν οὐρανὸν * τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας * φωτοδοσίας χύσει νῦν δαδουχοῦντες * ἀπαύστως καταυγάζουσιν.

Ὑπὸ τῆς σεπτῆς Τριάδος * ἡ θεόκλητος δυὰς * σθενουμένη προχέει * τῶν ἰαμάτων πᾶσι τὰς χορηγίας * τοῖς πόθῳ μακαρίζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς νεφέλην * καὶ ἁγίαν κιβωτὸν,* τὴν ὁλόφωτον πύλην * τοῦ νοητοῦ Ἡλίου ὡς Θεοτόκον * ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Κανὼν δεύτερος. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοὺ δὴ τί καλὸν ἢ τί * τερπνὸν, φησιν,* ἀλλ᾽ ἢ μόνον τὸ οἰκίζεσθαι * νῦν ἀδελφοὺς ἐν ὁμονοίᾳ * εἰς τόπους φωταυγεῖς,* εἰς σκηνώματα οὐράνια,* εἰς δόξαν ἀμάραντον· * οὓς ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ὡς μέγιστος οὗτος ὁ ναὸς * τοῖς θαύμασι * καθ᾽ ἑκάστην σεμνυνόμενος· * ἔνθα ἀεὶ ἐπιδημοῦντες,* Κοσμᾶ, Δαμιανὲ ἀξιάγαστοι,* τὴν ῥῶσιν τοῖς δεομένοις παρέχετε· * ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σήμερον συγχαίρουσιν ἡμῖν,* Μακάριοι,* ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν Ἄγγελοι, * θεῖοι Ἀπόστολοι, Προφῆται * καὶ Ὅσιοι καὶ Δίκαιοι ἅπαντες· * μεθ᾽ ὧν περιχαρῶς αὐλιζόμενοι * ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Ἡ θεία δυὰς καὶ φωταυγὴς,* Ἀνάργυροι * θεοφόροι πανσεβάσμιοι,* ἄφεσιν τῶν ἁμαρτημάτων,* διόρθωσίν τε βίου αἰτήσασθε * καὶ πάντων τῶν δεινῶν ἀπολύτρωσιν * τοῖς εὐφημοῦσιν ἡμᾶς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον, Ἁγνὴ,* γεγένησαι * τοῦ τὰ πάντα καταυγάσαντος * καὶ φωτοφόρους τοὺς Ἁγίους * δεικνύντος, νῦν τὸ σκότος ἐξαίροντας * παθῶν τῶν ψυχοφθόρων ἐν Πνεύματι,* Ἄχραντε μόνη πολυύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι * τὴν κατάραν εἰσῳ-
» κίσατο· * σὺ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε,* τῷ τῆς κυοφορίας βλα-
» στήματι * τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὅθεν σε πάντες
» μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων * ἐκ Θεοῦ εἰληφότες,* Ἀνάργυροι μακάριοι,* θεραπεύετε νόσους * καὶ ἰᾶσθε ἅπαντας * τοὺς πιστῶς προστρέχοντας * τῷ θείῳ ὑμῶν τεμένει· * διὰ τοῦτο συμφώνως * μακαρίζομεν ἀξίως * τὴν σεπτὴν ὑμῶν μνήμην.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐκύησας, Πανάχραντε,* τοῦ Θεοῦ Θεὸν Λόγον,* τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον * ἐκτελοῦντα πανσόφως * οἰκονομίαν ἀρίστην· * διὰ τοῦτό σε πάντες * ὑμνολογοῦμεν ἀξίως * ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ * λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων * καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων * ἐκ Θεοῦ εἰληφότες,* ἀναργύρως τὰ πάθη * τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν * θεραπεύετε,* παγκόσμιοι Ἀνάργυροι· * ὅθεν δι' ὑμῶν Χριστὸς τοῖς πιστοῖς * τὴν δεδομένην εὐρωστίαν χαριζόμενος,* φωστῆρας ἀπλανεῖς * ὑμᾶς ἀναδείκνυσι τῷ οἰκουμένῃ· * αὐτῷ πρεσβεύσατε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἐκ τῆς ἄνωθεν προμηθείας * τὴν τῶν ἰαμάτων ἄβυσσον ἐξαντλήσαντες,* πᾶσιν ἀναβλύζετε τοῖς πιστοῖς * τὰς ἰάσεις, Ἀνάργυροι· * ὑπερφυῶς γὰρ * τῶν νοσούντων τὰ πάθη * ἐν χειρουργίαις μυστικαῖς,* ἐκ θησαυρῶν τοῦ Πνεύματος * φάρμακα προτιθέντες σωτήρια,* τοῖς κάμνουσι θεραπεύετε· * ὅθεν ναὸς σεπτὸς γεγονότες,* τῆς ζωαρχικῆς Τριάδος * ἐν ὑμῖν σαφῶς * τὴν κατοικίαν ποιησαμένης,* αὐτῇ πρεσβεύσατε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

Ἀγάλλεται ὁ χορὸς * τῶν Ἁγίων εἰς αἰῶνας· * βασιλείαν γὰρ οὐρανῶν ἐκληρονόμησαν.* Γῆ τὰ λείψανα αὐτῶν δεξαμένη * εὐωδίαν διέπνευσε.* Δοῦλοι Χριστοῦ γεγόνασι * κατασκηνώσαντες * εἰς ζωὴν αἰώνιον.

Ὁ αὐτός.

Ἰατροὶ τῶν ἀσθενούντων,* θησαυροὶ τῶν ἰαμάτων,* σωτῆρες τῶν πιστῶν,* Ἀνάργυροι πανευκλεεῖς,* τοὺς ἐν ἀνάγκαις κράζοντας * καὶ ὀδυνωμένους ἰάσασθε· * σὺν τῇ Θεοδότῃ * ἱκετεύοντες * Θεὸν τ ν ἀγαθὸν * λυτρώσασθαι ἡμᾶς * τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ.

Δόξα, Ἦχος δ'. Θεοφάνους.

Πηγὴν ἰαμάτων ἔχοντες,* Ἅγιοι Ἀνάργυροι,* τὰς ἰάσεις παρέχετε * πᾶσι τοῖς δεομένοις,* ὡς μεγίστων δωρεῶν ἀξιωθέντες * παρὰ τῆς ἀεννάου πηγῆς * τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ.* Φησὶ γὰρ πρὸς ὑμᾶς ὁ Κύριος,* ὡς ὁμοζήλους τῶν Ἀποστόλων· * Ἰδοὺ δέδωκα ὑμῖν τὴν ἐξουσίαν * κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων,* ὥστε αὐτὰ ἐκβάλλειν * καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον * καὶ πᾶσαν μαλακίαν· * Διὸ * τοῖς προστάγμασιν * αὐτοῦ καλῶς πολιτευσάμενοι,* δωρεὰν ἐλάβετε,* δωρεὰν παρέχετε,* ἰατρεύοντες τὰ πάθη * τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χαῖρε, καταφύγιον * Χριστιανῶν καὶ κραταίωμα· * χαῖρε, κλίμαξ οὐράνιε· * χαῖρε, τὸ κειμήλιον * τὸ τῆς παρθενίας· * χαῖρε, Θεοτόκε,* ἡ κιβωτὸς ἡ λογική· * τῆς θείας δόξης χαῖρε τὸ καύ-

χημα * τοῦ κόσμου καὶ στερέωμα,* τῶν πεπτωκότων ἀνάκλησις,* ἡ σκηνὴ ὁλόφωτος,* ἡ ἁγία καὶ πάγκαλος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα * καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον * ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος * Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον,* ἔκλαιε βοῶσα· * Τί τοῦτο, Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀνταποδίδωσιν, ὧν πεποίηκας * καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με * ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; * καταπλήττομαι, εὔσπλαγχνε,* τὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τίς μὴ θαυμάσει; * τίς μὴ δοξάσει; * τίς μὴ ὑμνήσει πιστῶς * τῶν σοφῶν καὶ ἐνδόξων * Ἀναργύρων τὰ θαύματα; * ὅτι καὶ μετὰ τὴν ἁγίαν * αὐτῶν μετάστασιν,* πᾶσι χορηγοῦσι * τοῖς προστρέχουσι πλουσίως τὰ ἰάματα· * καὶ τὰ τίμια καὶ ἅγια λείψανα αὐτῶν * βρύουσι τὴν χάριν τῶν ἰάσεων.* Ὢ Δυὰς ἁγία! * ὢ τίμιαι χάραι! * ὢ σοφία καὶ δόξα * τῆς ἐκ Θεοῦ δοθείσης ὑμῖν χάριτος! * Διὸ ὕμνοις ᾄσωμεν τῷ εὐεργέτῃ Θεῷ * τῷ ἀναδείξαντι τούτους * εἰς ἰατρείαν τῶν ψυχῶν * καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. **Δέσποινα, πρόσδεξαι.**

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε.

Οὐ φέρω τέκνον βλέπειν σε * τὸν τὴν ἐγρήγορσιν * πᾶσι διδοῦντα,* ξύλῳ ὑπνώσαντα,* ὅπως τοῖς πάλαι * ἐκ παραβάσεως καρποῦ * ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι * θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν παράσχῃς· * ἡ Παρθένος * ἔλεγε θρηνῳδοῦσα· * ἣν μεγαλύνομεν.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων τῶν Ἁγίων ἡ γ'. καὶ ς'. Ὠδή.

Κοινωνικόν. **Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.**

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε, ἐκέκραξα,** ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων τρία.

Ἦχος δ'. **Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.**

Τὸ πεντάριθμον σύνταγμα * τῶν Μαρτύρων ὑμνήσωμεν,* τὸν σοφὸν Ἀκίνδυνον * καὶ Πηγάσιον,* Ἐλπιδηφόρον, Ἀφθόνιον *

καὶ τὸν Ἀνεμπόδιστον,* τοὺς γενναίους ἀθλητὰς * καὶ θερμοὺς ἀντιλήπτορας,* τοὺς πηγάζοντας * ἀνεμπόδιστον χάριν καὶ ἐλπίδος * ἀφθονίαν ἀκινδύνως * τοῖς εὐσεβέσι παρέχοντας.

Οὐ λιμὸς, οὐδὲ κίνδυνος,* οὐ ζωὴ, οὐδὲ θάνατος,* οὐ λεβήτων βράσματα,* οὐ γῆς χάσματα,* οὐδὲ θηρίων τὰ στόματα * χωρίσαι δεδύνηνται * τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ * τὴν ὑμῶν καρτερόφρονες * γενναιότητα· * πρὸς αὐτὸν γὰρ ἀπαύστως ἐνορῶντες * καὶ αὐτὸν μόνον ποθοῦντες * τοὺς δυσμενεῖς ἐτροπώσασθε.

Οἱ τρυφῆς ἀπολαύοντες * καὶ φωτὸς ἐμφορούμενοι,* καὶ ζωὴν αἰώνιον * κληρωσάμενοι,* τοὺς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγοντας * κινδύνων λυτρώσασθε * καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς * καὶ παντοίας κακώσεως * τῇ θεόφρονι * πρὸς Θεὸν παῤῥησίᾳ κεχρημένοι,* καὶ συμπάθειαν δεικνῦντες * τὴν ἀληθῶς χριστομίμητον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀντωνίου.

Σήμερον ἡ πενταυγὴς * τῶν Μαρτύρων ὁμήγυρις * ὡς σελασφόρων ἀστέρων συνέλευσις * τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα * πρὸς μυστικὴν εὐφροσύνην ἐκάλεσε. * Οὗτοι καὶ γὰρ,* ὡς τοῦ νοητοῦ Ἡλίου θεράποντες,* καὶ τῶν Περσικῶν καθαιρέται δογμάτων,* τοὺς τῷ αἰσθητῷ ἡλίῳ προσανέχοντας * καὶ προσκυνοῦντας τὸ πῦρ * ἐχειραγώγησαν πρὸς εὐσέβειαν· * ἐκέρασαν δὲ πλήρη * τὸν ἀθλοφορικὸν αὐτῶν κρατῆρα * καὶ τοῖς διὰ Χριστὸν ἐκχυθεῖσιν * αἵμασιν ἔστεψαν * ἡμᾶς προτρεπόμενοι * τοὺς εὐσεβείας ἐραστὰς,* Δεῦτε, λέγοντες * τοὺς ἀγῶνας ἡμῶν ἑστιάθητε * καὶ τοὺς στεφάνους * καὶ τὰ γέρα προσβλέψατε· * ὁ γὰρ ὑπομείνας εἰς τέλος,* οὗτος σωθήσεται,* Χριστὸς ἡ ἀλήθεια ἀπεφήνατο· * ἵνα κοινωνοὶ γένησθε * τῶν στεφάνων ἡμῖν,* καὶ πρεσβευτὰς ἡμᾶς * πρὸς Κύριον ἔχητε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Κητῴας κοιλίας με * τῆς πονηρᾶς ἁμαρτίας * ἐξάγαγε, Δέσποινα,* ἐν γαστρὶ χωρήσασα * τὸν ἀχώρητον· * χαλεποῦ κλύδωνος * πειρασμῶν λύτρωσαι· * καταιγίδος παραπτώσεων,* Κόρη, ἐξάρπασον,* τῶν ἀνομιῶν μου ξηραίνουσα * τὸ πέλαγος καὶ παύουσα * τῆς δαιμονικῆς παρατάξεως * τὰς ἐπαναστάσεις * τῇ θείᾳ συμπαθείᾳ σου, Ἁγνὴ,* ὅπως ἀπαύστως δοξάζω σε,* τὴν ἀειμακάριστον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν Ἄρνα τὸν ἴδιον,* Ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι * καὶ ἄμωμος Δέσποινα,* ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον * ὡς ἑώρακε * μητρικῶς ὠλόλυζε,* καὶ ἐκπληττομένη * ἀνεβόα· Τί τὸ ὅραμα * τέκνον γλυκύτατον * τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; * πῶς δῆμος ὁ ἀχά-

ριστος * βήματι Πιλάτου παρέδωκε * καὶ κατέκρινέ σε * θανάτῳ, τὴν ζωὴν τὴν τῶν βροτῶν; * ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον,* Λόγε, συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς 'Οκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Δεῦτε, ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ * ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον τῶν 'Αθλοφόρων,* ᾧ φιλέορτοι.* Δεῦτε, εὐφημήσωμεν αὐτούς,* μυστικῶς ἐγκωμιάζοντες· * Χαίροις, 'Ακίνδυνε,* χαίροις, Πηγάσιε,* χαίροις, 'Ανεμπόδιστε,* χαίροις, 'Ελπιδηφόρε,* χαίροις, 'Αφθόνιε,* οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων * εἰς χάος βυθίσαντες,* καὶ Χριστὸν τὸν Κύριον * ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου τρανῶς κηρύξαντες.* Διό,* παμμακάριστοι καὶ πολύαθλοι,* μὴ παύσητε πρεσβεύειν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου.

Ξύλῳ * τοῦ Σταυροῦ σε, 'Ιησοῦ,* προσαναρτηθέντα ὁρῶσα * ἡ 'Απειρόγαμος,* ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· * Τέκνον γλυκύτατον, * ἵνα τί ἐγκατέλιπες * ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν * μόνην Φῶς ἀπρόσιτον * τοῦ προανάρχου Πατρός; * σπεῦσον * καὶ δοξάσθητι, ὅπως * δόξης ἐπιτύχωσι θείας * οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

'Απολυτίκιον, Ἦχος β΄.

'Αθλοφόροι Κυρίου,* μακαρία ἡ γῆ,* ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν * καὶ ἅγιαι αἱ σκηναὶ * αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· * ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε * καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε.* Αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ἱκετεύσατε * σωθῆναι, δεόμεθα, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ 'Απόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς 'Οκτωήχου, καὶ τῶν 'Αγίων ὁ παρών, οὗ ἡ 'Ακροστιχίς·

Ταῖς σαῖς λιταῖς με, Μαρτύρων πληθύς, σκέπε.

Ποίημα Θεοφάνους.

'Ωδὴ α΄. Ἦχος δ΄. 'Ανοίξω τὸ στόμα μου.

Τριάδος ἰσάριθμοι * τῆς Παναγίας πανόλβιοι * Τριάδος ἐδείχθητε * προσκυνηταὶ τῆς σεπτῆς * καὶ παρίστασθε * τῷ θρόνῳ τῆς Τριάδος * θερμοὶ ἀντιλήπτορες * τῶν προστρεχόντων ἡμῖν.

'Ακίνδυνον, Ἅγιοι,* ἀνεμποδίστως πηγάζετε,* τὴν χάριν προσνέμοντες * τοῖς προσιοῦσι πιστῶς * πάντα κίνδυνον * καὶ πᾶσαν ἀθυμίαν * καὶ ζάλην καὶ τάραχον * καταπραΰνοντες.

Ἰσχὺν τὴν ἀνίκητον * περιζωσάμενοι, Ἅγιοι,* σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν * οὐκ ἐλογίσασθε· * ἀλλ' ἀπτόητον * τὸ φρόνημα δεικνῦντες,* πυρὸς καὶ κολάσεων * κατετολμήσατε.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη, Θεόνυμφε,* τὸν ἐν ὑψίστοις καθήμενον * ἀγκάλαις ἐβάστασας * σάρκα γενόμενον· * σὺ γὰρ πέφηνας * ἐκ πάντων τῶν αἰώνων * δοχεῖον ἐπάξιον * τοῦ Παντοκράτορος.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Στερεωθέντες * τοῦ Χριστοῦ τῇ δυνάμει, πανάριστοι,* διανοίᾳ σταθηρᾷ,* διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος * ἀθλοῦντες διήλθετε * πρὸς τὰ οὐράνια.

Ἀῤῥαγεστάτῃ * τῶν μελλόντων ἐλπίδι νευρούμενοι,* τῶν παρόντων ἀλγεινῶν * ἀνδρειοτάτῳ φρονήματι,* πανένδοξοι Μάρτυρες,* κατεφρονήσατε.

Ἶσα φρονοῦντες * τοῖς τρισὶ Νεανίαις, πανεύφημοι,* ἀπονοίας Περσικῆς * τὸ πῦρ σβεννῦντες ἐφάνητε,* τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος * περιχεόμενοι.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν * ἀσφαλῆ, Θεομῆτορ, κεκτήμεθα· * τὰς ἐλπίδας ἐπὶ σοὶ * ἀνατιθέντες σωζόμεθα· * πρὸς σὲ καταφεύγοντες * περιφρουρούμεθα.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ * καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα,* ἀλλ' ἐν
» σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς * ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ, Χριστέ· * οὐ γὰρ
» ἔστιν Ἅγιος * πλήν σου, φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν ποτὲ * τῶν ἀνομούντων οἱ λαοὶ * τὸ ἀνδρεῖον τῶν ψυχῶν * βλέποντες, Μάρτυρες, ὑμῶν * καὶ τῷ Κυρίῳ πιστεύοντες ἀνεκραύγαζον· * Δόξα σοι, Χριστὲ * παντοδύναμε· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς * καὶ ἕτερον οὐκ οἴδαμεν * ὁ ἐνεργῶν παράδοξα θαυμάσια * ἐν τοῖς ἁγίοις σου Μάρτυσιν.* Αὐτῶν πρεσβείαις,* Σωτὴρ, τοῦ κόσμου * φώτισον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ἀκινδύνως τὸν δρόμον * τὸν εὐσεβῆ * ἐν σταδίῳ ἀθλοῦντες * οἱ εὐκλεεῖς * ἐλπίδι διήνυσαν * τῶν στεφάνων ῥωννύμενοι· * τοὺς γὰρ ὑπεναντίους * εἰς τέλεον ὤλεσαν * ἀνεμποδίστως τὴν νίκην * αὐτῶν περαιώσαντες· * ὅθεν καὶ ἀφθόνως * τοῖς αἰτοῦσιν ἐν πίστει * πηγάζουσι πάντοτε * τὴν πληθὺν τῶν ἰάσεων· * οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον * ἐν σῇ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μῆτερ Θεοῦ,* τῷ κόσμῳ ἐκύησας * τὸν κόσμον κατέχοντα * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα συνέχοντα,* τὸν τροφοδότην πάντων * καὶ πλάστην καὶ Κύριον· * ὅθεν δυσωπῶ σε,* Παναγία Παρθένε· * Ῥυσθῆναι πταισμάτων μου,* ὅταν μέλλω παρίστασθαι* πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου.* Δέσποινα Παρθένε ἁγνή,* τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· * καὶ γὰρ δύνασαι * ὅσα θέλεις, Πανάμωμε. Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * καὶ λυτρωτὴν * ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα σὲ ἐν Σταυρῷ * ἀδίκως κρεμάμενον,* θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι· * Ὁ μὲν κόσμος εὐφραίνεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν,* ἥνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους,* Θεὲ ὑπεράγαθε,* ἀνεξίκακε Κύριε.* Ἢ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐφ' ἡμᾶς,* καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει* αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Λαμπρυνόμενοι τῷ κάλλει * τῆς ἀρίστης ἀθλήσεως,* φαεινοὶ λαμπτῆρες,* Μάρτυρες Χριστοῦ, ἀνεδείχθητε,* φαεινοτάταις ἀκτῖσι * καταυγάζοντες * τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα, Χριστέ,* τῇ δυνάμει σου.

Ἱλαστήριον τὸ αἷμα * τῶν Μαρτύρων γεγένηται * καὶ εὐωδεστάτη * ὄντως τῷ Θεῷ καθιέρωσις * ἀνεμποδίστως διδοῦσα * τὴν ἀκίνδυνον ἀναβρύουσαν πᾶσι πηγὴν τῶν ἰάσεων.

Τῶν ποικίλων πειρασμῶν τε * καὶ κινδύνων τὴν ἔφοδον * ταῖς ὑμῶν πρεσβείαις * ταῖς πρὸς τὸν Χριστὸν διακρούσασθε * τῶν ἐκτελούντων ἐν πίστει * τὴν πανίερον * καὶ πανέορτον μνήμην ὑμῶν,* Ἀξιάγαστοι.

Ἀνατρέψαντες τῆς πλάνης * τῶν εἰδώλων τὸ ἄθεον,* τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων * τὴν ζωοποιοῦσαν ἐνέργειαν * ἐπὶ τῶν ἔργων δεικνῦντες,* ἐκραυγάζετε * ἀεισέβαστοι· Δόξα, Χριστέ,* τῇ δυνάμει σου.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρότατόν σε ὅπλον * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα,* δυσχερείας πάσης * καὶ τῶν χαλεπῶν περιστάσεων * ἀποσειόμεθα βλάβην,* καὶ τὸν κλύδωνα * τῶν αἱρέσεων, Μῆτερ Θεοῦ * διαφεύγομεν.

Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Σεαυτὸν, Ἀφθόνιε,* προσήγαγες Θεῷ,* καρτερῶς τὴν τυραννικὴν * διελέγξας, ἔνδοξε,* γνώμην τὴν ἄθεον,* καὶ φωτὶ προσέδραμες * τῷ τῆς πίστεως γηθόμενος.

Μυηθεὶς, Ἀφθόνιε,* τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ,* δι' αὐτὸν σοῦ τὴν κεφαλὴν* ἀπετμήθης, ἄριστε,* καὶ πρὸς τὴν ἄληκτον* εὐφροσύνην ἔσπευσας * καὶ ἀθάνατον ἀπόλαυσιν.

Ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον * ἐλπίδα στηριχθεὶς * καὶ τερπνῶν τῶν ἐπὶ τῆς γῆς * καταπτύσας, πάνσοφε * Ἐλπιδηφόρε,* ἐπτερώθης ἔρωτι * τῆς ἀχράντου ὡραιότητος.

Μακαρίας λήξεως * ἀφράστου τε τρυφῆς * ἐν σκηναῖς ταῖς ἐν οὐρανοῖς * ἠξιώθης, ἔνδοξε * Μάρτυς Ἀκίνδυνε· * ἀκλινῶς γὰρ ἔδραμες * σὺ τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἀνατείλας Ἥλιος * ἐκ σοῦ ὁ νοητὸς * τηλαυγῶς, τὰς μαρμαρυγὰς * τῆς αὐτοῦ Θεότητος * πᾶσιν ἐφήπλωσε,* Θεοτόκε Δέσποινα· * διὸ πάντες σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς.

Ῥεόντων * τὸ φθαρτὸν παριδόντες,* τὰ ἄφθαρτα * κατηξιώθητε βλέπειν· * πειρασμῶν οὖν ῥύσασθε καὶ κινδύνων * τοὺς ἐν πίστει * ὑμᾶς προσκαλουμένους, Ἀήττητοι.

Τριάδος * τῆς ἀρχικῆς πανένδοξοι Μάρτυρες,* τοὺς χαλεπῶς δεδεμένους * καὶ φρουραῖς ἀφύκτοις κατεχομένους, * διαλῦσαι * ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις σπλαγχνίσθητε.

Ὑπὲρ σοῦ * ἑαυτοὺς παραδόντες εἰς θάνατον,* ἀθανασίας, Σῶτέρ μου,* οἱ γενναῖοι ἔτυχον καὶ σωτῆρες * τῶν ἐν ζάλῃ * καὶ συμφοραῖς καὶ θλίψει γεγόνασιν.

Θεοτοκίον.

Ῥῆξόν μου * τὸ τῶν πταισμάτων, Κόρη, χειρόγραφον τῆς συνεχούσης με λύπης, καὶ παθῶν τὴν λύσιν χαριζομένη, καὶ τηροῦσα διηνεκῶς ἀλώβητον, Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε,* ἡ Ἐκκλησία βοᾷ
» σοι,* ἐκ Δαιμόνων λύθρου * κεκαθαρμένη * τῷ δι' οἶκτον *
» ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος α΄ Ὁ Τάφος σου, Σωτήρ.

Ὡς ἄστρα ἀπλανῆ * τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης,* ἀνέλαμψαν τῇ γῇ * οἱ Χριστοῦ στρατιῶται,* τὸν ζόφον διώκοντες * τῶν παθῶν, καὶ πηγάζοντες * χάριν ἄφθονον * ἀνεμποδίστως τοῖς πᾶσι,* καὶ ἀκίνδυνον * τὴν σωτηρίαν δωροῦνται * ἐλπίδι τῆς πίστεως.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν ῥυπωθεῖσάν μου ψυχὴν * τῷ ῥείθρῳ τοῦ ἐλέους * τῆς σῆς φιλανθρωπίας * ἀπόσμηξον, Οἰκτίρμον,* καὶ ἐν φωτὶ ἀειλαμπεῖ * αὔγασον ὑμνῆσαι * τὸν πεντάριθμον χορὸν * τῶν Μαρτύρων σου

Ἀκίνδυνον * καὶ θεῖον Πηγάσιον * σὺν Ἐλπιδηφόρῳ * καὶ Ἀφθονίῳ τὸν γενναῖον * Ἀνεμπόδιστον * τοὺς σεπτοὺς Ἀθλοφόρους· * οἳ πᾶσαν προσβολὴν * βασάνων ἀνδρείως * τῇ ἀγάπῃ σου σαφῶς * τρέψαντες, Λόγε,* θῦμα λογικὸν * προσήγαγόν σοι ἑαυτοὺς * τῷ πάντων Κτίστῃ, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου καὶ Ἀνεμποδίστου.

Στίχοι.

Ἀκίνδυνον πῦρ· τῶν δὲ λοιπῶν τεττάρων,
Οὓς μὲν τὸ πῦρ ἔκτεινεν, οὓς δὲ τὸ ξίφος.
Δευτέρῃ Ἀφθονίῳ καὶ τέτρασι, πῦρ, ἄορ, ἆθλος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Ὡς ἐλυτρώσω τῆς φλογὸς * τοὺς τρεῖς εὐσεβεῖς Νεανίας,* οὕτω καὶ νῦν τοὺς Ἀθλητὰς * ἐν καμίνῳ πυρὸς διεφύλαξας,* ὁμοφρόνως βοῶντάς σοι· * Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Νέμεις ἀφθόνους δωρεὰς * καὶ θαυματουργίας πηγάζεις * τοῖς Ἀθλοφόροις σου, Χριστὲ,* συνεργῶν καὶ συμπράττων ὡς εὔσπλαγχνος,* καὶ φαινόμενος ψάλλουσιν· * Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Πλήθη Μαρτύρων ἀψευδῶς * συγκεχροτημένα τῇ πίστει * προσενηνόχατε Χριστῷ,* παραδόξων θαυμάτων ἐπίδειξιν * ἐνεργοῦντες καὶ ψάλλοντες· * Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι διὰ σοῦ * τῆς τῶν Προπατόρων κατάρας,* καὶ πρὸς ἀΐδιον τρυφὴν * μεταστάντες, τὸ Χαῖρέ σοι κράζομεν,* ὑπερένδοξε Δέσποινα,* ἡ Θεὸν σεσαρκωμένον ἡμῖν τεκοῦσα.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ἡ εὐαγεστάτη τῶν Μαρτύρων * πανήγυρις χαρμοσύνως ἐπεδήμησε * κόσμον καταυγάζουσα,* πάντας κατευφραίνουσα,* καὶ τηλαυγῶς φαιδρύνουσα * πίστει τοὺς ψάλλοντας· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θηρίων καὶ βόθρων καὶ βασάνων * ἀγρίων κατετολμήσατε, Μακάριοι,* ἔχοντες συλλήπτορα * τὸν ἀκαταγώνιστον * καὶ τὸν τῆς δόξης Κύριον,* ᾧ νῦν κραυγάζομεν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμᾶς τοὺς γενναίους Ἀθλοφόρους,* Ἀκίνδυνον, Πηγάσιον, Ἀφθόνιον,* αὖθις Ἀνεμπόδιστον * καὶ τὸν παναοίδιμον * Ἐλπιδηφόρον

ἔχοντες * τεῖχος ἀκράδαντον,* τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν ἀπαύστως * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στεφάνῳ τῆς νίκης κοσμηθέντες * καὶ κάλλους διαδήματι λαμπόμενοι,* αἴγλην τὴν ἀνέσπερον,* τέλος τὸ μακάριον * ἐν οὐρανοῖς εἰλήφατε,* Μάρτυρες, κράζοντες· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ Θεοτόκον * φρονοῦντες ὁμολογοῦμέν σε, Πανάμωμε· * τέτοκας γὰρ, Πάναγνε,* σάρκα περιθέμενον * τὸν Ποιητὴν καὶ Κύριον καὶ Βασιλέα Χριστόν· * διό σε τὴν Παρθένον ὑμνοῦμεν * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διε-
» σώσατο,* τότε μὲν τυπούμενος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος,* τὴν
» οἰκουμένην ἅπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Καμάτους ὑμῶν τοὺς ἐπὶ γῆς * οὐράνιος * εὐφροσύνη διεδέξατο,* ἔνθα Μαρτύρων αἱ χορεῖαι * καὶ τὰ τῶν Ἀθλοφόρων στρατεύματα * καὶ πᾶσα τῶν Πρωτοτόκων ὁμήγυρις * τοῖς οὐρανίοις συνευφραίνεται.

Ἐκ τῶν δεσμῶν τῶν ὀδυνηρῶν,* Πανόλβιοι,* καὶ κινδύνων διασώσατε * πάντας τοὺς πίστει τὴν ἁγίαν * πανήγυριν ὑμῶν ἑορτάζοντας,* εἰρήνην καὶ γαλήνην αἰτούμενοι * καὶ σωτηρίαν, πανσεβάσμιοι.

Πλουσίῳ λαμπόμενοι φωτὶ * καὶ χάριτι,* Ἀθλοφόροι, διαπρέποντες * λύσιν πταισμάτων καὶ φροντίδων,* ἅμα ταῖς σὺν ὑμῖν ἀριστεύσασι * δοθῆναι τοῖς πρὸς ὑμᾶς καταφεύγουσι * τὸν εὐεργέτην δυσωπήσατε.

Θεοτοκίον.

Εὔα μὲν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς * ἐξώρισται,* κωλυθεῖσα τῆς μεθέξεως· * σὺ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε,* ζωὴν τὴν πρὸ αἰώνων ἐκύησας * τῷ κόσμῳ τὴν ζωηφόρον ἐνέργειαν * χαριζομένη διὰ πίστεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι * τὴν κατάραν εἰσῳ-
» κίσατο· * σὺ δὲ, Παρθένε Θεοτόκε,* τῷ τῆς κυοφορίας βλα-
» στήματι * τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὅθεν σε πάντες
» μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Ἀκίνδυνον πηγάζετε * τὴν χάριν τῶν ἰάσεων * ἀνεμποδίστως ἀφθόνως * τοῖς ἐπ' ἐλπίδι τελοῦσι * τὴν μνήμην ὑμῶν,* Ἅγιοι·*

ἀλλὰ καὶ νῦν πηγάζοιτε * ἰάματα, πανεύφημοι,* τοῖς ὑμᾶς πόθῳ τιμῶσι,* πεντάριθμοι Ἀθλοφόροι.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν φύσιν ἀνεκαίνισας * φθαρεῖσαν τοῦ Προπάτορος,* ὑπερφυῶς συλλαβοῦσα * καὶ ἀπειράνδρως τεκοῦσα * τὸν Πλάστην πάσης φύσεως· * ὑφ' οὗ ῥωσθέντες ἤθλησαν * χοροὶ Μαρτύρων μέλποντες * σὲ τῆς ἡμῶν σωτηρίας * τὴν ἀπαρχήν, Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου· εἶτα τὸ ἰδιόμελον τοῦτο.

Ἦχος β'.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Αἱμάτων τοῖς κρουνοῖς * τὸ σῶμα βάψας,* ἀκινδύνως διῆλθες * τὴν τοῦ μαρτυρίου ὁδόν, Ἀθλοφόρε Ἀκίνδυνε· * ὅθεν καὶ ἰσχὺν τὴν ἔνθεον * περιζωσάμενος,* τὰ τοῦ ἐχθροῦ ἐξέκοψας * μηχανουργήματα,* Χριστῷ τῷ Θεῷ * ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ἡ πενταφεγγὴς τῶν Ἀθλητῶν λαμπάς,* ὡς ἐν δρυμῷ ξύλων ἀξίνη,* δαυϊτικῶς ἐξέκοψε * τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ· * καὶ ὁμολογήσαντες Χριστὸν ἐναντίον βασιλέων,* ἀπαύστως πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Μακαρίζω σε, Πάναγνε,* τὴν βροτοὺς ἀφαρπάσασαν * ἐκ βυθοῦ κακίας καὶ ἀπογνώσεως· * ὑμνολογῶ σε, Θεόνυμφε,* τὴν ἀειμακάριστον,* καὶ δοξάζω σου, σεμνή,* τὴν ἀπόρρητον κύησιν,* ὅτι ἔτεκες * τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου * καὶ κατάρας * ἠλευθέρωσας, Παρθένε,* προγονικῆς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε * καθηλούμενον, Κύριε,* ἡ ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου, ἐξεπλήττετο καί· Τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν,* Υἱὲ ποθεινότατε; * ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς * δῆμος ἀνταποδίδωσιν * ὁ παράνομος * ὁ πολλῶν σου θαυμάτων * ἀπολαύσας; * Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ * συγκαταβάσει σου, Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσὴφ, καὶ Ἀειθαλᾶ· καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδδῃ, ἤτοι τῆς καταθέσεως τοῦ τιμίου σώματος αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. α'. **Χαίροις, ἀσκητικῶν ἀληθῶς.**

Χαίροις,* ἡ τῆς Τριάδος τριάς,* τῶν ἀρετῶν τὰ καθαρὰ καταγώγια,* κρατῆρες * τὸν θεῖον οἶνον * τῆς εὐσεβείας ἡμῶν * τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα οἱ προχέοντες· * μαζοὶ,* οἱ τὸ γάλα * τῶν ἰαμάτων πηγάζοντες· * ἄστρα, τὸ φέγγος * ἀληθείας πυρσεύοντα·* καὶ τὰ πέρατα * φωταυγίαις λαμπρύνοντα,* Μάρτυρες μεγαλώνυμοι,* οἱ νύκτα μειώσαντες * τῆς ἀγνωσίας καὶ πάντων * τὰς διανοίας φωτίσαντες * Χριστὸν * δυσωπεῖτε * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις, Ἀκεψιμᾶ ἱερὲ,* Ἀειθαλᾶ καὶ Ἰωσὴφ ἀξιάγαστοι,* τῷ θείῳ * πυρὶ τὴν πλάνην * πυρσολατρῶν δυσσεβῶν * ἐπιγνώσει θείᾳ κατασβέσαντες,* δι' ὧν * οἱ θρησκεύοντες * παρανόμως τὸν ἥλιον * καὶ τοὺς ἀστέρας * παντελῶς ἠμαυρώθησαν * καὶ κατήργηται * ἡ τῶν Μάγων ἐπίνοια.* Μάρτυρες ἀεισέβαστοι * Τριάδος ὑπέρμαχοι,* φῶς τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας * τοῦ ἀληθοῦς Ἀρχιποίμενος * Χριστοῦ * τοῦ τυθέντος * καὶ παρέχοντος τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Πᾶσαν * ἐπιφορὰν τῶν δεινῶν * ἀνδρειοτάτῳ λογισμῷ ὑπηνέγκατε * ἀλόγοις τε,* ὥσπερ φόρτος * ἐπιτεθέντες, σοφοὶ,* πρὸς βασάνων πλείω πεῖραν ἤγεσθε· * διὸ * συγκοπτόμενοι * καὶ ῥοπάλοις τυπτόμενοι * καὶ ταῖς αἰκίαις * χαλεπῶς δαπανώμενοι,* οὐκ ἐκάμφθητε * οὐ Θεὸν ἐξηρνήσασθε· * ὅθεν προσαπηνέγκατε * τῆς νίκης τὸν στέφανον * καὶ ταῖς Μαρτύρων ἀγέλαις * περιφανῶς ἠριθμήθητε· * μεθ' ὧν * ἐξαιτεῖσθε * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, ὅμοια.

Χαίρων * αὐτοκινήτοις ὁρμαῖς * πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς προσεχώρησας,* καὶ πᾶσαν * ἐκπλήξας φρένα * τῇ καρτερίᾳ τῇ σῇ,* τῶν τυράννων θράση πατεπάτησας· * λαμπρὰν * πρὸς Ἀγγέλων * διαγωγὴν μεταβέβηκας,* περιχορεύων * σὺν αὐτοῖς καὶ

γηθόμενος * σώζων πάντοτε * τοὺς πιστῶς σε γεραίροντας,* Μάρτυς, ἐπιστασίαις σου,* παμμάκαρ Γεώργιε,* καὶ συμπαθείᾳ πενήτων * τοῖς ὀδυρμοῖς ἐπικλώμενος,* Χριστὸν * ἱκετεύεις * τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Ἴθι,* τοῖς εὐφημοῦσιν ἡμῖν * καὶ θλιβομένοις ἀρωγὸς γενησόμενος,* τὸν πόνον * ἐπικουφίζων * τῶν χαλεπῶν πειρασμῶν,* καὶ τὸ βάρος τούτων ἀφαιρούμενος,* φρουρῶν καὶ φυλάττων * καὶ διασώζων, Γεώργιε,* διαβιβάζων * πρὸς Θεὸν διὰ πίστεως,* καὶ προστάγμασιν * ἐμβιβάζων τοῦ Κτίσαντος· * ὅπως δι' ἀγαθότητος * τῆς τούτου βιώσαντες * τύχωμεν πάντες τῶν θείων * ἐν οὐρανοῖς ἀντιδόσεων,* Χριστὸν * ἀνυμνοῦντες * τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Μέγα * καὶ θαυμαστὸν ἀληθῶς * τῆς σῆς ἀῤῥήτου μαρτυρίας κηρύττεται * τὸ κλέος, ἔνδοξε Μάρτυς· * ὡς γὰρ λαμπρὸς ἀριστεὺς,* διατρέχεις πᾶσαν, ἀξιάγαστε,* τὴν κτίσιν, Γεώργιε,* πλείσταις ὄντως κοσμούμενος * θαυματουργίαις * καὶ τὰς νόσους ἰώμενος * καὶ τοὺς πάσχοντας * θεραπεύων πρεσβείαις σου· * ὅθεν ὡς ἀντιλήπτορα * θερμόν σε γινώσκομεν * καὶ εὐεργέτην, παμμάκαρ,* τοὺς αἰχμαλώτους ῥυόμενον. * Χριστὸν * οὖν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἦχος πλ. β'.

Ἀξίως τοῦ ὀνόματος * ἐπολιτεύσω, στρατιῶτα Γεώργιε· * τὸν σταυρὸν γὰρ τοῦ Χριστοῦ * ἐπ' ὤμων ἀράμενος,* τὴν ἐκ διαβολικῆς πλάνης * χερσωθεῖσαν γῆν ἐκαλλιέργησας * καὶ τὴν ἀκανθώδη θρησκείαν * τῶν εἰδώλων ἐκριζώσας,* τῆς ὀρθοδόξου πίστεως * κλῆμα κατεφύτευσας,* Ὅθεν βλυστάνεις ἰάματα * τοῖς ἐν πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ πιστοῖς,* καὶ Τριάδος γεωργὸς δίκαιος ἀνεδείχθης.* Πρέσβευε, δεόμεθα,* ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου * καὶ σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε,* σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον,* Χριστὲ, ἡ σὲ κυήσασα * ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον,* ὃ ὁρῶ, μυστήριον, Υἱέ μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις * σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἀθλοφόρε Γεώργιε,* τῶν Ἀγγέλων συνόμιλε,* τῶν Μαρτύρων σύσκηνε,* καταφύγιον * τῶν θλιβομένων ἑκάστοτε,* λιμὴν ἀναψύξεως * θαλαττεύοντι κἀμοὶ * ἐν τῷ βίῳ γενήθητι,* καὶ κυ-

βέρνησον,* δυσωπῶ, τὴν ζωήν μου,* ὅπως πίστει* ἀδιστάκτῳ μακαρίζω * τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνάς σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα,* ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα,* ἐν νυκτὶ καθεύδοντα * περιφρούρησον,* ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον,* παμμάκαρ Γεώργιε,* καὶ ὁδήγησον ποιεῖν.* τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα,* ὅπως εὕροιμι * ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης * τῶν ἐν βίῳ * πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν,* ὁ καταφεύγων τῇ σκέπῃ σου.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Τῷ τῆς πίστεως θώρακι * καὶ ἀσπίδι τῆς χάριτος * καὶ Σταυροῦ τῷ δόρατι * συμφραξάμενος,* τοῖς ἐναντίοις ἀνάλωτος * ἐγένου, Γεώργιε· * καὶ ὡς θεῖος ἀριστεὺς,* τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας * τροπωσάμενος,* σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις· * τοὺς πιστοὺς δὲ * περιέπων, ἁγιάζεις * καὶ διασώζεις καλούμενος.

Δόξα, Τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. β΄. Ἐφραὶμ Καρίας.

Προοίμιον τυπικῶς * τῆς τρισσοφεγγοῦς ὑμῶν ὁμονοίας * καὶ ἐν Χριστῷ μαρτυρίας * τῆς ἀκηράτου Τριάδος * καὶ ὑπερουσίου Μονάδος, Ἀθληταὶ,* οἱ ἐν Περσίδι ἄφλεκτοι συντηρηθέντες * τρεῖς Παῖδες γεγόνασιν· * ὡς γὰρ ἐκεῖνοι φλογὸς κατετόλμησαν,* εἰς Θεὸν μὴ ὑβρίσαντες,* οὕτω καὶ ὑμεῖς * θανεῖν οὐ παρῃτήσασθε,* μὴ ὑπενδόντες τῇ τοῦ Χριστοῦ ἀγαπήσει.* Ἀλλ᾽ ὡς ἐκείνους ὁ φανεὶς τέταρτος * ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσιζεν,* οὕτω καὶ ὑμᾶς Χριστὸς,* ὁ εἷς τῆς Τριάδος,* προσεδέξατο ἐν τόπῳ ἀναψύξεως.* Ἀκεψιμᾶ σὺν τῷ Ἰωσὴφ * καὶ Ἀειθαλᾶ θεόληπτοι,* πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν,* Θεοτόκε Παρθένε· * αὐτὸν ἱκέτευε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.

Πάναγνος ὡς εἶδέ σε * ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον,* θρηνῳδοῦσα * ἀνεβόα μητρικῶς· * Υἱέ μου καὶ Θεέ μου,* γλυκύτατόν μου τέκνον,* πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὡς τῶν αἰχμαλώτων ἐλευθερωτής.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύω παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἄνθη τὰ τερπνὰ Μαρτύρων ἐπαινέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. **Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.**

Αἴγλη τρίσηλίου ἀστραπῆς * φωτιστικῶς αὐγαζόμενοι, Μάρτυρες,* ταύτην τὴν πανίερον μνήμην ὑμῶν * τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας,* σκότους ἁμαρτίας * καὶ παθημάτων λυτρώσασθε.

Νόμοις τοῦ Δεσπότου καὶ Θεοῦ * συμπεφυρμένοι, τὸν νοῦν ἱερώτατοι,* νόμους τοὺς κελεύοντας * παρανομεῖν * ἀνδρείως ἐξεκλίνατε· * ὅθεν ἀναθλοῦντες * νομίμως δόξης ἐτύχετε.

Θύματα προσήχθητε Χριστῷ * τῇ ἑκουσίῳ σφαγῇ καθαρώτατα,* Μάρτυρες πανόλβιοι,* ἱερουργοὶ * καὶ θῦται χρηματίσαντες * τοῦ ἐθελουσίῳ * σφαγῇ τὸν κόσμον ζωώσαντος.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἀπερίληπτον Θεὸν * περιγραφόμενον σώματι τέξασα * σάρκα χρηματίσαντα * ὑπερβολῇ,* Παρθένε, ἀγαθότητος,* τοῦτον ἐκδυσώπει * κινδύνων σῶσαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· **Τὸν σεπτὸν ἐν Μάρτυσιν ὑμνῶ προφρόνως.**

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. **Τῷ ὁδηγήσαντι.**

Τὸ δυσχερὲς τοῦ νοός μου * καὶ ἀδρανές, Ἅγιε,* τῷ διαπύρῳ τῆς σεπτῆς * σοῦ προσευχῆς μεταποίησον,* εὐρυσθενῇ ἐργαζόμενος,* ὅπως σου τὴν παναγίαν * ἑορτὴν ἐγκωμιάσαιμι.

Ὁ ἐν ἀμφοῖν ὑψιβάμων * καὶ τῶν πολλῶν ὕπερθεν,* ἔργῳ καὶ λόγῳ πεφηνώς,* σοῦ οὐκ ἰσχύει, Γεώργιε,* ἀνευφημεῖν τὰ τεράστια·* πέλεις γὰρ παγκρατιάρχης * ἀκραιφνὴς καὶ αἰχμητὴς κραταιός.

Νόμοις ἐπαίνων οὐδόλως * ἡ σὴ σεπτὴ ἄθλησις * ὑποπεσεῖται, Ἀθλητά· * ἰλιγγιῶ γὰρ καὶ δέδοικα * καὶ ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι * ψαῦσαί σου κἂν γοῦν ποσῶς,* Ἀθλοφόρε, τοῖς προτερήμασιν.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα πάντων τεκοῦσα,* τὴν τῆς ζωῆς ἔκπτωσιν * ἐπηνώρθωσω, Ἀγαθή· * τὴν γὰρ ζωὴν ἀπεκύησας,* πᾶσιν ἡμῖν πρυτανεύουσαν * ἄφεσιν ἁμαρτιῶν * ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ γ'· **Ὁ μόνος εἰδώς.**

Τὰ πάθη ἀσκήσεως πυρὶ * τεφρώσας, ἱερώτατε * Ἀκεψιμᾶ, πρὸς πεῖρας ἀθλήσεως * κριὸς καθάπερ ἐπισημότατος * ὑπ' ἀνόμων τέθυσαι,* ταῖς ῥοαῖς τοῦ αἵματος * ἁγιάσας πιστῶν τὰ πληρώματα.

Ἀδίκως στρεβλούμενος, σοφέ,* καὶ ῥάβδοις συντριβόμενος,* καὶ ἀπηνῶς βασάνοις ξεόμενος,* οὐκ ἐξερνήσω τὸ θεῖον ὄνομα,* οὐ πυρὶ ἐπέθυσας,* Ἰωσὴφ πανάριστε,* πυρακτούμενος ζήλῳ τῆς πίστεως.

Τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα ἀφειδῶς * τυπτόμενος, ὑπέφερες,* Ἀειθαλᾶ, ἑτέρου ὡς πάσχοντος· * ναὶ γάρ, Μάρτυς τελείως ἔνδοξε,* πρὸς Θεὸν ἠτένιζες * σώζειν τὸν δυνάμενον * τοὺς αὐτῷ ὁλοψύχως πιστεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ἡμῖν * ὁ Ἥλιος ὁ ἄδυτος,* φωτιστικαῖς, πανάμωμε, λάμψεσι * φωτίζων κόσμον σκότει κρατούμενον * καὶ προσαπολλύμενον * πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος,* Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ στερεῶν βροντήν.

Ἐπιπαφλάζον πῦρ τὸ τῆς ἀπάτης * οὐ φέρων βλέπειν, Ἅγιε,* ὡς ὁ πυρίπνους καὶ ζηλωτής,* ἀνομοῦντας διελέγχων· * Οὐκ ἔστιν ἄλλος ἔλεγες * Θεός, ὡς ὁ Κύριος.

Πῦρ τὸ τοῦ Λόγου, ὅπερ ἦλθε, Μάκαρ,* βαλεῖν εἰς κόσμον ἅπαντα,* σοῦ καθαψάμενον τῆς ψυχῆς * στέγειν ὅλως οὐκ εἴα,* ἀλλὰ θερμῶς ἀνέκραζες· * Χριστός μοι στερέωμα.

Τὰ τῶν βασάνων εἴδη σου δεικνύων,* ὥσπερ φοβεῖν ὁ Τύραννος * τὴν ἀκατάπληκτόν σου ψυχὴν * ὑπετόπασε, Θεόφρον· * σὺ δὲ στεῤῥῶς ἀνέκραζες· * Χριστός μοι στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Ὄρος σε μέγα βλέπων ὁ Προφήτης,* ὑπερκειμένην ἔχον * τὴν κορυφὴν ἁπάντων τῶν βουνῶν * τῶν ἀγγελικῶν ταγμάτων * ὑπὲρ αἰτίαν ἔλεγε * Παρθένος γεννήσεται.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεῶν βροντὴν καὶ κτίζων πνεῦμα,* στερέωσόν με, Κύριε,
» ἵνα ὑμνῶ σε εἰλικρινῶς * καὶ ποιῶ τὸ θέλημά σου· * ὅτι οὐκ
» ἔστιν Ἅγιος * ὡς σύ, Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὰ θεῖα, σοφέ,* σεπτῶς ἐμυσταγώγησας,* θυσία δεκτὴ * ἐγένου, παμμακάριστε· * τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες * τὸ ποτήριον ἐνδόξως, Ἅγιε * Ἀκεψιμᾶ, σὺν τοῖς συνάθλοις σου * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν χερσωθεῖσάν μου καρδίαν * πολλοῖς πταίσμασιν,* Ἰησοῦ παντοδύναμε,* ὄμβροις τῆς σῆς ἀγαθότητος * δεῖξον καρποφό-

ρον ἀρεταῖς· * καὶ παράσχου φωτισμὸν * γνώσεως τῇ διανοίᾳ μου,* ἵνα ὑμνήσω γηθόμενος * τὸν Ἱεράρχην καὶ Ἀθλοφόρον * Ἀκεψιμᾶν τὸν μέγαν * σὺν Ἀειθαλᾷ τῷ γενναίῳ * καὶ Ἰωσὴφ τῷ πανολβίῳ· * ἐν σοὶ γὰρ θαῤῥοῦντες * ποικίλων βασάνων * ἀνδρείως κατετόλμησαν· * διὸ καὶ παρέχουσι νοσοῦσι τὴν ἴασιν,* ὡς χάριν δεξάμενοι,* πρεσβεύοντες ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἰωσὴφ ὁ γενναῖος * ἀγωνιστὴς,* Ἀκεψιμᾶς ὁ τῆς πλάνης * ὀλοθρευτὴς,* Ἀειθαλᾶς ὁ ἔνδοξος * ἀθλητὴς καὶ ἀήττητος,* οἱ φαιδροὶ ἀστέρες * τῆς πίστεως ᾄσμασιν * ἐπαξίως ὄντως * ὑμνείσθωσαν σήμερον· * οὗτοι γὰρ τὴν δόξαν * τῶν Περσῶν ἀμαυροῦντες,* ἡλίῳ οὐκ ἔθυσαν,* οὐ τὸ πῦρ ἐσεβάσθησαν. * Οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὅμοιον.

Τοῦ Σταυροῦ τῷ σημείῳ * καθοπλισθεὶς,* ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων * πᾶσαν ἰσχὺν * ἀνδρείως κατέβαλες,* ὡς τῆς πίστεως πρόμαχος· * τὴν ἀθείαν πᾶσαν * εἰδώλων διήλεγξας· * καὶ τοὺς πιστοὺς, Θεόφρον,* τῇ πίστει ἐστήριξας· * ὅθεν ἐπαξίως * τοὺς τῆς νίκης στεφάνους * ἀθλήσας, ἀπέλαβες * ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου σου.* Ἀθλοφόρε Γεώργιε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαριστήριον αἶνον * χρεωστικῶς,* ὡς ἡ χήρα ἐκείνη * δύο λεπτὰ,* προσφέρω σοι, Δέσποινα,* ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· * σὺ γὰρ ὤφθη σκέπη * ὁμοῦ καὶ βοήθεια,* πειρασμῶν καὶ θλίψεων * ἀεί με ἐξαίρουσα· * ὅθεν ὡς ἐκ μέσου * φλογιζούσης καμίνου,* ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με,* ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· * Θεοτόκε, βοήθει μοι,* πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα * καὶ Λυτρωτὴν * ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα * ἐν τῷ Σταυρῷ,* ὠλόλυζε δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται,* δεχόμενος τὴν λύτρωσιν,* τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν· * ἥνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους,* Θεὲ ὑπεράγαθε,* ἀνεξίκακε, Κύριε.* Ἣ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐφ' ἡμᾶς,* καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ δ΄. Ὄρος σε * τῇ χάριτι.

Ρήμασι,* σοφὲ Ἀκεψιμᾶ, θείας γνώσεως,* τοὺς ἀγνωσίας σκοτασμῷ * κεκρατημένους δυσμενεῖς * στεῤῥῶς κατεπάλαισας,* τὰ ὑπ' αὐτῶν * μὴ πτήξας στρέβλας, μακάριε,* προσαγομένας τῷ θείῳ σου σώματι.

Πυρί σε * πυρὸς οἱ λατρευταὶ κατηνάγκαζον * σέβας προσάξαι δολερῶς· * ἀλλὰ τὸν νοῦν τῇ τοῦ Θεοῦ * ἀγάπῃ πυρούμενος,* πυρσολατρεῖν * ἀπεῖπας, ὅλως δεχόμενος * ἀναψυχὴν, Ἰωσὴφ, δυναμοῦσάν σε.

Ναμάτων * τῶν θείων πεπλησμένος τοῦ Πνεύματος,* Ἀειθαλᾶ, τὰ θολερὰ * τῆς ἀπιστίας καὶ πικρὰ * ἐξέφυγες ὕδατα,* καὶ ταῖς ῥοαῖς * τῶν ἐκχυθέντων αἱμάτων σου * τοὺς ἀοράτους ἐχθροὺς κατεπόντισας.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων * Μαρτύρων ἱερὸν ἐγκαλλώπισμα * ὤφθης, Παρθένε, ἀληθῶς * καὶ τῶν πιστῶν καταφυγὴ,* τεῖχός τε καὶ στήριγμα * καὶ πανταλὴς ἀπολύτρωσις· * μεγαλοφώνως διό σε δοξάζομεν

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Εἰσακήκοα, ὁ Θεός.

Νέμοις πᾶσι σοῖς ὑμνηταῖς * τὴν εὐκλεῆ τε καὶ σεβασμίαν * ἀρωγήν σου καὶ ἀντίληψιν,* παμμάκαρ Γεώργιε,* ὡς παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Κύριον.

Ἔχων ἄμαχον τὴν ἰσχὺν,* δεδωρημένην σοι ἐξ Ἁγίου * τῶν Ἁγίων ἀκροθίνιον,* τὴν βαρβάρων ἔφοδον * σαῖς προσευχαῖς ταχέως κατάλυσον.

Νύξ με πάντοθεν πειρασμῶν * ἐπιπολάζει καὶ ἀνενδότως * συνωθεῖ με πρὸς τὴν χάρυβδιν * τῶν παθῶν, Γεώργιε· * ἀλλὰ προφθάσας διάσωσον.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἔσχες ἐν τῇ γαστρὶ * τὸν συνοχέα παντὸς τοῦ κόσμου· * μόνη τοῦτον ἀπεκύησας,* Θεοτόκε Πάναγνε,* τὸν ἀκαταληψίᾳ νοούμενον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας.

Μακάριοι ἀπεφάνθητε * Λόγον μακάριον * κηρύξαντες ἐν σταδίῳ * ἀνδρείως, Ἀοίδιμοι,* τὸν ὑμᾶς συνάψαντα,* τῶν μακαρίων ταῖς χορείαις * πανευκλεῶς ἀριστεύσαντας.

Ἀπόρθητοι ἀνεδείχθητε * πύργοι τῆς πίστεως,* ἑλεπόλεις τοῦ ἐχθροῦ * παντελῶς ἀφανίσαντες,* Ἰωσὴφ θεσπέσιε,* Ἀκεψιμᾶ ἱερομύστα,* Ἀειθαλᾶ ἱερώτατε.

Ῥηγνύμενα ταῖς πληγαῖς * τῶν Μαρτύρων τὰ σώματα * διέῤῥηξεν ἀθείας * ἀνίσχυρον δύναμιν * καὶ ἐδήλου ἄριστα * τὴν ἄῤῥαγῆ ψυχῆς ἀγάπην * πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τηρήσας σε ὡς πρὸ τόκου * παρθένον ἀκήρατον,* Πανάμωμε, ὁ οἰκήσας * ἀσπόρως ἐν μήτρᾳ σου * διπλοῦς προελήλυθε,* Θεὸς καὶ ἄνθρωπος θεώσας * τὸ προσληφθὲν ἀγαθότητι.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ἀνάτειλόν μοι, Κύριε.

Ἀντίθασσον παράταξιν * δαιμόνων τροπωσάμενος,* καὶ σταυροῦ τῷ ὅπλῳ χρησάμενος,* ὡς θείῳ ἀκοντίῳ * τούτῳ ἐξεκέντησας,* καὶ εἰς γῆν κατέῤῥαξας * φαλαγγάρχας ζοφερούς.

Ῥώμῃ τοῦ Παντοκράτορος * ῥωννύμενος, Γεώργιε,* καὶ τῇ προνοίᾳ ποδηγούμενος * τῇ πάντα κυβερνώσῃ,* τὸ σκάφος διέσωσας * τῆς ψυχῆς ἀκύμαντον * πρὸς λιμένα τῆς ζωῆς.

Τί με θωπείαις, ἔλεγες * τῷ κακεργάτῃ, Ἅγιε,* τῆς τοῦ Χριστοῦ μου ἀγαπήσεως * ἐλπίζεις μεταστῆσαι;* λίθον ἕψειν ἔοικας,* γράφειν τε εἰς θάλασσαν * καὶ τοξεύειν οὐρανόν.

Θεοτοκίον.

Ὑψαύχενας κατάβαλε * αἱρετικοὺς,* Πανάμωμε,* τοὺς ἀφειδῶς κατεπεμβαίνοντας * λαῷ τῷ ὀρθοδόξῳ· * ἔχεις γὰρ τὸ δύνασθαι * τῇ θελήσει σύνδρομον,* οἷα μήτηρ τοῦ Θεοῦ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ϛ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ὑψούμενα σφοδρῶς βασάνων κύματα * ὑμῶν οὐ κατεκάλυψε * τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸ εὔτονον, Σοφοί· * θείᾳ κυβερνήσει γὰρ ἐφθάσατε * τὸν γαληνὸν * τῆς σωτηρίας * ὅρμον γηθόμενοι.

Ῥανίσιν ἱερῶν αἱμάτων, Ἅγιοι, φοινίξαντες, μακάριοι,* περιβόλαιον τὸ θεῖον ἑαυτῶν,* τοῦτό τε ὁσίως ἐνδυσάμενοι,* τῷ Βασιλεῖ * τῷ ἀθανάτῳ * συμβασιλεύετε.

Ὡραῖοι καλλοναῖς ἄθλων γεγόνατε * νυμφῶνος ἔνδον, Ἅγιοι, ἐχωρήσατε θεούμενοι φαιδρῶς * θέσει καὶ υἱοὶ ἀποδεικνύμενοι * πανευκλεῶς * Πατρὸς τῶν φώτων,* ἀξιοθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωται ἐχθρὸς τῷ ζωηφόρῳ σου,* Παρθένε, τόκῳ, ἄχραντε,* καὶ ἐζώωται Ἀδὰμ παρακοῇ * πάλαι νεκρωθεὶς καρποῦ γευσάμενος· * ὅθεν ὑμνεῖ * καὶ μακαρίζει σε, Παναμώμητε.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ζάλη με λογισμῶν.

Σῶμά σου παραδοὺς ταῖς τιμωρίαις,* τὴν ψυχὴν ἐτήρησας * ἀπήμαντον, θεομάκαρ· * τὴν ἄνωθεν γὰρ ἔσχες ἀρωγὴν,* φρουρὰν προμηθεστάτην * ἐν τοῖς πολέμοις, Γεώργιε.

Ἵλεων τὸν Δεσπότην ταῖς εὐχαῖς σου * ἀπεργάζου πάντοτε * τὴν μνήμην σου τοῖς ἐκ πόθου * ἐκτελοῦσι, καὶ ζάλης ὁρατῶν * ἐχθρῶν καὶ ἀοράτων * ἀπήμονας διαφύλαττε.

Νόες σου κατεπλάγησαν ὁρῶντες * τὴν ἀνδρείαν ἄνωθεν,* πῶς

ἀγχεμάχοις ὅπλοις κατεπάλαισας * ἄσαρκον ἐχθρὸν,* τὸν πάλαι τοὺς γεννάρχας * ἐν Παραδείσῳ πτερνίσαντα.

Θεοτοκίον.

Ὕφανας ἱστουργίᾳ τῇ ἀῤῥήτῳ * ἁλουργίδα, Πάναγνε,* Πατρὸς καὶ Πνεύματος θείου * εὐδοκίᾳ, τῷ πάντων Βασιλεῖ * ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως * σάρκα τὴν σὴν ἀμφιάσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ζάλη με λογισμῶν καταλαβοῦσα,* εἰς βυθὸν καθέλκει με *
» ἀμέτρων ἁμαρτημάτων· * ἀλλὰ σὺ, Κυβερνῆτα ἀγαθὲ,*
» κυβέρνησον προφθάσας,* ὡς τὸν Προφήτην καὶ σῶσόν με.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τῇ ὑπερμάχῳ καὶ ταχείᾳ * ἀντιλήψει σου * προσπεφευγότες, οἱ πιστοὶ * καθικετεύομεν * λυτρωθῆναι παρὰ σοῦ Χριστοῦ,* Ἀθλοφόρε,* τῶν σκανδάλων τοῦ ἐχθροῦ * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε,* καὶ παντοίων ἐκ κινδύνων * καὶ κακώσεων,* ἵνα κράζωμεν· * Χαίροις, Μάρτυς Γεώργιε.

Ὁ Οἶκος.

Μέγας ἐν προστασίαις * ἐπὶ γῆς ἀνεδείχθης,* τοῦ Κυρίου θεράπον καὶ φίλε· * τὸν πιστὸν γὰρ λαὸν περισκέπων,* σώζεις ἀεὶ, ἔνδοξε· * διὸ πίστει καὶ πόθῳ * βοῶμέν σοι, Πολύαθλε.

Χαῖρε, δι᾽ οὗ * φρυκτωρεῖται ὁ κόσμος· * χαῖρε, δι᾽ οὗ * ὁ στρατὸς καταλάμπει.

Χαῖρε, τῶν πιστῶν * αἰχμαλώτων ἡ λύτρωσις· * Χαῖρε δεσμωτῶν * ἡ ὀξεῖα ἀντίληψις.

Χαῖρε, ὕψος τῶν ἐκ πίστεως * προστρεχόντων σοι θερμῶς· * χαῖρε, πλοῦτος τῶν ποθούντων σε,* καὶ ἐν θλίψει χαρμονή.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις * βασιλέων τὸ τεῖχος· * χαῖρε, ὅτι παρέχεις * ἐν πολέμοις τὸ νῖκος.

Χαῖρε ἀστὴρ * φωτίζων τοὺς πλέοντας· * χαῖρε, λυτὴρ * παντοίας κακώσεως.

Χαῖρε, εἰς ὃν * πᾶς πιστὸς καταφεύγει· * χαῖρε, δι᾽ οὗ * εὐφημεῖται ὁ Πλάστης.

Χαίροις, Μάρτυς Γεώργιε.

Συναξάριον

Τῇ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσὴν, καὶ Ἀειθαλᾶ.

Στίχοι.

Ἀκεψιμᾶν κτείνουσιν ἐκ ῥαβδισμάτων·
Ἀκεψιμᾶ δὲ τοὺς φίλους ἐκ λευσμάτων.
Τύψαν Ἀκεψιμᾶν τριτάτῃ, λεῦσαν δὲ συνάθλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἑορτάζομεν τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου ἐν Λύδδῃ, ἤτοι τὴν κατάθεσιν τοῦ ἁγίου σώματος αὐτοῦ.

Στίχ. Ναοῦ τὰ ἐγκαίνια, Μάρτυς, καὶ θέσιν
Τῶν λειψάνων σου νῦν γεραίρει ἡ κτίσις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀκεψιμᾶ.

Στίχ. Τήξας ἑαυτὸν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις
Ἀκεψιμᾶς μετῆλθεν, ἔνθα μὴ πόνοι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Σὲ νοητήν,* Θεοτόκε.

Ἐκ Περσικῆς * χώρας ἀναλάμψαντες,* ὥσπερ ἀστέρες φωταυγεῖς,* Ἰωσὴφ καὶ Ἀειθαλᾶς * ἄθλων ταῖς λαμπρότησι * κόσμον κατεφώτισαν * ἐν εὐσεβείᾳ κραυγάζοντες· * Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Πόνοις πολλοῖς * ζωὴν ἐκληρώσασθε * ἄπονον, Μάρτυρες Χριστοῦ· * πάντα πόνον καὶ πειρασμὸν * ὅθεν ταῖς εὐχαῖς ὑμῶν * πάντοτε κουφίζετε * τῶν ἐκβοώντων, πανένδοξοι· * Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἀκεψιμᾶν * νῦν τὸν ἱερώτατον * καὶ Ἰωσὴφ τὸν θαυμαστὸν * καὶ τὸν μέγαν Ἀειθαλᾶν * τοὺς Ἱερομάρτυρας * λόγοις μακαρίσωμεν * ἱερωτάτοις κραυγάζοντες· * Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος. Θεοτοκίον.

Ἱεραρχῶν * θεῖον ἐγκαλλώπισμα * καὶ Ἀθλοφόρων εὐκλεῶν,* Παναμώμητε, ἀληθῶς * στέφανος γεγένησαι· * πάντων τε κραταίωμα * τῶν μελῳδούντων ἑκάστοτε· * Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Μόνα ποθῶν τὰ νοητά,* μόνοις τε γανύμενος, Μάκαρ,* τοῖς ἐν ἐλπίσιν ἀγαθοῖς,* τὰ παρόντα ὡς ὄναρ λελόγισαι * ἐκβοῶν· Ὑπερύμνητε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν,* Ἔνδοξε, ἐποίεις, ὡς νόμος * Θεοῦ ὁ κάλλιστος ἐστιν * ἰσχυρὸς ἐπὶ πάσης τῆς κτίσεως * ἐκνικᾶν τὸν βελτίονα * τῶν χειρόνων τὰς κινήσεις χάριτι θείᾳ.

Ὢ τοῦ θερμοῦ σου πρὸς Θεὸν * ἔρωτος, Παμμάκαρ! πῶς ὄλβον * ὡς χοῦν λελόγισαι βοῶν· * Τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων ἀντάξιον * τῆς ἀγάπης οὐ κέκρικα * κόσμον ὅλον ἐξισοῦσθαι, κἂν χρυσὸς πέλῃ. Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,* θραῦσον τῶν βαρβάρων τὰ θράση,* καὶ τὰς βουλὰς τῶν ἀσεβῶν * τῷ πιστῷ Βασιλεῖ καθυπόταξον,* καὶ τὸ κέρας αὐχήμασι * τῆς ἀνδρείας μεγάλυνον τῶν Ὀρθοδόξων.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ η'. Ἐν χαμίνῳ Παῖδες.

Νομισθέντες ἔναντι ἐχθρῶν,* Σοφοί, ἐβδελυγμένοι,* μετήγεσθε ἀπὸ τόπων* ἐπὶ τόπους πρὸς πολλῶν * πεῖραν μαστιγώσεων* ἐκβοῶντες· Πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐν γυμνώσει σώματος ὑμεῖς * πληγαῖς προσομιλοῦντες,* ἐπλήξατε τὸν ἀσώματον,* Πανεύφημοι, ἐχθρὸν * λόγχῃ καρτερότητος * μελῳδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Συντριβέντες λίθοις ὡς ποτε * ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων,* τὴν πέτραν οὐκ ἐξηρνήσασθε * τὴν ὄντως ἀῤῥαγῆ,* Χριστὸν, μεγαλώνυμοι,* μελῳδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ὡς Μονάδα φύσει μὲν ἁπλῆν,* Τριάδα δὲ προσώποις,* δοξάσωμεν τὸν Πατέρα,* τὸν προάναρχον Υἱὸν * καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,* μελῳδοῦντες· Πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰακὼβ σε κλίμακα ποτὲ * ἑώρακε, Παρθένε,* δι' ἧς μὲν ὁ Θεὸς Λόγος * κατῆλθεν ἐπὶ γῆς,* ἡμᾶς δὲ ἀνήγαγε * πρὸς τὸ ὕψος· τοῦτον ἀπαύστως * ὑμνοῦμεν, Θεοτόκε,* καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ.

Ῥάβδῳ λόγων σου ἱερῶν * ἀνέτρεψας δαιμόνων τὴν πληθὺν,* καὶ ἠλευθέρωσας πιστῶν * τὰς ἀγέλας τῆς τούτων λύμης * Χριστῷ μελῳδούντων· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα, τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὄμμα τείναντ' εἰς οὐρανὸν * ἀνέτειλέ σοι πρώϊμον τὸ φῶς,* ὥσπερ ὑπέσχετο Θεός· * ἔτι γὰρ σοῦ προσευχομένου,* παρέστη βοῶν σοι· * Ἐπιτάῤῥοθος ἥκω σοι· πτόησιν * πᾶσαν ἀποῤῥίψας,* ἀνδρίζου εἰς αἰῶνας.

Φοβεράν σου τὴν προσβολὴν * ἀνέδειξε Χριστὸς τοῖς πονηροῖς * καὶ ἀλαζόσι λοχαγοῖς· * τὰς γὰρ τούτων μηχανουργίας * ἱστὸν ὡς ἀράχνης * ἐξηφάνισας κράζων, Γεώργιε· * Ὑπερευλογῶ σε,* Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥύμην ἄστατον καὶ φθορὰν * ὁ τόκος σου κατέλυσεν, Ἁγνὴ,* τὴν τοῦ θανάτου, καὶ ζωὴν * τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι παρέσχε * τοῖς ταῦτον ὑμνοῦσιν * ὡς Θεὸν τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Γῆ καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ * θάλασσα καὶ πᾶσαι αἱ πηγαί,* » οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν,* φῶς καὶ σκότος, ψῦχος καὶ καύ- » σων,* υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων,* Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε τὸν Κύριον * καὶ » ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ θ'. Τύπον * τῆς ἁγνῆς.

Ὥσπερ * ἄνοδοι καὶ κλίμακες * πρὸς οὐρανὸν ἀνάγουσαι * ὑμᾶς ὤφθησαν,* μάκαρ Ἰωσήφ,* Ἀειθαλᾶ τε πανένδοξε,* αἱ τῶν λίθων νιφάδες, πανεύφημοι,* δι' ὧν θανατωθέντες * ἀθανασίας ἠξιώθητε.

Στῶμεν * εὐσεβῶς γεραίροντες * Ἀκεψιμᾶν τὸν θεῖον * Ἱερομάρτυρα,* τὸν ἱερουργόν τε Ἰωσὴφ τὸν πανάριστον * καὶ Χριστοῦ μυστηρίων Διάκονον,* Ἀειθαλᾶν τὸν μέγαν,* τοὺς εὐκλεεῖς Θεοῦ θεράποντας.

Ἤδη * πρὸς Θεὸν σκηνώσαντες * καὶ φωτισμοῦ ἀῤῥήτου * καταξιούμενοι,* καὶ ἀγγελικαῖς * χοροστασίαις ἑνούμενοι,* καὶ συνόντες Μαρτύρων στρατεύμασι,* σὺν τούτοις, Ἀθλοφόροι,* ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύσατε. Θεοτοκίον.

Φράσαι * τὸ φρικτὸν μυστήριον * τοῦ τοκετοῦ σου γλῶσσα * ὅλως οὐ δύναται· * τὸν γὰρ οὐρανοῦ * καὶ πάσης κτίσεως Κύριον * ἐσωμάτωσας σάρκα πτωχεύσαντα,* ἁγνὴ Παρθενομῆτορ· * ὅθεν συμφώνως σε δοξάζομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Ὄρει μαρτυρίου προσεπέβης * καὶ στέφος ἐδέξω, Ἀθλοφόρε,* ἐκ χειρὸς τοῦ Κυρίου· * τοῦτο γάρ ἐστι τὸ γέρας τῶν Μαρτύρων· * ὅθεν σε πάντες * ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Νέμεις λύσιν τῶν ἀμπλακημάτων * καὶ νόσους διώκεις, Ἀθλοφόρε,* τὰς τοῦ σώματος πόῤῥω,* καὶ ἄρτιον ὅλον με ἀποδεικνύεις· * διό σου πόθῳ * τὴν ἐμφέρειαν προσπτύσσομαι.

Ὡς πόλον πολεύων, Ἀθλοφόρε,* καὶ θρόνῳ τοῦ πάντων Βασιλέως * παριστάμενος, αἴγλην * τὴν σκεδάζουσαν νέφος ἁμαρτημάτων * πέμψον τῷ πόθῳ * τὴν ᾠδήν σου ἐξυφάναντι.

Θεοτοκίον.

Σύμμορφος Υἱὸς ἐξ ἀγεννήτου * Πατρὸς γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων,* ἐπ' ἐσχάτων δὲ αὖθις * διὰ Πνεύματος Ἁγίου ἐνδημήσας τῇ Παρθένῳ * σάρκα πτωχεύσας,* τὸ ἀνθρώπινον ἐθέωσας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη,* Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε * » σαρκοφόρος, ὡς ὤφθη * ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανε- » στράφη· * σέ, Θεοτόκε,* διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. **Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.**

Ἀκεψιμᾶς ὁ ἔνδοξος,* Ἰωσὴφ ὁ γενναῖος,* Ἀειθαλᾶς ὁ πάνσοφος * τοῦ Χριστοῦ τῇ ἰσχύϊ * ἐνήθλησαν καὶ τὴν πλάνην * τῶν Περσῶν καθελόντες,* ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσι* τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι·* οὓς εὐσεβῶς * ὡς Ἱερομάρτυρας εὐφημοῦντες,* φαιδρῶς πανηγυρίζομεν * τὴν λαμπρὰν τούτων μνήμην.

Τοῦ Ἁγίου Γεωργίου. **Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.**

Τοῖς ῥείθροις τῶν αἱμάτων σου * τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα * ἀπέσβεσας, μακάριε,* καὶ τυράννων τὰ θράση * εἰς τέλος ἐξηφάνισας * καὶ Χριστὸν ἐδόξασας,* Γεώργιε ἀθλοφόρε· * ὅθεν στέφος ἐδέξω * ἀφθαρσίας καὶ ζωῆς * ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐν ἐμοὶ * σωτηρία, Παρθένε· * ὅτι κακῶς εἰσπέπτωκα * βάθος ἁμαρτημάτων,* καὶ προσδοκῶ τὴν ἀπειλὴν * τῆς φρικτῆς κολάσεως * καὶ τῶν ἐρίφων τῆς μοίρας· * οἴκτειρόν με πρὸ δίκης, ὡς ὑπάρχουσα θερμὴ * ἀντίληψις, Θεοτόκε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. **Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.**

Τοῦ Χριστοῦ τὸ γεώργιον,* τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι,* τὸν σοφὸν Γεώργιον,* εὐφημήσωμεν,* τῆς ἀληθείας τὸν κήρυκα,* κλῆμα τὸ ἀείζωον * τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς,* τὸν καρπὸν ἐξανθήσαντα * καὶ πηγάσαντα * εὐσεβείας τὸ γλεῦκος,* καὶ τοὺς πίστει * ἐκτελοῦντας ἐτησίως * τούτου τὴν μνήμην εὐφραίνοντα.

Ὡς ἀστέρα πολύφωτον,* ὥσπερ ἥλιον λάμποντα * ἐν τῷ στερεώματι * σὲ γινώσκομεν * ὡς μαργαρίτην πολύτιμον,* ὡς λίθον αὐγάζοντα,* ὡς ἡμέρας σε υἱὸν,* ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν,* ὡς ὑπέρμαχον * τῶν πιστῶν ἐν κινδύνοις * εὐφημοῦμεν,* ἐκτελοῦντές σου τὴν μνήμην,* τροπαιοφόρε Γεώργιε.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα,* ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα,* ἐν νυκτὶ καθεύδοντα * περιφρούρησον,* ἐπαγρυπνοῦντα διάσωσον,* παμμάκαρ Γεώργιε,* καὶ ἀξίωσον ποιεῖν * τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα,* ὅπως εὕροιμι * ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης * τῶν ἐν βίῳ * πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν,* ὁ προσδραμὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα * τῆς καρτερίας, ἀδελφοὶ,* πνευματικῶς εὐφημήσωμεν,* Γεώργιον τὸν ἀοίδιμον, Μάρτυρα,* ὃν ὑπὲρ Χριστοῦ πυρούμενον * ἐχάλκευσαν κίνδυνοι * καὶ ἐστόμωσαν βάσανοι * καὶ ποικίλαι κολάσεις ἀνήλωσαν * σῶμα τὸ φύσει φθειρόμενον· * ἐνίκα γὰρ ὁ πόθος τὴν φύσιν,* διὰ θανάτου πείθων τὸν ἐραστὴν * δια-

βῆναι πρὸς τὸν ποθούμενον * Χριστὸν τὸν Θεὸν * καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. **Ἔδωκας σημείωσιν.**

Ζόφος φοβερώτατος,* ὁ τοῦ θανάτου, Θεόνυμφε,* τὴν ψυχὴν κατατρύχει μου· * τὸ δὲ λογοθέσιον * ἐξιστᾶν καὶ τρέμειν * ἀεὶ τῶν δαιμόνων * παρασκευάζει, Ἀγαθή· * ἐξ ὧν με ῥῦσαι * τῇ δυναστείᾳ σου,* Παρθένε ἀπειρόγαμε,* καὶ πρὸς λιμένα σωτήριον * καὶ πρὸς φῶς τὸ ἀνέσπερον * τῶν Ἁγίων κατάταξον.

Εἰ βούλει,

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου, τοῦ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ, καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων, Νικάνδρου Ἐπισκόπου **Μύρων** καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ΄. **Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.**

Ἐγκρατείας τοῖς βέλεσι * τὸν ἐχθρὸν ἐτραυμάτισας * καὶ τὰς τούτου φάλαγγας * ἐξεπόρθησας· * διὸ τῆς νίκης ἀπέλαβες * βραβεῖα, Μακάριε,* παρ' αὐτοῦ τοῦ κραταιῶς * σὲ Χριστοῦ ἐνισχύσαντος· * ὃν ἱκέτευε,* ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Θεωρίας τῆς κρείττονος * ἐπιβὰς, Παμμακάριστε,* τὰ γεώδη ἅπαντα * καὶ ἐπίκηρα * καὶ περιὼν ἐν τῷ σώματι * παρεῖδες· καὶ ἄϋλον * πολιτείαν ἐπὶ γῆς * ἐπεσπάσω, ἀοίδιμε,* Θείῳ Πνεύματι * ὁδηγούμενος, ὅθεν * μοναζόντων * ὁδηγὸς κανὼν καὶ τύπος * γέγονας πίστει περίδοξος.

Τῶν χαρίτων τοῦ Πνεύματος * ταῖς ἐνθέοις ἐλλάμψεσι * φαιδρυνθεὶς, θεόφρον,* Ἰωαννίκιε,* φωστὴρ ἐδείχθης τοῖς πέρασιν,* ὀδύνας κακώσεων * καὶ τὸ σκότος τῶν παθῶν * ἀπελαύνων πρεσβείαις σου,* καὶ ῥυόμενος * νοσημάτων παντοίων * καὶ κινδύνων * τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν παναοίδιμον μνήμην σου.

Στιχηρὰ τῶν Ἱερομαρτύρων.

Ἦχος β΄. **Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε.**

Κλῆσιν * τὴν φερώνυμον πλουτῶν * ἐκ τῆς τοῦ Θεοῦ προμηθείας,* ταύτην τοῖς πράγμασι,* Μάκαρ, ἐπεσφράγισας,* καὶ

ἐβεβαίωσας· * πολεμίων γὰρ σύστημα * καὶ στίφος τυράννων * ἐν τῇ καρτερίᾳ σου * κατεπολέμησας· * ὅθεν * νικητήρια φέρων, * πίστει ἀνεκραύγαζες· Δόξα * τῷ ἀμάχῳ κράτει σου, Φιλάνθρωπε.

Μύρα * εὐωδέστατα ἡμῖν * τὰ τῶν ἰαμάτων ἐκβλύζεις * σήμερον, Νίκανδρε,* ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου,* καὶ ἀπελαύνεις, σοφέ,* δυσωδίαν τῶν θλίψεων,* καὶ πάθη σωμάτων,* καὶ πλουσίας χάριτος * πληροῖς τὸν σύλλογον * πάντων * τῶν Χριστῷ ἐκβοώντων· * Σὺ εἶ τὸ ἀκένωτον μύρον,* τὸ εὐωδιάζον τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ἔχων * παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν,* τὸν ἐνδοξαζόμενον μόνον * ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,* τοῦτον καθικέτευε,* Ὅσιε Νίκανδρε,* ὑπὲρ πάντων τῶν πόθῳ σου * τελούντων τὴν μνήμην * καὶ ἀνευφημούντων σου * τὰ κατορθώματα,* ὅπως * τῶν ἀφράστων ἐκείνων * θείων ἀγαθῶν καὶ τῆς δόξης * κοινωνοὶ γενώμεθα πρεσβείαις σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β΄.

Ἀνδρειοφρόνως τελέσας * τὸ ἀσκητικὸν στάδιον,* τὸν δίαυλον τῶν ἀρετῶν * διῆλθες προθύμως· * τοὺς τῶν παθῶν θῆράς τε νεκρώσας,* τὸ κατ᾽ εἰκόνα ἀλώβητον διέσωσας· * Πνεύματος δὲ ταμίας γενόμενος,* τὰ πόῤῥω ὡς ἐνεστῶτα προεῖδες * καὶ θαυματουργὸς ἀνεδείχθης,* θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν, Ἰωαννίκιε· * καὶ νῦν τῷ θρόνῳ τῷ θείῳ παριστάμενος,* πρεσβεύεις ἀπαύστως * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ἄλλην * κραταιὰν καταφυγὴν * καὶ ἰσχύος πύργον καὶ τεῖχος * ἀκαταμάχητον * ὄντως οὐ κεκτήμεθα,* εἰ μὴ σέ, Πάναγνε,* καὶ πρὸς σὲ καταφεύγομεν * καὶ σοὶ ἐκβοῶμεν· * Δέσποινα, βοήθησον,* μὴ ἀπολώμεθα· * δεῖξον * εἰς ἡμᾶς τὴν σὴν χάριν * καὶ τῆς δυναστείας τὸν πλοῦτον * καὶ τῆς εὐσπλαγχνίας σου τὸ μέγεθος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους * ὑπομείνασα πολλοὺς * ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου * σταυρώσει, Ἄχραντε,* ἔστενες δακρύουσα * καὶ ἀνακράζουσα· * Οἴμοι, Τέκνον γλυκύτατον! * ἀδίκως πῶς θνήσκεις * θέλων ἐκλυτρώσασθαι * τοὺς ἐξ Ἀδὰμ γηγενεῖς; * ὅθεν,* Παναγία Παρθένε,* σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει· * Ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β΄.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ ἔρωτι * τρωθεὶς, τὴν διάνοιαν * εἰς ὄρος ὑψηλὸν * ἀνῆλθες,* Ἰωαννίκιε,* καὶ ἔλαβες ποικίλα χαρίσματα * ἰατρεύειν τὰς νόσους * τῶν ἀνυμνούντων σου πόθῳ * τὴν θείαν κοίμησιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. **Ὅλην ἀποθέμενοι.**

Ναὸς καθαρότητι * ὁ Ἡσαΐας, Παρθένε,* πόῤῥωθεν προέφησε * Ποιητὴν τῆς κτίσεως * τεξομένην σε,* ὦ σεμνὴ πάναγνε· * σὺ γὰρ ὤφθης μόνη * ἐξ αἰῶνος παναμώμητος. * Διό σου δέομαι,* τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου * καθάρισον, καὶ λάμψεως * θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον,* Κόρη, τοῦ Υἱοῦ σου * καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς,* ὅταν καθίσῃ, ὡς γέγραπται,* κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταὶ * θανατηφόρον κριθῆναι * σὲ, Υἱὲ, κατέκριναν,* ὡς κριτόν σε στήσαντες * ἐπὶ βήματος * τὸν νεκροὺς κρίνοντα * καὶ τοὺς ζῶντας, Σῶτερ· * καὶ Πιλάτῳ σε παρέδωκαν * καὶ καταχρίνουσι * πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι· * καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι * καὶ συγκατακρίνομαι, Κύριε· * ὅθεν καὶ προκρίνω * θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς· * ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε,* μόνε Πολυέλεε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Τοῦ Ἱερομάρτυρος· **Καὶ τρόπων μέτοχος.**

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοὺς δύο παρόντας τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοῦ Προδρόμου σε τὸν μιμητὴν αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. **Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.**

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος * καταυγαζόμενος, Ὅσιε,* τοὺς πίστει τὴν μνήμην σου * πανηγυρίζοντας * φωταγώγησον,* καὶ σκότους ἁμαρτίας * πρεσβείαις σου λύτρωσαι,* Ἰωαννίκιε.

Ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν * ἀνεπιστρόφως διώδευσας * πρὸς πόλιν οὐράνιον,* Ἰωαννίκιε· * τὸ γὰρ Ἅγιον * ὡδήγησέ σε Πνεῦμα,* ἐπαναπαυσάμενον * ἐν τῇ καρδίᾳ σου.

Ὑψοῦσαν ταπείνωσιν,* Ἰωαννίκιε, ἔσχηκας· * διό σου δεόμεθα,* οἴκτειρον, Ὅσιε,* τὴν ταπείνωσιν * ἡμῶν καὶ τὰς ὀδύνας * πάσας ἐπικούφισον * τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Πεσόντων ἀνάκλησις * καὶ ἱσταμένων βεβαίωσις * ὑπάρχεις, Παναμώμε· * ὅθεν σου δέομαι,* συμπεσόντα μου * τὸν ναὸν τῇ ἁμαρτίᾳ * ἀνόρθωσον, Δέσποινα,* ὅπως δοξάζω σε.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἱερομαρτύρων. Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος ὁ αὐτός. Χοροὶ Ἰσραήλ.

Σεπτῶν ἀθλητῶν σεπτὴν ἑορτήν,* Ἱερομαρτύρων ἱερὰν μνήμην σήμερον * ἱεραῖς μελῳδίαις * νῦν ἡ τοῦ Χριστοῦ ἱερωτάτη Ἐκκλησία * ἱεροπρεπῶς ἐκτελοῦσα,* ᾄσμασι κατατέρπεται * τούτους γεραίρουσα.

Σεπτῷ κεχρισμένος χρίσματι * τῆς ἱερωσύνης πιστῶς, Ἱεράρχα Νίκανδρε,* τιμιώτερον τοῦτο * ταῖς ἐκ τῶν αἱμάτων σου βαφαῖς ἐναπειργάσω * ἐν ἀγαλλιάσει κραυγάζων· * Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν,* ὅτι δεδόξασται.

Ὁδὸν μαρτυρίου τρέχοντες, τέρψιν ἀληθῆ * ἐν αὐτῇ σαφῶς ἐνδεικνύμενοι,* ἐπλουτήσατε χάριν * θαυματουργιῶν, καὶ δωρεῶν ἐπουρανίων,* Μάρτυρες, συμφώνως βοῶντες· * Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν,* ὅτι δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπεριγράπτως κόλποις τοῦ Πατρός,* κόλποις τῆς Μητρὸς σαρκικῶς Χριστὸς περιγράφεται,* μετὰ γέννησιν ταύτην * ἀληθῆ Παρθένον ὑπὲρ νοῦν διαφυλάξας,* ᾧ μεγαλοφώνως βοῶμεν· * Ἄσωμεν τῷ Θεῷ ἡμῶν,* ὅτι δεδόξασται.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ῥεόντων τὰ μένοντα ἠλλάξω * ἐμφρόνως, τὸν σὸν ἀναλαβὼν * σταυρόν, Ἰωαννίκιε,* καὶ ἐν ἀβάτοις ὄρεσιν * ὡς Ἠλιοὺ ὁ μέγιστος * ὑποχωρῶν διετέλεσας.

Ὁδόν σοι τὴν λίαν ποθουμένην * Πατέρων ὑπέδειξε δυάς,* ἣν εὗρες χρόνοις πλείοσιν * ἐγκεκρυμμένην ὄρεσι * προφητικῷ χαρίσματι * λελαμπρυσμένος, Μακάριε.

Δονούμενοι πάθεσι ποικίλοις,* ἐν πίστει προστρέχομεν τῇ σῇ * σκέπῃ, Ἰωαννίκιε· * ἁγίαις μεσιτείαις σου * πάντας ἡμᾶς ἐπίσκεψαι,* ἐκδυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Ῥανίσιν ἐλέους σου, Παρθένε,* τοὺς ἄνθρακας σβέσον τῶν ἐμῶν * παθῶν, θεοχαρίτωτε,* καὶ ἐσβεσμένον ἄναψον * τὸν λύχνον τῆς καρδίας μου,* χρυσῆ λυχνία, Πανάμωμε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Τὰ τῶν λόγων δίκτυα * προσεφαπλῶν, τοὺς ἐν πλάνῃ * θαυματουργῶν ἐζώγρεις,* ὀψώνιον πολυτελὲς * τῷ ἐκ Παρθένου, Νίκανδρε, ἐκλάμψαντι * τούτους προσαγόμενος.

Κλῆμα εὐφορώτατον * Τίτου φυτείας ἐγένου,* τοῦ τῶν Κρητῶν φωστῆρος,* βότρυας φέρον λογικούς,* γλεῦκος ἡμῖν πηγάζοντας σωτήριον,* Νίκανδρε μακάριε.

Σὺν Ἑρμαίῳ τῷ θείῳ * κεχερσωμένας καρδίας * τῷ τοῦ Σταυροῦ ἀρότρῳ * κατενεώσατε, σοφοί,* καὶ καρποφόρους, Νίκανδρε, ἐδείξατε· * ὅθεν μακαρίζεσθε.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος * τὴν ὑπὲρ νοῦν σου λοχείαν * διερμηνεύει, Κόρη· * Νοῦ γὰρ τοῦ πρώτου ἐν γαστρὶ * Λόγον, Ἁγνή, συνέλαβες, τὸν τὰ πάντα * λόγῳ συστησάμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν * ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία,* καὶ ἡ πολλὴ
» ἐν τέκνοις * ἠσθένησε Συναγωγή· * τῷ θαυμαστῷ Θεῷ
» βοήσωμεν· * Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Κόσμου τερπνότητα * προθύμως ἔλιπες,* καὶ τῷ Δεσπότῃ σου * κατηκολούθησας,* ἔρωτι θείῳ τὴν ψυχὴν * τρωθείς, Ἰωαννίκιε· * ὅθεν καὶ τὴν κάμινον * τῶν παθῶν ἐναπέσβεσας * δρόσῳ τῇ τοῦ Πνεύματος * τοῦ Ἁγίου, πανόλβιε· * διὸ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις χορεύεις νῦν,* τούτων τὸν βίον μιμησάμενος.

Δόξα, τῶν Ἱερομαρτύρων, ὅμοιον.

Νίκης ἐπώνυμος * Μάρτυς γενόμενος,* ἀνδρῶν ἐνίκησας * ἄθεον ἔνστασιν * καὶ τὰ σεβάσματα αὐτῶν,* Νίκανδρε, ἠφάνισας,* ἔχων συναθλοῦντά σοι * τὸν Ἑρμαῖον τὸν ἔνδοξον,* πᾶσάν τε ὑπήνεγκας * σὺν αὐτῷ, μάκαρ, βάσανον· * καὶ νῦν τὰς ἀθανάτους κληροῦσθε λήξεις,* πρεσβεύοντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἅπας ὁ βίος μου * ἐν ῥᾳθυμίᾳ πολλῇ * διῆλθε, Πάναγνε· * καὶ νῦν προσήγγισα * τῷ τῆς ἐξόδου μου καιρῷ,* καὶ δέδοικα τοὺς ἐχθρούς μου,* μὴ διασπαράξωσι * τὴν ψυχήν μου, Θεόνυμφε,* καὶ τῆς ἀπωλείας με * τῷ βυθῷ παραπέμψωσιν· * ἀλλ' οἴκτειρον τὸν δοῦλόν σου, Κόρη,* καὶ ῥῦσαί με τῆς τούτων κατακρίσεως.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἐπονείδιστον,* Οἰκτίρμον, θάνατον * διὰ σταυρώσεως * ἑκὼν ὑπέμεινας· * ὃν ἡ τεκοῦσά σε, Χριστέ,* ὁρῶσα, ἐτιτρώσκετο· * σπλάγχνα κοπτομένη γὰρ * μητρικῶς ἐπωδύρετο· * ἧς ταῖς παρακλήσεσι * διὰ σπλάγχνα ἐλέους σου * οἰκτείρησον, καὶ σῶσον τὸν κόσμον,* ὁ αἴρων τὴν τούτου ἁμαρτίαν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ὄρη ὑψηλότατα * καταλαβών,* κορυφὰς δαιμόνων ὑψούμενος * ἐν ταπεινώσει * ἐταπείνωσας, Σοφέ,* καὶ κατ' αὐτῶν ἠρίστευσας,* κλέος Μοναστῶν καὶ ἑδραίωμα.

Μάχαιραν ὡς δίστομον * τὸν τοῦ Χριστοῦ * φόβον ὁπλισάμενος,

δράκοντα * τὸν ἀποστάτην * καταβάλλεις νοητῶς * καὶ αἰσθητῶς, Μακάριε,* νίκαις ἱεραῖς κλεϊζόμενος.

Ὅλος Θείῳ Πνεύματι * πυρακτωθεὶς,* Πάτερ, παγετὸν ἐκαρτέρησας,* ἔτεσι πλείστοις * ταῖς ἐρήμοις προσχωρῶν,* καὶ ἐκζητῶν τὸν Κύριον * χάριτί σε θείᾳ συνθάλποντα.

Ὑπὸ ψυχικῶν ἡμᾶς * ἀσθενειῶν,* Πάτερ, δονουμένους καὶ πίστει σε * προσκαλουμένους * νῦν ἐπίσκεψαι ταῖς σαῖς * πρὸς τὸν Θεὸν δεήσεσιν,* ὅπως εὐσεβῶς σε γεραίρωμεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ ἱλαστήριον * πάντων βροτῶν * πίστει ἱκετεύω καὶ δέομαι· * Εὐλογημένη,* ἵλεών μοι τὸν Κριτὴν * τὸν σὸν Υἱὸν ἀπέργασαι,* ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἅρμα ὤφθητε τοῦ Λόγου * νοητῶς τοῦτον φέροντες· * ὅθεν προσδεθέντες * ἵπποις ἀπηνῶς τε συρόμενοι,* οὐκ ἐξηρνήσασθε τοῦτον,* οὐχ ἡττήθητε,* πρὸς οὐράνιον νύσσαν σαφῶς * ἐπειγόμενοι.

Ταῖς φρουραῖς προσομιλοῦντες * καὶ δεσμὰ περικείμενοι,* τῶν δεσμῶν τῆς πλάνης * πόλιν καὶ λαὸν διεσώσατε,* καὶ τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης * συνεδήσατε * τοῦ δεθέντος σαρκὶ δι' ἡμᾶς * ἀγαθότητι.

Σὺν Ἀγγέλοις τὸν Δεσπότην * κεκλεισμένοι ἐδόξαζον,* οὐρανίῳ ἄρτῳ * οἱ πανευκλεεῖς ἐκτρεφόμενοι· * ὅθεν σαρκὸς ἀλγηδόνων * οὐκ ἐφρόντισαν,* δυνατώτεροι τῶν αἰκισμῶν * χρηματίσαντες.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ θρόνου ἐπηρμένου * φοβερῶς ὁ καθήμενος,* μητρικαῖς ἀγκάλαις * βρέφος χρηματίσας καθέζεται,* τὴν συμπεσοῦσαν εἰκόνα * ἀνορθούμενος,* καὶ τὴν θέωσιν τοῖς ἐξ Ἀδὰμ * χαριζόμενος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐβάδισας, Ὅσιε,* στενὴν καὶ τεθλιμμένην ὁδὸν * θείαις ἀναβάσεσι καρδίας,* καὶ θεωρίαις * ἐμπλατυνόμενος,* καὶ θέσει θεούμενος σαφῶς, *πόλιν τὴν οὐράνιον * νῦν οἰκεῖς ἀγαλλόμενος.

Τὸ ὄμμα καθάραντι * τῆς διανοίας, Ὅσιε,* χάρις σοι ἐδόθη προφητείας,* ὡς ἐνεστῶτα * λέγειν τὰ μέλλοντα,* βλέπειν τε τὰ πόῤῥω ὡς ἐγγὺς,* ὦ Ἰωαννίκιε,* τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι.

Ὀδύνης με λύτρωσαι,* ἁμαρτιῶν καὶ θλίψεων * παῦσον τῆς καρδίας μου τὸν πόνον,* καὶ τῶν πταισμάτων * τὴν λύσιν βράβευσον,* τὸν ἀγαθοδότην καὶ Θεὸν * ἔχων ὑπακούοντα * τῶν σεπτῶν σου δεήσεων.

Θεοτοκίον.

Νοὸς μου θεράπευσον * τὰς ἐκτροπὰς, Πανάμωμε· * ἴασαι τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου,* τῆς ῥαθυμίας * σκότος ἀπέλασον· * ὅπως ἐν αἰνέσει σε ὑμνῶ * τὴν ἀειμακάριστον,* Θεοτόκε πανύμνητε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Τὸν φωτισμόν σου, Κύριε.

Εἰς φωτισμὸν τῆς πίστεως * ὡδήγησας λαοὺς, * λιπόντας σκότος εἰδωλομανίας, * τέκνα δὲ φωτὸς γεγενημένους * μεσιτείᾳ σου, Νίκανδρε.

Φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος * αὐγάζοντες αὐγαῖς, * βασάνων σκότος διῆλθον ἀβλαβῶς, * λύοντες ἀχλὺν τῆς ἀθεΐας * οἱ φωστῆρες οἱ ἔνδοξοι.

Παύλου ναμάτων ἔμπλεως * ὁ Τίτος γεγονὼς, * σὲ καταρδεύει δεικνύων ποταμὸν * ῥεῖθρα θολερὰ τῆς ἀθεΐας * κατακλύζοντα, Νίκανδρε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἀμνὸν καὶ Κύριον * κυήσασα σαρκὶ, * Παρθένε μόνη, ἀμόλυντε σεμνὴ, * θεία κιβωτὲ, σεπτὴ λυχνία, * τὴν ψυχήν μου καταύγασον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ς'. Τὴν θείαν ταύτην.

Μαράνας πάθη τοῦ σώματος, * ὡς δένδρον καθωράθης ὑψίκομον, * καρποὺς τὰ θαύματα * καὶ τὰ σεπτὰ κατορθώματα * ἱερωτάτως φέρων, * Ἰωαννίκιε.

Ἰάσατό σε ὁ Κύριος * ἐράσει Εὐσταθίου τοῦ Μάρτυρος, * ἰὸν ὀλέθριον * καταπιόντα, πανόλβιε, * διὰ χειρὸς ἀδίκου, * καὶ κινδυνεύοντα.

Μυρίοις πόνοις ὡμίλησας, * τὸ σῶμα ἀσθενῶς διακείμενος, * Ἰωαννίκιε· * ὅθεν ἐν πίστει κραυγάζω σοι· * Τὰς ἀλγηδόνας παῦσον * τῶν νοσημάτων μου.

Θεοτοκίον.

Ἡ μόνη πάντων βοήθεια, * βοήθησον ἡμῖν κινδυνεύουσι, * καὶ χεῖρα ὄρεξον, * καὶ πρὸς λιμένας ἐμβίβασον * τῆς σωτηρίας, Κόρη * θεοχαρίτωτε.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ηλούμενοι * ταῖς περόναις τὸ σῶμα οἱ Μάρτυρες, * παθημάτων * μιμηταὶ τοῦ Σωτῆρος ἐδείκνυντο, * τοῦ προσηλωθέντος * ἐν Σταυρῷ καὶ φθορᾶς κόσμον σώσαντος.

Τὸ πέλαγος * τῶν βασάνων διήλθετε, Μάρτυρες, * κυβερνήσει * τοῦ Ἁγίου, πανεύφημοι, Πνεύματος, * καὶ πρὸς θεῖον ὅρμον * κατηντήσατε δόξης πληρούμενοι.

Ἐνίκησας * φερωνύμως ἀνδρῶν πᾶσαν ἔνστασιν * μιαιφόνων, Ἱεράρχα * ἀοίδιμε Νίκανδρε, * καὶ στεφάνους δόξης * ἐκομίσω, Θεῷ παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἠφάνισας * τῆς Προμήτορος, Κόρη, τὸ ὄνειδος, * εὐλογίαις * τὸν ἡμᾶς στεφανοῦντα κυήσασα, * καὶ τὴν λύπην ταύτης * εἰς χαρὰν, Ἀγαθὴ, μετενήνοχας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε,* προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον,* ὁ Προφήτης *
» Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· * Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι,*
» Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ μνήμῃ σήμερον * τῇ ἱερᾷ σου * συνελθόντες ἅπαντες,* ἐκδυσωποῦμεν οἱ πιστοί,* Ἰωαννίκιε ὅσιε,* παρὰ Κυρίου * εὑρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Ὁ Οἶκος.

Ἤστραψεν ἐν τῷ κόσμῳ * ὁ θεόληπτος βίος * τῶν σῶν κατορθωμάτων, Παμμάκαρ,* καὶ ἀπήλασε πᾶσαν ἀχλὺν * ψυχικῶν παθημάτων, καὶ φῶς * ἄϋλον * κατηύγασε τοῖς πίστει σοι * καὶ πόθῳ ἐκβοῶσι ταῦτα·

Χαίροις, τερπνὸν * Μοναζόντων κλέος· * χαίροις, φωστὴρ * διαυγὴς τοῦ κόσμου.

Χαίροις, τῶν νοσούντων * ταχεῖα παράκλησις· * χαίροις, εὐρωστούντων * ἀκλόνητον ἔρεισμα.

Χαίροις, ὅτι τὴν ἐπίγειον * ἀπεβάλου στρατιάν· χαίροις, ὅτι τὰ οὐράνια * ἀντηλλάξω τῶν φθαρτῶν.

Χαίροις, τῶν θείων ὄντως * ἀρετῶν ὁ ταμίας· * χαίροις, τῶν ἀποῤῥήτων * αὐτουργὸς θαυμασίων.

Χαίροις, παθῶν * παντοίων καθαίρεσις· * χαίροις, ἡμῶν * προστάτης θερμότατος.

Χαίροις, παθῶν * ἑτοιμότατος ῥύστης,* χαίροις, παντὸς * καταφύγιον κόσμου. *

Χαίροις, Πάτερ Ἰωαννίκιε.

Συναξάριον.

Τῇ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ Μεγάλου, τοῦ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ.

Στίχοι.

Τὸν Ἰωαννίκιον ἐκ γῆς λαμβάνει
Ὁ τῷ λόγῳ γῆν τοῦ Θεοῦ πήξας Λόγος.
Σῆμά σοι ἔν γε τετάρτῃ Ἰωαννίκιε χεῦσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἱερομαρτύρων Νικάνδρου, Ἐπισκόπου Μύρων καὶ Ἑρμαίου Πρεσβυτέρου, χειροτονηθέντων παρὰ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Στίχ. Χριστὸν ποθοῦντας ζῶντα Μάρτυρας δύω.
Καὶ ζῶντας ἐνθάπτουσι πικρῶς τῷ τάφῳ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὠδὴ ζ'. **Οὐκ ἐλάτρευσαν.**

Τὴν καρδίαν τῆς Τριάδος οἰκητήριον * ἀπεργασάμενος,* τρεῖς ἐδομήσω ναούς,* ἐν οἷς θείᾳ χάριτι,* Ἰωαννίκιε,* μύρα βλύζουσιν * εἰς φωτισμὸν καὶ κάθαρσιν * τῶν πιστῶς σοι προσιόντων.

Ἡ ψυχή σου φωταυγείᾳ θείου Πνεύματος * ἐλλαμπομένη ἀεί,* ψυχῶν ἑώρα πιστῶς * τῶν προσερχομένων σοι,* Ἰωαννίκιε,* τὰ βουλεύματα,* προφητικαῖς προγνώσεσιν * ἱερῶς θαυμαζομένη.

Νοσημάτων χειμαζόντων με, Μακάριε,* ψυχῆς καὶ σώματος,* ταῖς ἱκεσίαις σου * συντόμως ἀπάλλαξον,* καὶ μέλπειν ποίησον· * Ὑπερύμνητε * ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἀναλλοίωτον τεκοῦσα μόνη Κύριον,* θεοχαρίτωτε,* τῇ δεξιᾷ τῇ αὐτοῦ,* Ἁγνή, ἀλλοιῶσαί μου * τὸν νοῦν ἱκέτευε * πρὸς τὰ κρείττονα,* δεινῶς περιτρεπόμενον * ταῖς τοῦ βίου ἀσχολίαις.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. **Ἀβραμιαῖοι ποτέ.**

Τὴν ἱεράν σου στολὴν * προσεπιχρώσας, μάκαρ,* βαφαῖς αἱμάτων, ἀπετέλεσας * λαμπροτέραν,* Νίκανδρε,* ἀνακραυγάζων· * Χριστέ, εὐλογητὸς εἶ.

Προσομιλοῦντες πυρὶ * ἀνενδοιάστῳ πόθῳ * τῷ πρὸς τὸν Κτίστην οὐκ ἐφλέχθητε,* βοῶντες, Μακάριοι· * Ὁ τῶν Πατέρων * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν τῆς καμίνου φλόγα * ὑμῖν ἑτοιμασθεῖσαν * εἰς τιμωρίαν, μετετρέψατε * εἰς δρόσον ἐν Πνεύματι * τῷ παντουργῷ, βοῶντες· * Χριστέ, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα Λόγον * ἀνερμηνεύτως τίκτεις,* ἁγνὴ Παρθένε, τοὺς κραυγάζοντας * θανάτου λυτρούμενον· * Ὁ τῶν Πατέρων * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ η'. **Παῖδας εὐαγεῖς.**

Ἱστάμενος ἄνω πρὸς τὸ ὄρος * ὡς ἐπὶ λυχνίας λύχνος, Ὅσιε, * πάντων τὰ νοήματα * πίστει κατεφώτιζες,* ὑποδεικνύων ἄριστα,* Ἰωαννίκιε,* τὴν τρίβον τῆς ζωῆς καὶ ἀνάγων * τούτους θείῳ λόγῳ * πρὸς ὕψος ἀπαθείας.

Νοῒ ἀπαθείᾳ καθαρθέντι * ὡμίλησας Κυρίῳ παντοκράτορι· * ὑφ' οὗ τὰ ἀπόρρητα,* Ὅσιε, μυούμενος,* προφητικῶς προέλεγες * εἰς σωτηρίαν ψυχῶν,* ὡς μέγιστος παμμάκαρ προφήτης· * ὅθεν σε συμφώνως * πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Ἐπῆλθόν μοι μάστιγες βαρεῖαι,* καὶ νόσοι ἀλλεπαλλήλως με χειμάζουσι· * τούτων με ἀπάλλαξον,* Πάτερ, ἱκετεύω σε,* ὡς ἐκ

Θεοῦ δεξάμενος,* Ἰωαννίκιε,* τὴν χάριν ἰατρεύειν τὰ πάθη * καὶ τὰς ἀλγηδόνας * πιστῶν ἐπικουφίζειν.

Τριαδικόν.

Σὺν πάσαις ταῖς ἄνω στρατηγίαις,* Πατέρα Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον,* Τριάδα ἀμέριστον,* ἄκτιστον Θεότητα * ὑμνολογοῦντες· Ἅγιος,* Ἅγιος,* Ἅγιος,* βοήσωμεν ἐν ἀγαλλιάσει,* μία ἐξουσία,* ἀρχὴ καὶ βασιλεία.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης Ἀγγέλων ὑπερτέρα,* Θεὸν ἀποῤῥήτως σωματώσασα· * τοῦτον οὖν ἱκέτευε,* Δέσποινα πανάμωμε,* τῶν σαρκικῶν ἀνώτερον * παθῶν γενέσθαι με,* ναὸς ἐν ὑψηλῇ ταπεινώσει * ἀνυμνολογοῦντα * τὴν σὴν μεγίστην χάριν.

Τῶν Ἱερομαρτύρων. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ἱεράρχης σεπτὸς ἐχρημάτισας,* ῥύδαμῶς ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι * τῷ δὲ οἰκείῳ, Νίκανδρε,* εἰσελθὼν εἰς τὸν ἄνω * ναὸν * καὶ μέλπων· * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν καθέδρᾳ αἰνέσας τὸν Κύριον * Πρεσβυτέρων Ἑρμαῖος ὁ ἔνδοξος,* καλλωπισθεὶς ἐν αἵματι * μαρτυρίου κραυγάζει· * Πάντα τὰ ἔργα,* εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἱερῶς προτελοῦντες τὰ ἅγια * ἱερεῖα σεπτὰ ἀνεδείχθητε,* καὶ εἰς ὀσμὴν προσήχθητε * εὐωδίας Κυρίῳ,* ἀναβοῶντες· * Εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τῶν κακῶν μου τὸ πέλαγος ξήρανον,* εὐσπλαγχνίας κυήσασα πέλαγος,* τὸν Λυτρωτὴν καὶ Κύριον,* ᾧ βοῶμεν, Παρθένε· * Πάντα τὰ ἔργα,* εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς παντοδύναμε,* τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς
» εὐσεβήσαντας * συγκαταβὰς ἐδρόσισας,* καὶ ἐδίδαξας μέλ-
» πειν· * Πάντα τὰ ἔργα,* εὐλογεῖτε, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου, Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἴσχυσας, Θεοῦ * τὸν νοῦν σου κρατύναντος,* κατακρατῆσαι παθῶν.* Ἄγγελος ἐν σώματι,* ἐντεῦθεν, Πάτερ,* σὺ ἐχρημάτισας,* καὶ σὺν Ἀγγέλοις πάντοτε * τοὺς οὐρανοὺς κατοικεῖς,* τῷ τῆς δόξης * θρόνῳ παριστάμενος * καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου πληρούμενος.

Ὥσπερ οὐρανὸν,* τὰ ὄρη καὶ σπήλαια * ᾤκησας,* Ὅσιε· * ὅθεν σοι εἰρήνευσαν * ἄγριοι θῆρες * καθυποτάξαντι * πάθη ψυχῆς δυσκάθεκτα,* Ἰωαννίκιε,* καὶ δικαίῳ * ἤδη χρηματίσαντι· * διὰ τοῦτο πιστοί σε γεραίρομεν.

Σοῦ τὸ ἱερὸν * καὶ ἅγιον λείψανον * ἐν τάφῳ κείμενον * θάπτει τὰ νοσήματα,* καὶ φλέγει στίφη * δαιμόνων πάντοτε,* σοφὲ

Ἰωαννίκιε,* τῇ θείᾳ χάριτι * ἀναβλύζον * πᾶσι τὰ ἰάματα * τοῖς πιστῶς σε ἀεὶ μακαρίζουσιν.

Ἤδη τῷ Χριστῷ * ἐγγίζων τρανότερον * καὶ καθαρώτερον,* μέμνησο τῶν πίστει σου * μνημονευόντων,* Ἰωαννίκιε,* ἁμαρτιῶν συγχώρησιν * ἡμῖν αἰτούμενος,* νοσημάτων * πάντων ἀπολύτρωσιν * καὶ Θεοῦ βασιλείας οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Φώτισον, Ἁγνή,* ψυχῆς μου τὰ ὄμματα,* φῶς ἡ κυήσασα,* καὶ μὴ καταλάβῃ με * τῆς ἁμαρτίας * σκότος βαθύτατον,* μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με * τῆς ἀπογνώσεως· * ἀλλ' αὐτή με * σῶσον καὶ κυβέρνησον * πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τῶν Ἱερομαρτύρων.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰκρίῳ, σοφέ, καρτερικῶς * τεινόμενος,* καὶ λαμπάσι φλογιζόμενος,* δρόμον οὐράνιον ἐδέξω * χειρὶ ἀγγελικῇ, Μάρτυς Νίκανδρε· * τοὺς φλέγοντας νεκροὺς δὲ ἀπέδειξας * ταῖς ζωηφόροις σου ἐντεύξεσιν.

Ὠράθητε θέαμα φρικτὸν * γυμνούμενοι,* καὶ ἀλόγοις συνδεσμούμενοι,* καὶ ἐπὶ πλεῖστον, Ἀθλοφόροι,* συρόμενοι καὶ σῶοι δεικνύμενοι,* πυρὶ προσομιλοῦντες καὶ ἄφλεκτοι * Πνεύματι θείῳ συντηρούμενοι.

Σήμερον τῶν Μύρων ἱερὰ * μητρόπολις * ἑορτάζει, πόλιν ἅπασαν * πρὸς εὐωχίαν συγκαλοῦσα * ἐν τῇ μνήμῃ ὑμῶν ταύτῃ, Πανεύφημοι,* ἐν ᾗ τὴν ἱερὰν ὑμῶν ἄθλησιν * μεγαλοφρόνως ἐτελέσατε.

Ἠνοίγη ὑμῖν ὁ οὐρανός,* καὶ Ἄγγελοι * τῇ ἀνόδῳ ἐπεκρότησαν· * τάξεις Ἁγίων καὶ Δικαίων * ηὐφράνθησαν, ἐσκίρτησαν Μάρτυρες,* μεθ' ὧν κατασκηνώσαντες, μνήσθητε * τῶν μεμνημένων ὑμῶν, Ἅγιοι.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ,* Πανάμωμε,* ἡ τεκοῦσα φῶς ἀπρόσιτον· * λῦσον τὰ νέφη τῆς ψυχῆς μου,* καὶ σκότους με ἐξάρπασον, δέομαι,* καὶ θείας σωτηρίας ἀξίωσον,* ἵνα ὑμνῶ σε τὴν πανύμνητον.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι * τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· * σὺ δέ, Παρθένε Θεοτόκε,* τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι * τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὅθεν σε πάντες » μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. **Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.**

Ἐμφρόνως καθυπέταξας,* σοφὲ Ἰωαννίκιε,* τῷ αὐτοκράτορι, Πάτερ,* νοὶ σαρκὸς τὰς ὀρέξεις· * ἐντεῦθεν τὸ ἀκρότατον *

τῶν ἐφετῶν κατέλαβες,* καὶ θείας δόξης ἔτυχες· * ὑπὲρ ἡμῶν οὖν πρεσβεύων * μὴ διαλίπῃς, παμμάκαρ.

Τῶν Ἱερομαρτύρων, ὅμοιον.

Φυτεία τοῦ παμμάκαρος * ἐδείχθης Τίτου, Νίκανδρε,* ὑφ' οὗ τῆς πόλεως Μύρων * ἐχρίσθης,* Ὅσιε Πάτερ,* Ἀρχιερεὺς θεόληπτος· * ἐν ᾗ καὶ τὸ μαρτύριον * σὺν τῷ Ἑρμαίῳ, πάνσοφε,* ὑπὲρ Χριστοῦ διανύσας,* ἐν οὐρανοῖς βασιλεύεις.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι * καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν * προσνέμω πίστει καὶ φόβῳ * τῇ παναχράντῳ καὶ θείᾳ * εἰκόνι σου, πανάμωμε,* ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι * καὶ τῶν σωμάτων, Δέσποινα,* ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι * σὲ Θεοτόκον κυρίως.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης, τῆς συζύγου αὐτοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Γάλακτι τραφεὶς ἀσκήσεως * διὰ βασάνων πολλῶν,* Γαλακτίων, καὶ θλίψεων,* εἰς Χριστοῦ κατήντησας * ἡλικίαν, γενόμενος * δεκτὴ θυσία,* τέλειον σφάγιον * τῇ αὐθαιρέτῳ * ὁρμῇ, πανόλβιε.* Ὢ τῆς ἑδραίας σου * καὶ βεβαίας πίστεως! * δι' ἧς Θεοῦ * ἔτυχες θεούμενος * νῦν τελεώτερον.

Ἐπιστημόνως ἐζήτησας * τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγήν,* ὀρεκτῶν τὸ ἀκρότατον * ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησι * καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν * καταυγασθεῖσα,* Θεομακάριστε,* καὶ καθελοῦσα * στεῤῥαῖς ἐνστάσεσι * τὸν πολυμήχανον * καὶ ἀρχαῖον δράκοντα,* Μοναζουσῶν * θεῖον ἐγκαλλώπισμα,* Μάρτυς πολύαθλε.

Δύο φωστῆρες ὑπέρλαμπροι * Ἀνατολῆς νοητῆς * ἀνατέλλουσι χάριτι * καὶ τὴν κτίσιν ἅπασαν * εὐσεβῶς καταυγάζουσιν * ὑπερβαλλούσαις * ἄθλων λαμπρότησι * καὶ ἰαμάτων * θείοις πυρσεύμασιν· * ὧν τὴν ὑπέρφωτον * ἑορτὴν γεραίροντες,* τὸν δι' αὐτῶν * πάντας ἁγιάζοντα * Χριστὸν δοξάσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Δεῦρο, ψυχή μου, στενάζουσα * καὶ τῶν δακρύων κρουνοὺς * ἐκ καρδίας πηγάζουσα,* τῇ Παρθένῳ βόησον * καὶ Μητρὶ τοῦ

Θεοῦ ἡμῶν· * Διὰ τὸ πλῆθος * τῶν οἰκτιρμῶν σου,* Ἁγνή, τῆς φοβερᾶς με * ῥῦσαι κολάσεως,* καὶ κατασκήνωσον,* ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις * καὶ ἡ χαρὰ * ἡ διαιωνίζουσα * καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὢ Μυστηρίου φρικτοῦ! * ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! * ἡ Παρθένος ἔλεγεν,* ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψεν * ἐν μέσῳ δύο * ληστῶν κρεμάμενον,* ὃν ἀνωδύνως * φρικτῶς ἐκύησεν. * Ἔκλαιε λέγουσα· * Οἴμοι, Τέκνον φίλτατον! * πῶς ὁ δεινὸς * δῆμος καὶ ἀχάριστος * Σταυρῷ προσήλωσεν;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ., λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Τοὺς ἀνεσπέρους φωστῆρας,* τοὺς λογικοὺς * οὐρανούς, τοὺς λάμψαντας * ὑπὲρ ἥλιον ἐν γῇ,* τοῦ Χριστοῦ τοὺς θείους Ἀθλητὰς * ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς * πίστει τιμήσωμεν.

Ἑλληνικῆς ἀπὸ ῥίζης * στειρωτικῆς * εὐθαλὴς ἐβλάστησας * θεοδώρητος βλαστός,* Γαλακτίων, κόσμῳ τοὺς καρποὺς * προβαλλόμενος τῆς σῆς * ἀτρέπτου πίστεως.

Ἐπιστημόνως τὴν πίστιν * τὴν πρὸς Χριστὸν * ἐκζητοῦσα, ἔδραμες * πρὸς ἐπίγνωσιν αὐτοῦ· * καὶ τυχοῦσα θείας δωρεᾶς,* Ἐπιστήμη, νυμφικῶς * τούτῳ νενύμφευσαι.

Θεοτοκίον.

Κατεποντίσθην ὁ τάλας * ἐν τῷ βυθῷ * τῶν πολλῶν μου πράξεων,* καὶ πρὸς σὲ τὴν ἀγαθὴν * καταφεύγω, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ· * δός μοι χεῖρα βοηθείας * καὶ διάσωσον.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ἐφέσει κρείττονος ζωῆς * καὶ τρυφῆς ἀνεκφράστου,* τῶν φθαρτῶν ὑπερεῖδες * καὶ ῥευστῶν πάντα τερπνά,* σὺν Ἐπιστήμῃ Χριστῷ,* Γαλακτίων,* εὐπειθῶς ἑπόμενος.

Ῥυσθέντες βρόχων σαρκικῶν * καὶ παθῶν πολυπλόκων * ἐν ἀσκήσει τῷ πόθῳ * συνεδέθητε Χριστοῦ· * θυσία δὲ καθαρὰ * ἐν ἀθλήσει * τούτῳ προσηνέχθητε.

Τῷ θείῳ πόθῳ τοῦ Χριστοῦ * ἀρνησάμενοι κόσμον,* συνεδέθητε μᾶλλον * τῷ Πνεύματι, Ἀθληταί,* καὶ διὰ πόνων πολλῶν * βασιλείας θείας ἠξιώθητε.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἔστιν ὅστις πρὸς τὴν σὴν * καταπέφευγε σκέπην, * καὶ οὐκ ἔτυχε, Κόρη, * τῶν πολλῶν σου οἰκτιρμῶν· * διὸ δέομαι τῆς σῆς * ὅπως τύχω, * Κόρη, ἀντιλήψεως. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ » κέρας * τῶν πιστῶν σου, * ἀγαθέ, * καὶ στερεώσας ἡμᾶς * » ἐν τῇ πέτρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀσκήσει λαμπρύνας σου * τὸ ὀπτικὸν τῆς ψυχῆς, * ἀκτῖσιν ἀθλήσεως * φωταγωγεῖς τοὺς πιστούς, * Γαλακτίων μακάριε· * ὅθεν σου τὴν ἁγίαν * καὶ φωσφόρον ἡμέραν * πίστει ἐπιτελοῦμεν, * εὐσεβῶς σοι βοῶντες· * Ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Χριστόν, * πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, * τὸν ὑπερούσιον * Θεὸν ἡ κυήσασα, * σὺν Ἀσωμάτοις αὐτὸν * ἀπαύστως ἱκέτευε, * ἄφεσιν τῶν πταισμάτων * καὶ διόρθωσιν βίου * δοῦναι ἡμῖν πρὸ τέλους * τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ * ὑμνοῦσί σε κατὰ χρέος, * μόνη Πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σε ὑψούμενον * ὡς ἐθεάσατο * ἡ ἄχραντος Μήτηρ σου, * Λόγε Θεοῦ, μητρικῶς * θρηνοῦσα ἐφθέγγετο· * Τί τὸ καινὸν καὶ ξένον * τοῦτο, Υἱέ μου, θαῦμα; * πῶς ἡ ζωὴ τῶν ὅλων * ὁμιλεῖ τῷ θανάτῳ; * ζωῶσαι τοὺς τεθνεῶτας * θέλων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Θεοῦ σε πρόνοια * βλαστὸν ἀνέδειξε * στειρευούσης νηδύος, * τῶν ἀρετῶν * τοὺς καρποὺς πληθύνοντα, * καὶ καρποφόρον δεικνῦντα * παραινέσεσι τὴν σύζυγον.

Χριστὸν ἐπόθησας, * κόσμον ἐμίσησας, * κατεφρόνησας πλούτου, * δόξης τρυφῆς * καὶ τιμῆς ἠλόγησας, * φθαρτῶν τὰ ἄφθαρτα σοφῶς * ἀλλαξάμενος, πανόλβιε.

Χριστοῦ τοῖς ἴχνεσι * κατηκολούθησας * ἀκλινῶς, Γαλακτίων, * σὺν τῇ σεπτῇ * Ἐπιστήμῃ, ἔνδοξε· * διὸ καὶ δόξης παρ' αὐτοῦ * καὶ στεφάνων κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Ναὸν ἐμόλυνα * κακῶς τοῦ σώματος· * Παναγία Παρθένε, * τὸ καθαρὸν * Θεοῦ οἰκητήριον, * κάθαρον, ῥύπου με παντὸς * τῶν παθῶν μου ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Τῷ θείῳ φέγγει καταυγασθεὶς, * καὶ τῆς ἀπαθείας καλλοναῖς * περιλαμφθεὶς, Γαλακτίων σοφὲ, * ἔπεισας ἁγνεύειν * σὺν σοὶ τὴν σύζυγον, * ζυγὸν ἀνελομένην * τὸν ἐλαφρὸν τοῦ Χριστοῦ.

Πυρὶ πυρούμενοι πειρασμῶν,* πῦρ φιληδονίας καὶ πυρὰν * πολυθείας ἐσβέσατε,* ἄμφω τὰ συμφέροντα * συμφρονήσαντες * ἐν πόνοις πολυτρόποις * ψυχῆς καὶ σώματος.

Νόμῳ πειθόμενοι τοῦ Θεοῦ,* ἄραντες ἐπ' ὤμων τὸν σταυρὸν,* εἵλεσθε βίον τὸν ἄμεμπτον,* καὶ διπλοῖς στεφάνοις * κατεκοσμήθητε,* ἀσκήσει καὶ νομίμοις * ἄθλοις ἐκλάμψαντες.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου ὄχημα φωτεινὸν,* κάθαρον τὸν ῥύπον τῆς ψυχῆς * κἀμοῦ τοῦ δούλου σου, δέομαι· * τάχυνον τὴν χάριν * τῆς εὐσπλαγχνίας σου,* καὶ ἴασαι νοσοῦντα,* Κόρη θεόνυμφε.

Ὠδὴ ϛ'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Τοῦ βίου τὸ βίαιον * βδελυξάμενοι, σαφῶς * εἵλεσθε βίον ἄμεμπτον,* ὡς βιασταὶ * τῆς φύσεως, καὶ διπλοῖς * ἐν ἄθλοις προλάμψαντες,* διττοῖς καὶ τοῖς στεφάνοις * κατεκοσμήθητε.

Σωμάτων διάστασιν * ὑποστάντες, τῶν ψυχῶν * ἑνώσει διὰ πίστεως,* ἀσάρκους πρὶν καθείλετε δυσμενεῖς· * αὖθις ὁρωμένους δὲ * κατεβάλετε, σθένει * θείου Πνεύματος.

Νομίμως ἠρίστευσαν * Γαλακτίων ὁ κλεινὸς * καὶ ἡ θεόφρων σύζυγος * Ἐπιστήμη ἀνδρείως καὶ καρτερῶς· * αὐτῶν ταῖς δεήσεσι * τὰ ἐλέη σου, Λόγε,* πᾶσι δώρησαι.

Θεοτοκίον.

Ἀγάθυνον, Δέσποινα,* τὴν ψυχήν μου ἐν πολλοῖς * κεκακωμένην πταίσμασι,* καὶ τὸν δοτῆρα πάντων τῶν ἀγαθῶν * Θεὸν καθικέτευε,* βασιλείας τῆς ἄνω * ἀξιῶσαί με.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν * τῶν πειρα-
» σμῶν τῷ κλύδωνι,* τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν,* βοῶ
» σοι· Ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου,* Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων Χριστοῦ * τοῖς δήμοις ἠριθμήθητε,* ἀγῶσι στεῤῥοῖς * φαιδρῶς ἀγωνισάμενοι,* Γαλακτίων, ἔνδοξε,* σὺν συζύγῳ σεπτῇ καὶ συνάθλῳ σου * Ἐπιστήμῃ, τῷ μόνῳ Θεῷ * πρεσβεύοντες ἄμφω ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν γενναῖον ἐν Μάρτυσι Γαλακτίωνα * ἐν ᾀσμάτων ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν,* σὺν τῇ πανευκλεεῖ συζύγῳ * τῇ φερωνύμῳ Ἐπιστήμῃ· * οὗτοι γὰρ καθεῖλον τοῦ ἐχθροῦ τὸ φρύαγμα,* καὶ εἰδώλων τὸ ἄθεον ἤλεγξαν,* τὴν δὲ πίστιν Χριστοῦ ἀνεκήρυξαν.* Διὸ περιφανῶς λαβόντες παρ' αὐτοῦ * τοὺς στεφάνους τῆς ἀφθαρσίας,* ἀπαύστως πρεσβεύουσιν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος καὶ Ἐπιστήμης.

Στίχοι.

Ἀσυνδυάστους συζύγους κτείνει ξίφος,
Τὴν ψυχικὴν σύζευξιν ἠγαπηκότας.
Τμήθη Ἐπιστήμη Γαλακτίων τ' ἐνὶ πέμπτῃ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μέν.

Δροσοβόλος ὑμᾶς χάρις ἡ τοῦ Πνεύματος * πανσόφως προσανέψυχε,* πυρπολουμένους * πειρασμῶν πυρὶ καὶ ἀλγεινῶν * ἀσκήσεως καὶ τῶν αἰκισμῶν,* οὓς ἐν ἀθλήσει καρτερῶς * αὖθις ὑπέστητε.

Τῆς ἁγνείας μὲν τῷ πόθῳ καὶ ἀσκήσεως,* στέργετε τὴν διάστασιν· * ἐν ὁμονοίᾳ δὲ * ψυχῆς διὰ πίστεως στεῤῥᾶς * συνδούμενοι, πρὸς ἀθλητικὰς * αὖθις ἡνώθητε λαβὰς,* Ὁσιομάρτυρες.

Γαλακτίων ὁ πανένδοξος θεσπίσμασι * πειθήσας τοῦ Παντάνακτος,* τὰ θεσπίσματα,* ὡς ληρήματα τῶν δυσσεβῶν * ἡγήσατο· ὅθεν οὐρανῶν * τὴν βασιλείαν ἐν Χριστῷ * κλῆρον ἀπείληφεν.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα ἐχρηματίσας, Πανάμωμε,* τῶν νοερῶν Δυνάμεων· * ὃν γὰρ ἐκεῖνοι * οὐ τολμῶσιν ὅλως κατιδεῖν,* ἀγκάλαις ἐβάστασας ταῖς σαῖς· * χαριστηρίοις σε φωναῖς * ὅθεν δοξάζομεν.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τοῦ τῆς φύσεως πόθου * φίλτρον θερμότερον * πρὸς Χριστὸν ἐσχηκότες,* σαρκὶ καὶ αἵματι * ὅλῳ τῷ νοΐ * προσανέχειν ἀπείπασθε,* σχέσεως ὑλώδους * ἐμφρόνως ἀποστάντες.

Τῆς πρὸς σάρκα φιλίας * ξένως διέστητε,* τῆς ἁγνείας τῷ φίλτρῳ * θείως ἡνώθητε,* καὶ τῇ τοῦ Χριστοῦ * ἀγάπῃ συνηρμόσθητε,* κλέος συζυγίας * ἀζύγων μέγα θαῦμα.

Βασιλείαν τὴν ἄνω,* Μάρτυς θεσπέσιε,* κατοικῆσαι σπουδάζων,* ταύτην κατέλαβες * αἵμασι τοῖς σοῖς,* Γαλακτίων, ὠνούμενος * σὺν τῇ Ἐπιστήμῃ * τῇ σῇ καλῇ συνάθλῳ.

Θεοτοκίον.

Ὥσπερ πύρινος θρόνος * φέρεις, Πανάμωμε,* τὸν ἐν κόλποις πατρῴοις * ἀναπαυόμενον· * ὃν ὑπὲρ ἡμῶν,* Θεοτόκε, ἱκέτευε,* ὅπως αἰωνίου * ῥυσθῶμεν καταδίκης.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις * δρόσον ἐπήγασας,* καὶ Δικαίου θυ-
» σίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾷς,* Χριστὲ, μόνῳ
» τῷ βούλεσθαι.* Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θʹ. Θεὸν * ἀνθρώποις.

Χριστοῦ * τῷ πόθῳ θερμῶς στομούμενοι,* σχέσιν ψυχρὰν * τοῦ βίου καὶ τοῦ φίλτρου τῆς φύσεως * καὶ δεσμοὺς τῆς σαρκὸς διεῤῥήξατε,* διὰ τὴν ἐν Τριάδι * μίαν Θεότητα,* Μάρτυρες δυάδος ὑλικῆς * ὑπεργενόμενοι.

Χοροῖς * Μαρτύρων, Παρθένων τάγμασιν * ἐν οὐρανοῖς * χορεύων, καὶ φωτὶ ἀγαλλόμενος,* σὺν τῇ σῇ συζύγῳ Ἐπιστήμῃ κακῶν * λύσιν ἡμῖν βραβεύεις,* νίκας τῷ Ἄνακτι,* κόσμῳ, Γαλακτίων, εἰρήνην * καὶ μέγα ἔλεος.

Στεῤῥῶς * ἐν πίστει εἰς ἓν ἑνούμενος * πανευκλεῶς * ὁ θεῖος Γαλακτίων ὁ πάνσοφος,* καὶ τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ συνδούμενος,* συνήθλησε γενναίως· * τούτων δεήσεσιν * οἴκτειρον ἡμᾶς, Λόγε Θεοῦ,* ὡς ὑπεράγαθος. Θεοτοκίον.

Φωναῖς * ὑμνοῦμεν χαριστηρίοις σε * οἱ διὰ σοῦ * τυχόντες ἀληθῶς τῆς θεώσεως,* καὶ βοῶμέν σοι· Χαῖρε, Πανάμωμε· * χαῖρε, εὐλογημένη· * χαῖρε, παλάτιον * τοῦ Παμβασιλέως καὶ Θεοῦ· * χαῖρε, Μητρόθεε. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον,* ὃν οὐ τολμᾷ * Ἀγγέλων
» ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δέ, Πάναγνε, ὡράθη βρο-
» τοῖς * Λόγος σεσαρκωμένος· * ὃν μεγαλύνοντες,* σὺν ταῖς οὐ-
» ρανίαις στρατιαῖς * σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τραφεὶς τῷ γάλακτι, Μάρτυς * τῆς πίστεως, Γαλακτίων,* σὺν τῇ σεμνῇ Ἐπιστήμῃ * ἐνήθλησας μέχρι τέλους· * ὑμῶν ἁγίαις πρεσβείαις * ῥυσθείημεν τῆς γεέννης.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαριστηρίοις ὕμνοις * δοξάζοντές σε, Παρθένε,* σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ Χαῖρε * βοῶμέν σοι, Θεοτόκε· * Χαῖρε, ἀνύμφευτε Μῆτερ * τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις

ΤΗ ϛʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δʹ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Παῦλος ὁ θεσπέσιος * σὲ μιμητὴν προχειρίζεται * ὁμωνύμως καλούμενον,* καὶ τρόποις κοσμούμενον * τοῖς αὐτοῦ, Παμμάκαρ,*

καὶ θεοσεβείᾳ * καὶ τῇ ἀνδρείᾳ τῆς ψυχῆς * καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων * καὶ ζήλῳ πυρακτούμενον * ὀρθοδοξίας, ὑπέρμαχε· * ᾧ καὶ νῦν συνδεδόξασαι * οὐρανίοις σκηνώμασιν.

Ἄρειον τὸν ἄθεον,* καὶ δυσσεβῆ Μακεδόνιον * ταῖς στεῤῥαῖς τῶν δογμάτων σου * νευραῖς ἀπηγχόνισας· * τῷ ὀρθῷ δὲ λόγῳ * τῆς διδασκαλίας,* τῶν Ὀρθοδόξων τὴν πληθύν, * Ἱερομύστα μάκαρ, ἐστήριξας· * διό σου τὴν ὑπέρλαμπρον * ὁμολογίαν δεξάμενος,* βασιλείας ἀνέδειξε * κοινωνὸν ὁ Φιλάνθρωπος.

Δρόμον ἐκτελέσαντα * σὲ καὶ τὴν πίστιν τηρήσαντα,* Ἱεράρχα μακάριε,* Χριστὸς ἐστεφάνωσε * τῷ λαμπρῷ στεφάνῳ * τῆς δικαιοσύνης * καὶ κατελάμπρυνε τὴν σὴν * ὁμολογίαν ἀξιοθαύμαστε· * διὸ τὴν ἐπουράνιον * κληρονομίαν δεξάμενος,* τὸν Σωτῆρα δυσώπησον * ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε.

Παῦλε παμμακάριστε, ὁμολογίας ἐπώνυμε,* τῶν θερμῶς εὐφημούντων σε * προστάτης γενόμενος,* ἐκ παντὸς κινδύνου,* πάσης ἁμαρτίας * καὶ καταιγίδος τῶν παθῶν * καὶ τυραννίδος, Πάτερ, διάσωσον· * ὡς Μάρτυς γὰρ ἀήττητος * καὶ Ἱεράρχης εὐπρόσδεκτος,* παῤῥησίαν σὺ κέκτησαι * πρὸς Χριστὸν Θεὸν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος α΄. Γερμανοῦ.

Ἀρχιερατικὴν στολὴν ἐνδυσάμενος, Ὅσιε Πάτερ,* τὸν ὁμώνυμον Παῦλον ἐζήλωσας,* διωγμοὺς ὑπομείνας καὶ περιστάσεις,* καὶ ἐν τοῖς σοῖς οἰκείοις πόνοις * τὰ βλάσφημα δόγματα Ἀρείου κατέβαλες· * παθὼν γὰρ ὑπὲρ τῆς ἀνάρχου * καὶ ὁμοουσίου Τριάδος,* τὸν δυσσεβῆ καὶ πνευματομάχον * καθεῖλες Μακεδόνιον· * καὶ τὴν ὀρθόδοξον * πᾶσι τρανώσας πίστιν,* τοῖς ἀΰλοις συναυλίζῃ Ἀγγέλοις· * μεθ' ὧν καὶ νῦν ἱκέτευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. αὐτόμελον.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων * τὸ ἀγαλλίαμα,* τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων * κραταιὰ προστασία,* ἄχραντε Παρθένε,* σῶσον ἡμᾶς * τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· * ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν,* Θεοτόκε, ἀνεθέμεθα. Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὑπὲρ ἡμῶν ὁ Υἱός σου * παθεῖν ἠνέσχετο, ἵνα τῷ τούτου πάθει * τὴν ἀπάθειαν πᾶσι * παράσχῃ, Θεοτόκε· * ὅθεν αὐτὸν * καθικέτευε, πάντοτε * παθῶν παντοίων με ῥύσασθαι, καὶ ψυχῆς * καὶ τοῦ σώματος, Πανύμνητε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Ἀσκήσεως τὸ πέλαγος διαπλέων * τῆς ἐγκρατείας αὔρᾳ,* τὸ τῶν παθῶν κλυδώνιον * ἐξέφυγες, Ὅσιε· * ὅθεν τῇ ὁμωνυμίᾳ *

φερωνυμήσας τοῦ θείου Παύλου,* διωγμοὺς ὑπήνεγκας καὶ περιστάσεις,* κακουχούμενος ἐν ταῖς * τῶν αἱρετιζόντων γλωσσαλγίαις.* Διὸ Ἀρείου κατέβαλες τὰ δόγματα,* καὶ Νεστορίου τὰς αἱρέσεις τρεψάμενος,* τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ * ὤφθης ζηλωτής.* Αὐτὸν ἱκέτευε,* Ἱεράρχα μακάριε,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὥσπερ * ἐν λιμένι προσδραμὼν * ὑπὸ τὴν ἁγίαν σου σκέπην,* Παρθενομῆτορ ἁγνή,* δέομαι, σπλαγχνίσθητι,* μὴ ἀποῤῥίψῃς με· * ἀλλὰ ῥῦσαι τὸν δοῦλόν σου * τῆς νῦν ἐπελθούσης * θλίψεως, ὡς ἔχουσα * τὸ συμπαθὲς φυσικόν.* Μῆτερ * τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου,* πάντοτε πρεσβεύουσα σῶζε * πάσης περιστάσεως τοὺς δούλους σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Βότρυν * ἡ τεκοῦσα τῆς ζωῆς,* τὸν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ * σοῦ ἐκβλαστήσαντα,* ξύλῳ ὡς ἑώρακας * τοῦτον κρεμάμενον,* θρηνῳδοῦσα ὠλόλυζες * καὶ ἔκραζες· Τέκνον,* γλεῦκος ἐναπόσταξον,* δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ * πᾶσα * τῶν παθῶν, Εὐεργέτα,* δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας,* σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γʹ. Αὐτόμελον.

Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ * ἄλλον Παῦλόν σε τῇ Ἐκκλησίᾳ * ζηλωτὴν ἐν Ἱερεῦσιν ἀνέδειξε.* Συνεκβοᾷ σοι καὶ Ἄβελ πρὸς Κύριον,* καὶ Ζαχαρίου τὸ αἷμα τὸ δίκαιον.* Πάτερ Ὅσιε,* Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,* δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, ἀναγινώσκομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, εἶτα τοῦ Ἁγίου τούτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν μυσταγωγὸν Παῦλον ὑμνῶ προφρόνως.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς πίστεως ἔρεισμα,* τῆς Ἐκκλησίας διδάσκαλον * καὶ στύλον ἀκράδαντον * ὁμολογίας σε,* καὶ πολύφωτον * τῆς χάριτος φωστῆρα * καὶ στόμα πυρίπνοον,* Παῦλε, κηρύττομεν.

Ὁ Παῦλος ὁ μέγιστος,* τῆς οἰκουμένης ὁ ἥλιος,* Τρισμάκαρ, προβάλλεται * σὲ Παῦλον δεύτερον,* ὡς πῦρ φλέγοντα * εὐτόνως τὰς αἱρέσεις,* καὶ πέλεκυν κόπτοντα * τὴν ἀθεότητα.

Νομίμως ἠγώνισαι * προκινδυνεύων, Θεσπέσιε,* τοῦ θείου κηρύγματος,* ὡς Ἱεράρχης πιστός· * καὶ κατέπνιξας * νευραῖς τῶν σῶν δογμάτων,* ὡς θῆρα τὸν Ἄρειον * τὸν ματαιόφρονα.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον * δεῦτε, ὑμνήσωμεν ἅπαντες,* τὴν μόνην κοσμήσασαν * τὴν ἀνθρωπότητα,* τὴν κυήσασαν * Θεὸν σεσαρκωμένον,* Παρθένον τε μείνασαν * ἀδιαλώβητον.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Υἱοθετηθεὶς χάριτι θείᾳ,* τὸν φύσει Υἱὸν Μονογενῆ * εἰς κτίσιν οὐ κατήγαγες * τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον,* Παῦλε, τοῖς Παύλου δόγμασι * τοῦ θεοφόρου ἑπόμενος.

Στόματι καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ,* σοφίαν καὶ δύναμιν Θεοῦ * καὶ Λόγον ἐνυπόστατον * σὺ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας,* Παῦλε θεόφρον, ὅσιε,* τὸν δυσμενῆ φαυλίσας Ἄρειον.

Τῆς ὑπερουσίου ἐξουσίας * τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον Θεοῦ,* δι' οὗ θεοποιούμεθα * χρίσει δικαίᾳ, Πάνσοφε,* φύσει Θεὸν ἐδίδαξας * καὶ παντουργὸν καὶ παντοδύναμον. Θεοτοκίον.

Ἀνάρχου Γεννήτορος ὁ Λόγος,* ὁ πάσης ἀνώτερος ἀρχῆς,* ἀρχὴν νῦν σωματούμενος * ἐκ σοῦ, Ἁγνή, ἐδέξατο,* καὶ ὑπὸ χρόνον γέγονεν * ὁ χρόνων πάντων ὑπέρτερος.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,* ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή,*
» θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικὸν στερέωσον· * καὶ ἐν
» τῇ θείᾳ δόξῃ σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Ὡς τοῦ Σκεύους ὑπάρχων * τῆς ἐκλογῆς * καὶ ὁμώνυμος, Πάτερ,* καὶ μιμητής,* κινδύνους ὑπέμεινας * καὶ διωγμοὺς ὑπὲρ πίστεως,* καὶ ὡς αὐτὸς τὴν Ῥώμην * κατέλαβες, Ὅσιε,* πανταχοῦ κηρύσσων * Τριάδος τὸ ὁμότιμον· * ὅθεν καὶ τὸν δρόμον * ἐν Ἀρμενίᾳ τελέσας,* ἀξίως ἀπείληφας * ἐκ Κυρίου τὸν στέφανον,* καταισχύνας τὸν Ἄρειον.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἔνθεον * ἐπικρατύνας,* ῥῆμα ἄθεον * ἐξοστρακίσας,* Παῦλε θεόφρον, κατῄσχυνας Ἄρειον· * τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον * ἀνακηρύξας, πιστοὺς ἐβεβαίωσας.* Πάτερ ὅσιε,* Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,* δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως * οὐκ ἐχωρίσθη * σὰρξ γενόμενος * ἐν τῇ γαστρί σου,* ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν * ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε * ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον * μόνος Κύριος.* Αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε,* δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος * ἀμνὰς τοῦ Λόγου,* ἡ ἀκήρατος * Παρθενομήτωρ * ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα,* μητροπεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· * Οἴμοι! Τέκνον μου,* πῶς πάσχεις, θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δʹ. Τὴν ἀνεξιχνίαστον * θείαν.

Γέρας πολυτίμητον * σῇ κορυφῇ,* τῆς ὁμολογίας τὸν στέφανον,* νικηφόρῳ * ζωηφόρῳ δεξιᾷ * ὁ Πλαστουργὸς ἐπέθηκε,* Παῦλε θεοφάντορ μακάριε.

Ὥσπερ προηγώνισαι * τῶν εὐσεβῶν,* Πάνσοφε, δογμάτων, ἀπείληφας * τὰς ἀντιδόσεις,* νῦν τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς * τετυχηκώς, μακάριε * Παῦλε θεοφάντορ θεσπέσιε.

Γῆν τὴν ἐπουράνιον * χοροβατεῖν,* ἣν πόδες πραέων χορεύουσι,* κατηξιώθης,* ὡς λαμπρὸς ἀγωνιστὴς * τῆς ἀληθείας, πάντιμε * Παῦλε, γεγονὼς καὶ ὑπέρμαχος.

Θεοτοκίον.

Ὁμοουσιότητι * τῇ τοῦ Πατρὸς,* Σῶτερ, ὡς Υἱὸς καθορώμενος,* ἐκ τῆς Παρθένου * ὁμοούσιος ἡμῶν * σωματωθεὶς γεγέννησαι,* σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ εʹ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νομὴν τῆς αἱρέσεως * καὶ σηπεδόνα ἔστησας,* βαλὼν δραστικώτατον, θεόφρον,* φάρμακον, Πάτερ,* ὁμολογίαν τὴν σὴν,* καὶ τῶν σῶν δογμάτων τὸ λαμπρὸν,* νοῦ τε καθαρότητα * καὶ τὸν ζῆλον τὸν ἔνθεον.

Πλουσίως ἐκκέχυται * ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος * χάρις σοῦ τοῖς χείλεσι, Παμμάκαρ,* πρόμαχον ὄντως * ὀρθοδοξίας στεῤῥὸν * εὑροῦσά σε καὶ προασπιστήν· * ὅθεν κατεφώτισας * Ὀρθοδόξων συστήματα.

Ἀρείου τὸ ἄθεον,* Μακεδονίου βλάσφημον,* Παῦλε, θεοπνεύστων σου δογμάτων * καὶ διδαγμάτων * ἐκσφενδονίσας πλοκαῖς,* Δαυῒδ ὡς ἀλλόφυλον τὸ πρὶν,* τούτους ἀπηγχόνισας * καὶ στεῤῥῶς κατεδίκασας.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων αἰώνιος * νῦν ὑπὸ χρόνον γέγονε,* σάρκα προσλαβόμενος, Παρθένε,* ἔμψυχον ἔννουν * Λόγος ὁ ἄναρχος * ἐκ σοῦ, ἀπειρόγαμε Ἁγνὴ,* πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * τὴν εἰρήνην δωρούμενος.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Λαλήσας εἰς ὕψος βλασφημίαν,* καὶ τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον * τοῦ Θεοῦ ὁ Ἄρειος εἰς κτίσιν * καταγαγὼν,* ὑπὸ σοῦ ὁ δείλαιος,* Θεοφόρε, κατατέκριται.

Ὁ ἄνους καὶ ἄθεος καὶ ἄφρων,* ὁ ἀθετήσας, Πάτερ,* Μακεδόνιος τὸ θεῖον Πνεῦμα,* διὰ τῆς σῆς * καρτερᾶς ἐνστάσεως,* θεοφάντορ, καταβέβληται.

Νεκροῦται, συρόμενον ὡς ὄφις,* τοῖς ζωτικοῖς σου λόγοις * προσβαλὸν αἱρέσεων τὸ στῖφος,* Ἀρχιερεῦ * τοῦ Θεοῦ, πανόλβιε,* θεοῤῥῆμον ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν, Παρθένε Θεομῆτορ,* τὸν ὑπὲρ φύσιν τόκον * καὶ τὴν σὴν ἀμόλυντον ἁγνείαν· * καὶ γὰρ ἐν σοὶ * θαυμαστὸς συνέδραμε,* παρθενία, τόκος ἄφθορος.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης,* καὶ κατεπόντισέ με *
» καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων· * ἀλλ' ὡς Θεὸς,* ἐκ φθο-
» ρᾶς ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀστράψας ἐν γῇ * ὡς ἄστρον οὐρανόφωτον,* τὴν καθολικὴν * φωτίζεις Ἐκκλησίαν νῦν,* ὑπὲρ ἧς καὶ ἤθλησας,* τὴν ψυχήν σου, Παῦλε, προθέμενος,* καὶ ὡς Ζαχαρίου καὶ Ἄβελ τρανῶς * βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Ὁμολογίας στύλος ὑπάρχεις * καὶ ὁμώνυμος Παύλου * τοῦ φωστῆρος τῆς γῆς,* ὁμότροπός τε καὶ σύναθλος,* τὰ στίγματα τοῦ Ἰησοῦ βαστάζων * ἐν τῷ σώματι, Παῦλε ἱερομύστα· * καὶ ἐν αὐτοῖς * ἐντρυφῶν καὶ καυχώμενος, πάντοτε * ἐνώπιον βασιλέων * κακοδόξων ὤφθης ἱστάμενος, καὶ μὴ πτοούμενος,* μᾶλλον δὲ δυναμούμενος· * Ὅθεν τρανώτερον* βοᾷ σου τὸ αἷμα πρὸς Κύριον.

Συναξάριον.

Τῇ Ϛʹ τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Τὴν εἰς φάρυγγα Παῦλος αὐχῶν ἀγχόνην,
Λύει φάρυγξι ῥευμάτων τὴν ἀγχόνην.
Οὕνεκα ὡμολόγει Παῦλος Θεὸν, ἄγχεται ἕκτῃ.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Μεταβέβηκας * θεόφρον, πρὸς οὐράνια,* Παῦλε, σκηνώματα· * καὶ προσπελάσας Θεῷ * μεθέξει θεούμενος * ἔνθεος γέγονας,* ψάλλων, Ὅσιε· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Νουθετούμενοι * σοῖς λόγοις διδασκόμεθα,* Παῦλε πανεύφημε,* ὡς ἐν ἡλίοις τρισὶν * ἀμέριστον ἄτμητον * σέβειν Θεότητα,* ἣ καὶ ψάλλομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς πανίερος * ἡ θεία καὶ θεάρεστος * ὁμολογία σου.* ὡς γὰρ χρυσὸς καθαρθείς,* Θεῷ προσενήνεξαι * θῦμα εὐπρόσδεκτον,* ἀγαλλόμενος * τῇ ἐκμιμήσει, Ὅσιε,* τῶν παθῶν τῶν τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον.

Πᾶσι πρόξενος * ἀνθρώποις ἐναπέφηνας * θείας λυτρώσεως,* τὸν Λυτρωτὴν τοῦ παντὸς * τεκοῦσα, Πανάμωμε,* ᾧ πάντες ψάλλομεν.* Ὑπερύμνητε,* ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ. Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ρεύουσι πηγαὶ τῶν σῶν δογμάτων * καὶ πᾶσαν τὴν Ἐκκλησίαν καταρδεύουσι· * σῷ δὲ, Πάτερ, αἵματι * πάντας καθηγίασας * τοὺς ὀρθοδόξῳ πίστει σοι * ἀκολουθήσαντας,* καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅρμῳ γαληνῷ σὺ προσωρμίσθης,* τοῦ βίου τὰς τρικυμίας ἀπωσάμενος· * εἶχες γὰρ ἰθύνοντα * πᾶσαν τὴν πορείαν σου * τὸν κυβερνήτην Κύριον,* Παῦλε πανόλβιε,* τὸν νεύματι τὰ πάντα ποιοῦντα· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Φῶς τὸ τριλαμπὲς τῆς ὑπερθέου * Τριάδος ἐν σοὶ σκηνῶσαν, φῶς σε δεύτερον * ἔδειξε φωτίζοντα * δῆμον μὲν ὀρθόδοξον,* αἱρετικὴν δὲ φάλαγγα,* Πάτερ, ἀμβλύνοντα,* καὶ Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεσι Προφητῶν ἀκολουθοῦντες,* Παρθένε, σὲ Θεοτόκον καταγγέλλομεν· * τέτοκας παιδίον γὰρ * πάντων ἀρχαιότερον,* Ἐμμανουὴλ καλούμενον,* ᾧ καὶ κραυγάζομεν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,* τότε μὲν τυπούμενος,* νῦν δὲ ἐνεργούμενος,* τὴν
» οἰκουμένην ἅπασαν * ἤγειρε ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ὅλος ἐμαυτὸν * προσάγω, Θεσπέσιε,* τῇ θείᾳ σκέπῃ σου· * ὡς Ἱερομάρτυς δὲ * τὴν ἐξουσίαν * λύειν τὰ πταίσματα * παρὰ Χριστοῦ δεξάμενος,* ἐμῶν σφαλμάτων σειρὰς * διαῤῥήξας,* σῶσόν με πρεσβείαις σου * καὶ τῷ θείῳ φωτὶ καταλάμπρυνον.

Νέος πεφηνὼς * τῷ ζήλῳ πυρούμενος * Παῦλος, παμμάκαριστε,* τῶν ἐν Παραδείσῳ νῦν * ἀῤῥήτων λόγων,* Πάτερ, ἀκήκοας· * ὡς κοινωνὸς τῶν τρόπων γὰρ,* τῆς ἀναῤῥήσεως * συμμετέσχες,* στέφανον δεξάμενος * βασιλείας Χριστοῦ εὐπρεπέστατον.

Ὡς τις ἀριστεὺς * ἐφάνης κατήγορος * πάσης αἱρέσεως· * τῆς ὀρθοδοξίας δὲ, Ἱερομάρτυς,* θεῖος συνήγορος,* μαρμαρυγαῖς τῆς χάριτος * ἠγλαϊσμένος σαφῶς,* καὶ τῇ αἴγλῃ,* Παῦλε πανaοίδιμε,* τῆς ἀκτίστου Τριάδος λαμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Σάρκα τὴν ἐκ σοῦ * ὁ Λόγος, Πανάμωμε,* περιεβάλετο· * σεσωματωμένος δὲ * συνανεστράφη * κόσμῳ, ὡς εὔσπλαγχνος,* μεμενηκὼς οὐκ ἔλαττον * ὡς πρὶν ἀσώματος,* καὶ τὸν πάλαι * πάντας τυραννήσαντα * θεϊκῇ δυναστείᾳ κατέβαλε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἅπας γηγενὴς * σκιρτάτω, τῷ πνεύματι * λαμπαδουχούμενος· *
» πανηγυριζέτω δὲ * ἀΰλων Νόων * φύσις, γεραίρουσα * τὴν
» ἱερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος * καὶ βοάτω· * Χαίροις, παμ-
» μακάριστε * Θεοτόκε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Τὸν Παῦλον ἐκμιμούμενος,* τὸν κήρυκα τῆς Πίστεως,* τῆς ἀνωτάτω σοφίας * τὰ δόγματα κατασπείρας,* πάσας αἱρέσεις ἤμβλυνας,* Ἱεραρχῶν ἀγλάϊσμα,* Παῦλε μακαριώτατε· * διὸ καὶ στύλος ἐφάνης * ὀρθοδοξίας, θεόφρον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεὸν σαρκὶ ὃν ἔτεκες,* Μαρία θεονύμφευτε,* ὑπὲρ ἡμῶν ἐκδυσώπει,* τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου * καὶ σὴν εἰκόνα τιμώντων,* καὶ τοῦ Υἱοῦ σου, Πάναγνε,* κολάσεως λυτρώσασθαι * καὶ ἀναγκῶν αἰωνίων * τοὺς σοὶ θερμῶς ἐγκειμένους.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος βαρύς. Ἀνατολίου.

Ἐνέκυψας εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος,* ὡς ἐπὶ γῆς ἀσάρκως βιώσας· * κἀκεῖθεν ἀντλήσας * τὸν πλοῦτον τῆς θείας γνώσεως,* ὀρθοδοξίαν ἀνθρώποις ἐπήγασας * διδασκαλίαις σου, Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Οὐκέτι κωλυόμεθα.

Τεκοῦσα τὸν Δεσπότην μου * κατὰ σάρκα,* ἐξουσίας με * καὶ δουλείας τοῦ ἀλλοτρίου λύτρωσαι, Δέσποινα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τῷ ξύλῳ προσπαγέντα σε * ἑκουσίως * ὡς ἑώρακεν * ἡ Πανάμωμος, θρηνῳδοῦσα * ὕμνει τὸ κράτος σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων, τῶν ἐν Μελιτινῇ· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. **Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.**

Θεοσύλλεκτον σύνταγμα,* ἱερώτατον στράτευμα,* Ἐκκλησία ἔνθεος,* δῆμος ἅγιος,* φάλαγξ Μαρτύρων θεόπνευστος,* ὡραία ὁμήγυρις,* ἀρραγὴς συνασπισμὸς* ἀληθῶς ἀνεδείχθητε,* ἀξιάγαστοι,* καὶ τῆς ἄνω πολῖται* ἐπαξίως* μητροπόλεως ἐντεῦθεν* χρεωστικῶς μακαρίζεσθε.

Σὺν Νικάνδρῳ Ἡσύχιον* Ἀθανάσιον, Μάμαντα,* θεῖόν τε Βαράχιον,* καὶ Καλλίνικον,* καὶ Θεαγένην καὶ Νίκωνα,* Λογγῖνον, Θεόδωρον,* Οὐαλέριον ὁμοῦ,* καὶ Ξανθίαν, Θεόδουλον* καὶ Καλλίμαχον,* καὶ Εὐγένιον, πάντες* συνελθόντες* σὺν τῷ θείῳ Θεοδόχῳ* καὶ Ὀστρυχίῳ τιμήσωμεν.

Τὸν γενναῖον Ἱέρωνα,* τὸν κλεινὸν Ἐπιφάνιον,* Μαξιμιανὸν ὁμοῦ* καὶ Δουλκίτιον,* Κλαυδιανὸν καὶ Θεόφιλον,* τὸν θεῖον Γιγάντιον* καὶ Δωρόθεον πιστῶς,* καὶ Θεόδοτον μέλψωμεν,* καὶ Καστρίκιον,* καὶ Ἀνίκητον ἅμα* Θεμελίῳ,* Εὐτυχίῳ τε συμφώνως,* τῆς ἀληθείας τοὺς Μάρτυρας.

Καὶ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. **Ὅλην ἀποθέμενοι.**

Ὅλην ἀποθέμενος* τὴν τῶν παθῶν ἀλογίαν,* καὶ σάρκα τῷ πνεύματι* ὑποτάξας, γέγονας* ἀρετῆς κανών,* Μοναστῶν ἔρεισμα,* Ἀσκητῶν ἄγαλμα,* τῶν Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα·* καὶ νῦν τὸ ἄρρητον* κάλλος ἐποπτεύων τοῦ Κτίστου σου,* τρυφᾷς ἀεὶ τοῖς κάλλεσι* τοῖς ἐπουρανίοις τῷ πνεύματι·* ὅθεν συνελθόντες,* ᾀσμάτων ἐμμελέσιν ἐν ᾠδαῖς* τὴν σὴν σεπτὴν καὶ πανίερον* μνήμην ἑορτάζομεν.

Ὕλης ἀχθοφόρημα* ἐκτιναξάμενος ἅπαν,* καὶ σαρκὸς προσπάθειαν* καὶ γηΐνης σχέσεως* πᾶσαν ἔφεσιν,* ὑψηλῆς ὥδευσας* πολιτείας τρίβον,* εὐσταλῶς μεταρσιούμενος* καὶ ἀνυψούμενος* πάσης ἀρετῆς εἰς ἀκρώρειαν,* καὶ τρέπων τὸν ἀντίπαλον* ἄϋλον ἐχθρὸν ὕλῃ σώματος·* ὅθεν τοῖς Ἀγγέλων* ἀΰλοις συγκατειλέξαι χοροῖς,* Λάζαρε Πάτερ, δεόμενος* ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κόσμον ἀπωσάμενος,* ἀπαρνησάμενος σάρκα,* καὶ τὰ πάθη, Ὅσιε,* μετὰ τῶν προλήψεων * βδελυξάμενος,* ἀκριβὴς γέγονας * τηρητὴς, Λάζαρε,* προσταγμάτων τοῦ Κυρίου σου * καὶ φύλαξ ἄριστος· * ὅθεν σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι * μονὴν ἐν σοὶ πεποίηται,* καὶ τὰ ὑπὲρ φύσιν χαρίσματα * νέμει σοι πλουσίως * θαυμάτων ἐξαισίων αὐτουργὸν * καὶ τῶν ἐν θλίψει θερμότατον * ῥύστην ἀναδείξας σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὅσιε Πάτερ, οὐκ ἔδωκας ὕπνον σοῖς ὀφθαλμοῖς,* οὐδὲ τοῖς βλεφάροις σου νυσταγμὸν,* ἕως οὗ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * τῶν παθῶν ἠλευθέρωσας,* καὶ σεαυτὸν ἡτοίμασας * τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· * ἐλθὼν γὰρ ὁ Χριστὸς σὺν τῷ Πατρὶ * μονὴν παρὰ σοὶ ἐποιήσατο· * καὶ τῆς ὁμοουσίου Τριάδος * θεράπων γενόμενος,* μεγαλοκήρυξ Πάτερ ἡμῶν,* πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαίροις,* ἀσκητικῶν.

Λάμψον * τὸν φωτισμόν σου ἐμοὶ * τῷ τῶν παθῶν σκότει δεινῶς ἐνυπάρχοντι,* τὸ φέγγος * τῆς ἀληθείας * ἡ συλλαβοῦσα Θεὸν * καὶ σαρκὶ τεκοῦσα,* Μητροπάρθενε· * βυθοῦ * ἀπογνώσεως * διὰ τάχους ἀνάγαγε,* καὶ ἐπὶ πέτραν * ἀσφαλοῦς βιωτεύσεως * ἐπιστήριξον * τῆς ψυχῆς μου τὰ βήματα.* Δίκασον τοὺς ἀπαύστως με * πιέζοντας Δαίμονας· * παῦσον τὸν πόνον ἐν τάχει * τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου,* ἐλπὶς * τῶν περάτων,* ἡ τῷ κόσμῳ δωρουμένη * τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Στᾶσα * ἐν τῷ Σταυρῷ, Ἰησοῦ,* ἡ σὲ τεκοῦσα * θρηνῳδοῦσα ὠδύρετο * βοῶσα· * Οὐ φέρω Τέκνον * προσηλωμένον ὁρᾷν * ἐπὶ ξύλου, ὅνπερ * ἀπεκύησα * ἐγὼ,* καὶ διέφυγον * τὰς ὠδῖνας ὡς ἄνανδρος· * καὶ πῶς ἀρτίως * τῇ ὀδύνῃ συνέχομαι,* καὶ σπαράττομαι * τὴν καρδίαν ἡ ἄμεμπτος; * ἄρτι γὰρ οὖν πεπλήρωται;* ὃ εἴρηκε Συμεών· * ὅτι ῥομφαία καρδίαν * ἐμὴν πικρῶς διελεύσεται.* Ἀλλ' ὦ * νῦν, Υἱέ μου,* ἐξανάστηθι καὶ σῶσον * τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ,* εἰς πᾶσαν τὴν γῆν * ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· * διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.* Τῶν δαιμόνων * ὤλεσας τὰς φάλαγγας,* τῶν Ἀγγέλων * ἔφθασας τὰ τάγματα,* ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας.* Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν,* εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. **Τριήμερος ἀνέστης.**

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου * ἐκτείνω πρὸς σὲ, Δέσποινα,* μὴ παρίδῃς * τὸν πικρόν μου στεναγμόν· * ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ * ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον,* γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐπάγην μὲν ὡς ἄνθρωπος * ἐν ξύλῳ καὶ νενέκρωμαι * καὶ ἐν τάφῳ * κατετέθην ὡς θνητός· * ὡς δὲ Θεὸς, ὦ Μῆτερ,* νεκροὺς ἐξαναστήσω * καὶ σὲ δοξάσω τῇ ἐγέρσει μου.

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς,* ἐν ὀχετοῖς δακρύων,* τὸν στύλον κατέβρεχες· * καὶ τοῖς ἐκ βαθῶν στεναγμοῖς * εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· * καὶ γέγονας ποιμὴν,* τοῖς προσιοῦσι νέμων συγχώρησιν.* Ὅσιε Πάτερ ἡμῶν Λάζαρε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ ἑξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Δόξα κροτείσθω Χριστὸς, ἡ τῶν Μαρτύρων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. **Δεῦτε, λαοί,* ᾄσωμεν.**

Δεῦτε, πιστοὶ * ἅπαντες, χεῖρας κροτήσωμεν,* καὶ θεοφθόγγοις ᾄσμασι * πανηγυρίσωμεν τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους,* Χριστὸν δοξολογοῦντες,* ὅτι δεδόξασται.

Ὅπλον ἡμῖν * θεῖον ἐδόθη καὶ καύχημα * τὸ τοῦ Σωτῆρος τρόπαιον,* ἡ ἀκαθαίρετος * τοῦ Σταυροῦ πανοπλία,* δι' ἧς οἱ νικηφόροι * στέφονται Μάρτυρες.

Ξίφος καὶ πῦρ,* βόθρον, σταυρόν τε καὶ θάνατον * τοῖς ἀοιδίμοις Μάρτυσιν * ἐπανετείνοντο * οἱ τοῦ Θείου διῶκται,* ζωὴν πρὸς τὴν ἀμείνω * τούτους ἐνάγοντες.

Θεοτοκίον.

Ἄρτον ζωῆς * τὸν ἐπουράνιον τέτοκας * σεσαρκωμένον, Πάναγνε,* τὸν πρὶν ἀσώματον,* ἐνυπόστατον Λόγον,* ὅνπερ οἱ τῶν Μαρτύρων * δῆμοι δοξάζουσι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα·

Λάζαρε μάκαρ, τοὺς ἐμοὺς ὕμνους δέχου.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Λαμπτὴρ θεαυγέστατε,* φωτοειδέστατε Λάζαρε,* τὸ σκότος ἀπέλασον * τῆς διανοίας μου,* λαμπηδόσι με * φωτὸς αὐγάσας θείου,* ὅπως εὐφημήσω σου * τὰ κατορθώματα.

Ἀστράψας ὡς ἥλιος,* φωταγωγεῖς τὴν ὑφήλιον,* φωτὸς οἰκητήριον,* φῶς θεῖον, Λάζαρε,* ἀνατέλλων τε * καὶ δύνων φωτοφόρος * γεννήσεως θαύματι * καὶ τῆς κοιμήσεως.

Ζωῆς ἐφιέμενος * τῆς ἀϊδίου καὶ κρείττονος,* εἰκότως ἠλόγησας * τῆς ἐπικήρου ζωῆς,* μακαρυνόμενος * σαρκίνης συγγενείας,* Χριστῷ συνεκρούμενος * καὶ συζωούμενος. Θεοτοκίον.

Ἁγνὸν εὑραμένη σε * ἡ πανυπέραγνος Δέσποινα,* πανόσιε Λάζαρε,* ἐπιφοιτῶσα πρὸς σέ,* ὡς εὐγνώμονα * οἰκέτην σε προσεῖπε· * μεθ' ἧς τὸν φιλάνθρωπον * ἡμῖν ἱλέωσαι.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ γʹ. Ἐν πέτρᾳ με.

Καθεῖλον οἱ καλλίνικοι Ἀθλοφόροι,* τῷ πάθει σου τῷ θείῳ δυναμωθέντες,* τῆς πλάνης τὴν πολύθεον ἀθεΐαν,* Οὐκ ἔστι, κράζοντες,* ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος * πλήν σου, Κύριε.

Ῥανίσι θείου αἵματος καθαρθέντες,* καὶ αἵμασιν οἰκείοις τελειωθέντες,* θυσίαις οὐκ ἐχράνθητε, Ἀθλοφόροι,* δαιμόνων, κράζοντες,* Οὐκ ἔστιν Ἅγιος,* ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Ὅλον σε κεκτημένοι οἱ Ἀθλοφόροι * ταῖς ἑαυτῶν καρδίαις εἰσοικισθέντα,* τρανοῦντες τὴν εὐσέβειαν ἀνεβόων,* Οὐκ ἔστιν Ἅγιος,* ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην παρθενεύουσαν μετὰ τόκον,* πρὸς πίστιν τῆς Θεότητος τοῦ τεχθέντος,* τιμῶντές σε, κραυγάζομεν τῷ Υἱῷ σου· * Οὐκ ἔστιν Ἅγιος,* ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Τοῦ Ὁσίου. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Ῥωννύμενος σθένει τοῦ Δεσπότου,* νηπίων τοξεύματα, Σοφέ,* τὰ κατὰ σοῦ ἀπέδειξας * τοῦ πονηροῦ τεχνάσματα· * οὗ καὶ ἡμᾶς ἐνίσχυσον * ἀποφυγεῖν μηχανήματα.

Ἐν σώματι Ἄγγελος ἐδείχθης,* Θεῷ σὺν Ἀγγέλοις λειτουργῶν,* πάχους σαρκὸς καὶ φύσεως * ὑπερηρμένος, Λάζαρε,* θεουργικῶς λαμπόμενος * καὶ θαυμαστῶς κλεϊζόμενος.

Θεοτοκίον.

Μεσίτρια σκέπη καὶ προστάτις * γενοῦ μοι, Γεννήτρια Θεοῦ,* τὰ τῆς ζωῆς ἰθύνουσα,* ἐχθροὺς ἀποτειχίζουσα * καὶ συμπαθῶς με σώζουσα,* καὶ σῷ Υἱῷ καταλλάττουσα.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,* ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή,* » θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικὸν στερέωσον· * καὶ ἐν » τῇ θείᾳ δόξῃ σου * στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἱέρων ὁ ἔνδοξος * καὶ σὺν αὐτῷ ὁ χορὸς * Μαρτύρων ὁ ἔνθεος,* τῆς ἀθεΐας πυρὰν * τοῖς αἵμασι σβέσαντες,* τὰς διαιωνιζούσας * ἀπολαύσεις κληροῦνται,* καὶ τοὺς τῶν ἀσθενούντων * ἰατρεύουσι πόνους.* Αὐτῶν, Χριστὲ, πρεσβείαις * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Δόξα, Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν λαμπτῆρα τὸν μέγαν* καὶ φαεινὸν,* τὸν πραότατον ἅμα* καὶ συμπαθῆ * τὸν φύσιν νικήσαντα * καὶ σαρκὸς τὰ κινήματα * χαλινώσαντα πάντα,* ἀοίδιμον Λάζαρον,* καὶ Χριστῷ ἀπείρῳ * τῷ πόθῳ λατρεύσαντα * καὶ συγκληρονόμον * τῆς αὐτοῦ βασιλείας * γενόμενον, ἅπαντες * οἱ πιστοὶ εὐφημήσωμεν * πρεσβευτὴν ὡς θερμότατον· * πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσιν πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην αὐτοῦ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Χαριστήριον αἶνον * χρεωστικῶς * ὡς ἡ χήρα ἐκείνη * δύο λεπτὰ,* προσφέρω σοι, Δέσποινα,* ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· * σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη * ὁμοῦ καὶ βοήθεια,* πειρασμῶν καὶ θλίψεων * ἀεί με ἐξαίρουσα· * ὅθεν ὡς ἐκ μέσου * φλογιζούσης καμίνου * ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με,* ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· * Θεοτόκε, βοήθει μοι,* πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ ποιμένα * καὶ λυτρωτὴν * ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα * ἐν τῷ Σταυρῷ,* ὠλόλυζε δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν,* ἥνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους,* Θεὲ ὑπεράγαθε,* ἀνεξίκακε Κύριε.* Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐφ' ἡμᾶς,* καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἐμιμήσαντο, Κύριε,* οἱ Ἀθληταὶ * τὸ πάθος σου τὸ θεῖον,* ἑαυτοὺς προθύμως δόντες εἰς θάνατον.

Ἱκετεύοντας, Κύριε,* τοὺς Ἀθλητὰς * προσδέχου, καὶ κινδύνων * καὶ πταισμάτων λύσιν ἡμῖν κατάπεμψον.

Σεσιώπηται, Κύριε,* δαιμόνων πλάνη· * ὄντως γὰρ Θεόν σε * ἀληθῆ οἱ Μάρτυρες ἀνεκήρυξαν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε σέβοντες,* οἱ Ἀθληταὶ * Θεὸν σεσαρκωμένον * τὸν Υἱόν σου, Δέσποινα, καταγγέλλουσιν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἀπηλλάγης ἐκ δουλείας * δολερῶς ἠρτημένης σοι,* καὶ τῷ ῥυσαμένῳ * δοῦλος ὡς εὐγνώμων ἐδούλευσας,* συντονωτάτῃ ἀσκήσει * λυτρωσάμενος * τὴν ψυχὴν ἐκ δουλείας παθῶν,* θεῖε Λάζαρε.

Καταῤῥάττεται πρὸς Ἅδην * συῤῥηγνύμενος, Λάζαρε,* ἐπικρήμνοις πέτραις * σῶν ὑποθηκῶν ὁ παρήκοος * καὶ γλυκασμοῦ μελιτώδους * ἀντιδρέπεται * οἰκτροτάτου θανάτου πικρίαν * ὁ δείλαιος.

Ἀνηνέχθης ὑπερτάτην * ἀρετῶν εἰς ἀκρώρειαν * ἐν ἀβάτῳ ὄρει,* Πάτερ, τῷ Θεῷ συγγενόμενος,* ὡς Μωϋσῆς καὶ Ἠλίας,* ὧν τὴν εὔκλειαν,* ὡς τὸν βίον ζηλώσας αὐτῶν,* ἐναπείληφας.

Θεοτοκίον.

Ῥυομένη σου τὴν ποίμνην,* Θεοτόκε, ἐπίφανον * καταδυναστείας * πάσης καὶ δεινῆς ἐπιθέσεως * τῶν μηδαμῶς κηρυττόντων * τὴν ἀλήθειαν,* καὶ τὸν κλῆρόν σου * δίδου νικᾶν * τὸν ὀρθόδοξον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὡραιοτάτην στολὴν,* πεφοινιγμένην εὐσεβῶς αἵματι * μαρτυρικῷ καὶ ἐξυφασμένην * τῇ χάριτι τῇ σῇ,* σοῦ οἱ Ἀθλοφόροι,* Χριστὲ, ἠμφιάσαντο.

Χάρις καὶ ἔλεος * τοῦ παντοκράτορος Θεοῦ στέφουσι * τοὺς Ἀθλητὰς, πόθῳ καταλλήλως * τοῦ νέμοντος ἰσχύν· * δι' ἧς νικηφόροι * ἐδείχθησαν Μάρτυρες.

Ῥάβδον δυνάμεως * τοῖς Ἀθλοφόροις τὸν Σταυρὸν δέδωκας,* καὶ τῶν ἐχθρῶν κατακυριεύειν * ἐποίησας αὐτούς· * διό σου ὑμνοῦμεν,* Χριστὲ,* τὴν Θεότητα. Θεοτοκίον.

Ἱερουργὸν, ἐκ Δαυὶδ * καταγομένη, τὸν Χριστὸν τέτοκας· * ὅθεν, Ἁγνὴ, τῆς ἱερωσύνης * μετατιθεμένης * δικαίως καὶ νόμου * μετάθεσις γίνεται.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῷ κρείττονι, Λάζαρε,* τὸ χεῖρον καθυπέταξας,* ταῖς πρακτικωτάταις ἐργασίαις * εἰς θεωρίας * φθάσας ἀκρότητα· * ὅθεν ἐν μεθέξει θεωθεὶς,* θαύματα ἐξαίσια * αὐτουργῶν ἐναπέφηνας.

Ὁδοῖς ἑπόμενος * τοῦ Βαπτιστοῦ, κατῴκησας * ἔρημον εἰς ἄβατον, θεόφρον· * οἰκείοις δ' αὖθις * ἐπαναδέδειξαι,* Πάτερ, ὡς ἐκεῖνος Ἰσραὴλ * πάλαι, τῷ ἀγνώμονι * ὁδηγῶν εἰς μετάνοιαν.

Ὑπήρεισε, Λάζαρε, στύλοις ἑπτὰ τοῦ Πνεύματος,* Πάτερ, ἑπταρίθμοις ἐπιπνοίαις * οἶκον οἰκεῖον * σὲ ἡ ἐνούσιος * καὶ ζῶσα σοφία τοῦ Θεοῦ,* ᾧ ἐπανεπαύσατο * σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Στενούμενος θλίψεσι * καὶ πάθεσι χωννύμενος,* σὲ τῶν οὐρανῶν τὴν πλατυτέραν * καθικετεύω,* Μῆτερ τοῦ ζῶντος Θεοῦ,* πλάτος εἰρηναίας μοι ζωῆς * ὕψος ἀπαθείας τε * ταῖς πρεσβείαις σου βράβευσον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτημάτων.

Σάλπιγγος ἦχος κροτείτω * πνευματικῆς, ἐπαξίως * λογικῶν χειλέων καρδίας * ὕμνον ἐκπέμπουσα,* καὶ μέλπουσα * τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους.*

Σήμερον ἡ οἰκουμένη * φαιδρύνεται ἐν τῇ μνήμῃ τῶν σεπτῶν Χριστοῦ Ἀθλοφόρων,* πίστει δοξάζουσα * τὸν τῇ χειρὶ * στεφανώσαντα τούτους.

Τέτρωται καταπληγεῖσα * τῶν δυσμενῶν ἡ καρδία· * Χριστὸς γὰρ ἐντείνας τὸν Σταυρὸν,* ὡς τόξον ἀπέστειλε * τοὺς Μάρτυρας * βέλη ἠκονημένα.

Θεοτοκίον.

Ὄντως σε Θεοῦ Μητέρα * οἱ Ἀθλοφόροι εἰδότες,* τὸν σεσαρκωμένον Θεὸν * τῷ κόσμῳ ἐκήρυξαν,* εἰς θάνατον * τὰς ψυχὰς προδιδόντες.

Τοῦ Ὁσίου. Τὴν θείαν ταύτην.

Ἐῤῥύσω κόρην καὶ ἔσωσας * ἁγνείας ἐραστὴν ἀδιάφθορον * ὡς καὶ ἀδούλωτον· * διὸ κἀμὲ κινδυνεύοντα,* ἀπαγωγῆς βιαίας * ῥῦσαι καὶ θλίψεων.

Μυστῶν δυάδα διέσωσας * γυναίων τῶν αἰσχρῶν ἐπιθέσεων· * τὸν μὲν φωνήματι,* Πάτερ, ἐγείρας τῆς πράξεως,* τὸν δὲ σοφῷ τῷ ὄντι * ἐπινοήματι.

Ὁ στήσας ὕδασιν ὅρια,* ὁ θρέψας δι' Ἀγγέλων θεράποντας,* Ἀγγέλου ὕδατι * σὲ παραδόξως ἐπότισεν,* ὑπερβαλλούσῃ δόξῃ * αὐτὸς ἐκτρέφων σε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦσι τάξεις Ἀγγέλων σε,* δοξάζει καὶ βροτῶν τὰ συστήματα,* Θεογεννήτρια,* ὡς ἀφανίσασαν δαίμονας * καὶ σωτηρίαν κόσμῳ * παντὶ βραβεύσασαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον * τελοῦντες ἑορτὴν, οἱ θεό-
» φρονες,* τῆς Θεομήτορος,* δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,*
» τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Χορὸς Μαρτύρων τηλαυγὴς * καὶ φωσφόρος,* ἐξανατείλας νοητῶς,* κατεφαίδρυνε * τὴν Ἐκκλησίαν σήμερον θαυμάτων βολαῖς· * ὅθεν ἑορτάζοντες * τὴν σεπτὴν αὐτῶν μνήμην,* αἰτοῦμέν σε, Σωτὴρ ἡμῶν· * Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις * ἐκ τῶν κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς,* ὡς ἐλεήμων * Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος δ' Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς φωστῆρα μέγιστον * ἡ Ἐκκλησία * τοῦ Χριστοῦ δοξάζει σε * μετ' εὐφροσύνης ψαλμικῶς· * διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ,* δοθῆναι πᾶσι * πταισμάτων συγχώρησιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἄγγελος ἐξ ἀνθρώπων,* Θεοφόρε, ἐγένου,* ἐκ γῆς πρὸς τὰ οὐράνια φθάσας· * διὸ σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς * ἁμιλλώμενόν σε θεωρῶν,* Ὅσιε,* ἐξίσταμαι, καὶ φόβῳ σοι * κραυγάζω σχετικῶς τοιαῦτα·

Χαῖρε, κανὼν * ἀπλανὴς μονοτρόπων· * χαῖρε, λειμὼν * ἀρετῆς, ψυχοτρόφε.

Χαῖρε, πρεσβευτὰ * τῶν ψυχῶν ἀκαταίσχυντε· χαῖρε, χορευτὰ * τῶν Ἀγγέλων ὁμόσκηνε.

Χαῖρε, ὅτι σὺ ἐπλήθυνας * τῶν θρεμμάτων τὸν χορόν· * χαῖρε, ὅτι σὺ διέσωσας * εἴσω ταῦτα τῆς Ἐδέμ.

Χαῖρε, τῆς αὐταρκείας * σὺν Θεῷ δοὺς τὸν ἄρτον· * χαῖρε, τῆς αὐθαδείας * τῶν δαιμόνων διῶκτα.

Χαῖρε, πηγὴ * θαυμάτων ἀένναε· * χαῖρε, τρυφῆς * μελλούσης ἐχέγγυε.

Χαῖρε, λαμπτὴρ * τῆς Ἀσίας ἁπάσης· * χαῖρε, φωστὴρ * Μοναστῶν ποδηγέτα.

Χαίροις, Πάτερ, Ποιμὴν ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριάκοντα τριῶν Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ, Ἱέρωνος καὶ τῶν λοιπῶν.

Στίχ. Ὢ πῶς Ἱέρων οὐδὲν ἐξ εὐτολμίας
Ἄτολμον εἶδεν, οὐδ' ἀγενὲς πρὸς ξίφος!
Διὰ ξίφους ἀνεῖλον ἄνδρας τρὶς δέκα
Ἄνδρες πονηροί, καὶ μίαν ξυνωρίδα.
Οὐδ' ἔλαθ' ἑβδομάτῃ Ἱέρων ξίφει αὐχένα τμηθείς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

Στίχ. Ἑτοίμασον τὸν κόλπον, Ἀβραὰμ Πάτερ,
Οὐχ ὑστεροῦντι Λαζάρῳ σοῦ Λαζάρου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ζ'. **Εἰκόνος χρυσῆς.**

Σαρκῶν Δανιὴλ * οὐ κατίσχυσαν ποτὲ * λεόντων χάσματα,* ἀλλ' οὐδὲ θάνατος τῶν Μαρτύρων σου· * ἐν τῇ χειρί σου γάρ, Κύριε, * ζῶσιν αἱ ψυχαὶ τῶν δικαίων,* καὶ ἀνακράζουσι χαίρουρουσαι· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἡ φλὸξ τοῖς τρισὶν * ἐδροσίζετο Παισὶν * ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· * τοῖς Ἀθλοφόροις δὲ ἡ πολύθεος * κατεμαραίνετο κάμινος· * ὅθεν τὴν ἀπάτην ὁρῶντες * τεφρουμένην, ἐκραύγαζον· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῷ πόθῳ, Χριστέ,* ἐκκαιόμενοι τῷ σῷ,* οἱ Ἀθλοφόροι σου,* ὥσπερ ἀνάλγητον περικείμενοι * τὸ τῆς σαρκὸς περιβόλαιον,* βασάνων πικρῶν κατεφρόνουν,* σοὶ ἐντρυφῶντες καὶ λέγοντες· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡς εὔπλοκος ὢν * καὶ ὡραῖος ὁ χορὸς * τῶν Ἀθλοφόρων σου! * ἡ πολυπόθητος καὶ θεόκλητος * τῶν ἐκλεκτῶν σου ὁμήγυρις,* Πνεύματι τῷ σῷ κροτουμένη,* ἐν ῥυθμῷ ἀνακρούεται· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νικᾶται ἐν σοὶ * πάσης φύσεως ὅρος * καὶ ἐγκωμίων σου,* μόνη Παρθένε ἀπειρόγαμε· * σὺ γὰρ ἀσπόρως συνέλαβες * καὶ τίκτεις ἀφθόρως τὸν Λόγον * τοῦ Πατρὸς τὸν ἀΐδιον· * ὃν ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς * σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Ὁσίου. **Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.**

Συναγάλλου, οὐρανέ,* συνευφραινέσθωσαν * ἀνθρώποις σήμερον * Ἀγγέλων αἱ στρατιαί· * βροτὸς ἐπουράνιος,* Ἄγγελος γήϊνος * ἑορτάζεται * νῦν, ὁ θεόφρων Λάζαρος,* εἰς τιμὴν Θεοῦ τῶν ὅλων.

Ὑψιβάμων ἀρεταῖς * ὑπερουράνιος,* πάνσοφε Λάζαρε,* τῇ πολιτείᾳ τελῶν,* τὸ φρόνημα μέτριος * ὑπῆρχες καὶ ταπεινὸς * ὑπὲρ ἅπαντας· * Θεός σε καὶ ἀνύψωσεν * ὑπὲρ πάντας θαυμασίως.

Μετὰ πεῖραν φανερὰν * ἧττάν τε πρόδηλον * Σατὰν ὁ δόλιος * ἐκ δεξιῶν σε συλᾶν * ἐπείρα ὡς Ἄγγελος * ὑπούλως, Λάζαρε,* ὁ παμπόνηρος· * ἀλλὰ καὶ οὕτως ᾔσχυνας * τὰς αὐτοῦ μηχανουργίας. Θεοτοκίον.

Νεμομένην τοῦ θανάτου * ῥύμην ἔστησας,* σεμνή, τῷ τόκῳ σου· * τοὺς δὲ βροτοὺς πρὸς ζωήν,* Παρθένε, ἀνήγαγες * τῷ Κτίστῃ μέλποντας· * Ὑπερύμνητε,* ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ η'. **Τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ.**

Μεμηνότων τυράννων * τὴν δυσκάθεκτον ὁρμὴν καταβαλόντες,* οἱ Ἀθλοφόροι μελῳδοῦντες * διαπρυσίως ἐβόων· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ἀνανήψατε, πλάνοι,* καὶ ἐπίγνωτε τὸν Θεὸν τὸν ὄντα,* πρὸς τοὺς τυράννους οἱ ἀθληταὶ μελῳδοῦντες ἐβόων· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ῥητορεύειν μηδόλως * μελετήσαντες, οἱ Χριστοῦ ἀθλοφόροι * Πνεύματος Θείου ἐμπλησθέντες * φαιδρῶς ἀνεβόων· * Εὐλογεῖτε, τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα * προαιώνιον καὶ ἄναρχον Θεὸν Λόγον,* καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἀνατείλαντα * ἐκ τῆς Παρθένου * εὐλογεῖτε ἀπαύστως,* τὰ ἔργα, τὸν Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου. Ἄκουε, Κόρη Παρθένε ἁγνή.

Ὄφις ποτὲ τὸν γενάρχην Ἀδὰμ * ἐξέωσεν ἐκ τῆς Ἐδὲμ * ἀπάτῃ Εὔας· σοὶ δὲ, σοφὲ, προσβαλὼν * δολίως τῇ τῆς αἰσχρᾶς ὁρμῇ Μοναχῆς,* κατῃσχύνθη καὶ νενίκηται * τῇ καρτερᾷ ἐνστάσει σου· * διὸ νῦν χαίρων βοᾷς· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὕλην τὴν κάτω προσνεύειν ἀεὶ * φιλοῦσαν δὴ ὡς γηρὰν,* εἰς πόλον ἕλκων τῷ σῷ συνανυψώσας * ἐν στύλῳ βιβάζων αἰθερίως, σοφὲ,* ὑπὲρ Κόσμου μεσιτεύων τε * ἐνθέρμως τῷ Δεσπότῃ σου,* καὶ σὺν Ἀγγέλοις βοῶν· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον.

Σκότους τὸν προστάτην καθεῖλες φωτὶ * τῶν θείων, Πάτερ, ἐντολῶν * τοῦ σοῦ Δεσπότου· σὺ γὰρ τηρήσας αὐτὰς,* διώδευσας ἀληθῶς ὁδὸν τὴν στενὴν,* εὐσχημόνως φωτιζόμενος * ταῖς ἀκτῖσι ταῖς τοῦ Πνεύματος,* καὶ μέλπων διηνεκῶς· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Δέξαι, Παρθένε, δεσμίων φωνάς· * ἀνθ' ὧν τὴν πίστιν τὴν καθαρὰν * αἱρετικῶν οὐκ ἐμίαναν μολυσμῷ,* καὶ δίδου τὰς νίκας εὐσεβεῖ Βασιλεῖ· * ἱκετεύει γὰρ ὁ δοῦλός σου * σὺν σοὶ καὶ φίλος Λάζαρος * ὑπὲρ ἡμῶν εὐσεβῶς * τῶν βοώντων· * Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄκουε, Κόρη Παρθένε ἁγνὴ,* εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριὴλ,* Βουλὴν
» Ὑψίστου * ἀρχαίαν ἀληθινήν.* Γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη
» Θεοῦ· * Διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος * βροτοῖς συναναστρέφεται· *
» διὸ καὶ χαίρων βοῶ· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν
» Κύριον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Ὑλομανήσασαν πάλαι * τῶν εἰδώλων τὴν πλάνην,* Χριστὲ, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν βροτῶν,* σὺ τῷ πυρὶ τῆς Θεότητος * καταφλέξας, Μαρτύρων * τῆς εὐσεβείας ἤθροισας χορούς,* ἐπαξίως σε ὕμνοις * ἀπαύστως μεγαλύνοντας.

Ῥευστὴν οἱ Μάρτυρες δόξαν,* καὶ τὸν ἄστατον πλοῦτον,* Χριστὲ, καταλιπόντες ἐπὶ γῆς,* σὲ τὸ τῆς δόξης ἀπαύγασμα,* ἀναφαίρετον πλοῦτον * εὗρον τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν,* ἐπαξίων σε ὕμνοις * ἀπαύστως μεγαλύνοντες.

Ὡς ἐλευθέρα ἡ φύσις * τῶν ἀνθρώπων, ἡ πάλαι * τῆς πλάνης ὑποκύψασα ζυγῷ,* σοῦ τῇ σαρκώσει γεγένηται * τοῦ τῶν ὅλων Δεσπότου· * ὃν ἐπιγνοῦσα, κήρυκας τοὺς νῦν * τῆς ἡμῶν σωτηρίας,* τοὺς Μάρτυρας προβάλλεται. Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένε,* σὺν Ἀγγέλων χορείαις,* τὸν σὸν Υἱὸν ἱκέτευσον, ἁγνὴ,* πάντων ἡ μόνη ἐλπὶς τῶν πιστῶν,* τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ,* νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ,* καὶ ἡμῖν σωτηρίαν * βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ.

Εὐλογήσας τὴν ἅλω, ποιεῖς* ἀκάρπου ἐκ καλάμης καρποδότιν· * θῆρας θανατοῖς,* τετολμηκότας βεβρωκέναι,* σοφὲ, Μαθητῶν σου τὸ ὀνάριον· * ὅθεν ἀκαρπίας με ῥῦσαι,* θῆρας κατ' ἐμοῦ φονῶντας * σαῖς προσευχαῖς θανατῶν.

Χειροήθεις ὡς ἄρνες ἐν σοὶ * καὶ λέοντες καὶ ἄρκτοι ὑπεχώρουν, Λάζαρε, κρηπὶς* καὶ ἐγκαλλώπισμα Ὁσίων· * διὸ ἱκετεύομεν, τὰ τέκνα σου,* ὅρμημα χαλίνωσον ἅπαν * πάντων τῶν λεόντων δίκην * ἐπεμβαινόντων ἡμῖν.

Οὐ θανεῖν ἀλλὰ ζῆν καὶ θανὼν * ζωὴν τὴν κρυπτομένην ἐπιστώσω,* τὰς διαταγὰς,* καὶ μετὰ τέλος αὐτοχείροις * ταῖς σαῖς ἐνσημειώσεσι πιστούμενος,* Λάζαρε, Πατέρων ἀκρότης· * ὅθεν καὶ ἡμᾶς θανάτου * ῥῦσαι, τὰ τέκνα σου. Θεοτοκίον.

Ὑπερθάρη ποιμέσι πολλοῖς * ἡ ἄμπελος τῆς ποίμνης σου, Παρθένε * πάναγνε, Ποιμένα * τὸν καλὸν ἡ τετοκυῖα· * αὐτῶν τῆς φθορᾶς ταύτην ἐξάρπασον,* ἅμα τῷ ποιμένι Λαζάρῳ,* πρέσβις ὑπὲρ ταύτης οὖσα,* σεμνὴ καὶ ὑπέρμαχος.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῷ * ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ ἀμυήτων· *
» χείλη δὲ πιστῶν τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως * φωνὴν τοῦ Ἀγ-
» γέλου ἀναμέλποντα,* ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· * Χαῖρε, Κεχαρι-
» τωμένη,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Τῷ θρόνῳ παριστάμενοι * Χριστοῦ τοῦ πανοικτίρμονος,* τρεῖς καὶ τριάκοντα πύργοι * τῆς ἀῤῥαγοῦς Ἐκκλησίας * ὑμῶν πρεσβείαις, Ἅγιοι,* φρουρεῖτε κόσμον ἅπαντα,* καὶ τοὺς ὑμᾶς γεραίροντας,* καὶ τὴν ὑμῶν, Ἀθλοφόροι,* τελοῦντας πάμφωτον μνήμην.

Καὶ τοῦ Ὁσίου. **Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.**

Ἐκ μητρικῆς ἡγίασε * σὲ νηδύος ὁ Πλάστης,* καὶ Πνεύματος εἰργάσατο * σκήνωμα τοῦ Ἁγίου· * ὅθεν φωστὴρ ἀνεδείχθης * Μοναζόντων, θεόφρον,* ἐκ σκότους παραπτώσεων * ὁδηγῶν πρὸς τὸ φέγγος * τῶν τοῦ Θεοῦ * ἐνταλμάτων, Λάζαρε, καὶ προσάγων * Χριστῷ, ὃν καθικέτευε,* τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσαι.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὄρος ποτὲ ἑώρακεν * ὁ Προφήτης σε, Κόρη,* ἐξ οὗ, βροτείων ἄνευθεν * χειρῶν, λίθος ἐτμήθη,* καὶ τοὺς βωμοὺς τῶν εἰδώλων * καὶ δαιμόνων τὰς στήλας * ἐλέπτυνε, Θεόνυμφε· * ὃν δυσώπει, συντρίψαι * τὰ ἐμπαθῆ * τοῦ νοός μου εἴδωλα καὶ τὴν τούτου * εἰκόνα ἀνεγεῖραί μου * νοερῶς ἐν καρδίᾳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. **Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.**

Ὁ τοῦ Κυρίου τὴν ζῶσαν ἐζωσμένος * μυρίπνοον νέκρωσιν * ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ,* Λάζαρος ἄλλος καὶ φίλτατος,* ἐκ τῶν ἱδρώτων * αὐτοῦ καὶ πόνων * ἔτι ἀτμίζουσαν * στολὴν περικείμενος,* νῦν ἡμῖν πρόκειται * εἰς πανδαισίαν ἀδάπανον,* καὶ εὐφημίαν.* Δεῦτε, συμφώνως τοῦτον τιμήσωμεν,* ὡς τοῦ Κυρίου * καὶ Θεοῦ ἡμῶν * οἰκονόμον * πιστὸν καὶ θεράποντα,* Μοναζόντων τὰ πλήθη,* φιλεόρτων τὰ συστήματα.

Ὡς ἐν θαλάμῳ φωτὸς πεπληρωμένῳ,* τῷ στύλῳ παρέμεινας,* ὦ ἱερώτατε· * κύκλῳ δὲ τούτου παρέστησας,* ὥσπερ ἐνόπλους * ὑπασπιστὰς, τὰς πράξεις σου, Ὅσιε,* ἐναποτειχίζοντας * παρεμβολὰς τῶν παθῶν· * ἐν τῷ νυμφῶνι * δὲ ἤλασας * τῷ θείῳ, μάκαρ,* ἐν παῤῥησίᾳ * νῦν παριστάμενος * τῷ σῷ νυμφίῳ * καὶ Θεῷ ἡμῶν,* τῇ αὐτοῦ ἐντρυφῶν ὡραιότητι· * ὃν ἱκέτευε, σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐξ ὀσφύος μητρὸς ἡγιασμένος,* ὁ Ὅσιος Λάζαρος,* τὸ τοῦ Χριστοῦ καθαρὸν * θῦμα καὶ θύτης γενόμενος,* εἰς εὐωχίαν * τῆς αὐτοῦ μνήμης * νῦν συνεκάλεσε * τοὺς πάντας ἐν Πνεύματι * εὐωδιάζων σαφῶς.* Δεῦτε, λοιπὸν καὶ συνδράμωμεν,* καὶ εὐλογίας * ἐκ τῶν τιμίων * τούτου μετάσχωμεν * θείων λειψάνων,* καὶ δοξάσωμεν * τὸν ἐν ἁγίοις * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,* θαυμαζόμενον ὄντως,* καὶ αὐτοῖς ἀναπαυόμενον.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ,* εἰς πᾶσαν τὴν γῆν * ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· * δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.* Τῶν δαιμόνων * ὤλεσας τὰς φάλαγγας,* τῶν Ἀγ-

γέλων * ἔφθασας τὰ τάγματα,* ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν,* εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων,* ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων * ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε,* σῶζε πόλιν καὶ λαὸν,* τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη,* τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη,* ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε * ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον,* θρηνῳδοῦσα ἀνεβόα μητρικῶς· * Υἱέ μου καὶ Θεέ μου,* γλυκύτατόν μου τέκνον,* πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριὴλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε, ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Μιχαήλ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τρισηλίου Θεότητος * παραστάτης φαιδρότατος,* Μιχαὴλ, δεικνύμενος,* Ἀρχιστράτηγε,* μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων * κραυγάζεις γηθόμενος· * Ἅγιος εἶ, ὁ Πατὴρ,* Ἅγιος ὁ συνάναρχος,* Λόγος Ἅγιος,* καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα,* μία δόξα,* βασιλεία, μία φύσις,* μία Θεότης καὶ δύναμις.

Καὶ τὸ εἶδός σου πύρινον,* καὶ τὸ κάλλος θαυμάσιον,* Μιχαὴλ πρωτάγγελε· * τῇ ἀΰλῳ γὰρ * φύσει διέρχῃ τὰ πέρατα,* πληρῶν τὰ προστάγματα * τοῦ τῶν ὅλων Ποιητοῦ,* δυνατὸς ἐν ἰσχύϊ σου * γνωριζόμενος, καὶ πηγὴν ἰαμάτων * τὸν ναόν σου * ἐργαζόμενος, τῇ κλήσει * σοῦ τῇ ἁγίᾳ τιμώμενον.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους σου,* ὥσπερ γέγραπται, πνεύματα,* καὶ τοὺς λειτουργοῦντάς σοι * φλόγα πύρινον,* μέσον ταγμάτων πρωτεύοντα * ἀνέδειξας, Κύριε,* σοῦ τῶν Ἀρχαγγελικῶν * Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγον,* σοῦ τοῖς νεύμασι * καθυπείκοντα, Λόγε,* καὶ τὸν ὕμνον * τὸν τρισάγιον ἐν φόβῳ * ἀναφωνοῦντα τῇ δόξῃ σου.

Τοῦ Γαβριήλ.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νοῦς ὁ προαιώνιος * φῶς ὑπεστήσατο δεύτερον,* Γαβριὴλ, σὲ μεθέξεσιν * ἐνθέοις φωτίζοντα * πᾶσαν οἰκουμένην,* καὶ τὸ ἀπ' αἰῶνος * ἀνακαλύπτοντα ἡμῖν * θεῖον καὶ μέγα * ὄντως μυστήριον,*

ἐν μήτρᾳ σωματούμενον,* Παρθενικῇ τὸν ἀσώματον * καὶ γενόμενον ἄνθρωπον * εἰς τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον.

Θρόνῳ παριστάμενος * τῆς τρισηλίου Θεότητος,* καὶ πλουσίως λαμπόμενος * ταῖς θείαις λαμπρότησι,* ταῖς ἐκπεμπομέναις * ἀπαύστως ἐκεῖθεν,* τοὺς ἐπὶ γῆς χαρμονικῶς * χοροστατοῦντας * καὶ εὐφημοῦντάς σε * παθῶν ἀχλύος λύτρωσαι,* καὶ φωτισμῷ καταλάμπρυνον,* Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε,* πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θραῦσον τὰ φρυάγματα * τῶν ἐκ τῆς Ἄγαρ τῇ ποίμνῃ σου * συνεχῶς ἐπερχόμενα· * κόπασον τὰ σχίσματα * τὰ τῆς Ἐκκλησίας· * πράϋνον τὸν σάλον * τῶν ἀμετρήτων πειρασμῶν· * ῥῦσαι κινδύνων * καὶ περιστάσεων * τοὺς πόθῳ σε γεραίροντας * καὶ σοῦ τῇ σκέπῃ προστρέχοντας,* Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγε,* πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι * αἱ τῶν Ἀγγέλων ταξιαρχίαι· * ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν,* καὶ ἡμέτερος προστάτης,* ὁ μέγας Ἀρχιστράτηγος,* τὴν σήμερον ἡμέραν * ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει * παραδόξως * ἐποπτανόμενος ἁγιάζει.* Ὅθεν κατὰ χρέος* ἀνυμνοῦντες αὐτὸν, βοήσωμεν· * Σκέπασον ἡμᾶς * ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου,* μέγιστε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Συγχάρητε ἡμῖν, ἅπασαι * αἱ τῶν Παρθένων χοροστασίαι· * ἡ προστασία γὰρ ἡμῶν,* καὶ μεσίτρια καὶ σκέπη,* καὶ μέγα καταφύγιον,* τὴν σήμερον ἡμέραν * ἐν τῷ σεπτῷ αὐτῆς τεμένει * παραδόξως * ἐποπτανομένη ἁγιάζει.* Ὅθεν κατὰ χρέος * ἀνυμνοῦντες αὐτὴν, βοήσωμεν· * Σκέπασον ἡμᾶς * ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου,* ἄχραντε Θεοτόκε Δέσποινα.

Εἴσοδος· τὸ, **Φῶς ἱλαρόν**· τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 13.

Ἐγένετο, ὡς ἦν Ἰησοῦς ἐν Ἱεριχῷ, ἀναβλέψας τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, εἶδεν ἄνθρωπον ἑστηκότα ἐναντίον αὐτοῦ, καὶ ἡ ῥομφαία αὐτοῦ ἐσπασμένη ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ· καὶ προσελθὼν Ἰησοῦς, εἶπεν αὐτῷ· Ἡμέτερος εἶ, ἢ τῶν ὑπεναντίων; Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ Ἀρχιστράτηγος δυνάμεως Κυρίου, νυνὶ παραγέγονα· καὶ Ἰησοῦς ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέσποτα, τί προστάσσεις τῷ σῷ οἰκέτῃ; Καὶ εἶπεν ὁ Ἀρχιστράτηγος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν· Λῦσον τὸ ὑπόδημα ἐκ τῶν ποδῶν σου· ὁ γὰρ τόπος, ἐφ' οὗ σὺ ἕστηκας ἐπ' αὐτοῦ, ἅγιός ἐστι· καὶ ἐποίησεν Ἰησοῦς οὕτως.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ς'. 11.

Ἐγένετο ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ κατίσχυσε Μαδιὰμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἰδοὺ Ἄγγελος Κυρίου παρεγένετο, καὶ ἐκάθισεν ὑπὸ τὴν δρῦν, τὴν οὖσαν ἐν Ἐφραθᾷ, τὴν τοῦ Ἰωάς· καὶ Γεδεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐῤῥάβδιζε πυροὺς ἐν ληνῷ, καὶ ἔσπευδε τοῦ ἐκφυγεῖν ἀπὸ προσώπου Μαδιάμ. Καὶ ὤφθη αὐτῷ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Κύριος μετὰ σοῦ δυνατὸς τῇ ἰσχύϊ. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοὶ, Κύριέ μου· καὶ εἰ ἔστι Κύριος μεθ' ἡμῶν, ἵνα τί εὗρεν ἡμᾶς τὰ κακὰ ταῦτα; καὶ ποῦ ἐστι πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ, ὅσα διηγήσαντο ἡμῖν οἱ Πατέρες ἡμῶν, λέγοντες· Οὐχὶ ἐξ Αἰγύπτου ἀνήγαγεν ἡμᾶς Κύριος; καὶ νῦν ἀπώσατο ἡμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἡμᾶς ἐν χειρὶ Μαδιάμ. Καὶ ἐπέβλεψε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πορεύου ἐν τῇ ἰσχύϊ σου ταύτῃ, καὶ σώσεις τὸν Ἰσραὴλ ἐκ χειρὸς Μαδιάμ· ἰδοὺ ἐξαπέστειλά σε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Ἐν ἐμοὶ, Κύριε· ἐν τίνι σώσω τὸν Ἰσραήλ; ἰδοὺ ἡ χιλιάς μου ταπεινοτέρα ἐν Μανασσῇ, καὶ ἐγώ εἰμι μικρότερος ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Πατρός μου. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Κύριος ἔσται μετὰ σοῦ, καὶ πατάξεις τὸν Μαδιὰμ ὡσεὶ ἄνδρα ἕνα. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Γεδεών· Εἰ εὗρον χάριν ἐν ὀφθαλμοῖς σου, καὶ ποιήσεις μοι σήμερον πᾶν ὅ, τι σὺ λαλεῖς μετ' ἐμοῦ, μὴ δὴ χωρισθῇς ἐντεῦθεν, ἕως τοῦ ἐλθεῖν με πρὸς σὲ, καὶ οἴσω τὴν θυσίαν μου, καὶ θύσω ἐνώπιόν σου. Καὶ εἶπεν· Ἐγώ εἰμι, καθήσομαι ἕως τοῦ ἐπιστρέψαι σε. Καὶ Γεδεὼν εἰσῆλθε, καὶ ἐποίησεν ἔριφον αἰγῶν, καὶ οἰφὶ ἀλεύρου ἄζυμα· καὶ τὰ κρέα ἔθηκεν ἐν τῷ κοφίνῳ, καὶ τὸν ζωμὸν ἔβαλεν ἐν τῇ χύτρᾳ, καὶ ἐξήνεγκεν αὐτὰ πρὸς αὐτὸν ὑπὸ τὴν δρῦν, καὶ προσήγγισε. Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Λάβε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἄρτους τοὺς ἀζύμους, καὶ θὲς πρὸς τὴν πέτραν ἐκείνην, καὶ τὸν ζωμὸν ἐχόμενα ἔκχεε· καὶ ἐποίησεν οὕτω. Καὶ ἐξέτεινεν ὁ Ἄγγελος Κυρίου τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου τῆς ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, καὶ ἥψατο τῶν κρεῶν, καὶ τῶν ἀζύμων, καὶ ἀνήφθη πῦρ ἐκ τῆς πέτρας, καὶ κατέφαγε τὰ κρέα καὶ τοὺς ἀζύμους· καὶ ὁ Ἄγγελος Κυρίου ἀπῆλθεν ἀπ' ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Καὶ εἶδε Γεδεὼν, ὅτι Ἄγγελος Κυρίου ἐστὶ, καὶ εἶπε Γεδεών· Οἴμοι, Κύριε, Κύριε! ὅτι εἶδον τὸν Ἄγγελον Κυρίου πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Κύριος· Εἰρήνην σοι, μὴ φοβοῦ, οὐ μὴ ἀποθάνῃς. Καὶ ᾠκοδόμησεν ἐκεῖ Γεδεὼν θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸ, Εἰρήνη Κυρίου, ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης.

Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ι. 1.

Ἐν ἔτει τρίτῳ Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν, λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιήλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη, καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν ὀπτασίᾳ. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδος ἡμερῶν. Καὶ ἄρτον ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν ἐν τῷ στόματί μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν. Καὶ ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει, ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, οὗτός ἐστι Τίγρις. Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς, ἐνδεδυμένος βαδδὶν, καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη χρυσίῳ Ὠφάζ· καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ Θαρσὶς καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡσεὶ ὅρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρὸς, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ, καὶ τὰ σκέλη ὡς ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου. Καὶ εἶδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὀπτασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ εἶδον· ἀλλ' ἢ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ. Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ εἶδον τὴν ὀπτασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, καὶ ἡ δόξα μου μετεστράφη εἰς διαφθορὰν, καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος. Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με φωνὴν ῥημάτων αὐτοῦ, ἤμην κατανενυγμένος ἐπὶ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἁπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου, καὶ ταρσοὺς χειρῶν μου. Καὶ εἶπε πρός με· Δανιὴλ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις, οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σὲ, καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρός με τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος. Καὶ εἶπε πρός με· Μὴ φοβοῦ, Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πρώτης, ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου συνιέναι, καὶ κακωθῆναι ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου. Καὶ ὁ Ἄρχων τῆς βασιλείας Περσῶν εἱστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ Μιχαὴλ, εἷς τῶν Ἀρχόντων τῶν πρώτων, ἦλθε βοηθῆσαί μοι, καὶ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τοῦ Ἄρχοντος βασιλείας Περσῶν. Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσει τῷ λαῷ σου ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν· ὅτι ἔτι ἡ ὅρασις εἰς ἡμέρας. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ κατὰ τοὺς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ κατενύγην. Καὶ ἰδοὺ ὡς ὁμοίωσις υἱοῦ ἀνθρώπου ἥψατο τῶν

χειλέων μου· καὶ ἤνοιξα τὸ στόμα μου, καὶ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἑστῶτα ἐναντίον μου· Κύριε, ἐν τῇ ὀπτασίᾳ σου ἐστράφη τὰ ἐντός μου ἐν ἐμοί, καὶ οὐκ ἔσχον ἰσχύν. Καὶ πῶς δυνήσεται ὁ παῖς σου, Κύριε, λαλῆσαι μετὰ τοῦ Κυρίου μου τούτου; καὶ ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχύς, καὶ πνοὴ οὐχ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί. Καὶ προσέθετο, καὶ ἥψατό μου ὡς ὅρασις ἀνθρώπου, καὶ ἐνίσχυσέ με καὶ εἶπέ μοι· Μὴ φοβοῦ, ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζου, καὶ ἴσχυε. Καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμοῦ, ἴσχυσα καὶ εἶπα· Λαλείτω ὁ Κύριός μου, ὅτι ἐνίσχυσάς με. Καὶ εἶπεν· Εἰ οἶδας, ὅτι ἦλθον πρὸς σέ; καὶ νῦν ἐπιστρέψω τοῦ πολεμῆσαι μετὰ τοῦ Ἄρχοντος Περσῶν· καὶ ἐγὼ ἐξεπορευόμην, καὶ ὁ Ἄρχων τῶν Ἑλλήνων ἤρχετο. Ἀλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, καὶ οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ' ἐμοῦ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄. Κυπριανοῦ.

Τῶν νοερῶν Δυνάμεων Ἀρχιστράτηγοι,* οἱ παρεστῶτες ἀπαύστως* τῷ δεσποτικῷ θρόνῳ,* πρεσβεύσατε πρὸς Κύριον,* εἰρήνην τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι,* καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Ὁ Ταξιάρχης τῶν ἄνω Δυνάμεων,* Μιχαὴλ ὁ πρωτοστάτης* τῶν θείων ταγμάτων,* σήμερον ἡμᾶς * πρὸς πανήγυριν συνεκάλεσεν,* ὁ καθ' ἑκάστην μεθ' ἡμῶν πορευόμενος,* καὶ φυλάττων τοὺς πάντας * ἐκ πάσης τοῦ Διαβόλου περιστάσεως.* Δεῦτε οὖν, φιλέορτοι καὶ φιλόχριστοι,* τὰ ἄνθη τῶν ἀρετῶν δρεψάμενοι,* καθαραῖς ἐννοίαις * καὶ συνειδότι εὐστάθμῳ * τοῦ Ἀρχαγγέλου τὴν Σύναξιν τιμήσωμεν· * αὐτὸς γὰρ ἀδιαλείπτως τῷ Θεῷ παριστάμενος,* καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον ἀναμέλπων,* πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς ἀΰλου οὐσίας * τῶν νοερῶν Δυνάμεων προστατεύοντες,* καὶ τῆς τρισηλίου δόξης * ταῖς μαρμαρυγαῖς * φωτοδοτοῦντες τὴν οἰκουμένην,* Ἀρχιστράτηγοι, ἀλήκτῳ φωνῇ * τὸν τρισάγιον ὕμνον ἐξᾴδετε· * διὸ * πρεσβεύσατε,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Ἀρσενίου.

Τῷ ἀΰλῳ θρόνῳ περικυκλοῦντες,* νοεραὶ οὐσίαι,* θεῖοι Ἀσώματοι,* τὴν τρισάγιον ᾠδὴν * τῷ πρύτανι Θεῷ * φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν ᾄδετε· * Ἅγιος ὁ Θεός,* ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος· * Ἅγιος ἰσχυρός,* ὁ Υἱὸς ὁ συνάναρχος· * Ἅγιος ἀθάνατος,* τὸ ὁμοούσιον Πνεῦμα,* τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συνδοξαζόμενον.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Ἀσωμάτοις χείλεσι * καὶ νοεροῖς στόμασι,* τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις,* τὸν ἀκατάπαυστον ὕμνον προσφέρουσι * τῇ σῇ ἀπροσίτῳ Θεότητι, Κύριε· * καὶ νόες καθαροὶ * καὶ λειτουργοὶ τῆς σῆς δόξης* αἰνοῦσί σε, Δέσποτα.* Σὺν αὐτοῖς δὲ Μιχαὴλ ὁ ἀσώματος * καὶ πρωτοστάτης τῶν ἄνω Δυνάμεων,* ὁ Ἀρχιστράτηγος τῶν Ἀγγέλων,* ἑστιάτωρ ἡμῖν * σήμερον γέγονε,* τὰ τῶν ᾀσμάτων ᾄσματα * προτρεπόμενος ἡμᾶς ᾄδειν * τῇ ἀπροσίτῳ σου δόξῃ, Φιλάνθρωπε,* ἵνα πρεσβεύῃ ἀπαύστως * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ δ΄. Ἐφραὶμ Καρίας

Τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος τοῦ θείου φωτὸς * καταλαμπόμενοι Ἀρχιστράτηγοι,* τὰς τῶν ἀΰλων καταυγάζετε ταξιαρχίας· * ὡς φῶς λευχειμονοῦντες ἐν ὑψίστοις,* τὸ πῦρ καταυγάζετε ἐν κόσμῳ* τῆς ἀπροσίτου Θεότητος· * ὅθεν καὶ τὸν τρισάγιον ὕμνον * ἐν φλογεροῖς τοῖς χείλεσιν * ἀκαταπαύστως ᾄδετε· * Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ,* ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Ἦχος πλ. β΄.

Οἱ Ἄγγελοί σου, Χριστέ,* τῷ Θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης * ἐν φόβῳ παρεστῶτες,* καὶ τῇ σῇ φωτοχυσίᾳ * ἀεὶ λαμπόμενοι * ἐν τοῖς ὑψίστοις ὑμνῳδοί σου,* καὶ τῆς βουλῆς σου λειτουργοί,* ὑπὸ σοῦ ἐκπεμπόμενοι,* νέμουσι φωτισμὸν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Πυρίνοις χείλεσιν * ὑμνεῖ σε τὰ Χερουβίμ,* Χριστὲ ὁ Θεός· * ἀσωμάτοις δὲ στόμασιν * ἀσιγήτως δοξολογεῖ σε * τῶν Ἀρχαγγέλων ὁ χορός· * Μιχαὴλ δὲ ὁ Ἀρχιστράτηγος * τῶν ἄνω Δυνάμεων,* τὸν ἐπινίκιον ὕμνον * ἀκαταπαύστως προσφέρει τῇ δόξῃ σου.* Αὐτὸς γὰρ ἡμᾶς σήμερον κατηύγασε,* πρὸς πανήγυριν φαιδρὰν * κροτῆσαι ἐπαξίως ψαλμικῶς * αἶνον τὸν τρισάγιον * τοῖς πηλίνοις χείλεσιν. * ὅτι τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως ἐπλήσθη,* καὶ παρέχεις τῷ κόσμῳ δι᾽ αὐτοῦ * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Σήμερον * ὁ θεοχώρητος ναός,* ἡ Θεοτόκος,* ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται,* καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται.* Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται,* καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων μυστικῶς πανηγυρίζει· * μεθ᾽ ὧν * καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον * σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· * Χαῖρε, Κεχαριτωμένη,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,* ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος α΄.

Τῶν οὐρανῶν ταγμάτων.

Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ * πανηγυρίζοντες * τῷ ἐπὶ θρόνου δόξης * Θεῷ ἐποχουμένῳ,* βοήσωμεν τὸν ὕμνον· * Ἅγιος εἶ,*

ὁ Πατὴρ ὁ οὐράνιος· * ὁ συναΐδιος Λόγος, Ἅγιος εἶ,* καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Στίχ. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ.

Τῶν οὐρανίων πρωτεύων * ἐν παῤῥησίᾳ πολλῇ,* καὶ παρεστὼς τῷ θρόνῳ * τῷ ἀστέκτῳ ἐν δόξῃ,* αὐτόπτα τῶν ἀῤῥήτων,* σῶσον ἡμᾶς, Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε,* τοὺς ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν,* ταῖς πρεσβείαις σου, δεόμεθα.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου.

Τῶν ἀσωμάτων Ἀγγέλων * πρῶτος ὑπάρχεις σαφῶς * καὶ λειτουργὸς τῆς θείας * φωταυγείας ἐκείνης * αὐτόπτης τε καὶ μύστης· * σῶσον ἡμᾶς,* Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε,* τοὺς ἐτησίως τιμῶντάς σε εὐσεβῶς,* καὶ ὑμνοῦντας τὴν Τριάδα πιστῶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡς ταξιάρχης καὶ πρόμαχος * καὶ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγὸς, Ἀρχιστράτηγε,* πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως,* νόσου καὶ δεινῶν ἁμαρτημάτων ἐλευθέρωσον * τοὺς εἰλικρινῶς ἀνυμνοῦντας,* καὶ αἰτουμένους σε, ἔνδοξε· * ἐναργῶς ὡς ἄϋλος * τὸν ἄϋλον καθορῶν,* καὶ τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ * τῆς τοῦ Δεσπότου δόξης καταλαμπόμενος· * αὐτὸς γὰρ φιλανθρώπως * σάρκα δι' ἡμᾶς * ἐκ Παρθένου προσείληφε,* σῶσαι βουληθεὶς τὸ ἀνθρώπινον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Τῶν οὐρανίων στρατιῶν Ἀρχιστράτηγοι,* δυσωποῦμεν ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ ἀνάξιοι,* ἵνα ταῖς ὑμῶν δεήσεσι * τειχίσητε ἡμᾶς * σκέπῃ τῶν πτερύγων * τῆς ἀΰλου ὑμῶν δόξης,* φρουροῦντες ἡμᾶς προσπίπτοντας * ἐκτενῶς καὶ βοῶντας· * Ἐκ τῶν κινδύνων λυτρώσασθε ἡμᾶς,* ὡς Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῶν ἀσωμάτων λειτουργῶν * Ἀρχιστράτηγε,* ὁ κατ' ἐνώπιον Θεοῦ * παριστάμενος,* καὶ ταῖς ἐκεῖθεν λάμψεσι λαμπόμενος,* φαίδρυνον, ἁγίασον * τοὺς πιστῶς σε ὑμνοῦντας,* πάσης ἀπολύτρωσαι * τοῦ ἐχθροῦ τυραννίδος,* καὶ εἰρηναίαν αἴτησαι ζωὴν * τοῖς Βασιλεῦσι * καὶ πᾶσι τοῖς πέρασιν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ,* Θεοτόκε,* τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν * ἐκ καρδίας * τὰ σὰ ἐλέη, Δέσποινα, οἱ δοῦλοί σου,* κράζοντες καὶ λέγοντες· * Παναγία Παρθένε,* πρόφθασον καὶ λύτρωσαι * ἐξ ἐχ-

θρῶν ἀοράτων * καὶ ὁρατῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· * τοὺς σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ * ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ * πολυόμματα,* τῶν Ἀρχαγγέλων λειτουργῶν * τὰ στρατεύματα,* σὺν Ἐξουσίαις Θρόνοι Κυριότητες,* Ἄγγελοι Δυνάμεις τε,* καὶ Ἀρχαὶ δυσωποῦσι * σὲ τὸν Ποιητὴν ἡμῶν,* καὶ Θεὸν καὶ Δεσπότην.* Μὴ ὑπερίδῃς δέησιν λαοῦ * ἡμαρτηκότος,* Χριστὲ πολυέλεε.

Δόξα. Τὸ αὐτό.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. αὐτόμελον.

Ταχὺ προκατάλαβε,* πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς * ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε * καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν,* Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· * ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου * τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· * γνώτωσαν πῶς ἰσχύει * Ὀρθοδόξων ἡ πίστις· * πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου,* μόνε φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν οὐρανίων ἀρχηγοί,* καὶ πρωτοστάται * τῶν ὑψιθρόνων καὶ φρικτῶν * τῆς θείας δόξης,* Μιχαὴλ Γαβριὴλ Ἀρχιστράτηγοι,* σὺν πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις, ὢ Λειτουργοὶ * Δεσπότου, ὑπὲρ τοῦ κόσμου διαπαντὸς * πρεσβεύοντες, αἰτήσασθε * τὴν ἄφεσιν τῶν ἐπταισμένων ἡμῖν,* καὶ ἔλεος καὶ χάριν εὑρεῖν * ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ * εὐλογημένη,* τὸν διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν * ἐκ σοῦ τεχθέντα,* σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι * καὶ τοῖς Ἀρχαγγέλοις,* καὶ πᾶσι τοῖς ἀσωμάτοις, ὑπὲρ ἡμῶν * δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι ἡμῖν * πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν,* καὶ ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν * καὶ βίου ἐπανόρθωσιν,* ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς Λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ζήτει τῇ β'. τῆς Πεντηκοστῆς. Ὁ Ν'. Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, Οἰκτίρμον, προστασίαις, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ ψάλλομεν Στιχηρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος β΄. **Τῷ ἀΰλῳ θρόνῳ.**

Ζήτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτήν.

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου εἰς ς΄. καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἀσωμάτων εἰς η΄.

Κανὼν πρῶτος τῶν Ἀσωμάτων.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. **Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.**

Πάντες ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ * τὴν πάσας διευθύνουσαν * τὰς ἀΰλους τῶν ἄνω * χορῶν ταξιαρχίας,* Τριάδα τὴν ἄκτιστον,* ἐκβοῶντες· * Ἅγιος, Ἅγιος,* Ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Ἔθου τῶν κτισμάτων σου ἀρχὴν * οὐσίαν τὴν ἀσώματον,* Ποιητὰ τῶν Ἀγγέλων,* τὸν ἄχραντόν σου θρόνον * **κυκλοῦσαν,** κραυγάζειν σοι· * **Ἅγιος, Ἅγιος,* Ἅγιος** εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Χαίροις, Γαβριὴλ, μυσταγωγὲ * τῆς τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως,* Μιχαὴλ τε ταγμάτων * ἀΰλων πρωτοστάτα,* ἀπαύστως κραυγάζοντες· * Ἅγιος, Ἅγιος,* Ἅγιος εἶ, Θεὲ παντοκράτορ.

Θεοτοκίον.

Εὔα ἡ προμήτωρ τῇ ἀρᾷ * τὸ γένος καθυπέβαλε * τῇ παραβάσει ποτὲ * τὸ τῶν ἀνθρώπων· * σὺ δὲ, **Παρθένε Θεόνυμφε,* ὅλον** πρὸς **εὐλογίαν * μετηγάγου, τὸν Κτίστην τεκοῦσα.**

Κανὼν δεύτερος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοῖς Ταξιάρχαις τῶν ἀσωμάτων Νόων.

Ποίημα καὶ οὗτος Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις. Κλήμεντος.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. **Ἁρματηλάτην Φαραώ.**

Τοὺς νοεροὺς τῶν ἀσωμάτων **τάξεων * χοροὺς ἐν ᾄσμασιν,* ὡς Λειτουργοὺς θείους,* δεῦτε, εὐφημήσωμεν,* χορείαν συγκροτήσαντες,* τὴν ἡμῶν σωτηρίαν * ἀδιαλείπτως πρεσβεύοντας,* καὶ τῇ μετανοίᾳ συγχαίροντας.**

Οἱ τῶν Ἀγγέλων ἀρχηγοὶ καὶ πρόκριτοι * καὶ ταξιάρχαι φαιδροὶ,* τοὺς ἀσωμάτους **Νόας * σήμερον ἐγείρουσι * πρὸς τελετὴν** ἑόρτιον * **τῆς αὐτῶν λαμπρᾶς** μνήμης,* **μεθ' ὧν συγχαίρουσιν ἄνθρωποι,* ὕμνον τῇ Τριάδι προσάγοντες.**

Συνευφρανθῶμεν **τοῖς Ἀγγέλοις, ἄνθρωποι,*** πνευματικῶς ἐν χαρᾷ· * ὁ **Γαβριὴλ αὖθις * νῦν εὐαγγελίζεται * Ἐκκλησιῶν τὴν ἕνωσιν,* καὶ καθαίρεσιν πάσης * τῆς ἐναντίας αἱρέσεως * ἐν τῇ παρουσίᾳ τῆς μνήμης αὐτῶν.** Θεοτοκίον.

Κυοφορεῖς τὸν ὑπὲρ φύσιν, **Ἄχραντε,*** ἐν **σοὶ σκηνώσαντα,*** τὸν **τοῦ Πατρὸς Λόγον,*** ἐν **Ἁγίῳ Πνεύματι,* δυσὶ** μὲν **ἐν ταῖς**

φύσεσι * καὶ θελήσεσιν ὄντα,* ἐν ὑποστάσει δ' ἀτρέπτως μιᾷ,* ἧς καὶ τὴν μορφὴν ἀσπαζόμεθα.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ΄. Τὸν φόβον σου, Κύριε.

Ἰσχύϊ κατέστησας, Ἀθάνατε,* δυνατοὺς ἐξανύοντας * τὸ πανάγιόν σου θέλημα,* τοὺς σοὶ ἐν τοῖς ὑψίστοις * ἀεὶ παρεστῶτας.

Τοὺς μύστας τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως * τῆς σεπτῆς τε ἐγέρσεως,* τῶν Ἀγγέλων τοὺς ἐξάρχους, Χριστέ,* ὑπὲρ ἡμῶν προσδέχου * ἐπικαλουμένους.

Ἀγγέλους ἐπέστησας φύλακας * τοῖς ἀνθρώποις, ὡς εὔσπλαγχνος,* διακόνους τε ἀνέδειξας,* Χριστέ, τῆς σωτηρίας * τῶν σῶν θεραπόντων.

Θεοτοκίον.

Ἀρρήτως συνέλαβες τὸν Κύριον * καὶ σωτῆρα, Θεόνυμφε,* τὸν λυτρούμενον ἡμᾶς τῶν δεινῶν,* τοὺς σὲ ἐν ἀληθείᾳ * ἐπικαλουμένους.

Κανὼν δεύτερος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Τῶν Ἀγγέλων πρώτιστος,* καὶ τῆς Τριάδος φῶς δεύτερον,* ὤφθης ἡμῖν,* Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων,* τοῖς πιστῶς εὐφημοῦσί σε.

Αἴγλη θείας χάριτος * ὁ Γαβριὴλ πιστῶς ἔπλησε * πᾶσαν τὴν γῆν,* τοῦ Θεοῦ κηρύξας * τὴν ἐν σώματι κάθοδον.

Ξυνωρὶς ἀοίδιμε,* καὶ φωταυγὴς δυὰς ἄϋλε,* φῶτα Θεοῦ * τοὺς πιστῶς τελοῦντας * τὴν ὑμῶν μνήμην δείξατε.

Θεοτοκίον.

Ἦσεν Ἠσαΐας σου * τὴν ὑπὲρ νοῦν, Ἁγνή, κύησιν· * ᾄδω κἀγώ,* ἵνα τῆς ἐκείνου * ἐπιτύχω καθάρσεως.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Τῶν ἀσωμάτων τοὺς χοροὺς * ἐφιέμενοι,* ἀνευφημεῖν οἱ ἐπὶ γῆς * μιμησώμεθα,* ὡς ἐφικτόν, τούτων τὴν ἁγιότητα,* νεκροῦντες πάντα τὰ μέλη τὰ τῆς σαρκός,* αἰτοῦντες ὡς ὑπερμάχους τε καὶ φρουρούς,* πάσης πλάνης λυτρώσασθαι * τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ ἡμᾶς,* τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτούς,* ὅπως εὕρωμεν ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Εὐχαριστοῦμέν σοι ἀεί,* Θεοτόκε,* καὶ μεγαλύνομεν, ἁγνή,* καὶ προσκυνοῦμεν * ἀνυμνοῦντες τὸν τόκον σου, κεχαριτωμένη,* βοῶντες ἀκαταπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς,* Παρθένε παντελεῆμον, ὡς ἀγαθή,* καὶ δαιμόνων ἐξάρπασον * λογοθεσίου φοβεροῦ ἐν ὥρᾳ τῆς ἐτάσεως· * μὴ αἰσχυνθῶμεν οἱ δοῦλοί σου.

Ὠδὴ δ'. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Ἐπέβης Ἀγγέλοις,* ὥσπερ ἐφ' ἵπποις, Φιλάνθρωπε,* καὶ ἐδέξω χερσί σου * ἡνίας αὐτῶν,* καὶ σωτηρία γέγονεν * ἡ ἱππασία σου * τοῖς ἀπαύστως βοῶσι· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Καλύπτει Ἀγγέλους * ἡ ἀρετή σου, Φιλάνθρωπε, καὶ τῆς γῆς ἐπληρώθη * τὰ πέρατα * τῆς σῆς ἐνδόξου, ἄναρχε,* θείας αἰνέσεως,* σὺν αὐτοῖς σοι βοώσης· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἐξῆλθες, οἰκτίρμον,* εἰς σωτηρίαν λαοῦ σου, Χριστέ· * συγκαλεῖς δὲ τὰς φίλας * Δυνάμεις σου,* καὶ εὐφροσύνη γέγονεν * ἡ παρουσία σου * τοῖς πιστῶς σοι βοῶσι· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος καὶ Μήτηρ * ὑπερφυῶς ὤφθης, Πάναγνε,* ὡς Θεὸν τὸν αὐτόν τε * καὶ ἄνθρωπον * Χριστὸν τεκοῦσα, ᾧ μετὰ * δέους κραυγάζουσι * τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Κανὼν δεύτερος. Σύ μου ἰσχὺς,* Κύριε.

Ἱεριχὼ * ὤφθη δυνάμεως Ἀρχιστράτηγος * πολεμοῦντι * πάλαι Ἰησοῦ τῷ Ναυῇ,* νικοποιῶν * καὶ ὑπερμαχῶν * Μιχαὴλ ὁ μέγας,* τῶν Ἀσωμάτων ὁ ἔξαρχος· * ὑφ' οὗ λαβὼν τὸ σθένος,* ὁ θεράπων Κυρίου * δορυάλωτον εἷλε τὸ φρούριον.

Ἄρχων ποτὲ * τῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων * ὤφθη φέρων * τέκνου εὐαγγέλια * τῷ Ζαχαρίᾳ * τῷ ἱερεῖ,* Γαβριὴλ ὁ μέγας,* ὁ θεῖος ὄντως Ἀρχάγγελος· * διὸ φωνὴ τοῦ Λόγου * γεννηθεὶς Ἰωάννης,* τῷ πατρὶ τὴν φωνὴν ἀποδίδωσιν.

Χαίρει χαρᾷ * πάντα τὰ πέρατα σήμερον,* τὴν αἰσίαν * μνήμην ἑορτάζοντα * τῶν Ἀρχαγγέλων σου, ὁ Θεὸς,* Μιχαὴλ τοῦ θείου,* καὶ Γαβριὴλ τοῦ θεόφρονος· * συγχαίρει δὲ καὶ πᾶσα * τῶν Ἀγγέλων ἡ τάξις,* ὅτι σώζεται κόσμος τῇ σκέπῃ αὐτῶν.

Θεοτοκίον.

Μόνη ἁγνὴ * πέφυκας καὶ μετὰ γέννησιν· * μόνη ὤφθης * ἄνανδρος, θηλάζουσα * τὸν τοῦ Πατρὸς * Λόγον ἀληθῆ,* Πνεύματι Ἁγίῳ,* λαβόντα δούλου μορφὴν καθ' ἡμᾶς,* Παρθένε Θεοτόκε· * οὗ τὴν θέαν τιμῶντες * τῆς μορφῆς, τὴν ἐμφέρειαν σέβομεν.

Καταβασία· Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

Ὠδὴ ε'. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Ἀνεπιστρέπτῳ τῷ πόθῳ * ἀεὶ πρὸς τὸ ἄναντες,* πρὸς σὲ, Χριστὲ, φερόμεναι,* τὸ ἀκρότατον ἁπάντων τῶν ἐφετῶν,* Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις * ἀκαταπαύστως σε δοξάζουσιν.

Σὺ νοεροὺς κατ' οὐσίαν * ἀφθάρτους τῇ χάριτι * τῇ σῇ, Χριστὲ, κατέστησας,* ὑμνῳδοὺς τῆς σῆς μεγαλειότητος * τοὺς Ἀγγέλους σου κατ' εἰκόνα * δημιουργήσας, ἀκατάληπτε.

Σὺ ἀκλινεῖς πρὸς τὸ χεῖρον * τῇ πρὸς σὲ ἐγγύτητι,* Χριστὲ, τοὺς σοὺς ἐφύλαξας * λειτουργούς· πηγὴ γὰρ ἀγαθότητος * σὺ ὑπάρχων, ἀγαθύνεις * τοὺς ἐπαξίως σοι λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Ἡ μετὰ τόκον Παρθένος,* μόνη ἀπειρόγαμε,* ἁγνὴ Μαρία ἄχραντε,* τῷ λιμένι σου ἡμᾶς καθόρμισον,* ἐκ κινδύνων ὁδηγοῦσα * πρὸς σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Κανὼν δεύτερος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀπειθοῦντι τὸ πάλαι * τοῦ Θεοῦ πρὸς ἄῤῥητα * καὶ θεῖα θαύματα,* Βαλαὰμ τῷ Μάντει * ἐν ἀμφόδῳ ὁ Ἄγγελος ὄνῳ φανεὶς,* φοβερῶς ἤλεγξε,* καὶ λογικὸν τὸ ζῶον δείξας,* τὸ τῆς φύσεως ἤμειψε γνώρισμα.

Συσχεθέντι τῷ Πέτρῳ * καὶ εἱρκτῇ προσμένοντι * Ἄγγελος ὤφθη Θεοῦ,* τῶν χειρῶν Ἡρώδου * καὶ δεσμῶν καὶ θανάτου λυτρούμενος· * διὸ δεῦτε πάντες,* ὡς τῶν ψυχῶν φρουροὺς ἐνθέους * τοὺς σοφοὺς Ἀρχαγγέλους τιμήσωμεν.

Τῶν πολέμων τὰς στάσεις,* Ἄγγελοι, Ἀρχάγγελοι,* θεῖαι Δυνάμεις Θεοῦ,* καὶ τῆς Ἐκκλησίας * τὰς αἱρέσεις καὶ πάντα τὰ σκάνδαλα * ταῖς ὑμῶν λύσατε * πρὸς τὸν Θεὸν ἀεὶ πρεσβείαις,* καὶ ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις * ἕνα σε γινώσκομεν * Θεὸν τῆς κτίσεως,* ἐνεργείαις ἄμφω * καὶ θελήσεσιν ὄντα ἀσύγχυτον * τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ,* ἐκ γυναικὸς σάρκα λαβόντα· * ἧς τὴν θέαν τιμῶμεν τοῖς πίναξιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ϛ΄. Τὸν Ἰωνᾶν ἐν τῷ κήτει.

Θεοπρεπῶς * ἐκ μὴ ὄντων, Κύριε,* τῷ λόγῳ σου παρήγαγες * οὐσίας * τῶν ἐπουρανίων * ἀθανάτων στρατιῶν,* φωτοειδεῖς * αὐτὰς ἐργασάμενος.

Μύσται σεπτοὶ * τῆς Θεοῦ αἰνέσεως * γεγόνατε, Ἀσώματοι,* πολῖται * τῆς ἐπουρανίου * καὶ θείας ὄντως σκηνῆς,* τῷ Ποιητῇ * ἀξίως λατρεύοντες.

Τῶν Ἀσωμάτων * τάξεις νοεραί σε,* Υἱὲ Θεοῦ προάναρχε,* αἰνοῦσιν * ἀκαταπαύστως,* καὶ δοξολογοῦσιν * ὡς Ποιητὴν * καὶ Κτίστην τοῦ σύμπαντος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῷ Πατρὶ * ἐν ὑψίστοις, ἄχραντε,* ἀνάρχως συνεδρεύοντα,* ἀγκάλαις * σαῖς ἐπανακλῖναι * ἠξίωσαι, ὃν ἡμῖν * δίδου, Ἁγνὴ,* τοῖς δούλοις σου ἵλεων.

Κανὼν δεύτερος. Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ὡς πῦρ καὶ φλόγα καὶ φῶς * τοὺς ἀσωμάτους ὑπάρχοντας,* ἐκ τῆς ὑλώδους φθορᾶς * τὸν νοῦν ἀνιπτάμενοι,* ὑλαίοις ἐν χείλεσι * τοὺς ἀΰλους φόβῳ * ἐν τοῖς ᾄσμασι τιμήσωμεν.

Νεκρώσατε τῶν παθῶν * τὰς καταιγίδας, Ἀρχάγγελοι,* καὶ παύσατε σὺν αὐτοῖς * τὰ σκάνδαλα ἅπαντα * τῆς πίστεως, Ἅγιοι,* τῆς Τριάδος ὄντες * Ἀρχιστράτηγοι πυρίμορφοι.

Ἀρχάγγελοι τοῦ Θεοῦ,* τῶν Ἀσωμάτων οἱ ἔξαρχοι,* τῇ παῤῥησίᾳ ὑμῶν * ἐκ πάσης αἱρέσεως * ἡμᾶς διασώσατε,* Μιχαὴλ ὁ Ἄρχων,* καὶ Γαβριὴλ οἱ Ἀρχιστράτηγοι.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ὤφθης ἐκὼν * ἐξ ἀπειράνδρου σαρκούμενος * ὁ ἄσαρκος ὡς Θεός,* Χριστέ, σαρκοφόρος δὲ * ὡς ἄνθρωπος πέφυκας· * οὗ τῆς ἐμφερείας * οἱ πιστοὶ τὸ εἶδος σέβομεν.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ,* λειτουργοὶ θείας δόξης,* τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοὶ * καὶ ἀρχηγοὶ Ἀσωμάτων,* τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε,* καὶ τὸ μέγα ἔλεος,* ὡς τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Ὁ Οἶκος.

Ἔφης, Φιλάνθρωπε, ἐν Γραφαῖς σου,* πλήθη χαίρειν Ἀγγέλων * ἐπ' ἀνθρώπῳ ἑνὶ * μετανοοῦντι, Ἀθάνατε· * ὅθεν ἡμεῖς οἱ ἐν ἀνομίαις,* Ἀναμάρτητε, μόνε καρδιογνῶστα,* σὲ δυσωπεῖν * καθ' ἑκάστην τολμῶμεν ὡς εὔσπλαγχνον,* οἰκτεῖραι καὶ καταπέμψαι * ἀναξίοις κατάνυξιν, Δέσποτα,* παρέχων ἡμῖν συγχώρησιν· * ὑπὲρ πάντων γὰρ ἡμῶν πρεσβεύουσιν * οἱ τῶν Ἀσωμάτων Ἀρχιστράτηγοι.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ, καὶ τῶν λοιπῶν ἁγίων ἀσωμάτων καὶ οὐρανίων Ταγμάτων.

Στίχοι.

Ἐβουλόμην σοι, Μιχαήλ, ᾆσμα πρέπον
Ἆσαι πρεπόντως, ἀλλ' ἄϋλον, οὐκ ἔχω.
Ὀγδόῃ οὐρανίης κυδαίνει τάξιος Ἀρχούς.

Εἰς τὴν Σύναξιν τῶν ἐννέα Ταγμάτων, Σεραφίμ, Χερουβίμ, Θρόνων, Κυριοτήτων, Ἐξουσιῶν, Ἀρχῶν, Δυνάμεων, Ἀρχαγγέλων καὶ Ἀγγέλων.

Στίχ. Ἐπάξιόν τι Ταγμάτων τῶν ἐννέα
Τίς ἂν γόνος φθέγξαιτο μηνῶν ἐννέα;

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὦ παρειστήκεισαν ἀπαύστως * λειτουργοῦσαι μυριάδες τῶν Ἀγγέλων,* τοῦ προσώπου ὁρᾷν * μὴ φέρουσαι τὴν θέαν· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, ἀναβοῶσιν.

Φῶτα ἀνέδειξας, Οἰκτίρμον,* τῶν Ἀγγέλων σου τὴν ἄϋλον οὐσίαν,* τοῦ ἀῤῥήτου φωτὸς * πληρούμενα ἀπαύστως· * Εὐλογητὸς εἶ κράζοντα,* ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ σου τῷ ἐνυποστάτῳ * τῶν Ἀγγέλων τὴν πληθὺν δημιουργήσας,* ἁγιάσας δὲ * θείῳ Πνεύματι, Τριάδα * θεολογεῖν ἐδίδαξας,* ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Τρεῖς ἐννοοῦντες ὑποστάσεις,* ἀπερίγραπτον δοξάζομεν οὐσίαν,* τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ τὸ Πνεῦμα, βοῶντες· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὺν χοροῖς Ἀσωμάτων,* τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος,* δεῦτε κροτήσωμεν * τὴν αἴσιον ἡμέραν * τῆς μνήμης ἐκτελοῦντες * τῶν σοφῶν Ἀρχαγγέλων Χριστοῦ· * Εὐλογητὸς εἶ, Θεὲ,* βοῶντες, τῶν Πατέρων.

Ὡς φιλόξενοι πάλαι,* Ἀβραὰμ ὁ θεόπτης * καὶ Λὼτ ὁ ἔνδοξος,* ἐξένισαν Ἀγγέλους,* καὶ εὗρον κοινωνίαν * σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζοντες· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Μανωὲ τῷ γενναίῳ * καὶ Τωβὶτ τῷ πανσόφῳ * ὤφθησαν Ἄγγελοι,* ἀμείβοντες τὰ ἆθλα * τοῦ βίου κατ' ἀξίαν· * καὶ τῶν Παίδων ὁ Ἄγγελος * ἔσβεσε φλόγα ποτὲ * πυρὸς καμίνου ὄντως.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἡμέτερον ὅλον * ἐκ Παρθένου λαβόντα,* δίχα τροπῆς, Ἰησοῦ,* ταῖς φύσεσι διπλοῦν σε,* ἀλλ' ἕνα ὑποστάσει * πατρικῶς σε κηρύττομεν· * ἧς καὶ τὸ εἶδος πιστῶς * σέβομεν ἐκτυποῦντες.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν ὄρει * ἁγίῳ.

Τῶν Ἀγγέλων * ζηλώσωμεν τὸν βίον,* καὶ τὰς φρένας * πτερώσωμεν εἰς ὕψος,* καὶ σὺν αὐτοῖς ἀΰλως ἀναμέλψωμεν,* Κύριον ὑμνοῦντες * καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θιασῶται * χορείας οὐρανίου,* οἱ τὸν θρόνον * ἀμφέποντες τῆς δόξης,* περὶ Θεόν τε πάντοτε στρεφόμενοι,* Ἄγγελοι ὑμνοῦσι * καὶ ὑπερυψοῦσιν * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀΰλου * πυρὸς ποιοῦσαν φλόγα * τοὺς ἐν ὕψει * ἀπαύστως λειτουργοῦντας,* καὶ τοὺς Ἀγγέλους πνεύματα δεικνύουσαν,* Τριάδα προσκυνοῦμεν * καὶ δοξολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὢ ἐν πόλῳ * παρειστήκεισαν τρόμῳ * μυριάδες * Ἀγγέλων, Ἀρχαγγέλων,* ἐν ταῖς ἀγκάλαις φέρειν κατηξίωσαι· * τούτῳ, Θεοτόκε,* πρέσβευε σωθῆναι * τοὺς σὲ δοξολογοῦντας.

Κανὼν δεύτερος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἄρχων Ἀγγέλων πέφυκε * Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος· * ἀλλὰ συνδοξάζεται αὐτῷ λαμπρότατα * ὁ μύστης τῆς χάριτος,* καὶ τῆς Παρθένου μνήστωρ σεπτὸς,* ὁ τῶν Ἀσωμάτων Στρατηγὸς ἐπαξίως * χαρὰν προδιαγγέλλων * Γαβριὴλ τοῖς βοῶσι· * Λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῶν Ἀγγέλων τάγματα * ἐν ποικίλῃ μορφῇ κατιδὼν * Ἰεζεκιὴλ προϊστορῶν ἐκήρυττεν· * ἐν οἷς ἑξαπτέρυγα * τὰ Σεραφὶμ παρίστανται,* καὶ τὰ Χερουβὶμ πολυομμάτως ἐκύκλουν· * μεθ' ὧν τοὺς Ἀρχαγγέλους * ἠλεκτρίνους ἑώρα,* Χριστὸν δοξολογοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς φοβερὰν τὴν ἔλευσιν * τῆς δευτέρας καθόδου σου * ἐκδηλοποιῶν, ὁ Δανιὴλ προέλεγεν· * Ὡς θρόνοι ἐτέθησαν,* καὶ παλαιὸς ἐκάθησε· * καὶ τὰς τῶν Ἀγγέλων μυριάδας εἰσάγει * ἐν φόβῳ παρεστώσας,* καὶ φωναῖς ἀσιγήτοις * βοώσας τῇ Τριάδι * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι * ὁμοούσιος Λόγος ἐκὼν * ὤφθη καὶ ἡμῖν ἐκ τῆς Παρθένου σύμμορφος,* οὐ φύρας εἰς ἄλληλα * τὰ τῆς φρικτῆς ἑνώσεως· * εἷς γὰρ ὁ αὐτὸς, ἐν ἑκατέροις δείκνυται,* ἐν δύο ταῖς οὐσίαις,* καὶ μιᾷ ὑποστάσει· * ἧς νῦν τῆς ἐμφερείας * τὸν τύπον προσκυνοῦμεν.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὠδὴ θ΄. Ὅρους παρῆλθες τῆς φύσεως.

Σὲ τὸν ἀῤῥήτως ἑνώσαντα * τοῖς ἐπουρανίοις, Χριστὲ, τὰ ἐπίγεια,* καὶ μίαν Ἐκκλησίαν * ἀποτελέσαντα,* Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων,* ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Ἄγγελοί τε καὶ Ἀρχάγγελοι,* Θρόνοι, Ἐξουσίαι καὶ Κυριότητες,* Ἀρχαί τε καὶ Δυνάμεις,* Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ,* μετὰ τῆς Θεοτόκου * ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκετεύσατε.

Πάντων προστάται δεικνύμενοι,* Μιχαὴλ σὺν τῷ Γαβριὴλ, ἐπισκέψασθε * τοὺς ἐκ πόθου τιμῶντας * τὴν πανέορτον μνήμην,* καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦντας * σώζεσθαι παντοίας περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄναρχον,* φύσιν τὴν ἐμὴν ἀναπλάσαι βουλόμενον,* καὶ τοῦτον σαρκωθέντα,* Παρθένε, τέτοκας· * διό σε, Θεοτόκε,* ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κανὼν δεύτερος. **Κυρίως Θεοτόκον.**

Νοσούντων καὶ πλεόντων,* καὶ τῶν ἐν ἀνάγκαις * πρὸς σωτηρίαν ὑπέρμαχοι ὤφθητε,* τῶν Ἀσωμάτων οἱ πρῶτοι,* Μιχαὴλ καὶ Γαβριήλ.

Δυνάμεων καὶ Θρόνων * χοροῖς συγχορεύων,* ὡς Στρατηγὸς τῶν Ἀγγέλων καὶ μύστης Θεοῦ,* ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Σωτῆρι,* Γαβριήλ, πρέσβευε.

Ὡς φύλακες τοῦ κόσμου * καὶ τῆς Ἐκκλησίας,* καὶ Ταξιάρχαι τῶν ἄνω Δυνάμεων,* ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα * καθικετεύσατε.

Θεοτοκίον.

Συμφώνως, Θεοτόκε,* σὲ δοξολογοῦμεν,* ὅτι παθῶν καὶ κινδύνων λυτροῦσαι ἡμᾶς,* καὶ τὰς ἡμῶν ἱκεσίας * ἐπ' ἀγαθοῖς ἐκπληροῖς.

Καταβασία. **Ἅπας γηγενής.**

Ἐξαποστειλάριον. **Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.**

Ὡς πρόμαχον καὶ πρύτανιν * τοῦ βροτείου σε γένους,* καὶ προνομέα ἄριστον,* Ἀρχιστράτηγε θεῖε,* ἀνέδειξεν ὁ Ποιητὴς * καὶ Θεός, καὶ δόξῃ σε, * τετίμηκεν ἀποῤῥήτως * τοῦ προσφωνεῖν ἀνενδότως * τὸν τρισάγιον καὶ θεῖον * ἐπινίκιον ὕμνον.

Ἕτερον. **Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.**

Ἀῤῥήτως πυρσευόμενος * ταῖς θεϊκαῖς ἐλλάμψεσι * τῆς ὑπερφώτου Τριάδος,* διέρχῃ πᾶσαν τὴν κτίσιν,* ὡς ἀστραπή, Ἀρχάγγελε,* πληρῶν τὸ θεῖον πρόσταγμα,* Μιχαὴλ ἀστραπόμορφε,* φρουρῶν, φυλάττων καὶ σκέπων * τοὺς σὲ φαιδρῶς ἀνυμνοῦντας.

Ἕτερον. **Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.**

Ἐξουσιῶν, Δυνάμεων,* Ἀρχαγγέλων, Ἀγγέλων,* Κυριοτήτων Θρόνων τε,* καὶ Ἀρχῶν πρωτοστάτης,* ὑπὸ Θεοῦ κατεστάθης,* Ἀρχιστράτηγε θεῖε,* Μιχαὴλ ὑπερένδοξε· * τῷ ἀστέκτῳ οὖν θρόνῳ * παρεστηκώς,* σκέπε, φρούρει, φύλαττε,* σῶζε πάντας * τοὺς πίστει σε γεραίροντας * τὸν τοῦ κόσμου προστάτην.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τιμιωτέρα πέφυκας * Χερουβὶμ τῶν ἐνδόξων * καὶ Σεραφίμ, Πανύμνητε,* τῶν φρικτῶν, ἀσυγκρίτως * ἐνδοξοτέρα καὶ πάντων * τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων * ἁγιωτέρα, Πάναγνε· * τὸν γὰρ Κτίστην τῶν ὅλων * σωματικῶς * ἀποῤῥήτως τέτοκας,* Θεοτόκε· * ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου * λύτρον δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. **Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.**

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων * ὡς προεξάρχοντα,* καὶ τῶν ἐν γῇ ἀνθρώπων * ἰσχυρόν σε προστάτην,* φύλακα καὶ ῥύστην *

ὑμνοῦμεν πιστῶς,* Μιχαὴλ Ἀρχιστράτηγε,* καθικετεύοντες πάσης φθοροποιοῦ * ἀλγηδόνος ἡμᾶς ῥύσασθαι.

Ὁ ταξιάρχης τῶν ἄνω * θείων Δυνάμεων * σήμερον συγκαλεῖται * τῶν βροτῶν τὰς χορείας,* μίαν σὺν Ἀγγέλοις * φαιδρὰν ἑορτὴν * συγκροτῆσαι Συνάξεως * αὐτῶν τῆς θείας, καὶ ἅμα ὕμνον Θεῷ * ἀναμέλψαι τὸν τρισάγιον.

Ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν θείων * ἡμᾶς πτερύγων σου * προσπεφευγότας πίστει,* Μιχαὴλ, θεῖε νόε,* φύλαττε καὶ σκέπε * ἐν βίῳ παντὶ,* καὶ ἐν ὥρᾳ, Ἀργάγγελε,* τῇ τοῦ Θανάτου σὺ πάρεσο βοηθὸς * ἡμῖν πᾶσιν εὐμενέστατος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὅπου ἐπισκιάσῃ * ἡ χάρις σου, Ἀρχάγγελε,* ἐκεῖθεν τοῦ διαβόλου * διώκεται ἡ δύναμις· * οὐ φέρει γὰρ * τῷ φωτί σου προσμένειν * ὁ πεσὼν Ἑωσφόρος.* Διὸ αἰτοῦμέν σε,* τὰ πυρφόρα αὐτοῦ βέλη * τὰ καθ' ἡμῶν κινούμενα, ἀπόσβεσον,* τῇ μεσιτείᾳ σου λυτρούμενος ἡμᾶς * ἐκ τῶν σκανδάλων αὐτοῦ,* ἀξιύμνητε Μιχαὴλ Ἀρχάγγελε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε,* καὶ δοξάζομέν σε * οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος,* τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον,* τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον,* τὴν ἀρραγῆ προστασίαν,* καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Τυπικὰ, καὶ ἀπὸ τῶν Κανόνων ἡ γ'. καὶ ϛ'. Ὠδή.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφοὶ, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθείς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει.

Κοινωνικόν.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ Πνεύματα.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου· καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης,
καὶ Θεοπίστης τῆς Λεσβίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Μάρτυς ἀθλητὰ, μακάριε * Ὀνησιφόρε, Χριστὸν * τὸν Θεὸν ὡμολόγησας,* ἐναθλῶν στεῤῥότατα * ἀνομούντων πρὸ βήματος· * πληγὰς μαστίγων * καὶ γὰρ ὑπήνεγκας,* καὶ πυρακτώσεις * παντὸς τοῦ σώματος· * ὅθεν στεφάνῳ σε * τῷ τῆς νίκης ἔστεψε * ζωαρχικῇ * ὁ ζωαρχικώτατος * χειρὶ, πανεύφημε.

Μάρτυς ἀθλητὰ, Πορφύριε,* ταῖς τῶν αἱμάτων βαφαῖς * σεαυτῷ προσεπέχρωσας * πορφυρίδα χάριτι * καὶ δυνάμει τοῦ Πνεύματος· * ἥνπερ φορέσας,* ὤφθης λαμπρότατος,* συμβασιλεύων * τῷ βασιλεύοντι * μόνῳ Θεῷ ἡμῶν * εἰς αἰῶνας, ἔνδοξε· * ὃν ἐκτενῶς * πάντοτε ἱκέτευε * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Μάρτυρες ἀξιοθαύμαστοι,* διὰ τὴν πάντων ζωὴν * ἱερῶς θανατούμενοι,* ἐπ' ἐσχάρας χαίροντες * φλογιζούσης ἡπλώθητε,* καὶ προσδεθέντες * ἵπποις συρόμενοι,* τὸ θεῖον τέλος * καθυπεδέξασθε· * ὅθεν δοξάζεσθε * καὶ συμμακαρίζεσθε * ὑπὲρ ἡμῶν * πάντοτε δεόμενοι,* Ἀειμακάριστοι.

Καὶ τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα * διὰ πόνων ἀθλήσεως * ἐμφιλοσοφώτατα * καθυπέταξας· * καὶ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας,* Ματρῶνα, οἰκήσασα * Ἀσκητῶν πανευσεβῶν * μέσον, κατασβεννύουσα * ὑπεκκαύματα * ἡδονῶν θείοις ὄμβροις * τῶν δακρύων,* καὶ σφοδρότερον τὸν πόθον * τὸν πρὸς τὸν Κτίστην ἐξάπτουσα.

Ἱερὸν φροντιστήριον * εἰς πολλῶν περιποίησιν * τῷ Θεῷ ἀνήγειρας,* χρηματίσασα * ναὸς τοῦ Πνεύματος, Πάνσοφε,* ψυχῆς καθαρότητι· * καὶ ὡδήγησας λαοὺς * πρὸς ἐπίπονα σκάμματα * τῆς ἀσκήσεως· * καὶ προσήγαγες τούτους,* ὥσπερ προῖκα * σεσωσμένους, τῷ Δεσπότῃ· * μεθ' ὧν σε πίστει γεραίρομεν.

Αἱ νεάνιδες ἔστερξαν * τὸν νυμφίον καὶ Κύριον,* τῇ διδασκαλίᾳ σου * πειθαρχήσασαι,* καὶ τῆς σαρκὸς παρωσάμεναι * τὸ χαῦνον ἐν πνεύματι,* προθυμίᾳ τῶν παθῶν * εὐσεβῶς κατεκράτησαν * καὶ εἰσήχθησαν * μετὰ σοῦ εἰς νυμφῶνα * τοῦ νυμφίου * τὸν οὐράνιον, Ματρῶνα,* διὰ παντὸς εὐφραινόμεναι.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον * ἐν γαστρί σου χωρήσασα,* φιλανθρώπως ἄνθρωπον * χρηματίσαντα,* καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα * ἐκ σοῦ προσλαβόμενον,* καὶ θεώσαντα σαφῶς,* μὴ παρίδῃς με, Πάναγνε,* νῦν θλιβόμενον· * ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος,* καὶ παντοίας * δυσμενείας τε καὶ βλάβης * τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρα σε * καθηλούμενον, Κύριε, * ἡ ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου * ἐξεπλήττετο * καὶ Τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, * Υἱὲ ποθεινότατε; * ταῦτά σοι ὁ ἀπειθὴς * δῆμος ἀνταποδίδωσιν * ὁ παράνομος, * ὁ πολλῶν σου θαυμάτων * ἀπολαύσας; * Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ * συγκαταβάσει σου, Δέσποτα.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκεται εἷς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Φέρεις ὄνησιν σοῖς ἐπαινέταις, μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σου, Κύριε ὁ Θεός μου.

Φέρουσα τοῖς πίστει σε εὐφημοῦσιν * ὄνησιν θείαν, ἡ σεπτὴ * ἐφέστηκε μνήμη σου, * ἐν ᾗ σε ἱκετεύομεν, * Παμμάκαρ, ἡμῶν μνήσθητι.

Ἔχων παῤῥησίας μεμεστωμένον * τὸν σὸν γενναῖον λογισμόν, * ἀλόγου προστάγματος * ἠλόγησας, Θεόπνευστε, * καὶ χαίρων, μάκαρ, ἤλθησας.

Ῥώμῃ δυναμούμενος οὐρανίῳ, * Ὀνησιφόρε, πρὸς δεινὰ * ἐχώρησας βάσανα, * καὶ πᾶσαν κατεπάλαισας * ἰσχὺν τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοκίον.

Ἔστησας θανάτου τὴν τυραννίδα, * ἀθανασίαν καὶ ζωὴν * τῷ κόσμῳ κυήσασα, * Χριστὸν τὸν λυτρωτὴν ἡμῶν, * Παρθένε ἀπειρόγαμε.

Ὁ Κανὼν τῆς Ὁσίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸ τῆς Ματρώνης προφρόνως ᾄδω κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τάξεσιν οὐρανίαις * πάντοτε συνοῦσα, καὶ μεθέξεσι * θεϊκαῖς θεουμένη, * τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε πρεσβείαις σου.

Ὅλη τῷ θείῳ πόθῳ * περικαιομένη, ὑπεκκαύματα * ἡδονῶν ψυχοφθόρων * ἐγκρατείας τοῖς ὄμβροις κατέσβεσας.

Τίμιον τοῦ Δεσπότου * σκεῦος ἀνεδείχθης, ἐκκαθάρασα * τὴν καρδίαν, Ματρῶνα, * τῶν παθῶν τῆς σαρκὸς δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡ κυήσασα κόσμῳ * θείαν σωτηρίαν καὶ ἀνάκλησιν, * ταῖς πρεσβείαις σου σῶζε * τοὺς πιστῶς σοι προστρέχοντας, Ἄχραντε.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν.

Ἶσον τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι * Λόγον ἐν σταδίῳ * ὁμολογοῦντες, οἱ Μάρτυρες * τρικυμίαν τὴν τῶν βασάνων * ἀνδρικῶς ἐναπεκρούσαντο.

Στήσας ἀσφαλῶς τοὺς πόδας σου,* Μάρτυς, ἐπὶ πέτραν * ὁμολογίας καὶ πίστεως,* ταῖς μάστιξιν, Ὀνησιφόρε,* τῶν ἀνόμων οὐ σεσάλευσαι.

Ὅλῳ τῷ νοΐ, μακάριε * Μάρτυς, ἐκδημήσας * πρὸς Χριστὸν τὸν ποθούμενον,* οὐκ ᾐσθάνου τῶν ἐκ μαστίγων * ἀλγηδόνων, παμμακάριστε· Θεοτοκίον.

Νεῦσον, Πάναγνε, σωθῆναί με· * τὸν γὰρ θείῳ νεύματι * τὸ πᾶν περιάγοντα * ἐσωμάτωσας, Θεὸν Λόγον * ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν.

Τῆς Ὁσίας. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ῥάβδῳ θείας πίστεως* παθῶν διέτεμες θάλασσαν,* θείαις ψυχαῖς* προοδοποιοῦσα * τὴν εὐθεῖαν διάβασιν.

Ὤφθης ἐγκαλλώπισμα * Μοναζουσῶν σαφῶς, Πάνσεμνε,* καὶ Μοναστῶν * βίον κτησαμένη * καθαρὸν καὶ ἀμώμητον.

Νέκρωσιν ἐνδέδυσαι * φθοροποιῶν παθῶν, Ἔνδοξε,* καὶ τὸν ἐχθρὸν * διὰ πολιτείας * εὐσεβοῦς ἀπεγύμνωσας.

Θεοτοκίον.

Ἥνωται ἐν μήτρᾳ σου * ὁ Πλαστουργὸς σαρκί, Πάναγνε,* μείνας ὃ ἦν,* ὅπως τὸ εὖ εἶναι * τοῖς ἀνθρώποις δωρήσηται.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἶ
» τὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά σου.

Κάθισμα τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Πυρὶ τοῦ θεϊκοῦ * ἀναπτόμενοι πόθου,* πυρὸς τοῦ αἰσθητοῦ * τῇ προσψαύσει οὐδόλως,* μακάριοι, ἐφλέχθητε,* τὴν δὲ πλάνην ἐφλέξατε· * καὶ συρόμενοι * ἀνηλεῶς, Ἀθλοφόροι,* τὸ ἀοίδιμον * καθυπεδέξασθε τέλος * καὶ δόξης ἐτύχετε.

Δόξα. Τῆς Ὁσίας.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀνδρειοφρόνως λαθοῦσα * τὰς τοῦ ἐχθροῦ * μεθοδείας, Ματρῶνα,* πρὸς τὴν ζωὴν * χαίρουσα προσέδραμες * ἀληθῶς τὴν ἐν πνεύματι· * καὶ ἀκλινῶς τὸν δρόμον,* θεόφρον, τελέσασα,* παρὰ Χριστοῦ ἐδέξω * τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος· * ὅθεν καὶ τὰ ῥεῖθρα * τῶν ἰαμάτων προχέεις * τοῖς πόθῳ γεραίρουσι * τὴν σὴν μνήμην, ἀοίδιμε,* Μοναζουσῶν τὸ καύχημα.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαριστήριον αἶνον * χρεωστικῶς,* ὡς ἡ χήρα ἐκείνη * δύο λεπτά,* προσφέρω σοι, Δέσποινα,* ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· *

σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη * ὁμοῦ καὶ βοήθεια,* πειρασμῶν καὶ θλίψεων * ἀεί με ἐξαίρουσα· * ὅθεν, ὡς ἐκ μέσου * φλογιζούσης καμίνου,* ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με,* ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· * Θεοτόκε, βοήθει μοι,* πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα,* ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * καὶ λυτρωτὴν * ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα * ἐν τῷ Σταυρῷ,* ὠλόλυζε δακρύουσα,* καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν,* τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν,* ἥνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους,* Θεὲ ὑπεράγαθε,* ἀνεξίκακε Κύριε.* Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐφ' ἡμᾶς,* καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ δ΄. Δι' ἀγάπησιν.

Ἡ ἀστράπτουσα τῶν πόνων σου φωταυγία,* Ὀνησιφόρε Μάρτυς,* ἐφειλκύσατο πόθῳ * πίστει συναθλῆσαί σοι * τὸν θεῖον Πορφύριον.

Συνωθήσαντες ἐσχάρᾳ πυρακτωθείσῃ * προσεφαπλοῦσιν ἅμα * τοὺς Χριστοῦ στρατιώτας * χαίροντας οἱ τύραννοι * καὶ ζέοντας πνεύματι.

Ἱερεῖα ὡς ὁλόκληρα, Ἀθλοφόροι,* καὶ καθαραὶ θυσίαι * τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων * χαίροντες προσήχθητε· * διὸ μακαρίζεσθε.

Νουνεχῶς σε ἀνακείμενον τῷ Δεσπότῃ,* προσλαλιαὶ αἱ δόλιαι * ἀπατῆσαι οὐδόλως * ἴσχυσαν, Πορφύριε,* θεόφρον πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Σωματούμενον ἐκύησας Θεὸν Λόγον,* ὁμοιωθῆναι, Κόρη,* διὰ σπλάγχνα ἐλέους * βροτοῖς εὐδοκήσαντα,* πανάμωμε Δέσποινα.

Τῆς Ὁσίας. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Σταλαγμοῖς τῶν δακρύων σου * ἤρδευσας καρδίαν, καὶ ἐγεώργησας * ἀρετῶν ἑκατοστεύοντα,* Μακαρία, στάχυν * θείᾳ χάριτι.

Πρὸς Χριστὸν ἐπερείσασα * τὰς τῆς διανοίας βάσεις, διέμεινας * ἐπηρείαις ἀπερίτρεπτος * πονηρῶν δαιμόνων,* Ἀξιάγαστε.

Ῥωμαλέῳ φρονήματι * σύζυγον λιποῦσα καὶ βίου τάραχον,* τὸν ζυγὸν Χριστοῦ ἐπόθησας,* καὶ αὐτοῦ ὀπίσω * ἠκολούθησας.

Θεοτοκίον.

Οὐ λιπὼν τὰ οὐράνια, Ἄχραντε, κενοῦται Θεὸς ἐν μήτρᾳ σου, καὶ μετρεῖται ὁ ἀμέτρητος, τὰ ἀμέτρητά μου λύων πταίσματα.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ε΄. Σύ, Κύριέ μου, φῶς.

Οἱ πύργοι τῆς Χριστοῦ * Ἐκκλησίας, οἱ ἄσειστοι,* μοχλεύσεσι τῶν βασάνων * ἀπερίτρεπτοι σθένει * τοῦ Πνεύματος ἐδείχθησαν.

Ἰνδάλματα θεῶν * μιαρῶν ἐλεπτύνατε,* καὶ ὤφθητε εὐσεβείας * καὶ ἀνδρείας εἰκόνες,* σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες.

Στρατείαν ἀληθῆ * ἐκ Θεοῦ διεζώσασθε,* τὴν πρόσκαιρον δυναστείαν * παρωσάμενοι πίστει,* καὶ χαίροντες ἠθλήσατε.

Θεοτοκίον.

Ἐνῴκησεν ἐν σοὶ * χωρηθεὶς ὁ ἀχώρητος,* καὶ ἔδειξεν οὐρανῶν σε* πλατυτέραν, Παρθένε· * διό σε μακαρίζομεν.

Τῆς Ὁσίας. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Φορέσασα τὸ σχῆμα τὸ ἅγιον,* ὦ Ματρῶνα,* ἐχθρὸν τὸν ἀλάστορα ἀσχημοσύνην ἐνέδυσας.

Ῥεόντων ἀντηλλάξω τὰ μένοντα,* καὶ συζύγου * μνήστορα ἀθάνατον,* φωταγωγὸν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁλόνυκτον προσάγουσα δέησιν * τῷ Δεσπότῃ,* Ματρῶνα, ἐκοίμισας * τὰς ἡδονὰς τὰς τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον.

Νεκρῶν τε καὶ τῶν ζώντων Δεσπότην * ἀποτεκοῦσα,* τὰ πάθη, Πανάμωμε,* τὰ τῆς σαρκός μου θανάτωσον.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ϛ'. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Πόνοις αἰκισμῶν ἐγκαρτερήσας,* Ὀνησιφόρε Μάρτυς,* δρόμον ἤνυσας * τοῦ μαρτυρίου,* καὶ νικητὴς * γεγονώς, ἀπείληφας * τὰ βραβεῖα τὰ οὐράνια.

Ἀλλήλοις συνδούμενοι τῇ πίστει,* προσδεδεμένοι ἄμφω * καὶ συρόμενοι,* λύσιν τοῦ σκήνους,* οἷα στεῤῥοὶ * Ἀθληταί, ὑπέστητε,* τῷ Κυρίῳ συναπτόμενοι.

Ἵπποις προσδεθέντες καὶ βιαίως * διασυρθέντες γνώμῃ * τοῦ δικάζοντος * βιαιοτάτῃ,* οἱ εὐκλεεῖς * τοῦ Κυρίου Μάρτυρες * θείου τέλους ἠξιώθησαν.

Θεοτοκίον.

Νόμου δίχα φύσεως, Παρθένε,* τὸν νομοδότην τίκτεις * ἀναπλάττοντα * τὴν συντριβεῖσαν * φύσιν ἡμῶν· * ὃν δυσώπει σῶσαί με * ἁμαρτίαις συντριβόμενον.

Τῆς Ὁσίας. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὡς ὄρνις εὐκέλαδος ἐν τῷ ἄλσει * τῆς ἀσκήσεως ἡδὺ προσφωνοῦσα,* ὡς νοητὰ * ἐφειλκύσω στρουθία,* ἱερωτάτων γυναίων συνάθροισιν,* τὰ θήρατρα τοῦ δυσμενοῦς * διαδρᾶσα, Ματρῶνα, ἐν Πνεύματι.

Σαρκὸς μὲν φιλοσοφίᾳ κρατοῦσα * καὶ δαμάζουσα τὰ πάθη, Ὁσία· * τῆς δὲ ψυχῆς * τὸ τερπνότατον κάλλος * περιφανῶς τῷ Χριστῷ εὐτρεπίζουσα,* ὡραία τε καὶ εὐπρεπὴς * ἐγνωρίσθης, Ματρῶνα θεόσοφε.

Ἀγγέλων ἐπὶ τῆς γῆς πολιτείαν * ἐπεπόθησας, ὑμνοῦσα ἀπαύστως * τὸν δι' ἡμᾶς * ἐξ ἁγίας Παρθένου * ὑπερβολῇ σαρκωθέντα χρηστότητος,* τὴν φύσιν τε τῶν γυναικῶν * κατ' ἐχθροῦ τοῦ δολίου νευρώσαντα.

Θεοτοκίον.

Δεδούλωτο ἁμαρτίᾳ ἡ φύσις * τῶν ἀνθρώπων· ἀλλὰ ταύτην ἐῤῥύσω * τῆς πονηρᾶς,* Θεοτόκε, δουλείας,* τὸν τῶν ἁπάντων Δεσπότην κυήσασα,* τὸν δείξαντα πᾶσιν ἡμῖν * τῆς ζωῆς τὰς εἰσόδους, Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον,* καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς
» θλίψεις· * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη,* καὶ ἡ ζωή μου
» τῷ Ἅδῃ προσήγγισε· * καὶ δέομαι, ὡς Ἰωνᾶς· * Ἐκ φθορᾶς, ὁ
» Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Μαρτύρων δυὰς * ἀθλήσαντες στεῤῥότατα,* ἐχθροῦ τὴν ὀφρὺν * εἰς γῆν κατηδάφησαν,* ἐλλαμφθέντες χάριτι * τῆς ἀκτίστου Τριάδος οἱ ἔνδοξοι· * καὶ νῦν μετ' ἀγγέλων αὐτῇ * πρεσβεύουσιν ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ὁσίας, ὅμοιον.

Τὸ σῶμα τὸ σὸν * νηστείαις κατατήξασα,* ἐν μέσῳ ἀνδρῶν,* Ματρῶνα, κατοικήσασα,* προσευχαῖς σχολάζουσα,* τὸν Δεσπότην ἐνθέως ἐθεράπευσας· * δι' ὃν πάντα κατέλιπες,* ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσάν μου.

Ἄνοιξόν μου τὸ στόμα, Χριστέ μου,* ἀνυμνῆσαι καὶ λέγειν * τοὺς ἀγῶνας καλῶς τῆς σῆς Ὁσίας, φιλάνθρωπε· * ὅπως τὰ πάντα καταλιποῦσα,* καὶ ποθήσασα μόνον * σὲ τὸν Νυμφίον,* τὰ ἐπὶ γῆς * ὡς φθαρτὰ ἐλογίσατο ἅπαντα· * καὶ τὸν τύπον τοῦ ζωηφόρου * Σταυροῦ ἐν ἑαυτῇ τυπώσασα,* δαιμόνων θράση κατήργησε,* καὶ εἰς τέλος αὐτοὺς ἐξηφάνισεν,* ὁσίως τὸν βίον διανύσασα.

Συναξάριον.

Τῇ Θ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ὀνησιφόρου καὶ Πορφυρίου.

Στίχοι.

Ἵπποις, Ὀνησιφόρε, πρὸς Θεὸν τρέχων,
Ἔχεις συνιππεύοντα καὶ τὸν οἰκέτην.
Νύσσης οὐρανίης ἐπέβητ' ἐνάτῃ, ὦ Ἀθληταί.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης.

Στίχ. **Ζωῆς μελλούσης ἀξιοῦται Ματρῶνα,**
Ὡς ἐν βίῳ ζήσασα ταύτης ἀξίως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ὁσίας Θεοκτίστης τῆς Λεσβίας.

Στίχ. **Λέσβου τὸ θρέμμα, παρθένος Θεοκτίστη,**
Κτίστῃ Θεῷ πρόσεισι νύμφη παγκάλη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ζ΄. **Ἀβραμιαῖοι ποτέ.**

Εὐγενεστάτης ψυχῆς * τοὺς εὐγενεῖς σου τρόπους * ὑποδεικνύων, ὡμολόγησας * τυράννων ἐνώπιον,* Ὀνησιφόρε Μάρτυς,* Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τὴν δι' αἰῶνος θείαν * ἐλευθερίαν στέργων,* τῷ σῷ δεσπότῃ ὡς εὐήκοος * οἰκέτης συνήθλησας,* καὶ σὺν αὐτῷ χορεύεις, Πορφύριε παμμάκαρ.

Αἵμασι θείοις ὑμῶν * τὴν ἐπηρμένην φλόγα * τῆς ἀθείας κατασβέσαντες,* βοᾶτε, Πανεύφημοι· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ἵνα τῆς μακαρίας * καὶ ἀθανάτου δόξης * ἀξιωθῆτε, τὸν μακάριον * ὑπέστητε θάνατον,* θεοφεγγεῖς ἀστέρες * τοῦ νοητοῦ Ἡλίου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Λόγον * σῶν ἐξ αἱμάτων τίκτεις,* βροτοὺς θεῶσαι εὐδοκήσαντα,* Παρθένε, τοὺς μέλποντας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν* Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ὁσίας. **Παῖδες Ἑβραίων.**

Ὥσπερ τρυγὼν ὡραιοτάτη,* διετήρησας * Θεῷ τὴν σωφροσύνην,* εὐτεχνίαν παθῶν * στειρώσει, Μακαρία,* ὡς ἀληθῶς πλουτήσασα * διὰ σοῦ τῶν σεσωσμένων.

Κόσμον, σεμνὴ, καὶ τὰ ἐν κόσμῳ * καταλείψασα * ἐνθέῳ πεποιθήσει,* ὑπερκόσμιον νῦν * κληροῦσαι κληρουχίαν,* Μοναζουσῶν ὑπάρχουσα * ἀληθῶς, Ματρῶνα, κόσμος.

Θεοτοκίον.

Λύουσα Εὔας τὴν κατάραν,* παναμώμητε,* ἐγέννησας, Παρθένε,* τὸν τῶν ὅλων Θεὸν * ἀφράστως συλλαβοῦσα,* καὶ ὑπὲρ νοῦν κυήσασα * σωτηρίαν τοῖς ἀνθρώποις.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ η΄. **Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ.**

Μέλη σπαραγμοῖς * ἐκδεδωκότες,* κατεσπαράξατε ἐχθροῦ * ἀσύνετον καρδίαν,* μείναντες ἀσάλευτοι τὸν νοῦν,* μεγαλώνυμοι στεφανηφόροι.

Αἵμασιν ὑμῶν * τὸ πῦρ ἐσβέσθη * τῆς ἀγνωσίας, Ἀθληταί· *

πιστῶν δὲ κατηρδεύθη * πάντων καὶ καρδία καὶ ψυχή,* ἀναθάλλουσα θεογνωσίαν.

Κύματα δεινῶν * κολαστηρίων * τῇ κυβερνήσει τοῦ Χριστοῦ * διήλθετε, καὶ ὅρμῳ * θείας βασιλείας οὐρανῶν * προσωρμίσθητε ἐν ἀφθαρσίᾳ.

Ἄνθρακες πυρὶ * τοῦ Παρακλήτου * προσαναπτόμενοι σαφῶς * οἱ Μάρτυρες δειχθέντες,* ἔφλεξαν τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ,* καὶ ἐφώτισαν τὴν οἰκουμένην.

Θεοτοκίον.

Ῥόδον ἐκλεκτὸν * ἐν ταῖς κοιλάσι,* Κόρη, τοῦ βίου εὑρηκώς,* ἠράσθη σου τοῦ κάλλους * Λόγος τοῦ Θεοῦ, καὶ σαρκωθεὶς * εὐωδίασε τὴν οἰκουμένην.

Τῆς Ὁσίας. Νικηταὶ τυράννου.

Εὐσεβείας τρόποις * τὴν ψυχὴν κοσμήσασα,* Ματρῶνα, θεῖον * τῷ Χριστῷ προσῆξας * μελῳδοῦντα, πάνσεμε,* χορὸν Παρθένων· * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ τῶν σῶν ἱδρώτων * ὄμβροι θείᾳ χάριτι,* τῶν παθημάτων * τοὺς ὄμβρους, Ματρῶνα,* θολεροὺς ξηραίνουσι,* καὶ τὰς καρδίας * τῶν πιστῶς φοιτώντων * πάντοτε ἀρδεύουσιν· * ὅθεν σε τιμῶμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σεαυτὴν τοῖς ὅπλοις * πίστει καθοπλίσασα * τῆς ἐγκρατείας,* οὐκ ἐτρώθης βέλει * ἡδονῆς, διάγουσα * ἀνδρῶν ἐν μέσῳ· * τὸν τὴν Εὔαν πάλαι * τρώσαντα δὲ ἔτρωσας * λόγχῃ σωφροσύνης,* Ματρῶνα μακαρία. Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος,* ὥς φησιν ἐν Πνεύματι * ὁ Ἡσαΐας,* ἔσχεν ἐν κοιλίᾳ * τὸν ἡμᾶς ῥυσάμενον * Ἅδου κοιλίας,* εὐσεβῶς βοῶντας· * Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Νικηταὶ τυράννου * καὶ φλογὸς τῇ χάριτι * σοῦ γεγονότες,*
» οἱ τῶν ἐντολῶν σου * σφόδρα ἀντεχόμενοι * Παῖδες ἐβόων· *
» Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἴσχυσαν δυνάμει τοῦ Χριστοῦ * νευρούμενοι,* τοὺς ἀσάρκους μετὰ σώματος * καταπαλαῖσαι οἱ γενναῖοι * ἀδάμαντες, οἱ στύλοι τῆς πίστεως,* καὶ νῦν εἰς οὐρανοὺς συνευφραίνονται * τοῖς ἀπ᾽αἰῶνος ἐναθλήσασιν.

Ὡς ἅρμα τοῦ Λόγου ἱερὸν * γενόμενοι,* τοῖς ἀλόγοις προσεδέθητε,* Μάρτυρες θεῖοι, καὶ πρὸς νύσσαν * οὐράνιον ἐφθάσατε χαίροντες,* καὶ νίκης τὰ βραβεῖα ἐδέξασθε· * ὅθεν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Σώματα ὑμῶν Παγκεανῶν * περίδοξος * νῦν κατέχει κώμη, Μάρτυρες,* θείους πλουτήσασα προστάτας * ὑμᾶς, καὶ ἰατροὺς θεραπεύοντας * σωμάτων καὶ ψυχῶν ἀῤῥωστήματα * τῶν προσιόντων πίστει πάντοτε.

Ἡ θεία δυὰς καὶ φωταυγὴς,* Πορφύριε * Ἀθλοφόρε, πανασίδιμε * Ὀνησιφόρε γενναιόφρον,* Τριάδι τῇ Ἁγίᾳ πρεσβεύσατε,* εἰρήνην καὶ δεινῶν ἀπολύτρωσιν * παρασχεθῆναι τοῖς ὑμνοῦσιν ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με ὅλον, ἐκ τῶν σῶν * προέρχεται * ὡς νυμφίος, Παναμώμητε,* θείων αἱμάτων ὁ Δεσπότης, * καὶ γάλακτι ἐκτρέφεται, ἅπασαν * τὴν κτίσιν διατρέφων βουλήματι, * εὐλογημένη ἀειπάρθενε. Τῆς Ὁσίας. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ὡς θεία σὺ περιστερὰ,* ἀρετῶν κεχρυσωμέναις ταῖς πτέρυξι,* Ματρῶνα ἔνδοξε,* ἀνεκουφίσθης,* καὶ νῦν κατέπαυσας * ἔνθα Ὁσίων οἱ χοροὶ,* Δικαίων τὰ τάγματα,* καὶ ἡ αἰώνιος * εὐφροσύνη καὶ χαρὰ * ἀνεκλάλητος.

Στέργουσα τὸν ἐκ γυναικὸς * διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν ἀνατείλαντα * ἄδυτον Ἥλιον,* τὴν καυστικήν τε * καὶ δυσδιόδευτον * ῥᾳδίως ὥδευσας, Σεμνὴ,* τρίβον τῆς ἀσκήσεως,* δαίμονας φλέγουσα,* καὶ τὰ πάθη τῆς σαρκὸς * ἐκλεαίνουσα.

Ἡ θεία μνήμη σου ἡμῖν * τηλαυγέστερον ἡλίου ἀνέστειλε,* φωταγωγοῦσα ἡμῶν * τὰς διανοίας * καὶ τὰ νοήματα· * ἐν ᾗ μνημόνευε ἡμῶν * τῶν μνημονευόντων σου,* Ματρῶνα πάνσεμνε, παῤῥησίαν πρὸς Χριστὸν * ὄντως ἔχουσα. Θεοτοκίον.

Φέρουσα, Κόρη, ταῖς χερσὶ * τὸν τὰ σύμπαντα τῷ νεύματι φέροντα,* χειρός με λύτρωσαι * τοῦ ἀλλοτρίου * τῇ μεσιτείᾳ σου· * καὶ τῷ φωτί σου τὴν ἐμὴν * διάνοιαν φώτισον,* καὶ ἀλλοτρίωσον * τῶν παθῶν τῶν ἀναιδῶς * πολεμούντων με.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ * τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ συγκατάβασιν, *
» ὅπως ὁ Ὕψιστος * ἑκὼν κατῆλθε * μέχρι καὶ σώματος *
» Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς * γενόμενος ἄνθρωπος· * διὸ τὴν ἄχραν-
» τον * Θεοτόκον οἱ πιστοὶ * μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Τοὺς Μάρτυρας τιμήσωμεν * τοὺς ἐν ἀθλήσει λάμψαντας,* καὶ καταυγάσαντας κόσμον * μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις,* Ὀνησιφόρον

τὸν μέγαν,* καὶ τὸν σεπτὸν Πορφύριον· * καὶ γὰρ αὐτοὶ πρεσβεύουσιν * ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει * αὐτῶν τελούντων τὴν μνήμην.

Καὶ τῆς Ὁσίας. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ὅλον ὑψώσασα τὸν νοῦν * τῆς σχέσεως τῶν γηΐνων,* ἀνεπιστρέφως, Ματρῶνα,* ὥδευσας τρίβον, θεόφρον,* τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος· * διὸ ἡμῶν ὑπερεύχου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἱερωτάταις φωναῖς σε * σεπτοὶ Προφῆται, Παρθένε,* κατήγγειλαν ἐσομένην * Θεοῦ Μητέρα· διό σε * εἰδότες πίστει καὶ πόθῳ * γεραίρομεν, Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὀρέστου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε, ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Τῶν Ἀποστόλων. Ἦχος α'. **Πανεύφημοι Μάρτυρες.**

Κόσμου τὰ πληρώματα,* καθὰ * ἀετοὶ ὑπόπτεροι,* περιφανῶς περιθέοντες,* Ἱεροκήρυκες,* τοὺς ἐζωγρημένους * ὑπὸ τοῦ ἀλάστορος * εἱλκύσατε πρὸς πίστιν ἀμώμητον· * διὸ πρεσβεύσατε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τέρτιον, Σωσίπατρον * φωναῖς * ἱεραῖς τιμήσωμεν,* καὶ Ὀλυμπᾶν καὶ Ῥοδίωνα,* σὺν τούτοις Ἔραστον * τὸν ἱερομύστην,* καὶ τὸν θεῖον Κούαρτον,* δοξάζοντας Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,* καὶ ἱκετεύοντας * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην,* καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔθνη προσηγάγετε * Χριστῷ * τῷ Θεῷ, Μακάριοι,* λελυτρωμένα τῷ αἵματι * τοῦ εὐδοκήσαντος * ἐπὶ γῆς τεχθῆναι,* καὶ σταυρὸν καὶ θάνατον * θελήσει ὑπομείναντος, πάνσοφοι· * ᾧ νῦν πρεσβεύσατε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος, ὅμοια.

Ὀρέστα πανόλβιε,* βαφαῖς * τοῦ ἰδίου αἵματος * σαυτῷ πορφύραν ἐπέχρωσας,* ἣν στολισάμενος,* καὶ τῆς νίκης στέφος * ἐπαναδησάμενος,* Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ παρίστασαι· * ὃν καθι-

κέτευε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πυρὶ τῶν ἀγώνων σου,* Σοφὲ,* πλάνην κατενέπρησας,* καὶ ταῖς σταγόσι τοῦ αἵματος * ἐχθρῶν ἐβύθισας * παρατάξεις πάσας,* καὶ πιστῶν κατήρδευσας * καρδίας βλαστανούσας εὐσέβειαν· * καὶ νῦν ἱκέτευε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄρθρος ἐξανέτειλας,* αὐγαῖς * καταστράπτων ἅπασαν * τὴν οἰκουμένην τῶν ἄθλων σου,* Ὀρέστα ἔνδοξε,* Ἀθλητῶν τὸ κλέος,* καὶ τῆς ἀθεότητος * τὸ σκότος ἐκδιώκων τῇ χάριτι· * διὸ ἱκέτευε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαῖρε, ξένον ἄκουσμα,* Ἁγνή· * χαῖρε, ξύλον ἅγιον * τοῦ Παραδείσου θεόφυτον· * χαῖρε, ἐξάλειψις * πονηρῶν δαιμόνων· * χαῖρε, ξίφος δίστομον,* ἐχθροῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνουσα * τῷ ξένῳ τόκῳ σου· * Παναγία ὑπεράμωμε,* ξενωθέντας * ἡμᾶς ἀνακάλεσαι.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα * ἡ ἀμνὰς * καὶ ἄμωμος Δέσποινα * ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν * εἶδος οὐκ ἔχοντα * οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! * θρηνῳδοῦσα ἔλεγε· * Ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε; * ποῦ ἡ εὐπρέπεια; * ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα * τῆς μορφῆς σου,* Υἱέ μου παμφίλτατε;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ἑσπερινοῦ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς δύο παρόντας.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Θεηφόρους Μαθητὰς ὑμνῶ συντόνως. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Θεῖοι πεφυκότες Μαθηταὶ * τοῦ σαρκωθέντος δι' οἶκτον Θεοῦ ἡμῶν,* τοῦτον δυσωπήσατε,* ἁμαρτιῶν * δωρήσασθαι συγχώρησιν * τοῖς ἐπιτελοῦσιν * ὑμῶν τὴν μνήμην, Μακάριοι.

Ἔσοπτρα Θεοῦ φωτοειδῆ * χωρητικὰ τῶν αὐτοῦ διαδόσεων * ὤφθητε, μακάριοι,* πᾶσι πιστοῖς * ἀγαθοδότως νέμοντες * τὰς σωτηριώδεις * αὐγὰς θεόπται Ἀπόστολοι.

Ηὔγασαν τοῖς πᾶσι φωτισμὸν,* ἀπαυγασμάτων πηγὰς ἀρυσάμενοι,* Ἔραστος καὶ Τέρτιος,* καὶ Ὀλυμπᾶς, Ῥοδίων καὶ Σωσίπατρος * ἅμα τῷ Κουάρτῳ,* οὓς εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον τῇ σῇ * κυοφορίᾳ, Παρθένε, ἀνέπλασας· * Λόγον γὰρ ἐκύησας,* τὸν τοῦ Πατρὸς * σάρκα θνητὴν φορέσαντα,* καὶ ἀθανασίας * ὁδοὺς ἡμῖν ὑποδείξαντα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς, Ὀρέστα Μάρτυς, ἄθλους αἰνέσω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε, λαοί.

Ταῖς θεϊκαῖς * καταστραπτόμενος πάντοτε * μαρμαρυγαῖς, Πανεύφημε,* τὴν φωτοφόρον σου * ἑορτὴν τοὺς τιμῶντας * καταύγασον, καὶ σκότους * δεινῶν ἀπάλλαξον.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ * θεῖός σε πόθος ἐξέκαυσε,* καὶ δυνατὸν εἰργάσατο * τὴν εὐκατάπρηστον * καταφλέγοντα ὕλην * τῆς εἰδωλομανίας,* Μάρτυς πανάριστε.

Ὑπομονῇ * καὶ καρτερίᾳ διήλεγξας * τοὺς παρανόμους, σέβειν σε* καταναγκάζοντας,* Ἀθλοφόρε Ὀρέστα,* ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων,* ἄψυχα ξόανα.

Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ * τὸ καθαρώτατον σκήνωμα * καθικετεύω, Ἄχραντε· * τὴν σπιλωθεῖσάν μου * ἡδοναῖς ἀκαθάρτοις * καθάρισον καρδίαν * τῇ μεσιτείᾳ σου.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ γ' Ὁ μόνος εἰδώς.

Οἱ λόγον ὡς λύχνον νοητὸν * προφέροντες Ἀπόστολοι,* θεοπειθῶς τὴν πᾶσαν κτίσιν διήλθετε,* τὸ ταύτης σκότος ἀποδιώκοντες,* καὶ υἱοὺς δεικνύοντες * τοῦ φωτὸς ἐν χάριτι * τοὺς νυκτὶ ἀγνωσίας δουλεύοντας.

Ῥημάτων ὑμῶν προφητικῶς * εἰς πᾶσαν ἐξελήλυθε * τὴν οἰκουμένην φθόγγος σωτήριος,* καὶ ἡ τῶν ἔργων λαμπρὰ ἀπίδειξις * πᾶσαν γῆν ἐπέδραμε,* ψυχὰς μεταπλάττουσα,* θεηγόροι Κυρίου Ἀπόστολοι.

Οἰκῆσαν ψυχαῖς ὑμῶν, σοφοί,* τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον * θεοειδεῖς διόλου εἰργάσατο· * ἐντεῦθεν κόσμον περιερχόμενοι,* ναοὺς κατεστρέψατε* τῶν εἰδώλων χάριτι,* καὶ Θεῷ ἐκκλησίας ἐδείμασθε.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Πατρὸς μονογενῆ * ἀμήτορα τὸ πρότερον * ἐκ σοῦ τεχθέντα γνόντες ἀπάτορα,* Θεοῦ Μητέρα ὁμολογοῦμέν σε * ἀπαθῶς κυήσασαν,* καὶ Παρθένον μείνασαν * ὑπὲρ λόγον, Μαρία Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Σθενούμενος * δυνάμει τοῦ Παρακλήτου,* παρέστης τῷ δικάζοντι παρανόμως,* καὶ τοῦτον τῇ τῶν λόγων σου δυναστείᾳ,* Παμμάκαρ, ᾔσχυνας,* καὶ ψάλλων ἔλεγες· * Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος * πλήν σου, Κύριε.

Ὁ λόγος σου * τῷ βίῳ λελαμπρυσμένος,* ὁ βίος σου τῷ λόγῳ πεπυρσευμένος * πολλοὺς πρὸς φῶς μετήγαγον εὐσεβείας,* Μάρτυς πολύαθλε,* μεθ' ὧν καὶ ἔψαλλες· * Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος * πλήν σου, Κύριε.

Ὑψούμενον * τὸν ἄνομον ἀπονοίᾳ, * κατέῤῥαξας ἀνδρείᾳ καὶ καρτερίᾳ· * ὑψώθης δὲ πρὸς Κύριον, Ἀθλοφόρε * Ὀρέστα ἔνδοξε,* καὶ ψάλλων ἔλεγες· * Ὡς οὐκ ἔστιν Ἅγιος * πλήν σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες * ἐν μήτρᾳ σου, Θεομῆτορ,* τὸν Πλάστην σου καὶ Κύριον τῶν ἁπάντων,* καὶ τοῦτον ἀπεκύησας ὑπὲρ λόγον * σάρκα γενόμενον· * διό σοι κράζομεν· * Ὡς οὐκ ἔστιν ἄχραντος * πλήν σου, Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με * τῆς πίστεως στερεώσας,* ἐπλάτυνας τὸ στόμα
» μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν
» τῷ ψάλλειν· * Οὐκ ἔστιν Ἅγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Κάθισμα τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ἐράστου, Ὀλυμπᾶ,* Σωσιπάτρου, Τερτίου,* Ῥοδίωνος ὁμοῦ,* καὶ Κουάρτου τὴν μνήμην * συμφώνως τιμήσωμεν,* πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες· * Θεῖοι Κήρυκες * καὶ ὑπηρέται τοῦ Λόγου,* τὰς ψυχὰς ἡμῶν * αἰωνιζούσης βασάνου * εὐχαῖς ὑμῶν ῥύσασθε.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν τῶν μελῶν ἀποκοπὴν * καρτερήσας,* καὶ τοῦ πυρὸς τὴν χαλεπὴν * τιμωρίαν,* μαρτυρικῶς ἠγώνισαι, πανόλβιε· * στέφος ἀνεπλέξω δὲ * ἀφθαρσίας, παμμάκαρ,* θρόνῳ παριστάμενος * τῆς Ἁγίας Τριάδος· * ἣν ἐκδυσώπει ῥύσασθαι κακῶν,* Μάρτυς Ὀρέστα,* τοὺς πίστει ὑμνοῦντάς σε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν * μου τὰ πλήθη,* καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν * τὰς νιφάδας * τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται, Πανάμωμε; * τὰς ἐπαναστάσεις δὲ * τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου,* τίς ἐκδιηγήσεται,* καὶ τὴν τούτων κακίαν; * Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ, Ἀγαθή,* τούτων μοι πάντων * τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς * γεννηθέντα * ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ * τετοκυῖα,* ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε, Χριστέ,* Οἴμοι! ποθεινότατε * Ἰησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος,* ὡς

Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων,* ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν, Υἱὲ,* θέλων σταυροῦσαι; * Ὑμνῶ σε, μακρόθυμε.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε * τῇ χάριτι.

Στηρίγματα * τοῖς πάλαι ἀστηρίκτοις γενόμεναι,* ἀνεμοχλεύσατε ὑμῶν * θεοπαρόχοις διδαχαῖς * ἐχθροῦ ὀχυρώματα * παντοδαπὰ,* καὶ ἀφανείᾳ δεδώκατε,* θεοειδεῖς τοῦ Σωτῆρος Ἀπόστολοι.

Μεγάλως * Χριστοῦ τὰ μεγαλεῖα κηρύττοντες,* τοὺς σμικρυνθέντας παντελῶς,* μεγαλοκήρυκες, βροτοὺς * μεγάλως φωτίσαντες,* περιφανεῖς * τῷ μεγαλείῳ τῆς χάριτος * ἀπετελέσατε, θεῖοι Ἀπόστολοι.

Αἰνείσθω * ἐνθέοις Ὀλυμπᾶς μελῳδήμασι,* καὶ ὁ Ῥοδίων σὺν αὐτῷ * μεγαλυνέσθω εὐσεβῶς,* τὸν δρόμον τελέσαντες * μαρτυρικῶς,* σὺν Πέτρῳ τῷ θεοκήρυκι * ἐπὶ τῆς Ῥώμης τὰς κάρας τεμνόμενοι.

Θεοτοκίον.

Θαυμάτων * ἐπέκεινα ἁπάντων, πανάμωμε,* τὸ ἐπὶ σοὶ καινουργηθὲν * θαῦμα ἐδείχθη ἐμφανῶς· * Θεὸν γὰρ ἐκύησας * σωματικῶς,* βροτοῖς δι' οἶκτον ἑνούμενον * ἐν ἀσυγχύτῳ ἑνώσει, Θεόνυμφε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐλήλυθας * ἐκ Παρθένου.

Οὐκ ἔσεισαν * τῆς ψυχῆς σου τὸν πύργον συῤῥεύσαντες * βασάνων οἱ χείμαῤῥοι,* Μάρτυς Ὀρέστα μακάριε· * πέτρᾳ γὰρ ἐστήρικτο * τῆς τοῦ Κυρίου ἀγάπης, ἀξιάγαστε.

Ῥημάτων σου * ἀντιβλέψαι τῷ φέγγει ὁ τύραννος,* νυκτὶ πορευόμενος * τῆς ἀγνωσίας, οὐκ ἴσχυσεν· * ὅθεν καταικίζων σε,* υἱὸν φωτὸς καὶ ἡμέρας ἀπειργάσατο.

Ἐνεύρου σε * Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς θείᾳ χάριτι * βασάνοις θλιβόμενον,* καὶ αἰκισμοῖς δαπανώμενον * καὶ κατατεινόμενον * ἀνηλεῶς, Ἀθλοφόρε πανασίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σὲ, Ἄχραντε,* Ἀββακοὺμ ὄρος γράφει κατάσκιον,* ἐξ οὗ ἐπεδήμησε * μόνος ὁ Λόγος σαρκούμενος,* ἄνθρωπος γενόμενος * ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας ὁ φιλάνθρωπος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας.

Ἡ σοφία * τοῦ Πατρὸς, ἡ τὸ πᾶν οὐσιώσασα,* διδασκάλους * εἰς τὸν κόσμον ὑμᾶς ἐξαπέστειλεν,* ἐν σοφίᾳ Πνεύματος * καὶ ἀληθείας ἐπιδεῖξει * πάντας ἐνθέως φωτίζοντας.

Τὸ τοῦ λόγου * ἐπιβάλλοντες, Πάνσοφοι, ἄγκιστρον,* ἀνιμᾶσθε * ἐκ βυθοῦ ἀγνωσίας ἐν χάριτι * τοὺς ἰχθύων πέλοντας * ἀφωνοτέρους, καὶ Κυρίῳ * πεπιστευκότας προσήξατε.

Αἰνέσωμεν * Ὀλυμπᾶν, καὶ τὸν μέγαν Ῥοδίωνα * καὶ Τέρτιον * καὶ Σωσίπατρον ἅμα καὶ Ἔραστον,* καὶ τὸν θεῖον Κούαρτον * τοὺς Χριστοκήρυκας καὶ πάντων * τῶν εὐσεβῶν ἀντιλήπτορας.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες * διὰ λόγου τὸν Λόγον, Πανάμωμε,* καὶ ἔτεκες * ὑπὲρ λόγον γενόμενον ἄνθρωπον,* Θεοτόκε Δέσποινα· * διό σε λόγοις θεοπνεύστοις * διαπαντὸς μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ φωτισμὸς τῶν ἐν σκότει.

Τοῖς ῥαβδισμοῖς * συντριβόμενος, μάκαρ,* ἅπαν τὸ σῶμα,* ἔστης ὡς ἀδάμας εὐσθενεστάτην * τὴν καρτερίαν * ἐνδεικνύμενος πίστει,* καὶ κραυγάζων, Ὀρέστα ἔνδοξε· * Ἕτερον ἐκτός σου * Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ἀφανισμῷ * τοὺς θεοὺς τῶν Ἑλλήνων * σὺ παραπέμψας * ταῖς ἱερωτάταις σου πρὸς τὸν Κτίστην * εὐχαῖς, Ὀρέστα,* αἰκισμοὺς καθυπέστης * σφοδροτάτους καταικιζόμενος,* καὶ τὴν τῆς σαρκός σου * δορὰν ἀφαιρούμενος.

Τριαδικόν.

Μίαν ἀρχὴν * τρισυπόστατον σέβων,* μίαν οὐσίαν,* μίαν κυριότητα καταγγέλλων * τῆς ὑπερθέου * καὶ ἀκτίστου Τριάδος,* ψευδωνύμους θεοὺς συνέτριψας * καὶ τοὺς τῶν εἰδώλων * ναοὺς κατηδάφισας.

Θεοτοκίον.

Ἀνατολῆς * τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης * Μήτηρ ἐδείχθης,* Κόρη, ἐπὶ δύσιν τῆς ἀνθρωπίνης * γεγεννημένου * ἀπωσμένης οὐσίας,* καὶ τοὺς πάντας καταφωτίζοντος,* πάντας ἐκ νυκτὸς * τῶν δεινῶν ἀπαλλάττοντος.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ϛ΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς·

Ὑπέρτιμοι ὡς λίθοι κυλιόμενοι * ἐν γῇ, κατεκυλίσατε * πρὸς εὐσέβειαν τοὺς γνώμῃ πονηρᾷ * λίθοις ἀναισθήτοις ἐπιθύοντας,* θεοειδεῖς * τοῦ Λόγου μύσται * μακαριώτατοι.

Μονάδα ἐν τρισὶ προσώποις ἄτμητον,* ἀσύγχυτον κηρύττοντες,* τὴν πολύθεον ἐξήρατε ἐκ γῆς * πλάνην, ἀπλανεῖς Χριστοῦ Ἀπόστολοι,* καὶ τοὺς δεινῶς * πεπλανημένους * καθωδηγήσατε.

Νοήμασι τερπνοῖς ἀνοηταίνοντας * τοὺς ἄφρονας οἱ ἔμφρονες * ἐβεβαίωσαν, Θεῷ παμβασιλεῖ * μόνῳ προσανέχειν, κτίσιν ἅπασαν * ταῖς θεϊκαῖς * φωτοχυσίαις * καταφαιδρύνοντι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἄλλον οὐρανὸν τοῦ πρώην, Δέσποινα,* δειχθεῖσαν ὑψηλότερον * σὲ δοξάζομεν, τὸν Ἥλιον ἡμῖν * τῆς δικαιοσύνης ἀνατείλασαν,* καὶ τὸ βαθὺ * τῆς ἀγνωσίας * σκότος διώξασαν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ῥαντισμῷ τῶν πανσέπτων αἱμάτων σου,* λύθρον ἐναγὲς ἀπεπαύθη, τοῖς δαίμοσι * φρενοβλαβῶς φερόμενον, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Τῶν ψυχῶν ἰατρὸν καὶ σωμάτων σε,* Μάρτυς, εὐμοιρήσαντες, παθῶν λυτρούμεθα * καὶ πειρασμῶν καὶ θλίψεων,* εὐπροσδέκτοις καὶ θείαις πρεσβείαις σου.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος,* ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος, ἔνδυμα * ἀπολαβὼν, ἐγύμνωσας * δυσμενῶν παρατάξεις, Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Συμπαθείας με θείας ἀξίωσον,* τὸν ἀσυμπαθῆ καὶ κακίᾳ κρατούμενον * καὶ ἡδοναῖς προσκείμενον,* Παναγία Παρθένε θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,* τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς
» εὐσπλαγχνίας σου * ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐκ φθορᾶς, ὁ
» Θεὸς, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐπεφάνη σήμερον * τῶν Ἀποστόλων * ἡ σεπτὴ πανήγυρις,* παρεχομένη ἐμφανῶς * πταισμάτων πᾶσι τὴν ἄφεσιν * τοῖς ἐκτελοῦσιν * αὐτῶν τὸ μνημόσυνον.

Συναξάριον.

Τῇ Ι΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου, Τερτίου, Ἐράστου καὶ Κουάρτου.

Στίχοι.

Ἑξάδα μυστῶν τοῦ Λόγου ὑμνῶ λόγοις,
Λόγῳ βροτοὺς λύσαντας ἐξ ἀλογίας.
Ἑξὰς Ἀποστόλεων δεκάτῃ βίον ἐξεπέρησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὀρέστου.

Στίχ. Ἀθλητικῶν, Ὀρέστα, σῶν ἱππασμάτων
Νικητικὰ βραβεῖα πολλὰ προσδέχα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν,* Θεοτόκε.

Σὲ ἱερὸν * οἰκονόμον, Ἔραστε,* τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ,* τῆς ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ,* γράφων ἀνεκήρυττε * Παῦλος ὁ Ἀπόστολος· * μεθ' οὗ τιμῶντές σε ψάλλομεν· * Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὑπομονῇ * πειρασμῶν καὶ θλίψεων * καὶ διωγμῶν δοκιμασθείς,* καὶ τοῖς στίγμασι τοῦ Χριστοῦ * ἐγκαλλωπιζόμενος,* Ἔραστε πανόλβιε,* μεγαλοφώνως ἐκραύγαζες· * Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νόμου καινοῦ * ἀνεδείχθης, Κούαρτε,* καταγγελεὺς, τῆς παλαιᾶς * ἀνομίας προσαφιστῶν * τοὺς ἀλλοτριόφρονας,* καὶ πρὸς ἀνακαίνισιν * ζωῆς μετάγων κραυγάζοντας· * Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Τὸν τοῦ Πατρὸς * Λόγον συναΐδιον * ἐμφανισθέντα τοῖς βροτοῖς * ἐσωμάτωσας, καὶ σαρκὶ,* Κόρη, ἀπεκύησας,* ἄνθρωπον * γενόμενον,* διὰ τὸ σῶσαι τὸν ἄνθρωπον,* τὸν αἰνετὸν, τῶν Πατέρων * Θεὸν καὶ ὑπερένδοξον.

Τοῦ Μάρτυρος. Εἰκόνος χρυσῆς.

Αἱμάτων κρουνοῖς * ἀθεΐας τὴν πυρὰν * ἐναποσβέσας,* ὄμβροις θαυμάτων, Ἀξιάγαστε,* τοὺς ἐκτακέντας τοῖς πάθεσι * πάντοτε δροσίζεις βοῶντας * καὶ πιστῶς ἀναμέλποντας· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθὸς,* ἰαμάτων ποταμὸς,* κρήνη προχέουσα * πᾶσαν ὑγείαν, πᾶσαν ἄφεσιν * τῶν λυπηρῶν ἀναδέδεικται,* Μάρτυς ἀθλοφόρε Ὀρέστα,* ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου· * ἣν προσκυνοῦντες εὐσεβῶς,* σὲ μακαρίζομεν.

Λυθεὶς τῶν παθῶν,* τῶν τοῦ σώματος, σοφὲ,* διὰ βασάνων,* ζώῳ δεσμεῖσαι ἀπαγόμενος * καὶ ὠμοτάτως συρόμενος· * ὅθεν τῆς σαρκὸς ἀπελύθης,* καὶ Θεῷ καθαρώτερον * καὶ τελειώτερον σαυτὸν,* Μάρτυς, συνέδησας.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει Θεὸς * φύσιν εἴληφεν ἐκ σοῦ,* Ἁγνὴ, βροτείαν,* καὶ σὰρξ ὡράθη ὑπὲρ ἔννοιαν,* διὰ πολλὴν ἀγαθότητα * σῶσαι βουληθεὶς τοὺς ἀνθρώπους· * ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· * Εὐλογητὸς εἶ, ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Οἱ ἀρραγεῖς πύργοι τῆς Χριστοῦ * δειχθέντες Ἐκκλησίας,* κατέστρεψαν δυσσεβείας * τείχη, ἅπαντας πιστοὺς * ὡς λίθους δομήσαντες * ἐπὶ πέτραν τοῦ θεμελίου * Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας· * ὃν ὑπερψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νομοθέται ὤφθητε ὑμεῖς * τοῦ Πνεύματος, τὸν νόμον * ἐγγράφοντες ἐν καρδίαις,* Παμμακάριστοι πιστῶν· * δι' οὗ φωτιζόμενοι * ἀνεβόων· Πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡραιώθης, μάκαρ Ὀλυμπᾶ,* καθ' ἣν ἡμέραν Πέτρος * ὁ μέγας τέλος ἐδέξατο,* σαφῶς τελειωθεὶς ἅμα τῷ Ῥοδίωνι * διὰ ξίφους, Νέρωνος προστάξει,* ἀνόμου βασιλέως,* καὶ ταῖς οὐρανίαις * συνήφθητε χορείαις.

Θεοτοκίον.

Στάμνος πάλαι φέρουσα, Ἁγνή,* ἐτύπου σε τὸ μάννα·* Χριστὸν γὰρ τὸν γλυκασμὸν * ἡμῶν ἐβάστασας γαστρί,* καὶ σαρκὶ ἐκύησας * ἐξαιροῦντα πάσης πικρίας * ἀτόπων ἐγκλημάτων * τοὺς ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὑπὲρ τὴν πρόσκαιρον ζωήν,* τὴν αἰώνιον, σοφέ,* ἐπιποθήσας,* τῆς θνησκούσης, Ὀρέστα,* καὶ φθειρομένης σαρκὸς * οὐδόλως ἐφείσω, πανόλβιε· * ὅθεν τὰς βασάνους * ὑπέμεινας γενναίως.

Σὲ τὸ ἀρνίον τοῦ Χριστοῦ,* ὥσπερ λύκος πονηρὸς * κατασπαράττων * αἰκισμοῖς ὁ διώκτης,* θῦμα δεκτὸν ἱερόν,* καὶ θεῖον εἰργάσατο σφάγιον,* ἄξιον τῆς ἄνω * Δεσποτικῆς τραπέζης.

Ἅρμα τοῦ Λόγου γεγονώς,* ἐποχούμενον αὐτὸν * ἔσχες, Παμμάκαρ· * ὅθεν δεθεὶς ἀλόγοις * ἀπαγωγῇ πονηρᾷ,* συρμῷ τε βιαίῳ ἐξέπνευσας,* καὶ πρὸς τὴν ἀγήρω * νύσσαν ἔφθασας χαίρων.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτάταις σε φωναῖς * προκατήγγειλαν Θεοῦ σεπτοὶ Προφῆται, ἐσομένην Μητέρα * ξενοπρεπεῖ τοκετῷ,* τοῦ πάντων κτισμάτων δεσπόζοντος· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ * συγ-
» καταβάντα,* καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα,
» Θεὸν * ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, ὡς Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ θ'. Τύπον * τῆς ἁγνῆς.

Ἴσον * δρόμον διανύσαντες,* ἴσον πρὸς τοῦ Δεσπότου * λόγον πλουτήσαντες,* ἴσων δωρεῶν * ἀξιωθέντες τοῦ Πνεύματος,* καὶ βραβείων τῶν ἴσων ἐτύχετε,* Ἀπόστολοι Κυρίου,* φωταγωγοὶ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ὥσπερ * οὐρανοὶ κατάστεροι,* θεοσημείαις πᾶσαν γῆν ἐφωτίσατε,* σκότος τὸ βαθὺ * τῆς ἀγνωσίας διώξαντες,* καὶ ἡμέρας υἱοὺς ἀναδείξαντες * τοὺς πάλαι δουλωθέντας * ταῖς μεθοδείαις τοῦ ἀλάστορος.

Στῖφος * δυσμενῶν ὠλέσατε,* τῇ ἀπωλείᾳ πάλαι * παραπεμψάμενον * ἔθνη καὶ λαούς· * δῆμον Θεῷ δὲ προσήξατε * σεσωσμένων, πληθὺϊ ἑνούμενον * Δυνάμεων ἀΰλων,* πανευκλεεῖς σοφοὶ Ἀπόστολοι.

Ἤρθη * πρὸς τὰ ὑπερκόσμια * ὁ Ὀλυμπᾶς ὁ μέγας * καὶ ὁ Σωσίπατρος,* Τέρτιος ὁμοῦ * καὶ ὁ Ῥοδίων καὶ Κούαρτος * καὶ ὁ Ἔραστος ὁ ἱερώτατος· * καὶ νῦν ὑπὲρ τοῦ κόσμου * τὸν Λυτρωτὴν καθικετεύουσιν.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι * τοῦ λαοῦ σου, Κύριε,* ἐπιδρομῆς βαρβάρων * ἡμᾶς λυτρούμενος,* καὶ ἁμαρτιῶν * καὶ πειρασμῶν καὶ κολάσεως * αἰωνίου, εὐχαῖς τῆς τεκούσης σε * Παρθένου παναγίας,* καὶ τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Νενικηκὼς τοὺς τυράννους,* μετὰ πλείστας βασάνους * μετῆλθες πρὸς Θεὸν περιχαρῶς,* νίκης βραβεῖα δεξάμενος,* ὡς ὁπλίτης γενναῖος,* ὡς μέγας ἀριστεύς, ὡς ἐκλεκτὸς * τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης,* Ὀρέστα παμμακάριστε.

Ἐν οὐρανοῖς συγχορεύεις * τοῖς Ἀγγέλοις, πάμμακαρ,* καὶ μέλπεις σὺν αὐτοῖς χαρμονικῶς· * Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος,* Πατὴρ ὁ παντοκράτωρ,* Υἱὸς ὁ ὁμοούσιος Πατρί,* καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα,* Τριὰς ἡ παντοδύναμος.

Συναγελάζων χορείαις * Ἀποστόλων, Μαρτύρων,* Ὁσίων, Προφητῶν, Ἱεραρχῶν,* Μάρτυς, σὺν τούτοις δεήθητι,* τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ * δοθῆναι ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν,* καὶ παντοίων κινδύνων,* Ὀρέστα, ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα,* Χερουβὶμ ὑπερτέραν,* πανάχραντε Παρθένε, δυσωπῶ· * Τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου * τὰ ἐπώδυνα πάθη * θεράπευσον, καὶ ῥῦσαί με πυρὸς * ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης * τὸν καταδίκης ἄξιον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον,* τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ * ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,* βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς,* « ἐξ ἁγίας Παρθένου * ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,* οἱ πιστοί, » ὁμοφρόνως * ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Ῥοδίων καὶ Σωσίπατρος,* καὶ Ὀλυμπᾶς καὶ Τέρτιος,* καὶ Ἔραστος σὺν Κουάρτῳ,* νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος * λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν,* ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι * καὶ μαθηταὶ πρεσβεύοντες * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων * τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μαρία, καθαρώτατον * χρυσοῦν θυμιατήριον,* τῆς ἀχωρήτου Τριάδος * δοχεῖον ὄντως ἐγένου· * ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν,* ὁ δὲ

Υἱὸς ἐσκήνωσε,* καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον * ἐπισκιάσαν σοι, Κόρη,* ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Στιχ. Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος καὶ Βικεντίου, καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους Ϛ'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος πλ. δ'.

Πάθος, Μηνᾶ, ἐκμιμούμενος * τοῦ ἀπαθοῦς, σεαυτὸν * ὡς ἀρνίον παρέδωκας * πρὸς σφαγὴν ἑκούσιον,* Ἀθλοφόρε πανεύφημε· * θυμὸν ἀρχόντων οὐκ ἐδειλίασας· * σαρκὸς αἰκίσεις οὐ κατενάρκησας. * Ὢ τῶν ἀγώνων σου * καρτερᾶς ἐνστάσεως! * δι' ὧν πρὸς γῆν, * Μάρτυς, καταβέβληκας * τὸν ὑπερήφανον.

Μάστιξι καταξαινόμενος,* καὶ ἐπὶ ξύλου, ὡς πρὶν * ὁ Δεσπότης, τεινόμενος, * καὶ σιδήρῳ πάντοθεν * τὰς πλευρὰς δαπανώμενος,* οὐκ ἐξηρνήσω Χριστοῦ τὸ ὄνομα, * πρὸς τοῦτο ἔχων ψυχῆς τὰ ὄμματα· * ᾧ συντονώτατα * ἀτενίζων, Ἅγιε, τὰ τῆς σαρκὸς * ἔφερες ἐπίπονα,* Μηνᾶ μακάριε.

Μάρτυς Μηνᾶ παναοίδιμε,* σὺ τὴν τοῦ κόσμου ἀχλύν,* καὶ στρατείαν ἐπίκηρον,* καὶ εἰδώλων σκότωσιν,* ἀσεβῶν τε συνέδρια,* τῇ ἀγαπήσει Χριστοῦ κατέλιπες,* στρατολογίᾳ συναριθμούμενος * τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ· * ὅθεν καὶ ἀήττητος * παναληθῶς,* Μάρτυς, ἀναδέδειξαι,* ὑπὲρ αὐτοῦ ἐναθλῶν.

Καὶ τοῦ Ὁσίου ὅμοια.

Πάτερ ἀληθῶς φερώνυμε,* τὰς ὑπὲρ νοῦν δωρεὰς * οὐρανόθεν δεξάμενος,* εὐσεβῶς μετέδωκας * τοῖς ποθοῦσι, Θεόδωρε· * καὶ πλεονάσας, μάκαρ, τὸ τάλαντον,* εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας,* ἔνδον καλούσης σε,* τοῦ νυμφῶνος· ἔνθα νῦν * περιπολεῖς,* θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος * ἐμφανιζόμενος.

Πάτερ Πατέρων Θεόδωρε,* σὺ Μοναζόντων πληθὺν * τῷ Χριστῷ προσενήνοχας,* σωτηρίας αἴτιος * γεγονὼς χριστομίμητος,* διδασκαλίαις ἀγλαϊζόμενος,* καὶ προστασίαις ψυχῶν κοσμούμενος,* στόμα δεικνύμενος * τοῦ Κυρίου, πάνσοφε,* προφητικῶς· * ᾧ νῦν παριστάμενος,* ἡμῶν μνημόνευε.

Χάρις δαψιλὴς τοῦ Πνεύματος,* ἱερομύστα, σαφῶς * ἐξεχύθη σοῖς χείλεσι,* καὶ πηγὴν ἀνέβλυσε * διδαγμάτων, Θεόδωρε,* τῆς εὐσεβείας δείξασα πρόμαχον,* τῆς ἀληθείας σφοδρὸν συνήγορον,* στύλον, ἑδραίωμα * ὀρθοδόξου πίστεως,* μοναδικοῦ * βίου ἀκριβέστατον * κανόνα, πάνσοφε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη * τῶν τοῦ κόσμου φωστήρων ἀνέστειλε,* Μηνᾶ τε καὶ Βίκτωρος καὶ Βικεντίου,* τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα,* τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ * διὰ σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι· * διὸ * τὸν ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανώσαντα αὐτούς,* Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγάλων χαρισμάτων, ἁγνὴ * Παρθένε, μόνη Μήτηρ Θεοῦ,* ἠξιώθης· * ὅτι ἔτεκες σαρκὶ * τὸν ἕνα τῆς Τριάδος,* Χριστὸν τὸν ζωοδότην,* εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον,* ἀδίκως καθηλοῦντά σε * ἐπὶ ξύλου * ἡ Παρθένος καὶ ἁγνὴ * καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα,* ὡς Συμεὼν προέφη, τὰ σπλάγχνα, Σῶτερ, ἐτιτρώσκετο.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρ. προσόμοια τῶν Μαρτύρων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τοῖς τριβόλοις κεντούμενος,* τοῖς βουνεύροις τυπτόμενος,* τῷ πυρὶ τὸ σῶμά σου * δαπανώμενος,* οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα * Χριστοῦ τὸ σωτήριον,* οὐχ ἡττήθης λογισμῷ,* οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας· * ἀλλὰ γέγονας * ἐθελόθυτον θῦμα * καὶ θυσία * καθαρά τε καὶ τελεία,* Μάρτυς Μηνᾶ, τῷ Δεσπότῃ σου.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος,* καὶ ἐν ξύλῳ κρεμάμενος,* καὶ λαμπάσι πάντοθεν * φλογιζόμενος * καὶ ἀπηνείᾳ δικάζοντος,* τὰ νεῦρα τεμνόμενος,* καὶ τῷ ξίφει κεφαλὴν * ἀφαιρούμενος ἔχαιρες,* Βίκτωρ ἔνδοξε,* Ἀθλητὰ τοῦ Σωτῆρος,* ὁ νικήσας * τοῦ ἐχθροῦ τὰς παρατάξεις * τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἐστεφάνωσε Κύριος * τῶν χαρίτων στεφάνῳ σε,* Στεφανὶς πολύαθλε· * ἑκουσίως γὰρ * σαυτὴν βασάνοις ἐκδέδωκας,* ψυχῆς γενναιότητι· * προσδεθεῖσα δὲ δυσίν,* ἐμερίσθης τοῖς φοίνιξι,* καὶ ἐπέτασας,* πρὸς Θεὸν ὡς στουθίον * τὸ σαρκίον * ἐν χερσὶ παταλιποῦσα * τῶν θηρατῶν, ἀξιάγαστε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ,* εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν * ὁ φθόγγος τῶν

κατορθωμάτων σου,* δι ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων * ὤλεσας τὰς φάλαγγας,* τῶν Ἀγγέλων * ἔφθασας τὰ τάγματα,* ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν,* εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου * ἐκτείνω πρὸς σὲ, Δέσποινα· * μὴ παρίδῃς * τὸν πικρόν μου στεναγμόν.* Ἐν ὥρᾳ, ὅταν κρίνῃ * ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον,* γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁρωσά σε σταυρούμενον,* Χριστὲ, ἡ σὲ κυήσασα * ἀνεβόα· * Τί τὸ ξένον ὃ ὁρῶ * μυστήριον, Υἱέ μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις * σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον τῶν Μαρτύρων.

Οἱ Μάρτυρές σου, Κύριε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ· δ΄.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγὲ,* εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος * τῆς οἰκουμένης ὁ φωστὴρ,* τῶν Μοναζόντων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, * Θεόδωρε σοφὲ, * ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας. * Λύρα τοῦ Πνεύματος,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, εἷς τῆς Ὀκτωήχου καὶ οἱ παρόντες δύο τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῶν Μαρτύρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τιμῶ σε, Μάρτυς Μηνᾶ, πίστεως λόγοις.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τιμῶντι τὴν μνήμην σου,* καὶ τοὺς γενναίους ἀγῶνάς σου,* Μηνᾶ παναοίδιμε,* αἴγλην ἐξ ὕψους μοι * φωτοδότιδα * πεμφθῆναι ἐκδυσώπει,* τὸ νέφος διώκουσαν * τῆς ἀγνωσίας μου.

Ἰδεῖν ἐφιέμενος * ἀθανασίαν τὴν μέλλουσαν,* θανεῖν τιμωρούμενος,* Μάρτυς, ἠγάπησας,* τοῦ τὸν θάνατον * θανάτῳ καθελόντος * τὸ πάθος μιμούμενος,* Μηνᾶ μακάριε.

Μὴ φέρων, Ἀοίδιμε,* Θεὸν ὁρᾶν ὑβριζόμενον,* ἐμάκρυνας ὄρεσιν ἐνδιαιτώμενος,* καὶ πρὸς ἄθλησιν * σαυτὸν καὶ πρὸς ἀγῶνας * γυμνάζων, οὓς ἤνυσας * γνώμης στεῤῥότητι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος τράπεζα,* ἄρτον χωρεῖς τῆς ζωῆς ἡμῶν· * ὡς βάτος βαστάσασα,* οὐ κατεφλέχθης τὸ πῦρ· * καὶ ὡς ἄμπελος,* ἀπότιστος βλαστάνεις * τὸν βότρυν, Παναμωμε,* τὸν ἀγεώργητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, ἔχων Ἀκροστιχίδα·

Τὸν κλεινὸν Θεόδωρον ἐν ᾄσμασι τοῖσδε γεραίρω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Ταῖς φωτοβόλοις ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος * καταλαμπόμενος,* ὁλολαμπὴς στύλος,* Πάτερ, ἐχρημάτισας,* καθοδηγῶν, θεσπέσιε,* πρὸς τὴν γῆν θεοφρόνως * ἐπαγγελίας τοὺς σπεύδοντας,* μύστα τῶν ἀῤῥήτων, Θεόδωρε.

Ὁλοσχερῶς ταῖς ἀνενδότοις νεύσεσι * πρὸς τὸν Θεὸν ἐκδημῶν,* πρὸ τελευτῆς ὤφθης * ζωηφόρον νέκρωσιν * ἐνδεδυμένος, Ὅσιε,* καὶ ζωὴν τὴν ἀγήρω * νῦν ἐπαξίως ἀπείληφας,* Πάτερ θεοφόρε Θεόδωρε.

Νενικηκὼς τὰ τῶν παθῶν σκιρτήματα,* τὰς τῶν τυράννων ὁρμὰς * νεανικῶς, μάκαρ,* πάσας ἐξεφαύλισας,* πεπαῤῥησιασμένῃ ψυχῇ * τοῦ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα * τιμᾶν διδάσκων, Θεόδωρε,* καὶ τὰ τῶν Ἁγίων μορφώματα.

Κεκαθαρμένῃ διανοίᾳ, πάνσοφε,* ταῖς θεοπνεύστοις Γραφαῖς * προσομιλῶν, πλοῦτον * ἀρετῶν συνήθροισας,* καὶ εὐσεβείας δόγματα θεωρίᾳ πλουτίσας,* καὶ βίου, μάκαρ, λαμπρότητα * λάμψας ἀμφοτέρωθεν, Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ σωματωθέντα τέτοκας,* τὸν πρὶν ἀσώματον,* θεανδρικῶς κόσμῳ * συναναστρεφόμενον * ὑπερφυῶς, πανάμωμε,* Θεοτόκε Παρθένε· * διό σε πάντες γεραίρομεν,* τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ γ' Οὐχ ἐν σοφίᾳ.

Σεσοβημένος * τοῖς πανσόφοις σου λόγοις, ὁ τύραννος * σὲ μαστίζει ἀφειδῶς * ὠμοῖς βουνεύροις, οἰόμενος * τούτοις κατακάμπτειν σε,* Μηνᾶ μακάριε.

Ἐνατενίζων * νοεροῖς ὀφθαλμοῖς πρὸς τὸν Κύριον,* τῆς σαρκὸς τὰ δυσαχθῆ * βασάνων βάρη ὑπέφερες,* γνώμης γενναιότητι,* Μηνᾶ θαυμάσιε.

Μὴ δειλιάσας * τῶν βασάνων τὸ λίαν ἐπίπονον,* πνέων ζήλου θεϊκοῦ,* πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἐχώρησας,* κράζων· Μὴ ζητούμενος * ἦλθον αὐτόκλητος.

Θεοτοκίον.

Ἅδου πυλῶν με * ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς ἀνηγάγετο,* ξύλου

βρώσει πονηρᾷ * θανατωθέντα, Πανάμωμε, * θάνατον ἑκούσιον * καταδεξάμενος.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νενευρωμένος τοῦ Χριστοῦ,* Παμμάκαρ, τῇ παντευχίᾳ,* τῶν πληγῶν τὰς ἀλγηδόνας ὑπέστης,* μαστιζόμενος δεινῶς * καὶ σκότει καθειργνύμενος· * ὡς κοινωνὸς δὲ πάθους * καὶ βασιλείας γεγένησαι.

Θεοφορούμενος σαφῶς,* καὶ ζήλῳ πεπυρσευμένος,* τὰς βεβήλους διδαχὰς τῶν ἀφρόνων * διαλέλυκας ταῖς σαῖς * διδασκαλίαις, Πάνσοφε· * τὴν ἐκ Θεοῦ γὰρ χάριν,* Θεόδωρε, κατεπλούτησας.

Ἐν θεωρίαις πρακτικός,* ἐν πράξεσι θεολόγος,* ἐχρημάτισας, Θεόδωρε Πάτερ,* ἀσκητὴς διδακτικός,* ἱερομάρτυς ἔνδοξος,* ὀρθοδοξίας στύλος,* τῆς Ἐκκλησίας ἑδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Ὁ συναΐδιος Πατρὶ * καὶ Πνεύματι Θεὸς Λόγος,* ἀναπλάσαι βουληθεὶς τὸν γενάρχην,* καθ' ὑπόστασιν αὐτὸν * ἐκ σοῦ, Ἁγνή, συνέλαβεν,* ἁγιωτέραν πάντων * σέ, Θεομῆτορ, εὑράμενος.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς * τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει,* καὶ
» τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας,* ἐν τῇ πέτρᾳ με, Χριστέ,*
» τῶν ἐντολῶν σου στήριξον· * ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου * Ἅγιος,
» μόνε φιλάνθρωπε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν ἀσκητικὸν * ἰσάγγελόν τε βίον σου * τοῖς ἀθλητικοῖς * ἐφαίδρυνας παλαίσμασι,* καὶ Ἀγγέλοις σύσκηνος,* θεομάκαρ ὤφθης Θεόδωρε,* σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἡ τὸ πρὶν ἀγνωσίας * σκότει δεινῷ * κρατουμένη, θεόφρον * Μάρτυς Μηνᾶ,* Αἴγυπτος, ἀνέτειλε * σὲ φωστῆρα παγκόσμιον * ἀθεΐας νύκτα * συντόνως ἐλαύνοντα * ταῖς βολίσι, μάκαρ,* τῶν θείων ἀγώνων σου· * ὅθεν τὴν φωσφόρον * καὶ σεπτήν σου ἡμέραν * φαιδρῶς ἑορτάζοντες,* ἐκτενῶς σοι κραυγάζομεν· * Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖα δόγματα * καταπλουτήσας,* πίστιν ἔσωσας * ὀρθοδοξίας,*

προκινδυνεύσας ὑπὲρ ταύτης, Θεόδωρε,* ἐν ἐξορίαις ἀθλήσας καὶ μάστιξιν,* ἐν φυλακαῖς καρτερήσας τὴν κάκωσιν.* Πάτερ Ὅσιε,* Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,* δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεία γέγονας * σκηνὴ τοῦ Λόγου,* μόνη, πάναγνε * Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον * ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν,* ἀποκάθαρον,* πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι,* παρέχουσα, σεμνή, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος * ἀμνὰς τοῦ Λόγου,* ἡ ἀκήρατος * Παρθενομῆτορ,* ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα * μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· * Οἴμοι Τέκνον μου! * πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ δʹ. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ῥαντισμῷ σου τῶν αἱμάτων * κατεσβέσθησαν ἄνθρακες * τῆς πολυθείας· * φάλαγξ τῶν δαιμόνων βεβύθισται· * ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία κατηρδεύθη δέ,* Ἀθλοφόρε παμμάκαρ,* Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Τῇ ἐν ξύλῳ ἀναρτήσει * εἰκονίζεις τὸ πάθημα * τοῦ Σταυρῷ τὸν ὄφιν,* Μάρτυς, τὸν πικρὸν θανατώσαντος· * τοὺς δὲ ξεσμοὺς ὑπομένεις,* προξενοῦντάς σοι * ἀπολαύσεις τὰς ἐν οὐρανοῖς,* γενναιότατε.

Ὑπὲρ φύσιν ἀλγηδόνων,* Ἀθλητά, πεῖραν ἔλαβες· * ὁ γὰρ θεῖος ἔρως * σοῦ καταχρατήσας τῆς φύσεως,* λήθην, Μηνᾶ, ἐνεποίει,* ἐρεθίζων σε * ἐπεκτείνεσθαι πρὸς αἰκισμοὺς * ἀγαλλόμενον.

Θεοτοκίον.

Σαρκωθέντα ἀποῤῥήτως * τὸν Θεὸν ἀπεκύησας,* ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων * οἶκον ἑαυτῷ δομησάμενον,* τὸν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις * καὶ θελήσεσι * γνωριζόμενον θεοπρεπῶς,* Ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ὁσίου. Σύ μου ἰσχὺς,* Κύριε.

Δῶρον Θεοῦ * δέδοσαι κόσμῳ, φερώνυμε,* ταῖς πλουσίαις * χάρισι λαμπόμενον,* ὡς τὴν πηγὴν * ἔχων ἀληθῶς * τῶν ἀπαυγασμάτων,* τῶν τῇδε, μάκαρ Θεόδωρε· * ἐντεῦθεν Διδασκάλων,* Ἀσκητῶν καὶ Μαρτύρων * συγχορεύειν τοῖς δήμοις ἠξίωσαι.

Ὢ τῆς στεῤῥᾶς * καὶ καρτερᾶς σου ἐνστάσεως! * ἡ τυράννων * θράσος κατεπάτησας· * δι' ἧς σαφῶς * σὺ τὴν ὑπὲρ νοῦν * τῆς ἀγαθαρχίας * ἐσχάτην μακαριότητα * κατέλαβες, Θεόφρον,* ἀσωμάτοις συμψάλλων· * Τῇ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Ῥῆμα Θεοῦ * σοὶ ἐνοικῆσαν φανότατα,* τῶν δογμάτων,* πάνσοφε Θεόδωρε,* τοὺς ποταμοὺς * βρύει δαψιλῶς· * οἷς νῦν ἐντρυφῶντες,* οἱ φοιτηταί σου, θεόπνευστε,* βοῶμεν εὐχαρίστως,* ἐν φωναῖς ἀσιγήτοις· * Τῇ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Ὅλον ἐν σοὶ * ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, * ὅλως ὅλῳ,* Πάναγνε, ἑνούμενος,* ὁ πατρικοὺς * κόλπους μὴ λιπὼν,* καὶ τὴν σὴν γαστέρα * οἰκῆσαι καταδεξάμενος· * ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας * ἑκουσίως πτωχεύσας,* καὶ πλουτίσας τὸν κόσμον Θεότητι.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου ἤστραψας * φαιδρῶς μαρμαρυγαῖς,* ἀμαυρώσας τὴν ζοφερὰν * ἀθεΐαν, πάνσοφε,* καὶ κατεφώτισας * τῶν Πιστῶν πληρώματα,* Ἀθλητὰ Μηνᾶ πανεύφημε.

Ἠφανίστη ἅπασα * ἐπίνοια ἐχθρῶν * τῇ στεῤῥᾷ σου ὑπομονῇ· * οὐ λιμὸς, οὐ μάστιγες,* οὐδὲ κατάφλεξις,* οὐ τριβόλων κάκωσις * σοῦ τὸ πρόθυμον ἠμαύρωσεν.

Θεοτοκίον.

Νεουργεῖ φθαρέντα με * τικτόμενος ἐκ σοῦ * ὑπὲρ φύσιν ὁ λυτρωτὴς,* παλαιᾶς κατάρας με * ἐκλυτρωσάμενος,* Θεομῆτορ ἄχραντε,* ὃν ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Τοῦ Ὁσίου. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νοῦν ψυχὴν τε καὶ σῶμα * λόγῳ καθηράμενος,* ναὸς πανέντιμος * τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων * ἐχρημάτισας, Πάτερ Θεόδωρε,* εὐωδίας θῦμα * ὅλον σαυτὸν Χριστῷ προσφέρων,* ἱερεὺς καὶ θυσία γενόμενος.

Ἐλλαμπόμενος, μάκαρ,* αἴγλῃ τῇ τοῦ Πνεύματος,* πᾶσιν ἀπήστραψας * θεολόγῳ γλώσσῃ * τῆς Τριάδος τὸ φέγγος τὸ ἄχραντον,* τῆς ὑπὲρ νοῦν τοῦ Θεοῦ Λόγου * τὸ ἀπόῤῥητον, Πάτερ, μυστήριον.

Νοερῶς τοῖς Ἀγγέλοις * νῦν συναυλιζόμενος,* Χριστὸν δυσώπησον,* τῶν παθῶν ῥυσθῆναι * καὶ κινδύνων τοὺς σὲ μακαρίζοντας,* καὶ τὴν σὴν τιμῶντας * πανευκλεῆ καὶ θείαν μνήμην,* παμμακάριστε μάκαρ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ἀνεκφράστῳ, Παρθένε,* τρόπῳ ἐνοικήσας σοι,* ἄνθρωπος γίνεται * ὁ πρὸ τῶν αἰώνων * ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψας, τὸν δ' ἄνθρωπον * ἐκ φθορᾶς λυτροῦται,* καὶ πρὸς ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν * ἐπανάγει, ὡς μόνος φιλάνθρωπος.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ ϛ'. Ἐβόησε,* προτυπῶν.

Ἀνάλγητος * διαμένεις πυρὶ δαπανώμενος,* καὶ τριχίνοις * τὰς πλευρὰς προστριβόμενος ῥάκεσιν· * ἡ γὰρ θεία χάρις * συμπαροῦσα, Μηνᾶ, σὲ ἐνίσχυσε.

Παρίστασο * πρὸ βημάτων τυράννων κρινόμενος,* καὶ τὴν πλάνην * στηλιτεύων, Μηνᾶ πανᾳοίδιμε· * σεαυτὸν δὲ στήλην * εὐσεβείας πιστοῖς παρεχόμενος.

Ἱδρῶτί σου * τῶν ἀφώνων τὴν πλάνην ἐξήρανας * τῶν εἰδώλων,* σεαυτὸν δὲ ναὸν ᾠκοδόμησας * τῆς σεπτῆς Τριάδος,* Ἀθλοφόρε Μηνᾶ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον * τὰ ἀνίατα πάθη, Πανάμωμε,* τῆς ψυχῆς μου * τῇ μοτώσει τῆς σῆς ἀγαθότητος,* ἀγαθὸν Σωτῆρα,* τὸν Χριστόν, τοῖς ἐν κόσμῳ κυήσασα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Σωφρόνως σου τὴν ζωήν,* Θεόδωρε μάκαρ, ἤνυσας,* δικαιοσύνῃ σαφῶς,* ἀνδρείᾳ φρονήσει τε * τερπνότατον ὄχημα * ἀρετῶν ἡρμόσω * σεαυτῷ, θεόφρον Ὅσιε.

Μυρίζουσιν εὐπρεπῶς * δογμάτων οἱ θεῖοι λόγοι σου,* καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν * αἱρέσεων ἅπαντας * ἀνάγουσι, Πάνσοφε,* τῆς ὀρθοδοξίας * πρὸς μετάρσιον ἀκρότητα.

Ἀνέτειλέ σου τὸ φῶς,* καὶ τούτου, Πάτερ, ἡ σύζυγος * νῦν εὐφροσύνη σαφῶς· * ὡς φοίνιξ γὰρ ἤνθησας,* παμμάκαρ Θεόδωρε,* καὶ καθάπερ κέδρος * ἐπληθύνθης, ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Σωθείημεν διὰ σοῦ,* Θεογεννῆτορ Πανάμωμε,* καὶ τύχοιμεν ἀληθῶς * τῆς θείας ἐλλάμψεως,* Θεοτόκε ἄχραντε,* τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως * σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ· * πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ
» βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα,*
» καὶ ἐπάκουσόν μου,* ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Μάρτυρος.

Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς εὐσεβείας Μάρτυρας * καὶ ἀθλητὰς θεόφρονας * ἡ Ἐκκλησία γεραίρει, δοξάζουσα * τοὺς θείους ἄθλους σήμερον * Μηνᾶ τοῦ ἀθλοφόρου,* Βίκτωρος τοῦ γενναίου,* καὶ Βικεντίου τοῦ γενναιόφρονος· * καὶ ποθοῦσα κραυγάζει, δοξάζουσα * τὸν Φιλάνθρωπον.

Ὁ Οἶκος. Τῇ Γαλιλαίᾳ.

Μεγάλης πρόξενος ἡμῖν * ὑπάρχει θυμηδίας * ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων,* κατὰ παθῶν ἀνδρίαν * καὶ ἀριστείαν κατ' ἐχθρῶν * ἐπιδεικνυμένη,* ἐν φαιδρᾷ καὶ προσηνεῖ * ὁμολογίας χάριτι.* Δεῦτε οὖν ἐν ταύτῃ, φιλέορτοι * πάντες, εὐφρανθῶμεν,* τῆς προσκαίρου εὐφροσύνης * τὴν κρείττονα καὶ τελεωτέραν * Μηνᾶ

τοῦ Ἀθλητοῦ τὴν μνήμην τελοῦντες,* καὶ λαμβάνοντες παθῶν * δῶρον τὴν λύσιν· * τούτων δὲ δοτὴρ * Χριστὸς ὁ Θεὸς ὑπάρχει,* ὁ τῶν Μαρτύρων ἀκήρατος στέφανος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μηνᾶ τοῦ ἐν τῷ Κοτυαείῳ.

Στίχ. Αἴγυπτος ὄντως, εἰ τέκῃ, τίκτει μέγα.
Τμηθεὶς ἀληθὲς τοῦτο Μηνᾶς δεικνύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βίκτωρος.

Στίχ. Οὐ δειλιῶν ἦν οὐδὲ Βίκτωρ πρὸς ξίφος,
Πᾶσαν μακρὰν που καρδίας θεὶς δειλίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βικεντίου Διακόνου.

Στίχ. Βληθεὶς ὁ Βικέντιος ἐν φρουρᾷ φέρει·
Λυθεὶς δὲ φρουρᾶς σαρκικῆς, ἄνω τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Στεφανίδος.

Στίχ. Δένδροις Στεφανὶς προσδεθεῖσα φοινίκων,
Τῶν Μαρτύρων ἤνθησεν ὡς φοίνιξ μέσον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου, Ἡγουμένου τῶν Στουδίου.

Στίχ. Πολλὰς ἀμοιβὰς, Θεόδωρε τρισμάκαρ,
Βίου μεταστὰς, ὡς βιοὺς εὖ, προσδόκα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διακώσας ἐν πυρί.

Συναπεβάλου ταῖς πληγαῖς * σὺ τοὺς δερματίνους χιτῶνας * τῆς ἁμαρτίας· καὶ στολὴν * ἐνέδυσω μηκέτι παλαίωσιν * δεχομένην, Μακάριε,* ἣν ἐξύφανεν ἡ χάρις * ἐπιφανεῖσα.

Τῇ πυρπολήσει τῶν πολλῶν,* Μάρτυς, καὶ σεπτῶν σου ἀγώνων,* ἡ ἀκανθώδης πονηρὰ * ἀθεΐα τεφροῦται, αἱμάτων τε * ταῖς ῥοαῖς ἀποσβέννυται * ἀγνωσίας ἐπηρμένη * πυρὰ, Παμμάκαρ.

Ἔχων ἀφθόνους δωρεὰς,* καὶ θαυματουργίας πηγάζεις * τοῖς τὴν σεπτήν σου ἑορτὴν * ἐκτελοῦσι, Μηνᾶ ἀξιάγαστε,* καὶ συμπράττεις τοῖς ψάλλουσιν· * Ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ καρπὸς * τῆς εὐλογημένης γαστρός σου,* ὃν εὐλογοῦσιν οὐρανῶν * αἱ Δυνάμεις, βροτῶν τε συστήματα,* ὁ ἡμᾶς λυτρωσάμενος * τῆς κατάρας τῆς ἀρχαίας,* Εὐλογημένη.

Τοῦ Ὁσίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἰδὼν ὁ προγνώστης σου * τῆς διανοίας * τὴν καθαρότητα,* λογικῶν σε προβάτων * καθηγεμόνα, Πάτερ, προβάλλεται· * ᾧ

νῦν, παμμάκαρ * κραυγάζεις Θεόδωρε· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ θεῖον εἰκόνισμα * μορφῆς, τρισμάκαρ,* τῆς ἀνθρωπίνης Χριστοῦ * προσκυνῶν διετέλεις, * τοῖς θεομάχοις ἀντιταττόμενος * μέχρι θανάτου,* καὶ ψάλλων, Θεόδωρε· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου ἅλατι * διηρτυμένος * ὤφθη, Θεόδωρε,* καὶ ὁ βίος σου, Πάτερ, * λελαμπρυσμένος αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος· * ᾧ νῦν ἀστράπτων * βοᾷς ἀγαλλόμενος· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται * Δαυῒδ τοῦ θείου * ἡ θεία πρόῤῥησις· * λιτανεύουσιν ὄντως * τῷ σῷ προσώπῳ, Θεογεννῆτορ ἁγνή, * οἱ κεκτημένοι * τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος,* καὶ εὐλογοῦσι Θεόν, * τὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Μαρτύρων. Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὡράθης ὡς ἄρτος ἐν τῷ μέσῳ * πυρᾶς ἁπτομένης ἐξοπτώμενος,* θῦμα ὡς ἀμώμητον,* τέλειον ὡς σφάγιον,* ὡς ἱερεῖον ἔμψυχον * ὁλοκαυτούμενος,* καὶ θείαν εὐωδίαν ἐκπέμπων,* ἣν Θεὸς ὠσφράνθη,* Μηνᾶ, Θεοῦ θεράπον.

Συρόμενος, Μάρτυς, καὶ τριβόλοις * ὀξέσι κεντούμενος, συνέτριψας * κέντρα τοῦ ἀλάστορος,* ξίφει δὲ τεμνόμενος,* ὡς ἐν ἐκτάσει πίστεως,* ὅπλοις διέκοψας * ἀνόμων κεφαλάς, Ἀθλοφόρε,* μέλπων· Εὐλογεῖτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λυθεὶς τῆς σαρκὸς πληγῇ τοῦ ξίφους,* στοργῇ συνεδέθης τελεώτερον,* Μάρτυς, τοῦ Δεσπότου σου· * πρόσωπον πρὸς πρόσωπον,* νῦν δὲ ὁρᾷς θεούμενος, * Μηνᾶ, καὶ μέλπεις αὐτῷ· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἰκεῖ ἐν γαστρί σου ὑπὲρ λόγον * ὁ λόγῳ δημιουργήσας κτίσιν ἅπασαν· * βρέφος καθορᾶται δὲ * σοῦ ἀποτικτόμενος,* ὁ πρὸ αἰώνων, ἄχραντε,* ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθείς,* ὃν πᾶσα εὐλογεῖ καὶ δοξάζει * κτίσις, Θεοτόκε,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Νεσοβημένους ἔδειξας,* θεοφόρε Θεόδωρε,* τοὺς ἐφευρετὰς * τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων,* διδάσκων τὴν ἄχραντον * τιμητικῶς εἰκόνα Χριστοῦ * σέβειν προσκυνεῖν τε * καὶ τιμᾶν θεοφρόνως,* καὶ μέλπειν τῷ Δεσπότῃ· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε,* λαός, ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Διὰ παντὸς τοῦ βίου σου,* θεοφόρε Θεόδωρε,* τῆς ὀρθοδοξίας *

ὁδηγὸς γεγέννησαι,* φωστὴρ φαεινότατος,* θεοειδὴς διδάσκαλος,* τύπος Μοναστῶν,* καὶ ἀκριβὴς νομογράφος,* διδάσκων ἀναμέλπειν· * Ἱερεῖς, εὐλογεῖτε,* λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι,* εὐσεβείας διδάσκαλος * καὶ τῆς ἀληθείας * ἀψευδὴς συνήγορος,* Παμμακαρ, γενόμενος· * ἐν οὐρανοῖς δὲ Δῶρον Θεοῦ,* τῆς δικαιοσύνης * ἀνεδήσω στεφάνους,* τὸν δρόμον ἐκτελέσας,* καὶ τὴν πίστιν τηρήσας,* Χριστὸν δοξολογήσας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνώσει τὸν νοῦν ἐλάμπρυνας,* σωφροσύνῃ τὴν ἔφεσιν,* καὶ τὸ θυμικὸν δὲ * τῇ ἀνδρείᾳ ἔζωσας,* ἰθύνας, Θεόδωρε,* δικαιοσύνῃ, πάνσοφε,* ἱεροπρεπῶς τὰς ψυχικάς σου δυνάμεις,* συμφώνως ἀναμέλπων· * Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε,* λαὸς, ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Δέσποινα,* τῆς ψυχῆς μου τὰ τραύματα,* καὶ τῆς ἁμαρτίας τὰς οὐλὰς ἐξάλειψον,* Θεὸν ἡ κυήσασα,* τὸν ἐπὶ πάντων, Κόρη ἁγνὴ,* ἐκ παρθενικῆς * ἀπειρογάμου νηδύος· * ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν,* ἱερεῖς ἀνυμοῦσι,* λαὸς ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

« Ἑπταπλασίως κάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος * τοῖς
» θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι * πε-
» ρισωθέντας τούτους ἰδὼν,* Τὸν Δημιουργὸν * καὶ Λυτρωτὴν ἀνε-
» βόα,* οἱ Παῖδες, εὐλογεῖτε,* Ἱερεῖς, ἀνυμνεῖτε,* λαὸς, ὑπερυψοῦτε *
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Μαρτύρων.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γῆ σου νῦν τὸ σῶμα τὸ στεῤῥὸν,* Μακάριε,* ἐναθλῆσαν κατεκάλυψε· * φέρει τὸ πνεῦμα οὐρανὸς δὲ,* σὺν πνεύμασι Μαρτύρων γηθόμενον,* καὶ φαιδροτάτῃ δόξῃ λαμπόμενον· * ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Οἰκεῖς μετ' Ἀγγέλων ἐν φωτὶ,* ἰσάγγελον * πολιτείαν ἀσπασάμενος· * βλέπεις νοῒ κεκαθαρμένῳ,* Μηνᾶ, τὴν τοῦ Κυρίου τερπνότητα,* πλουσίως ταῖς ἐκεῖθεν λαμπόμενος * φωτοχυσίαις, ἀξιάγαστε.

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον Χριστὸν,* πανεύφημε,* ἀπολαύεις τῆς θεώσεως· * ἔστης τοῦ πόθου ἐπιφθάσας,* Μηνᾶ, τῶν ἐφετῶν τὸ ἀκρότατον· * ἡμῶν δὲ μνημονεύοις, τῶν πόθῳ σου * μνήμην τελούντων τὴν πανίερον.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν ἡμῖν * ἐκύησας * Θεὸν Λόγον, Μητροπάρθενε· * ὅθεν κυρίως Θεοτόκον * καρδίᾳ σε καὶ γλώσσῃ κηρύττοντες,* φωνήν σοι τοῦ Γαβριὴλ προσφθεγγόμεθα,* Χαῖρε, βοῶντες πάντων Δέσποινα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ῥοαῖς σου τῶν δακρύων,* ὡς Ἀσκητής, * καὶ πηγαῖς τῶν αἱμάτων,* ὡς Μάρτυς Χριστοῦ * ἐκλαμπρυνθείς,* λάμπεις ἑκατέρωθεν τηλαυγῶς,* δικαιοσύνην, Ὅσιε,* περιβεβλημένος ὡς Ἱερεύς,* τῶν θείων ἀνακτόρων * χορεύων ἐνδοτάτῳ * περὶ Θεόν, Πάτερ Θεόδωρε.

Ἁγίως σου τὸν δρόμον * διαδραμών,* ἐν Ἁγίων ἁγίοις σκηνώμασι * νῦν κατοικεῖς,* στέφος ἀφθαρσίας ἀπειληφώς,* καὶ βασιλείας ἔνδυμα * μεγαλοπρεπές τε καὶ ἱερόν· * ἐν οἷς ἠγλαϊσμένος,* Θεόδωρε, παρέστης * τῷ σῷ Δεσπότῃ ἀγαλλόμενος.

Ἰδεῖν κατηξιώθης * τῶν ἀγαθῶν * τὴν πηγήν, θεοφόρε Θεόδωρε,* ὡς μετελθὼν * βίον ἐνθεώτατον ἀληθῶς· * καὶ τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως,* διὰ πολιτείας εἰλικρινοῦς * τὸν νοῦν ἐλευθερώσας,* καὶ Μάρτυς στεφηφόρος * γεγενημένος ὤφθης ἄριστος.

Ῥημάτων σου ὁ φθόγγος,* Δῶρον Θεοῦ,* ἐπὶ πάσης ἠκούσθη,* πανεύφημε,* οἷα βροντή,* τὰς τῆς οἰκουμένης ἐσχατιάς· * ὡς ποταμοὶ δὲ βρύουσι * τῶν σῶν διδαγμάτων αἱ διδαχαί· * Θεόδωρε, διό σε * ὡς θεῖον θεηγόρον * νῦν ἐπαξίως μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης, ὦ Παρθένε,* Μήτηρ Θεοῦ,* ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα * ἐν σώματι * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ,* ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο * πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· * ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων * ἐπέκεινα νοοῦμεν,* εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ * ὁ οὐρανός,* καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη *
» τὰ πέρατα,* ὅτι Θεὸς * ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· *
» καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό
» σε, Θεοτόκε,* Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύ-
» νουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Μαρτύρων.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τοὺς οὐρανοὺς ἀστέρες * κατακοσμοῦσιν, Οἰκτίρμον,* τὴν ἐκκλησίαν, Μηνᾶς δέ,* Βίκτωρ, Βικέντιος κοσμεῖ,* καὶ Στεφανίς, δι' ὧν σῶσον * ἡμᾶς τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὑπὲρ τῶν θείων εἰκόνων* ὑπέμενας πᾶσαν θλῖψιν,* βασάνους καὶ ἐξορίας· * διὸ διπλοῦν καὶ τὸ στέφος * ἐκ δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου * ἐδέξω, Ὅσιε Πάτερ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐν σοί, πανάχραντε Κόρη,* ἐθεωρήθησαν ὄντως * αἱ τοῦ Κυρίου πορεῖαι,* καὶ τοὺς βροτοὺς ὁδηγοῦσιν,* ἔνϑα χορεῖαι Ἀγγέλων * καὶ πάντων Ἁγίων δῆμοι.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἶτα λέγομεν·

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος β΄.

Δεῦτε, φίλαθλοι,* τὴν πρισαυγῆ τῶν Μαρτύρων * τιμήσωμεν χορείαν,* Μηνᾶν τε καὶ Βίκτωρα καὶ Βικέντιον,* ὅτι αἵματα ἔδωκαν,* καὶ ὠνήσαντο τὴν αἰώνιον ζωήν· * διὸ * καὶ καρτερικῶς ἀντέλεγον * τῷ ἐφευρετῇ τῶν κακῶν· * Οὐ προκρίνομεν τὰ φθαρτὰ τῶν ἀφθάρτων· * οὐ στρατευόμεθα βασιλεῖ θνητῷ γηΐνῳ,* ἀλλὰ τῷ ζῶντι βασιλεῖ στρατευόμεθα,* τῷ ἀεὶ βοῶντι τοῖς πιστοῖς· * Ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ,* κἂν ἀποθάνῃ ζήσεται.

Δόξα, Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Τὸν ἀριστέα τοῦ Χριστοῦ,* Μηνᾶν τὸν ἀοίδιμον,* συνελθόντες, οἱ πιστοί,* ἐγκωσμίοις μαρτυρικοῖς,* καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν· * Οὗτος γὰρ τὸν πρὸς ἐχθροὺς ἀοράτους * πόλεμον ὑπελθών,* καὶ νομίμως ἀθλήσας,* ἀξίως τὸ τῆς νίκης βραβεῖον ἐδέξατο. * Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς * μετ' Ἀγγέλων χορεύων * τὴν ἀκατάλυτον χορείαν,* αἰτεῖται τῇ οἰκουμένῃ εἰρήνην,* καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Φωτὸς ἐνδιαίτημα,* Ἁγνή,* μόνη ἐχρημάτισας * τοῦ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαντος· * ὅθεν κραυγάζω σοι· * Τὴν ἐσκοτισμένην * ψυχήν μου τοῖς πάθεσι,* φωτὶ τῶν ἀρετῶν καταφαίδρυνον,* καὶ ἐν σκηνώμασι * φωτεινοῖς σου κατασκήνωσον,* ἐν ἡμέρᾳ * τῆς κρίσεως, Ἄχραντε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον,* Χριστέ,* ἡ Παρθένος βλέπουσα,* ὀδυρομένη ἐβόα σοι· * Τέκνον γλυκύτατον,* πῶς ἀδίκως πάσχεις; * πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι,* ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; * Μή λίπῃς μόνην με,* εὐεργέτα πολυέλεε,* τὴν μητέρα * καὶ δούλην σου, δέομαι.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ΄. **Ἔδωκας σημείωσιν.**

Ἐσκόρπισας, ἔδωκας * τοῖς δεομένοις τὸν ἄρτον σου,* Ἰωάννη θαυμάσιε,* ἔλεος μιμούμενος * τοῦ συμπαθεστάτου,* Ὅσιε, Δεσπότου· * διό σου μένει ἀληθῶς * εἰς τὸν αἰῶνα * ἡ μνήμη, Ἅγιε· * ἣν πίστει ἑορτάζοντας * ταῖς σαῖς πρεσβείαις περίσωζε * πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων,* Ἱεράρχα πανόλβιε.

Σοῦ τὴν καθαρότητα,* καὶ τοῦ νοὸς τὴν εὐθύτητα,* καὶ τὸν τρόπον τὸν ἔνθεον,* ὁ βλέπων τὰ κρύφια * κατιδὼν ἀνάγει,* εἰς μέγιστον θρόνον,* χρίσας τῷ μύρῳ σε, σοφὲ,* καὶ τελειώσας,* καὶ ποίμνης οἴακας * σαφῶς ἐγχειρισάμενος,* ἣν πρὸς λιμένας ὡδήγησας * τοῦ ἐνθέου θελήματος,* Ἰωάννη θεσπέσιε.

Πάντα τὰ αἰτήματα * τῆς σῆς καρδίας ὁ Κύριος,* ἀξιάγαστε, δέδωκε· * πάσας γὰρ ἐτήρησας * τὰς νομοθεσίας * τὰς σωτηριώδεις· * τὸν γὰρ Θεὸν ὁλοσχερῶς,* καὶ τὸν πλησίον,* θεομακάριστε,* ὡς σεαυτὸν ἠγάπησας * καὶ δεομένοις ἐπήρκεσας· * διὰ τοῦτο σε σήμερον,* Ἰωάννη, γεραίρομεν.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄. **Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.**

Τί σε νῦν καλέσωμεν, Ἅγιε; * ποταμὸν τῆς νοητῆς,* ἐκπορευόμενον Ἐδέμ· * ὀχετὸν τῶν τοῦ Θεοῦ * χορηγουμένων δωρεῶν· * πλημμύραν * διδαγμάτων τῶν τῆς χάριτος· * κρατῆρα * τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώσεως· * προσεκτικὸν συντονώτατον,* διδακτικὸν πρακτικώτατον. * Ἱκέτευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσωμεν, Ὅσιε; * γεωργὸν τῶν ἀθανάτων,* παμμακάριστε, φυτῶν· * φυτουργὸν τοῦ νοουμένου * Παραδείσου τῶν πιστῶν· * νομίμων * θεοσδότων ἐμπειρότατον· * δογμάτων * θεοπνεύστων ἐπιστήμονα· * ἑρμηνευτὴν εὐφυέστατον,* καὶ παιδευτὴν ἱκανώτατον.* Ἱκέτευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω, Θαυμάσιε; * ὁριστὴν τῆς συζυγίας,* σωφροσύνης βραβευτήν· * παιδευτὴν τῶν Μοναζόντων, * παρθενίας ὁδηγὸν,* δικαίως * ἀμφοτέροις ταλαντεύοντα, * ὡς πείρᾳ,* διελ-

θόντα τὰ ἑκάτερα.* Πολλὰ τὰ σὰ προτερήματα καὶ * ἔνθεός σου ἡ ἄσκησις.* Ἱκέτευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Ἡ τοῦ ἐλέους πηγὴ * τοῖς ἐνδεέσι πλημμυρεῖ * εὐσυμπαθήτους οἰκτιρμούς,* Ἰωάννης ὁ Χριστοῦ μιμητής,* ὁ μέγας Ποιμὴν * τῶν Ἀλεξανδρέων καὶ φωστήρ.* Δεῦτε, χορεσθῶμεν,* οἱ πτωχοί, κατὰ πνεῦμα * μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν ἱλαρότητα· * φιλευσπλάγχνῳ γὰρ στοργῇ * Χριστὸν ξενίσας διὰ τῶν πενήτων,* ὡς πάλαι Ἀβραάμ,* τοῦ μακαρισμοῦ ἠξιώθη,* καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύει,* ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι * ὁ ταλαίπωρος ἐγώ,* Δέσποινα τοῦ κόσμου, προσοίσω; * εἰ μὴ δακρύων πηγὰς * καὶ ἐξομολόγησιν * τῶν πεπραγμένων μοι· * ἀλλ' ἱλέῳ σου ὄμματι* ἐπίβλεψον, Κόρη, * ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν * τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· * λῦσον * τῶν παθῶν μου τὰ νέφη,* καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος,* δέομαι, ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ξύλῳ * τοῦ Σταυροῦ σε, Ἰησοῦ,* προσαναρτηθέντα ὁρῶσα,* ἡ ἀπειρόγαμος * ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· * Τέκνον γλυκύτατον,* ἵνα τί ἐγκατέλιπες * ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν * μόνην φῶς ἀπρόσιτον * τοῦ προανάρχου Πατρός; * σπεῦσον,* καὶ δοξάσθητι, ὅπως * δόξης ἐπιτύχωσι θείας,* οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. προσόμια τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. ά. Χαίροις * ἀσκητικῶν.

Χαίροις,* τῆς Ἐκκλησίας φωστὴρ * τῆς οἰκουμένης,* τὸ περίβλεπτον καύχημα,* τὸ κλέος * Ἀλεξανδρείας,* ὀρθοδοξίας κρηπίς,* ἐγκρατείας στάθμη * καὶ ἀσκήσεως,* λιμὴν τῶν ἐν ζάλῃ * κινδυνευόντων, ἡ λύτρωσις,* πύργος ἰσχύος,* καὶ φρουρὸς ἀσφαλέστατος,* νόμος ἔμπρακτος,* εὐποιΐας τὸ πέλαγος· * δότης ὁ ἱλαρώτατος,* ὁ πᾶσι τὰ πρόσφορα * νέμων πλουσίως, Παμμάκαρ,* τοῖς σοὶ ἐν πίστει προστρέχουσι.* Χριστὸν ἐκδυσώπει,* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις,* ὁ τῶν πεινώντων τροφεύς,* τῶν δεομένων * παροχεὺς ἀφθονώτατος,* ἡ βρύσις * τῆς συμπαθείας,* ἡ τοῦ ἐλέους πηγή,* καταπονουμένων * ἡ ἀντίληψις,* χηρῶν ὁ προστάτης,* τῶν ἀσθενούντων ἐπίσκεψις,* γυμνητευόντων * ἀσφαλὲς περιβόλαιον,* ἡ ὀξυτάτη * τῶν πιπτόντων ἀνόρθωσις.* Πάτερ ὑπερουράνιε,* ἐλέῳ σου ὄμματι * ἄνωθεν πρόσχες, καὶ θείας * φιλανθρωπίας μετάδο-

σιν,* Χριστὸν * καταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει,* καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις,* χειραγωγία τυφλῶν,* παιδαγωγία * τῆς νεότητος, ἔνδοξε,* τοῦ γήρως * ἡ βακτηρία,* τῶν πλανωμένων ποιμὴν,* τῶν ἁμαρτανόντων * ἡ διόρθωσις,* λειμὼν * εὐωδέστατος,* μυροθήκη τοῦ Πνεύματος,* τῆς εὐποιΐας * ποταμὸς ὁ ἀένναος,* καταγώγιον * τῆς Ἁγίας Τριάδος σεπτόν.* Μέμνησο τῶν ὑμνούντων σε,* ῥυόμενος θλίψεων * καὶ τῶν κινδύνων καὶ νόσων,* καὶ αἰωνίου κολάσεως,* Χριστὸν * ἱκετεύων * τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ὅσιε Πάτερ,* εἰς πᾶσαν τὴν γῆν * ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου,* δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.* Τῶν δαιμόνων * ὤλεσας τὰς φάλαγγας,* τῶν Ἀγγέλων * ἔφθασας τὰ τάγματα,* ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας.* Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν,* εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε,* σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον,* Χριστὲ, ἡ σὲ κυήσασα,* θρηνῳδοῦσα * ἀνεβόα μητρικῶς· * Υἱέ μου καὶ Θεέ μου,* γλυκύτατόν μου Τέκνον,* πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου ἐκτήσω * τὸν μισθόν σου, Πάτερ Ὅσιε,* ταῖς προσευχαῖς ἀδιαλείπτως * ἐγκαρτερήσας * τοὺς πτωχοὺς ἀγαπήσας.* Ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* Ἰωάννη Ἐλεῆμον μακάριε,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς,* τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας,* καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς * εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· * καὶ γέγονας φωστὴρ,* τὴν οἰκουμένην λάμπων τοῖς θαύμασι,* Νεῖλε, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκεται εἷς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ οἱ δύο παρόντες τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς ἐν τῇ θ΄. Ὠδῇ. Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Τῇ συμπαθείᾳ τὸν νοῦν λαμπρυνόμενος,* καὶ τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ,* Πάτερ, πυρσευόμενος,* ἐλεημοσυνῶν * ἀστράπτων ταῖς λαμπρότησι * τοῦ μόνου ἐλεήμονος Θεοῦ * δοχεῖον καθαρώτατον,* Ἰωάννη, γέγονας· * διό σε μακαρίζομεν.

Τὰ δι αἰῶνος ἀεὶ διαμένοντα * σκοπῶν σοφῷ λογισμῷ,* Πάτερ ἱερώτατε,* ἠλλάξω τῶν φθαρτῶν * περιφανῶς τὰ ἄφθαρτα,* καὶ νῦν τοὺς οὐρανοὺς περιπολεῖς,* βοῶν σὺν ἀσωμάτοις χοροῖς· * Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν,* ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὁ τοῦ ἐλέους δοτὴρ χαριτώσας σου * τὴν ἐλεήμονα πρὶν,* Ὅσιε, διάνοιαν,* ἠλέησε πολλοὺς * τῇ θείᾳ μεσιτείᾳ σου· * ἐγένου γὰρ παράκλησις ψυχῶν,* πενήτων τε προμήθεια,* Ἰωάννη πάνσοφε,* θεόφρον ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τοὺς κάτω τοῖς ἄνω συνάψειεν,* ὁ μόνος πάντων Θεὸς * μήτραν ἀπειρόγαμον * ὑπέδυ, καὶ σαρκὸς * φανεὶς ἐν ὁμοιώματι,* τῆς ἔχθρας τὸ μεσότοιχον ἑλὼν,* εἰρήνην ἐμεσίτευσε,* καὶ ζωὴν ἐβράβευσε,* καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἄρδει με Νεῖλος γνωστικῇ παγκαρπίᾳ.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Ἀρδείαις σου, Μάκαρ, ταῖς μυστικαῖς * ἀρδεύων πλουσίως* τὸν ψυγέντα μου λογισμὸν,* ὡς στάχυν τὸν ὕμνον σοι προσφέρειν * ταῖς σαῖς πρεσβείαις καταξίωσον.

Ῥημάτων ῥοαί σου ὡς ἐξ' Ἐδὲμ,* πανόλβιε Νεῖλε,* προερχόμεναι προφανῶς,* τὸ πρόσωπον ἅπαν ἀεννάως * τῆς Ἐκκλησίας καταρδεύουσι.

Δογμάτων καὶ λόγων ὁ ποταμὸς * τῶν σῶν, Θεοῤῥῆμον,* τὰς καρδίας τῶν εὐσεβῶν * ἀρδεύων ποτίζει· δυσσεβῶν δὲ * καταποντίζει τὰ συστήματα.

Θεοτοκίον.

Ἐξήμεσεν Εὔας ταῖς ἀκοαῖς * ἰὸν ψυχοφθόρον * ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσμενής· * Χριστὸν δὲ τεκοῦσα, Θεομῆτορ,* τὴν τούτου βλάβην ἐθεράπευσας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Εὐπρεπὴς ὥσπερ κόρη,* ἐξ ἐλαιῶν στέφανον * ἐπιφερομένη,* ἐπώφθη σοι, Ἀξιάγαστε,* τοῦ Ἐλεήμονος * ἡ εὐσυμπάθητος χάρις,* προσεφελκομένη σε * πρὸς θεῖον ἔλεος.

Ἱερὸν ἐπὶ θρόνον,* ψήφῳ Θεοῦ, ἔνδοξε,* Πάτερ Ἰωάννη,* καθίσας καθάπερ Ἄγγελος,* σὺ πεπολίτευσαι,* εἰρηνικὰς ἀναφέρων,* ἱερὰς θυσίας τε * τῷ πανοικτίρμονι.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ * τὸν συμπαθῆ Κύριον,* Πάτερ, θεραπεύων,* δι' οἶκτον σάρκα πτωχεύσαντα,* πτωχοῖς ἐπήρκεσας,* ξένους ἀστέγους συνῆξας,* πληρωτὴς προστάξεων * θείων γενόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοί, Παναγία,* ὁ τοῦ παντὸς αἴτιος,* δι' ὑπερβολὴν * εὐσπλαγχνίας θέλων ἐσκήνωσε,* καὶ καθηγίασε * τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν,* παραβάσει πρότερον * ἐξολισθήσασαν.

Τοῦ Ὁσίου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἵνα τὰ χαρίσματα,* Πάτερ, τοῦ Πνεύματος φέρῃ σου * ὁ λογισμός,* τοὺς τῆς πονηρίας * λογισμοὺς ἀπεδίωξας.

Μύρον εὐωδέστατον * τῆς προσευχῆς ἡμῖν ἔπνευσας,* Ἱερουργέ,* διὰ θεωρίας * πρακτικῆς ἐκτιθέμενος.

Ἔβλυσας διδάγματα * σὺ ἐπουράνια, Πάνσοφε,* ὡς ἐκ πηγῆς,* καὶ τῆς Ἐκκλησίας * τοὺς τροφίμους ἐπλούτισας.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα * τὸ τῆς σαρκὸς ἡμῶν, Πάναγνε,* ἡ τὴν πηγὴν * τῆς ἀθανασίας * τοῖς ἀνθρώποις πηγάσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι, Κύριε· * σὺ εἶ
» τὸ φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων,* καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὰς φρυγανώδεις τῶν παθῶν * τῶν ἐκ τοῦ σώματος * ἐπαναστάσεις τμητικῶς,* Νεῖλε μακάριε,* ἐν ἀγρύπνῳ σου συνέκοψας ἱκεσίᾳ· * ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν * πρὸς τὸν Κύριον,* ἐκ παντοίων με κινδύνων * ἐλευθέρωσον,* ἵνα κράζω σοι· * Χαίροις, Πάτερ παγκόσμιε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς σου τῶν ἐπιγείων * ἐξισχύσειε, Νεῖλε,* εἰπεῖν τῆς πολιτείας τὰ ἄθλα,* καὶ τοῦ βίου σου τοὺς ἀμέτρους μόχθους,* καὶ πολλοὺς κόπους σου,* οὓς ἐπὶ γῆς * ὡς ἄσαρκος ἐτέλεσας; * ἀλλ' ὅμως ἴδε,* οὕτω σοι κράζω·

Χαίροις, Θεοῦ * ποταμὲ χαρίτων· * χαίροις, Χριστοῦ * διδαγμάτων πλημμύρα.

Χαίροις, τῆς σοφίας * κρατὴρ καὶ τῆς γνώσεως· * χαίροις, ἀθανάτων * φυτῶν τὸ γεώργιον.

Χαίροις, δόγμα πρακτικώτατον * θεοπνεύστων λογίων· * χαίροις, νόμου ἐμπειρότατε * θεοδότου ἑρμηνεύς.

Χαίροις, τοῦ νοουμένου * Παραδείσου φυτουργέ· * χαίροις, τῆς παρθενίας * φυλακτήριον μέγα.

Χαίροις, τερπνὴ * κιθάρα τοῦ Πνεύματος· * χαίροις, παθῶν * ῥιζοτόμος μάχαιρα.

Χαίροις, ἀνδρῶν * δικαίων τὸ ἔρεισμα· * χαίροις, πιστῶν * γηγενῶν ὁ προστάτης.

Χαίροις, Πάτερ παγκόσμιε.

Καθίσμα τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐλεήμονα γνώμην * ἀναλαβών,* εὐσυμπάθητος ὤφθης,* προσεπαρκῶν * πτωχοῖς ἐνδεέσι τε,* Ἰωάννη θεόπνευστε· * διὰ τοῦτο κλῆσιν * τῇ πράξει κατάλληλον,* παρὰ πάντας, μάκαρ * Ἁγίους ἐπλούτησας· * ὅθεν ὁ δοτὴρ σε * τοῦ ἐλέους μεγάλως,* θεόφρον, ἠλέησε,* καὶ φαιδρῶς κατελάμπρυνεν.* Ἱεράρχα πανόλβιε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Καταλαμπρύνας σου τὸν νοῦν * θεωρίαις,* θεολογίας ποταμοὺς * ἐξηρεύξω,* καταρδεύων καρδίας,* Νεῖλε θεοφόρε,* τῶν πίστει ἀρυομένων * σῶν διδαχῶν * τὸ πόμα τὸ διαυγές τε * καὶ καθαρὸν,* καὶ τιμώντων τὴν μνήμην σου * τὴν φωταυγῆ τε καὶ σεπτὴν,* Ὁσίων ἐγκαλλώπισμα,* καὶ Πατέρων τὸ καύχημα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῇ σταθηρᾷ σου, Θεομῆτορ,* πρὸς τὸν Κτίστην,* καὶ τῇ ἀλήκτῳ ἱκεσίᾳ * τοὺς ἐν πίστει * τὸν πανάγιον Τόκον * τὸν σὸν σεβομένους * ἐκ πάσης ῥῦσαι ἀνάγκης * καὶ συμφορᾶς,* καὶ δίδου πρὸς τὸν Υἱόν σου * οἰκειακὴν * παῤῥησίαν, ὡς δυνατὴ * ἐξευμενίσασθαι αὐτὸν,* εὑρεῖν ἡμᾶς διάλυσιν,* ὧν ἐν βίῳ ἡμάρτομεν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν * σωματωθέντα,* καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκ σοῦ,* Σεμνὴ, τεχθέντα,* ἐπὶ ξύλου κρεμάμενον* μέσον τῶν κακούργων* ὁρῶσα, τὰ σπλάγχνα ἤλγεις,* καὶ μητρικῶς * θρηνοῦσα ἐβόας· Οἴμοι! * Τέκνον ἐμὸν,* τίς ἡ θεία καὶ ἄφατος * οἰκονομία σου, δι' ἧς * ἐζώωσας τὸ πλάσμα σου; * Ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ δʹ. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Καθαρὸν καταγώγιον * ὤφθης τῆς Ἁγίας Τριάδος, Ὅσιε,* καὶ ναοῦ θείου κειμήλιον,* καὶ Ἀρχιερέων * ἀκροθίνιον.

Τῇ πολλῇ συμπαθείᾳ σου * Κύριος προσέχων ὁ συμπαθέστατος,* τὴν ψυχήν σου καθηγίασεν,* Ἰωάννη, Πάτερ * ἱερώτατε.

Ἐντολῶν ἀκαταίσχυντος * γέγονας ἐργάτης τοῦ Πανοικτίρμονος,* καὶ ἐπλήσθης ἀγαθῶν αὐτοῦ,* ἐν σκηναῖς ἁγίων * αὐλιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἴασαί μου τὰ τραύματα,* Κόρη, τῆς καρδίας, καὶ κατευόδωσον * τῆς ψυχῆς μου τὰ κινήματα * εἰς Θεοῦ, Παρθένε,* τὰ θελήματα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ἐπανάγαγε, Πάνσοφε,* τῆς τῶν παθημάτων αἰχμαλωσίας με,* ὡς ἀντίλυτρον * καὶ τίμημα * τῷ Θεῷ προσάγων * τὰς ἐντεύξεις σου.

Ἱερῶς ἀνατάξασθαι * τῆς ἐν τῷ Χριστῷ σοφίας τὰ δόγματα,* δοκιμάσας δι' ἀσκήσεως * σεαυτὸν, Παμμάκαρ,* προεκάθηρας.

Λογισμῶν ἅπαν ὕψωμα,* Πάτερ, ἐπαιρόμενον ἐταπείνωσας,* τῇ πλημμύρᾳ τῆς σοφίας σου * ἀφανίσας τούτων * τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ὁ Πατρὶ συναΐδιος,* καὶ ὡς Θεὸς Λόγος τὸ πρὶν ἀσώματος,* ἐπ' ἐσχάτων σεσωμάτωται * ἐξ ἁγνῶν αἱμάτων * σου, Πανύμνητε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ εʹ. Τὸν ἐκ νυκτὸς ἀγνωσίας.

Τοῦ νεκρωθέντος δι' οἶκτον * νέκρωσιν ἑκούσιον,* Πάτερ σοφὲ, μιμούμενος,* ἐσταυρώθης κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσι,* καὶ ζωῆς ὑπερκοσμίου * κατηξιώθης, ἀξιάγαστε.

Μακαρισμοῦ ἠξιώθης,* πρᾶος εὐσυμπάθητος,* εἰρηνικὸς γενόμενος,* καὶ πεινώντων ἄρτος ἀδαπάνητος,* καὶ πενήτων χορηγία * περιβολή τε γυμνητεύουσιν.

Θείαις μεθέξεσι, Πάτερ,* καταχαλλυνόμενος,* οἷάπερ Ἄγγελος,* τῷ Θεῷ ἀμέμπτως ἱερούργησας,* τοὺς πιστοὺς καταφωτίζων * ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν σκοτισθεῖσαν ψυχήν μου * ταῖς φιληδονίαις τοῦ βίου,* Ἁγνὴ πανάμωμε,* τῷ φωτὶ τῷ σῷ ταύτην καταύγασον,* ἡ τὸ φῶς Χριστὸν τεκοῦσα,* τῆς ἀγνωσίας σκότος λύοντα.

Τοῦ Ὁσίου. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Σοφίας ὀρεγόμενος, Πάνσοφε,* τῆς ἐνθέου,* σπουδαίως κατέλιπες * τοῦ βίου πᾶσαν προσπάθειαν.

Γνωστῶς σὺ τὸν ἐπέκεινα γνώσεως,* Θεοφάντορ,* νοητῶς κατείληφας,* ἑνώσει θείᾳ μυούμενος.

Νεφέλην σε τοῖς ὄμβροις τῆς γνώσεως,* Θεοφόρε,* πᾶσαν κατακλύζουσαν,* τὴν ἀγνωσίαν γινώσκομεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς κρίνον ἀναμέσον ἐκλάμπουσαν * τῶν ἀκανθῶν,* εὑρὼν ὁ νυμφίος σε,* Παρθενομῆτορ, ἠγάπησεν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ϛ΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Δεήσεσι καὶ νηστείᾳ σχολάζων,* καὶ ἀγρύπνως τὸν Θεὸν ἱκετεύων,* ὀπτασιῶν * καὶ ὁράσεων θείων * κατηξιώθης, Θεόφρον πανόλβιε,* μυούμενος τὰ ὑπὲρ νοῦν * διανοίας, σοφὲ, καθαρότητι.

Ὡς Ἄγγελος μετὰ σώματος, Πάτερ,* ἐπὶ γῆς ἐπολιτεύσω, θυσίας * εἰρηνικὰς * ἀναιμάκτους τῇ πίστει,* συντετριμμένῃ καρδίᾳ καὶ πνεύματι,* μακάριε, τῷ Ποιητῇ,* Ἰωάννη, προσφέρων γηθόμενος.

Ὁ βίος σου ὑπὲρ ἥλιον λάμψας,* συμπαθείας ἐπαφῆκεν ἀκτῖνας,* τὸ σκοτεινὸν * νέφος ἐξελαυνούσας,* τῶν δεομένων πενίας, πανόλβιε,* θαλπούσας τε τοὺς τῷ κρυμῷ * τῶν δεινῶν κρατουμένους, Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες θεηγόροι Προφῆται * μυστηρίου σου, Παρθένε, τὸ βάθος,* προφητικῶς * προκατήγγειλαν τοῦτο,* φωταγωγούμενοι θείῳ ἐν Πνεύματι· * καὶ νῦν ἡμεῖς περιφανῶς * τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες, πιστεύομεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Σοφίας τῇ δωρεᾷ κοσμούμενος,* καὶ τὸν βίον πολιτείᾳ φαιδρύνας,* ἱερουργὸς * ἐχρημάτισας θεῖος,* τῷ Πλαστουργῷ μεσιτεύων καὶ πλάσματι,* καὶ γέγονας περιφανὴς * καὶ περίβλεπτος, Πάτερ, διδάσκαλος.

Τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν προσήγγισας,* καὶ τῷ θείῳ καλυφθεὶς, Πάτερ, γνόφῳ * παρὰ Θεοῦ,* τῶν δογμάτων τὰς πλάκας,* τὰς θεογράφους, ἐδέξω, πανόλβιε,* καὶ δεύτερος ἡμῖν Μωσῆς,* νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος.

Ἱέρευσας σεαυτὸν ἑκουσίως,* μυστικῶς ὡς ἐθελόθυτον θῦμα * τῷ Πλαστουργῷ,* παριστάμενος, Νεῖλε,* καὶ θεωρίᾳ καὶ πράξει κοσμούμενος· * μνημόνευε οὖν καὶ ἡμῶν,* τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ἰδόντες συμβολικαῖς ἐμφάσεσι,* τοῦ φρικτοῦ σου μυστηρίου τὸ βάθος,* ὅτι Θεὸς * ἐν γαστρί σου σκηνώσει,* οἱ θεηγόροι

Προφῆται προήγγειλαν,* Παναμώμε· καὶ νῦν ἡμεῖς,* τὰς ἐκβάσεις ὁρῶντες, δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον,* καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
» τὰς θλίψεις· * ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη,* καὶ ἡ
» ζωή μου τῷ Ἅδῃ προσήγγισε· * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· * Ἐκ
» φθορᾶς, ὁ Θεός, μὲ ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος βʹ. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τὸν πλοῦτον τὸν σὸν * ἐσκόρπισας τοῖς πένησι,* καὶ τῶν οὐρανῶν * τὸν πλοῦτον νῦν ἀπείληφας,* Ἰωάννη πάνσοφε· * διὰ τοῦτο πάντες σε γεραίρομεν,* ἐκτελοῦντες τὴν μνήμην σου,* τῆς ἐλεημοσύνης ὦ ἐπώνυμε.

Ὁ Οἶκος. Τοῦ Συμεών.

Ἴδιον κάλλος * ἐνθεὶς τῇ ψυχῇ σου,* τὴν γνησίαν ἀγάπην * κεκτημένος, σοφὲ,* καὶ τὴν ὡραίαν συμπάθειαν,* κόρην ὡραίως κεκοσμημένην,* τὴν ἐλεημοσύνην,* κλάδοις ἐλαίας * ἐν τῇ νυκτὶ ἀψευδῶς,* Ἰωαννη, ἑώρακας,* ἱλαρῶς σοι φθεγγομένην· * Ἐαν κτήσῃ με φίλην καὶ σύνοικον,* ἄξω σε ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· * καὶ πεισθείς,* τοῦ σκοποῦ οὐ διήμαρτες,* τῆς ἐλεημοσύνης ὦ ἐπώνυμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τοῦ Ἐλεήμονος.

Στίχ. Ἰωάννης πένησι δοὺς καὶ σκορπίσας,
Ὢ ποῖα Χριστῷ νῦν παρεστὼς λαμβάνει!
Ὤχετο ἀκτεάνων δυοκαιδεκάτῃ Ἐλεητής.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

Στίχ. Αἴγυπτον ἄρδει Νεῖλος· ἀλλὰ καὶ κτίσιν
Λόγῳ κατάρδει, καὶ θανὼν, Νεῖλος μέγας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ ζʹ. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἔργοις τοὺς λόγους τοῦ Σωτῆρος * ἐβεβαίωσας,* καὶ μακαριζομένων * συνετάγης χορῷ,* ὑπάρξας ἐλεήμων,* καὶ καθαρὸς τῷ πνεύματι,* Ἰωάννη θεοφόρε,

Μέλιτος γεῦσις ἡδυτάτη * μετενήνεκται * εἰς δόκιμον χρυσόν σοι· * τῇ πλουσίᾳ σου γὰρ * προσέχων προαιρέσει,* ὁ Ποιητὴς πλουσίας σοι * χορηγεῖ τὰς ἀντιδόσεις.

Φέγγει Τριάδος ἀνεσπέρου * λαμπρυνόμενος,* θεράπον τῆς Τριάδος,* τοὺς τιμῶντάς σε νῦν * φωτίζεις μελῳδοῦντας· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * ὁ Θεὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόνη τὸν ἕνα τῆς Τριάδος* ἀπεγέννησας* ἐν δύο ταῖς οὐσίαις,* ὑποστάσει μιᾷ * ὁρώμενον, Παρθένε· * ᾧ μελῳδοῦμεν· Κύριε * ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Καταρδόμενος, Πάτερ,* ὑετοῖς οὐρανίοις,* ὤφθης πολύφορος,* καρποὺς ὡραιοτάτους * προσάγων τῷ Δεσπότῃ,* τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ σή, Παμμάκαρ, γλῶσσα * καταῤῥάκτας δογμάτων * ἀναπετάσασα,* αἱρέσεως τὴν πλάνην * συντόμως κατακλύζει,* τοὺς πιστοὺς ἐκδιδάσκουσα· * Ὁ τῶν Πατέρων βοᾶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Πολιτείαν Ἀγγέλων * μετὰ σώματος, Πατήρ, ἐν γῇ ἐβίωσας,* καὶ θείαις θεωρίαις * τῶν ἄνω θεαμάτων * ἐνετρύψας καὶ ἔψαλλες· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παρθενικῆς ἐκ νηδύος * σαρκωθεὶς ἐπεφάνης * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν· * διό σου τὴν Μητέρα * εἰδότες Θεοτόκον,* εὐχαρίστως κραυγάζομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ τυράννου.

Φωταυγῆ ἀστέρα * ὁ Χριστὸς ἐν ὕψει σε * τῆς Ἐκκλησίας * ἀναδείξας, Πάτερ,* διὰ σοῦ τοὺς μέλποντας * πίστει φωτίζει· * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐλεήμων ὤφθης,* πρᾶος εὐσυμπάθητος,* ἄκακος, Πάτερ,* πλοῦτος πενομένων,* καὶ στολὴ καὶ ἔνδυμα * γυμνητευόντων,* Εὐλογεῖτε, μέλπων,* τὰ ἔργα, τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν τοῦ Μάρκου θρόνον * ἱερῶς ἐκόσμησας * ἔργοις ἐνθέοις * ἐξαιρέτως, Πάτερ,* ἐλεημοσύνῃ τε * καὶ συμπαθείᾳ· * Ἐλεήμων ὅθεν * ὑπὲρ πάντας κέκλησαι * τοὺς ἐν συμπαθείᾳ * ἐκλάμψαντας Ἁγίους.

Θεοτοκίον.

Ῥείθρου ζῶντος ὤφθης,* Παναγία, σκήνωμα,* ἐξ οὗ πιόντες * οἱ θανατωθέντες,* τὴν ζωὴν κληρούμεθα,* ἀναβοῶντες· * Εὐλογεῖτε, πάντα * τὰ ἔργα, τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ἀρετῆς ἀντείχου * τῆς τελείας,* ἀγαθῶν τὸ πρῶτον * ἀγαπήσας,* καὶ ταῖς αὐτοῦ νῦν ἀστραπαῖς * λαμπόμενος, κραυγά-

ζεις· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γνωστικὴν πλουτήσας * ἐπιστήμην,* πρακτικῆς ἐπέβης * εὐδοξίας,* τῆς χάριτος μαρμαρυγὰς * ἐκπέμπων τοῖς βοῶσι· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κοσμικοὺς θορύβους * ἀποδράσας,* ἡσυχίας ὅρμῳ * προσωρμίσθης,* καὶ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς * ἐνέκρωσας, κραυγάζων· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀσφαλῶς γινώσκοντες,* Παρθένε,* τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα * Θεὸν Λόγον,* ὑμνοῦμέν σε πανευσεβῶς * οἱ πίστει μελῳδοῦντες· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

« Μουσικῶν ἐργάνων * συμφωνούντων,* καὶ λαῶν ἀπείρων *
» προσκυνούντων * εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ,* τρεῖς Παῖδες μὴ
» πεισθέντες,* τὸν Κύριον ἀνύμνουν * καὶ ἐδοξολόγουν * εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδού σε μετὰ τέλος * μέσον συλλαμβάνει * δυὰς Ἁγίων Πατέρων ἐν μνήματι,* ἱερωτάτην τιμήν σοι,* Πάτερ, προσνέμουσα.

Ὡς ὄρθρος, ὡς ἡμέρα,* Πάτερ Ἰωάννη,* ἡ φωταυγής σου ἐξέλαμψε κοίμησις,* φωταγωγοῦσα τοὺς πίστει * σὲ μακαρίζοντας.

Συνήφθης ταῖς χορείαις * τῶν Ἀρχιερέων,* τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων Μαρτύρων τε· * μεθ' ὧν μνημόνευε, Πάτερ,* τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἡ θήκη ἔνθα κεῖται,* Πάτερ Ἰωάννη,* τὸ ἱερόν σου Ἅγιον λείψανον,* πηγὴ θαυμάτων ὑπάρχει * τοῖς σοὶ προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα πλατυτέρα * οὐρανῶν, Παρθένε,* τὸν λογισμόν μου στενούμενον πλάτυνον,* χωρητικὸν χαρισμάτων * θείων δεικνύουσα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ * ὁ οὐρανός.

Ῥηγνύντα προσπαθείας * τῆς κοσμικῆς * τὰ δεσμὰ, καὶ Θεῷ * συγγινόμενον * σὲ καθορῶν,* Πάτερ, ὁ ἀλάστωρ βαρβαρικὰς * σοὶ τρικυμίας ἤγειρε,* λύειν σου νομίζων το σταθηρόν· * τῇ θείᾳ δὲ προνοίᾳ,* τὰς τούτου διεκρούσω * μηχανουργίας, παναοίδιμε.

Πλουσίαις διαλάμπων μαρμαρυγαῖς,* διδαχαῖς πολυτρόποις ἐλάμπρυνας * τῶν εὐσεβῶς * πίστει προσιόντων σοι τὰς ψυχάς· * καὶ γὰρ κρατῆρι, πάνσοφε * Νεῖλε, τῆς σοφίας τῷ καθαρῷ * τὰ χείλη προσπελάσας,* ἐξήντλησας ἀφθόνως * καὶ τοῖς ποθοῦσι μεταδέδωκας.

Ἱέρευσας προθύμως * Πάτερ, σαυτὸν,* μυστικῶς ὡς ἀμώμητον σφάγιον * τῷ Πλαστουργῷ,* τοῦτον ἀγαπήσας εἰλικρινῶς· * οὗ νῦν τῷ θρόνῳ, πάνσοφε * Νεῖλε, παριστάμενος, ἐκτενῶς * δυσώπει, τοὺς ἐν πίστει * τελοῦντάς σου τὴν μνήμην * ἐπιτυχεῖν σου τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Ἀνώρθωσας, Παρθένε,* τῆς γυναικὸς * τὸ ὀλίσθημα,* Λόγον κυήσασα,* τὸν ἀνορθοῦν * τοὺς κατερραγμένους ὡς ἀγαθὸν * καὶ κραταιὸν δυνάμενον,* τὸν δι' εὐσπλαγχνίας ὑπερβολὴν * ἐκ σοῦ σωματωθέντα,* καὶ σώσαντα τὸν κόσμον * τοῖς παθοκτόνοις αὐτοῦ πάθεσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ * ὁ οὐρανὸς,* καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη *
» τὰ πέρατα,* ὅτι Θεὸς * ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· *
» καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό
» σε, Θεοτόκε,* Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τὸν μιμητὴν φανέντα * τοῦ φιλοκτίρμονος Θεοῦ * ὑμνήσωμεν Ἰωάννην,* ὅπως χρεῶν ἀποκοπὴν,* καὶ λύσιν πλημμελημάτων * δι' αὐτοῦ τύχωμεν πάντες.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Ταῖς τῶν δακρύων ἀρδείαις * τὴν σὴν ψυχὴν ἐκπιάνας,* Νεῖλε θεόφρον, δυσώπει * τὰς τῶν ψυχῶν ἡμῶν πλῦναι,* ἀκαθαρσίας τῶν πόθῳ * σὲ ἀνυμνούντων καὶ ζέσει.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ γλυκασμὸς τῶν Ἀγγέλων,* τῶν θλιβομένων ἡ χαρὰ,* Χριστιανῶν ἡ προστάτις,* Παρθένε, Μήτηρ Κυρίου,* ἀντιλαβοῦ μου καὶ ῥῦσαι * τῶν αἰωνίων βασάνων.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ,* εἰς πᾶσαν τὴν γῆν * ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου,* δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.* Τῶν δαιμόνων * ὤλεσας τὰς φάλαγγας,* τῶν Ἀγγέλων * ἔφθασας τὰ τάγματα,* ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας.* Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν,* εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Παρθένε παναμώμητε,* δυσώπησον ὃν ἔτεκες,* ὅπως σώσῃ * ἅπαν γένος τῶν βροτῶν· * καὶ γάρ σε Θεοτόκον * καὶ γλώσσῃ καὶ καρδίᾳ * ὁμολογοῦμεν, Μητροπάρθενε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Ἄμεμπτος ὡς εἶδέ σε * ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον,* θρηνῳδοῦσα * ἀνεβόα μητρικῶς· * Υἱέ μου καὶ Θεέ μου,* γλυκύτατόν μου Τέκνον,* μὴ καταλίπῃς με τὴν δούλην σου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τὸ **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος ά. **Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.**

Τὸν Βαπτιστὴν ἐμιμήσω,* συνωνυμήσας καλῶς * **τῇ ἐγκρατείᾳ, Πάτερ,* καὶ Ἠλίαν** τὸν μέγαν,* νηστείας καὶ **ἁγνείας,* ζήλῳ τρωθεὶς * ἀμφοτέρων, Χρυσόστομε,*** βασιλικῆς **τυραννίδος κατατολμῶν,*** ὡς ποιμὴν τῆς **Ἐκκλησίας Χριστοῦ.**

Θείᾳ ἐμπνεύσει τοῦ Λόγου,* διαδραμὼν γραφικῶς * **πᾶσαν τὴν γῆν ὁ φθόγγος,* τῶν** δογμάτων σου, **Πάτερ,*** ἐφώτισε τὸν κόσμον,* **ἀνοίξας** ἡμῖν * τῆς **μετανοίας** τὴν εἴσοδον,* τήν τε πενήτων **φροντίδα ἀνατυπῶν,*** καὶ **Χριστοῦ** τὸ **Εὐαγγέλιον.**

Τὸ καθαρὸν τῆς ψυχῆς **σου,*** καὶ ἀκηλίδωτον φῶς * **ἡλιακὰς ἀκτῖνας * καταλάμπει** τῷ κόσμῳ * δογμάτων εὐσεβείας,* **Πάτερ σοφέ,* Ἰωάννη Χρυσόστομε,*** καὶ τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκει, **καὶ δᾳδουχεῖ * τὴν οἰκουμένην** πρὸς εὐσέβειαν.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Γέγονας, Χρυσόστομε,* θεόπνευστον ὄργανον,* **δι' οὗ ἡμῖν τὸ Πνεῦμα * τὸ Ἅγιον** ἐφώνησε· * τῇ εὐσήμῳ γὰρ βοῇ,* **διέδραμε τὰ πέρατα,*** ὁ φθόγγος τῆς διδασκαλίας σου· * **καὶ** μιμητὴς γενόμενος * **τῶν Ἀποστόλων,** Ὅσιε,* τὸν χῶρον κατέλαβες ἐκεῖνον,* ὃν **ἐπόθησας.* Πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, Παμμακάριστε,*** εἰρηνεῦσαι τὸν **κόσμον,* καὶ σῶσαι** τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀναγκῶν ἡμῶν,* **Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,*** ἡ **τεκοῦσα** τὸν τῶν ὅλων **Ποιητήν,* ἵνα πάντες κράζωμέν σοι· * Χαῖρε,** ἡ μόνη * **προστασία** τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. **Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.**

Σάλπιγξ χρυσοειδὴς * λαμπρῶς ἀναβοῶσα * τὰ θεῖα μεγαλεῖα * ἐδείχθης, Ἰωάννη,* εἰς τὰ τοῦ κόσμου πέρατα.

Στίχ. **Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.**

Νόμον ὡς Μωϋσῆς * ἐδέξω ἐκ Κυρίου,* Χρυσόστομε, τὸν κόσμον * σοφίζων καὶ φωτίζων * τοῖς θείοις σου διδάγμασιν.

Στίχ. **Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται.**

Κῆρυξ ὡς ἀληθῶς * τῆς θείας βασιλείας * ἐγένου, Χρυσολόγε,* βοῶν· Μετανοεῖτε,* βυθίζων τὴν ἀπόγνωσιν.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τριάδος τῆς σεπτῆς * τὴν μίαν μοναρχίαν * ἐδίδαξας πιστεύειν * Πατέρα, Λόγον, Πνεῦμα,* Χρυσόστομε, Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε, τὸν ἐκ σοῦ * τεχθέντα Θεὸν Λόγον * δυσώπει, Θεοτόκε,* μετὰ τοῦ Χρυσολόγου,* τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Νῦν ἀπολύεις. Τὸ Τρισάγιον, καὶ τὰ λοιπά.

Ἀπολυτίκιον.

Ἡ τοῦ στόματός σου καθάπερ πυρσός.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, Στιχολογοῦμεν τὴν Α'. Στάσιν τοῦ Α'. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου.

Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'. **Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.**

Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα,* τὸ θεόπνευστον ὄργανον, τῶν δογμάτων πέλαγος * ἀνεξάντλητον,* τῆς Ἐκκλησίας τὸ στήριγμα,* τὸν νοῦν τὸν οὐράνιον,* τῆς σοφίας τὸν βυθὸν,* τὸν κρατῆρα τὸν πάγχρυσον,* τὸν προχέοντα * ποταμοὺς διδαγμάτων * μελιῤῥύτων,* καὶ ἀρδεύοντα τὴν κτίσιν * μελῳδικῶς ἀνυμνήσωμεν.

Τὸν ἀστέρα τὸν ἄδυτον,* τὸν ἀκτῖσι φωτίζοντα * διδαγμάτων ἅπασαν * τὴν ὑφήλιον· * τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα,* τὸν σπόγγον τὸν πάγχρυσον,* τὸν ὑγρότητα δεινῆς * ἀπογνώσεως αἴροντα,* καὶ δροσίζοντα * ἐκτακείσας καρδίας ἁμαρτίαις,* Ἰωάννην, ἐπαξίως * τὸν Χρυσολόγον τιμήσωμεν.

Ὁ ἐπίγειος Ἄγγελος,* καὶ οὐράνιος ἄνθρωπος,* χελιδὼν ἡ εὔλαλος * καὶ πολύφωνος,* τῶν ἀρετῶν τὸ θησαύρισμα,* ἡ πέτρα ἡ ἄῤῥηκτος,* τῶν πιστῶν ὑπογραμμὸς,* τῶν Μαρτύρων ἐφάμιλ-

λος,* ἰσοστάσιος * τῶν ἁγίων Ἀγγέλων * Ἀποστόλων,* ὁ ὁμότροπος ἐν ὕμνοις * μεγαλυνέσθω Χρυσόστομος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε τρισμάκαρ,* ἁγιώτατε Πάτερ,* ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς,* καὶ τοῦ Ἀρχιποίμενος Χριστοῦ μιμητὴς,* ὁ τιθεὶς τὴν ψυχὴν ὑπὲρ τῶν προβάτων· * αὐτὸς καὶ νῦν, πανεύφημε,* Ἰωάννη Χρυσόστομε,* αἴτησαι πρεσβείαις σου,* δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε,* Παναγία Παρθένε; * τίς μὴ ἀνυμνήσει σου * τὸν ἀλόχευτον τόκον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς * ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς,* ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς ἁγνῆς προῆλθεν,* ἀφράστως σαρκωθεὶς· * φύσει Θεὸς ὑπάρχων,* καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς· * οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος,* ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος.* Αὐτὸν ἱκέτευε,* Σεμνὴ παμμακάριστε,* ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος **Φῶς ἱλαρὸν,** τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰ ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησιν παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων· Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλὴν καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν, ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ· οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου· ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιὸν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κεφ. ι'. 32.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χείλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν· δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωήν· καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὑρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίας καρδίας· δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτὴν οὐ κοπιάσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτὴν ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξίους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γάρ ἐστι τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἱρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει· δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδέν ἐστιν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλός ἐστιν ἀγαθή. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὔκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζῃ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπῃ τὸν κόσμον ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ· δός μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μή με ἀποδοκιμάσῃς ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστιν παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοί, καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.
Κεφ. δ'. 14.

Ἐγκωμιαζομένου Δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἐστιν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῷ γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὦ ἄνδρες, σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε. Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγός ἐστι, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνῖτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἔστι γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν, ἅγιον· ἀπαύγασμα φωτὸς ἀϊδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλους Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει. Εὐπρεπεστέρα δέ ἐστιν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν· φωτὶ συγκρινομένη, εὑρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐῤῥύσατο, καὶ ὡδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν αὐτοῖς γνῶσιν ἁγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντός ἐστιν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύσῃ ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς· Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίους· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχὺς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν, καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρύς ἐστιν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμέναι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων. Ἴδωμεν οὖν, εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὕβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου τὴν ἐξουσίαν, καὶ σώζων

ἐν καιρῷ θλίψεως, καὶ ῥυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ· ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, καὶ διδοὺς τοῖς ὁσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῷ βραχίονι τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Φωστὴρ Ἰωάννη,* στόμα χρυσεμφανές,* ἐγκαλλώπισμα τῶν θεουργῶν ἀρετῶν,* καὶ ἐνδιαίτημα Γραφῶν μυσταρχικῶν,* σὺ τοῦ παναχράντου Ἁγίου Πνεύματος * ἀκήρατος θησαυρὸς ἐχρημάτισας· * ὅθεν ἐπεύφρανας * πᾶσαν Ἐκκλησίαν,* σωτηριώδει σου λόγῳ ὑπαρκτικῷ· * Παῤῥησίαν οὖν εὑράμενος πρὸς τὸν Θεὸν * ἐν τῇ ἀπολαύσει τῆς ἄνω κληρουχίας,* πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν,* Πάτερ ἁγιώτατε.

Ὁ αὐτός.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου,* Ὅσιε Πάτερ,* Ἰωάννη Χρυσόστομε· * διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε * ὁ Θεὸς Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ,* ποιμαίνειν τὸ ποίμνιον αὐτοῦ * ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.* Διὸ περιζωσάμενος * τὴν ῥομφαίαν τοῦ δυνατοῦ,* διέκοψας τὰς γλωσσαλγίας * τῶν αἱρέσεων. * Καὶ νῦν μὴ παύσῃ πρεσβεύων * εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον,* καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Σὲ τὸν μέγαν Ἀρχιερέα καὶ Ποιμένα * τὸν ἄκακον καὶ ὅσιον,* τῆς μετανοίας τὸν κήρυκα,* τὸ χρυσίπνοον στόμα τῆς χάριτος,* ἀνευφημοῦντες πόθῳ δεόμεθα· * Μετάδος ἡμῖν * τῶν πρεσβειῶν σου, Πάτερ,* εἰς ἀντάμειψιν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός. Γεωργίου Νικομηδείας.

Χρυσέοις λόγοις σου ἡ Ἐκκλησία * ὡς κόσμῳ χρυσῷ περικοσμηθεῖσα,* Ἰωάννη Χρυσόστομε,* νυμφικῶς χαίρουσα βοᾷ σοι· * Κεκόρεσμαι ἐκ σῶν χρυσοβρύτων ναμάτων,* καταγλαϊσθεῖσα χρυσοῤῥαῖσι * καὶ μελιχρύσοις πόμασιν· * ἐκ πράξεως γὰρ εἰς θεωρίαν ἀνάγομαι * διὰ τῶν πραέων σου παραινέσεων· * καὶ πρὸς Χριστὸν * τὸν νοητὸν νύμφιον ἑνοῦμαι,* συμβασιλεύουσα αὐτῷ.* Διὸ καὶ ἡμεῖς συναθροισθέντες * ἐν τῇ μνήμῃ σου κράζομεν· * Μὴ ἀποκάμῃς δεόμενος * ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Εἴληφας, Ἱεράρχα,* τὴν ἀνωτάτω φιλοσοφίαν,* καὶ ἔξω κόσμου ἐγένου * ζῶν ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα· * καὶ ἔσοπτρον ἀκηλίδωτον Θεοῦ * σαφῶς ἀνεδείχθης· * καὶ ὢν ἀεὶ ἡνωμένος φωτί,* φῶς προσελάμβανες,* καὶ τρανότερον τοῦ μακαρίου ἔτυχες τέλους.* Πρέσβευε, Χρυσόστομε,* ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ΄.

Ῥήμασι χρυσαυγεστάτοις * τὰ πέρατα σαφῶς κατήρδευσας,* χρυσόῤῥυτον ἔχων * τήν τε ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, πανόλβιε· * καὶ πάντα διαχρυσώσας τοῖς λόγοις σου,* χρυσουργὲ τῶν δογμάτων σου,* καὶ βίβλους συγγραψάμενος χρυσογραφικὰς * ἀνέπτης εἰς οὐρανούς.* Διὸ βοῶμέν σοι· * Χρυσοῤῥόα καὶ Χρυσόστομε,* Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Ἔπρεπε τῇ βασιλίδι τῶν πόλεων,* Ἰωάννην αὐχεῖν Ἀρχιερέα,* ὥσπερ τινὰ κόσμον βασιλικόν,* καὶ χρυσήλατον σάλπιγγα * πάντα περιηχοῦσαν τὰ πέρατα,* τὰ σωτήρια δόγματα,* καὶ πάντας συναγείρουσαν * πρὸς συνασπισμὸν ᾀσμάτων θεοπρεπῶν· * πρὸς ὃν βοήσωμεν· * Χρυσολόγε καὶ Χρυσόστομε,* Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Σὲ τεῖχος κεκτήμεθα,* Θεοτόκε ἄχραντε,* καὶ εὔδιον λιμένα καὶ ὀχύρωμα· * διὸ δεόμεθα,* οἱ ἐν βίῳ χειμαζόμενοι· * Κυβέρνησον καὶ διάσωσον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις,* ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

Χαίροις,* τὸ χρυσαυγὲς καὶ τερπνὸν * τῆς Ἐκκλησίας * τὸ θεόπνευστον ὄργανον· * ἡ γλῶσσα * ἡ φιλανθρώπως * τῆς μετανοίας ἡμῖν,* τοὺς ποικίλους τρόπους * ὑπογράφουσα· * ὁ νοῦς * ὁ χρυσόμορφος· * χελιδὼν ἡ χρυσόστομος· * περιστερά τε * ψαλμικῶς τὰ μετάφρενα * χρυσαυγίζουσα * ἀρετῶν ἐν χλωρότητι· * ῥεῖθρον χρυσοειδέστατον * προχέον τὰ νάματα· * στόμα τὸ θεῖον καὶ θείας * φιλανθρωπίας ἐχέγγυον.* Χριστὸν * καταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Χαίροις,* τῶν ὀρφανῶν ὁ Πατήρ· * ἀδικουμένων * ὀξυτάτη βοήθεια· * πενήτων * ἡ χορηγία· * ἡ τῶν πεινώντων τροφή· * τῶν ἁμαρτανόντων * ἡ διόρθωσις· * ψυχῶν * εὐστοχώτατος * ἰατρὸς καὶ σεμνότατος· * θεολογίας * ὑψηλῆς ἡ ἀκρίβεια· * ἡ σαφήνεια * τῶν Γραφῶν τῶν τοῦ Πνεύματος,* νόμος ὁ πρακτικώτατος· * κανὼν ὁ εὐθύτατος· * ἡ θεωρία καὶ πρᾶξις,* αἱ τῆς σοφίας ἀκρότητες.* Χριστὸν * καταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Οἶκον * τῶν ἱερῶν ἀρετῶν * ἱερωμένον * σεαυτὸν ἀπετέλεσας· * ἐν σοὶ γὰρ * τὴν κατοικίαν,* ὡς ἐν ἁγίῳ ναῷ * καὶ καθαρωτάτῳ,* Πάτερ ἔθεντο· * σαφῶς * κυβερνήσας γὰρ * τὰς αἰσθήσεις τοῦ σώ-

ματος,* ὡς ἐν ἀσύλῳ * θησαυρῷ διετήρησας * τὴν διάνοιαν * τῶν παθῶν καθαρεύουσαν· * ὅθεν θεοειδέστατος,* Παμμάκαρ, γενόμενος,* τῆς Ἐκκλησίας προέστης,* ἱεραρχίᾳ κοσμούμενος,* Χριστὸν * ἱκετεύων * τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σάλπιγξ χρυσόφωνος * ἀνεδείχθης Χρυσοῤῥῆμον, Χρυσόστομε,* χρυσουργῶν τὰς καρδίας τῶν πιστῶν * τοῖς χρυσεπόνοις σου διδάγμασι· * προφητικῶς γὰρ ἐξῆλθεν * ὁ φθόγγος τῶν δογμάτων σου, Ὅσιε Πάτερ,* καὶ κόσμου παντὸς τὰ πέρατα ἐφώτισας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτής μου, Πάναγνε,* Χριστὸς ὁ Κύριος,* ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν,* ἐμὲ ἐνδυσάμενος * τῆς πρώην κατάρας * τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· * διό σοι, Πάναγνε,* ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε,* καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς * βοῶμεν ἀσιγήτως * τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου· * χαῖρε, Δέσποινα,* προστασία καὶ σκέπη,* καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Αὐτόμελον.

Η τοῦ στόματός σου * καθάπερ πυρσὸς ἐκλάμψασα χάρις,* τὴν οἰκουμένην ἐφώτισεν· * ἀφιλαργυρίας τῷ κόσμῳ * θησαυροὺς ἐναπέθετο· * τὸ ὕψος ἡμῖν τῆς ταπεινοφροσύνης ὑπέδειξεν.* Ἀλλὰ σοῖς λόγοις παιδεύων,* Πάτερ Ἰωάννη Χρυσόστομε,* πρέσβευε τῷ Λόγῳ Χριστῷ τῷ Θεῷ,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου,* καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας, ἀγαθὲ,* ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας,* καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς,* μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· * δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου, Ἐλεῆμον· * δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον * πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν,* καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν,* λαὸν ἀπεγνωσμένον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν σοφίαν ἐξ ὕψους * καταμαθὼν * καὶ τὴν χάριν τῶν λόγων * παρὰ Θεοῦ * τοῖς πᾶσιν ἐξέλαμψας * ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ,* καὶ τὴν Ἁγίαν Τριάδα * Μονάδα ἐκήρυξας,* τὴν φιλάργυρον πλάνην * τοξεύσας τοῖς λόγοις σου· * ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον * Βασιλίδα ἐλέγξας,* ἀδίκως τῆς ποίμνης σου * ἀπελάθης, μακάριε.* Ἰωάννη Χρυσόστομε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου, Παρθένε,* τὴν ταπεινὴν,* τὴν ἐν ζάλῃ τοῦ βίου* τῶν πειρασμῶν,* νῦν ὡς ἀκυβέρνητον * ποντουμένην τῷ κλύδωνι * ἁμαρτιῶν τε φόρτῳ * φανεῖσαν ὑπέραντλον,* καὶ εἰς πυθμένα Ἅδου * πεσεῖν κινδυνεύουσαν,* φθάσον, Θεοτόκε,* τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ,* καὶ σῶσον παρέχουσα * σὸν λιμένα τὸν εὔδιον,* ἵνα πίστει κραυγάζω σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεσιν· * σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα * ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Σκεῦος ἔνθεον * τῆς Ἐκκλησίας,* πλοῦτος ἄσυλος * τῆς εὐσεβείας * ἀνεδείχθης, Ἱεράρχα Χρυσόστομε,* ἐν ἀπαθείᾳ φαιδρύνας τὸν βίον σου,* τοῖς δεομένοις ἐπαντλήσας τὸν ἔλεον.* Πάτερ Ὅσιε,* Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,* δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὸν λειμῶνα τῶν λόγων * τῶν θεοπνεύστων Γραφῶν * τὸν ἡμᾶς ὁδηγοῦντα * πρὸς τὴν μετάνοιαν * τὸν τοὺς ποικίλους πειρασμοὺς * ὑπομείναντα,* τὸν Χρυσόστομον, πιστοί,* ὡς διδαχθέντες ὑπ' αὐτοῦ,* τιμήσωμεν κατὰ χρέος· * πρεσβεύει γὰρ τῷ Κυρίῳ,* ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα * τὸ τῆς συλλήψεως * καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος,* ὁ τῆς κυήσεως,* ἐν σοὶ ἐγνώρισται, Ἁγνὴ * Ἀειπάρθενε· * καταπλήττει μου τὸν νοῦν,* καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν * ἡ δόξα σου, Θεοτόκε,* τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη * πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοῖς χρυσέοις λόγοις σου * ἡ Ἐκκλησία * ἀρδομένη ἅπαντας,* ποτίζει νάματα χρυσᾶ,* καὶ ἰατρεύει νοσήματα * τῶν σὲ ὑμνούντων,* παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Οὔτε ἔχθρα συνόδου * οὖσα παράνομος,* οὔτε μῖσος Αὐγούστης * οὔσης παράφρονος,* τὰς ἀρετὰς τὰς ἐν σοί,* Πάτερ, κατέσβεσαν· * ἀλλ' ὡς χρυσὸς ἐν τῷ πυρὶ * δοκιμασθεὶς τῶν πειρασμῶν,* καθικετεύεις ἀπαύστως * τὴν παναγίαν Τριάδα,* ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω * ζέων τῷ πνεύματι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ταχεῖάν σου σκέπην * καὶ τὴν ἀντίληψιν,* καὶ τὸ ἔλεος δεῖξον * ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου· * καὶ τὰ κύματα, Ἁγνή,* καταπραῦ-

νον * τῶν ματαίων λογισμῶν,* καὶ τὴν πεσοῦσάν μου ψυχὴν * ἀνάστησον, Θεοτόκε· * οἶδα γὰρ οἶδα, Παρθένε,* ὡς πάντα, ὅσα βούλει, καὶ δύνασαι.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ Α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας.

Ὁ Ν'. Δόξα, Ἦχος β'.

Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν πνεύματι * Ἀρχιερέων δῆμοι,* σὺν ἡμῖν τιμῶντές σου * τὴν μνήμην, Ἱεράρχα,* Χρυσόστομε Ὅσιε,* φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα, Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κτλ.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χείλεσί σου,* Ὅσιε Πάτερ,* καὶ γέγονας Ποιμὴν * τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας,* διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα * πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον * ἐν μιᾷ Θεότητι.

Οἱ Κανόνες· ὁ τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ϛ'. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς η'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν,* καὶ τὴν Αἰγυπτίαν * μοχθηρίαν
» διαφυγὼν * ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· * Τῷ λυτρωτῇ * καὶ Θεῷ
» ἡμῶν ᾄσωμεν.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς.* πρὸς σὲ καταφεύγω * σωτηρίαν ἐπιζητῶν· * ὦ Μῆτερ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε,* τῶν δυσχερῶν * καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαί,* πολλῆς ἀθυμίας * ἐμπιπλῶσαί μου τὴν ψυχήν· * εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ * τῇ τοῦ Υἱοῦ * καὶ Θεοῦ σου, πανάμωμε.

Σωτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεὸν * δυσωπῶ, Παρθένε,* λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· * σοὶ γὰρ νῦν προσφεύγων ἀνατείνω,* καὶ τὴν ψυχὴν * καὶ τὴν διάνοιαν.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν,* ἐπισκοπῆς θείας * καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ * ἀξίωσον, μόνη Θεομῆτορ,* ὡς ἀγαθὴ * ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ἐν θλίψει με ὄντα καὶ συμφορᾷ,* ἐπισκοπῆς θείας * καὶ προ-

νοίας, μόνη Ἁγνὴ,* ἀξίωσον, ὅπως σε δοξάζω* τὴν θεοδόξαστον καὶ ὑπεράμωμον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοῦ Πνεύματος μέλπω σὲ τὸ χρυσοῦν στόμα.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῆς μετανοίας γεγονὼς θερμότατος* κήρυξ, Χρυσόστομε,* μετανοεῖν, Πάτερ,* τῷ Θεῷ με πρέσβευε* ἐξ ὅλης τῆς καρδίας μου,* καὶ τῶν πάλαι πταισμάτων* θεραπευθῆναι τὰ τραύματα* τῇ σῇ συμπαθείᾳ δυσώπησον.

Ὅλην τὴν αἴγλην τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,* Πάτερ, δεξάμενος,* ὁλολαμπὴς ὤφθης* στύλος προηγούμενος* τῆς Ἐκκλησίας, Ὅσιε,* φωτεινή τε νεφέλη,* παμμάκαρ, ἐπισκιάζουσα* τὰ τῶν Ὀρθοδόξων συστήματα.

Ὑπὸ Χριστοῦ προχειρισθεὶς Διδάσκαλος,* θεῖα διδάγματα* χρυσοειδεῖ γλώσσῃ* γνώμῃ τε θεόφρονι* πλουσίως σὺ ἐπήγασας·* τοῦ Θεοῦ ποταμὸς γὰρ,* ὑδάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος* ὤφθης θεοφάντορ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη ποικιλίᾳ χάριτος,* θεοχαρίτωτε,* τὸν τοῦ Πατρὸς Λόγον* σάρκα χρηματίσαντα* δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον* ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον,* εὐλογημένη, γεγέννηκας,* μείνας Παρθένος ἀμόλυντος.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος,* ὀροφουργὲ Κύριε,* καὶ τῆς Ἐκκλησίας δο-
» μῆτορ,* σύ με στερέωσον* ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ* τῶν ἐφετῶν
» ἡ ἀκρότης,* τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,* μόνε φιλάνθρωπε.

Προστασίαν καὶ σκέπην* ζωῆς ἐμῆς τίθημι,* σὲ, Θεογεννῆτορ Παρθένε·* σύ με κυβέρνησον* πρὸς τὸν λιμένα σου,* τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία,* τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,* μόνη Πανύμνητε.

Ἱκετεύω, Παρθένε,* τὸν ψυχικὸν τάραχον,* καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην* διασκεδάσαι μου·* σὺ γὰρ,* Θεόνυμφε,* τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,* τὸν Χριστὸν ἐκύησας,* μόνη Πανάχραντε.

Εὐεργέτην τεκοῦσα* τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,* τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον* πᾶσιν ἀνάβλυσον·* πάντα γὰρ δύνασαι,* ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ* τὸν Χριστὸν κυήσασα,* Θεομακάριστε.

Χαλεπαῖς ἀῤῥωστίαις* καὶ νοσεροῖς πάθεσιν* ἐξεταζομένῳ, Παρθένε,* σύ μοι βοήθησον·* τῶν ἰαμάτων γὰρ* ἀνελλιπῆ σε γινώσκω* θησαυρὸν, πανάμωμε,* καὶ ἀδαπάνητον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Νοῦν σὺ Χριστοῦ πεπλουτηκὼς * σῇ καθαρᾷ πολιτείᾳ,* τῆς ἀνθρώπων σωτηρίας ἐγένου * συνεργὸς ὑφηγητής,* δημιουργός, Χρυσόστομε,* διδασκαλίας βρύων * σωτηριώδεις, θεόπνευστε.

Ἐκ τῶν ἀσύλων θησαυρῶν * τοῦ Πνεύματος σὺ πλουτήσας,* ἐκ πηγῶν τοῦ σωτηρίου ἀντλήσας,* τὴν ἀένναον πηγὴν * τῶν διδαγμάτων ἤρδευσας * τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν,* Ὅσιε Πάτερ, τὸ πρόσωπον.

Ὑλομανούσας τῶν ψυχῶν,* Χρυσόστομε, τὰς ἀρούρας,* τῇ πανσόφῳ γεωργίᾳ τῶν λόγων * ἐξεκάθηρας σαφῶς * καὶ καρποφόρους ἔδειξας * τοῖς οὐρανίοις ὄμβροις * ταύτας ἐπάρδων, Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Μῶμος ἐν σοὶ καὶ μολυσμὸς * οὐκ ἔστιν ὅλως, Παρθένε,* ἐνδιαίτημα δὲ μᾶλλον ἐφάνης * οὐρανίων ἀρετῶν· * ἐν σοὶ γὰρ κατεσκήνωσε * τῶν ἀρετῶν ἡ πᾶσα * ἁγιωσύνη, Πανάμωμε.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀῤῥήτου σοφίας * θεοπτικῶς * ἐξαντλήσας, τὸν πλοῦτον * τὸν γνωστικὸν * πᾶσιν ἐθησαύρισας,* ὀρθοδοξίας τὰ νάματα * τῶν μὲν πιστῶν καρδίας * ἐνθέως εὐφραίνοντα,* τῶν δὲ ἀπίστων ἀξίως * βυθίζοντα δόγματα· * ὅθεν δι' ἀμφοτέρων * εὐσεβείας ἱδρῶσιν * ἐδείχθης ἀήττητος * τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος.* Ἰωάννη Χρυσόστομε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸν φλογμὸν τῆς γεέννης * καὶ ἐμπρησμόν,* τὸν κλαυθμὸν τὸν ἐν ταύτῃ * καὶ ὀδυρμὸν * τὸν ἐλεεινότατον * χωρισμὸν καὶ πικρότατον * τοῦ τῶν Ἁγίων κλήρου,* καὶ τῆς ὁμηγύρεως * ἐνθυμουμένη, φρίξον,* ψυχή μου, καὶ στέναξον· * καὶ τὰ γραμματεῖα * τῶν μυρίων χρεῶν σου * ἀπαλεῖψαι ἐπείχθητι,* κατανύξεως δάκρυσι * συνεργὸν ἀκαταίσχυντον,* ἔχουσα τὴν μόνην Ἁγνήν,* δι' ἧς πταισμάτων, δίδοται ἡ ἄφεσις * τοῖς αὐτὴν Θεοτόκον * ὀρθοδόξως δοξάζουσι.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα, Κύριε,* τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον· * κα-
» νόησα τὰ ἔργα σου,* καὶ ἐδόξασά σου * τὴν Θεότητα.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον,* ἡ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον,* καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον * τῶν ἐμῶν πταισμάτων,* Θεονύμφευτε.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον * ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παρά-

σχου μοι,* ἡ τὸν εὔσπλαγχνον κυήσασα,* καὶ Σωτῆρα πάντων * τῶν ὑμνούντων σε.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα,* καὶ τῆς σωτηρίας τεῖχος * ἀκράδαντον * κεκτημένοι σε, Πανάμωμε,* δυσχερείας πάσης * ἐκλυτρούμεθα.

Ἀπολαύοντες, Πάναγνε,* τῶν σῶν δωρημάτων, σοὶ χαριστήρια * ἀναμέλπομεν ἐφύμνια * οἱ γινώσκοντές σε,* Θεομήτορα.

Ἐπὶ κλίνης ὀδύνης μου,* καὶ τῆς ἀῤῥωστίας κατακειμένῳ μοι,* ὡς φιλάγαθος βοήθησον,* Θεοτόκε μόνη * ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἁγίου. Σύ μου ἰσχύς,* Κύριε.

Ἄλλον ἡμῖν * τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπον * ὁ προνοίᾳ * πάντων προμηθούμενος * ὡς ἀγαθὸς δέδωκε Χριστός,* σὲ τῆς οὐρανίου * μυσταγωγίας τὸν κήρυκα,* καὶ θεῖον ὑποφήτην * μυστηρίων τῶν ἄνω,* Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Τὸν χρυσαυγῆ * καὶ χρυσολόγον τιμήσωμεν * Ἰωάννην,* πάντας τὸν χρυσώσαντα * χρυσοειδέσι μαρμαρυγαῖς * τῆς διδασκαλίας,* καὶ κόσμον γλώσσῃ φαιδρύναντα * χρυσίου λαμπροτέρᾳ,* καὶ φωτὸς πληρεστάτῃ * ἐκβρυούσῃ τὴν χάριν τὴν ἔνθεον.

Ὅλος Θεοῦ * γέγονας κατοικητήριον· * ὅλος ὤφθης * ὄργανον τοῦ Πνεύματος * ἀναφωνοῦν πάσης ἀρετῆς * θεόπνευστον μέλος,* καὶ σωτηρίας ὑπόθεσιν,* καὶ κάλλος ὑποφαῖνον * οὐρανῶν βασιλείας,* Ἰωάννη παμμάκαρ Χρυσόστομε.

Σὺ τοῦ Θεοῦ * τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐκήρυξας,* μετανοίας * τρόπους ἐκτιθέμενος· * καὶ τῶν κακῶν τὴν ἀποφυγὴν * ἄριστα διδάσκων,* παμμάκαρ, καὶ τελεώτατα· * καὶ ἔργων τῶν ἀρίστων * παραινέσεις ὑφαίνων,* πανσεβάσμιε Πάτερ Χρυσόστομε.

Θεοτοκίον.

Μετὰ Θεὸν * σὲ προστασίαν κεκτήμεθα· * σὺ γὰρ Μήτηρ * Θεοῦ ἐχρημάτισας * τοῦ Ποιητοῦ καὶ Δημιουργοῦ * τοῦ τὴν ἡμετέραν * μορφὴν λαβόντος, Πανάμωμε,* καὶ ταύτην σεσωκότος * ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου,* καὶ τῇ δόξῃ τῇ θείᾳ δοξάσαντος.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Φώτισον ἡμᾶς * τοῖς προστάγμασί σου, Κύριε, καὶ τῷ βρα-
» χίονί σου τῷ ὑψηλῷ * τὴν σὴν εἰρήνην * παράσχου ἡμῖν,
» φιλάνθρωπε.

Ἔμπλησον, Ἁγνή,* εὐφροσύνης τὴν ζωὴν ἡμῶν,* τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν,* τῆς εὐφροσύνης ἡ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Λύτρωσαι ἡμᾶς * ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε Ἁγνή, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν,* καὶ τὴν εἰρήνην,* τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Λῦσον τὴν ἀχλὺν * τῶν πταισμάτων μου, Θεόνυμφε,* τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος * ἡ φῶς τεκοῦσα * τὸ θεῖον καὶ προαιώνιον.

Ἴασαι, Ἁγνή,* τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν,* ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα,* καὶ τὴν ὑγείαν * ταῖς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

Τοῦ Ἁγίου. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐκκλησίας φωστῆρα * πάντες σε γινώσκομεν * φωτοειδέστατον,* καὶ ψυχῶν σωτῆρα * ἀφαρπάζοντα ταύτας τοῦ φάρυγγος * τοῦ θανατηφόρου,* καὶ πρὸς ζωὴν καθοδηγοῦντα * τὴν αἰώνιον, Πάτερ ἀοίδιμε.

Λύεις τὰς παρατάξεις * τῶν αἱρετιζόντων * σὺ περιφραξάμενος * εὐσεβείας ὅπλοις,* καὶ ἀνδρείᾳ ψυχῆς, Ἱερώτατε· * συγκροτεῖς δὲ χαίρων * περιφανῶς τῶν Ὀρθοδόξων * τὰς χορείας συνδέσμῳ τοῦ Πνεύματος.

Πλήρεις ὥσπερ φιάλαι * ἀρωμάτων ἐνθέων * αἱ σιαγόνες σου,* καὶ τὴν οἰκουμένην * νοηταῖς εὐωδίαις εὐφραίνουσι * τῇ τῶν νοημάτων * μυρεψικῇ μυσταγωγίᾳ,* καὶ τῷ κάλλει τῶν λόγων σου, Πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν συλλαβοῦσαν * τὸν δημιουργόν τε * καὶ κτίστην καὶ Κύριον,* γενεαί σε πᾶσαι * τῶν ἀνθρώπων, Ἁγνή, μακαρίζουσι· * καὶ τῶν Ἀσωμάτων * αἱ νοεραὶ Ταξιαρχίαι,* ὡς Μητέρα Θεοῦ σε δοξάζουσιν.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον,* καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
» τὰς θλίψεις,* ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη,* καὶ ἡ
» ζωή μου τῷ Ἅδῃ προσήγγισε· * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· * Ἐκ
» φθορᾶς, ὁ Θεός, με ἀνάγαγε.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὃς ἔσωσεν,* ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς τῷ θανάτῳ * τὴν τῇ φθορᾷ * καὶ θανάτῳ μου φύσιν * κατασχεθεῖσαν, Παρθένε, δυσώπησον * τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν,* τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι,* καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε,* τῶν πειρασμῶν * διαλύουσαν ὄχλον,* καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· * καὶ δέομαι διὰ παντὸς * τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναι, πανάμωμε.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα,* καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν,* καὶ πλατυσμὸν * ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη,* καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα· * ὦ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς * ἐκ παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι,* καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου· * ἀλλ' ἡ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου,* καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα,* σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς· * Ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Τοῦ Ἁγίου. Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Σοφίᾳ πνευματικῇ * τὸν κόσμον ὅλον ἐπλούτισας,* τοῦ λόγου διανομεὺς * γενόμενος πλούσιος· * πλουσία γὰρ ἄνωθεν,* Ἱεράρχα, χάρις * ἐξεχύθη σοῦ τοῖς χείλεσιν.

Εἰς πᾶσαν ὡς ἀστραπὴ * τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου· * ἡ δύναμις δὲ τῶν σῶν * ῥημάτων, Χρυσόστομε,* ὡς σάλπιγξ πανεύσημος,* οἰκουμένης πάντα * περιήχησε τὰ πέρατα.

Τὸν ἄνωθεν ὑφαντὸν * χιτῶνα περιβαλλόμενος,* Παμμάκαρ, τῶν ἀρετῶν,* καὶ λόγων λαμπρότητα * περιποιησάμενος,* ἀληθείας ὤφθης * περιδέξιον ἑδραίωμα.

Θεοτοκίον.

Ὁ παντοκρατορικῇ * δυνάμει φέρων τὰ σύμπαντα,* τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκὸς * ἐκ σοῦ περιβάλλεται,* Παρθένε πανάμωμε,* ἐπ' εὐεργεσίᾳ * τῶν ἀνθρώπων ὁ Φιλάνθρωπος.

Καταβασία, Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐκ τῶν οὐρανῶν * ἐδέξω τὴν θείαν χάριν,* καὶ διὰ τῶν σῶν * χειλέων πάντας διδάσκεις * προσκυνεῖν ἐν Τριάδι * τὸν ἕνα Θεόν.* Ἰωάννη Χρυσόστομε,* παμμακάριστε Ὅσιε,* ἐπαξίως εὐφημοῦμέν σε· * ὑπάρχεις γὰρ καθηγητής,* ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῷ τῶν ὅλων Ποιητῇ * κλίνω τὸ γόνυ,* τῷ προαιωνίῳ Λόγῳ * χεῖρας ἐκτείνω,* λόγου ζητῶν χάρισμα,* ἵνα ὑμνήσω τὸν Ὅσιον,* ὃν αὐτὸς ἐμεγάλυνε· * φησὶ γὰρ τῷ Προφήτῃ * ὁ ζῶν εἰς τοὺς αἰῶνας· * Δοξάζω τοὺς ἐν πίστει * δοξάζοντάς με.* Ὁ οὖν ἐν τοῖς πάλαι * τὸν Σαμουὴλ ἀνυψώσας,* ἐδόξασε νῦν τὸν Ἱεράρχην· * τὸ τάλαντον γὰρ ὃ ἐπιστεύθη * καλῶς ἐμπορευσάμενος,* τῷ Βασιλεῖ προσήγαγε· * διὸ καὶ ὑπερύψωσεν αὐτὸν * ὁ ὑπερούσιος.* Τούτου χάριν αἰτῶ ὁ ἀνάξιος ἐγὼ * λόγον δοθῆναί μοι,* ἵνα ἰσχύσω εὐσεβῶς * ἀνυμνῆσαι αὐτόν.* Τῶν περάτων γὰρ * ὑπάρχει καθηγητής,* ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χρυσοστόμου.

Στίχοι.

Μύσας ὁ χρυσοῦς Ἰωάννης τὸ στόμα,
Ἀφῆκεν ἡμῖν ἄλλο τὰς βίβλους στόμα.
Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην σίγησεν χρύσεα χείλη.

Ταῖς τοῦ Χρυσοῤῥήμονος πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας * καταντήσαντες Παῖδες * ἐν Βαβυλῶνι » ποτέ,* τῇ πίστει τῆς Τριάδος * τὴν φλόγα τῆς καμίνου * » κατεπάτησαν ψάλλοντες· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλο- » γητὸς εἶ.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν,* ὡς ἠθέλησας, Σῶτερ,* οἰκονομήσασθαι,* ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου * κατῴκησας, τῷ κόσμῳ * ἣν προστάτιν ἀνέδειξας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θησαυρὸν σωτηρίας * καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας * τὴν σὲ κυήσασαν,* καὶ πύργον ἀσφαλείας,* καὶ θύραν μετανοίας * τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους,* ὃν ἐγέννησας, Μῆτερ * ἁγνή, δυσώπησον,* ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων * ψυχῆς τε μολυσμάτων * τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Σωμάτων μαλακίας * καὶ ψυχῶν ἀῤῥωστίας,* Θεογεννήτρια,* τῶν πόθῳ προσιόντων * τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ * θεραπεύειν ἀξίωσον,* ἡ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν * ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

Τοῦ Ἁγίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Χρηστότητος ἄβυσσον * καὶ εὐσπλαγχνίας * μεμυημένος Θεοῦ,* ἐγγυώμενος ὤφθης * τὴν σωτηρίαν μετανοοῦσι θερμῶς,* καὶ ὁλοψύχως * Κυρίῳ κραυγάζουσιν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥυθμίζεις, Χρυσόστομε,* ταῖς διδαχαῖς σου * πᾶσαν διάνοιαν,* καὶ ψυχῶν θεραπεύεις * τὰς ἀῤῥωστίας ὡς συμπαθέστατος,* καὶ εὐδρομοῦσι * συμψάλλεις γηθόμενος· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑψώθης γενόμενος * ἐκλελεγμένος * ὅσιος, ἄκακος * ἱερεὺς τοῦ Ὑψίστου,* δικαιοσύνην ἐνδεδυμένος λαμπρῶς,* καὶ εὐφροσύνῃ * κραυγάζων, Πανόλβιε· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες,* Ἄχραντε,* τὸν ἐπὶ πάντων * Θεὸν καὶ Κύριον,* εὐδοκήσαντα σῶσαι * τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος θανάτου φθορᾶς· * ὃν ἐπαξίως * ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καταβασία. Οὐχ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν,* ὃν ὑμνοῦσι * στρατιαὶ τῶν Ἀγ-
» γέλων, ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ * δεομένους * μὴ παρίδῃς, Παρθένε, ὑμνοῦντας,* καὶ ὑπερυψοῦντας * σέ, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων τὸ δαψιλὲς * ἐπιχέεις * τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε, Παρθένε,* καὶ ὑπερυψοῦσι * τὸν ἄφραστόν σου τόκον.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς * ἰατρεύεις,* καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε,* ἵνα σε δοξάζω * τὴν κεχαριτωμένην.

Τῶν πειρασμῶν σὺ τὰς προσβολὰς * ἐκδιώκεις,* καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, Παρθένε· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ νουνεχῶς τοῖς λόγοις σου * ὁμιλοῦντες, Χρισόστομε,* τῆς θεολογίας * τὸ σεπτὸν μυούμεθα,* καὶ πᾶσαν καρπούμεθα * τῶν ἀγαθῶν τὴν ὄνησιν,* καὶ τὴν τῆς κακίας * ἀποφεύγομεν βλάβην· * κοινὸν γὰρ πρυτανεῖον * σωτηρίας ἐγένου,* βοῶν· Ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον * τὸν Δεσπότην, Χρυσόστομε,* τῇ συμπαθεστάτῃ * παῤῥησίᾳ χρώμενος,* καὶ τῇ ἐλεήμονι * καὶ φιλανθρώπῳ, Πάτερ, στοργῇ· * σὲ γὰρ τῷ Σωτῆρι * προβαλλόμεθα πίστει * μεσίτην καὶ προστάτην,* καὶ θερμότατον πρέσβιν * θεόφρον Ἱεράρχα,* παμμάκαρ Ἰωάννη.

Νεανικὴν τὴν ἔνστασιν,* ἀταπείνωτον φρόνημα * πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας * βασιλεῖς ἐνδέδειξαι,* θερμῶς προϊστάμενος * ἀδικουμένων, Ὅσιε,* και τῶν ὀρφανῶν * καὶ τῶν χηρῶν καὶ πενήτων * Πατὴρ γεγενημένος,* στοργικῇ διαθέσει * βοῶν· Ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σωματικαῖς μορφώσεσι * καὶ ποικίλοις αἰνίγμασι,* καὶ συμβολικαῖς * καὶ τυπικαῖς ἐμφάσεσι,* τὴν σὴν προεμήνυον * οἱ θεηγόροι γέννησιν,* τὴν ὑπερφυᾶ * καὶ θαυμαστήν σου, Παρθένε· * διό σε γεγηθότες * εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμεν,* Χριστὸν ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον * σὲ ὁμολογοῦμεν * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι,*
» Παρθένε Ἁγνή,* σὺν ἀσωμάτοις χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων * μὴ ἀποποιήσῃ,* ἡ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου * πᾶν δάκρυον * ἀφῃρηκότα, Παρθένε,* Χριστὸν κυήσασα.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν * πλήρωσον, Παρθένε,* ἡ τῆς χαρᾶς δεξαμένη * τὸ πλήρωμα,* τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην * ἐξαφανίσασα.

Λιμὴν καὶ προστασία * τῶν σοὶ προσφευγόντων * γενοῦ, Παρθένε, καὶ τεῖχος * ἀκράδαντον * καταφυγή τε καὶ σκέπη * καὶ ἀγαλλίαμα.

Φωτός σου ταῖς ἀκτῖσι * λάμπρυνον, Παρθένε,* τὸ ζοφερὸν τῆς ἀγνοίας * διώκουσα,* τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον * σὲ καταγγέλλοντας.

Κακώσεως ἐν τόπῳ * τῷ τῆς ἀσθενείας * ταπεινωθέντα, Παρθένε,* θεράπευσον,* ἐξ ἀῤῥωστίας εἰς ῥῶσιν * μετασκευάζουσα.

Τοῦ Ἁγίου. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Τῆς ὄντως ἀπολαύων,* Πάτερ, ζωῆς,* ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω * πρὸς δύναμιν * ἐπὶ τῆς γῆς,* βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ,* καὶ τοῦ Χριστοῦ κτησάμενος * γλῶσσαν καὶ τὸ στόμα τὸ γαληνὸν * σωθῆναι, θεηγόρε,* δυσώπει τοὺς σὲ πίστει * διαφερόντως μακαρίζοντας.

Οἱ λόγοι σου, Τρισμάκαρ,* λόγοι ζωῆς,* τὴν ζωὴν προξενοῦντες * τὴν ἄληκτον· σὲ γὰρ πηγὴν * βρύουσαν ἀνέδειξεν ὁ Χριστός,* καὶ ποταμὸν προχέοντα * θείων διδαγμάτων ἐπιῤῥοάς,* τρυφῆς ὄντως χειμάῤῥουν,* ἀφέσεώς τε ῥεῖθρον,* καὶ μετανοίας λαμπρὸν κήρυκα.

Μεσίτης ἀνεδείχθης,* Ἀρχιερεῦ * τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων,* ὑπέρλαμπρος· * σὺ γὰρ φωστὴρ * ὤφθης εὐσεβείας θεοφεγγής· * καὶ τῆς ἐνθέου γέγονας * ἐλεημοσύνης εἰσηγητής· * διό σε, Χρυσολόγε,* καρδίας διαθέσει * νῦν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ δεδοξασμένη * Μήτηρ Θεοῦ,* τοὺς ὑμνοῦντάς σε πόθῳ * περίσωζε,* τῶν πειρασμῶν * ὄχλον διαλύουσα συμπαθῶς· * ὡς γὰρ Θεὸν γεννήσασα,* πάντα ὅσα θέλεις ἐπιτελεῖν,* ἀνύεις ἀκωλύτως * καὶ δύνασαι, Παρθένε· * διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἅπας γεγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου * ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία * φαιδρύνεται, λαμπρύνεται,* ὦ Χρυσόστομε Πάτερ· * ψυχαὶ δὲ κατευφραίνονται * τῶν πιστῶν γεραίρουσαι * τὴν παναγίαν σου μνήμην· * σὺ γὰρ πᾶσιν ἐφάνης * σωτηρίας ὁδηγός,* καὶ κῆρυξ τῆς μετανοίας.

Ἕτερον. Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Τὸν μεγαλοφωνότατον * τῆς μετανοίας κήρυκα,* τὸν θησαυρὸν τῶν πενήτων,* τὸ στόμα τῆς Ἐκκλησίας,* τὸ χρύσεον καὶ εὔλαλον * τῶν Γραφῶν τὴν σαφήνειαν,* Ἰωάννην τὸν πάνσοφον,* ἀνευφημήσωμεν πάντες,* ὡς ὑπ᾽ αὐτοῦ στηριχθέντες.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε παναμώμητε,* Κυρία μου καὶ Δέσποινα,* τὸν σὸν Υἱὸν ἐκδυσώπει,* σὺν τῷ κλεινῷ Χρυσοστόμῳ,* πειρατηρίων ῥύσασθαι * παντοίων τοὺς ὑμνοῦντάς σε,* καὶ αἰωνίων ἅπαντας * ἀγαθῶν ἀξιῶσαι· * δύνασαι γὰρ ὅσα θέλεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δʹ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Χρυσοῦ τηλαυγέστερον,* τὰ ἱερά σου διδάγματα * προχεόμενος, πάνσοφε,* πλουτίζεις, Χρυσόστομε,* πενομένας φρένας· * καὶ ἀποδιώκεις * τῶν παθημάτων τὴν ἀχλὺν,* φιλαργυρίας * πικρὸν χειμῶνά τε· * διό σε μακαρίζομεν * χρεωστικῶς, καὶ τὴν κόνιν σου * τῶν λειψάνων σεβόμεθα,* ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Ὁ στύλος ὁ πύρινος,* ὁ ποταμὸς ὁ τοῖς νάμασι * τῶν δογμάτων κατάῤῥυτος,* ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος * τῆς Θεολογίας,* τὸ πάγχρυσον στόμα,* ἁμαρτωλῶν ἐγγυητὴς,* τῆς μετανοίας * κήρυξ ὁ ἔνθεος,* φωστὴρ ὁ διαυγέστατος,* ὁ ἐπουράνιος ἄνθρωπος,* ὁ μακάριος σήμερον * ἀνυμνείσθω Χρυσόστομος.

Ἥλιος πολύφωτος * τὴν οἰκουμένην τοῖς λόγοις σου * καταυγάζων γεγένησαι,* ἀστὴρ φαεινότατος,* λαμπὰς φανοτάτη,* πυρσὸς τοὺς θαλάσσῃ * τῇ κοσμικῇ διαπαντὸς * χειμαζομένους * ὁ προσκαλούμενος * πρὸς ὅρμον γαληνότατον * τῆς σωτηρίας ἐν χάριτι,* χρυσολόγε Χρυσόστομε,* πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀδίκως τῆς ποίμνης σου * ἀπελαθεὶς, Πάτερ Ὅσιε,* προσωμιλήσας θλίψεσι * πικραῖς ἐξορίαις τε· * ἐν αἷς ἠξιώθης * μακαρίου τέλους,* οἷα γενναῖος ἀθλητὴς * καταπαλαίσας * τὸν πολυμήχανον· * καὶ νίκης διαδήματι * σὲ ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσε,* Ἰωάννη Χρυσόστομε,* πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δʹ. Ἀνατολίου.

Χρυσέοις ἔπεσι,* καὶ θεοφθόγγοις διδάγμασι * κατακοσμήσας τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν,* πλοῦτον πνευματικὸν * ἐθησαύρισας ἐν αὐτῇ,* τὰ σὰ θεοπαράδοτα λόγια· * διὸ * στέφανον ἐξ ἀκηράτων ἀνθέων * πλεξαμένη τοῖς ᾄσμασι * τῇ ἱερᾷ σου προσφέρει μνήμῃ,* πάγχρυσε τῇ ψυχῇ σὺν τῇ γλώττῃ,* Ἰωάννη Θεόσοφε.* Ἀλλ' ὡς ἔχων παῤῥησίαν, Ὅσιε,* πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι * τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου,* καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου ἡ γ'. καὶ ς'. Ὠδή.

Ἀπόστολος.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεύς.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα.

Κοινωνικόν, **Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.**

ΤΗ ΙΔ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. β'. **Ὅλην ἀποθέμενοι.**

Πρᾶξιν μὲν ἐπίβασιν * εἰλικρινοῦς θεωρίας,* θεωρίαν τέλος δὲ * φιλοθέου πράξεως,* Μάκαρ, θέμενος,* τὸν Χριστὸν ἠξίωσας * τοῦ Πατρὸς τὴν δόξαν * ὑποδεῖξαί σοι τὴν ἄφραστον· * καὶ γὰρ ἐφίεται * πᾶσα λογικὴ φύσις, ἔνδοξε,* Θεοῦ τοῦ ὑποστήσαντος· * καὶ τοῦ ποθουμένου τετύχηκας * τούτου παραυτίκα * δεξάμενος σφραγῖδα τὸν Υἱόν· * ὃν παῤῥησίᾳ δυσώπησον * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Θείαις ἀναβάσεσι * διαπαντὸς κεχρημένος,* ὡς Μωσῆς τὸ πρότερον,* τὸν Θεὸν θεάσασθαι * ἐπεπόθησας· * καὶ γνωστῶς εἶδες δὲ * τὴν αὐτοῦ εἰκόνα * δεδεγμένος πρὸς ἐμφέρειαν· * Πατρὸς γὰρ σύντομος * γνῶσις ὁ Υἱὸς καὶ ἀπόδειξις· * Υἱοῦ δὲ καὶ Γεννήτορος * μία ἡ οὐσία γνωρίζεται,* καὶ ἡ διὰ πάντων * ταυτότης ἀναφαίνεται σεπτῶς,* καὶ βασιλεία καὶ δύναμις,* δόξα καὶ προσκύνησις.

Ὄργανον κρουόμενον * ταῖς θεΐκαῖς ἐπιπνοίαις,* καὶ ταῖς ὑφηγήσεσι * τοῦ Ἁγίου Πνεύματος * ἐχρημάτισας· * καὶ τὸ ὑπερκόσμιον * μελῳδῶν ἐν κόσμῳ * τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον,* πυρίνῃ γλώσσῃ σου * πᾶσαν τὴν ἀπάτην κατέφλεξας,* ὡς ὕλην εὐκατάπρηστον,* καὶ ὡς χόρτον γῆς μαραινόμενον· * καὶ τὸν ἐπὶ πάντων * Δεσπότην τε καὶ Κύριον Χριστὸν * τῇ οἰκουμένῃ ἐκήρυξας,* Φίλιππε θεσπέσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Τοῦ μεγάλου, Φίλιππε, φωτὸς * ταῖς ἀστραπαῖς πυρωθείς,* παγκόσμιος ἐξέλαμψας φωστήρ· * τὸν Πατέρα δὲ τῶν φώτων * ἐν Υἱῷ ζητήσας εὗρες· * ἐν τῷ φωτὶ * τὸ φῶς γὰρ εὑρίσκεται· * καὶ γὰρ οὗτος σφραγὶς ἰσότυπος * δηλῶν τὸ ἀρχέτυπον.* Ὃν, Ἀπόστολε, δυσώπει,* τοὺς ἐσφραγισμένους τῷ θείῳ * περισώζεσθαι αἵματι.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε,* Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου * τὸν ἀλόχευτον τόκον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας * Υἱὸς μονογενὴς,* ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ,* τῆς Ἁγνῆς, προῆλθεν,* ἀφράστως σαρκωθεὶς,* φύσει Θεὸς ὑπάρχων,* καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς,* οὐκ εἰς δυάδα προσώπων * τεμνόμενος,* ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων * ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἱκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε,* ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! * ὁ τοὺς ἰχθύας ποτὲ * σαγηνεύων Ἀπόστολος,* τῶν ἀνθρώπων γέγονεν * ἁλιεὺς θεοπρόβλητος· * λόγων σαγήνῃ * ἔθνη ἐζώγρησε· * Σταυροῦ ἀγκίστρῳ * κόσμον ἀνείλκυσεν.* Ὢ οἷον θήραμα * τῷ Χριστῷ προσήγαγεν * ὁ θεουργός! * οὗπερ τὸ μνημόσυνον * νῦν ἑορτάζομεν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! * ἀποσταλεὶς ἐκ Θεοῦ * ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος * μέσον λύκων πρόβατον * ἀπτοήτως νῦν πρόεισι,* τοὺς θῆρας ἄρνας * πίστει ἀνέδειξε· * τὸν κόσμον θείως * μετεστοιχείωσεν.* Ὢ ἔργα πίστεως! * ὢ δυνάμεις ἄῤῥητοι! * οὗ ταῖς εὐχαῖς * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν,* ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! * φρέαρ πηγάζον ζωὴν * ἐν σοφίας ἀντλήματι * τοῖς ἐν κόσμῳ πέφηνεν * ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος· * ἀφ' οὗπερ ῥεῖθρα * δογμάτων πρόεισιν· * ἐξ οὗ θαυμάτων * ῥεύματα πίνομεν.* Ὢ οἷα δέδρακε * φοβερὰ τεράστια * ὁ θεουργός! * οὗπερ τὸ μνημόσυνον * πίστει γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Καταλιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς,* ἠκολούθησας Χριστῷ· * καὶ σφραγισθεὶς τῷ ἐμφυσήματι * τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,* ἀπεστάλης ὑπ' αὐτοῦ * εἰς τὰ ἔθνη τὰ ἀπολωλότα,* ἐπιστρέφειν τοὺς ἀνθρώπους * εἰς φῶς θεογνωσίας,* Φίλιππε Ἀπόστολε· * καὶ τελέσας τὸν ἀγῶνα τοῦ θείου σου πόθου,* διὰ βασάνων πολυπλόκων * τὴν ψυχήν σου τῷ Θεῷ παρέδωκας. * Αὐτὸν ἱκέτευε, παμμακάριστε,* δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄. Ἀπόστολε Ἅγιε Φίλιππε.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν εὐκλεῆ Φίλιππον ὑμνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι * τῆς τοῦ Χριστοῦ * θεϊκῆς λαμπρότητος * ἐνηδόμενος τρανῶς,* θεοκήρυξ Φίλιππε, ταῖς σαῖς * κατὰ μέθεξιν αὐγαῖς * ἡμᾶς καταύγασον.

Ὁ τοῦ Πατρός σοι τὴν δόξαν * δι' ἑαυτοῦ * ὑποδείξας, Φίλιππε,* τῷ χορῷ τῶν Μαθητῶν * σὲ Χριστὸς ἐνέταξε, τὴν σὴν * προγινώσκων ἀρετήν,* θεομακάριστε.

Νῦν οὐκ αἰνίγμασι βλέπεις,* οὐδὲ σκιαῖς,* οὐδ' ἐσόπτροις, Πάνσοφε,* τὴν πηγὴν τῶν ἀγαθῶν * ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον Χριστόν,* ἀλλὰ πρόσωπον ὁρᾷς * σαφῶς πρὸς πρόσωπον.

Θεοτοκίον.

Ἐκλελοιπότων Ἀρχόντων * ἐκ τῆς φυλῆς * τοῦ Ἰούδα, Πάναγνε,* ὁ Υἱός σου καὶ Θεὸς * προελθών, Ἡγούμενος τῆς γῆς * τῶν περάτων ἀληθῶς * νῦν ἐβασίλευσεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ὑπάρχων ἔμπλεως φωτὸς * πρακτικῆς θεωρίας,* τῷ φωτὶ τῷ μεγάλῳ * γενομένῳ μεθ' ἡμῶν,* κατηξιώθης Χριστῷ * λειτουργῆσαι,* Φίλιππε θεσπέσιε.

Κρηπὶς δογμάτων εὐσεβῶν * ἡ σὴ μυσταγωγία * τοῖς πιστοῖς ἀνεδείχθη· * δι' αὐτῆς γὰρ τὸν Υἱὸν * ἐπέγνωμεν, συμφυῶς * ἡνωμένον * ὄντα τῷ Γεννήτορι.

Λυχνία γέγονας χρυσῆ,* δᾳδουχῶν τοῖς ἀνθρώποις * τὸ ἀΐδιον φέγγος,* καὶ φωτίζων τῇ αὐτοῦ * τὴν οἰκουμένην σαφῶς * ἐπιγνώσει,* Φίλιππε πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοί, Πάναγνε σεμνή,* πεποιθώς, μὴ ἐκπέσω * τῆς εἰς σὲ προσδοκίας· * ἀλλ' ὡς Μήτηρ συμπαθὴς * τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ,* τῶν παγίδων * τοῦ ἐχθροῦ με λύτρωσαι.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ,* Κύριε, ὁ Θεός μου,* ὁ ὑψώσας τὸ
» κέρας * τῶν πιστῶν σου, ἀγαθέ,* καὶ στερεώσας ἡμᾶς * ἐν
» τῇ πέτρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ἐλατὴρ τῶν δαιμόνων * ἀναδειχθείς,* καὶ φωστὴρ τῶν ἐν σκότει * ἀποφανθείς,* ἔδειξας τὸν Ἥλιον * ἐκ Παρθένου ἐκλάμ-

φαντα· * καὶ ναοὺς εἰδώλων * συντρίψας, ἀνήγειρας * ἐκκλησίας, Μάκαρ,* εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν· * ὅθεν σε τιμῶμεν,* καὶ τὴν θείαν σου μνήμην * λαμπρῶς ἑορτάζομεν,* καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· * Ἀπόστολε Φίλιππε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ὅμοιον.

Ὀμβροφόρος νεφέλη * πνευματικὴ * ἀληθῶς ἀνεδείχθης,* τοῖς ἐπὶ γῆς * ποτίζων ὡς ἄρουραν * μυστικῶς τὰς καρδίας ἡμῶν· * διαδραμὼν γὰρ τῷ λόγῳ,* δροσίζεις τὰ πέρατα,* ὑετοὺς προχέων * τὰ μύρα τῇ λάρνακι· * ὅθεν διαπνεύσας * ταῖς ἀπίστοις καρδίαις * ὀσμὴν τὴν τοῦ Πνεύματος,* ἐν αὐταῖς ἐθησαύρισας.* Ἀπόστολε Φίλιππε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχήν μου, Παρθένε,* τὴν ταπεινὴν * ἀπὸ βρέφους μολύνας * ὁ μιαρός,* καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν * ἐμαυτὸν κατεῤῥύπωσα· * καὶ οὐκ ἔχω τί πρᾶξαι,* οὐδὲ καταφύγιον,* ἀλλ᾿οὐδ᾿ἄλλην ἐλπίδα * πλήν σου, Κόρη, ἐπίσταμαι.* Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ! * Διὰ τοῦτο ἱκέτης * πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον * νῦν προστρέχω, καὶ δέομαι * ὁμολογῶν σοι τό, Ἥμαρτον.* Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· * εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα * ἀνέθηκα, Δέσποινα.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ἡλίου σκήνωμα * Χριστοῦ τοῦ ὄντως φωτός,* καὶ ναὸς ἀνεδείχθης * χωρητικὸς * τούτου τῆς λαμπρότητος,* καὶ οὐρανὸς δόξαν Θεοῦ * τοῖς ἀνθρώποις διηγούμενος.

Φθαρείσης πάθεσι * τῆς ἀνθρωπότητος,* ἐμβληθεὶς θεῖον ἅλας * παρὰ Χριστοῦ,* ταύτης ἀπεξήρανας * τὴν σηπεδόνα τὴν δεινήν,* Θεοφάντορ ἀξιάγαστε.

Ἰσχύϊ, Φίλιππε,* Χριστοῦ ῥωννύμενος,* τῶν δαιμόνων τοῦ στίφους,* καὶ δυσσεβῶν * ὤφθης δυνατώτερος,* τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναβοῶν * ζωῆς θείας εὐαγγέλια.

Θεοτοκίον.

Λιμένα εὔδιον * Χριστὸς ἀνέδειξε * τοῖς ἐν πίστει καὶ πόθῳ * σὲ ἀληθεῖ,* Δέσποινα πανάμωμε,* ἐκ διανοίας καθαρᾶς * Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου, Ἀγαθέ.

Τὸν ψυχόλεθρον τοῦ ἐχθροῦ * ταῖς ἀλεξικάκοις σου,* Θεοῤῥῆμον, παλάμαις ἐξήρανας * τοὺς θανατηφόρῳ * κεκρατημένους βυθῷ,* χαλεπῆς ἀλγηδόνος * ἀναῤῥυόμενος.

Πυρίπνους ὅλος ἀναδειχθεὶς * τῇ τοῦ Παρακλήτου ἐπιδημίᾳ * καὶ χάριτι, Φίλιππε,* τοὺς ἀποψυγέντας * ἐν ἀθείας κρυμῷ * τῇ τῆς πίστεως θέρμῃ * ἐζωοποίησας.

Πλησίον γέγονας τοῦ Χριστοῦ,* τὰς ἐνδιδομένας σοι λαμπηδόνας * ἀμέσως δεχόμενος,* καὶ διαβιβάζων * τοῖς σοὶ προστρέχουσι,* φωτίζων καὶ προσάγων * τούτους τῷ Κτίστῃ σου.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγῳ πάντα διμιουργῶν,* καὶ σοφῇ προνοίᾳ κυβερνῶν,* μόνος ὡς βούλεται Κύριος * ἄκρᾳ εὐσπλαγχνίᾳ * δημιουργεῖται ἐκ σοῦ,* καὶ σὰρξ ἀνερμηνεύτως,* Πάναγνε, γίνεται.

Ὠδὴ ϛ΄. Συνεσχέθη,* ἀλλ' οὐ κατεσχέθη.

Νεμομένην * καὶ λυμαινομένην * βλέπων τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ * τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος,* τὰ σὰ βέλη τὰ ἠκονημένα,* τοὺς Ἀποστόλους * τείνας ἐξαπέστειλας,* καὶ διήνοιξας θώρακος πτύξιν,* Χριστὲ, τοῦ δράκοντος,* ἅπαντας τῆς αὐτοῦ * λύμης καὶ φθορᾶς,* Σῶτερ, ἰώμενος.

Ὑπερτέρῳ * φέγγει καταλάμπων,* ὤφθης καθάπερ ἀστραπὴ * τῇ οἰκουμένῃ φαίνων,* καὶ ὡς ὄρος γλυκασμὸν σταλάζων,* ὡς Θεοῦ δρόσος * οὐρανόθεν πίπτουσα,* ὡς Ἀπόστολος ἐκλελεγμένος,* τὴν δωδεκάριθμον * φάλαγγα συμπληρῶν * τὴν τῶν Μαθητῶν Χριστοῦ, Πανόλβιε.

Μυηθείς σου * τὸ τοῦ μυστηρίου * βάθος ὁ θεῖος Μαθητὴς,* ὡς ποταμὸν εἰρήνης,* ἐπιβλύζοντα τρυφῆς χειμάῤῥουν,* ὡς ἐπικλύζον * κῦμα δόξαν ἔθνεσι,* σὲ ἐκήρυξε μεγαλοφώνως,* καὶ τὴν σὴν ἔνδοξον * κένωσιν, Ἀγαθὲ,* τὴν ὑπὲρ ἡμῶν εὐαγγελίσατο.

Θεοτοκίον.

Νεκρουμένους * καὶ ἀπολλυμένους * πάντας θανάτῳ τοὺς βροτοὺς,* σὺ τὸν Χριστὸν τεκοῦσα,* τὴν ἀκήρατον ἀθανασίαν * ἀνεκαλέσω * πρὸς ζωὴν αἰώνιον,* καὶ ἐφώτισας ἐσκοτισμένους,* καὶ ἠλευθέρωσας,* λύσασα τὰ δεσμὰ * τῆς ἀπαγωγῆς * ἡμῶν, Πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Συνεσχέθη,* ἀλλ' οὐ κατεσχέθη * στέρνοις κητῴοις Ἰωνᾶς· *
» σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων * τοῦ παθόντος καὶ ταφῇ δοθέν-
» τος,* ὡς ἐκ θαλάμου * τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· * προσεφώνει δὲ τῇ
» κουστωδίᾳ· * Οἱ φυλασσόμενοι * μάταια καὶ ψευδῆ,* ἔλεον αὐ-
» τοῖς ἐγκατελίπετε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Ὁ μαθητὴς καὶ φίλος σου,* καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους σου,* τῇ οἰκουμένῃ Θεόν σε ἐκήρυξεν * ὁ θεηγόρος Φίλιππος.* Ταῖς αὐ-

τοῦ ἱκεσίαις,* ἐξ ἐχθρῶν παρανόμων * τὴν Ἐκκλησίαν σου * καὶ πᾶσαν πόλιν σου * διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον,* Πολυέλεε.

Ὁ Οἶκος. Αὐτὸς μόνος.

Ῥεῖθρα λόγου παράσχου μοι, Κύριε,* ὁ ὑδάτων τὴν φύσιν δειμάμενος· * τὴν καρδίαν μου στήριξον, Δέσποτα,* ὁ τὴν γῆν στερεώσας τῷ λόγῳ σου· * καὶ φώτισόν μου τὴν διάνοιαν,* ὁ τὸ φῶς ὡς χιτῶνα ἀναβαλλόμενος,* ἵνα λέγω καὶ ψάλλω τὰ πρέποντα,* καὶ ἀξίως ὑμνήσω τὸν σὸν Μαθητήν,* Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἑνὸς τῆς πρώτης χορείας τῶν Δώδεκα.

Στίχοι.

Ἀρθεὶς Φίλιππος ἐκ ποδῶν ἐπὶ ξύλου,
Τὰ τῶν ποδῶν σοι νίπτρα, Σῶτερ, ἐκτίει.
Ἤρθης κακκεφαλῆς δεκάτῃ, Φίλιππε, τετάρτῃ.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ὡς φέγγος ἐξαπεστάλης * βολίδος δίκην, Ἀπόστολε,* σελασφόροις βολαῖς * καταυγάζων * τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,* ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πλουσίαις φωτοχυσίαις * τοῦ θείου, Μάκαρ, κηρύγματος,* διαλάμπων φαιδρῶς * τοὺς ἐν σκότει * μελῳδεῖν κατεφώτισας· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,* ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥητόρων ἀδολεσχίαν,* καὶ λόγων πᾶσαν δεινότητα * τῷ συντόνῳ λόγῳ * ἐκνικήσας * τῷ τῆς πίστεως ἔψαλλες.* Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,* ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οὐσίας ὑπερουσίως,* Παρθένε, δύο γεγέννηκας * ἡνωμένας, Ἁγνή,* ἀσυγχύτως * τῷ Χριστῷ, ᾧ κραυγάζομεν· * Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,* ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Νόμων πατρῴων.

Φῶς σε τοῦ κόσμου * ἀπετέλεσε * τὸ πατρικὸν φῶς * Λόγος * ὁ ἐνυπόστατος * ἐκλεξάμενος Ἀπόστολον * ἐκ τοῦ κόσμου, Τρισμάκαρ· * καὶ καθοπλίσας * θείᾳ δυναστείᾳ τῇ αὐτοῦ * ἐπαφῆκεν ἀήττητον * ὡς ὁπλίτην, βοῶντα· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥώμῃ τῇ θείᾳ * δυναμούμενος,* τὰς ἀντιπάλους τάξεις * ὑπερενίκησας,* τὴν ἀτίθασσον παράταξιν * τὴν αὐτῶν καταλύσας· * τὴν γὰρ εἰρήνην * κλῆρον ἀναφαίρετον λαβών,* εἰρηναίαν κατά-

στασιν * ἐφύτευσας τῷ κόσμῳ,* Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅλῳ τῷ πόθῳ * προσεπέλασας * τῷ σαρκωθέντι Λόγῳ * Θεοῦ, Ἀπόστολε,* μαθητὴς τούτου γενόμενος,* καὶ θεῖος ὑπηρέτης * καὶ μυστολέκτης· * ὅθεν ὑπ' αὐτοῦ ἀποσταλεὶς,* εἰς τὰ ἔθνη ἐκήρυξας * αὐτοῦ τὴν παρουσίαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἡνώθη * ὑπὲρ ἔννοιαν,* ἀναλλοιώτως ὅλῃ * τῇ ἀνθρωπότητι * ὁ ὑπέρθεος ἐν μήτρᾳ σου,* Παναγία Παρθένε· * ὅθεν ἐν δύο * φύσεσι γνωρίζεται Χριστὸς,* εἷς ὑπάρχων ἀμφότερα,* ὃν ὑμνοῦντες βοῶμεν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Νόμων πατρῴων * οἱ μακαριστοὶ * ἐν Βαβυλῶνι Νέοι * προ-
» κινδυνεύοντες,* βασιλεύοντος κατέπτυσαν * προσταγῆς ἀλο-
» γίστου,* καὶ συνημμένοι,* ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ,* τοῦ κρα-
» τοῦντος ἐπάξιον * ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἀπορεῖ πᾶσα * γλῶσσα.

Νῦν ἀποῤῥήτου * δόξης καὶ φωτὸς ἀνεσπέρου * ἠξιωμένος,* ἔνθα ἡ ἀνέκφραστος ὑπάρχει * εὐφροσύνη,* ἔνθα ἡ χαρὰ ἡ ἄληκτος * ἐν ἐκκλησίᾳ * τῶν πρωτοτόκων, ἔνθα * δικαίων αἱ σκηναὶ,* πάντων * Χριστιανῶν ὑπερεύχου,* Φίλιππε πάνσοφε.

Ὡραϊσμένος * κάλλει νοητῆς εὐπρεπείας,* καὶ βασιλείας * στέφος περικείμενος, θεόφρον,* καὶ πλουσίαις, Φίλιππε, περιχεόμενος * φωτοδοσίαις * τῆς τοῦ ὑπερουσίου * φωτὸς μαρμαρυγῆς,* χαίρων * τῷ τοῦ Δεσπότου σου θρόνῳ,* μάκαρ, παρίστασαι.

Σὺν Ἀποστόλοις * πᾶσι σεπτοῖς τε καὶ Προφήταις,* καὶ σὺν Ἀθλοφόροις,* Φίλιππε, Ὁσίοις, Ἱεράρχαις, Δικαίοις,* σὺν τῇ Θεοτόκῳ πρέσβευε,* λύσιν πταισμάτων * καὶ τῶν ἀμπλακημάτων * δοθῆναι ἱλασμὸν * πίστει * τοῖς τὴν φωσφόρον, καὶ θείαν * μνήμην τελοῦσί σου.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον * Λόγον, τὸν πρὶν ἄσαρκον ὄντα,* ὑπερφυῶς,* Παρθενομῆτορ, τέτοκας· διό σε * Θεοτόκον * πάντες εὐσεβῶς κηρύττομεν,* ἀληθεστάτην * σοὶ τὴν προσηγορίαν * ἁρμόζοντες, Ἁγνή· * σὺ γὰρ * τῆς τῶν πιστῶν σωτηρίας * ῥίζα καθέστηκας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα * γλῶσσα εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· * ἰλιγγιᾷ δὲ * νοῦς
» καὶ ὑπερκόσμιος ὑμνεῖν σε,* Θεοτόκε· * ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρ-

» χουσα,* τὴν πίστιν δέχου· * καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας,* τὸν ἔνθεον » ἡμῶν· * σὺ γὰρ * Χριστιανῶν εἶ προστάτις,* σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Δρόμον ὡραίων σου ποδῶν,* Φίλιππε, ἀναστρέψας,* πορείαν τὴν οὐράνιον * ἀνελήλυθας χαίρων· * καὶ τῇ Τριάδι παρεστὼς * ἐν Πατρὶ τεθέασαι * Υἱὸν καὶ Πνεῦμα * τὸ Θεῖον· * διὰ τοῦτό σου πόθῳ * τὴν πανίερον καὶ θείαν * ἑορτάζομεν μνήμην.

Ἕτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Πνεύματος Θείου ἀκτῖνα,* Θεσπέσιε, δεδεγμένος,* καὶ κόσμον καταφωτίσας * τῷ φθόγγῳ τῶν σῶν ῥημάτων,* ὑπὲρ ἡμῶν νῦν δυσώπει * τὸν Κύριον τοῦ σωθῆναι.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὑπεραγία Παρθένε,* δέησιν νῦν τῷ Υἱῷ σου * ὑπὲρ ἡμῶν σὺν Φιλίππῳ * τῷ θείῳ καὶ θεηγόρῳ * προσφέρουσα, ἐκ παντοίων * κακῶν περίσωζε πάντας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων σου φθόγγων * τὰ ἀπηχήματα * ἐπὶ τῆς γῆς, παμμάκαρ,* διεχύθη, καὶ ταύτην * ἐπλήρωσε δογμάτων· * δι' ὧν τὸν Υἱὸν * τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι * θεολογοῦντες, Ἀπόστολε, μυστικῶς * ὁμοούσιον δοξάζομεν.

Ὡς ἑωσφόρον σε πάντες * τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ,* καὶ φαεινὸν λαμπτῆρα * τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας,* Φίλιππε τρισμάκαρ,* ἔχοντες νῦν,* τὰς ψυχὰς φωτιζόμεθα,* καὶ ἐκ κινδύνων λυτρούμεθα δυσχερῶν * ταῖς πρεσβείαις σου, πανεύφημε.

Διὰ σταυροῦ τὸν ἀγῶνα * τὸν τῆς ἀθλήσεως * διηνυκώς, τῆς νίκης * ἀνεδήσω στεφάνους,* Φίλιππε, ἀξίως· * μεθ' ὧν εἰσελθὼν * εἰς τὰ ἄνω Βασίλεια,* συμπαρεδρεύεις, Ἀπόστολε, τῷ Χριστῷ,* καὶ πρεσβεύεις τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Φιάλαι τῶν ἀρωμάτων * ἐν κόσμῳ, αἱ σιαγόνες σου, σοφέ,* ὤφθησαν, Ἀπόστολε Φίλιππε,* περικιρνῶσαι τοῖς πιστοῖς πόμα τὸ ζωοποιόν· * πρᾶξιν γὰρ εἰς θεωρίας ἐπίβασιν ἐσχηκώς,* Χριστοῦ ὀπαδὸς ἐχρημάτισας,* τὴν στεῖραν καὶ ἄτεκνον ἐθνῶν Ἐκκλησίαν * εὐτεκνωθεῖσαν ἐν αὐτῷ * καταποικίλας διδαχαῖς· * ἣν καὶ νῦν δυσώπει, λυτρωθῆναι * δεινῶν καὶ ἀναγκῶν· * δύνασαι γὰρ ἐν Θεῷ,* πολλὰ ἐγγίζων αὐτῷ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος ἡ γ΄. καὶ ϛ΄. Ὠδή.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κοινωνικόν, **Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.**

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἀπὸ τῆς αὔριον ἀρχόμεθα σὺν Θεῷ τῆς Νηστείας τῶν Χριστουγέννων.

ΤΗ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τέσσαρα, δευτεροῦντες δύο ἐξ αὐτῶν.

Ἦχος δ΄. **Ἔδωκας σημείωσιν.**

Ἄβιβος ὁ πάνσοφος * καὶ Σαμωνᾶς ὁ θαυμάσιος,* καὶ Γουρίας ὁ ἔνδοξος * κοινὴν συστησάμενοι * τοῖς πιστοῖς χορείαν,* ἐν ἀγαλλιάσει * νῦν συγχορεύουσιν ἡμῖν * οἱ Ἀθλοφόροι,* καὶ συνευφραίνονται· * ψυχαῖς ταῖς τῶν Μαρτύρων γὰρ * παρὰ Θεοῦ τοῦτο δέδοται * τὰ ἐνταῦθα γινόμενα * νοερῶς ἐνοπτρίζεσθαι.

Πόνους ὑπομείναντες * τῶν ἀφορήτων κολάσεων * καὶ γενναίως ἀθλήσαντες,* Τριάδος ἰσάριθμοι,* Σαμωνᾶ, Γουρία,* καὶ Ἄβιβε μάκαρ,* τῆς αἰωνίου καὶ τερπνῆς * κατατρυφᾶτε * νῦν ἀπολαύσεως * καμάτων τὴν ἀντίδοσιν,* ἀντιμετροῦντος ὑμῖν Χριστοῦ· * ὃν θερμῶς ἱκετεύσατε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μονάδα τρισάριθμον * ὁμολογήσαντες, Ἅγιοι,* τῶν Ἑλλήνων ἐλύσατε * πολύθεον φρόνημα,* καὶ μωρὰν σοφίαν * τῇ νομιζομένῃ * μωρίᾳ εἶναι παρ᾽αὐτοῖς * Σταυροῦ δυνάμει,* μακαριώτατοι· * ὑφ᾽οὗ ἐνδυναμούμενοι,* τὰς χαλεπὰς τῶν κολάσεων * ὑπεμείνατε μάστιγας * θαρσαλέῳ φρονήματι.

Ὅρμον πρὸς ἀκύμαντον,* καὶ πρὸς ζωὴν ἀστασίαστον,* καὶ λιμένα πανεύδιον,* ἀθλοφόροι Μάρτυρες,* προσκεχωρηκότες· * τὸ διαιωνίζον * τῆς ἀπαθοῦς διαμονῆς,* καὶ διαρκούσης * νῦν ἀντηλλάξασθε,* τῶν πόνων τὴν ἀντίδοσιν,* καὶ τῶν καμάτων τὰ ἔπαθλα * ἐκ Θεοῦ κομισάμενοι * ἐπαξίως, μακάριοι.

Δόξα, Ἦχος β΄. Ἰκασίας Μοναχῆς.

Ἡ Ἔδεσσα εὐφραίνεται,* ὅτι ἐν τῇ σορῷ τῶν Ἁγίων ἐπλουτίσθη * Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου· * καὶ τὸ φιλόχριστον ποίμνιον * συγκαλουμένη, βοᾷ· * Δεῦτε, φιλομάρτυρες λαμπρύνθητε *

ἐν τῇ μνήμῃ τῇ φαιδρᾷ· * Δεῦτε, ὦ φιλέορτοι, φωτίσθητε.* Δεῦτε, ἴδετε φωστῆρας οὐρανίους,* ἐν γῇ περιπολεύοντας.* Δεῦτε, καὶ ἀκούσατε,* οἷον θάνατον πικρὸν * οἱ γενναῖοι ἀδάμαντες * ὑπέστησαν, διὰ τὴν ἀτελεύτητον ζωήν.* Διὸ * καὶ ἐγγυηταὶ ὄντες τῆς ἀληθείας,* κόρην διέσωσαν * ἐν μνήματι ζῶσαν βεβλημένην· * καὶ τὸν τούτους ἀθετήσαντα παμμίαρον,* τῷ ὀλέθρῳ παρέδωκαν,* ὡς φονέα καὶ ἀνελεήμονα· * καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦσι * τὴν παναγίαν Τριάδα,* τοῦ ῥυσθῆναι ἐκ φθορᾶς καὶ πειρασμῶν * καὶ παντοίων κινδύνων,* τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * αὐτῶν τὰ μνημόσυνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Τί σοι,* ὁ ταλαίπωρος ἐγώ,* Δέσποινα τοῦ κόσμου, προσάξω,* εἰ μὴ δακρύων πηγάς,* καὶ ἐξομολόγησιν * τῶν πεπραγμένων μοι; * Ἀλλ' ἱλέῳ σου ὄμματι * ἐπίβλεψον, Κόρη,* ἐπὶ τὴν ἀσθένειαν * τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς· * λῦσον * τῶν παθῶν μου τὰ νέφη,* καὶ τῆς κατεχούσης ἀχλύος,* δέομαι, ἀπάλλαξον τὸν δοῦλόν σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ σε Ἰησοῦ * προσαναρτηθέντα ὁρῶσα,* ἡ Ἀπειρόγαμος * ἔκλαιε καὶ ἔλεγε· * Τέκνον γλυκύτατον,* ἵνα τί ἐγκατέλιπες * ἐμὲ τὴν τεκοῦσαν * μόνην φῶς ἀπρόσιτον * τοῦ προανάρχου Πατρός; * σπεῦσον * καὶ δοξάσθητι,* ὅπως δόξης ἐπιτύχωσι θείας,* οἱ τὰ θεῖα πάθη σου δοξάζοντες.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ παρόντα Προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θαῦμα θαυμάτων ἀξίως * θαυμασιώτερον * τῷ κόσμῳ ἀνεδείχθη * τὸ ὑμέτερον θαῦμα,* Μάρτυρες Κυρίου· * ἀπὸ δυσμῶν * τῶν ἐθνῶν γὰρ τὴν κόρην ποτέ,* ταφῇ δοθεῖσαν ἀδίκως,* ταῖς μητρικαῖς * διεσώσατε ἀγκάλαις ὑμεῖς.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις.

Μαρτυρικῶς ἐναθλοῦντες,* θεομακάριστοι,* τὰς τῶν ἐχθρῶν αἰκίας,* ὥσπερ χάριν πλουσίαν * ἐδέξασθε προθύμως· * καὶ ὀρεκτῶν * γεηρῶν ἀπολαύσεων * ἠλογηκότες, τῶν θείων τῇ ἐκλογῇ * ταῖς ποιναῖς οὐ κατεκάμφθητε.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Γουρίαν πάντες τὸν μέγαν * καὶ γενναιότατον,* σὺν Σαμωνᾷ τῷ θείῳ * καὶ Ἀβίβῳ τῷ πάνυ,* τῷ ὄντι ἐν Λευίταις,* ὕμνοις πιστῶς * εὐφημήσωμεν σήμερον· * ὅτι θερμότατοι πάντων προασπισταὶ * ἐν ταῖς θλίψεσιν ὑπάρχουσιν.

Δόξα, Ἦχος β'.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πάντες,* τοὺς τοῦ Χριστοῦ ἀριστέας*

ὕμνοις τιμήσωμεν,* Γουρίαν, Ἄβιβον καὶ Σαμωνᾶν,* ὅτι παραδόξως * ἐνεργοῦσι τοῖς θαύμασιν· * ὅρκῳ γὰρ οὐ παρεῖδον * μεταναστεῦσαι κόρην,* ἀλλ' ἐκπληροῦντες τὸ αἴτημα,* τὴν παῖδα διεσώσαντο * παρανόμῳ Γότθῳ,* ἄμυναν ποιήσαντες· * Δι' ὧν, Χριστὲ ὁ Θεός,* ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος,* σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε,* ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Μόνη * τὸν ἀχώρητον Θεὸν * ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ * ἐκυοφόρησας,* ἄνθρωπον γενόμενον * δι' ἀγαθότητα,* Παναγία Θεόνυμφε· * διὸ δυσωπῶ σε,* τῶν στενοχωρούντων με * παθῶν ἀπάλλαξον· * ὅπως * τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν * τρίβον διοδεύσας, προφθάσω * τὴν ἐπὶ ζωήν, Παρθένε, φέρουσαν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὕβρεις * ὑπομείναντα πολλάς,* καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα * τὸν τοῦ παντὸς Ποιητὴν * βλέψασα, Πανάχραντε,* ἔστενες λέγουσα· * Ὑπερύμνητε, Κύριε,* Υἱὲ καὶ Θεέ μου,* πῶς τιμῆσαι θέλων σου * τὸ πλάσμα, Δέσποτα,* φέρεις * ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; * Δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ,* καὶ συγκαταβάσει σου, Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α'.

Τὰ θαύματα τῶν Ἁγίων σου Μαρτύρων * τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν * δωρησάμενος, Χριστὲ ὁ Θεός,* ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις,* βουλὰς ἐθνῶν διασκέδασον,* τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον,* ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τοῦ Ψαλτηρίου, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς τρεῖς ὁμοῦ λέγοντας αἰνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τριάδος τὴν μοναρχίαν, Ἅγιοι,* θεολογοῦντες σεπτῶς,* πολυαρχίας ἄστατον ἀχλὺν * εὐμαρῶς διελύσατε,* ἀνατολῆς πολύφωτοι,* ὥσπερ ἀστέρες ἀνατείλαντες.

Οἱ τρεῖς ὁμολογηταὶ τῇ χάριτι * καταλαμπόμενοι * τῆς ἀρχικῆς Τριάδος ἐμφανῶς,* τὸ τῆς πλάνης πολύθεον,* καρτερικὴν τὴν ἔνστασιν * ἐπιδεικνῦντες ἐξηφάνισαν.

Ὑμᾶς πρὶν υἱοθετήσας, Ἔνδοξοι,* θέσει ὁ φύσει Υἱός,* τῆς νῦν αὐτῷ δοθείσης ἐκ Πατρὸς * κληρουχίας, ὡς εὔσπλαγχνος * συγκληρονόμους ἔδειξε,* καὶ βασιλείας συμμετέχοντας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας * σκηνή, Πανάμωμε· * τὸν ἑαυτῆς γὰρ οἶκον ἐκ τῶν σῶν * παναχράντων αἱμάτων σεμνὴ * οἰκοδομεῖν εὐδόκησε * πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὸ σῶμα τοῖς αἰκισμοῖς * ἐθελουσίως καὶ δειναῖς μάστιξιν,* οἱ τοῦ Χριστοῦ παρέδωκαν * ὁμολογηταὶ καὶ θεράποντες.

Ῥυσθῆναι τῶν χαλεπῶν * τῆς ἁμαρτίας λογισμῶν, Ἅγιοι, * τοὺς τὴν ὑμῶν ἄθλησιν * πίστει ἀνυμνοῦντας πρεσβεύσατε.

Ἐν ξύλῳ καρτερικῶς * ἀναρτηθέντες οἱ σεπτοὶ Μάρτυρες, * πανευσεβῶς ἄτρωτον * τὴν ὁμολογίαν διέσωσαν.

Θεοτοκίον.

Ἰάσεών σε πηγὴν * ὁ τὴν σὴν μήτραν ὑποδὺς ἔδειξε,* Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε· * τὴν ἐμὴν ψυχὴν οὖν θεράπευσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστέ, κράζουσα· *
» Σύ μου ἰσχύς, Κύριε,* καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Τριάδος τῆς σεπτῆς * καταγγέλλοντες πίστιν,* πολύθεον, Σοφοί,* τῶν εἰδώλων ἀπάτην * ἀνδρείως καθείλετε,* ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι· * κόρην ζῶσαν δὲ * κατακλεισθεῖσαν ἐν τάφῳ * διεσώσατε * θανατηφόρου κινδύνου,* ὑμᾶς μακαρίζουσαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῷ Σταυρῷ ὁπλισθέντες * τῷ τοῦ Χριστοῦ,* ἐν αὐτῷ τῶν τυράννων * πᾶσαν ἰσχὺν * ἀνδρείως καθείλετε,* ὡς τῆς πίστεως πρόμαχοι * τὴν ἀθείαν πᾶσαν * εἰδώλων ἐλέγξαντες,* καὶ τὴν Τριάδα, Ἅγιοι,* προθύμως κηρύξαντες· * ὅθεν ἐπαξίως * παρ᾽ αὐτῆς τοὺς στεφάνους * τῆς νίκης ἐλάβετε,* ὡς νομίμως ἀθλήσαντες.* Ἀθλοφόροι Πανεύφημοι,* πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, Αὐτόμελον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον * ἐν σῇ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀφλέκτως,* Μήτηρ Θεοῦ,* τῷ κόσμῳ ἐκύησας * τὸν κόσμον κατέχοντα· * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα συνέχοντα,* τὸν τροφοδότην πάντων,* καὶ πλάστην καὶ Κύριον· * ὅθεν δυσωπῶ σε,* Παναγία Παρθένε,* ῥυσθῆναι πταισμάτων μου,* ὅταν μέλλω παρίστασθαι * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου.* Δέσποινα Θεοτόκε ἁγνή,* τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· * καὶ γὰρ δύνασαι πάντα * ὅσα θέλεις, πανάμωμε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα * καὶ λυτρωτὴν * ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα * ἐν τῷ σταυρῷ,* ὠλόλυζε δακρύουσα,* καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται,* δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται,* ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν,* ἥνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους,* Θεὲ ὑπεράγαθε,* ἀνεξίκακε Κύριε.* Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐφ' ἡμᾶς,* καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Σταθηρὰν τὴν καρτερίαν * οἱ Ἀθλοφόροι,* ἀνηλεῶς στρεβλούμενοι,* ποικίλαις βασάνοις,* πᾶσιν ἐπεδείξαντο * συμφώνως κραυγάζοντες· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Οἱ τῆς Τριάδος ἰσάριθμοι * στεφανῖται,* τρισοφεγγεῖ λαμπάδι,* τοὺς νῦν ἐκτελοῦντας * μνήμην τὴν πανίερον * αὐτῶν καταυγάζουσι,* πᾶσι τὰς ἰάσεις βραβεύοντες.

Μετ' εὐλαβείας προσδράμωμεν * τῇ φωσφόρῳ * καὶ φωταυγεῖ, θεόφρονες,* θήκῃ τῶν Μαρτύρων· * βρύει γὰρ ἰάματα * τοῖς πίστει κραυγάζουσι· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὁμολογοῦντες τῆς Θείας * οἰκονομίας * τὸ ὑπὲρ νοῦν μυστήριον,* γλώσσαις θεολόγοις,* πᾶσαν ἀθεότητα * οἱ θεῖοι καὶ πάνσοφοι * Ὁμολογηταὶ κατηδάφισαν.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ ἔννοιαν ἐκύησας,* ὦ Παρθένε,* καὶ μετὰ τόκον ὤφθης * παρθενεύουσα πάλιν.* Μέγα τὸ μυστήριον * τῆς κυοφορίας σου,* Μῆτερ ἀειπάρθενε ἄχραντε!

Ὠδὴ ε΄. Σὺ, Κύριέ μου, φῶς.

Λαμπρότησι σαφῶς * τῶν ἀγώνων ἐκλάμποντες,* ἐφαύλισαν τῶν τυράννων * τὸ ἀνίσχυρον θράσος * τῆς πίστεως οἱ πρόβολοι.

Εἰς πάντα προφανῶς * οἰκουμένης τὰ πέρατα,* τὰ θαύματα τῶν Μαρτύρων * διεδόθη, καὶ πάντας * τῇ πίστει ἐβεβαίωσαν.

Γῇ ὥσπερ ἀγαθῇ,* τὰ τῆς χάριτος σπέρματα * δεξάμενοι, πολιτείᾳ * φιλοπόνῳ πλουσίως * οἱ θεῖοι ἐγεώργησαν.

Θεοτοκίον.

Ὁ μόνος ἀγαθὸς,* καὶ πελάγει χρηστότητος * τὰ σύμπαντα, Θεομῆτορ,* συγκρατῶν σαῖς ἀγκάλαις,* κρατεῖσθαι κατηξίωσεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς.

Νομίμως,* ὡς καλοὶ στρατιῶται, Θεόφρονες,* ἐγκρατευσάμενοι πάντα,* καὶ τρανῶς τὴν πίστιν * τετηρηκότες,* τὸν τῆς θείας * δικαιοσύνης ἤρατε στέφανον.

Τὸ πρὶν μὲν * ὁ Ἀββακοὺμ μετάρσιος αἴρεται * τῇ τοῦ Δεσπότου προστάξει· * δι᾽ ὑμῶν δὲ κόρη * τυραννουμένη,* Θεηγόροι,* τῇ θρεψαμένῃ ἀποκαθίσταται.

Ἀστράπτει * ἡ σορὸς τῶν Μαρτύρων τοῖς θαύμασι,* καὶ ποταμοὺς ἀναβλύζει * ἰαμάτων πᾶσι * τοῖς προσιοῦσι,* καὶ τοῖς πίστει * τὴν αὐτῶν καρτερίαν θαυμάζουσιν.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην * τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος,* ὡς καθαρώτατον κρίνον,* καὶ κοιλάδων ἄνθος,* ὦ Θεομῆτορ,* ὁ Νυμφίος,* ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε,* ἡ Ἐκκλησία βοᾷ
» σοι,* ἐκ δαιμόνων λύθρου * κεκαθαρμένη,* τῷ δι᾽ οἶκτον *
» ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους, σοφοί,* τὴν χάριν κομισάμενοι,* τῶν ἐν πειρασμοῖς * προΐστασθε, πανεύφημοι· * διὸ κόρην, Ἅγιοι,* ἐκ θανάτου πικροῦ ἐλυτρώσασθε· * ὑμεῖς γὰρ ὄντως ὑπάρχετε * Ἐδέσσης ἡ δόξα * καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

Ὁ Οἶκος. Τοῦ Συμεών.

Τῆς τοῦ ἐχθροῦ * δουλείας με ῥῦσαι,* Ἰησοῦ ζωοδότα,* ταῖς τῶν σῶν ἀθλητῶν * ἐντεύξεσι δυσωπούμενος· * ὅπως, ἀδούλωτον κεκτημένος * τῶν παθῶν τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα,* ἀνευφημῶ τὴν αὐτῶν ὀξυτάτην βοήθειαν· * προφθάσαντες γὰρ ἐκ τάφου,* τοῦ θανάτου ἐῤῥύσαντο κράζουσαν * τὴν κόρην,* ἥνπερ παρέθετο ἐκβοῶσα ἡ μήτηρ * τοῖς Μάρτυσιν· Ὑμεῖς ὄντως ὑπάρχετε * Ἐδέσσης ἡ δόξα,* καὶ τοῦ κόσμου χαρά.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Ὁμολογητῶν Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου.

Στίχοι.

Ξίφος τελειοῖ Σαμωνᾶν καὶ Γουρίαν,
Καὶ φλὸξ Ἄβιβον, οἷς χαρὰ φλὸξ καὶ ξίφος.
Πῦρ πέμπτῃ δεκάτῃ Ἄβιβον πέφνε, χαλκὸς ἑτάρους.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ἀβραμιαίους * ἐν τῇ καμίνῳ ὁ ῥυσάμενος,* οὗτος καὶ τὴν ξένην κόρην * τῆς χαλεπῆς * περιστάσεως διέσωσε,* τῇ μεσιτείᾳ νῦν * τῶν αὐτοῦ θεραπόντων ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἰταμωτάτης * ἀπανθρωπίας δίκην ἔδωκε,* πάντων τῶν κακῶν

ἀθρόως * ἀπαιτηθεὶς,* ὁ ἀλάστωρ καὶ δυσώνυμος,* κρίσει δικαίᾳ σου,* Λόγε Θεοῦ, σοφία καὶ δύναμις.

Νενευρωμένη * τῇ πρὸς ὑμᾶς ἐλπίδι, Ἔνδοξοι,* κόρη καθειργμένη τάφῳ * μετὰ νεκρῶν,* προσδοκίας οὐ διήμαρτεν,* Εὐλογημένος εἶ,* ὁ Θεός μου, βοῶσα καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς νεόσμηκτον * καὶ φωταυγείας πέμπον ἔσοπτρον,* αἴγλην θεϊκῆς, Παρθένε,* μαρμαρυγῆς * προσβαλοῦσάν σοι ἐχώρησας.* Εὐλογημένη σὺ * ἐν γυναιξὶ, Πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Παγκόσμιος σήμερον ἡμῖν,* λαμπρὰ πανήγυρις,* ἡ τῶν Μαρτύρων Χριστοῦ,* περιαυγάζουσα χάριτι,* τῶν θαυμάτων τοὺς προστρέχοντας,* καὶ χαρμονῇ πνευματικῇ * πίστει κραυγάζοντας· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ῥᾳδίως οἱ Ὁμολογηταὶ,* τῆς σῆς Θεότητος,* πᾶσαν κατήργησαν * τὴν ἀθεότητα, Δέσποτα,* τῶν τυράννων μὴ πτοούμενοι * τὰς ἀπειλὰς, ἀλλ' εὐσθενῶς * ἀνακραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Οἱ πάνσοφοι Ὁμολογηταὶ,* οἱ προϊστάμενοι * τοῦ θείου δόγματος,* ἐχθρῶν τὰς φάλαγγας τρέπονται,* διὰ ξίφους ἀναιρούμενοι,* νίκην παράδοξον σαφῶς * καὶ διαλάμπουσαν * δεδειχότες· * πίπτοντες τοὺς ἐναντίους γὰρ ἥττησαν.

Θεοτοκίον.

Φύσεσιν ὁρώμενον διτταῖς,* Χριστὸν ἐγέννησας,* τὸν μίαν φέροντα * σαφῶς ὑπόστασιν σύνθετον,* ἀνθρωπότητι Θεότητος * συνεισδραμούσης ὑπὲρ νοῦν * ὄντως καθ' ἕνωσιν· * ὅθεν πάντες * σὲ εὐλογοῦμεν,* Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ,* λεόντων χάσματα * ἐν λάκκῳ
» ἔφραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν,* ἀρετὴν περιζωσάμε-
» νοι,* οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε,*
» πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου, τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι θείαις,* καὶ θεοπνεύστοις τοῦ Σωτῆρος,* Ὁμολογηταὶ, θεοφεγγεῖς,* σταυρὸν ἐπ' ὤμων * χαίροντες ἤρασθε,* τοῖς ζωηφόροις ἴχνεσιν,* ἀκολουθοῦντες, ἀξιάγαστοι.

Ὅλῳ τῷ φωτὶ τῆς Τριάδος,* μετ' εὐφροσύνης οἱ γενναῖοι, Ὁμολογηταὶ προσχωροῦντες,* τὰ τῶν ἀγώνων * γέρα κομίζονται,* ταῖς Ἀσωμάτοις τάξεσιν * ἀξιωθέντες συναυλίζεσθαι.

Νῦν οὐκ ἐν ἐσόπτρῳ ὁρᾶτε * τῶν μακαρίων τὰς ἐλπίδας,*

Ὁμολογηταὶ τοῦ Σωτῆρος,* τῆς ἀληθείας * μᾶλλον δέ, πάνσοφοι,* τὸ κάλλος ἐνοπτρίζεσθε,* στεφανηφόροι πανσεβάσμιοι.

Ὡς τῆς ὑπερθέου Τριάδος * σαφῶς ἰσάριθμοι φανέντες,* Ὁμολογηταὶ θεηγόροι,* τῇ ταύτης αἴγλῃ * καταλαμπρύνεσθε,* ὡς δι' αὐτὴν ἀθλήσαντες,* ζωῆς ἀφθάρτου ἀξιούμενοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημῆσαι θελήσας,* ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγον,* ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, μόνην * ἁγιωτέραν * πάντων εὑράμενος,* καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν * ἐπ' ἀληθείας, Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους,* ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε,* ἀκρο-
» γωνιαῖος ἐτμήθη,* Χριστὸς συνάψας * τὰς διεστώσας φύσεις· *
» διὸ ἐπαγαλλόμενοι,* σέ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Ὡς πάλαι διεσώσατε * πικροῦ θανάτου, Ἅγιοι,* κόρην ἐν τάφῳ βληθεῖσαν,* τὸν δὲ παράνομον Γότθον * θανάτῳ παρεδώκατε,* κἀμὲ τῶν ἀκαθέκτων μου * παθῶν νῦν ἐκλυτρώσασθε,* ὅπως ὑμῶν τὴν φωσφόρον * μνήμην φαιδρῶς ἑορτάσω.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ πάντα τῇ θεότητι * πληρῶν ὡς ἀπερίγραπτος,* ἐκ σοῦ Θεὸς ἀπορρήτως * ἐσωματώθη, Παρθένε,* δι' οἶκτον ἀνορθούμενος * τὸ τοῦ Ἀδὰμ παράπτωμα,* νέος Ἀδὰμ γενόμενος· * ὃν ὡς Υἱόν σου δυσώπει * ὑπὲρ ἡμῶν, Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.
Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙϚ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ ἐμβατεύων καρδίας τῶν ἀνθρώπων,* ὅτε σου τὴν ἔνθεον * γνώμην, Ἀπόστολε,* θείᾳ προγνώσει ἑώρακε,* καὶ ἐκ τοῦ κόσμου * τῆς ἀδικίας * σὲ ἐλυτρώσατο· * τότε σε παγκόσμιον * φῶς ἀπειργάσατο * τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα * καταφωτίζειν,* καὶ διαλάμπειν * ἐγκελευσάμενος· * οὗ καὶ τὸ θεῖον * Εὐαγγέλιον,* ἠξιώθης * σαφῶς ἀναγράψασθαι· * ὃν ἱκέτευε σῶσαι,* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐκ τελώνου κληθεὶς εἰς μαθητείαν,* ὅτε σε ὁ ἄναρχος * Λόγος ἐφώνησεν,* ἀκολουθεῖν προτρεπόμενος,* καὶ κοινωνίαν * τῆς βασιλείας * ἐπαγγειλάμενος· * τότε, Παμμακάριστε,* πάντων ἀφέμενος,* καὶ ταραχώδους * συγχύσεως,* ἀναχωρήσας,* αὐτῷ συντόνως * ἐπηκολούθησας· * καὶ νῦν, Θεόπτα,* ἐμφορούμενος * τῆς ἀφράστου * αὐτοῦ θεωρίας τρανῶς,* καθικέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Προφητική τις σαφῶς ὀξυδερκία,* πάλαι μέν σε Ἅγιον * λίθον τεθέαται * ἐπὶ τῆς γῆς κυλιόμενον,* καὶ τῆς ἀπάτης * τὰς ἑλεπόλεις * καταλεαίνοντα· * ὁ Λόγος δὲ, πάνσοφε,* ὁ ἐνυπόστατος,* φῶς σε τοῦ κόσμου,* καὶ κήρυκα * δικαιοσύνης,* καὶ ἀληθείας * ἀποτετέλεκε,* λελαμπρυσμένον * ταῖς λαμπρότησι * τοῦ τρισηλίου * φωτὸς, Πανσεβάσμιε· * ὃν ἱκέτευε σῶσαι,* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Καλοῦντι Χριστῷ πρὸς μαθητείαν * οὐράνιον, προθύμως * ἠκολούθησας, Θεόληπτε,* πᾶσαν σχολὴν φροντίδος γηΐνης * ὑφ' ἓν παρωσάμενος· * ἐπαξίαν γὰρ τῆς ἄνω βασιλείας * γνώμην εὐπειθῶς ἀναλαβόμενος,* τῆς χαμαιζήλου πολιτείας * καὶ δόξης κενῆς ἀπέστης,* Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ Τελώνου γενόμενος,* φῶς τε τῶν ἐν σκότει χρηματίσας,* καὶ πεπλανημένων * ὁδηγὸς πρὸς σωτηρίαν· * νῦν δὲ πρεσβευτὴς * παντὸς τοῦ κόσμου θερμότατος,* καὶ τῶν σὲ γεραιρόντων,* Ματθαῖε, φύλαξ σωτήριος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Σωματωθέντα τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων * ἔσχες ἐν τῇ μήτρᾳ σου,* θεομακάριστε,* ἀναμορφοῦντα τὸν ἄνθρωπον,* τὸν πρὶν πεσόντα * τῇ παραβάσει * διὰ τοῦ ὄφεως.* Θεὸν γὰρ ἐγέννησας * Λόγον ἀφράστως, Ἁγνὴ,* καὶ τῆς φθορᾶς ἠλευθέρωσας * τὴν φύσιν πᾶσαν * παλαιωθεῖσαν,* διὰ τοῦ τόκου σου· * διὸ ὑμνοῦμεν * καὶ δοξάζομεν * σοῦ τὴν χάριν,* Παρθένε, ἀνύμφευτε,* δι' ἧς σκέπε καὶ σῶζε * τοὺς ἐν πίστει σὲ δοξάζοντας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ τῶν λόγων σου σάλπιγγι,* τοὺς ἀνθρώπους συνήθροισας,* εἰς Θεοῦ ἐπίγνωσιν,* Πανασοίδιμε,* καὶ τὰ τῆς πλάνης ἀθροίσματα * ἐκ γῆς ἀπεσόβησας,* καὶ εἰς μίαν τοὺς πιστοὺς * τὴν ὁμόνοιαν ἴθυνας,* καὶ πρεσβεύεις νῦν * ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ὁ ἐν γλώσσῃ πυρίνῃ σε * καθοπλίσας τοῦ Πνεύματος,* κραταιὸν ἀνέδειξε * πολεμήτορα * κατὰ τῆς πλάνης, Ἀπόστολε,* Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* παρ' οὗ ἔλαβες λαμπρὰ * τὰ βραβεῖα τῆς χάριτος· * ὃν ἱκέτευε *.ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Εἰς τὰ βάθη τοῦ Πνεύματος * διακύψας, Ἀπόστολε,* πλοῦτον τὸν ἀκένωτον * κατενόησας· * καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀρυσάμενος * τὴν χάριν τὴν ἄφθονον,* ἡμῖν εὐαγγελικῶς * πᾶσι ταύτην διένειμας· * καὶ πρεσβεύεις νῦν,* ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθῆναι * τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Ἐκ πυθμένος κακίας ἐσχάτης * πρὸς ἀκρότατον ὕψος ἀρετῆς,* ὡς ἀετὸς ὑψιπέτης,* παραδόξως ἀνέδραμες,* Ματθαῖε πανεύφημε· * τοῦ γὰρ καλύψαντος * οὐρανοὺς * ἀρετῇ, καὶ τῆς συνέσεως αὐτοῦ * πᾶσαν τὴν γῆν πληρώσαντος, Χριστοῦ * ἀκολουθήσας τοῖς ἴχνεσι,* μιμητὴς διάπυρος ἐν πᾶσιν * αὐτοῦ πεφανέρωσαι,* εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην,* ζωὴν καὶ σωτηρίαν,* τοῖς πειθαρχοῦσιν εὐσεβῶς * τοῖς θείοις προστάγμασιν· * ἐν οἷς ἡμᾶς καθοδήγησον,* εὐαρεστοῦντας τῷ Κτίστῃ,* καὶ σὲ μακαρίζοντας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε ἅγιε,* καὶ Εὐαγγελιστὰ Ματθαῖε,* πρέσβευε τῷ ἐλεήμονι Θεῷ,* ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν * παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου τὰ παρόντα.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Πλουσίως μετάδος μοι * τῆς ἐνοικούσης σοι χάριτος,* Ματθαῖε πανένδοξε,* καὶ ὑπηρέτα Χριστοῦ,* καὶ βοήσομαι,* λαμπρῶς ἀνακηρύττων,* καὶ μέλψω γηθόμενος,* τὰ σὰ θαυμάσια.

Τελείως κατέλιπες * τῶν ἐπιγείων τὴν σύγχυσιν,* τοῦ Λόγου ὡς ἤκουσας * τοῦ σαρκωθέντος φωνῆς· * καὶ τῆς χάριτος * ἐδείχθης οἰκονόμος,* καὶ κήρυξ θεόληπτος,* Θεομακάριστε.

Αὐτόπτης γενόμενος,* καὶ ὑπηρέτης διέπρεψας * τοῦ Λόγου, Ἀπόστολε,* τοῦ πρὸ αἰώνων Πατρός· * καὶ διέδραμες * αὐτοῦ τὴν παρουσίαν,* εὐαγγελιζόμενος * πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Θεοτοκίον.

Θανάτου καθαίρεσιν,* καὶ τῆς φθορᾶς τὴν κατάλυσιν,* ζωῆς τε φανέρωσιν,* εὐηγγελίσω, Σοφέ· * τῆς Παρθένου γὰρ * ἐν μήτρᾳ ἐνοικήσας,* ὁ ἀπεριόριστος,* κόσμον ἀνέπλασεν.

Ὠδὴ γʹ. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Τοὺς σοὺς Ἀποστόλους, Θεοῦ Λόγε,* φωστῆρας ἀνέδειξας ζωῆς,* τὸν ζόφον ἀπελαύνοντας * τῆς ἀθείας, Δέσποτα,* καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου,* τὸν κόσμον ὅλον φωτίζοντας.

Τῇ σῇ καθοπλίσας παντευχίᾳ * Ματθαῖον τὸν ἄριστον, Σωτὴρ,* τυράννων δυνατώτερον * τοῦτον εἰργάσω, Δέσποτα,* καὶ καθαιρέτην ἔδειξας * εἰδώλων πλάνης, Φιλάνθρωπε.

Γλώσσης τῆς πυρίνης σου ὁ φθόγγος,* δαιμόνων ἐνέπρησε βωμοὺς,* Ματθαῖε, τὸ θεότευκτον * τοῦ Παρακλήτου ὄργανον,* δι' οὗ Χριστὸς κηρύττεται * ὁ Λόγος ὁ ἐνυπόστατος.

Θεοτοκίον.

Σάλπιγξ θεολόγος φθεγγομένη,* συντόνως ἐφώτισε λαοὺς * Ματθαίου τοῦ θεόφρονος,* τὴν τῆς Τριάδος ἔλλαμψιν,* τὴν ὑπὲρ νοῦν τε σάρκωσιν,* τοῦ Λόγου ἐκ σοῦ, Πανάχραντε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,* ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ,*
» θίασον συγκροτήσαντας * πνευματικὸν στερέωσον· * καὶ ἐν
» τῇ θείᾳ δόξῃ σου,* στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα. Ἦχος αʹ. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ὁ πρῶτος τὸ Χριστοῦ * Εὐαγγέλιον γράψας,* καὶ πᾶσαν δαδουχῶν * τὴν ὑφήλιον κτίσιν,* Ματθαῖος ὁ σοφώτατος,* καὶ Χριστοῦ μύστης ἄριστος,* νῦν τιμώμενος * ταῖς ἱεραῖς μελῳδίαις,* πᾶσαν ἄφεσιν * ἁμαρτιῶν ἐξαιτεῖται,* τοῖς πόθῳ τιμῶσιν αὐτόν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν.

Τὸν χρυσὸν καταλείψας * ὡς ἀληθῶς,* τὸν Χριστὸν δὲ ποθήσας * φιλευσεβῶς,* Ματθαῖε Ἀπόστολε,* τῶν περάτων ἐδείχθης φωστήρ· * καὶ ἐκ Τελώνου ὤφθης * Ἀπόστολος ἔνδοξος,* μαθητὴς γενόμενος,* καὶ κήρυξ τῆς πίστεως.* Ὅθεν συνελθόντες,* κατὰ χρέος τιμῶμεν * τὴν πάνσεπτον μνήμην σου,* καὶ πιστῶς ἑορτάζομεν,* μελῳδοῦντες καὶ λέγοντες· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον πύλην * καὶ κιβωτὸν,* τὸ πανάγιον ὄρος,* τὴν φωταυγῆ * νεφέλην ὑμνήσωμεν,* τὴν οὐράνιον κλίμακα,* τὸν λογικὸν Παράδεισον,* τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν,* τῆς οἰκουμένης πά-

σης * τὸ μέγα κειμήλιον· * ὅτι σωτηρία * ἐν αὐτῇ διεπράχθη,* τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεσις * τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· * διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ὠδὴ δʹ. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῷ ἐνυποστάτῳ σου * Λόγῳ, Θεέ,* μεμαθητευμένος διέλυσε * κόσμου σοφίαν * ὁ θεόπτης Μαθητής,* μεγαλοφώνως κράζων σοι· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τῷ μεμακαρισμένῳ * ὑπὸ Χριστοῦ,* ποίαν εὐφημίαν προσείπωμεν,* σοί, Θεηγόρε; * οὐκ ἰσχύει γὰρ βροτὸς * τὴν ἐπανθοῦσαν χάριν σοι * λόγῳ ἐξειπεῖν, ἀξιάγαστε.

Σοῦ τὸν ἀκηλίδωτον * καὶ ἀκραιφνῆ * νοῦν τεθεαμένος ὁ Ὕψιστος,* ὥσπερ λαμπάδα,* εἰς λυχνίαν ὑψηλὴν * τοῖς ἐν τῷ σκότει φαίνουσαν,* πᾶσι, Θεοφάντορ, προτέθειχεν.

Θεοτοκίον.

Τὴν τεταπεινωμένην * φύσιν βροτῶν,* ἡ εὐλογημένη ἀνύψωσας,* τὴν τοῦ Ὑψίστου,* ὡς κυήσασα ἰσχὺν * ὑπερφυῶς, πανάχραντε * Μήτηρ, ὡς Ματθαῖος ἐδίδαξεν.

Ὠδὴ εʹ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τὴν χάριν δεξάμενος * τοῦ Παναγίου Πνεύματος,* θεῖον ἐνδιαίτημα ἐδείχθης,* θείως διδάξας * θεογνωσίας τὸ φῶς,* πιστευθεὶς τὰ δόγματα Χριστοῦ * γράμμασιν ἐκτίθεσθαι,* ὡς αὐτόπτης θεόκριτος.

Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος * τοῦ Παρακλήτου γέγονεν,* ἐνθέως τοῦ λύτρωσιν διδόντος,* τοῖς ἐπιγνοῦσι * τὴν δεσποτείαν αὐτοῦ,* καὶ ταῖς σοφῶν ἐμπνέοντος ψυχαῖς * γνῶσιν ἐπουράνιον,* ὦ Ματθαῖε πανέντιμε.

Ἀστράπτοντα θαύμασι * καὶ ἰαμάτων χάρισι * σὲ Χριστὸς ἐξέπεμψε τῷ κόσμῳ * τὴν τῶν δαιμόνων * καταπατοῦντα ἰσχύν,* καὶ ψυχὰς φωτίζοντα πιστῶν * πάντων τῶν ὑμνούντων σε,* τῆς εἰρήνης τὸν κήρυκα.

Θεοτοκίον.

Παρθένος γεγέννηκεν * Υἱὸν τὸν προαιώνιον,* φύσιν ἐνδυσάμενον ἀνθρώπων,* ὡς ἐκδιδάσκων ὁ Θεηγόρος φησί,* καὶ σώσαντα ταύτην ἐκ φθορᾶς,* πάθει τῷ τοῦ σώματος,* καὶ Παρθένος διέμεινεν.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Εὐαγγελιστὴς ἀπὸ τελώνου,* ὡς ἠκολούθησέ σοι,* μετεσκεύασται ὁ θεηγόρος * τῇ παναλκεῖ, Παντουργέ, δυνάμει σου,* ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Ῥυθμίζεται τοῦ Εὐαγγελίου * τοῖς ψυχοτρόφοις λόγοις * τῶν ἐθνῶν πληθὺς ἀνυψουμένη,* πρὸς ἀρετῶν * ὑψηλὴν ἀκρότητα,* ὦ Ματθαῖε παμμακάριστε.

Ματθαίου ζωγρεῖται θεοπλόκοις * τοῦ Μαθητοῦ δικτύοις,* τὰ συστήματα τῶν πιστευόντων,* διὰ παντὸς * πρὸς τὴν σὴν ἐπίγνωσιν,* Εὐεργέτα ποδηγούμενα.

Θεοτοκίον.

Παρθένον τεκοῦσαν ἀναγράφων * εὐαγγελίζεταί σε * τὸν τὰ σύμπαντα πεποιηκότα,* ἄνευ σπορᾶς * καὶ φθορᾶς, Πανάμωμε,* ὁ Ματθαῖος ὁ πανάριστος.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης,* καὶ κατεπόντισέ με,*
» καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων· * ἀλλ' ὡς Θεὸς * ἐκ βυθοῦ
» ἀνάγαγε * τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν * ἀποῤῥίψας,* δικαιοσύνης τῷ ζυγῷ,* προσηρμόσθης * καὶ ἀνεδείχθης ἔμπορος πανάριστος,* πλοῦτον κομισάμενος * τὴν ἐξ ὕψους σοφίαν· * ὅθεν ἀνεκήρυξας * ἀληθείας τὸν λόγον,* καὶ τῶν ῥαθύμων ἤγειρας ψυχάς,* καθυπογράψας * τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Ὁ Οἶκος. Τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἡ τοῦ ἐχθροῦ με τυραννὶς * βιάζεται ἀπλήστως,* καὶ τῆς ψυχῆς μου ὅλον * τὸν σπόρον καθαρπάζει,* Ματθαῖε φίλε τοῦ Χριστοῦ· * ἀλλ' αὐτὸς τὸν σπόρον * τῶν εὐχῶν σου δεδωκὼς * πρὸς τὴν δουλείαν κάρπωσον,* καὶ δεῖξον ὑμνῳδόν σου σμικρότατον,* καὶ ὑφηγητήν με * τῶν πολλῶν σου καὶ μεγάλων * κατορθωμάτων,* καὶ τῆς πρὸς Χριστόν σου * σχέσεως· πῶς πάντα * παρευθὺς ἐγκαταλείψας,* ἠκολούθησας θερμῶς * τῷ κεκληκότι,* πρῶτος γεγονὼς * Εὐαγγελιστὴς ἐν τῷ κόσμῳ,* καθυπογράψας * τὴν ὥραν τῆς κρίσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙϚ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου.

Στίχοι.

« Σώζεις, Ἰησοῦ, καὶ τελώνας· σοὶ χάρις ».
Οὕτω βοᾷ Ματθαῖος ἐκ πυρὸς μέσου.
Ἀκάματον Ματθαῖον πῦρ δεκάτῃ κτάνεν ἕκτῃ.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει.

Ἐχρημάτισας * τοῦ πρώτου ἀπαυγάσματος * θεῖον ἐκτύπωμα,* ὡς Μαθητὴς ταῖς αὐτοῦ * ἀκτῖσι πυρσούμενος,* ᾧ ψάλλων

ἔλεγες· * Ὑπερύμνητε,* ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς διάκονον * τοῦ λόγου, Παμμακάριστε,* θείοις σκηνώμασιν,* ὅπου Χριστὸς κατοικεῖ,* ἐκεῖ σε κατῴκισεν,* ὡς σοὶ ὑπέσχετο * ὁ ὑπέρθεος,* ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς μόνος τῶν ὅλων.

Τὰ νοσήματα,* Ματθαῖε, φυγαδεύονται * καὶ δραπετεύουσιν * ἡ τῶν δαιμόνων πληθὺς,* τοῖς ἐν σοὶ χαρίσμασι * τοῦ θείου Πνεύματος,* ἐν οἷς ἔψαλλες· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανύμνητον * Παρθένον ἐξιστόρησας * τοῖς θείοις λόγοις σου,* τὸν Ποιητὴν τοῦ παντὸς * τεκοῦσαν, Ἀπόστολε,* ᾧ πάντες ψάλλομεν· * Ὑπερύμνητε,* ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * και Θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ηʹ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νεύσεσι πρὸς σὲ ταῖς ἀνενδότοις * Ματθαῖος ὁ ἱερώτατος θεούμενος,* θέσει χρηματίσας * τε, φύσει ὅπερ πέφυκας,* τὴν οἰκουμένην, Δέσποτα,* εἵλκυσε ψάλλειν σοι· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ ἀστραπὴν τῇ οἰκουμένῃ * ὁ Λόγος τὸν Θεολόγον ἐξαπέστειλε,* ζόφον μὲν διώκοντα,* ἔθνη δὲ φωτίζοντα * θεολογίας δόγμασιν· * ὅθεν καὶ ἔψαλλε· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λόγῳ καθαρῷ καὶ διανοίᾳ * Θεῷ σοι προσομιλῆσαι ἐξεγένετο· * ὕλην γὰρ ὡς ἔτεμες,* τούτῳ προσεπέλασας,* καὶ συνεκράθης, Ἔνδοξε· * ὅθεν καὶ ἔψαλλες· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐπ' εὐεργεσίᾳ τῶν ἀνθρώπων * ὁ Λόγος σωματωθῆναι κατηξίωσε· * πύλην Παρθενίας γὰρ * ὥδευσεν ὁ Κύριος,* καὶ Θεοτόκον ἔδειξε· * διὸ κραυγάζομεν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώ-
» σατο,* τότε μὲν τυπούμενος· * νῦν δὲ ἐνεργούμενος,* τὴν
» οἰκουμένην ἅπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Ἅπας γηγενής.

Κάλλους νοητοῦ * ἐδέξω διάδημα * θεῖον, Ἀπόστολε· * καὶ τῆς βασιλείας δὲ * εὐπρεπεστάτῳ * στέφει κεκόσμησαι * χειρὶ τοῦ

Παντοκράτορος,* καὶ διαλάμπεις, σοφέ,* σὺν Ἀγγέλοις,* θρόνῳ παριστάμενος * τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, παμμακάριστε.

Ξύλου τῆς ζωῆς* ἀξίως τετύχηκας.* Κῆρυξ τοῦ ζῶντος Θεοῦ,* εὐαγγελισάμενος * ζωῆς τῷ κόσμῳ * θείαν ἐπίσκεψιν· * τῷ γὰρ φυτῷ τῆς γνώσεως,* οὐ διεφθάρης τὸν νοῦν,* διαμείνας * ἄσειστος ἀκράδαντος * Ἐκκλησίας κρηπίς, παμμακάριστε.

Νύμφην τοῦ Χριστοῦ * ἐνθέως ἐκόσμησας * Εὐαγγελίῳ σου,* ὥσπερ διαδήματι * τὴν Ἐκκλησίαν,* θεομακάριστε· * καὶ νῦν τὴν θείαν μνήμην σου * πανηγυρίζει φαιδρῶς· * ἣν ῥυσθῆναι * πάσης περιστάσεως,* καὶ κινδύνων δεινῶν καθικέτευε.

Θεοτοκίον.

Κόλπων οὐκ ἐκστὰς * ἀνάρχου Γεννήτορος,* Λόγος ὁ ἄναρχος,* ὡς εὐαγγελίζεται * Ματθαῖος γράφων,* Θεὸς σεσάρκωται,* ἐκ σοῦ, Ἁγνὴ πανύμνητε,* τὴν τῶν ἀνθρώπων μορφήν,* ὁλοτρόπως * πᾶσαν ἐνδυσάμενος,* καὶ τὰ ταύτης λαβὼν ἰδιώματα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἅπας γηγενὴς * σκιρτάτω τῷ πνεύματι,* λαμπαδουχούμενος· *
» πανηγυριζέτω δὲ * ἀΰλων Νόων * φύσις γεραίρουσα * τὴν
» ἱερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος,* καὶ βοάτω· * Χαίροις, παμ-
» μακάριστε * Θεοτόκε, ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τοῦ τελωνίου τὸν ζυγὸν * ἀποῤῥίψας ἐμφρόνως,* Χριστῷ κατηκολούθησας,* ὦ Ματθαῖε, θεόφρον· * τοῖς ἴχνεσι δὲ τοῖς αὐτοῦ * θαυμαστῶς ἑπόμενος,* ἐν μετοχῇ ἐγεγόνεις * τῆς αὐτοῦ βασιλείας,* καὶ τῆς δόξης κοινωνός,* καὶ μύστης τῶν ἀποῤῥήτων.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὰς παναγίας χεῖράς σου,* Θεοτόκε Παρθένε,* αἷς τὸν κτίστην ἐβάστασας,* ἔπαρον εἰς πρεσβείαν * ὑπὲρ ἡμῶν δυσωποῦσα,* ὅπως ῥύσηται ἡμᾶς * πάσης πείρας Δαιμόνων,* καὶ τοῦ τυχεῖν, Πανάμωμε,* τῶν μελλόντων ἐκείνων * ἀγαθῶν ἀξιώσῃ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρ. Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔλαμψας, Ἀπόστολε,* φωτοειδὴς ὥσπερ ἥλιος,* ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος,* καὶ πᾶσαν κατηύγασας * οἰκουμένην, μάκαρ,* τῇ θεογνωσίᾳ,* καὶ ἀπεδίωξας ἀχλὺν,* πολυθείας, Ματθαῖε πάνσοφε· * διό σου τὴν ὑπέρφωτον * καὶ ἀξιάγαστον σήμερον * ἐκτελοῦμεν πανήγυριν,* ὡς πηγὴν ἁγιάσματος.

Ἐν ὕψει καθήμενος * θεογνωσίας, Ἀπόστολε,* ὑπεδέξω τοῦ Πνεύματος,* τὴν αἴγλην φανεῖσάν σοι * τοῦ πυρὸς ἐν εἴδει,* καὶ

γλώσσῃ πυρίνῃ,* πᾶσαν κατέφλεξας σαφῶς * τῆς ἀσεβείας ὕλην πολύθεον· * διό σε ὡς Ἀπόστολον * καὶ θεηγόρον γεραίρομεν * τὴν ἁγίαν σου σήμερον * ἐκτελοῦντες πανήγυριν.

Ἐβρόντησας, πάνσοφε,* τῇ οἰκουμένῃ διδάγματα * ἱερὰ καὶ σωτήρια,* καὶ πᾶσαν ἐκάθηρας * εἰδωλομανίας * τὴν κτίσιν, Ματθαῖε,* καὶ κατεφώτισας λαοὺς * Εὐαγγελίου ταῖς ἐπιλάμψεσιν· * εἰδώλων τὰ τεμένη δὲ * καταστρεψάμενος χάριτι,* Ἐκκλησίας εἰς αἴνεσιν * τοῦ Θεοῦ ᾠκοδόμησας.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Κροτήσωμεν ἐν ᾄσμασι* σήμερον, πιστοί,* ἐπὶ τῇ μνήμῃ * τοῦ σεπτοῦ Ἀποστόλου, * καὶ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου· * οὗτος γὰρ ῥίψας * τὸν ζυγόν, καὶ τὸν χρυσὸν * τοῦ τελωνίου, * ἠκολούθησε Χριστῷ,* καὶ κήρυξ τοῦ Εὐαγγελίου * θεῖος ἐχρημάτισεν· * ὅθεν ἐξῆλθε * προφητικῶς ὁ φθόγγος αὐτοῦ * εἰς τὴν οἰκουμένην,* καὶ πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. **Δέσποινα, πρόσδεξαι.**

Δοξολογία Μεγάλη.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος ἡ γ'. καὶ ϛ'. Ὠδή.

Ἀπόστολος, πρὸς Ῥωμαίους.

Ἀδελφοί, λέγει ἡ γραφή· Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ Κύριον, οὐ καταισχυνθήσεται.

Ζήτει τῇ γ'. τῆς τετάρτης Ἑβδομάδος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδεν ἄνθρωπον καθήμενον.

Ζήτει Σαββάτῳ ε'.

Κοινωνικόν. **Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.**

ΤΗ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. δ'. **Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.**

Τί σε νῦν καλέσω, Γρηγόριε; * πρακτικόν, ὅτι τὰ πάθη * καθυπέταξας τῷ νῷ· * θεωρόν, ὅτι ἐδρέψω * τῆς σοφίας τὸν καρπόν· *

ἐνθέου * ὀπτασίας ἀξιούμενον,* καὶ δόγματα * οὐράνια μυούμενον· * ἱερουργὸν ἱερώτατον, * θαυματουργὸν ὑπερθαύμαστον.* Ἱκέτευε * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί προσαγορεύσω σε, Ὅσιε; * ὁδηγὸν τῶν πλανωμένων,* καὶ νοσούντων ἰατρόν· * χορηγὸν τῶν πρὸς τὴν χρείαν * τοῖς αἰτοῦσι δαψιλῆ· * διώκτην * τῶν δαιμόνων ἰσχυρώτατον· * ἀλείπτην * τοῦ Μαρτύρων ἀγωνίσματος· * προφητικοῖς διαλάμποντα * χαρίσμασιν, ἀξιάγαστε.* Ἱκέτευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε νῦν προσείπω, Γρηγόριε; * καθαιρέτην τῆς ἀθέου * δυσσεβείας καρτερόν· * ὁριστὴν τῆς εὐσεβείας,* καὶ διδάσκαλον ἐθνῶν· * εἰρήνης * βραβευτὴν ἀκαταμάχητον· * πολέμων * καταλύτην ἀκαθαίρετον· * ἐν ὄρεσι διαιτώμενον,* καὶ βλέποντα τὰ ἐν πόλεσιν.* Ἱκέτευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ.

Εἰς βάθος * θεωρίας ὑπελθὼν πανσόφως,* Ἱεράρχα Χριστοῦ,* τὴν θείαν ἐμυήθης * τῆς Τριάδος φανέρωσιν· * καὶ πνεύματι προσβλέπων ἀκλινῶς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν,* τῶν θαυμάτων ἄβυσσον πηγάζεις ἡμῖν· * τὴν ὑγρὰν ὑδάτων φύσιν * εἰς λιθώδη μεταποιήσας,* καὶ νεωκόρον πλάνης * ἀπαλλάξας ζοφερᾶς,* τοὺς διώκτας ἔπεισας * πιστοῦσθαι τὴν ἀλήθειαν· * καὶ στύλος εὐσεβείας ἀρετῶν * ὀφθεὶς αὐτοῖς,* τῶν θαυμάτων ὑποφήτης ἀνηγορεύθης.* Διὸ * δυσωποῦμέν σε,* μὴ παύσῃ ὑπὲρ ἡμῶν * τὸν Σωτῆρα δυσωπεῖν * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Γνώμῃ ὀλισθήσας τε * καὶ δουλωθεὶς τῇ τοῦ πλάνου * ἀπάτῃ, Θεόνυμφε,* πρὸς τὴν ὑπερθαύμαστον * εὐσπλαγχνίαν σου,* καὶ θερμὴν δέησιν,* Παναγία Κόρη,* καταφεύγω ὁ πανάθλιος· * Δεσμοῦ με λύτρωσαι * τῶν πειρατηρίων καὶ θλίψεων,* καὶ σῶσόν με, Πανάμωμε,* τῶν δαιμονικῶν ἐπιθέσεων· * ἵνα σε δοξάζω,* καὶ πόθῳ ἀνυμνῶ καὶ προσκυνῶ * καὶ μεγαλύνω σε, Δέσποινα,* τὴν ἀειμακάριστον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλῳ σε κρεμάμενον * μέσον λῃστῶν καθορῶσα,* ἡ χωρὶς ὠδίνων σε * καὶ φθορᾶς κυήσασα * Μητροπάρθενος,* χαλεπῶ βέβληται * τὴν ψυχήν, Κύριε,* βέλει λύπης καὶ σπαράττεται,* πικρὰ στενάζουσα,* σπλάγχνα καὶ καρδίαν τὴν ἄχραντον· * καὶ ξέουσα ταῖς ὄνυξιν * ἀφειδῶς τὰς ὄψεις καὶ πύρινα * δάκρυα κενοῦσα,* μετ' οἰμωγῆς σοι κέκραγε, Σωτήρ· * Οἴμοι γλυκύτατον σπλάγχνον μου! * πῶς ἀδίκως πάσχεις νῦν;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Γρηγόρησις Θεοῦ * ἐδόθη σοι, σοφέ, κατὰ τὸν Δανιήλ· * ὥσπερ γὰρ ἐκείνῳ * τὸ ἐνύπνιον, οὕτω τὸ τῆς πίστεως * μυστήριον ἀπεκαλύφθη σοι· * διὸ σωθῆναι πρέσβευε,* τὰς ψυχὰς ἡμῶν, Ὅσιε Πάτερ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω,* καὶ Χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης,* καὶ ἐν ἀγκάλαις ἐβάστασας, Θεοτόκε,* τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης, Χριστέ.

Ὁρῶσά σε σταυρούμενον,* Χριστέ, ἡ σὲ κυήσασα * ἀνεβόα· Τί τὸ ξένον, ὃ ὁρῶ * μυστήριον, Υἱέ μου; * πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις,* σαρκὶ κρεμάμενος, ζωῆς χορηγέ;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν * ταῖς τῶν θαυμάτων * ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν,* ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα· * ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* Πάτερ Γρηγόριε,* φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν,* μή ποτε ὑπνώσωμεν * ἐν ἁμαρτίαις εἰς θάνατον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῷ τερατουργῷ Γρηγορίῳ τὸν ἔπαινον ὑφαίνω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοί, Γρηγόριε,* θείαν ἐνέργειαν * περιφανῶς, Πάτερ,* καὶ τανῦν ἀνάδειξον,* ἐκ τοῦ βυθοῦ ῥυόμενος * τῶν πταισμάτων με, μάκαρ,* καὶ σῇ φωτίζων λαμπρότητι,* ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ὡς ἐντρεχὴς καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος * τὸ τῆς ψυχῆς εὐγενὲς * τῶν τῆς σαρκός, μάκαρ,* ἡδονῶν προέκρινας * τὰ τῆς σοφίας δόγματα,* φιλοπόνως συλλέγων,* δι' ὧν ἐκείνη, Γρηγόριε,* τρέφεται Θεῷ πλησιάζουσα.

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενον,* ὡς συνεργὸν τῶν καλῶν,* σὲ καθορῶν ὄφις,* ὁ δεινός, Γρηγόριε,* σοὶ τοὺς βασκάνους ἤγειρεν· * οὓς κατῄσχυνας, Πάτερ,* μακροθυμίᾳ τὸ γύναιον, πάθει συσχεθὲν ἰασάμενος.

Ἐπὶ τῆς ξένης διατρίβων, Ὅσιε,* πᾶσιν αἰδέσιμος * δι' ἀρετὴν ὤφθης,* εὐσεβής, φιλόθεος,* θαυματουργίας χάρισμα,* πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος,* δι' ἧς γνωρίζῃ ὡς ἥλιος,* λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ, Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ῥίζης, Ἁγνή, βασιλικῆς ἐβλάστησας,* καὶ Βασιλέα Χριστόν,* τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον,* ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν * σεσαρκωμένον τέτοκας * ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων,* διττὸν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα,* καὶ μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ἀνακαθάρας σου τὸν νοῦν * τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας,* καὶ πανσόφου θεωρίας ἐμπλήσας,* ἀνεδείχθης εὐπρεπὲς * σοφίας ἐνδιαίτημα,* καὶ προφητείας χάριν * κατεπλουτίσθης, Γρηγόριε.

Τῇ θεοπνεύστῳ συγγραφῇ * προσομιλήσας, παμμάκαρ,* καὶ ποικίλης πολιτείας ἰδέαν * ἐκλεξάμενος σοφῶς,* ἓν ἀρετῆς εἰκόνισμα * ἐν σεαυτῷ, θεόφρον,* ἀπηκριβώσω, Γρηγόριε.

Ὁ θεοφάντωρ μυηθεὶς * τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ,* τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας * κατεφώτισεν ἡμᾶς,* Τριάδα ὁμοούσιον * ὁμοφυῆ τε σέβειν * ἄκτιστον καὶ συναΐδιον.

Ὑπὸ Θεοῦ ὁδηγηθείς,* ὡς πόθῳ τοῦτον ζητήσας,* τὴν ἁγνὴν καὶ Θεοτόκον Μαρίαν,* καὶ τὸν γόνον τῆς Βροντῆς * μυσταγωγοὺς ἐκέκτησο,* τὸ τῆς Τριάδος φέγγος,* σέ, θεοῤῥῆμον, διδάσκοντας.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον βλαστήσασαν Χριστόν,* τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας,* καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πάντες * σὲ γινώσκομεν, Ἁγνή,* θείας οὐσίας φέρουσαν * ἐν ταῖς ἀγκάλαις, Κόρη,* ἄνθρακα, θεομακάριστε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς * τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει,* καὶ τὴν
» γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας * ἐν τῇ πέτρᾳ με, Χριστέ,* τῶν
» ἐντολῶν σου στήριξον,* ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου * ἅγιος, μόνε
» Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Νέος γέγονας * Μωσῆς τοῖς ἔργοις,* πλάκας πίστεως * ἐπὶ τοῦ ὄρους * τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος,* νομοθετούσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν * τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου, Γρηγόριε· * ὅθεν ἅπαντες * τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου,* αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεία γέγονας * σκηνὴ τοῦ Λόγου,* μόνη πάναγνε * Παρθενομῆτορ,* τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον * ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν,* ἀποκάθαρον * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι,* παρέχουσα, Σεμνή, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος * Ἀμνὰς τοῦ Λόγου,* ἡ ἀκήρατος * Παρθενομήτωρ * ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον,* τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα,* μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· * Οἴμοι Τέκνον μου! * πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον·

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Γῆν τὴν καλὴν,* Πάτερ θεόφρον, ἐζήλωσας,* καὶ τοῦ λόγου * σπόρον εἰσδεξάμενος,* εἰς ἑκατὸν * εὐαγγελικῶς,* πολυπλασιάζεις,* εἰσέτι καὶ νῦν, Γρηγόριε,* προσάγων διδαχαῖς σου,* Θεῷ τοὺς μελῳδοῦντας· * Τῇ δυνάμει σου δόξα, Φιλάνθρωπε.

Ὡς ἀστραπὴ,* Πάτερ, ἐκλάμψας ὁ βίος σου,* τῶν δαιμόνων * πλάνην ἐφυγάδευσε· * τῷ γὰρ φωτὶ * τῆς σῆς ἀρετῆς * τὸ ἐκείνων σκότος * προσομιλῆσαι οὐκ ἴσχυσε· * διὸ ὁ νεωκόρος * ψυχοφθόρου ἀπάτης * κυλισθεὶς, ὥσπερ λίθος φωτίζεται.

Γνόφον φωτὸς * τοῦ θειοτάτου θεάσασθαι * ἠξιώθης,* νόμον τε θεόγραφον,* ὡς Μωϋσῆς,* Πάτερ, εἰληφὼς,* τῆς θεολογίας * τὸ ἀκριβὲς ἐκπεπαίδευσαι· * ἐντεῦθεν νομοθέτης * τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ * ἀνεδείχθης, θεόφρον Γρηγόριε.

Ῥητορικὴν * ἐρεσχελίαν ἐξέκλινας,* καὶ τῷ λόγῳ,* Πάτερ, τῷ τῆς χάριτος * καταυγασθεὶς,* ἀποστολικὴν * ὄντως ἐξουσίαν * κατὰ δαιμόνων ἐπλούτησας· * τὴν σὴν γὰρ δραπετεύει * ἀπαστράπτουσαν αἴγλην ὁ τοῦ σκότους προστάτης, Γρηγόριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ κιβωτὸς * πόῤῥωθεν σὲ προετύπωσε,* δεξαμένη,* νόμον τὸν θεόγραφον,* τὴν ἐν γαστρὶ * τὸν ζωαρχικὸν * Λόγον συλλαβοῦσαν * ἀνερμηνεύτως, Πανάμωμε,* τὸν τρέφοντα πλουσίως * τὰς ψυχὰς τῶν βοώντων· * Δυνάμει τῇ σοῦ δόξα, Φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Γεωργίᾳ σῶν λόγων * τὰς κεχερσωμένας * καρδίας ὡμάλισας,* καὶ τὸν θεῖον σπόρον * ἐν αὐταῖς, Ἱεράρχα, κατέβαλες,* καὶ καρπὸν πολύχουν * τῷ Λυτρωτῇ τὴν σωτηρίαν * τῶν πιστῶν, θεοῤῥῆμον, προσήγαγες.

Ὁ Θεοῦ παραστάτης * ζήλῳ πυρακτούμενος,* χρίει σε Φαίδιμος,* Ἱερέα, Πάτερ,* τῷ Θεῷ, τῷ τὰ σύμπαντα βλέποντι,* εὐσεβῶς θαῤῥήσας,* καὶ τῇ σεπτῇ σου πολιτείᾳ,* πεποιθὼς, θεοῤῥῆμον Γρηγόριε.

Ῥοαῖς τῶν σῶν δογμάτων * τὰς εἰδωλικὰς * πυρπολήσεις κατέσβεσας,* καὶ ταῖς διδαχαῖς σου * τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας, Πάνσοφε,* ἀναβὰς εἰς ὕψος,* ὡς Σαμουὴλ ταῖς θεωρίαις,* καὶ ὡς δένδρον φανεὶς τοῖς διώκουσι.

Ἱεράρχα θεόφρον,* ταῖς σαῖς ἱκεσίαις * δεινῶν με λυτρούμενος,* τῶν ἐμῶν πταισμάτων,* τὸ χειρόγραφον, Πάτερ, διάῤῥηξον,* Ἱερεὺς ὑπάρχων,* καὶ ἐκ Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν,* εἰληφὼς ἀφιέναι τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης, Παρθένε,* τοῖς τῆς παρθενίας σου * ἀχράντοις κάλλεσι,* καὶ τῆς πρώτης Εὔας * περιέστειλας αἶσχος τὸ δύσμορφον,* τὸν Χριστὸν τεκοῦσα,* περιβολὴν ἀθανασίας * χαριζόμενον τοῖς σὲ γεραίρουσιν.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Τὴν λίμνην θαυματουργῶν,* ἀδελφοκτόνον ἐξήρανας,* καὶ ποταμοῦ τὰς ὁρμὰς * ἀνέστειλας, Πάνσοφε,* τὴν ῥάβδον πηξάμενος,* τὴν καὶ παραχρῆμα,* δενδρωθεῖσαν θείῳ νεύματι.

Ὁ ζῆλος ὁ τοῦ Θεοῦ * κατέφαγέ σε, Γρηγόριε· * μὴ καρτερῶν γὰρ ὁρᾷν * Θεὸν ὑβριζόμενον,* λαὸν ματαιόφρονα * ταῖς σαῖς ἱκεσίαις * θεοῤῥῆμον, ἐξωλόθρευσας.

Νενέκρωται βουληθεὶς * ἐξουθενεῖν σε ὁ δείλαιος * Ἑβραῖος, ὁ δυσσεβής,* Θεοῦ σε δοξάζοντος,* θεόφρον, Γρηγόριε,* τῶν αὐτοῦ δογμάτων * πληρωτὴν ἀναδεικνύμενον.

Θεοτοκίον.

Ἐπῆλθε τὸ παντουργὸν * ἐπὶ σὲ, Πνεῦμα, Πανάμωμε,* καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ * ἐν σοὶ κατεσκήνωσε,* καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν,* ἀνεκδιηγήτως * διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ,* πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου,* καὶ ἐκ
» βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε, δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα,*
» καὶ ἐπάκουσόν μου,* ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν * δεξάμενος ἐνέργειαν,* σημείοις φρικτοῖς * τοὺς δαίμονας ἐπτόησας,* καὶ τὰς νόσους ἤλασας * τῶν ἀνθρώπων,* πάνσοφε Γρηγόριε· * διὸ καλῇ Θαυματουργὸς * τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου.

Πόθεν ἀπάρξομαι τοὺς ἐπαίνους * ἐξυφαίνειν ὁ τάλας,* καθορῶν τὰ πολλὰ,* καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα; * Ἐὰν ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ Ὁσίου * ἐγχειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ ἰσχύω· * πάντα γὰρ νοῦν * ὑπερβαίνει ὁ ἔνθεος βίος αὐτοῦ.* Ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων,* καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν αἰσχυνθήσομαι· * ὑπὲρ τὴν ψάμμον γὰρ ὑπάρχουσι· * διὰ τοῦτο ἀκούει Θαυματουργὸς * τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Γρηγόριος, θαυματουργῶν καὶ πάλαι,
Θεῷ παραστάς, θαυματουργεῖ τι πλέον.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ τε μέγας θάνε Θαυματουργός.

Ταῖς τοῦ Ἁγίου σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Πατέρων τὸ καύχημα * καὶ Διδασκάλων τὸ σεμνολόγημα,* φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας,* τῆς εὐσεβείας στύλος ἀκράδαντος,* σὺ καθωράθης * κραυγάζων, Γρηγόριε· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀστράψας τοῖς θαύμασι * τὴν οἰκουμένην ἐφωταγώγησας· * διὰ τοῦτο, Θεόῤῥον,* συναθροισθέντες σὲ μακαρίζομεν,* οἱ τῶν σῶν λόγων * τρυφῶντες καὶ ψάλλοντες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰάματα, Πάνσοφε,* τοῖς ἀσθενοῦσι πᾶσιν ἐπήγασας· * ἐξεχύθη γὰρ χάρις * δαψιλεστάτη σοῦ ἐν τοῖς χείλεσι * θαυματουργίας,* δι' ἧς ἀνακράζομεν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νῦν πάντα πεπλήρωται * φωτὸς τοῦ θείου διὰ σοῦ, Πάναγνε· * σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης,* δι' ἧς τῷ κόσμῳ Θεὸς ὡμίλησε,* καταφωτίζων * τοὺς πίστει κραυγάζοντας· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Οἱ διὰ σοῦ πλουτήσαντες * τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν,* τῆς ὁμοουσίου * καὶ σεπτῆς, Γρηγόριε,* τὴν σὴν νῦν πανήγυριν * ἐπιτελοῦντες χάριτι * θαυματουργικῇ,* καταλαμφθῆναι αἰτοῦμεν* βοῶντες· Τὸν Δεσπότην,* Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεοφανὲς ὡς ἔσοπτρον* δεδεγμένος, πανόλβιε,* τὰς μαρμαρυγάς,* τῆς ἀρχικῆς Θεότητος,* τὸν κόσμον ἐφώτισας,* ἀνταναχλάσεις πέμπων φωτός,* τοῖς μελῳδικῶς * ὀρθοδοξίᾳ βοῶσιν· * Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε,* Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὸ Θεοῦ σκεπόμενος,* εὐσεβείας ὑπόθεσις,* τοῖς θεοσεβέσιν * ἐφρουρήθης, πάνσοφε,* εἰς ὄρος ἱστάμενος,* ὡς νομοθέτης ἄλλος Μωσῆς,* Τὸν Δημιουργὸν * καὶ Λυτρωτὴν ἐκδιδάσκων,* Γρηγόριε, κραυγάζειν,* Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας * ἐνδιαίτημα, Πάναγνε,* ταῖς τῆς παρθενίας * καλλοναῖς ἀστράπτουσα,* καὶ πάντας κατηύγασας * τοὺς Θεοτόκον σὲ ἀληθῆ * καθομολογοῦντας * ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶντας· * Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε,* Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος,* τοῖς θεο-
» σεβέσιν * ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι * περι-
» σωθέντας τούτους ἰδών,* Τὸν Δημιουργὸν,* καὶ Λυτρωτὴν ἀνε-
» βόα,* οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε,* Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε,*
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἀρίστης πολιτείας * λάμψας φωτὶ,* νῦν φωτὶ τῷ μεγάλῳ * παρέστηκας,* θεουργικαῖς * θαυματοποιΐαις ὡς νικητὴς * κατεστεμμένος, Ὅσιε * Πάτερ, Ἱεράρχα Θαυματουργὲ,* Γρηγόριε θεόφρον,* φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας,* τῶν Ὀρθοδόξων ἐγκαλλώπισμα.

Ἰθύνεσθαι δυσώπει * σαῖς προσευχαῖς * τὸ βασίλειον νῦν * ἱεράτευμα * τὸ ἐκλεκτὸν,* καὶ ἡγιασμένον, Θαυματουργέ· * καὶ τοὺς πιστῶς τὴν μνήμην σου * νῦν ἐπιτελοῦντας ἐπιτυχεῖν * τῆς ἄνω βασιλείας, Γρηγόριε, θεόφρον,* ἀξιωθῆναι καθικέτευε.

Νικήσας τῶν δαιμόνων * τὰς προσβολὰς,* καὶ σαρκὸς ὑποτάξας * τὸ φρόνημα,* καὶ ἱερεὺς * ἄκακος καὶ ὅσιος γεγονὼς,* δικαιοσύνης ἔνδυμα * περιβεβλημένος, Θαυματουργὲ,* παρίστασαι τῷ θρόνῳ * τοῦ πάντων Βασιλέως,* νῦν παῤῥησίᾳ, παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης, ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ,* ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα * ἐν σώματι * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ * ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο,* πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· * ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων * ἐπέκεινα νοοῦμεν,* εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ * ὁ οὐρανὸς,* καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη *
» τὰ πέρατα,* ὅτι Θεὸς * ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· *
» καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονε * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό σε,
» Θεοτόκε * Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασιν Ἱεράρχην,* ἀναφανέντα δόκιμον ἐν τῷ κόσμῳ,* θείαις εὐφημήσωμεν μελῳδίαις * Γρηγόριον, φιλέορτοι· * ὅπως ταῖς τούτου πρεσβείαις * λάβωμεν λύσιν πταισμάτων.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας* φθονήσας μοι τῆς πάλαι ἐν Παραδείσῳ,* ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ πανοῦργος,* καὶ τῆς Ἐδὲμ ἐξόριστον* ποιήσας με, θανατοῦται* τῇ σῇ γεννήσει, Παρθένε.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος πλ. α΄. **Χαίροις* ἀσκητικῶν.**

Χαίροις,* θεολογίαις σαφῶς* ἱερωτάταις* ἱερῶς σεμνυνόμενος·* ὁ στύλος* τῆς Ἐκκλησίας·* ἡ τῶν δογμάτων κρηπίς·* τὸ τοῦ Παρακλήτου* θεῖον ὄργανον·* ὁ νοῦς* ὁ οὐράνιος·* ἡ κιθάρα τοῦ Πνεύματος·* ποιμὴν ὁ μέγας,* καὶ Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος* θρέμμα γνήσιον,* καὶ ἀρνίον πραότατον·* κρήνη ἀναβλυστάνουσα* δογμάτων τὰ νάματα,* καὶ ἰαμάτων τὰ ῥεῖθρα,* ἱερομύστα Γρηγόριε.* Χριστὸν* ἐκδυσώπει,* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι* τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις,* Ἱεραρχῶν καλλονή·* τῶν ἀρετῶν* τὸ διαυγὲς καταγώγιον·* ἡ στάθμη* τῆς Ἐκκλησίας·* ἱερωσύνης κανών·* ποταμὸς ναμάτων* θείων ἔμπλεως,* ἐξ ὧν* καταρδεύεται,* ἡ ὑφήλιος ἅπασα* πρὸς εὐκαρπίαν* ψυχικὴν καὶ σωτήριον,* καὶ αἱρέσεων* ἀποπλύνεται βόρβορος.* Ἄνθρωπε ἐπουράνιε,* ἐπίγειε Ἄγγελε,* στόμα τὸν νόμον τὸν θεῖον* ἐμμελετῆσαν, Γρηγόριε,* Θεοῦ* κληρονόμε* τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ* τὸ μέγα ἔλεος.

Ὄμβροις* σῶν ἱερῶν προσευχῶν* λίμνην ἐξήρανας,* ποτὲ μάχης πρόξενον·* καὶ ῥεῖθρον τῇ δενδρωθείσῃ* ῥάβδῳ ἀτάκτως, σοφέ,* ἐπικλύζον εἴργεις* θείᾳ χάριτι·* βωμοὺς* κατηδάφισας* τῶν δαιμόνων, Γρηγόριε·* τῆς ἀπιστίας* τὸν χειμῶνα διέλυσας,* θερμοτάταις σου* πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι·* θαύμασιν ἐβεβαίωσας* ψυχάς, καὶ προσήγαγες* τῷ Εὐεργέτῃ τῶν ὅλων,* παρ' οὗ τὸν ἄξιον εἴληφας* μισθόν·* ὃν δυσώπει,* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι* τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὸν περιβόητον ἐν θαύμασιν Ἱεράρχην,* καὶ τὰ ἄψυχα αἰδούμενα* παραδόξως μετεβάλλετο·* λίμνη γὰρ ἐχερσοῦτο,* ἀδελφοὺς νουθετοῦσα·* ῥάβδος δὲ ἐδενδροῦτο,* ποταμὸν χαλινοῦσα·* λίθος λόγῳ μετετέθη,* μεταφέρων τοὺς ἀπίστους* πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐπίγνωσιν·* δι' ἧς τὸ μέγας ἔλεος* παράσχου, ὁ Θεός, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἡ σκέπη σου, Θεοτόκε Παρθένε,* ἰατρεῖον ὑπάρχει πνευματικόν·* ἐν αὐτῇ γὰρ καταφεύγοντες,* ψυχικῶν νοσημάτων λυτρούμεθα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἐμμανουὴλ * ἀμνὸν Θεοῦ καὶ Λόγον,* βλέπουσα σαρκὶ * κρεμάμενον ἐν ξύλῳ,* Ἀμνὰς ἡ μόνη ἀμίαντος καὶ Παρθένος,* λύπῃ συνείχετο δακρύουσα.

Εἰς τὸν Στίχ. τῶν Αἴνων, τὰ Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ἱερωσύνης τὴν ψῆφον,* θεόθεν δεξάμενος,* καὶ τὸ θεῖον δέρας,* ἐξ ὕψους περιβαλόμενος,* τοὺς πρὶν τῆς ἀπιστίας υἱοὺς,* τέκνα φωτὸς,* καὶ κληρονόμους ἀνέδειξας Θεοῦ,* σοφίας χάριτος * ἐκχυθείσης ἐν χείλεσί σου,* παραδόξων πραγμάτων * αὐτουργὲ, παμμάκαρ Γρηγόριε· * διὸ * καὶ νῦν ἐν τῇ μνήμῃ σου,* αἴτησαι Χριστὸν τὸν Θεὸν * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων * τοὺς δούλους σου φύλαττε,* εὐλογημένη Θεοτόκε,* ἵνα σε δοξάζωμεν * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. **Ἔδωκας σημείωσιν.**

Σταυρούμενον βλέπουσα * ἡ παναμώμητος Δέσποινα,* τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως,* θρηνοῦσα ἐκραύγαζεν· * Οἴ μοι θεῖον Τέκνον! πῶς φέρεις ὀδύνας,* Θεὸς ὑπάρχων ἀπαθής; * Ἀγγέλων τάξεις * τρόμῳ ἐξέστησαν,* ὁρῶσαι τὸ μυστήριον * τῆς σῆς ἀφάτου σταυρώσεως * Ἰησοῦ, παντοδύναμε,* ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πλάτωνος καὶ Ῥωμανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία.

Τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος.

Ἦχος πλ. δ'. **Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος!**

Πλήρης γενναίου φρονήματος,* τὴν τῶν μελῶν ἐκκοπὴν,* καὶ τομὴν τὴν τοῦ σώματος,* καὶ τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον,* τὸν λιμὸν καὶ τὸν θάνατον,* ἀνδρειοτάτῃ * γνώμῃ ὑπέφερες,* τὴν δι' αἰῶνος * ἀποκειμένην σοι * δόξαν θηρώμενος,* τὴν μὴ διαπίπτουσαν,* καὶ προορῶν * τὴν διαιωνίζουσαν * μακαριότητα.

Πᾶσαν ὑπερβὰς τὴν αἴσθησιν,* καὶ πρὸς τὴν ἄνω ζωὴν * μεταθεὶς τὴν διάνοιαν,* λογισμῷ θεόφρονι,* καὶ ψυχῇ μεγαλόφρονι,* τῆς εὐτελείας * καὶ ταπεινότητος * τῶν ὁρωμένων,* καταπεφρόνηκας· * ὅθεν ξεόμενος,* καὶ πυρὶ φλεγόμενος,* ὑπὲρ Χριστοῦ,* Μάρτυς ἀνδρικώτατα,* διεκαρτέρησας.

Πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἔφοδον,* καὶ διωκτῶν τὰς ὁρμὰς * καταλύσας τῇ χάριτι,* τὸν τῆς νίκης στέφανον * ἀνεδήσω, Πανόλβιε,* τῆς ἀκηράτου * ἀγαλλιάσεως,* καὶ τῆς ἀφράστου * καταξιούμενος,* θείας ἐλλάμψεως· * ἔνθα νῦν γενόμενος,* ἁμαρτιῶν * αἴτησαι τὴν ἄφεσιν,* τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Καὶ τρία τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ ἀσκήσει πυρούμενος,* τῇ ἀθλήσει στομούμενος,* ταῖς πολλαῖς κολάσεσι * λιπαινόμενος,* ξίφος γεγένησαι δίστομον,* συγκόπτον τὰς φάλαγγας * τῶν δαιμόνων, Ῥωμανέ,* Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα,* θεῖον καύχημα,* τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας * ὡραιότης * τῶν ἐν αἵματι ἰδίῳ * τελειωθέντων, πανεύφημε.

Ἀναρτήσει ξεόμενος,* καὶ εἱρκτῇ συγκλειόμενος,* καὶ τὴν γλῶσσαν, ἔνδοξε,* ἀφαιρούμενος,* καὶ παρειὰς συντριβόμενος,* καὶ τέλος μακάριον,* τῇ βιαίᾳ πνιγμονῇ,* Ἀθλοφόρε, δεχόμενος,* ἀπερίτρεπτος,* ἀταπείνωτος ὤφθης * συνεργείᾳ,* Ῥωμανέ, Πνεύματος θείου· * ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Ῥητορεύει τὸ νήπιον,* καὶ ἐκπλήττει τοὺς ἄφρονας,* καὶ σεπταῖς ἐνστάσεσιν * ὡραΐζεται,* καὶ τελειώσει λαμπρύνεται,* πλουτῆσαν τὴν εὔκλειαν * τῶν ἁγίων Ἀθλητῶν,* ὧν τὸν ζῆλον ἐκτήσατο,* ἀξιάγαστε * Ῥωμανέ, γενναιόφρον· * μεθ' οὗ λύσιν * ὀφλημάτων ἡμῖν πᾶσιν,* καταπεμφθῆναι ἱκέτευε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Φοβερὰ καὶ παράδοξα * τὰ τρόπαια, Κύριε, τοῦ Μάρτυρός σου· * τῶν γὰρ ἁλιέων ζηλώσας τὴν παῤῥησίαν,* καὶ τὴν Σκηνοῤῥάφου θεολογίαν,* τὴν Πλάτωνος μυθολογίαν,* καὶ τὴν Στωϊκὴν φλυαρίαν * λόγοις καὶ ἔργοις κατέῤῥαξε· * τὴν δορὰν ἀποδαρείς,* καὶ τὴν κάραν ἐκτμηθείς,* τῇ χύσει τῶν αἱμάτων αὐτοῦ * τὸν ἐχθρὸν ἀπέπνιξε.* Ἀλλ' ὦ Μαρτύρων τὸ κλέος,* ὁ παῤῥησίᾳ κηρύξας * τὸ ὄνομα Χριστοῦ τὸ μέγα,* αἴτησαι, θαυματουργέ,* Πλάτων παμμακάριστε,* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον,* ἀδίκως καθηλοῦντά σε * ἐπὶ ξύλου,* ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνή,* καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα,* ὡς Συμεὼν προέφη,* τὰ σπλάγχνα, Σῶτερ, διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκονται οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τῶν σῶν ἐπαίνων, ὦ Πλάτων, μέλπω πλάτος.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. **Ἁρματηλάτην Φαραώ.**

Τῆς αἰωνίου βασιλείας, Ἔνδοξε,* τὸ καθαρώτατον * χοροβατῶν πλάτος,* ἀπὸ πάσης θλίψεως καὶ πειρασμῶν στενώσεως,* τοὺς ὑμνοῦντάς σε σῶσον,* ἀνεπιστρόφως ὁδεύοντας,* τὴν πρὸς οὐρανὸν τρίβον φέρουσαν.

Ὠχυρωμένος εὐσεβείας πρόβολος,* καὶ πύργος ἄσειστος,* ἀναδειχθείς, Πλάτων, πᾶσαν ἀγριότητα * τῶν πειρασμῶν ὑπέμεινας,* καὶ τὰς τῶν ἀλγηδόνων * στενοχωρίας ὑπήνεγκας,* θείᾳ πλατυνόμενος χάριτι.

Νεανικὴν ἐπιδεικνὺς τὴν ἔνστασιν,* τὸ τῆς νεκρώσεως * καὶ τῆς φθορᾶς πάχος,* διὰ τῆς ἀθλήσεως * ἀπετινάξω, Πάνσοφε,* καὶ τὸν τῆς ἀφθαρσίας * χιτῶνα περιβαλλόμενος,* χαίρων τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τῷ Πατρὶ συνάναρχον * καὶ συναΐδιον,* μονογενῆ Λόγον,* ὑπὲρ νοῦν γεγέννηκας,* εὐλογημένη Πάναγνε· * Θεοτόκον διό σε,* ὀρθὰ φρονοῦντες κηρύττομεν,* καὶ πανευσεβῶς σε δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ΄. **Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.**

Ὥσπερ ἀνάλγητος πυρός,* τὴν φλόγα τὴν δριμυτάτην,* καρτερώτατα, Παμμάκαρ, ὑπέστης,* εὐσεβείας προφανῶς * τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος,* καὶ τῷ πυρὶ τῷ θείῳ * πεπυρσευμένος τῆς πίστεως.

Νεανικῶς ὑπὲρ Χριστοῦ,* παμμάκαρ, ἠγωνισμένος,* οὐρανίους δωρεὰς ἐκομίσω,* καὶ στεφάνους παρ' αὐτοῦ,* τοὺς ἀεὶ διαμένοντας· * καὶ στεφηφόρος ὤφθης,* Πλάτων θεόφρον μακάριε.

Ἐπὶ τοῦ ξύλου σοῦ ταθέν,* τὸ καρτερώτατον σῶμα,* κατεξαίνετο δεινῶς ταῖς αἰκίαις· * ἀλλ' ἀντεῖχε τῆς ψυχῆς * ὁ τόνος, δυναμούμενος * τῷ τοῦ Δεσπότου φίλτρῳ,* καὶ βασιλείας τῷ ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Πύλη φωτός, φωτιστικαῖς * τοῦ Πνεύματος δαδουχίαις * λαμπρυνθεῖσα, Θεοτόκε, ὑπάρχεις· * διὰ σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς * ὁ Λόγος κατελήλυθε,* καταφωτίζων πάντας * θείῳ φωτὶ τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχὰς* τοὺς οὐρανοὺς ἐν συνέσει,* καὶ τὴν γῆν
» ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας,* ἐν τῇ πέτρᾳ με, Χριστέ,* τῶν ἐντολῶν
» σου στήριξον· * ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου* Ἅγιος, μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Τῶν ἀγώνων τῷ πλάτει,* Μάρτυς σοφέ,* πλατυνόμενος πίστει * παντευκλεῶς,* ἐχθροῦ ἀπεστένωσας * μηχανὰς καὶ ἠφάνισας· * καὶ καλῶς τελέσας * τὸν δρόμον τὸν ἔνθεον,* Παραδείσου πλάτος,* γηθόμενος ἔφθασας· * ὅθεν Ἐκκλησία * πλατυσμῷ εὐσεβείας,* ἀστράπτουσα σήμερον,* ἑορτάζει τὴν μνήμην σου,* καὶ βοᾷ σοι, Μακάριε· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ὡραῖος πεφυκὼς * νεανίας, Παμμάκαρ,* ἐχθρὸν τὸν παλαιὸν * πτερνιστὴν ἐτροπώσω,* τοῖς πόνοις τοῦ σώματος,* καὶ τῷ σθένει τῆς χάριτος· * ὅθεν ἅπασα * ἡ Ἐκκλησία συμφώνως,* Πλάτων* ἔνδοξε,* ἐπιτελεῖ σου τὴν μνήμην,* Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Κυβέρνησον, Ἁγνή,* τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου,* καὶ οἴκτειρον αὐτήν,* ὑπὸ πλήθους πταισμάτων * εἰς βυθὸν ὀλισθαίνουσαν * ἀπωλείας, Πανάμωμε· * καὶ ἐν ὥρᾳ με * τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου,* ἐλευθέρωσον,* κατηγορούντων δαιμόνων,* φρικτῆς ἀποφάσεως.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ! * ὢ καινοῦ μυστηρίου! * ἐβόα ἡ ἁγνή,* καὶ πανάμωμος Κόρη,* ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν,* ἁπλωθέντα τὸν Κύριον· * ὁ τὰ σύμπαντα * ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων,* ὡς κατάκριτος,* ὑπὸ κριτῶν παρανόμων,* σταυρῷ κατακρίνεται.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Ἀνακραθεὶς * ὅλος ἀγάπῃ τοῦ κτίσαντος,* οὐκ ᾐσθάνου * πόνων τῶν τοῦ σώματος,* τὴν ἐμπαθῆ * σάρκα καὶ θνητήν,* καὶ τοὺς δερματίνους * χιτῶνας ἀποδυσάμενος· * τὸ δὲ τῆς σωφροσύνης,* καὶ τὸ τοῦ σωτηρίου * ἐνδυσάμενος, Πλάτων, ἱμάτιον.

Ἱερουργὸς * θεῖος ἐδείχθης ὡς ἄμωμον * ἱερεῖον,* ἄρσεν τε καὶ τέλειον,* ὁλοκαυτῶν,* Μάρτυς, σεαυτόν,* τῷ ὑπὲρ τῆς πάντων * τυθέντι ἀπολυτρώσεως· * ψυχὴν γὰρ πυρακτώσας * τοῦ Δεσπότου τῷ φίλτρῳ,* φλεγομένης σαρκὸς κατεφρόνησας.

Νέους τοὺς τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι μιμούμενος,* τὸ παμφάγον * πῦρ οὐκ ἐδειλίασας,* ἀλλὰ στεῤῥῶς * καὶ νεανικῶς,* τούτου ἐκαρτέρεις * τὴν φλόγα τὴν ἀκατάσχετον· * διό σε δροσοβόλος * σὺν ἐκείνοις ἀξίως,* ὑπεδέξατο θάλαμος, Ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐκ φυλῆς * τῆς βασιλίδος ὑπάρχουσα,* τὸν τῶν ὅλων * κατεξουσιάζοντα,* Λόγον Θεοῦ,* τέτοκας ἡμῖν,* σάρκα γεγονότα,* καὶ μείναντα ἀναλλοίωτον· * διό σε Θεοτόκον,* ἀληθῶς καὶ κυρίως, Παναγία Παρθένε, δοξάζομεν.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις,* ὕπνον δὲ σοῖς ὄμμασι,* Μάρτυς οὐκ ἔδωκας,* ἕως οὗ τὸν ὕπνον,* τὸν μακάριον καὶ ὀφειλόμενον,* τοῖς Θεὸν ποθοῦσιν * ἀγαπητοῖς ὕπνωσας, Πλάτων,* διὰ ξίφους τὴν κάραν τεμνόμενος.

Ὥσπερ ἐν ἀλλοτρίῳ * σώματι, Πανεύφημε,* πάσχων ἠγώνισαι,* ὡς ἀθλούντων ἄλλων,* θεατὴς σὺ γενόμενος ἤθλησας· * τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ * πυρποληθεὶς, τῶν προκειμένων * αἰκισμῶν οὐκ ἐφρόντισας, ἔνδοξε.

Πλοῦτον εὗρες καὶ δόξαν· * πλοῦτον ἀναφαίρετον,* δόξαν ἀμάραντον,* ἐν ἐπουρανίοις * σὺν Ἀγγέλοις χορεύων σκηνώμασι,* καὶ τῆς ἀκηράτου * καὶ διαρκοῦς ἀθανασίας,* γεγονὼς ἐν μεθέξει, Πανάριστε.

Θεοτοκίον.

Λύσιν ἁμαρτημάτων * ταῖς σαῖς ἱκεσίαις,* παράσχου τοῖς δούλοις σου,* ῥυομένη τούτους * πειρασμῶν, καὶ κινδύνων, καὶ θλίψεων,* καὶ τῆς τῶν βλασφήμων * αἱρετικῶν ἐπικρατείας, Θεοτόκε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Ἀνώτερος τῶν παθῶν,* καὶ τῶν βασάνων γενόμενος,* τὰς τῆς σαρκὸς ἐκτομὰς * ὑπέφερες,* ἔνδοξε· * Χριστὸν γὰρ συλλήπτορα,* συνεργόν τε εἶχες * ἐν ἀγῶσι καὶ ῥωννύντα σε.

Τῷ τῆς ψυχῆς νοερῷ,* τῇ εὐπρεπείᾳ τοῦ κτίσαντος,* ἐνατενίζων ἀεὶ,* καὶ κατοπτριζόμενος * τὸ κάλλος τὸ ἄρρητον,* τῆς τῶν ὁρωμένων * εὐτελείας κατεφρόνησας.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτὸς,* τὸν Νομοδότην ἐχώρησας· * ὡς ἅγιος δὲ ναὸς,* ἐδέξω τὸν Ἅγιον,* γενόμενον ἄνθρωπον,* ἐπ' εὐεργεσίᾳ * τῶν ἀνθρώπων, Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι, Σωτὴρ,* πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου,* καὶ ἐκ
» βυθοῦ τῶν κακῶν,* ἀνάγαγε δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα,*
» καὶ ἐπάκουσόν μου,* ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ῥωμανοῦ.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγιστον,* ἡ Ἐκκλησία,* Ῥωμανὲ πανεύφημε,* σὲ κεκτημένη ἀληθῶς,* φωταγωγεῖται τοῖς ἄθλοις σου,* τὴν φωτοφόρον δοξάζουσα μνήμην σου.

Ἕτερον τοῦ Ἁγίου Πλάτωνος.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἡ ἁγία μνήμη σου,* τὴν οἰκουμένην εὐφραίνει,* συγκαλοῦσα ἅπαντας * ἐν τῷ πανσέπτῳ ναῷ σου· * ἔνθα νῦν * μετ' εὐφροσύνης συναθροισθέντες,* ᾄσμασι σὰς ἀριστείας,* Πλάτων, ὑμνοῦμεν,* καὶ ἐν πίστει ἐκβοῶμεν· * Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου, Ἅγιε.

Ὁ Οἶκος. Τὴν Ἐδέμ.

Τῶν Ἑλλήνων λιπὼν,* ἅπασαν τὴν ματαιότητα,* τῶν Χριστοῦ Μαθητῶν,* τὰ ψυχωφελῆ διδάγματα * ἠγάπησε λίαν,* Πλάτων ὁ θεόφρων· * διὸ καὶ ὤφθη * πᾶσιν αἰδέσιμος,* καὶ ἄγκυρα πίστεως * ἐν τῇ πατρίδι,* ἧς καὶ ἡ κλῆσις σαφῶς,* Ἄγκυρα ὑπάρχει.* Καλῶς γὰρ τοῦτον ἐκθρεψαμένη,* βεβαίαν σκέπην κατ' ἐχθρῶν,* καὶ ἀντιλήπτορα θερμὸν,* ἐν πολέμοις εὑρίσκει,* καθ' ἑκάστην ἐκβοῶσα· Βαρβάρων ῥῦσαι τὴν πόλιν σου, Ἅγιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Πλάτωνος.

Στίχοι.

Μικροῦ λαθὼν παρῆλθεν ἡμᾶς ὁ Πλάτων,
Πλάτων ἐκεῖνος, ὃν πλατὺ κτείνει ξίφος.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ τε Πλάτωνα ἄορ κατέπεφνε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ῥωμανοῦ.

Στίχ. Τὸ καρτερόφρον Ῥωμανοῦ πᾶς θαυμάσει.
Σὺν χαρμονῇ γὰρ πνιγμονὴν ἐκαρτέρει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Νομίμως ἀθλήσαντα,* καὶ τοὺς ἐχθροὺς σου καταπατήσαντα,* τῷ τῆς νίκης στεφάνῳ,* ὁ ἀθλοθέτης σὲ ἐστεφάνωσε,* μεγαλοφώνως βοῶντα καὶ λέγοντα· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετέστης γηθόμενος,* πρὸς τὸν ἀεί σοι πάλαι ποθούμενον,* οὗ τὸ ἄχραντον πάθος,* τὸ σωτηρίας ἀνθρώποις αἴτιον * γεγενημένον, μιμούμενος ἔψαλλες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέστησαν ἅπασαι,* τὴν καρτερίαν τῆς σῆς ἀθλήσεως,* οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις,* καὶ τῶν ἀνθρώπων οἱ τότε βλέποντες· * ὑπερφυῶς γὰρ ἐβόας τεμνόμενος· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυθέντες, Πανάμωμε,* τῷ θείῳ τόκῳ τῆς παρθενίας σου,* τῶν δεσμῶν τοῦ θανάτου,* καὶ τῆς κατάρας τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ,* σὲ Θεοτόκον φρονοῦντες κραυγάζομεν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Περιφανεῖς ἀγῶνας μὲν * ἠγωνίσω, Πανεύφημε· * περιφανεστέραν δὲ πολλῷ τὴν εὔκλειαν,* Χριστός σοι δεδώρηται,* καὶ δι' αἰῶνος μένουσαν,* ἐν ἐπουρανίοις * σὲ σκηναῖς κατοικίσας,* προθύμως μελῳδοῦντα· * Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς πρεσβευτὴν πιστότατον,* ὡς προστάτην θερμότατον,* τῷ Παμβασιλεῖ καὶ Ποιητῇ τῆς κτίσεως,* σὲ νῦν προβαλλόμεθα· * Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον, * τῇ μαρτυρικῇ σου * παῤῥησίᾳ πρεσβεύων,* τῶν σὲ ὑμνολογούντων * καὶ πιστῶς μελῳδούντων· * Λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Παραλαβεῖν ἠξίωσαι,* βασιλείαν ἀσάλευτον,* διὰ τῆς οἰκείας ἐνεργοῦς σου πίστεως,* ὡς σοὶ ἐπηγγείλατο * ὁ ἀψευδὴς διδόναι Θεός· * ὑπὲρ οὗ τὸ σῶμα,* καὶ πυρὶ καὶ βασάνοις,* παρέδωκας κραυγάζων· * Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Λόγον Θεοῦ τὸν ἄναρχον,* καὶ Πατρὶ συννοούμενον,* τὸν ἐκ τοῦ μὴ ὄντος πατρικῷ βουλήματι * τὸ πᾶν συστησάμενον,* θεοπρεπῶς γεγέννηκας * σάρκα γεγονότα,* δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους· * διό σε Θεοτόκον,* ὀρθοδόξως φρονοῦντες,* Χριστὸν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον,* τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος,* τοῖς θεο-
» σεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι,* περι-
» σωθέντας τούτους ἰδών,* Τὸν Δημιουργὸν * καὶ Λυτρωτὴν ἀνε-
» βόα,* οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε,* ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε *
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἄγε δὴ τὸν θεοστεφῆ,* φιλομάρτυρες ὑμνήσωμεν Μάρτυρα,* τὸν ἐξαπλώσαντα * τῆς εὐσεβείας αὐτοῦ τὰ κλήματα· * τῆς γὰρ ἀμπέλου τῆς ζωῆς,* φυτεία γενόμενος,* καρπὸν προβάλλεται,* κατανύξεως ἡμῖν οἶνον βρύοντα.

Τίμιος ἔναντι Θεοῦ,* τῶν Μαρτύρων καθορᾶται ὁ θάνατος· * τῆς ἀϊδίου γάρ,* καὶ ἀνωλέθρου γίνεται πρόξενος,* παναληθέστατα ζωῆς· * καὶ κλῆρον ἀθάνατον,* καὶ δόξαν ἄφθαρτον,* καὶ πλουσίαν χορηγεῖ τὴν ἀντίδοσιν.

Ὅλην σου, Μάρτυς, τὴν ζωήν,* τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ ἀφιέρωσας,* καὶ ὡς εὐάρεστον * ζῶσαν θυσίαν σαυτὸν προσήγαγες· * διὸ τρυφῆς τῆς ὑπὲρ νοῦν,* Πλάτων, κατηξίωσαι· * ἀλλὰ δυσώπησον,* λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σῶσόν με, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ,* ἡ γεννήσασα Χριστὸν τὸν Σωτῆρά μου,* Θεὸν καὶ ἄνθρωπον* διπλοῦν τὴν φύσιν οὐ τὴν ὑπόστασιν,* μονογενῆ μὲν ἐκ Πατρός,* ἐκ σοῦ δὲ ἀπάτορα* καὶ ἀναλλοίωτον· * διὸ πάντες σε ἀεὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ,* τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ συγκατάβασιν,*
» ὅπως ὁ ὕψιστος,* ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος,* Παρ-
» θενικῆς ἀπὸ γαστρὸς* γενόμενος ἄνθρωπος· * διὸ τὴν ἄχραντον*
» Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. **Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.**

Ὁρῶν σου τὸ ἀήττητον,* Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε,* ὁ τύραννος, πρὸς πλειόνων* βασάνων πεῖραν ἐχώρει· * ὃν καταπτύσας χάριτι* Χριστοῦ ὑπερενήθλησας,* μέχρι θανάτου, πάνσοφε· * διὸ καὶ νῦν στεφηφόρος,* συμβασιλεύεις τῷ Κτίστῃ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μαρία καθαρώτατον,* χρυσοῦν θυμιατήριον,* τῆς ἀχωρήτου Τριάδος,* δοχεῖον γέγονας ὄντως· * ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν,* ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε,* καὶ Πνεῦμα τὸ Παναγιον,* ἐπισκιάσαν σοι, Κόρη,* ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδιοῦ· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία

Τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α΄. **Πανεύφημοι Μάρτυρες.**

Δοχεῖον τοῦ Πνεύματος* λαμπρὸν,* Ἀβδιοὺ γενόμενος,* καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος,* θεοειδέστατον* Προφητείας τρόπον,* καὶ μελλόντων πρόγνωσιν,* καὶ γνῶσιν ἀληθείας ἐπλούτησας· * καὶ νῦν ἱκέτευε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν* τὴν εἰρήνην,* καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἷς χαρακτηρίζεται* Θεὸς,* πρώτοις ἰδιώμασι,* καὶ κατ' οὐσίαν γνωρίσμασι· * τούτων οἱ ἔνδοξοι* καὶ σεπτοὶ Προφῆται,* μετοχῇ καὶ χάριτι,* δευτέρως κατὰ θέσιν μετέχουσι,* καταλαμπρύνοντος* τοῦ Κυρίου, τοὺς θεράποντας* τοὺς οἰκείους,* ἰδίᾳ λαμπρότητι.

Ἀδύτου πληρούμενος * φωτός,* καὶ δόξαν θεώμενος,* τὴν ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν,* καὶ παριστάμενος * τῷ Δεσπότῃ πάντων,* Ἀβδιού, μακάριε,* καὶ θεῖος ὑποφήτης γενόμενος,* αὐτὸν ἱκέτευε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην,* καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀνδριάντος στεῤῥότερος,* καὶ χαλκοῦ δυνατώτερος,* καὶ σιδήρου γέγονας * ἰσχυρότερος· * παραχωρεῖ γὰρ τηκόμενον,* καὶ θᾶττον λυόμενον,* τούτων ἕκαστον πυρί,* βίᾳ τούτου νικώμενον· * σοῦ δὲ ἄκαμπτος * δεξιὰ τεταμένη,* τῶν ἀνθράκων * φλεγομένη παραδόξως * περιεγένετο, Πάνσοφε.

Ἱερεὺς ὥσπερ πέφηνας,* καὶ Θεῷ παριστάμενος,* καὶ αὐτῷ, Μακάριε,* προσερχόμενος,* οὐκ ἀλλοτρίῳ ἐν αἵματι,* οἰκείῳ δὲ μάλιστα,* καὶ χειρὶ μαρτυρικῇ,* εὐωδίας θυμίαμα * προσενήνοχας,* οὐ δαιμόνων ἀπάταις,* τῷ Χριστῷ δέ,* τῷ Σωτῆρι καὶ Δεσπότῃ,* καὶ εἰσαεὶ βασιλεύοντι.

Ἱερέα προσάγοντα,* καὶ ἀμνὸν προσαγόμενον,* τὸν αὐτὸν ἀμφότερα * σέ, Πανεύφημε,* περιχαρῶς ὀνομάζομεν,* ὡς ὄντα ἑκάτερα· * σεαυτὸν γὰρ τῷ Θεῷ,* ὡς πανάμωμον σφάγιον,* ὡλοκαύτωσας,* τῷ πυρὶ τῶν βασάνων· * ὃν δυσώπει * τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντας * τὴν πανаοίδιμον μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Φωτοφόρον παλάτιον * τοῦ Δεσπότου ὑπάρχουσα,* καὶ φωτὸς νεφέλη,* θεοχαρίτωτε,* τοῦ ἐκ τῆς σῆς ἀνατείλαντος * νηδύος, Πανάμωμε,* φωταγώγησον ἡμῶν,* καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν,* καὶ τὰ σκάνδαλα * ἀφανίσασα πάντα * τοῦ δολίου,* τῇ πρεσβείᾳ σου, Παρθένε,* τὸν λογισμὸν ἡμῶν στήριξον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε, Κύριε,* ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου,* ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον * ἐξεπλήττετο,* καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· * Τί σοι ἀνταπέδωκαν,* οἱ πολλῶν σου δωρεῶν * ἀπολαύσαντες Δέσποτα; * ἀλλὰ δέομαι,* μή με μόνην ἐάσῃς * ἐν τῷ κόσμῳ,* ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι,* συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ἑσπερινοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸ τοῦ βλέποντος Ἀβδιοὺ μέλπω κλέος.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. αʹ. Τῷ σωτῆρι Θεῷ.

Τῷ σωτῆρι Θεῷ,* προφητικῇ παρεστὼς * νῦν παῤῥησίᾳ,* καθικέτευε,* φωτιστικαῖς μαρμαρυγαῖς * καταλαμπρύνεσθαι,* Ἀβδιοὺ τοὺς πίστει σε * καταγεραίροντας.

Ὁ τὰ πάντα σαφῶς * προγνωστικῶς θεωρῶν,* τῆς σῆς καρδίας * τὸ ἀθόλωτον * καὶ καθαρὸν, καὶ φωταυγὲς,* μάκαρ, θεώμενος,* Προφήτην θεόληπτον * σὲ προχειρίζεται.

Τὰς ὁράσεις ἰδὼν,* τὰς ἀληθῶς ἐκ Θεοῦ * σοὶ δεικνυμένας,* προηγόρευσας * τῶν δυσσεβούντων ἀδελφῶν * πανωλεθρίαν δεινὴν,* καὶ τούτων τὴν ἔνδικον,* Μάκαρ, ἀπώλειαν.

Θεοτοκίον.

Οἱ σωθέντες τῷ σῷ,* Θεογεννῆτορ ἁγνὴ,* ἀσπόρῳ τόκῳ * δυσωποῦμέν σε· * Τῆς κοσμικῆς περιφορᾶς * ἡμᾶς διάσωσον,* συμφώνως κραυγάζοντας,* ὕμνον ἐπινίκιον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Τοὺς καρτεροὺς σου, Βαρλαὰμ, μέλπω τόνους.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ. Ἄσομαί σοι, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ταῖς τῆς σῆς ἀθλήσεως λαμπηδόσι,* περιλαμπόμενος ἡμᾶς * τοὺς πίστει τιμῶντας * τὴν μνήμην σου, περίσωζε,* Βαρλαὰμ, ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὁ τὸ πῦρ μαράνας τῆς ἀσεβείας,* θεοσεβείας ἀκριβοῦς * πυρὶ θεοπνεύστῳ,* τιμάσθω μελῳδήμασι,* Βαρλαὰμ ὁ θαυμάσιος.

Ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἠγωνισμένος,* στεφανηφόρε Βαρλαὰμ,* στεφάνῳ τῆς δόξης νῦν,* ἀξίως τετίμησαι,* δεξιᾷ παντοκράτορι.

Σθένος σοι δεδώρηται ὁ Δεσπότης,* κατὰ ποικίλων αἰκισμῶν,* Πανόλβιε Μάρτυς· * ἐντεῦθεν καὶ νενίκηκας* τῶν ἀθέων τὸ φρύαγμα.

Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἐδείχθης οὐρανομήκης,* δι' ἧς ὡμίλησεν ἡμῖν * ὁ Λόγος, Παρθένε· * ἣν πάλαι προεώρακεν,* Ἰακὼβ ὁ προπάτωρ σου.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ γʹ. Δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου.

Ὑδάτων μυστικῶν ποταμὸς,* ἐκ τῆς ἀβύσσου * προερχόμενος,* τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος,* Ἀβδιοὺ, μάκαρ, γεγένησαι.

Βουλήσει καὶ προνοίᾳ Θεοῦ,* προαγορεύειν * τὰ ἐσόμενα,* καὶ προαγγέλλειν τὰ μέλλοντα * προεβλήθης, Ἀξιάγαστε.

Λαμπόμενος τῷ θείῳ φωτὶ * καὶ οὐρανίῳ,* προηγόρευσας * τὴν ἐσομένην τοῖς ἔθνεσι * σωτηρίαν, Πανασίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ὁ Λόγος ἐν σοί,* Παρθενομῆτορ· * διασώζει δὲ * τοὺς Θεοτόκον φρονοῦντάς σε * μεσιτείᾳ σου, Πανάμωμε.

Τοῦ Μάρτυρος. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἅπας τῆς σαρκὸς ὁ σύνδεσμος,* καὶ ἡ ἁρμονία * σοῦ τῶν μελῶν διελύετο· * ἀλλ' ὁ τόνος διετηρεῖτο * τῆς ψυχῆς σου ἀδιάῤῥηκτος.

Ῥύμην εὐσθενῶς ὑπήνεγκας* τῶν διορυττόντων* σοῦ τὰς πλευρὰς, Πανασίδιμε,* καρτερίαν ἀκμαιοτάτην,* σταθερῶς ἐπιδειξάμενος.

Τίς σου τὸ στεῤῥὸν καὶ εὔτονον,* καὶ τῆς διανοίας * τὸ ἀκατάπληκτον φρόνημα,* τοῖς ἐπαίνοις ἐγκωμιάσει * κατ' ἀξίαν, Παμμακάριστε;

Θεοτοκίον.

Ἔστη τῆς φθορᾶς ὁ θάνατος,* τῆς ἐνυποστάτου * διὰ σαρκὸς ζωῆς, Πάναγνε,* τοῖς ἀνθρώποις φανερωθείσης,* ἐκ γαστρός σου, Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε,* καὶ οἱ ἀσθενοῦντες * περιεζώσαντο
» δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου, Σωτήρ.

Ὁ μέγας Ἀβδιού,* ἐπιλάμψεσι θείαις,* τὸν νοῦν φωτοειδῆ * κεκτημένος, θεσπίζει * τὰ μέλλοντα Πνεύματι * τῷ Ἁγίῳ φθεγγόμενος· * τοῦτον σήμερον * εὐσεβοφρόνως τιμῶντες,* ἐκτελέσωμεν * τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην,* καρδίας φωτίζουσαν.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς στρατιώτης τοῦ Χριστοῦ * ἀκατάπληκτος,* καὶ τροπαιοῦχος ἀληθὴς * καὶ ἀήττητος,* τῶν ἀθλητῶν τὸ καύχημα, Πανένδοξε,* στέφος τὸ ἀμάραντον * οὐρανόθεν ἐκτήσω· * χαίρων σὺν Ἀγγέλοις δὲ,* καὶ χορεύων ἀπαύστως,* ταῖς σαῖς πρεσβείαις σῶζε τοὺς πιστῶς * ἀνευφημοῦντας,* τὴν θείαν σου ἄθλησιν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ,* Θεοτόκε,* τὰς δυναστείας σου λαλεῖν * οἱ ἀνάξιοι· * εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,* τίς ἡμᾶς ἐῤῥύσατο * ἐκ τοσούτων κινδύνων; * τίς δὲ διεφύλαξεν,* ἕως νῦν ἐλευθέρους; * Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· * σοὺς γὰρ δούλους σώζεις * ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς * γεννηθέντα,* ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ * τετοκυῖα,* ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε, Χριστὲ,*

Οἴμοι! ποθεινότατε * Ἰησοῦ, ἀνεβόα· * πῶς ὁ δοξαζόμενος,* ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων,* ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν,* Υἱὲ,* θέλων σταυροῦσαι; * Ὑμνῶ σε, Μακρόθυμε.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν.

Προφητείας τὴν χάριν,* παθῶν ὡς προκαθάρας τὴν ψυχὴν,* διὰ Πνεύματος Ἁγίου εἰληφὼς,* ἀνεβόησας· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὁ Προφήτης ὁ μέγας,* Πνεύματος Ἁγίου ἀστραπῇ * δᾳδουχούμενος, ἐφώτισεν ἡμᾶς * τοῦ κραυγάζειν σοι· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Νυμφοστόλος ἐδείχθης * τῆς Ἐκκλησίας, Μάκαρ, ἐκ Σιὼν,* προθεσπίσας τὸν Σωτῆρα προελθεῖν,* ᾧ κραυγάζομεν· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Τὸν Πατρὶ συνάναρχον,* καὶ συναΐδιον Λόγον, καὶ τῷ Πνεύματι * ἀπεγέννησας, Ἁγνὴ, θεοπρεπῶς, ᾧ κραυγάζομεν· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τοῦ Μάρτυρος. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Ῥητορικὴν ἀδολεσχίαν * ἀπωσάμενος,* διδαχὰς δὲ Ἀποστόλων προσηκάμενος,* τῆς ἀληθείας, ἔνδοξε,* Μάρτυς ἀληθὴς ἐχρημάτισας.

Ὁ τοῦ πυρὸς εὐτονωτέραν * τὴν προαίρεσιν * κεκτημένος, τυράννων τὴν ἀπόνοιαν * καταβαλὼν, ἐκραύγαζες· * Δόξα τῇ Δυνάμει σου, Κύριε.

Ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρι θανάτου,* Καρτερόψυχε,* καὶ πυρὶ, καὶ βασάνοις ἀνθιστάμενος,* μεγαλοφώνως ἔψαλλες· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Συντονωτάταις προθυμίαις, Παμμακάριστε,* κεχρημένος τὴν πλάνην κατεπάτησας,* καὶ θεοφρόνως ἔψαλλες· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἐκ τῆς Παρθένου * ὁ ἀσώματος,* τοῖς ἀνθρώποις ἐπεδήμησε· * διὸ ἐν πίστει κράζομεν· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ὀρθρίσας πρὸς τὸν Κύριον, εἴληφας * οὐρανόθεν * τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος * τοῦ Παναγίου, Θεόπνευστε.

Συλλήπτορα τὸν βίον τὸν ἔνθεον * κεκτημένος,* ὁρᾶν κατηξίωσαι * τὸν ἀοράτως νοούμενον.

Ἀνέτειλέ σοι φῶς, Παμμακάριστε,* ὡς Προφήτῃ,* καὶ ἡ τούτου σύζυγος,* σοὶ εὐφροσύνη δεδώρηται.

Θεοτοκίον.

Βουλήματι τὰ σύμπαντα, Πάναγνε,* ὁ ποιήσας,* ἐκ σοῦ πεπλαστούργηται * τὸ καθ' ἡμᾶς ὁ ὑπέρθεος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Ὁ γεγονὼς τῶν Χριστοῦ * μιμητὴς παθημάτων,* καὶ Μάρτυς ἀναμέλπει· * Δόξα σοι, δόξα σοι,* Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὑπομονῆς σοι πολὺς * ὁ μισθός, καὶ τῆς νίκης * ὁ στέφανος ἐπλάκη,* Δόξα σοι μέλποντι,* Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Βέλη ῥημάτων τῶν σῶν,* τῶν ἐχθρῶν ἐν καρδίαις * κατέπηξας κραυγάζων· * Δόξα σοι, δόξα σοι,* Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ἅγιον ὄρος, Ἁγνή,* καὶ ὡς σκηνὴ Ὑψίστου,* φρονοῦντές σε, Παρθένε,* Δόξα σοι κραυγάζομεν,* Θεοτόκε ἡμῶν, ἡ ἐλπίς.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ϛʹ. Ἐκύκλωσέ με ἄβυσσος.

Δυνάμει Θείου Πνεύματος,* ἑώρας Προφῆτα τὰ μέλλοντα,* τοὺς τύπους δεχόμενος * τῶν θείων ἐμφάσεων,* ὡς ἐν κατόπτρῳ,* τῇ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι.

Ἱλέωσαι τὸν Κύριον,* Προφῆτα παμμάκαρ, πρεσβείαις σου,* τοῖς πίστει τὴν μνήμην σου * τελοῦσιν, αἰτούμενος * τὴν τῶν πταισμάτων * δωρήσασθαι συγχώρησιν.

Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου,* καὶ τούτοις πταισμάτων συγχώρησιν,* παράσχου, Φιλάνθρωπε,* ἔχων δυσωποῦντά σε * τὸν σὸν Προφήτην,* κόσμῳ σε προαγγείλαντα.

Θεοτοκίον.

Ὁ οὐσιώσας ἅπαντα,* τῷ λόγῳ τῆς θείας δυνάμεως,* ἀγκάλαις βαστάζεται * ταῖς σαῖς, Ἀπειρόγαμε· * ὃν ἐκδυσώπει,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἐβόησε,* προτυπῶν.

Ῥαπιζέσθω * δεξιᾷ πυρουμένῃ τὰ πρόσωπα * τῶν δαιμόνων,* τῶν πιστῶν δὲ καρδίαι σκιρτάτωσαν,* καὶ τῶν Ἀσωμάτων * αἱ χορεῖαι φαιδρῶς εὐφραινέσθωσαν.

Λαμπρύνεται * τῶν καλῶν σου ἀγώνων τὰ τρόπαια,* καὶ τὰς νίκας,* καὶ τῶν ἄθλων ὁρῶσα τὰ ἔπαθλα,* ἡ τῶν πρωτοτόκων * ἐκλεκτή, καὶ φωσφόρος ὁμήγυρις.

Ἀνάστητε * οἱ καλοὶ νῦν ζωγράφοι, τοῦ Μάρτυρος * τὴν εἰκόνα,* ταῖς ὑμῶν εὐτεχνίαις λαμπρύνατε,* τὸν ἀγωνοθέτην * ἐν αὐτῇ προφανῶς ἐγχαράττοντες.

Θεοτοκίον.

Ἀγάλλεται * ἐπὶ σοί, Θεομῆτορ Πανάμωμε,* ἡ Προμήτωρ * τῆς ἀρχαίας κατάρας τῷ τόκῳ σου,* ἐλευθερωθεῖσα * τοῦ θανάτου πικρᾶς κατακρίσεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε,* προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον,* ὁ Προφήτης *
» Ἰωνᾶς, ἐν τῷ κήτει δεόμενος· * Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι,*
» Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀβδιοῦ.

Στίχοι.

Ἔφησεν ἄντι μέλλον Ἀβδιοὺ πάλιν,
Εἰ μὴ τελευτὴν εἶχεν αἰδεῖσθαι τάχα.
Ἐννεακαιδεκάτῃ βίον Ἀβδιοὺ ἐξεπέρησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βαρλαάμ.

Στίχ. Σὺν λιβανωτῷ, Βαρλαὰμ, τὸ πῦρ φέρων,
Εὔοσμον ὤφθης λιβανωτὸν Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ ἐν καμίνῳ πυρός.

Ὑπερφυὴς ἀληθῶς,* τῶν Προφητῶν τῶν σῶν ἡ δόξα· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ Θεοῦ κατοικεῖν * ἠξιωμένος, ἀναμέλπεις· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν τοῖς Προφήταις τοῖς σοῖς,* τὴν θείαν χάριν σου δεικνύεις· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι τῷ σῷ,* Παρθένε, τόκῳ μελῳδοῦμεν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Μετὰ Μαρτύρων χοροῦ,* ὡς ἀήττητος Μάρτυς,* κατηξίωσαι Χριστῷ,* μεγαλοφώνως κραυγάζειν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μετὰ λαμπάδων φαιδρῶς,* εἰς τὸν θεῖον νυμφῶνα * εἰσελήλυθας Χριστῷ,* Μεγαλομάρτυς, κραυγάζων· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εὐτονωτέραν πυρός,* δεξιὰν κεκτημένος,* παραστάτης δεξιός,* τῷ σῷ Δεσπότῃ κραυγάζεις· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι τῇ σῇ,* Παναχράντῳ γεννήσει,* ὑμνοῦμέν σε πιστοί,* ἀκαταπαύστως βοῶντες· * Εὐλογημένος, Ἁγνή,* ὁ σῆς κοιλίας καρπός.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ η'. Τὸν ἐκ Πατρός.

Παρὰ Θεοῦ φωτισθέντες,* οἱ Προφῆται προθεσπίζουσι,* τῶν ἐσομένων τὴν γνῶσιν,* θεοφρόνως ἀνακράζοντες· * Ἱερεῖς ὑμνεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὥσπερ πυρσὸς ἐν πελάγει,* τοῖς ἐν σκότει, μάκαρ, ἔφανας,* ταῖς θεϊκαῖς φρυκτωρίαις,* Ἀβδιοὺ καταυγαζόμενος,* Τὸν Χριστὸν κραυγάζων,* λαὸς ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Κατὰ τὴν θείαν οὐσίαν,* τῷ Πατρί σου ὁμοούσιος,* ἡμῖν ὁμόφυλος ὤφθης,*σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· *διό σε ὑμνοῦμεν,* καὶ ὑπερυψοῦμεν,* Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Μάρτυρος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Πᾶσαν καθεῖλες τοῦ ἐχθροῦ * τὴν πανοπλίαν, Βαρλαὰμ * ἀξιάγαστε· * ἔφλεξας εἰδωλικὴν * φαντασίαν κραυγάζων· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν,* Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡραϊσμένος εὐπρεπῶς,* Χριστῷ παρέστης, Ἀθλητὰ * πανaοίδιμε· * αἵματι μαρτυρικῶς * βεβαμμένην πορφύραν * φορῶν, τὸν Δεσπότην,* ὑμνεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῆς εὐσεβείας τῷ πυρὶ * πεπυρσευμένος, ὡς ἀκάνθας * κατέφλεξας * πάσας τὰς δαιμονικὰς * φαντασίας κραυγάζων· * Ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οἱ εὐλογοῦντές σε πιστῶς,* ὑπὸ Κυρίου εὐλογοῦνται,* Πανάμωμε· * τίκτεις γὰρ τὸν εὐλογοῦντα * τὴν κτίσιν Δεσπότην· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς,* ἐν Βαβυλῶνι τοὺς παῖδας τῶν
» Ἑβραίων,* διασώσαντα Θεὸν,* ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαὸς ὑπε-
» ρυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου.

Ὠδὴ θ΄. Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν.

Λόγῳ θεϊκῷ,* καὶ πράξει κοσμούμενος,* ἐπτερώθης τῷ πνεύματι,* Ἀβδιοὺ θεσπέσιε,* καὶ τὰ μέλλοντα βλέπειν * κατηξίωσαι.

Ἔνθα Προφητῶν * χορεῖαι σκηνούμενος,* καὶ Ἁγίων λαμπρότητες,* δυσώπει τὸν Κύριον,* τοῦ σωθῆναι τοὺς πίστει * εὐφημοῦντάς σε.

Ὅλος τῷ Θεῷ * θερμῶς ἀνακείμενος,* καθαρῶς προσωμίλησας * ταῖς θείαις ἐμφάσεσιν· * ὧν καὶ νῦν ἀπολαύεις,* Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ φωτὸς * λυχνίαν ὑμνοῦμεν, Ἁγνή· * σὲ καὶ πλάκα τῆς χάριτος,* τὸν Λόγον σαρκούμενον,* δεξαμένην εἰδότες,* μεγαλύνομεν. Τοῦ Μάρτυρος.

Λίθος ἀχειρότμητος.

Νόμος ἐγκωμίων ἡττᾶται,* τῷ τῶν ἀγώνων σου μεγέθει· * μόνος ὁ Δεσπότης σε Χριστὸς,* δοξάζειν οἶδε θείᾳ λαμπρότητι· * ὃν ἐκτενῶς δυσώπησον,* ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ὅλον σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ, * θυσίαν ζῶσαν προσενέγκας,* ὅλος τῆς αὐτοῦ βασιλείας,* συγκληρονόμος ὤφθης καὶ μέτοχος· * καὶ σὺν αὐτῷ γηθόμενος,* νῦν βασιλεύεις,* Παναοίδιμε.

Ὑπὲρ τῆς σῆς, Σῶτερ, ἀγάπης,* αἵματος μέχρι καὶ θανάτου,* ξίφει καὶ πυρὶ, καὶ βασάνοις,* ὁ θεῖος Μάρτυς ἀντιταξάμενος,* τῆς παρὰ σοῦ, φιλάνθρωπε,* ἀθανασίας ἀντελάβετο.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν προστασίαν τοῦ κόσμου,* καὶ Θεομήτορα Παρθένον,* πάσης τῆς ζωῆς μου προστάτιν,* καὶ σωτηρίαν χαίρων προβάλλομαι· * σὺ γὰρ Θεὸν γεννήσασα,* σώζειν ἰσχύεις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος, ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε,* ἀκρο-
» γωνιαῖος ἐτμήθη * Χριστὸς, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· *
» διὸ ἐπαγαλλόμενοι,* σὲ, Θεοτόκε, μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,

καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου· καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων.

Ἦχος α΄. **Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.**

Λαμπαδηφόροι Παρθένοι,* τὴν Ἀειπάρθενον * φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι,* προφητεύουσιν ὄντως * ἐν πνεύματι τὸ μέλλον· * ναὸς γὰρ Θεοῦ * ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα,* πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς,* νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἁγίας,* καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεής,* ἡ Θεοτόκος ὄντως,* ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ,* ὡς πάντων ὑπερτέρα· * ἢ εὐσεβῶς * προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ,* τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ,* συντηρουμένη Θείῳ Πνεύματι.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα,* Παρθένε, ἄρτῳ πιστῶς,* ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου,* ἀπεκύησας κόσμῳ * ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· * ᾧ ὡς ναὸς * ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος,* προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς,* νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, ὅμοια.

Τὰς οὐρανίους σκηνώσεις * ἐν εὐφροσύνῃ οἰκῶν,* καὶ σὺν Ἀγγέλοις, Πάτερ,* παρεστὼς παῤῥησίᾳ * τῷ θρόνῳ τοῦ Κυρίου,* τοῖς ἐπὶ γῆς * ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου,* τῶν ἐγκλημάτων τὴν λύσιν καὶ τῶν παθῶν,* δωρηθῆναι καθικέτευε.

Τῶν προσευχῶν τῇ δρεπάνῃ,* Πάτερ Γρηγόριε,* τὰς τῶν παθῶν ἀκάνθας * ἐκτεμὼν, καὶ νεώσας* ἀρότρῳ ἐγκρατείας * τὴν γῆν τῆς ψυχῆς,* κατεβάλου τὰ σπέρματα * τῆς εὐσεβείας ἐν ταύτῃ, δι' ὧν ἡμῖν,* ἐκβλαστάνεις ἰαμάτων καρπούς.

Τῶν ἀρετῶν σε δοχεῖον * καλοῦμεν, Ὅσιε,* ὡς ἡσυχίας φίλον,* ἀγρυπνίας ἐργάτην,* καὶ στήλην σωφροσύνης,* καὶ προσευχῆς * ἐνδιαίτημα ἄσυλον,* καὶ τῶν θαυμάτων ταμεῖον, καὶ πρεσβευτὴν * τῶν τιμώντων σε, Γρηγόριε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ΄.

Σήμερον * ὁ θεοχώρητος ναὸς,* ἡ Θεοτόκος,* ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται,* καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται.* Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια ἀγάλλονται,* καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων * μυστικῶς πανηγυρίζει.* Μεθ' ὧν * καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον,* σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· * Χαῖρε Κεχαριτωμένη,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,* ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ., Στιχηρ. προσόμ. τοῦ Ἁγίου Πρόκλου, Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δογμάτων φαιδρότητι,* καὶ τῇ τοῦ βίου λαμπρότητι,* εὐσεβῶς κατεκόσμησας,* Πρόκλε πανаοίδιμε,* τὴν ἱεραρχίαν,* καὶ τῆς Ἐκκλησίας * στύλος ἐδείχθης ἀληθῶς,* καταφωτίζων * πάντας τοῖς λόγοις σου.* Διό σε μακαρίζομεν,* καὶ ἐν ψαλμοῖς τε καὶ ᾄσμασι,* τὴν ἁγίαν καὶ πάνσεπτον * ἑορτάζομεν μνήμην σου.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Λαμπρῶς ἐδογμάτισας,* καὶ θεοφρόνως ἐκήρυξας* Θεοτόκον τὴν ἄχραντον * Κόρην, ὡς κυήσασαν * τὸν πρὸ τῶν αἰώνων,* Κτίστην καὶ Δεσπότην,* Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Πατρὸς,* καὶ ἐπ' ἐσχάτων * δι' ἡμᾶς ἄνθρωπον * γενόμενον θελήματι,* καὶ μὴ τραπέντα τῆς φύσεως· * καὶ Νεστόριον ᾔσχυνας,* ἀσεβῆ καὶ παράφρονα.

Στίχ. Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται.

Ναμάτων ἐξήντλησας * τῶν χρυσαυγῶν, πανаοίδιμε,* τοῦ σοφοῦ Θεοκήρυκος· * οὗπερ καὶ διάδοχος,* καὶ τῆς εὐσεβείας * ὤφθης καὶ καθέδρας,* ἐπιστηρίζων διδαχαῖς * τῆς ἀληθείας,* Χριστοῦ τὸ ποίμνιον· * καὶ τούτου τὸ ἁγνότατον,* καὶ πανσεβάσμιον λείψανον,* ὥσπερ κόσμον τερπνότατον,* τῇ Ἐκκλησίᾳ ἀπέδωκας.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ΄.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,* τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν,* τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν,* καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν,* τὴν πρὸ τῶν αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα,* καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων * ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον.* Κύριε,* πρεσβείαις αὐτῆς,* τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν,* καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ΄.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,* ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν * κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν,* μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν,* ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις,* ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ταχὺ προκατάλαβε.

Χαρὰν προμνηστεύεται,* σήμερον Ἄννα ἡμῖν,* τῆς λύπης ἀντίθετον * καρπὸν βλαστήσασα,* τὴν μόνην Ἀειπάρθενον· * ἥνπερ δὴ καὶ προσάγει,* τὰς εὐχὰς ἐκπληροῦσα * σήμερον γηθομένη,* τῷ Ναῷ τοῦ Κυρίου,* ὡς ὄντως ναὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου,* καὶ Μητέρα ἁγνήν. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αἰνέσατε παρθένοι,* καὶ μητέρες ὑμνήσατε,* λαοὶ δοξολογεῖτε,* ἱερεῖς εὐλογήσατε * τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· * σαρκὶ γὰρ νηπιάζουσα Ναῷ * τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη,* ὥσπερ ναὸς Κυρίου ἁγιώτατος.* Διὸ ἑορτὴν πνευματικὴν * τελοῦντες ἀνακράξωμεν· * Χαῖρε Παρθένε, δόξα * τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαυῒδ προοδοποίησον * ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ,* καὶ χαίρων ὑπόδεξαι * τὴν Βασιλίδα ἡμῶν,* καὶ ταύτῃ ἐκβόησον· * Εἴσελθε ἡ Κυρία,* εἰς ναὸν Βασιλέως· * εἴσελθε, ἧς ἡ δόξα * κεκρυμμένως νοεῖται· * ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάσειν,* πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ Προεόρτιος, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο.

Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς, κατὰ ἀλφάβητον μέχρι τῆς ἑβδόμης ᾠδῆς.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,* καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος,* καὶ
» λόγον ἐρεύξομαι,* τῇ Βασιλίδι Μητρί,* καὶ ὀφθήσομαι,* φαι-
» δρῶς πανηγυρίζων,* καὶ ᾄσω γηθόμενος,* ταύτης τὴν Εἴσοδον.

Ἁγίων εἰς Ἅγια,* ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος * οἰκῆσαι προέρχεται,* Ὑπεραγίου Θεοῦ,* ὅπως γένηται * ναὸς ἡγιασμένος,* καὶ ταύτης προτρέχουσι,* κόραι νεάνιδες.

Βουλὴ προαιώνιος * τοῦ πρὸ αἰώνων Θεοῦ ἡμῶν,* εἰς πέρας προέρχεται,* προερχομένης σου * ἀνατραφῆναι * εἰς Ἅγια Ἁγίων,* εἰς Λόγου κατοίκησιν,* Κόρη πανάμωμε.

Γεννήτορες ἔνθεοι,* σὲ τοῦ Θεοῦ τὴν Γεννήτριαν * γενήσεσθαι μέλλουσαν,* ἀνατιθέασιν * εἰς τὰ Ἅγια * τραφῆναι τῶν Ἁγίων,* εὐχὴν ἥνπερ ηὔξαντο,* πληροῦντες Πάναγνε.

Δυνάμωσον Δέσποινα,* τὸ ἀσθενὲς τῆς καρδίας μου,* καὶ στήριξον πάθεσι * περιτρεπόμενον· * ὅπως πίστει σε * καὶ πόθῳ μακαρίζω,* τὴν Ἀειμακάριστον,* καὶ Παναμώμητον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Νενεκρωμένην ἡδοναῖς τοῦ σώματος,* τὴν ταπεινήν μου ψυχήν,* σαῖς προσευχαῖς Πάτερ,* ζώωσον Γρηγόριε· * ζωὴν γὰρ νῦν ἀπείληφας * τὴν ἀγήρω, νεκρώσας * τὰ ἐπὶ γῆς μέλη ἔνδοξε,* τοῖς ἀσκητικοῖς ἀγωνίσμασιν.

Καταχρατήσας ἡδονῶν τοῦ σώματος,* νοῦ γενναιότητι,* ἐκ νεαρᾶς Πάτερ,* ἡλικίας, ὄργανον * τοῦ Πνεύματος γεγένησαι,* τὰς αὐτοῦ ἐνεργείας,* περιφανῶς εἰσδεχόμενος,* καὶ θεοειδὴς γνωριζόμενος.

Ἔρωτι θείῳ τῆς σαρκὸς τοὺς ἔρωτας * ἐναπεμάρανας,* καὶ σεαυτῷ Μάκαρ,* ἐμνηστεύσω σύζυγον * ἁγνείαν, ἐξ ἧς τέκνα σοι,* ἐγεννήθησαν πᾶσαι * αἱ ἀρεταὶ πανοιάοίδιμε,* τέκνον σε Θεοῦ ἐργασάμεναι.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανὸν διήκουσα * κλίμαξ οὐράνιος,* δι' ἧς Θεοῦ Λόγος,* τοῖς βροτοῖς ὡμίλησεν,* εὐλογημένη Πάναγνε,* ἀνερμήνευτον θαῦμα,* ἀκατανόητον ὄραμα,* σῶζε τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Πράξει τε καὶ λόγῳ ἀληθεῖ,* τῶν νοερῶν Ἀρχαγγέλων γενόμενος * σύμμορφος, θεόληπτε,* καὶ σὺν αὐτοῖς * τῷ θρόνῳ παριστάμενος,* τῆς σεπτῆς Τριάδος,* Πρόκλε δυσώπει σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἴχνεσιν ἑπόμενος σοφὲ,* τοῦ Χρυσορρήμονος Πάτερ ἀοίδιμε,* τούτου τὸ σεβάσμιον,* ἱερωσύνης * θεῖον ἔνδυμα,* κλῆρον ὡς πατρῷον,* ἀπείληφας ἀξιάγαστε.

Πάλαι τὸν Θεὸν ἐπὶ τῆς γῆς,* τοῦ Ἡσαΐου βοῶντος ἐν πνεύματι * ἥξειν, ὁ Νεστόριος * φρενοβλαβῶς * διαβάλλων τὴν σάρκωσιν,* ὑπὸ σοῦ Τρισμάκαρ,* συνοδικῶς καταβέβληται.

Θεοτοκίον.

Λόγοις θεοπνεύστοις, τὴν φρικτὴν* ἐκ τῆς Παρθένου ἐτράνωσας σάρκωσιν,* Πρόκλε, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,* καὶ Θεοτόκον* ταύτην ἐκήρυξας,* δόγμασι πανσόφοις* τῶν Ἀποστόλων ἑπόμενος.

Προεόρτιος. Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους, Θεοτόκε,* ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή,*
» θίασον συγκροτήσαντας,* πνευματικὸν στερέωσον·* καὶ ἐν
» τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου,* στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Ἐξάρχουσαι κόραι τῆς Παρθένου,* λαμπάδας κατέχουσαι φαιδρῶς,* τὸ μέλλον ὑπογράφουσιν·* ἐκ ταύτης γὰρ τεχθήσεται,* ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως,* λύων τῆς πλάνης τὴν ζόφωσιν.

Ζηλοῦσα τὴν πάλαι θεοφρόνως,* ἡ Ἄννα εὐχὴν ἀποπληροῖ,* καὶ σὲ προσανατίθεται,* τῷ Ἱερῷ, Πανάμωμε,* ἱερωτάτην σύλληψιν,* μέλλουσαν ἕξειν καὶ γέννησιν.

Ἥλιος ἐφήπλωσεν ἀκτῖνας,* ὁρῶν τὴν νεφέλην τοῦ φωτός,* ἐφαπλουμένην νεύματι,* Θεοῦ ἔνδον εἰς Ἅγια·* ἐξ ἧς ὀμβρήσει ἄφεσις,* τοῖς χειρωθεῖσιν ἐγκλήμασιν.

Θεοῖ με Θεὸς ἐν σοὶ σκηνώσας,* δι' οἶκτον, πανάχραντε Ἁγνή,* κλαπέντα βρώσει πρότερον,* ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως,* καὶ τῆς φθορᾶς τὴν ἄφθαρτον* πάλιν τρυφὴν ἀντιδίδωσιν.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἀρετῶν ἐν τῷ ὄρει* ἀναδραμών, Ὅσιε,* γνόφον θεωρίας ὑπῆλθες,* καὶ κατενόησας* ὅσον ἐχώρησας* τὸν ἀκατάληπτον φύσει,* φωτισμοῦ ἀνάπλεως,* Πάτερ γενόμενος.

Ὁ τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ,* διὰ βροτῶν λύτρωσιν,* πάλαι σε σπηλαίῳ, παμμάκαρ,* ἐνδιαιτώμενον,* φέγγει κατήστραψεν* ἐπουρανίῳ, ὡς Παῦλον* φωταυγῆ δεικνύων σε,* Πάτερ Γρηγόριε.

Ἡ οὐράνιος πύλη,* ἡ τοῦ Χριστοῦ ἄχραντος* Μήτηρ, προσβολαῖς σε Δαιμόνων* περικυκλούμενον,* Πάτερ ἐπτέρωσε,* καὶ δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ,* κατ' αὐτῶν εἰργάσατο,* Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα,* τὸν τοῦ παντὸς Κύριον.* Χαῖρε τὴν ζωὴν τοῖς ἀνθρώποις* ἡ προξενήσασα.* Χαῖρε κατάσκιον* καὶ ἀλατόμητον ὄρος.* Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,* χαῖρε Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς θεοπτικῶς,* Παμμάκαρ προσλαβόμενος,* τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς ἐχρημάτισας·* διὸ καὶ φῶς σοι θεῖον ἀνέτειλε,* νοητῶς ὡς γέγραπται·* ᾧ καταλαμπόμενος,* τοὺς ὑμνοῦντάς φωτίζεις τὴν μνήμην σου.

Σαλπίσας δογμάτων τῇ βροντῇ,* ὡς τείχη καταβέβληκας*

Ἱεριχούντια, τῶν αἱρέσεων * τὰ θράση πάντα καὶ τὰ στρατεύματα· * καὶ νικήσας τρόπαια * ἀνεστήσω, σάρκωσιν * τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου κηρύξας τρανῶς.

Πηγῇ τῆς σοφίας προσβαλὼν * τὸ στόμα σου θεόληπτε,* καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος ἀρυσάμενος * σοφίας, Πρόκλε, τὰ θεῖα νάματα,* θολεροὺς κατέκλυσας * ποταμοὺς πανόλβιε,* Νεστορίου τὰ ἄθεσμα δόγματα. Θεοτοκίον.

Ὁ ἄνω Πατρὶ μονογενής,* ἀφράστως συννοούμενος,* μονογενὴς ἐκ σοῦ κάτω ἄχραντε,* ὑπὲρ αἰτίαν καὶ νοῦν γεγέννηται,* καὶ θεοῖ τὸν ἄνθρωπον * ἐκ σοῦ, παναμώμητε * Θεοτόκε Παρθένε ἀνύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν * οὐσίας τὴν ἀσθένειαν,* καὶ
» συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος,* περίζωσόν με ἐξ ὕψους
» δύναμιν,* τοῦ βοᾷν σοι· Ἅγιος,* ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος,* τῆς ἀφρά-
» στου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῇ θείᾳ λαμπρότητι,* καταυγαζόμενος,* τὸ σκότος ἐδίωξας,* τῶν ψυχοφθόρων παθῶν,* Γρηγόριε ἀοίδιμε· * ἤρθης πρὸς ἀπαθείας,* καθαρώτατον ὕψος· * ἤστραψας παραδόξως,* ἰαμάτων ἀκτῖνας,* σκηνώσας εἰς ἄδυτον φῶς,* τῆς βασιλείας Χριστοῦ.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου, ὁ αὐτός.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐν τῷ ὕψει Κύριος * τῆς Ἐκκλησίας,* ἀληθῶς σε ἔθετο,* ὥσπερ ἀστέρα φαεινόν,* φωταγωγοῦντα τοὺς ψάλλοντας. * Πρόκλε, τὸ κλέος Πατέρων ἀοίδιμε.

Προεόρτιον, ὁ αὐτός Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὁ ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ,* ἡ πολυτίμητος παστάς,* ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ,* μετὰ λαμπάδων φαεινῶν,* ἐν εὐφροσύνῃ προέρχεται * τοῦ εἰσαχθῆναι. Καὶ χαίρει ἐπ' αὐτῇ * ὁ Ζαχαρίας ὁρῶν,* τὴν δήλωσιν τρανῶς * τῶν ἱερῶν προφητῶν,* ἀπαρχομένην ἤδη περαιοῦσθαι,* καὶ γηθοσύνως βοᾷ πρὸς αὐτήν. Χαρὰν μηνύει * ἡ πρόοδός σου,* Κόρη παρθενομῆτορ.

Προεόρτιος. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἀνεξιχνίαστον * θείαν βουλήν,* τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρ-
» κώσεως,* σοῦ τοῦ Ὑψίστου,* ὁ Προφήτης Ἀββακούμ,* κατα-
» νοῶν ἐκραύγαζε· * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἱεραὶ προήγγειλαν * γλῶσσαι Σεμνή,* ἔσεσθαι χωρίον σε φύσεως * τῆς ἀχωρήτου· * διὰ τοῦτό σε χοροὶ * παρθενικοὶ προπέμπουσι,* λαμπαδηφοροῦντες εἰς Ἅγια.

Κλέος ἀπηνέγκατο * Ἰωακεὶμ,* Ἄννη συμβαδίζων καὶ φέρων σε,* μετ' εὐφροσύνης * εἰς τὸν ἅγιον Ναὸν, ναὲ Θεοῦ πάναγνε,* ἄχραντε πανάμωμε Δέσποινα.

Λύεται ἀπόφασις * προγονική· * ἤνθησεν ἰδοὺ γὰρ ἡ ἄμπελος,* ἥτις τὸν βότρυν,* τὸν ἀκήρατον ἡμῖν * καρπογονήσει, φέροντα * οἶνον εὐφροσύνης τοῖς πέρασιν.

Μόνην σε πανάμωμον,* ὁ πλαστουργὸς * Λόγος εὑρηκὼς κατεσκήνωσε,* σοῦ ἐν νηδύϊ,* ἐργαζόμενος ἡμῶν * τὴν σωτηρίαν, Ἄχραντε,* χάριτι δι' ἄφατον ἔλεος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Σύ μου ἰσχὺς,* Κύριε.

Ο δι' ἡμᾶς,* ξένῃ καθόδῳ, Γρηγόριε,* χρηματίσας * ξένος ἀγαθότητι,* σὲ δι' αὐτὸν * ξένον καθορῶν,* τῆς ἐνεγκαμένης,* γενόμενον ἠγκαλίσατο,* καὶ θεῖον κληρονόμον * τῆς αὐτοῦ βασιλείας,* ἀρεταῖς λαμπρυνθέντα εἰργάσατο.

Διὰ Χριστὸν,* τὸν δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα,* καὶ παιδίον,* Ὅσιε, γενόμενον,* παίδων σχολῇ * δέδωκας σαυτὸν,* νήπιος κακίᾳ,* θεόφρον Πάτερ γενόμενος,* καὶ θείᾳ ταπεινώσει,* τοῦ ἐχθροῦ τὴν κακίαν * ἐταπείνωσας, μάκαρ Γρηγόριε.

Ὄμβροις τῶν σῶν,* Πάτερ δακρύων Γρηγόριε,* ὥσπερ δρόσῳ * θείᾳ ἀρδευόμενος,* πᾶσαν ἐβλάστησας ἀρετὴν,* πᾶσαν εὐκαρπίαν * δικαιοσύνης ἐξήνθησας,* ὡς ξύλον καρποφόρον,* διεξόδοις ὑδάτων φυτευθεὶς τῆς τελείας ἀσκήσεως. Θεοτοκίον.

Μῆτερ Θεοῦ,* εὐλογημένη Πανάμωμε,* τῆς ψυχῆς μου * τραύματα θεράπευσον,* τὰς ἡδονὰς * σβέσον τῆς σαρκός· * τὴν ἐσκοτισμένην * καρδίαν μου φωταγώγησον· * εἰρήνευσον τὸν νοῦν μου,* καὶ παντοίας ἐκ βλάβης,* καὶ ἐχθρῶν ἐπηρείας με λύτρωσαι.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὅρος σε * τῇ χάριτι.

Χρυσίον * καθάπερ ἐν πυρὶ Ἱερώτατε,* τῆς ἐγκρατείας σου, σοφὲ, σῶμα καθάρας τὸ σεπτὸν,* ὡραῖον ἀπέδειξας * τῷ Ποιητῇ· * ἱερωσύνης ἐντεῦθέν σοι,* καταστολὴ αἰωνίως κεχάρισται.

Ῥημάτων * ὁ φθόγγος, καὶ δογμάτων ἡ εὔηχος,* τῶν διδαγμάτων σου βροντὴ,* τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ,* σοφῶς καταθέλγουσα,* αἱρετικῶν * ἀποσοβεῖ τὴν θρασύτητα,* ἱεροφάντορ Πρόκλε παναοίδιμε.

Γνώσεως * τῆς θείας, ἐν μυήσει γενόμενος,* ὡς ἱεράρχης ἱερὸς,* ἀγαθοδότως ἐφεξῆς,* τοῖς πᾶσι μετέδωκας,* τοῦ φωτισμοῦ * καὶ τῆς ἐνθέου λαμπρότητος,* εἰς σωτηρίαν ψυχῶν, Ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἄνθρακα * τὸν θεῖον, ἐν νηδύϊ, Πανάμωμε,* εἰσδεξαμένη ὑπὲρ νοῦν,* οὐ κατεφλέχθης ἀληθῶς· * ἡ βάτος γὰρ πόῤῥωθεν * συμ-

βολικῶς,* τὴν σὴν λοχείαν εἰκόνιζεν,* εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα,* ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου· * σὺ γὰρ
» ἀπειρόγαμε Παρθένε,* ἔνδον εἰσῆλθες ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ,*
» ὥσπερ καθαρώτατος ναός,* πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * τὴν εἰρήνην
» βραβεύουσα.

Νεφέλαι ῥανάτωσαν,* δικαιοσύνην σήμερον· * ὡς ἐν οὐρανῷ γὰρ ἐφαπλοῦται,* θεία νεφέλη ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· * ἥτις ἀποστάξει γλυκασμόν,* πᾶσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν * τὴν πικρίαν ἐξαίροντα.

Ξένη σου ἡ σύλληψις,* ξένη σου καὶ ἡ γέννησις,* ξένη σου ἡ πρόοδος, Παρθένε,* ξένη ἡ ἔνδον τοῦ ἱεροῦ ἀγωγή· * ξένα καὶ παράδοξα τὰ σά,* λόγον ὑπερβαίνοντα * καὶ διάνοιαν, Ἄχραντε.

Ὅλην σε ἡγίασε * τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον,* ἔνδον τοῦ Ναοῦ διαιτωμένην,* καὶ τρεφομένην τροφὴν οὐράνιον· * Νύμφη τοῦ Πατρὸς περικαλλής,* ὅθεν ἐχρημάτισας * καὶ τοῦ Λόγου Γεννήτρια.

Πρός σέ μου τὴν ἅπασαν,* ἐλπίδα Κόρη τίθημι,*πρὸς τοὺς οἰκτιρμούς σου καταφεύγω· * βλάβης δαιμόνων δεῖξον ἀμέτοχον,* τὴν καταπεσοῦσάν μου ψυχὴν * καὶ ἐξασθενήσασαν,* ἡδονῶν ἐπικλύσεσιν.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Γεωργίᾳ τοῦ λόγου,* ἄμπελος κατάκαρπος * ἐδείχθης, Ὅσιε,* ἀρετῶν πεπείρους,* καὶ μεγίστους προσφέρουσα βότρυας,* σωτηρίας οἶνον * πνευματικὸν βλύζοντας, Πάτερ,* καὶ πιστῶν τὰς καρδίας εὐφραίνοντα.

Ἡ περίδοξος Ῥώμη,* Πάτερ, ἐξ Ἑώας σε * λαμπτῆρα ἄδυτον * δεξαμένη πίστει,* ἐφωτίσθη σεπτοῖς σου χαρίσμασι· * τὸν Χριστὸν γὰρ εἶχες,* ἐν τῇ ψυχῇ καθάπερ φέγγος,* τοὺς ὁρῶντάς σε, Πάτερ, αὐγάζοντα.

Τὸν ἐφέρποντα ὄφιν,* καὶ παρατηροῦντά σου * πτέρναν, Γρηγόριε,* ἐγρηγόρσει θείᾳ,* ἐν ὁδοῖς τῆς ζωῆς πορευόμενος,* ὡς Θεοῦ θεράπων,* ὡς ἐντολῶν αὐτοῦ ἐργάτης,* ἐθανάτωσας σθένει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Προστασία τοῦ κόσμου,* Μῆτερ ἀειπάρθενε,* σύ με κυβέρνησον,* καὶ ὁδήγησόν με * εἰς εὐθεῖαν ὁδόν, καὶ κατεύθυνον * πρὸς δικαιοσύνης * τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου,* τῆς ψυχῆς τὰς πορείας εὐθύνουσα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ὁ φωτίσας * τῇ ἐλλάμψει.

Φωτοφόρος * ὡς λυχνία, Παμμάκαρ, γενόμενος,* τῆς ἁγίας * Ἐκκλησίας ἐφάνης ὑπέρμαχος,* καὶ Θεοῦ ἐτράνωσας,* τὴν ἐκ Παρθένου Παναγίας,* γέννησιν ἄτρεπτον, Ἔνδοξε.

Τὴν σάρκωσιν * τοῦ Θεοῦ ἐκ Παρθένου τὴν ἔνδοξον,* τῶν δογμάτων * ἐν σφενδόνῃ ἐνθεὶς, ὡς ἀλλόφυλον * Γολιὰθ, κατέβαλες * τοῦ Νεστορίου τὴν θρασεῖαν * γνώμην, ὡς πάλαι ὁ θεῖος Δαυΐδ.

Τῶν τοῦ Παύλου * διδαγμάτων ὑπάρχων ἀνάπλεως,* καὶ τὴν τούτου * κατιδὼν ὀπτασίαν, Πανάριστε,* Ἐλισσαῖος δεύτερος * ἐναπεφάνθης, χρίσμα θεῖον * ἱερωσύνης χρισθεὶς μυστικῶς.

Θεοτοκίον.

Οὐ σύγχυσιν,* οὐ φυρμὸν ἐν τῇ μήτρᾳ ἐδέξατο * τῆς Παρθένου,* ὁ Θεὸς ἐν σαρκὶ προερχόμενος· * ἀλλ' ὃ ἦν μεμένηκε,* Θεὸς καὶ ἄνθρωπος ἀτρέπτως,* ταῖς ἐνεργείαις δεικνύμενος.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,* τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεό-
» φρονες,* τῆς Θεομήτορος,* δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,*
» τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

Ῥωσθέντες τῇ θείᾳ χάριτι,* οἱ θεῖοι τῆς Παρθένου γεννήτορες,* ταύτην ὡς ἄμωμον * περιστερὰν, εἰς τὰ Ἅγια * ἀνατραφῆναι πόθῳ * ἀνατιθέασιν.

Σοῦ τῆς μελλούσης εἰσδέχεσθαι,* τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτὸς προερχόμενον,* φῶτα ὑφάπτουσαι,* κόραι σεμναὶ προπορεύονται,* φωτοειδῆ πρὸς θεῖον * Ναὸν χορεύουσαι.

Τὸ πλῆρες δόξης παλάτιον,* τὸ μέγα Προφητῶν περιήχημα,* θρόνος ὁ ἅγιος,* ἔνδον εἰς Ἅγια τίθεται,* τῷ Βασιλεῖ τῶν ὅλων * ἑτοιμαζόμενος.

Ὑμνῶ σου Κόρη τὴν σύλληψιν,* ὑμνῶ σου τὴν ἀπόῤῥητον γέννησιν,* ὑμνῶ τὴν σκέπην σου,* βλάβης δι' ἧς πάσης ῥύομαι,* ὁ πρὸς τὴν σὴν γαλήνην * κατεπειγόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἱλάσθητί μοι, Σωτήρ.

Τῇ νεύσει πρὸς τῷ Θεὸν,* θεούμενος, Ἱερώτατε,* θεωριῶν μυστικῶς,* καὶ θείων ἐλλάμψεων,* Προφήτης ὡς ἔνθεος,* ὡς Θεοῦ θεράπων,* ἠξιώθης θείᾳ χάριτι.

Ἡσύχως σου τὴν ζωὴν,* διατελέσας, Γρηγόριε,* θορύβων βιωτικῶν * ἐδείχθης ἀνώτερος,* παθῶν ὑψηλότερος,* καὶ τῆς γῆς ἁπάσης * ξένος τε καὶ παρεπίδημος.

Ὡς ἔσοπτρον καθαρὸν,* τὴν θείαν αἴγλην ἐπλούτησας· * ὡς σκεῦος δὲ ἱερὸν * ναὸν κατεκόσμησας,* τῶν ἄνω, Γρηγόριε,* καὶ τῶν πρωτοτόκων * Ἐκκλησίαν κατεφαίδρυνας.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ καθαρὸν * τοῦ Βασιλέως παλάτιον,* γενόμενόν με λῃστῶν * ἀκάθαρτον σπήλαιον,* εὐχαῖς σου καθάρασα,* τοῦ ἐκ σοῦ τεχθέντος * ναὸν ἅγιον ἀνάδειξον.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Μεγάλης ἐπιβὰς καθέδρας, Ὅσιε,* μεγίστοις κατορθώμασι,* κατεκόσμησας αὐτὴν θεοπρεπῶς· * ὅθεν συνελθόντες εὐφημοῦμέν σε,* Ἀρχιερεῦ,* μεγαλοφώνως,* Πρόκλε ἀοίδιμε.

Ὡς ἄλλην κιβωτὸν τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ,* τὸ σῶμα τοῦ παμμάκαρος * Χρυσοστόμου ἐναπέδωκας ταῖς σαῖς,* Πρόκλε, παραινέσεσι, καὶ εὔφρανας * τῶν εὐσεβῶν * χοροστασίας,* τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ.

Κυκλώσαντας ὡς θῆρας ἐξεδίωξας,* αἱρέσεων τῆς ποίμνης Χριστοῦ * τοὺς προμάχους, ἐν τῇ ῥάβδῳ νοητῶς,* τῶν σῶν διδαχῶν, Πρόκλε, μακάριε,* πρὸς δὲ νομὴν * ὀρθοδοξίας,* τὴν ποίμνην ἴθυνας.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης Χερουβὶμ, θεοχαρίτωτε * Παρθένε, ὑπερέχουσα· * τὸν ἐπ' ὤμων γὰρ ὀχούμενον αὐτῶν,* Ἄχραντε ἀγκάλαις σου ἐβάστασας· * ὅθεν ἀεὶ,* σὲ, Θεοτόκε,* πάντες δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος,* οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος· *
» ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς,* σῶσον τὸν λαόν σου ὁ
» Θεὸς ἡμῶν· * σὺ γὰρ ἰσχὺς * τῶν ἀσθενούντων,* καὶ ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον,* ἡ οἰκουμένη,* ἐπληρώθη ἅπασα,* ἐν τῇ εὐσήμῳ Ἑορτῇ * τῆς Θεοτόκου κραυγάζουσα· * Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος. Τοῦ Ταπεινοῦ Γεωργίου ὕμνος. Τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ὁ τῶν ἁπάντων Ποιητὴς,* ὁ Πλάστης καὶ Δεσπότης,* ἀῤῥήτῳ εὐσπλαγχνίᾳ * καμπτόμενος, καὶ μόνῃ * φιλανθρωπίᾳ τῇ αὐτοῦ,* ὅνπερ ταῖς οἰκείαις * κατεσκεύασε χερσὶν,* ἰδὼν πεσόντα ᾤκτειρε,* καὶ ἀναστῆναι τοῦτον εὐδόκησε,* πλάσει θειοτέρᾳ,* καὶ κενώσει τῇ ἰδίᾳ,* ὡς ἀγαθὸς φύσει καὶ ἐλεήμων.* Διὸ τὴν Μαριὰμ * μεσίτιν λαμβάνει,* ὡς παρθένον καὶ ἁγνὴν * τοῦ μυστηρίου,* ἐκ ταύτης τὸ ἡμῶν * φορέσαι ὡς ἠβουλήθη.* Αὕτη ὑπάρχει σκηνὴ ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Χάραξ κύκλῳ σου, καὶ μετὰ ζωῆς τέλος,
Ἡ ζῶσα, Γρηγόριε, τοῦ Θεοῦ χάρις.
Εἰκάδι Γρηγόριος κεκλήατο εἰς πόλον εὐρύν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Πρόκλου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· ὃς ἐχρημάτισε μαθητὴς τοῦ μακαρίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, καὶ τοῦ θρόνου διάδοχος.

Στίχ. Ἔχει σε, Πρόκλε ἡ οὐράνιος νύσσα,
Χαίροντα ἔνδον καὶ σὲ σὺν Χρυσοστόμῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,* παρὰ τὸν Κτίσαντα,* » ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν,* ἀνδρείως πατήσαντες,* χαίροντες » ἔψαλλον· * Ὑπερύμνητε,* ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,* καὶ Θεὸς » εὐλογητὸς εἶ.

Φωτοφόρον σε * ὡς ἥλιον εἰσδέχεται,* ναὸς ὁ ἅγιος,* ἔνδον ἀστράπτουσαν,* ἀκτῖνας τοῖς πέρασι * σωτηριώδεις ἁγνὴ,* ὑπεράγιον * ναὸν γενέσθαι μέλλουσαν,* τοῦ Υἱοῦ Θεοῦ Παρθένε.

Χεῖρας ἅπαντες * κροτήσατε, λυτρώσεως * σύμβολα φέρουσαν,* τὴν Ἀπειρόγαμον * ὁρῶντες· Ἀγγέλου γὰρ * χειρὶ ἐκτρέφεται,* τὸν οὐράνιον * ἄρτον ἡμῖν ὡς μέλλουσα,* ἀποῤῥήτως ἀποτίκτειν.

Ψυχαὶ ἅπασαι * Δικαίων ὑποχθόνιοι,* εὐαγγελίζεσθε· * περιστερὰ ἡ χρυσῆ,* κατάπαυσιν φέρουσα * κατακλυσμοῦ νοητοῦ,* πεφανέρωται,* καὶ εἰς Ἁγίων Ἅγια,* εὐσεβῶς περιχορεύει.

Ὡς ὡραία * τὸν ὡραῖον ἀπεκύησας,* τὴν ἀμορφίαν ἡμῶν * προσεπανάγοντα νῦν * εἰς πρώτην ἐμφέρειαν,* Κόρη πανάμωμε· * ᾧ καὶ ψάλλομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,* καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Δακρύων προσχύσεσι,* τῆς ἁμαρτίας * τὸ πῦρ κατέσβεσας· * ἀπαθείας δὲ ὕδωρ,* καὶ ἰαμάτων καθαρὰ νάματα,* τοῖς μελῳδοῦσι * πηγάζεις, Γρηγόριε· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φλογίνῳ ἐν ἅρματι,* σεπτῆς ἀγάπης * καὶ τελειότητος,* ἐπιβὰς πρὸς τὸ ὕψος,* ἀνεκομίσθης ἐν ᾧ ἐκέκτησο,* τὸ σὸν κραυγάζων * Θεόφρον πολίτευμα· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Παθῶν κατεκοίμησας,* τὰς τρικυμίας * ἀγρύπνοις στάσεσι· * κοιμηθεὶς δὲ τὸν ὕπνον,* τὸν τοῖς ἁγίοις Πάτερ ἁρμόζοντα,* πρὸς φῶς μετῆλθες * κραυγάζων, Γρηγόριε· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸν χρηματίσαντα * τῇ ἁμαρτίᾳ * καὶ ἀπολλύμενον,* τὴν ζωὴν ἡ τεκοῦσα,* ἁγνὴ Παρθένε, ζώωσον σῶσόν με,* καὶ τῆς γεέννης * ἐξάρπασον ψάλλοντα· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Σὲ νοητὴν, Θεοτόκε.

Σῶμα καὶ νοῦν* καὶ ψυχὴν ἐκάθηρας,* τῇ ἀφαιρέσει τῶν παθῶν,* Ἱεράρχα Πρόκλε σοφέ· * ὅθεν ἐδογμάτισας,* σῶμα καὶ ψυχὴν καὶ νοῦν,* τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα Θεὸν,* δίχα τροπῆς διὰ τὸ σῶσαι,* ἡμᾶς ἀναδεξάμενον.

Πῦρ νοητὸν,* ταῖς φρεσὶν ἀνάψας σου,* τὴν φρυγανώδη καὶ σαθρὰν,* Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς,* αἵρεσιν κατέφλεξας· * ὅθεν σου δεόμεθα,* τὰς φρυγανώδεις ἡμῶν ἡδονὰς,* ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις,* συμφλέξας ἀποκάθαρον.

Σὺ πρὸς Χριστὸν * κεκτημένος, Ἅγιε,* τὴν παῤῥησίαν, τοὺς ἐν γῇ * εὐφημοῦντας μελῳδικῶς,* μνήμην σου τὴν ἔνδοξον,* πάσης περιστάσεως,* ἐκλυτρωθῆναι ἱκέτευε,* τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντας * Θεὸν, Πρόκλε θεσπέσιε. Θεοτοκίον.

Φέρεις Θεὸν * σάρκα περικείμενον,* ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου, Ἁγνὴ,* ὥσπερ θρόνος Χερουβικὸς,* φέροντα τῷ ῥήματι,* πάντα τῆς δυνάμεως· * ᾧ μελῳδοῦμεν καὶ λέγομεν· * Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων,* Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Προεόρτιος.

Ὠδὴ η'. ἧς ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον. Ἔχει δὲ ἐν ἕκαστον τῶν τροπαρίων αὐτῆς στοιχεῖα τέσσαρα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἄκουε, Κόρη Παρθένε ἁγνὴ,* εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριὴλ,* βουλὴν
» Ὑψίστου * ἀρχαίαν ἀληθινήν· * γενοῦ πρὸς ὑποδοχὴν ἑτοίμη
» Θεοῦ· * διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος * βροτοῖς συναναστρέφεται· *
» διὸ καὶ χαίρων βοῶ· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
» Κύριον.

Ἄκουε σύνες, πρεσβύτα σοφὲ,* τῷ Ζαχαρίᾳ Ἄννα φησί· * Βουλήσει θείᾳ * ἣν ἔσχον παῖδα σεμνὴν,* Γενναίᾳ ψυχῇ ὑπόδεξαι· * Δι' αὐτῆς γὰρ ἔσται λύτρωσις· * καὶ εἰς ναὸν τὸν ἅγιον,* ἀνάθου ταύτην βοῶν· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εὐλογητὸς μόνος Κύριος,* ἐβόησεν ὁ ἱερεύς· * Ζωῆς εἰσόδους * νῦν ὑπεμφαίνεις σαφῶς,* Ἡμῖν φανερούσας ὅπερ μέλλει οἰκεῖν,* Θεοχώρητον παλάτιον,* Χριστὸς ὁ Βασιλεὺς τοῦ παντός· * πρὸς ὃν βοᾷ πᾶσα γῆ· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἰδοὺ πρεσβύτα σοφώτατε,* ἡ Ἄννα ἔφησεν εὐλαβῶς,* Καλλίστην παῖδα,* ἣν δέδωκέ μοι Θεὸς,* Λαμπρῶς ὑποδέχου καὶ προφήτευε,* Μόνην μέλλουσαν εἰς πράγματα,* προφέρειν τὰ κηρύγματα,* μεθ' ὧν βοᾷς Προφητῶν· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νῦν ἔγνων γύναι σαφέστατα,* προφρόνως ἔφη ὁ γηραιός,* Ξύλον ἐν μέσῳ * ὡς ἐκβλαστάνει ναοῦ· * Ὅπερ ἐξανθήσει θεῖον ὄντως καρπόν,* Παραδείσῳ εἰσοικίζοντα,* τοὺς βρώσει ἐξωσθέντας φθορᾶς * ἀναβοῶντας χαρᾷ· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥητὸν ἀῤῥήτων μυήσεων,* ἡ σὴ ψυχὴ Κόρη σεμνή,* Σαφῶς ὑπάρξει * ὁ Πρέσβυς ἔφη τρανῶς.* Τὸν θεῖον ἰδού, Παρθένε, οἶκει ναόν· * Ὑπ' Ἀγγέλου τρεφομένη γάρ,* βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον * κυήσεις, ᾧ μελῳδῶ· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωνήν σοι ᾄδομεν Κόρη ἁγνή,* περιχαρῶς τοῦ Γαβριήλ.* Χαῖρε τῆς πάντων * αἰτία μόνη χαρᾶς.* Ψυχῶν χαῖρε καθαρτήριον,* Ὡς κυήσασα τὴν κάθαρσιν * ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν,* τῶν μελῳδούντων αὐτῷ· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς πρὸς Θεὸν δεήσεσιν,* ἐπιμόνως χρησάμενος,* εἴληφας, Παμμάκαρ,* τὸ πιστῶς αἰτούμενον· * νυκτὸς γὰρ καθεύδοντι,* ἐπιφανείς σοι Ἄγγελος,* μάχαιραν φλογίνην * ἐπιδίδωσι, πάθη * ἐκτέμνουσαν καρδίας,* καὶ πυρί σε ἀΰλῳ * καθαίρουσαν, καὶ δόξῃ * φωτίζουσαν ἀῤῥήτως.

Ὁλολαμπὴς ὡς ἥλιος,* νοητῶς ἀνατέταλκας,* φέγγει ἀρετῶν * περιφανῶς, Γρηγόριε,* θαυμάτων τε λάμψεσι,* περιαυγάζων πᾶσαν τὴν γῆν,* καὶ φωταγωγῶν * τοὺς εὐσεβῶς μελῳδοῦντας· * Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε,* ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀγγελικῆς ἀκήκοας * ὑμνῳδίας, Γρηγόριε,* ἔτι ἐνδημῶν * ἐν τῷ θνητῷ σου σώματι· * ὑφ' ἧς τὰς αἰσθήσεις σου,* τὰς τῆς ψυχῆς σαφῶς ἡδυνθείς,* καὶ θεοειδὴς καὶ φωταυγὴς ἐγνωρίσθης,* κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην,* ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν Κριτὴν καὶ Κύριον,* ὑπὲρ λόγον κυήσασα,* τοῦτον ὡς Υἱόν σου,* Παναγία αἴτησαι,* ἐν ὥρᾳ τῆς κρίσεως,* τῆς καταδίκης καὶ τοῦ πυρός,* σκότους ἀφεγγοῦς,* καὶ τοῦ βρυγμοῦ τῶν ὀδόντων,* λυτρώσασθαι τοὺς πίστει * εὐσεβῶς μελῳδοῦντας· * Λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραήλ.

Ὡς χωνείᾳ τῇ φωτολαμπεῖ,* Πανένδοξε, ἁγνείᾳ,* τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκός,* ἀποκαθάρας ὡς χρυσός,* τοῖς πᾶσιν ἐξήστρα-

ψας * ἀναμέλπων· Πάντα τὰ ἔργα Κυρίου,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ὀργάνῳ, Μάκαρ, τῆς σεπτῆς * σοῦ γλώττης θελγομένη * τῷ φθόγγῳ ἡ Ἐκκλησία,* τοῦ Θεοῦ τὴν ἐπὶ γῆς * σωτήριον κάθοδον * ἀναμέλπει, πᾶσι φωνοῦσα * τρανῶς καὶ ἐκβοῶσα· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν,* Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύρα θεία ὤφθης ἀληθῶς,* τὸν φθόγγον ἐνηχοῦσα,* τοῖς πίστει προσδεχομένοις,* τοῦ Θεοῦ τὴν πρὸς ἡμᾶς * σωτήριον σάρκωσιν,* θεῖε Πρόκλε, Πάτερ παμμάκαρ,* καὶ τὴν τοῦ Νεστορίου * δυσσεβῆ ματαίαν * φωνὴν ἀποσοβοῦσα.

Θεοτοκίον.

Συντηρήσας σήμαντρα τῆς σῆς,* Παρθένε παρθενίας,* ἀλώβητα ὁ Δεσπότης,* προελήλυθε Χριστὸς,* ἐκ σοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν,* εἰς τὸ σῶσαι τοὺς βοῶντας· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ,* ὡς ἐν χωνευτηρίῳ,* τῷ κάλλει
» τῆς εὐσεβείας,* καθαρώτερον χρυσοῦ,* ἀπέστιλβον λέγον-
» τες· * Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,* καὶ
» ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὠδὴ θ΄. ἧς ἡ Ἀκροστιχίς. Ἰωσήφ.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἅπας γηγενὴς,* σκιρτάτω τῷ πνεύματι,* λαμπαδουχούμενος· *
» πανηγυριζέτω δὲ,* ἀΰλων νόων * φύσις γεραίρουσα,* τὴν
» ἱερὰν πανήγυριν * τῆς Θεομήτορος,* καὶ βοάτω· * Χαίροις, παμ-
» μακάριστε * Θεοτόκε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἴδε τοῦ Θεοῦ,* τὸ ὄρος τὸ ἅγιον,* μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν,* ἔνδον εἰς τὰ Ἅγια * βαδίζει, λίθος * ἐξ οὗ τμηθήσεται,* καὶ τοὺς βωμοὺς καὶ ξόανα * δαιμονικὰ λεπτυνεῖ,* τοὺς βροτοὺς δὲ * ἑαυτοῦ ἐργάσεται,* καὶ ναοὺς καὶ σεπτὰ καταγώγια.

Ὤμοσε Θεὸς,* καὶ νῦν ἐκπεπλήρωκε,* φυλῆς Ἰούδα ἡμῖν,* δοὺς τὴν ἀειπάρθενον· * ἧς ἡ κοιλία * ξύλον βλαστήσει ζωῆς,* θανατηφόρου βρώσεως * ἀπολυτρούμενον,* τοὺς τῇ πτώσει * ταύτης ὑποκύψαντας,* καὶ κλαπέντας ἀπάτη τοῦ ὄφεως.

Στόματι λαμπρῷ,* ἡ Ἄννα ἐβόησεν,* ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ· * Σοὶ προσανατίθημι,* ἥν μοι παρέσχου * παῖδα ὦ Δέσποτα· * ἐξ ἧς δι᾽ οἶκτον ἄφατον,* σωματοφόρος ὀφθεὶς * διασώσεις,* κόσμον ὅνπερ ἔπλασας,* μεγαλύνων αὐτὴν ὡς μητέρα σου.

Ηὔγασεν ἰδοὺ,* ἡμέρα σωτήριος,* τοῖς ἐν νυκτὶ τῶν δεινῶν· * πύλη ἐπουράνιος,* ναοῦ τὰς πύλας * ἀναπετάσασα,* μετὰ λαμ-

πάδων πρόεισιν,* ἔνδον εἰς Ἅγια,* ὑφ᾽ ἁγίας* τρέφεσθαι δυνάμεως,* εἰς ἁγίαν Θεοῦ κατασκήνωσιν.

Φώτισον Ἁγνὴ,* ψυχῆς μου τὰ ὄμματα,* φῶς ἡ κυήσασα,* ὅπως μὴ ἐπέλθῃ μοι,* τῆς ἁμαρτίας* σκότος βαθύτατον,* μηδὲ βυθὸς καλύψῃ με* τῆς ἀπογνώσεως· * ἀλλ᾽ αὐτή με,* σῶσον καὶ κυβέρνησον,* πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἱδρῶσι τοῖς ἀσκητικοῖς* ἁμαρτίας ἐναπέσβεσας ἄνθρακας· * καὶ οὐρανόθεν σαφῶς,* πυρὸς ἐν εἴδει* χάριν εἰσδέδεξαι,* οὐ καταφλέγουσαν, Σοφὲ,* μᾶλλον δὲ δροσίζουσαν,* καὶ ἐν ἰσχύϊ σε,* δυνατὸν κατὰ παθῶν ἀποφαίνουσαν.

Ὡς ῥόδον ταῖς ἀσκητικαῖς,* Πάτερ ἤνθησας κοιλάσι, Γρηγόριε,* ὡς κρίνον εὔοσμον· * διὸ πηγάζει* μύρον ἡδύπνοον,* τὰ σὰ ὀστέα δαψιλῶς· * ὀσμῆς ζωῆς πλήρεις γὰρ* αἱ σιαγόνες σου,* ὡς φιάλαι ἀρωμάτων ἐδείχθησαν.

Σήμερον δῆμος σὺν ἡμῖν,* Ἀσκητῶν τε καὶ Ὁσίων εὐφραίνεται,* Πατριαρχῶν Προφητῶν,* ἐπὶ τῇ μνήμῃ* τῇ σῇ, Γρηγόριε· * συνεορτάζουσιν ἡμῖν,* Ἀπόστολοι, Μάρτυρες· * μεθ᾽ ὧν μνημόνευε,* τῶν τιμώντων σε πιστῶς ἀξιάγαστε.

Ἡ θήκη ἔνθα τὸ σεπτὸν,* καὶ πολύαθλόν σου σῶμα κατάκειται,* θαυμάτων χάριν ἡμῖν,* ἀναπηγάζει,* Πάτερ Γρηγόριε,* καθαγιάζουσα ἡμῶν,* ψυχὰς καὶ τὰ σώματα* τῶν πλουτησάντων σε,* καὶ προστάτην καὶ θερμὸν ἀντιλήπτορα. Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τὴν τοῦ Γαβριὴλ,* οἱ πιστοὶ περιχαρῶς προσφθεγγόμεθα· * Χαῖρε Παράδεισε,* ζωῆς τὸ ξύλον* ἀναβλαστήσασα· * Χαῖρε ἡ λύσις τῆς ἀρᾶς,* Μαρτύρων στεφάνωμα,* Ὁσίων καύχημα,* καὶ ἀνθρώπων εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Τύπους* καὶ σκιὰς παρεῖδες σὺ,* καὶ τὴν ἀλήθειαν Χριστὸν κατενόησας,* ἀναγεννηθεὶς* διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος,* Ἱερεύς τε χρισθεὶς ἱερώτατος· * ὅθεν καὶ Θεοτόκον,* τὴν τοῦτον τέξασαν ἐκήρυξας.

Τρόπους ἱεροὺς καὶ δόγματα,* τοῦ Χρυσοστόμου μάκαρ* ἐνστερνισάμενος,* ζῆλόν τε αὐτοῦ* τὸν ἱερὸν τὸν τῆς πίστεως,* ἐξηρεύξω δογμάτων σου πέλαγος,* αἱρέσεως χειμάῤῥους* ἀποξηραίνοντας ἐν χάριτι.

Στῆσον* ἱεραῖς πρεσβείαις σου,* τὸ καθ᾽ ἡμῶν κλυδώνιον* ἐγειρόμενον,* καὶ ἀπέλασον* τὸν πειρασμὸν καὶ σκοτόμαιναν,* καὶ ἀνθρώπων παντοίων τὴν κάκωσιν,* ὡς ἔχων παῤῥησίαν,* πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὢ τῶν * ὑπὲρ νοῦν θαυμάτων σου! * τὸν τοῦ Θεοῦ γὰρ Λόγον * σάρκα γενόμενον,* μόνη τέτοκας * ὑπερφυῶς, Μητροπάρθενε,* τὸν τὰ σύμπαντα θείῳ βουλήματι,* σοφῶς διακρατοῦντα,* καὶ κυβερνῶντα καὶ συνέχοντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον * τῆς ἁγνῆς λοχείας σου,* πυρπολουμένη βάτος * ἔδειξεν » ἄφλεκτος· * καὶ νῦν καθ' ἡμῶν,* τῶν πειρασμῶν ἀγριαί» νουσαν,* κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· * ἵνα σε, Θεοτόκε,* » ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τὴν σάρκα καθυπέταξας τῷ νοΐ σου,* καὶ ἤσκησας Θεόφρον μεγαλοφρόνως· * ὅθεν καὶ μετάρσιος γενόμενος,* ἀνταναχλάσεις ἔλαβες,* ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων,* αἰνεῖν τὸν πάντων Σωτῆρα.

Τοῦ Ἁγίου Πρόκλου. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὡς ἀρετῶν ὁμότροπος,* τοῦ σοφοῦ Χρυσοστόμου,* καὶ τοῦ ἐκείνου γέγονας * θρόνου, ἔνδοξε Πρόκλε,* διάδοχος θεοκήρυξ· * καθελὼν Νεστορίου * τοῦ δυσσεβοῦς τὴν αἵρεσιν,* Θεοτόκον κυρίως * καὶ ἀληθῶς * τὴν Ἁγνὴν ἐκήρυξας καὶ Παρθένον· * μεθ' ἧς ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου,* τὸν Χριστὸν ἐκδυσώπει.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Θεοῦ σοφίας τέμενος,* καὶ ὑπέρτερον θρόνον * τῶν Χερουβὶμ ὑπάρχουσαν,* τὴν ἁγνὴν Θεοτόκον,* εὐτρέπισον Ζαχαρία * τοῦ ναοῦ τὰς εἰσόδους,* τὰ τῶν Ἁγίων Ἅγια,* ὑποδέξασθαι ταύτην· * καὶ σὺν ἡμῖν,* ᾆδε προεόρτιον τῇ Παρθένῳ,* ἐξ ἧς Χριστὸς ὁ Κύριος,* σαρκωθεὶς κόσμον σώζει.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε πιστοὶ συνελθόντες,* ᾠδαῖς τιμήσωμεν,* τὴν ἐκ μητρὸς ἀγόνου,* παραδόξως τεχθεῖσαν,* θεόνυμφον Μητέρα * τοῦ Ποιητοῦ,* καὶ σὺν παρθένοις λαμπάσι τε,* προσυπαντήσωμεν ταύτῃ ἐν τῷ Ναῷ,* ἐσιούσῃ εἰς τὰ Ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα * περιδρεψάμενοι,* ἐκ νοητῶν λειμώνων,* τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων,* ἐπαίνων τοὺς στεφάνους * χαρμονικῶς,* τῇ Παρθένῳ συμπλέξωμεν,* καὶ προεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ,* ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὐτρεπιζέσθωσαν πύλαι * καὶ ἀνοιγέσθωσαν,* αἱ τοῦ Ναοῦ Κυ-

ρίου,* καὶ τὸν οἶκον τῆς δόξης,* καὶ μόνην ὑπερτέραν * τῶν οὐρανῶν,* ὑπὲρ νοῦν χρηματίσασαν,* ὑποδεχέσθωσαν χαίρουσαι, καὶ Χριστὸν * τὸν Σωτῆρα ἀνυμνείτωσαν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος α΄. Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον,* ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν,* καὶ αἱ νεφέλαι * εὐφροσύνην ῥανάτωσαν,* ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα * μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.* Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη,* ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέπουσα,* ἀποκυηθεῖσα * ἐκ στείρας ἀκάρπου,* ἐξ ἐπαγγελίας,* καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν,* σήμερον ἐν τῷ Ναῷ,* ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται.* Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυῒδ * κρούων τὴν κινύραν· * Ἀπενεχθήσονται φησὶ * τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς,* αἱ πλησίον αὐτῆς * ἀπενεχθήσονται· * ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ,* ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ,* ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν,* τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς * ἀῤῥεύστως γεννηθέντος * εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ ἐν τῷ Ναῷ Εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Δεῖ εἰδέναι ὅτι, ἐὰν ἡ παροῦσα ἑορτὴ τύχῃ ἐν Κυριακῇ, προηγοῦνται τὰ Ἀναστάσιμα. Ἐὰν δὲ τύχῃ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ, ψάλλεται ἡ ταύτης Ἀκολουθία μόνη, ὡς κεῖται ἐφεξῆς.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄. **Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.**

Ἐκ τοῦ Κυρίου λαβόντες * ἐπαγγελίας καρπόν,* Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα,* τοῦ Θεοῦ τὴν Μητέρα,* εὐπρόσδεκτον θυσίαν,* ἐν τῷ Ναῷ,* προσενήνοχαν σήμερον,* καὶ Ζαχαρίας, ὁ μέγας Ἀρχιερεύς,* εὐλογήσας ὑπεδέξατο.

Ἡ τῶν Ἁγίων Ἁγία,* ἐν τοῖς Ἁγίοις οἰκεῖν,* ἀξίως προσηνέχθη,* ὡς θεόδεκτον θῦμα,* καὶ ταύτης αἱ παρθένοι * ταῖς ἀρεταῖς,* ἐγκοσμούμεναι ἔμπροσθεν,* λαμπαδουχοῦσαι προσέφερον τῷ Θεῷ,* ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη * τοῦ θεοδόχου Ναοῦ· * τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων * Βασιλέως καὶ θρόνον,* σήμερον ἐν δόξῃ * ἔνδον λαβών,* Ἰωακεὶμ ἀνατίθεται,* ἀφιερώσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ * ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ Δαυὶδ προανεφώνει σοι, Ἄχραντε,* προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν * τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῷ,* ἐν ᾗ τὰ πέρατα σήμερον * ἑορτάζοντα δοξολογοῦσί σε, Πανύμνητε.* Ἡ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένος,* καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος,* Μῆτερ τοῦ Λόγου τῆς ζωῆς,* σήμερον ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχῃ· * ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται,* ἀπολαβών σε, Δέσποινα,* καὶ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ἀγάλλονται,* ὑποδεξάμενά σε * τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.* Διὸ * καὶ ἡμεῖς ἐν ᾠδαῖς ἐκβοῶμέν σοι· * Ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπησον * τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν,* δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πύλαι τοῦ Ἱεροῦ,* εἰσδέξασθε Παρθένον* εἰς Ἅγια Ἁγίων,* ἀμόλυντον σκηνήν τε,* Θεοῦ τοῦ Παντοκράτορος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Παρθένοι τὴν ἁγνὴν * προπέμψατε Παρθένον,* φαιδρῶς λαμπαδουχοῦσαι,* εἰς Ἅγια Ἁγίων,* ὡς Νύμφην τοῦ Παντάνακτος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἄρτον ἡ λογικὴ * παστὰς Θεοῦ τοῦ Λόγου,* χειρὶ θείου Ἀγγέλου,* δέχεται κατοικοῦσα,* Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Φῶς σε τὸ τριλαμπὲς * ἀνάψαν, Θεοτόκε,* ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης,* οὐράνιον τροφήν σοι,* ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Ἀπολυτίκιον. Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α΄. Στάσιν τοῦ α΄. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος α΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν,* ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις,* τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες,* τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ * ἡγιασμένην σκηνήν,* τὴν ἔμψυχον κιβωτόν,* τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· * προσφέρεται γὰρ Θεῷ,* ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα· * καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας* Ζαχαρίας δέχεται,* εὐφραινόμενος ταύτην,* ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος,* τῆς ἁγίας δόξης * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,* ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν * εὐλογημένη Ἁγνή,* προσφέρεται τῷ Ναῷ * τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια· * καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ *

Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι· * καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι * τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι,* ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι,* καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα,* Ἀποστόλων δόξα,* καὶ Μαρτύρων καύχημα,* καὶ πάντων τῶν γηγενῶν * ἡ ἀνακαίνισις,* Παρθένε Μῆτερ Θεοῦ· * διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν.* Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν * ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου πρόελευσιν· * καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες,* ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι * τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν,* τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῶν Ἁγίων εἰς Ἅγια,* ἡ Ἁγία καὶ ἄμωμος,* ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι * εἰσοικίζεται,* καὶ δι' Ἀγγέλου ἐκτρέφεται,* τῷ ὄντι ὑπάρχουσα * ἁγιώτατος ναὸς * τοῦ Ἁγίου Θεοῦ ἡμῶν,* τοῦ τὰ σύμπαντα,* ἁγιάσαντος ταύτης * εἰσοικήσει,* καὶ θεώσαντος τὴν φύσιν,* τὴν τῶν βροτῶν ὀλισθήσασαν.

Αἱ νεάνιδες χαίρουσαι,* καὶ λαμπάδας κατέχουσαι,* τῆς λαμπάδος σήμερον * προπορεύονται * τῆς νοητῆς, καὶ εἰσάγουσιν * αὐτὴν εἰς τὰ Ἅγια * τῶν Ἁγίων ἱερῶς,* προδηλοῦσαι τὴν μέλλουσαν * αἴγλην ἄῤῥητον,* ἐξ αὐτῆς ἀναλάμψειν,* καὶ φωτίσειν * τοὺς ἐν σκότει καθημένους * τῆς ἀγνωσίας ἐν Πνεύματι.

Γηθομένη ὑπόδεξαι * Ζαχαρία ἐβόησεν,* Ἄννα ἡ πανεύφημος,* ἣν ἐκήρυξαν,* Θεοῦ Προφῆται ἐν Πνεύματι· * καὶ ταύτην εἰσάγαγε,* εἰς τὸν ἅγιον Ναόν,* ἱερῶς ἀνατρέφεσθαι,* ὅπως γένηται,* τοῦ Δεσπότου τῶν ὅλων * θεῖος θρόνος,* καὶ παλάτιον καὶ κλίνη,* καὶ φωταυγὲς ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε,* Θεόνυμφε Δέσποινα,* παρεγένου * ἐν Ναῷ Κυρίου,* τοῦ ἀνατραφῆναι * εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων,* ὡς ἡγιασμένη.* Τότε καὶ Γαβριὴλ ἀπεστάλη * πρὸς σὲ τὴν Πανάμωμον,* τροφὴν κομίζων σοι.* Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν,* ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον * ἐν σοὶ σκηνῶσαν.* Διὸ * ἄσπιλε ἀμόλυντε,* ἡ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη * Μήτηρ Θεοῦ,* σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μ΄. 1.

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωϋσῆν, λέγων· Ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου στήσεις τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ θήσεις τὴν Κιβωτὸν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ σκεπάσεις αὐτὴν τῷ

καταπετάσματι. Καὶ εἰσοίσεις τὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λυχνίαν, καὶ θήσεις τὸ Θυμιατήριον τὸ χρυσοῦν, εἰς τὸ θυμιᾷν ἐναντίον τῆς Κιβωτοῦ τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ἐπιθήσεις τὸ κάλυμμα τοῦ καταπετάσματος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς Σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ λήψῃ τὸ ἔλαιον τοῦ χρίσματος, καὶ χρίσεις τὴν Σκηνὴν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ ἁγιάσεις αὐτὴν καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῆς, καὶ ἔσται ἁγία. Καὶ ἁγιάσεις τὸ Θυσιαστήριον, καὶ ἔσται τὸ Θυσιαστήριον Ἅγιον τῶν Ἁγίων. Καὶ ἐποίησε Μωϋσῆς πάντα ὅσα ἐνετείλατο αὐτῷ Κύριος, οὕτως ἐποίησε. Καὶ ἐκάλυψεν ἡ νεφέλη τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή. Καὶ οὐκ ἠδυνήθη Μωϋσῆς εἰσελθεῖν εἰς τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, ὅτι ἐπεσκίαζεν ἐπ' αὐτὴν ἡ νεφέλη, καὶ δόξης Κυρίου ἐπλήσθη ἡ Σκηνή.

Βασιλειῶν τρίτης τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. η΄. 1.

Ἐγένετο, ὡς συνετέλεσε Σολομὼν τοῦ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον Κυρίου, καὶ ἐξεκκλησίασε πάντας τοὺς πρεσβυτέρους Ἰσραὴλ ἐν Σιών, τοῦ ἀνενεγκεῖν τὴν Κιβωτὸν τῆς διαθήκης Κυρίου ἐκ πόλεως Δαυΐδ· αὕτη ἐστὶ Σιών. Καὶ ἦραν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτόν, καὶ τὸ Σκήνωμα τοῦ Μαρτυρίου, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἅγια τὰ ἐν τῷ Σκηνώματι τοῦ Μαρτυρίου. Καὶ ὁ Βασιλεύς, καὶ πᾶς Ἰσραήλ, ἔμπροσθεν τῆς Κιβωτοῦ· καὶ εἰσφέρουσιν οἱ Ἱερεῖς τὴν Κιβωτὸν τῆς Διαθήκης Κυρίου εἰς τὸν τόπον αὐτῆς, εἰς τὸ Δαβὼρ τοῦ οἴκου, εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, ὑπὸ τὰς πτέρυγας τῶν Χερουβίμ. Ὅτι τὰ Χερουβὶμ διαπεπετασμένα ταῖς πτέρυξιν ἐπὶ τὸν τόπον τῆς Κιβωτοῦ· καὶ περιεκάλυπτον τὰ Χερουβὶμ ἐπὶ τὴν Κιβωτόν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῆς ἐπάνω. Καὶ οὐκ ἦν ἐν τῇ Κιβωτῷ, πλὴν αἱ δύο πλάκες λίθιναι, πλάκες τῆς διαθήκης, ἃς ἔθηκεν ἐκεῖ Μωϋσῆς ἐν Χωρὴβ, ἃς διέθετο Κύριος. Καὶ ἐγένετο, ὡς ἐξῆλθον οἱ ἱερεῖς ἐκ τοῦ Ἁγίου, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὸν οἶκον Κυρίου. Καὶ οὐκ ἠδύναντο οἱ Ἱερεῖς στῆναι λειτουργεῖν ἀπὸ προσώπου τῆς νεφέλης, ὅτι ἔπλησεν ἡ δόξα Κυρίου τὸν οἶκον Κυρίου.

Προφητείας Ἰεζεκιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ΄. 27.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἔσται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ Ἱερεῖς ἐπὶ τὸ Θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου ὑμῶν, καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος Κύριος. Καὶ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῶν Ἁγίων τῆς ἐξωτέρας, τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Υἱὲ ἀνθρώπου,

ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Υἱὲ ἀνθρώπου, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσται κεκλεισμένη. Διότι ὁ Ἡγούμενος οὗτος κάθηται ἐν αὐτῇ τοῦ φαγεῖν ἄρτον ἐνώπιον Κυρίου· κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ Αἰλὰμ τῆς πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ ἐξελεύσεται. Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης τῆς πρὸς Βοῤῥᾶν κατέναντι τοῦ οἴκου· καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ πλήρης δόξης ὁ οἶκος Κυρίου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος α'. Γεωργίου Νικομηδείας.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον * ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν,* καὶ αἱ νεφέλαι * εὐφροσύνην ῥανάτωσαν,* ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα * μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.* Ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη,* ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέπουσα,* ἀποκυηθεῖσα * ἐκ στείρας ἀκάρπου,* ἐξ ἐπαγγελίας,* καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν,* σήμερον ἐν τῷ Ναῷ,* ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται.* Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυΐδ,* κρούων τὴν κινύραν.* Ἀπενεχθήσονται φησὶ,* τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς,* αἱ πλησίον αὐτῆς * ἀπενεχθήσονται· * ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ,* ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ,* ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν * τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς * ἀῤῥεύστως γεννηθέντος,* εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον * ὁ θεοχώρητος ναὸς,* ἡ Θεοτόκος,* ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται,* καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται.* Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων * Ἅγια ἀγάλλονται,* καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων,* μυστικῶς πανηγυρίζει· * μεθ' ὧν * καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον,* σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· * Χαῖρε, Κεχαριτωμένη,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,* ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος. Ὁ αὐτός.

Δεῦτε πάντες οἱ λαοὶ,* τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν· * τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν * προκηρυχθεῖσαν,* καὶ ἐν Ναῷ προσενεχθεῖσαν· * τὴν πρὸ αἰώνων * προορισθεῖσαν Μητέρα,* καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων * ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον.* Κύριε, πρεσβείαις αὐτῆς,* τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν,* καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχ. πλ. ά. Λέοντος Μαΐστορος.

Ἐπέλαμψεν * ἡμέρα χαρμόσυνος,* καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος· * Σήμερον γὰρ * ἡ πρὸ τόκου Παρθένος,* καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα,* ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσάγεται· * καὶ χαίρει * Ζαχαρίας ὁ

πρέσβυς,* ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου,* καὶ βοᾷ γηθοσύνως· * Ἤγγικεν * ἡ προσδοκία τῶν θλιβομένων * ἐν Ναῷ ἁγίῳ ὡς ἁγία, * ἀφιερωθῆναι * εἰς κατοίκησιν τοῦ Παντάνακτος. * Εὐφραινέσθω * Ἰωακεὶμ ὁ προπάτωρ,* καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω,* ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ,* ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν,* τὴν ἄμωμον Δέσποιναν.* Μητέρες συγχάρητε,* παρθένοι σκιρτήσατε,* καὶ στεῖραι συγχορεύσατε· * ὅτι ἠνέῳξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν,* ἡ προορισθεῖσα Παντάνασσα.* Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. ά. Χαίροις * ἀσκητικῶν.

Χαίρει ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ,* τὸν οὐρανὸν * τὸν νοητὸν πορευόμενον,* ὁρῶντες * εἰς θεῖον οἶκον,* ἀνατραφῆναι σεπτῶς,* τὴν Παρθένον μόνην * καὶ ἀμώμητον.* Πρὸς ἣν * ἐκπληττόμενος, * Ζαχαρίας ἐβόησε· * Πύλη Κυρίου, * τοῦ Ναοῦ ὑπανοίγω σοι * πύλας,* χαίρουσα * ἐν αὐτῷ περιχόρευε· * ἔγνων γὰρ καὶ πεπίστευκα,* ὡς ἤδη ἡ λύτρωσις * ἐπιδημήσει προδήλως * τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ τεχθήσεται * ἐκ σοῦ * Θεὸς Λόγος,* ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ἄννα * ἡ θεία χάρις σαφῶς,* χαριτωθεῖσαν τὴν ἁγνὴν Ἀειπάρθενον,* προσάγει * μετ' εὐφροσύνης * εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ,* προσκαλεσαμένη προπορεύεσθαι * αὐτῆς * τὰς νεάνιδας * λαμπαδηφόρους, καὶ λέγουσα· * Ἄπιθι τέκνον * τῷ δοτῆρι, γενήθητι * καὶ ἀνάθημα * καὶ εὐῶδες θυμίαμα. * Εἴσελθε εἰς τὰ ἄδυτα, * καὶ γνῶθι μυστήρια,* καὶ ἑτοιμάζου γενέσθαι * τοῦ Ἰησοῦ οἰκητήριον * τερπνὸν * καὶ ὡραῖον,* τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἔνδον * ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ,* ὁ θεοχώρητος * ναὸς ἀνατίθεται,* Παρθένος * ἡ Παναγία,* Νεάνιδές τε αὐτῆς * νῦν λαμπαδηφόροι * προπορεύονται. * Σκιρτᾷ * γεννητόρων * ἡ συζυγία ἡ ἄριστος,* Ἰωακεὶμ τε * καὶ ἡ Ἄννα χορεύοντες,* ὅτι ἔτεκον * τὴν τὸν Κτίστην κυήσασαν *. Ἥτις περιχορεύουσα * εἰς θεῖα σκηνώματα,* και τρεφομένη Ἀγγέλου * διὰ χειρὸς ἡ Πανάμωμος,* Χριστοῦ * ὤφθη Μήτηρ,* τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχ. πλ. β'. Σεργίου Ἁγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίφη * τῶν πιστῶν συνελθόντα, * πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν,* καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον * καὶ Θεοτόκον,* ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην * εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· * τὴν προεκλεχθεῖσαν * ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν,* εἰς κατοικητήριον * τοῦ

Παντάνακτος Χριστοῦ * καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων. * Παρθένοι,* λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε,* τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι * τὴν σεβάσμιον πρόοδον. * Μητέρες,* λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι,* χαρμονικῶς συνακολουθήσατε * ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην,* καὶ τῆς χαρᾶς * τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον.* Ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς,* τὸ χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ * ἐκβοήσωμεν τῇ Κεχαριτωμένῃ, τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Σήμερον * τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τὸ προοίμιον,* καὶ τῆς τῶν ἀνθρώπων σωτηρίας ἡ προκήρυξις. * Ἐν Ναῷ τοῦ Θεοῦ * τρανῶς ἡ Παρθένος δείκνυται,* καὶ τὸν Χριστὸν τοῖς πᾶσι προκαταγγέλλεται. * Αὐτῇ καὶ ἡμεῖς μεγαλοφώνως βοήσωμεν· * Χαῖρε τῆς οἰκονομίας * τοῦ Κτίστου ἡ ἐκπλήρωσις.

Ἐκ τρίτου. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπός,* Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης,* προσφέρεται Θεῷ * Ἱερῷ ἐν ἁγίῳ,* σαρκὶ νηπιάζουσα * ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· * ἣν εὐλόγησεν * ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας.* Ταύτην ἅπαντες,* ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα,* πιστῶς μακαρίσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνή,* καθηγιάσθης τῷ Θεῷ· * καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς,* δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ,* ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν.* Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ,* ὡς θεῖος ὄντως ναός,* ἐκ βρέφους καθαρῶς,* μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν,* ἀποδοθεῖσα, ὤφθης δοχεῖον * τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός.* Μεγάλη ὄντως * ἡ πρόοδός σου,* μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυῒδ * ὁ ὑμνογράφος,* καὶ χορευέτω Ἰωακεὶμ * σὺν τῇ Ἄννῃ,* ὅτι γόνος ἅγιος * ἐξ αὐτῶν προῆλθε,* Μαρία ἡ φωτοφόρος * θεία λαμπάς· * καὶ χαίρει εἰσερχομένη * ἐν τῷ Ναῷ·* ἣν καὶ * βλέπων εὐλόγησεν * ὁ Βαραχίου υἱός,* καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· * Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον, τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου.

Στίχ. **Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.**

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριάμ.

Ὁ Ν'. Εἶθ' οὕτω. **Δόξα,** Ἦχος β'.

Σήμερον ὁ ναὸς ὁ ἔμψυχος * τοῦ μεγάλου Βασιλέως,* ἐν Ναῷ εἰσέρχεται, * αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι * εἰς θείαν κατοίκησιν. * Λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. *

Καὶ νῦν, Τὸ αὐτό.

Εἶτα, Στίχ. **Ἐλέησον με ὁ Θεός.**

Καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελον, Ἦχος δ'.

Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός.

Ζήτει τοῦτο εἰς τὴν Λιτήν.

Ὁ Ἱερεύς. **Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.**

Μετὰ ταῦτα ψάλλονται οἱ Κανόνες.

Κανὼν πρῶτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς μέχρι τῆς Ζ'. Ὠδῆς.

Σὺ τὴν χάριν, Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.

Ποίημα τοῦ κυρίου Γεωργίου.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνοίξω τὸ στόμα μου,* καὶ πληρωθήσεται Πνεύματος,* καὶ » λόγον ἐρεύξομαι * τῇ Βασιλίδι Μητρί,* καὶ ὀφθήσομαι * » φαιδρῶς πανηγυρίζων,* καὶ ᾄσω γηθόμενος * ταύτης τὴν Εἴ- » σοδον.

Σοφίας, Πανάχραντε,* σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενοι,* καὶ χάριτος βρύουσαν * πηγὴν ἀέναον,* τὰς τῆς γνώσεως * αἰτοῦμέν σε ῥανίδας * ἐπόμβρησον Δέσποινα,* τοῦ ἀνυμνεῖν σε ἀεί.

Ὑπέρτερος, Πάναγνε,* τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα,* ναὸς καὶ παλάτιον * ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ * ἀνατίθεσαι,* αὐτῷ ἑτοιμασθῆναι * εἰς θείαν κατοίκησιν,* τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα * ἡ Θεοτόκος τῆς χάριτος, * πάντας κατελάμπρυνε * καὶ συνηγάγετο,* τὴν ὑπέρλαμπρον * αὐτῆς κατακοσμῆσαι * πανήγυριν, ᾄσμασι· * δεῦτε συνδράμωμεν.

Ἡ πύλη ἡ ἔνδοξος,* λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα * τὰς τοῦ Ναοῦ τοῦ Θεοῦ,* νῦν προτρέπεται * ἡμᾶς συνεισελθόντας,* τὰ θεῖα θαυμάσια * κατατρυφῆσαι αὐτῆς.

Κανὼν δεύτερος, Ποίημα τοῦ κυρίου Βασιλείου.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Συνδράμωμεν σήμερον * τῇ Θεοτόκῳ, * τιμῶντες ἐν ᾄσμασι, * καὶ πανηγυρίσωμεν * πνευματικὴν ἑορτήν· * ἐν τῷ Ναῷ γὰρ τῷ Θεῷ, * δῶρον προσφέρεται.

Ὠδαῖς ἀνυμνήσωμεν,* τῆς Θεοτόκου * τὴν ἔνδοξον πρόοδον· * τῷ Ναῷ γὰρ σήμερον, ὡς καὶ ναὸς τοῦ Θεοῦ,* προσφέρεται προφητικῶς, * δῶρον πολύτιμον.

Ἡ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος * ἠγαλλιᾶτο, ὡς δῶρον πολύτιμον * τῷ Θεῷ προσφέρουσα,* ἐν τῷ ναῷ μητρικῶς· * Ἰωακεὶμ δὲ σὺν αὐτῇ, * πανηγυρίζει φαιδρῶς.

Δαυὶδ ὁ προπάτωρ σε * ὕμνησε πάλαι,* Παρθένε Θεόνυμφε,* θυγατέρα λέγων σε * τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ· * ὃν καὶ τεκοῦσα μητρικῶς,* βρέφος ἐθήλασας.

Σαρκὶ τριετίζουσα,* ἡ Θεοτόκος, * Κυρίῳ προσάγεται· * Ζαχαρίας ταύτην δὲ * ὁ ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ,* δεξάμενος ἐν τῷ Ναῷ,* χαίρων ἀνέθετο.

Παρθένοι χορεύσατε * λαμπαδηφόροι,* ἐξάρξατε σήμερον,* καὶ μητέρες ᾄσατε,* τῇ βασιλίδι Μητρί,* προσερχομένῃ τῷ Ναῷ * τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ. Δόξα.

Τριὰς ὁμοούσιε,* Πάτερ καὶ Λόγε,* καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,* σὲ πιστῶς δοξάζομεν,* ὡς Ποιητὴν τοῦ παντός,* καὶ σοὶ βοῶμεν εὐσεβῶς,* σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Βαφῆς ἐξ αἱμάτων σου,* τὴν ἁλουργίδα * φορέσας Πανάχραντε,* προελθὼν ἀνέπλασεν * ὁ Βασιλεὺς καὶ Θεός,* τὸ γένος ἅπαν τῶν βροτῶν,* τῇ εὐσπλαγχνίᾳ αὐτοῦ.

Καταβασία.

» Χριστὸς γεννᾶται,* δοξάσατε. * Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν,* ἀπαν-
» τήσατε. * Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε. * Ἄσατε τῷ Κυρίῳ *
» πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν εὐφροσύνῃ * ἀνυμνήσατε λαοί,* ὅτι δεδό-
» ξασται.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε,* ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή,*
» θίασον συγκροτήσαντας,* πνευματικὸν στερέωσον,* καὶ ἐν
» τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου,* στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη * τερπνός, τῆς Παρθένου ὁ ναός,* καὶ θάλαμος δεχόμενος * τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ,* τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον,* καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Δαυὶδ προεξάρχων τῆς χορείας,* σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν,* καὶ Βασιλίδα κράζει σε * πεποικιλμένην Ἄχραντε,* παρισταμένην πάναγνε,* ἐν τῷ Ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Ἐξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν,* ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν,* ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις * καὶ ἀφθαρσία ἤνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, * προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι,* καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς,* καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε,* προτρέχουσί σου σήμερον * λαμπαδηφόροι, κράζουσαι * τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Κανὼν δεύτερος. **Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.**

Πανηγυρίσωμεν φιλέορτοι,* καὶ συνευφρανθῶμεν τῷ πνεύματι,* ἐν τῇ ἁγίᾳ Ἑορτῇ * εὐωχούμενοι σήμερον, * θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως, καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἰωακεὶμ εὐφραίνου σήμερον,* καὶ ἀγάλλου Ἄννα τῷ πνεύματι,* τὴν γεννηθεῖσαν ἐξ ὑμῶν * τῷ Κυρίῳ προσάγοντες,* τριετίζουσαν ὡς δάμαλιν,* σεμνὴν τὴν Πανάμωμον.

Τὸ τοῦ Θεοῦ κατοικητήριον,* ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσφέρεται,* ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ,* τῇ σαρκὶ τριετίζουσα,* καὶ αὐτῆς λαμπαδουχοῦσαι * αἱ παρθένοι προτρέχουσιν.

Ἡ τοῦ Θεοῦ ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος,* ἡ περιστερὰ ἡ ἀμόλυντος,* ἡ θεοχώρητος σκηνὴ,* τὸ τῆς δόξης ἁγίασμα,* ἐν σκηνώματι ἁγίῳ * κατοικεῖν ἠρετίσατο.

Ἡ τριετίζουσα τῷ σώματι, * καὶ πολυετὴς ἐν τῷ πνεύματι,* ἡ πλατυτέρα οὐρανῶν, * καὶ τῶν ἄνω Δυνάμεων * ὑπερτέρα, εὐφημείσθω * ἐν ᾠδαῖς ἡ Θεόνυμφος.

Τῆς Θεοτόκου ἑορτάζοντες,* τὴν ἐν τοῖς ἀδύτοις πρόελευσιν,* λαμπαδουχοῦντες νοητῶς * ἐν φαιδρότητι σήμερον,* καὶ ἡμεῖς σὺν ταῖς παρθένοις * τῷ Ναῷ πλησιάσωμεν.

Οἱ Ἱερεῖς Θεοῦ ἐνδύσασθε * τὴν δικαιοσύνην ἐν χάριτι, * καὶ ὑπαντήσατε φαιδρῶς, * τὰς εἰσόδους παρέχοντες * θυγατρὶ τοῦ Βασιλέως, * καὶ Θεοῦ εἰς τὰ Ἅγια. Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, φῶς ὁ Υἱὸς αὐτοῦ, * καὶ τὸ Πνεῦμα φῶς τὸ Παράκλητον· * ὡς γὰρ Ἡλίου ἐξ ἑνὸς,* ἡ Τριὰς ἀπαστράπτουσα * θεϊκῶς λαμπαδουχεῖ, * καὶ συντηρεῖ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν,* κιβωτὸν Σεμνὴ ἁγιάσματος,* θυμιατήριον χρυσοῦν, * καὶ λυχνίαν καὶ τράπεζαν· * καὶ ἡμεῖς ὡς θεοχώρητον * σκηνὴν ἀνυμνοῦμέν σε.

Καταβασία.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι * ἀῤῥεύστως
» Υἱῷ,* καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου * σαρκωθέντι ἀσπόρως,*
» Χριστῷ τῷ Θεῷ * βοήσωμεν· * Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν,*
» Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ, * τίς ἡ παροῦσα Ἑορτή; * ἣν ἀνύμνησας ποτὲ * ἐν τῷ βιβλίῳ τῶν Ψαλμῶν,* ὡς Θυγατέρα Θεόπαιδα καὶ Παρθένον; * Ἀπενεχθήσονται, εἰπών, * τῷ Βασιλεῖ μυστικῶς,* παρθένοι ὀπίσθεν αὐτῆς,* καὶ αἱ πλησίον αὐτῆς· * καὶ θαυμαστὴν ἐργάζου καὶ παγκόσμιον * τὴν ἑορτὴν τοῖς κραυγάζουσιν· * Ἡ Θεοτόκος * ἡμῖν ἐπέστη, * τῆς σωτηρίας ἡ πρόξενος.

Δόξα, καὶ νῦν, Τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἀνεξιχνίαστον * θείαν βουλήν, * τῆς ἐκ τῆς Παρθένου
» σαρκώσεως, * σοῦ τοῦ Ὑψίστου, * ὁ Προφήτης Ἀββακοὺμ *
» κατανοῶν ἐκραύγαζε· * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Πύλην ἀδιόδευτον * ὁ τοῦ θεοῦ * οἶκος εἰσδεχόμενος σήμερον,* ἔπαυσε Νόμου * τὴν λατρείαν καὶ σκιάν· * Ὡς ἀληθῶς ἐπέφανε,* κράζων τοῖς ἐν γῇ, ἡ ἀλήθεια.

Ὄρος τὸ κατάσκιον, * ὃ προορῶν * πάλαι Ἀββακοὺμ προεκήρυξεν, * ἔνδον χωρῆσαν * τῶν ἀδύτων τοῦ ναοῦ, * τὰς ἀρετὰς ἐξήνθησε, * καὶ κατακαλύπτει τὰ πέρατα.

Ἴδωμεν παράδοξα * πᾶσα ἡ γῆ,* ξένα καὶ ἐξαίσια πράγματα· * πῶς ἡ Παρθένος * δι' Ἀγγέλου τὴν τροφὴν * εἰσδεχομένη, σύμβολα * τῆς οἰκονομίας κομίζεται.

Ναὸς καὶ παλάτιον,* καὶ οὐρανὸς * ἔμψυχος ὀφθεῖσα, Θεόνυμφε,* τοῦ Βασιλέως,* ἐν Ναῷ τῷ νομικῷ * ἀφιεροῦσαι σήμερον,* τούτῳ τηρουμένη Πανάχραντε.

Κανὼν δεύτερος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Προφῆτα Ἡσαΐα,* προφήτευσον ἡμῖν· * Παρθένος τίς ἐστιν * ἡ ἔχουσα γαστρί; * Ἡ ἐξ Ἰούδα * τῆς ῥίζης ἀναφυεῖσα,* καὶ γεννηθεῖσα * ἐκ Δαυῒδ τοῦ Βασιλέως,* σπέρματος ἁγίου καρπὸς εὐκλεής.

Ἐξάρξατε παρθένοι,* καὶ ᾄσατε ᾠδάς,* ταῖς χερσὶ κατέχουσαι * λαμπάδας, τῆς Ἁγνῆς * καὶ Θεοτόκου * τὴν πρόοδον εὐφημοῦσαι,* νῦν ἀπιούσης * ἐν Ναῷ τῷ τοῦ Κυρίου,* ἅμα σὺν ἡμῖν ἑορτάζουσαι.

Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννα * εὐφραίνεσθε νυνί,* ἐν Ναῷ προσάγοντες,* Κυρίῳ τὴν ἁγνὴν * Θεοῦ Μητέρα,* Χριστοῦ τοῦ παμβασιλέως * γενησομένην,* ἐξ ὑμῶν δὲ γεννηθεῖσαν,* οἷον τριετίζουσαν δάμαλιν.

Ἁγία τῶν Ἁγίων * ὑπάρχουσα σεμνή,* ἐν Ναῷ ἠγάπησας * ἁγίῳ κατοικεῖν· * καὶ τοῖς Ἀγγέλοις,* Παρθένε, προσομιλοῦσα,* προσεκαρτέρεις * παραδόξως οὐρανόθεν * ἄρτον δεχομένη,* τροφὲ τῆς ζωῆς.

Τεκόντες παρ' ἐλπίδα * τὴν ἄχραντον Ἁγνὴν,* εὐσεβῶς ὑπέσχοντο * προσάξειν τῷ Θεῷ· * καὶ ἐκπληροῦσι * παρέχοντες ὥσπερ θῦμα,* τὴν γεννηθεῖσαν * ἐξ αὐτῶν Ἰωακείμ τε * σήμερον καὶ Ἄννα ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ἐβλάστησεν ἡ ῥάβδος * ποτὲ τοῦ Ἀαρὼν, * προτυποῦσα Ἄχραντε,* τὸν θεῖον τοκετόν· * ὅτι ἀσπόρως * συλλήψῃ καὶ οὐ φθαρήσῃ,* καὶ μετὰ τόκον * παρθενεύουσα ὀφθήσῃ,* βρέφος γαλουχοῦσα τὸν πάντων Θεόν.

Παρθένοι τῇ Παρθένῳ,* Μητέρες τῇ Μητρὶ,* εὐσεβῶς προσδράμετε,* τιμῶσαι σὺν ἡμῖν * τὴν γεννηθεῖσαν * ὡς ἄμωμον ἱερεῖον,* καὶ τὴν τεκοῦσαν * ὡς Θεῷ καρποφοροῦσαν· * πάντες οὖν φαιδρῶς ἑορτάσωμεν. Δόξα.

Τριάδα τοῖς προσώποις,* Μονάδα τῇ μορφῇ,* εὐσεβῶς δοξάσωμεν * Θεὸν ἀληθινὸν,* ὃν ἀνυμνοῦσιν Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων* ταξιαρχίαι,* ὡς τῆς κτίσεως Δεσπότην,* ἅπαντες πιστῶς προσκυνοῦντες ἀεί. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε ἀπαύστως,* πανάχραντε Ἁγνὴ,* ὃν σαρκὶ ἐκύησας * Υἱόν σου καὶ Θεὸν,* ἐκ πολυτρόπων * παγίδων τοῦ διαβόλου,* καὶ ἐκ παντοίων * πειρασμῶν ἐπερχομένων,* πάντας λυτρωθῆναι τοὺς δούλους σου. Καταβασία.

» Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ,* καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστὲ,*
» ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας,* ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς,*
» κατασκίου δασέος· * ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου,* ὁ ἄϋλος
» καὶ Θεός.* Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη τὰ σύμπαντα,* ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου· * σὺ γὰρ
» ἀπειρόγαμε Παρθένε,* ἔνδον εἰσῆλθες * ἐν τῷ Ναῷ τοῦ
» Θεοῦ,* ὥσπερ καθαρώτατος ναὸς,* πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσί σε * τὴν
» εἰρήνην βραβεύουσα.

Ἁγίασμα ἔνδοξον,* καὶ ἱερὸν ἀνάθημα,* σήμερον ἡ πάναγνος Παρθένος,* ἀνατεθεῖσα * ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ,* τῷ παμβασιλεῖ ὑμῶν Θεῷ * μόνῳ, εἰς ἐνοίκησιν * συντηρεῖται ὡς οἶδεν αὐτός.

Τὸ κάλλος, Πανάχραντε,* τὸ τῆς ψυχῆς σου βλέπων ποτὲ,* πίστει Ζαχαρίας ἀνεβόα.* Σὺ εἶ τὸ λύτρον· * σὺ εἶ ἡ πάντων χαρά·* σὺ εἶ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν,* δι' ἧς ὁ ἀχώρητος * χωρητός μοι ὀφθήσεται.

Ὢ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν * θαυμάτων σου, Πανάχραντε! * ξένη σου ἡ γέννησις ὑπάρχει· * ξένος ὁ τρόπος * ὁ τῆς αὐξήσεως· * ξένα καὶ παράδοξα τὰ σὰ * πάντα Θεονύμφευτε,* καὶ βροτοῖς ἀνερμήνευτα.

Λυχνία πολύφωτος * ὑπάρχουσα, Θεόνυμφε,* σήμερον ἐξέλαμψας ἐν οἴκῳ * τῷ τοῦ Κυρίου, * καὶ καταυγάζεις ἡμᾶς * τοῖς σεπτοῖς χαρίσμασιν ἁγνή,* τοῖς τῶν θαυμασίων σου,* Θεοτόκε πανύμνητε.

Κανὼν δεύτερος. Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Λαμπροφορήσωμεν * οἱ Ὀρθόδοξοι,* πάντες συντρέχοντες * καὶ δοξάζοντες τὴν Θεομήτορα,* ὅτι Κυρίῳ * σήμερον προσφέρεται,* ὡς θῦμα εὐπρόσδεκτον.

Ἀγαλλιάσθωσαν * οἱ Προπάτορες,* σήμερον Δέσποινα,* καὶ εὐφραινέσθω ἡ τεκοῦσά σε * σὺν τῷ πατρί σου· * ὅτι ὁ καρπὸς αὐτῶν * Κυρίῳ προσάγεται.

Τὴν πολυώνυμον * καὶ περίδοξον * ἄμωμον δάμαλιν,* ὡς ἐν σαρκὶ κυοφορήσασαν,* τὸν θεῖον μόσχον * πάντες ἀνυμνήσωμεν,* πιστῶς ἑορτάζοντες.

Τὰ τῆς νυμφεύσεως * ἀπογράφονται * θεῖα συμβόλαια,* τῆς ὑπὲρ νοῦν κυοφορίας σου,* ἁγνὴ Παρθένε,* σήμερον ἐν Πνεύματι * ἁγίῳ, ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Ἐξανοιγέσθωσαν * τὰ προπύλαια,* δόξης Θεοῦ ἡμῶν,* καὶ δεχέσθωσαν τὴν ἀπειρόγαμον * Θεοῦ Μητέρα,* ὥσπερ τριετίζουσαν * ἀμίαντον δάμαλιν.

Τὸ πολυτίμητον * καὶ κατάσκιον * ὄρος ὑμνήσωμεν,* τὴν ἀειπάρθενον * Θεοῦ Μητέρα * γενομένην· * αὕτη γὰρ ἐξήστραψε * τὸ φῶς ἐν τοῖς πέρασι. Δόξα.

Τὴν ὑπεράρχιον * καὶ ἀΐδιον * μίαν Θεότητα,* δοξολογοῦντες προσκυνήσωμεν,* τρισὶ προσώποις,* φύσει ἀδιαίρετον * καὶ δόξῃ ἰσότιμον. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Λιμένα εὔδιον,* καὶ ἀπόρθητον * τεῖχος κεκτήμεθα,* τὴν πρεσβείαν σου ἐν περιστάσεσι,* Θεοκυῆτορ,* πάντοτε λυτρούμενοι * κινδύνων καὶ θλίψεων. Καταβασία.

» Θεὸς ὢν εἰρήνης,* Πατὴρ οἰκτιρμῶν,* τῆς μεγάλης βουλῆς
» σου τὸν Ἄγγελον,* εἰρήνην παρεχόμενον,* ἀπέστειλας
» ἡμῖν· * ὅθεν θεογνωσίας * πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες,* ἐκ νυκτὸς
» ὀρθρίζοντες,* δοξολογοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,* τελοῦντες ἑορτὴν οἱ θεό-
» φρονες,* τῆς Θεομήτορος,* δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,*
» τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα * Θεὸν δοξάζοντες.

Ὁ πάντα φέρων τῷ ῥήματι,* εὐχῆς τῆς τῶν Δικαίων ἐπήκουσε· * διὸ στειρώσεως * λύσας τὴν νόσον ὡς εὔσπλαγχνος,* τὴν τῆς χαρᾶς αἰτίαν * τούτοις δεδώρηται.

Γνωρίσαι θέλων ὁ Κύριος,* τοῖς ἔθνεσιν αὐτοῦ τὸ σωτήριον,* τὴν Ἀπειρόγαμον * νῦν ἐξ ἀνθρώπων παρέλαβε, * καταλλαγῆς σημεῖον * καὶ ἀναπλάσεως.

Ὡς οἶκος οὖσα τῆς χάριτος,* ἐν ᾧ οἱ θησαυροὶ ἐναπόκεινται * τῆς ἀποῤῥήτου Θεοῦ * οἰκονομίας, Πανάχραντε,* ἐν τῷ Ναῷ μετέσχες * τῆς ἀκηράτου τρυφῆς.

Διάδημά σε βασίλειον,* δεξάμενος Ναὸς Θεονύμφευτε,* κατεφαιδρύνετο,* καὶ ὑπεχώρει τοῖς κρείττοσι,* τῶν προῤῥηθέντων βλέπων * ἐν σοὶ τὴν ἔκβασιν.

Κανὼν δεύτερος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἑορτάσωμεν Πιστοί,* ἑορτὴν πνευματικὴν,* τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ * ἀνυμνοῦντες εὐσεβῶς· * ὑπάρχει γὰρ * ἁγιωτέρα * τῶν οὐρανίων Νοῶν.

Ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς,* εὐφημήσωμεν Πιστοί,* τὴν Μητέρα τοῦ Φωτός,* ὅτι σήμερον ἡμῖν * ἐπέφανε,* προερχομένη * ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς,* καὶ ἁγνὴ περιστερὰ,* προσηνέχθη κατοικεῖν* ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ,* ἡ ἄμωμος,* προορισθεῖσα * γενέσθαι Μήτηρ Θεοῦ.

Ἐν Ναῷ τῷ νομικῷ,* τὰς εἰσόδους ἐκτελεῖ,* ὁ ναὸς ὁ τοῦ Θεοῦ,* ἡ οὐράνιος σκηνὴ,* ἐξ ἧς ἡμῖν * τοῖς ἐν τῷ σκότει * τὸ φῶς ἐξέλαμψεν.

Νηπιάζουσα σαρκὶ,* καὶ τελεία τῇ ψυχῇ,* ἡ ἁγία κιβωτὸς,* ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ * εἰσέρχεται,* κατατρυφῆσαι * τῆς θείας χάριτος.

Ἐκ παντοίων πειρασμῶν,* καὶ κινδύνων ψυχικῶν,* ἐλευθέρωσον ἡμᾶς * τοὺς προστρέχοντας εἰς σὲ,* Πανύμνητε,* ταῖς σαῖς πρεσβείαις,* Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς,* καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς,* τρισυπόστατε Μονὰς,* καὶ ἀχώριστε Τριὰς,* ἐλέησον * τοὺς προσκυνοῦντας * τὸ θεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐν γαστρί σου χωρητὸς,* ὁ ἀχώρητος παντὶ,* Θεομῆτορ γεγονὼς,* προελήλυθεν ἐκ σοῦ,* Πανάχραντε,* διπλοῦς τῇ φύσει,* Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Καταβασία.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν,* ἔμβρυον ἀπήμεσεν,* ἐνάλιος θὴρ,* οἷον
» ἐδέξατο· * τῇ Παρθένῳ δὲ * ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα
» λαβὼν,* διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· * ἧς γὰρ οὐχ ὑπέστη
» ῥεύσεως, * τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τοῦ ταπεινοῦ Γεωργίου ὕμνος.

Ὁ καθαρώτατος ναὸς * τοῦ Σωτῆρος,* ἡ πολυτίμητος παστὰς * καὶ Παρθένος,* τὸ ἱερὸν θησαύρισμα τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ,* σήμερον εἰσάγεται * ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου,* τὴν χάριν συνεισάγουσα,* τὴν ἐν Πνεύματι Θείῳ· * ἣν ἀνυμνοῦσιν Ἄγγελοι Θεοῦ· * Αὕτη ὑπάρχει * σκηνὴ ἐπουράνιος.

Ὁ Οἶκος. Τῇ Γαλιλαίᾳ.

Τῶν ἀποῤῥήτων τοῦ Θεοῦ * καὶ θείων μυστηρίων,* ὁρῶν ἐν τῇ Παρθένῳ * τὴν χάριν δηλουμένην,* καὶ πληρουμένην ἐμφανῶς,* χαίρω, καὶ τὸν τρόπον * ἐννοεῖν ἀμηχανῶ * τὸν ξένον καὶ ἀπόῤῥητον· * πῶς ἐκλελεγμένη ἡ ἄχραντος * μόνη ἀνεδείχθη * ὑπὲρ ἅπασαν τὴν κτίσιν,* τὴν ὁρατὴν καὶ τὴν νοουμένην.* Διὸ,* ἀνευφημεῖν * βουλόμενος ταύτην,* καταπλήττομαι σφοδρῶς * νοῦν τε καὶ λόγον· * ὅμως δὲ τολμῶν,* κηρύττω καὶ μεγαλύνω· * Αὕτη ὑπάρχει * σκηνὴ ἐπουράνιος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Θεομήτορος. Στίχοι.

Ἔνδον τρέφει σε Γαβριὴλ ναοῦ, Κόρη.
Ἥξει δὲ μικρὸν καὶ τὸ Χαῖρέ σοι λέξων.
Βῆ ἱερὸν Μαρίη τέμενος παρὰ εἰκάδι πρώτῃ.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐλάτρευσαν * τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,* παρὰ τὸν Κτίσαν-
» τα· * ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλὴν,* ἀνδρείως πατήσαντες,* χαί-
» ροντες ἔψαλλον· * Ὑπερύμνητε,* ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ
» Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰδοὺ σήμερον ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν,* ἔαρ εὐφρόσυνον,* καταφαιδρύνον ἡμῶν * ψυχὴν καὶ διάνοιαν,* καὶ νοῦν τῇ χάριτι,* ἡ πανήγυρις * τῆς Θεοτόκου σήμερον· * μυστικῶς εὐωχηθῶμεν.

Δορυφορείτωσαν * σήμερον τὰ σύμπαντα,* τῇ Βασιλίδι Μητρὶ,* ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ,* Ἀγγέλων τὰ τάγματα,* καὶ τῶν βροτῶν ἡ πληθὺς,* καὶ βοάτωσαν· * Ἐν τῷ Ναῷ εἰσάγεται * ἡ χαρὰ καὶ ἡ λύτρωσις.

Ὁ τοῦ γράμματος,* παρέδραμεν ἐξέλιπε,* νόμος καθάπερ σκιὰ,* καὶ αἱ τῆς χάριτος * ἀκτῖνες ἐπέλαμψαν,* ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ,* εἰσαχθείσης σου,* Παρθενομῆτορ Ἄχραντε,* εἰσαεὶ εὐλογημένη.

Ὑποτέτακται * τῷ τόκῳ σου, Πανάχραντε,* ὡς Ποιητῇ καὶ Θεῷ,* ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ * καὶ τὰ καταχθόνια,* καὶ πᾶσα γλῶσσα βροτῶν,* ὅτι Κύριος * ὁμολογεῖ, ἐπέφανεν * ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Κανὼν δεύτερος. Ἡ κάμινος * Σωτὴρ ἐδροσίζετο.

Χορεύσωμεν * φιλέορτοι σήμερον,* ὑμνήσωμεν * τὴν ἄχραντον Δέσποιναν,* Ἰωακεὶμ καὶ Ἄνναν,* ἐπαξίως γεραίροντες.

Προφήτευσον ὁ λέγων ἐν Πνεύματι· * Ἀχθήσονται * παρθένοι ὀπίσω σου, * ἀπενεχθήσονταί σοι * εἰς Ναόν, τῇ Βασιλίδι Μητρί.

Ἠγάλλοντο * Ἀγγέλων τὰ τάγματα,* ηὐφραίνοντο * Δικαίων τὰ πνεύματα,* ὅτε Θεοῦ ἡ Μήτηρ * εἰς τὰ Ἅγια προσήγετο.

Καὶ σώματι * καὶ πνεύματι ἔχαιρε,* σχολάζουσα * Μαρία ἡ ἄμωμος,* ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου,* ὥσπερ σκεῦος ἱερώτατον.

Λαμβάνουσα * τροφὴν τὴν οὐράνιον,* προέκοπτε * σοφίᾳ καὶ χάριτι,* ἡ γενομένη Μήτηρ * κατὰ σάρκα τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

Εἰσέφερον * Ναοῦ εἰς ἐνδότατον,* οἱ σώφρονες * Πατέρες σοῦ Ἄχραντε,* ἀνατραφῆναι ξένως,* εἰς κατοίκησιν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.

Δόξα.

Δοξάσωμεν * Τριάδα ἀχώριστον,* ὑμνήσωμεν * τὴν μίαν Θεότητα,* σὺν τῷ Πατρί, τὸν Λόγον * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἱκέτευε * ὃν ἔτεκες Κύριον,* ὡς εὔσπλαγχνον * τῇ φύσει ὑπάρχοντα,* Θεογεννῆτορ, σῶσαι * τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Καταβασία.

» Οἱ παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες,* δυσσεβοῦς προστάγματος *
» καταφρονήσαντες, πυρὸς * ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν,* ἀλλ'
» ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς * ἑστῶτες, ἔψαλλον· * Ὁ τῶν Πατέρων *
» Θεὸς εὐλογητὸς εἶ·

Ὠδὴ ή. Ἧς ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ ἀλφάβητον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἄκουε Κόρη Παρθένε ἁγνή· * εἰπάτω δὴ ὁ Γαβριήλ,* βουλὴν
» Ὑψίστου, * ἀρχαίαν ἀληθινήν· * γενοῦ πρὸς ὑποδοχήν,
» ἑτοίμη Θεοῦ· * διὰ σοῦ γὰρ ὁ ἀχώρητος * βροτοῖς συναναστρέ-
» φεται· * διὸ καὶ χαίρων βοῶ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα
» Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄχραντον ναὸν ἐν οἴκῳ Θεοῦ,* προσάγουσα Ἄννα ποτέ,* Βοῶσα ἔφη * ἐν πίστει τῷ Ἱερεῖ· * Γονὴν τὴν ὑπὸ Θεοῦ δοθεῖσαν κἀμοί,* Δεδεγμένος νῦν εἰσάγαγε * ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου,* καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἔφησεν ἰδὼν τῇ Ἄννῃ ποτὲ, * ἐν πνεύματι ὁ Ζαχαρίας· * Ζωῆς Μητέρα * εἰσάγει ἀληθινὴν,* Ἥνπερ τηλαυγῶς οἱ Προφῆται Θεοῦ,* Θεοτόκον προεκήρυξαν· * καὶ πῶς Ναὸς χωρήσει αὐτήν; * διὸ θαυμάζων βοῶ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱκέτις Θεοῦ κατέστην ἐγὼ,* ἀντέφησεν Ἄννα αὐτῷ,* Καλοῦσα τοῦτον * ἐν πίστει καὶ προσευχῇ,* Λαβεῖν τῆς ἐμῆς ὠδῖνος καρπόν· * Μετὰ τόκον δὲ τὸ κύημα * προσάγειν τῷ παρέχοντι· * διὸ σκιρτῶσα βοῶ· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νόμιμον ὄντως τὸ ἔργον ἐστὶν,* ὁ Ἱερεὺς ἔφη αὐτῇ· * Ξένον δὲ πάντῃ * τὸ πρᾶγμα κατανοῶ,* Ὁρῶν τὴν προσαγομένην ἐν οἴκῳ Θεοῦ,* Παραδόξως ὑπερβαίνουσαν * τὰ Ἅγια τῇ χάριτι· * διὸ καὶ χαίρων βοῶ· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥώννυμαι ἔφη ἡ Ἄννα αὐτῷ, * μανθάνουσα ἅπερ λαλεῖς· * Συνεὶς γὰρ ταῦτα * τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ, * Τρανῶς τὰ τῆς Παρθένου ἐκήρυξας.* Ὑποδέχου οὖν τὴν ἄχραντον * ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Κτίστου σου,* καὶ χαίρων ψάλλε αὐτῷ· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Φωσφόρος ἡμῖν ἀνῆψε λαμπὰς, * ἐβόησεν ὁ Ἱερεὺς, * Χαρὰν μεγίστην * ἐκλάμπουσα ἐν Ναῷ· * Ψυχαὶ Προφητῶν συνευφραινέσθωσαν,* Ὡς παράδοξα θεώμεναι,* τελούμενα ἐν οἴκῳ Θεοῦ,* καὶ ἐκβοάτωσαν νῦν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κανὼν δεύτερος.

Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελλοι.

Εὐφραίνεται σήμερον * φαιδρῶς Ἰωακεὶμ,* καὶ Ἄννα ἡ ἄμεμπτος,* Κυρίῳ τῷ Θεῷ * προσφέρει θυσίαν,* τὴν δοθεῖσαν αὐτῇ * ἐξ ἐπαγγελίας,* ἁγίαν θυγατέρα.

Καυχῶνται οἱ Ἅγιοι * Δαυὶδ καὶ Ἰεσσαί· * Ἰούδας σεμνύνεται· * ἐκ ῥίζης γὰρ αὐτῶν,* ἐβλάστησε γόνος * ἡ Παρθένος ἁγνὴ,* ἐξ ἧς ἐγεννήθη * Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων.

Μαρία ἡ ἄχραντος * καὶ ἔμψυχος σκηνὴ,* προσφέρεται σήμερον * ἐν οἴκῳ τοῦ Θεοῦ,* καὶ δέχεται ταύτην * Ζαχαρίας χερσὶν,* ὡς ἡγιασμένον * κειμήλιον Κυρίου.

Ὡς πύλην σωτήριον * καὶ ὄρος νοητὸν,* ὡς κλίμακα ἔμψυχον * τιμήσωμεν πιστοὶ, * τὴν ὄντως Παρθένον * καὶ Μητέρα Θεοῦ,* τὴν εὐλογηθεῖσαν * χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Προφῆται, Ἀπόστολοι, * καὶ Μάρτυρες Χριστοῦ,* Ἀγγέλων τὰ τάγματα,* καὶ πάντες γηγενεῖς, * τιμήσωμεν ὕμνοις * τὴν Παρθένον ἁγνὴν,* ὡς εὐλογημένην * Μητέρα τοῦ Ὑψίστου.

Ναῷ σε προσέφερον,* πανάχραντε Ἁγνὴ,* οἱ θείως τεκόντες σε * ὡς θῦμα καθαρόν· * καὶ ξένως αὐλίζῃ,* ἐν ἀδύτοις Θεοῦ,* προετοιμασθῆναι * εἰς κατοικίαν Λόγου.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον.

Ὑμνείσθω τρισάγιος, * Πατὴρ καὶ ὁ Υἱὸς, * καὶ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,* ἀμέριστος Μονὰς * ἡ μία Θεότης,* ἡ κρατοῦσα δρακὶ * τὴν σύμπασαν κτίσιν,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὁ ἄναρχος ἄρχεται,* ὁ Λόγος ἐν σαρκὶ * τεχθεὶς ὡς ηὐδόκησε,* Θεός τε καὶ βροτὸς * ἐκ Κόρης Παρθένου,* ἀναπλάττων ἡμᾶς * τοὺς πρὶν πεπτωκότας, δι᾽ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν. Καταβασία.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος * ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· *
» οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο * φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ τῆς Θεό-
» τητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· * διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλ-
» ψωμεν· * Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψούτω *
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἧς ἡ Ἀκροστιχὶς, κατ᾽ ἀλφάβητον ἀντιστρόφως.

Μεγαλυνάριον.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Πανάγνου,* ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο,*
πῶς ἡ Παρθένος εἰσῆλθεν,* εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς ἐμψύχῳ Ναῷ Θεοῦ κιβωτῷ,* Ψαυέτω μηδαμῶς χεὶρ
» ἀμυήτων· * Χείλη δὲ πιστῶν * τῇ Θεοτόκῳ ἀσιγήτως,*
» Φωνὴν * τοῦ Ἀγγέλου ἀναμέλποντα,* ἐν ἀγαλλιάσει βοάτω· *
» Ὄντως * ἀνωτέρα πάντων * ὑπάρχεις, Παρθένε ἁγνή.

Ὡς ὑπέρλαμπρον Θεοτόκε ἁγνὴ,* Ψυχῆς τὸ καθαρὸν ἔχουσα κάλλος,* Χάριτος Θεοῦ δ᾽ * ἐμπιπλαμένη οὐρανόθεν,* Φωτὶ ἀϊδίῳ καταυγάζεις ἀεὶ,* τοὺς ἐν εὐφροσύνῃ βοῶντας· * Ὄντως ἀνωτέρα πάντων * ὑπάρχεις, Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, * ὁρῶντες ἐξεπλήττοντο,*
πῶς παραδόξως εἰσῆλθεν,* εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Ὑπερίπταται Θεοτόκε ἁγνὴ,* Τὸ θαῦμά σου τὴν δύναμιν τῶν λόγων· * Σῶμα γὰρ ἐν σοὶ κατανοῶ ὑπὲρ λόγον,* Ῥοῆς * ἁμαρτίας ἀνεπίδεκτον· * ὅθεν εὐχαρίστως βοῶ σοι· * Ὄντως * ἀνωτέρα πάντων * ὑπάρχεις, Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τῆς Παρθένου,* τὴν Εἴσοδον τιμήσωμεν,*
ὅτι ἐν δόξῃ εἰσῆλθεν,* εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Παραδόξως προδιετύπου Ἁγνὴ,* Ὁ Νόμος σε σκηνὴν καὶ θείαν στάμνον,* Ξένην κιβωτὸν,* καὶ καταπέτασμα καὶ ῥάβδον, Ναὸν *

ἀκατάλυτον, καί πύλην Θεοῦ· * ὅθεν ἐκδιδάσκει σοι κράζειν· * Ὄντως * ἀνωτέρα πάντων * ὑπάρχεις, Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου, * ὁρῶντες κατεπλήττοντο, * πῶς θεαρέστως εἰσῆλθεν, * εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Μελῳδῶν σοι προεκελάδει Δαυΐδ, * Λαλῶν σε θυγατέρα Βασιλέως, * Κάλλει ἀρετῶν * ἐκ δεξιῶν παρισταμένην, * Ἰδὼν * τοῦ Θεοῦ πεποικιλμένην σε· * ὅθεν προφητεύων ἐβόα· * Ὄντως * ἀνωτέρα πάντων * ὑπάρχεις, Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι σκιρτήσατε σὺν Ἁγίοις, * Παρθένοι συγχορεύσατε· * ἡ γὰρ Θεόπαις εἰσῆλθεν, * εἰς τὰ Ἅγια τῶν ἁγίων.

Θεοδόχον προθεωρῶν Σολομών, * Ἠνίξατό σε πύλην Βασιλέως, * Ζῶσάν τε πηγὴν * ἐσφραγισμένην, Θεοτόκε· * Ἐξ ἧς * τὸ ἀθόλωτον ἡμῖν προῆλθεν * ὕδωρ, τοῖς ἐν πίστει βοῶσιν· * Ὄντως * ἀνωτέρα πάντων * ὑπάρχεις, Παρθένε ἁγνή.

Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι τὴν Παρθένον, * ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν· * θεοπρεπῶς γὰρ εἰσῆλθεν, * εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων.

Διανέμοις τῶν χαρισμάτων, τὴν σὴν * Γαλήνην Θεοτόκε, τῇ ψυχῇ μου, * Βρύουσα ζωὴν * τοῖς σὲ τιμῶσι κατὰ χρέος, * Αὐτὴ * περιέπουσα καὶ σκέπουσα * καὶ διατηροῦσα βοᾷν σοι· * Ὄντως * ἀνωτέρα πάντων * ὑπάρχεις, Παρθένε ἁγνή.

Κανὼν δεύτερος. Τὴν φωτοφόρον Νεφέλην.

Μεγαλυνάριον.

Μεγάλυνον ψυχή μου, * τὴν προσενεχθεῖσαν * ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, * καὶ εὐλογηθεῖσαν * χερσὶ τῶν Ἱερέων.

Σημείωσις.

Τὸ Μεγαλυνάριον τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καὶ εἰς τὰ ἑφεξῆς Τροπάρια, μέχρι τοῦ Δοξαστικοῦ.

Ἐκ τῶν Δικαίων προῆλθεν, * Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης, * ἐπαγγελίας ὁ καρπὸς * ἡ θεόπαις Μαρία, * καὶ ὡς θυμίαμα δεκτόν, * σαρκὶ νηπιάζουσα * προσφέρεται * Ἱερῷ ἐν ἁγίῳ, * ὡς Ἁγία * εἰς τὰ Ἅγια οἰκεῖν.

Τὴν νηπιάζουσαν φύσει, * καὶ ὑπὲρ φύσιν Μητέρα * ἀναδειχθεῖσαν τοῦ Θεοῦ, * εὐφημήσωμεν ὕμνοις· * ἐν τῷ Ναῷ τῷ νομικῷ, * Κυρίῳ γὰρ σήμερον * προσφέρεται, * εἰς ὀσμὴν εὐωδίας * τῶν Δικαίων, * ὡς καρπὸς πνευματικός.

Σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, * τῇ Θεοτόκῳ προσφόρως * ἀναβοήσωμεν πιστοί· * Χαῖρε πάγκαλε Νύμφη· * χαῖρε νεφέλη φω-

τεινή,* ἐξ ἧς ἡμῖν ἔλαμψεν * ὁ Κύριος, τοῖς ἐν σκότει ἀγνοίας * καθημένοις· * χαῖρε πάντων ἡ ἐλπίς.

Ὕμνον ἐπάξιον, πᾶσα * τῇ Θεοτόκῳ ἡ κτίσις,* σὺν τῷ Ἀγγέλῳ Γαβριὴλ * ἀνακράζει, βοῶσα· * Χαῖρε ἡ Μήτηρ τοῦ Θεοῦ,* δι ἧς ἐλυτρώθημεν,* Πανάμωμε,* τῆς ἀρχαίας κατάρας,* γεγονότες * ἀφθαρσίας κοινωνοί.

Ἡ τῶν Ἁγίων Ἁγία,* καὶ Θεομήτωρ Μαρία,* ταῖς ἱκεσίαις σου Ἁγνή,* ἐλευθέρωσον ἡμᾶς * ἐκ τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ,* καὶ πάσης αἱρέσεως * καὶ θλίψεως,* τοὺς πιστῶς προσκυνοῦντας * τὴν εἰκόνα * τῆς ἁγίας σου μορφῆς.

Τῶν Χερουβὶμ ὑπερτέρα,* τῶν Σεραφὶμ ἀνωτέρα,* καὶ πλατυτέρα οὐρανῶν * ἀνεδείχθης Παρθένε,* ὡς τὸν ἀχώρητον παντί,* ἐν μήτρᾳ χωρήσασα * Θεὸν ἡμῶν,* καὶ τεκοῦσα ἀφράστως· * ὃν δυσώπει * ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχή μου,* τῆς Τρισυποστάτου,* καὶ ἀδιαιρέτου * Θεότητος τὸ κράτος.

Τὴν Τρισυπόστατον φύσιν,* καὶ ἀδιαίρετον δόξαν,* τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ,* ὑμνουμένην ἀπαύστως,* ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς.* Τριάδα ἀχώριστον * δοξάσωμεν,* σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα,* καὶ τὸ Πνεῦμα * προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεγάλυνον ψυχή μου,* τὴν τιμιωτέραν,* καὶ ἐνδοξοτέραν,* τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν * τοὺς καταφεύγοντας πίστει,* καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς * τὸν Υἱόν σου Παρθένε * Θεογεννῆτορ, ὡς Θεὸν * τοῦ κόσμου καὶ Κύριον * ἱκέτευε,* ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθῆναι,* καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία.

» Μυστήριον ξένον,* ὁρῶ καὶ παράδοξον· * οὐρανὸν τὸ σπήλαιον· *
» θρόνον Χερουβικὸν * τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον· *
» ἐν ᾧ ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος,* Χριστὸς ὁ Θεός,* ὃν ἀνυμνοῦντες
» μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἣν πάλαι προκατήγγειλε,* τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος,* στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα,* καὶ ἀλατόμητον ὄρος,* Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα,* πιστῶς ἀνευφημήσωμεν·* σήμερον γὰρ εἰσάγεται * εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων,* ἀνατραφῆναι Κυρίῳ.

Ἐκ τρίτου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος ά. **Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.**

Λαμπαδηφόροι παρθένοι, * τὴν Ἀειπάρθενον φαιδρῶς ὁδοποιοῦσαι,* προφητεύουσιν ὄντως * ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· * ναὸς γὰρ Θεοῦ * ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα;* πρὸς τὸν Ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, * νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Ἐπαγγελίας ἁγίας * καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεής,* ἡ Θεοτόκος ὄντως * ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ,* ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἣ εὐσεβῶς * προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ,* τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ,* συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα,* Παρθένε, ἄρτῳ πιστῶς,* ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου,* ἀπεκύησας κόσμῳ * ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· * ᾧ ὡς ναὸς * ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος,* προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς,* νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη * τοῦ θεοδόχου Ναοῦ· * τὸν γὰρ ναὸν τοῦ πάντων * Βασιλέως καὶ θρόνον, * σήμερον ἐν δόξῃ * ἔνδον λαβὼν,* Ἰωακεὶμ ἀνατίθεται,* ἀφιερώσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ * ἐκλεχθεῖσαν, εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν, Ἦχος β΄. Λέοντος Μαΐστορος.

Σήμερον * τῷ Ναῷ προσάγεται,* ἡ πανάμωμος Παρθένος, εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ,* καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ· * Σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα,* ὡς τριετίζουσα δάμαλις,* εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται· * Ταύτῃ ἐκβοήσωμεν * ὡς ὁ Ἄγγελος· * Χαῖρε * μόνη ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικὰ, καὶ τῶν Κανόνων, ἡ γ΄. καὶ ς΄. Ὠδή.

Κοινωνικόν, **Ποτήριον σωτηρίου.**

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον, ὅτι ἡ παροῦσα Ἑορτὴ, διὰ τὴν ἐνεστῶσαν νηστείαν, ἑορτάζεται πέντε μόνον ἡμέρας, ἀπὸ τῆς σήμερον δηλαδὴ, μέχρι τῆς κέ. τοῦ παρόντος μηνὸς, καθ' ἣν ἀποδίδοται.

ΤΗ ΚΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ἀπφίας, Ἀρχίππου, καὶ Ὀνησίμου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Καικιλίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ Οὐαλεριανοῦ καὶ Τιβουρτίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος! * προϋπογράφεται νῦν * τὸ ἐσόμενον ἄῤῥητον, * ἐν συμβόλοις σήμερον * ὁρατοῖς τὰ νοούμενα· ἡ φῶς γὰρ κόσμῳ * θεῖον ἐκλάμψουσα, * νυμφαγωγεῖται * πρὸς Ναὸν ἔνθεον * ἣν εὐφημήσωμεν, * ὡς ναὸν Θεότητος * ὑπερφυῆ, * ἅγιον ἀείφωτον, * τοῦ φωτοδότου Χριστοῦ.

Ὄντως ἀπαρχὴν εὐπρόσδεκτον, * Ἰωακεὶμ ὁ σοφός, * σὺν τῇ Ἄννῃ προσήνεγκαν * τῷ καταξιώσαντι, * θεῖον δοῦναι καρπὸν αὐτοῖς, * καὶ Θεόπαιδα * κόρην Μαρίαν σαφῶς, * δι' ἧς τῆς λύπης * ἐλύθη ὄφλημα· * ἣν ἀνυμνήσωμεν * εὐσεβῶς γηθόμενοι· * τῆς γὰρ χαρᾶς * πρόξενος γεγένηται, * παντὶ τῷ κόσμῳ αὐτή.

Δεῦτε μυστικῶς συνδράμωμεν, * καὶ προεξάρξωμεν νῦν * ταῖς λαμπάσι τῆς πίστεως, * καταλαμπρυνόμενοι, * τῆς Παρθένου τὴν πρόοδον· * Ναὸν Θεοῦ γὰρ * δόξῃ εἰσέρχεται, * προμνηστευθεῖσα * σαφῶς τῷ Πνεύματι· * ἧς ἑορτάσωμεν * τὴν τερπνὴν πανήγυριν * θεοπρεπῶς, * πάντες εὐωχούμενοι, * ἐν τῇ Εἰσόδῳ αὐτῆς.

Καὶ τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα * τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς, * ἔνδοξε Φιλῆμον ὑπάρχων, * οἶνον ἀπέσταξας * θείας ἐπιγνώσεως, * ταῖς ἐν ὀδύνῃ ψυχαῖς, * καὶ καρδίας ἐπεύφρανας * τὰς σκυθρωπαζούσας, * πλάνης ἀμαυρότητι, * περικειμένας τε * ζόφον * τῆς εἰδωλομανίας· * ὅθεν γηθοσύνως τὴν μνήμην, * σοῦ τὴν θεαυγῆ πανηγυρίζομεν.

Πόλις τῶν Γαζαίων σε τιμᾷ, * φῶς τῆς ἐπιγνώσεως, Μάκαρ, * διὰ σοῦ βλέψασα· * ἡ Κολασσαέων δὲ * τὸ θεῖον σῶμά σου, * ὥσπερ ὄλβον κατέχουσα, * τρυγᾷ τὰς ἰάσεις, * καὶ τὴν ἀναβλύζουσαν * χάριν ἑκάστοτε· * ὅθεν, * ἐκτελεῖ σου τὴν μνήμην * περισωζομένη κινδύνων, * ἔνδοξε Φιλῆμον τῇ πρεσβείᾳ σου.

Πίστει * σὺν Ἀπφίᾳ τῇ σεμνῇ, * Ἄρχιππον σοφὸν ἱεράρχην * ἀνευφημήσωμεν, * μέλποντες Φιλήμονα, * καὶ τὸν Ὀνήσιμον, * ἱεροὺς

θεοκήρυκας,* σεπτοὺς διδασκάλους,* πλάνην τὴν πολύθεον * τοὺς ἐκριζώσαντας * λόγῳ,* καὶ φυτεύσαντας πᾶσι * γνῶσιν ἀληθείας. καὶ τούτων * εὐσεβῶς τὴν μνήμην ἑορτάσωμεν.

Δόξα, Τῶν Ἀποστόλων, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε συμφώνως, ἀνυμνήσωμεν * τοὺς αὐτόπτας τοῦ Λόγου,* καὶ μύστας τῶν θαυμάτων αὐτοῦ,* Φιλήμονα καὶ Ὀνήσιμον,* Ἀπφίαν καὶ Ἄρχιππον,* τοὺς Ἀποστόλους Χριστοῦ· * Χαίρετε,* ἐκβοῶντες αὐτοῖς,* τῆς οἰκουμένης φωστῆρες,* Κολασσαέων πρόβολοι. * Χαίρετε, * Ἀγγέλων ὁμοδίαιτοι, * οἱ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων * ἀνδρικῶς καταστρεψάμενοι,* καὶ Χριστὸν Σωτῆρα κηρύξαντες. * Διό,* ὡς παριστάμενοι τῷ θρόνῳ τῆς Ἁγίας Τριάδος,* πρεσβεύσατε * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ά.

Ἀγαλλιάσθω σήμερον * ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν,* καὶ αἱ νεφέλαι * εὐφροσύνην ῥανάτωσαν,* ἐπὶ τὰ λίαν παράδοξα * μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * ἰδοὺ γὰρ ἡ πύλη * ἡ κατὰ Ἀνατολὰς βλέπουσα,* ἀποκυηθεῖσα * ἐκ στείρας ἀκάρπου,* ἐξ ἐπαγγελίας,* καὶ τῷ Θεῷ ἀφιερωθεῖσα εἰς κατοίκησιν,* σήμερον ἐν τῷ Ναῷ * ὡς ἄμωμος προσφορὰ προσάγεται. * Ἀγγαλλιάσθω ὁ Δαυϊδ,* κρούων τὴν κινύραν· * Ἀπενεχθήσονται φησί,* τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς,* αἱ πλησίον αὐτῆς * ἀπενεχθήσονται· * ἔσω ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Θεοῦ,* ἔνδον τοῦ ἱλαστηρίου αὐτοῦ,* ἀνατραφῆναι εἰς κατοίκησιν,* τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς * ἀῤῥεύστως γεννηθέντος,* εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, εἰ βούλει, εἰπὲ Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας Καικιλίας.

Ἦχος δ'. **Ἔδωκας σημείωσιν.**

Σῶμα ἀκηλίδωτον,* καὶ λογισμὸν ἀπαράδεκτον * ἡδονῶν διετήρησας,* καὶ νύμφην ἀκήρατον,* τῷ πεποιηκότι * σεαυτὴν προσῆξας,* πεποικιλμένην ἱερῶς * τῷ μαρτυρίῳ * Ἀειμακάριστε· * διό σε προσελάβετο * πρὸς φωτεινότατον θάλαμον,* καὶ νυμφῶνα ἀκήρατον,* Καικιλία πανεύφημε.

Ῥόδοις ἡδυπνόοις σε * εὐωδιάσας ὁ Κύριος,* αἰσθητῶς, Σεμνοπάρθενε,* ζωγρεῖ μεσιτείᾳ σου * ἀδελφῶν δυάδα,* ἐνοσφρησαμένην * τούτων εὐχῇ σου ἐκτενεῖ· * ὅθεν λιπόντες * δυσῶδες σέβασμα * τῆς πλάνης, ἠξιώθησαν * τοῦ ἐκ Παρθένου νεάνιδος,* μύρου θείου δι' ἄφατον * κενωθέντος χρηστότητα.

Πλούτου καταφρονήσας,* τὸν ἐπουράνιον στέργουσα· * καὶ μνηστῆρος ἠλόγησας,* παρθένων ἐν τάγμασι * σεαυτὴν πανσόφως * ἀριθμησαμένη· * καὶ προσενήνοχας σαυτήν,* τῷ οὐρανίῳ *

νυμφίῳ, Πάνσεμνε,* ἀθλήσασα στεῤῥότατα,* καὶ τὴν ὀφρὺν τοῦ ἀλάστορος * ἀνδρικῶς συμπατήσασα,* ἀθλητῶν τὸ ἀγλάϊσμα.

Εἰ δὲ μή, τὰ παρόντα τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ψαλμικῶς * τὰ στίφη τῶν παρθένων,* ἀνάψαντα λαμπάδας, φαιδρῶς ὁδοποιοῦσι,* τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ὄρος τὸ νοητόν,* τὴν τράπεζαν τὴν θείαν,* τὴν γέφυραν τὴν στάμνον,* Προφῆτα ὑποδέχου,* τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Πύλας τοῦ ἱεροῦ * διάρας, Ζαχαρία * Προφῆτα ὑποδέχου,* Θεοῦ τὴν θείαν πύλην,* τὴν μόνην Ἀειπάρθενον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον * τῷ ναῷ προσάγεται,* ἡ πανάμωμος Παρθένος,* εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ,* καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. * Σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα,* ὡς τριετίζουσα δάμαλις,* εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται. * Ταύτῃ ἐκβοήσωμεν,* ὡς ὁ Ἄγγελος. * Χαῖρε μόνη * ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι ἅγιοι.

Δόξα, καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Ἦχος β'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Αἰνέσατε παρθένοι,* καὶ μητέρες ὑμνήσατε,* λαοὶ δοξολογεῖτε,* ἱερεῖς εὐλογήσατε,* τὴν ἄχραντον Μητέρα τοῦ Θεοῦ· * σαρκὶ γὰρ νηπιάζουσα Ναῷ τῷ τοῦ Νόμου προσηνέχθη,* ὥσπερ ναὸς Κυρίου ἁγιώτατος. * Διὸ ἑορτὴν πνευματικὴν * τελοῦντες, ἀνακράξωμεν· * Χαῖρε Παρθένε δόξα * τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Δαυῒδ προοδοποίησον * ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ,* καὶ χαίρων ὑπόδεξαι * τὴν Βασιλίδα ἡμῶν,* καὶ ταύτῃ ἐκβόησον· * Εἴσελθε,* ἡ Κυρία * εἰς ναὸν Βασιλέως· * εἴσελθε,* ἧς ἡ δόξα * κεκρυμμένως νοεῖται· * ἐξ ἧς μέλι καὶ γάλα μέλλει πηγάσειν * πᾶσι τὸ φῶς ὁ Χριστός.

Εἶτα λέγεται εἷς Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἀποστόλων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χριστὸν φιλοῦντα δοξάσω σε, Φιλῆμον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β. Δεῦτε λαοί.

Χοροβατῶν * χαρμονικῶς τὰ οὐράνια,* Ἱερουργέ, σκηνώματα,* χάριν παράσχου μοι,* τὴν ἁγίαν σου μνήμην * ἐνθέως ἀνυμνοῦντι· * σὺ γὰρ δεδόξασαι.

Ῥείθροις τῶν σῶν * λόγων καρδίας κατήρδευσας,* καὶ γεωργεῖν οὐράνια,* μάκαρ, νοήματα * παρεσκεύασας πίστει,* Ἀπόστολε Φιλῆμον,* ἀξιοθαύμαστε.

Ἱερουργῶν * τὸ ἱερὸν Εὐαγγέλιον,* ταῖς ἀστραπαῖς τοῦ Πνεύματος * ψυχὰς ἐφώτισας,* λυτρωσάμενος σκότους * τῆς εἰδωλομανίας,* σοφὲ Ἀπόστολε. Θεοτοκίον.

Σὲ προφητῶν * πάλαι ὁ θεῖος κατάλογος,* πολυειδέσιν, Ἄχραντε,* συμβόλοις πόῤῥωθεν * προεχάραξεν ὄντως,* τὴν μόνην τὸν Δεσπότην * ἀποκυήσασαν.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Χριστὸς γεννᾶται

Χριστοῦ πανάγιον τέμενος,* Χριστοῦ φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα,* Χριστοῦ ναὲ καθαρώτατε,* ἔνδοξε Καικιλία,* Μάρτυς σεμνή,* ταῖς σαῖς ἱκεσίαις,* φωταγώγησον ἡμᾶς,* τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Χριστοῦ τὸ κάλλος ποθήσασα,* Χριστοῦ κραταιωθεῖσα τῷ ἔρωτι,* Χριστοῦ προσταγαῖς πιθήσασα,* κόσμῳ καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ,* Μάρτυς σεμνή,* πᾶσιν ἐνεκρώθης,* καὶ ζωῆς τῆς αἰωνίου κατηξίωσαι.

Ψυχὴν ἀμόλυντον φέρουσα,* καὶ σῶμα καθαρὸν καὶ ἁγνότατον,* Χριστῷ τῷ Θεῷ νενύμφευσαι, ἄμωμόν σε τηροῦντι * καὶ καθαράν,* Μάρτυς εἰς αἰῶνας,* εἰς νυμφῶνα νοητόν,* θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι, Κόρη πανάμωμε,* παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου,* τὸν σὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε * Κύριον καὶ Δεσπότην· * ὃν ἐκ τῶν σῶν,* Πάναγνε, αἱμάτων * ἐσωμάτωσας ἡμῖν * προσομιλήσαντα.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Τὰ πάθη τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἀνάστασιν * κηρύττων, ἀνέστησας ὡς ἐκ τάφου,* ἀπιστίας καὶ νεκρώσεως * τοὺς ἀνθρώπους,* Φιλῆμον ἀξιάγαστε.

Ὀνήσιμον τὸν θεῖον καὶ Φιλήμονα,* Ἀπφίαν καὶ Ἄρχιππον τοὺς ἀστέρας,* τοὺς φωτίζοντας τὰ πέρατα,* ἱεραῖς νῦν * ᾠδαῖς εὐφημήσωμεν.

Νοὸς τὸ ὀπτικὸν ἀνακαθάραντες,* τῆς θείας ἐτύχετε θεοπτίας,* καὶ καρδίας ἐπεστρέψατε * πλανωμένας,* πρὸς γνῶσιν, Ἱερώτατοι.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσα καθαρὰ καὶ παναχήρατος,* ἐδέξω ἐν μήτρᾳ τὸν Θεὸν Λόγον,* τὸν καθάραντα τὴν φύσιν ἡμῶν,* ῥυπωθεῖσαν,* Παρθένε, ἀτοπήμασιν.

Τῆς Μάρτυρος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τὸν ἐκ τῆς Παρθένου * σαρκωθέντα ἀφράστως Χριστὸν τὸν Θεὸν,* καθαρωτάτῃ διανοίᾳ * ἐκζητοῦσα ἐβόας * αὐτῷ· Σοῦ ὀπίσω Δέσποτα * προσεκολλήθην, καὶ σοῦ τῇ στοργῇ * ψυχήν μου συνέδησα.

Ἔχουσα παστάδα * ἐπουράνιον, προῖκά τε μένουσαν,* τῆς ἐπιγείου ὡς προσκαίρου * καὶ φθαρτῆς Καικιλία * ἁγνὴ Μάρτυς, καταφρόνησας,* τὴν παρθενίαν τηροῦσα Χριστῷ,* ἄσπιλον ἀμείωτον.

Ἔρωτι ἀΰλῳ,* τοὺς ἐνύλους ἐμάρανας ἔρωτας, καὶ τὸν μνηστῆρα ζωῤῥύτοις * καὶ πανσόφοις σου λόγοις,* σὺν σοὶ παρθενεύειν ἔπεισας· * μεθ' οὗ συνήφθης Ἀγγέλων χοροῖς,* Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἡ ἀγεωργήτως ὡς κατάκαρπος ἄμπελος, Ἄχραντε,* καὶ συλλαβοῦσα καὶ τεκοῦσα * τὸν ἀκήρατον βότρυν,* Χριστὸν, οἶνον ἀποστάζοντα * θεογνωσίας, αὐτὸν ὡς Θεὸν * αἴτησαι σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων,* ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀῤῥεύστως Υἱῷ,*
» καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου,* σαρκωθέντι ἀσπόρως * Χριστῷ
» τῷ Θεῷ βοήσωμεν· * Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν,* ἅγιος εἶ
» Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Φιλήμονος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῷ ἀρότρῳ τοῦ λόγου * καλλιεργῶν,* χερσωθείσας καρδίας,* Ἱερουργὲ,* τὴν θείαν ἐπίγνωσιν * γεωργεῖν παρεσκεύασας· * καὶ καθελὼν τεμένη * εἰδώλων, ἀνήγειρας * ἐκκλησίας μάκαρ,* εἰς δόξαν τοῦ Κτίστου σου· * ὅθεν συνελθόντες,* τὴν ἁγίαν σου μνήμην,* Φιλῆμον, δοξάζομεν * ἱερῶς φωτιζόμενοι, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τῆς Ἁγίας Καικιλίας.

Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Νυμφίον ἀληθῶς * τὸν Χριστὸν κεκτημένη,* νυμφίου σαρκικοῦ * ἐβδελύξω τὸν πόθον· * καὶ τοῦτον προσενήνοχας * τῷ Θεῷ διὰ πίστεως,* ἐναθλήσαντα * σὺν σοὶ στεῤῥῶς Καικιλία,* καὶ τὸν στέφανον * ἀπολαβόντα τῆς νίκης· * μεθ' οὗ ἡμῶν μέμνησο.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Δικαίων ὁ καρπὸς,* Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης,* προσφέρεται Θεῷ * Ἱερῷ ἐν ἁγίῳ,* σαρκὶ νηπιάζουσα,* ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς

ἡμῶν· * ἣν εὐλόγησεν * ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας· * ταύτην ἅπαντες * οἱ γηγενεῖς, μετὰ πόθου * πιστῶς μακαρίσωμεν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ δʹ. Ὑμνῶ σε,* ἀκοῇ.

Ἱστίῳ * τοῦ Σταυροῦ πτερούμενος,* διεπέρασας ἀχειμάστως,* τὸ χαλεπὸν πέλαγος * τῶν πειρασμῶν τοῦ βίου, Μάκαρ, πολλοὺς * κυβερνήσας θαλαττεύοντας * πρὸς σωτηρίας ὅρμον, θείᾳ χάριτι.

Λαμπτῆρας * φωταυγεῖς προβάλλεται,* θεία πόλις Κολασσαέων,* τὸν ἱερὸν Ἄρχιππον,* Φιλήμονά τε καὶ Ἀπφίαν σαφῶς,* Ὀνήσιμον τὸν ἔνδοξον,* φωταγωγοῦντας κόσμου τὰ πληρώματα.

Ὁ θεῖος,* ποταμὸς ἀνέβλυσε * τῆς καρδίας σου, Θεοῤῥῆμον,* καὶ ποταμοὺς ἔστησε,* καὶ ῥεύματα τῆς ἀθείας· ψυχὰς * ἐκτακείσας δὲ τῷ καύσωνι * τῆς ἀγνωσίας, ἤρδευσεν ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε * ἀληθῶς Πανύμνητε,* ὑπερύμνητον Θεὸν Λόγον * ὑπερφυῶς τέξασαν,* καὶ δέομαι· Τῆς ταπεινῆς μου ψυχῆς * τὰ νοσήματα θεράπευσον,* ὡς ἀγαθὴ ὑπάρχουσα Θεόνυμφε.

Τῆς Μάρτυρος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης.

Ἄγγελος φωτός σοι παρεστὼς,* καὶ φύλαξ δεδομένος σοι,* φωτί σε θείῳ κατελάμπρυνε,* ῥυόμενος ἐκ παντὸς * ἐναντίου, ἔνδοξε,* ἄφθορον ἁγνὴν διατηρῶν τε * εὐαρεστοῦσαν Χριστῷ,* πίστει Καικιλία καὶ χάριτι.

Θείαις σου πεισθεὶς ταῖς διδαχαῖς,* εἰδώλων τὸ βαθύτατον,* ὦ Καικιλία, σκότος ἔλιπε,* Βατίσματι θεουργῷ * προσελθὼν γηθόμενος,* Οὐαλεριανὸς ὁ γενναιόφρων· * καὶ φωτισθεὶς τὴν ψυχὴν,* φέγγος μαρτυρίου ἀπήστραψε.

Θάλαμον θαλάμου καθαρὸν,* ἠλλάξω τὸν οὐράνιον * τοῦ ἐπιγείου, ἀξιάγαστε· * εἰς ὃν οἰκεῖς ἐν χαρᾷ,* παρθενίας κάλλεσι, καὶ μαρμαρυγαῖς ταῖς τῆς ἁγνείας * ἠγλαϊσμένη φαιδρῶς,* Μάρτυς Καικιλία θεόνυμφε.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος Σὲ Παρθένε Ἀαρὼν,* ἀνίκμως ἐκβλαστήσασα * προεξεικόνισεν, ἀνθήσασαν * τὸν φυτουργὸν τοῦ παντός· * ὃν δυσώπει πάντοτε,* πάντων εὐσεβῶν ταῖς διανοίαις,* τὸν φόβον τὸν ἑαυτοῦ * Δέσποινα φυτεῦσαι πανάμωμε.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ εʹ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Νενοσηκότας ὁρῶν,* τῇ σηπεδόνι τῶν δεινῶν, ἔνδοξε,* τῷ δραστικῷ λόγῳ σου ἰάσω,* Φιλῆμον, τῆς ποτὲ * εἰδωλομανίας,* σφοδρῶς κινδυνεύοντας.

Τὰς οὐρανίους ὁδοὺς,* τοῖς πλανηθεῖσι χαλεπῶς ἔδειξας, ὡς

ἀπλανὴς ὁδηγός, Φιλῆμον,* καὶ μόνην τὴν ὁδόν,* Χριστὸν ἀγαπῆσαι,* ὁσίως ὡδήγησας.

Ἄγει φαιδρὰν ἑορτήν,* Κολασσαέων ἡ σεπτὴ σήμερον,* περιχαρῶς Χριστοῦ Ἐκκλησία,* τὸν θεῖον Ἄρχιππον,* καὶ τὸν θεηγόρον * τιμῶσα Φιλήμονα.

Θεοτοκίον.

Δέσποινα σῶσον ἡμᾶς,* χειμαζομένους χαλεπῷ κλύδωνι,* τῶν πειρασμῶν καὶ τῶν ἀνημέρων * Βαρβάρων ἐκδρομαῖς,* καὶ ταῖς τῶν Δαιμόνων * δειναῖς ἐπιθέσεσιν.

Τῆς Μάρτυρος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Λουτρόν σου τὸ θεῖον,* Οὐαλεριανέ,* ἐκζητοῦντος ὡράθη σοι Ἄγγελος,* τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν σου * φωτίζων, ἱερῶν * λογίων ἀναπτύξει,* καὶ πείθων οὐρανίαις * συναφθῆναι χορείαις,* ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνισάμενον.

Τηροῦσι παρθένον * καὶ σῶμα καὶ νοῦν,* συνδουμένοις τε θείῳ ἐν Πνεύματι,* στεφάνους ὁρατοὺς ὑμῖν * ἀπέστειλε Χριστός,* ἐκ ῥόδων ἡδυπνόων· * αὐτοῦ γὰρ εὐωδία * καὶ τῆς πίστεως ὄντως,* Πανευκλεέστατοι γεγόνατε.

Δυσώδη Τιβούρτιε * πλάνην λιπών,* ἀντελάβου ὀσμῆς θείας γνώσεως,* καὶ τρίβον τὴν ἀπάγουσαν * ζωὴν πρὸς ἀληθῆ,* προθύμως ἐπορεύθης,* πιστεύσας ὁλοψύχως* τῇ Τριάδι, καὶ ταύτης * ὑπεραθλήσας προθυμότατα.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἀγγέλων,* Παρθένε ἁγνή,* ὑπερέχουσα ὤφθης, κυήσασα * βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον,* Θεὸν Ἐμμανουήλ,* βροτοὺς ἐπουρανίους * αὐτοῦ τῇ καταβάσει * ἐργαζόμενον, Κόρη,* δι' εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ϛ. Ἐν ἀβύσσῳ.

Οὐρανὸς ὤφθης πᾶσι, φθεγγόμενος * δόξαν τὴν σωτήριον,* τοῦ σὲ δοξάσαντος * καὶ Μαθηταῖς συντάξαντος * Ἑβδομήκοντα, Μάκαρ πανόλβιε.

Ξενωθεὶς τῆς πατρίδος τῷ ξένῳ σου * λόγῳ, ξενωθέντας * Θεοῦ ἐσαγήνευσας,* καὶ τῆς Σιὼν οἰκήτορας,* Ἱεράρχα Φιλῆμον ἀνέδειξας.

Ἀρεταῖς ἱεραῖς ἀπαστράπτουσα,* καὶ περιφανῶς τὸν Θεὸν * θεραπεύσασα,* πρὸς οὐρανοὺς ἀνέδραμες,* σὺν Ἀγγέλοις Ἀπφία χορεύουσα.

Θεοτοκίον.

Σωματοῦται ὁ Λόγος ἐν μήτρᾳ σου,* καὶ δι' εὐσπλαγχνίαν * γνωρίζεται ἄνθρωπος,* ἵνα Θεὸν τὸν ἄνθρωπον * ἀπεργάσηται, Κόρη πανάμωμε.

Τῆς Μάρτυρος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Χεῖρας πρὸς Θεὸν * προθύμως ἐπάραντες,* τοὺς εἰδωλικοὺς * ναοὺς κατέῤῥαξαν,* καὶ συνέτριψαν,* καὶ βυθῷ ἀπωλείας παρέπεμψαν * τῶν δαιμόνων τὰς ἐπάρσεις οἱ στεῤῥότατοι· * νίκης * ὅθεν ἐκομίσαντο,* εὐπρεπῆ καὶ φαιδρὰ διαδήματα.

Ἄρνες λογικοὶ * ὑπάρχοντες, ἅγιοι, * θηρίων ὁρμὰς * οὐκ ἐπτοήθητε,* οὐκ ἐνείματε * ἀλογώτατον σέβας τοῖς δαίμοσιν,* οὐ θυσίαν προσηνέγκατε ὀλέθριον· * μᾶλλον * ἑαυτοὺς δὲ, θύματα * καθαρὰ τῷ Θεῷ προσηγάγετε.

Πόθος σε Θεοῦ,* καὶ ἔρως ἐγκάρδιος,* καὶ θεία στοργὴ * ὅλην ἀνέφλεξε,* καὶ εἰργάσατο * μετὰ σώματος, Ἔνδοξε, Ἄγγελον· * ὑποκλίνεις γὰρ αὐχένα προθυμότατα * ξίφει,* καὶ τὴν γῆν τοῖς αἵμασι,* καὶ ψυχῇ τὸν ἀέρα ἡγίασας.

Θεοτοκίον.

Ἔστη μέχρι σοῦ,* Παρθένε, ὁ θάνατος· * ζωὴν γὰρ Χριστὸν * ἐκυοφόρησας,* τὸν δωρούμενον * καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοῖς πιστεύουσι,* τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀγαλλίασιν· * τοῦτον * Παναγία αἴτησαι,* λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν,* ἔμβρυον ἀπήμεσεν,* ἐνάλιος θὴρ,* οἷον
» ἐδέξατο· * τῇ Παρθένῳ δὲ * ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα
» λαβὼν,* διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· * ἧς γὰρ * οὐχ ὑπέστη
» ῥεύσεως,* τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Καικιλίας.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὴν νυμφευθεῖσαν τῷ Χριστῷ * ἑκουσίως,* καὶ στολισθεῖσαν ἀρεταῖς * τὴν καρδίαν,* θεοπρεπῶς ὑμνήσωμεν Πιστῶν ἡ πληθύς· * αὕτη γὰρ κατήσχυνεν * Ἀλμακίου τὸ θράσος,* λάμψασα ὡς ἥλιος,* μέσον τῶν ἐκζητούντων· * καὶ μετὰ ταῦτα ὤφθη τοῖς ἐν γῇ * στήριγμα θεῖον,* τὴν πίστιν κρατύνασα.

Ὁ Οἶκος. Τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἀρχὴ ἐλπίδος ἀγαθῆς * ἐδόθη τοῖς Ἁγίοις,* ἐξαίρετα τὸ πράττειν,* κατάπληκτα μεγάλα,* ἅπερ καὶ θαύματα ἐστὶ * θαυμάζεσθαι ἀξίως· * μεθ' ὧν καὶ τὴν τῆς παρθένου * Καικιλίας ἀρετὴν * καὶ ἄσπιλον λαμπρότητα,* πῶς ἀπεκδυσαμένη τὸν ἄρχοντα * ἔφυγε τοῦ σκότους· * καὶ δραμοῦσα πρὸς τὴν πάλην * τοῦ ἐχθροῦ, ἔστη ἐῤῥωμένη * ἀπτοήτως· * καὶ ἡμεῖς,* τοῦ θαύματος τούτου * γεγονότα ἀληθῆ * πράγματα, φῶμεν· * πῶς διὰ Χριστὸν * ἐπτέρνισε τὸν Βελίαρ,* τὴν πίστιν κρατύνασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Φιλήμονος, Ἀρχίππου, Ἀπφίας καὶ Ὀνησίμου, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχοι.

Χριστοῦ καλοῦντος, ὤφθητε δρόμῳ ξένῳ,
Χριστοῦ μαθηταὶ, δραμόντες πρὸς τὴν κλῆσιν.
Εἰκάδι δευτερίῃ Φιλήμονα ἔνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Καικιλίας, Οὐαλεριανοῦ, καὶ Τιβουρτίου.

Στίχ. Λουτροῦ φέρεις ἔκκαυσιν ὦ Καικιλία,
Λούῃ δὲ λουτρὸν αἵματος διὰ ξίφους.
Οὐαλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἅμα
Κτείνει ξίφος, βάλλοντας ὕβρεσι πλάνην.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὡραῖοι οἱ σοὶ * ἐχρηματίσαν σεπτοὶ, * Φιλῆμον, πόδες, * τρίβους συντόνως βηματίσαντες * Εὐαγγελίου, καὶ ἅπασι * τοῖς πολεμηθεῖσιν εἰρήνην * ἱερὰν καταγγέλλοντες, * καὶ τῶν Δαιμόνων τὰς ὁρμὰς * ὑποσκελίσαντες.

Σῶν λόγων φωτὶ,* τῶν Γαζαίων τὸ βαρὺ * σκότος ἠλάθη· * Ἱερουργὸς γὰρ ἱερώτατος * ἐν τούτοις γέγονας ἄριστα,* τοὺς πάντας ποιμάνας καὶ μέλπειν * ἐκδιδάξας, Ἀπόστολε· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν πρώτοις τῶν σῶν * ἐκοινώνησε καλῶν,* Γαζαίων πόλις· * αὐτῆς γὰρ ὤφθης καὶ πρωτόθρονος, * καὶ Ἱεράρχης σωτήριος, * ὡς ἱεροφάντης, Φιλῆμον, * ἐκβοᾷν προτρεπόμενος· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φιλήσας Χριστὸν * τὸν φιλήσαντα βροτοὺς * δι' εὐσπλαγχνίαν,* τοὺς τῇ φιλίᾳ τοῦ ἀλάστορος * μεμιτημένους τυγχάνοντας,* φίλους ἀπειργάσω, Φιλῆμον,* τοῦ Θεοῦ ἀναμέλποντας· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς ταπεινῶν,* καὶ λυχνία φωτεινὴ,* καὶ θεία τράπεζα,* ὄρος καὶ πύλη ἀδιόδευτος,* θρόνος Θεοῦ καὶ παλάτιον,* ῥάβδος Ἀαρών τε καὶ στάμνος,* χρυσαυγίζουσα πέφυκας,* Χριστὸν τὸ μάννα τῆς ζωῆς,* Παρθένε, φέρουσα.

Τῆς Μάρτυρος. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Τὴν κάμινον εἰς δρόσον Νεανίαι * εὐσεβῶς μετέβαλον· * δροσιζομένη δὲ λουτρῷ,* Καικιλία τοῦ Βαπτίσματος, * τὸ φλογίζον τοῦ λουτροῦ * ἔφερες ψάλλουσα· * Ὁ τῶν Πατέρων * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τιβούρτιος τὴν πλάνην, ἀπλανέσι * διδαχαῖς σου, Πάνσοφε,* καταλιπών, θείαν στολὴν * ἀφθαρσίας ἐπενδύεται,* καὶ Χριστοῦ τοῖς Ἀθληταῖς * συναριθμεῖται βοῶν· * Ὁ τῶν Πατέρων * Θεός, εὐλογητὸς εἶ. Τριαδικόν.

Τρισήλιον ἀκτῖνα ὑπερθέου,* Ἀθληταὶ Θεότητος * ὁμολογοῦντες εὐσεβῶς,* τὴν πολύθεον σκοτόμαιναν * ἐσκεδάσατε, φωστῆρες * χρηματίσαντες, * φωταγωγοῦντες * Πιστῶν τὰς διανοίας.

Θεοτοκίον.

Τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν κυησάσῃ * τὴν χαράν, Πανάχραντε,* καὶ τῆς ἀρᾶς πάντας ἡμᾶς * ῥυσαμένῃ μεσιτείᾳ σου,* ἀπειρόγαμε ἁγνὴ * τοὺς ἀναμέλποντας· * Ὁ τῶν Πατέρων,* Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν χαμίνῳ.

Λόγον ὡς λύχνον φαεινὸν * ἐπανάπτοντα, τῇ σῇ * καρδίᾳ φέρων,* τοὺς τὸ πρὶν ἐσβεσμένους,* καὶ ἐν σκοτίᾳ πολλῇ * κειμένους ἀγνωσίας,* Ἔνδοξε * πρὸς θεογνωσίας * ἐξήγειρας ἡμέραν.

Ἡ ἱερά σου πρὸς Θεὸν * ἐκδημία, ἱεραῖς * ἐμεγαλύνθη * προπομπαῖς Ἀποστόλων,* καὶ ἀσωμάτων Νόων· * ὧν ἔσχες ἐν γῇ τὸ πολίτευμα * ὡς ἱερομύστης,* Φιλῆμον θεηγόρε.

Μύρον ἡδύπνοον σαφῶς * ἀποστάξας ἱερῶν θαυμάτων, μάκαρ,* εὐωδίασας φρένας * καὶ λογισμοὺς εὐσεβεῖς,* καὶ πάθη δυσώδη * ἀπήλασας * τῶν ὑπερυψούντων * Χριστόν, σοφὲ Φιλῆμον.

Οἷα ἀστέρες φαεινοί,* στερεώματι ἀεὶ * τῆς Ἐκκλησίας * διαπρέπουσιν ἅμα, * Ἄρχιππος ὁ θαυμαστὸς * Ἀπφία, Φιλήμων, Ὀνήσιμος,* καὶ τὰς διανοίας * ἡμῶν φωταγωγοῦσι.

Θεοτοκίον.

Νέος Παράδεισος ἡμῖν * ἡ γαστήρ σου ἀληθῶς,* Ἁγνή, ὡράθη,* ζωῆς ξύλον βλαστάνων,* καὶ τοὺς θανέντας καρπῷ * τοῦ ξύλου, πάλιν πρὸς Παράδεισον * ζωοποιηθέντας εἰσάγων, Θεοτόκε.

Τῆς Μάρτυρος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Θείαις ἐπομβρήσεσι τῶν σῶν θαυμάτων,* τῶν παθῶν ἡμῶν ῥύπον ἐκπλύνεις,* τοὺς τακέντας καύσωνι * ἀλγηδόνων,* Μάρτυς σεμνή,* ἀναψύχεις Καικιλία πανᾳοίδιμε,* βοῶντας ἐν πίστει καὶ κραυγάζοντας· * Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζεούση τῇ προθυμίᾳ γενναιόφρον, * τὴν παφλάζουσαν εἰσῆλθες φλόγα· * οὐκ ἐφλέχθης ὅλως δέ,* ἀλλ' ἐξῆλθες * ὡς ἐκ λουτροῦ * ἀφθαρσίας Καικιλία, ἀναμέλπουσα * Χριστῷ τῷ τῶν ὅλων βασιλεύοντι· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θείου Οὐλεριανοῦ τὴν καρτερίαν * κατεπλάγησαν Ἀγγέλων δῆμοι· * ῥαβδισμοῖς γὰρ πάντοθεν,* καὶ νιφάσι * τῶν αἰκισμῶν * πιεζόμενος ὑπέφερε στεῤῥότατα,* συντρίβων ἐχθροὺς καὶ μέλπων ἄριστα· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην * τῆς Θεότητος ἔγνωμεν, Κόρη,* κιβωτὸν καὶ λυχνίαν,* θρόνον Θεοῦ,* καὶ παλάτιον καὶ γέφυραν μετάγουσαν * πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας· * Εὐλογείτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς ἡ δροσοβόλος * ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· * » οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο * φλέγει Νέους, * ὡς οὐδὲ πῦρ * τῆς » Θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδη νηδύν. * Διὸ ἀνυμνοῦντες ἀνα» μέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερ» υψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῶν Ἀποστόλων. Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεόν.

Ἱερωτάτῃ χορείᾳ * ἱερῶν Ἀποστόλων * ἐμπρέπων, κατοικεῖς τοὺς οὐρανοὺς * θείᾳ μεθέξει θεούμενος,* καὶ φωτὶ ἀπαστράπων * ἀῤῥήτῳ, καὶ χαρᾶς πνευματικῆς,* Ἱεράρχα Φιλῆμον, διηνεκῶς πληρούμενος.

Ὡς θαυμαστός σου ὁ τρόπος! * ὡς καλὸς ὡς ὡραῖος * ὁ βίος! ὡς περίδοξος ἡ σὴ * κοίμησις, μάκαρ Ἀπόστολε! * ὡς φαιδρὰ ἡ ἡμέρα! * ἐν ᾗ ἀπολιπὼν τὰ ἐπὶ γῆς,* οὐρανίων ἀψίδων * ἐπέβης ἀγαλλόμενος.

Σήμερον τέρπεται πᾶσα * ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία,* ἑόρτιον χαρὰν πνευματικῶς * συστησαμένη τῇ μνήμῃ σου· * ἣν ἀκλόνητον σῶζε,* ταῖς σαῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν,* εὐπροσδέκτοις πρεσβείαις, Φιλῆμον ἱερώτατε.

Ἡ τῶν λειψάνων σου θήκη,* ἰαμάτων σταγόνας * ἐκβλύζει τοῖς φοιτῶσιν ἱερῶς,* μάκαρ Φιλῆμον Ἀπόστολε· * καὶ νοσήματα παύει,* καὶ πάντων ἁγιάζει τὰς ψυχάς,* τῶν τὴν θείαν σου μνήμην * ἑορταζόντων πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις τὸν φέροντα πάντα,* καὶ τὸν τρέφοντα τρέφεις,* τὸν τρόπον τῆς λοχείας οὐδαμῶς * ἐπισταμένη, Πανάμωμε· * ὑπὲρ νοῦν σου τὸ θαῦμα,* Ἀγγέλους καταπλῆττον καὶ βροτούς,* τοὺς εἰδότας σε μόνην,* Παρθένον Θεομήτορα.

Τῆς Μάρτυρος. Τύπον τῆς ἁγνῆς.

Κῆπος * κεκλεισμένος πέφυκας,* πηγὴ ἐσφραγισμένη,* κάλλος ἀπόθετον,* νύμφη ἐκλεκτή,* φωτοειδὲς ἐνδιαίτημα,* εὐανθής τε καὶ θεῖος Παράδεισος,* θεόφρον Καικιλία,* τοῦ Βασιλέως τῶν Δυνάμεων.

Ὅρμον * γαληνὸν ἐφθάσατε,* τῆς εὐσεβείας φόρτον * ἐλλιμενίσαντες· * καὶ μαρμαρυγαῖς * τῆς Τρισηλίου Θεότητος * καταυγάζεσθε, θέσει θεούμενοι,* γενναῖοι Ἀθλοφόροι,* πανευκλεεῖς θεομακάριστοι.

Τριαδικόν.

Νέμοις * τοῖς πιστῶς αἰτοῦσί σε,* Πάτερ Υἱὲ καὶ Πνεῦμα,* Τριὰς ἀμέριστε,* θεῖον φωτισμόν,* ἁμαρτιῶν τε τὴν λύτρωσιν,* τῶν σοφῶν σου Μαρτύρων ἐντεύξεσιν,* ἵνα σε κατὰ χρέος * ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Θεοτοκίον.

Φέγγος * ἀστραπῆς τοῦ τόκου σου,* ἡ ἀπωσθεῖσα φύσις * ἡμῶν, Πανάμωμε,* εἶδε, καὶ νυκτὸς * ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται,* καὶ παθῶν τῆς σκοτώδους συγχύσεως· * διό σε ὡς αἰτίαν * τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον * τῆς ἁγνῆς λοχείας σου,* πυρπολουμένη βάτος * ἔδειξεν ἄφλεκτος· * καὶ νῦν καθ' ἡμῶν,* τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν * κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· * ἵνα σε Θεοτόκε,* ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἀπόστολοι δεικνύμενοι,* καὶ αὐτόπται τοῦ Λόγου,* Ἄρχιππε ἱερώτατε,* σὺν Ἀπφίᾳ Φιλῆμον,* καὶ Καικιλίᾳ Μάρτυρι,* ἱκεσίαν τῷ Κτίστῃ,* ὑπὲρ ἡμῶν προσάγετε * τῶν τελούντων ἐν πίστει,* τὴν ἱερὰν ὑμῶν μνήμην, λύσιν λαβεῖν πταισμάτων. * ὑμᾶς γὰρ προβαλλόμεθα * πρέσβεις πρὸς τὸν Δεσπότην.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄμωμος,* ἡ πανάγαθος Κόρη,* ἐν τῷ ναῷ εἰσάγεται * σήμερον παραδόξως· * καὶ ταύτης προπορεύονται * Ἀσωμάτων τάγματα,* καὶ τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι,* μετὰ πλήθους παρθένων· * ἣν ὁ θεῖος Ἱερεὺς * ἐνηγκαλίσατο χαίρων.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἀποστόλων τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος,* Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* εἰς τοῦ κόσμου ἅπαντα * τὰ πληρώματα,* ὥσπερ ἀκτῖνα πολύφωτον,* Φιλῆμον Ἀπόστολε,* ἐπαφῆκε, τὴν ἀχλὺν * τῆς κακίας ἐλαύνουσαν,* καὶ φωτίζουσαν * σκοτισθείσας καρδίας * ἀγνωσίᾳ,* καὶ παθῶν ἐπικρατείᾳ,* ἱεροκήρυξ πανόλβιε.

Καθαρὸν ἐνδιαίτημα * τῆς Τριάδος γεγένησαι,* ἀρετῶν λαμπρότητι * ὡραΐσασα * τὴν σὴν καρδίαν, ἀοίδιμε * Ἀπφία, καὶ λάμψασα * εὐσεβείας φωτισμόν,* τοῦ ἡλίου φαιδρότερον,* μυηθεῖσά τε * πᾶσαν μύησιν θείαν· * διὰ τοῦτο,* τῷ χορῷ τῶν Ἀσωμάτων* συνεπαγάλλῃ, θεόληπτε.

Σὺν τῷ θείῳ Φιλήμονι,* εὐφημήσωμεν Ἄρχιππον * τὸν ἱεροκήρυκα * καὶ Ὀνήσιμον,* ὡς Ἱεράρχας θεόφρονας,* μεγίστους ὡς Μάρτυρας,* Ἀποστόλων τοὺς σοφούς,* καὶ τῆς ἄνω λαμπρότητος* συμμετέχοντας,* καὶ τῷ θρόνῳ τῆς δόξης * παρεστῶτας,* καὶ ἡμῖν ἐξαιτουμένους * ἁμαρτημάτων συγχώρησιν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ΄. Τῆς Ἑορτῆς.

Σήμερον * ὁ Θεοχώρητος ναός,* ἡ Θεοτόκος * ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται,* καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται. * Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων * Ἅγια ἀγάλλονται,* καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων * μυστικῶς πανηγυρίζει· * μεθ' ὧν * καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον,* σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· * Χαῖρε Κεχαριτωμένη,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,* ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ἔνδον τοῦ ἱεροῦ,* Ἁγίαν τῶν Ἁγίων * τὴν Θεοτόκον οὖσαν,* ὦ Ζαχαρία δέχου * Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ῥίζης μὲν ἐκ Δαυῒδ * ἐβλάστησας, Παρθένε· * Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε * κομίζων σοι * ἐβόα. * Θεὸν δὴ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὖγε τῆς ἱερᾶς * καὶ θείας ξυνωρίδος,* Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· * ὑφ' ὧν Ἁγνὴ τεχθεῖσα,* προσήχθης νῦν τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Φῶς σε τὸ τριλαμπὲς * αὐγάσαν, Θεοτόκε,* ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης,* οὐράνιον τροφήν σοι,* ἐκπέμπει, μεγαλύνον σε.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν Ἀμφιλοχίου Ἐπισκόπου Ἰκονίου, καὶ Γρηγορίου τοῦ Ἀκραγαντίνων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρά.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου. Ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Γνώμην αὐτεξούσιον, καὶ λογισμὸν αὐτοκράτορα,* τῶν παθῶν κληρωσάμενος,* τῷ κρείττονι δέδωκας * νουνεχῶς, Παμμάκαρ,* τὴν ἡγεμονείαν * κατὰ τοῦ χείρονος, ζυγῷ * δικαιοτάτῳ,* Πάτερ, χρησάμενος· * ἐντεῦθεν ἐπιτήδειος * πρὸς θεοπτίαν γεγένησαι,* καὶ Θεοῦ κατανόησιν,* Ἱεράρχα θεόπνευστε.

Βρόχους διεσκέδασας,* καὶ τὰς ἐνέδρας διέλυσας * τῶν αἱρέσεων, Ὅσιε,* δογμάτων ὀρθότητι,* καὶ θεολογίᾳ * τῇ ἀκριβεστάτῃ,* καὶ τὴν διαίρεσιν φυγών,* καὶ τὴν κακίστην,* Πάτερ, συναίρεσιν· ἐν ὅροις δὲ διέμεινας * τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν Πίστεως,* καὶ Τριάδα ἐκήρυξας,* ἐν Μονάδι Θεότητος.

Τέχνῃ σοφισάμενος,* τὸν ἐπὶ γῆς βασιλεύοντα,* τὸν ἐκείνου παρέδραμες * υἱὸν ἀπροσκύνητον,* συνετῶς διδάσκων * ὡς ἀπροσκυνήτου * παροργωμένου τοῦ Υἱοῦ,* ἀγανακτήσει * Πατὴρ θερμότατα,* ὁ τοῦτον προαιώνιον * ἐκτετοκὼς ὑπὲρ ἔννοιαν,* ἀπαθῆ καὶ ἀσώματον,* ὡς αὐτὸς οἶδεν, Ὅσιε.

Καὶ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ ἱερὲ Γρηγόριε,* ἀπὸ σπαργάνων Θεῷ * ἀνετέθης κολλώμενος,* ἀνενδότοις νεύσεσι,* τῷ τὰ πάντα ποιήσαντι.* Καὶ δὴ πρὸς τούτου * καταλαμπόμενος,* παθῶν διέβης * νύκτα, καὶ ἤστραψας * φέγγος ἰάσεων,* καὶ θαυμάτων χάριτας, ἀποσοβῶν * ποικίλα νοσήματα,* καὶ πλάνης πνεύματα.

Πάτερ θαυμαστὲ Γρηγόριε,* φωτοφανείαις τὸν νοῦν * καθαρῶς ἀστραπτόμενος,* τῶν παθῶν ἐκοίμισας * πολυκύμαντον θάλασσαν,* καὶ ἀπαθείας περιϊπτάμενος * καθαρωτάταις * πτέρυξιν, ἔφθασας * ἔνθα τὸ ἄφραστον * κάλλος καὶ ἀμήχανον,* ὑπὲρ ἡμῶν * πάντοτε δεόμενος * τῶν εὐφημούντων σε.

Πάτερ Πατέρων Γρηγόριε,* ἱερωσύνης κανών,* σωφροσύνης εἰκόνισμα,* Μοναζόντων στήριγμα,* Ἐκκλησίας ἑδραίωμα, ἀγάπης λύχνος,* θρόνος αἰσθήσεως,* πηγὴ θαυμάτων,* καὶ γλῶσσα πύρι-

νος, * στόμα ἡδύλαλον,* σκεῦος θείου Πνεύματος,* καὶ νοητὸς * γέγονας Παράδεισος, Θεομακάριστε.

Δόξα, καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'.

Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,* τὴν μόνην ἀμώμητον ἐγκωμιάσωμεν,* τὴν ἐκ τῶν Προφητῶν προκηρυχθεῖσαν,* καὶ ἐν ναῷ προσενεχθεῖσαν,* τὴν πρὸ αἰώνων προορισθεῖσαν Μητέρα,* καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων * ἀναδειχθεῖσαν Θεοτόκον. * Κύριε * πρεσβείαις αὐτῆς* τὴν εἰρήνην σου παράσχου ἡμῖν, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἀπενεχθήσονται, φάσκει * ὁ Θεοπάτωρ Δαυΐδ,* τῷ βασιλεῖ παρθένοι,* ἐν Ναῷ τοῦ Κυρίου,* ὀπίσω σου Παρθένε,* μετὰ φαιδρῶν * τῶν λαμπάδων χορεύουσαι,* καὶ εἰς τὰ Ἅγια φέρουσαί σε Ἁγνή, * ὡς ἁγίαν κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Καθάπερ ἄνθη ποικίλα,* περιδρεψάμενοι* ἐκ νοητῶν λειμώνων,* τῶν τοῦ Πνεύματος λόγων,* ἐπαίνων τοὺς στεφάνους * χαρμονικῶς * τῇ Παρθένῳ συμπλέξωμεν, * καὶ μεθεόρτιον τούτους δῶρον αὐτῇ, * ἐπαξίως προσκομίσωμεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη * τοῦ θειοτάτου ναοῦ,* καὶ εἰσδεχέσθω ἔνδον * τὴν οὐράνιον πύλην,* καὶ πανηγυριζέτω * φύσις βροτῶν,* καὶ σκιρτάτωσαν Ἄγγελοι,* συνεορτάζοντες ἅμα φαιδρῶς ἡμῖν,* τῆς Θεομήτορος τὴν Εἴσοδον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. ά. Λέοντος Μαΐστορος.

Ἐπέλαμψεν * ἡμέρα χαρμόσυνος,* καὶ ἑορτὴ πανσεβάσμιος. * Σήμερον γὰρ * πρὸ τόκου Παρθένος,* καὶ μετὰ τόκον Παρθένος μείνασα, * ἐν Ναῷ ἁγίῳ προσάγεται· * καὶ χαίρει Ζαχαρίας ὁ Πρέσβυς,* ὁ γενέτης τοῦ Προδρόμου,* καὶ βοᾷ γηθοσύνως· * Ἤγγικεν * ἡ προστασία τῶν θλιβομένων,* ἐν Ναῷ ἁγίῳ ὡς Ἁγία,* ἀφιερωθῆναι * εἰς κατοίκησιν τοῦ παντάνακτος. * Εὐφραινέσθω * Ἰωακεὶμ ὁ Προπάτωρ,* καὶ ἡ Ἄννα ἀγαλλιάσθω,* ὅτι προσήνεγκαν Θεῷ,* ὡς τριετίζουσαν δάμαλιν,* τὴν ἄμωμον Δέσποιναν.* Μητέρες συγχορεύσατε,* παρθένοι σκιρτήσατε,* καὶ στεῖραι συγχορεύσατε,* ὅτι ἠνέῳξεν ἡμῖν τὴν οὐρανῶν βασιλείαν,* ἡ προορισθεῖσα παντάνασσα. * Χαίρετε λαοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθε.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων, Ἦχος δ'.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν * ὁ ποιῶν ἀεὶ μεθ' ἡμῶν * κατὰ τὴν σὴν ἐπιείκειαν,* μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν· * ἀλλὰ ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις,* ἐν εἰρήνῃ κυβέρνησον * τὴν ζωὴν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπός,* Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης,* προσφέρεται Θεῷ* ἱερῷ ἐν ἁγίῳ,* σαρκὶ νηπιάζουσα* ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν·* ἣν εὐλόγησεν* ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας.* Ταύτην ἅπαντες,* ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα,* πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνὴ* καθηγιάσθης τῷ Θεῷ·* καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ,* ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν.* Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ,* ὡς θεῖος ὄντως ναός,* ἐκ βρέφους καθαρῶς* μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν,* ἀποδοθεῖσα, ὤφθης δοχεῖον* τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός.* Μεγάλη ὄντως* ἡ πρόοδός σου,* μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, εἰς τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο·

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.
Τὸν τὴν πλάνην λοχῶντα μέλπω ποιμένα.

Ποίημα Θεοφάνους.
Ὠδὴ ά. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης* τὸ ἐρυθραῖον.

Τοὺς λόγους* τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων* καὶ τὰ φρυάγματα,* ὀρθοδοξίας αἴγλῃ λαμπρυνθείς,* εὐμαρῶς διεσκέδασας,* ἐν ᾗ τοὺς σὲ γεραίροντας,* Ἱεροφάντα, περιφρούρησον.

Ὁ πάντων* τὴν σωτηρίαν Κύριος* ἀεὶ βουλόμενος,* τῆς ἱερᾶς σε ποίμνης ὁδηγόν,* Ἱεράρχα, προβάλλεται,* λόγῳ καὶ βίῳ λάμποντα,* διαφερόντως θεασάμενος.

Νομίμως* ὑπεραθλεῖν ἑλόμενος* τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ,* τῇ πανπευχίᾳ, Πάτερ, τοῦ Σταυροῦ,* σεαυτὸν περιέφραξας,* καὶ νικητὴς τῇ χάριτι, καὶ στεφανίτης ἀναδέδειξαι. Θεοτοκίον.

Τὸν Λόγον* τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον* καὶ συναΐδιον,* καὶ τῆς αὐτῆς οὐσίας καὶ μορφῆς* τῷ τεκόντι ὑπάρχοντα,* σεσαρκωμένον τέτοκας* ἀνερμηνεύτως, Ἀπειρόγαμε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου, φέρων Ἀκροστιχίδα ταύτην.
Τὸν θαυματουργὸν Γρηγόριον θαυμάσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά Ἦχος πλ. δ΄. Τῷ συντρίψαντι πολέμους.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος ἀκτῖσι* πυρσευόμενος τὸν νοῦν,* ἱερὲ Γρηγόριε,* καὶ φωταυγὴς ἀστὴρ γεγενημένος,* ὅλον με καταύγασον πρεσβείαις σου,* ὅπως ὑμνήσω σε.

Ὁ προγνώστης τῶν ἁπάντων, * χαριτώσας σου τὸν νοῦν * θεοσδότοις λάμψεσιν, * ἀπὸ σπαργάνων σε καθαγιάζει, * θείαις ἀρεταῖς ἐμπρέπειν μέλλοντα, * Πάτερ, καὶ θαύμασιν.

Νυσταγμὸν ἀπὸ βλεφάρων * ῥᾳθυμίας ἐκβαλὼν, * λύχνος ἐγρηγόρσεως * καθωράθης, Θεοφόρε, δείξας * πράγματι τὴν κλῆσίν σου, Γρηγόριε, * ἐπαληθεύουσαν.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε κυρίως * ἀληθῶς ὁμολογῶ· * τέτοκας γὰρ Κύριον * ἀνερμηνεύτως ἐν δυσὶν οὐσίαις, * ἄχραντε Παρθένε, καὶ θελήσεσι * κατανοούμενον.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται.

Ἡ θεία καὶ φωταυγὴς * τῶν σῶν δογμάτων λαμπηδὼν, ἔσβεσε * τὴν δυσσεβῆ φάλαγγα * τῶν αἱρετικῶν, Ἀμφιλόχιε.

Ναμάτων ζωοποιῶν, * ὡς ποταμὸς ὢν ἐκ Θεοῦ ἔμπλεως, * Ἀρχιερεὺς γέγονας, * οἷς οἱ εὐσεβεῖς ἀρδευόμεθα.

Πλουσίαις μαρμαρυγαῖς * καταλαμπόμενος τὸν νοῦν, ἤστραψας * τὴν μυστικὴν, Ὅσιε, * τῶν σῶν διδαγμάτων εὐπρέπειαν.

Θεοτοκίον.

Λυχνίαν σε φωτεινὴν, * καὶ ψυχοτρόφον ἀληθῶς τράπεζαν, * καὶ κιβωτὸν, Πάναγνε, * πάντες οἱ πιστοὶ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Τὸν δι' αὐτόν σου * προσδεξάμενος, Πάτερ, κόπον * ὁ Κτίστης, γέροντι στοιχειοῖ σε * ἐν ἐρήμῳ, σὲ μυοῦντα, Γρηγόριε, * ἁπάσης Γραφῆς σαφήνειαν.

Ὅλην ἐφέλκων * ἑβδομάδα ἄσιτος, Πάτερ, * ἐτρέφου βρώσει ἐπουρανίῳ, * σῶν δακρύων νιφετοῖς ποτιζόμενος, * καὶ θείως ἐνηδυνόμενος.

Ὑπὸ Θεοῦ σοι, * Ἱεράρχα, χύμα καρδίας ἐδόθη, * ἔβλυσας γὰρ πλουσίως * διδαγμάτων καθαρώτατα νάματα, * καρδίας πιστῶν ἀρδεύοντα.

Θεοτοκίον.

Ῥῆσις Κηρύκων * θεηγόρων ἀπεπληρώθη· * ἰδοὺ γὰρ ἔτεκεν ἡ Παρθένος * νέον βρέφος τοῦ Ἀδὰμ παλαιότερον, * καὶ σύνθρονον τοῦ Γεννήτορος.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη * ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ· * ὑψώθη κέρας μου
» ἐν Θεῷ μου· * ἐπλατύνθη ἐπ' ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· *
» εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἡ θεία βροντὴ, * ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ Πνεύματος, * πιστῶν φυτουργὲ, * καὶ πέλεκυς τῶν αἱρέσεων, * Ἱεράρχα Ἀμφιλόχιε, *

τῆς Τριάδος θεράπον μέγιστε, * σὺν Ἀγγέλοις πέλων ἀεὶ, * πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Λαμπρύνεις τὰ πέρατα * ἐν τῇ σῇ μνήμῃ σοφέ· * τὸ σῶμα ἐκλύζει σου * τῶν ἰαμάτων πηγὰς, * Ἀμφιλόχιε ἔνδοξε· * ὅθεν καὶ ἀσθενείας * ἀπαλλάττεις παντοίας, πίστει τοὺς προσιόντας * τῷ σεπτῷ σου τεμένει. * Καὶ νῦν πταισμάτων τὴν λύσιν, * αἴτησαι πᾶσιν ἡμῖν.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ σπαργάνων Κυρίῳ * ἀνατεθεὶς, ὡς ὁ πάλαι πανένδοξος * Σαμουὴλ, * ὡσαύτως καλοῦντός σε * τοῦ Σωτῆρος ἀκήκοας· * καὶ ψυχὴν καθάρας * καλῶν ἐπιδόσεσιν, * Ἱερωσύνης χάριν * ἀξίως ἀπείληφας· * ὅθεν ἐπὶ χλόην * ἐπιγνώσεως θείας * ποιμάνας τὸ ποίμνιον, * ἰαμάτων ἀπήστραψας * ἐνεργείας Γρηγόριε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυῒδ ὁ Ὑμνογράφος, * καὶ χορευέτω Ἰωακεὶμ * σὺν τῇ Ἄννῃ, * ὅτι γόνος ἅγιος * ἐξ αὐτῶν προῆλθε, * Μαρία ἡ φωτοφόρος * θεία λαμπάς· * καὶ χαίρει εἰσερχομένη * ἐν τῷ Ναῷ· * ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν * ὁ Βαραχίου υἱός, * καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· * Χαῖρε, θαῦμα παγκόσμιον.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου. Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε.

Ἀμφιλοχίου τοῦ θείου * καὶ θεηγόρου, * τὴν ἱερὰν πανήγυριν * θεόφρονες δεῦτε, * πίστει συγκροτήσωμεν, * τοῖς τούτου διδάγμασι * καὶ θεολογίαις νευρούμενοι.

Νυμφαγωγὸς Θεοφόρε * τῆς Ἐκκλησίας * τῆς ἐν Χριστῷ γενόμενος, * τῷ κάλλει τῶν λόγων * ταύτην κατεκόσμησας, * καὶ τῇ ὡραιότητι * τῆς ὀρθοδοξίας ἐφαίδρυνας.

Ἡ θεολόγος σου γλῶσσα * καὶ θεηγόρος, * τῆς ἀρχικῆς Τριάδος * τὸ μονόσεπτον κράτος * πᾶσι διετράνωσε, * καὶ μίαν Θεότητα * σέβειν ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσιν. Θεοτοκίον.

Νέαν σκηνήν σε, Παρθένε, * κατανοοῦμεν, * καὶ καθαρὸν ἁγίασμα * τοῦ πάντων Δεσπότου· * τοῦτον γὰρ ἐγέννησας, * σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν * συνδεδραμηκότα, Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ἀκήκοα Κύριε.

Γῇ ὡς καλῇ ἤνθηκας * ἑκατοστεύοντα, Πάτερ, στάχυν, * καὶ τῇ δρεπάνῃ τῶν σῶν * διδαχῶν ἐξέτεμες * αἱρετικῶν δόγματα δυσσεβῆ, * Συνόδου πρόμαχος ὀφθεὶς, * Ὅσιε Γρηγόριε.

Οὐράνιος ψῆφός σε, * Ἀρχιερέα, Θεοῦ Θεράπον, * ἀποδεικνύει καλῶς, * ὁδηγεῖν τὸ ποίμνιον * ὅπερ ἐκτήσατο αἵματι Χριστός,* ὁ προειδώς σου τῆς ψυχῆς, * μάκαρ, τὴν λαμπρότητα.

Ναὸς Θεοῦ γέγονας, * κεκαθαρμένος παθῶν κηλῖδος, * καὶ ἐν ναῷ ἱερῷ * παρεστώς, τοῦ Πνεύματος * τὴν ἐπιφοίτησιν δέδεξαι σαφῶς, * εἴδει σεμνῆς περιστερᾶς, * Χριστοῦ σε δοξάσαντος.

Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν σέσωσται * τῇ ὑπὲρ νοῦν σου κυοφορίᾳ, * καὶ οἱ ἐν σκότει φθορᾶς, * Παναγία Δέσποινα, * εἶδον τὸ φῶς τὸ ἐκλάμψαν ἐκ γαστρός, * σοῦ τῆς αἰτίας τῆς ἡμῶν, * Κόρη, ἀναπλάσεως.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου.

Ὠδὴ έ. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Λαμπόμενος φωτί,* Τρισηλίου Θεότητος,* ἐκάθισας ἐπὶ θρόνου * Ἀρχιερωσύνης, * θεόφρον Ἀμφιλόχιε.

Ὁλόκληρον σαυτὸν * τῷ Θεῷ καθιέρωσας, * καὶ γέγονας θεοκήρυξ * μεγαλόφωνος, Πάτερ, * παμμάκαρ Ἀμφιλόχιε.

Χαρμόσυνος ἡμῖν * ἑορτὴ καὶ πανίερος, * ἐφέστηκεν ἡ τοῦ θείου * καὶ σοφοῦ Διδασκάλου, * τὸν κόσμον ἁγιάζουσα.

Θεοτοκίον.

Ὦ πάντων τῶν Πιστῶν * εὐπρεπὲς ἐγκαλλώπισμα, * πανάχραντε Θεομῆτορ, * τῆς ψυχῆς μου τὸν ῥύπον * ἀπόπλυνον πρεσβείαις σου.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ῥήματί σου καθαίρεις * εἰδεχθοῦς ἀσθενείας, * λελεπρωμένον ποτὲ * τὸν προσελθόντα σοι πίστει· * θεόθεν γὰρ ἐδέξω * χάριν θαυμάτων σοφέ, * ὡς Ἐλισσαῖος ὁ θεῖος, * θεόφρον Γρηγόριε.

Ἠνέῳξας εὐχῇ σου * μογιλάλου στόμα * καὶ ὦτα Γρηγόριε,* τῶν ἰαμάτων, παμμάκαρ, * ἐνέργειαν πλουτήσας· * καὶ ἐξηρεύξω βυθὸν θεολογίας, θαλάσσας * ἀθέων ξηραίνοντα.

Γεώδους προσπαθείας * καθαρεύσας, Πάτερ, * ὡς Πέτρος ὁ πρόκριτος * τῶν Ἀποστόλων, σκιᾷ σου * ἰάσεις ἐπετέλεις, * συνεχομένους δειναῖς * ἀσθενειῶν καταιγίσιν, * ἐνθέως ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ κόλπους τοὺς πατρῴους * μὴ κενώσας ἐν τῷ * σαρκοῦσθαι, Πανάμωμε, * σοῦ ἐν κόλποις ὁρᾶται * κρατούμενος ὡς βρέφος· * ὃν ἐξιλέωσαι * τοῖς εὐσεβῶς σε τιμῶσι, * Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου Ἀμφιλοχίου. Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι.

Νεκρώσας * τὸ τῆς σαρκὸς χαμαίζηλον φρόνημα,* τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν * ἐστολίσω, Πάτερ * ἱερομύστα, * καὶ πανάγνοις * διδαχαῖς τὴν Τριάδα ἐκήρυξας.

Τῷ φόβῳ * στοιχειωθεὶς τῷ θείῳ, Θεόληπτε, * καὶ τὴν ψυχὴν μολυσμάτων * καθαρὰν τηρήσας, * θεολογίας * ἀνεδείχθης * ἱερώτατον ὄργανον, Ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ἁγνόν σε * καὶ καθαρὸν γινώσκοντες σκήνωμα * τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, * καὶ ναὸν καὶ θρόνον * τοῦ πανυψίστου, * δυσωποῦμεν * τὰς ψυχὰς ἡμῶν σῶσαι Πανύμνητε.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὡς τὸν Προφήτην ἐῤῥύσω.

Ῥώννυται κόρη τὸ σῶμα * παρειμένη ἐντεύξει σου, Ὅσιε, * ἐν ἔτεσι πλείοσι * πιστῶς προσελθοῦσά σοι, * καὶ τὸν αἴτιον * πάντων μεγαλύνει Χριστόν.

Ἰχνηλατῶν τὴν Δεσπότου * πολιτείαν τὴν ἄμωμον, ἔνδοξε,* ἀδίκως θλιβόμενος * καὶ συκοφαντούμενος, * ἀταπείνωτος * ἔμεινας, Γρηγόριε.

Οἱ τῇ κακίᾳ συζῶντες, σὲ τὸν ἄκακον ἄρνα ὡς ἄγριοι θῆρες διαρπάζοντες, φρουρᾷ κατεδίκασαν, τὸν φρουρούμενον, Πάτερ, θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐννοῆσαι τὸ μέγα, ἀπορεῖ τοῦ σοῦ τόκου μυστήριον· * Θεὸν γὰρ ἐκύησας * ἄνθρωπον γενόμενον, * Ἀειπάρθενε, * τὸν ἀπερινόητον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὡς τὸν Προφήτην ἐῤῥύσω * ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, Χριστὲ ὁ
» Θεός, * κἀμὲ τῶν πταισμάτων μου * ῥῦσαι ὡς φιλάνθρω-
» πος, * καὶ κυβέρνησον * τὴν ζωήν μου δέομαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φωτοβόλοις λάμψεσιν, * ἡ Ἐκκλησία * τοῦ ἁγίου Πνεύματος,* φωταγωγεῖ τοὺς τὴν φαιδρὰν * ἐπιτελοῦντάς σου κοίμησιν,* ὅσιε Πάτερ,* παμμάκαρ Γρηγόριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀμφιλοχίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Στίχοι.

Σταλεὶς Ἀμφιλόχιε νεκρῶν ἀμφίοις.
Λόχους σκεδάζεις καὶ νεκροὺς νοουμένους.
Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ θάνατος λάβεν Ἀμφιλόχιον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου, Ἐπισκόπου τῆς Ἀκραγαντίνων Ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἐξ Ἀκραγάντων πρὸς Θεὸν χωρεῖς Λόγον.
Τὸν ἄκρα γῆς κρίνοντα παμμάκαρ Πάτερ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὠδὴ ζ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Μυστικωτάταις * θεηγορίαις ταῖς σαῖς προσέχοντες * πόθῳ, τὴν Ἀρείου, Πάτερ, * κατατομὴν * τῆς Θεότητος ἐκφεύγομεν, * Τριάδα ἄκτιστον * ὁμοούσιον πίστει δοξάζοντες.

Ἐληλεγμένον * ταῖς διδαχαῖς σου Μακεδόνιον, Πάτερ, καθορῶντες, Πνεῦμα * τὸ ἀγαθόν, * τῷ Πατρί τε καὶ Γεννήματι * συμπροσκυνούμενον, * καὶ συνυπάρχον, πίστει δοξάζομεν.

Λόγῳ τρανώσας * τὴν ὑπὲρ λόγον Λόγου σάρκωσιν, * σέβειν ἐν δυσὶν * οὐσίαις * Θεόν, θεοφρόνως ἐξεπαίδευσας, * καὶ τὴν διαίρεσιν * καὶ τὴν σύγχυσιν φεύγειν, Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Πάντες προθύμως * τὴν Θεοτόκον εὐφημήσωμεν, * δεῦτε οἱ σωθέντες πίστει * τοῦ ἐξ αὐτῆς * γεννηθέντος, ἀνακράζοντες· * Εὐλογημένη σύ, * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, Πανάχραντε.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ δι' Ἀγγέλου Παῖδας.

Θαυματουργεῖ ὁ Κτίστης * κρινομένου σου μάκαρ· * τὸ πορνικὸν γὰρ γύναιον * φορᾷ ληφθὲν δαιμόνων, * πᾶσιν ἐδήλου * καθαρόν σε, Γρηγόριε.

Ἀκτινοβόλοι θεῖοι * μαθηταὶ τοῦ Σωτῆρος, * σοὶ ἐπιστάντες, Ὅσιε, * πεπεδημένον ξύλῳ * λύουσί σε, * περιχαρῶς ἀσπαζόμενοι.

Ὑπομονῇ σου, Πάτερ, * ὁ Δεσπότης προσέχων, * θαυματουργίαις μείζοσι, σὲ ἱερῶς λαμπρύνει, * τῶν νοσημάτων * τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα.

Θεοτοκίον.

Μητροπρεπῶς τὸν πάντων * ἀπεκύησας Κτίστην, * καὶ ἐν χερσὶν ἐβάστασας, * Χερουβικὸς ὡς θρόνος, * τὸν συνοχέα * τοῦ παντός, Ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ὡραιώθησαν ᾀσματικῶς * αἱ σιαγόνες σοῦ * θεολογοῦντος τρανῶς * Τριάδα ἄναρχον, ἄκτιστον, * ὁμοούσιον, ἀσύγχυτον, * ἐν ὑποστάσεσι τρισί, * Πάτερ θεόσοφε· * ᾗ βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Πλοῦτόν σοι καὶ δόξαν ἀκραιφνῆ, * ἡ ἐνυπόστατος * Σοφία δέδωκε, * θεολογήσαντι, Πάνσοφε, * εὐσεβῶς, καὶ τῶν αἱρέσεων * καταβαλόντι τὴν ὀφρύν, * καὶ πόθῳ ψάλλοντι· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ πᾶσι παρέχων τὴν ζωήν, * ὡς Ἱεράρχην * πιστὸν καὶ θεοῤῥήμονα, * ἐν Ἐκκλησίᾳ σε Ὅσιε, * πρωτοτόκων εἰσῳκίσατο, * ἱερουργοῦντα μυστικῶς * καὶ πίστει μέλποντα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν ἐκλέλοιπε σαφῶς * ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς,* ἄρχων ἡγούμενος· * σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοκας * ᾧ τοπρὶν ἦν ἀποκείμενον,* τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν * Χριστὸν, ᾧ ψάλλομεν· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Ἀπολύεται μάστιγος * δαιμονικῆς φοβερᾶς,* προσευχῇ σου, Μάκαρ,* ἡ τῇ κακίᾳ * παρανόμων ἀνδρῶν * συκοφαντήσασα * σὲ * τὸν δίκαιον κόρη,* καὶ συνόδου * μέσον σε δοξάζει,* ὁ ἀγωνοθέτης * Χριστὸς, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σκοτεινῆς ἀμαυρώσεως,* οἱ πονηρὰ κατὰ σοῦ * βουλευθέντες, Πάτερ,* ἀποπληροῦνται,* καὶ ἐκλάμπει ἡ σὴ * φωταυγὴς βίωσις * ἐναντίον, Πατέρων,* Γρηγόριε· * ὧν τῇ παρουσίᾳ,* ἄνθρακας κατέχων * χερσὶν, ἐθαυματούργεις.

Ὡς ἀστὴρ φαεινότατος * ἀναφανεὶς ἀληθῶς,* ἐν τῷ ὕψει, Πάτερ,* τῆς Ἐκκλησίας,* καταυγάζεις ἡμᾶς,* ἀρεταῖς πάντοτε * καὶ θαυμάτων ἀκτῖσι,* τοὺς ὑμνοῦντας σοῦ τὴν φωτοφόρον * μνήμην, Ἱεράρχα * Γρηγόριε θεόφρον. Θεοτοκίον.

Ὁ παράδοξος τόκος σου * τὰς διανοίας ἡμῶν * καταπλήττει, μόνη * Εὐλογημένη· * ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ * σάρκα προσέλαβεν,* ὅπερ ἦν διαμείνας,* Θεοτόκε,* ἄτρεπτος τῇ φύσει· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι * τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ· * ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ *
» ὅριον ψάμμον * καὶ συνέχων τὸ πᾶν· * σὲ δοξάζει σελήνη,* σοὶ προσφέρει * ὕμνον πᾶσα ἡ κτίσις * τῷ Δημιουργῷ * καὶ Κτίστῃ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγ. Ἀμφιλοχίου. Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Μίαν τρισυπόστατον φύσιν * πανευσεβῶς θεολογήσας,* τὴν παμβασιλίδα Τριάδα,* τὴν Θεαρχίαν * τὴν ἀκατάληπτον,* νῦν ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι,* ἱεροφάντορ Ἀμφιλόχιε.

Ἔχων πρὸς Θεὸν παῤῥησίαν,* ὡς ἱεράρχης Θεοφόρε,* τῶν τὴν ἱερὰν καὶ φωσφόρον * τελούντων μνήμην,* σοῦ παμμακάριστε,* διὰ παντὸς μνημόνευε,* τῷ σῷ Δεσπότῃ παριστάμενος.

Νέμοις μοι τὴν ἄφθονον χάριν * τῷ τοὺς ἐπαίνους σοι, Θεόφρον * πλέξαντι προθύμῳ καρδίᾳ,* τὴν τῶν πταισμάτων * λύσιν αἰτούμενος,* ὡς ἱερεὺς πιστότατος,* Ὅσιε Πάτερ Ἀμφιλόχιε.

Θεοτοκίον.

Ἀδὰμ μὲν ἀπόγονος ὤφθης,* τοῦ δὲ Θεοῦ Μήτηρ ἐδείχθης· * σὺ γὰρ ἀπ' αἰῶνος ἐφάνης * ἁγιωτέρα * πάσης τῆς κτίσεως,* εὐλογημένη Πάναγνε· * διό σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεός.

Ἴδε λαμπρὰ πανήγυρις,* ἴδε μνήμη ἱερὰ,* ἴδε χάρις πᾶσι * συνελθοῦσι πιστοῖς * ἀφθόνως ἰάσεις πηγάζουσα· * προσέλθωμεν· βρύει γὰρ ἡμῖν * ἡ Γρηγορίου θήκη,* φωτισμὸν ἀένναον,* καὶ ἀθανασίαν.

Ὡς ποταμὸς πεπλήρωσαι * τῶν ναμάτων τοῦ Χριστοῦ· * ὡς ἐλαία ἔλαιον * πηγάζεις ζωῆς· * ὡς φοῖνιξ ὑψώθης, Γρηγόριε· * ὡς ἄμπελος βότρυας ἡμῖν * τῶν ἀρετῶν σου φέρεις,* ἐξ ὧν ποτιζόμεθα * οἶνον ἀφθαρσίας.

Συνευφραινέσθω σήμερον * ἐν τῇ μνήμῃ σου ἡμῖν,* Ἱερέων δῆμος,* καὶ Ὁσίων πληθὺς,* καὶ πάντων Ἀγγέλων τὰ τάγματα· * μεθ' ὧν παρεστὼς τῷ Ποιητῇ * πεπυρσευμένος, Πάτερ,* μνήσθητι τῶν πόθῳ σε * ἀνυμνολογούντων.

Ἡγιασμένον γέγονας,* Πάτερ, σκήνωμα Χριστοῦ,* Ἐκκλησίας στύλος,* καὶ λιμὴν τῶν πιστῶν,* καὶ μάχαιρα πλάνην ἐκτέμνουσα,* πηγὴ ἰαμάτων, καὶ βυθὸς * ἐνθέων νοημάτων,* καὶ πυρσὸς ἀκοίμητος,* καὶ ποιμὴν ποιμένων. Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα ἄχρονον * τὸ ἐκλάμψαν ἐκ Πατρὸς,* φώτισόν μου Κόρη * τὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν,* μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ ἐκδιώκουσα * τὸ σκότος, Παρθένε, τῶν παθῶν· * ἵνα σε μακαρίζω,* τὴν ἀειμακάριστον,* τῶν πιστῶν ἐλπίδα.

Ὁ Εἱρμός

» Εὐλογητὸς Κύριος,* ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ,* ὁ ἐγείρας κέρας *
» σωτηρίας ἡμῖν,* ἐν οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· * ἐν οἷς
» ἐπεσκέψατο ἡμᾶς,* ἀνατολὴ ἐξ ὕψους,* καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς *
» εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἱεραρχῶν. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὡς Ἱεράρχαι ὅσιοι,* θεοφόροι Ποιμένες,* ὀφθέντες ἀληθέστατοι * τοῦ ἀμνοῦ καὶ Ποιμένος,* Ἀμφιλόχιε ὅσιε,* καὶ Γρηγόριε μάκαρ,* πρεσβεύσατε ὑπὲρ πάντων * τῶν ὑμῶν ἐκτελούντων * μνήμην, ῥυσθῆναι κινδύνων * ψυχῶν ὁμοῦ καὶ σωμάτων.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον,* Θεοτόκε Παρθένε, δέχεται τὰ ἐνδότερα * χερσὶν Ἀρχιερέως· * ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων * ἕως δύο καὶ δέκα,* διέμεινας τρεφομένη * χειρὶ θείου Ἀγγέλου,* ὡς ἁγία κιβωτὸς,* τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ἤρθη τὸ τοῦ φραγμοῦ * μεσότοιχον, τῇ θείᾳ * τῆς ὄντως Θεοτόκου * Εἰσόδῳ, καὶ οἱ κάτω * τοῖς ἄνω νῦν συνήφθημεν.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Ἦδον παρθενικαὶ * χορεῖαι θεῖον ὕμνον,* προπέμπουσαι ἐν οἴκῳ* Θεοῦ, λαμπαδηφόρον * τὴν μόνην Παναμώμητον.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἔνδον τοῦ ἱεροῦ,* Ἁγίαν τῶν Ἁγίων * τὴν Θεοτόκον οὖσαν,* ὢ Ζαχαρία δέχου,* Ἁγίων εἰς τὰ Ἅγια.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄. Σεργίου Ἁγιοπολίτου.

Σήμερον τὰ στίφη * τῶν Πιστῶν συνελθόντα,* πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν,* καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον καὶ Θεοτόκον * ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην,* εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· * τὴν προεκλεχθεῖσαν ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν,* εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Χριστοῦ * καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων.* Παρθένοι,* λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε,* τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι * τὴν σεβάσμιον πρόοδον.* Μητέρες,* λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι,* χαρμονικῶς συνακολουθήσατε * ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην,* καὶ τῆς χαρᾶς * τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον.* Ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς,* τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ * ἐκβοήσωμεν τῇ Κεχαριτωμένῃ,* τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ ΚΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρτύρων, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρ. προσόμ. τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Ἦχος β΄. Ὅτε,* ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Κλῆμα * τῆς ἀμπέλου τῆς ζωῆς,* Πάτερ πεφυκὼς Ἱεράρχα,* ὡραίους ἤνεγκας * βότρυας ἐν πνεύματι * δογμάτων, πάνσοφε,* ἀποστάζοντας πάντοτε * σωτήριον οἶνον * θείας ἐπιγνώσεως,* καὶ κατευφραίνοντας * πάντων * εὐσεβῶν τὰς καρδίας,* τῶν εἰλικρινῶς σε τιμώντων,* Κλήμη θεοφόρε παμμακάριστε.

Πέτρου * Κορυφαίου μαθητής,* Πάτερ γεγονώς, ἐπὶ πέτραν * τούτου ἐδόμησας,* λίθον ὥσπερ τίμιον * σαυτόν, πανεύφημε· * καὶ μοχλεύσει τῶν λόγων σου,* κατέστρεψας πᾶσαν * δόμησιν πολύθεον· * ναοὺς δὲ ἤγειρας * θείους * εἰς τιμὴν τῆς Τριάδος,* μάκαρ, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω * καὶ τοῦ μαρτυρίου στέφος εἴληφας.

Ὥσπερ * φωτοβόλος ἐκ δυσμῶν * ἥλιος ἀνέτειλας, Πάτερ,* καταλαμπρύνων τὴν γῆν * αἴγλῃ τῶν δογμάτων σου,* καὶ τῶν στιγμάτων φαιδρῶς· * ἐπιφθάσας δὲ μέρεσιν * Ἑῴας, τρισμάκαρ,* ἔδυς θανατούμενος,* καὶ ἐξανέτειλας,* Κλήμη,* πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν * λάμψεσι πλουσίαις, ἀπαύστως * θείαν κατὰ μέθεξιν λαμπόμενος.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὑπερουσίου Τριάδος * τὸ ὁμοούσιον * διεκδικῶν, Παμμάκαρ,* ὡς ἀκτίστου Μονάδος,* Ἄρειον καθεῖλες,* δείξας ἡμῖν * Υἱοῦ τὸ ἀμέριστον * ὡς τῆς αὐτῆς ἐνυπάρχοντος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ Πνεύματι θεότητος.

Τῶν διωκόντων ἐπαύθη * ἡ μιαιφόνος ὁρμή· * ἡ τῶν αἱμάτων χύσις * νῦν εἰς φροῦδον κατέστη,* ἄμφω σφραγισθέντα,* Πέτρε σοφέ,* τῷ ἱερῷ μαρτυρίῳ σου,* ὡς τοῦ παιδὸς Μωϋσέως ἔστη ῥυέν,* τῇ ψηφίδι τῆς Σεπφόρας ποτέ.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας * Ἱερομάρτυς Χριστοῦ,* μαρτυρικοὺς ἀγῶνας * ἐπεδείξω γενναίως,* ἓν δι' ἀμφοτέρων * στέφος λαβών,* ἑκατέροις κοσμούμενος,* ἱερωσύνῃ καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς· * διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, Ἦχος πλ. β΄.

Τῆς τῶν παθῶν ὀχλήσεως * ἀπασχολήσας τὸν νοῦν,* περὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων,* ἱερώτατε Κλήμη,* ἀσχολεῖσθαι πεποίηκας· * διό σε τὸ κυρίως καὶ πρώτως Ὂν * ἐπὶ ταύτην εἵλκυσε,* διὰ Πέτρου τοῦ τῶν Ἀποστόλων ἐξάρχοντος,* ὅς σε τὰ θεῖα μεμύηκε,* καὶ αὐτοῦ διάδοχον * καταλέλοιπεν ἄξιον.* Μεθ' ὃν τὴν Ἐκκλησίαν, πάνσοφε,* καλῶς διαγαγών,* μαρτυρικῷ τέλει πρὸς αὐτὸν ἐξεδήμησας,* οἷα Θεὸς * Θεῷ τῷ ὄντι ἀκραιφνῶς συγγινόμενος· * οὗ τῆς θεώσεως * καὶ ἡμᾶς ἀκαταπαύστως τυχεῖν * καθικέτευε,* Ἱερομάρτυς Ἀπόστολε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε,* Θεόνυμφε Δέσποινα,* παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου,* τοῦ ἀνατραφῆναι * εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων,* ὡς ἡγιασμένη.* Τότε καὶ Γαβριὴλ * ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν Πανάμωμον,* τροφὴν κομίζων σοι.* Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν,* ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον * ἐν σοὶ σκηνῶσαν.* Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε,* ἡ ἐν οὐρανῷ * καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη,* Μήτηρ Θεοῦ,* σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς προσόμοια.

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Δεῦτε φιλέορτοι πάντες,* ὕμνοις τιμήσωμεν * τὴν μόνην Θεοτόκον,* τὴν ἁγνὴν καὶ Παρθένον.* Παρθένοι γηθοσύνως * λαμ-

πᾶσι φαιδραῖς,* τὴν Παρθένον καὶ ἄχραντον * ἐν τῷ Ναῷ εἰσαχθεῖσαν τοῦ Ποιητοῦ,* γηθοσύνως λιτανεύσατε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ.

Διανοιγέσθωσαν πύλαι· * πιστῶς εἰσδέξασθε,* Παρθένοι λαμπαδοῦχοι,* εἰς ναὸν ἀφιχθεῖσαν * τὴν ἄχραντον Μητέρα * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ πάντων χαρὰν,* κράζουσαι· * Εὐλογημένη ὑπάρχεις ἐν γυναιξὶ,* Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Ἐπαγγελίας ἁγίας * καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεὴς,* ἡ Θεοτόκος ὄντως * ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ,* ὡς πάντων ὑπερτέρα· * ἣ εὐσεβῶς * προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ,* τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ,* συντηρουμένη θείῳ Πνεύματι.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου Πέτρου, Ἦχος δ΄. Ἀνατολίου.

Χειρὶ Θεοῦ * χρισθεὶς εἰς Ἱερέα,* τοῦ Κορυφαίου συνώνυμε,* καὶ ἔργοις συμμέτοχε,* τὰ λογικὰ πρόβατα * τοῖς εὐαγγελικοῖς ἐξέθρεψας λειμῶσιν,* ὡς σοφὸς * καὶ ἀληθινὸς Ποιμήν· * καὶ Μάρκου διάδοχος * ἀξίως ἀναδειχθεὶς, τῷ ἀθλητικῷ αἵματι * τὸν τῆς πίστεως δρόμον ἐτέλεσας,* τοῦ λαοῦ προθυόμενος, καὶ Χριστῷ συμμορφούμενος. Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ Δαυῒδ προανεφώνει σοι, Ἄχραντε,* προορῶν τὴν ἀφιέρωσιν * τῆς εἰσόδου σου ἐν τῷ Ναῷ· * ἐν ᾧ τὰ πέρατα σήμερον * ἑορτάζοντα, δοξολογοῦσί σε Πανύμνητε· * ἡ γὰρ πρὸ τόκου Παρθένος,* καὶ μετὰ τόκον μείνασα ἄφθορος,* Μήτηρ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς,* σήμερον εἰσέρχῃ ἐν τῷ Ναῷ.* Ὁ Ζαχαρίας εὐφραίνεται * ἀπολαβών σε Δέσποινα· * καὶ τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων ἀγάλλονται,* ὑποδεξάμενά σε * τὴν τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν. * Διὸ καὶ ἡμεῖς ἐν ᾠδαῖς ἐκβοῶμέν σοι· * Ὑπὲρ ἡμῶν,* δυσώπησον * τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν,* δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων. **Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων.**

Δόξα καὶ νῦν, Τὸ τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. **Ἐπεφάνης σήμερον.**

Εὐφροσύνης σήμερον,* ἡ οἰκουμένη * ἐπληρώθη ἅπασα,* ἐν τῇ εὐσήμῳ Ἑορτῇ * τῆς Θεοτόκου, κραυγάζουσα· * Αὕτη ὑπάρχει, σκηνὴ ἐπουράνιος.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος δ΄. **Κατεπλάγη Ἰωσήφ.**

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς,* καὶ ἀκηλίδωτος παστὰς,* ἐν τῷ οἴκῳ

τοῦ Θεοῦ,* ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ,* μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται * παραδόξως· * ἣν Ἄγγελοι Θεοῦ * δορυφοροῦσι λαμπρῶς,* καὶ πάντες οἱ Πιστοὶ * μακαριοῦσιν ἀεὶ,* καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ * ἀκαταπαύστως μεγάλῃ φωνῇ· * Ἡμῶν ἡ δόξα, καὶ σωτηρία,* σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Μετὰ ταῦτα λέγομεν ἕνα Κανόνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς παρόντας δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θείας σε Κλῆμα Μάρτυς ἀμπέλου σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Θρόνῳ παριστάμενος * τῆς Τρισηλίου Θεότητος,* καὶ θείαις λαμπόμενος,* Πάτερ, λαμπρότησι,* τὴν ζοφώδη μου * καταύγασον καρδίαν,* ὅπως τὴν φωσφόρον σου * ὑμνήσω κοίμησιν.

Εἰς βάθη τοῦ Πνεύματος * μετὰ τοῦ πνεύματος, Ὅσιε,* ὁσίως ἐνέκυψας,* καὶ κατενόησας * ὡς ἐχώρησας,* τὸν ἀκαταληψίᾳ * νοούμενον Κύριον,* μακαριώτατε.

Ἱστίῳ πτερούμενος * τῷ τοῦ Σταυροῦ, διεπέρασας * τοῦ βίου τὸ πέλαγος,* Μάρτυς πανάριστε,* καὶ τὸν εὔδιον * κατέλαβες λιμένα * τῆς ἄνω λαμπρότητος,* Κλήμη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἁγίασον Δέσποινα * τὴν ταπεινήν μου διάνοιαν,* ἡ τὸν ὑπερούσιον * Λόγον κυήσασα,* καὶ ὑπάρχουσα * πασῶν ἁγιωτέρα * τῶν ἄνω Δυνάμεων Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Ἐγκωμιάζω τὸν τρισόλβιον Πέτρον. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἐν τοῖς φωτεινοτάτοις * τὴν διαγωγὴν ἔχων σκηνώμασι,* φωτισμόν μοι παράσχου * ταῖς πρεσβείαις σου, Πέτρε πανόλβιε.

Γνώσει μεμυημένος,* καὶ ἱερωσύνῃ λαμπρυνόμενος,* παμμακάριστε Πέτρε,* τῷ Χριστῷ προσηνέχθης δι' αἵματος.

Κόσμος πεποικιλμένος,* καὶ πολυτελὲς ὥσπερ ἀνάθημα,* τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ * πρὸς Θεοῦ ἐδωρήθης, Μακάριε.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Θεοτόκε,* ἡ σεσαρκωμένον τὸν ἀΐδιον * καὶ ὑπέρθεον Λόγον,* ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ὑμνοῦμέν σε.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Σὲ πρὸς τὸ φέγγος * τῆς τοῦ Θεοῦ ὡδήγησε γνώσεως,* ὁ τοῦ κόσμου διαυγὴς * καὶ καθαρώτατος ἥλιος,* Πέτρος ὁ θαυμάσιος,* Θεομακάριστε.

Σταγόσι θείων * διδαχῶν ἀρδευθεὶς τὴν καρδίαν σου,* τῶν τοῦ Πέτρου, ποταμὸς * ναμάτων πλήρης τοῦ Πνεύματος * Μάρτυς ἐχρημάτισας,* θεομακάριστε.

Ἐν χείλεσί σου,* ἐξεχύθη ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος,* ὅθεν ἔβλυσας κρουνοὺς * θεογνωσίας Ἀοίδιμε,* καὶ πᾶσαν κατήρδευσας * τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε * ἡ Θεὸν ἀποῤῥήτως κυήσασα,* τὸν Σωτῆρα τοῦ παντός,* αὐτὸν δυσώπει σωθῆναί με * πάθεσιν ἑκάστοτε * περιαντλούμενον.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ἀνῆλθες ὀχούμενος τῷ σῷ αἵματι * ὡς ἐν ἅρματι, Ὅσιε,* πρὸς τὰ οὐράνια,* ἔνθα πρόδρομος ἡμῶν * Χριστὸς εἰσελήλυθεν,* ὁ μόνος ἀναμάρτητος.

Ζωὴν τὴν ἐπίκηρον καταλέλοιπας,* καὶ ζωὴν τὴν ἀκήρατον * εὗρες, Μακάριε,* ἔνθα στεφανηφόρος * χορεύων ἱκέτευε,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς φοῖνιξ ἐξήνθησας εὐφορώτατος,* ὡς ἐλαία κατάκαρπος * ὤφθης, Θεόπνευστε,* ἐν αὐλαῖς τοῦ Κυρίου,* ὡς σμύρνα καὶ λίβανος,* ὡς μύρον εὐωδέστατον.

Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔτεκες ἀπειρόγαμε,* καὶ Παρθένος ἔμεινας,* Μήτηρ ἀπείρανδρε,* Θεοτόκε Μαρία,* Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν * ἱκέτευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * ὡς ὁ
» Θεὸς ἡμῶν,* ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· * οὐκ ἔστι σοι ὅμοιος,* δεδοξασμένε Κύριε.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Πέτρου,

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὀρθοδόξοις δόγμασι,* τὴν Ἐκκλησίαν φαιδρύνας,* ὑπὲρ ταύτης ἤθλησας,* θεομακάριστε Πέτρε,* Ἄρειον τὸν ἀποστάτην καταδιώξας· * ὅθεν σου * τὴν παναγίαν μνήμην τελοῦντες,* ὀρθοδόξως ἐκβοῶμεν· * Χαίροις ὦ Πέτρε,* ἡ πέτρα τῆς πίστεως.

Ὁ Οἶκος. Τὴν Ἐδέμ.

Ἐπὶ τὴν θαυμαστὴν * Ἀλεξάνδρειαν σπεύδοντες * πορευθῶμεν τῷ νοΐ, καὶ κατίδωμεν πράγματα * μεγάλα καὶ ξένα * ἐκεῖσε τελεσθέντα· * πῶς εἰς θυσίαν ἑαυτὸν τίθησιν,* ὡς πρόβατον ἄκακον,* ὁ Ἱεράρχης * καὶ μέγας πρόβολος * Πέτρος, ὁ νυνὶ * συγκαλεσάμενος ἡμᾶς * ἐνταῦθα,* καὶ τὴν ἁγίαν χάραν * προθέμενος

αὐτοῦ,* καθάπερ ἔδεσμα σεπτόν· * ἧ τρυφήσαντες νῦν * ὀρθοδόξως αὐτῷ βοῶμεν· * Χαίροις ὦ Πέτρε,* ἡ πέτρα τῆς πίστεως.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πολύφορον κλῆμα * ἐπὶ τῆς γῆς,* ἁπλωθεὶς τῶν βασάνων * κατατομῇ,* ὡραίους ἐξήνθησας,* ἀξιάγαστε, βότρυας,* σωτηρίου γλεῦκος * ἀεὶ ἀποστάζοντας,* καὶ καρδίας πάντων * πιστῶν κατευφραίνοντας· * ὅθεν συνελθόντες,* τὴν ἁγίαν σου μνήμην * τελοῦμεν γηθόμενοι,* τὸν Χριστὸν μεγαλύνοντες.* Ἱεράρχα πολύαθλε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ἁγίου Πέτρου,* ὅμοιον.

Ἐκ τῆς ἄνωθεν ψήφου,* τῆς τοῦ Χριστοῦ * ἡγησάμενος ποίμνης,* ἐπὶ νομὰς * εὐζώους ἐποίμανας,* τῶν πανσόφων δογμάτων σου,* ἀπελάσας Ἄρειον * ὡς λύκον ἀνήμερον,* ἐπιβάντα ταύτης * ἀθέοις διδάγμασιν· * ὅθεν τὴν ψυχήν σου,* δεδωκὼς ὑπὲρ ταύτης,* Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι,* ὡς ὁ Κύριος ἔφησεν.* Ἱεράρχα μακάριε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνή, καθηγιάσθης τῷ Θεῷ· * καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς,* δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ,* ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν.* Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ,* ὡς θεῖος ὄντως ναός,* ἐκ βρέφους καθαρῶς * μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν * ἀποδοθεῖσα,* ὤφθης δοχεῖον * τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός.* Μεγάλη ὄντως * ἡ πρόοδός σου,* μόνη Θεόνυμφε καὶ ἀειπάρθενε.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ δ'. Ὁ καθήμενος.

Λαμπρυνθείς σου τὴν καρδίαν * ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος,* εὐσεβέσι λόγοις * πάντων τὰς ψυχὰς κατελάμπρυνας· * τὸ τῆς ἀγνοίας δὲ σκότος * τὸ βαθύτατον,* ἀπεδίωξας τῶν εἰδωλομανῶν,* Ἱερώτατε.

Ἡ κατάκαρπος ὡς κλῆμα * ἐκβλαστάνει σε ἄμπελος,* Ἰησοῦς, Παμμάκαρ,* φέρον ἐπιγνώσεως βότρυας * ἐν τοῖς ληνοῖς μαρτυρίου,* οἶνον βλύζοντας * τὰς καρδίας πάντων πιστῶν * τὸν εὐφραίνοντα.

Μεμακάρισαι γνησίως * μαθητεύσας τῷ κήρυκι,* μεμαθητευμένῳ * Λόγῳ, μακαρίσαντι,* Πάνσοφε,* τοῦτον ἀξίως, λαβόντα * ἀποκάλυψιν * ἐκ Πατρὸς οὐρανίου σαφῶς * ὡς θερμότατον.

Θεοτοκίον.

Ἀναπλάττεις συντριβεῖσαν,* καὶ φθορᾷ ὑποκύψασαν,* τὴν βροτείαν φύσιν,* Ἄχραντε, Θεὸν σωματώσασα,* καὶ ὑπὲρ φύσιν

τεκοῦσα,* Ἀπειρόγαμε· * ᾧ κραυγάζομεν· Δόξα Χριστὲ * τῇ δυνάμει σου.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Τὴν τῶν ἀρετῶν * ὁδεύων τρίβον, Πάτερ,* ἔφθασας μονὰς * τὰς ἄνω, Θεοφόρε,* ἱερωσύνης τῷ χρίσματι διαπρέπων,* καὶ μαρτυρίου λάμπων αἵματι.

Ὄμβροις καὶ κρουνοῖς * τῶν σῶν αἱμάτων, Μάκαρ,* ἔσβεσας ἡμῖν * τὴν κάμινον τῆς πλάνης * καὶ διωκόντων ἠφάνισας τὴν ὁμίχλην,* Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε.

Νέος τις Πέτρος * ἐδείχθης ἡμῖν ὄντως,* ἀποστολικοῖς * χαρίσμασιν ἐκλάμπων,* ἱερουργός τε καὶ μάρτυς τῶν παθημάτων,* τῶν τοῦ Δεσπότου σου, Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παρ' ἡμῶν,* ἁγία Θεοτόκε.* Χαῖρε ἡ χαρὰν * κυήσασα τῷ κόσμῳ.* Χαῖρε ἡ μόνη ἀντίληψις τῶν ἀνθρώπων. Χαῖρε τὸ πάντων περιτείχισμα.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ ε', Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Μαρτυρίου αἵματι,* φοινίξας ἱερῶς * τὴν στολήν σου τὴν ἱεράν,* λαμπροτέραν, Ἔνδοξε,* ἐναπετέλεσας· * μεθ' ἧς εἰς τὰ Ἅγια * τῶν Ἁγίων προσεχώρησας.

Ἀναιμάκτους ἔθυσας * θυσίας τῷ Χριστῷ,* τῷ τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν· * καὶ τυθεὶς προσήνεξαι * τούτῳ ὡς σφάγιον * καθαρὸν καὶ ἄμωμον,* Ἀθλητὰ θεομακάριστε.

Ῥώμης προεδρεύσαντα,* ὡς Πέτρου φοιτητήν,* καὶ τὴν ποίμνην τὴν ἱερὰν * ἱερῶς ποιμάναντα,* ὦ Ἱερώτατε,* ἡ Σιὼν ἡ ἄνω σε * νῦν πολίτην προσελάβετο.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἁγνὴν ἁγνεύοντι * τιμήσωμεν νοΐ,* καλλονὴν τὴν τοῦ Ἰακώβ· * ταῖς ἐνθέοις πράξεσι * καλλυνόμενοι * εὐσεβῶς ὑμνήσωμεν,* ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τῇ πέτρᾳ ἐρεισθεὶς τῇ τῆς πίστεως,* Ἀθλοφόρε,* ἀκλινὴς διέμεινας * ἐν πειρασμῶν περιστάσεσι.

Ῥομφαίᾳ τῇ φλογίνῃ τοῦ Πνεύματος,* Ἱεράρχα,* Ἄρειον τὸν βλάσφημον * τῇ θείᾳ ψήφῳ κατέσφαξας.

Ἰσχύϊ κρατυνόμενος, Ἔνδοξε,* τοῦ Σωτῆρος,* τοῦ ἐχθροῦ τὴν δύναμιν * καὶ τὴν ἰσχὺν κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν ἄστατον κλύδωνα * τῶν παθῶν μου,* ἡ Θεὸν κυήσασα * τὸν κυβερνήτην καὶ Κύριον.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ ϛ'. Ἐβόησε,* προτυπῶν.

Ὑπόβαθρον * καὶ θεμέλιον Πέτρου τὰ λόγια * κεκτημένος,* σεαυτὸν ἐδομήσω ὡς ἔμψυχον * τῆς Τριάδος οἶκον,* καὶ ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέῤῥαξας.

Συρόμενος * ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος κεκύλισαι,* καὶ τῆς πλάνης * τὸ ὀχύρωμα ὅλον συνέτριψας,* Ἱεράρχα Κλῆμη,* Ἀθλοφόρε Χριστοῦ γενναιότατε.

Ἀπείληφας * τοὺς τῆς νίκης στεφάνους γηθόμενος,* ὡς νικήσας * τοῖς ἀγῶσιν ἐχθροῦ τὰ παλαίσματα,* Ἱερομαρτύρων * ἱερὸν καὶ σεπτὸν ἀκροθίνιον.

Θεοτοκίον.

Μεμύηται * Ἡσαΐας τὸ βάθος τοῦ τόκου σου,* καὶ Παρθένον * ἐν γαστρί σου ἐκήρυξεν ἔχουσαν,* τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν * σαρκωθέντα ἐκ σοῦ,* Ἀπειρόγαμε.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Σωφρόνως καὶ δικαίως τῷ Θεῷ * σὺ πολιτευσάμενος,* τέλος μακάριον * παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω, Παμμακάριστε.

Ὁλόκληρον θυσίαν καὶ δεκτὴν,* σαυτὸν προσενήνοχας,* Πέτρε θεσπέσιε,* τῷ θυσία διὰ σὲ γενομένῳ Θεῷ.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος πλησθεὶς,* Πνεύματι κινούμενον * ὄργανον γέγονας,* μελῳδῶν Θεοφάντορ τὰ ἀπόῤῥητα.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε τοῦ Θεοῦ καὶ κιβωτὸν,* καὶ παστάδα ἔμψυχον,* καὶ πύλην οὐράνιον,* Θεοτόκε, οἱ πιστοὶ καταγγέλομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Χιτῶνά μοι παράσχου φωτεινὸν ὁ ἀναβαλλόμενος * φῶς ὡς
» ἱμάτιον,* πολυέλεε Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων. Ἀρσενίου.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκκλησίας ἄσειστοι * καὶ θεῖοι πύργοι,* εὐσεβείας ἔνθεοι * στύλοι, ὡς ὄντες κραταιοὶ,* Κλῆμη σὺν Πέτρῳ πανεύφημοι,* ὑμῶν πρεσβείαις,* φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Ὁ Οἶκος. Τῇ Γαλιλαίᾳ.

Ἀπεριτρέπτῳ καὶ στεῤῥᾷ * σεπτῇ ὁμολογίᾳ,* οἱ λάμψαντες ἐν κόσμῳ * καὶ φαίνοντες ἀῤῥήτως,* σήμερον χαίρουσι καλῶς,* Κλήμης τὸ ὡραῖον * ὄντως κλῆμα τοῦ Χριστοῦ,* τὸ τρέφον κόσμον βότρυσι * τοῖς τῆς θεογνωσίας· Πέτρος τε * ἡ ἑδραία πέτρα * καὶ ἄθραυστος τῶν δογμάτων * τοῦ Σωτῆρος. Ἀμφότεροι τῆς θείας χάριτος οἱ λατρευταὶ,* καὶ μύσται τῆς ἀῤῥήτου * σοφίας, καὶ τῆς σεπτῆς * Ἐκκλησίας * οἱ προστάται οἱ θερμοὶ,* οἱ βοη-

θοῦντες * τοῖς κάμνουσι παντοίοις δεινοῖς,* καὶ σώζοντες τοὺς βοῶντας· * Ὑμῶν πρεβείαις * φρουρεῖτε τοὺς ἅπαντας.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Παρτὸς ἡμῶν Κλήμεντος Ἐπισκόπου Ῥώμης.

Στίχ. Βληθεὶς ὁ Κλήμης εἰς βυθὸν σὺν ἀγκύρᾳ,
Πρὸς Χριστὸν ἥκει, ἄγκυραν τὴν ἐσχάτην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πέτρου, Ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ἄῤῥηκτος ἦν τὴν πίστιν ὁ τμηθεὶς Πέτρος.
Ὃς εἶδε Χριστοῦ τὴν στολὴν ἐῤῥηγμένην.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τῷ τῆς πίστεως,* πῦρ ἀπετέφρωσας * τῆς ἀθείας Σοφέ· * πιστοὺς δὲ ἐφώτισας,* φόβῳ κραυγάζοντας * Ὑπερύμνητε,* ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἐκ τῆς Ῥώμης, τὰς ἁλύσεις περικείμενος * ὥσπερ ὁρμίσκους χρυσοῦς,* διὰ θαλάσσης ἀθλῶν,* Χερσῶνα κατέλαβες,* ἔνθα διήνυσας * τὸ μαρτύριον * καὶ τοὺς στεῤῥοὺς ἀγῶνάς σου,* τοῦ Χριστοῦ Ἱερομύστα.

Λύρα ὤφθης τὸ σωτήριον, Πανόλβιε,* μέλος φωνοῦσα ἡμῖν,* καὶ καταθέλγουσα * καρδίας, πρὸς ἔνθεον * τῶν μελῳδούντων πιστῶς,* Μάρτυς, ἔρωτα· * Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος * καὶ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς πᾶσι παρεχόμενος βουλήματι * τὸ εἶναι, Πάναγνε,* ἐκ σοῦ ἀρχὴν χρονικὴν * λαμβάνει καὶ τίκτεται,* λύων τὰ χρόνια * παραπτώματα * τῆς συμπεσούσης, Ἄχραντε,* τῶν βροτῶν ῥευστῆς οὐσίας.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Παῖδες θεοσεβεῖς.

Βίῳ θεοπρεπεῖ λελαμπρυσμένος,* καὶ θείῳ φωτὶ καταλαμπόμενος,* οὐρανίων ἀδύτων * ἐπέβης γηθόμενος,* καὶ βοῶν, Σοφέ, τῷ ποιήσαντι· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἵνα περιφανῶς εὐαρεστήσῃς * Χριστῷ τῷ Θεῷ, Θεομακάριστε,* ταῖς χερσὶ τῶν ἀνόμων * σαυτὸν παραδέδωκας * ἑκουσίως, ψάλλων Πανόλβιε· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὅλος πεφωτισμένος, ἠξιώθης * ἰδεῖν τὸν Χριστόν σοι προμηνύοντα,* τὸν αὐτοῦ τὸν χιτῶνα * δεινῶς διαῤῥήξαντα,* ὑφαντὸν τὸν ἄνωθεν, Ὅσιε,* Εὐλογητὸς ἐκβοῶν,* ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Μήτραν τὴν σὴν ὑπέδυ, Θεοτόκε,* ὁ οὐρανοὺς οἰκῶν καὶ περιέχων· * καὶ ἐκτρέφεται γάλα * μαζῶν σου, ὁ τρέφων νῦν *

πνοὴν πᾶσαν νεύματι ψάλλουσαν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ ή. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν χάριτος,* ἀπεκδύσει πηλίνου τοῦ σώματος * περιεβάλου, ἔνδοξε,* ἀφθαρσίας χιτῶνα,* καὶ εἰς τὰ ἄνω * κατοικεῖς, Ἱεράρχα, βασίλεια.

Συνετάφη σοι, Μάρτυς πολύαθλε,* τὰ κλοιά, οἷς δεσμούμενος ἔλυσας * τὴν πλάνην τοῦ ἀλάστορος,* Ἱεράρχα, κραυγάζων· * Πάντα τὰ ἔργα * εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐμερίσθη ὑγρὰ ἡ ἀμέριστος,* καὶ ὁδὸν εἰσιοῦσιν ἡ ἄβατος,* θαυματουργίᾳ κρείττονι * δωρουμένη ὠράθη,* ἔνθα τὸ θεῖον,* Ἱεράρχα, σοῦ σῶμα κατάκειται.

Βυθισθεῖσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσιν,* ὁ βυθὸν κατοικῆσαι ἑλόμενος,* μετὰ ταφὴν καὶ νέκρωσιν * ἐπανάγαγε, Μάρτυς,* ταῖς ζωηφόροις * καὶ σεπταῖς καὶ ἐνθέοις δεήσεσιν.

Θεοτοκίον.

Ὢ φρικτοῦ καὶ ἀῤῥήτου θεάματος! * ἐν γαστρὶ κατοικεῖ ὁ ἀχώρητος,* καὶ σὰρξ ἀτρέπτως φαίνεται, καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον· * καὶ τὴν τεκοῦσαν * μετὰ τόκον φυλάττει ἁγνεύουσαν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Τὸν ἐν ὄρει * ἁγίῳ.

Νεμομένην * ἀνέστειλας τὴν λύμην * τῆς Ἀρείου * κακίστης βλασφημίας,* τῆς τῶν πιστῶν ἐκκόψας ὁμηγύρεως,* καὶ ἀποδιώξας * τῶν τῆς Ἐκκλησίας,* Θεόφρον, περιβόλων.

Πρωτοστάτης * χοροῦ τῶν Ἀποστόλων * Πέτρος ὤφθη, ὁ θεῖος Κορυφαῖος· * στῦλος Μαρτύρων γέγονας δέ, πάνσοφε * Πέτρε θεοφόρε,* καὶ ἱερουργός τε * τῶν θείων μυστηρίων.

Ἐμυήθης * ἐκ θείας ἐπιπνοίας,* τῶν μελλόντων * τὴν γνῶσιν, Θεοῤῥῆμον,* καὶ τὴν ἐκ γῆς προέγνως σου μετάστασιν * διὰ μαρτυρίου,* πρὸς τὸν ἐν ὑψίστοις * Θεόν, Πέτρε θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον * Παρθένος διαμένεις * ὡς πρὸ τόκου,* Παρθένε Θεοτόκε,* τὸν Πλαστουργὸν τῆς κτίσεως γεννήσασα· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν. καὶ δοξολογοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν ὄρει * ἁγίῳ δοξασθέντα,* καὶ ἐν βάτῳ * τόκον τὸν
» τῆς Ἀειπαρθένου,* τῷ Μωϋσῇ Μυστήριον γνωρίσαντα *
» Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἁγ. Κλήμεντος. Ὠδὴ θ΄. Εὔα μέν.

Ἰδού σε χοροὶ Πατριαρχῶν * συνόμιλον,* Κλήμη ἔνδοξε, δεξάμενοι,* πόθῳ ἀγάλλονται ἀπαύστως· * μεθ' ὧν συνευφραί-

νονται Μάρτυρες,* Ἀπόστολοι Προφῆται καὶ Δίκαιοι,* οἱ ἀπ' αἰῶνος, Ἀξιάγαστε.

Ὥριμόν σε βότρυν τῆς ζωῆς * προσήγαγε, γεωργίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος,* Πέτρος, ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου * ὑπάρχων Ἰησοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * καὶ οἶνον εὐσεβείας ἀπέσταξας,* τῆς ἀθείας μέθην παύοντα.

Σοφίας καὶ χάριτος πλησθεὶς ἀνέβλυσας * διδαγμάτων, Πάτερ, ἄβυσσον,* καὶ ἰαμάτων θεῖα ῥεῖθρα· * δι' ὧν τοὺς ποταμοὺς τῶν παθῶν ἡμῶν * ξηραίνεις, ἐπομβρίαις τοῦ Πνεύματος,* Κλήμη Μαρτύρων ἐγαλλώπισμα.

Ἡ θεοφεγγὴς καὶ ἱερὰ * καὶ εὔσημος,* καὶ ἁγία καὶ περίβλεπτος, καὶ εὐκλεὴς καὶ φωτοφόρος * ἐφέστηκεν ἡ μνήμη σου, Ἔνδοξε,* καρδίας καὶ ψυχὰς κατευφραίνουσα * τῶν κατὰ χρέος εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις τὸν Θεὸν * ὡς πύρινος,* Παναγία, θρόνος ἄχραντος,* φύσιν βροτείαν εἰληφότα,* καὶ ταύτῃ συμπλακέντα καθ' ἕνωσιν * ἀπόῤῥητον, δι' οἶκτον ἀμέτρητον· * ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Ἁγίου Πέτρου. Τὸν προδηλωθέντα.

Τὸν προορισθέντα * ἁγίως ἱερατεύειν,* καὶ ἱερωσύνης τέλος * εὐκλεῶς εἰληφότα,* καὶ Χριστοῦ μιμησάμενον πάθος,* Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ῥάβδῳ στηριχθέντα * δυνάμεως τοῦ Κυρίου,* καὶ ἱερουργήσαντα,* καὶ ἱερουργηθέντα,* καὶ Χριστῷ προσαχθέντα θυσίᾳ,* Πέτρον τὸν θεσπέσιον ὑμνήσωμεν.

Ὅλῃ συγκραθέντα * τῇ αἴγλῃ τῇ τῆς Τριάδος,* καὶ τῷ φανοτάτῳ ταύτης* ἐνηδόμενον φέγγει,* καὶ ἡμῖν σωτηρίαν αἰτοῦντα,* Πέτρον τὸν θεόληπτον ὑμνήσωμεν.

Νέμοις μοι ἀφθόνως * ψυχῆς μου τὴν σωτηρίαν· * ὡς γὰρ Ἱεράρχης ἔχεις * ἐξουσίαν τοῦ λύειν,* καὶ δεσμεῖν τῶν πταισμάτων εὐθύνας * ταῖς σαῖς ἱκεσίαις, Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ Θεοτόκε * τὰ ὅπλα ἡμῶν καὶ τεῖχος· * σὺ εἶ ἡ ἀντίληψις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· * σὲ καὶ νῦν εἰς πρεσβείαν κινοῦμεν,* ἵνα λυτρωθῶμεν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν προδηλωθέντα * ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ,* ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ,
» τόκον * τὸν τῆς Ἀειπαρθένου,* εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτη-
» ρίαν,* ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων. **Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.**

Νῦν εὔσημος ἐπέφανεν * ἡμῖν ἡμέρα, φέρουσα * τοὺς εὐκλεεῖς διαδόχους * τῶν ἱερῶν Ἀποστόλων,* Πέτρον ἅμα καὶ Κλήμεντα * τοὺς κήρυκας τῆς πίστεως,* καὶ ἀηττήτους Μάρτυρας· * ὧν τὴν ἐτήσιον μνήμην * πιστῶς τελέσωμεν πάντες.

Τῆς Ἑορτῆς ὅμοιον.

Ἣν πάλαι προκατήγγειλε * τῶν Προφητῶν ὁ σύλλογος,* στάμνον καὶ ῥάβδον καὶ πλάκα,* καὶ ἀλατόμητον ὄρος,* Μαρίαν τὴν Θεόπαιδα,* πιστῶς ἀνευφημήσωμεν· * σήμερον γὰρ εἰσάγεται,* εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων,* ἀνατραφῆναι Κυρίῳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, τῶν Ἁγίων.

Ἦχος πλ. ά. **Χαίροις ἀσκητικῶν.**

Χαίροις * τὸ φωταυγὲς καὶ τερπνὸν * τοῦ θείου Πνεύματος,* Σοφὲ καταγώγιον· * τὸ κλῆμα * τὸ ταῖς ἀρδείαις * ταῖς μυστικαῖς γεγονὸς * εὐθαλές, παμμάκαρ,* καὶ πολύφορον· * ἐξ οὗ ἐναπέσταξε * διδαγμάτων σωτηρίας * γλεῦκος, ποτίζον * καὶ εὐφραῖνον ἑκάστοτε * τῶν τιμώντων σε * τὰς καρδίας, πανόλβιε.* Μάρτυς ἀκαταγώνιστε,* οὐράνιε ἄνθρωπε,* τῆς Ἐκκλησίας ὁ στύλος,* τῶν εὐσεβῶν τὸ κραταίωμα,* Χριστὸν * καταπέμψαι,* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει,* τὸ μέγα ἔλεος.

Χαίροις * ἡ τῶν δογμάτων πηγή,* ὁ τῶν ἀῤῥήτων * ἑρμηνεὺς γραφικώτατος· * ἡ γνῶσις * τῶν ἀποκρύφων· * τῆς Ἐκκλησίας στεῤῥὸς * στύλος τε καὶ βάσις * ἀπερίτρεπτος· * κανὼν ἀκριβέστατος· * μυστογράφος σοφώτατος· * εὔστομος γλῶσσα,* πᾶσαν αἵρεσιν τέμνουσα,* ὥσπερ μάχαιρα * ὀξυτάτη καὶ δίστομος· * ὄργανον τὸ ἡδύφθογγον· * ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος· * Κλήμη Μαρτύρων τὸ κλέος,* τῶν ἱεράθλων ἑδραίωμα,* Χριστὸν * καταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει,* τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔχων * τὸν εὐσεβῆ λογισμόν,* διαφερόντως * τῶν παθῶν αὐτοκράτορα,* ὑπέστης ἀπεριτρέπτως * τὴν διὰ ξίφους πικρὰν * τελευτήν, Παμμάκαρ,* καὶ τὸν θάνατον· * δἰ οὗ τῆς ἐνθέου * μακαριότητος ἔτυχες,* καὶ τῆς γλυκείας * τοῦ Σωτῆρος μεθέξεως * καὶ τερπνότητος * ἀπολαύειν ἠξίωσαι.* Πέτρε μακαριώτατε,* ἡ πέτρα τῆς πίστεως,* κλέος τῶν θείων Μαρτύρων,* Ἱεραρχῶν ἐγκαλλώπισμα,* Χριστὸν * καταπέμψαι * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει,* τὸ μέγα ἔλεος.

Λάμπων * ἱερωσύνης στολῇ,* καὶ μαρτυρίου * τῷ στεφάνῳ κοσμούμενος,* παρέστης Χριστῷ τῷ πάντων * Ἀρχιερεῖ καὶ Θεῷ,* καὶ ἀναδειχθέντι * πρωτομάρτυρι,* διπλοῦν κομισάμενος * παῤ αὐ-

τοῦ καὶ τὸ ἔπαθλον· * ὃν ὡμολόγεις * τῷ Πατρὶ ὁμοούσιον,* καὶ συνάναρχον * τῷ τεκόντι καὶ σύνθρονον,* Ἄρειον τὸν δυσώνυμον, ἐκκόψας, πανόλβιε,* καὶ ἀποῤῥήξας εἰσάπαν * τῆς τῶν Πιστῶν ὁμηγύρεως· καὶ νῦν * ἐκδυσώπει,* Πάτερ, κόσμῳ δωρηθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ'.

Σήμερον * ὁ θεοχώρητος ναός,* ἡ Θεοτόκος,* ἐν ναῷ Κυρίου προσάγεται,* καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται.* Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων * Ἅγια ἀγάλλονται,* καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλλων * μυστικῶς πανηγυρίζει· * μεθ' ὧν * καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον,* σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· * Χαῖρε Κεχαριτωμένη,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,* ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φῶς σε τὸ τριλαμπὲς * ἀνάψαν, Θεοτόκε,* ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης,* οὐράνιον τροφήν σοι * ἐκπέμπει μεγαλύνον σε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ.

Ῥίζης μὲν ἐκ Δαυὶδ * ἐβλάστησας, Παρθένε· * Γαβριὴλ δὲ τὸ Χαῖρε * κομίζων σοι, ἐβόα· * Θεὸν δὴ τέξῃ Πάναγνε.

Στίχ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ.

Εὖγε τῆς ἱερᾶς * καὶ θείας ξυνωρίδος,* Ἰωακεὶμ καὶ Ἄννης· * ἀφ' ὧν Ἁγνὴ τεχθεῖσα,* προσήχθης νῦν τῷ Κτίστῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ὅμοιον.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν * εἰσδέξασθε Παρθένον,* Μαρίαν ἀπειράνδρως * Ἁγνὴν τὴν Θεοτόκον,* ἐξ ἧς βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος τοῦ Χριστοῦ καὶ πανσόφου Αἰκατερίνης· καὶ τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται καὶ ἡ Ἑορτὴ τῶν Εἰσοδίων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν α'. Στάσιν τοῦ, **Μακάριος ἀνήρ**.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ά. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν * ἐν ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις,* τῷ Κυρίῳ ᾄδοντες,* τιμῶντες καὶ τὴν αὐτοῦ * ἡγιασμένην σκηνὴν,* τὴν τὸν ἀχώρητον Λόγον χωρήσασαν· * προσφέρεται γὰρ Θεῷ * ὑπερφυῶς τῇ σαρκὶ νηπιάζουσα· * καὶ Ἀρχιερεὺς ὁ μέγας * Ζαχαρίας δέχεται,* εὐφραινόμενος ταύτην,* ὡς Θεοῦ κατοικητήριον.

Σήμερον ναὸς ὁ ἔμψυχος * τῆς ἁγίας δόξης * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,* ἡ μόνη ἐν γυναιξὶν * εὐλογημένη ἁγνὴ,* προσφέρεται τῷ Ναῷ * τῷ νομικῷ κατοικεῖν εἰς τὰ Ἅγια· * καὶ χαίρουσι σὺν αὐτῇ * Ἰωακεὶμ καὶ ἡ Ἄννα τῷ πνεύματι· * καὶ παρθενικαὶ χορεῖαι * τῷ Κυρίῳ ᾄδουσι * ψαλμικῶς μελῳδοῦσαι,* καὶ τιμῶσαι τὴν Μητέρα αὐτοῦ.

Σὺ τῶν Προφητῶν τὸ κήρυγμα,* Ἀποστόλων δόξα,* καὶ Μαρτύρων καύχημα,* καὶ πάντων τῶν γηγενῶν * ἡ ἀνακαίνισις,* Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ· * διὰ γὰρ σοῦ τῷ Θεῷ κατηλλάγημεν.* Διὸ τιμῶμεν τὴν σὴν * ἐν τῷ ναῷ τοῦ Κυρίου προέλευσιν· * καὶ σὺν τῷ Ἀγγέλῳ πάντες * ψαλμικῶς τὸ Χαῖρέ σοι,* τῇ πανσέμνῳ βοῶμεν,* τῇ πρεσβείᾳ σου σωζόμενοι.

Τῆς Ἁγίας, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Σήμερον τέρπεται πόλις * ἡ Ἀλεξάνδρεια,* τὰ σπάργανά σου, Μάρτυς, ἐν τῷ θείῳ ναῷ σου * κατέχουσα προφρόνως· * διὸ καὶ ἡμεῖς * εὐσεβῶς ἑορτάζομεν,* Αἰκατερίνα τὴν μνήμην σου τὴν σεπτήν· * ὑπερεύχου τῶν τιμώντων σε.

Αἰκατερίνης τὴν μνήμην * νῦν ἑορτάσωμεν· * αὐτὴ γὰρ ὄντως πάσας * τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις * ἐν λόγῳ τε καὶ ἔργῳ * καθεῖλε στεῤῥῶς,* καὶ Ῥητόρων τὴν ἔνστασιν.* Ἀλλὰ δεήσεσι ταύτης ῥῦσαι ἡμᾶς * ὁ Θεὸς ἐκ τῶν αἱρέσεων.

Χαίροις πανένδοξε Μάρτυς * Αἰκατερίνα σεμνή· * ἐν τῷ Σινᾷ γὰρ ὄρει,* ἐν ᾧ εἶδε τὴν βάτον * Μωσῆς μὴ φλεγομένην,* ἐν τούτῳ Χριστὸς * τὸ θεάρεστον σκῆνός σου,* νῦν μεταθεὶς σε φυλάττει ἕως καιροῦ * τῆς δευτέρας παρουσίας αὐτοῦ.

Δόξα, Τῆς Ἁγίας, Ἦχος β΄.

Χαρμονικῶς τῇ πανηγύρει * τῆς θεοσόφου Μάρτυρος Αἰκατερίνης * συνδράμωμεν, ὦ φιλομάρτυρες,* καὶ ταύτην τοῖς ἐπαίνοις * ὡς ἄνθεσι καταστέψωμεν,* Χαίροις, βοῶντες αὐτῇ,* ἡ τῶν φληνάφων Ῥητόρων * τὴν θρασυστομίαν ἐλέγξασα,* ὡς ἀπαιδευσίας ἀνάπλεων,* καὶ τούτους πρὸς πίστιν θείαν χειραγωγήσασα.* Χαίροις * ἡ τὸ σῶμα πολυπλόκοις βασάνοις ἐκδοῦσα * δι' ἀγάπην

τοῦ Ποιητοῦ σου, καὶ μὴ καταβληθεῖσα * ὡς ἄκμων ἀνάλωτος.* Χαίροις * ἡ ταῖς ἄνω μοναῖς * ἀντάξια τῶν πόνων εἰσοικισθεῖσα,* καὶ δόξης αἰωνίου κατατρυφήσασα· * ἧς ἐφιέμενοι * οἱ ὑμνῳδοί σου,* τῆς ἐλπίδος μὴ ἐκπέσοιμεν.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς,
Ἦχος πλ. δ΄.

Μετὰ τὸ τεχθῆναί σε,* Θεόνυμφε Δέσποινα,* παρεγένου ἐν Ναῷ Κυρίου,* τοῦ ἀνατραφῆναι * εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων,* ὡς ἡγιασμένη.* Τότε καὶ Γαβριὴλ * ἀπεστάλη πρὸς σὲ τὴν πανάμωμον * τροφὴν κομίζων σοι. * Τὰ οὐράνια πάντα ἐξέστησαν,* ὁρῶντα τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐν σοὶ σκηνῶσαν. * Διὸ ἄσπιλε ἀμόλυντε * ἡ ἐν οὐρανῷ * καὶ ἐπὶ γῆς δοξαζομένη * Μήτηρ Θεοῦ,* σῶζε τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Τό, Φῶς ἱλαρόν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, εἰ βούληται ὁ Προεστώς· ζήτει ταῦτα τῇ κγ΄. Ἀπριλίου.

Εἰς τὴν Λιτήν.
Δόξα, Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ΄.

Σήμερον * ὁ θεοχώρητος ναὸς * ἡ Θεοτόκος, * ἐν Ναῷ Κυρίου προσάγεται * καὶ Ζαχαρίας ταύτην ὑποδέχεται.* Σήμερον τὰ τῶν Ἁγίων * Ἅγια ἀγάλλονται, * καὶ ὁ χορὸς τῶν Ἀγγέλων * μυστικῶς πανηγυρίζει· * μεθ' ὧν * καὶ ἡμεῖς ἑορτάζοντες σήμερον * σὺν τῷ Γαβριὴλ ἐκβοήσωμεν· * Χαῖρε Κεχαριτωμένη * ὁ Κύριος μετὰ σοῦ,* ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ τῆς Ἑορτῆς, ἢ τὰ παρόντα τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος,* Ἀθλοφόρε Μερκούριε,* καταγωνισάμενος * τὸν ἀντίπαλον,* ὡς στρατιώτης ἀήττητος,* τῷ ὅπλῳ τῆς πίστεως,* μυριάδας νοητῶν * Αἰθιόπων διέκοψας· * καὶ τελέσας σου * τὸν ἀγῶνα νομίμως,* μετὰ πάντων * Ἀθλητῶν ἐστεφανώθης,* Μεγαλομάρτυς πανόλβιε.

Στίχ. Δίκαιος, ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Οὐρανόθεν σοι Ἄγγελος,* τὰς πληγάς σου ἰώμενος,* ἀπεστάλη νεύματι * θείου Πνεύματος· * ὑφ' οὗ ῥωσθεὶς ἀξιάγαστε,* ταῖς σούβλαις κεντούμενος * πυρωθείσαις δολερῶς,* ἐκαρτέρεις κρεμάμενος,* καὶ τεινόμενος,* καὶ δεσμούμενος λίθῳ * βαρυτάτῳ,* καὶ τοῖς αἵμασί σου, Μάρτυς, περιῤῥεόμενος πάντοθεν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Βασιλεῖ στρατευόμενος * ἐπιγείῳ Μερκούριε,* ὑπ' αὐτοῦ τε δαι-

μασι * κελευόμενος * θύειν, Θεόφρον μακάριε,* βασάνους ὑπήνεγκας,* καὶ τὸν βίαιον θάνατον· * καὶ ἀνέδραμες * πρὸς Χριστὸν στεφηφόρος,* καὶ συνήφθης * ταῖς ἀγέλαις τῶν Μαρτύρων,* ὑπὲρ τοῦ κόσμου δεόμενος.

Δόξα, Τῆς Ἁγίας, Ἦχος β΄. Βαβύλα.

Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη,* βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα,* ἔστης * τροπαιοφόρος, Αἰκατερίνα σεμνή,* ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· * καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη,* δόγμα τυράννου * κατεμυκτήρισας,* καὶ ῥητόρων ἔπαυσας * τὰς φληνάφους ῥήσεις, Πολύαθλε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. β΄.

Σήμερον τὰ στίφη * τῶν πιστῶν συνελθόντα,* πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν,* καὶ τὴν Θεόπαιδα Παρθένον * καὶ Θεοτόκον,* ἐν Ναῷ Κυρίου προσαγομένην * εὐσεβῶς ἀνευφημήσωμεν· * τὴν προεκλεχθεῖσαν * ἐκ πασῶν τῶν γενεῶν,* εἰς κατοικητήριον * τοῦ Παντάνακτος Χριστοῦ καὶ Θεοῦ τῶν ὅλων.* Παρθένοι,* λαμπαδηφοροῦσαι προπορεύεσθε,* τῆς Ἀειπαρθένου τιμῶσαι τὴν σεβάσμιον πρόοδον.* Μητέρες,* λύπην πᾶσαν ἀποθέμεναι,* χαρμονικῶς συνακολουθήσατε * ὑμνοῦσαι τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ γενομένην,* καὶ τῆς χαρᾶς * τοῦ κόσμου τὴν πρόξενον.* Ἅπαντες οὖν χαρμονικῶς, τὸ Χαῖρε σὺν τῷ Ἀγγέλῳ * ἐκβοήσωμεν, τῇ Κεχαριτωμένῃ τῇ ἀεὶ πρεσβευούσῃ * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Τῆς Ἁγίας.
Ἦχος πλ. ά. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν πανεύφημον νύμφην * Χριστοῦ ὑμνήσωμεν,* Αἰκατερίναν τὴν θείαν * καὶ πολιοῦχον Σινᾶ,* τὴν βοήθειαν ἡμῶν * καὶ ἀντίληψιν· * ὅτι ἐφίμωσε λαμπρῶς * τοὺς κομψοὺς τῶν ἀσεβῶν,* τοῦ Πνεύματος τῇ μαχαίρᾳ,* καὶ νῦν ὡς Μάρτυς στεφθεῖσα,* αἰτεῖται πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Πάλιν τὸ τῆς Ἑορτῆς.
Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς
Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπὸς * Ἰωακεὶμ καὶ τῆς Ἄννης * προσφέρεται Θεῷ*, Ἱερῷ ἐν ἁγίῳ * σαρκὶ νηπιάζουσα * ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· * ἣν εὐλόγησεν * ὁ ἱερὸς Ζαχαρίας.* Ταύτην ἅπαντες * ὡς τοῦ Κυρίου Μητέρα * πιστῶς μακαρίσωμεν.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Πρὸ συλλήψεως Ἁγνή, * καθηγιάσθης τῷ Θεῷ, * καὶ τεχθεῖσα ἐπὶ γῆς, * δῶρον προσήχθης νῦν αὐτῷ * ἀποπληροῦσα πατρῴαν ἐπαγγελίαν. * Τῷ θείῳ δὲ Ναῷ * ὡς θεῖος ὄντως ναός, * ἐκ βρέφους καθαρῶς, * μετὰ λαμπάδων φαιδρῶν * ἀποδοθεῖσα, ὤφθης δοχεῖον * τοῦ ἀπροσίτου καὶ θείου Φωτός. * Μεγάλη ὄντως * ἡ πρόοδός σου * μόνη Θεόνυμφε καὶ Ἀειπάρθενε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω ὁ Δαυῒδ * ὁ Ὑμνογράφος, * καὶ χορευέτω Ἰωακεὶμ * σὺν τῇ Ἄννῃ, * ὅτι γόνος ἅγιος * ἐξ αὐτῶν προῆλθε * Μαρία ἡ φωτοφόρος * θεία λαμπάς· * καὶ χαίρει εἰσερχομένη * ἐν τῷ Ναῷ· * ἣν καὶ βλέπων εὐλόγησεν * ὁ Βαραχίου υἱός, * καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζε· * Χαῖρε θαῦμα παγκόσμιον.

Τὸ ά. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ὡμοιώθη ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν δέκα παρθένοις. Ὁ Ν΄.

Δόξα, Ταῖς τῆς Ἀθληφόρου.

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β΄.

Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη. Ζήτει εἰς τὸν Στίχον. Μετὰ τοῦτο λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων τοὺς ἐφεξῆς δύο.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Αἰκατερίνης, οὗ ἡ ἀκροστιχίς· Αἰκατερίναν τὴν πανοίδιμον ᾄσμασι μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ΄ Ἁρματηλάτην.

Αἰκατερίνης τῆς πανσόφου Μάρτυρος * ταῖς ἱκεσίαις, Χριστέ, * τὸ ζοφερὸν ὄμμα * τῆς ψυχῆς μου φώτισον, * αἴγλην διδοὺς μοι, Δέσποτα, * τῆς σῆς φωτοχυσίας, * τῶν ψυχοφθόρων πταισμάτων μου * πᾶσαν τὴν ἀχλὺν ἀφανίζουσαν.

Ἰθυνομένη τοῦ Δεσπότου, Πάνσοφε, * θείοις προστάγμασι, * καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ * φλεγομένη, ἔδραμες * πρὸς τοὺς ἀγῶνας σπεύδουσα, * καὶ τυράννων τὰς φρένας, * Αἰκατερίνα, κατέπληξας * λόγῳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι.

Κυβερνωμένη τῇ παλάμῃ, Ἔνδοξε,* τῇ κραταιᾷ τοῦ Χριστοῦ, εἰδωλικὴν ζάλην,* Μάρτυς ὑπεξέφυγες,* ἀβρόχως ὑπερπλέουσα * τοῦ Σταυροῦ τῷ ἱστίῳ,* καὶ θείαις αὔραις τοῦ Πνεύματος * ᾆσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλπουσα.

Ἀγαλλομένη παρθενίας κάλλεσιν,* Αἰκατερίνα σοφή,* καὶ θεϊκὴν γνῶσιν * οὐρανόθεν ἔχουσα,* τῆς ψευδωνύμου γνώσεως * εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως * τοὺς προεστῶτας κατήσχυνας,* τούτους κατὰ κράτος νικήσασα.

Θεοτοκίον.

Τὸ Θεοτόκον σε κηρύττειν,* Ἄχραντε,* πάσης αἱρέσεως * ἀποτροπὴν φέρει· * σάρκα γὰρ γενόμενον,* ἀναλλοιώτως ἔτεκες,* τὸν ἐπέκεινα πάσης,* Θεοκυῆτορ, τῆς κτίσεως * Λόγον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀΐδιον.

Κανὼν τοῦ Ἁγίου Μερκουρίου, ἔχων ἀκροστιχίδα· Μερκουρίου με τὸ σθένος φυλαττέτω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη τὴν ἄτομον.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας, Μερκούριε,* τῶν ἀγαθῶν τῇ πηγῇ * χαίρων παριστάμενος,* καὶ θείας ἡδονῆς * ἀοίδιμε πληρούμενος,* τοὺς πόθῳ τὴν πανήγυριν τὴν σὴν * τελοῦντας περιφύλαττε,* τῷ Κυρίῳ ᾄδοντας· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἐθελουσίως ὑπῆλθες τὸ στάδιον * τῆς μαρτυρίας, Σοφέ,* σθένει κραταιούμενος * Χριστοῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς * τὰ πάθη τὰ σωτήρια * θελήσει ὑπομείναντος σαρκί,* καὶ χαίρων ἀνεκραύγαζες.* Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν.* Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥῆμα τυράννου σαφῶς ἐξεφαύλισας * ὁμολογίᾳ Χριστοῦ,* Μάκαρ, σεμνυνόμενος,* καὶ πᾶσαν ἀλγεινῶν * ἰδέαν ἀγαλλόμενος * ὑπέμεινας, Μερκούριε, βοῶν * τῷ σὲ ἐνδυναμώσαντι· * Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Κόρης Παρθένου ὡράθη σαρκούμενος,* ὁ δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς * ἄνθρωπος γενόμενος,* καὶ Μάρτυρα πιστὸν * παθῶν οἰκείων δείκνυσι,* Μερκούριον γενναῖον ἀθλητήν,* αὐτῷ συντόνως ψάλλοντα· * τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· * Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Τῆς Ἁγίας Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας.

Ἐθελουσίοις σου ῥοπαῖς,* ἐχώρησας πρὸς τὸ πάθος * τὸ ἑκούσιον, Χριστὸν μιμουμένη· * καὶ νικήσασα λαμπρῶς * τὸν σκότους κοσμοκράτορα,* στεφανηφόρος ὤφθης,* Αἰκατερίνα θεόληπτε.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν,* διήλεγξας τοὺς τυράννους * ἀθείας ἐν βυθῷ κυλισθέντας,* ῥητορεύουσα σαφῶς * θεογνωσίας δόγματα,* θείᾳ σοφίᾳ, Μάρτυς,* λαμπρυνομένη πανεύφημε.

Ἰσοθεΐαν τοῖς ὠσὶ * τῆς Εὔας ὁ ψιθυρίσας,* ὑπὸ Κόρης ἀπα-

λῆς νῦν πατεῖται· * τῷ γὰρ ὅπλῳ τοῦ Σταυροῦ * περιφραχθεῖσα ᾔσχυνεν,* Αἰκατερίνα Μάρτυς,* ἄμετρα τοῦτον καυχώμενον.

Θεοτοκίον.

Νενεκρωμένον μου τὸν νοῦν, * τῇ τῆς ζωῆς ἐνεργείᾳ, * τῆς ἐκ σοῦ φανερωθείσης τῷ κόσμῳ * διανάστησον, οὐλὰς * καὶ τύπους ἐξαλείφουσα * τῆς ἁμαρτίας, μόνη * Θεογεννῆτορ Πανάμωμε.

Τοῦ Ἁγίου. Σὺ εἶ στερέωμα.

Ὅλος πυρακτούμενος * τῇ θεϊκῇ στοργῇ, Ἔνδοξε,* πῦρ καὶ δεσμὰ,* ξίφη καὶ βασάνους,* ὥσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Ὕμνεις τὸν ποιήσαντα,* προσομιλῶν δειναῖς μάστιξι,* Μάρτυς σοφὲ,* καὶ τὴν θεραπείαν,* τῶν μωλώπων δεχόμενος.

Ῥάβδῳ δυναμούμενος * τῇ θεϊκῇ, ἐχθροῦ φρύαγμα,* ὡς ἀθλητὴς,* Μάρτυς γενναιόφρον,* εὐσθενῶς ἐταπείνωσας.

Θεοτοκίον.

Ἵνα προτυπώσῃ σου * τὴν ὑπὲρ νοῦν, Ἁγνὴ, κύησιν,* βάτος πυρὶ * ὤφθη καιομένη,* οὐδαμῶς φλεγομένη δέ.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν σοφίαν τὴν ὄντως * ἐξ Οὐρανοῦ,* διὰ στόματος, Μάρτυς,* τοῦ Μιχαὴλ * λαβοῦσα πανεύφημε,* καὶ ἐν ἄθλοις ἀήττητε,* τῇ μὲν σοφίᾳ τῇ ἔξω * τοὺς Ῥήτορας ἔπτηξας,* τῇ δὲ σοφίᾳ τῇ θείᾳ * τὴν πλάνην ἐμείωσας· * ὅθεν καθορῶν σου * τὸν ἀγῶνα ὁ Κτίστης,* παρέστη ἐνισχύων σε· * Δεῦρο λέγων ἀνάβηθι,* οἱ θησαυροὶ γάρ σε μένουσι.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ΄.
Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Μερκούριος * ἀγωνισάμενος,* τὸν δόλιον ᾔσχυνε,* καὶ στεφανίτης στεῤῥὸς * Χριστοῦ ἐχρημάτισεν· * ὅθεν ταῖς οὐρανίαις * νῦν συνήφθη χορείαις,* δόξης ἀδιαδόχου * ἐπαξίως μετέχων· * διὸ τὴν ἱερὰν αὐτοῦ μνήμην τελοῦμεν πιστῶς.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς,* καὶ ἀκηλίδωτος παστὰς,* ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ,* ἡ Θεοτόκος Μαριὰμ,* μετ' εὐφροσύνης εἰσάγεται παραδόξως· * ἣν Ἄγγελοι Θεοῦ * δορυφοροῦσι φαιδρῶς,* καὶ πάντες οἱ πιστοὶ μακαριοῦσιν ἀεὶ,* καὶ εὐχαρίστως ψάλλουσι ταύτῃ * ἀκαταπαύστως, μεγάλῃ φωνῇ· * Ἡμῶν ἡ δόξα * καὶ σωτηρία,* σὺ ὑπάρχεις Πανάχραντε.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς,* Κύριε.

Ἀθλητικὴν,* Αἰκατερίνα, τὴν ἔνστασιν * ἐπεδείξω,* Μάρτυς πανασίδιμε,* τῷ δυσμενεῖ * λίαν καρτερῶς * ἀντικαταστᾶσα,* καὶ τοῦτον καταπατήσασα * ποσὶν ὡραϊσμένοις,* τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει,* Ἀθληφόρε Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Νύμφη Χριστοῦ,* Αἰκατερίνα πανόλβιε,* καθωράθης,* θείας ὡραιότητος * φωτοειδέσι * μαρμαρυγαῖς * ἀγλαϊζομένη,* καὶ κάλλει περιαστράπτουσα· * διὸ καὶ γηθομένη * μελῳδεῖς τῷ Δεσπότῃ· * Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τυραννικὴν * ἀλαζονείαν ἐφαύλισας,* καὶ τῷ θείῳ * λόγῳ τῆς σοφίας σου,* ὡς ἐκ βυθοῦ,* τῆς ἀπατηλῆς * δεισιδαιμονίας * τοὺς πλανωμένους ἐξήρπασας,* διδάσκουσα κραυγάζειν * τῷ Χριστῷ μελῳδοῦντας· * Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ἡ εὐκλεὴς * καὶ φωτοφόρος πανήγυρις * τῆς ἐνδόξου * μνήμης σου, Πανεύφημε,* τῆς καρτερῶς * θράσος τοῦ ἐχθροῦ * καταπατησάσης,* ὡς ἥλιος ἀνατέταλκεν· * ἐν ᾗ μεγαλοφώνως * τῷ Δεσπότῃ βοῶμεν· * Τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Νῦν τὴν ἰσχὺν * τῶν ἀθετούντων κατάβαλε,* τῆς εἰκόνος,* Κόρη, τὴν προσκύνησιν,* σοῦ τῆς σεπτῆς * καὶ τοῦ ὑπὲρ νοῦν * ἐκ σοῦ σαρκωθέντος,* καὶ κόσμον ὅλον φωτίσαντος,* καὶ πάντων τῶν Ἁγίων· * τοὺς δὲ πίστει τιμῶντας * καταφαίδρυνον, μόνη Πανύμνητε.

Τοῦ Ἁγίου. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὠικειώθης τῷ Κτίστῃ σου,* θείου μαρτυρίου, Θεόῤῥον, πάθεσι,* καὶ λαμπροὺς στεφάνους, Ἔνδοξε,* παρ' αὐτοῦ ἐδέξω ὡς ἀήττητος.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν,* χάριτος ἱμάτιον νῦν ἐνδέδυσαι,* τῆς φθορᾶς καὶ τῆς νεκρώσεως * τοὺς χιτῶνας, Μάρτυς, ἐκδυσάμενος.

Μέχρις αἵματος, Ἔνδοξε,* πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀγωνισάμενος,* νικηφόρος ἀναδέδειξαι,* καὶ τῆς ἄνω δόξης κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ ὁ σωτήριος * Λόγος καταβέβηκεν, Ἀειπάρθενε,* ὥσπερ ὄμβρος, καὶ ἐξήρανε * τῆς πολυθείας τὰ ὀμβρήματα.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Πόθῳ πυρπολουμένη,* Μάρτυς πανασίδιμε,* τῷ τοῦ Δεσπότου σου,* καὶ ζητοῦσα τούτου * τὸ ἀμήχανον κάλλος θεάσασθαι,* αὐθαιρέτῳ γνώμῃ * τοῖς αἰκισμοῖς σαυτὴν παρέσχες,* παρθενίας ἐκλάμπουσα χάρισιν.

Ἄθλοις ἱερωτάτοις,* Κόρη καλλιπάρθενε,* καταλαμπρύνασα * σεαυτὴν προφρόνως,* ἀνελήλυθας πρὸς τὴν οὐράνιον * τοῦ Χριστοῦ παστάδα· καὶ νῦν φαιδρῶς τῷ σῷ Νυμφίῳ * γηθομένη συνήρθης, Πανόλβιε.

Νεᾶνις φαιδροτάτη * ὤφθης ἀγαπήσασα * μόνον ἐράσμιον,* καὶ ὀπίσω τούτου * συντονώτατον δρόμον διήνυσας,* εἰς ὀσμὴν τοῦ μύρου,* σοῦ νοητῶς τοῦ κενωθέντος,* ἐκβοῶσα, δραμοῦμαι Νυμφίε μου.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον * πάντες ἐπιγνόντες σε,* πάναγνε Δέσποινα,* τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα * Θεὸν Λόγον εἰδότες κηρύττομεν,* ἐν δυσὶν οὐσίαις * θελητικαῖς αὐτεξουσίαις * γνωριζόμενον, Κόρη Θεόνυμφε.

Τοῦ Ἁγίου. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τεινόμενος, καὶ λόγχῃ, Μερκούριε,* ἀνενδότως * τεμνόμενος, ἔφερες * θείαις ἐλπίσι νευρούμενος.

Ὁ πέτρᾳ νοητῇ στερεώσας σου * τὴν καρδίαν,* λίθῳ βαρυνόμενος * οὐ παρετράπης, Μερκούριε.

Συμμέτοχος παθῶν τοῦ Δεσπότου σου * χρηματίσας,* δόξης ἐκοινώνησας * τούτου καὶ θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Θανάτωσον Παρθένε τὴν ζῶσάν μου * ἁμαρτίαν,* ζωὴν ἡ κυήσασα * τὴν θανατώσασαν θάνατον.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ὅλην σε περικαλλῆ * παρθενίας ἀπαστράπτουσαν αἴγλη,* μαρτυρικοῖς τε, Κόρη,* φοινιχθεῖσαν ἐν αἵμασι,* καθορῶν ὁ ἀγαθὸς * Λόγος καὶ ἄχραντος,* ἐν θαλάμοις * ἐπουρανίοις κατεσκήνωσεν.

Ἴσχυσας διὰ Σταυροῦ * τῶν Τυράννων καταλῦσαι τὸ κράτος,* καὶ κοσμικῆς σοφίας * διελέγξαι τὸ μάταιον,* θεοπνεύστου διδαχῆς * βρύουσα δόγματα,* μεγαλόφρον * Αἰκατερῖνα πανοίδιμε.

Δόλῳ πρώην τὸν Ἀδὰμ * Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐκβαλόντα,* τῶν αἰκισμῶν τοὺς πόνους * καρτερῶς ὑπομείνασα,* καταβέβληκας εἰς γῆν,* Μάρτυς πανένδοξε,* καὶ στεφάνοις * τῆς Βασιλείας ἐστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἱλεών μοι τὸν Κριτὴν,* τὸν Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε,* ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι * ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως,* λυτρωτήν τε τῶν δεινῶν,* Μῆτερ, ἀπέργασαι· * σοὶ γὰρ μόνῃ * τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Τοῦ Ἁγίου. Τὴν δέησιν,* ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Ἐνεύρου σε * ὁ ἀΐδιος Λόγος,* δι᾽ αὐτὸν πᾶσαν ἰδέαν βασάνων,* Μάρτυς σοφὲ,* ὑπομένοντα βλέπων,* καὶ δι᾽ Ἀγγέλου θαῤῥεῖν σοι προσέταττε,* Μερκούριε, καὶ μηδαμῶς * τῶν Τυράννων πτοεῖσθαι τὴν ἔνστασιν.

Νενέκρωται,* ὁ πολύμορφος ὄφις,* καὶ ποσὶ καταπατεῖται ὡραίοις * τοῦ Ἀθλητοῦ,* καὶ γενναίου ὁπλίτου· * ἐθελουσίοις ὁρμαῖς γὰρ ἐχώρησε * πρὸς βάσανα, πρὸς αἰκισμοὺς,* καὶ πρὸς θάνατον δόξης ἀνάπλεων.

Ὁλόκληρον * τῷ Δεσπότῃ προσῆξας * τῆς καρδίας τὴν προαίρεσιν, Μάκαρ· * καὶ δι᾽ αὐτὸν * ὑπομείνας στρεβλώσεις,* ὡς νικητὴς παρ᾽ αὐτοῦ ἐστεφάνωσαι· * καὶ τούτῳ νῦν ἐν οὐρανοῖς * μετὰ πάντων Μαρτύρων παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Συνέλαβες * τῇ φωνῇ τοῦ Ἀγγέλου, * τὸν βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, Κόρη· * καὶ ἐκ τῶν σῶν * παναγίων αἱμάτων * σεσαρκωμένον, Πανάμωμε, τέτοκας * τὸν δείξαντα πᾶσι, ζωῆς * τὰς εἰσόδους δι᾽ ἄφατον ἔλεος.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Χορείαν σεπτὴν,* ἐνθέως φιλομάρτυρες * ἐγείρατε νῦν,* γεραίροντες τὴνπάνσοφον,* Αἰκατερίναν· αὕτη γὰρ * ἐν σταδίῳ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξε * καὶ τὸν ὄφιν ἐπάτησε,* Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Τοῦ Ἁγίου, ὅμοιον.

Τὰ Θεῖα, σοφὲ,* καλῶς μυσταγωγούμενος,* θυσία δεκτὴ * ἐγένου, Παναοίδιμε· * τοῦ Χριστοῦ γὰρ ἔπιες * προθυμότατα τὸ ποτήριον· * διὰ τοῦτο, Μερκούριε,* πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου.

Τὴν ἐκ Θεοῦ σοφίαν λαβοῦσα * παιδιόθεν, ἡ Μάρτυς,* καὶ τὴν ἔξω καλῶς σοφίαν πᾶσαν μεμάθηκε· * γνοῦσα δὲ ἐκ ταύτης τὴν τῶν στοιχείων * κίνησίν τε καὶ ποίησιν κατὰ λόγον,* καὶ τὸν αὐτὰ * ἐξ ἀρχῆς διὰ λόγου ποιήσαντα,* αὐτῷ τὴν εὐχαριστίαν * ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ προσέφερε· * τὰ δὲ εἴδωλα καθεῖλε,* καὶ τοὺς ταῦτα ἀφρόνως λατρεύοντας,* Ῥητόρων τὴν γνῶσιν καταπτύσασα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Αἰκατερίνης.

Στίχοι.

Αἰκατερίνα, καὶ σοφὴ καὶ παρθένος·
Ἐκ δὲ ξίφους, καὶ Μάρτυς ὢ καλὰ τρία!
Εἰκάδι πέμπτῃ ἄορ κατέπεφνεν ῥήτορα Κούρην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Μερκουρίου.

Στίχ. Εἰ καὶ πατάσσῃ Μερκούριε τῷ ξίφει,
Καὶ νεκρὸς ἐχθρὸν σὺ πατάσσεις Κυρίου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Μαρτύρων τὸ καύχημα,* τῆς εὐσεβείας * μύστης γεγένησαι,* τῷ λαμπρῷ σου Νυμφίῳ * Μαρτύρων δῆμον προσαγαγοῦσα Χριστῷ· * μεθ' οὗ κραυγάζεις,* Πανεύφημε, ψάλλουσα· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ λόγος σου, Πάνσοφε,* πρὸς σωτηρίαν * πολλοὺς ἐξήρπασεν * ἐξ εἰδωλομανίας,* καὶ φωτοφόρους ἔδειξε Μάρτυρας,* μεγαλοφώνως * σὺν σοὶ ἀνακράζοντας· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νεᾶνις ὀπίσω σου * ἀκολουθοῦσα * σοὶ προσενήνεκται,* διὰ ξίφους τμηθεῖσα,* σὸν μιμουμένη πάθος τὸ ἄχραντον * καὶ σοὶ τῷ Κτίστῃ * βοῶσα καὶ λέγουσα· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων ὁ Ἅγιος,* ἐν σοὶ ἁγίως * κατασκηνώσας, ἁγνὴ * Θεοτόκε Παρθένε,* σεσαρκωμένος ἐκ σοῦ γεγέννηται,* διὰ τὸ σῶσαι * τοὺς πίστει κραυγάζοντας· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Φέγγει τῆς ἄνω φρυκτωρίας * αὐγαζόμενος, γενναῖε Στρατιῶτα,* τοὺς ὑμνοῦντάς σε νῦν * φωτίζεις, μελῳδοῦντας· * Εὐλογητὸς εἶ Κύριε * ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὕμνεις τὸν πάντων εὐεργέτην,* πυρακτούμενος τῷ ζήλῳ τούτου, Μάκαρ,* καὶ πυρὶ αἰσθητῷ * φλεγόμενος, καὶ μέλπων· * Εὐλογητὸς εἶ Κύριε * ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λίθῳ προσάγοντες τὸ σέβας * οἱ τὴν αἴσθησιν λιθώδη κεκτημένοι,* λίθῳ, Μάρτυς, τὸν σὸν * βαρύνουσιν αὐχένα * κραυγάζοντος Μερκούριε· * Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Αἵματι αἷμα συγκεράσας,* σοῦ τὸ τίμιον Δεσπότου φιλανθρώπου,* κοινωνὸς τῶν αὐτοῦ * ἐδείχθης παθημάτων,* ἀναβοῶν Μερκούριε· * Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τάξεις Ἀγγέλων καταπλήττει,* μυστηρίου σου τὸ βάθος Θεοτόκε· * ὁ Θεὸς γὰρ ἐκ σοῦ * σαρκούμενος ὡράθη· * ᾧ μελῳδοῦμεν Πάναγνε· * Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σαῖς διδαχαῖς, Βασίλισσα * πειθαρχοῦσα,* προσέδραμε * τῇ θεοσεβείᾳ· * καὶ στεῤῥῶς ὑπέμεινε * τῶν πόνων τὴν αἴσθησιν, * καὶ βασιλείας τῶν οὐρανῶν * τῆς ἀδιαδόχου * προφανῶς ἠξιώθη,* βοῶσα· Τὸν Δεσπότην * ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μετὰ Μαρτύρων γένοιτο * τῶν πιστῶν τὰ αἰτήματα· ἡ γὰρ Ἀθληφόρος * τῷ Χριστῷ παρίσταται,* αἰτοῦσα τὰ κρείττονα,* καὶ σωτηρίας πρόξενα,* τοῖς τὴν παναγίαν * καὶ σεπτὴν αὐτῆς μνήμην * προθύμως ἐκτελοῦσι,* καὶ πιστῶς μελῳδοῦσι· * Λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀναπετάσας δέχεται * ὁ Νυμφίος σε, Πάνσοφε,* πύλας Παραδείσου,* καὶ παστάδα πάνσεμνον * οἰκεῖν παρεσκεύασε, καὶ βασιλείας μέτοχον * ὡς συγκοινωνὸν * τῶν παθημάτων δεικνύει· * ᾧ νῦν παρισταμένη, Βασιλέων θυγάτηρ,* λαμπρῶς πεποικιλμένη,* ἡμῶν μὴ ἐπιλάθῃ.

Σεσοφισμένοις ῥήμασιν,* ἐπειρᾶτο ὁ τύραννος,* πιθανολογίαις,* ὁ δεινὸς χρησάμενος * ἐκλύειν τὴν ἔνστασιν * τὴν σὴν ἐλπίσας, Ἔνδοξε· * ἀλλὰ νυμφευθῆναι * τῷ Χριστῷ βουλομένη,* ἐβόας· Τὸν Δεσπότην * ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτέρα πέφηνας,* Θεοτόκε πανάμωμε,* τῆς ὑπερκοσμίου * τῶν Ἀγγέλων τάξεως· * τὸν τούτων γὰρ τέτοκας * Δημιουργὸν καὶ Κύριον,* ἐκ παρθενικῆς * ἀπειρογάμου νηδύος,* ἐν δύο ταῖς οὐσίαις,* ἀσυγχύτως ἀτρέπτως,* μιᾷ δὲ ὑποστάσει * Θεὸν σεσαρκωμένον.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός. Εἱρμός.

Τῶν Ἀθλητῶν προσθήκην σε * ὁ χορὸς ὑπεδέξατο,* καθωραϊσμένον * καὶ φαιδρὸν γενόμενον,* σεπταῖς ὡραιότησι * τῶν ὑπερτίμων ἄθλων σου,* καὶ τῆς εὐσεβοῦς σου,* καὶ σεπτῆς μαρτυρίας· * καὶ νῦν βοᾷς ἀπαύστως· * Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐσεβοφρόνως, Ἔνδοξε,* τὸν ἀγῶνα διήνυσας· * καὶ γενναιοφρόνως * τὸν ἐχθρὸν κατήσχυνας· * καὶ νίκην οὐράνιον * ὡς νικητὴς ἀράμενος,* ταῖς Ἀγγελικαῖς * νῦν συναγάλλῃ χορείαις· *

μεθ' ὧν βοᾷ ἀπαύστως· * Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τελειωθεὶς πανόλβιε * διὰ ξίφους Μερκούριε, * καὶ ἐπιτυχὼν * τοῦ προκειμένου τέλους σοι, * τὴν γῆν μὲν τοῖς ἐκχυθεῖσιν ἤρδευσας· * τὸ δὲ νικηφόρον * καὶ μακάριον σῶμα, * λευκότερον χιόνος * ἐναπέδειξας, ψάλλων· * Λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς ἡμῶν ὑπάρχουσαν * ἀναπλάσεως, Ἄχραντε, * ἅπαντες αἰτίαν, * οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε, * Θεὸν γὰρ παναίτιον * ὑπὲρ αἰτίαν τέτοκας, * τὸν τὴν συντριβεῖσαν * τῇ κακίᾳ εἰκόνα, * οἰκείᾳ εὐσπλαγχνίᾳ * ἀναπλάσαντα, μόνη * ὑπερευλογημένη * καὶ κεχαριτωμένη.

Τῆς Ἁγίας. Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μετέστης πρὸς θαλάμους * φωτοειδεῖς, * νυμφικοῖς κοσμουμένη * στολίσμασι, * παρθενικὴν * ἔχουσα λαμπάδα τῇ δεξιᾷ, * τῇ δὲ ἑτέρᾳ φέρουσα * τὴν ἀποτμηθεῖσάν σου κεφαλήν. * Καὶ νῦν παρισταμένη * Χριστῷ τῷ σῷ Νυμφίῳ, * τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Ἐδέχθη σου, Θεόφρον, * ἡ προσευχή· * τοὺς γὰρ πίστει τὴν σὴν ὀνομάζοντας * κλῆσιν σεμνή, * σώζει ὁ Δεσπότης ἐκ πειρασμῶν, * καὶ εὐρωστίαν δίδωσι, * νόσων ἀπαλλάττων παντοδαπῶν, * ψυχῶν τε καὶ σωμάτων· * διό σε γεγηθότες, * Αἰκατερίνα μακαρίζομεν.

Λιμένι καθωρμίσθης * νῦν γαληνῷ, * εὐσταλῶς τε καὶ κούφως * τὴν θάλασσαν * τὴν κοσμικήν, * Μάρτυς, διελθοῦσα, τρικυμιῶν * μὴ πειρασθεῖσα πάνσοφε, * πλοῦτον πολυποίκιλον τῷ Χριστῷ * προσφέρουσα, Παρθένε, * τὸν δῆμον τῶν Μαρτύρων, * Αἰκατερίνα παμμακάριστε.

Παστάδων οὐρανίων * ἔνδον τανῦν * σὺν παρθένων χορείᾳ * χορεύουσα, * μαρτυρικαῖς * περιλαμπομένη μαρμαρυγαῖς, * Αἰκατερίνα πάνσοφε, * λῦσον τῶν πταισμάτων μου τὰς σειράς, * προθύμως δυσωποῦσα * τὸν πάντων Εὐεργέτην, * δι' ὃν τὸ αἷμά σου ἐξέχεας.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης, Παρθένε * Μήτηρ Θεοῦ, * ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα * ἐν σώματι, * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ * ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, * πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· * ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων * ἐπέκεινα νοοῦμεν, * εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Τοῦ Ἁγίου. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰχῶρες νῦν μαρτυρικοί, * εὐωδίαν ἀναπέμπουσι χάριτος, * καὶ τὰ δυσώδη ἡμῶν * ἀῤῥήτῳ λόγῳ * πάθη διώκουσιν· * ἀναπηγά-

ζει τὰ ὀστᾶ * ἰάσεων νάματα, * καὶ καταρδεύει ψυχὰς * τῶν ὑμνούντων τὰ αὐτῶν προτερήματα.

Ὡς μέγαν πύργον τῆς Χριστοῦ * Ἐκκλησίας, ἱερῶς σε γεραίρομεν,* ὡς στύλον ἄσειστον,* ὡς τεῖχος, Μάρτυς,* ὄντως ἀπόρθητον,* ὡς στρατιώτην δυνατόν,* Θεοῦ τοῦ Παντάνακτος,* ὡς καθαιρέτην ἐχθρῶν,* ὡς φωστῆρα νοητὸν καὶ παγκόσμιον.

Σύνδρομον Ἄγγελον φωτὸς * πρὸς τὴν ἄθλησιν, Θεόφρον, κεκλήρωσο· * ὅθεν στρεβλούμενος,* καὶ ταῖς λαμπάσιν * ὑποκαιόμενος,* καὶ συγκοπτόμενος δεινῶς,* καὶ ξίφει τεμνόμενος,* οὐκ ἐδειλίασας,* Ἀθλοφόρε τοῦ Χριστοῦ γενναιότατε.

Ἡμέρα πλήρης φωτισμοῦ,* εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ἡμῖν ἔλαμψεν * ἡ θεία μνήμη σου * τοῖς σὲ τιμῶσι,* Μάρτυς Μερκούριε,* ἐν ᾗ μνημόνευε ἡμῶν * τῶν μνημονευόντων σου,* καὶ χαλεπῶν πειρασμῶν * καὶ κινδύνων καὶ παθῶν ἡμᾶς λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φώτισον πύλη τοῦ φωτὸς * τὴν τυφλώττουσαν ψυχήν μου τοῖς πάθεσι,* καὶ πονηροῖς λογισμοῖς * ἀμαυρωθεῖσαν * καὶ κινδυνεύουσαν,* καὶ ἐξελοῦ με πειρασμῶν * κινδύνων καὶ θλίψεων,* ἵνα δοξάζω σε * τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν καὶ κραταίωμα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ἐνεύρωσας τὸ φρόνημα * γυναικῶν, ὦ παρθένε * Αἰκατερίνα πάντιμε,* ἀθλοφόρων ἡ δόξα· * καὶ Φιλοσόφων ἄνοιαν * ἐν Θεῷ διήλεγξας,* ὡς λῆρον οὖσαν καὶ μῦθον,* τὴν Πανάμωμον ὄντως * καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ * συλλήπτορα κεκτημένη.

Τοῦ Ἁγίου, ὅμοιον.

Τὰς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν,* καὶ δαιμόνων τὰ θράση * εἰς τέλος κατηδάφισας,* καὶ τὸ στέφος ἐδέξω,* Μερκούριε μακάριε,* ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου,* ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας· * διασώζεις δὲ πάντας * ἐκ παντοίων θλιβερῶν * σκανδάλων τοῦ ἀλλοτρίου.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τοῦ Ἱεροῦ σε σήμερον,* Θεοτόκε Παρθένε,* δέχεται τὰ ἐνδότερα * χερσὶν Ἀρχιερέως· * ἐν οἷς τριῶν ἀπὸ χρόνων * ἕως δύο καὶ δέκα,* διέμεινας τρεφομένη * χερσὶ θείου Ἀγγέλου,* ὡς ἁγία κιβωτὸς * τοῦ πάντα τεκτηναμένου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Μνήμην τὴν πανίερον,* Αἰκατερίνα πανεύφημε,* τῆς σεπτῆς σου ἀθλήσεως * τελοῦντες, δοξάζομεν * ἐν φωναῖς ἀπαύστοις * τὸν δεδωρημένον * ὑπομονήν σοι καρτεράν,* καὶ νικηφόρον σε *

ἀναδείξαντα,* καὶ λόγον χορηγήσαντα * καταπτοοῦντα τοὺς ῥήτορας,* Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον * καὶ Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Μάρτυς ἐθελούσιος,* Αἰκατερίνα πανένδοξε,* καθωράθης, τὸν τύραννον * εὐτόνως ἐλέγξασα,* καὶ δεινὴν μανίαν * τῆς πολυθείας * θεογνωσίας φωτισμῷ * καταβαλοῦσα,* καὶ θείᾳ χάριτι· * ἐντεῦθεν καὶ ὡς Μάρτυρα,* καὶ ὡς Παρθένον πανάμωμον,* ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν,* ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν τὴν τοῦ Πνεύματος,* Αἰκατερίνα πανένδοξε,* ἐν ἀνοίξει τοῦ στόματος * ἐδέξω, καθάρασα * σεαυτὴν προθύμως * διὰ πολιτείας· * καὶ λογισμῷ καρτερικῷ * τὴν τῶν τυράννων * ὀφρὺν κατέσπασας· * καὶ κάλλει τῷ τοῦ σώματος * τὴν ψυχικὴν ὡραιότητα * θεοφρόνως ἀντέθηκας,* Ἀθλητῶν ἐγκαλλώπισμα.

Δόξα, Ἦχος β΄. Βαβύλα.

Βίον ἄϋλον ἐξησκημένη,* βῆμα ἄθεον καταλαβοῦσα,* ἔστης * τροπαιοφόρος, Αἰκατερίνα σεμνή,* ἀνθηφοροῦσα τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα· * καὶ τὸ θεῖον σθένος ἐνδεδυμένη,* δόγμα τυράννου * κατεμυκτήρισας, * καὶ ῥητόρων ἔπαυσας * τὰς φληνάφους ῥήσεις, Πολύαθλε.

Καὶ νῦν, Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σήμερον τῷ * ναῷ προσάγεται,* ἡ πανάμωμος Παρθένος,* εἰς κατοικητήριον τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, * καὶ πάσης τῆς ζωῆς ἡμῶν τροφοῦ. * Σήμερον τὸ καθαρώτατον ἁγίασμα, * ὡς τριετίζουσα δάμαλις,* εἰς τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων εἰσάγεται.* Ταύτῃ ἐκβοήσωμεν * ὡς ὁ Ἄγγελος· * Χαῖρε μόνη * ἐν γυναιξὶν εὐλογημένη.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῆς Ἑορτῆς ἡ γ΄. Ὠδή, καὶ τῆς Ἁγίας ἡ ϛ΄.

ΤΗ ΚϚ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, καὶ Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμ. Τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου.

Ἦχος ά. **Πανεύφημοι Μάρτυρες.**

Παμμάκαρ Ἀλύπιε, * τὴν σὴν * ἐκ παιδὸς ἀνέθηκας * ζωὴν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· * ὑφ' οὗ σθενούμενος * τῆς σαρκὸς τὰ πάθη * λογισμῷ ὑπέταξας,* τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι· *

διὸ ἱκέτευε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην,* καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Ἀλύπιε,* φωστὴρ * καθωράθης μέγιστος,* φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον * θαυμάτων λάμψεσι * καὶ ἐνθέων ἔργων· * ὅθεν μετὰ κοίμησιν * τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο· * διὸ ἱκέτευε, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην,* καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στύλος ἐχρημάτισας,* σοφέ, * Μοναστῶν Ἀλύπιε, * ὕπερθεν στύλου ἱστάμενος * καὶ πιεζόμενος * καύσωνι καὶ κρύει,* καὶ πολλαῖς ἀσκήσεσι· * διὸ καθυπεδέξω τοῦ Πνεύματος * θεῖα χαρίσματα,* ἰατρεύειν ἀῤῥωστήματα,* καὶ διώκειν * πάθη χαλεπώτατα.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ἴψωσαν τὸ σῶμά σου * πόνοι, καὶ πόνων οἱ τρόποι,* καὶ τῶν τρόπων ἔλλαμψις,* ἡ τῷ θείῳ Πνεύματι * ἀπαστράπτουσα,* ὑπὲρ νοῦν ἅπαντα * τῇ ἰσχύϊ ηὔγασε· * θαυμαστῶς ἐμεγαλύνθη γὰρ * ἡ θήκη νάματα * βλύζουσα πιστοῖς, ξένον θέαμα! * πῶς τάφος οὐκ ἐπέδησεν, * ἢ λίθος κατέσχε τὴν δύναμιν· * ἀλλ' ὡς καὶ πρὸ τέλους * μετάνοιαν ἐκραύγαζες ἡμῖν,* ὡσαύτως νῦν πρὸς ἐπίγνωσιν * ἕλκεις μετὰ θάνατον.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν * λαὸς ἐν οἴκῳ Κυρίου,* ὅπου τὸ πανάγιον * σκῆνος τεθησαύρισται * τοῦ παμμάκαρος· * ᾧ τερπνοῖς ᾄσμασι * καὶ φαιδραῖς λαμπάσι * λιτανεύοντες,* βοήσωμεν· * Ἅγιε πρόφθασον,* καὶ τοὺς ἐν ἀνάγκαις ἐλέησον,* καὶ κλύδωνος ἐξάρπασον,* καὶ τῆς καταιγίδος τῶν θλίψεων,* ἵνα τὴν τερπνήν σου * καὶ πάντιμον δοξάζωμεν σορόν,* καὶ τὴν εἰκόνα σεβώμεθα * μύρον ἀναβλύζουσαν.

Πλοῦτον ἀναφαίρετον * ἔχει σε πόλις Λακώνων,* μάκαρ ἀξιάγαστε,* φαειναῖς αὐγάζοντα * ταῖς λαμπρότησιν· * ᾗ καὶ νῦν βράβευσον * τὴν εἰρήνην, Νίκων· * καὶ τροπαίων αὐτὴν ἔμπλησον,* ἐχθρῶν τὴν ἔπαρσιν * καὶ παρεμβολὰς κάμψας βέλεσι * σῶν πρεσβειῶν,* Πατὴρ ἡμῶν· * καὶ τῆς συμπαθοῦς μεταδόσεως * πλῆσον τὰς καρδίας * ἡμῶν τῶν ἀνυμνούντων σε πιστῶς,* ἐν παῤῥησίᾳ δεόμενος,* ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ναὸς καθαρότητι,* ὁ Ἡσαΐας Παρθένε,* πόῤῥωθεν προέφησε,* Ποιητὴν τῆς κτίσεως * τεξομένην σε· * ὦ σεμνὴ Πάναγνε,* σὺ γὰρ ὤφθης μόνη * ἐξ αἰῶνος παναμώμητος· * Διό σου δέομαι,* τὴν μεμολυσμένην καρδίαν μου * καθάρισον καὶ λάμψεως * θείας κοινωνόν με ἀνάδειξον,* Κόρη, τοῦ Υἱοῦ σου,* καὶ στάσεως αὐτοῦ τῆς δεξιᾶς * ὅταν καθίσῃ ὡς γέγραπται,* κρῖναι κόσμον ἅπαντα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Κρίσιν Ἰσραὴλ κριταί,* θανατηφόρον κριθῆναι * σὲ Υἱὲ κατέκριναν,* ὡς κριτόν σε στήσαντες * ἐπὶ βήματος,* τὸν νεκροὺς κρίνοντα * καὶ τοὺς ζῶντας, Σῶτερ· * καὶ Πιλάτῳ σε παρέδωκαν * καὶ κατακρίνουσι * πρὸ τῆς δίκης φεῦ! οἱ παράνομοι· * καὶ βλέπουσα τιτρώσκομαι * καὶ συγκατακρίνομαι, Κύριε· * ὅθεν καὶ προκρίνω * θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν ἐν στεναγμοῖς,* ἡ Θεοτόκος ἐκραύγαζε,* μόνε Πολυέλεε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. Ἦχος α΄.

Ὑπομονῆς στύλος γέγονας * ζηλώσας τοὺς Προπάτορας, Ὅσιε,* τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι,* τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς,* καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν,* ὑπάρχων ἐν σώματι,* Ἀλύπιε Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Χαίρει ἔχουσα * ἡ Λακεδαίμων * θείαν λάρνακα * τῶν σῶν λειψάνων,* ἀναβρύουσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων,* καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων * τοὺς σοὶ προστρέχοντας, Πάτερ, ἐκ πίστεως.* Νίκων Ὅσιε,* Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,* δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἷς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ δύο παρόντες.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Χαίρων ἐπαινῶ τοὺς Ἀλυπίου πόνους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄ Ἦχος πλ. α΄. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Χάριτος πεπλησμένος,* χαρᾶς μου πλήρωσον * τὴν ψυχὴν ἐπαινέσαι * τὸν βίον σου,* δι᾽ ἧς πάντας ηὔφρανας * ἰσαγγέλως ἀγωνισάμενος.

Ἄλλον ὡς Σαμουὴλ σε * Θεὸς ἡγίασε * μητρικῆς ἐκ κοιλίας,* Ἀλύπιε μακάριε,* καὶ βλέπων τὰ ἔμπροσθεν,* ὡς Προφήτην ἔνθεον * ἀπειργάσατο, ἀξιάγαστε.

Ἵνα Θεὸς δηλώσῃ * τὴν σὴν λαμπρότητα,* ἥν περ ὕστερον ἔσχες * καλῶς ἀγωνισάμενος,* φωτὸς θείου ἔπλησε * σοῦ τεχθέντος, Ὅσιε,* τὸ δωμάτιον ὑπὲρ ἔννοιαν.

Θεοτοκίον.

Ῥῆσις σεπτοῦ Προφήτου * πέρας ἐδέξατο· * ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρ-

θένος * σαρκὶ Θεὸν ἐκύησε,* βροτοὺς ἀναπλάττοντα * συντριβέντας πρότερον,* ἁμαρτίας πλημμελήμασι.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Τῆς οὐρανίου πατριᾶς τῷ ἔρωτι * κατασχεθεὶς τὴν ψυχὴν, * καὶ τὰ ἐκεῖ κάλλη * καὶ τὴν διαμένουσαν * ἐπιποθήσας εὔκλειαν,* ἐπιγείου πατρίδος * καὶ γεννητόρων ἐμάκρυνας,* Νίκων σεαυτὸν πανάοίδιμε.

Τόπον ἐκ τόπου διαμείβων πέφευγας * τὰ παρατρέχοντα,* τὴν κοσμικὴν σχέσιν * ταῖς ἀποχωρήσεσι * σαφῶς ἀποκρουόμενος,* καὶ μηδὲν τῶν προσύλων * τὸ εὐγενὲς ἐνυβρίσαι σου,* Μάκαρ, τῆς ψυχῆς ἀνασχόμενος.

Θεοτοκίον.

Δεδοξασμένα περὶ σοῦ λελάληνται * ἐν γενεαῖς γενεῶν,* ἡ τὸν Θεὸν Λόγον * ἐν γαστρὶ χωρήσασα,* ἁγνὴ δὲ διαμείνασα,* Θεοτόκε Μαρία· * διό σε πάντες γεραίρομεν τὴν μετὰ Θεὸν προστασίαν ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ γ'. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Ὡς λύχνος ἐπὶ λυχνίαν * στάσεως κρείττονος * ἐπιτεθειμένος,* ταῖς σελασφόροις σου,* Πάτερ, ἀρεταῖς, πᾶσαν ψυχὴν * πιστῶς σοι προσιοῦσαν * εὐσεβοφρόνως κατελάμπρυνας,* σκότους ἁμαρτίας λυτρούμενος.

Νοός σου τὰς ἱερὰς * κινήσεις ποιούμενος,* πρὸς τηρήσεις θείων * νόμων τοῦ Πνεύματος,* ἄγγελος ἐφάνης ἐπὶ γῆς,* Ἀγγέλων πολιτείαν * μετὰ σαρκὸς ἀναλαβόμενος,* Πάτερ θεοφόρε Ἀλύπιε.

Ἐμφρόνως τῶν ὀχληρῶν * τοῦ βίου, Ἀοίδιμε,* μετανάστης ὤφθης,* καὶ προσεχώρησας * πρὸς ἀσκητικῆς διαγωγῆς * τὰ σκάμματα προθύμως,* τὴν σὴν καρδίαν οἰκητήριον,* Ὅσιε, δεικνύων τοῦ Πνεύματος. Θεοτοκίον.

Παρθένε τὸ καθαρὸν * τοῦ Λόγου παλάτιον,* τὴν ψυχήν μου δεῖξον * οἶκον τοῦ Πνεύματος· * ὕδατος πηγὴ ζωαρχικοῦ,* πότισόν με τῇ καύσει * τῆς ἁμαρτίας φλογιζόμενον,* ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ἐξ Ἑώας εἰς Δύσιν * διαδραμὼν, ἅπαντας * τῷ τῆς μετανοίας κηρύγματι κατεπύρσευσας· * ὅθεν κατάλληλον * τῇ πράξει εὗρες τὴν κλῆσιν,* μετανοίας, Ὅσιε,* δειχθεὶς φερώνυμος.

Τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον * ἐν τῇ ψυχῇ θέμενος,* Πάτερ, τὴν δευτέραν * ἐν κόσμῳ Χριστοῦ ἐμφάνειαν * προανεκήρυττες,* καὶ μετανοίας ἀξίους * ἐκ καρδίας, ἔλεγες,* καρποὺς ποιήσατε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα * τὸν τοῦ παντὸς Κύριον. * Χαῖρε τὴν ζωὴν * τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, * καὶ ἀλατόμητον Ὄρος.* Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,* χαῖρε Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ, Κύριε,* καὶ τῆς Ἐκκλησίας * δο-
» μῆτορ, σύ με στερέωσον * ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, * τῶν
» ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε Φι-
» λάνθρωπε.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Συμεὼν ἡμῖν ὤφθης * ἄλλος σοφέ· * τὸ γὰρ σῶμα ὑψώσας * στύλῳ ἐκ γῆς,* ὦ Πάτερ Ἀλύπιε,* τῶν δαιμόνων τὰς φάλαγγας * ἐτροπώσω, Θεόφρον,* πικρῶς κατοιμώζοντας, * καὶ εἰς ἀβάτους τόπους * αὐτοὺς ἀπεδίωξας· * ὅθεν καὶ ἐδείχθης * ἐγκαλλώπισμα θεῖον,* Πατέρων τὸ καύχημα,* Μοναζόντων τὸ στήριγμα.* Διὸ πίστει βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος.

Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν ζῆλον τὸν σεπτὸν * Βαπτιστοῦ ἐμιμήσω,* καὶ κόσμῳ τὴν φρικτὴν,* καὶ δευτέραν τοῦ Κτίστου * ἐμφάνειαν ἐκήρυττες,* καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκραύγαζες· * Νῦν ποιήσατε * καρποὺς ἀξίους Κυρίῳ,* μετανοίας τε * ἀπὸ καρδίας τελείας,* Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Κυβέρνησον, Ἁγνὴ, * τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου,* καὶ οἴκτειρον αὐτὴν ὑπὸ πλήθους πταισμάτων * βυθῷ ὀλισθαίνουσαν * ἀπωλείας Πανάμωμε· * καὶ ἐν ὥρᾳ με * τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου * ἐλευθέρωσον,* κατηγορούντων δαιμόνων * φρικτῆς ἀποφάσεως.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ! * ὢ καινοῦ μυστηρίου! * ἐβόα ἡ ἁγνὴ * καὶ πανάμωμος Κόρη,* ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψεν * ἀπλωθέντα τὸν Κύριον· * ὁ τὰ σύμπαντα * ἐν τῇ δρακὶ περιφέρων,* ὡς κατάκριτος,* ὑπὸ κριτῶν παρανόμων * Σταυρῷ κατακρίνεται.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Ἀγάπην ἀληθῆ καὶ συμπάθειαν,* πίστιν ἐλπίδα ἀῤῥαγῆ,* καὶ πολιτείαν ἀνόθευτον * ἀναλαβόμενος, Πάτερ,* θεράπων τοῦ Χριστοῦ ἐχρημάτισας.

Ἱστάμενος ἐν στύλῳ ἀκλόνητος,* ταῖς ἐναντίαις προσβολαῖς,

δαιμόνων στῖφος ἐκλόνησας,* καὶ κλονουμένοις ἐγένου,* Παμμάκαρ, ἀδιάσειστον ἔρεισμα.

Ναμάτων θείων ἔμπλεως γέγονας,* καὶ κατεδρόσισας ψυχὰς * καταττακείσας τῷ καύσωνι * τῆς χαλεπῆς ἁμαρτίας * Ἀλύπιε θεόφρον πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Τὰ πάθη τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον,* καὶ φωταγώγησον τὸν νοῦν * καὶ τὴν καρδίαν μου, Δέσποινα,* ἡ φωτοδότην τεκοῦσα * Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον Κύριον.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἀληθῶς ἐφιέμενος * γνώσεως, Μακάριε,* πρᾶξιν τέθεικας * θεωρίας σου ἐπίβασιν,* τοὺς Ἑλλήνων λήρους παρωσάμενος.

Τῆς καρδίας τὰ ὄμματα * πράξεσιν ἐνθέοις * προκαθηράμενος,* προεμήνυες τὰ μέλλοντα,* ὀπτικὴν διάνοιαν προσκτησάμενος.

Θεοτοκίον.

Ἱλασμὸν ἡμῖν δώρησαι * τῶν ἀγνοημάτων,* ὡς ἀναμάρτητος, καὶ εἰρήνευσον τὸν κόσμον σου * ὁ Θεός, πρεσβείαις τῆς Τεκούσης σε.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ ε. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ὅλος ἀνακείμενος,* τῷ Παντοκράτορι,* χρονίαν στάσιν * ὕπαιθρος, Πάτερ,* νιφετοῖς καὶ καύσωνι * σφοδρῷ προσπαλαίων,* προθύμως ἐκαρτέρησας.

Ὕμνοις καὶ δεήσεσι * σχολάζων, Ὅσιε,* τῆς τρισηλίου * αὐγῆς τὴν χάριν,* νοὸς καθαρότητι,* ἐδέξω, καὶ φέγγος * ἰάσεων ἀπήστραψας.

Σῶμά σου τῷ κίονι * περιγραψάμενος,* τὸν νοῦν βαδίζειν * ἀνεμποδίστως * πρὸς τὸν σοὶ ποθούμενον,* Πάτερ, ἐπαφῆκας,* φωτὸς ἀποπληρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἅγιον ἐκύησας,* Θεὸν γενόμενον * βροτὸν δι' οἶκτον,* ἁγία Κόρη,* τὸν καθαγιάζοντα,* τοὺς αὐτὸν ἐν πίστει * καὶ φόβῳ ἁγιάζοντας.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Πληγέντα τὸν εἰς σὲ παροινήσαντα * θεηλάτως,* ταῖς εὐχαῖς ἀνέῤῥωσας,* καὶ σὲ τιμᾷν παρεσκεύασας.

Ναὸν πανευκλεῆ ἀνεστήλωσας * τῷ Σωτῆρι,* ναὸς ζῶν καὶ ἔμψυχος * προχρηματίσας, Θεσπέσιε.

Θεοτοκίον.

Ζωὴν ἡμῖν ἐβλάστησας, ἄχραντε * Θεοτόκε,* τὸν Κτίστην καὶ Κύριον,* ζωοποιοῦντα τὰ σύμπαντα.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ ϛʹ. Μαινομένην.

Λίθοις σε τὰ πνεύματα * τῆς κακίας * βάλλοντα σαφῶς,* ποιούμενον στάσιν ἐν τῷ κίονι,* τῆς ἀῤῥαγοῦς * πέτρας οὐδόλως ἐσάλευσαν.

Ὑπομένων, Ὅσιε,* ὑπέμεινας * τὸν ὑπομονὴν * ἀληθῆ σοι Κύριον δωρούμενον,* καὶ ἐκ πάντων * τῶν δυσχερῶν σε ῥυόμενον.

Παραδόξως, Ὅσιε,* φῶς ὡρᾶτο * ὕπερθεν τοῦ σοῦ * καθ' ἑκάστην κίονος, φωτίζον σου * διὰ παντὸς * τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια.

Θεοτοκίον.

Ἰσχυρὰν παράκλησιν * οἱ ἐν θλίψει * ἔχομεν, Ἁγνή,* καὶ βεβαίαν πάντες σε ἀντίληψιν· * Μήτηρ Θεοῦ, κινδύνων σῶζε τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐδόξασέ σε Θεός,* ὁ δοξασθείς σου τοῖς μέλεσιν * ἐν τέρασι θαυμαστοῖς· * διὸ καὶ τῷ κίονι * ὅπως χρηματίσῃ σοι,* ἐν τῷ θείῳ οἴκῳ * τὸ ἐλλεῖπον ἀνεπλήρωσας.

Ὡς ἄλλον σε Μωϋσῆν * ἡ Λακεδαίμων ἐγνώρισε,* τὴν Αἴγυπτον τῶν παθῶν * πιέζοντα μάστιξιν,* ἐνθέοις διδάγμασι * τοῖς τῆς μετανοίας * καὶ κακίας ἐξαιρούμενον.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθείημεν τῶν δεινῶν * πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου,* Θεογεννῆτορ ἁγνή,* καὶ τύχοιμεν πάναγνε * τῆς θείας ἐλλάμψεως,* τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως * σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ,* πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ
» βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα
» καὶ ἐπάκουσόν μου * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου,

Ἦχος πλ. δʹ. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὡς ἀρετῶν ὑπόθεσιν,* καὶ Ἀσκητῶν καλλώπισμα,* ἡ Ἐκκλησία δοξάζει σε σήμερον * καὶ ἀνυμνεῖ σε Ἀλύπιε· * ταῖς εὐχαῖς σου παράσχου * τοῖς τιμῶσιν ἐκ πόθου τὰς ἀριστείας σου * καὶ τὰ παλαίσματα,* τῶν δεινῶν ἐγκλημάτων ἐκλύτρωσιν,* ὡς ἐπώνυμος.

Ἕτερον Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος,

Ἦχος πλ. βʹ. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας.

Τὴν Ἀγγελικὴν * μιμούμενος πολιτείαν,* κόσμου τὰ τερπνὰ * ὡς σκύβαλα ἐλογίσω,* μετανοίας τὴν τρίβον δεικνύων ἡμῖν,* θεοφόρε Νίκων Ὅσιε· * διὰ τοῦτό σε γεραίρομεν * ἐκτελοῦντες νῦν τὴν μνήμην σου,* ὑπάρχεις γὰρ ἀληθῶς * ἰαμάτων πηγή.

Συναξάριον.

Τῇ ΚϚ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου.

Στίχοι.

Ἀπεῖχεν Ἀλύπιον ὄρθιος κίων,
Πρὸς οὐρανοὺς ζητοῦντα βαίνειν, οὗ μένει.
Εἰκάδι ἕκτῃ ἄλυπον Ἀλύπιε βῆς ἐπὶ οἶκον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νίκωνος τοῦ Μετανοεῖτε.

Στίχ. Οἱ Λακεδαίμων, οὐδαμῶς Δαίμων λάκοι.
Σοβεῖ γὰρ αὐτὸν τοῖς τεραστίοις Νίκων.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὁ καρτερικώτατος * καὶ στεῤῥὸς Ἀλύπιος,* χρόνοις ἐπὶ πλείοσι * κρύει πιεζόμενος,* τοῦ Πνεύματος τῇ θάλψει * ἐθάλπετο παραδόξως.

Ὕψος πρὸς οὐράνιον * ἔχων τὸ πολίτευμα,* σώματος ἠλόγησας * ὡς φθείρεσθαι μέλλοντος,* καὶ τούτου σηπομένου * οὐκ ἐφρόντισας τοῖς πόνοις.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν,* Πάτερ, ἀρνησάμενος * τῷ κρύει καὶ καύσωνι * παλαίων ἐνήθλησας * αἴθριος, ἀναμέλπων· * Ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀπεριόριστος * σάρκα ἀνελάβετο ἔννουν τε καὶ ἔμψυχον * ἐκ σοῦ, Ἀειπάρθενε,* τοῦ σῶσαι τοὺς βοῶντας, * Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ὡς ἐν ἅρματι, Πάτερ,* ἀρετῶν τετρακτύϊ * σὺ ἐποχούμενος,* ἀνέδραμες εἰς ὕψος,* Ἠλίας ὥσπερ ἄλλος,* μελῳδῶν τῷ Σωτῆρί σου· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζηλωτὴς ὥς περ ἄλλος,* τοῖς ποθοῦσί σε, Πάτερ,* τὸ ῥάκος ἔλιπες,* ἐν ᾧ σου τὸ σαρκίον * ἐκτρύχων καὶ πιέζων * τὴν ψυχὴν διανέπαυες,* Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν * Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σοφίας ἔμπλησον πάντας,* καὶ δυνάμεως θείας,* ἡ ἐνυπόστατος * Σοφία τοῦ Ὑψίστου,* διὰ τῆς Θεοτόκου,* τοὺς ἐν πίστει σοι ψάλλοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τοῦ Ὁσ. Ἀλυπίου. Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Νέος Σαμουὴλ * προθεωρῶν τὸ μέλλον,* νοὸς καθαρότητι,* ὤφθης Ἀλύπιε * πᾶσι προλέγων,* ὡς ἔνθεος Προφήτης,* τὰ ὑπὸ Κυρίου * δηλούμενά σοι Πάτερ.

Ὁ φωτοειδὴς * τῆς Ἐκκλησίας στύλος,* ὁ πύργος ὁ ἄσειστος,* τεῖχος τὸ ἄῤῥηκτον * πάντων ἀνθρώπων * Θεῷ πεπιστευκότων,* ὁ Χριστοῦ θεράπων * Ἀλύπιος τιμάσθω.

Ὕπνωσας καλῶς * ὕπνον δικαίοις, Πάτερ,* πᾶσιν ὀφειλόμενον,* κοιμίσας πρότερον * πάθη ποικίλα * ἐντεύξεσιν ἀγρύπνοις· * ὅθεν σε προστάτην * ἄγρυπνον νῦν πλουτοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Σοῦ ὁ τοκετός,* τὴν τικτομένην βλάβην * κακίᾳ τοῦ ὄφεως* νῦν ἀπεστείρωσε,* μόνη κατάρας * ἀναίρεσις Παρθένε· * ὅθεν σε τιμῶμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὸ καθαρὸν καὶ ἄσπιλον * τῆς ψυχῆς περιβόλαιον,* τὸ καρτερικὸν * καὶ ἀπαθὲς σαρκίον σου,* ὡς θεῖον θησαύρισμα,* ἡ Λακεδαίμων φέρουσα,* καὶ σωματικῶν * καὶ ψυχικῶν ἀλγημάτων* τὴν ῥῶσιν ἐξαιτεῖται,* μελῳδοῦσα συμφώνως· * Λαὸς ὑπερυψοῦτε* Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῶν ἰαμάτων χάριτας * ἡ σορὸς ἀναβλύζουσα,* πᾶσαν νοσημάτων * καὶ παθῶν ἐπήρειαν,* παντοίαν τε κάκωσιν,* καὶ μαλακίαν ἅπασαν * πάντων θεραπεύει * τῶν πιστῶς μελῳδούντων· * Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε,* Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν ἱλέωσαι * τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον, * τῶν καταφευγόντων * τῇ σῇ σκέπῃ, Ὅσιε,* ὡς νίκης ἐπώνυμος * καὶ Θεῷ παριστάμενος,* πάσης λυτρωθῆναι * τῶν ἐχθρῶν κακουργίας,* δαιμόνων ἐπηρείας,* καὶ ἀνάγκης καὶ νόσου,* τοὺς πίστει σε ὑμνοῦντας * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νοῦς ἐξειπεῖν οὐ δύναται * τὸ φρικτὸν τῆς λοχείας σου,* πῶς καὶ παρθενεύεις * μετὰ τόκον, Ἄχραντε,* ὡς μόνος ἐπίσταται * ὁ τῶν ἁπάντων Κύριος· * ὃν ἱλεουμένη * μὴ ἐλλίπῃς, Παρθένε,* σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει * τῷ Υἱῷ σου βοῶντας· * Λαὸς ὑπερυψοῦτε* Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον,* τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος,* τοῖς
» θεοσεβέσιν * ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι *
» περισωθέντας τούτους ἰδών· * Τὸν Δημιουργὸν * καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα,* οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε,* Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,* λαὸς ὑπερυ-
» ψοῦτε,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου Ἀλυπίου. Ὠδὴ θ΄. Ἡσαΐα χόρευε.

Ἱερὸς ὁ βίος σου,* ἐκ σπαργάνων * ὤφθη τῷ Θεῷ,* λαμπόμενος ἀρετῶν,* μάκαρ, τῷ φωτί· * τίμιος ὁ θάνατος * ἐναντίον * γέγονε Χριστοῦ,* Πάτερ Ἀλύπιε,* Μοναζόντων ἀκροθίνιον.

Ὡς φωστὴρ ὑπέρλαμπρος * καταυγάζεις * ἅπασαν τὴν γῆν * ἐλαύνων τὴν πονηρὰν * νύκτα τῶν παθῶν,* καὶ λύων σκοτόμαιναν * τῶν Δαιμόνων,* καὶ φωταγωγῶν * θείαις λαμπρότησιν * ἰαμάτων πάντας Ὅσιε.

Στάσιν ἐπὶ κίονος * ἐποιήσω * ἔτεσι,* σοφὲ,* πεντήκοντα πρὸς τρισὶν,* οἷα Ἀθλητὴς ἀθλῶν προθυμότατα,* καὶ τῷ κρύει * καὶ τῷ παγετῷ,* Πάτερ, καὶ καύσωνι * ἀνενδότως πιεζόμενος.

Ἡ ἁγία μνήμη σου,* τῷ Ἁγίῳ * Πνεύματι ἡμᾶς * καθαγιάζει, σοφὲ,* ταύτην ἱερῶς * τελοῦντας καὶ πίστει σε * ἀνυμνοῦντας,* Πάτερ,* ἐν αὐτῇ * ὡς ἀντιλήπτορα,* καὶ προστάτην τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Φωτισμόν μοι δώρησαι * τῷ ἐν σκότει * ὄντι τῶν παθῶν,* καὶ ῥῦσαί με πονηρῶν * ἔργων, καὶ φλογὸς * ἐναποκειμένης μοι * τῷ ἀθλίῳ * καὶ ἁμαρτωλῷ,* Ἄχραντε Δέσποινα,* προστασία τῶν ὑμνούντων σε.

Τοῦ Ὁσίου Νίκωνος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Αμέσως ἀπολαύων,* Πάτερ, ζωῆς,* ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσω * πρὸς δύναμιν * ἐπὶ τῆς γῆς, βίῳ διαπρέψας ἀγγελικῷ,* καὶ μεταβὰς, μακάριε * Νίκων, πρὸς αὔλους διαμονὰς,* σωθῆναι, Θεοφόρε,* δυσώπει τοὺς ἐν πίστει * ἐν τῷ ναῷ σου προσεδρεύοντας.

Ἀγάλλῃ σὺν Ἀγγέλοις * ἐν οὐρανῷ,* τῷ τῶν ὅλων Θεῷ * παριστάμενος,* καὶ ἐπὶ γῆς * βρύει σου ἡ θήκη τὰς δωρεάς· * ἐν ᾗ σεπτῶς κατάκειται * σῶμά σου τὸ ἅγιον καὶ σεπτὸν,* τοῖς πόθῳ προσιοῦσι * καὶ φόβῳ ἁπτομένοις,* Νίκων παμμάκαρ, τῶν λειψάνων σου. Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τῆς παρθενίας * τὸ καθαρὸν * ἐτηρήθη, Μαρία * πανύμνητε· * σὺ γὰρ Θεὸν * μόνη συλλαβοῦσα * ἄνευ σπορᾶς,* σεσαρκωμένον τέτοκας,* μείνασα * Παρθένος παναληθής· * διὸ σε Θεοτόκον * κυρίως ἀνυμνοῦμεν,* καὶ προσκυνοῦμεν καὶ δοξάζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εξέστη ἐπὶ τούτῳ * ὁ οὐρανὸς,* καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη * τὰ
» πέρατα,* ὅτι Θεὸς * ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· * καὶ
» ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό σε
» Θεοτόκε,* Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.

Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε·

Αγῶνας ὑπὲρ ἄνθρωπον * μετῆλθες, Πάτερ Ὅσιε,* τῇ τοῦ Χριστοῦ δυναστείᾳ· * πεντήκοντα πρὸς τρισὶ γὰρ * ἔτεσιν ἐπὶ κίονος * ἔστης, σοφὲ Ἀλύπιε,* πάντοθεν πιεζόμενος,* καὶ νῦν τὸ ἔσχατον μάκαρ * τῶν ἀγαθῶν πάντων εὗρες.

Τοῦ Ἁγίου Νίκωνος. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ θήκη ἔνθα σου κεῖται * τὸ εὐκλεέστατον σῶμα,* χάριτας βλύζει τοῖς πᾶσι * τῶν ἰαμάτων δαψιλῶς,* τοῖς προσιοῦσιν ἐν πίστει, Νίκων ἀεὶ θεοφόρε. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Αἱ τῶν Ἀγγέλων πᾶσαι * καὶ Ἀρχαγγέλων χορεῖαι,* ἀνευφημοῦσί σε, Κόρη * Μήτηρ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου,* καὶ τῶν βροτῶν ἅπαν γένος * δοξολογοῦμέν σε πόθῳ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γʹ. τοῦ Ἁγίου Νίκωνος δευτεροῦντες τὸ αʹ.

Ἦχος αʹ. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν ἐφετῶν ἀπολαύων * ἀμέσως, Ὅσιε,* τῶν ἐπὶ γῆς φωτίζεις * πάντων τὰς διανοίας,* ἐν πίστει ἐκτελούντων * μνήμην τὴν σήν,* Θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν,* καὶ τῷ ναῷ σου τῷ θείῳ πανευσεβῶς * ἀθροισθέντων, παμμακάριστε.

Σὺ τοῦ Προδρόμου τὸν ζῆλον * ἐκμιμησάμενος,* Μετανοεῖτε πᾶσιν * ἀνεβόας, παμμάκαρ,* ἐξ ὅλης τῆς καρδίας· * ἡ γὰρ Χριστοῦ * βασιλεία ἐφέστηκεν· * ὃν ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν ἐν πίστει δοξαζόντων σε.

Ἐκ τῆς Ἑῴας εἰς Δύσιν,* Πάτερ, διέδραμες,* καὶ μετανοίας πάντας * κατεπύρσευσας λόγοις· * ὡς ἄλλον Μωϋσῆν δέ,* πόλις ἡ σὴ * Λακεδαίμων ἐγνώρισε· * τὴν γὰρ παθῶν ἀποτέμνεις Αἴγυπτον νῦν * μετανοίας τοῖς διδάγμασιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ.

Ὅσιε Πάτερ,* εἰς πᾶσαν τὴν γῆν * ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου,* δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου.* Τῶν Δαιμόνων * ὤλεσας τὰς φάλαγγας· * τῶν Ἀγγέλων * ἔφθασας τὰ τάγματα,* ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν,* εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων,* ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων * ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε,* σῶζε πόλιν καὶ λαόν,* τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη,* τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη,* ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε * ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον,* θρηνῳδοῦσα * ἀνεβόα μητρικῶς· * Υἱέ μου καὶ Θεέ μου,* γλυκύτατόν μου τέκνον,* πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος β'. **Ὅτε,* ἐκ τοῦ ξύλου σε.**

Κόσμου * τὰ τερπνὰ καταλιπών,* γένους περιφάνειαν,* πλοῦτον,* καὶ ὡραιότητα,* πᾶσάν τε τὴν αἴσθησιν * ἀπαρνησάμενος * καὶ τὸ σῶμα τεμνόμενος,* παθῶν ἐκμιμήσει,* χαίρων ἠκολούθησας * Χριστῷ, Ἰάκωβε· * ὡς οὖν * κοινωνὸς παθημάτων,* δόξης ἐχρημάτισας ὄντως * καὶ τῆς βασιλείας νῦν συμμέτοχος.

Μέλη * θεριζόμενος σαρκός,* καὶ τὰς ἀφορήτους ὀδύνας * τῶν αἰκισμῶν καρτερῶν,* Μάρτυς ἀξιάγαστε * Χριστοῦ, Ἰάκωβε,* καὶ τυράννων ὠμότητα * πατήσας ἀνδρείως,* νίκης τὸν πολύτιμον * στέφανον εἴληφας· * ᾧ νῦν ἐγκοσμούμενος,* Μάκαρ,* θείῳ τοῦ Δεσπότου σου θρόνῳ * μετὰ τῶν συνάθλων σου παρίστασαι.

Ἔχων * παῤῥησίαν πρὸς Χριστόν, πάντωντῶν ἐν πίστει τελούντων * τὴν σὴν σεπτὴν ἑορτήν,* Μάρτυς παναοίδιμε,* θερμῶς προΐστασο,* τῶν κινδύνων ῥυόμενος,* παθῶν ἀπαλλάττων,* πάσης περιστάσεως * δεινῶν λυτρούμενος,* νέμων * καὶ ψυχῶν σωτηρίαν * θείαις σου ἐντεύξεσιν, ὅπως * τοὺς λαμπροὺς ἀγῶνάς σου δοξάζωμεν.

Δόξα, Ἦχος β'. Τοῦ Στουδίτου.

Καρτερῶν ἐν ἀθλήσει,* Μάρτυς Ἰάκωβε,* τὸ σῶμά σου παρέδωκας * διὰ Χριστὸν τὸν Θεόν· * καὶ μελιζόμενος χεῖρας καὶ μηρούς,* καὶ βραχίονας καὶ κνήμας καὶ τοὺς δακτύλους,* καὶ τελευταῖον τὴν κάραν σου,* ἀνίπτασαι ἐν οὐρανοῖς * συμβασιλεύειν τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντός.* Διό, Ἀθλούντων κράτιστε,* μὴ διαλίπῃς ἱκετεύων,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν,* ἐκ πάσης βλάβης τοῦ ἀλλοτρίου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. **Ὅτε,* ἐκ τοῦ ξύλου σε.**

Μόνη * τὸν ἀχώρητον Θεὸν * ἀστενοχωρήτως ἐν μήτρᾳ * ἐκυοφόρησας,* ἄνθρωπον γενόμενον * δι' ἀγαθότητα,* Παναγία Θεόνυμφε.* Διὸ δυσωπῶ σε,* τῶν στενοχωρούντων με παθῶν ἀπάλλαξον,* ὅπως τὴν στενὴν καὶ εὐθεῖαν * τρίβον διοδεύσας, προφθάσω * τὴν ἐπὶ ζωὴν, Παρθένε, φέρουσαν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὅτε * ἡ ἀμίαντος ἀμνὰς,* ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα * ἐπι σφαγὴν, ὡς βροτὸν * θέλοντα ἑλκόμενον,* θρηνοῦσα ἔλεγεν· * Ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με * Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν;* τί τοῦτο πεποίηκας * ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; * Ὅμως * ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω,* σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον * ἄκραν ἀγαθότητα, φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου

Δόξα, Ἦχος πλ. ά.

Ἐθαυμαστώθης Ἰάκωβε,* ἐν ταῖς βασάνοις πάσαις μακροθυμήσας· * τῶν γαρ δακτύλων καὶ τῶν χειρῶν * καὶ βραχιόνων ἐκκοπέντων σου,* ὁμοίως καὶ κνημίδων σου * μέχρι μηρῶν, ἐκαρτέρησας· * λοιπὸν εὐχομένου σου * καὶ τὴν σεπτήν σου κάραν ἀπέτεμον.* Μάρτυς πολύαθλε,* ὑπὲρ ἡμῶν μὴ παύσῃ Χριστοῦ δεόμενος * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Χαίροις * ἀσκητικῶν.

Χαίροις * ἡ καλλονὴ Ἰακὼβ,* ἣν ἐξελέξατο * Θεὸς, ἣν ἠγάπησεν· * ἡ θύρα * τῶν σωζομένων· * ἡ φλογοφόρος λαβίς· * τῆς ἀρᾶς ἡ λύσις, παντευλόγητε· * γαστὴρ θεοχώρητε· * πεπτωκότων ἀνόρθωσις· * ἁγιωτέρα * Χερουβὶμ, καὶ τῆς κτίσεως * ὑπερέχουσα· * δυσθεώρητον ὅραμα· * ἄκουσμα τὸ καινότατον· * ἀνεκφραστον λάλημα· * ἅρμα τοῦ Λόγου, νεφέλη * ἐξ ἧς ἀνέτειλεν ἥλιος * Χριστὸς,* καταυγάζων * τοὺς ἐν σκότει καὶ παρέχων * τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἄρνα * τὸν ἑαυτῆς, ἡ ἀμνὰς * ποτὲ ὁρῶσα * πρὸς σφαγὴν ἐπειγόμενον,* προθύμως * κατηκολούθει * ταῦτα βοῶσα αὐτῷ· * Ποῦ πορεύῃ, Τέκνον * μου γλυκύτατον; * Χριστὲ,* τίνος χάριν * τὸν δρόμον τοῦτον πεποίησαι; * μὴ τοιγε γάμος * ἐν Κανᾷ πάλιν ἕτερος,* οἶνον ὅπου πρὶν * ἐξ ὑδάτων τετέλεκας! Δός μοι λόγον τῇ δούλῃ σου,* Υἱέ μου παμφίλτατε· * μή με παρίδῃς οἰκτίρμον * σιγῶν ἐμὲ τὴν τεκοῦσάν σε,* Θεὲ,* ὑπὲρ λόγον * ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγονται οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν Πέρσην Ἰάκωβον ἐν ᾄσμασι Μάρτυρα μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β'. Δεῦτε, λαοί.

Τῷ τοῦ Χριστοῦ * βήματι νῦν παριστάμενος * στεφανηφόρος, ἔνδοξε * Μάρτυς Ἰάκωβε,* φωτοφόρον μοι αἴγλην,* καὶ χάριν οὐρανόθεν * δίδου πρεσβείαις σου.

Ὄρθρος ἡμῖν * ἔλαμψας ὥσπερ πολύφωτος,* Ἀνατολῆς ὁρμώμενος,* καὶ κατελάμπρυνας * τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν * λαμπρότητι τῶν ἄθλων,* μάκαρ Ἰάκωβε.

Νεανικὴν * ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος,* ὡς νικητὴς ἠξίωσαι * τῆς ἀναῤῥήσεως,* καὶ τελείων ἐπάθλων,* καὶ δόξης αἰωνίου,* Μάρτυς Ἰάκωβε.

Θεοτοκίον.

Προφητικαὶ * σάλπιγγες σὲ προηγόρευσαν,* τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον * μυσταγωγούμεναι,* Θεοτόκε Παρθένε,* καὶ πόῤῥωθεν ὁρῶσαι * τὰ σὰ θαυμάσια.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἐγένου ἐκλεκτὴ Χριστοῦ ὡς ἄμπελος,* δρεπάνῃ βασάνων καθαιρουμένη,* καὶ πολὺν τὸν καρπὸν φέρουσα,* τοῖς ληνοῖς τοῦ Σωτῆρος προσαγόμενον.

Ῥεόντων τὸ φθαρτὸν καὶ εὐδιάλυτον * παρεῖδες ἐμφρόνως, Στεφανηφόρε· * ὡς ἀγχίνους δὲ προέκρινας * τῶν ἀεὶ προσμενόντων τὸ ἀσάλευτον.

Στεφάνους σοι λαμπροὺς, κατατεμνόμενον * τὸ σῶμα ὠμότητι τῶν τυράννων * προεξένησεν, Ἰάκωβε,* καὶ τρυφῆς Παραδείσου τὴν ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ἠλέηται σαφῶς διὰ τοῦ τόκου σου * τοῦ θείου, Παρθένε, ἡ ἀνθρωπότης,* ἑνωθεῖσα καθ' ὑπόστασιν * τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, Θεονύμφευτε.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε,* ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρ-
» τίαν, * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον * εἰς τὰς καρδίας
» ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ Περσίδος ἀστέρα * νεοφανῆ,* ὁ Χριστὸς ἀνατείλας * τοῖς ἐπὶ γῆς,* τὸν θεῖον Ἰάκωβον * καὶ ἀοίδιμον Μάρτυρα,* δι' αὐτοῦ τὸν ζόφον * τῆς πλάνης ἀπήλασε,* καὶ τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν * τοῦ Πνεύματος ἔλαμψεν· * ὅθεν οἱ τὴν μνήμην * τὴν αὐτοῦ ἐκτελοῦντες,* πιστῶς ἑορτάσωμεν,* καὶ βοήσωμεν,* λέγοντες· * Ἀθλο

φόρε πολύαθλε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ,* τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου, Παρθένε,* τὴν ταπεινὴν ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρός,* καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν * ἐμαυτὸν κατεῤῥύπωσα· * καὶ οὐκ ἔχω τί πρᾶξαι,* οὐδὲ καταφύγιον,* ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα * πλήν σου, Κόρη, ἐπίσταμαι.* Φεῦ μοι τῷ ἀχρείῳ! * Διὰ τοῦτο ἱκέτης * πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον * νῦν προστρέχω καὶ δέομαι,* ὁμολογῶν σοι τὸ Ἥμαρτον.* Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· * εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα * ἀνέθηκα, Δέσποινα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ ποιμένα * καὶ λυτρωτήν,* ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα * ἐν τῷ Σταυρῷ,* ὠλόλυζε δακρύουσα * καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· * Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται * δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· * τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται * ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν,* ἥνπερ ὑπομένεις * διὰ σπλάγχνα ἐλέους,* Θεὲ ὑπεράγαθε,* ἀνεξίκακε Κύριε.* Ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· * Σπλαγχνίσθητι, Παρθένε, ἐφ' ἡμᾶς,* καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν.* τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ'. **Εἰσακήκοα Κύριε.**

Νενευρωμένος, Ἔνδοξε,* τῇ ἐκ Θεοῦ δοθείσῃ πανοπλίᾳ,* πυρσολατρῶν πᾶσαν * πλάνην κατέφλεξας.

Ἱλασμὸν ἡμῖν αἴτησαι * τοῖς τὴν σεπτήν * σου μνήμην ἐκτελοῦσι,* παῤῥησίαν ἔχων,* Μάρτυς Ἰάκωβε.

Ἀποῤῥέοντος αἵματος * οἱ ὀχετοὶ * τῶν σῶν μελῶν, Τρισμάκαρ,* τὴν τῆς πλάνης φλόγα * πᾶσαν κατέσβεσαν.

Θεοτοκίον.

Κυβέρνησόν μου, Πάναγνε,* τοὺς λογισμοὺς * πρὸς εὔδιον λιμένα,* τῆς σῆς ἀπαθείας * καὶ καθαρότητος.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὥσπερ τις γῆ ἀγαθὴ * καὶ καρποφόρος ἀληθῶς γέγονας,* τῷ τῶν πικρῶν * βασάνων ἀρότρῳ * τεμνόμενος, Σοφέ,* πολύχουν τῷ Κτίστῃ * προσφέρων γεώργιον.

Βέλη, πανάριστε,* πεπυρωμένα τοῦ ἐχθροῦ ἔσβεσας * λύθρῳ, τῶν σῶν * κοπέντων, Τρισμάκαρ,* σώματος μελῶν· * ἐλπίδι γὰρ ὤφθης * καὶ πίστει φραττόμενος.

Ὁλοκαρπούμενος * ὡς ἱερεῖον τῷ Χριστῷ, Πάνσοφε,* τῶν σῶν μελῶν * δεινῶς κοπτομένων,* κατάλληλον ᾠδὴν * καὶ πρόσφορον ὕμνον * ἑκάστῳ προσέφερες.

Νέμοις καθάρσιον * τῶν τῆς ψυχῆς μου μολυσμῶν, ἔνδοξε * Μάρτυς Χριστοῦ,* τὰς σὰς ἀλγηδόνας,* ἀντίλυτρον διδοὺς,* καὶ τοὺς τῶν αἱμάτων * κρουνούς σου, πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Ἐπαληθεύουσαν * τῷ σεβασμίῳ καὶ φρικτῷ τόκῳ σου,* καὶ τὴν φωνὴν * καρδίᾳ καὶ γλώσσῃ * προσάπτοντες τρανῶς,* σὲ νῦν Θεοτόκον * ἁγνὴν ὀνομάζομεν.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νουθεσίαν ἐμφρόνως δεξάμενος * τῶν οἰκειοτάτων σου,* χαίρων ἐχώρησας * πρὸς τοὺς ἀγῶνας, Ἔνδοξε,* καὶ στεφάνους τῆς νίκης ἀπείληφας.

Ἀλλοτρίῳ καθάπερ ἐν σώματι * πάσχων ἐκαρτέρησας,* Μάρτυς Ἰάκωβε,* καὶ μεληδὸν κοπτόμενος,* τῷ Δεσπότῃ τὸν ὕμνον ἀνέπεμπες.

Σωτηρίου προδήλως ἱμάτιον,* καὶ τῆς εὐφροσύνης * χιτῶνα δι' αἵματος * τοῦ σοῦ βαφέντα, Πάνσοφε,* νικηφόρος ὡς Μάρτυς ἐνδέδυσαι.

Μαρτυρίου τὸν δίαυλον ἤνυσας· * ὅθεν ἱερόνικον * στέφανον εἴληφας,* καὶ νῦν Μαρτύρων τάγμασι * συγχορεύεις, Ἰάκωβε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας,* καὶ διαιωνίζεις,* Παρθένος ἐμφαίνουσα,* τῆς ἀληθοῦς Θεότητος * τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,* τὴν ἀνεξιχνίαστον *
» τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐκ φθο-
» ρᾶς, ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πεισθεὶς τῇ καλῇ * συζύγῳ, καρτερόψυχε,* καὶ τὸ φοβερὸν * κριτήριον φοβούμενος,* τῶν Περσῶν τὸ φρόνημα * καὶ τὸν φόβον, Ἰάκωβε, κατέπτυσας,* καὶ ἀνεδείχθης Μάρτυς θαυμαστὸς,* τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου.

Ἀπὸ ψυχῆς στενάξωμεν πάντες * δάκρυα ἐκχέοντες,* καθορῶντες πικρῶς * τὸν Μάρτυρα μελιζόμενον· * δίκην κυνῶν γὰρ ὠρυομένων,* συνελθόντες οἱ δήμιοι,* τὰ μέλη κατετίτρωσκον * τοῦ θαυμαστοῦ * καὶ γενναίου ἐν Μάρτυσι Μάρτυρος.* Τίς οὖν ὑπάρχει; ἐξείπω,* εἰ δοκεῖ, μικρὸν ὑπομείνατε,* καὶ λέξω πάντα μετὰ σπουδῆς,* πῶς ὡς θῦμα Κυρίῳ προσήνεκται,* τὸ σῶμα ὡς κλῆμα τεμνόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Πέρσου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς μεληδόν, καὶ σφαγὴν Πέρσης φέρων,
Ψυχὴ σεσώσθω φροῦδά μοι μέλη » λέγει,
Εἰκάδι Πέρσης ἑβδομάτῃ σφάγη ἐκμελεϊσθείς.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Στεῤῥότητι νοῦ,* καρτερίᾳ τε ψυχῆς * κατατεμνόμενος,* Μάρτυς, τὸ σῶμα ἀπερίτρεπτος * καὶ ἀῤῥαγὴς διετέλεσας,* πίστει στηριζόμενος θείᾳ,* καὶ κραυγάζων Ἰάκωβε· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰθύνας τοὺς σοὺς * λογισμοὺς πρὸς τὸν σκοπὸν * τῆς ἄνω κλήσεως,* καὶ ταῖς βασάνοις καταντλούμενος * οὐ κατεκλύσθης, ἀλλ᾽ ἔφερες * ῥᾷον τὰς πληγὰς τῶν ἀνόμων,* καὶ τεμνόμενος ἔψαλλες· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ * καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν,* μακαριώτατε, νενικηκότι τὴν ἀτίθασσον * τοῦ πονηροῦ ἀγριότητα,* καὶ τὴν τοῦ τυράννου μανίαν,* καὶ προθύμως κραυγάζοντι· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀδύτου φωτὸς καὶ λαμπάδος θεϊκῆς * καὶ ἀπαυγάσματος * ὤφθης λυχνία χρυσαυγίζουσα,* καὶ κόσμον ὅλον αὐγάζουσα,* αἴγλη τῆς σεπτῆς παρθενίας,* καὶ τοὺς ψάλλοντας σώζουσα· * Εὐλογημένη ἡ Θεὸν * σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ῥώμῃ Θεοῦ κραταιωθείς,* πονηρῶν τὰς συστροφὰς * καὶ παρατάξεις * διεσκέδασας, μάκαρ,* καὶ κατὰ κράτος ἑλὼν * τῆς νίκης τὸν στέφανον εἴληφας,* κράζων· Εὐλογεῖτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀφαιρέσεις τῶν μελῶν * ὡς προσθήκας ἀγαθῶν,* Μάρτυς, ἑώρας,* οὐ τοὺς νῦν βλέπων πόνους,* ἀλλὰ τὸ μέλλον σκοπῶν,* Μαρτύρων ὡραῖον στεφάνωμα,* παρὰ τοῦ δικαίου * Κριτοῦ ηὐτρεπισμένον.

Ὑπομονὴν ὑπερφυῆ * κεκτημένος,* ἀσφαλὴς * καθάπερ πύργος * διετέλεσας, Μάκαρ,* τῶν δυσμενῶν τὰς ὁρμὰς * ἀτρόμως καὶ βέλη δεχόμενος,* κράζων· Εὐλογεῖτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ῥώμῃ πολλῇ σοι προσβαλών,* ὁ ἀρχέκακος ἐχθρὸς * καὶ ψυ-

χοφθόρος * καὶ τυράννους ἐγείρας, * καταβαλεῖν τῆς ψυχῆς * τὸν τόνον οὐκ ἴσχυσεν, Ἔνδοξε· * τὴν γὰρ παντευχίαν * Χριστοῦ περιεβάλου. Θεοτοκίον.

Ἀθανασίας διαυγῆ * ἐπιστάμεθα πηγήν σε, * Θεοτόκε, ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον τοῦ ἀθανάτου Πατρός, τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, τοὺς ὑπερυψοῦντας αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ * συγ-
» καταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα
» Θεόν, * ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάν-
» τας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Μετὰ Μαρτύρων ὡς Μάρτυς * συγχορεύων, Τρισμάκαρ, * καὶ θρόνῳ παριστάμενος Χριστοῦ, * τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου, * καὶ τὴν σὴν φωτοφόρον * τιμῶντας εὐφροσύνως ἑορτὴν * χαλεπῶν ἐκ κινδύνων * ταῖς σαῖς πρεσβείαις λύτρωσαι.

Ἔνθα Μαρτύρων οἱ δῆμοι, * ἔνθα πάντων Ἁγίων * ἁγίως ἀναπαύεται πληθύς, * ἔνθα Δικαίων τὰ πνεύματα, * ἔνθα ἡ Ἐκκλησία * τῶν πρωτοτόκων νῦν ἐν οὐρανοῖς, * κατεσκήνωσας ὄντως, * ὡς Μάρτυς ὦ Ἰάκωβε.

Λαμπαδηφόρος παρέστης * τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων, * δι᾽ ὃν σου τῶν τοῦ σώματος μελῶν * τὴν ἐκκοπὴν ἐκαρτέρησας, * καὶ πυρὸς καὶ μαστίγων * τῆς πείρας κατεφρόνησας στεῤῥῶς· * διὸ πίστει σε πάντες * καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Πεποικιλμένην πορφύραν, * δι᾽ αἱμάτων βαφεῖσαν * τῶν σῶν νῦν περικείμενος, * Χριστῷ * συμβασιλεύεις Ἰάκωβε· * διὰ γὰρ παθημάτων * τῆς ἀπαθείας εὗρες τὴν πηγήν, * ἧς τρυφᾷν αἰωνίως, * παμμάκαρ, κατηξίωσαι. Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν Θεὸν συλλαβοῦσαν, * καὶ Θεοῦ γενομένην * Μητέρα κατ᾽ ἀλήθειαν, Ἁγνή, * σὲ Θεοτόκον δοξάζομεν, * τῶν πραγμάτων τῇ φύσει * τὴν κλῆσιν προσαρμόζοντες τρανῶς, * καὶ προσφόρως τὴν θείαν * φωνήν σοι προσκομίζοντες.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, * τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ * ἥκοντα και-
» νουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, * βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, *
» ἐξ ἁγίας Παρθένου * ἀφράστως σαρκωθέντα δι᾽ ἡμᾶς, * οἱ πιστοὶ
» ὁμοφρόνως * ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Περσῶν τὴν πλάνην ἔφλεξας * τῷ ζήλῳ πυρπολούμενος * Χριστοῦ, Ἰάκωβε Μάρτυς· * ὡς κλῆμα τῆς ἀμπέλου δέ, * τὸ

σῶμά σου τεμνόμενος,* τυράννου γνώμῃ, πάνσοφε,* ἀνέμελπες κατάλληλον * ᾠδήν, καὶ πρόσφορον ὕμνον * τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μαρία, καθαρώτατον * χρυσοῦν θυμιατήριον,* τῆς ἀχωρήτου Τριάδος,* δοχεῖον ὄντως ἐγένου· * ἐν ᾧ Πατὴρ ηὐδόκησεν,* ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε,* καὶ Πνεῦμα τὸ Πανάγιον * ἐπισκιάσαν σοι, Κόρη,* ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Γεωργίου Σικελιώτου.

Πιστῶς * ἀθροισθέντες σήμερον φιλοθεάμονες,* ἀθρήσατε πάλην * ξένην καὶ διαλλάττουσαν,* Ἰακώβου τοῦ ἐκ Περσίδος ἡμῖν ἀστράψαντος,* δίκην ἀστέρος * τοῦ τοῖς Μάγοις φανέντος,* καὶ πρὸς τὴν ἀληθῆ ἐπίγνωσιν καθοδηγήσαντος.* Οὗτος γὰρ ὁ γεννάδας * ἐν τῷ πίπτειν τοὺς πολεμίους ἀνέτρεπε· * καὶ ἐν τῷ ἁρμομελοτομεῖσθαι * τοὺς τυράννους ἐξενεύρου,* τῇ ἄνωθεν προμηθείᾳ νευρούμενος,* καὶ βοῶν· * Εἰ καὶ τὰ μέλη μου * αἰσθητὰ ὄντα τέμνετε,* ἀλλ᾽ ἔχω Χριστὸν * νοητῶς μοι τὰ πάντα γινόμενον.* Ὅθεν προβλέπων τὴν μέλλουσαν ζωήν,* διὰ τοῦ τοῖς πᾶσι προκειμένου θανάτου,* πρὸς ἐκείνην ἔσπευσε περᾶσαι· * εἰς ἣν καὶ αὐλιζόμενος,* αἰτεῖται ἡμῖν * παρὰ τοῦ στεφοδότου Θεοῦ,* ἱλασμόν, φωτισμόν,* καὶ τὸ μέγα ἔλεος,* τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Σκότει ἀγνοίας κρατούμενον,* καὶ ἀθυμίας δεινῆς νυσταγμῷ βαρυνόμενον,* καὶ στενοχωρίας με * τῷ ζόφῳ καλυπτόμενον,* καὶ τοῖς κινδύνοις * συμποδιζόμενον,* μή με παρίδῃς * εἰς τέλος φθείρεσθαι.* Δέσποινα εὔσπλαγχνε,* τούτων πάντων ῥῦσαί με * τῶν πειρασμῶν· * σὲ γὰρ μόνην κέκτημαι * ἐλπίδα μετὰ Θεόν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πῶς ὑπενέγκω τὴν ἄδικον,* Λόγε, σφαγήν σου ὁρᾷν;* πῶς τὰ θεῖά σου ὄμματα * τυφλοὺς φωτίσαντα * μεμυκότα τεθέαμαι;* πῶς δὲ καὶ χείλη * βλέπω σιγῶντά σου * τὰ μογιλάλων * χείλη ἀνοίξαντα; * Σπλάγχνα σπαράχθητε· * ῥάγηθι καρδία μου· * οὐ φέρω ζῆν· * κέκραγε δακρύουσα * πικρῶς, ἡ Πάνσεμνος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Στεφάνου τοῦ Νέου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. **Ὅλην ἀποθέμενοι.**

Ὅλος ἐκ νεότητος * ἀνατεθεὶς τῷ Κυρίῳ,* σαρκὸς ἔξω γέγονας,* κοσμικῆς τε σχέσεως, ἱερώτατε,* μοναστὴς ἄριστος * πεφυκώς, Στέφανε,* καὶ δοχεῖον Θείου Πνεύματος· * καὶ γὰρ συγκλείσας σου * οἴκῳ στενοτάτῳ, μακάριε,* τὸ σῶμα, ἀνεπτέρωσας * νοῦν πρὸς οὐρανόν, ἐνοπτρίζεσθαι * τὸ ἄῤῥητον κάλλος * Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ,* οὗ προσκυνῶν τὸ ὁμοίωμα * ἤθλησας στεῤῥότατα.

Τεσσαρακονθήμερον,* ὡς ὁ Δεσπότης, νηστεύσας * ἐν εἱρκτῇ φρουρούμενος,* σεαυτὸν πρὸς ἄθλησιν παρεσκεύασας,* ἱερὲ Στέφανε,* Μοναστῶν ἔρεισμα,* καὶ Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα· * ὅθεν, ὡς θῆρές σοι,* οἱ ἀνηλεεῖς ἐπιθέμενοι,* ἀρνίον ὥσπερ ἄκακον,* σύραντες ἀδίκως ἐσπάραξαν· * καὶ μετὰ ἀνόμων * κατέθεντο ἀθλήσαντα στεῤῥῶς,* καὶ παῤῥησίᾳ πρεσβεύοντα * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Λαὸς ὁ παράνομος * παρανομίαις ὑπείκων,* παρανόμου, Ὅσιε,* βασιλέως, λίθοις σε ὡς τὸν Πρώταθλον * ἀφειδῶς ἔβαλε,* καὶ τὴν κάραν, πάτερ, τὴν ἁγίαν σου συνέτριψε· * ταῖς λεωφόροις τε * σύρων ὠμοτάτως ἐξέχεε * τὰ σπλάγχνα σου, πανόλβιε,* μηδὲ μετὰ πότμον οἰκτείρας σε.* Ὢ τῆς σῆς ἀνδρείας! * ὢ πολλῆς ὑπομονῆς! * δι' ἧς ἀπείληφας Στέφανε,* στέφος ἀμαράντινον.

Καὶ τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος ὁ αὐτός. **Τριήμερος ἀνέστης.**

Ἀγῶνας τοῦ σεπτοῦ Ἀθλητοῦ,* τοὺς πόνους τοῦ ὁπλίτου Χριστοῦ,* εὐφημοῦντες κατὰ χρέος οἱ πιστοί,* βοήσωμεν Κυρίῳ.* Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις * πάσης ἀνάγκης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Εἰρήνη σοι πολλὴ ἐκ Θεοῦ * ἀθλήσαντι γεγένηται, καὶ τὸν σάλον * διελθόντι τῶν δεινῶν, Εἰρήναρχε παμμάκαρ, γενναῖε στρατιῶτα, καὶ πρεσβευτὰ τῶν εὐφημούντων σε.

Συνήθλει σοι γυναίων χορός, καὶ παίδων θεῖος ὅμιλος, σὺν τῷ θείῳ Ἀκακίῳ καρτερῶς τελοῦντι τὸν ἀγῶνα, καὶ πλάνην ἐκνευροῦντι, Μάρτυς Εἰρήναρχε μακάριε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Τοῦ Στουδίτου.

Ἐκ βρέφους τῷ Θεῷ * ἀνετέθης, ἱερώτατε Στέφανε, * ὥςπερ ὁ μέγας προφήτης Σαμουήλ, * καὶ ἐν τῷ ὄρει ἀνελθὼν, * μοναδικῶς εὐηρέστησας αὐτῷ. * Αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν * ἀπεδύσω ἀνδρικῶς, * καὶ ὑπὲρ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ * ἐξορίας καὶ θλίψεις ὑπέστης καρτερώτατα,* καὶ δεσμοῖς καὶ φυλακαῖς ἐνεκαρτέρησας· * συρόμενος δὲ καὶ τυπτόμενος * καὶ λιθαζόμενος * καὶ τὴν κάραν συντριβόμενος,* τῶν στεφάνων ἠξιώθης παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ.* Αὐτὸν ἱκέτευε,* τοὺς ἐκ πόθου τελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου λυτρωθῆναι ἐκ παθῶν καὶ πειρασμῶν,* καὶ τῆς μελλούσης θλίψεως,* καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοὶ, * κατῃσχυμμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται,* ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· * ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν * καὶ λαμβάνει * τὸ δώρημα,* πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. **Ὅλην ἀποθέμενοι.**

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον,* ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι * καὶ ἄμωμος Δέσποινα, * ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον * ὡς ἑώρακε, * μητρικῶς ὠλόλυζε,* καὶ ἐκπληττομένη * ἀνεβόα· Τί τὸ ὅραμα,* Τέκνον γλυκύτατον,* τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; * πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος * βήματι Πιλάτου παρέδωκε,* καὶ κατακρινοῦσι * θανάτῳ τῶν ἁπάντων τὴν ζωήν; * Ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον,* Λόγε, συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὸ κατ' εἰκόνα * τηρήσας ἀλώβητον, Πάτερ,* ὑπὲρ τῆς Χριστοῦ εἰκόνος * ἀντέστης ἀνδρικώτατα, * μὴ ὑποπτήξας τοῦ Κοπρωνύμου τὰς ἀπειλὰς,* ἀλλὰ τῷ τοῦ Πνεύματος ξίφει * τοῦτον ἀπέκτεινας. * Διὸ * παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς Θεὸν, * περίσωζε τὴν ποίμνην σου * ἐξ αἱρέσεων πασῶν, * Στέφανε πολύαθλε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. **Δέσποινα πρόσδεξαι.**

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. **Ὢ τοῦ παραδόξου.**

Τί τὸ ὁρώμενον θέαμα, * ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς * καθορᾶται ὦ Δέσποτα; * ὁ συνέχων ἅπασαν * κτίσιν ξύλῳ ἀνήρτησαι,* καὶ ἐνεκρώθης * ὁ πᾶσι νέμων ζωήν; ἡ Θεοτόκος * κλαίουσα ἔλεγεν,* ὅτε ἑώρακεν * ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον, * τὸν ἐξ αὐτῆς * ἀῤῥήτως ἐκλάμψαντα * Θεὸν καὶ ἄνθρωπον.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος δ΄. **Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.**

Ἀσκητικῶς προγυμνασθεὶς * ἐν τῷ ὄρει,* τὰς νοητὰς τῶν δυσμενῶν * παρατάξεις,* τῇ πανοπλίᾳ ὤλεσας, παμμάκαρ, τοῦ Σταυροῦ· * αὖθις δὲ πρὸς ἄθλησιν * ἀνδρικῶς ἀπεδύσω,* κτείνας τὸν Κοπρώνυμον,* τῷ τῆς πίστεως ξίφει,* καὶ δι' ἀμφοῖν ἐστέφθης ἐκ Θεοῦ,* Ὁσιομάρτυς * ἀοίδιμε Στέφανε.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος. **Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.**

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται εἷς Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων οἱ ἐφεξῆς δύο.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ὁσίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Χριστὸς στέφει σε Μαρτύρων στέφει, μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. **Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.**

Χαρμονικῶς διοδεύσας * σὺ τὴν στενὴν * τρίβον τῆς ἀσκήσεως,* **μαρτυρίου πλατυσμῷ * δυσμενῶν ἐστένωσας ὁρμὴν,* καὶ** εὐρύχωρον ζωὴν,* **Μάκαρ, κεκλήρωσαι.**

Ῥίζα σε ἄκαρπος πρώην * **καρπογονεῖ * Ἄννης ἡ ὁμώνυμος,*** ὡς τὸν πάλαι Σαμουὴλ, * **καὶ δοτόν** σε δίδωσι Θεῷ, * τὴν τοῦ **βίου σου, Σοφὲ,*** χάριν **σημαίνουσα.**

Ἱερωτάτως τῷ θείῳ * τῶν Μοναστῶν * προσχωρήσας τάγματι,* ὡς φαιδρότατος ἀστὴρ,* **ἀρεταῖς ἐξέλαμψας, πιστοὺς * καταυγάζων** μυστικῶς,* **Ὅσιε Στέφανε.**

Στενοχωρήσας τὸ **σῶμα * τῷ συγκλεισμῷ * τῆς στενῆς οἰκήσεως,*** ἀνεπτέρωσας τὸν **νοῦν πρὸς τὰ ἐπουράνια, Σοφὲ,* ἀναβάσεσι καλῶς * προσπλατυνόμενος.** Θεοτοκίον.

Τὴν ἀδιόδευτον πύλην,* τὸ καθαρὸν * τῆς ἁγνείας τέμενος,* τὴν **καλὴν** ἐν γυναιξὶ **τὴν ἁγίαν Δέσποιναν, φωναῖς * ἱεραῖς ὁ ἱερὸς * λαὸς δοξάσωμεν.**

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· **Εἰρηνικὴν μοι προσνέμοις, Μάρτυς, χάριν.** Θεοφάνους.

Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ἐκ τῶν σκανδάλων τοῦ βίου,* καὶ τῶν παθῶν * τῶν παρενοχλούντων με,* εἰρηνεύσας μου τὸν νοῦν,* Ἀθλητὰ Εἰρήναρχε, τὴν σὴν * **εὐφημῆσαι** γαληνῶς * **μνήμην ἀξίωσον.**

Ἱερονίκους στεφάνους,* **ὡς Ἀθλητὴς,* εἰληφὼς Εἰρήναρχε,* μετετέθης ἐκ τῆς γῆς * πρὸς εἰρήνην ἄμαχον καὶ φῶς,* καὶ ζωὴν ἀληθινὴν,* μακαριώτατε.**

Ῥείθροις αἱμάτων, τὴν φλόγα * τῶν διωκτῶν * κατασβέσας, ἤρδευσας * διανοίας τῶν πιστῶν,* ἀναθάλλειν ἔρωτα ζωῆς * αἰωνίου εὐσεβῶς,* Μάρτυς Εἰρήναρχε.

Θεοτοκίον.

Ἡ τὸν ἀχώρητον Λόγον * τῇ σῇ γαστρὶ * χωρηθέντα τέξασα,* θεοχώρητε σκηνή,* τῆς στενοχωρούσης με δεινῶς * τρικυμίας τῶν κακῶν * Ἁγνή, ἀπάλλαξον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος.

Ὁ νοῦς σου νεύσει πρὸς Θεὸν * καλλυνόμενος, Πάτερ,* ὡραιότατος ὤφθη,* καὶ χαρίσματος παντὸς * ἀνάπλεως ἀληθῶς,* καὶ τῆς θείας * μέτοχος λαμπρότητος.

Σεπτὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ,* καὶ τῆς τοῦτον Τεκούσης * ἀσπαζόμενος, Μάκαρ,* βασιλέως δυσσεβοῦς * τὸ δόγμα τὸ δυσσεβὲς * ἐβδελύξω,* σθένει Θείου Πνεύματος.

Σιδήρῳ σὲ τὸν σιδηρᾶν * κεκτημένον καρδίαν,* ὁ παράφρων δεσμεύσας,* παραπέμπει φυλακαῖς,* ὡς φύλακα τῶν πιστῶν * διδαγμάτων,* Στέφανε πανόλβιε.

Τοὺς σοὺς ὡραίους προφανῶς * ἔσχες, Ὅσιε, πόδας, μαρτυρίου πρὸς τρίβους * βηματίζοντας λαμπρῶς,* καὶ κεφαλὰς δυσμενῶν,* γενναιόφρον * Στέφανε, συνθλάττοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τῆς μόνης καθαρᾶς,* ὁ ὑπέρθεος Λόγος * ἐσαρκώθη ὡς οἶδε,* καὶ διέσωσεν ἡμᾶς,* τοὺς προσκυνοῦντας αὐτοῦ * τὴν δι' οἶκτον * θείαν συγκατάβασιν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Νευροῦσαι σθένει θεϊκῷ,* καὶ χωρεῖς πρὸς ἀγῶνας * θαρσαλέως, παμμάκαρ, ὑπομένων αἰκισμοὺς * καὶ στρέβλας τῶν δυσμενῶν,* ἀθλοφόρε,* Μάρτυς γενναιότατε.

Ἰσχύν σοι δίδωσι Χριστὸς * Ἀθλοθέτης ὁ μέγας,* διολέσαι τὴν πλάνην,* καὶ αἰσχύναι τὸν ἐχθρὸν * καυχώμενον ἀναιδῶς,* καὶ εἰκαίως,* Μάρτυς, φρυαττόμενον.

Καθεῖλε πόνοις ἀνδρικοῖς,* τὸν ἀρχέκακον ὄφιν * ὁ χορὸς τῶν Ἁγίων,* ἐναθλήσας κραταιῶς,* καὶ μάστιγας καὶ δεσμὰ * ὑπομείνας,* σθένει Θείου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Ἣν εἶδε πάλαι Ἰακὼβ,* ἀπὸ γῆς τεταμένην * πρὸς οὐράνιον ὕψος,* θείαν κλίμακα σαφῶς Μαρίαν τὸ καθαρὸν * τοῦ Δεσπότου * μέλψωμεν παλάτιον.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ * Κύριε ὁ Θεός μου,* ὁ ὑψώσας τὸ
» κέρας * τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ,* καὶ στερεώσας ἡμᾶς * ἐν
» τῇ πέτρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τῶν Μοναστῶν ὑπογραμμὸς * ἀνεδείχθης,* τῶν Ἀθλητῶν καλλωπισμὸς * ἀνεφάνης,* δι' ἀμφοτέρων, Στέφανε, κοσμούμενος· * ὅθεν, ἀξιάγαστε,* καὶ διπλοῦς τοὺς στεφάνους * ἔλαβες ἀσκήσεως * καὶ ἀθλήσεως, Πάτερ.* Ἀλλ' ἐκτενῶς Χριστὸν ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν σὲ ὑμνούντων * ἱκέτευε, Στέφανε.

Δόξα, Τοῦ Μάρτυρος, ὅμοιον.

Γῆ καὶ ὑγρὰ τοὺς καρτερούς * σου ἀγῶνας * κατεμερίσθη, Ἀθλητὰ * γενναιόφρον,* δι' ὧν τῆς πλάνης ἔλυσας τὸ φρύαγμα καὶ τὴν ὑπερκόσμιον * μετὰ πάντων Μαρτύρων * δόξαν αἰωνίζουσαν * ἐκληρώσω, παμμάκαρ.* Ἀλλ' ὑπὲρ πάντων πρέσβευε Χριστῷ * τῶν σὲ τιμώντων,* τρισμάκαρ Εἰρήναρχε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς * ὑπαρχόντων, * καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν * τῶν πταιόντων,* Ὑπεραγία Δέσποινα, περίσωζε ἡμᾶς * πάσης περιστάσεως,* καὶ κακίας ἀνθρώπων,* καὶ φρικτῆς κολάσεως, * καὶ παθῶν ἀτιμίας, * τοὺς ἀδιστάκτῳ πίστει σε ἀεὶ * προσκαλουμένους,* Παρθένε πανύμνητε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ παρισταμένη, Παρθένε,* τῷ τοῦ Υἱοῦ σου καὶ Θεοῦ, ἀνεβόας * ὀδυνηρῶς στενάζουσα,* δακρύουσα θερμῶς· * Οἴμοι, ὦ γλυκύτατε! * πῶς ἀνδρῶν παρανόμων * φέρεις τὰ λακτίσματα,* καὶ τὰς τρώσεις τῶν ἥλων,* καὶ τῶν κακούργων θάνατον σαφῶς,* σῶσαι τὸ γένος * βροτῶν προμηθούμενος;

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Φωτὶ τοῦ Πνεύματος * καταλαμπόμενος,* δι' ἐντεύξεως θείας,* τυφλοῖς τὸ φῶς,* Πάτερ, ἐχορήγησας,* τὸν σὸν Δεσπότην καὶ Θεὸν * μιμησάμενος, Θεόπνευστε.

Ἐφαίνου πόῤῥωθεν * τοῖς θαλαττεύουσι,* κυβερνῶν τούτους, μάκαρ,* πρὸς γαληνὸν * ὅρμον θείᾳ χάριτι,* προσκαλουμένους σου πιστῶς,* Πάτερ Στέφανε, τὸ ὄνομα.

Ἱερουργούμενος * καθάπερ σφάγιον * ἱερὸν, προσηνέχθης * τῷ διὰ σὲ * τεθυμένῳ, Στέφανε,* καὶ πρωτοτόκων ἐν σκηναῖς * ἀνεπαύσω εὐφραινόμενος.

Σεπτῷ σου ῥήματι * ὁ πρὶν ἡμίξηρος,* ὑγιὴς ὅλος ὤφθη * καταπλαγείς,* Μάρτυς, τὴν δοθεῖσάν σοι * χάριν ἐξ ὕψους δαψιλῶς, εἰς ἀνθρώπων περιποίησιν. Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ, Πανάμωμε,* τῆς σωτηρίας μου * τὰς ἐλπίδας ἐθέμην,* ἐπὶ τὴν σὴν * σκέπην καταπέφευγα· * γενοῦ μοι, Κόρη, βοηθὸς * τῶν δεινῶν ἐξαιρουμένη με.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Νομίμως ἔδραμες,* νομίμως ἤθλησας,* καὶ νομίμως ἐστέφθης * τῷ τοῦ Θεοῦ * νόμῳ κρατυνόμενος,* καὶ ἀπαράτρωτον σαυτὸν * συντηρῶν Μακαριώτατε.

Μὴ στέργων, ἔνδοξε,* τῇ πλάνῃ νήχεσθαι,* τῇ θεογενεσίᾳ * ὡς νουνεχής,* χαίρων προσκεχώρηκας * φῶς νοερὸν ἀναλαβὼν * καὶ φωστὴρ ἀποδεικνύμενος.

Οὐδόλως ἔκρυψε * βυθὸς δεξάμενος,* σὲ πανόλβιε Μάρτυς,* ἐπεγνωκὼς * θείων παθημάτων σε * παναληθέστατον Χριστοῦ * ὄντα Μάρτυρα, Εἰρήναρχε.

Ἱερουργούμεναι,* καὶ προθυόμεναι,* καὶ ξεόμεναι ἅμα * καὶ τῷ πυρὶ * πάντοθεν φλεγόμεναι,* οὐκ ἐξηρνήσασθε Χριστόν,* Ἀθλοφόροι ἀξιύμνητοι. Θεοτοκίον.

Παρθένος ἔμεινας * μετὰ τὴν κύησιν,* ὥσπερ ἧς πρὸ τοῦ τόκου· * ὅτι Θεὸν * Λόγον ἀπεκύησας * τὸν λυτρωσάμενον ἡμᾶς * μεσιτείᾳ σου, Πανάμωμε.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Μαρτυρικαῖς ἔστεψε τιμαῖς,* τοὺς ἀσκητικούς σου ἀληθῶς * καμάτους, Ὅσιε Στέφανε,* ὁ ἀγωνοθέτης μόνος Θεὸς ἡμῶν,* κατὰ τῶν παλαμναίων * ἐνδυναμώσας σε.

Ἀγωνιζόμενος εὐκλεῶς,* δῆμον συμμαρτύρων ταῖς εἱρκταῖς * προσομιλῶν, Μάρτυς, εὕρηκας· * σὲ γὰρ ὡς ἀστέρες * ἄδυτον, ἥλιον * κυκλοῦντες, ἐπὶ πλεῖον κατελαμπρύνοντο.

Ῥήμασι θείοις τοὺς * ἱεροὺς * Ὁμολογητάς, καὶ μιμητὰς * θείων παθῶν μακαρίζομεν,* τοὺς τριακοσίους * καὶ τεσσαράκοντα * καὶ δύο, τοὺς ἀθέους * καταπαλαίσαντας.

Τριχῶν ἀφαίρεσιν παικτικῶς,* ὤτων ἐκκοπήν τε καὶ χειρῶν * μελῶν τε θείων κατάφλεξιν,* ὑπὲρ τῆς εἰκόνος * Χριστοῦ ὑπήνεγκεν * ὁ δῆμος τῶν Ὁσίων * ὁ εὐκλεέστατος.

Θεοτοκίον.

Ὑπεραγία ἡ τὸν Θεόν,* μόνη ἐπὶ γῆς ὡς ἀληθῶς * τὸν ὑπεράγιον τέξασα,* τοὺς σὲ Θεοτόκον * ἀεὶ κηρύττοντας * ἁγίασον καὶ σῶσον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Ῥομφαίᾳ τέτρωται ὁ ἐχθρός,* τῆς ὑπομονῆς τῆς καρτερᾶς * τοῦ γενναιόφρονος Μάρτυρος,* καὶ ταῖς τούτου πτέρναις * καθυποτέτακται,* καὶ γέλως καθορᾶται * καὶ καταισχύνεται.

Ὁ ποῦς σου ἔστη προφητικῶς,* Μάρτυς, ἐν εὐθύτητι σοφέ,* ἀπεριτρέπτῳ φρονήματι,* καθυποσκελίζων * τὸν πολυμήχανον,* ταῖς τρίβοις μαρτυρίου * καλλωπιζόμενος.

Σὺ τὴν κακίαν τῶν διωκτῶν,* ἄκακος ἀκέραιος ὀφθείς,* Μάρτυς, ἀπώσω Εἰρήναρχε,* καὶ τῇ τελειώσει * σοῦ τῇ δι' αἵματος, στεφάνοις ἀφθαρσίας κατεστεφάνωσαι.

Θεοτοκίον.

Νοήσας πόῤῥωθεν μυστικῶς,* ὁ τῶν Προφητῶν θεολαμπὴς * χορός, Παρθένε Θεόνυμφε,* θείου τοκετοῦ σου βάθος ἀπόῤῥητον,* συμβόλοις ἱεροῖς σε * προδιεχάραξεν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ϛ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ῥημάτων σου δύναμιν * ὁ κακίας εὑρετής,* ὑπενεγκεῖν οὐκ ἴσχυσεν· * ὅθεν δεσμοῖς σε, Στέφανε,* καὶ ποιναῖς,* θανάτῳ βιαίῳ τε * ὠμοτάτως ὁ πλάνος * παραδέδωκεν.

Ὡς ἄρτος ὀπτώμενος * τῷ πυρί, καὶ ἐκ ποδῶν * ἀνηλεῶς κρεμάμενος,* ὡλοκαυτώθης, Παῦλε, καὶ τῷ Θεῷ * θυσία προσήνεξαι,* συναυλίας Μαρτύρων * ἀξιούμενος.

Νομίμως ἐνήθλησαν * συγκλεισθέντες, καὶ πνιγμῷ * τὸν βίον καταλύσαντες * ἐν τῇ Ἐφέσῳ, Ὅσιοι Μονασταί,* ὀκτὼ καὶ τριάκοντα,* οὓς ἐν πίστει καὶ πόθῳ μακαρίσωμεν.

Στεῤῥῶς τῷ δικάζοντι * ἀντετάξω, καὶ πληγαῖς * καταξανθεὶς τὸ σῶμά σου,* θανατωθῆναι εἵλου διὰ Χριστὸν * τὸν μόνον ἀθάνατον,* ἀξιάγαστε Πέτρε * μεγαλώνυμε.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην πανύμνητον,* τὴν καλὴν ἐν γυναιξί,* τὴν τοῦ Θεοῦ λοχεύτριαν,* Χριστιανῶν τὸ τεῖχος τὸ ἀῤῥαγές,* τὴν ἄχραντον Δέσποιναν * ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ * μακαρίσωμεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Ἐπέβης τοῖς ὕδασι * κυβερνώμενος χειρὶ * ζωαρχικῇ, Εἰρήναρχε,* καὶ διεσώθης τούτοις τῶν διωκτῶν,* βυθίσας σεβάσματα * προσευχῇ ἐπιμόνῳ,* ἱερώτατε.

Μικρῶν ἀντωνούμεναι,* τὰ μεγάλα ἑαυτάς,* τοῖς αἰκισμοῖς ἐξέδωκαν * αἱ ἱεραὶ Γυναῖκες, τὸν πτερνιστὴν * τῆς Εὔας ἐν πνεύματι * θανατώσασαι, ὄφιν * τὸν ἀρχέκακον.

Οἱ παῖδες οἱ ἅγιοι,* ἱερεῖα καθαρά,* καὶ προσφοραὶ ὁλόκληροι * τῷ τυθέντι ὡς θῦμα, ἀληθινῷ * ἀμνῷ προσηνέχθησαν,* εἰς ὀσμὴν εὐωδίας * ἀγαλλόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν σεσάρκωται * ἐξ αἱμάτων σου ἁγνῶν,* Παρθενομῆτορ, Κύριος,* καὶ τοῖς βροτοῖς ἑνοῦται δίχα τροπῆς * δι' ἄφατον ἔλεος,* τὴν ἡμῶν σωτηρίαν * ἐργαζόμενος.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν,* τῶν πειρα-
» σμῶν τῷ κλύδωνι,* τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν,* βοῶ
» σοι· Ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου,* Πολυέλεε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσιομάρτυρος. Ἦχος δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸν τῆς Τριάδος ἐραστὴν * καὶ θεῖον Στέφανον,* ἀνευφημήσωμεν πιστῶς * ᾠδαῖς, φιλέορτοι, * ἐκ καρδίας, ὡς τιμήσαντα χαρακτῆρα * τὸν ὡραῖον τοῦ Δεσπότου * καὶ Μητρὸς αὐτοῦ· * καὶ συμφώνως νῦν ἐκ πόθου * ἐκβοήσωμεν * τούτῳ, χαίροντες· * Χαίροις, πάτερ ἀοίδιμε.

Ὁ Οἶκος. Τῇ Γαλιλαίᾳ.

Εἰς πᾶσαν γῆν ὡς ἀληθῶς,* διέδραμεν ὁ φθόγγος * τῶν σῶν κατορθωμάτων,* σοφὲ Ὁσιομάρτυς,* ὧνπερ εἰργάσω θαυμαστῶς·* ὅθεν δυσωπῶ σε, * παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν ὡς κεκτημένος, Ὅσιε, ἱκέτευε * τοῦ δοθῆναί μοι λόγον ἐπάξιον * τοῦ ἀνευφημῆσαι * τοὺς ἀγῶνας, οὓς ὑπέστης * ἐξ ὁρατῶν ἐχθρῶν καὶ νοουμένων· * ὃς πρὶν ἀσκητικῶς * καθεῖλες ἁπάσας * τὰς κινήσεις τῆς σαρκὸς * ἀπονεκρώσας,* ἀθλήσει δὲ νῦν * τὸν τύραννον ἐτροπώσω,* Στέφανε θεῖε,* Ὁσίων τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Στεφάνου τοῦ Νέου.

Στίχοι.

Πληγεὶς Νέε Στέφανε τὴν χάραν ξύλῳ,
Εὗρες πρεπόντως οὐχὶ γηράσκον στέφος.
Εἰκάδι ὀγδοάτῃ Στεφάνοιο Νέου κράτα θραῦσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑπτὰ Ἁγίων γυναικῶν.

Στίχοι.

Τὸν Εἰρήναρχον ἡ φονεύτρια σπάθη
Σῷ Σῶτερ εἰρήναρχε συντάττει μέρει.
Ἔδειξε νεκρὰς ἐν Σεβαστείᾳ πόλει
Γυναῖκας ἑπτὰ πανσεβάστους τὸ ξίφος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μέν.

Ἐμηνύθη σοι τὸ τέλος τὸ μακάριον * παντουργικῷ βουλήματι· * ὅθεν πλείονι * ἐπιδοὺς ἀσκήσει σεαυτὸν,* ἐκ δόξης εἰς δόξαν προχωρεῖς,* ἀποκτανθεὶς διὰ Χριστὸν * τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν.

Φερωνύμως τῷ Προτάθλῳ συνδεδόξασαι· * καὶ γὰρ λιθολευστούμενος,* καὶ συρόμενος,* καὶ τυπτόμενος ἀνηλεῶς,* αἱμάτων

ἐπλήρωσας τὴν γῆν,* καὶ τὴν ψυχήν σου τῷ Θεῷ * χαίρων παρέδωκας.

Ἐν πλατείαις,* Μάρτυς Στέφανε, συρόμενος * ἀνηλεῶς τῆς πόλεως,* ἐξωμάλισας * μαρτυρίου τρίβον τοῖς πιστοῖς· * ἐν ᾗ ἐπιβαίνοντες στεῤῥῶς,* πρὸς τὴν οὐράνιον σαφῶς * πόλιν κατήντησαν.

Θεοτοκίον.

Ἱερώτατοι Προφῆται προεδήλωσαν,* Ἁγνὴ, ἐμφαντικώτατα * τὸ μυστήριον * τῆς σεπτῆς λοχείας σου· καὶ νῦν * ἡμεῖς τὰς ἐκβάσεις τηλαυγῶς * κατανοοῦντες, εὐσεβῶς * σὲ μακαρίζομεν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Συμπαθείας τῆς πρὸς σάρκα διαζεύξας σου * τὸν νοῦν, Μακαριώτατε,* φλογιζόμενος * καὶ πυρὶ καιόμενος, σοφὲ,* τῶν Παίδων ἐβόας τὴν ᾠδήν· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισται τῶν παίδων θεῖος ὅμιλος,* καὶ γυναικῶν ἑπτάριθμος * χορὸς ἅγιος,* τοὺς ξεσμοὺς, τὸ πῦρ, τοὺς αἰκισμοὺς,* στεῤῥῶς ὑπομείναντες ὁμοῦ, * καὶ οὐρανίων ἀγαθῶν * καταξιούμενοι.

Ἀπελαύνονται ἐκ μόνης σου προσκλήσεως * τῆς πονηρίας πνεύματα,* ἐγνωκότα σε * Ἀθλητὴν ἀήττητον Χριστοῦ,* Εἰρήναρχε, μέλποντα θερμῶς· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ῥαθυμίᾳ με κρατούμενον διέγειρον * πρὸς ἐργασίαν, Ἄχραντε,* θείων πράξεων,* ἐνισχύουσά με κατ' ἐχθρῶν * ἀεὶ πολεμούντων με δεινῶς,* καὶ ἐναντίοις λογισμοῖς * δελεαζόντων με.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Μανικώτατοι, ὥσπερ * θῆρες, συνέλαβον * τοῦ Χριστοῦ τὸ ἀρνίον,* παίοντες καὶ μετὰ ἀνδρῶν * ἀνομούντων συνθάπτοντες,* οἱ παρανομίᾳ * συζῶντες εἰς αἰῶνας.

Ἀπηνῶς σου τὴν χάραν * ἐχθρὸς συνέτριψεν,* ἣν Θεὸς ἐν ὑψίστοις * στέφει κατέστεψε * τῷ νικητικῷ,* Στεφανῖτα πολύαθλε,* κλέος τῶν Μαρτύρων * καὶ πάντων τῶν Ὁσίων.

Καρτερῶς τῷ διώκτῃ * ἀντιταττόμενος,* ὁ θεόφρων Ἀνδρέας * πληγαῖς συγκόπτεται,* καὶ ἀνηλεῶς * θανατοῦται ὁ δίκαιος,* μέλπων τῷ Δεσπότῃ * Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγιώτατος οἶκος * ἤδη γενόμενος,* τὸν ἐν πᾶσιν Ἁγίοις * ἀναπαυόμενον * ἔσχες ἐν τῇ σῇ * ἐνοικοῦντα, πολύαθλε * Στέφανε, καρδίᾳ,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥαντισμῷ θείου λύθρου, θεοχαρίτωτε,* ἐκ πλευρᾶς κενωθέντος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ,* τὸν ἐκ πονηρᾶς * ἁμαρτίας προσόντα μοι * ῥύπον, δυσωπῶ σε * ἀπόπλυνον, Παρθένε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Τῶν αἱμάτων τῷ λύθρῳ ἐπισταζόμενος,* καὶ μαστίγων τῷ χάλλει * καλλωπιζόμενος,* τῷ Νικοποιῷ * παραστὰς, ὦ Εἰρήναρχε,* νίκης τὰ βραβεῖα * πρὸς τούτου ἐκομίσω.

Ὑψωθεὶς τῇ ἀγάπῃ * τοῦ Παντοκράτορος,* διωκτῶν ἐπηρμένην * ὀφρὺν κατέαξας,* καὶ εἰδωλικὸν ἐταπείνωσας φρύαγμα,* Μάρτυς ἀθλοφόρε * Εἰρήναρχε παμμάκαρ.

Συμπαθείας με θείας * Μάρτυς ἀξίωσον,* πειρασμῶν καὶ κινδύνων * ἀπολυτρούμενος,* πίστει σε θερμῇ * τὸν τιμῶντα, Εἰρήναρχε,* καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην * τὴν σὴν προσπεφευγότα.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος * καὶ θεοβάδιστον· * ἀποῤῥήτων πραγμάτων,* χαῖρε, φανέρωσις· * ἄκουσμα φρικτὸν,* δυσθεώρητον δρᾶμα· * χαῖρε τῶν πεσόντων * ἀνάκλησις, Παρθένε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις * δρόσον ἐπήγασας,* καὶ Δικαίου θυ-
» σίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾷς,* Χριστὲ, μόνῳ
» τῷ βούλεσθαι.* Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἰδὼν * ἀγάλλῃ Ἀγγέλων τάγματα,* Πατριαρχῶν,* Ὁσίων, Προφητῶν, Ἀποστόλων τε * καὶ Δικαίων ἁπάντων, Θεόπνευστε· * οἷς συμπεριπολεύων,* μνήσθητι,* τῶν εἰλικρινῶς ἐπὶ τῆς γῆς * μακαριζόντων σε.

Ὡς φῶς * ὡς ὄρθρος ὡς μέγας ἥλιος,* ὡς οὐρανὸς * κατάστερος θαυμάτων λαμπρότησι * καὶ στιγμάτων ἁγίων γεγένησαι,* πάντων τὰς διανοίας * τῶν εὐφημούντων σε,* Στέφανε, λαμπρύνων ἀληθῶς,* Μάρτυς πολύαθλε.

Στεῤῥοῖς * ἀσκήσεως ἀγωνίσμασι,* καταβαλὼν * τοῦ σκότους τὰς ἀρχὰς, Πάτερ, πρότερον,* ἐπ' ἐσχάτων ἀθλήσας στεῤῥότατα,* παντελεῖ ἀπωλείᾳ ταύτας παρέδωκας,* Στέφανε Μαρτύρων καλλονὴ,* Ὁσίων καύχημα.

Ἡ σὴ * περίδοξος μνήμη σήμερον,* φωτιστικαῖς * ἀκτῖσι χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος,* καταυγάζει τὰ τῆς γῆς πληρώματα· * ἣν ἐν ἀγαλλιάσει * νῦν ἑορτάζοντας,* φώτισον ἁγίασον ἡμᾶς,* Θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Φωτὸς * δοχεῖον, Θεοχαρίτωτε,* τῶν ἱερῶν * Μαρτύρων ἀλη-

θῶς τὸ κραταίωμα,* καὶ Ὁσίων ἁπάντων τὸ καύχημα,* σῶσον ἡμᾶς κινδύνων * καὶ περιστάσεων,* καὶ τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιδρομῆς,* τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁ αὐτός.

Αὐτὸ * τὸ ἔσχατον καὶ ἀκρότατον * τῶν ἐφετῶν * κατείληφας, θεόφρον Εἰρήναρχε,* καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρηματίσας,* ψάλλων σὺν Ἀσωμάτοις· * Ἅγιος, ἅγιος,* ἅγιος, Τριὰς ἡ παντουργὸς * καὶ παντοδύναμος.

Ῥυσθεὶς * παγίδων τῶν θηρευόντων σε,* πρὸς καλιὰν * οὐράνιον κατέπαυσας, Ἔνδοξε,* καὶ Μαρτύρων συνήφθης στρατεύμασι * μετὰ τῶν σῶν συνάθλων· * ὅθεν γεραίρομεν * μνήμην τὴν ὑμῶν, περιχαρῶς * πανηγυρίζοντες.

Ἰσχὺν * καὶ κράτος Χριστὸν τιθέμενος,* τὸ χαλεπὸν βασάνων διεπέρασας πέλαγος,* καὶ τοὺς ἄνω λιμένας κατέλαβες,* ὅλος ὡραϊσμένος,* ὅλος τοῦ Πνεύματος * ταῖς φωτοχυσίαις δαψιλῶς περιχεόμενος.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν * τὸ θαῦμα τὸ ἀκατάληπτον * τοῦ τοκετοῦ * τοῦ σοῦ, Παρθενομῆτορ, μὴ σθένοντες,* σιωπῇ τοῦτο μᾶλλον δοξάζομεν,* καὶ σὲ δοξολογοῦμεν * τὴν παμμακάριστον,* μόνην καὶ καλὴν ἐν γυναιξὶν,* ὦ Παναμώμητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * ὃν οὐ τολμᾷ * Ἀγγέλων
» ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βρο-
» τοῖς,* Λόγος σεσαρκωμένος· * ὃν μεγαλύνοντες * σὺν ταῖς οὐρα-
» νίαις στρατιαῖς,* σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ὁσίου. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἐκομίσω πρὸς Χριστοῦ * διπλοῦν τὸ στέφος, Στέφανε,* ἀσκήσας ὑπερβαλλόντως,* καὶ μαρτυρήσας ὡς αὐτοῦ * εἰκόνα σεβαζόμενος,* πάντων τε τῶν Ἁγίων· * μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Ἕτερον τοῦ αὐτοῦ, ὅμοιον.

Τοὺς τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ * μὴ προσκυνοῦντας, Στέφανε,* κατήσχυνας ὡς ἀθέους,* καὶ μαρτυρίου καλλοναῖς,* καὶ στίγμασι κεκόσμησαι· * διὰ τοῦτο πιστῶς σε * ἀεὶ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἄχραντε Δέσποινα ἁγνὴ * καὶ μόνη ἀπειρόγαμε * ἡ Βασιλὶς καὶ Κυρία * σὺ δυσώπει τὸν ἐκ σοῦ,* τεχθέντα Λυτρωτὴν ἡμῶν * σῶσαι κόσμον ἐκ πάντων,* κακῶν τε καὶ θλίψεων.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου Ἦχος γ'.

Ἀφιερωθεὶς τῷ Θεῷ * ἐκ κοιλίας μητρικῆς * ὡς ἄλλος Σαμουὴλ,* Ὅσιε Στέφανε,* φερωνύμως στέφανος * ἀνεδείχθης τῶν πι-

στῶν,* εὐσεβείας βακτηρία καὶ ἑδραίωμα,* καὶ τοῦ Θείου Πνεύματος καθαρὸν οἰκητήριον.* Αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Θεοτόκε ἡ προστασία πάντων τῶν δεομένων, εἰς σὲ θαῤῥοῦμεν, εἰς σὲ καυχώμεθα, ἐν σοὶ πᾶσα ἡ ἐλπὶς ἡμῶν ἐστι· πρέσβευε τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι, ὑπὲρ ἀχρείων δούλων σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ῥομφαία τὴν καρδίαν σου διῆλθε, Πάναγνε ἡνίκα τὸν υἱόν σου, ἐπὶ Σταυροῦ προσέβλεψας καὶ ἐβόας· Μὴ ἄτεκνόν με δείξῃς Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, ὁ συντηρήσας με μετὰ τόκον Παρθένον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου, καὶ Φιλουμένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά, προσόμοια τρία τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Φωτοφανείαις σαφῶς πεπυρσευμένος,* παμμάκαρ Παράμονε,* τοῦ θείου Πνεύματος,* σκότος βαθύτατον τέλεον* ἀπεβδελύξω* πολυθείας,* καὶ ηὐτομόλησας* εὐθέτου λαβόμενος* καιροῦ, πανόλβιε,* πρὸς τὰ προκείμενα σκάμματα,* γενναιοφρόνως·* καὶ νικηφόρος* ὀφθείς, κατέβαλες* τὸν ἀλαζόνα* καὶ πολέμιον* πάντων βροτῶν,* μεγαλύνων Χριστόν·* ὃν ἱκέτευε σῶσαι,* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Διὰ τὸν πάντων Θεὸν καὶ Βασιλέα,* δῆμον πολυάριθμον* κατασφαττόμενον* κατανοήσας, Παράμονε,* τῷ θείῳ ζήλῳ* ὅλως ἐθέλχθης,* καὶ ἀνεβόησας·* Χριστοῦ δοῦλος γνήσιος* ὑπάρχω πάντοτε·* γνῶτε παράνομοι τύραννοι·* καὶ ὡς ἀρνίον* ἄκακον θύεσθαι νῦν αὐτόκλητος* παρεγενόμην·* μὴ οὖν μέλλετε·* θῦμα δεκτόν,* τῷ τυθέντι σαρκὶ* δι' ἐμὲ ἑκουσίως,* τοῦ γενέσθαι κατεπείγομαι.

Τῇ ἑπταρίθμῳ τιμώμενος δεκάδι,* τριπλῇ τε ὁ τίμιος,* ἑκατοντάδι χορὸς* τῶν Ἀθλοφόρων, πολύθεον* καθεῖλε πλάνην* παρανομούντων,* διὰ τῆς πίστεως·* μεθ' οὗ ἐστεφάνωσαι,* ἀγωνισάμενος* γενναιοφρόνως, Παράμονε,* καὶ ταῖς χορείαις* τῶν

Ἀσωμάτων * χαίρων ἠρίθμησαι· * μεθ᾽ ὧν δυσώπει,* πάσης θλίψεως * καὶ πειρασμῶν * λυτρωθῆναι ἡμᾶς,* τοὺς σὲ ἀνευφημοῦντας * καὶ γνησίως μακαρίζοντας.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Οὐκ ἀποκρύπτω ὁ τάλας τὰ δεινά μου,* ὅτι πάντα κέκτημαι * ἅπερ μισεῖ ὁ Θεός,* σάρκα μολύνας καὶ πνεῦμά μου,* καὶ νοῦν ἐννοίαις * καὶ ἀθεμίτοις * ἔργοις καὶ λόγοις αἰσχροῖς· * γλώσσῃ κατακρίνων τε * τοὺς ἁμαρτάνοντας,* αὐτὸς τὰ χείρω ἐργάζομαι.* Θεογεννῆτορ,* τούτων μοι δίδου * πάντων διόρθωσιν,* ἵνα ἐκνήψας * τῆς κακίστης μου * συνηθείας,* προσπέσω καὶ κλαύσωμαι * ἃ δεινὰ εἰργασάμην,* τῆς ζωῆς μου τὸ ὑπόλοιπον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Μὴ ἐποδύρου μου, Μῆτερ, καθορῶσα * ἐν ξύλῳ κρεμάμενον,* τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν,* τὸν ἐφ᾽ ὑδάτων κρεμάσαντα * τὴν γῆν ἀσχέτως,* καὶ πᾶσαν κτίσιν * δημιουργήσαντα· * καὶ γὰρ ἀναστήσομαι * καὶ δοξασθήσομαι,* καὶ τὰ τοῦ Ἅδου βασίλεια * συντρίψω σθένει,* καὶ ἀφανίσω * τούτου τὴν δύναμιν,* καὶ τοὺς δεσμίους * ἐκλυτρώσομαι * τῆς αὐτοῦ * κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος,* καὶ χαρίσομαι τούτοις * βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου, Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τοὺς Κανόνας τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου τοῦτον οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὑμνεῖν σε τὴν σὴν νῦν δίδου Μάρτυς χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης * τὸ ἐρυθραῖον.

Ὑμνοῦντος,* τὴν φωτοφόρον μνήμην σου,* Μάρτυς Παράμονε,* φωτιστικαῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς,* τὴν καρδίαν μου φώτισον,* καὶ παραμένειν θείαις με * νομοθεσίαις ἐνδυνάμωσον.

Μαρτύρων * περιφανῶς τὴν εὔκλειαν,* μάκαρ, ἐπλούτησας,* μαρτυρικαῖς ἐμπρέψας καλλοναῖς,* καὶ ὡραίοις ἐν στίγμασιν * ὡραιωθείς, Παράμονε· * ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Ναμάτων * ζωοποιῶν τοῦ Πνεύματος * ὑπάρχων ἔμπλεως,* τοὺς ἀθείας καύσωνι δεινῷ * ἐκτακέντας ἐδρόσισας,* καὶ πρὸς τὸ ὕδωρ, ἔνδοξε,* τῆς ἀναπαύσεως ὡδήγησας.

Θεοτοκίον.

Ἐν χρόνῳ,* τὸν ἔξω χρόνου τέτοκας,* βροτὸν γενόμενον· * ὃν ἐκτενῶς ἱκέτευε, Ἁγνή,* ὡς υἱόν σου καὶ Κύριον,* τὰ τῆς ψυχῆς μου χρόνια * πάθη ἰάσασθαι Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τὴν ἔπαρσιν τοῦ ἐχθροῦ, * ταπεινωθεὶς διὰ Χριστὸν ἔθραυσας· * καὶ τὰς αὐτοῦ φάλαγγας * ξίφει καρτερίας συνέκοψας.

Ἠχύρωσας πονηρὸν * κατὰ τῆς πίστεως ἡμῶν βούλημα,* καὶ καρτερῶς ἤθλησας,* Μάρτυς ἀθλοφόρε Παράμονε.

Νενεύρωσαι θεϊκῇ * ὡς στρατιώτης δυνατὸς χάριτι, * καὶ χαλεπὰ βάσανα * Μάρτυς, ὥσπερ ὄναρ λελόγισαι.

Θεοτοκίον.

Στερέωσόν μου τὸν νοῦν,* περιτρεπόμενον πολλοῖς πάθεσι,* Μήτηρ Θεοῦ πάναγνε,* ὅπως κατὰ χρέος δοξάζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί,* ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστέ, κράζουσα· *
» Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὁ Μάρτυς Παράμονος,* καρτερικῶς ἐναθλῶν,* τοῖς ῥείθμοις τοῦ αἵματος * πολυθείας πυρὰν * ἐνθέως κατέσβεσεν· * ὅθεν τῶν ἰαμάτων * εἰληφὼς θείαν χάριν,* δαίμονας ἀπελαύνει, * καὶ νοσήματα παύει. * Αὐτοῦ, Χριστέ, πρεσβείαις, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν χάριν νῦν ἅπαντες,* ἀνευφημήσωμεν * Μητρὸς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,* ὡς δι' αὐτῆς τὴν χαρὰν * τῷ κόσμῳ αὐγάσασαν· * λύσιν τῆς ἁμαρτίας * εὑραμένη ἡ φύσις * ἅπασα τῶν ἀνθρώπων, * γηθομένη κραυγάζει· * Εὐχαῖς αὐτῆς, Κύριε * ῥῦσαι ἡμᾶς τῶν δεινῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Σταυρῷ ὡς ἑώρακας * τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν,* Παρθένε πανύμνητε * καὶ ἀπειρόγαμε,* ἀνύμνεις δακρύουσα· * Δόξα βοῶσα Λόγε * τῇ φρικτῇ σου βουλήσει· * θέλων γὰρ ἐνεκρώθης * ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων,* ῥυόμενος τὸν κόσμον * φθορᾶς ὡς ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ἡ καρδία σου ἀνδρείᾳ * ὠχυρωμένη,* καὶ παῤῥησίᾳ, ἔνδοξε * πεπυρακτωμένη,* βάσανα πολύπλοκα * νηπίων τοξεύματα * Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ ἐλογίσατο.

Νεκρωθέντας ταῖς προστάξεσι * τοῦ τυράννου,* τοὺς Ἀθλητὰς θεώμενος,* ζῆλον κατ' ἐκείνους * ἔνθεον ἀνέλαβεν * ὁ Μάρτυς Παράμονος,* καὶ πρὸς τὸ παθεῖν ηὐτομόλησεν.

Νεανικῶς σε τεινόμενον, * καὶ τὰς λόγχας * ἀνηλεῶς νυττόμενον,* καὶ τὰς μεθοδείας * τοῦ ἐχθροῦ τροπούμενον,* Χριστὸς ἐστεφάνωσεν * ὁ ἀγωνοθέτης, Μακάριε.

Ὑπομονὴν ἐκπληττόμενος * τῶν Μαρτύρων,* καὶ τὴν αὐτῶν τελείωσιν,* Ἔνδοξε, θαυμάζων,* τούτοις ἐκοινώνησας * τοῦ ζήλου τῆς πίστεως * καὶ τῆς ὑπερτίμου ἀθλήσεως.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Δῶρον πολυτελὲς * σεαυτὸν προσενήνοχας * τῷ Κτίστῃ σου, ἐναθλήσας * καὶ τὴν πλάνην νικήσας,* Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Ἱδρύματα, σοφέ,* τῶν Δαιμόνων και ξόανα * συνέτριψας, ἑδρασμένον * λογισμὸν κεκτημένος,* ἐν πέτρᾳ θείας πίστεως.

Δαιμόνων τὴν πληθὺν,* ἀνδρικῶς ἐτραυμάτισας * τῷ τραύματι τῆς σαρκός σου,* Ἀθλητὰ γενναιόφρον· * διό σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Ὁμότιμος Πατρὶ * ἐνυπάρχων καὶ Πνεύματι * ὁ Κύριος, ἐξ ἁγνῶν σου * ἐσαρκώθη αἱμάτων * Ἁγνὴ, βροτὸς γενόμενος.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς.

Ὕπτιος * ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων οὐ γέγονας, * ἐγηγερμένος δὲ μᾶλλον,* καὶ πρὸς θείαν ἄθλησιν * ῥωμαλέος· * διὰ τοῦτο, * τῶν στεφάνων τῆς δόξης ἐπέτυχες.

Μαρτύρων * ὁμηγύρει σαυτὸν συγκατέλεξας * τελεωθείσῃ προθύμως, * πρὸ τῆς σῆς, Ἀοίδιμε, * μαρτυρίας * καὶ σὺν τούτοις, * σωτηρίου παστάδος ἠξίωσαι.

Αἱ λόγχαι * μιμητήν σε Χριστοῦ ἀπειργάσαντο, * αἷς τιτρωσκόμενος, Μάρτυς,* πρὸς αὐτὸν ἀνέπτης * στεφανηφόρος, * θανατώσας * ὑπομονῆς τοὺς ἄφρονας ξίφεσι.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με * τῶν σκανδάλων τοῦ βίου, Πανάχραντε, * τὸν ἐν νυκτὶ σκοτομήνης * λογισμῶν ἀτόπως * κεκρατημένον, * καὶ κακίᾳ, * τοῦ δυσμενοῦς ἀεὶ σκοτιζόμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε,* ἡ Ἐκκλησία βοᾷ
» σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου * κεκαθαρμένη, * τῷ δι' οἶκτον *
» ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παραμόνου.

Στίχοι.

Ὁ Παράμονος νύττεταί σοι Χριστέ μου·
Γνοὺς γὰρ Θεὸν μόνον σε σοι θνήσκει μόνῳ.

Ξίφει κεφαλὰς ἄνδρες ἑπτάκις δέκα
Σὺν ἐξαπλῇ διδοῦσι πεντηκοντάδι.

Παράμονον δ' ἐνάτῃ κτάνον εἰκάδι ἔγχεα μακρά.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Φιλουμένου.

Στίχ. Φιλουμένου πείρουσιν ἥλοις τοὺς πόδας,
Χριστὸν φιλοῦντος καὶ Θεῷ φλουμένου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Τῶν ἰαμάτων * καὶ τῶν θαυμάτων χάριν, σοφὲ * Μάρτυς, ἐκ Θεοῦ πλουτήσας * περιφανῶς,* ἰατρεύεις τοὺς κραυγάζοντας· * Εὐλογημένος εἶ,* ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Ὑφαπλουμένων * κολαστηρίων οὐκ ἐφρόντισας, * ὅλην τὴν φροντίδα ἔχων * ἐν οὐρανοῖς * καὶ κραυγάζων, Ἀξιάγαστε· * Εὐλογημένος εἶ, * ἐκ τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, Κύριε.

Σὺ τῶν αἱμάτων * Ἀθλητά, τῷ πυρὶ πᾶσαν ἔφλεξας * ὕλην ἀθεΐας, ἔνδοξε, * πονηράν,* τῇ δὲ δρόσῳ τῶν θαυμάτων σου,* τοὺς ἐν τῷ καύσωνι * τῶν δυσχερῶν δροσίζεις, Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ μόνη * τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις κυήσασα· * χαῖρε οὐρανὲ καὶ θρόνε * Χερουβικέ, * καὶ περίδοξον παλάτιον * τοῦ βασιλεύοντος * τῶν αἰώνων, πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἀγρυπνόν σε φύλακα πιστῶν * κατεπλουτήσαμεν, * κατακαιμίζοντα * δαιμόνων φάσματα πάντοθεν, * καὶ σαρκὸς ἄγρια κύματα,* καὶ καταιγίδας λογισμῶν,* Μάρτυς πολύαθλε,* τῶν βοώντων· * Πάντα τὰ ἔργα * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥείθροις σῶν αἱμάτων ἱερῶν, * πορφύραν ἔβαψας * σαυτῷ, παλαίωσιν * μηδόλως μέλλουσαν δέχεσθαι, * καὶ λαμπρῶς ὡραϊζόμενος, * τὰ ἐπουράνια οἰκεῖς, * βοῶν, μακάριε· Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱερεῖον ὥσπερ καθαρόν,* καὶ θῦμα ἄμωμον,* καὶ καλλιέρημα * ὁλοκαυτούμενον ἄνθραξιν, * ἱερᾶς, Μάρτυς, ἀθλήσεως, * τῷ ἀθλοθέτῃ σου Χριστῷ * προσήχθης μέλπων, σοφέ· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νόμου σε σκιαί, καὶ Προφητῶν * προδιεχάραξαν * σεπτὰ κηρύγματα, * ἀῤῥήτως μέλλουσαν ἔσεσθαι * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν λοχεύτριαν,* θεοχαρίτωτε Ἁγνή· * ᾧ πάντες μέλπομεν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκῳ
» ἔφραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσά-
» μενοι, * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες, κραυγάζοντες· * Εὐ-
» λογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θʹ. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἴδε φωταυγοῦς Ἀθλοφόρου * φωτοφανὴς ἔλαμψε μνήμη, * πάντων τῶν πιστῶν τὰς καρδίας * φωταγωγοῦσα * τῷ θείῳ Πνεύματι· * περιχαρῶς χορεύσωμεν, * τοῦτον ἐν πίστει μακαρίζοντες..

Ὡς τῇ ἑπτακύκλῳ δεκάδι, * καὶ τῇ τριπλῇ ἑκατοντάδι, * ἀκαταγωνίστων Μαρτύρων * συναγελάζων, * μεθ᾽ ὧν τὸ σῶμά σου, * Μάρτυς Χριστοῦ κατάκειται, * σὺν τούτοις πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Στάδιον ἀνύσαντες πόνων * πολυειδῶν μεμεστωμένον, * καὶ μετὰ Χριστοῦ τοῦ τὸν κόσμον * νενικηκότος * λαμπρῶς νικήσαντες, * στεφανηφόροι Μάρτυρες, * τοὺς οὐρανοὺς περιπολεύετε.

Ἤρθης ἀπὸ γῆς, καὶ τὰ γέρα * τῶν σῶν ἀγώνων ἐκομίσω· * νῦν δὲ ποταμοὺς ἀναβλύζεις * ἡμῖν θαυμάτων * τοῖς σὲ γεραίρουσι, * καὶ εὐσεβῶς τὴν μνήμην σου * πανηγυρίζουσι, Παράμονε.

Θεοτοκίον.

Φώτισον ψυχῆς μου τὰς κόρας, * ἀμαυρωθείσας ἀβλεψίᾳ * τῆς φθοροποιοῦ ἁμαρτίας, * Θεογεννῆτορ * πάναγνε Δέσποινα· * σὺ γὰρ πιστῶν βοήθεια * καὶ φωτισμὸς ὑπάρχεις, Ἄχραντε.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος, ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε, *
» ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, * Χριστὸς, συνάψας * τὰς διεστώσας
» φύσεις, * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Λʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν ά. στάσιν τοῦ ά. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ παρόντα τρία, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ τῷ Προδρόμου φωτὶ μεμορφωμένος,* ὅτε τὸ ἀπαύγασμα * τὸ ἐνυπόστατον * τῆς πατρικῆς δόξης ἔφανεν, * ἀνθρώπων γένος δι' εὐσπλαγχνίαν * σῶσαι βουλόμενος,* τότε πρῶτος, Ἔνδοξε,* τούτῳ προσέδραμες, * καταυγασθεὶς τὴν διάνοιαν * τελειοτάτῃ * μαρμαρυγῇ * αὐτοῦ τῆς Θεότητος· * ὅθεν καὶ κήρυξ * καὶ Ἀπόστολος * χρηματίζεις * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * ὃν ἱκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ τῆς Προδρόμου φωνῆς ἐνηχημένος, ὅτε ὁ πανάγιος * Λόγος σεσάρκωται, * ζωὴν ἡμῖν παρεχόμενος,* καὶ σωτηρίαν * τοῖς ἐπὶ γῆς * εὐαγγελιζόμενος, * τότε τούτῳ, Πάνσοφε, * κατηκολούθησας, * καὶ σεαυτὸν ἀκροθίνιον * καὶ παναγίαν * ὡς ἀπαρχὴν * αὐτῷ καθιέρωσας· * ὃν καὶ ἐπέγνως,* καὶ ἐμήνυσας * τῷ συγγόνῳ * τῷ σῷ τὸν Θεὸν ἡμῶν,* ὃν ἱκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ τῷ ἐκ στείρας βλαστήσαντι φοιτήσας, * ὅτε ὁ Παρθένιος * τόκος ἀνέτειλε, * τῆς εὐσεβείας Διδάσκαλος, * καὶ σωφροσύνης * ὑποδεικνύων * τὴν καθαρότητα, * τότε σὺ θερμότατος * τῆς ἀρετῆς ἐραστής, * Ἀνδρέα μάκαρ, γεγένησαι,* τὰς ἀναβάσεις * ἐν τῇ καρδίᾳ * διατιθέμενος· * καὶ ἀπὸ δόξης * πρὸς τὴν ἄφραστον * ἤρθης δόξαν * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· * ὃν ἱκέτευε σῶσαι * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ΄. Ἀνατολίου.

Τὴν τῶν ἰχθύων ἄγραν * καταλιπών, Ἀπόστολε, * ἀνθρώπους σαγηνεύεις * καλάμῳ τοῦ κηρύγματος,* χαλῶν ὥσπερ ἄγκιστρον * τῆς εὐσεβείας τὸ δέλεαρ, * καὶ ἀνάγων ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης * τὰ ἔθνη ἅπαντα. * Ἀνδρέα Ἀπόστολε, * τοῦ Κορυφαίου ὁμαίμων, * καὶ τῆς οἰκουμένης ὑφηγητὰ διαπρύσιε, * πρεσβεύων μὴ ἐλλίπῃς * ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν ἐν πίστει καὶ πόθῳ * εὐφημούντων, πανεύφημε,* τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἡσαΐα χόρευε, * λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· * προφήτευσον τῇ κόρῃ Μαριάμ, * βάτον καταφλέγεσθαι, * καὶ πυρὶ μὴ καίεσθαι * τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. * Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, * ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· * καὶ Μάγοι πορεύεσθε * ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν * ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον· * ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν * ἐπάνω τοῦ σπηλαίου,* ζωοδότην Κύριον, * τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Εἴσοδος. Τό, **Φῶς ἱλαρόν**, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς ά. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς Πόντου, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Ἀσίας καὶ Βιθυ-

νίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρὸς, ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη. Ἀγαπητοὶ, περὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐξεζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν Προφῆται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, ἐρευνῶντες, εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς Πνεῦμα Χριστοῦ, προμαρτυρόμενον τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας· Οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς, ἡμῖν δὲ διηκόνουν αὐτὰ, ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι. Διὸ ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε· Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε ὅτι ἐγὼ ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἑκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε· Εἰδότες, ὅτι οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ· προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς, τοὺς δι' αὐτοῦ πιστεύοντας εἰς Θεὸν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς Θεόν. Τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ Πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς· Ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς, ἀλλ' ἀφθάρτου, διὰ λόγου Θεοῦ ζῶντος καὶ μένοντος εἰς τὸν αἰῶνα. Διότι πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου· ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, τὸ δὲ ῥῆμα Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δέ ἐστι τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς. Ἀποθέμενοι οὖν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιὰς, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη, τὸ λογικὸν καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε, εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος. Πρὸς ὃν προσερχόμενοι, λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεῷ ἐκλεκτὸν, ἔντιμον, καὶ αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευματικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς θυσίας, εὐπροσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ καὶ περιέχει ἐν τῇ Γραφῇ· Ἰδοὺ

τίθημι ἐν Σιὼν λίθον ἀκρογωνιαῖον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτὸν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Καθολικῆς ά. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, Χριστὸς ὑπὲρ ὑμῶν ἔπαθεν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ· Ὃς ἁμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὑρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ· Ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει, πάσχων οὐκ ἠπείλει, παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως· Ὃς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν· οὗ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε. Ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα· ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν Ποιμένα καὶ Ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁμοίως αἱ γυναῖκες ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα, καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσι τῷ λόγῳ, διὰ τῆς τῶν γυναικῶν ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσωνται, ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν. Ὧν ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν, ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων ἢ ἐνδύσεως ἱματίων, κόσμος, ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος, ἐν τῷ ἀφθάρτῳ τοῦ πραέος καὶ ἡσυχίου πνεύματος, ὅ ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελές. Οὕτω γάρ ποτε καὶ αἱ ἅγιαι γυναῖκες, αἱ ἐλπίζουσαι ἐπὶ τὸν Θεόν, ἐκόσμουν ἑαυτάς, ὑποτασσόμεναι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν· ὡς Σάῤῥα ὑπήκουσε τῷ Ἀβραάμ, Κύριον αὐτὸν καλοῦσα, ἧς ἐγενήθητε τέκνα· ἀγαθοποιοῦσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μεδεμίαν πτόησιν. Οἱ ἄνδρες ὁμοίως, συνοικοῦντες κατὰ γνῶσιν, ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικείῳ, ἀπονέμοντες τιμήν, ὡς καὶ συγκληρονόμοι χάριτος ζωῆς, εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς ὑμῶν. Τὸ δὲ τέλος, πάντες ὁμόφρονες, συμπαθεῖς, φιλάδελφοι, εὔσπλαγχνοι, φιλόφρονες. Μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ, ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας· τοὐναντίον δὲ εὐλογοῦντες, εἰδότες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε, ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε.

Καθολικῆς ά. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, Χριστοῦ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκί, καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὁπλίσασθε· ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκί, πέπαυται ἁμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιῶσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ἡμῖν ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τοῦ βίου, τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις, οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρείαις· Ἐν ᾧ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες, οἳ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἑτοίμως ἔχοντι κρῖναι

ζῶντας καὶ νεκρούς. Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη, ἵνα κριθῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶσι δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικε. Σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς προσευχάς. Πρὸ πάντων δὲ τὴν εἰς ἑαυτοὺς ἀγάπην ἐκτενῆ ἔχοντες· ὅτι ἡ ἀγάπη καλύπτει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους, ἄνευ γογγυσμῶν. Ἕκαστος καθὼς ἔλαβε χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονοῦντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴτις λαλεῖ, ὡς λόγια Θεοῦ· εἴτις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος, ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξάζηται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἐστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος ά. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Ὁ Πρωτόκλητος Μαθητὴς * καὶ μιμητὴς τοῦ πάθους, * συμμορφούμενός σοι, Κύριε, * Ἀνδρέας ὁ Ἀπόστολος, * τοὺς ἐν βυθῷ τῆς ἀγνοίας * πλανωμένους ποτὲ,* τῷ ἀγκίστρῳ τοῦ Σταυροῦ σου ἀνελκύσας,* προσήγαγέ σοι· * διὸ, καὶ σωθέντες οἱ πιστοὶ βοῶμέν σοι· * Ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ, Ὑπεράγαθε, * τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰρήνευσον,* καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ὑμνήσωμεν οἱ Πιστοὶ,* Πέτρου τὸν σύγγονον,* Ἀνδρέαν τὸν Χριστοῦ μαθητήν· * οὗτος γὰρ τὴν θάλασσαν * δικτύοις ἐρευνήσας ποτὲ, * ἰχθύας ἐζώγρησε· * νῦν δὲ τὴν οἰκουμένην * τῷ καλάμῳ σαγηνεύει τοῦ Σταυροῦ, * καὶ τὰ ἔθνη ἐκ πλάνης ἐπιστρέφει τῷ Βαπτίσματι· * καὶ Χριστῷ παριστάμενος, * αἰτεῖται τὴν εἰρήνην τῷ κόσμῳ,* καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Τὸ πῦρ τὸ νοερὸν,* τὸ φωτίζον διανοίας * καὶ φλογίζον ἁμαρτίας,* ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ,* ὁ Ἀπόστολος Χριστοῦ καὶ μαθητὴς,* λάμπει μὲν ταῖς μυστικαῖς ἀκτῖσι τῶν διδαχῶν * ἐν ταῖς τῶν ἐθνῶν ἀφωτίστοις καρδίαις· * φλέγει δὲ πάλιν * τὰς φρυγανώδεις τῶν ἀσεβῶν μυθουργίας· * τὸ πῦρ γὰρ τοῦ Πνεύματος * τοιαύτην ἔχει τὴν ἐνέργειαν. * Ὢ θαῦμα * ξένον καὶ φοβερόν! * ἡ πηλώδης γλῶσσα, * ἡ πηλίνη φύσις, * τὸ σῶμα τὸ χοϊκὸν,* τὴν νοερὰν καὶ ἄϋλον ὑπεδέξατο γνῶσιν. * Ἀλλ' ὦ μύστα τῶν ἀῤῥήτων,* καὶ θεωρὲ τῶν οὐρανίων,* ἱκέτευε καταυγασθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος πλ. δ'.

Τὸν ποθούμενον Θεὸν,* ἐν σαρκὶ κατιδὼν ἐπὶ γῆς βαδίζοντα,* θεόπτα Πρωτόκλητε, * τῷ μὲν ὁμαίμονι ἐβόας ἀγαλλόμενος· *

Εὑρήκαμεν ὦ Σίμων τὸν ποθούμενον· * τῷ δὲ Σωτῆρι δαυϊτικῶς ἐκραύγαζες· * Ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ * ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, * οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σέ, Χριστὲ ὁ Θεός. * Ὅθεν καὶ πόθῳ πόθον προσθείς, * διὰ σταυροῦ διαβαίνεις * πρὸς ὃν ἐπόθησας, * ὡς ἀληθὴς Μαθητής, * καὶ σοφὸς μιμητὴς γενόμενος * τοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτοῦ πάθους· * διὸ καὶ τῆς δόξης * κοινωνὸς αὐτῷ γενόμενος, * ἐκτενῶς ἱκέτευε * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου· οἱ δέ, Ἀνατολίου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, * καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, * Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· * οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους * ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει, * ἀντὶ καλάμου * τὸν Σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν· * καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, * ἐπανάγει τὰς ψυχὰς * ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ, * καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ * δῶρον εὐπρόσδεκτον. * Ἀεὶ τοῦτον πιστοί, * σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν * τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, * ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, * ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. ά. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις * ὁ λογικὸς οὐρανός, * δόξαν Θεοῦ διαπαντὸς διηγούμενος· * ὁ πρῶτος * Χριστῷ καλοῦντι * καθυπακούσας θερμῶς, * καὶ ἀμέσως τούτῳ * συγγενόμενος· * ὑφ' οὗ * πυρσευόμενος, * καθωράθης φῶς δεύτερον, * καὶ τοὺς ἐν σκότει * ἀστραπαῖς σου ἐφώτισας, * ἀγαθότητα τὴν αὐτοῦ ἐκμιμούμενος. * Ὅθεν τὴν παναγίαν σου * τελοῦμεν πανήγυριν, * καὶ τῶν λειψάνων τὴν θήκην * περιχαρῶς ἀσπαζόμεθα, * ἐξ ἧς * ἀναβλύζεις * σωτηρίαν τοῖς αἰτοῦσι, * καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Πρῶτον * τῶν ὀρεκτῶν εὑρηκώς, * δι' εὐσπλαγχνίαν τὴν ἡμῶν περικείμενον, * Ἀνδρέα * θεόφρον, φύσιν, * συνανεκράθης αὐτῷ * διαπύρῳ πόθῳ, * τῷ συναίμονι * βοῶν, * Ὃν ἐκήρυξαν * οἱ Προφῆται ἐν Πνεύματι * εὕρομεν, δεῦρο, * ταῖς αὐτοῦ ὡραιότησι * καταθέλξωμεν * καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν· * ὅπως φωταγωγούμενοι * αὐτοῦ ταῖς λαμπρότησι, * νύκτα τῆς πλάνης καὶ σκότος * τῆς ἀγνωσίας διώξωμεν, * Χριστὸν * εὐλογοῦντες, * τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Ἔθνη * τὰ μὴ εἰδότα Θεόν, * ὡς ἐκ βυθοῦ τῆς ἀγνωσίας * ἐζώγρησας * σαγήνῃ * τῶν σῶν λογίων, * καὶ συνταράσσεις σαφῶς *

ἁλμυρὰς θαλάσσας, * ἵππος ἄριστος * ὀφθεὶς * τοῦ Δεσπόζοντος * τῆς θαλάσσης, ἀοίδιμε· * καὶ σηπεδόνα * ἀθείας ἐξήρανας,* ἅλας τίμιον * ἐμβαλὼν τὴν σοφίαν σου· * ἥνπερ καὶ κατεπλάγησαν,* Ἀπόστολε ἔνδοξε,* τῆς μωρανθείσης σοφίας * οἱ ἀναιδῶς ἀντεχόμενοι, * Χριστὸν * μὴ εἰδότες, * τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τὸν συναίμονα Πέτρου,* καὶ Χριστοῦ μαθητὴν,* τῶν ἰχθύων ἀγρευτὴν, * καὶ ἁλιέα τῶν ἀνθρώπων * ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν, * Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον· * τοῦ γὰρ Ἰησοῦ τὰ διδάγματα * πάντας ἐξεπαίδευσε τοῖς δόγμασι· * καὶ ὡς δέλεαρ ἰχθύσι * τὰς σάρκας τοῖς ἀνόμοις παρέδωκε, * καὶ τούτους ἐσαγήνευσεν. * Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ,* παράσχου τῷ λαῷ σου εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεός.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἰωσὴφ, εἰπὲ ἡμῖν,* πῶς ἐκ τῶν Ἁγίων * ἣν παρέλαβες Κόρην,* ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; * Ἐγὼ, φησὶ,* τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας,* καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου,* πέπεισμαι ὅτι Θεὸν * γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· * οὗ εἰς προσκύνησιν * Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἥξουσι,* σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. * Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, * Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος,* καὶ τοῦ Κορυφαίου αὐτάδελφος,* τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων,* Ἀνδρέα, ἱκέτευε,* εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι,* καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν ά. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς θεῖον Μαθητὴν,* καὶ Πρωτόκλητον πάντων * Χριστοῦ τῶν Μαθητῶν,* εὐφημοῦμέν σε πόθῳ,* Ἀνδρέα Ἀπόστολε,* καὶ πιστῶς ἐκβοῶμέν σοι. * Ῥῦσαι ποίμνην σου,* ἣν ἐκ Θεοῦ ἐπιστεύθης,* πάσης θλίψεως * καὶ ἀναγκῶν καὶ σκανδάλων,* καὶ πάσης κακώσεως.

Δόξα, Πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου, σεμνὴ,* νῦν ἐκτείνασα οἴκτῳ,* βοήθειαν ἡμῖν * ἐξ Ἁγίου παράσχου,* καὶ δίδου ἀκίνδυνον τὴν ζωὴν διανύσασθαι,* τοὺς δοξάζοντας * τὸν σὸν πανάγιον Τόκον, * καὶ σὲ Δέσποινα * ἐπιγραφομένους, Κόρη, * ἐλπίδα καὶ καύχημα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. **Θείας πίστεως.**

Πρῶτον εὗρέ σε * Χριστὸς μολοῦντα,* μύστην ἄριστον,* Ἀνδρέα μάκαρ,* καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ τομῶς διαγγέλλοντα * τῇ οἰκουμένῃ, καθάπερ ὑπόπτερον, * καταφωτίζοντα ἐθνῶν τὰ συστήματα *. Αὐτὸν ὡς Θεόν,* παμμακάριστε, ἱκέτευε * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Πάλιν τὸ αὐτό. **Καὶ νῦν,** Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεία γέγονας * σκηνὴ τοῦ Λόγου,* μόνη πάναγνε * Θεοκυήτορ, * τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον,* ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν * ἀποκάθαρον, * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, * παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. ά. **Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

Τὸν Ἀπόστολον πάντες * ἀνευφημήσωμεν,* ὡς αὐτόπτην τοῦ Λόγου * καὶ θεῖον κήρυκα, * καὶ ἐθνῶν πνευματικὸν * σαγηνευτὴν ἀληθῶς· * ὅτι προσήγαγεν ἡμᾶς * εἰς ἐπίγνωσιν Χριστοῦ,* Ἀνδρέας ὁ θεηγόρος· * καὶ νῦν πρεσβεύει ἀδιαλείπτως, * εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τῶν ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας, * Παρθένε ἄχραντε, * ἀνενδοιάστως ἐχόντων * σκέπη ὑπάρχουσα,* ἐκ ποικίλων πειρασμῶν * καὶ περιστάσεων * καὶ κινδύνων χαλεπῶν * ἐλευθέρωσον ἡμᾶς, * πρεσβεύουσα τῷ Υἱῷ σου,* σὺν τοῖς αὐτοῦ Ἀποστόλοις,* καὶ σῶσον πάντας τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. **Οἱ οὐρανοὶ** διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν.

Ζήτει Κυριακῇ β'.

Ὁ Ν'. **Δόξα, Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου.**

Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος ά.

Ὁ Πρωτόκλητος μαθητής. Ζήτει εἰς τὴν Λιτήν.

Μετὰ τοῦτο λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου οἱ δύο.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ Εἱρμός.

» ᾨδὴν ἐπινίκιον * ᾄσωμεν παντες,* Θεῷ τῷ ποιήσαντι * θαυ-
» μαστὰ τέρατα,* βραχίονι ὑψηλῷ,* καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραήλ.*
» ὅτι δεδόξασται.

Ὡς μόνη τὸν ἄχρονον * Υἱὸν, ἐν χρόνῳ * τεκοῦσα σαρκούμενον,* Παναγία ἄχραντε,* πάντα τὰ χρόνια * τῆς παναθλίας μου ψυχῆς * πάθη θεράπευσον.

Τὰ τραύματα, Πάναγνε,* τὰ τῆς ψυχῆς μου,* καρδίας τὴν πώρωσιν,* λογισμοῦ τὴν σκότωσιν,* καὶ τοῦ νοὸς ἐκτροπὰς,* ἀφάνισον ὡς συμπαθὴς,* ταῖς σαῖς δεήσεσιν.

Τὸ φῶς ἡ κυήσασα * τὸν Λυτρωτήν μου,* τοῦ σκότους με λύτρωσαι * καὶ βασάνων, Ἄχραντε,* τῶν αἰωνίων ἐκεῖ,* ὅπως σωζόμενος ὑμνῶ * τὰ μεγαλεῖά σου.

Νοός μου Πανάμωμε * τὰς ἀμαυρώσεις,* φωτί σου ἀπέλασον,* ἡ τὸ φῶς κυήσασα· * καὶ δώρησαί μοι ἀγαθὴ,* τὸ φῶς προσβλέψαι τὸ ἐκ σοῦ * ἐξανατεῖλαν ἡμῖν.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου.

Ποίημα Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Τὴν τεθολωμένην μου ψυχὴν,* τῶν ἐννοιῶν τε καὶ λόγων ἐκκάθαρον,* τῇ ἐνσκηνωσάσῃ σοι κήρυξ Χριστοῦ * Ἀνδρέα, θείᾳ χάριτι,* ὅπως καθαρῶς σοι * προσάξω ὕμνον ἐπάξιον.

Τίμιον ὁ Πρόδρομος Χριστοῦ,* τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν ἀκροθίνιον,* ὁ ἐκ στειρευούσης νηδύος βλαστὸς,* τῷ ἐκ Παρθένου φύντι Χριστῷ * τῷ δεδοξασμένῳ,* Ἀνδρέα, χαίρων προσήγαγεν.

Ἔρωτι καὶ πόθῳ ἀκλινεῖ,* τῆς ἀρετῆς τῶν βαθμίδων ἀρξάμενος,* καὶ τὰς ἀναβάσεις ἀεὶ μελετῶν,* ἐξ ἀμυδρᾶς δυνάμεως * πρὸς τὴν ἀκροτάτην,* Ἀνδρέα, δύναμιν ἔφθασας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγή. * Χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ πύλη οὐράνιος. * Χαῖρε ἡ λυχνία, καὶ στάμνος χρυσῆ,* καὶ ὄρος ἀλατόμητον,* ἡ τὸν ζωοδότην * Χριστὸν τῷ κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν δεύτερος τοῦ Ἀποστόλου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὁ διὰ στύλου πυρός.

Τῷ καλάμῳ τοῦ Εὐαγγελίου * ἐκ τοῦ βυθοῦ τῆς πλάνης ἀνελθὼν,* Ἀνδρέα πολυύμνητε,* σὺ ἐζώγρησας λαοὺς,* ὡς ἐπηγγείλατο Χριστὸς,* ὁ σαγηνεύειν διδάξας σε * ἀνθρώπους ὡς ἰχθύας ζωγρεῖν.

Ὁ τῆς πίστεως στύλος, ἡ ἕδρα * τῶν ἀληθινῶν δογμάτων

τοῦ Χριστοῦ, * Ἀνδρέας ὁ θεόπνευστος, * πάντα σήμερον καλεῖ, * τῆς γῆς τὰ πέρατα,* ἑορτὴν ἐτήσιον συστήσασθαι· * συνέλθωμεν οὖν πάντες πιστοί.

Τὸ θαλάσσιον κύτος δικτύοις * ἐρευνῶν, τῇ τέχνῃ ἁλιεὺς, * σαγήνῃ τῇ τοῦ Πνεύματος * ἔθνη, φῦλα καὶ λαοὺς, * ζωγρεῖς ἐν Πνεύματι,* καὶ τὸν ἄνω βυθὸν, πολυθαύμαστε,* σαφῶς ἀνακαλύπτεις ἡμῖν.

Μυστοπόλε αὐτόπτα καὶ ῥῆτορ * τῆς ἀποῤῥήτου γνώσεως Χριστοῦ,* ὁ δεξάμενος ἄνωθεν * Πνεῦμα Ἅγιον, λαλοῦν * ἐν γλώσσαις καθήμενον,* τῷ πυρὶ διαιροῦν τὰ χαρίσματα,* ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα.

Προανάρχου Τριάδος Μονάδα,* ὑπερουσίως πίστει προσκυνῶ,* οὐ τέμνων τὴν Θεότητα, * ἔστι γὰρ ἑνοειδὴς,* ἁπλῆ ἀμέριστος· * συνάπτω δὲ αὐτὴν οὐσιότητι * προσώπων, καὶ πιστῶς διαιρῶ.

Καὶ νῦν.

Βρεφουργεῖται Θεὸς ἐκ Παρθένου,* καὶ νεουργεῖ τοὺς φθαρέντας ἐξ Ἀδὰμ,* καὶ λύει τὸ μεσότοιχον,* καὶ τῆς ἔχθρας τὸν φραγμὸν, * ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, * κατάραν εὐλογεῖ τῆς Προμήτορος, * ἐξ ἀχράντου Μητρὸς προελθών.

Καταβασία. Χριστὸς γεννᾶται, * δοξάσατε.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Στερεωθήτω ἡ καρδία μου * εἰς τὸ θέλημά σου, Χριστὲ ὁ
» Θεὸς, * ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανὸν * στερεώσας τὸν δεύτερον, *
» καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου * ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον,* καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς * τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον, Παναγία Θεοτόκε τῶν πιστῶν ἡ βοήθεια.

Ῥῦσαί με πάσης κατακρίσεως, * καὶ πολλῶν σκανδάλων τοῦ ὄφεως, * τοῦ αἰωνίζοντος πυρὸς, * καὶ τοῦ σκότους, Πανάμωμε,* ἡ τὸ φῶς ἀποκυήσασα ἡμῖν τὸ ἀνέσπερον.

Τὸ ἀπαραίτητον κριτήριον,* καὶ τὸ πῦρ ἐκεῖνο τὸ ἄσβεστον,* καὶ τὴν ἀπόφασιν, Ἁγνὴ, * τὴν φρικτὴν ὅλως δέδοικα· * σπεῦσον σῶσον πρὸ τοῦ τέλους, * ἀγαθὴ τὸν οἰκέτην σου.

Εὐλογημένος τῆς κοιλίας σου * ὁ καρπὸς, Παρθένε πανύμνητε· τοὺς γὰρ φθαρέντας τῷ καρπῷ,* διὰ ξύλου Σταυροῦ αὐτοῦ * ἀφθαρτίσας, κατεστήσατο * κοινωνοὺς θείας χάριτος.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ μόνος εἰδώς.

Προσέδραμες δίψει οὐ κληθεὶς,* Ἀνδρέα, ἀλλ' αὐθαίρετος * τῇ τῆς ζωῆς πηγῇ, ὥσπερ ἔλαφος· * καὶ πᾶσι ταύτην εὑρὼν

ἐκήρυξας,* καὶ πιὼν ἐπότισας * ἀφθαρσίας νάματα,* κεκμηκότα τῇ δίψει τὰ πέρατα.

Ἐπέγνως τῆς φύσεως θεσμοὺς,* Ἀνδρέα ἀξιάγαστε,* καὶ κοινωνὸν τὸν σύγγονον εἴληφας,* βοῶν· Εὑρήκαμεν τὸν ποθούμενον· * καὶ ὁδοποιήσαντι * τῆς σαρκὸς τὴν γέννησιν, * καθηγήσω τὴν γνῶσιν τοῦ πνεύματος.

Σαγήνῃ τοῦ λόγου, ἐκ βυθοῦ * ἀπάτης ἐσαγήνευσας * τοὺς λογικοὺς ἰχθύας, Ἀπόστολε,* καὶ τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ ὀψώνιον * καθαρὸν προσήγαγες,* λαμπρυνθέντας χάριτι * τοῦ φανέντος σαρκὸς ὁμοιώματι.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ,* Παρθένε, διὰ Πνεύματος * τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἄφλεκτος· * ἐπεί σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσεῖ,* φλεγομένη ἄκαυστα,* σαφῶς προεμήνυσε, * τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Ἕτερος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Λόγῳ καλοῦντι, Δεῦρ' ὀπίσω μου,* τῷ Χριστῷ εὐθὺς ἠκολούθησε σὺν τῷ Ἀνδρέᾳ καὶ Κηφᾶς,* τὸν γενέτην ἐάσαντες,* καὶ τὸ σκάφος καὶ τὰ δίκτυα, * ὡς πίστεως πρόβολοι.

Τὰ εἰδωλεῖα μετεποίησας * εἰς ναοὺς Θεοῦ, Πανσεβάσμιε, * καθιερώσας ἐν αὐτοῖς * τοὺς υἱοὺς τοῦ Βαπτίσματος, * οὓς ἡ χάρις ἀνεκαίνισε * δι' ὕδατος Πνεύματι.

Τὸν μαργαρίτην τὸν πολύτιμον, * μυστικῶς τῷ κόσμῳ προεύρηκας, * τῷ τῆς καρδίας σου ἀγρῷ * κεκρυμμένον, Ἀπόστολε, * ὃν τῇ πίστει ἐθησαύρισαν * τὰ ἔθνη εὑράμενα.

Ὡς θησαυρὸν τὸ Εὐαγγέλιον ἐν χερσὶ λαβὼν, Πολυΰμνητε,* πᾶσαν ἐπλούτισας τὴν γῆν * τοῦ ἐνθέου κηρύγματος· * διό σου τὰ μνημόσυνα * τιμᾷ σὺν τοῖς ἄθλοις σου.

Δόξα.

Τὴν ἐν Τριάδι μίαν δύναμιν,* ὀρθοδόξως πάντες ὑμνήσωμεν,* ἄναρχον, ἄκτιστον Θεὸν ὁμοούσιον, σύνθρονον,* τρισυπόστατον,* τρισήλιον, * αὐτὴν ἀναμέλποντες.

Καὶ νῦν.

Πᾶσα μὲν μήτηρ γόνον τίκτουσα, * παρθενεύειν ἔτι οὐ δύναται· * σὺ δὲ τεκοῦσα τὸν Χριστὸν, * Μητροπάρθενος πέφηνας, * γαλουχοῦσα τὴν ζωὴν ἡμῶν, * Ἁγνὴ διαμένουσα.

Καταβασία. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ὡς πρωτόκλητον πάντων * τῶν Μαθητῶν,* καὶ αὐτόπτην τοῦ Λόγου * καὶ ὑπουργὸν, * Ἀνδρέα Ἀπόστολε, * κατὰ χρέος

τιμῶμέν σε· * τῷ γὰρ Ἀμνῷ τῷ αἴροντι * τοῦ κόσμου τὰ πταίσματα, * ἀδιστάκτῳ πόθῳ * θερμῶς ἠκολούθησας· * ὅθεν καὶ τοῦ πάθους * κοινωνὸς ἀνεδείχθης,* τοῦ σαρκὶ ὑπομείναντος * ἑκουσίως τὸν θάνατον. * Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, Ἕτερον, ὅμοιον.

Τῶν εἰδώλων τὰ θράση * καταβαλὼν,* τοῦ Σωτῆρος τὰ πάθη * ἐπιποθῶν,* Ἀνδρέα μακάριε,* ἀνεδείχθης Ἀπόστολος, * οὐρανόθεν πᾶσι * πηγάζων τὰ θαύματα, * καὶ ἐθνῶν ἐγένου, παμμάκαρ, Διδάσκαλος· * ὅθεν σου τὴν μνήμην ἐπαξίως τιμῶντες, * ἐν ὕμνοις δοξάζομεν * καὶ πιστῶς μεγαλύνομεν, * τοῦ Κυρίου Ἀπόστολε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε * πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ. * Χαῖρε Κόρη * καθέδρα βασιλική,* κλίνη πορφυρόστρωτε,* χρυσοπόρφυρε θάλαμε,* χλαμὺς ἁλουργόχροε, * τιμαλφέστατον τέμενος, * ἀστραπηφόρον ἅρμα, * λυχνία πολύφωτε. * Χαῖρε Θεοτόκε, * δωδεκάτειχε πόλις, * καὶ πύλη χρυσήλατε, * καὶ παστὰς ἀγλαόμορφε,* ἀγλαόχρυσε τράπεζα, * θεοκόσμητον σκήνωμα. * Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε. * Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Πνεύματι προβλέπων, * Προφῆτα Ἀββακοὺμ, * τὴν τοῦ
» Λόγου σάρκωσιν,* ἐκήρυττες βοῶν· * Ἐν τῷ ἐγγίζειν * τὰ
» ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ,* ἐν τῷ παρεῖναι * τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. *
» Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Παρθένε Παναγία,* ἀμόλυντε σκηνὴ,* μολυνθέντα πταίσμασι* καθάρισόν με νῦν, * τῶν οἰκτιρμῶν σου * ῥανίσι καθαρωτάταις,* καὶ δός μοι χεῖρα * βοηθείας, ἵνα κράζω· * Δόξα σοι Ἁγνὴ θεοδόξαστε.

Ναὸς ἡγιασμένος * ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ * τοῦ ἐν σοὶ οἰκήσαντος, * Παρθένε, ὑπὲρ νοῦν· * αὐτὸν δυσώπει * ἁμαρτιῶν ἡμᾶς ῥύπου * ἀποκαθᾶραι,* ὅπως οἶκος γνωρισθῶμεν,* καὶ κατοικητήριον Πνεύματος.

Ἐλέησόν με μόνη * ἐλέους ἡ πηγὴν,* Θεοτόκε, τέξασα,* καὶ λῦσόν τὴν δεινὴν * τῆς ψυχῆς μου νόσον,* καὶ πώρωσιν τῆς καρδίας, * δακρύων ῥεῖθρα * καὶ κατάνυξιν πρὸ τέλους * θείαν δωρουμένη, πρεσβείαις σου.

Νοήσας ὁ Προφήτης * ἐν Πνεύματι Θεοῦ,* Ὄρος σε προέγραψε *

κατάσκιον, Ἁγνή, * τοὺς ἐκτακέντας * τῷ φλογμῷ τῶν ἐγκλημάτων * ἀποκαθαίρεις * μεσιτείαις σου, Παρθένε,* μόνη τῶν βροτῶν ἡ ἀνόρθωσις.

Τοῦ Ἀποστόλου.

Ὄρος σε * τῇ χάριτι τῇ θείᾳ.

Ἡ θεία * ἐξαναλωτική τε τοῦ χείρονος, * τοῦ παντουργοῦ καὶ φωταυγοῦς * Πνεύματος δύναμις, ἐν σοί,* Ἀνδρέα, οἰκήσασα θεοπρεπῶς, * πυρίνης γλώττης ἐν σχήματι,* τῶν ἀπορρήτων ἀνέδειξε Κήρυκα.

Οὐχ ὅπλα * πρὸς ἄμυναν ἀνείλετο σάρκινα, * καὶ πρὸς καθαίρεσιν δεινῶν * ὀχυρωμάτων τοῦ ἐχθροῦ,* Ἀνδρέας ὁ πάντιμος,* ἀλλὰ Χριστῷ * φραξάμενος προσενήνοχεν,* αἰχμαλωτίσας τὰ ἔθνη ὑπήκοα.

Τοὺς πόθῳ * τελοῦντάς σου τὴν μνήμην ἐν ᾄσμασιν,* ἐκ τῆς ἀφθόνου δωρεᾶς * τοῦ Διδασκάλου σου Χριστοῦ,* Ἀνδρέα, πανόλβιε, * πνευματικῆς * ἀγαλλιάσεως νάματα * ἀναπιμπλῶν μὴ ἐλλίπῃς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν * τὸ μέγα καὶ φρικτόν σου μυστήριον· * ὑπερκοσμίους γὰρ λαθὼν * ταξιαρχίας, ἐπὶ σὲ * ὁ Ὢν καταβέβηκεν,* ὡς ὑετὸς * ὁ ἐπὶ πόκον, Πανύμνητε, * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀνάπλασιν.

Ἕτερος. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Τὰ δίκτυά σου ῥίψας, * καὶ ἄρας τὸν σταυρόν, * δρόμῳ ἠκολούθησας * καλοῦντι τῷ Χριστῷ· * καὶ τὴν σαγήνην * τοῦ Πνεύματος ὑφαπλώσας, * ἀντὶ ἰχθύων * τοὺς ἀνθρώπους σαγηνεύεις· * Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τοῦ Πνεύματος τὴν φλόγα,* τῇ γλώσσῃ προσλαβών,* γέγονας Ἀπόστολε, * θεόληπτος ἀνήρ, * τῶν οὐρανίων * τὰ κάλλη περιπολεύων, * καὶ τὰ ἐν τούτοις * νοητὰ καταμανθάνων * κάλλη, καὶ ἡμῖν ἐκκαλύπτων αὐτά.

Τὴν ἔρημον διψῶσαν * ἐπότισας, Σοφέ, * τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου, * καὶ ἔδειξας αὐτὴν * πολυγονοῦσαν * τὰ τέκνα τῆς Ἐκκλησίας, * καρποφοροῦντα * τοῦ κηρύγματος τὸν σπόρον. * Δόξα τῷ δοθέντι σοι Πνεύματι.

Τὸ ἄφραστόν σου κάλλος * Ἀνδρέας προϊδών, * Ἰησοῦ, τὸν σύγγονον * ἐφώνησε λαμπρῶς· * Πέτρε ὁμαῖμον,* εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν,* τὸν ἐν τῷ νόμῳ * καὶ Προφήταις κηρυχθέντα· * δεῦρο κολληθῶμεν τῇ ὄντως ζωῇ. Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι * ὑμνήσωμεν πιστοί, * ἐν μιᾷ Θεότητι * Πατέρα καὶ Υἱόν, * καὶ Πνεῦμα Θεῖον, * οὐσίαν μίαν καὶ φύσιν,*

ἀδιαιρέτως, * ἀχωρίστως, ἀμερίστως· * εἷς γὰρ ἐν Τριάδι προσώπων Θεός. Καὶ νῦν.

Τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, * ἀφράστως ἐν γαστρὶ * συλλαβοῦσα τέτοκας * ἀφθόρως ὡς Υἱόν· * καὶ ἡ Τριὰς μὲν * προσθήκην ὅλως οὐκ ἔσχε, * ἡ δὲ ἁγνεία * ὥσπερ ἦν καὶ πρὸ τοῦ τόκου, * σῶα, Θεομῆτορ, διέμεινεν.

Καταβασία. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ἐ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, * Υἱὲ τοῦ Θεοῦ· ἄλλον γὰρ ἐκτὸς » σου * Θεὸν οὐ γινώσκομεν· * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν, * » ὅτι Θεὸς τῶν ζώντων * καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Τὰς κόρας τῆς καρδίας μου * διάνοιξον, Ἁγνή, * βλέπειν με τρανῶς * τὴν θείαν λαμπρότητα, * καὶ τὴν σὴν δόξαν τὴν ἀνέκφραστον, * ὅπως ἐλέους τύχω * καὶ αἰωνίου δόξης.

Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι τὸν ἕνα τῆς σεπτῆς * τέτοκας Τριάδος, * Πανάχραντε, * φέροντα μίαν τὴν ὑπόστασιν· * ὃν ἐκτενῶς δυσώπει * πάντας ἡμᾶς σωθῆναι.

Πανάχραντε, ὡς τέξασα * Σωτῆρα καὶ Θεόν, * πρέσβευε ἐκ πάσης με * θλίψεως * καὶ νοσημάτων καὶ κακώσεως, * σῶον συντηρηθῆναι * τὸν σὸν ἀχρεῖον δοῦλον.

Δυσώπησον ὃν ἔτεκες, * Παρθένε, ὑπὲρ νοῦν, * σώζεσθαι τοὺς πίστει * σοὶ κράζοντας· * Χαῖρε Παρθένε παναμώμητε, * εὐλογημένη μόνη, * τοῦ κόσμου προστασία.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ὁ φωτίσας * τῇ ἐλλάμψει.

Ἀπείληφας * ὃν ἐπόθεις, * Ἀνδρέα Ἀπόστολε, * ἐν ἀφθάρτοις * σὺν αὐτῷ καταλύσας σκηνώμασι, * καὶ τῶν πόνων δράγματα * τῶν σῶν δρεψάμενος ἀξίως· * ὅθεν σε ὕμνοις δοξάζομεν.

Ἐπόθησας * τὸν Δεσπότην, * καὶ τοῦτον ἐδίωξας, * τοῖς ἴχνεσι * τοῖς αὐτοῦ πρὸς ζωὴν ποδηγούμενος, καὶ τὰ τούτου πάθη * ἀψευδῶς, ὑπέρτιμε Ἀνδρέα, * μέχρι θανάτου μιμούμενος.

Ἐντείνας σε * δυνατὸν ὥσπερ βέλος, Μακάριε, * ἐπαφῆκεν * εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον ὁ Κύριος, * τραυματίζων δαίμονας, * καὶ δυσσεβείᾳ τοὺς ἀνθρώπους * τραυματισθέντας ἰώμενος.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται * οὐρανῶν * αἱ δυνάμεις ὁρῶσαί σε, * ἀγάλλονται * σὺν αὐτοῖς τῶν βροτῶν τὰ συστήματα· * τῷ γὰρ τόκῳ ἥνωνται * τῷ σῷ, Παρθένε Θεοτόκε, * σὲ ἐπαξίως δοξάζοντα.

Ἕτερος. Καταύγασον ἡμῶν.

Ποθήσας τὸν σταυρὸν * Χριστοῦ Μαθητά, * ἐπορίσω τῷ σταυρῷ σου * τὴν ἀκήρατον βασιλείαν, * ἣν ὁ πάντας ἑλκύσας *

σταυρῷ τοὺς θεομύστας, * κληροδοτήσει ὑμῖν * τοῖς θεολόγοις αὐτοῦ.

Ἐζήτησας Χριστὸν * τὴν ὄντως ζωὴν,* καὶ ζητήσας πρῶτος εὗρες· * καὶ εὑρὼν μυστικῶς ἐδράξω, * καὶ ἔλαβες αὐτὴν * ἐν αὐτῷ τῷ δεδωκότι, * καὶ γέγονας θησαυρὸς * ζωῆς ἀκαταλύτου.

Τὰ ῥήματα τῶν σῶν * ἐνθέων βροντῶν, * διηχήθη ἐν τῷ κόσμῳ. * καὶ ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρα γῆς ἦλθεν· ἐκύκλωσαν γὰρ * ὥσπερ τροχὸς, καὶ ἔφανάν σου * αἱ ἀστραπαὶ, ὡς φησὶ * Δαυὶδ, τῇ οἰκουμένῃ.

Μνημόνευε ἡμῶν * Χριστοῦ Μαθητὰ, * τῶν τελούντων σου τὴν μνήμην, * καὶ τιμώντων τὰ λείψανά σου· * δεήθητι ἀεὶ * ἐκτενῶς περὶ τῆς Ποίμνης, * ἧς γέγονας ἀπ' ἀρχῆς * φύλαξ καὶ σωτηρία.

Δόξα.

Πατέρα καὶ Υἱὸν, * καὶ Πνεῦμα Θεὸν, * ἀδιαίρετον Τριάδα, * Τρισυπόστατον Βασιλείαν, * δοξάσωμεν συμφώνως * πιστοὶ, ἀκαταπαύστοις * θεολογίαις αὐτὴν * πιστῶς ὑμνολογοῦντες.

Καὶ νῦν.

Ἐγέννησας τὸ φῶς, * μὴ γνοῦσα τὸ πῶς, * ἡ ὁλόφωτος λυχνία * τοῦ ἡλίου λαμπαδηφόρε, * καὶ γέγονας ἀΰλου * φωτὸς καινὸν δοχεῖον, * πηγάζον πάσῃ τῇ γῇ * θεογνωσίας αὐγάς.

Καταβασία. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν * ἐκμιμούμενος βοῶ· * Τὴν ζωήν μου,
» Ἀγαθὲ, * ἐλευθέρωσον φθορᾶς, * καὶ σῶσόν με * Σωτὴρ τοῦ
» κόσμου, * κράζοντα· Δόξα σοι.

Μολυνθέντα με πολλαῖς * ἁμαρτίαις, δυσωπῶ * σὲ τὴν ὄντως ἀγαθὴν * καὶ ἀμόλυντον Σκηνήν· * Ἀπόπλυνον * παντοίου ῥύπου * τῇ μεσιτείᾳ σου.

Κυβερνήτης μοι γενοῦ, * θαλαττεύοντι ἀεὶ * ἐν πελάγει τῶν δεινῶν, * τῶν τοῦ βίου πειρασμῶν· * καὶ σῶσόν με * πρὸς σωτηρίας * ὅρμον ἰθύνασα.

Τρικυμίαι λογισμῶν, * καὶ παθῶν ἐπαγωγαὶ, * καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν, * τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν * χειμάζουσι· βοήθησόν μοι, * Ἁγία Δέσποινα.

Μεγαλεῖά σοι ἀεὶ * ἐποιήσατο Χριστός· * ὃν ἱκέτευε ἀεὶ, * μεγαλῦναι ἐπ' ἐμοὶ * τὰ πλούσια * αὐτοῦ ἐλέη, * Θεοχαρίτωτε.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Τὴν θάλασσαν τοῦ βίου περαιούμενος * ἐν σκάφει τῷ τοῦ σώματος, * τὸν τὰ σύμπαντα διέποντα Χριστὸν * εὗρες κυβερ-

νήτην, παμμακάριστε, * καὶ πρὸς αὐτὸν, * μάκαρ Ἀνδρέα, * χαίρων προσήνεξαι.

Τὰ πνεύματα τῷ λόγῳ φυγαδεύονται, * αἱ νόσοι δραπετεύονται, * ψυχικῶν τε παθημάτων ὁ ἑσμὸς * πόῤῥω τῶν νοσούντων ἀπελαύνονται, * τῇ ἐκ Θεοῦ * σοι δεδομένῃ, * Ἀδρέα, χάριτι.

Ὡς κῦμα γαληνὸν πραέῳ πνεύματι * κινούμενον, Μακάριε, * ἀπεξήρανας θαλάσσας πονηρὰς * τῆς πολυθείας, θείοις ῥεύμασι, * καὶ ποταμοὺς * θεογνωσίας * πᾶσιν ἐξέβλυσας.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνονται ἐν σοὶ, Παρθένε ἄχραντε, * τοῦ γένους οἱ Προπάτορες, * τὴν Ἐδὲμ ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, * ἣν ἐκ παραβάσεως ἀπώλεσαν· * σὺ γὰρ Ἁγνὴ, * καὶ πρὸ τοῦ τόκου * καὶ μετὰ γέννησιν.

Ἕτερος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὁ ἐκ τῆς Βηθσαϊδὰ * καταγόμενος, ἡμᾶς * ἑορτάσαι συγκαλεῖ * τὴν πανήγυριν αὐτοῦ, * προθεὶς ἡμῖν * τὰς ἀριστείας * τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ.

Ὁ τῇ τέχνῃ ἁλιεὺς * καὶ τῇ πίστει μαθητὴς, * ὡς βυθὸν διερευνῶν * τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, * τὸ ἄγκιστρον * χαλᾷ τοῦ λόγου, * καὶ σαγηνεύει ἡμᾶς.

Τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ * ἐν καρδίᾳ σου τὸ πῦρ * περιφέρων, Μαθητὰ, * κατεβόας τῶν ἐθνῶν· Ἡ φλὸξ ὑμῶν * ἐσβέσθη ὄντως, * ἐπιφανέντος Χριστοῦ.

Οἱ τῷ ἅλατι τὸν νοῦν * ἀρτυθέντες τοῦ Χριστοῦ, * τὰ ὀψώνια ὑμῶν, * κατεγλύκαναν ἡμῖν * τὰ δόγματα * τῆς οὐρανίου * καὶ ἀκηράτου τρυφῆς.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν, * καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθὲς * προσκυνήσωμεν πιστοὶ, * τρισυπόστατον φύσιν * ἀμέριστον, * βοῶντες· Δόξα * τῷ ἐν Τριάδι Θεῷ.

Καὶ νῦν.

Εὐδοκίᾳ τοῦ Πατρὸς, * ἐσαρκώθη ὁ Υἱὸς, * διὰ Πνεύματος Θεοῦ, * ἐν τῇ μήτρᾳ σου, Ἁγνὴ, * καὶ ἔσωσε * τὴν πρὶν εἰκόνα, * Θεοκυῆτορ, σαφῶς.

Καταβασία. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν τῆς ἀνδρείας * ἐπώνυμον θεηγόρον, * καὶ Μαθητῶν * τὸν πρωτόκλητον τοῦ Σωτῆρος, * Πέτρου τὸν σύγγονον εὐφημήσωμεν· * ὅτι ὡς πάλαι τούτῳ * καὶ νῦν ἡμῖν ἐκέκραγεν· * Εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Ὁ Οἶκος. Τείχισόν μου.

Ἄνωθεν μὲν * Δαυῒδ ἀναστέλλει ἁμαρτωλόν, ὡς ἐμέ, * διηγεῖσθαι Θεοῦ * εὐλόγως τὰ δικαιώματα· * ὅμως πρὸς πίστιν διδάσκει πάλιν, * καὶ ἐν δάκρυσι πλείστοις ἐξαγορεύει· * Σήμερον γὰρ τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἐὰν ἀκούσητε,* καρδίας μὴ σκληρυνθῆτε,* ὡς ποτε Ἰσραὴλ * παρεπίκρανεν. * Ἐπάγει οὖν τῷ ἑξῆς Ψαλμῷ· * Τῷ Κυρίῳ ἡ σύμπασα γῆ ᾄσατε· * Εὑρήκαμεν δεῦτε τὸν ποθούμενον.

Συναξάριον.

Τῇ Λ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Στίχοι.

Ἀντίστροφον σταύρωσιν Ἀνδρέας φέρει,
Φανεὶς ἀληθῶς οὐ σκιώδης ἀντίπους.
Σταυρὸν χακκεφαλῆς τριακοστῇ Ἀνδρέας ἔτλη.

Ταῖς τοῦ σοῦ Ἁγίου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου, Σωτήρ, * οὐχ ἥψατο * οὐδὲ
» παρηνώχλησε τὸ πῦρ· * τότε οἱ τρεῖς, ὡς ἐξ ἑνὸς στόμα-
» τος, * ὕμνουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός, * ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν μιανθεῖσαν, ἄχραντε, ψυχὴν * ἁγίασον * πάντοτε τοῦ δούλου σου, Ἁγνή, * καὶ τοῦ νοὸς * δεινὰς αἰχμαλωσίας, * καὶ καρδίας πώρωσιν, * καὶ τῶν δαιμόνων ὁρμὰς * τάχος ἀφάνισον.

Νενεκρωμένον πάθεσι σαρκός, * Πανάμωμε, ζώωσον τὸν νοῦν μου, καὶ Θεῷ * τὰ ἀρεστὰ * ἐπιτελεῖν ἐνίσχυσόν με· * ἵνα μεγαλύνω σε, * ἵνα δοξάζω ἀεὶ * τὴν ἀγαθότητά σου.

Νέκρωσόν μου, Δέσποινα ἁγνή, * τὰ τῆς σαρκὸς * πάθη, καὶ ψυχῆς μου ταπεινῆς * ῥύπον δεινὸν * ἐναποσμήχουσα, Παρθένε,* καὶ λογοθεσίου με * τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν * ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

Σοί, Παναγία ἄχραντε ἁγνή, * οἱ δοῦλοί σου * πάντοτε ἡμέρας καὶ νυκτὸς * προσπίπτομεν,* συντετριμμένῃ διανοίᾳ, * δυσωποῦντες λύτρωσιν ἁμαρτημάτων εὑρεῖν, * ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς.

Τοῦ Ἀποστόλου. Σὲ νοητὴν * Θεοτόκε.

Ἡ ἀψευδὴς * ἐμφανῶς πεπλήρωται * ἐπαγγελία σου, Χριστέ· * τῷ γὰρ σάλῳ, ὁ φοιτητής * σου ὁ ἐνθεώτατος, * λόγῳ ἐμβριμώμενος * πρὸς ἱλαρὰν γαλήνην μετέβαλεν· * Ὁ αἰνετὸς * ἀναμέλπων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Τῷ νοητῷ * τῆς Σιών, Ἀπόστολε,* προβῆναι ὄρει κελευσθείς,* σωτηρίου τε εἰληφὼς * χαίρων τὸ ποτήριον,* ἔβης πορθμευόμενος * διὰ θανάτου πρὸς θείαν ζωὴν, * ἔνθα Χριστὸς * τῶν ἁπάντων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Σὺ γηγενὴς * πεφυκὼς,* Ἀπόστολε,* ὑπερφυῶς τερατουργεῖς· * δι' ἀγάπης γὰρ συγκραθεὶς * τούτῳ ἠκολούθησας,* Χριστῷ τῷ σὲ ἀγαπήσαντι: * Ὁ αἰνετὸς * ἀναμέλπων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε σεμνὴ, τοῦ Ἀδὰμ τὸ κώδιον * ἐξ οὗ προῆλθεν ὁ Ποιμὴν, * ἐνδυσάμενος ἀληθῶς * ὁ ὑπερυψούμενος, * ὅλον με τὸν ἄνθρωπον ἐν τῇ γαστρί σου ἀνέπλασεν, * ὁ αἰνετὸς * τῶν Πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ἕτερος. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου.

Τοῦ Παναγίου Πνεύματος τὸ πῦρ * σπασάμενος * ἄνωθεν, Ἀπόστολε Χριστοῦ,* γλώσσαις καιναῖς,* αἷς μηδαμοῦ ἐφθέγξω,* τοῖς τοῦ κόσμου πέρασι * διεκελεύσθης λαλεῖν τὰ μεγαλεῖα αὐτοῦ.

Ὑπερεκπλήττει πάντα λογισμὸν * τὸ κήρυγμα,* ὅπερ ἐσαλπίσατε τῇ γῇ, * μύσται Χριστοῦ,* καὶ θεωροὶ τῶν ἄνω· * ὅτι μόνοι δώδεκα * τὰς μυριάδας τῆς γῆς * κατεφωτίσατε.

Ἐθαυμαστώθη, Δέσποτα Χριστὲ, * ἡ χάρις σου * ἐν τοῖς θεοσόφοις Μαθηταῖς· * ὅτι μικροὶ * καὶ ἰδιῶται ὄντες * πᾶσαν γῆν διέδραμον,* ἀπὸ τῶν ἄκρων αὐτῆς * ἕως περάτων αὐτῆς.

Τί τὸ διδάξαν οὕτω σε λαλεῖν,* Ἀπόστολε; * τί τὸ καταλάμψαν σου τὸν νοῦν,* βλέπειν τρανῶς * τῆς ἀπροσίτου δόξης * τὴν αὐγὴν, τὴν λάμψασαν τῆς ἀληθείας τὸ φῶς ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν;

Δόξα.

Τριαδικῶς ὑμνήσωμεν πιστοὶ, * δοξάζοντες * ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, * Πνεῦμα εὐθὲς * μοναδικὴν οὐσίαν, μίαν· * ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν· * Ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος εἶ,* εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Καὶ νῦν.

Ὡς τῆς Τριάδος ἕνα σε, Χριστὲ,* δοξάζομεν· * ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς * δίχα τροπῆς, * ἀνθρωπικῶς πάντα ἠνέσχου, * μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως * τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ,* εἰ καὶ ἡνώθης ἡμῖν.

Καταβασία. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι * καὶ πᾶσαι στρατιαὶ, * ὡς Κτίστην
» καὶ Κύριον, * ὑμνεῖτε ἱερεῖς,* δοξάσατε παῖδες, * εὐλογεῖτε
» λαοὶ, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος * ἐκ σοῦ θεοπρεπῶς· * ὃν αἴτησαι, Πάναγνε, * τὰ πάθη τῆς ἐμῆς * ψυχῆς θανατῶσαι, * καὶ ζωῶσαι αὐτὴν * νεκρωθεῖσαν πάλαι, * κακίστῃ ἁμαρτίᾳ.

Ἴασω τὸ σύντριμμα * Ἀδὰμ τοῦ χοϊκοῦ, * Σωτῆρα κυήσασα,* Πανάχραντε, Θεόν· * αὐτὸν ἐκδυσώπει * τὰς πληγὰς τῆς ἐμῆς * ψυχῆς θεραπεῦσαι, * ἀνίατα νοσούσης.

Ἀνάστησον κείμενον * εἰς βάθη με κακῶν, * τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με * πολέμησον ἐχθρούς· * τρωθέντα ἀτόποις * ἡδοναῖς τὴν ψυχήν, * Ἁγνή, μὴ παρίδῃς, * ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ἰάτρευσον, Ἄχραντε, * τὰ πάθη τῆς ἐμῆς * καρδίας, κυήσασα * τὸν πάντων Ἰατρόν· * καὶ τῆς τῶν Δικαίων * δεῖξον μέτοχον, * Παρθένε, μερίδος, * Χριστὸν ἐκδυσωποῦσα.

Τοῦ Ἀποστόλου. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Φωτοφόρος καὶ εὐφραντική, * ἀκτῖνας ἰαμάτων, * Ἀνδρέα Χριστοῦ Ἀπόστολε,* νῦν ἐξέλαμψεν ἡμῖν * ἡ ἔνθεος μνήμη σου,* τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀνθρωπίνης φύσεως λαχών, * τοὺς ταύτης ὑπερέβης * θεσμούς, καὶ πρὸς τὴν Ἀγγέλων * μεταβέβηκας σκηνήν,* Ἀνδρέα Ἀπόστολε, * καὶ κραυγάζεις· * Πάντα τὰ ἔργα * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἡ ἐξ ὕψους Πνεύματος Θεοῦ * πνοή σε ἐκπυρώσασα, * Ῥήτορα θεηγόρον * ἀναδείκνυσι θερμόν, * βοῶντα, Ἀπόστολε, * τῷ Χριστῷ σου· * Πάντα τὰ ἔργα * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φεγγοβόλος ὥσπερ ἀστραπὴ * εἰς φῶς ἐθνῶν ἐξῆλθες, * τὸ σκότος τῆς ἀγνωσίας * ἐκδιώκων, καὶ πιστοὺς * φωτίζων κραυγάζοντας· * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα,* τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀσπόρως καὶ ὑπερφυῶς, * ἐξ ἀστραπῆς τῆς θείας * τεκοῦσαν τὸν μαργαρίτην * τὸν πολύτιμον Χριστόν, * ὑμνήσωμεν ἅπαντες * ἐκβοῶντες· * Πάντα τὰ ἔργα * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕτερος. Τὸν ἐν Σινᾷ τὴν βάτον.

Τῇ τέχνῃ τῆς ἁλιείας, * ἐκ θαλάσσης ἤγρευσας * ἰχθύας, πάνσοφε· νῦν δὲ τῇ πίστει, * ἀνθρώπους σαγηνεύεις Χριστῷ * ἐκ πλάνης τοῦ ἐχθροῦ· * βυθὸς γὰρ ἦν ἡ πλάνη ποτέ, * βυθίζων τὰ ἔθνη * τῇ ζάλῃ τῆς ἀγνοίας.

Τὸν νοητὸν τοῦ βίου * ἀκυμάντως ἔπλευσας * βυθόν, Ἀπό-

στολε, * διαπετάσας * τὸ ἱστίον τοῦ Πνεύματος, * τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ· * διὸ καὶ εἰς λιμένα ζωῆς * κατήντησας χαίρων, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ νοητοῦ Ἡλίου * ἐπὶ ξύλου δύναντος,* αὐτεξουσίῳ βουλῇ,* ὁ τοῦ ἡλίου * φωστὴρ συναναλῦσαι ζητῶν * καὶ δῦναι εἰς Χριστόν,* ἐν ξύλῳ ἐκρεμάσθη σταυροῦ, * Ἀνδρέας ὁ μέγας * λαμπτὴρ τῆς Ἐκκλησίας.

Ὦ μαθητὰ καὶ φίλε * τοῦ Χριστοῦ, καὶ σύμψηφε * τῶν Ἀποστόλων αὐτοῦ, * ὅταν ἐν θρόνῳ * κάθηται Κριτὴς σὺν ὑμῖν * τοῖς δώδεκα, κρῖναι, * ὡς ἡ ἐπαγγελία φησί, * γένοισθε τότε ἡμῖν * φιλανθρωπίας τεῖχος.

Δόξα.

Τρισσοφαῆ Μονάδα,* καὶ Τριάδα σύνθρονον * δοξολογήσωμεν,* οὐ διαιροῦντες * ἑνοῦντες δὲ αὐτὴν συμφυῶς, * ὡς μίαν ἀληθῶς * οὐσίαν ἡνωμένην, * ἐν προσώποις τρισίν, * οὐ συναλειφομένην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος ἕνα * συλλαβοῦσα τέτοκας * σεσαρκωμένον ἐκ σοῦ, * καινοτομοῦντα * τοὺς νόμους τοὺς τῆς φύσεως * τῷ τόκῳ σου, * Ἁγνή. * Αὐτὸν ὑπὲρ ἡμῶν ὡς Θεόν, * ἀεὶ δυσωποῦσα * μὴ παύσῃ, Θεοτόκε.

Καταβασία. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τῆς Θεοτόκου. Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν φωτοφόρον νεφέλην, * ἐν ᾗ ὁ πάντων Δεσπότης, ὡς ὑετὸς
» ἐξ οὐρανοῦ, * ἐπὶ πόκον κατῆλθε, * καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς *
» γενόμενος ἄνθρωπος * ὁ ἄναρχος, * μεγαλύνωμεν πάντες, * ὡς
» Μητέρα * τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἁγνήν.

Φιλαμαρτήμων ὑπάρχων * ἐν ἀμελείᾳ διάγω, * καὶ τὸ κριτήριον, Ἁγνή, * τὸ ἀδέκαστον τρέμω, * ἐν ᾧ με τήρησον ταῖς σαῖς * ἁγίαις δεήσεσι, * Θεόνυμφε, ἀκατάκριτον, ὅπως * ὡς προστάτιν * μακαρίζω σε ἀεί.

Φρίττω τὸ βῆμα, Παρθένε, * καὶ τὸ ἀλάθητον ὄμμα * τοῦ σοῦ Υἱοῦ, * πράξεις αἰσχρὰς * ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας· * καὶ διὰ τοῦτο σοι βοῶ· * Πανεύσπλαγχνε Δέσποινα, * βοήθει μοι, * καὶ τῆς τότε ἀνάγκης * ἐξελοῦ με * καὶ διάσωσον, Ἁγνή.

Ὡς φοβερὰ ἡ ἡμέρα * τῆς ἐξετάσεως, Κόρη! * ὡς ἡ ἀπόφασις φρικτή! * ὡς δεινὴ ἡ αἰσχύνη! * τίς ὑποστήσεται λοιπόν; * πανάχραντε Δέσποινα, * ἐλέησον * τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, * καὶ πρὸ τέλους * δός μοι ἄφεσιν, Ἁγνή.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον, * ἐσκοτισμένον με πάσαις * ταῖς προσβολαῖς τοῦ πονηροῦ, * καὶ κακίαις ἁπάσαις, * καὶ παροργί-

ζοντα Θεόν, * Πανάμωμε, φώτισον * ὁδηγοῦσα * πρὸς καλὰς ἐργασίας, * ὡς αἰτία * οὖσα πάντων τῶν καλῶν.

Τοῦ Ἀποστόλου. Τύπον * τῆς ἁγνῆς.

Οἷα * φοιτητὴς πανάριστος * τοῦ τῷ σταυρῷ βουλήσει προσομιλήσαντος, * τῷ Δεσπότῃ σου * μέχρι θανάτου ἑπόμενος, * ἀνελήλυθας χαίρων εἰς ὕψος σταυροῦ, * στελλόμενος πορείαν * πρὸς οὐρανούς, μάκαρ Ἀπόστολε.

Πύλη * τῆς Ἐδὲμ σοι ἤνοικται, * καὶ προσετέθη κλίμαξ ἡ ἐπουράνιος, * καὶ ἐδέξαντο * τῶν οὐρανῶν τὰ σκηνώματα, * καὶ παρέστηκας χαίρων, Ἀπόστολε, * Χριστῷ τῷ ζωοδότῃ * ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρέσβυς ἄριστος.

Ἴσοις * ἐδοξάσθης πάθεσι * τοῦ Διδασκάλου, μάκαρ Ἀνδρέα πάνσοφε· * διὰ γὰρ σταυροῦ * τὸ θεῖον τέλος ἀπείληφας, * καὶ μεθέξει Θεὸς ἐχρημάτισας· * διό σε δυσωποῦμεν * ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ ἱκέτευε.

Χαίροις, * ξυνωρὶς πανάριστος, * ἐν οὐρανοῖς λαχοῦσα νῦν τὸ πολίτευμα· * ἐποπτεύοις τε * τῶν ὑμνητῶν τὴν προαίρεσιν * ἑαυτῶν ἐκνικῶσαν τὴν δύναμιν, * καὶ θείων χαρισμάτων * καταγλαΐζοις τῇ λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Ῥίζης * ἐκ Δαυῒδ ἐβλάστησας * προφητικῆς, Παρθένε, καὶ θεοπάτορος· * ἀλλὰ καὶ Δαυῒδ * ὡς ἀληθῶς σὺ ἐδόξασας, * ὡς τεκοῦσα τὸν προφητευόμενον, * τὸν Κύριον τῆς δόξης· * ὃν ἐπαξίως μεγαλύνομεν.

Ἕτερος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ὁ τὴν σαγήνην ἁπλώσας * τῆς μυστικῆς θεωρίας, * καὶ ὡς ἰχθύας ἐν αὐτῇ * σαγηνεύσας τὰ κάλλη * τῶν οὐρανίων ἐννοιῶν, * ἱκέτευε, Ἅγιε * Ἀπόστολε, * τὴν Ἁγίαν Τριάδα, * τοῦ πηγάσαι * καὶ ἡμῖν τὸν ἱλασμόν.

Εὐχαριστοῦμεν τὰ ἔθνη * τὰ διὰ σοῦ φωτισθέντα, * καὶ ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς * διὰ σοῦ ἀναχθέντα· * τῆς γὰρ λατρείας τοῦ ἐχθροῦ * ἐκστάντες, γεγόναμεν * συμμέτοχοι * τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων, * τοῦ Κυρίου τε * τῆς δόξης κοινωνοί.

Τῶν ἀπορρήτων αὐτόπται, * καὶ θεωροὶ * τῶν ἀνεξιχνιάστων, * συγκληρονόμους καὶ ἡμᾶς * γενέσθαι δεήθητε, Ἀπόστολοι, * τῆς Χριστοῦ βασιλείας, * καὶ μετόχους * τῆς Θεότητος αὐτοῦ.

Δεσμεῖν καὶ λύειν λαβόντες * παρὰ Χριστοῦ ἐξουσίαν, * λύσατε πάντας τῶν δεσμῶν * τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, * ὅτε ἐλεύσεται Χριστός, * καὶ πάντες καθήσεσθε * οἱ Δώδεκα * ἐπὶ θρόνοις τοσούτοις, * κρῖναι πάσας * τὰς φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

Δόξα.

Τὴν τρισυπόστατον Φύσιν, * καὶ ἀδιαίρετον δόξαν, * τὴν ἐν Θεότητι μιᾷ * ὑμνουμένην ἀπαύστως * ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς,* Τριάδα ἀχώριστον * δοξάσωμεν, * σὺν Υἱῷ τὸν Πατέρα, * καὶ τὸ Πνεῦμα, * προσκυνοῦντες εὐσεβῶς.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν * τοὺς καταφεύγοντας πίστει,* καὶ προσκυνοῦντας εὐσεβῶς * τὸν Υἱόν σου, Παρθένε * Θεογεννῆτορ, ὡς Θεὸν * τοῦ κόσμου καὶ Κύριον, * ἱκέτευε * ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθῆναι, * καὶ παντοίων πειρασμῶν.

Καταβασία. Μυστήριον ξένον.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ὁ Λόγος ὁ προάναρχος * εὑρηκώς σε, παμμάκαρ, * Πρωτόκλητον ἀνέδειξε * πάντων τῶν Ἀποστόλων, * Ἀνδρέα πανασίδιμε· * καὶ τοῖς τούτου ἴχνεσιν * ἑπόμενος, ἀνεδείχθης * ὁδηγὸς πλανωμένων, * πρὸς οὐράνιον αὐτοὺς * ἀνάγων θείαν πορείαν.

Ἕτερον. Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Τοῦ Πέτρου τὸν συναίμονα, * τῶν μαθητῶν τὸν πρώτιστον,* αὐτόπτην καὶ ὑπηρέτην * γενόμενον τὸν τοῦ Λόγου, * Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον, * ἐνδόξως εὐφημήσωμεν· * τὰ ἔθνη γὰρ ἐφώτισε,* καὶ σταυρωθεὶς τελειοῦται, * ὡς Μαθητὴς τοῦ Δεσπότου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεὸν ὅνπερ ἐγέννησας, * Παρθένε παναμώμητε, * ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων * τῶν εὐσεβῶς σε τιμώντων,* σὺν τῷ κλεινῷ Ἀποστόλῳ,* τυχεῖν θείας ἐλλάμψεως * τοῦ σοῦ Υἱοῦ, καὶ στάσεως * τῶν ἐκλεκτῶν καὶ Ἁγίων· * ὅσα γὰρ θέλεις ἰσχύεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Βηθσαϊδὰ νῦν ἀγάλλου· * ἐν σοὶ γὰρ ἤνθησαν * ἐκ μυστικῆς λιβάδος * εὐωδέστατα κρίνα, * Πέτρος καὶ Ἀνδρέας, * κόσμῳ παντὶ, * τὸ τῆς πίστεως κήρυγμα * εὐωδιάζοντες χάριτι τοῦ Χριστοῦ, * οὗ καὶ τὰ πάθη ἐμιμήσαντο.

Ἀνδρέα, χαῖρε καὶ σκίρτα, * ὅτι ἐδέξω σαφῶς * ἐν τῇ τοῦ Λόγου λάμψει * τὸν Ἥλιον τῆς δόξης, * Χριστὸν τὸν ζωοδότην,* ὃν καὶ κρατῶν * ἐν τῇ πίστει ἐκήρυξας· * τοῦτον δυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν * τῶν ἐν πίστει ἀνυμνούντων σε.

Ὁ μυστολέκτης τῆς θείας * οἰκονομίας Χριστοῦ, * ὁ ἐκλεχθεὶς ἐν πρώτοις * μαθητεῦσαι τῷ Λόγῳ, * Ἀνδρέας ὁ θεόπτης, * ἐβόα, φησὶ, * τὸν συναίμονα Πέτρον ἰδών· * Εὑρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, ὃν ἡ Γραφὴ * καὶ οἱ Προφῆται προεκήρυξαν.

Ἡ τῶν Πατρέων σε πόλις * Ποιμένα κέκτηται, * καὶ πολιοῦχον θεῖον, * καὶ κινδύνων παντοίων * ῥύστην καὶ φρουρόν σε, * Ἀνδρέα σοφὲ, * εὐχαρίστως τιμῶσά σε. * Ἀλλ' ἐκδυσώπει ἀπαύστως ὑπὲρ αὐτῆς, * διασώζεσθαι ἀλώβητον.

Δόξα, Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου· οἱ δὲ Ἀνατολίου.

Τὸν κήρυκα τῆς πίστεως, * καὶ ὑπηρέτην τοῦ Λόγου, * Ἀνδρέαν εὐφημήσωμεν· * οὗτος γὰρ τοὺς ἀνθρώπους * ἐκ τοῦ βυθοῦ ἁλιεύει, * ἀντὶ καλάμου * τὸν σταυρὸν ἐν ταῖς χερσὶ διακρατῶν· * καὶ ὡς σπαρτίον χαλῶν τὴν δύναμιν, * ἐπανάγει τὰς ψυχὰς * ἀπὸ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ,* καὶ προσκομίζει τῷ Θεῷ * δῶρον εὐπρόσδεκτον. * Ἀεὶ τοῦτον πιστοὶ,* σὺν τῇ χορείᾳ τῶν Μαθητῶν* τοῦ Χριστοῦ εὐφημήσωμεν, * ἵνα πρεσβεύῃ αὐτῷ, * ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὑπόδεξαι * Βηθλεὲμ * τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· * φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον * ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. * Ἄγγελοι * θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· * ἄνθρωποι * δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. * Μάγοι ἐκ Περσίδος,* τὸ τρισσόκλεον δῶρον προσκομίσατε. * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, * τὸν Τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. * Πᾶσα πνοὴ * αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ τῶν Κανόνων τοῦ Ἀποστόλου, ἡ γ'. καὶ ς'. Ὠδή.

Κοινωνικόν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ.

ΜΗΝ

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΜΙΑΝ.

ΤΗ͂Ι Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ναούμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος γ΄. Μεγάλη τοῦ Σταυροῦ σου.

Ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐσκήνωσεν * ἐν σοὶ Θεοῦ Προφῆτα,* καὶ τῆς ἰδίας αἴγλης * ἀπειργάσατο,* λαμπάδα περιφανεστάτην,* καὶ διὰ σοῦ θεσπίζει * τὰ μέλλοντα,* Νινευὶ τῇ μεγάλῃ.

Νεφέλη φωτοβόλος ὤφθης, ἀποστάζουσα,* Ναοὺμ Θεοῦ Προφῆτα,* θεογνωσίας ὄμβρον,* καὶ ἐπότισας * τὸ πόμα τῆς θεοχρισίας,* Νινευϊτῶν τὴν πόλιν,* ἀσέβειαν * ὠδινήσασαν αὖθις.

Εὐκλείας ἀκηράτου μέτοχος γενόμενος,* Ναοὺμ Θεοῦ Προφῆτα,* καὶ ἀποῤῥήτου δόξης,* καὶ χαρᾶς τῆς ἀνεκφράστου, καὶ τρυφῆς ἐνθέου· * ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει,* θεόπνευστε,* τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μεγάλης διὰ σοῦ εὐεργεσίας, Ἄχραντε,* τυχόντες, σὺν Προφήταις * γεραίρομεν τὸν τόκον σου,* τὸν καὶ καταξιώσαντα * ἐκ μήτρας σου τεχθῆναι,* δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν,* καὶ ἀναπλάσαντα * τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁρῶσα τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, Παναμώμητε,* κρεμάμενον ἐν ξύλῳ * ἄπνουν, πικρῶς ἐβόας· * Ποθεινότατόν μου Τέκνον, πῶς ἔδυ* τὸ τῆς μορφῆς σου κάλλος,* ἐκὸν κρυβὲν * τῇ σκιᾷ τοῦ θανάτου;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β΄.

Τοῦ Προφήτου σου Ναοὺμ τὴν μνήμην,* Κύριε ἑορτάζοντες,* δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν·* Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ναοὺμ τὸ λῆμμα συντόνως ἐπαινέσω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Ναοὺς τὸ θεῖον λῆμμα * τῆς διανοίας σου,* τῆς ἐνθέως ληφθείσης * ὑπὸ Θεοῦ, θεόληπτε,* καὶ τούτου τῇ χάριτι * λαμπομένης βλέποντες,* μακαρίζομέν σε πανάριστε.

Ἄνωθεν ἐνηχοῦσα,* Προφῆτα, σοῦ τῇ ψυχῇ * ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις,* προφητικὴν ἐνέργειαν* ἀξίως ἐνέπνευσε,* καὶ θεόπνουν γλῶσσάν σοι * κατεσκεύασεν, ἀξιάγαστε.

Ὄργανον ἀνεδείχθης * ἀνακρουόμενον,* τῷ τοῦ Πνεύματος πλήκτρῳ,* τὸν ζηλωτὴν Θεὸν ἀνυμνῶν,* καὶ πᾶσι φθεγγόμενον,* τῆς ἐνθέου κρίσεως * τὸ ἀδέκαστον, παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερευλογημένη * Παρθένε Πάναγνε,* τοὺς σὲ πίστει καὶ πόθῳ,* οἷα Θεοῦ Μητέρα σεπτήν,* ὑμνοῦντας διάσωσον,* τῶν κινδύνων λύουσα * τὴν ἀτίθασσον ἀγριότητα.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ πήξας ἐπ' οὐδενός.

Μεθέξει* θεοποιοῦ τε καὶ Θείου Πνεύματος,* τὴν ψυχὴν ἐγένου * φωτοειδέστατος·* ὅθεν καὶ τὰ πόῤῥω φανερῶς * πᾶσι προκαταγγέλλειν,* ἐκ θειοτέρας ἐπιπνεύσεως,* σὺ προεχειρίσθης θεόπνευστε.

Τὸ κρίμα * τῆς κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐκδικήσεως * προεώρας, μάκαρ * θεοπτικώτατα,* τῶν καταφρονούντων δυσσεβῶς * θείας μακροθυμίας,* καὶ ἀνοχῆς τε καὶ χρηστότητος,* ἐξ ἀθεραπεύτου κακότητος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάλαι * ἐξ οὐδενὸς ποιήσας τὰ σύμπαντα,* ἐκ τῆς σῆς ἁγίας * γαστρὸς προέρχεται,* ἄνθρωπος γενόμενος, Ἁγνή,* ὑπὸ

φιλανθρωπίας,* διαφερόντως ὁ φιλάνθρωπος,* ἵνα τοὺς ἀνθρώπους λυτρώσηται.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ πήξας * ἐπ᾽ οὐδενὸς τὴν γῆν τῇ προστάξει σου,* καὶ με- » τεωρήσας * ἀσχέτως βρίθουσαν,* ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χρι- » στέ,* πέτραν τῶν ἐντολῶν σου,* τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέω- » σον,* μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. ά. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἀμιγῆ χαρακτήρων * τῶν κάτω, ἔνδοξε,* σὺ τὸν νοῦν κεκτημένος,* τοῦ Θείου Πνεύματος * καθαρώτατον, Ναοὺμ,* δοχεῖον γέγονας,* τὰς ἐλλάμψεις τὰς αὐτοῦ * εἰσδεχόμενος λαμπρῶς,* καὶ πᾶσι διαπορθμεύων· * διό σε ἐκδυσωποῦμεν,* ὑπὲρ εἰρήνης τοῦ κόσμου πρέσβευε.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα * τὸ τῆς συλλήψεως,* καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος * ὁ τῆς κυήσεως,* ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἁγνὴ * ἀειπάρθενε. * Καταπλήττει μου τὸν νοῦν,* καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν * ἡ δόξα σου, Θεοτόκε,* τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη * πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τῷ Σταυρῷ τοῦ Υἱοῦ σου * θεοχαρίτωτε,* τῶν εἰδώλων ἡ πλάνη * πᾶσα κατήργηται,* καὶ τῶν δαιμόνων ἡ ἰσχὺς * καταπεπάτηται· * διὰ τοῦτο οἱ πιστοί,* κατὰ χρέος σε ἀεὶ * ὑμνοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν,* καὶ Θεοτόκον κυρίως * ὁμολογοῦντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ δ΄. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου.

Λαμπόμενος τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος,* Νινευϊτῶν τὴν ἀπειλὴν * τῆς ἐρημίας προήγγειλας,* τῆς τοῦ Θεοῦ δυναστείας * προφαίνων, θεοφάντορ, τὸ ἄφυκτον.

Ἡ κρίσις ἡ δικαία τοῦ κτίσαντος,* καταψηφίζεται δεινὴν * πανωλεθρίαν λαοῦ δυσμενοῦς,* ὡς προφητεύων ἐφθέγξω,* Ναοὺμ Θεοῦ Προφῆτα πανόλβιε.

Μετρίῳ κοσμουμένη φρονήματι,* ἡ τοῦ Προφήτου σου ψυχή,* πρὸς θεοπτίαν τὴν σὴν ἀγαθὲ,* ὑπερφυῶς ἀνηνέχθη,* καὶ θείας θεωρίας λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Μαρία ἡ Κυρία τῆς κτίσεως,* ὡς Βασιλέα τοῦ παντὸς * τεκοῦσα, μόνη πανύμνητε,* τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος * ἐλεύθερόν με δεῖξον, πρεσβείαις σου.

Ὠδὴ έ. Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς.

Ἄμωμον καὶ ἄληπτον * βίον κτησάμενος,* τῆς ἐνεργείας * καὶ φωταυγίας * τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,* Ναοὺμ ἠξιώθης,* Προφῆτα θαυμαστότατε.

Σάρκα καθυπέταξας,* τῷ αὐτοκράτορι * νοὶ προθύμως,* τὰς ἀναβάσεις * ἐν καρδίᾳ θέμενος· * ἐμφανείας * θεοπρεποῦς ἐπέτυχες.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα,* τὰ προτερήματα * τῶν προφητείᾳ * τετιμημένων· * δι αὐτῶν γὰρ φθέγγεται * τὸ Ἅγιον Πνεῦμα,* τὸ ἀγαθὸν καὶ Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νοῦς οὐδὲ οὐράνιος * ὄντως δυνήσεται,* σὲ Θεοτόκε * ὑμνεῖν ἀξίως· * τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας,* τὸν ταῖς οὐρανίαις * ὑμνούμενον δυνάμεσιν.

Ὠδὴ ς'. Μαινομένην κλύδωνι.

Τὸν τῆς θείας χάριτος * περηνότα * τέμενος πιστοί,* καὶ δοχεῖον ἄχραντον * γενόμενον,* τῆς ὑπὲρ νοῦν * θεοφανείας, ὑμνήσωμεν.

Ὁ τοῦ Θείου Πνεύματος * δεδεγμένος,* ἄδυτον αὐγὴν * καὶ τὸν νοῦν θειότερον * κτησάμενος,* τοὺς εὐσεβεῖς * πρὸς ὑμνῳδίαν προτρέπεται.

Θεοτοκίον.

Νοεραὶ δυνάμεις Σέ,* καὶ ἀνθρώπων * πᾶσαι γενεαί,* ὡς Θεὸν γεννήσασαν * δοξάζουσι * διαπαντός,* εὐλογημένη Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Μαινομένην κλύδωνι * ψυχοφθόρῳ,* Δέσποτα Χριστέ,* τῶν
» παθῶν τὴν θάλασσαν * κατεύνασον,* καὶ ἐκ φθορᾶς * ἀνά-
» γαγέ με, ὡς εὔσπλαγχνος.

Συναξάριον.

Μὴν Δεκέμβριος, ἔχων ἡμέρας λά.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας θ'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιέ.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ναούμ.

Στίχοι.

Ναοὺμ τὸν Ἐλκεσαῖον ἐκπεπνευκότα,
Ἕλκει πόθος με σμυρνίσαι σμύρνῃ λόγου.
Πρώτῃ ἐκ βιότοιο Δεκεμβρίου ᾤχετο Ναούμ.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὡς θεοπτικώτατον * τὸν Προφήτην ἔχοντες,* χορείας ἐξάρχοντα,* σεπτῶς ἑορτάζομεν * ἐνθέως μελῳδοῦντες· * Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὲ πνευματοκίνητον * ἐπιγνόντες ὄργανον,* καὶ λύραν θεόπνευστον,* καλοῦμεν συλλήπτορα * τῶν ὕμνων, μελῳδοῦντες· * Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἔστεψέ σε Κύριος * ὡς Προφήτην ἔνθεον,* καὶ χάριν σοι δέδωκε * προλέγειν τὰ μέλλοντα,* ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· * Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Πύλην ἀδιόδευτον,* ὁ Προφήτης βλέπει σε,* Παρθένε Πανάχραντε,* ἣν μόνος διώδευσεν,* ᾧ πάντες μελῳδοῦμεν· * Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ή. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ἄϋλον αὐγὴν * τῆς ἀρχικῆς Τριάδος,* Προφῆτα θεώμενος,* μέλπεις γηθόμενος· * Πάντα τὰ ἔργα * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱεροπρεπῶς * τὴν ἱεράν σου μνήμην,* Προφῆτα θεσπέσιε,* τιμῶντες ψάλλομεν· * Πάντα τὰ ἔργα * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἁγνὴ * τὸν τῆς ψυχῆς μου τόνον,* λυθέντα τοῖς πταίσμασι,* καὶ τοῖς παθήμασιν, ὅπως ὑμνήσω,* Παρθένε τὸν σὸν τόκον,* καὶ ὑπερυψῶ σε * τὴν κεχαριτωμένην.

Ὁ Εἱρμός.

» Σοὶ τῷ παντουργῷ,* ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,* παγκόσμιον πλέ-
» ξαντες * χορείαν ἔμελπον· * Πάντα τὰ ἔργα * τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἠσαΐα χόρευε.

Ἐπὶ γῆς ἰσάγγελον * πολιτείαν * ἔσχες ἀληθῶς· * καὶ νῦν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * σὺν Ἀγγελικαῖς * χορείαις ἐσκήνωσας,* περὶ τὸ φῶς * τὸ τρισσοφεγγές· * οὗ ἐμφορούμενος * ἐποπτεύοις τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Σὲ Θεῷ προσάγομεν * ὑπὲρ κόσμου,* μάκαρ πρεσβευτήν· * δυσώπησον ἐκτενῶς * τῇ προφητικῇ * παῤῥησίᾳ χρώμενος,* δοῦναι πιστοῖς * ἀγαθοπρεπῶς,* τὴν διαμένουσαν * αἰωνίαν ἀπολύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεὸν γεννήσασαν * καταλλήλως * τὲ καὶ προσφυῶς,* καλοῦμέν σε οἱ πιστοὶ * θεηγορικῶς,* Θεοτόκον ἄχραντον,* παναληθεῖ * κλήσει τὸν σεπτὸν * τόκον σου σέβοντες,* Παναγία Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἠσαΐα χόρευε,* ἡ Παρθένος * ἔσχεν ἐν γαστρί,* καὶ ἔτεκεν
» υἱὸν * τὸν Ἐμμανουήλ,* Θεόν τε καὶ ἄνθρωπον. * Ἀνατο-
» λὴ * ὄνομα αὐτῷ· * ὃν μεγαλύνοντες,* τὴν Παρθένον μακαρί-
» ζομεν.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Β'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀββακοὺμ ὁ θαυμάσιος,* τὴν ἀκτῖνα τοῦ Πνεύματος * δεδεγμένος, γέγονεν * ὅλος ἔνθεος· * καὶ τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν,* καὶ κρίσιν τὴν ἄδικον * θεωρῶν, ἀγανακτεῖ * τὴν τῆς γνώμης εὐρύτητα * ἐνδεικνύμενος,* τοῦ Θεοῦ καὶ Δεσπότου * φιλοθέως,* καὶ θερμῇ τῇ διανοίᾳ,* ὡς δυσχεραίνων καθάπτεται.

Ἐπὶ θείας ἱστάμενος * φυλακῆς, ὁ σεβάσμιος * Ἀββακοὺμ, ἀκήκοε * τὸ μυστήριον * τῆς πρὸς ἡμᾶς παρουσίας σου,* Χριστὲ, τὸ ἀπόῤῥητον· * καὶ τὸ κήρυγμα τὸ σὸν * προφητεύει σαφέστατα,* προορώμενος * τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους * ὥσπερ ἵππους,* τῶν ἐθνῶν τῶν πολυσπόρων,* τοὺς καταράσσοντας θάλασσαν.

Ἐν Κυρίῳ γηθόμενος,* ἐν Θεῷ τῷ Σωτῆρί σου,* θεοῤῥῆμον ἔνδοξε,* ἀγαλλόμενος,* καὶ τῆς ἐκεῖθεν λαμπρότητος * τὴν αἴγλην δεχόμενος,* καὶ φωτὶ θεουργικῷ * νοερῶς φωτιζόμενος,* τοὺς τὴν μνήμην σου * τὴν πανίερον πίστει * ἐκτελοῦντας,* πειρασμῶν τε καὶ κινδύνων * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἐξάρπασον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον * ἐν γαστρί σου χωρήσασα * φιλάνθρωπον * χρηματίσαντα,* καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα * ἐκ σοῦ προσλαβόμενον,* καὶ θεώσαντα σαφῶς,* μὴ παρίδῃς με Πάναγνε,* νῦν θλιβόμενον· * ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος,* καὶ παντοίας * δυσμενείας τε καὶ βλάβης,* καὶ πονηρῶν ἐλευθέρωσον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε,* ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου,* ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον * ἐξεπλήττετο,* καὶ μετὰ θρήνων σοι ἔλεγε· * Βαβαὶ τῆς ἀπείρου σου,* Πλαστουργέ μου ἀνοχῆς· * πῶς ἑκὼν ὡς κατάκριτος,* κρίσιν ἄδικον * κατακρίνῃ θανάτου,* παρὰ δήμου * κατακρίτου, καὶ φρικώδη * καθυποφέρεις παθήματα;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Ἀββακοὺμ * τὴν μνήμην, Κύριε, ἑορτάζοντες,* δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· * Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὲ τὸν Προφήτην Ἀββακοὺμ μέλπω μάκαρ.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'. Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου.

Σόφισόν με Κύριε ὁ Θεός μου,* τὸν σὸν Προφήτην Ἀββακοὺμ * ὑμνῆσαι τὸν θεῖον,* καὶ χάριτί σου λάμπρυνον * ἀγαθὲ τὴν καρδίαν μου.

Ἕως τίνος Κύριε ὁ Προφήτης * λέγει, βοήσομαι πρὸς σὲ * καὶ οὐκ εἰσακούσῃ; ἵνα τί δέ μοι ἔδειξας * τῶν κριτῶν τὴν ἀσέβειαν;

Τὸ σεπτὸν μνημόσυνόν σου Προφῆτα,* τοὺς ἐκτελοῦντας εὐλαβῶς,* ταῖς σαῖς ἱκεσίαις * κινδύνων ἀπολύτρωσαι,* καὶ δεινῶν περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Ὁ Θεὸς ὁ Ἅγιος ἐπεφάνη,* ἐν τῷ ἐγγίζειν τὸν καιρόν,* ἐκ σοῦ Θεοτόκε,* γενόμενος ἄνθρωπος,* ἵνα σώσῃ τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ γ'. Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Νεύσει πρὸς Θεὸν ὑψούμενος,* καὶ φωτοδοσίαις * ταῖς παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος,* τῶν μελλόντων προεθεώρεις,* θεοφάντορ, τὴν προτύπωσιν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξήσκησας,* πᾶσαν δὲ κακίαν * ἐκ διανοίας ἐμίσησας,* καὶ δικαίως τοὺς ἀδικοῦντας * ἐβδελύξω, παμμακάριστε.

Ῥήσεις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος,* σὺ ὡς καθαρὸς ἐπιστεύθης τρανότατα, προθεσπίζων τῶν ἐσομένων τὰς ἐκβάσεις, ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὄρος ἀρεταῖς κατάσκιον ἐξ οὗ ὁ Δεσπότης δουλοπρεπῶς ἐπεδήμησε, τῆς δουλείας ἐλεθερῶσαι τοὺς ἀνθρώπους, ὤφθης Πάναγνε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον δυνατῶν ἠσθένησε,* καὶ οἱ ἀσθενοῦντες * περιεζώσαντο
» δύναμιν· * διὰ τοῦτο ἐστερεώθη * ἐν Κυρίῳ ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἐπὶ τῆς θείας φυλακῆς * ἔστης, μάκαρ,* καὶ κατενόησας Θεοῦ * παρουσίαν,* προφητικοῖς ἐν ὄμμασι, θεόπνευστε· * ὅθεν καὶ ἐβόησας,* Ἀββακοὺμ μετὰ φόβου· * Κύριε ἀκήκοα * τὴν φρικτὴν

ἔλευσίν σου,* καὶ ἀνυμνῶ σε σάρκα χοϊκὴν,* ἐκ τῆς Παρθένου * φορέσαι θελήσαντα. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Καταφυγὴ τῶν ἐν δεινοῖς * ὑπαρχόντων,* καταλλαγὴ πρὸς τὸν Θεὸν * τῶν πταιόντων,* ὑπεραγία Δέσποινα, περίσωζε ἡμᾶς * πάσης περιστάσεως,* καὶ κακίας ἀνθρώπων,* καὶ φρικτῆς κολάσεως,* καὶ παθῶν ἀτιμίας,* τοὺς ἀδιστάκτῳ πίστει σε ἀεὶ * προσκαλουμένους,* Παρθένε πανύμνητε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐν τῷ Σταυρῷ σε καθορῶσα, Χριστέ μου,* ἡ ἀπειράνδρως σὲ τεκοῦσα ἐβόα,* σπαρασσομένη ὄψιν τε καὶ σπλάγχνα μητρικῶς· * Οἴμοι παμφίλτατε,* πῶς ἐνέγκω τὸ πάθος; * φλέγονται τὰ σπλάγχνα μου,* καὶ δεινῆς μοι ῥομφαίας * τραῦμα πικρὸν διέδραμε σαφῶς· * ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον Κύριε.

Ὠδὴ δ'. Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου.

Φωτοειδὴς * δι' ἀρετῆς ὤφθης θεόπνευστε,* καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον ἐμήνυσας,* ᾧ νῦν ἐν πίστει κράζομεν· * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἡ τοῦ παντὸς * χαριστικὴ χάρις τοῦ Πνεύματος,* δαψιλῶς ἐνοικήσασά σοι πάνσοφε,* Προφήτην ἀπετέλεσε,* πᾶσι τὸν Σωτῆρα μηνύοντα.

Τὴν ἀκοὴν * ἐνηχηθεὶς τοῦ Παντοκράτορος,* εὐλαβῶς ἐφοβήθης θαυμάσιε· * κατανοήσας ἔργα δὲ * τούτου, ἐν ἐκστάσει γεγένησαι. Θεοτοκίον.

Ἡ Κιβωτὸς * τοῦ μαρτυρίου σε Πανάμωμε,* διαγράφει τὸν ἄρτον τῆς ὄντως ζωῆς,* τὴν δεξαμένην Ἄχραντε,* Λόγον τῷ Πατρὶ συναΐδιον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς.

Νῦν ἐπαρθέντα ὁρᾷ * ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία,* τὸν Ἥλιον ἐν ξύλῳ,* ὡς προεθέσπισας,* Ἀββακοὺμ ἱερώτατε.

Ἀναπτερώσας τὸν νοῦν * ἐπὶ τῆς φυλακῆς σου,* πανόλβιε παρέστης,* καὶ ἀπεσκόπευσας * τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν.

Μεγαλοφώνως σοφὲ,* ἐπὶ Θεῷ Σωτῆρι * χαρήσομαι ἐβόας,* καὶ εὐφρανθήσομαι,* Ἀββακοὺμ παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Βεβαρημένος σειραῖς * τῶν πολλῶν μου πταισμάτων,* ἐπὶ σὲ καταφεύγω,* σῶσόν με Δέσποινα,* τῶν πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐβόησε * προτυπῶν.

Ἀπὸ Θαιμὰν * ὁ Θεὸς σαρκωθεὶς ἐπεδήμησεν,* ὡς προέφης,* παρ' αὐτοῦ τηλαυγῶς φωτιζόμενος,* Ἀββακοὺμ τρισμάκαρ,* καὶ τὸν κόσμον φωτὶ κατελάμπρυνε.

Καταύγασον * ὁ Θεὸς τὰς ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε,* ταῖς πρεσβείαις * Ἀββακοὺμ τοῦ σεπτοῦ καὶ θεόφρονος,* ὁ ἐμπνεύσει θείᾳ * καταλάμψας αὐτοῦ τὴν διάνοιαν.

Ὁ φθόγγος σου,* καὶ ῥημάτων τῶν θείων ἡ δύναμις,* θεηγόρε,* διελήλυθε πάντα τὰ πέρατα,* τὴν τοῦ Λόγου θείαν * παρουσίαν ἡμῖν προθεσπίζοντα.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχοντα * τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοούσιον,* καὶ ἀνάρχως * τῷ τεκόντι σαφῶς συννοούμενον,* ἐπ' ἐσχάτων σάρκα * γεγονότα, Παρθένε γεγέννηκας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε * προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον,* ὁ Προφή-
» της * Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει θεόμενος· * Ἐκ φθορᾶς με ῥῦ-
» σαι,* Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς ἵππους ἑώρακας * τοὺς ἱεροὺς Μαθητάς,* θαλάσσας ταράσσοντας * τῆς ἀγνωσίας σαφῶς,* καὶ πλάνην βυθίζοντας * δόγμασιν εὐσεβείας,* Ἀββακοὺμ θεηγόρε·* ὅθεν σε ὡς Προφήτην * ἀληθῆ εὐφημοῦμεν,* αἰτούμενοι τοῦ πρεσβεύειν ἐλεηθῆναι ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

Στίχοι.

Τάττει Θεός σοι τοὺς πόδας τεθνηκότι,
Εἰς συντέλειαν Ἀββακοὺμ καθὼς ἔφης.
Δευτερίῃ Ἀββακοὺμ ἀνεβήσατο εἰς Θεοῦ ἄστυ.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Μεμυημένος σοφέ,* τὴν ὑπὲρ λόγον γνῶσιν,* καὶ προφητείας τὴν πολύφωτον * λαμπάδα, κραυγάζεις νῦν· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Μαρμαρυγῆς τριλαμποῦς,* καὶ ἀνεκφράστου δόξης * τὴν μετουσίαν, σοὶ δεδώρηται * Θεὸς ὃν ἐδόξασας,* Ὁ τῶν Πατέρων βοῶν,* Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐν γενεαῖς γενεῶν,* Μήτηρ Παρθένος ὤφθης,* εὐλογημένη ὑπὲρ ἔννοιαν,* τὸν Λόγον κυήσασα,* σεσαρκωμένον Θεὸν * ὑπέρρυως, Παρθένε.

Ὠδὴ η'. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ.

Αἰγλαμπρυσμένος τῷ φωτὶ * τῷ τρισηλίῳ, ἠξιώθης πανόλβιε, * θείων καὶ ὑπερρυῶν * θεαμάτων κραυγάζων· * Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πίνων χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς,* καὶ τῆς ἀΰλου θεωρίας πληρούμενος,* δόξης τε προφητικῆς * καὶ προεδρίας μετέχων,* χαίρων ἀνυμνεῖς τὸν Θεὸν * εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὢ τῆς ἐνθέου καὶ σεπτῆς,* τῆς τοῦ Προφήτου Ἀββακοὺμ ὡραιότητος· * οὗτος γὰρ Ἀγγελικαῖς * συγχορεύων Δυνάμεσι,* χαίρων ἀνυμνεῖ * τὸν Θεόν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ ἐδείχθης ἀληθῶς,* τοῦ πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς ἀνατείλαντος· * μόνη γὰρ ἀξιωτέρα * γεγένησαι τῶν ἀσωμάτων Νοῶν,* εὐλογημένη ἁγνὴ Παρθένε.

Ὁ Εἱρμός.

» Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ,* καὶ πᾶσα κτίσις εὐλογεῖτε τὸν
» Κύριον· * ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ * τῇ καρδίᾳ· ὑμνεῖτε λαοὶ *
» τὸν Θεόν, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη.

Ἀστράπτει ἡ μνήμη σου Προφῆτα,* λαμπρὰν ἀποπέμπουσα τὴν αἴγλην * τῆς σῆς θεηγορίας,* καὶ τῆς σῆς μυσταγωγίας * καὶ προφητείας,* τοῖς σὲ τιμῶσιν,* Ἀββακοὺμ μακαριώτατε.

Κηρύξας τὸν Κύριον τῆς δόξης,* καὶ τούτου προειπὼν τὴν παρουσίαν,* ἐξ Ἁγίας Παρθένου,* προφανῶς γεγεννημένην * καὶ δεδειγμένην,* βλέπων, εὐφραίνου,* Ἀββακοὺμ μακαριώτατε.

Ἀγάλλονται πάντες οἱ Προφῆται,* ἐπὶ τῇ σῇ χαρμοσύνῳ ἡμέρᾳ * γεγηθότες, θεόφρον,* τῆς χαρᾶς σοι κοινωνοῦντες * καὶ θείας δόξης· * οἷς συμπρεσβεύων,* τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Θεοτοκίον.

Ῥανίσιν ἁγνὴ τῶν οἰκτιρμῶν σου,* ψυχῆς μου ἀπόπλυνον τὸν ῥύπον,* καὶ κρουνούς μοι δακρύων * ἀναβλύζειν ἀεννάως * ποίησον, Κόρη,* τὰς τῶν παθῶν μου * ἀναβλύσεις ἀναστέλλουσα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε
» σαρκοφόρος, ὡς ὤφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνα-
» νεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Γ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σοφονίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τὸν σὸν Προφήτην, ὡς ἔμψυχον νεφέλην * ἔδειξας Ἀθάνατε, * ὕδωρ ἀλλόμενον * εἰς ζωὴν ὄντως αἰώνιον, * ἐξαποστείλας * τοῦτον πλουσίως, * καὶ χαρισάμενος * Πνεῦμα τὸ Πανάγιον * καὶ Ὁμοούσιον * σοὶ τῷ Πατρὶ παντοκράτορι * καὶ τῷ Υἱῷ σου, * τῷ ἐκ τῆς σῆς οὐσίας ἐκλάμψαντι· * δι' οὗ προεῖπε * τὴν σωτήριον * παρουσίαν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, * καὶ τοῖς ἔθνεσι πᾶσι * σωτηρίαν προεθέσπισεν.

Ὁ τὴν ἀκτῖνα τῆς θεαρχικωτάτης * αἴγλης εἰσδεξάμενος, * νοῦ καθαρότητι, * καὶ θείων λόγων προήγορος, * καὶ προσημάντωρ, * καὶ ὑποφήτης * θεῖος γενόμενος, * στόμα θεοκίνητον * ὤφθης τοῦ Πνεύματος, * τὰ παρ' αὐτοῦ σοι δεικνύμενα * διαδιβάζων, * καὶ σαφηνίζων τοῖς πᾶσιν ἔθνεσι * δοθησομένην * σωτηρίαν * καὶ βασιλείαν Χριστοῦ, πανσεβάσμιε· * ὃν ἱκέτευε σῶσαι, * καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ θεοπτίᾳ λαμπόμενος ἀξίως, * καὶ προφητικῇ θεωρίᾳ καὶ χάριτι * τετιμημένος, θεόπνευστε, * καὶ τῆς ἐνθέου * ἠξιωμένος μακαριότητος, * τῇ πρὸς τὸν πανάγαθον * νῦν παῤῥησίᾳ σου * καὶ συμπαθείᾳ χρησάμενος, * καθικετεύων * μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ τῶν πίστει σε * ἀνευφημούντων καὶ τιμώντων σε, * ὡς θεηγόρον σεπτὸν καὶ θεόληπτον, * ἐκ κινδύνων ῥυσθῆναι, * καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἵνα σου πᾶσι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους * καὶ τῆς ἀγαθότητος * ἀνακαλύψῃς, Ἁγνή, * τὸ ἀδιόριστον πέλαγος, * τὰς ἁμαρτίας * τῶν οἰκετῶν σου * πάσας ἐξάλειψον· * ἔχεις γὰρ πανάμωμε, * ὡς Μήτηρ οὖσα Θεοῦ, * τὴν ἐξουσίαν τῆς κτίσεως, * καὶ διεξάγεις * πάντας ὡς θέλεις τῇ δυναστείᾳ σου· * καὶ γὰρ ἡ χάρις * ἡ τοῦ Πνεύματος * τοῦ Ἁγίου σαφῶς κατοικοῦσα ἐν σοί, * συνεργεῖ σοι ἐν πᾶσιν * ἀεννάως, παμμακάριστε.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ, καθορῶσα * ἀφθόρως ὃν ἔτεκες * ξύλῳ κρεμάμενον,* τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα * τὴν γῆν ἀσχέτως,* καὶ πόλου πλάτος * λόγῳ τανύσαντα· * καὶ γὰρ ἀναστήσομαι * καὶ δοξασθήσομαι,* καὶ τὰ τοῦ Ἅδου βασίλεια * συντρίψω σθένει,* καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν,* καὶ τῆς δουλείας * ἐκλυτρώσομαι * τῆς αὐτοῦ τοὺς βροτούς, ὡς φιλεύσπλαγχνος,* καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ * προσαγάγω, ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου Σοφονίου * τὴν μνήμην, Κύριε ἑορτάζοντες,* δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν· * Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σοφονίου με κῦδος ἀγλαϊζέτω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Σὲ δυσωποῦμεν Προφῆτα,* τῷ τοῦ Θεοῦ * παρεστῶτα βήματι,* ἱκετεύειν ἐκτενῶς,* φωτισμὸν δωρήσασθαι ἡμῖν * τοῖς ἐν πίστει τὴν σεπτὴν * ὑμνοῦσι μνήμην σου.

Ὄργανον θεῖον ἐδείχθης,* χωρητικὸν * τῶν τοῦ Θείου Πνεύματος * φωτισμῶν καὶ δωρεῶν,* Σοφονία πάνσοφε· διό,* γεγηθότες οἱ πιστοί,* σὲ μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Φαεινοτάταις ἀκτῖσι * πᾶσαν τὴν γῆν,* ὁ ἐκλάμψας Ἥλιος * ἐξ ἁγίας σου γαστρός,* καταυγάζει Δέσποινα· δι' ὧν * φωτισθέντες, σὲ Θεοῦ * Μητέρα σέβομεν.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ πάντα βλέπων ὡς Θεός,* τῶν μελλόντων τὴν γνῶσιν,* καὶ τῶν γενησομένων * τὴν εἴδησίν σοι σαφῆ * προφαίνει θεοπρεπῶς,* καὶ δεικνύει,* μάκαρ ἀξιάγαστε.

Νευρώσας μάκαρ σοῦ τὸν νοῦν * εὐσεβεῖ παῤῥησίᾳ,* τῷ Πνεύματι τῷ Θείῳ * ὑπέκλινας σεαυτόν,* καὶ γέγονας δεκτικὸς * τῶν ἐκεῖθεν * θείων ἐπιλάμψεων

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ σε πᾶσαι γενεαὶ * μακαρίζουσι πίστει,* τὴν τὸν ἄχραντον Λόγον,* ἐν σώματι χρονικῶς * τεκοῦσαν ὑπερφυῶς,* καὶ Παρθένον * πάλιν διαμείνασαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ,* Κύριε ὁ Θεός μου· * ὑψώσας τὸ
» κέρας * τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ,* καὶ στερεώσας αὐτοὺς,*
» ἐν τῇ πέτρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείαν ἔλλαμψιν * ἐκ τοῦ Κυρίου * εἰσδεξάμενος,* τρανῶς κηρύττεις * τὸν Βασιλέα τῆς δόξης ἐλεύσεσθαι,* ἐκ τῆς Σιὼν ἀνατέλλοντα λύτρωσιν,* καὶ καταυγάζοντα κόσμου τοῖς πέρασι * φῶς ἀείζωον· * αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεία γέγονας * σκηνὴ τοῦ Λόγου,* μόνη Πάναγνε * Θεοκυῆτορ,* τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενόμενον,* ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν,* ἀποκάθαρον * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι,* παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος * Ἀμνὰς τοῦ Λόγου,* ἡ ἀκήρατος * Παρθενομήτωρ,* ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον,* τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα,* μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· * Οἴμοι Τέκνον μου,* πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι,* παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον;

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ὁ πάντων Κύριος * ἡμῖν ἐπέφανε,* κατὰ τὴν προφητείαν * μάκαρ τὴν σὴν,* πάντας προσκαλούμενος * πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ,* καὶ δουλείας ἠλευθέρωσεν.

Ὑπὸ τῆς χάριτος * καταυγαζόμενος,* προηγόρευσας λέγων,* ὑπὸ ζυγὸν * ἕνα προσκυνοῦντας τελεῖν,* τοὺς ἑλομένους τὴν πίστιν,* καὶ Κυρίῳ τοὺς λατρεύοντας.

Θεοτοκίον.

Μαρία Πάναγνε,* παθῶν τὴν σύγχυσιν * τῆς ἐμῆς διανοίας,* καὶ πειρασμῶν * ζάλην διασκέδασον,* τῆς ἀπαθείας τὴν πηγὴν * ὡς τεκοῦσα Μητροπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἐξ ἀδικίας πρὸς ἀρετὴν,* ἐκ τῆς τῶν παθῶν αἰχμαλωσίας με,* μάκαρ ἐπίστρεψον,* ταῖς σαῖς ἱκεσίαις,* Προφῆτα ἔνδοξε, καὶ πρὸς φῶς εὐσεβείας * ἔργα κατεύθυνον.

Καταλαμπρύνας σου τὴν ψυχὴν * ταῖς τῶν ἀρετῶν μαρμαρυγαῖς,* ἐπιτηδείαν ἀνέδειξας * πρὸς τὰς λαμπηδόνας * τοῦ Θείου Πνεύματος· * ἐξ ὧν καὶ προφητείας * χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Ὑποφωνοῦσι προφητικαὶ * ῥήσεις, Παναγία Παρθένε,* διὰ συμβόλων τὸν τόκον σου· * ὧν νῦν τὰς ἐκβάσεις * ἡμεῖς θεώμενοι,* κυρίως Θεοτόκον * σὲ καταγγέλλομεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Δεχόμενος ἔνδοξε,* τὰς τοῦ Πνεύματος αὐγὰς,* διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον,* προφητείας * ἐνθέου μαρμαρυγὰς * τῷ κόσμῳ ἐξήστραψας,* ὡς παρόντας θεσπίζων τὰ ἐσόμενα.

Ὁ σὸς ἐπεδήμησε * Βασιλεὺς, χαῖρε Σιὼν,* καὶ κατατέρπου βλέπουσα,* καὶ τὸν κόσμον * ἐφώτισεν ἀστραπαῖς,* ἰδίας Θεότητος,* καὶ δαιμόνων τὴν πλάνην ἐθριάμβευσε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς τῇ παχύτητι,* ἑνωθεὶς ὁ ἐκ Πατρὸς * μονογενὴς ἐν μήτρᾳ σου,* εἷς ἐκ δύω * προῆλθε δίχα φθορᾶς,* τηρήσας ἀλώβητον * τὴν σεμνὴν παρθενίαν σου, Πανύμνητε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν,* τῶν πειρασμῶν
» τῷ κλύδωνι,* τῷ εὐδίῳ * λιμένι σου προσδραμὼν,* βοῶ σοι·
» Ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Γ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Σοφονίου.

Στίχοι.

Ὁ πρὶν βοήσας τῇ Σιὼν, Χαῖρε σφόδρα,
Χαίρει, παραστὰς τῷ Θεῷ, Σοφονίας.
Φαίδιμος ἐν τριτάτῃ Σοφονίας ἦτορ ἀφῆκεν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἀνατέταλκεν ἡ μνήμη σου, θεσπέσιε,* κόσμῳ καθάπερ ἥλιος,* καταυγάζουσα * προφητείας χάριτι τῆς σῆς,* συμφώνως τοὺς ψάλλοντας πιστούς· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γονιμώτερος νεφέλης σὺ δεικνύμενος,* ὄμβρον θεογνωσίας ἡμῖν * ἐξαπέστειλας,* σωτηρίων μάκαρ ἐκ πηγῶν,* δι' ὧν φωτιζόμεθα βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λόγος πάλαι, ὁ τὸ εἶναι παρασχόμενος * πᾶσι, θείῳ βουλήματι,* ἀνακαλέσασθαι * βουληθεὶς τὸν ἄνθρωπον, Ἁγνὴ,* τῇ σῇ κατεσκήνωσε γαστρί· * Εὐλογημένη ἡ Θεὸν * σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ανακείμενος ὅλος * τῷ Παντοκράτορι,* τῆς προνοίας τοὺς τρόπους * μεμυσταγώγησαι * οἰκονομικῶς,* ἔθνη νόμῳ παιδεύοντας· * ὅθεν σε ὑμνοῦμεν,* Προφῆτα θεηγόρε.

Ἱκετήριον ὕμνον * Θεῷ προσάγαγε,* ὑπὲρ τῶν σὲ ὑμνούντων,* θεομακάριστε,* καὶ τῶν πειρασμῶν * λῦσον ἄρτι τὸν τάραχον,* ἵνα σε ὑμνῶμεν,* Προφῆτα θεοῤῥῆμον.

Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα,* Θεὸν καὶ Κύριον,* τοῦ θανάτου τὴν ῥύμην * τὴν ἀκατάσχετον * ἔστησας Ἁγνὴ,* ταύτην ἀπονεκρώσασα· * ὅθεν σέ ὑμνοῦμεν,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις * δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυ-
» σίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾷς, * Χριστὲ, μόνῳ
» τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἐν γῇ * πραέων σὺ κατεσκήνωσας,* ἔνθα τελῶν,* Ἀγγέλων ἐποπτεύεις λαμπρότητας,* Σοφονία πάνσοφε,* Προφῆτα Θεοῦ,* πρᾶος γεγενημένος,* λάμπων τῇ χάριτι· * ὅθεν γεγηθότες οἱ πιστοὶ,* σὲ μακαρίζομεν.

Τῶν σῶν * προῤῥήσεων πανaοίδιμε,* περιφανῶς * ὁρῶντες γενομένην τὴν ἔκβασιν,* τὴν δοθεῖσαν χάριν σοι * θαυμάζομεν,* καὶ τὴν τῆς διανοίας * σου καθαρότητα,* καὶ τὸ τῆς ψυχῆς θεοειδὲς * καταπληττόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὡς σὺ * οὐδέποτε κεχαρίτωται,* ἐκ γενεῶν * ἀρχαίων Θεομῆτορ πανάχραντε· * σὺ γὰρ μόνη, τὴν πασῶν * ἀσύγκριτον * ἔσχες ἁγιωσύνην * καὶ καθαρότητα· * ὅθεν ὑπεδέξω τὸν Θεὸν,* ἐν σοὶ σαρκούμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον,* ὃν οὐ τολμᾷ * Ἀγγέλων
» ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε * ὡράθη
» βροτοῖς,* Λόγος σεσαρκωμένος· * ὃν μεγαλύνοντες * σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς,* σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σὺν Ἀσωμάτοις τάξεσι * παρεστὼς ἐν ὑψίστοις,* τῇ ἀπροσίτῳ πάνσοφε,* νῦν Τριάδι ἀμέσως,* καὶ ἀστραπαῖς ταῖς ἐκεῖθεν* ἐλλαμπόμενος, νέμοις * φῶς νοητὸν πρεσβείαις σου,* τοῖς ἐκ πόθου τελοῦσι * σοῦ τὴν σεπτὴν * καὶ φαιδρὰν πανήγυριν; * καὶ σὲ μάκαρ * τοῖς ὕμνοις καταστέγουσι * Σοφονία Προφῆτα.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὁ ἄνω δοξαζόμενος * ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, * κόλπων πατρῴων, Ἄχραντε, * μὴ ἐκστὰς ἀποῤῥήτως, * τοῖς κάτω συνανεστράφη· * σὺ δὲ ταύτης ὑπῆρξας * τῆς σωτηρίας πρόξενος, * ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, * τούτῳ Ἁγνή, * ὑπὲρ λόγον σάρκα δανεισαμένη· * ὃν αἴτησαι τοῖς δούλοις σου, * λύσιν δοῦναι πταισμάτων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'.

Ἦχος β'.

Ὅτε * ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Ὅτε * ἐν σταδίῳ τῷ φρικτῷ, * Ἰουλιανὴ διεσκόπει * ἡ παμμακάριστος, * Μάρτυρα τὴν ἔνδοξον * Βαρβάραν, μάστιξιν * ἐναθλοῦσαν, βασάνοις τε * ποικίλοις τὸ σῶμα * ἅπαν συγκοπτόμενον, * θεσμοῖς τοῖς δάκρυσι, * Λόγε * τοῦ Θεοῦ ἀνεβόα, * ταύτης κοινωνόν με γενέσθαι, * ἄρτι καταξίωσον φιλάνθρωπε.

Μίαν * ἡ Βαρβάρα ἀληθῶς, * Ἰουλιανή τε τὴν γνώμην, * πρὸς τὴν εὐσέβειαν * ἔχουσαι αἱ Ἅγιαι, * κατηγωνίσαντο * τοῦ ἐχθροῦ· καὶ νικήσασαι * αὐτὸν κατὰ κράτος, * δόξης ἠξιώθησαν * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· * ὅθεν, * λοιμικῶν παθημάτων * λώβην ἀφανίζουσαι, πᾶσι * τοῖς πιστοῖς παρέχουσιν ἰάματα.

Ὅτε * ἀπεφάνθη κατὰ σοῦ, * Μάρτυς σεμνοτάτη Βαρβάρα, * ὁ γλυκὺς θάνατος, * χαίρουσα καὶ σπεύδουσα * τὸν δρόμον ἤνυσας· * ἀσεβοῦς δὲ γεννήτορος * χερσὶ παρανόμοις * τέθυσαι, καὶ κάρπωμα * Θεῷ προσήνεξαι· * ὅθεν, * ταῖς φρονίμοις Παρθένοις * ὄντως συγχορεύουσα, βλέπεις * Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου τὴν ἔλλαμψιν.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἅγιε; * Θεολόγον Ἰωάννην, * ἢ Δαυῒδ τὸν μελῳδόν; * πνευματέμφορον κινύραν, * ἢ αὐλὸν ποιμενικόν; *

γλυκαίνεις * ἀκοὴν τε καὶ διάνοιαν· * εὐφραίνεις * Ἐκκλησίας τὰ συστήματα· * καὶ μελιῤῥύτοις σοῖς φθέγμασι, * καταγλαΐζεις τὰ πέρατα. * Ἱκέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω θεσπέσιε, * Ἰωάννη γλυκοῤῥῆμον, * φαεινότατε ἀστὴρ, * ὁ τῇ αἴγλῃ τῆς Τριάδος * ἐλλαμφθεὶς τὸ ὀπτικόν; * εἰσέδυς * εἰς τὸν γνόφον τὸν τοῦ Πνεύματος· * τοῦ Θείου * ἐμυήθης τὰ ἀπόῤῥητα· * ὡς Μωϋσῆς διεσάφησας * τὴν μουσικὴν καλλιέπειαν. * Ἱκέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω ἀοίδιμε; * λαμπαδοῦχον φαεσφόρον, * εὐκλεῆ ὑφηγητὴν, * λειτουργὸν ἢ θεωρὸν * τῶν Μυστηρίων τοῦ Θεοῦ; * ἀστέρα, * Ἐκκλησίας ἀγλαΐζοντα; * λυχνίαν, * τοὺς ἐν σκότει καταλάμπουσαν; ἢ ὄργανον εὐηχέστατον; * ἢ σάλπιγγα καλλικέλαδον; * Ἱκέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Πατρίδα, γένος, ὕπαρξιν, * καταλιποῦσα Βαρβάρα, * καὶ τὸν ἀσεβῆ * πατέρα μισήσασα, * Θεὸν ἠγάπησας· * ᾧ ἐνυμφεύθης, * καὶ γέγονας μεγαλέμπορος κληθεῖσα. * Αὐτὸν ἱκέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας μου, * ἐκτείνω πρὸς σὲ Δέσποινα· * Μὴ παρίδῃς * τὸν μικρόν μου στεναγμόν· * ἐν ὥρᾳ ὅταν κρίνῃ ὁ σὸς Υἱὸς τὸν κόσμον, * γενοῦ μοι σκέπη καὶ βοήθεια.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Ἰωάννη πάνσοφε, * τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ * κατεφαίδρυνας ᾄσμασιν, * ἐνθεαστικώτατα * μελῳδῶν παναοίδιμε, * τῇ ἐνεργείᾳ, * Πάτερ τοῦ Πνεύματος, * τὴν σὴν κινύραν ἀνακρουόμενος, * τὴν παναρμόνιον * τοῦ Δαυῒδ μιμούμενος· * ἣν ἐνηχῶν, * θείοις μελῳδήμασι, * πάντας κατέθελξας.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Πάτερ Ἰωάννη ἔνδοξε, * τῆς κοσμικῆς ἀποστὰς * ταραχώδους συγχύσεως, * τοῦ Χριστοῦ προσέδραμες * τῇ γαλήνῃ πανόσιε· * καὶ θεωρίας * θείας καὶ πράξεως, * τὰς πανολβίους σαφῶς λαμπρότητας * ὄντως ἐπλούτησας, * καὶ πιστοῖς μετέδωκας, * θεοπρεπεῖ * βίῳ λαμπρυνόμενος, * μακαριώτατε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Δεῦτε γηγενεῖς ἐν ᾄσμασι, * τὴν ἱερὰν καὶ σεπτὴν * τοῦ Ὁσίου πανήγυριν, * Ἰωάννου σήμερον, * εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν· * οὗτος γὰρ ὄντως * θείας ἐλλάμψεως, * κατηξιώθη τὸ φῶς εἰσδέ-

ξασθαι. * Ὢ τῆς ἀφάτου σου * εὐσπλαγχνίας Κύριε,* δι' ἧς ἡμεῖς * ἔγνωμεν δοξάζειν σε * τὸν ὑπεράγαθον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν * ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· * δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, * εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'.

Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ, * κράζει μεγάλῃ τῇ φωνῇ· * Σὲ Νυμφίε μου ποθῶ, * καὶ σὲ ζητοῦσα νῦν ἀθλῶ, * καὶ συσταυροῦμαι καὶ συνθάπτομαι τῷ βαπτισμῷ σου· * καὶ πάσχω διὰ σέ, * ὡς βασιλεύσω σὺν σοί· * καὶ θνήσκω ὑπὲρ σοῦ, * ἵνα καὶ ζήσω ἐν σοί· * ἀλλ' ὡς θυσίαν ἄμωμον, προσδέχου * τὴν μετὰ πόθου τυθεῖσάν σοι. * Αὐτῆς πρεσβείαις ὡς ἐλεήμων, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, * εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, * τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, * τῶν μοναζόντων * θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, * Ἰωάννη σοφέ, * ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας,* λύρα τοῦ Πνεύματος. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου κτλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογ. Καθίσματα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐν τῇ ἀθλήσει σου, * πάντας ἐξέπληξας· * ὅτι ὑπέμεινας * τὰς τῶν τυράννων πληγάς, * δεινὰς βασάνους, φυλακάς, * Βαρβάρα πανάοιδιμε. * Ὅθεν καὶ τὸν στέφανον * ὁ Θεός σοι δεδώρηται, * ὅνπερ ἐπεπόθησας, * ψυχικῶς καὶ προσέδραμες· * αὐτὸς καὶ τὰς ἰάσεις παρέχει, * πᾶσι τοῖς πίστει προσιοῦσί σοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τῶν Ἁγίων ταῖς μνείαις * οἱ κοινωνοῦντες πιστῶς, * τῶν Ἀθληφόρων τὴν μνήμην * πανηγυρίσωμεν, * καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς * ἀνευφημήσωμεν, * ὅτι ἐνέκρωσαν εὐχῇ, * τὸν τὴν Εὔαν

δολερῶς * στερήσαντα ἀφθαρσίας· * καὶ τὸν Χριστὸν δυσωποῦσιν,* ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, Ὅμοιον.

Χαῖρε ἅγιον ὄρος * καὶ θεοβάδιστον· * Χαῖρε ἔμψυχε βάτε * καὶ ἀκατάφλεκτε· * Χαῖρε μόνη πρὸς Θεὸν * ἡ κόσμου γέφυρα,* ἡ μετάγουσα θνητοὺς * πρὸς τὴν αἰώνιον ζωήν· * Χαῖρε ἀκήρατε Κόρη,* ἡ ἀπειράνδρως τεκοῦσα,* τὴν σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολ. Καθίσματα τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ηδύφωνος αὐλός,* μεγαλόφωνος σάλπιγξ,* κιθάρα μελουργός,* λιγυρὰ θεία λύρα, * κινύρα παναρμόνιος, * μουσικώτατον ὄργανον, * ἐμπνεόμενον * τοῦ Παρακλήτου ταῖς αὔραις * ἀναδέδειξαι, * ὦ Ἰωάννη, καὶ θέλγεις * ἡμῶν τὰ νοήματα.

Δόξα, ὅμοιον.

Ὑμνοῦμεν τοὺς σεπτοὺς * καὶ ἁγίους ἀγῶνας, * οὓς ἔτλης ἀληθῶς * ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας, * γεραίροντες ἐν ᾄσμασι, * τὰ σεπτὰ μελῳδήματα, * ἃ κατέλιπες * εἰς ὑμνῳδίαν Κυρίου, * ἀξιάγαστε, * καὶ τῶν πιστῶν εὐφροσύνην, * Ἰωάννη πανεύφημε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ * ἐπιστάμεθα πάντες, * Παρθένον ἀληθῶς,* καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, * οἱ πόθῳ καταφεύγοντες * πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· * σὲ γὰρ ἔχομεν * ἁμαρτωλοὶ προστασίαν,* σὲ κεκτήμεθα ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, * τὴν μόνην πανάμωμον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου εἰς ς΄, καὶ τῶν Ἁγίων εἰς η΄.

Ποίημα Στεφάνου Σαββαΐτου.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ω Τριὰς ὑπέρθεε σεπτή, * ἡ τῶν ὑπὲρ ἔννοιαν * τὴν δωρεὰν * σοῖς οἰκέταις βραβεύουσα, * φωτοφόρον ἔμπνευσον, * τῇ ζοφώδει μου * διανοίᾳ ἀμάρυγμα * τὴν σὴν εὐφημῆσαι * Μάρτυρα, Βαρβάραν τὴν ἀοίδιμον.

Ἐγκωμίων ἅπαντα θεσμόν, * ὄντως ὑπερβέβληκε, * τῶν σῶν Μαρτύρων ἡ δόξα φιλάνθρωπε· * ἀλλὰ τὸ ἐκ πίστεως, * κατὰ δύναμιν, δεδεγμένος ἐφύμνιον, * ἀντικαταπέμπεις, Δέσποτα, πλουσίως τὴν ἀντίδοσιν.

Ἀκανθώδους ῥίζης ἐκφυὲν, * ῥόδον ἱερώτατον, * τὴν Ἐκκλησίαν * Χριστοῦ εὐωδίασεν, * ἡ τῷ ἐρυθήματι * τῆς ἀθλήσεως * φοινιχθεῖσα δι' αἵματος, * ἔνδοξος Βαρβάρα· * ἥνπερ ἐπαξίως μακαρίζομεν. Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῷ τοῖς σοῖς ἐπαίνοις ἐγχειρεῖν * μέλλοντι, παρεῖναί σου * ἔδει φωνὴν * τὴν μελίῤῥυτον, Ὅσιε * δι' ἧς τὴν Ὀρθόδοξον * κα-

τεφαίδρυνας * Ἐκκλησίαν τοῖς ᾄσμασι, * Πάτερ Ἰωάννη, * ἥτις σου γεραίρει τὸ μνημόσυνον.

Ὡς σοφός, ἀγχίνους τε κριτής, * τὴν τῶν ὄντων ἄριστα * φύσιν σκοπῶν, * τῶν ἀστάτων προέκρινας * τὰ διαιωνίζοντα· * τῶν προσκαίρων γὰρ * ἀντηλλάξω τὰ κρείττονα, * Πάτερ Ἰωάννη· * ὅθεν σε καὶ νῦν Χριστὸς ἐδόξασεν.

Θεοτοκίον.

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθείς, * ὄφις ὁ παμπόνηρος, * τῷ Πλαστουργῷ ὡς αἰχμάλωτον ἥρπασε· * διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, * ανακέκλημαι * θεωθεὶς ἀληθέστατα· * σὺ γὰρ Θεομῆτορ, * τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Ὠδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Τετρωμένη τοῦ πόθου σου ὡς νυμφίου * Δέσποτα, * τῷ γλυκυτάτῳ βέλει, * ἡ Ἀθληφόρος Βαρβάρα, * πατρικὴν ἀθείαν ἐβδελύξατο.

Οὐ τρυφῆς ἡ τερπνότης, οὐκ ἄνθος κάλλους * πλοῦτός τε,* οὐχ ἡδοναὶ νεότητος, * ἔθελξάν σε Βαρβάρα ἔνδοξε, * τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα καλλιπάρθενε.

Πρὸς τελείους ἀγῶνας, οὐδὲν ἐδείχθη * κώλυμα, * τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος, * οὐ τὸ νέον τῆς ἡλικίας Χριστέ, * ἀκηράτῳ σου σθένει δυναμούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ἐσκόρπισας τὸν πλοῦτον, Θεῷ δανείζων· * ὅθεν σοι, * τῶν οὐρανῶν ηὐτρέπισται βασιλεία· ἀλλὰ καὶ νῦν ἀμοιβὴν * Ἰωάννη, ἐδέξω πολυπλάσιον.

Τῆς σοφίας τὸ τάλαντον δεδεγμένος * πράξεσι,* κατακοσμεῖς, ἀοίδιμε * Ἰωάννη, τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· * ὃ πολυπλασιάζεις καὶ τὸν βίον λιπών.

Θεοτοκίον.

Τὰ τάγματα ἐξέστησαν τῶν Ἀγγέλων, * Πάναγνε, * καὶ τῶν ἀνθρώπων ἔφριξαν * αἱ καρδίαι ἐπὶ τῷ τόκῳ σου· * διό σε Θεοτόκον πίστει σέβομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος ὡσεὶ κρίνον * Κύριε, * ἡ τῶν ἐθνῶν στει-
» ρεύουσα * Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου· * ἐν ᾗ ἐστερεώθη
» ἡ καρδία μου.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Δαμάσας, πολλοῖς * ἱδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, * τὸ σῶμα τὸ σόν, * εἰς ὕψος τὸ οὐράνιον * εὐπετῶς ἀνέδραμες, * ὅπου μέλη θεῖά σοι δίδονται, * ἃ τρανῶς ἐμελῴδησας * τοῖς φίλοις Κυρίου,* Πάτερ Ὅσιε.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας,

Ἦχος δʹ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν νυμφίον σου Χριστὸν * ἀγαπήσασα, * τὴν λαμπάδα σου φαιδρῶς * εὐτρεπίσασα, * ταῖς ἀρεταῖς διέλαμψας πανεύφημε· * ὅθεν εἰσελήλυθας * σὺν αὐτῷ εἰς τοὺς γάμους, * τὸ στέφος τῆς ἀθλήσεως * παρ' αὐτοῦ δεξαμένη· * ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς * τοὺς ἐκτελοῦντας, * Βαρβάρα τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος πλ. αʹ. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Τὴν τοῦ βίου ἀπάτην * ἀποκρουσάμενος, * τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου * ἀναλαβόμενος, * ἀσκητικῶς τὸν πονηρὸν * κατεπάλαισας, * τῆς ἐρήμου πολιστής, * φωστὴρ τοῦ κόσμου νοητῶς * ἀναδειχθεὶς Θεοφόρε· * διὸ πρέσβευε τῷ Σωτῆρι, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸ ἐξαίσιον θαῦμα * τὸ τῆς συλλήψεως, * καὶ ὁ ἄφραστος τρόπος ὁ τῆς κυήσεως, * ἐν σοὶ ἐγνώρισται Ἁγνὴ * ἀειπάρθενε. * Καταπλήττει μου τὸν νοῦν, * καὶ ἐξιστᾷ τὸν λογισμὸν * ἡ δόξα σου Θεοτόκε, * τοῖς πᾶσιν ἐφαπλουμένη, * πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὠδὴ δʹ. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Ἐκ Παρθένου * γεννηθεὶς, ἐδωρήσω νεάνισι * Παρθένοις τὸ φρύαγμα * καταβαλεῖν τοῦ ἀλάστορος· * ὅθεν ἡ καλλίνικος * Βαρβάρα, τούτου τὸ θράσος * κατεπάτησε.

Τῷ Σταυρῷ σου, * τοῦ θανάτου τὴν δύναμιν ἔλυσας, * ἐντεῦθεν τοῦ σώματος * Κόρη Χριστέ, ἀφειδήσασα * φέρει γενναιότατα * τοὺς αἰκισμοὺς, ἡ Βαρβάρα * στεῤῥοτάτῃ φρενί.

Ἡ προμήτωρ, * μηχαναῖς τοῦ δολίου θελχθεῖσα τὸ πρὶν, * τρυφῆς ἐξωστράκισται * τοῦ Παραδείσου· Βαρβάρα δὲ * τοῦτον ἐκφαυλίσασα, * ἐν οὐρανίῳ νυμφῶνι * νῦν αὐλίζεται.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Διατάξει * τοῦ Χριστοῦ πειθαρχήσας, κατέλιπες * τοῦ κόσμου τερπνότητα, * πλοῦτον, τρυφὴν, περιφάνειαν· * ᾧ τινι, ἀράμενος τὸν σὸν σταυρὸν, Ἰωάννη, ἠκολούθησας.

Συμπτωχεύσας, * εἰς βροτῶν σωτηρίαν πτωχεύσαντι * Χριστῷ, συνδεδόξασαι * ὥσπερ αὐτὸς ἐπηγγείλατο, * καὶ συμβασιλεύεις δὲ * τῷ εἰς ἀεὶ, Ἰωάννη, * βασιλεύοντι.

Θεοτοκίον.

Σὲ λιμένα * σωτηρίας, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, * Θεοτόκε Δέσποινα, * πάντες πιστοὶ ἐπιστάμεθα· * σὺ γὰρ, πρεσβείαις σου, * ἐκ τῶν κινδύνων λυτροῦσαι * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ.

Θ υρίσι τρισί, * τὸ λουτρὸν φωτίζεσθαι κελεύσασα σύ, * μυστικῶς διέγραψας * Βάπτισμα, Βαρβάρα τῆς Τριάδος φωτί, * τῶν ψυχῶν σελασφόρον * ὑπάρχον καθαρτήριον.

Μανίαν δεινὴν * τοῦ πατρός, ἐκκλίνουσαν Βαρβάραν, σχισθὲν * εὐθὺς ὑπεδέξατο * ὄρος, ὥσπερ πάλαι τὴν ἀοίδιμον πρωτομάρτυρα Θέκλαν, * Χριστοῦ τερατουργήσαντος.

Τοῦ ὄντως Θεοῦ * πυρωθεῖσα ζήλῳ, ψευδωνύμων θεῶν, * εἰς αἰσχρὰ ἐνέπτυσε * πρόσωπα, Βαρβάρα ἡ πανεύφημος, * καταπαίζουσα Κόρη * τοῦ δῆθεν κοσμοκράτορος.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τ ῷ φόβῳ Χριστοῦ, * Πάτερ στοιχειούμενος πρὸς θείαν ζωήν, * τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα * ὅλον καθυπέταξας τῷ πνεύματι, * τὰς σαυτοῦ Ἰωάννη, * αἰσθήσεις καθαιρόμενος.

Καθάρας παντὸς * μολυσμοῦ τὸ σῶμα, καὶ ψυχήν, καὶ τὸν νοῦν * ἐμμελῶς θεόσοφε, * αἴγλην ὑπεδέξω τὴν τρισήλιον, * Ἰωάννη, λαμπροῖς σε * πλουτίζουσαν χαρίσμασι.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει τὸν σὸν * Υἱόν τε καὶ Κύριον, Παρθένε ἁγνή, * αἰχμαλώτοις λύτρωσιν * τῆς ἐξ ἐναντίας περιστάσεως, * ἐπὶ σοὶ πεποιθόσιν, * εἰρηνικὴν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ω ς ὑπέσχου σοφίαν δεδώρησαι * Σῶτερ, θεοδίδακτον, τοῖς σὲ κηρύττουσι * δικαστικοῦ πρὸ βήματος, * ἧς Βαρβάρα ἡ Μάρτυς ἐμπέπλησται.

Τῶν ἀθέων τὴν πλάνην διήλεγξε, * λόγῳ θεοσόφῳ, Βαρβάρα ἡ ἔνδοξος· * ὑπομονῇ τῶν ἔργων δὲ * τῶν τυράννων τὰς φρένας ἐξέστησεν.

Αἰκισμοῖς ἀφειδῶς καταξαίνεσθαι, * ῥάκεσι τριχίνοις εὐτόνως τε τρίβεσθαι, * διὰ Χριστὸν ἡ ἄμεμπτος * Ἀθληφόρος, τὸ σῶμα προδίδωσιν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ἐ λλαμφθεὶς τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, * θείων ἀνθρωπίνων τε γνῶσιν πραγμάτων τρανῶς * πεπλουτηκώς, τοῖς χρήζουσιν, * Ἰωάννη, ἀφθόνως μετέδωκας.

Ἐφαμίλλως χοροῖς οὐρανίοις σοφέ, * τῶν Ἐκκλησιῶν Ὀρθοδόξων ἐῤῥύθμισας * χοροστασίας ᾄσματα, * προσφωνῶν τῇ Τριάδι θεόφθεγκτα.

Θεοτοκίον.

Ἀπειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, * καὶ διαιωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, * τῆς ἀληθοῦς Θεότητος * τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,* τὴν ἀνεξιχνίαστον
» τῆς εὐσπλαγχνίας σου,* ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκ., Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ ἐν Τριάδι εὐσεβῶς * ὑμνουμένῳ,* ἀκολουθήσασα σεμνὴ * Ἀθληφόρε,* τὰ τῶν εἰδώλων ἔσβεσας σεβάσματα· * μέσον δὲ τοῦ σκάμματος * ἐναθλοῦσα Βαρβάρα,* τυράννων οὐ κατέπτηξας * ἀπειλάς, ἀνδρειόφρον,* μεγαλοφώνως μέλπουσα ἀεί· * Τριάδα σέβω,* τὴν μίαν Θεότητα.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν νυμφευθεῖσαν τῷ Χριστῷ * διὰ τοῦ μαρτυρίου * Βαρβάραν, συνελθόντες * τιμήσωμεν ἀξίως,* ὅπως αὐτῆς ταῖς προσευχαῖς,* λύμης ψυχοφθόρου * λυτρωθέντες, καὶ λιμοῦ,* σεισμοῦ τε καὶ καταπτώσεως,* τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ διέλθωμεν,* καταξιωθέντες * μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων,* τῶν ἀπ' αἰῶνος εὐαρεστησάντων,* διάγειν ἐν φωτί,* καὶ μέλπειν ἀξίως· * Ἐθαυμάστωσας, Σῶτερ * τὰ σὰ ἐλέη πᾶσι τοῖς πίστει ὁμολογοῦσι· * Τριάδα σέβω τὴν μίαν Θεότητα.

Συναξάριον.

Τῇ Δ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἄθλησις τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας.

Στίχοι.

Ξίφει πατὴρ θύσας σε, Μάρτυς Βαρβάρα,
Ὑπῆρξεν ἄλλος Ἀβραὰμ διαβόλου.
Βαρβάρα ἀμφὶ τετάρτῃ χερσὶ τοκῆος ἐτμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Μοναχοῦ καὶ Πρεσβυτέρου, τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Πλήσας μελῶν γῆν ἡδέων Ἰωάννης,
Κἂν οὐρανοῖς ἄνεισι συνθεῖναι μέλη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ὁ γῆν καταλήψεσθαι,* καὶ ἐξαλείψειν * τὴν θάλασσαν τύραννος,* εἰκαίως φρυαττόμενος,* ὡς παίγνιον πρόκειται,* Βαρβάρας Κόρης ποσί· * τοῦτον ἐκνευρίσας γὰρ Χριστός,* ὥσπερ στρουθίον σαθρὸν ἐδέσμευσε.

Πληγαῖς ἀφορήτοις σου * καταξανθέντος,* τοῦ σώματος ὅλου τε * βαφέντος ἐν αἱμάτων ῥοαῖς,* λαμπάσιν ὑπέμεινας * φλογιζο-

μένη πλευράς,* Μάρτυς παναοίδιμε, Χριστῷ * εὐχαριστοῦσα, Βαρβάρα ἔνδοξε.

Ὢ τῆς ἀπανθρώπου τε * καὶ ἀναλγήτου * τυράννων ὠμότητος,* καὶ πλείστης ἀθεότητος· * μαστοὺς γὰρ τῆς Μάρτυρος,* ὡς ἐν μακέλλῳ δεινῶς,* ξίφεσι κατέτεμνον, τὸν νοῦν * προσερειδούσης τῷ ζωοδότῃ Χριστῷ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Τῷ ζήλῳ πυρούμενος,* τῶν θεομάχων * αἱρέσεων ἅπασαν * κακόνοιαν ἀνέτρεψας,* συντόνοις συγγράμμασι,* λευκάνας πᾶσι τρανῶς,* πάλαι τὰ σποράδην τοῖς σοφοῖς,* ὦ Ἰωάννη, συγγεγραμμένα ἰσχνῶς.

Θερμῶς ἐστηλίτευσας,* τῶν δυσσωνύμων * τροφίμων τοῦ Μάνεντος,* τὴν βλάσφημον ἀσέβειαν,* νοθεῦσαι πειράσασαν * τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ,* λόγοις τε καὶ δόγμασιν ὀρθοῖς,* ὦ Ἰωάννη, οἷσπερ συντέθεικας. Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἁγίαν σε * κατανοοῦμεν,* ὡς μόνην κυήσασαν * Θεὸν τὸν ἀναλλοίωτον,* Παρθένε ἀμόλυντε,* Μῆτερ ἀνύμφευτε· * πᾶσι γὰρ ἐπήγασας πιστοῖς,* τὴν ἀφθαρσίαν τῷ θείῳ τόκῳ σου.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Ὤφθη σοι Χριστός,* φωτὶ ἐν ἀπροσίτῳ,* ἐγκαθειργμένῃ, ὦ Βαρβάρα, φρουρᾷ * θαῤῥεῖν προτρεπόμενος,* καὶ τοὺς μώλωπας ἰώμενος,* καὶ χαρμονὴν δωρούμενος· * ὅθεν ἀνεπτερώθης,* τοῦ σοῦ Νυμφίου τῷ ἔρωτι.

Ἄγγελος φαιδρός,* στολὴν φωτοειδῆ σε * διὰ Χριστὸν γεγυμνωμένην, σεμνὴ * Βαρβάρα ἠμφίασε,* καὶ ὡς νύμφην περιήγαγε· * τὰ πάθη τῇ ἐσθῆτι γάρ,* Μάρτυς συνεξεδύσω,* θείαν ἐκστᾶσα ἀλλοίωσιν.

Δέδεικται σαφῶς,* Χριστὲ ἡ πρόῤῥησίς σου * πεπληρωμένη· πατὴρ τέκνον γάρ,* εἰς φόνον προδίδωσιν,* αὐτουργός τε τῆς σφαγῆς γεγονώς,* ὁ δείλαιος γεννήτωρ, τῆς σῆς * Μάρτυρος· οὐρανίῳ * ὅθεν πυρὶ κατηνάλωται.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ἤλεγξας σαφῶς,* ἐγγράφως Ἰωάννη,* τοῦ Νεστορίου τὴν διαίρεσιν,* Σεβήρου τὴν σύγχυσιν,* μονοθέλητον παράνοιαν,* καὶ πίστιν μονενέργητον,* φέγγος Ὀρθοδοξίας * πᾶσιν ἀστράψας τοῖς πέρασιν.

Ἔσπειρεν ἐχθρὸς * ζιζάνια συνήθως * αἱρετικῶν, ἐν Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ,* τὴν τούτου προσκύνησιν * ἀθετεῖσθαι ἐν Εἰκόσι σεπταῖς· * ἀλλ' εὗρεν οὐ νυστάζοντα,* πάντα δὲ Ἰωάννη,* σπόρον σε νόθον ἐκτίλλοντα.

Θεοτοκίον.

Σὺ τὸν τοῦ Πατρὸς * ἀχώριστον, ἐν μήτρᾳ * θεανδρικῶς πολιτευσάμενον,* ἀσπόρως συνέλαβες,* καὶ ἀφράστως ἀπεκύησας,* Θεογεννῆτορ Πάναγνε· * ὅθεν σε σωτηρίαν * πάντων ἡμῶν ἐπιστάμεθα. Ὁ Εἱρμός.

» Κάμινος ποτὲ * πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι,* τὰς ἐνεργείας διεμέριζε,* » τῷ θείῳ προστάγματι,* τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα,* » τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα,* ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε,* πάντα » τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Τὴν ἔνδοξον μέλλουσα,* κομίζεσθαι τελείωσιν * διὰ ξίφους, Βαρβάρα,* τοῦ Μαρτυρίου σου * σὺν Ἰουλιανῇ, τῶν στεφάνων * μαρτυρικῶς * καταξιουμένη, * φωνῆς θείας ἤκουσας,* τελειούσης τὰς ἐντεύξεις σου.

Πληρῶν σου τὴν αἴτησιν,* Βαρβάρα ἀθληφόρε Χριστός,* τὰς ἰάσεις βραβεύει * τοῖς ἐκτελοῦσί σου * πίστει τὴν ἐτήσιον μνήμην,* ὡς ἀληθῶς· * θαλάσσης γὰρ ψάμμον,* τὰ σὰ ὑπερβέβηκεν,* εὐκλεῆ τερατουργήματα.

Τῷ σῷ συναφθεῖσα νῦν * παντάνακτι νυμφίῳ Χριστῷ,* καὶ ἀστράπτουσα δόξῃ,* Βαρβάρα, θείου φωτός,* ἐν ἐπουρανίοις θαλάμοις,* τοὺς ὑμνητὰς * τοὺς σοὺς ἐποπτεύεις,* παθῶν ἀπαλλάττουσα,* καὶ προσάγουσα τῷ ζῶντι Θεῷ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ἐδίδαξας ἅπαντας,* τοὺς Ἐκκλησίας ᾄδειν υἱούς,* ὀρθοδόξως Μονάδα * τὴν ἐν Τριάδι σεπτήν,* σάρκωσιν τοῦ Λόγου τε θείαν * θεολογεῖν,* σαφῶς, Ἰωάννη,* τρανῶν τὰ δυσέφικτα * τοῖς πολλοῖς, ἐν ἱεραῖς Συγγραφαῖς.

Ἁγίων τὰ τάγματα,* ὑμνολογήσας Ὅσιε,* τὴν ἁγνὴν Θεοτόκον,* Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον,* αὖθις Ἀποστόλους Προφήτας,* σὺν Ἀσκηταῖς,* σοφοὺς Διδασκάλους,* Δικαίους καὶ Μάρτυρας,* ἐν ταῖς τούτων νῦν αὐλίζῃ σκηναῖς.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε,* τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον * ἐν γαστρὶ δεξαμένη,* ἡμῖν ἐκύησας * τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδοῦντα,* τοῖς εὐσεβῶς * αὐτὸν ἀνυμνοῦσι,* καὶ σὲ τὴν πανύμνητον,* Θεοτόκον καταγγέλλουσιν. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος,* Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος,* σαρκωθεὶς ἐκ » Παρθένου * ἡμῖν ἐπέφανε,* τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι,* » συναγαγεῖν * τὰ ἐσκορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον,* Θεο» τόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας,
Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν χάριν τῶν ἰάσεων * ἐκ Θεοῦ δεξαμένη,* Βαρβάρα πανοίδιμε,* τοῦ ἰᾶσθαι τὰς νόσους * τῶν πίστει προστρεχόντων σοι,* τὸν Θεὸν δοξάζουσα,* τὸν ἐπὶ πάντων Δεσπότην,* ῥῦσαι πάντας κινδύνων,* λοιμικῆς ἀσθενείας,* καὶ ψυχικῶν νοσημάτων.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Ἀνέτρεψας σοφίᾳ σου * τὰς αἱρέσεις, παμμάκαρ * ὦ Ἰωάννη πάνσοφε,* καὶ ὀρθόδοξον δόγμα * τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδωκας,* τοῦ ὀρθῶς δογματίζειν,* καὶ δοξάζειν Τριάδα,* Μονάδα τρισυπόστατον,* ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐκύησας Πανάχραντε,* τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον,* τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον,* ἐκτελοῦντα πανσόφως,* οἰκονομίαν ἀρίστην· * διὰ τοῦτό σε πάντες * ὑμνολογοῦμεν ἀξίως,* ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ,* λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων,* καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Τῆς γεηρᾶς * τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν ὑπεριδοῦσα,* καὶ πατρὸς τὸν ὄλβον * ὁμοῦ τε καὶ δόξαν μισήσασα,* τὸν οὐράνιον Νυμφίον ἐπεπόθησας,* Βαρβάρα πανοίδιμε· * τῷ ξίφει γὰρ τὴν κάραν τμηθεῖσα,* σὺν ταῖς φρονίμοις συνεισῆλθες Παρθένοις * τῷ Νυμφίῳ Χριστῷ· * ὅθεν καὶ τὴν λοιμικὴν νόσον ἐκδιώκουσα,* τοὺς πιστοὺς θεραπεύεις * ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος,* καὶ πρεσβεύεις ἀπαύστως * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Βυζαντίου.

Ἠσχύνθη ὁ βάσκανος ἐχθρὸς * ὑπὸ γυναικὸς ἡττώμενος,* ὅτι τὴν Προμήτορα ἔσχεν * ὄργανον πρὸς ἁμαρτίαν· * ὁ γὰρ ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς Λόγος τοῦ Πατρός,* ἀτρέπτως καὶ ἀφύρτως,* ὡς οἶδε μόνος αὐτός,* τὴν κατάραν ἔλυσε τῆς Εὔας καὶ τοῦ Ἀδάμ,* Χριστὸς ὁ στεφανώσας ἀξίως,* Βαρβάραν τὴν Μάρτυρα,* καὶ δι᾽ αὐτῆς * δωρούμενος τῷ κόσμῳ * ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Ἡ θεόκλητος Μάρτυς Βαρβάρα,* ἐν τῷ σταδίῳ πάσχουσα ἔλεγε· * Δεινὰ μὲν τὰ παρόντα κολαστήρια, ὦ δικασταί,* οὐ προκρίνω δὲ ὅλως * τῶν οὐρανίων τὰ ἐπίγεια· * διὰ τοῦτο τέμνετε,* ξέετε τὰς σάρκας,* πυρὶ παράδοτε με· * χαίρουσα γὰρ ἄπειμι πρὸς τὸν νυμφίον μου Χριστόν. * Ἧς ταῖς ἱκεσίαις Σωτήρ,* τὰ ἐλέη σου κατάπεμψον ἡμῖν,* καὶ σῶσον τοὺς τὴν ἄθλησιν αὐτῆς * ἐκτελοῦντας πιστῶς.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τὴν πανήγυριν σήμερον,* τῆς ἀθληφόρου Βαρβάρας,* δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν· * ταύτην γὰρ οὔτε ξίφος, οὔτε πῦρ,* οὔτε ἄλλη βάσανος,* οὔτε τοῦ πολυπλόκου Βελίαρ τὰ ἔνεδρα ἐτροπώσαντο. * Χριστὸν ἱκέτευε, * καλλιμάρτυς πανένδοξε,* δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀθλητικὴν ὁδεύσασα ὁδὸν,* προγονικὴν ἐξέφυγες βουλὴν,* Βαρβάρα πανσεβάσμιε· * καὶ ὡς μὲν Παρθένος φρονίμη,* λαμπαδηφόρος εἰσῆλθες * εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου σου· * ὡς δὲ Μάρτυς ἀνδρεία,* χάριν ἔλαβες ἰατρεύειν * τῆς σαρκὸς σαθρὰν λύμην. * Ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς τοὺς ἀνυμνοῦντάς σε,* ψυχικῶν ἀλγηδόνων ἐκλύτρωσαι,* ταῖς πρὸς Θεὸν ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα * ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· * αὐτὸν ἱκέτευε,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰ βούλεται ὁ Προεστώς, Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰ δὲ μὴ, εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. τῆς Ὀκτωήχου

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη. Ζήτει σελ. 25.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως. (ὅρα αὐτόθι.)

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ΄. καὶ ϛ΄.

ΤΗ Ε΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ Θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος ά. **Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.**

Θεωρὸς γεγένησαι νοῒ * νοερῶν Δυνάμεων,* ὡς πρακτικὸς, θεῖα λόγια * διατιθέμενος * ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ· * ἐν ᾗ καὶ ἀνάβασιν,* ὡς κλίμακα ἐστήριξας Ὅσιε,* Σάββα Πατὴρ ἡμῶν, * καὶ πρεσβεύεις δωρηθῆναι ἡμῖν,* τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δίς.

Σάββα ὁσιώτατε, τὴν σὴν * ἐκ παιδὸς ἀνέθηκας * ζωὴν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· * ὑφ' οὗ σθενούμενος,* τῆς σαρκὸς τὰ πάθη *

λογισμῷ ὑπέταξας,* τὸ χεῖρον ὑποτάττων τῷ κρείττονι· * διὸ ἱκέτευε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν, φωστὴρ * καθωράθης μέγιστος,* φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον * θαυμάτων λάμψεσι,* καὶ ἐνθέων ἔργων· * ὅθεν μετὰ κοίμησιν,* τὸ ἄδυτόν σε φῶς ὑπεδέξατο· * διὸ ἱκέτευε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ὅσιε Πάτερ,* ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας, * ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· * καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν * τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν,* ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους * καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· * νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτὶ * καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος,* φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας,* Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου,* εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ· * φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ὤφθης ἐκ μητρικῶν * σπαργάνων Θεοφόρε,* ἡγιασμένον σκεῦος,* Πατὴρ ἡμῶν καὶ οἶκος,* τοῦ Παναγίου Πνεύματος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Φέρων ἐν ταῖς χερσί, * σοῦ Σάββα τοῦ Κυρίου * Σταυρόν, τὰ τῶν δαιμόνων * φαντάσματα τελείως,* Πατὴρ ἡμῶν, ἠφάνισας.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Δόλους τῶν πονηρῶν * δαιμόνων θριαμβεύσας,* τῇ τοῦ Σταυροῦ δυνάμει,* ἐτράνωσας τὴν δόξαν * Χριστοῦ, Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα ἀγαθή,* τὰς ἁγίας σου χεῖρας * πρὸς τὸν Υἱόν σου ἆρον,* τὸν φιλόψυχον Πλάστην,* οἰκτειρῆσαι τοὺς δούλους σου.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β'.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. Στάσιν τοῦ, **Μακάριος ἀνήρ.** Εἰς δὲ τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. α΄. Ὅσιε Πάτερ.

Σάββα θεόφρον,* τῶν Ἀγγέλων ἰσοστάσιε,* ὁμόσκηνε Ὁσίων,* συνόμιλε Προφητῶν,* Μαρτύρων Ἀποστόλων συγκληρονόμε,* φῶς τὸ ἀνέσπερον * ὁ νῦν κατοικῶν,* οὗ ταῖς φρυκτωρίαις * λαμπόμενος ταῖς θείαις,* τῷ ἀκροτάτῳ τῶν ἐρετῶν,* ὁ παρεστὼς παῤῥησίᾳ λελαμπρυσμένος,* καὶ ἐνηδόμενος αὐτοῦ ταῖς θεωρίαις,* καὶ ἐντρυφῶν αὐτοῦ * τῷ κάλλει ἀνενδότως,* Χριστὸν ἱκέτευε,* Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε,* δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ,* ὁμόνοιαν, εἰρήνην * καὶ μέγα ἔλεος.

Σάββα παμμάκαρ,* ἐγκρατείας λύχνος ἄσβεστος,* φωστὴρ τῶν Μοναζόντων * ὁ διαυγέστατος,* ἀγάπης φρυκτωρίαις λελαμπρυσμένος,* πύργος ἀκλόνητος * τῆς ὑπομονῆς,* ἔρεισμα καὶ σθένος * τῶν πίστει σε τιμώντων,* τῶν ἰαμάτων ὁ θησαυρὸς,* ὁ πολιστὴς τῆς ἐρήμου ὡς ἀληθῶς,* ὁ ὡς Παράδεισον αὐτὴν ἔνθεον δείξας,* θείους προσφέρουσαν * καρποὺς τῶν σωζομένων,* Χριστὸν ἱκέτευε,* Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε,* δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ,* ὁμόνοιαν, εἰρήνην * καὶ μέγα ἔλεος.

Σάββα Θεόφρον,* ἀρετῶν στύλος ὁ πύρινος,* πυρσὸς ὁ ἐκ θαλάσσης * τῆς κοσμικῆς, τοὺς λαοὺς * λιμένα πρὸς τὸν θεῖον καθοδηγῶν· * πλάνης τὰ πνεύματα ὁ καταβαλὼν,* Πνεύματος Ἁγίου τὸ καθαρὸν δοχεῖον,* ὁ ποδηγέτης τῶν Μοναστῶν,* ἠκριβωμένη τε στάθμη τῆς ἐγκρατείας,* τῆς ταπεινώσεως * περίβλεπτον τὸ ὕψος,* κρήνη ἡ βρύουσα * ἰάσεων πελάγη,* Χριστὸν ἱκέτευε,* Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε,* δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ,* ὁμόνοιαν, εἰρήνην * καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Τὸ κατ' εἰκόνα τηρήσας ἀλώβητον,* νοῦν ἡγεμόνα κατὰ παθῶν ὀλεθρίων,* ἀσκητικῶς ἐνστησάμενος,* εἰς τὸ καθ' ὁμοίωσιν * ὡς δυνατὸν ἀνελήλυθας· * ἀνδρικῶς γὰρ τὴν φύσιν ἐκβιασάμενος,* ἔσπευσας τὸ χεῖρον * καθυποτάξαι τῷ κρείττονι,* καὶ τὴν σάρκα δουλῶσαι τῷ πνεύματι. * Ὅθεν Μοναζόντων * ἀνεδείχθης ἀκρότης,* πολιστὴς τῆς ἐρήμου,* εὐδρομούντων ἀλείπτης,* κανὼν ἀρετῆς ἀκριβέστατος. * Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς,* τῶν ἐσόπτρων λυθέντων μακάριε,* καθαρῶς ἐποπτεύεις * τὴν ἁγίαν Τριάδα,* ἐντυγχάνων ἀμέσως * ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων σε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε,* Παναγία Παρθένε; * τίς μὴ ἀνυμνήσει σου * τὸν ἀλόχευτον τόκον; * ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς * ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενὴς,* ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἁγνῆς προῆλθεν,* ἀφράστως σαρκωθεὶς,* φύσει Θεὸς ὑπάρχων,* καὶ φύσει γενόμενος ἄν-

θρωπος δι' ἡμᾶς,* οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος,* ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων,* ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. * Αὐτὸν ἱκέτευε,* σεμνὴ Παμμακάριστε,* ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἴσοδος· **Φῶς ἱλαρόν**, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. Ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία, σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνην· καὶ περιθήσεται κόρυθα κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα· ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. Πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν· καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται· καὶ ἐκ πετροβόλου, θυμοῦ πλήρεις, ῥιφήσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως· ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς· καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς, καὶ σύνετε· μάθετε, δικασταὶ περάτων γῆς· ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν· Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον, οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλά, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας. Οἱ δὲ λαοί, ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος β΄.

Ἀσκητικὸν γυμνάσιον * συγκροτήσας ἐπὶ γῆς,* Ὅσιε Σάββα,* τῶν παθῶν τὰς προσβολάς,* ἐν τῇ ῥοῇ τῶν δακρύων σου * πάσας ἀπήμβλυνας. * Κλίμαξ θεία καὶ σεπτή,* εἰς οὐρανοὺς ἀνάγουσα,* τοῖς πᾶσιν ἐγνωρίσθη ὁ θεόληπτος βίος σου. * Εὐσεβείας γὰρ καρποὺς ἐν αὐτῷ ἐνδειξάμενος,* θεραπεύεις δι' αὐτῶν τὰς ἀσθενείας τῶν παθῶν,* τῶν πιστῶς ἐκβοώντων σοι· * Χαίροις τῆς Ἑῴας * ἀστὴρ χρυσαυγέστατος,* καὶ τῶν Μοναζόντων * λαμπαδοῦχε καὶ ποιμήν. * Χαίροις ἀοίδιμε,* τὸ τῆς ἐρήμου κάλλιστον θρέμμα,* καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἀκράδαντον ἔρεισμα. * Χαίροις τῶν πλανωμένων * ὁ μέγας ὁδηγός. * Χαίροις τὸ ἡμέτερον καύχημα,* καὶ τῆς οἰκουμένης φαιδρὸν ἀγαλλίαμα. Ὁ αὐτός.

Τὸν ἐπὶ γῆς Ἄγγελον,* καὶ ἐν οὐρανοῖς ἄνθρωπον Θεοῦ,* τοῦ κόσμου τὴν εὐκοσμίαν,* τὴν τρυφὴν τῶν ἀγαθῶν * καὶ τῶν ἀρετῶν, καὶ Ἀσκητῶν τὸ καύχημα,* Σάββαν τιμήσωμεν· * πεφυτευμένος γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ,* ἐξήνθησε δικαίως,* καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐν ἐρήμῳ,* ἐπλήθυνε τὸ ποίμνιον Χριστοῦ,* τῶν λογικῶν προβάτων * ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ.

Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὅσιε Πάτερ, * ἐκ βρέφους τὴν ἀρετὴν ἐπιμελῶς ἀσκήσας,* ὄργανον γέγονας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· * καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν * τῶν θαυμάτων τὴν ἐνέργειαν,* ἔπεισας τοὺς ἀνθρώπους * καταφρονεῖν τῶν ἡδέων· * νῦν δὲ τῷ θείῳ φωτί,* καθαρώτερον ἐλλαμπόμενος * φώτισον καὶ ἡμῶν τὰς διανοίας,* Σάββα Πατὴρ ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος ὁ αὐτός. Θεοφάνους.

Τῶν ὑπὲρ νοῦν ἀγαθῶν * δεξάμενος ἔρωτα,* πάντα τὰ ἐν κόσμῳ τερπνὰ * ὑπερεῖδες, θεόληπτε· * ἐντεῦθεν γὰρ τῷ καρπῷ οὐχ

ἑάλως,* καθάπερ Ἀδάμ· * τὸν ὄφιν δὲ ἐναποκρουσάμενος * δι' ἐγκρατείας,* ἀγγελικῶς τὸν βίον διήνυσας. * Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς αὐλίζῃ,* ἐπαπολαύων τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς,* Θεὸν ἱλεούμενος ὑπὲρ ἡμῶν,* τῶν πιστῶς ἐκτελούντων,* ἡγιασμένε Σάββα τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις.

Χαίροις,* ἀσκητικῶν ἀληθῶς,* ἀγωνισμάτων τὸ εὐῶδες κειμήλιον· * σταυρὸν γὰρ * ἐπ' ὤμων ἄρας,* καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ * σεαυτὸν παμμάκαρ * ἀναθέμενος,* σαρκὸς * κατεπάτησας * τὸ χαμαίζηλον φρόνημα· * ταῖς ἀρεταῖς δὲ * τὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας,* καὶ πρὸς ἔνθεον * ἀνεπτέρωσας ἔρωτα. * Ὅθεν τὴν παναγίαν σου * κυκλοῦντες πανεύφημε,* λάρνακα Σάββα, τῆς θείας * φιλανθρωπίας αἰτούμεθα * τυχεῖν * ταῖς πρεσβείαις,* καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι,* τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Ἄνθραξ * θεοφεγγής, τῷ πυρὶ * προσομιλήσας Θεοφόρε τοῦ Πνεύματος,* ἐδείχθης * ἐν κόσμῳ Σάββα,* καταλαμπρύνων ψυχὰς * τῶν πιστῶς θεόφρον,* προσιόντων σοι,* πρὸς φῶς * ὁδηγῶν αὐτοὺς * τὸ ἀνέσπερον Ὅσιε,* ἐρημικοὺς δέ,* δροσιζόμενος ἄνωθεν* θείᾳ χάριτι,* κατεμάρανας ἄνθρακας. * Ὅθεν καὶ τὸν τῆς νίκης σοι,* προδήλως δεδώρηται * στέφανον Πάτερ, τῆς θείας * δικαιοσύνης ὁ πρύτανις * Χριστός· * ὃν δυσώπει * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι,* τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Κλίμαξ * οὐρανομήκης σαφῶς,* ἡ πολιτεία σου θεόφρον γεγένηται,* δι' ἧσπερ * πρὸς ὕψος ἤρθης,* καὶ τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ* ὁμιλεῖν παμμάκαρ * κατηξίωσαι,* τὸν νοῦν * ἐλλαμπόμενος,* ταῖς ἐκεῖθεν ἐλλάμψεσι· * μαρμαρυγαῖς δὲ * ταῖς αὐτοῦ φωτιζόμενος,* τὴν ἰσάγγελον * ἐκομίσω φαιδρότητα· * ᾧ καὶ νῦν παριστάμενος,* ἱκέτευε Ὅσιε,* τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν θείαν * καὶ πανσεβάσμιον μνήμην σου,* σὺν σοὶ * παραστῆναι,* καὶ τῷ κόσμῳ δωρηθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη,* τὸν Καθηγητήν σε τιμῶμεν,* Σάββα Πατὴρ ἡμῶν· * διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον,* τὴν ὄντως εὐθεῖαν,* πορεύεσθαι ἔγνωμεν. * Μακάριος εἶ * τῷ Χριστῷ δουλεύσας,* καὶ ἐχθροῦ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν,* Ἀγγέλων συ-

νόμιλε, * Δικαίων ὁμόσκηνε * καὶ Ὁσίων· * μεθ᾽ ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, * ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, * ἡ τὸν Θεὸν ἀφράστως συλλαβοῦσα σαρκί, * Μήτηρ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, * σῶν οἰκετῶν παρακλήσεις δέχου Πανάμωμε· * ἡ πᾶσι χορηγοῦσα * καθαρισμὸν τῶν πταισμάτων, * νῦν τὰς ἡμῶν ἱκεσίας προσδεχομένη, * δυσώπει σωθῆναι πάντας ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄.

Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς, * τῆς ἐρήμου τὸ ἄγονον ἐγεώργησας· * καὶ τοῖς ἐκ βάθους στεναγμοῖς, * εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους ἐκαρποφόρησας· * καὶ γέγονας φωστὴρ * τῇ οἰκουμένῃ, λάμπων τοῖς θαύμασι * Σάββα Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ δι᾽ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸν βίον εὐσεβῶς * ἐπὶ γῆς ἐκτελέσας, * δοχεῖον καθαρὸν * σὺ τοῦ Πνεύματος ὤφθης, * φωτίζων τοὺς ἐν πίστει σοι * προσιόντας μακάριε· * ὅθεν αἴτησαι * τὸν σὸν Δεσπότην, φωτίσαι, * τὰς ψυχὰς ἡμῶν * τῶν ἀνυμνούντων σε, Σάββα * θεόφρον Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μητέρα σε Θεοῦ * ἐπιστάμεθα πάντες, * Παρθένον ἀληθῶς * καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, * οἱ πόθῳ καταφεύγοντες * πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· * σὲ γὰρ ἔχομεν * ἁμαρτωλοὶ προστασίαν· * σὲ κεκτήμεθα * ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, * τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Σταυρὸν τοῦ Κυρίου * ἄρας σοφέ, * καὶ αὐτῷ μέχρι τέλους * ἀκολουθῶν, * τὸν νοῦν οὐχ ὑπέστρεψας * ἐν τῷ κόσμῳ θεόσοφε· * ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις * τὰ πάθη ἐνέκρωσας, * καὶ ναὸν ἡτοίμασας, * σαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· * ὅθεν χαρισμάτων * ἀμοιβὴν ἐκομίσω, * ἰᾶσθαι νοσήματα, * καὶ διώκειν τὰ πνεύματα, * Θεοφόρε μακάριε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι * πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον * ἐν σῇ γαστρὶ, * συλλαβοῦσα ἀφράστως * Μήτηρ Θεοῦ, * τῷ κόσμῳ ἐκύησας,* τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· * καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες * τὸν πάντα συνέχοντα, * τὸν τροφοδότην πάντων,* καὶ πλάστην τῆς κτίσεως. * Ὅθεν δυσωπῶ σε,* Παναγία Παρθένε, * ῥυσθῆναι πταισμάτων μου,* ὅταν μέλλω παρίστασθαι, * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἁγνὴ, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· * καὶ γὰρ δύνασαι * ὅσα θέλεις Πανάμωμε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ ἐπίγεια πάντα * καταλιπὼν, * καὶ ἐν κόσμῳ ὑπάρχων * σωματικῶς, * τῷ πνεύματι γέγονας * τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχος· * τὰ γὰρ παρόντα πάθη * νεκρώσας τοῦ σώματος, * τῆς Τριάδος ἐδείχθης * θεράπων μακάριε. * Ὅθεν καὶ νοσούντων * θεραπεύεις τὰ πάθη, * καὶ λόγῳ τὰ πνεύματα * ἀπελαύνεις τῇ χάριτι * θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλην * καὶ Κιβωτὸν, * τὸ πανάγιον Ὄρος, * τὴν φωταυγῆ * Νεφέλην ὑμνήσωμεν, * τὴν οὐράνιον Κλίμακα, * τὸν λογικὸν Παράδεισον, * τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, * τῆς οἰκουμένης πάσης * τὸ μέγα Κειμήλιον· * ὅτι σωτηρία * ἐν αὐτῇ διεπράχθη * τοῦ κόσμου, καὶ ἄφεσις * τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων· * διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου Ἤχου.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσομεν τῷ Κυρίῳ.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ὁσιακὸν, καὶ ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τὴν γῆν * ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· * δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, *

τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν * εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τὸν πανάριστον ἐν Ἀσκηταῖς Σάβαν * ἔξοχα μέλπω.

Θεοφάνους ποίημα.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. **Ἁρματηλάτην.**

Τῇ φωταυγείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, * Σάββα καταύγασον, * τοὺς εὐσεβεῖς πόθῳ, * ὕμνοις εὐφημοῦντάς σε, * τῶν Ἀσκητῶν τὸ καύχημα, * Μοναζόντων τὸ κλέος, * τὸν τῆς ἐρήμου κοσμήτορα, * τὸν τῆς Παρθενίας Διδάσκαλον.

Ὅλον τὸν πόθον πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας * ἀπὸ νεότητος· * καὶ πρὸς αὐτὸν ἔχων * πᾶσάν σου τὴν ἔφεσιν, * τὰ τῆς σαρκὸς κινήματα * καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, * δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, * Σάββα θεοφόρε πανεύφημε.

Νενικηκὼς τὸν τῷ καρπῷ κρυπτόμενον * ὄφιν ἐπάτησας, * καὶ τοὺς αὐτοῦ βρόχους, * κούφως ὑπερβέβηκας, * θεοσεβείας πτέρυξιν, * ἀνιπτάμενος Πάτερ· * ζωὴν δὲ χαίρων ἐτρύγησας, * ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τοῦ τῆς γνώσεως.

Περιλαμπόμενος φωτὶ τῆς χάριτος, * τὸ πῦρ εἰσέδραμες, * ὥσπερ οἱ τρεῖς Παῖδες, * μείνας ἀκατάφλεκτος, * σὲ τοῦ Θεοῦ φυλάξαντος, * καὶ μηνύσαντος πᾶσι, * τὴν ἐσομένην σου ὕστερον, * Πάτερ προκοπὴν καὶ λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Ἀκατασχέτοις καθ' ἡμῶν ὁ θάνατος * ὁρμαῖς ἐκέχρητο· * ἀλλὰ τῷ σῷ τόκῳ * προσεγγίσας ὤλετο, * καὶ προσβαλὼν κατήργηται, * Θεοτόκε Παρθένε· * ζωὴν γὰρ ὄντως ἀΐδιον, * σεσωματωμένην γεγέννηκας.

Ὠδὴ γ΄. **Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.**

Νοῦν ἡγεμόνα τῶν παθῶν, * πανόλβιε καταστήσας, * βραβευτὴς δικαιοσύνης ἐδείχθης· * τῷ γὰρ κρείττονι σαφῶς * τὸ χεῖρον καθυπέταξας· * ὅθεν ὡς φοίνιξ Πάτερ, * ἐν ταῖς ἐρήμοις ἐξήνθησας.

Ἀκολουθῆσαι διαγνούς, * τοῖς ἴχνεσι τοῦ Δεσπότου, * μετανάστης τῆς πατρίδος ἐγένου· * καὶ τὴν ἔρημον οἰκῶν, * τὸ τρόπαιον ἀνέστησας * κατὰ τῶν ἀντιπάλων, * θείᾳ δυνάμει ῥωννύμενος.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν * παμμάκαρ ὠχυρωμένος, * τὰς ποικίλας τοῦ ἐχθροῦ μεθοδείας * ἐθριάμβευσας σοφέ, * καὶ πᾶσιν ἐφανέρωσας, * καὶ τὴν ὀφρὺν ἐκείνου * τὴν ἐπηρμένην κατέβαλες.

Ἱλαρωτάτῃ σε ψυχῇ, * καὶ προσηνεῖ διαθέσει, * ἀρεταῖς κατα-

κοσμούμενον βλέπων, * ὁ λαμπρότατος φωστὴρ * Εὐθύμιος ἐδέξατο, * φωτιστικῶς θεσπίζων, * τὴν σὴν παμμάκαρ φαιδρότητα.

Θεοτοκίον.

Σωτηριώδους δι' ἡμᾶς * τοῦ Λόγου οἰκονομίας, * φωτεινὴ σὺ Μητροπάρθενε πύλη, * ἐγνωρίσθης ἀληθῶς· * σὺ γὰρ ἡμῖν εἰσήγαγες, * τὴν νοητὴν ἀκτῖνα * τῆς ὑπερθέου Θεότητος.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄ Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τοὺς θορύβους τοῦ βίου * καταλιπών, * τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων * ἀναλαβών, * ὅλον ἀνατέθεικας * σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ σου· * καὶ σαρκὸς δὲ ἔξω * καὶ κόσμου γενόμενος, * τοῦ Ἁγίου ἐγένου * συνόμιλος Πνεύματος· * ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον τοὺς λαοὺς διεγείρων * τὰς πόλεις ἐκένωσας, * καὶ ἐρήμους ἐπόλισας, * θεοφόρε Πατὴρ ἡμῶν. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε * τὴν ταπεινήν, * ἀπὸ βρέφους μολύνας * ὁ μιαρός, * καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν * ἐμαυτὸν κατεῤῥύπωσα, * καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, * ἢ ποῦ καταφεύξομαι, * ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα * πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. * Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος! * Διὰ τοῦτο ἱκέτης, * πρὸς σὲ τὴν Πανάχραντον * νῦν προστρέχω καὶ δέομαι * ὁμολογῶν σοι τό Ἥμαρτον. * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· * εἰς σὲ γὰρ πάσας Παρθένε * τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς, Κύριε.

Τὴν τῆς ψυχῆς * ἀνακαθαίρων κατάστασιν, * καὶ πλατύνων * θείοις θεωρήμασι, * χωρητικὴν αὐτὴν ἀληθῶς * θείων χαρισμάτων * εἰργάσω θεομακάριστε· * ἀφῇ δὲ τῶν χειρῶν σου, * ἀσθενοῦντας ἴασω, * μιμητὴς τοῦ Δεσπότου γενόμενος.

Ὁ κατὰ σοῦ, * Πάτερ, δεινῶς θρασυνόμενος * κατεπόθη, * ὡς Δαθὰν ὁ δείλαιος, * ὡς Ἀβειρὼν ἐξαφανισθείς· * σὲ γὰρ ἀοράτως ἡ θεία χάρις ἐφύλαττε, * πολλῶν προνοουμένη * διὰ σοῦ σωζομένων, * καὶ τοῖς σοῖς ἑπομένων διδάγμασι.

Νόμῳ Θεοῦ * παιδαγωγήσας θεσπέσιε, * τὰς αἰσθήσεις, * πρὸς τὴν κατανόησιν * τῶν ἀσωμάτων καὶ νοητῶν, * σοῦ ἐπιτηδείαν * κατέστησας τὴν διάνοιαν, * προβαίνων ἀνενδότως, * ἀπὸ δόξης εἰς δόξαν, * ἐκ δυνάμεως, Πάτερ, εἰς δύναμιν.

Εὐεργετεῖν * τοὺς ὁμοφύλους προθέμενος, * ἐν ἐρήμῳ * πόλεις ᾠκοδόμησας * θεοπρεπεῖς καὶ ψυχωφελεῖς, * καὶ ἐν γῇ διψώσῃ * πηγὰς ὑδάτων ἐξήγαγες· * καὶ ὄμβρους οὐρανόθεν, * παραδόξως θεόῤῥουν, * ἐν ἀνύδροις χωρίοις κατήγαγες.

Θεοτοκίον.

Νεοθαλὴς * ἀθανασίας Παράδεισος, * καὶ ὡραῖος * ὄντως ἀναδέδειξαι * ξύλον ζωῆς, ἐν σοὶ φυτευθὲν * θεαρχικωτάτως, κυοφοροῦσα καὶ τίκτουσα, * τὸ πᾶσιν ἀποστάζον * ζωηφόρους ἐλπίδας,* τοῖς πιστῶς Θεοτόκον φρονοῦσί σε.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἀκλινεῖ διανοίᾳ, * πρὸς τὸν σὸν ποθούμενον ἀνατεινόμενος, * παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν * τῶν μεγίστων θαυμάτων τὴν ἄφθονον,* ἐκομίσω Πάτερ, * καὶ τοὺς πιστῶς προσερχομένους * συμπαθῶς ἐθεράπευσας Ὅσιε.

Σαρκικῶν βαρημάτων * ὄγκον ἀποθέμενος, * σκεῦος θεότευκτον * ἐκλογῆς ἐγένου * τοῦ Ἁγίου, θεσπέσιε, Πνεύματος,* ἀποχῇ βρωμάτων, * καὶ προσευχῇ καὶ καρτερίᾳ, * καὶ ταπεινοφροσύνῃ κοσμούμενος.

Κῆρυξ θείων δογμάτων * μεγαλοφωνότατος * κεχειροτόνησαι· * τῶν Συνόδων Πάτερ, * τῶν ἁγίων συνήγορος γέγονας, * Βασιλεῖς σοφίζων, * οἷς ἐμφανῶς, χάριτι θείᾳ * τειχιζόμενος ὤφθης, μακάριε.

Ἡ θεόθεν δοθεῖσα * χάρις σοι θεόπνευστε * διαβεβόηται· * διεδόθη πᾶσιν,* εἰς τὰ τῆς οἰκουμένης ἀκρότατα,* ἐναργεῖς ποιοῦσα * θεοπρεπῶς τὰς ἀποδείξεις, * τῶν θαυμάτων τὴν θείαν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Τῶν πιστῶν ἡ προστάτις, * τεῖχος ἀκατάλυτον * τῶν εὐφημούντων σε, * ἡ παντὶ τῷ γένει * τῶν ἀνθρώπων φανεῖσα σωτήριος, ὡς Θεὸν τεκοῦσα, * σωματικῶς ἐπιφανέντα, * τὴν ψυχήν μου διάσωσον Πάναγνε.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἀγάπην πρὸς τὸν Θεόν, * καὶ τὸν πλησίον κτησάμενος, * τοῦ Νόμου καὶ Προφητῶν * πληροῖς τὸ κεφάλαιον· * τὴν γὰρ ὑπερέχουσαν, * πασῶν ἀσυγκρίτως, * ἀρετὴν Πάτερ κατώρθωσας.

Ἰσάγγελον ἐπὶ γῆς, * σὺ πολιτείαν διήνυσας· * ἰσάγγελον δὲ τιμήν, * Χριστός σοι δεδώρηται, * Ἁγίων τὰ τάγματα * συνοδοιποροῦντα * τῇ ψυχῇ σου παρασχόμενος.

Σοφίας γόνος ὀφθείς,* ἀρχὴν σοφίας ἐπόθησας * τὸν φόβον τὸν τοῦ Θεοῦ· * ᾧ καὶ στοιχειούμενος, * πρὸς τὴν τελειότητα * τὴν ἐνδεχομένην * τοῖς ἀνθρώποις Πάτερ ἔφθασας.

Θεοτοκίον.

Σωτῆρα καὶ Λυτρωτήν, * Θεὸν τῶν ὅλων καὶ Κύριον, * τεκοῦσα διὰ σαρκός, * ἡμῖν ὁμιλήσαντα, διάσωσον Πάναγνε, * τοὺς προσκαλουμένους * ἐκ κινδύνων σὲ τὴν Δέσποιναν.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὡς ἀπὸ βρέφους τῷ Θεῷ * θυσία ἄμωμος, * προσενεχθεὶς δι' ἀρετῆς, * Σάββα μακάριε, * τῷ σὲ πρὶν γεννηθῆναι ἐπισταμένῳ, * ἐχρημάτισας Ὁσίων * ἐγκαλλώπισμα, * πολιστής τε τῆς ἐρήμου * ἀξιέπαινος. * Διὸ κράζω σοι· * Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

Ὁ Οἶκος. Συμεών.

Σοφίας ὑπάρχων βλάστημα, * Σάββα Ὅσιε, * παιδιόθεν ἐπόθησας * Σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον· * ἣ συνοικήσασά σοι, * ἀπὸ γῆς σε ἐχώρισε, * καὶ πρὸς ὕψος ἀνήγαγεν, * ἐξ ἀΰλων ἀνθέων πλέξασα στέφανον, * καὶ τῇ σῇ ἐπιθεῖσα * ἡγιασμένῃ κάρᾳ θεόῤῥον· * ᾧπερ κεκοσμημένος * ἐξιλέωσαι τὸ Θεῖον, * τοῦ δοθῆναί μοι σοφίαν λόγου ἐπαξίως, * ὅπως ἀνυμνήσω τὴν ἁγίαν σου κοίμησιν, * ἣν ἐδόξασε Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. * Διὸ καὶ ἡμεῖς κράζομέν σοι· * Χαίροις Πάτερ ἀοίδιμε.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἡγιασμένου.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὄπισθεν τοῦ Θεοῦ κολλῶν πάλαι,
Ἔμπροσθεν αὐτοῦ νῦν παρίσταται Σάβας.
Θεσπεσίοιο πόλου πέμπτῃ Σάβας ἐντὸς ἐστήχθη.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἀπέθου τὰ πρόσκαιρα, * τῶν αἰωνίων διαμειβόμενος· * σὺν Ἀγγέλοις χορεύεις, * ὡς τῶν Ἀγγέλων πολιτευσάμενος * τὴν πολιτείαν, * μεθ' ὧν καὶ συνέψαλλες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Βοᾷ χαριστήρια, * ἡ σὴ μεγίστη Λαύρα καὶ πάντιμος, * οἰκιστήν σε καὶ Κτίστην, * καὶ πολιοῦχον προβαλλομένη σοφέ, * καὶ καυχωμένη * κραυγάζει πρὸς Κύριον· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀπαύστως ἱκέτευε, * Σάββα θεόῤῥον ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου· * ἐκτενῶς τε δυσώπει, * τοὺς σοὺς καμάτους διαιωνίζειν ἀεί, * καρποφοροῦντας * τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νυμφῶνα πανάχραντον, * τῆς ὑπὲρ λόγον Λόγου σαρκώσεως,* καὶ Παστάδα καὶ Θρόνον, * ὀρθὰ φρονοῦντες σὲ ὀνομάζομεν, * καὶ

γεγηθότες * τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ἐν εὐφροσύνῃ Ὅσιε, * τῶν Ἁγίων τὰ τάγματα, * τῆς καθαρωτάτης * σου ψυχῆς προτρέχουσιν, * εἰς τόπον ἀνέσεως, * εἰς φωτεινὰ σκηνώματα, * ἔνθα τῶν Ἁγίων * οἱ χοροὶ ποδηγοῦντες· * μεθ' ὧν νῦν ἀναμέλπεις· * Ἱερεῖς εὐλογεῖτε * λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξένα τὰ σὰ θαυμάσια· * τοὺς γὰρ θῆρας ἡμέρωσας, * προκατηρεμίσας * τῶν παθῶν τὰ κύματα· * προλέγεις τὰ μέλλοντα, * προφητικῷ χαρίσματι· * στίφη τῶν δαιμόνων * φυγαδεύων ἐλαύνεις, * ἐντόνοις ἀγρυπνίαις * προσευχαῖς καὶ νηστείαις, * Σταυροῦ τε τῇ ἀμάχῳ * δυνάμει Θεοφόρε.

Ὁ Μωϋσῇ τὸ πρότερον, * ἀπὸ στύλου * φθεγγόμενος, * στύλον ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανοὺς ὁλόφωτον * ἐκτείνας σοι ἔδειξεν· * ἔνθα καὶ νῦν κατάκειται * τὸ καρτερικόν σου * καὶ πολύαθλον σῶμα· * ᾧ πίστει παρεστῶτες, * εὐσεβῶς μελῳδοῦμεν· * Λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χαρμονικῶς ἡ μνήμη σου * ἐκτελεῖται πανεύφημε· * τὴν χαροποιὸν γὰρ * ἀρετὴν ἐνδέδυσαι, * τὸ ὄντως ἱμάτιον * τοῦ σωτηρίου καὶ καθαρὸν, * καὶ φωτοειδῆ * τῆς εὐφροσύνης χιτῶνα· * ᾧ νῦν ὡραϊσμένος * μελῳδεῖς ἀνενδότως· * Λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως τέτοκας, * καὶ Παρθένος διέμεινας, * καὶ τῷ ξένῳ τόκῳ * σου συνῆψας ἅπαντα * τὸν χρόνιον πόλεμον, * καὶ τὴν μακρὰν διάστασιν * λύσασα, Χριστὸν * τὸν τῆς εἰρήνης δοτῆρα * βαστάζουσα ἐν κόλποις· * ὃν πιστῶς εὐλογοῦντες, * σὲ πόθῳ ἀνυμνοῦμεν, * τὴν μόνην Θεοτόκον.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Μυρίζει σου ἡ θήκη πνευματικὴν * εὐωδίαν, πλουσίως * εὐφραίνουσα * τοὺς σοὺς υἱοὺς, * σὲ περιεστῶτας εἰλικρινῶς, * ἐνθυμουμένους Ὅσιε, * τὴν Ἀγγελικήν σου διαγωγὴν, * καὶ τὴν σοὶ δεδομένην * λαμπρότητα καὶ δόξαν, * καὶ τὴν ἀΐδιον τερπνότητα.

Ἐῤῥάγη ἐν ἐρήμῳ ὕδωρ καὶ γῆ, * ἡ διψῶσα εἰς ἕλη * ἐγένετο, * ταῖς προσευχαῖς * μετασκευασθεῖσα Πάτερ, ταῖς σαῖς· * ἀσκητικαὶ γὰρ φάλαγγες * ταύτην κατοικοῦσι ποταμηδόν· * ἡ χώρα Ἰορδάνου * ἐξήνθησεν ὡς κρίνον, * ἀρδευομένη τοῖς σοῖς δάκρυσι.

Λαμπρότης τῶν Ἁγίων ἐν οὐρανοῖς, * ὡς δικαίῳ σοι Πάτερ * ἀνέτειλε· * τὸν γὰρ Χριστὸν, τὴν δικαιοσύνην τὴν ἀληθῆ, * πε-

ριφανῶς ἠγάπησας· * οὗ τὴν πολιτείαν,* ἰχνηλατῶν,* τὴν τούτου ζωηφόρον, * παμμάκαρ ἐμιμήσω, * ὡς δυνατόν σοι ἁγιότητα.

Πλουσίως Θεοφόρε λάμπων φωτὶ, * καὶ χορείας Ἀγγέλων * θεώμενος φωτοειδεῖς, * περιπολεούσας τὸ τρισσὸν φῶς, * καὶ δεχομένας χάριτι, * τὰς τῆς θεοπτείας ἐπιβολὰς, * μὴ παύσῃ ἱκετεύων, * ἀφέσεως πταισμάτων * ἀξιωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Ὠράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, * ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα * ἐν σώματι, * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, * ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, * πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· * ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων * ἐπέκεινα νοοῦμεν, * εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τὴν ἔρημον ἐπόλισας * τρόποις ἐν φιλοσόφοις, * Πατέρων τὸ ἀγλάϊσμα,* Σάββα Πάτερ θεόφρον,* καὶ ταύτην ἀπετέλεσας * νοητὸν Παράδεισον,* κομῶσαν ἄνθεσι θείοις,* μονοτρόπων τῷ πλήθει, * τῶν ἀξίως τελούντων * τὴν σὴν σεβάσμιον μνήμην·

Ἕτερον. Φῶς ἀναλλοίωτον Λόγε.

Ἡ ἔρημος εὐφραινέσθω, * καὶ ἐξανθείτω ὡς κρίνον, * ὅτι ἐπλήθυνας ταύτης * τὰ τέκνα Σάββα θεόφρον· ἡ χώρα τοῦ Ἰορδάνου * ἀγαλλιάσθω νῦν χαρμοσύνως, ἐν τῇ θείᾳ σου μνήμῃ.

Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε Πύργε, * καὶ δωδεκάτειχε Πόλις, * ἡλιοστάλακτε Θρόνε, * Καθέδρα τοῦ Βασιλέως, * ἀκατανόητον θαῦμα! * πῶς γαλουχεῖς τὸν Δεσπότην;

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ ὑπερόπτης τῶν κάτω * καὶ παρεπίδημος, * ὁ ἐραστὴς τῶν ἄνω * καὶ ἐρημοπολίτης,* Σάββας ὁ θεόφρων,* πάντας ἡμᾶς * ἑορτάσαι προτρέπεται, * τῆς πρὸς Θεὸν ἐκδημίας αὐτοῦ πιστῶς,* τὴν ἡμέραν τὴν σεβάσμιον.

Δίς.

Ἔξω σαρκὸς καὶ τοῦ κόσμου, * ταῖς ἀρεταῖς γεγονὼς, * καὶ δι' αὐτῶν δοξάσας * ἐπὶ γῆς διὰ βίου, * τὸν Κύριον τῆς δόξης, * Πάτερ σοφὲ, * κατ' ἀξίαν δεδόξασαι, * καὶ ἰαμάτων ἐδείχθης θεία πηγὴ, * παρ' αὐτοῦ Σάββα θεόληπτε.

Μέτριος ἄκακος πρᾶος,* ἁπλοῦς ἡσύχιος, * ὡς χρηματίσας Πάτερ, * ὑπὲρ ἄνθρωπον ὄντως, * καὶ ἄϋλος ἐν ὕλῃ, * οἶκος Θεοῦ * καθωράθης πανάξιος, * τὰς ἐξ αὐτοῦ προϊούσας σοι δωρεὰς, * συμπαθῶς διαπορθμεύων ἡμῖν.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ.

Ὅσιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν * ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· * δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, * εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας * τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, * εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικά· καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος Ὠδὴ γʹ. καὶ ϛʹ.

ΤΗ ϛʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Ἱστῶμεν Στίχους δʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γʹ.

Ἦχος γʹ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μύρῳ θείῳ σε ἔχρισε, * θεία χάρις τοῦ Πνεύματος, * Μύρων προεδρεύσαντα, * καὶ μυρίσαντα * ταῖς ἀρεταῖς, ἱερώτατε, * τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, * ἡδυπνόοις τε εὐχαῖς * τὰ δυσώδη διώκοντα * πάθη πάντοτε· * διὰ τοῦτό σε πίστει εὐφημοῦμεν, * καὶ τελοῦμέν σου τὴν μνήμην * τὴν παναγίαν Νικόλαε.

Δίς.

Ὡς λαμπτῆρά σε ἄδυτον, * ὡς φωστῆρα παγκόσμιον, * ἐν τῷ στερεώματι * αναλάμψαντα * τῆς Ἐκκλησίας Νικόλαε, * καὶ κόσμον φωτίζοντα, * καὶ κινδύνων χαλεπῶν * τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνοντα, * καὶ ἐξαίροντα * ἀθείας χειμῶνα, * καὶ γαλήνην * ἐργαζόμενον βαθεῖαν, * χρεωστικῶς μακαρίζομεν.

Καὶ παρὼν καὶ φαινόμενος * ἐν ὀνείροις Νικόλαε, * τοὺς ἀδίκως μέλλοντας * θνήσκειν ἔσωσας, * ὡς συμπαθὴς ὡς φιλάγαθος, * ὡς ῥύστης θερμότατος, * ὡς προστάτης ἀληθὴς, * τῶν πιστῶς ἐξαιτούντων σου * τὴν ἀντίληψιν, * Ἱερώτατε Πάτερ, * τῶν Ἀγγέλων * συμπολῖτα, Ἀποστόλων * καὶ Προφητῶν ἰσοστάσιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ.

Κληρονόμε Θεοῦ, * συγκληρονόμε Χριστοῦ, * λειτουργὲ Κυρίου, * Ἅγιε Νικόλαε, * κατὰ τὸ ὄνομά σου * οὕτω καὶ ἡ πολιτεία σου· *

συνεξέλαμψε γὰρ * τῇ πολιᾷ ἡ σύνεσις· * ἐμαρτύρει τὸ φαιδρὸν τοῦ προσώπου σου * τῆς ψυχῆς τὸ ἀνεξίκακον· * ἐβεβαίου τὴν πραότητα * τοῦ λόγου τὸ ἥσυχον· * ἡ ζωή σου ἔνδοξος * καὶ ἡ κοίμησις μετὰ Ἁγίων. * Πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά, Ἦχος πλ. β΄.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Νικόλαε μακάριε, * προσπίπτοντά με οἴκτειρον * δέομαί σου, * καὶ τὰ ὄμματα σοφέ, * φώτισον τῆς ψυχῆς μου, * ἵνα καθαρῶς βλέψω * τὸν Φωτοδότην καὶ Οἰκτίρμονα.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Ἐχθρῶν ἐπιζητούντων με * κακοποιῆσαι, Ἅγιε * ἐξελοῦ με, * παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν * ὡς ἔχων Ἱεράρχα, * Νικόλαε παμμάκαρ, * καὶ ἐξ ἀνδρῶν αἱμάτων σῶσόν με.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Λιμένα σε ἀχείμαστον, * καὶ τεῖχος ἀπροσμάχητον, * Ἱεράρχα, * σὲ κεκτήμεθα πιστοί, * καὶ πύργον ἀσφαλείας, * καὶ θύραν μετανοίας, * καὶ ὁδηγὸν καὶ πρόμαχον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ζηλώσας ὁ ἀντίδικος, * τὴν ποίμνην σου Πανάχραντε * καθ' ἑκάστην * ἐκζητεῖ ὁ πονηρὸς * κατάβρωμα ποιῆσαι· * ἀλλὰ σὺ Θεοτόκε, * τῆς τούτου βλάβης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Κανόνα πίστεως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α΄. Στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε, * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Μύροις, * παροικήσας αἰσθητῶς, * μύρον ἀληθῶς ἀνεδείχθης, * μύρῳ χρισθεὶς νοητῷ, * Ἅγιε Νικόλαε, * Ἀρχιεράρχα Χριστοῦ· * καὶ μυρίζεις τὰ πρόσωπα * τῶν πίστει καὶ πόθῳ, * σοῦ τὴν πανασοίδιμον * μνήμην τελούντων ἀεί, * λύων * συμφορῶν καὶ κινδύνων * τούτους, καὶ τῶν θλίψεων Πάτερ, * ἐν ταῖς πρὸς τὸν Κύριον πρεσβείαις σου.

Νίκη, * φερωνύμως, τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἀνεδείχθης, * ἐν πειρασμοῖς κραταιά, * Ἅγιε Νικόλαε, * θεράπων ὄντως Χριστοῦ· * πανταχοῦ γὰρ καλούμενος, * ὀξέως προφθάνεις, * πόθῳ τοὺς προστρέ-

χοντας * ὑπὸ τὴν σκέπην σου· * σὺ γὰρ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρα, * πίστει ὀπτανόμενος, σώζεις * ἐκ τῶν πειρασμῶν καὶ περιστάσεων.

Ὤφθης, * Κωνσταντίνῳ Βασιλεῖ, * σὺν τῷ Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, * καὶ τούτους φόβῳ βαλὼν, * οὕτως αὐτοῖς εἴρηκας· * Λύσατε δὴ ἐν σπουδῇ * τῆς εἰρκτῆς οὓς κατέχετε, * δεσμίους ἀδίκως, * ἀθώους τυγχάνοντας, * τῆς παρανόμου σφαγῆς· * ὅμως, ἀλλ' ἐὰν παρακούσῃς, * ἔντευξιν ποιήσομαι Ἄναξ, κατὰ σοῦ πρὸς Κύριον δεόμενος.

Μέγας, * ἀντιλήπτωρ καὶ θερμὸς, * τοῖς ἐν τοῖς κινδύνοις τελοῦσιν * ὑπάρχεις ἔνδοξε, * Ἅγιε Νικόλαε, * ἱεροκήρυξ Χριστοῦ, * τοῖς ἐν γῇ καὶ τοῖς πλέουσι, * τοῖς πόῤῥω καὶ πέλας, * οἷα συμπαθέστατος, * καὶ πρεσβευτὴς κραταιός· * ὅθεν συνελθόντες βοωμεν· * Πρέσβευε πρὸς Κύριον, ὅπως * πάσης λυτρωθῶμεν περιστάσεως.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ποίοις εὐφημιῶν.

Ποίοις * εὐφημιῶν στέμμασιν, * ἀναδήσωμεν τὸν Ἱεράρχην; * τὸν σαρκὶ ἐν Μύροις ὑπάρχοντα, * καὶ πνευματικῶς πᾶσι προφθάνοντα, * τοῖς εἰλικρινῶς αὐτὸν ποθοῦσι· * τὸ πάντων * τῶν θλιβομένων παραμύθιον, * καὶ πάντων * τῶν ἐν κινδύνοις καταφύγιον· * τῆς εὐσεβείας τὸν πύργον, * τῶν πιστῶν τὸν πρόμαχον· * τὸν δι' οὗ * ὀφρὺν δυσμενῶν, * Χριστὸς καταβέβληκεν, * ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις * μελῳδικοῖς ᾄσμασιν, * ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; * τὸν τῆς εὐσεβείας ὑπέρμαχον· * τὸν τῆς Ἐκκλησίας πρωτοστάτην· * τὸν μέγαν προασπιστὴν τε καὶ διδάσκαλον· * τὸν πάντας * τοὺς κακοδόξους καταισχύνοντα· * τὸν ὀλετῆρα Ἀρείου, * καὶ θερμὸν ἀντίμαχον· * τὸν δι' οὗ * τὴν τούτου ὀφρὺν, * Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις * προφητικοῖς ᾄσμασιν * ἐπαινέσωμεν τὸν Ἱεράρχην; * τὸν τὰ πόῤῥω ὄντα προβλέποντα, * καὶ τὰ διεστῶτα ὡς παρόντα προθεσπίζοντα· τὸν πᾶσαν * τὴν οἰκουμένην περιθέοντα, * καὶ πάντας * ἀδικουμένους ἐκλυτρούμενον· * τὸν ἐν ὀνείροις ὀφθέντα * Βασιλεῖ θεόφρονι, * καὶ τοὺς πρὶν * δεσμίους, σφαγῆς * ἀδίκου ῥυσάμενον, * τὸν πλουτοῦντα τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ.

Ἱεραρχῶν τὴν καλλονὴν, * καὶ τῶν Πατέρων κλέος, * τὴν βρύσιν τῶν θαυμάτων, * καὶ τῶν πιστῶν * ἀντιλήπτορα μέγιστον, * συνελθόντες ὦ φιλέορτοι, * ᾀσματικοῖς ἐγκωμίοις ὑμνήσωμεν λέγοντες· * Χαίροις ὁ τῶν Μυρέων * φρουρὸς, καὶ πρόεδρος

σεπτός, * καὶ στύλος ἀπερίτρεπτος. * Χαίροις φωστὴρ * παμφαέστατε, * ὁ τὰ τοῦ κόσμου πέρατα * διαλάμπων τοῖς θαύμασι. * Χαίροις * τῶν θλιβομένων ἡ θεία χαρμοσύνη, * καὶ ἀδικουμένων θερμότατος προστάτης. * Καὶ νῦν παμμάκαρ Νικόλαε,* μὴ παύσῃ πρεσβεύων Χριστῷ τῷ Θεῷ, * ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἀεί, * τὴν χαρμόσυνον * καὶ πανέορτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· * ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, * ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν· * Φάτνη δὲ ὑποδέχου, * τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα * τῆς ἀλόγου πράξεως * ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες * μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· * καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, * χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, * τῷ βασιλεῖ προσάξατε· * ὅτι ὤφθη Κύριος * ἐκ Παρθένου Μητρός· * ὅνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς, * ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, * καὶ προσεφθέγξατο * τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· * Πῶς ἐνεσπάρης μοι; * ἢ πῶς μοι ἐνεφύης * ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος. **Φῶς ἱλαρόν**, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Μνήμη δικαίου μετ᾽ ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὗρε σοφίαν· καὶ θνητός, ὃς εἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χουσίου καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δέ ἐστι λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀντιτάσσεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρόν· εὔγνωστός ἐστι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτήν· πᾶν δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ὦ τέκνα, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ· καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες, εὑρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου· οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶ-

σιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε Πνεύματος.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκου ἐξολεῖται. Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἐπίστανται χάριτας, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταστρέφεται. Ζυγοὶ δόλιοι, βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίου· στάθμιον δὲ δίκαιον, δεκτὸν αὐτῷ. Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· στόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν. Τελειότης εὐθέων ὁδηγήσει αὐτοὺς, καὶ ὑποσκελισμὸς ἀθετούντων προνομεύσει αὐτούς. Οὐκ ὠφελήσει ὑπάρχοντα ἐν ἡμέρᾳ θυμοῦ, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἀπὸ θανάτου. Ἀποθανὼν δίκαιος, ἔλιπε μετάμελον· πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια. Δικαιοσύνη ἀμώμου ὀρθοτομεῖ ὁδούς· ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ. Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύσεται αὐτοὺς, τῇ δὲ ἀβουλίᾳ ἁλίσκονται παράνομοι. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου, οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· τὸ δὲ καύχημα τῶν ἀσεβῶν ὄλλυται. Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει· ἀντ' αὐτοῦ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής. Ἐν στόματι ἀσεβῶν, παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων, εὔοδος. Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων κατώρθωται πόλις, καὶ ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβῶν ἀγαλλίαμα. Ἐν εὐλογίᾳ εὐθέων ὑψωθήσεται πόλις· στόματι δὲ ἀσεβῶν κατασκαφήσεται. Μυκτηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν· ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιος, ἐὰν φθάσῃ τελευτῆσαι, ἐν ἀναπαύσει ἔσται. Γῆρας γὰρ τίμιον οὐ τὸ πολυχρόνιον, οὐδὲ ἀριθμῷ ἐτῶν μεμέτρηται. Πολιὰ δέ ἐστι, φρόνησις ἀνθρώποις, καὶ ἡλικία γήρως, βίος ἀκηλίδωτος. Εὐάρεστος Θεῷ γενόμενος, ἠγαπήθη· καὶ ζῶν μεταξὺ ἁμαρτωλῶν, μετετέθη. Ἡρπάγη, μὴ κακία ἀλλάξῃ σύνεσιν αὐτοῦ, ἢ δόλος ἀπατήσῃ ψυχὴν αὐτοῦ. Βασκανία γὰρ φαυλότητος ἀμαυροῖ τὰ καλὰ, καὶ ῥεμβασμὸς ἐπιθυμίας μεταλλεύει νοῦν ἄκακον. Τελειωθεὶς ἐν ὀλίγῳ, ἐπλήρωσε χρόνους μακρούς· ἀρεστὴ γὰρ ἦν Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ· διὰ τοῦτο ἔσπευσεν ἐκ μέσου πονηρίας· Οἱ δὲ λαοὶ, ἰδόντες καὶ μὴ νοήσαντες, μηδὲ θέντες ἐπὶ διανοίᾳ τὸ τοιοῦτον· Ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Εἰς τὴν Λιτὴν, ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος αʹ.

Ἐνατενίσας ἀκλινῶς * τῷ ὕψει τῆς γνώσεως,* καὶ κατοπτεύσας ἀδήλως σοφίας τὸν βυθὸν,* ταῖς διδαχαῖς * κόσμον κατεπλούτισας, Πάτερ. * Ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ Χριστὸν δυσώπει * Ἱεράρχα Νικόλαε.

Ὁ αὐτός.

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ * καὶ πιστὲ θεράπον, * καὶ οἰκονόμε τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, * καὶ ἄνερ ἐπιθυμιῶν τῶν τοῦ Πνεύματος, * στήλη τε ἔμψυχε, * καὶ ἔμπνους εἰκών· * ὡς θεῖον γὰρ θησαυρόν σε * ἡ τῶν Μυρέων Ἐκκλησία, * ἀγαμένη προσήκατο, * καὶ πρεσβευτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος βʹ.

Κανόνα πίστεως, * καὶ εἰκόνα πραότητος, * ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου * Χριστὸς ὁ Θεός, * Ἱεράρχα Νικόλαε· * ἐν γὰρ τοῖς Μύροις μυρίζων, * διαλάμπεις φαιδρῶς * τοῖς θείοις σου κατορθώμασιν, * ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστάτα· * διὸ * ἱκετεύων μὴ παύσῃ * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλαε, * ἡ μυροθήκη τῶν λειψάνων σου, * τὰ Μύρα πολιουχεῖ· * διὸ καὶ δεσμίους * ἀκρίτως κατακριθέντας, * ἐν ὀνείρῳ Βασιλεῖ * τῇ ὀπτασίᾳ σου φανείς, * ἠλευθέρωσας θανάτου, * δεσμῶν καὶ φυλακῆς. * Ἀλλὰ καὶ νῦν, ὡς τότε, καὶ ἀεί, * δι' ὀπτασίας σου φάνηθι, * πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Πάτερ Νικόλαε, * εἰ καὶ τὰ Μύρα σιωπᾷ, * ἀλλ' ὁ κόσμος ὅλος * ὁ ὑπὸ σοῦ φωτισθείς, * καὶ ἡ τοῦ μύρου εὐωδία, * καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, * ἀνακράζει * εὐφήμοις ὑμνῳδίαις, * καὶ οἱ σωθέντες διὰ σοῦ κατάκριτοι. * Σὺν τοῖς ἐν Μύροις καὶ ἡμεῖς * μέλποντες βοῶμεν· * Πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δʹ.

Πάτερ Νικόλαε, * τοῦ Παναγίου Πνεύματος * μυροθήκη ὑπάρχων, * ὡς ἔαρ μυρίζει εὐφρόσυνον, * τῶν θείων ἀρωμάτων Χριστοῦ· * τῶν Ἀποστόλων γὰρ μιμητὴς γενόμενος, * τὴν οἰκουμένην περιπολεύεις, * διὰ τῶν λόγων τῶν θαυμάτων σου. * Ὅθεν καὶ τοῖς πόῤῥω ὡς ἐγγύς, * δι' ὀνείρων ὀπτανόμενος, * ἐκ θανάτου λυτροῦσαι * τοὺς ἀδίκῳ ψήφῳ θνήσκειν μέλλοντας, * διασώζων παραδόξως, * ἐκ κινδύνων πολλῶν * τοὺς ἐπικαλουμένους σε. * Διὸ καὶ ἡμᾶς, * τῶν ἐπεμβαινόντων δυσχερῶν * ἐλευθέρωσον, σαῖς πρεσβείαις, * τοὺς ἀεὶ ἀνευφημοῦντάς σε.

Ἦχος πλ. βʹ.

Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· * εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· * σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· * σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας, * καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. * Διὸ * πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέῳκται· * εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, * καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, * Ἅγιε Νικόλαε.

Ἦχος πλ. δ'.

Εἰς αἶνον ἔδραμες * τοῦ Κυρίου Νικόλαε, * ἐν τῇ πρoσκαίρῳ ζωῇ· * καὶ αὐτός σε ἐδόξασεν,* ἐν τῇ ἐπουρανίῳ καὶ ὄντως ζωῇ. * Διὸ * παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτὸν,* ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου,* Ὅσιε Πάτερ,* ὁ καρπὸς ἐφαίδρυνε * τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· * τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἄμετρόν σου ταπείνωσιν,* τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; * τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἱλαρότητα; * θλιβομένων τὸ συμπαθές; * πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας,* Ἱεράρχα Νικόλαε. * Καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον * ἀναδησάμενος στέφανον,* πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου· * εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· * τὸ σπήλαιον δεχέσθω· * ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· * ἡ σκιὰ παρέδραμε· * καὶ Θεὸς ἀνθρώποις * ἐκ Παρθένου πεφανέρωται,* μορφωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς * καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. * Διὸ * Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὔᾳ κράζοντες· * Ἐπὶ γῆς * εὐδοκία ἐπεφάνη * σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. α'.

Χαίροις * ἀσκητικῶν.

Χαίροις * ἡ ἱερὰ κεφαλή· * τὸ καθαρὸν τῶν ἀρετῶν καταγώγιον· * ὁ θεῖος * τῆς θειοτάτης * ἱερωσύνης κανών· * ὁ Ποιμὴν ὁ μέγας ὁ φανώτατος· * πυρσὸς * ὁ τῆς νίκης * ἐπιφερόμενος ὄνομα· * ὁ δεομένοις * συμπαθῶς ἐπικλώμενος· * ὁ καμπτόμενος * ἀσθενῶν ταῖς δεήσεσι· * ῥύστης ὁ ἑτοιμότατος· * φρουρὸς ὁ σωτήριος * πᾶσι τοῖς πίστει τελοῦσι * τὴν πανασίδιμον μνήμην σου. * Χριστὸν * καταπέμψαι * παμμακάριστε δυσώπει,* τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Χαίροις * ὁ ἱερώτατος νοῦς· * τὸ τῆς Τριάδος καθαρὸν ἐνδιαίτημα· * ὁ στύλος * τῆς Ἐκκλησίας· * ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός· * καταπονουμένων * ἡ βοήθεια· * ἀστὴρ,* ὁ ταῖς λάμψεσιν * εὐπροσδέκτων δεήσεων * διασκεδάζων,* πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων * σκότος πάντοτε,* Ἱεράρχα Νικόλαε· * ὅρμος ὁ γαληνότατος,* ἐν ᾧ καταφεύγοντες * οἱ τρικυμίαις τοῦ βίου * περιστατούμενοι σώζονται. * Χριστὸν * ἐκδυσώπει,* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Χαίροις * ὁ ζήλου θείου πλησθεὶς,* ἀπαγωγῆς τε πονηρᾶς λυτρωσάμενος,* ἀδίκως * μέλλοντας θνήσκειν,* ἐπιστασίᾳ φρικτῇ, *

καὶ ταῖς δι ὀνείρων * προσφοιτήσεσι. * Πηγὴ * ἡ πηγάζουσα * ἐν τοῖς Μύροις Νικόλαε,* μύρα πλουσίως,* καὶ ψυχὰς καταρδεύουσα,* τὰ δυσώδη τε * τῶν παθῶν ἀπελαύνουσα· * μάχαιρα τὰ ζιζάνια * τῆς πλάνης ἐκτέμνουσα· * πτύον λικμίζον Ἀρείου * τὰ ἀχυρώδη διδάγματα. * Χριστὸν * καταπέμψαι,* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δυσώπει,* τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ,* καὶ πιστὲ θεράπον,* λειτουργὲ Κυρίου,* ἄνερ ἐπιθυμιῶν,* σκεῦος ἐκλογῆς, * στύλε καὶ ἑδραίωμα τῆς Ἐκκλησίας, * Βασιλείας κληρονόμε, * μὴ παρασιωπήσῃς * τοῦ βοᾶν ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, * πόθεν ἥκεις; * τίς ὁ τεκών σε; τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; * πῶς τὸν Κτίστην * φέρεις ἐν ἀγκάλαις; πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν; * μεγάλων παραδόξων * ἐπὶ σοί, φρικτῶν μυστηρίων * ἐπὶ γῆς τελουμένων, * ὁρῶμεν Παναγία * καὶ προευτρεπίζομεν * ἐπάξιόν σοι χρέος, * ἐκ τῆς γῆς τὸ Σπήλαιον· * καὶ οὐρανὸν * αἰτοῦμεν, παρασχεῖν τὸν Ἀστέρα· * καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται, * ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς, * εἰς δυσμὰς θεάσασθαι,* τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν, * ὡς βρέφος γαλουχούμενον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Κανόνα πίστεως, * καὶ εἰκόνα πραότητος, * ἐγκρατείας Διδάσκαλον, * ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου * ἡ τῶν πραγμάτων ἀλήθεια· * διὰ τοῦτο ἐκτήσω * τῇ ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, * τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια, * Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε· * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, * καὶ Ἀγγέλοις ἄγνωστον μυστήριον, * διὰ σοῦ Θεοτόκε, * τοῖς ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· * Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ * ἑνώσει σαρκούμενος, * καὶ Σταυρὸν ἑκουσίως * ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· * δι οὗ ἀναστήσας τὸν Πρωτόπλαστον, * ἔσωσεν ἐκ θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀστράπτεις ἐν τῇ γῇ, * τῶν θαυμάτων ἀκτῖσι * Νικόλαε σοφέ,* καὶ κινεῖς πᾶσαν γλῶσσαν,* εἰς δόξαν τε καὶ αἴνεσιν,* τοῦ ἐν γῇ σε δοξάσαντος· * ὃν ἱκέτευε,* πάσης ἀνάγκης ῥυσθῆναι, * τοὺς τὴν μνήμην σου * πίστει καὶ πόθῳ τιμῶντας,* Πατέρων ἐκλόγιον.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μαρία τὸ σεπτὸν,* τοῦ Δεσπότου δοχεῖον,* ἀνάστησον ἡμᾶς * πεπτωκότας εἰς βάθος, * δεινῆς ἀπογνώσεως, * καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· * σὺ γὰρ πέφυκας, * ἁμαρτωλῶν σωτηρία, * καὶ βοήθεια, * καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Μετὰ τὴν δευτέραν Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν πιστῶν προΐστασαι, * σκέπων φρουρῶν τούτους * μάκαρ, καὶ ἐκ πάσης θλίψεως, * ἀπολυτρούμενος σαφῶς, * Ἱεραρχῶν ὡραιότατον * κλέος καὶ δόξα, * Νικόλαε Ὅσιε.

Θεοτοκίον, ὅμοιον

Προστασία ἄμαχε * τῶν ἐν ἀνάγκαις, * καὶ πρεσβεία ἕτοιμος * τῶν ἐλπιζόντων ἐπὶ σὲ, * ἀπὸ κινδύνων με λύτρωσαι * καὶ μὴ παρίδῃς, * ἡ πάντων βοήθεια.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Προστάτης θερμότατος, * τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, * ἐδείχθης Νικόλαε, * τὰ τῶν αἱρέσεων * διδάγματα ἄθεα * λύων σὺν παῤῥησίᾳ· * καὶ κανὼν ἀνεδείχθης * πᾶσιν Ὀρθοδοξίας, * ὑπὲρ πάντα πρεσβεύων * τῶν ἑπομένων σου θείαις ταῖς εἰσηγήσεσι.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα, * τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, * καὶ ταύτας προσάγαγε * τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, * Κυρία πανάμωμε· * λῦσον τὰς περιστάσεις * τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· * σύντριψον μηχανίας,* καὶ κατάβαλε θράσος * τῶν ὁπλιζομένων ἀθέων * κατὰ τῶν δούλων σου.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου Ἤχου.

Προκείμενον.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ Ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν;

Τό, πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠκολούθησαν τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι πολλοί.

Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· * εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· * σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας· * σὺ καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας· * καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθό-

νησας. * Διὸ * πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέῳκται· * εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου, * καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν * Ἅγιε Νικόλαε.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ϛʹ. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς ή.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὺν Νικολάῳ τῇ Θεοτόκῳ μέλπω, καὶ πόθῳ προσᾴδω.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Ὁ Εἱρμός.

» Ὠδὴν ἐπινίκιον * ᾄσωμεν πάντες * Θεῷ τῷ ποιήσαντι * θαυ-
» μαστὰ τέρατα * βραχίονι ὑψηλῷ, * καὶ σώσαντι τὸν Ἰσ-
» ραὴλ, * ὅτι δεδόξασται.

Σοφίας τὴν ἄβυσσον * ἡ τετοκυῖα, * σταγόνα σοφίας μοι, * Πηγὴ χαριτόβρυτε, * σεμνὴ κατάπεμψον, * ὑμνολογῆσαι τῶν χαρίτων σου τὸ πέλαγος.

Ὑμνῶ σε Πανύμνητε, * ἣν ἀνυμνοῦσιν * Ἀγγέλων τὰ τάγματα, * ὡς Θεὸν κυήσασαν * τὸν ὑπερύμνητον· * ὃν πᾶσα κτίσις ἀνυμνεῖ * ὅτι δεδόξασται.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Σοὶ, Νικόλαε, θεῖον ἐξᾴδω μέλος.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος βʹ. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε,

Στεφηφόρος βήματι Χριστοῦ, * πάνσοφε Νικόλαε, * παρεστηκὼς * σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασι, * φωτισμόν μοι δώρησαι, * καταυγάζοντα * τῆς ψυχῆς μου τὴν ζόφωσιν· * ὅπως εὐφημήσω, * χαίρων σου παμμάκαρ τὴν πανήγυριν.

Ὁ δοξάζων πάντας τοὺς αὐτὸν * Κύριος δοξάζοντας, * σὲ τοῖς πιστοῖς * καταφύγιον * δέδωκε, * πειρασμῶν ῥυόμενον, * τοὺς προστρέχοντας * τῇ σῇ σκέπῃ Νικόλαε, * καὶ προσκαλουμένους * πίστει σε καὶ πόθῳ παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Ἰσωθῆναι πόθον μοι ἐνθεὶς, * ὄφις ὁ παμπόνηρος, * τῷ Πλαστουργῷ, * ὡς αἰχμάλωτον ἥρπασε· * διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, * ἀνακέκλημαι * θεωθεὶς ἀληθέστατα· * σὺ γὰρ θεομῆτορ, * τὸν ἐμὲ θεώσαντα γεγέννηκας.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, κατὰ Ἀλφάβητον, φέρων Ἀκροστιχίδα,

ἐν μὲν τοῖς Τριαδικοῖς· Τριὰς σῶζε.
ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Ἁγνὴ σκέπε.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Χριστὸς γεννᾶται.

Ἀπόρῳ γλώττῃ καὶ χείλεσιν, * ἐγκώμιον βραχὺ καὶ παράκλησιν, * προσάξαι τῇ σῇ Νικόλαε, * ἤχῳ θεομιμήτῳ * ὑπε-

ροχῇ· * ἀλλ' ὡς πλουτοδότης, * τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, * ἵλεων δίδου μοι.

Βροτὸς ὑπάρχων οὐράνιος, * ἰσάγγελος ἐν γῇ πεφανέρωσαι· * χηρῶν ἀντιλήπτωρ μέγιστος, * καὶ καταπονουμένων * ἐκδικητής,* πάντων θλιβομένων * ἐν κινδύνοις βοηθός, * Πάτερ Νικόλαε.

Γνωρίζει πᾶσα ὑφήλιος, * Νικόλαε τρισμάκαρ τὰ θαύματα, * τῶν σῶν ἀρετῶν τὸ πέλαγος, * πένητες τὸν προστάτην, * καὶ ὀρφανοὶ * χῆραι τὸν τροφέα, * καὶ τυφλοὶ τὸν ὁδηγόν, * πάντες τὸν πρόμαχον.

Τριαδικόν.

Τριάδα σέβω τὴν ἄκτιστον, * Πατέρα καὶ Υἱὸν σὺν τῷ Πνεύματι, * οὐσίαν ἁπλῆν Θεότητα, * φύσιν μὴ τεμνομένην * οὐσιωδῶς, * τρεῖς τὰς ὑποστάσεις διαιρῶν προσωπικῶς.

Ὁμοουσίῳ μορφῇ. Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως Λόγον συνείληφας, * τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Πανάχραντε, * καὶ τοῦτον σαρκὶ γεγέννηκας, * μείνασα μετὰ τόκον * ὥσπερ τὸ πρίν· * τοῦτον ὡς Υἱόν σου * καὶ Θεόν, ὑπὲρ ἡμῶν * ἀεὶ ἱκέτευε.

Καταβασία.

» Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· * Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαντήσατε· * Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· * ᾄσατε τῷ Κυρίῳ * πᾶσα ἡ γῆ, * καὶ ἐν εὐφροσύνῃ * ἀνυμνήσατε λαοί, * ὅτι δεδόξασται.

Ὠδὴ γʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Στερεωθήτω ἡ καρδία μου * εἰς τὸ θέλημά σου Χριστὲ ὁ Θεός,* ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανὸν * στερεώσας τὸ δεύτερον, * καὶ ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι * τὴν γῆν Παντοδύναμε.

Ὁ οὐρανὸς ὁ καθαρώτατος, * τὸ τοῦ Βασιλέως ἀνάκτορον, * ὁ χαριτόπνους ἀληθῶς καὶ εὐώδης Παράδεισος, * ἡ ἐλπὶς Χριστιανῶν * ἡ Θεοτόκος ὑμνείσθω σοι.

Λόγῳ τὸν λόγον ἀπεκύησας, * τὸν τῷ λόγῳ πᾶσαν πρὸς ὕπαρξιν, * παραγαγόντα λογικὴν * φύσιν ἅμα καὶ ἄλογον, * ἀλογίας ἐκλυτρούμενον * βροτούς, Παντευλόγητε.

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Νικόλαε μακάριε, * τοῦ Δεσπότου * γνήσιος * σὺ μαθητὴς γενόμενος, * διασώζεις τοὺς σοὶ προστρέχοντας, * χαλεπῶν ἐκ κινδύνων καὶ θανάτου πικροῦ.

Ἱλάσθητι τοῖς δούλοις σου τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, * ὡς ἀγαθός, δωρούμενος * Νικολάου τοῦ σοῦ θεράποντος * ταῖς πρὸς σὲ μεσιτείαις, Πολυέλεε.

Θεοτοκίον.

Κατεύνασον τὸν τάραχον * τῶν παθῶν μου, * Δέσποινα, * καὶ τὴν ζωὴν κυβέρνησον, * Παναγία, Χριστὸν ἡ τέξασα· * ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Δέλτον ἐν καρδίᾳ * κεκτημένος θεόῤῥον, πολλῶν ἀρετῶν * ἐγγεγραμμένην, ἀθανάτῳ * καὶ ἀχράντῳ δακτύλῳ * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ Νικόλαε, * ὑπὲρ κηρίον καὶ μέλι γλυκὺ * στάζεις ἐν τοῖς λόγοις σου.

Ἔδειξεν ἡ χάρις, * ἐπὶ σὲ παραδόξως τὰ θαύματα· * ἡ φαιδρὰ γὰρ σοῦ πολιτεία, * ὦ Νικόλαε, ὄντως * χρυσοῦ παντὸς τηλαυγέστερον, * ὑπεραστράπτει, καὶ λάμπει ψυχαῖς * αἴγλη Θείου Πνεύματος.

Ζῇ καὶ μετὰ πότμον * ἐν ὀνείροις σαφῶς ὀπτανόμενος, * καὶ νεανίας ἐκ θανάτου * παραδόξως λυτροῦσαι, * βοῶν ἐμφανῶς τῷ Ἄνακτι· * Μὴ ἀδικήσῃς τοὺς ἄνδρας ἐπεὶ * φθόνῳ διεβλήθησαν.

Τριαδικόν.

Ἵλεως γενοῦ μοι, * Παναγία Τριάς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, * τῷ ἐν ἀμέτροις πλημμελείαις * ῥυπωθέντι τῷ βίῳ, * Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν * διατηροῦσά με πάντοθεν καὶ ἀεὶ * ἄτρωτον ἐκ θλίψεως.

Θεοτοκίον.

Νέμοις Θεοτόκε * σωτηρίας ἐλπίδα τοῖς δούλοις σου, * καὶ ἐν ἀνάγκαις καὶ κινδύνοις, * ταχυδρόμοις πρεσβείαις, * φρουρεῖν, βοηθεῖν παράστηθι· * σὺ γὰρ τὸ κλέος ἡμῶν τῶν πιστῶν * πέλεις, Θεονύμφευτε.

Καταβασία.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, *
» καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, * σαρκωθέντι ἀσπόρως *
» Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· * Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, *
» Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. β΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ποταμὸν ἰαμάτων * ὑπερχειλῆ, * καὶ πηγὴν σε θαυμάτων * ἀνελλιπῆ, * ἔδειξε Νικόλαε, * τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος· * οἱ γὰρ βαρείαις νόσοις * πικρῶς πιεζόμενοι, * πάσης ἀθυμίας, * ἀκεσώδυνον ὄντως εὑρίσκουσι φάρμακον, * τὴν θερμήν σου ἀντίληψιν. * διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον * ἐν σῇ γαστρὶ * συλλαβοῦσα ἀφράστως, * Μήτηρ Θεοῦ, * τῷ κόσμῳ ἐκύησας * τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· * καὶ ἐν ἀγκάλαις φέρεις, * τὸν φέροντα ἅπαντα * τὸν τροφοδότην πάντων, * καὶ Κτίστην τῆς κτίσεως· * ὅθεν δυσωπῶ σε, * Παναγία Παρθένε, * ῥυσθῆναι πταισμάτων μου * ὅταν μέλλω παρίστασθαι, * πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου· * Δέσποινα Παρθένε Ἁγνή, * τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· * καὶ γὰρ δύνασαι πάντα, * ὅσα θέλεις Πανύμνητε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Πνεύματι προβλέπων, * Προφῆτα Ἀββακούμ, * τὴν τοῦ
» Λόγου σάρκωσιν, * ἐκήρυττες βοῶν· * Ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ
» ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ, * ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ. *
» Δόξα τῇ δυνάμει σοι Κύριε.

Θανάτου μὲν αἰτία * ἡ Εὔα τοῖς βροτοῖς, * συμβουλίᾳ ὄφεως * γεγένηται Ἁγνή· * σὺ δὲ Παρθένε τεκοῦσα λόγῳ τὸν λόγον, * ἀθανασίας καὶ ζωῆς πρόξενος ὤφθης· * ὅθεν ἐπαξίως ὑμνοῦμέν σε.

Ἐν Πνεύματι Προφῆται * προεῖδόν σε Ἁγνή, * Ὄρος Πύλην Τράπεζαν, * ἁγίαν Κιβωτόν, * Λυχνίαν Θρόνον ζωῆς, Στάμνον καὶ Κλίνην, * Θεοῦ Μητέρα ἐν συμβόλοις σε δηλοῦντες, * ὧν ἡμεῖς ὁρῶμεν τὴν ἔκβασιν.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας, * ἐκ Παρθένου.

Ὁμιλήσας, * καθαρῶς ταῖς ἀκτῖσι τοῦ Πνεύματος, * φωτοφόρος γέγονας, * κόσμου φωτίζων τὰ πέρατα, * πᾶσι παριστάμενος, καὶ πάντας σώζων τοὺς πίστει * σοὶ προστρέχοντας.

Λυτρούμενος * ἐκ θανάτου ὡς ὤφθη τὸ πρότερον * νεανίας, Ὅσιε, * οὕτω καὶ νῦν με διάσωσον, * πάσης περιστάσεως, * καὶ πειρασμῶν καὶ κινδύνων * παμμακάριστε.

Ἀπήστραψας * ἀρετῶν λαμπηδόνας, Πανόλβιε, * μιμητὴς πανάριστος * τοῦ σοῦ Δεσπότου γενόμενος· * σώζεις δὲ καλούμενος, * τοὺς εὐλαβείᾳ καὶ πόθῳ * σὲ δοξάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐλήλυθεν * ἐπὶ σοὶ ὁ Δεσπότης καὶ Κύριος * σωματωθησόμενος, * καὶ διασώσων ὡς εὔσπλαγχνος * ὅλον με τὸν ἄνθρωπον· * διὸ κραυγάζω σοι· Χαῖρε * Πανάμωμε.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ἡ κλῆσίς σου μόνη ἀληθῶς, * ἐν πάσαις τῶν Ἐθνῶν βουλαῖς * προσκαλουμένη θᾶττον ῥύεται, * τοὺς κράζοντάς σοι θερμῶς, * ἱερὲ Νικόλαε· * Ὡς πρὶν στρατηλάτας ἐλυτρώσω, * διάσωσον καὶ ἡμᾶς, * πάσης ἐκ δεινῆς περιστάσεως.

Θρόνῳ παριστάμενος Θεοῦ, * πρεσβεύειν ἐκτενῶς σοφὲ, * μὴ διαλίπῃς ὑπὲρ πάντων ἡμῶν * τῶν σῶν πιστῶν οἰκετῶν, * θαυμαστὲ Νικόλαε· * ἵνα τοῦ πυρὸς τοῦ αἰωνίου * ῥυσθῶμεν, καὶ ἐξ Ἐθνῶν * γνώμης πονηρᾶς καὶ κακώσεως.

Ἰάματα βρύεις πανταχοῦ, * τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι, * καὶ ἐκ δεσμῶν λυτροῦσαι ἅπαντας· * διὸ τὴν λύπην ἡμῶν * εἰς χαρὰν μετάβαλε, * ταῖς σαῖς εὐπροσδέκτοις ἱκεσίαις, * Νικόλαε φαεινὲ, * θραύων τὴν ὀργὴν τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Ἀνάρχου Θεότητος ἀρχὴν, * Πατέρα καὶ Υἱὸν τιμῶ, * καὶ Πνεῦμα σέβω τὸ πανάγιον, * τὴν πάντων παντουργικὴν, * ἑνιαίαν, ἄτμητον, * τρισὶ χαρακτῆρσι καὶ προσώποις * διῃρημένην ἀεὶ, * μίαν βασιλείαν ἀμέριστον.

Θεοτοκίον.

Σὺ ὄντως ἐπέκεινα βροτῶν, * Ἀγγέλων τε ὑπέρτιμος, * Θεογεννῆτορ Κόρη πέφηνας· * τὸν πάντων γὰρ Ποιητὴν * ἐν γαστρὶ συνείληφας, * σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον, * τεκοῦσα δίχα σπορᾶς. * Ὢ καινοπρεποῦς θεωρήματος!

Καταβασία.

» Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, * καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, *
» ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας· * ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς, *
» κατασκίου δασέος, * ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, * ὁ ἄϋλος
» καὶ Θεός. * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον * φῶς τὸ ἀΐδιον, * τοῖς ὀρθρίζου-
» σιν * ἐπὶ τὰ κρίματα τῶν ἐντολῶν σου, * Δέσποτα φιλάν-
» θρωπε, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὡς Κιβωτὸς σεμνὴ ἁγιάσματος, * καὶ ὡς πυρίμορφος * Θρόνος ἅγιος, * καὶ ὡς Παλάτιον ἡγιασμένον * Δέσποτα ἐχώρησας, * Θεὸν Παντοκράτορα.

Μήτηρ ἀπείρανδρος ἐν Παρθένοις σὺ, * αὖθις Παρθένος δὲ * ἐν μητράσι σὺ, * ἡ μόνη Πάναγνος ἀῤῥήτως ὤφθης· * Θεὸν γὰρ ἐγέννησας * τὸν φύσεις ἀμείβοντα.

Ἄλλος. Ὁ φωτισμός.

Θεοπρεπεῖ * πολιτείᾳ τρισμάκαρ * λελαμπρυσμένος, * τοὺς κατακριθέντας ἀδίκῳ ψήφῳ * θανατωθῆναι, * παραστὰς ἐλυτρώσω, * τῷ Δεσπότῃ Χριστῷ κραυγάζοντας· * Ἕτερον ἐκτός σου * οὐ γινώσκομεν.

Ἐν οὐρανοῖς * τὴν ἀΐδιον δόξαν * νῦν ἐποπτεύων, * καὶ τῆς ἀποῤῥήτου καὶ θείας αἴγλης * ταῖς ἀνωτάταις * ἐντρυφῶν λαμ-

πόθοσι, * σκέπασόν με τῇ προστασίᾳ σου * Ὅσιε θεράπον, * Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τὴν σὴν * ἐκζητήσῃς εἰκόνα, * συγκεχωσμένην * τοῖς πάθεσι Σῶτερ, τὰς οὐρανίους * λαθὼν δυνάμεις, * σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, * ἐπεφάνης τοῖς σοὶ κραυγάζουσιν· * Ἕτερον ἐκτός σου * Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Κηρύττει σου Πάτερ, * τὰ θαύματα νῦν, * ἡ Μυρέων μεγίστη μητρόπολις, * Λυκίων ἐπαρχία τε, * καὶ πᾶσαι πατριαὶ * τὰς σὰς τερατουργίας· * δι' ὧν πάντας ἐκ πόνων * θλιβερῶν ἐλυτρώσω * ἀξιοθαύμαστε Νικόλαε.

Λιμὴν τῶν χηρῶν * καὶ Πατὴρ ὀρφανῶν * βοηθὸς τῶν ἐν θλίψει πανάριστος, * πενθούντων παραμύθιον, * ποιμὴν καὶ ὁδηγὸς * πάντων τῶν πλανωμένων, * Νικόλαε ὑπάρχων, * καὶ ἡμᾶς ἐκ κινδύνων * ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἀπολύτρωσαι.

Μετέστης ἐκ τῆς γῆς * πρὸς ἀΰλους σκηνάς, * ἔνθα βλέπεις τὸ ἄφραστον κάλλος Χριστοῦ, * Ἀγγέλων τοῖς στρατεύμασιν * ἐφάμιλος δειχθείς· * διὸ σὺν Ἀποστόλοις * καὶ Μάρτυσι χορεύων, ἐκτενῶς τὸν Σωτῆρα, * Πάτερ Νικόλαε ἱκέτευε.

Τριαδικόν.

Συνάναρχα τρία, * ὁμόθρονα μέν, * ἀμερίστου μιᾶς δὲ Θεότητος, * δοξάζω αὐτεξούσια * τὰ πρόσωπα σαφῶς· * δι' ἧς ἐκ τοῦ μὴ ὄντος * παρήχθην εἰς τὸ εἶναι, * σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζων· * Ἅγιος Ἅγιος Ἅγιος εἶ Κύριε.

Θεοτοκίον.

Βροτῶν σωτηρία, * καὶ πάντων ἐλπίς, * ἡ προφθάνουσα τάχος καὶ σώζουσα, * οἰκτείρησον καὶ νῦν ἡμᾶς, * βοῶμέν σοι Ἁγνή, * τοὺς σὲ προσκαλουμένους * ἀεὶ ἐν περιστάσει· * προστασίαν γὰρ ἄλλην * μετὰ Θεὸν ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν.

Καταβασία.

» Θεὸς ὢν εἰρήνης * Πατὴρ οἰκτιρμῶν, * τῆς μεγάλης Βουλῆς σου
» τὸν Ἄγγελον, * εἰρήνην παρεχόμενον * ἀπέστειλας ἡμῖν· *
» ὅθεν θεογνωσίας * πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, * ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζον-
» τες * δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν * ἐκμιμούμενος βοῶ· * Τὴν ζωήν μου
» ἀγαθὲ * ἐλευθέρωσον φθορᾶς, * καὶ σῶσόν με * Σωτὴρ τοῦ
» κόσμου, * κράζοντα· Δόξα σοι.

Προστασία τῶν πιστῶν, * ἀθυμούντων χαρμονή, * εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς * ἔμπλησον πνευματικῆς * τοὺς δούλους σου, * τοὺς πεποιθότας * τῇ προστασίᾳ σου.

Οὐρανὸς ὁ λογικὸς, * ὁ Ναὸς ὁ καθαρὸς, * ἡ ἁγία Κιβωτὸς, * ὁ τερπνότατος Θεοῦ * Παράδεισος, * ἐν ᾧ τὸ ξύλον * ζωῆς ὑμνείσθω μοι.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ο τῆς νίκης Νικόλαε στέφανος * τῇ σῇ κορυφῇ ἀξίως ἐπιτέθειται· * ὡς νικητὴς οὖν ἄριστος, * τοὺς σὲ προσκαλουμένους διάσωσον.

Νεκρωθέντα με μάκαρ τοῖς πταίσμασι, * καὶ ταῖς τῶν παθῶν τρικυμίαις ποντούμενον, * ἐπιφανεὶς διάσωσον * πρὸς λιμένα τοῦ θείου θελήματος.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ τὰς ἐλπίδας ἀνέθηκα, * Μῆτερ ἀειπάρθενε τῆς σωτηρίας μου, * καὶ σὲ προστάτιν τίθημι * τῆς ζωῆς ἀσφαλῆ τε καὶ ἄσειστον.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Νέος Ἀβραὰμ, * ἐδείχθης Νικόλαε, * ὡς μονογενῆ * υἱὸν προσάξας τὸν νοῦν * τῷ Δεσπότῃ σου, * ἀναιμάκτους θυσίας προσφέρων ἀεί. * κἀντεῦθεν εὐλογήθης ὡς φιλόξενος, * Πάτερ, * καὶ Τριάδος γέγονας, * οἰκητήριον θεῖον καὶ ἄμωμον.

Ξένα καὶ φρικτὰ * ἐργάζῃ τεράστια, * ἐν πάσῃ τῇ γῇ, * καὶ ἐν θαλάσσῃ μακρὰν, * κινδυνεύουσι, * ταχυδρόμοις, λιταῖς ἐφιστάμενος, * ἀσθενούντων Ἰατρὸς, καὶ πτωχευόντων τροφεὺς, * νίκη * τε λαοῦ φερώνυμος, * τοῦ πιστοῦ κατ' ἐχθρῶν ἀναδέδειξαι.

Ὄμματι νοὸς, * προβλέπων τὰ μέλλοντα, * δογμάτων ὀρθῶν * πάντας ἐνέπλησας, * Ὁμοούσιον * τῷ Πατρὶ τὸν Υἱὸν καταγγείλας ἡμῖν· * καὶ Ἀρείου τὴν μανίαν ἐξωλόθρευσας, * στήλην * Ὀρθοδόξου Πίστεως * τὰ σεπτά σου προθεὶς κατορθώματα.

Τριαδικόν.

Σέβω καὶ τιμῶ * Τριάδα ἀμέριστον, * προσώποις τρισὶ * διαιρουμένην ἀεὶ, * ἑνουμένην δὲ * τῇ οὐσίᾳ καὶ φύσει ὡς μίαν ἀρχὴν, * τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον, * πάντων * κραταιῶς δεσπόζουσαν, * καὶ τὸ πᾶν συντηροῦσαν ὡς βούλεται.

Θεοτοκίον.

Κλίνας οὐρανοὺς, * ἐν μήτρᾳ σου Πάναγνε, * Χριστὸς βουληθεὶς * ὅλος ἐσκήνωσεν· * οὐ γὰρ ἔφερε * τῶν ἰδίων χειρῶν τὸ πλαστούργημα * καθορᾷν, ὑπὸ τοῦ πλάνου τυραννούμενον· * ἦλθε * δουλομόρφῳ σχήματι * τὸ ἀνθρώπινον γένος λυτρώσασθαι.

Καταβασία.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, * ἔμβρυον ἀπήμεσεν, * ἐνάλιος θὴρ, *
» οἷον ἐδέξατο· * τῇ Παρθένῳ δὲ * ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ
» σάρκα λαβὼν, * διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· * ἧς γὰρ * οὐχ
» ὑπέστη ῥεύσεως * τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Αἶνος καὶ ὁ ψαλμὸς τοῦ Ῥωμανοῦ.

Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐν τοῖς Μύροις Ἅγιε,* ἱερουργὸς ἀνεδείχθης· * τοῦ Χριστοῦ γὰρ Ὅσιε,* τὸ Εὐαγγέλιον πληρώσας,* ἔθηκας τὴν ψυχήν σου ὑπὲρ λαοῦ σου,* ἔσωσας τοὺς ἀθώους * ἐκ τοῦ θανάτου· * διὰ τοῦτο ἡγιάσθης * ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος. Τὴν Ἐδέμ.

Ἀνυμνήσωμεν νῦν * τὸν Ἱεράρχην ᾄσμασι, * τὸν ἐν Μύροις λαοί, * Ποιμένα καὶ διδάσκαλον, * ἵνα ταῖς πρεσβείαις * αὐτοῦ ἐλλαμφθῶμεν· * ἰδοὺ γὰρ ὤφθη * ὅλος καθάρσιος, * ἀκήρατος πνεύματι, * Χριστῷ προσάγων * θυσίαν ἄμωμον,* τὴν εἰλικρινῆ * καὶ Θεῷ εὐπρόσδεκτον, * ὡς Ἱερεὺς κεκαθαρμένος * τῇ ψυχῇ καὶ τῇ σαρκί· * ὅθεν ὑπάρχει ἀληθῶς,* τῆς Ἐκκλησίας προστάτης,* καὶ ὑπέρμαχος ταύτης,* ὡς μέγας μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ϛ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ Θαυματουργοῦ.

Στίχοι.

Ὁ Νικόλαος, πρέσβυς ὢν ἐν γῇ μέγας,
Καὶ γῆς ἀποστάς, εἰς τὸ πρεσβεύειν ζέει.
Ἕκτῳ Νικόλεῳ γε φάνη βιότοιο τελευτή.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἡ κάμινος Σωτὴρ ἐδροσίζετο,* οἱ Παῖδες δὲ χορεύοντες ἔψαλ-
» λον· * Εὐλογητὸς εἶ Κύριε * ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁ Ὕψιστος Παράδεισον ἔμψυχον,* Παστάδα τε, Ἁγνή, χαριτόπλοκον,* χρυσόμορφον Πορφύραν, * καὶ Οὐρανόν σε ἀνέδειξε.

Στερέωσον τὸν νοῦν μου τρεπόμενον,* τὸν λογισμὸν κλονούμενον ἔδρασον * ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρᾳ, * τῇ σῇ σκέπῃ Μητροπάρθενε.

Ἄλλος. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ξηρῷ πειρασμῷ * περιπέπτωκα δεινῶς * κατακεντούμενος,* καὶ πύλαις Ἅδου προσεπέλασα * ταῖς ἀθυμίαις βαλλόμενος· * σῶσόν με πρεσβείαις σου μάκαρ,* ἀνάστησον ψάλλοντα· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀδύτου φωτὸς * ταῖς ἀΰλοις ἀστραπαῖς * περιλαμπόμενος,* τοὺς ἐν τῷ σκότει τῷ τῶν θλίψεων * κεκακωμένους ἐξάρπασον,* καὶ πρὸς φωτισμὸν εὐφροσύνης * καθοδήγησον ψάλλοντας· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Δυσώπει Χριστόν, * τὸν υἱόν σου καὶ Θεὸν * Θεογεννήτρια, * τοὺς πεπραμένους δεινοῖς πταίσμασι, * καὶ ταῖς ἀπάταις τοῦ ὄφεως, * αἵματι αὐτοῦ τῷ τιμίῳ, * ἀναῤῥύσασθαι ψάλλοντας· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Παντοίων χαλεπῶν τε * νοσημάτων, ἰατρὸς πανάριστος,* Πάτερ Νικόλαε, φανείς, τῆς ψυχῆς μου τὴν ἀσθένειαν * ἰασάμενος, παράσχου * εὐρωστίαν βοᾶν· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, * εὐλογητὸς εἶ.

Ῥυσάμενος τοὺς πάλαι * στρατηλάτας ἐκ θανάτου Ἅγιε,* τούτους διήγειρας, ὑμνεῖν καὶ δοξάζειν τὸν Σωτῆρα Χριστόν, * μετὰ πίστεως θερμῆς * καὶ ἀνακράζειν σοι· * Σὲ ἀνευφημοῦμεν, σοφέ, * ὡς εὐεργέτην.

Σοφίας τῷ κρατῆρι * πλησιάσας μυστικῶς τὰ χείλη σου, * Πάτερ Νικόλαε, κρουνοὺς * ἀμβροσίας ἔνθεν ἤντλησας,* ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον, * τοῖς λαοῖς ἐκβοῶν· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, * εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Τριὰς σὲ ἀνυμνοῦμεν * Τρισαγία, καὶ Μονὰς τριλαμπεστάτη ὁμοούσιε, * Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα Ἅγιον· * ἐν οἷς πάντες βαπτισθέντες * ἀναμέλπομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, * εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ πάντων δεχομένη * τὰς δεήσεις, Θεοτόκε, πρέσβευε * τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, * λυτρωθῆναι πάντας τῆς κολάσεως, * τοὺς τιμῶντάς σε κυρίως * καὶ κραυγάζοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεός,* εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία.

» Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ * συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγμα-
» τος * καταφρονήσαντες, πυρὸς * ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν,*
» ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς * ἑστῶτες ἔψαλλον· * Ὁ τῶν Πα-
» τέρων * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, * καὶ πᾶσαι στρατιαί, * ὡς Κτίστην
» καὶ Κύριον, * ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, * δοξάσατε Παῖδες, * εὐλο-
» γεῖτε λαοί, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς ἔμψυχος θάλαμος, * καὶ ἔμπνους ἁλουργίς, * χλαμὺς ἁλουργόχροος, * τῷ πάντων Βασιλεῖ * ἐδείχθης Παρθένε, * καὶ πορφύρα ἐξ ἧς * ἡ σὰρξ συνεξυφάνθη, * τοῦ Θεανθρώπου Λόγου.

Συνέλαβες Ἄχραντε, * τὸν ἅπασαν δρακὶ * τὴν κτίσιν συνέχοντα, * ὡς Κτίστην καὶ Θεόν, * ἀῤῥήτως ἀφράστως, * δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, * βροτὸν γεγονότα, * καὶ ὃ ἦν μὴ ἐκστάντα.

Ἄλλος. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὡς εὐμενὴς καὶ συμπαθής,* τοὺς ἐν βάθει πειρασμῶν περισχεθέντας * ἐλευθέρωσον μάκαρ, * τῶν κατεχόντων δεινῶν * τὴν λύσιν * βραβεύων πρεσβείαις σου, * ταῖς πρὸς τὸν Σωτῆρα * Χριστόν, Ἱερομύστα.

Μυσταγωγὸς τῶν ὑπὲρ νοῦν,* τῶν Ἁγίων λειτουργὸς καὶ οὐρανίων,* χρηματίζων θεόφρον, * Ἀρχιερεύς τε πιστός, * πταισμάτων τὴν ἄφεσιν αἴτησαι,* παρὰ τοῦ Σωτῆρος * ἡμῶν, Ἱεροφάντα.

Θεοτοκίον.

Ἐξασθενεῖ μου νῦν ὁ νοῦς, * εἰς τὰ βάθη ἐμπεσὼν τῆς ἀτιμίας, * ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις * περιπαρῆναι κακοῖς· * ἀλλὰ σὺ * Παρθένε θεράπευσον, * τῷ τῆς ἀπαθείας * φωτὶ περιβαλοῦσα.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τάγματα Πατριαρχῶν καὶ Ἀποστόλων, * Ἱερέων τε Μαρτύρων δῆμοι, * Προφητῶν ὁ σύλλογος, * ἅπας δῆμος τῶν Ἀσκητῶν, * μακαρίζουσι τὴν θείαν πολιτείαν σου· * μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς παρακαλοῦμέν σε· * Μὴ ἐλλίπῃς * δυσωπῶν ἀεὶ τὸν Κύριον, * διαφυλαχθῆναι * ἡμᾶς ἐκ πάσης βλάβης.

Ὕψιστε Παμβασιλεῦ μεγαλοκράτορ, * ταῖς εὐχαῖς τοῦ ὁσίου Ποιμένος, * τὴν ζωὴν εἰρήνευσον, * πάντων Λόγε Χριστιανῶν, * χορηγῶν κατὰ βαρβάρων εὐσεβεῖ Βασιλεῖ, * τὴν νίκην καὶ τὴν ἰσχὺν δεόμεθα,* ἵνα πάντες * ἀεὶ ὑμνῶμεν τὸ κράτος σου,* καὶ ὑπερυψῶμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὶ ἐλλαμφθεὶς τῷ ἀπροσίτῳ Πάτερ, * τὰς ψυχὰς τῶν ἐν θλίψει αὐγάζεις, * διαλύων ἅπαντα * ζόφον σκότους τῶν πειρασμῶν, * ἀπαστράπτων τε ἀκτῖνας εὐφροσύνης ἀεί, * ἐν αἷς τηλαυγῶς καταλαμπόμενοι, * Εὐλογείτω * βοῶμεν ἡ κτίσις τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Ζωὴν καὶ ζωὰς καὶ ἓν καὶ τρία φῶτα, * τὴν Τριάδα πιστῶς ἀνυμνοῦμεν, * πατρικαῖς ἑπόμενοι * θείαις ὄντως ταῖς διδαχαῖς,* τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Πνεῦμα Ἅγιον· μεθ' ὧν εὐσεβοῦντες ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πράγματος ξενοπρεποῦς ἡ βάτος τύπον,* προεικόνισεν ἄχραντε Κόρη, * καιομένη ἄφλεκτος * πάλαι ὄρει ἐν τῷ Σινᾷ * τὸ μυστή-

ριον τοῦ τόκου σου προγράφουσα· * τὸ πῦρ γὰρ ἐν σοὶ τὸ τῆς Θεότητος * ἀλώβητόν σε τετήρηκε· * διό σε ὑμνοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς, ἡ δροσοβόλος * ἐξεικόνισε κάμινος τύ-
» πον· * οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο * φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ *
» τῆς Θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· * διὸ ἀνυμνοῦντες ἀνα-
» μέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ
» ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀέναον,* τὴν φωτοφόρον Λυχνίαν
» τὴν πάγχρυσον, * τὸν Ναὸν τὸν ἔμψυχον, * τὴν Σκηνὴν
» τὴν ἄχραντον,* τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν,*
» τὴν Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνωμεν.

Ῥεῖθρον τῆς σῆς με κατάρδευσον χάριτος, * τῶν συμφορῶν τῷ φλογμῷ φλογιζόμενον, * καὶ δεινῶς τηκόμενον,* πηγὴ χαριτόβρυτε, * τὸν ποταμὸν ἡ τεκοῦσα τῶν χαρίτων, * ἐξ οὗ ὁ πίνων διψήσει οὐδέποτε.

Ὡς τοῦ Νυμφίου ὡραῖόν σε Θάλαμον,* ὡς τοῦ Δεσπότου Παλάτιον ἔμψυχον, * ὡς Πορφύραν πάγχρυσον,* καὶ τερπνὸν Ἀνάκτορον * τοῦ Χριστοῦ, ἡ Δέσποινα τῶν ἁπάντων * καθικετεύοντά σε σῶσόν με.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Λαμπάσι τῆς χάριτος, * θεόρρον φωτιζόμενος, * καὶ φωστὴρ εὐσεβείας * σαφῶς γενόμενος,* τοὺς ἐν πειρασμοῖς διασώζεις,* τοὺς ἐν βυθῷ * θαλάσσης λυτροῦσαι,* καὶ τρέφεις λιμώττοντας,* παραδόξως παμμακάριστε.

Ὁ ἐν Παραδείσῳ νῦν * τῆς τρυφῆς αὐλιζόμενος,* καὶ τὴν ἄφραστον δόξαν * τρανῶς θεώμενος,* ἐκ τῶν οὐρανίων ἁψίδων,* τοὺς ὑμνητὰς * τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις * παθῶν ἐκλυτρούμενος, * Θεοφόρε παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ δύναμιν,* καὶ Λόγον ἐνυπόστατον * τοῦ Πατρός, Θεομῆτορ * Ἁγνή, γεγέννηκας * ἐκ τῶν σῶν ἀχράντων αἱμάτων,* τὸν ἑαυτῆς * ναὸν προσλαβοῦσαν,* καὶ τούτῳ καθ' ἕνωσιν * ἑνωθεῖσαν ἀδιάῤῥηκτον.

Ἄλλος. Μυστήριον ξένον.

Χορεύσατε * πνεύματι πάντες φιλέορτοι, * Οὐρανοὶ εὐφραίνεσθε,* ὄρη τε καὶ Βουνοί,* Ἐκκλησίαι καὶ Ἀσκητῶν καὶ Παρθένων* χοροὶ * φαιδρῶς ἐν τῇ μνήμῃ τοῦ παμμάκαρος,* ἐν ᾗ * συνελθόντες τὸν Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Ψαλάτωσαν * ὕμνοις τὰ πέρατα ἅπαντα, * ἐγκωμίων στέμμασι, * πάντες τὴν κορυφὴν * Νικολάου τοῦ θείου κοσμοῦντες * σαφῶς, * τοῦ θεράποντος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * δἰ οὗ ἐκ παθῶν τε καὶ κινδύνων λυτρωθείημεν.

Ὡς ἄξιον * δέχου τὸν ὕμνον, Νικόλαε, * τοῦ μικροῦ πονήματος * τούτου, ὥσπερ Χριστὸς * προσεδέξατο τῆς χήρας τὰ δύω * λεπτά· * μὴ βδελύξῃ τὴν ἐγχείρησιν· * ποθῶν οὐ κομπάζων γὰρ τρισμάκαρ κατετόλμησα.

Τριαδικόν.

Ἑνίζεται * ὁμοουσίῳ θελήματι * ἡ Τριάς, μερίζεται * πάλιν προσωπικῶς * ἀμερίστως συντηροῦσα τὸ κράτος * ἀεί, * ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ζῶν, * ὁ εἷς * τρισυπόστατος Θεός, ὃν μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Διέσωσται * πᾶσα ἡ κτίσις τῷ τόκῳ σου, * καὶ ἀφεῖλε Κύριος * θρῆνον καὶ ὀδυρμόν, * καὶ πᾶν δάκρυον ἐκ παντὸς προσώπου, * ἁγνὴ * Θεοτόκε πανασμώμητε, * ἐν σοὶ * καὶ ἡμεῖς τὰς ὀφειλὰς ἀποδιδόαμεν.

Καταβασία.

» Μυστήριον * ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον! * Οὐρανὸν τὸ Σπή-
» λαιον. * Θρόνον Χερουβικὸν * τὴν Παρθένον, τὴν Φάτνην
» χωρίον· * ἐν ᾧ * ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος * Χριστὸς ὁ Θεός· ὃν ἀ-
» νυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸν μέγαν ἀρχιποίμενα, * καὶ Ἱεράρχην ἅπαντες, * τὸν Πρόεδρον τῶν Μυρέων, * Νικόλαον εὐφημοῦμεν· * πολλοὺς γὰρ ἄνδρας ἔσωσεν, * ἀδίκως θνήσκειν μέλλοντας· * καὶ Βασιλεῖ ὀπτάνεται * σὺν Ἀβλαβίῳ κατ' ὄναρ, * λύων τὴν ἄδικον ψῆφον.

Ὅμοιον.

Μεγάλως σε ἐδόξασεν * ἐν θαύμασιν ὁ Κύριος * καὶ ζῶντα καὶ μετὰ τέλος * Νικόλαε Ἱεράρχα· * τίς γὰρ ἐξ ὅλης πίστεως * μόνον ἐπεκαλέσατο * τὸ ἅγιόν σου ὄνομα * καὶ οὐκ εὐθὺς εἰσηκούσθη, * θερμὸν προστάτην εὑρών σε;

Θεοτοκίον.

Σοφίαν ἐνυπόστατον, * καὶ Λόγον ὑπερούσιον * καὶ ἰατρὸν τῶν ἁπάντων * Χριστὸν τεκοῦσα Παρθένε, * τὰ ἕλκη καὶ τὰ τραύματα * τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, * τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, * καὶ τῆς καρδίας μου παῦσον * τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἐκκλεσίας τὰ ἄνθη * περιΐπτάμενος,* ὡς νεοττὸς τῆς ἄνω* καλιᾶς τῶν Ἀγγέλων, * Νικόλαε τρισμάκαρ,* κράζεις ἀεὶ * πρὸς τὸν Θεὸν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, * τῶν ἐν ἀνάγκαις κινδύνων καὶ πειρασμῶν, * καὶ λυτροῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου.

Τῆς ἱερᾶς διπλοίδος * τὴν ὡραιότητα, * ταῖς πρακτικαῖς εἰργάσω * ἀρεταῖς λαμπροτέραν * Πάτερ θεοφόρε· * ὅθεν ἡμῖν * ἱερουργεῖς τὰ τεράστια,* τῶν ἀοιδίμων θαυμάτων ἱερουργέ,* τῶν δεινῶν ἡμᾶς λυτρούμενος.

Τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη * περιερχόμενος,* τὴν φοβερὰν ἐκείνην * κατενόησας δόξαν, * Ἅγιε ἁγίων· * ὅθεν ἡμῖν * τὰ οὐράνια λόγια * τῶν ἀειζώων ἐκείνων θεωριῶν * ἀναγγέλεις ἱερώτατε.

Ὡς ἐν ὀνείρῳ ἐπέστης * τῷ εὐσεβεῖ Βασιλεῖ,* καὶ τοὺς δεσμώτας Πάτερ * ἐκ θανάτου ἐῤῥύσω,* πρέσβευε ἀπαύστως * ὅπως καὶ νῦν,* ταῖς εὐχαῖς σου ῥυσθείημεν * ἐκ πειρασμῶν καὶ κινδύνων καὶ ὀδυνῶν,* οἱ ἀξίως εὐφημοῦντές σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. ά.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων,* σκιρτήσωμεν ἑόρτια,* καὶ χορεύσωμεν ἀγαλλόμενοι * τῇ ἐτησίῳ πανηγύρει τοῦ θεοφόρου Πατρός. * Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν,* καὶ τὸν δι' ὀνείρου φρικτῆς ἐπιστασίας * Βασιλέα πείθοντα, * ἀναιτίους κρατουμένους τρεῖς * ἀπολῦσαι στρατηλάτας * ἀνυμνείτωσαν. * Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι * τὸν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὁμόζηλον ποιμένα * συνελθόντες εὐφημήσωμεν. * Οἱ ἐν νόσοις τὸν ἰατρόν· * οἱ ἐν κινδύνοις τὸν ῥύστην· * οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸν προστάτην· * οἱ πένητες τὸν θησαυρόν· * οἱ ἐν θλίψεσι τὴν παραμυθίαν· * τὸν συνοδίτην οἱ ὁδοιπόροι· * οἱ ἐν θαλάσσῃ τὸν κυβερνήτην· * οἱ πάντες * τὸν πανταχοῦ θερμῶς προφθάνοντα * μέγιστον Ἱεράρχην,* ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν. * Πανάγιε Νικόλαε πρόφθασον * ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς ἐνεστώσης ἀνάγκης * καὶ σῶσον τὴν ποίμνην σου ταῖς ἱκεσίαις σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ᾀσμάτων· * προκύψασα γὰρ ἄνωθεν * ἡ παντάνασσα Μητροπάρθενος * ταῖς εὐλογίαις καταστέφει τοὺς ἀνυμνοῦντας αὐτήν. * Βασιλεῖς καὶ Ἄρχοντες συντρεχέτωσαν * καὶ τὴν Βασιλίδα κροτείτωσαν ἐν ὕμνοις,* Βασιλέα τέξασαν * τοὺς θανάτῳ κρατουμένους πρὶν,* ἀπολῦσαι φιλανθρώπως * εὐδοκήσαντα. * Ποιμένες καὶ Διδάσκαλοι * τὴν τοῦ καλοῦ Ποιμένος ὑπέραγνον Μητέρα * συνελθόντες εὐφημήσωμεν· * τὴν Λυχνίαν τὴν χρυσαυγῆ· * τὴν φωτοφόρον Νεφέλην· * τὴν τῶν οὐρανῶν

πλατυτέραν· * τὴν ἔμψυχον τε Κιβωτόν· * τὸν πυρίμορφον τοῦ Δεσπότου Θρόνον· * τὴν μανναδόχον χρυσέαν Στάμνον· * τὴν κεκλεισμένην τοῦ Λόγου Πύλην· * τὴν πάντων * Χριστιανῶν τὸ καταφύγιον * ᾄσμασι θεηγόροις * ἐγκωμιάζοντες οὕτως εἴπωμεν· * Παλάτιον τοῦ Λόγου ἀξίωσον * τοὺς ταπεινοὺς ἡμᾶς τῆς οὐρανῶν Βασιλείας· * οὐδὲν γὰρ ἀδύνατον τῇ μεσιτείᾳ σου.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδοται καὶ ἅγιον Ἔλαιον τοῖς Ἀδελφοῖς ἐκ τῆς κανδήλας τοῦ Ἁγίου, ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων.

Ἦχος πλ. βʹ. Σεργίου.

Εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ· * εὖ ἐργάτα τοῦ ἀμπελῶνος Χριστοῦ· * σὺ καὶ τὸ βάρος τῆς ἡμέρας ἐβάστασας * καὶ τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐπηύξησας,* καὶ τοῖς μετὰ σὲ ἐλθοῦσιν οὐκ ἐφθόνησας. * Διὸ * πύλη σοι οὐρανῶν ἠνέῳκται· * εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου * καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν * Ἅγιε Νικόλαε.

Ἦχος πλ. δʹ.

Εἰς αἶνον ἔδραμες * τοῦ Κυρίου Νικόλαε * ἐν τῇ προσκαίρῳ ζωῇ,* καὶ αὐτός σε ἐδόξασεν * ἐν τῇ ἐπουρανίῳ καὶ ὄντως ζωῇ. * Διὸ * παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς αὐτόν,* ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ὁ αὐτός.

Τῶν ἀνδραγαθημάτων σου * Ὅσιε Πάτερ * ὁ καρπὸς εὐφραίδρυνε * τῶν πιστῶν τὰς καρδίας· * τίς γὰρ ἀκούων τὴν ἄμετρόν σου ταπείνωσιν, * τὴν ὑπομονὴν οὐκ ἐθαύμασε; * τὴν πρὸς τοὺς πένητας ἱλαρότητα; * θλιβομένων τὸ συμπαθές; * πάντας θεοπρεπῶς ἐδίδαξας * Ἱεράρχα Νικόλαε. * Καὶ νῦν τὸν ἀμαράντινον * ἀναδησάμενος στέφανον * πρέσβευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Τὰ Τυπικὰ καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος. Ὠδὴ γʹ. καὶ ϛʹ.

ΤΗ Ζ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄. **Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.**

Ἡγεμονίας τὸν θρόνον * κατακοσμῶν ἀρεταῖς,* ἐξ ἐπιπνοίας θείας * τὸν τῆς Ἱεραρχίας * προσφόρως ἐκομίσω· * ὅθεν πιστὸς * οἰκονόμος τῆς χάριτος, * ἐν ἀμφοτέροις Ἀμβρόσιε * γεγονώς, * διπλοῦν στέφανον κεκλήρωσαι. Ὅμοιον.

Ἐν ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις * καὶ ἀγρυπνίαις πολλαῖς,* καὶ προσευχαῖς συντόνοις,* τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα * ἐκάθηρας, Θεόφρον· * σκεῦος λοιπὸν * ἐκλογῆς τῷ Θεῷ ἡμῶν * τοῖς Ἀποστόλοις ὡσαύτως ἀναδειχθείς, * ὑπεδέξω τὰ χαρίσματα.

Ὅμοιον.

Τὸν εὐσεβῆ Βασιλέα * ἡμαρτηκότα ποτέ,* ὡς τὸν Δαυὶδ ὁ Νάθαν * παῤῥησίᾳ ἐλέγξας,* Ἀμβρόσιε παμμάκαρ,* τοῦτον σαφῶς * ἀφορισμῷ καθυπέβαλες, * καὶ μετανοίᾳ παιδεύσας θεοπρεπῶς, * συνηρίθμησας τῇ Ποίμνῃ σου.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια Ἦχος πλ. α΄.

Ὅσιε Πάτερ.

Ὅσιε Πάτερ * ἱερώτατε Ἀμβρόσιε, * ἡ λύρα ἡ φωνοῦσα, * μέλος σωτήριον, * δογμάτων Ὀρθοδόξων πᾶσιν ἡμῖν, * ἡ καταθέλγουσα πιστῶν τὰς ψυχάς, * εὔηχος κιθάρα τοῦ Θείου Παρακλήτου, * τὸ μέγα ὄργανον τοῦ Θεοῦ, * ἡ ἀξιέπαινος σάλπιγξ τῆς Ἐκκλησίας,* διειδεστάτη τε πηγὴ τῶν χαρισμάτων,* ἐναποπλύνουσα * ῥύπον τῶν παθημάτων, * Χριστὸν ἱκέτευε,* Χριστὸν δυσώπει, Ὅσιε,* δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ * ὁμόνοιαν * εἰρήνην * καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅσιε Πάτερ,* παμμακάριστε Ἀμβρόσιε,* Συνόδου Θεοφόρων* μέσον Πατέρων ὀφθείς, * ἐν δύο ταῖς οὐσίαις ἕνα Υἱόν,* σάρκα γενόμενον κηρύττεις τρανῶς,* ἐξ ἀπειρογάμου ἡμῖν ἐπιφανέντα,* τὸν ὁμοούσιον τῷ Πατρί, * καὶ συναΐδιον τούτου καὶ συμφυῆ· * ὅθεν τὴν βλάσφημον * Ἀρείου γλωσσαλγίαν * ἐναπεμώρανας, * τοῦ Πνεύματος δυνάμει. * Χριστὸν δυσώπει Ὅσιε,* δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ * ὁμόνοιαν εἰρήνην * καὶ μέγα ἔλεος.

Ὅσιε Πάτερ * ἀξιάγαστε Ἀμβρόσιε,* εὑροῦσα ὡς ἐπόθει,* τὴν καθαράν σου ψυχὴν * τοῦ Πνεύματος ἡ χάρις τοῦ Παναγίου,* ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν ὡς ἄδυτον φῶς· * οὗ τῇ ἐνεργείᾳ τὰ πνεύματα τῆς πλάνης * ἀποδιώκεις διαπαντός,* καὶ θεραπεύεις τὰς νόσους καὶ μαλακίας * τῶν προσιόντων σοι ἁπλότητι καρδίας,* καὶ ἐκτελούντων σου * τὴν μνήμην τὴν φωσφόρον. * Χριστὸν ἱκέτευε * Χριστὸν δυσώπει, Ὅσιε, * δωρηθῆναι τῇ Ἐκκλησίᾳ ὁμόνοιαν * εἰρήνην * καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ψυχή μου * ἐξωμοίωσαι προκόπτουσα * εἰς χείρω καθʼ ἑκάστην, * καὶ προστιθεῖσα ἀεὶ * σοῖς μώλωψιν εὐήθως τραύματα πλείω,* ὡς ὁλοσώματος γενέσθαι πληγή,* μὴ ἐνθυμουμένη * ὡς ὁ Κριτὴς ἐγγίζει,* ᾧ παραστήσῃ ἀπολαβεῖν * κατὰ τὰς πράξεις εὐθύνας καὶ τιμωρίας; * ἀλλʼ ἐπιστρέψασα * πρόσπεσον τῇ Παρθένῳ κράζουσα· * Δέσποινα πάναγνε, μὴ παρίδῃς * τὸν παροργίσαντα Θεὸν τὸν εὐσυμπάθητον, * τὸν ἐκ σοῦ διὰ σωτηρίαν * τῶν βροτῶν γεννηθέντα, * δι᾽ εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε τὸν βότρυν, * ἀφυτεύτως ὃν ὡς ἄμπελος * ἐβλάστησας, κατεῖδες * ξύλῳ κρεμάμενον, * νυττόμενόν τε λόγχῃ θείαν πλευράν, * Τί τοῦτο, ἔλεγες, Υἱὲ καὶ Θεέ; * πῶς ὁ νόσους πάσας, * καὶ πάθη θεραπεύων, * πάθος ὑφίστασαι ἀπαθὴς * κατὰ φύσιν ὑπάρχων τὴν θεϊκήν; * τί σοι ἀχάριστος λαὸς τῷ εὐεργέτῃ * ταῦτα ἀπέδωκεν ἀντʼ εὐεργετημάτων; * Παρθένε ἄχραντε, * ἀλλὰ τοῖς τούτου πάθεσι, * τῶν παθῶν με ἐλευθερῶσαι, * ἐκδυσώπει ἀπαύστως,* ὅπως δοξάζω σε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δʹ.

Κανόνα πίστεως.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τὸν παμμέγιστον Ἀμβρόσιον αἰνέσω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος δʹ.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ταῖς θείαις φωτοχυσίαις Ὅσιε, * καταστραπτόμενος, * τὴν φωτοφόρον ταύτην καὶ φαιδράν, * καὶ ἁγίαν σου κοίμησιν, * τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, * σαῖς ἱκεσίαις φωταγώγησον.

Ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, σοφίας σοι * λόγον δεδώρηται, * κε-

κοσμημένον γλώσσῃ ἀληθεῖ, * ἱεράρχα Ἀμβρόσιε, * αἱρετιζόντων ἄλογον * ἀποῤῥαπίζοντα κακόνοιαν.

Νοός σου τὸ ὀπτικὸν πανόλβιε, * προκαθηράμενος * τῆς τῶν παθῶν ἀχλύος, δεκτικὸν * καθαρῶν ἐπιλάμψεων * τοῦ Παναγίου Πνεύματος, * προαπειργάσω παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, * ἐκ Θείου Πνεύματος,* τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, * καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, * τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, * καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ αὐτοῦ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θείου Ἀμβροσίοιο μέγα κλέος ᾄσμασι μέλπω.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Θείῳ φωτί σου, * ὑπέρλαμπρε ἥλιε, * τῆς ἁμαρτίας μου * τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον· * οἰκτείρεις γὰρ ψυχάς, * τῇ ἐμφύτῳ εὐσπλαγχνίᾳ σου, * καὶ σκότους ἀπαλλάττεις τῶν παθῶν, * τῇ μόνῃ εὐμενείᾳ σου, * Παντοκράτορ Κύριε, * ὁ μόνος εὐδιάλλακτος.

Ἐπὶ τῷ κάλλει * τῶν θείων δογμάτων σου,* ἡ Ἐκκλησία φαιδρῶς, * Πάτερ ὡραΐζεται, * καὶ πίστει ἀσφαλεῖ * πεποικιλμένη δείκνυται· * καὶ ὅλη ὡς πλησίον καὶ καλή, * ἐκ δεξιῶν παρίσταται, * ὀρθοδόξως λάμπουσα, * τῆς δόξης τοῦ νυμφίου Χριστοῦ.

Ἱερωσύνης * τοῖς ὅπλοις στομούμενος, * καὶ θείᾳ δόξῃ τὸν νοῦν, * Πάτερ ἐλλαμπόμενος, * ὡς μάχαιρα πιστῶν * ἐστιλβωμένη δείκνυσαι, * καὶ σάλπιγξ τῆς εὐσήμου Ἑορτῆς, * θράσῃ τῶν αἱρέσεων * τμητικῶς συγκόπτουσα, * καὶ πάντας διεγείρουσα.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὸ αἰώνων * Πατρὶ συναΐδιος, * ἐκ σοῦ Θεόνυμφε * σάρκα προσελάβετο, * καὶ φύσιν τῶν βροτῶν * θεώσας συνεδόξασε· * διὸ σε σωτηρίας ἀρχηγόν, * καὶ κόσμου ἱλαστήριον, * Θεοτόκε Δέσποινα, * πρὸς τὸν ἐκ σοῦ κεκτήμεθα.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Μεμυημένος * Ἱεράρχης ὡς ἔνθεος, Ὅσιε,* πᾶσαν νόησιν Γραφῆς, * τοῖς ἀγνοοῦσιν Ἀμβρόσιε * Πάτερ,* τὰ δυσέρικτα * τρανῶς ἐσάφησας.

Μεγίστην χάριν * πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος καὶ δύναμιν, * στῆς ἐσθῆτος ἐπαφῇ, * ποικίλα πάθη Ἀμβρόσιε * Πάτερ, ἐθεράπευσας * τῶν προσιόντων σοι.

Ἐν ἀφροσύνῃ, * τὴν πρὸς σὲ τὸν φρονήσει ἐμπρέποντα, * πλησιάσαι τολμηρῶς, * μιαρωτάτην ὁρμήσασαν * θᾶττον ἐθανάτωσας, * θείῳ προστάγματι.

Θεοτοκίον.

Γένος ἀνθρώπων * ἐκαινούργησας, μόνη κυήσασα, * τὸν τῆς φύσεως ἡμῶν * Δημιουργόν τε καὶ Κύριον· * ὅθεν σε δοξάζομεν,* Θεοχαρίτωτε.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ρεῖθρον ἐν καρδίᾳ σου, * ἐκ τῶν τοῦ Πνεύματος Ὅσιε, * χαρισμάτων, * βρύει καταρδεῦον, * τοὺς τῆς Πίστεως αὔλακας.

Ὅλον ἀπεκάθηρας * τὸ ὀπτικὸν τοῦ νοῦ Ὅσιε, * καὶ εἰς ὕψος * ἤρθης Θεωρίας, * τῇ ἐλλάμψει τοῦ Πνεύματος.

Στέφεται τοῖς λόγοις σου * ὥς περ τιμίοις λίθοις σοφέ, * ἡ Ἐκκλησία, * καὶ διαιωνίζει * τῶν πιστῶν βασιλεύουσα.

Θεοτοκίον.

Ἵλεων γενέσθαι μοι τῷ ἐν πολλαῖς παγέντι, Ἁγνή, ἁμαρτίαις, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα ἀσιγήτως δυσώπησον.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ
» φῶς τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασι περιαστράπτων, * ἀπημαύρωσας Ἀρείου πλάνην, * ἱερομύστα καὶ ποιμὴν ὦ Ἀμβρόσιε· * θαυματουργῶν δὲ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, * πάθη ποικίλα σαφῶς ἐθεράπευσας. * Πάτερ Ὅσιε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, * δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν Προφήτην Ἠλίαν * ζηλοτυπῶν, Ἰωάννην ὡσαύτως * τὸν Βαπτιστήν, * ἀνδρείως διήλεγξας * Βασιλεῖς ἀνομήσαντας· * ἱεραρχίας θρόνον * ἐνθέως ἐκόσμησας, * καὶ θαυμάτων πλήθει * τὸν κόσμον ἐπλούτησας· * ὅθεν καὶ ταῖς θείαις * συγγραφαῖς κεχρημένος, * πιστοὺς ἐπεστήριξας, * καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας, * ἱεράρχα Ἀμβρόσιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν οὐράνιον Πύλην * καὶ Κιβωτόν, * τὸ πανάγιον Ὄρος, * τὴν φωταυγῆ * Νεφέλην ὑμνήσωμεν, * τὴν οὐράνιον Κλίμακα, * τὸν λογικὸν Παράδεισον, * τῆς Εὔας τὴν λύτρωσιν, * τῆς οἰκουμένης πάσης * τὸ μέγα Κειμήλιον· * ὅτι σωτηρία, * ἐν αὐτῇ διεπράχθη * τοῦ κόσμου, καὶ ἄφεσις * τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων, * διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει * τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐν τῷ πάθει ἑστῶσα * τοῦ σοῦ Υἱοῦ, * τῷ Σταυρῷ πλησιάζουσα * μητρικῶς, * δακρύων προσχύσεσι * λουομένη ἐκραύγαζες· * Οἴμοι θεῖε Λόγε, * πῶς φέρεις ῥαπίσματα, * ἐμπτυσμοὺς καὶ μάστιγας, * σταυρὸν καὶ τὸν θάνατον; * ὅμως ὑπὲρ γένους * σωτηρίας βροτείου, * ἑκὼν ταῦτα ὑφίστασαι. * Οὕτω Σῶτερ φιλάνθρωπε, * ἡ Θεοτόκος ἐβόα σοι· * ἥν περ προβαλλόμενοι σοὶ * εἰς πρεσβείαν, Δέσποτα αἰτούμεθα, * ἵνα πλουσίως παράσχῃς * ἡμῖν τὰ ἐλέη σου.

Ὠδὴ δ'. Αἱ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Ἱεράρχης ἀνεδείχθης * χρισθεὶς τῷ μύρῳ, * τῷ τῆς ἱερωσύνης, * τελειῶν Ἱερέας, * πᾶσι τὴν σωτήριον * δωρούμενος κάθαρσιν.

Συνετήρησας τὴν ποίμνην, * ἐκ πάσης βλάβης * τῶν ἐναντίων μάκαρ, * καὶ Ἀρείου τὴν πλάνην * πᾶσαν ἀπημαύρωσας, * τῷ φέγγει τῶν λόγων σου.

Τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει * τετειχισμένος, * τὰ πονηρὰ διώκεις * τῆς κακίας παμμάκαρ, * πνεύματα, μὴ φέροντα τὴν σὴν ἐπιτίμησιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ θελήματι τὰ πάντα * δημιουργήσας, * δημιουργεῖται θέλων, * ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, * σώζων τοὺς εἰδότας σε * ἁγνὴν Θεομήτορα.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁ λειμὼν τῶν δογμάτων σου, * καὶ θεολαμπὴς σου βίος πανεύφημε, * ὡς συνθέσεως θυμίαμα, * κατευωδιάζει τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν.

Ἱερεῖον γενόμενος, * καὶ ἱερουργὸς καὶ κάρπωμα Ὅσιε, * πρακτικῶς ὡλοκαυτώθης Θεῷ, * καὶ προσήχθης θῦμα τῇ τραπέζῃ Χριστοῦ.

Ὁ οὐράνιος Κύριος, * ἐν τῷ στερεώματι τῷ τῆς Πίστεως, * ὡς ἀστέρα σε κατέπηξε, * δαδουχοῦντα κόσμον τοῖς σοῖς δόγμασι.

Θεοτοκίον.

Μὴ τραπεὶς τῇ Θεότητι, * ὅλον ἑαυτὸν ὁ Λόγος ἐκένωσε, * καὶ ἀνθρώποις προσωμίλησεν, * ἐκ σοῦ σάρκα Κόρη προσλαβόμενος.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νοῦν λάμποντα φωτί, * τῷ ἀΰλῳ κτησάμενος, * ἀπήστραψας ἰαμάτων * καὶ θαυμάτων ἀκτῖνας * Ἀμβρόσιε μακάριε.

Ἀνήγειρας σαυτὸν * ἱερὸν καταγώγιον * τοῦ Πνεύματος, καταλύσας * τοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων * Ἀμβρόσιε θεόπνευστε.

Μεγίστων ἀρετῶν, * φωταυγείᾳ λαμπόμενος, * ἠδέσθησαν Βασιλεῖς σε, καὶ τὸν ὅρον τῆς γλώττης * τῆς σῆς οὐ παρεσάλευσαν.

Θεοτοκίον.

Βουλήματι τὸ πᾶν, ὁ σοφῶς ἐργαζόμενος,* βουλόμενος ἀναπλάσαι * τοὺς ἀνθρώπους Παρθένε,* τὴν σὴν γαστέρα ᾤκησεν.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἐν τῇ θείᾳ σου μνήμῃ, * Ἱερέων θίασος Πάτερ ἀγάλλεται,* καὶ πιστῶν χορεῖαι, * σὺν Ἀγγέλοις ἀΰλοις εὐφραίνονται,* καὶ τρυφᾷ σκιρτῶσα * πνευματικῶς ἡ Ἐκκλησία,* ἐν τοῖς λόγοις σου Πάτερ Ἀμβρόσιε.

Γεωργὸς ἀνεδείχθης * τέμνων τὴν τῆς Πίστεως εὐθεῖαν ἄρουραν,* καὶ διδασκαλίας * ἐπισπείρων θεόσοφε δόγματα· * καὶ αὐξήσας στάχυν,* καρποφορεῖς τῇ Ἐκκλησίᾳ, * τὸν οὐράνιον ἄρτον τοῦ Πνεύματος.

Ἀβραὰμ τὴν θυσίαν, * καὶ τὴν ἄμεμπτον πίστιν ἐχαρακτήρισας,* Ἰσαὰκ ὡς ἄλλον * τὴν ψυχὴν θυσιάσαι προθέμενος,* τῷ τοῦ Κτίστου πόθῳ· * καὶ μὴ τρωθεὶς τῇ ἀπιστίᾳ, * ἐχρημάτισας φίλος τοῦ Κτίστου σου. Θεοτοκίον.

Κόσμου οὖσα προστάτις, * Μῆτερ ἀειπάρθενε σύ με κυβέρνησον, * καὶ ὁδήγησόν με * εἰς εὐθεῖαν ὁδὸν, καὶ κατεύθυνον * πρὸς δικαιοσύνης * τρίβους ὀρθὰς τὸν λογισμόν μου, * τῆς ψυχῆς τὰς πορείας ἰθύνουσα.

Ὠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς.

Ῥώμη σου * εὐφημεῖ τὰ σεπτὰ προτερήματα· * φωτοειδὴς ὡς ἀστὴρ γὰρ * πανταχοῦ θαυμάτων * τὰς λαμπηδόνας,* Ἱεράρχα * ἐπαφῆκας, πιστῶς θαυμαζόμενος.

Ὀρθρίσας * πρὸς Χριστὸν ταῖς ἐκεῖθεν λαμπρότησι,* περιηυγάσθης τοῦ θειοτάτου,* καὶ φωτίζεις * τοὺς πιστῶς σε τιμῶντας ἑκάστοτε.

Σῶμά σου * καὶ ψυχὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας,* καὶ δεκτικὴν ἀπειργάσω * χαρισμάτων Πάτερ,* τὴν σὴν καρδίαν, * ἀνενδότως * τῷ γλυκίῳ προσέχουσαν ἔρωτι.

Θεοτοκίον.

Ἴασαι * τῆς ψυχῆς μου Παρθένε, τὰ τραύματα,* ἐπισκιάσει σου θείᾳ,* καὶ τὸν νοῦν μου λάμπρυνον,* σκοτισθέντα * ἀμελείᾳ * καὶ κακίᾳ ἐχθροῦ πολεμήτορος.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Λαβὼν τοῦ λόγου σοφὲ, * τὸ τάλαντον ὡς θεράπων πιστὸς, * καὶ τῇ τραπέζῃ προθεὶς * ἐπολυπλασίασαν,* καὶ τοῦτο προσήγαγες * καθαρὸν σὺν τόκῳ,* τῷ Δεσπότῃ σου Ἀμβρόσιε.

Ἐλάμπρυνας τὴν στολὴν * τὴν ἱερὰν ἐν τοῖς πόνοις σου,* καὶ ἀνεδείχθης ποιμὴν * ποίμνης λογικῆς σοφέ,* ἣν τῇ βακτηρίᾳ σου * τῆς διδασκαλίας,* εἰς μονὰς ἐλαύνεις πίστεως.

Ὁ ζῆλός σου Ἠλιοὺ * ζῆλον μιμεῖται μακάριε· * βασιλέα γὰρ πιστὸν,* χρανθέντα τοῖς αἵμασιν * ἐλέγξας, ἀπήλασας * θείων περιβόλων,* τὸ αἰδέσιμον φυλάττων Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Σκέπην καὶ καταφυγὴν,* καὶ τεῖχος ὄντως ἀκράδαντον,* ἡ πόλις σου σὲ πιστῶς * κεκτημένη Δέσποινα,* δυσχερῶν ἐκ θλίψεων,* καὶ κινδύνων πάντων * ἐκλυτροῦται ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· * πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ
» βυθοῦ τῶν κακῶν * ἀνάγαγε δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα *
» καὶ ἐπάκουσόν μου,* ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Λόγους ζωῆς Πάτερ σοφὲ, * κεκτημένος,* τὰς διανοίας τῶν πιστῶν * καταρδεύεις,* καὶ καρποφόρους χάριτι δεικνύεις ἀεί· * τῶν αἱρετιζόντων δὲ * κατακλύζεις τὰς φρένας· * χάριν ἀναβλύζων δὲ * ἰαμάτων, ἐκπλύνεις * παθῶν παντοίων ῥύπον ἀληθῶς,* ἱερομύστα * θεόφρον Ἀμβρόσιε.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀμβροσίου Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Στίχοι.

Τὸ φθαρτὸν Ἀμβρόσιος ἐκδὺς σαρκίον
Θείας μετέσχεν ἀμβροσίας ἀξίως.
Ἑβδομάτῃ Ἀμβρόσιος ποτὶ ἄμβροτον ἤλυθεν οὖδας.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὁ θεῖος φθόγγος * τῶν σῶν δογμάτων Πάτερ πάνσοφε,* ὥσπερ ἀστραπὴ διῆλθε πᾶσαν τὴν γῆν, * καὶ θαυμάτων ἡ ἐπίδειξις * ὡς φῶς ἐξήστραψε, * τὰς ἐν ζόφῳ καρδίας λαμπρύνουσα.

Νομοθεσίαις * ταῖς τοῦ Σωτῆρος σὺ ἑπόμενος * Πάτερ, τὸ δοθέν σοι τάλαντον ἐμμελῶς,* ὡς οἰκέτης ἀγαθώτατος * ἐπολυπλασίασας,* δεσποτικῆς χαρᾶς ἀξιούμενος.

Ἀναστομώσας * τὴν θεολόγον σου διάνοιαν,* ῥεῖθρα ἱερῶν δογμάτων ποταμηδὸν * ἐπαρῆκας, καταρδεύοντα * πιστῶν τὸ πλήρωμα, * ἱερομύστα Πάτερ Ἀμβρόσιε.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Παρθένε * ἐν τῇ γαστρί σου σὺ συνέλαβες,* Λόγον τοῦ Πατρὸς συνάναρχον, καὶ σαρκὶ * ἀπεκύησας, δωρούμενον * πᾶσιν ἀνάκλησιν,* τοῖς ἐξ Ἀδὰμ πεσοῦσι Πανάμωμε.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Ἀκηλίδωτον ὤφθης * ἀρετῶν θεομάκαρ,* ἀξίως ἔσοπτρον,* καθαρὰς τὰς ἐμφάσεις * τῆς πίστεως δεικνύον,* καὶ φωτίζον * τοὺς ψάλλοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Σοῦ ὁ βίος θεόῤῥον,* ὑποτύπωσις ὤφθη * Ἀρχιερέων σαφῶς,* καὶ ὅρος Ὀρθοδόξων * τῶν πίστει μελῳδούντων,* καὶ Θεῷ ἐκβοώντων ἀεί· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Μέτριος μὲν τρόπον,* ὑψηλὸς δὲ τὸν λόγον,* Πάτερ Ἀμβρόσιε,* αἰδέσιμος τὸν βίον,* καὶ πίστει ἀνεδείχθης * ἀκλινὴς ἐν τῷ ψάλλειν σε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους * ὃν ἐγέννησας Μῆτερ,* νῦν ἐκδυσώπησον,* ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων,* ψυχῆς τε μολυσμάτων,* τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Νεκρώσας τὰ μέλη, καὶ νεκρὸν * σαρκὸς τὸ φρόνημα * ἀπεργασάμενος, * ψυχὴν ἐζώωσας Ὅσιε,* καὶ πηγὴν θαυμάτων ἔβλυσας,* τοῖς νεκρωθεῖσιν ἐκ παθῶν,* ζωὴν παρέχουσαν * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἔγνως τὴν μετάθεσιν σοφέ,* τὴν ἐκ τοῦ σώματος,* Θείῳ ἐν Πνεύματι * προφητικώτατα· * ταύτην γὰρ * τοῖς συνοῦσι διεσάφησας,* καὶ ἐν χαρᾷ πρὸς οὐρανὸν * βοῶν ἀνέδραμες· * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σῶμα καὶ καρδίαν καὶ τὸν νοῦν * προκαθηράμενος,* παθῶν συγχύσεως,* πυρφόρον ἔλλαμψιν ἄνωθεν * εἰσεδέξω τὴν τοῦ Πνεύματος,* ὥς περ οἱ θεῖοι Μαθηταί,* βοῶν Ἀμβρόσιε· * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, * Θεὸν οὐράνιον * ἀποκυήσασα, * τὸν τὰ ἐπίγεια Πάναγνε,* οὐρανοῖς ἐπισυνάψαντα, * καὶ τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ * πᾶσι παρέχοντα, * τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Μουσικῶν ὀργάνων.

Ἀπαθείας ὄργανον ἐδείχθης,* τῶν παθῶν κοιμίζον τὰς ὀρέξεις,* καὶ τὰς καρδίας τῶν πιστῶν * κραυγάζειν διεγεῖρον· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σωτηρίας πρόξενον ἐκτήσω, * τὴν τοῦ λόγου δύναμιν παμμάκαρ, * δι' ἧς ἐτράνωσας ἡμῖν,* τὸν ἕνα τῆς Τριάδος * ἀῤῥήτως ἐκ Παρθένου,* σάρκα προσλαβόντα, * βροτοῖς ὁμοουσίως.

Ἰαμάτων βρύουσι σταγόνας * τῶν σῶν διδαγμάτων αἱ νεφέλαι, * ἐξ ὧν ἀρδεύονται πιστῶν * καρδίαι τῶν βοώντων· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζει τάξις σε Ἀγγέλων,* μεγαλύνει σε γηγενῶν φύσις· * ἐν σοὶ γὰρ εὕρομεν χαρὰν * οἱ πίστει σε ὑμνοῦντες,* καὶ ὑπερυψοῦντες * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Μουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, * καὶ λαῶν ἀπείρων προσ-
» κυνούντων, * εἰκόνι τῇ ἐν Δεηρᾷ,* τρεῖς Παῖδες μὴ πει-
» σθέντες, * τὸν Κύριον ἀνύμνουν, * καὶ ἐδοξολόγουν * εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἴδες γεγονὼς ἐν ἐκστάσει * τὰ δι' αἰῶνος τοῖς Ἁγίοις * Πάτερ, ἀποκείμενα γέρα· * πρὸς ἃ μετέβης * ἀποληψόμενος,* τῶν σῶν καμάτων ἔνδοξε, * τὰς ἀντιδόσεις εὐφραινόμενος.

Ὥριμος ὡς βότρυς θεόφρον,* ληνοῖς τοῖς ἄνω ἐπαξίως * ἀπεθησαυρίσθης, πηγάζων * ἀθανασίας * οἶνον Ἀμβρόσιε,* καὶ ἰαμάτων χάριτας * τοῖς εὐσεβῶς σοι προσπελάζουσι.

Σοφίᾳ καὶ χάριτι λάμπων, * ἱερομύστα, καὶ ποιμένων * μέσον ἐξαστράπτεις, δογμάτων * ὀρθοδοξίᾳ, * Πάτερ Ἀμβρόσιε· * διὸ πίστει καὶ πόθῳ σε * ὕμνοις ἀξίως μακαρίζομεν.

Ἡμεροφαῆ σε ἀστέρα,* ἡ Ἐκκλησία κεκτημένη,* σκότος διαφεύγει παντοίας * παμμάκαρ πλάνης, * καὶ ταῖς λαμπρότησι * τῶν ἱερῶν δογμάτων σου * αὐγαζομένη, μακαρίζει σε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴν σοι βοῶμεν Παρθένε, * περιχαρῶς τοῦ Ἀρχαγγέλου· * Χαῖρε τῆς κατάρας ἡ λύσις, * δεινῶν παντοίων * χαῖρε ἡ λύτρωσις, * ἡ τοὺς βροτοὺς θεώσασα, * τῇ ὑπὲρ νοῦν κυοφορίᾳ σου.

Ἄλλος. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἐδείχθης ὡς ἐλαία, * Πάτερ σοφέ,* ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου κατάκαρπος, * ἐξ ἧς σοφῶς * ἔπλησας λαμπάδα τῶν ἀρετῶν,* μεθ' ἧς καὶ εἰσελήλυθας * ἐν τῇ εὐωχίᾳ τῶν οὐρανῶν· * ἐν οἷς συναπολαύεις * μετὰ τῶν Ἀσωμάτων, * τῆς ἀκηράτου καὶ αὔλου ζωῆς.

Λιπάνας τὴν ψυχήν σου * ταῖς ἀρεταῖς,* ἐγκρατείας ἐδείχθης Διδάσκαλος,* καὶ τῆς σεπτῆς * Ἀρχιερωσύνης μυσταγωγός,* τοῦ

βίου ὑποτύπωσις, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας φωταγωγός, * καὶ στήλη τῶν δογμάτων, * αἱρέσεων τὴν πλάνην, * ἀδιαλείπτως στηλιτεύουσα.

Πεπλήρωκας τὸν δρόμον * Πάτερ σοφέ, * καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας ἄμεμπτον, * καὶ εἰς μονὰς * ἔφθασας καὶ λήξεις τῶν οὐρανῶν, * ἐν οἷς σοι καὶ ἀπόκειται * στέφανος καὶ δόξα τῶν ἀμοιβῶν· * ἀλλὰ ταῖς σαῖς πρεσβείαις * οἰκτείρησον καὶ σῶσον, * ἐξ ἐπηρείας τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε * Μήτηρ Θεοῦ, * ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, * τὸν ἀγαθὸν * Λόγον, ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ * ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, * πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· * ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων * ἐπέκεινα νοοῦμεν, * εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ * ὁ οὐρανός, * καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη
» τὰ πέρατα, * ὅτι Θεὸς * ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, *
» καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν * εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· * διό
» σε Θεοτόκε, * Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων * ταξιαρχίαι μεγαλύ-
» νουσιν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὀρθοδοξίας πρόμαχος, * βάσις τῆς Ἐκκλησίας, * Ἀρχιερέων ἔρεισμα, * καὶ σοφὸς Ποιμενάρχης, * Ἀμβρόσιε ἀνεδείχθης, * πρὸς νομὰς εὐσεβείας * καθοδηγῶν τὸ ποίμνιον, * ἀτιθάσσους ὡς θῆρας * ἀποσοβῶν, * κακοδόξων φάλαγγας θεοφάντορ, * τρανῶν τὸ ὁμοούσιον * τῆς ἁγίας Τριάδος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θαῦμα φρικτὸν Πανάμωμε, * ὅτι τὸν πρὸ αἰώνων * ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντα * ὁμοούσιον Λόγον, * γεγέννηκας ἀπορρήτως· * ὅθεν σὲ Θεοτόκον, * ὁμολογοῦμεν Δέσποινα, * ἀληθῶς καὶ κυρίως, * ὡς ἀληθῆ * τοῦ Θεοῦ Μητέρα· ὃν ἐκδυσώπει * αὐτὸν Θεομακάριστε, * ὑπὲρ γένους ἀνθρώπων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν αἴνων, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Προεόρτια τῆς Συλλήψεως τῆς Ἁγίας καὶ Θεοπρομήτορος Ἄννης· καὶ μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων·

Πνευματικὴν νῦν χορείαν * δεῦτε κροτήσωμεν,* καὶ τὸν Χριστὸν ὑμνοῦντες,* Προεόρτια δῶρα * προσάξωμεν ἐκ πόθου, * αἶνον δεκτὸν * τῷ τοῦ γένους καυχήματι,* τῇ Θεοτόκῳ, γεραίροντες τὴν αὐτῆς * παρ' ἐλπίδα θείαν Σύλληψιν.

Ἐν παραδείσῳ ἡ Ἄννα * τὰ εὐαγγέλια, * τοῦ παρ' ἐλπίδα πᾶσαν * ὑποδέχεται τόκου,* τῆς μόνης Θεονύμφου,* δηλοῦσα τρανῶς,* ὡς τρυφήσεως κρείττονος * καὶ ἀπολαύσεως τύχοιμεν, οἱ πιστῶς * τὸν καρπὸν αὐτῆς γεραίροντες.

Τοῦ Ὁσίου. ὅμοιον.

Τῶν οὐρανίων χαρίτων * Πάτερ γευσάμενος,* τῶν ἐπιγείων πάντων * ἀπεστράφης ἡδέων * τὴν μέθεξιν ἐνθέως· * ὅθεν ἀεὶ * τῆς γλυκείας Πατάπιε,* τῶν ἀγαθῶν τῶν ἐκεῖθεν κατατρυφῶν * ἀπολαύσεως, ἀνύμνεις Χριστόν.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Πάτερ Πατάπιε, σαρκὸς * τὰς ὁρμὰς, ἀσκήσεως * καταμαράνας πυρσεύμασιν,* ἔρημον ᾤκησας * ὡς Ἠλίας πάλαι,* τὸν νοῦν καθηράμενος * ἀπαύστοις πρὸς τὸ Θεῖον ταῖς νεύσεσι· * καὶ νῦν ἱκέτευε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπιε, χοροῖς * Ἀσκητῶν ἠρίθμησαι,* τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος,* καὶ κατεσκήνωσας * ἐν μοναῖς ὁσίαις,* ἔνθα φῶς τὸ ἄδυτον,* τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἔνθα πέφυκε· * καὶ νῦν ἱκέτευε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ Πατάπιε, φωστὴρ * ἐξ Αἰγύπτου ἔλαμψας,* φωταγωγῶν τὴν ὑφήλιον * θαυμάτων λάμψεσι,* ψυχοφθόρων νόσων * ἀπελαύνων ζόφωσιν,* δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· * καὶ νῦν ἱκέτευε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Πανύμνητε Δέσποινα, ἐλπὶς * τῶν πιστῶν καὶ στήριγμα,* καταφυγὴ καὶ βοήθεια,* Σὲ ἱκετεύομεν, * Ἐκ παντὸς κινδύνου * τοὺς δούλους σου φύλαττε,* τοὺς πίστει προσκυνοῦντας τὸν τόκον σου,* αὐτῷ πρεσβεύουσα, * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον Ἄρνα, ἡ Ἀμνὰς * καὶ ἄμωμος Δέσποινα*, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν * εἶδος οὐκ ἔχοντα,* οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι, θρηνῳδοῦσα ἔλεγε,* ποῦ σου τὸ κάλλος ἔδυ γλυκύτατε, * ποῦ ἡ εὐπρέπεια; * ποῦ ἡ χάρις ἡ ἀστράπτουσα * τῆς μορφῆς σου,* Υἱέ μου παμφίλτατε.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ'. Ἐν σοὶ Πάτερ ἀκριβῶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Κανὼν Προεόρτιος καὶ τοῦ Ἁγίου, φέροντες ὁμοῦ τήνδε τὴν Ἀκροστιχίδα ἄνευ τῶν Εἱρμῶν.

Χαρᾶς ἀνοίγει Χριστὸς ἡμῖν τὰς πύλας

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις Γεωργίου.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β'. Ὁ Εἱρμός.

» Δεῦτε λαοί, * ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῷ διελόντι
» θάλασσαν, * καὶ ὁδηγήσαντι * τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε,* δου-
» λείας Αἰγυπτίων,* ὅτι δεδόξασται.

Χαρᾶς ἡμῖν * σήμερον προκαταγγέλλονται,* ταμεῖα διανοίγεσθαι,* καὶ ἀποκλείεσθαι * τῆς κατάρας αἱ λῦπαι,* ἐν τῇ θείᾳ Συλλήψει * τῆς Θεομήτορος.

Ἄνθη τερπνὰ * σήμερον πιστοὶ δρεψάμενοι,* ἐνθέων λόγων πλέξωμεν, * τὸν προεόρτιον * στέφανον ἐγκωμίων * τὴν Παρθένον αἰνοῦντες,* ἐν τῇ Συλλήψει αὐτῆς.

Τοῦ Ὁσίου, Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Ῥώμην σοφέ,* καὶ θείαν δύναμιν ἄνωθεν * ἐκ βρέφους ἐνδυσάμενος,* πρὸς τῆς ἀσκήσεως τοὺς ἀγῶνας προθύμως * καὶ πόνους ἀπεδύσω, Πάτερ Πατάπιε.

Ἀποβαλὼν * ἅπασαν τὴν τῶν προσκαίρων ζωήν,* καὶ κόσμον ἀρνησάμενος,* τὴν ὑπερκόσμιον * νῦν ἀπείληφας δόξαν,* ἧς ἔτυχες ἀσκήσει,* σοφὲ Πατάπιε. Θεοτοκίον.

Γένος βροτῶν * σήμερον τῆς ἀναπλάσεως μηνύματα εἰσδέχεται,* καὶ εὐαγγέλια τὰ τῆς υἱοθεσίας,* ἐν τῇ σῇ παρ' ἐλπίδα * Συλλήψει, Ἄχραντε.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε. Θεοφάνους.

Τοῦ φαιδροῦ σου βίου τὰ φαιδρά,* μέλλων κατορθώματα * ἀνευφημεῖν,* ἐκδυσωπῶ σε Ὅσιε, * αἴγλην φωτοδότιδα,* οὐρανόθεν μοι * δωρηθῆναι ἱκέτευε, * νέφος ἐκμειοῦσαν * τὸ τῆς ἀγνωσίας μου, Πατάπιε.

Αἰγυπτίους πρὶν ὁ τῷ βυθῷ * κρύψας θείῳ νεύματι,* τῆς κοσμικῆς συγχύσεως * σὲ ἀναλαβόμενος, * κατεφώτισε * θεϊκαῖς ἐπιγνώσεσι, * καὶ ὁλοφαῆ σε * ἔδειξεν ἀστέρα, Πάτερ Ὅσιε.

Τῆς σαρκὸς τὰ πάθη χαλινῷ,* μάκαρ τῆς ἀσκήσεως * δουλαγωγῶν,* τῆς ἀπαθείας ἔρωτι,* ὤφθης καθαρώτατον * οἰκητήριον * τοῦ Θεοῦ διὰ πίστεως, * καὶ χειμαζομένων * εὔδιος λιμήν, Πάτερ Πατάπιε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀρχαίας λύτρωσιν ἀρᾶς, * κόσμῳ παρεχόμενος * ὁ Λυτρωτής,* ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, * ἄνθρωπος γενόμενος,* ὁ τὸν Ὅσιον * ἀναδείξας Πατάπιον,* κρήνην ἰαμάτων * πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῷ προστρέχουσιν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, * ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρ-
» τίαν· * καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον,* εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν
» τῶν ὑμνούντων σε.

Σαλπίσωμεν φαιδρῶς εὐσήμως σήμερον,* ἐνθέως καλοῦντες τὴν κτίσιν πᾶσαν * προεόρτιον εἰς αἴνεσιν,* τῆς πανάγνου Μητρὸς θείας Συλλήψεως.

Αἱ θεῖαι δωρεαὶ καὶ τὰ χαρίσματα,* προτείνονται σήμερον τοῖς ἀνθρώποις,* δηλουμένης τῆς Συλλήψεως,* τῆς αἰτίας τῶν ξένων χαρισμάτων Χριστοῦ.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Νεάζων τῆς ψυχῆς τῷ τόνῳ Ὅσιε,* ἀρχαῖον πολέμιον διὰ πόνων * τῆς ἀσκήσεως κατέβαλες,* καὶ τὰ τούτου διήλεγξας βουλεύματα.

Οἱ πόνοι σου σοφέ, τῶν ἀντιδόσεων * τῶν θείων ἐνέχυρον ἀσφαλείας,* τῶν θαυμάτων τὴν ἐπίλαμψιν * ἐν τῷ βίῳ παρέσχον σοι, Πατάπιε.

Θεοτοκίον.

Ἐλύθη τῶν βροτῶν ἡ πρώην στείρωσις,* τῶν ἔργων λαμψάντων νῦν τῶν ἐνθέων,* παρ' ἐλπίδα προελθούσης σου,* ἐκ τῆς ἀγόνου καὶ στείρας, Πανύμνητε.

Ἄλλος, τοῦ Ὁσίου. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Δακρύων ἀναβλύσεσι * καταρδεύσας ἄριστα,* τὴν ψυχικήν σου αὔλακα,* σῖτον θείων ἤνεγκας πράξεων,* ἀποθήκαις ταῖς ἄνω συντηρούμενον.

Ἀγάπην ὁπλισάμενος,* ὥσπερ ξίφος Ὅσιε,* καὶ θυρεῷ σκεπόμενος,* τῆς ἐνθέου σου ταπεινώσεως,* τῶν δαιμόνων τὰ στίφη ἐξηφάνισας.

Ἀσκήσεως λειμῶσι,* καθάπερ κρίνον ἤνθησας,* εὐωδιάζων Ὅσιε* τὰς καρδίας τῶν ἀνυμνούντων σε,* καὶ τελούντων σου πίστει τὸ μνημόσυνον.

Θεοτοκίον.

Ἀγκάλαις ἐποχούμενος,* τῆς Τεκούσης Κύριε,* τὰ τῆς Αἰγύπτου εἴδωλα* δυναστείᾳ τῇ σῇ συνέτριψας,* ἐξ ἧς πλῆθος ἀνεβλάστησεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος,* ὡσεὶ κρίνον Κύριε,* ἡ τῶν ἐθνῶν
» στειρεύουσα* Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου,* ἐν ᾗ ἐστερεώθη
» ἡ καρδία μου.

Κάθισμα τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Πάθη τοῦ σώματος,* θεομακάριστε* Πάτερ ἐξήρανας,* δακρύων ῥεύμασι,* καὶ ἰαμάτων ποταμοὺς,* Πατάπιε ἀνέβλυσας·* ὅθεν προσερχόμενοι,* τῷ τιμίῳ λειψάνῳ σου,* χάριν τε καὶ ἔλεος,* προφανῶς ἀρυόμεθα,* τιμῶντες σου τὴν μνήμην ἀξίως,* πίστει θερμῇ θεομακάριστε.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὴν πτωχείαν τοῦ δι' ἡμᾶς* ἐκ Παρθένου τεχθέντος* ἀναλαβὼν,* ἡγήσω τὰ πρόσκαιρα* ὡσεὶ χόρτον μακάριε· τοῦ γνωστικοῦ γὰρ ξύλου* γευσάμενος Ὅσιε,* τῶν Μοναστῶν ἐδείχθης* διδάσκαλος ἔνθεος·* ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον* ἀγγελικῆς πολιτείας* διήγειρας ἅπαντας,* τοῖς ἐνθέοις λόγοις σου,* θεοφόρε Πατάπιε.* Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* των πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι* τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ* τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἡ πύλη ἡ ἄβατος,* νῦν ἀποτίκτεται,* ἡ πόλις ἡ πάμφωτος,* λάμψαι προέρχεται·* ἡ μόνη πανάχραντος* σήμερον δι' Ἀγγέλου,* τοῖς δικαίοις δηλοῦται·* ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ* ἀνεβόων τῷ Κτίστῃ·* Καρπὸν ἡμῖν δώρησαι* τὴν ἀφθαρσίας πηγήν.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε* τὴν ἀκοὴν* τῆς σῆς οἰκονομίας,* καὶ
» ἐδόξασά σε* μόνε φιλάνθρωπε.

Ἱλαρώτατα σήμερον,* περιχαρῶς* ἡ κτίσις Θεοτόκε,* προεόρτιόν σοι* ᾄδει τὴν αἴνεσιν.

Γαληνὴν αἰθριάζεται * ὁ οὐρανός,* Παρθένε, εὐφροσύνην,* τὴν σὴν προκηρύττων * ἀνθρώποις σύλληψιν.

Τοῦ Ὁσίου, ὁ αὐτός.

Ἐν τοῖς ὅπλοις Πατάπιε * τοῖς τοῦ φωτός,* ἐχθροὺς τοὺς ἀοράτους * ἐκπλήξας, καθεῖλες * καὶ ἀπενέκρωσας.

Ἱδρυνθεὶς ἐπὶ ἄσειστον * πέτραν σοφέ,* ἀσκήσεως καὶ πόνων,* ἐχθρῶν τρικυμίαις * οὐ καταβέβλησαι.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀρχὴν εὐφορίας νῦν * τῆς πρὸς Θεόν,* τὴν σύλληψίν σου Κόρη, * ἡ ἀνθρώπων φύσις * σήμερον δέχεται.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἐλήλυθας * ἐκ Παρθένου.

Ἡ ἄβυσσος * τῶν θερμῶν σου δακρύων κατέκλυσε,* δαιμόνων στρατεύματα,* καὶ ἁμαρτίας οἰδήματα,* πέλαγος θαυμάτων δέ,* τοῖς ἐν βυθῷ παθημάτων ἀναδέδεικται.

Ταπείνωσιν * ἀγρυπνίαν καὶ σύντονον δέησιν,* ἀγάπην ἀθόλωτον,* πίστιν ἐλπίδα κτησάμενος,* γέγονας συνόμιλος * ἐπουρανίων Ἀγγέλων, * Πάτερ Ὅσιε.

Ἐκοίμισας * ἡδονῶν πολυμόρφων τὰ κύματα,* θείαις ἀναβάσεσι,* καὶ ἀνενδότοις καθάρσεσιν· * ὅθεν πρὸς ἀνέσπερον,* μετὰ τὴν κοίμησιν, φέγγος * ἐξεδήμησας. Θεοτοκίον.

Ἐξέλαμψας * ἐκ Παρθένου νεφέλης ὁ Ἥλιος,* ἀστέρας αὐγάζοντας * ἀποδεικνὺς τοὺς Ὁσίους σου,* κόσμῳ καὶ τοῖς πάθεσιν * ἐσταυρωμένους Οἰκτίρμον,* τῇ δυνάμει σου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός,* καὶ τῶν αἰώνων ποιητὴς Κύριος,*
» ἐν τῷ φωτὶ * τῶν σῶν προσταγμάτων * ὁδήγησον ἡμᾶς· *
» ἐκτός σου γὰρ ἄλλον * Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Χαρᾶς πληροῦται ἡ γῆ,* καὶ εὐφροσύνην νοητὴν δέχονται,* οἱ γηγενεῖς ἐν τῇ σῇ Συλλήψει,* Θεόνυμφε ἁγνή· * ἣν προεορτάζοντες * πόθῳ ὑμνοῦμέν σε.

Ῥώμην ἡ φύσις ἡμῶν * ἡ ἀσθενήσασα τὸ πρὶν δέχεται, * καὶ ἀρετῶν * θείας εὐφορίας * λαμβάνει ἀπαρχήν,* ἐν τῇ παρ' ἐλπίδα * Συλλήψει σου, Ἄχραντε.

Τοῦ Ὁσίου ὁ αὐτός.

Ἰδεῖν τὴν δόξαν Θεοῦ,* τῆς διανοίας ὀφθαλμοῖς Ὅσιε, * ἐπιποθῶν,* τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου * παρεῖδες ὡς φθαρτά,* καὶ τῶν ποθουμένων * ἀφθάρτων ἐπέτυχες.

Σταυρὸν ἐπ' ὤμων λαβών,* καὶ τῷ Χριστῷ ἀκολουθῶν Ὅσιε,* εἰς τὰ τῆς γῆς * πέρατα διῆλθες,* ἐλαύνων ἐξ αὐτῆς * τὰ τῶν πολεμίων * δαιμόνων συστήματα.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρα πηγάζει ἡμῖν, * τὰ προεόρτια Ἁγνὴ σήμερον, * τῶν νοητῶν * χαρίτων σου, ἅπερ * ἀντλοῦντες δαψιλῶς, * σὲ ὑμνολογοῦμεν καὶ πόθῳ δοξάζομεν.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ὁ φωτισμός.

Ὁ φωτισμὸς * τῶν ἐν σκότει κειμένων, * λάμψον μοι αἴγλην, * θείαις τοῦ Ὁσίου σου ἱκεσίαις· * λῦσον τὰ νέφη τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου· * ὄμβρισόν μοι ῥεῖθρα ἀφέσεως· * ἄλλον γὰρ ἐκτός σου * Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Λύμης παθῶν, * ἐκκαθάρας τὸ ὄμμα * τῆς διανοίας, * Πάτερ θεοφόρε, δι' ἐγκρατείας, * θείᾳ ἐντεύξει σὺ διήνοιξας κόρας * πηρωθείσας, καὶ διεσκέδασας * φέγγει ἰαμάτων * δεινὴν ἀμαυρότητα.

Ῥῶσιν ψυχῆς, * ῥῶσιν σώματος, πᾶσαν * ἄφθονον χάριν, * δεῦτε ἐξαντλήσωμεν, ὡς ἐκ κρήνης, * τῆς θείας θήκης τοῦ σοφοῦ Πατάπίου· * θαύματα γὰρ βρύει ὡς νάματα, * πίστει τοῖς αὐτῷ * ἀδιστάκτως προστρέχουσι.

Θεοτοκίον.

Τὸν χορηγὸν * τῆς ζωῆς τῶν ἁπάντων, * τὸν συνοχέα, * τέτοκας ἀῤῥήτῳ κυοφορίᾳ, * τὸν ἐν Ἁγίοις δοξαζόμενον Κόρη, * καὶ Ὁσίοις ἀναπαυόμενον· * ὃν ὑπὲρ ἡμῶν, * ἐκδυσώπει Θεονυμφε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῆς βροτῶν σωτηρίας προοίμια * σήμερον μηνύονται, * καὶ καταβάλλονται * ἐν τοῖς προεορτάζουσι, * τῆς Ἁγνῆς καὶ Παρθένου τὴν Σύλληψιν.

Ὁ τῇ Ἄννῃ κηρύξας τὴν σύλληψιν, * τῆς ὑπεραμώμου * Παρθένου, μηνύματα * κοινῆς χαρᾶς παρέσχετο, * καὶ καλῶν εὐφορίαν τῷ γένει ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Συνετρίβη τὰ βέλη Πατάπιε, * τὰ κατὰ τῆς σῆς πεμπόμενα στεῤῥότητος· * καὶ νικητὴς πανάριστος τοῦ ἀεὶ πολεμήτορος ἔμεινας.

Θαυμασίοις Θεός σε ἐδόξασεν, * ὡς ὑπερδοξάσαντα * τοῦτον τοῖς ἔργοις σου * τοῖς θαυμαστοῖς Πατάπιε· * διὰ τοῦτό σε πάντες γεραίρομεν.

Θεοτοκίον.

Γηγενεῖς προεόρτιον αἴνεσιν * σήμερον σοὶ πλέκουσι, * Θεοχαρίτωτε, * καὶ τὴν σεπτήν σου Σύλληψιν * ὡς χαρᾶς εὐαγγέλια δέχονται.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Φανοτάταις τὸν νοῦν ἐλλαμπόμενος, * Πάτερ ἀναβάσεσι, * καθάπερ ἄσαρκος * μετὰ σαρκὸς ἐβίωσας, * μὴ βραχεὶς ἁμαρτίαις Πατάπιε.

Ἠλιοὺ τὸν Θεσβίτην μιμούμενος,* καὶ ἰχνηλατῶν Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον,* ἔρημον πρὶν κατῴκησας,* ἡσυχίᾳ τὸν νοῦν καθαιρόμενος.

Ἐξ Αἰγύπτου φωστὴρ διαυγέστατος,* τὴν Κωνσταντινούπολιν,* φέγγει ἰάσεων * καταφωτίζων ἤστραψας,* φαεινότατε Πάτερ Πατάπιε.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ κούφης νεφέλης καθήμενος,* πάλαι Αἰγυπτίοις,* Χριστὸς ἐπεδήμησε· * καὶ καθελὼν τὰ εἴδωλα,* τῶν Ὁσίων χοροὺς ἐπεσπάσατο.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,* τὴν ἀνεξιχνίαστον * » τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐκ φθο» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὸν ναόν σου Ἅγιε,* πνευματικὸν ἰατρεῖον,* οἱ λαοὶ εὑράμενοι,* μετὰ σπουδῆς προσιόντες,* ἴασιν * τῶν νοσημάτων λαβεῖν αἰτοῦνται,* λύσιν τε * τῶν ἐν τῷ βίῳ * πλημμελημάτων· * σοὶ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις * προστάτης ὤφθης,* Πατάπιε Ὅσιε.

Ὁ Οἶκος. Τὴν Ἐδέμ.

Ἡ σορός σου σοφέ,* πᾶσι βρύει ἰάματα· * ἐξ ἧς πάντες πιστοὶ * ἀρυόμενοι, σῴζονται * ἐκ νόσων πολλῶν ψυχῶν * καὶ τῶν σωμάτων,* ὧνπερ ὁ τάλας * ἐγὼ πεπείραμαι,* ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με· * καὶ διὰ τοῦτο * τὴν σὴν ἀντίληψιν * νῦν ἀνευφημῶ,* καὶ διηγοῦμαι τρανῶς * πῶς ἐπιφθάνεις τοὺς ἐν ἀνάγκαις,* καὶ ἐκλυτροῦσαι πειρασμῶν * τοὺς προσιόντας σοι θερμῶς. * Διὸ δίδου μοι ὑμνεῖν σε· * Σὺ γὰρ πάντων τῶν ἐν ἀνάγκαις * προστάτης ὤφθης,* Πατάπιε Ὅσιε.

Συναξάριον.

Τῇ Η΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παταπίου.

Στίχοι.

Φθαρτὸν λελοιπώς, Πατάπιε, γῆς πάτον,
Πατεῖς, ὅπου πατοῦσι πραέων πόδες.
Ὀγδοάτη, Πατάπιε, χλόης πέδον ἀμφεπάτησας.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Εἰκόνος χρυσῆς,* ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ λατρευομένης,* οἱ τρεῖς σου » Παῖδες κατεφρόνησαν,* ἀθεωτάτου προστάγματος· * μέσον » δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες,* δροσιζόμενοι ἔψαλλον· * Εὐλογητὸς εἶ » ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η χάρις Θεοῦ,* τὰ προοίμια αὐτῆς ἐν τῇ Συλλήψει,* τῆς παναχράντου καταβάλλεται,* τῇ ἀνθρωπότητι σήμερον· * ἣν προεορτάζοντες πόθῳ,* ἀναβοῶμεν καὶ λέγομεν· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μυρίπνοον νοῦν,* εὐωδίαν νοητὴν ἡ τῆς Πανάγνου,* προδιαπνέει θεία Σύλληψις,* εὐωδιάζουσα χάριτι,* τοὺς προεορτάζοντας ταύτην,* καὶ βοῶντας καὶ λέγοντας· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ιλύος παθῶν,* τῆς ψυχῆς τὸ διαυγὲς ἀποκαθάρας,* ἔσοπτρον θείων ἐπιλάμψεων,* ταύτην ἐποίησας Ὅσιε· * ὅθεν μυστικῆς θεωρίας,* ἀπολαύων ἐκραύγαζες· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσούντων πολλῶν,* συνεργείᾳ θεϊκῇ Θεομακάριστε,* πάθη ποικίλα ἐθεράπευσας· * καὶ θεϊκαῖς ἐπικλήσεσι,* στίφη πονηρὰ τῶν δαιμόνων,* ἀναμέλπων ἀπήλασας· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἱδρύεται νῦν,* ἐπὶ πέτραν νοητὴν, βροτῶν ἡ φύσις,* τῆς τοῦ Δεσπότου ἐπιγνώσεως,* καὶ θείας φύσεως Ἄχραντε,* ἐν τῇ παρ' ἐλπίδα Συλλήψει,* προκηρύττουσα μέλπει νῦν· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Πυρὶ νοητῷ,* ἀναφλέξας τῆς ψυχῆς τὰ αἰσθητήρια,* πῦρ ἁμαρτίας ἀπετέφρωσας,* τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος,* καὶ φωτοειδὴς καθωράθης,* ἀναμέλπων Πατάπιε· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θαυμάτων βυθὸς,* ἰαμάτων ποταμὸς, κρήνη ἀέναος,* ῥεῖθρον μηδόλως δαπανώμενον,* σοῦ ἡ σορὸς ἀναδέδεικται,* Πάτερ τοῖς πιστῶς προσιοῦσι,* καὶ θερμῶς ἀνακράζουσιν· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Θεοῖ με ἐκ σοῦ * ὁ ὑπέρθεος, Ἁγνὴ, δούλου μορφὴν ὑποδύς· * καινοτομεῖ δὲ τρίβους γνώσεως,* ὥσπερ τοὺς νόμους τῆς φύσεως,* πλήθη Μοναστῶν καὶ Ὁσίων,* ἐπαγόμενος ψάλλοντα· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Τῆς ἀκαρπίας ὁ βλαστὸς,* εὐθηνίαν ἀγαθῶν * προκαταγγέλλει,* τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει,* ἐν τῇ βλαστήσει αὐτοῦ,* καὶ πάντας εἰς τὴν προεόρτιον * αὐτοῦ συγκαλεῖται,* ἀνθρώπους εὐφροσύνην.

Αἱ ἐκφυεῖσαι τοῖς βροτοῖς,* τῆς κατάρας ἐν Ἐδὲμ * τῇ παραβάσει,* ἀνελκύεσθαι ῥίζαι,* σαφῶς μηνύονται νῦν,* τῆς ῥάβδου δηλουμένης ἅπασι,* θείας εὐλογίας,* φύεσθαι ἐν τῷ κόσμῳ.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Σὺ τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς,* ὡς νικήσας τῆς σαρκὸς * καὶ τοὺς πολέμους,* ἐκ Θεοῦ θείαν χάριν,* εἰσδέδεξαι ὡς εἰκὸς,* ἰᾶσθαι πάθη τὰ ἀνίατα· * ὅθεν σε τιμῶμεν,* Πατάπιε τρισμάκαρ.

Πάντα ποιῶν σεμνοπρεπῶς,* ὦ Πατάπιε σοφὲ,* εἰς Θεοῦ δόξαν,* πάντα πόνον κουφίζεις,* πάντων πασχόντων σαφῶς· * διό σε πάντες πιστοὶ, Ὅσιε,* ὕμνοις εὐφημοῦμεν,* ὡς τοῦ Δεσπότου φίλον.

Θεοτοκίον.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ σοὶ,* καὶ καυχώμενοι ἀεὶ,* Θεοκυῆτορ,* τὴν σὴν πόθῳ τιμῶμεν,* Σύλληψιν θείαν πιστῶς,* ὑμνοῦντες ἀπαύστως τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦντες * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ἀποκαθάρας σεαυτὸν,* τῆς ἰλύος τῶν παθῶν * δι' ἐμμελείας,* τηλαυγέστατον ὤφθης,* Πάτερ δοχεῖον Θεοῦ,* κραυγάζων· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ταῖς πρὸς τὸν Κύριον εὐχαῖς,* ἀποκάθαρον ἡμᾶς * πάσης κηλῖδος, * τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ,* ἐκ τρικυμίας παθῶν,* καὶ νόσων καὶ θλίψεων λύτρωσαι,* τοὺς σὲ κατ' ἀξίαν,* Πατάπιε τιμῶντας·

Οἰκονομήσας σεαυτοῦ * τὴν ζωὴν θεοπρεπῶς,* Ὅσιε Πάτερ,* οἰκονόμος ἐδείχθης,* διακονήσας καλῶς,* ταῖς χρείαις τῶν Ἁγίων Ὅσιε,* μεθ' ὧν ἠξιώθης,* τῆς ἄνω κληρουχίας.

Θεοτοκίον.

Ἡ οὐρανώσασα ἡμῶν * τὴν γεώδη καὶ φθαρτὴν * Ἁγνὴ οὐσίαν,* τῶν Ἀγγέλων ἡ δόξα,* καὶ των Ὁσίων χαρὰ,* ἡ μόνη τῶν κτισμάτων Δέσποινα,* ὡς Θεὸν τεκοῦσα,* ὑμνείσθω εἰς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱκτὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς,* τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ * συγκα-
» ταβάντα,* καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα Θεὸν,*
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἀπερρυεῖς ὡς ἀκτῖνας,* προανίσχει τῷ κόσμῳ,* ἡ Σύλληψίς σου πάνσεμνε Ἁγνὴ,* τὰς νοουμένας τῆς χάριτος· * καὶ λαμπρύνει τοὺς πόθῳ,* ἐν ταύτῃ προεόρτιον ᾠδὴν,* τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων,* ἐν πίστει ἀναμέλποντας.

Λύσιν στειρώσεως Ἄννα,* δεχομένη μηνύει,* βροτοῖς τὴν εὐφορίαν τῶν καλῶν,* καὶ εὐκαρπίαν τῆς φύσεως· * καὶ καλεῖ πᾶ.

σαν κτίσιν,* ἐν τῇ Συλλήψει ἄχραντε Ἁγνή,* προεόρτια δῶρα,* προσάξαι σοὶ τὴν αἴνεσιν.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ αὐτός.

Ἀπαρυσάμενος Πάτερ,* ἐκ πηγῆς ἀενάου,* τοῦ Πνεύματος τὴν χάριν δαψιλῶς,* τῶν ἰαμάτων Πατάπιε,* ταύτην πᾶσιν ἀφθόνως,* παρέχεις τοῖς τὴν μνήμην σου πιστῶς * ἐκτελοῦσι, καὶ πόθῳ * τὸν Κτίστην μεγαλύνουσι.

Σὺν Ἀποστόλοις χορεύων,* σὺν Μαρτύρων τοῖς δήμοις,* Ὁσίων* τε τοῖς πλήθεσι σοφέ,* ἐν οὐρανίαις Πατάπιε,* νῦν σκηναῖς ὑπὲρ πάντων,* ἱκέτευε τὸν Κτίστην καὶ Θεόν,* τῶν πιστῶς ἐκτελούντων,* τὴν σεβασμίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Ὑπερχυθεῖσα ἡ χάρις,* τῆς Χριστοῦ εὐσπλαγχνίας,* εἰς πάντας τοὺς ἀνθρώπους δαψιλῶς,* σὲ μεσιτείαν παρέσχετο,* τῶν αὐτοῦ δωρημάτων,* τὴν πρόξενον ἁπάντων τῶν καλῶν· * διὰ τοῦτό σε πίστει * καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἡμέρα σωτήριος,* ἡ μνήμη σου ἐπέλαμψε,* τὰς ἐν σκότει καρδίας * καταφωτίζουσα,* λύουσα παθῶν τὴν ὁμίχλην,* υἱοὺς φωτός,* δεικνύουσα Πάτερ,* τοὺς σὲ νῦν γεραίροντας,* τοῦ Κυρίου τὸν θεράποντα.

Θηβαίων τὸ καύχημα,* τὸ τῆς ἐρήμου βλάστημα,* μοναζόντων τὸ κλέος * καὶ τὴν εὐπρέπειαν,* τὸν τῆς Βυζαντίδος φωστῆρα,* τὸν ἐπὶ γῆς * Ἄγγελον φανέντα,* Πατάπιον ἅπαντες,* ἐπαξίως μακαρίσωμεν.

Ἀγγέλων ἐφάμιλλος,* Ὁσίων ἰσοστάσιος,* Προφητῶν Ἀποστόλων,* Μαρτύρων Ἱεραρχῶν,* Ὁσίων συμμέτοχος πέλων,* καὶ τῇ σεπτῇ * Τριάδι λατρεύων,* ναὸς καθαρότητι,* ὑπὲρ πάντων ἡμῶν πρέσβευε.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα Μυστήριον,* τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου,* καταπλήττει Ἀγγέλους,* Θεοχαρίτωτε,* θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον,* τοὺς ἱεροὺς * εὐφραίνει Πατέρας,* ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε,* Θεοτόκε ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος,* Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος,* σαρκωθεὶς ἐκ
» Παρθένου * ἡμῖν ἐπέφανε,* τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι,* συνα-
» γαγεῖν * τὰ ἐσκορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον,* Θεοτόκον
» μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Πατάξας τὸν Αἰγύπτιον,* καὶ Ἀσσύριον ἄρδην,* νοῦν τῶν παθῶν Πατάπιε,* τῷ Χριστῷ θεοφόρε,* κατηκολούθησας χαίρων,* τὸν σταυρόν σου βαστάζων· * τὸν Ἠλιοὺ δὲ Κάρμηλον,* εἰκονίζων σὺ Πάτερ,* ἀσκητικῶς * τὰς ἐρήμους ᾤκησας, καὶ πρὸς ὕψος * τῆς ἀπαθείας ἔφθασας,* συγκραθεὶς τῇ Τριάδι.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Λόγου Θεοῦ Μητέρα σε,* ἀνυμνοῦμεν σὺν πόθῳ,* ἐν θεοπνεύστοις ᾄσμασι,* Παναγία Παρθένε,* οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι· * νέμοις οὖν Θεοτόκε,* τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου,* ἱλασμὸν καὶ εἰρήνην,* καὶ φωτισμόν· * ὅσα θέλεις δύνασαι καὶ ἰσχύεις,* ὡς πάντων οὖσα Δέσποινα,* ὑπερένδοξε Κόρη.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς σύνηθες καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Θ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης, τῆς Μητρὸς τῆς Θεοτόκου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας γ'.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Καρπογονοῦσα ἡ στεῖρα παρ' ἐλπίδα,* Παρθένον τὴν μέλλουσαν,* τίκτειν Θεὸν ἐν σαρκί,* ἀγαλλιάσει φαιδρύνεται * χορεύει χαίρει,* μεγαλοφώνως * Ἄννα κραυγάζουσα· * Φυλαί μοι συγχάρητε,* ἅπασαι τοῦ Ἰσραήλ,* κυοφορῶ καὶ τὸ ὄνειδος * τῆς ἀπαιδίας,* ἐναποτίθεμαι ὡς ηὐδόκησεν * ὁ Εὐεργέτης, * ἐπακούσας μου * τῆς προσευχῆς, καὶ κατώδυνον * θεραπεύσας καρδίαν,* δι' ὠδίνων ὡς ὑπέσχετο.

Ὁ ἐξ ἀνίκμου πηγάσας ὕδωρ πέτρας,* καρπὸν τῇ κοιλίᾳ σου,* Ἄννα χαρίζεται,* τὴν ἀειπάρθενον Δέσποιναν· * ἐξ ἧς τὸ ὕδωρ * τῆς σωτηρίας * μέλλει προέρχεσθαι. * Οὐκέτι ὡς ἄκαρπος,* γῇ παροικεῖς ἐπὶ γῆς· * ὀνειδισμοῦ ἠλλοτρίωσαι· * γῆν γὰρ βλαστήσεις * καρποφοροῦσαν ζωῆς τὸν ἄσταχυν,* τὸν τὰ ὀνείδη * ἀφαιρούμενον,* πάντων βροτῶν ὡς ηὐδόκησε,* διὰ σπλάγχνα ἐλέους * μορφωθῆναι τὸ ἀλλότριον.

Τῶν Προφητῶν αἱ προῤῥήσεις ἐκπληροῦνται· * Ὄρος γὰρ τὸ ἅγιον * λαγόσιν ἵδρυται· * Κλίμαξ ἡ θεία φυτεύεται· * Θρόνος ὁ μέγας * τοῦ Βασιλέως * προετοιμάζεται· * Τόπος εὐτρεπίζεται ὁ

θεοβάδιστος· * Βάτος ἡ ἄφλεκτος ἄρχεται * ἀναβλαστάνειν· * ἡ Μυροθήκη τοῦ ἁγιάσματος * ἤδη πηγάζει,* τῆς στειρώσεως * τοὺς ποταμοὺς ἀναστέλλουσα,* τῆς θεόφρονος Ἄννης· * ἣν ἐν πίστει μακαρίσωμεν.

Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, Ἦχος α΄. Γερμανοῦ.

Τὸ ἀπόῤῥητον τοῖς Ἀγγέλοις,* καὶ ἀνθρώποις μεγαλεῖον,* καὶ ἀπ᾿ αἰῶνος χρησμοδοτούμενον * μυστήριον παράδοξον, * σήμερον ἐν ταῖς λαγόσι τῆς σώφρονος Ἄννης * βρεφουργεῖται, * Μαρία ἡ Θεόπαις,* ἑτοιμαζομένη εἰς κατοικίαν * τοῦ Παμβασιλέως τῶν αἰώνων,* καὶ εἰς ἀνάπλασιν τοῦ γένους ἡμῶν· * ἣν καθαρῷ συνειδότι καθικετεύσωμεν * ἀναβοῶντες πρὸς αὐτήν· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,* ὡς προστασία ὑπάρχουσα ἡμῶν τῶν Χριστιανῶν,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,
Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις * ἀσκητικῶν.

Ἄννα * ἡ θεία χάρις ποτὲ * προσευχομένη ὑπὲρ τέκνου ἐβόησε,* τῷ πάντων * Θεῷ καὶ Κτίστῃ· * Ἀδωναῒ Σαβαώθ,* τὸ τῆς ἀπαιδίας οἶδας ὄνειδος· * αὐτὸς * τὴν ὀδύνην μου τῆς καρδίας διάλυσον,* καὶ τοὺς τῆς μήτρας * καταῤῥάκτας διάνοιξον,* καὶ τὴν ἄκαρπον * καρποφόρον ἀνάδειξον· * ὅπως τὸ γεννησόμενον * δοτόν σοι προσάξωμεν,* ἐπευλογοῦντες * καὶ ὁμοφρόνως δοξάζοντες,* τὴν σὴν * εὐσπλαγχνίαν,* δι᾿ ἧς δίδοται τῷ κόσμῳ,* τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυῒδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Πάλαι * προσευχομένη πιστῶς,* Ἄννα ἡ σώφρων, καὶ Θεῷ ἱκετεύουσα,* Ἀγγέλου * φωνῆς ἀκούει * προσβεβαιοῦντος αὐτῇ,* τὴν τῶν αἰτουμένων θείαν ἔκβασιν· * πρὸς ἣν * ὁ Ἀσώματος, ἐμφανῶς διελέγετο· * Ἡ δέησίς σου * πρὸς τὸν Κύριον ἤγγισε· * μὴ σκυθρώπαζε,* τῶν δακρύων ἀπόστηθι· εὔκαρπος χρηματίσεις * γὰρ ἐλαία, βλαστάνουσα * κλάδον ὡραῖον Παρθένον,* ἥτις τὸ ἄνθος ἀνθήσειε * κατὰ Χριστὸν * σάρκα, * παρεχόμενον τῷ κόσμω τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου μου.

Ζεῦγος * καρπογονεῖ τὸ σεπτόν,* τὴν θείαν Δάμαλιν, ἐξ ἧς προελεύσεται,* ὁ Μόσχος,* ἀῤῥήτῳ λόγῳ * ὁ σιτευτὸς ἀληθῶς,* ὑπὲρ ὅλου κόσμου προθυόμενος· * διὸ * γεγηθότες, ἐξομολόγησιν ἄπαυστον,* ἐν κατανύξει * τῷ Κυρίῳ προσάγουσι,* καὶ τὴν σύμπασαν * ἐποφείλουσαν ἔχουσι. * Τούτους οὖν μακαρίσωμεν * καὶ

πίστει χορεύσωμεν * ἐν τῇ Συλλήψει ἐνθέως,* τῆς ἐξ αὐτῶν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν * Μητρὸς * τικτομένης,* δι' ἧς δίδοται πλουσίως,* τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, ἦχος β'.

Σήμερον ἐκ ῥίζης τοῦ Δαυΐδ,* βασιλικὴ πορφυρὶς ἐκβλαστήσασα,* τοῦ Ἰεσσαὶ βλαστάνειν ἀπάρχεται * τὸ ἄνθος τὸ μυστικόν,* ἐν ᾧ * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνθησεν,* ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας, Ἦχος δ'.

Σήμερον τῆς ἀτεκνίας δεσμὰ διαλύονται· * τοῦ Ἰωακεὶμ γὰρ * καὶ τῆς Ἄννης εἰσακούων Θεός,* παρ' ἐλπίδα τεκεῖν * αὐτοὺς σαφῶς ὑπισχνεῖται Θεόπαιδα· * ἐξ ἧς αὐτὸς ἐτέχθη ὁ ἀπερίγραπτος,* βροτὸς γεγονώς, * δι' Ἀγγέλου κελεύσας βοῆσαι αὐτῇ· * Χαῖρε Κεχαριτωμένη,* ὁ Κύριος μετὰ σοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος α. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὁ νέος Οὐρανός,* ἐν κοιλίᾳ τῆς Ἄννης,* τεκταίνεται Θεοῦ * παντουργοῦ ἐπινεύσει· * ἐξ οὗ καὶ ἐπέλαμψεν * ὁ ἀνέσπερος Ἥλιος,* κόσμον ἅπαντα * φωταγωγῶν ταῖς ἀκτῖσι * τῆς Θεότητος,* ὑπερβολῇ εὐσπλαγχνίας,* ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χορὸς προφητικὸς * προεκήρυξε πάλαι * τὴν ἄμωμον ἁγνήν,* καὶ Θεόπαιδα Κόρην,* ἣν Ἄννα συνέλαβε * στεῖρα οὖσα καὶ ἄγονος· * ταύτην σήμερον * ἀγαλλιάσει καρδίας,* μακαρίσωμεν * οἱ δι' αὐτῆς σεσωσμένοι,* ὡς μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἀδὰμ ἀνακαινίσθητι,* καὶ Εὔα σκίρτησον· * ξηρὰ γὰρ καὶ ἄνικμος * γῆ ἀνεβλάστησε * καρπὸν εὐθαλέστατον,* τὴν ἀνθήσασαν κόσμῳ * στάχυν ἀθανασίας,* καὶ τὸ ὄνειδος ἅπαν * ἤρθη τῆς ἀτεκνίας. * Μεθ' ὧν συνευφρανθῶμεν,* χαίροντες σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀναβόησον Δαυΐδ,* τί ὤμοσέ σοι ὁ Θεός; * Ἅ μοι ὤμοσε φησί,* καὶ ἐκπεπλήρωκεν ἰδοὺ * ἐκ τοῦ καρποῦ τῆς κοιλίας μου δοὺς τὴν Παρθένον· * ἐξ ἧς ὁ πλαστουργός,* Χριστὸς ὁ νέος Ἀδάμ,* ἐτέχθη Βασιλεὺς * ἐπὶ τοῦ θρόνου μου· * καὶ βασιλεύει σήμερον

ὁ ἔχων * τὴν βασιλείαν ἀσάλευτον. * Ἡ στεῖρα τίκτει,* τὴν Θεοτόκον * καὶ τροφὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας Ἄννης δύο.

Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὠδὴ α'. Ἦχος α'. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τὴν Σύλληψιν σήμερον,* θεόῤῥον Ἄννα,* τὴν σὴν ἑορτάζομεν· * ὅτι τὴν χωρήσασαν * τὸν μηδαμοῦ χωρητὸν,* συνέλαβες στειρωτικῶν * ἀπολυθεῖσα δεσμῶν.

Δικαίων ἐπήκουσας * τὰς ἱκεσίας, * Ἁγίων ἐπλήρωσας * τὰς ἐντεύξεις Κύριε,* τῶν Προπατόρων σου,* καὶ τούτοις δέδωκας καρπὸν,* τὴν σὲ τεκοῦσαν Ἁγνήν.

Ἡ Ἄννα ἡ ἔνδοξος,* νῦν συλλαμβάνει,* Ἁγνὴν τὴν τὸν ἄσαρκον,* συλλαβοῦσαν Κύριον * τὸν ὑπεράγαθον,* καὶ τίκτειν μέλλει τὴν σαρκὶ * μέλλουσαν τίκτειν Χριστόν.

Θεοτοκίον.

Τὸ Ὄρος τὸ ἅγιον,* ὅπερ προεῖδε * Προφήτης ἐν Πνεύματι,* ἐξ οὗ λίθος τέτμηται * τοὺς τῶν εἰδώλων βωμοὺς,* συντρίψας σθένει Θεϊκῷ,* σὺ εἶ Παρθένε ἁγνή.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἄννης, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Ἡ τὴν χαρὰν τέξουσα, τίκτεται Κόρη·

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Γεωργίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἡ τοῦ κόσμου σήμερον χαρὰ,* λόγῳ προκηρύττεται,* καὶ μητρικὰς ὀδύνας εἰς εὐφρόσυνον * χαρμονὴν μεθίστησι,* καὶ πολύτεκνον * τὴν τῆς φύσεως στείρωσιν * ἔσεσθαι μηνύει,* ἔργοις τῆς χάριτος πληθύνουσαν.

Τὸ τερπνὸν παλάτιον Χριστοῦ,* ὁ εὐρυχωρότατος,* τῶν οὐρανῶν οὐρανὸς ὁ ὑπέρτερος,* σήμερον εἰσδέχεται * δι' ἐντεύξεως,* τὴν βάσιν τῆς ὑπάρξεως,* τῆς ἐπαγγελίας * ἐχούσης ἀσάλευτον τὴν ἔκβασιν.

Ἡ πορφύρα σήμερον Χριστοῦ,* λαμπρῶς καταγγέλλεται,* ἐκ στειρευούσης ὑφανθήσεσθαι χάριτι * νηδύος ἡ ἄσπιλος,* ἐξ ἧς φορέσας ὁ Βασιλεὺς τῆς κτίσεως,* φύσιν τὴν βροτείαν,* κόσμῳ ὡραιότατος ὀφθήσεται. Θεοτοκίον.

Γηγενῶν ἡ φύσις ἐπὶ σοὶ, * μόνη πανυπέρτατε, * θεοπρεπῶς ἐγκαυχωμένη Δέσποινα,* χαίρει καὶ κηρύττει σου,* τὰ παράδοξα * τῆς ἁγνείας τεράστια,* καὶ ἐν εὐφροσύνῃ * ᾄδουσα, δοξάζει σε Θεόνυμφε.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἡγίασας ἐπὶ γῆς * τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστὲ Πνεύματι,* χρίσας αὐτὴν σήμερον,* τῆς ἀγαλλιάσεως ἔλαιον.

Ἀνέδειξας ἀγαθὲ,* τὴν χειροποίητον σκηνὴν σήμερον,* τῆς ὑπὲρ νοῦν δόξης σου,* οἰκονομικῶς οἰκητήριον.

Θεμέλιόν σε Χριστὲ,* ἡ Ἐκκλησία ἀῤῥαγὲς ἔχουσα,* τῷ σῷ Σταυρῷ στέφεται,* ὡς βασιλικῷ διαδήματι.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς * τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος,* Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· * ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ἄλλος. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Καρπὸν κοιλίας εἰ παράσχοις μοι,* ἀνεβόα Ἄννα πρὸς Κύριον,* μεγαλυνθήσομαι· * διὰ τοῦτο συλλαμβάνει τὴν ἁγνὴν * Θεομήτορα.

Ἐν παραδείσῳ εὐχομένης σου * τῆς φωνῆς ἀκούει ὁ Ὕψιστος,* Ἄννα θεόῤῥον, καὶ καρπὸν * τῇ κοιλίᾳ σου δίδωσι,* Παράδεισον τὴν ἀνοίξασαν τὴν θύραν * τῆς χάριτος.

Τὰ κατὰ νόμον ἐκτελέσασα,* καὶ Θεῷ ἀμέμπτως δουλεύσασα,* κυοφορεῖς τὸν ἀληθῆ * Νομοδότην κυήσασαν,* Ἄννα πάνσεμνε· * διό σε, οἱ πιστοὶ * μακαρίζομεν. Θεοτοκίον.

Τῆς στειρευούσης διανοίας μου * ἀκαρπίαν πᾶσαν ἀπέλασον,* καὶ καρποφόρον ἀρεταῖς * τὴν ψυχήν μου ἀνάδειξον,* Παναγία Θεοτόκε, πιστῶν * ἡ βοήθεια.

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ῥανάτωσαν εὐφρόσυνον * αἱ νεφέλαι σήμερον, * τὸν γλυκασμὸν τοῖς πέρασιν· * ἡ Νεφέλη ἰδοὺ γὰρ τίκτεται,* ἐξ ἧς τὸ τῆς ζωῆς μου ὕδωρ βλύσει Χριστός.

Ἀνοίγονται τῆς χάριτος * τὰ ταμεῖα σήμερον· * ὁ προκηρύσσων Ἄγγελος,* ἀνεβόα Ἄννης τὴν Σύλληψιν· * ἰδοὺ γὰρ σὺ τὴν Πόλιν ἀποτίκτεις Θεοῦ.

Νενέκρωται ἡ φύσις μὲν,* τῶν ἀνθρώπων πρότερον· * νῦν δὲ ζωῆς τὰ σύμβολα,* τῇ Συλλήψει τῆς Ἄννης δέχεται· * ἐξ ἀκάρπου γὰρ ῥίζης ἄρτι φύεται. Θεοτοκίον.

Ὡς ἄνθρακα φλογίζοντα,* ἁμαρτίας Ἄχραντε,* τὸν σαρκωθέντα Κύριον,* ὑπὲρ φύσιν ἐκ σοῦ δεχόμενοι,* τοῦ πλήθους τῶν πταισμάτων καθαιρόμεθα.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εὐλογίας ἀπαρχὴν,* τῆς ἀκαρπίας τῷ βλαστῷ,* ἐδωρήσω Ἀγαθὲ,* Ἄννῃ βοώσῃ δι᾽ εὐχῆς· * Σὺ μεταπλάττεις τὰς φύσεις

τῶν ἐν γενέσει· * διό μου, ὦ Σωτὴρ,* νενεκρωμένην αὐτὴν * τὴν φύσιν ὡς Θεὸς,* πάλιν καινούργησον· * ἵνα καρπὸν προσάξω σοι, βοῶσα,* τῷ παντεπόπτῃ καὶ Κτίστῃ μου· * Σοὶ δόξα πρέπει,* Θεὲ τῶν ὅλων,* καὶ μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἁγίας, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἰωακεὶμ ὁ ἱερὸς * καὶ ἡ Ἄννα,* δῶρα προσήγαγον τοῖς πρὶν * ἱερεῦσι· * καὶ μὴ δεχθέντες ἄγονοι τυγχάνοντες,* δέησιν προσηύξαντο,* τῷ Δοτῆρι τῶν ὅλων· * καὶ τῆς προσευχῆς αὐτῶν,* ἐπακούσας δωρεῖται,* τούτοις τὴν ὄντως πύλην τῆς ζωῆς· * ἧς τὴν ἁγίαν τιμήσωμεν Σύλληψιν.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Οὐκ ἐν θύμασιν ἀλόγων ἡ Ἐκκλησία,* ἀλλὰ τῷ σῷ τιμίῳ * ἐκ πλευρᾶς ζωηφόρου,* αἵματι ῥαντίζεται,* εἰκότως κραυγάζουσα· * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ σκηνώματα Κυρίου ἠγαπημένα,* τοῖς κατιδεῖν ποθοῦσιν * ἀνακεκαλυμμένως,* τὴν δόξαν τοῦ προσώπου αὐτοῦ,* συμφώνως καὶ κράζουσι· * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Εἰκονίζουσα τὴν χάριν ἡ Ἐκκλησία,* τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ σου * τὸ πολύτιμον μύρον,* σήμερον ἀλείφεται,* τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος,* χάριν ἀοράτως λαμβάνουσα.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε,* καὶ μετὰ τόκον ὤφθης * παρθενεύουσα πάλιν· * ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς,* τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα,* πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ἄλλος. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ὢ θείας ἀγγελίας,* ὢ ξένης λαλιᾶς,* εἰ κἀγὼ συλλήψομαι· * Ἀγγέλου πρὸς αὐτὴν,* ἀποσταλέντος,* ἡ Ἄννα ἐκπληττομένη,* μεγαλοφώνως * ἀνεβόα· Τῷ Θεῷ μου,* δόξα τῷ ποιοῦντι παράδοξα.

Συγχάρητέ μοι πᾶσαι,* φυλαὶ τοῦ Ἰσραήλ· * ἐν γαστρὶ συνέλαβον,* τὸν νέον Οὐρανὸν,* ἐξ οὗ τὸ ἄστρον * ἀνατελεῖ μετ' ὀλίγον,* τῆς σωτηρίας,* Ἰησοῦς ὁ φωτοδότης,* Ἄννα γηθομένη ἐκραύγαζεν.

Ὑπήκουσε τῆς Ἄννης,* Θεὸς τοὺς στεναγμοὺς,* καὶ προσέσχε Κύριος,* δεήσει τῇ αὐτῆς· * καὶ ἀτεκνίας * τὸ νέφος διασκεδάσας,* φωτὶ αὐγάζει,* εὐτεκνίας παραδόξως· * ὅθεν συλλαμβάνει τὴν μόνην Ἁγνήν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε,* ἀμόλυντε Σκηνὴ,* μολυνθέντα πταίσμασι,* καθάρισόν με νῦν,* τῶν οἰκτιρμῶν σου * καθαρωτάταις ῥανίσι,*

καὶ δός μοι χεῖρα * βοηθείας, ἵνα κράζω· * Δόξα σοί, Ἁγνὴ Θεοδόξαστε.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Τὸ κάλυμμα τοῦ * σκιώδους διαίρεται σήμερον,* Νόμου καὶ τῆς χάριτος * ἡ εὐλογία προκύπτουσα, * λάμπει τηλαυγέστατα,* τῇ προκηρύξει τοῦ τόκου τῆς Θεόπαιδος.

Ἐλήλυθεν, * οὐρανόθεν μηνύων ὁ Ἄγγελος, * Ἄννη τὰ προοίμια, * τῆς παγκοσμίου χαρᾶς ἐμφανῶς, * λέγων· Τῆς δεήσεως,* ὑπὲρ ἐλπίδα εἰσδέχου τὴν ἐκπλήρωσιν.

Ξηραίνεσθαι, * τῆς κακίας τὰ ῥεύματα ἄρχεται· * καὶ βρύειν τῆς χάριτος, * οἱ ποταμοὶ διευθύνονται, * σήμερον τοῦ τόκου σου * κηρυττομένου, Παρθένε πανυπέρτατε.

Θεοτοκίον.

Ῥητόρων σε, * κατ' ἀξίαν γεραίρειν Πανύμνητε, * γλῶσσαι αἱ πολύφθογγοι, * ἀμηχανοῦσαι συστέλλονται· * φόβῳ δὲ τὰ θαύματα, * καὶ σιωπῇ εὐφημοῦσαι μεγαλύνουσι.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ πάλαι ἐν Σινᾷ,* σκηνὴν ἀχειροποίητον * ὑπέδειξας τῷ θεόπτῃ * Μωϋσεῖ, διαγράφων * Χριστὲ τὴν Ἐκκλησίαν σου.

Σὺ Κύριε σκηνὴν * ἐπὶ γῆς κατεσκεύασας,* ἣ Τάξεσιν οὐρανίαις,* τῶν βροτῶν τὰς χορείας * συνάπτει τῇ δυνάμει σου.

Σὲ Κύριε πηγὴν * τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα· * σὺ Ἅγιε τὴν εἰρήνην,* ἐλθὼν εὐηγγελίσω,* Χριστὲ τῇ Ἐκκλησίᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα,* τῆς ἡμῶν σωτηρίας,* Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ἄλλος. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ἐκ ῥίζης ἡ βλαστήσασα * Δαυὶδ καὶ Ἰεσσαί,* Ἄννα νῦν βλαστάνειν ἀπάρχεται,* τὴν θείαν ῥάβδον τὴν βλαστήσασαν * τὸ μυστικὸν ἄνθος,* Χριστὸν τὸν πάντων Κτίστην.

Μητέρα γενομένην με,* ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ,* ὄψονται λαοὶ καὶ θαυμάσουσιν· * ἰδοὺ γὰρ κύω ὡς ηὐδόκησεν,* ὁ τὰ δεσμὰ λύσας,* τὰ τῆς στειρώσεώς μου.

Νεᾶνιν ἣν συνέλαβον * ἐγώ, Προφητικαὶ * πόῤῥωθεν φωναὶ προκατήγγειλαν,* Ὄρος καὶ Πύλην ἀδιόδευτον,* περιχαρῶς Ἄννα,* ἐβόα τοῖς παροῦσιν.

Ἄλλος Μεσίτης Θεοῦ.

Ὁ τόμος Θεοῦ * δι' Ἀγγέλου σήμερον κηρύττεται,* ἐν ᾧπερ ὁ σύνθρονος,* Λόγος τοῦ Πατρὸς νῦν ἐγγραφήσεται,* καὶ πιστοὺς ἐν τῇ βίβλῳ,* ἐγγράψει τῆς χρηστότητος.

Ὑμνοῦσι νυνί,* τοῦ ξένου μηνύματος τὴν δόξαν τρανῶς,* οἱ Δίκαιοι πλέκοντες,* τὴν εὐχαριστήριόν σοι αἴνεσιν,* τῷ τὴν χάριν τοῦ τόκου,* δι' εὐχῆς ἐκπληρώσαντι.

Σοφίας Θεοῦ * κεκρυμμένης, σήμερον δηλοῦται ἡμῖν,* ἀληθῶς μυστήρια,* καταγγελλομένης τῆς Συλλήψεως,* τῆς ἀχράντου Παρθένου,* καὶ μόνης Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Γαλήνην πιστοί,* καὶ λιμένα ἔχοντες Παρθένε ἁγνή,* τὴν σκέπην σου πάντοτε,* τὰς ἐπαναστάσεις τὰς τῶν θλίψεων,* ἀποφεύγομεν πάσας,* ἐπὶ σοὶ ὁρμιζόμενοι.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι,* μετὰ φωνῆς.

Τοῦ κάλλους,* ὁ Βασιλεὺς Χριστὸς ἐπεθύμησε,* τῆς ἐκλεκτῆς Ἐκκλησίας,* καὶ Ἐθνῶν Μητέρα ἀπέδειξεν,* ἐκ δουλείας * υἱοθετουμένων διὰ τοῦ Πνεύματος.

Φρίττουσι,* τῶν δυσμενῶν δαιμόνων αἱ φάλαγγες,* τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν,* τοῦ Σταυροῦ τῷ τύπῳ σημειουμένην,* καὶ σκιάζει,* ἡ ἁγιαστικὴ τοῦ Πνεύματος ἔλλαμψις.

Οὐ ψάμμον,* ἀλλὰ Χριστὸν θεμέλιον ἔχουσα,* ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία,* στεφανοῦται κάλλει τῷ ἀπροσίτῳ,* καὶ τῇ αἴγλῃ,* τῆς βασιλείας ἐγκαλλωπίζεται. Θεοτοκίον.

Ὢ θαῦμα,* τῶν ἁπάντων θαυμάτων καινότερον· * ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ,* τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα,* ἀπειράνδρως * συλλαβοῦσα οὐκ ἐστενοχώρησεν.

Ἄλλος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Πῶς χωρεῖται ἐν γαστρί,* ἡ χωρήσασα Θεόν; * πῶς γεννᾶται τὸν Χριστὸν * ἡ γεννήσασα σαρκί; * θηλάζει δὲ * πῶς ἡ τὸν Κτίστην * γάλα θηλάσασα;

Τῆς δεήσεως ὑμῶν,* ἐπακούσας ὁ Θεός,* γονιμώτατον καρπόν,* νῦν δεδώρηται ὑμῖν,* πανεύφημοι,* Ἰωακείμ τε,* καὶ Ἄννα σήμερον.

Τὴν ἁγνὴν Περιστεράν,* συλλαβοῦσα ἐν γαστρί,* χαρμονῆς πνευματικῆς,* ἐπληρώθη ἀληθῶς,* προσάγουσα,* χαριστηρίους * ᾠδὰς ἡ Ἄννα Θεῷ. Θεοτοκίον.

Τρικυμίαι λογισμῶν,* καὶ παθῶν ἐπαγωγαί,* καὶ βυθὸς ἁμαρτιῶν,* τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν,* χειμάζουσι· * βοήθησόν μοι,* ἁγία Δέσποινα.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ἀγαλλέσθω φαιδρῶς ἡ Προμήτωρ ἡμῶν· * σήμερον γὰρ δέχεται, χαρᾶς μηνύματα,* τὴν λύπην ἀπωθούμενα,* τῇ Συλλήψει τῆς μόνης Θεόπαιδος.

Τὸ τῆς δόξης διάδημα πλέκεται,* καὶ ἡ ἁλουργὶς ἡ βασίλειος σήμερον,* ὑπὲρ ἐλπίδα ἅπασαν,* ἐν νηδύϊ ἀκάρπῳ ὑφαίνεται.

Ἰδοὺ πᾶσα ἡ κτίσις γεραίρει σου,* τὰ ὑπερφυῆ καὶ μεγάλα μυστήρια· * σὺ γὰρ ὑπάρχεις Δέσποινα,* καὶ βροτῶν καὶ Ἀγγέλων τεράστιον.

Ἰδοὺ θείων χαρίτων πηγὴ νοητή,* δι' ἐπαγγελίας τοῦ Κτίστου καὶ χάριτος,* ἀναστομοῦσθαι ἄρχεται,* ἐν ἀνίκμῳ νηδύϊ ἐκβλύζουσα.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Ἄννης. Ἰωσήφ.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑορτάζει σήμερον,* ἡ οἰκουμένη,* τὴν τῆς Ἄννης Σύλληψιν,* γεγενημένην ἐν Θεῷ· * καὶ γὰρ αὐτὴ ἀπεκύησε,* τὴν ὑπὲρ λόγον * τὸν Λόγον κυήσασαν.

Ὁ Οἶκος. Τῇ Γαλιλαίᾳ.

Σὺ ὁ τῇ Σάῤῥᾳ δοὺς ποτέ,* ἐν γήρᾳ βαθυτάτῳ,* τῇ σῇ ἐπιστασίᾳ,* καὶ ἐν ἐπαγγελίᾳ υἱὸν τὸν μέγαν Ἰσαάκ· * σὺ ὁ διανοίξας * τὴν στειρεύουσαν νηδὺν * τῆς Ἄννης, Παντοδύναμε,* μητρὸς Σαμουὴλ τοῦ Προφήτου σου· * καὶ νῦν ἐπιδὼν ἐπ' ἐμέ,* δέξαι μου τὰς δεήσεις,* καὶ πλήρωσόν μου τὰς αἰτήσεις,* ἐβόα ἐν κλαυθμῷ * ἡ σώφρων Ἄννα καὶ στεῖρα,* καὶ ἐπήκουσεν αὐτῆς* ὁ Εὐεργέτης. * Ὅθεν ἐν χαρᾷ * συνέλαβε τὴν Παρθένον, * τὴν ὑπὲρ λόγον * τὸν Λόγον κυήσασαν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης, μητρὸς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στίχοι.

Οὐχ ὥσπερ Εὔα, καὶ σὺ τίκτεις ἐν λύπαις·
Χαρὰν γὰρ Ἄννα ἔνδον κοιλίας φέρεις.
Τῇ δ' ἐνάτῃ Μαρίην Θεομήτορα σύλλαβεν Ἄννα.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ,* Ἀβραμιαῖοι.

Δροσοβόλος μὲν * ἡ καμιναία φλὸξ ἐδείχθη ποτέ· * νῦν δέ,* ἐξ ἐλαίου χρίσμα πνευματικόν,* ἁγιάζει τοὺς κραυγάζοντας· * Εὐλογημένος εἶ,* ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Οἱ τετρωμένοι * τῷ γλυκυτάτῳ θείῳ ἔρωτι,* δεῦτε * ἐν παστάδι ταύτῃ τῇ μυστικῇ,* συναρθῶμεν τῷ νυμφίῳ Χριστῷ, * Εὐλογημένος εἶ,* ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου κράζοντες.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα,* Χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά,* Θεοτόκε τοῖς κραυγάζουσιν· * Εὐλογημένη σὺ,* ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάμωμε.

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ.

Τῆς ἀπαιδίας ὄνειδος φυγεῖν,* ἱκέτευεν,* Ἄννα τὸν Δεσπότην τοῦ παντός· * καὶ τῆς αὐτῆς * ὁ συμπαθὴς φωνῆς ἀκούσας,* τὴν αὐτὸν κυήσασαν,* καρπὸν παρέσχεν αὐτῇ,* καθὼς ηὐδόκησε.

Βασιλικὴ πορφύρα ἐν τῇ σῇ,* ἀπάρχεται * Ἄννα ἐξυφαίνεσθαι γαστρί· * ἣν ὁ Θεὸς * καὶ Βασιλεὺς πάντων φορέσας,* τοῖς βροτοῖς ὀφθήσεται,* καὶ ταπεινώσει ἐχθροὺς,* τοὺς πολεμοῦντας ἡμᾶς.

Τὸ μύρον τὸ εὐῶδες ἐν γαστρὶ,* συνέλαβες * Ἄννα τὴν τὸ μύρον τῆς ζωῆς,* ὑπερρυῶς * εἰσδεξαμένην τὸν Δεσπότην,* τὸν πνοαῖς τῆς χάριτος,* τὰς διανοίας ἡμῶν * εὐωδιάσαντα.

Θεοτοκίον.

Ὡς τῆς Τριάδος ἕνα σε Χριστὲ,* δοξάζομεν,* ὅτι ἐκ Παρθένου σαρκωθεὶς,* δίχα τροπῆς * ἀνθρωπικῶς, πάντα ἠνέσχου,* μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως * τῆς πατρικῆς Ἰησοῦ,* εἰ καὶ ἡνώθης ἡμῖν.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Κρηπὶς ὑπεστήρικται τῆς σωτηρίας,* καὶ βάσις τῆς χάριτος,* ἡ τῆς Παρθένου Σύλληψις· * ἐν ᾗ ὑπὲρ ἔννοιαν * γεννήσεται τῶν γηγενῶν ἡ ἐλπὶς,* μελπόντων Χριστῷ διηνεκῶς· * Εὐλογητὸς εἶ καὶ ὑπερένδοξος.

Τὸ Ὄρος τὸ ἅγιον ἐπαγγελίᾳ * τοῦ Κτίστου, τὴν ὕπαρξιν * σήμερον προμηνύεται,* λαμβάνον καὶ ἅπασαν * καταχαλύπτον τὴν γῆν,* τρόπῳ τῆς γεννήσεως· διὸ,* τὸν εὐεργέτην Χριστὸν δοξάζομεν.

Ἐλύθησαν χάριτι τῆς ἀτεκνίας,* οἱ Δίκαιοι σήμερον,* καὶ Εὔας τῶν τῆς λύπης δεσμῶν,* μηνύματα ἔλαβον * ἀπολυτρώσεως· * ὅθεν καὶ τὴν ἔκβασιν Χριστὸν,* ἐπεκαλοῦντο τὸν τῆς γῆς χορηγόν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὢν ἀπερίγραπτος ἐν τοῖς ἀχράντοις * κόλποις τοῦ Γεννήτορος,* ἐν σοὶ Παρθένε ἄχραντε,* σαρκὶ περιφέρεται,* δι' οἶκτον ἄφατον· * ὅθεν καὶ προσίεται γραφὴν,* ἐν τῇ εἰκόνι ὁ ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ ή. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Σήμερον χιτῶνα νοητὸν,* ὑφαντὸν ἄνωθεν * ἐκ θείας χάριτος,* ἡ Ἐκκλησία σου Κύριε,* Νύμφη ὥσπερ ἐστολίσατο,* καὶ τοὺς οἰκείους συγκαλεῖ * πρὸς εὐφροσύνην λαοὺς,* Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα βοῶσα τὸν Κύριον.

Σήμερον ὁ δεύτερος Ἀδὰμ,* Χριστὸς, ἀνέδειξε * Παράδεισον νοητὸν,* Σκηνὴν ἁγίαν τὴν φέρουσαν,* κατὰ ξύλου τοῦ τῆς γνώσεως,* τὸ ζωηφόρον τοῦ Σταυροῦ,* ὅπλον τοῖς ψάλλουσιν· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Πατρὸς ἐξ ἀνάρχου τὸν Υἱὸν,* καὶ Πνεῦμα Ἅγιον,* μίαν Θεότητα,* τελείαν ἄναρχον ἄκτιστον,* ὁμοούσιον ἀσύγχυτον,* ἐν ὑποστάσεσι τρισὶ,* σέβοντες ψάλλομεν· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς,* Παρθένε ἄχραντε,* Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· * σὺ τῆς Θεότητος γέγονας * ἐνδιαίτημα Πανάμωμε,* μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ * τοῦ ἀπροσίτου φωτός· * ὅθεν πάντες,* σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Δαυῒδ ἣν προέφησε * Βασίλισσαν ἰδοὺ,* γαστρὶ ὑποδέχομαι,* ἡ Ἄννα ἐκβοᾷ,* καὶ τέξω τὴν πάντων * προστασίαν πιστῶν * τὴν τὸν Βασιλέα,* Χριστὸν μέλλουσαν τίκτειν.

Ἡ γῆ ἣν κατῴκησεν * ὁ γῆς Δημιουργὸς,* τὸ σκῆπτρον τὸ Ἅγιον,* ἡ νέα Κιβωτὸς,* ἡ Στάμνος τοῦ Μάννα,* ἐν νηδύϊ μητρὸς * τῆς αὐτὸν τεκούσης,* ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Ἡ Βάτος ἡ ἄφλεκτος,* Λυχνία ἡ χρυσῆ, ὁ ἔμψυχος Θάλαμος * Κυρίου τοῦ Θεοῦ,* ἡ ἔντιμος Ῥάβδος,* ἐν γαστρὶ τῆς μητρὸς * τῆς αὐτὸν τεκούσης,* ἀπάρχεται βλαστάνειν.

Θεοτοκίον.

Ἀνάστησον κείμενον * εἰς βάθη με κακῶν· * τοὺς νῦν πολεμοῦντάς με * πολέμησον ἐχθρούς· * τρωθέντα ἀτόποις ἡδοναῖς τὴν ψυχὴν,* Ἁγνὴ μὴ παρίδῃς,* ἀλλ' οἴκτειρον καὶ σῶσον.

Ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

Τύπον τηλαυγῆ,* τῆς φύσεως τοῦ γένους,* ἡ τῆς στειρώσεως ὑπέφηνεν,* Ἄννης ἀπολύτρωσις· * Θεοῦ γνῶσιν γὰρ στειρεύουσα,* ὑπὲρ ἐλπίδα λέλυται· * ἔγνω γὰρ τὸν Δεσπότην,* καὶ εὐσεβείας πληθύνει καρπούς.

Ἅρμα τὸ φρικτὸν,* τοῦ μόνου Βασιλέως,* ἐπὶ τῆς γῆς κατασκευάζεται,* ἐξ Ἄννης λαμβάνον ἀρχήν· * ἐν ᾧ μέλλει ἐποχούμενος,* ὁ Κτίστης παραγίνεσθαι,* ὅπως με πρὸς τὸ ὕψος * ἀναβιβάσῃ τῆς χάριτος.

Ἴδεν ἐπὶ σοὶ * παράδοξα ἡ κτίσις,* Θεογεννῆτορ ὑπερένδοξε· * ξένη σου ἡ Σύλληψις,* καὶ ἡ πρόοδος ἐξαίρετος,* τοῦ σώματός τε ἅπασα,* αὔξησιν γνωρισμάτων * τῆς ἀφθαρσίας ἐμφαίνουσα.

Ὕδωρ τὸ ζωῆς,* ἐκ σοῦ Παρθένε βλῆσαν,* ὁ Ποιητὴς καὶ

συνοχεὺς τοῦ παντός,* τῆς πλάνης τῷ καύσωνι,* τὸ ἀνθρώπινον φλεγόμενον,* ἐδρόσισεν ἡγίασεν,* ἔδειξε καρποφόρον,* υἱοθετήσας τῇ χάριτι.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Δεῦτε καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ,* καὶ νηφαλέᾳ διανοίᾳ,* τῆς τοῦ Βασιλέως θυγατρός,* τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὡραιότητα,* ὑπὲρ χρυσίον λάμπουσαν,* κατανοοῦντες μεγαλύνωμεν.

Χαῖρε καὶ εὐφραίνου ἡ Νύμφη* τοῦ Βασιλέως,* τοῦ σοῦ Νυμφίου τὴν ὡραιότητα,* σὺν τῷ λαῷ σου κράζουσα· * Σὲ Ζωοδότα μεγαλύνομεν.

Τὴν ἐξ ὕψους ἄμυναν Σῶτερ,* τῇ Ἐκκλησίᾳ σου παράσχου· * ἄλλον γὰρ οὐκ οἶδεν,* εἰ μὴ σὲ * Θεὸν τὸν ῥύστην, τὸν ὑπὲρ ταύτης πρίν,* τὴν σὴν ψυχὴν προθέμενον,* ἐν ἐπιγνώσει σὲ δοξάζουσα.

Θεοτοκίον.

Δέχου τὰς λιτὰς τοῦ λαοῦ σου,* καὶ τῷ Υἱῷ σου Θεοτόκε,* πρέσβευε Παρθένε ἐκτενῶς,* ἡμᾶς κινδύνων καὶ περιστάσεων* ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε· σὺ γὰρ προστάτις καὶ ἐλπὶς ἡμῶν.

Ἄλλος. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Τὴν ζωοδόχον πηγὴν συλλαμβάνουσα,* Ἄννα θεόφρον,* χαρὰν νῦν ἀνάλαβε,* τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον,* ἔνδον ἐν κοιλίᾳ σου* εἰσδεχομένη, φωτὶ* δικαιοσύνης* ἀστραπτομένη, τὸν Κτίστην μεγάλυνον.

Ἡ ξυνωρὶς ἡ σεπτὴ καὶ ἀοίδιμος,* τοῦ πρὸ αἰῶνος* Υἱοῦ οἱ προπάτορες,* οἱ τοῦ Νόμου φύλακες,* ἀκριβεῖς γενόμενοι,* οἱ ἀπαρχὴν τῆς χαρᾶς γεγεννηκότες,* Ἰωακεὶμ τε καὶ Ἄννα τιμάσθωσαν.

Ἣν Δανιὴλ Ὄρος μέγα τεθέαται,* καὶ Ἰωὴλ Γῆν* ἁγίαν ἑώρακε,* Πύλην ἀδιόδευτον,* ἄλλος ἣν προέφησεν,* ἐσφραγισμένην* Πηγὴν καὶ θεῖον Πόκον,* τὴν Θεοτόκον Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Ἡ πορφυρὶς ἡ τὸ ἔριον βάψασα,* τῆς ἀποῤῥήτου* τοῦ Λόγου σαρκώσεως,* τὸ Θυμιατήριον* τὸ χρυσοῦν, ἡ Τράπεζα* ἐν ᾗ ὁ ἄρτος Χριστὸς* ἐναπετέθη,* ἡ Θεοτόκος Παρθένος δοξάζεται.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Κροτείτωσαν σήμερον,* τῶν Προφητῶν οἱ πρόκριτοι· * ἰδοὺ γὰρ αἱ προῤῥήσεις* αὐτῶν τῆς χάριτος,* ἄρχονται πληροῦσθαι ἀξίως,* ἐν τῇ σεπτῇ* Συλλήψει τῆς μόνης* ἁγνῆς Θεομήτορος· * ἐν ᾗ πάντες ἀγαλλόμεθα.

Ὁ Θρόνος ὁ ἔνδοξος,* προτίθεται τοῦ κτίσαντος· * ἡ σωτήριος Πύλη* νῦν εὐτρεπίζεται,* μόνῳ τῷ Δεσπότῃ καὶ Κτίστῃ* διαβατή,* μόνῳ τηρουμένη,* δι' ἧς εἰσαγόμεθα* εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Ρημάτων δεήσεως,* Ἰωακεὶμ σὺν Ἄννῃ βοᾷ·* σὺ ἐπήκουσας μόνος,* ὁ Ποιητὴς καὶ Θεός·* καὶ τῆς ἀτεκνίας τὴν λύσιν * σὺ παρασχών,* ῥίζαν ἀφθαρσίας* ἐδωρήσω Κύριε,* καὶ ἡμῖν τοῖς σὲ δοξάζουσιν.

Ἡ κλίμαξ στηρίζεται,* δι' ἧς ὁ Κτίστης Κύριος,* καταβὰς ἀνελκύσει,* ἄνω τὴν φύσιν ἡμῶν·* Χαίροις οὐρανὲ σὺν Ἀγγέλοις·* χαῖρε Θεοῦ * ἡ σύμπασα κτίσις·* χαίροις τὸ ἀνθρώπινον * γένος χάριτι θεούμενον.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σου τὴν ἄρατον* φιλανθρωπίαν Δέσποινα·* σὺ γὰρ εἶ φωτισμός μου,* σύ μου τὸ καύχημα,* σύ μου χορηγὸς τῆς σοφίας,* σύ μου χαρὰ,* σύ μου προσδοκία,* σύ μου τὸ ὀχύρωμα,* τὸ κραταίωμα καὶ στήριγμα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας Ἄννης.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Εἰσήκουσε τοῦ στεναγμοῦ,* τοῦ τῆς σώφρονος Ἄννης,* ὁ Κύριος ὡς εὔσπλαγχνος,* καὶ παρέσχετο ταύτῃ,* τὴν μόνην ἀπειρόγαμον,* τὴν τὸ Φῶς ἐκλάμψασαν,* τοῖς πέρασιν ἀποῤῥήτως·* ἣν ὁ θεῖος καὶ κλεινὸς,* καθορῶν Ἰωακεὶμ,* ἠγάσθη καὶ ἐγεγήθει.

Ἕτερον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ τοῦ Θεοῦ σοφία,* οἰκοδομεῖ τὸν ἑαυτῆς * οἶκον ἐκ στείρας νηδύος,* τὴν Θεοτόκον Μαριάμ·* ἣν μακαρίσωμεν πᾶσαι * αἱ γενεαὶ κατὰ χρέος.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ἀπόθεσθε Ἀδὰμ,* καὶ Εὔα πᾶσαν λύπην·* ἡ μήτηρ τῆς χαρᾶς γὰρ,* ἐν στείρᾳ παραδόξως,* καρπογονεῖται σήμερον.

Προπάτωρ Ἀβραὰμ,* καὶ πάντες Πατριάρχαι,* εὐφραίνεσθε ὁρῶντες,* τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα,* ἐκ ῥίζης ὑμῶν φύουσαν.

Χαῖρε Ἰωακεὶμ,* καὶ Ἄννα χαῖρε· ὅτι * χαρᾶς καὶ σωτηρίας* τὴν πρόξενον τῷ κόσμῳ,* καρπογονεῖτε σήμερον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν * ἀγάλλεσθε· ἰδοὺ γὰρ * Ἄννα καρπὸν ἐκφύει,* δι' οὗ αἱ προφητεῖαι * ὑμῶν περαιωθήσονται.

Συγχάρητε φυλαὶ * πᾶσαι τῇ στείρᾳ Ἄννῃ· * ὅτι καρπὸν κοιλίας * ἐκφύει παρ' ἐλπίδα,* ζωῆς ἡμῖν τὴν πρόξενον.

Τὰ πέρατα τῆς γῆς * εὐφραίνεσθε· ἰδοὺ γὰρ * τοῦ Κτίστου τῶν ἁπάντων * ἡ Μήτηρ, ἐξ ἀκάρπου * γαστρὸς φύεται σήμερον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον ἐκ ῥίζης τοῦ Δαυΐδ,* βασιλικὴ Πορφυρὶς ἐκβλαστήσασα,* τοῦ Ἰωακεὶμ βλαστάνειν ἀπάρχεται,* ἄνθος τὸ μυστικόν,* ἐν ᾧ * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐξήνθησεν,* ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

ΤΗ Ι'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Μηνᾶ, τοῦ Καλλικελάδου, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες * ὑμᾶς.

Μάρτυς πανaοίδιμε * Μηνᾶ,* ἐκπελματιζόμενος,* καὶ ὀφθαλμοὺς ἐκκεντούμενος,* καὶ ἀφαιρούμενος * θεολόγον γλῶσσαν,* ἔφερες στεῤῥότατα,* τὰς θείας ἀντιδόσεις σκοπούμενος· * διὸ ἱκέτευε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Χεῖρας ἐκκοπτόμενος,* ποδῶν * στέργει τὴν ἀφαίρεσιν * ὁ Ἑρμογένης ὁ ἔνδοξος· * καὶ κατοπτώμενος * τῷ πυρὶ πλειόνως,* ζέσιν τὴν ἐγκάρδιον,* ἐδήλου τῷ Θεῷ προσκολλώμενος· * ᾧ καὶ πρεσβεύει νῦν,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Μέλη συνθλαττόμενοι * σοφοί,* κόλπον πρὸς θαλάττιον * ἐναπετέθητε Ἅγιοι· * νεύσει δὲ κρείττονι,* γαληνὸν πρὸς ὅρμον * τῆς τρυφῆς ἰθύνθητε,* βυθίσαντες κακίαν τοῦ ὄφεως· * διὸ πρεσβεύσατε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην,* καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρά,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι,* νοητῶς ἀνατείλαντες,* ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας * στερεώματι,* πᾶσαν τὴν κτίσιν φωτίζετε,* καλλίνικοι Μάρτυρες,* τῶν ἀγώνων τῷ φωτί,* καὶ θαυμάτων ταῖς λάμψεσιν· * ὅθεν σήμερον,* τὴν φωσφόρον τελοῦμεν * γεγηθότες,* καὶ ἁγίαν ὑμῶν μνήμην,* στεφανηφόροι πανόλβιοι.

Καλλικέλαδον ὄρνιν σε, * πρὸς τὸ ἄλσος φωνήσαντα, * τῶν ἀγώνων ἔνδοξε,* καὶ πρὸς μίμησιν * τὸν Ἑρμογένην ἑλκύσαντα,* Μηνᾶ καὶ τὸν Εὔγραφον,* καὶ σὺν τούτοις τοῦ ἐχθροῦ * διαδράντα τὰ θήρατρα, * τὰ πολύπλοκα,* καὶ πετάσαντα θείας * πρὸς ἐπαύλεις,* καλιάς τε οὐρανίους,* μεγαλοφώνως γεραίρομεν.

Καὶ χειρῶν παναοίδιμοι,* καὶ ποδῶν στερισκόμενοι,* κεφαλὰς τεμνόμενοι,* καὶ στρεβλούμενοι,* καὶ πάσαις ἄλλαις κολάσεσι * καθυποβαλλόμενοι,* οὐκ ἠρνήσασθε Χριστόν· * οὐ ξοάνοις ἐθύσατε· * ἀλλὰ χαίροντες, * τῆς ζωῆς τῆς προσκαίρου,* πρὸς ἐκείνην * τὴν αἰώνιον καὶ θείαν,* μετεβιβάσθητε Μάρτυρες.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ὄντως ἡ γλῶσσά σου * κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου * τερπνοτέρα ἐδείχθη * Καλλικέλαδε Μηνᾶ,* ῥητορεύουσα σαφῶς,* πίστιν εὐσεβῆ,* καὶ δόγματα σωτήρια,* δι' ὧν * Θεὸς ἐδοξάσθη· * καὶ ὡραῖον κάλλει, * τὸν Ἑρμογένην ἀπέφηνας, * ὃς τοῦ θείου Βαπτίσματος * διὰ σοῦ τετύχηκε,* καὶ τοῦτον συναθλητήν,* καὶ τῶν ἀγώνων κοινωνόν,* σὺν Εὐγράφῳ * τῷ καλῶς ἑπομένῳ σοι,* παμμάκαρ ἀπέδειξας. * Καὶ νῦν ἐν παῤῥησίᾳ,* τῷ τοῦ Σωτῆρος θρόνῳ παριστάμενοι,* μὴ ἐλλίπητε πρεσβεύειν,* ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μονογενὲς ὁμοούσιε,* τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι,* ὁ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, * ἀσυγχύτως ὡς οἶδας αὐτός, * ἐν ἁγνείᾳ φύλαττε τὴν ποίμνην σου,* ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ περιέπων αὐτήν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Λαὸν τὸν ἀνομώτατον,* ἀδίκως καθηλοῦντά σε * ἐπὶ ξύλου,* ἡ Παρθένος καὶ Ἁγνή, * καὶ Μήτηρ σου ὁρῶσα, * ὡς Συμεὼν προέφη,* τὰ σπλάγχνα Σῶτερ διετέτρωτο.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Μαρτυρικὴ χορεία,* εὐσεβεῖς πρόμαχοι,* σήμερον πιστῶν ἀναδείκνυνται,* τυράννων πᾶσαν καθελόντες δυσσέβειαν,* Μηνᾶς, Εὔγραφος καὶ Ἑρμογένης οἱ σοφοί· * ὅθεν τῆς τριφώτου * συνάριθμοι Τριάδος ὑπάρχοντες,* τῷ γνόφῳ τῆς θείας ἐλλάμψεως καταλαμφθέντες, * σὺν ἀσωμάτοις Χορείαις ἀγάλλονται, * τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι ἱκετεύοντες,* ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἀγκάλας τὰς ἀχράντους σου, * ἐν αἷς Θεὸν ἐβάστασας, * Παναγία, * ὑφαπλώσασα νυνί, * σκέπασον ἀπὸ πάσης * ὀργῆς ἡμᾶς βιαίας,* ἐλπὶς τοῦ κόσμου Θεοτόκε Ἁγνή.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Σταυρούμενος ἐσάλευσας * τὴν γῆν πᾶσαν Μακρόθυμε, * τῶν πιστῶν δὲ * ἐπεστήριξας ψυχάς· * διὸ καὶ ἀνυμνοῦμεν, * καὶ πόθῳ προσκυνοῦμεν, * τὴν ἀκατάληπτόν σου δύναμιν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Δι' ἐγκρατείας τῶν παθῶν, * τὰς πυριφλέκτους * ἀπονεκρώσαντες ὁρμὰς * καὶ τὰς κινήσεις, * τοῦ Χριστοῦ οἱ Μάρτυρες, ἔλαβον τὴν χάριν, * τὰς νόσους ἀποδιώκειν * τῶν ἀσθενῶν, * καὶ ζῶντες καὶ μετὰ τέλος * θαυματουργεῖν· * ὄντως θαῦμα παράδοξον· * ὅτι ὀστέα γυμνά, * ἐκβλύζουσιν ἰάματα. * Δόξα τῷ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Στεῤῥοὺς ἀνυμνῶ Μάρτυρας στεφηφόρους. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Χριστὸς γεννᾶται.

Στεφάνοις δόξης κοσμούμενοι, * καὶ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ παριστάμενοι, * καὶ θείου φωτὸς πληρούμενοι, * πόθῳ τὴν φωτοφόρον * μνήμην ὑμῶν * τοὺς ἐπιτελοῦντας, * ἀμαυρώσεως παθῶν, * Μάρτυρες ῥύσασθε.

Τὴν θείαν στέργοντες εὔκλειαν, * Θεοῦ τῆς καλλονῆς ἐφιέμενοι, * τοῦ βίου τερπνὰ ἀπώσασθε, * πᾶσάν τε δυναστείαν * περιφανῆ, * καὶ διὰ θανάτου * ἀτελεύτητον ζωήν, * Μάρτυρες εὕρατε.

Ἐνθέῳ ζήλῳ πυρούμενοι, * τὸ πῦρ τῆς ἀθείας κατέσβεσαν· * καὶ λύχνοι τὸ φῶς πυρσεύοντες, * πᾶσι τῆς εὐσεβείας, * περιφανῶς * ὤφθησαν ἐν πίστει, * Ἑρμογένης καὶ Μηνᾶς, * οἱ μεγαλόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθῆναι Κόρη πανάμωμε, * παθῶν ἐπικρατείας τοὺς δούλους σου, * τὸν σὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε * Κύριον καὶ Δεσπότην, * ὃν ἐκ τῶν σῶν, * πάναγνε αἱμάτων, * ἐσωμάτωσας ἡμῖν * προσομιλήσαντα.

Ὠδὴ γ΄. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Αἴγλῃ οὐρανίῳ, * λαμπρυνθέντες οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, * σκότος διέλυσαν εἰδώλων * τῆς ἀπάτης, * καὶ φέγγος * ἡμῖν ἰάσεων ἤστραψαν, * τοῖς μελῳδοῦσι τῷ πάντων Θεῷ· * Ἅγιος εἶ Κύριε.

Νέκρωσιν τοῦ ζῶντος * ἀνιχνεύων Δεσπότου, Μηνᾶ θαυμαστέ, * ἐκπελματοῦσαι, καὶ τὴν χάραν * τοῦ τυράννου συντρίβεις * ἐχθροῦ, ἐρείδων τοὺς πόδας σου, * εἰς ἀσφαλῆ μαρτυρίου ὁδόν, * Μάρτυς ἀνδρικώτατα.

Ὕμνει τὸν Σωτῆρα, * Ἑρμογένης χεῖρας τεμνόμενος, * ἱερωσύνης φαιδροτέραν * τὴν στολὴν, τῶν αἱμάτων * βαφαῖς, σαφῶς ἐργαζόμενος, * καὶ μιμητὴς τοῦ παθόντος σαρκὶ, * χάριτι δεικνύμενος. Θεοτοκίον.

Μόνην γυναιξί σε, * τὴν ὡραίαν τῷ κάλλει εὑράμενος, * σωματοφόρος ἐκ γαστρός σου προελήλυθε Κόρη, Χριστὸς, θείαις ὡραιότησι, καταφαιδρύνας τὸ γένος ἡμῶν· ὅθεν σε γεραίρομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, *
» καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, * σαρκωθέντι ἀσπόρως, *
» Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· * Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, *
» Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Παρωσάμενοι δόξαν * τὴν κοσμικὴν, * ἐπτερώθησαν δόξῃ * τῇ Θεϊκῇ, * Μηνᾶς Ἑρμογένης τε, * καὶ ὁ ἔνδοξος Εὔγραφος, * καὶ προθύμῳ γνώμῃ, * τὸν ὄγκον ὑπέμειναν, * τῶν δεινῶν βασάνων, * σαρκὸς μὴ φεισάμενοι· * ὅθεν μετὰ τέλος, * εἰς βυθοὺς θαλαττίους * ῥιφέντες, ἰθύνθησαν * πρὸς λιμένα οὐράνιον· * οἷς ἐν πίστει βοήσωμεν· * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, Ἦχος γ'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μηνᾶς ὁ θαυμαστὸς, * ὁ κλεινὸς Ἑρμογένης, * ἡ πάνσεπτος δυὰς, * τῆς ἁγίας Τριάδος * πολύθεον φρύαγμα, * ἀνδρικῶς κατεπάτησαν· * καὶ τελέσαντες * τὸν ἱερώτατον δρόμον, * νίκης ἔλαβον * ἐξ οὐρανοῦ τοὺς στεφάνους, * δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν πάντων Ποιητὴν, * καὶ Θεόν σου καὶ Κτίστην, * Πανάμωμε ἁγνὴ, * διὰ Πνεύματος Θείου, * ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας, * καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας· * ὃν δοξάζοντες, * σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, * ὡς Παλάτιον * τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης, * καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, * καὶ πανάγνου Παρθένου, * διῆλθεν ἀληθῶς * τὴν καρδίαν ῥομφαία, * Σταυρῷ ὡς ἑώρακας, * τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, * παναμώμητε, * εὐλογημένη Μαρία, * τὸ προσφύγιον * ἁμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος, * καὶ κόσμου κραταίωμα.

Ὠδὴ δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Νόμους διαγγέλλων φωταυγεῖς, * ἀνόμως σου τὰ ὄμματα, * ἐκκεντηθεὶς Μηνᾶ ὑπήνεγκας, * καρδίας τοὺς ὀφθαλμοὺς *

πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, * ἔχων ἐμμελῶς ἀποσκοποῦντας, * καὶ μέλπων χαρμονικῶς· * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὤφθη σου ἡ γλῶσσα τῷ πυρὶ * τοῦ Πνεύματος, σοφώτατε, * ἐκτεθηγμένη ἐν τῷ τέμνεσθαι· * ἐλάλεις γὰρ κελαδῶν, * τοῦ Θεοῦ τὰ θαύματα, * καὶ τοῦ δικαστοῦ τὴν ἀφροσύνην, * μετάγων εἰς εὐσεβῆ * δόξαν ἐμφανῶς τοῦ ποιήσαντος.

Μεγάλως τὸ πάθος καρτερῶν, * τοὺς πόδας ἀποτέμνεται, * ὁ Ἑρμογένης, τὴν τοῦ ὄφεως * καταπατῶν κεφαλήν, * καὶ ὁδὸν στελλόμενος, * γνώμῃ ἀκλινεῖ τοῦ μαρτυρίου, * εἰσάγουσαν πρὸς ζωὴν * τῆς ἐπουρανίου λαμπρότητος.

Ἄπληγον τηροῦντι τὴν ψυχήν, * Χριστός σοι ἐπιφαίνεται, * σοῦ τὰς πληγὰς Μηνᾶ ἰώμενος, * ἀνδρείως τε καρτερεῖν * σὲ ἐγκελευόμενος· * ὅπως διὰ σοῦ τὴν σωτηρίαν, * ἐλέους ὁ θελητής, * πάντων τῶν Ἁγίων ἐργάσηται.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, * ἐβλάστησας ἀνθήσασα, * τὸν φυτουργὸν πάσης τῆς κτίσεως, * μαράναντα τὰ φυτὰ * τῆς ἀκάρπου γνώσεως· * πίστιν δὲ ἡμῖν ἀληθεστάτην * φυτεύσαντα εὐσεβῶς, * ἄχραντε Παρθένε πανύμνητε.

Ὠδὴ ε'. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Τί μάτην ταράττῃ; * ἐβόων ὁμοῦ, * δικαστῇ παρανόμῳ οἱ Μάρτυρες, * δύναμιν παρεχόμενος, * παρίσταται ἡμῖν, * μόνος ὁ ἐν ἰσχύϊ * ἀήττητος ὑπάρχων· * ὑπὲρ οὗ τὰς αἰκίσεις, * καθυπομένομεν στεῤῥότατα.

Ὑπῆρξεν ἀθρόα * ἡ μεταβολή, Ἑρμογένους σαφῶς πρὸς τὸν Κύριον· * λουτρῷ γὰρ ἐκκαθαίρεται, * καὶ χρίσει θεϊκῇ, * τῆς ἀρχιερωσύνης * τὸ φῶς ἀναλαμβάνει, * διδαχαῖς καταυγάζων, * τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶς ὑπάρχοντας.

Ῥητόρων λιπόντες * ἀδόκιμον νοῦν, * ἀγραμμάτων πλοκαῖς ἠλιεύθητε, * σοφίσαντος τοῦ Πνεύματος, * ὑμᾶς ὡς ἀληθῶς * Μάρτυρες, καὶ πρὸς πᾶσαν * βασάνων καταιγίδα, * δυνατοὺς ἐν ἰσχύϊ * ἐργαζομένου διὰ πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων Ἀγγέλων, * Παρθένε ἁγνή, * ὑπερέχουσα ὤφθης κυήσασα, * Βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, * Θεὸν Ἐμμανουήλ, * βροτοὺς ἐπουρανίους, * αὐτοῦ τῇ καταβάσει * ἐργασάμενον Κόρη, * δι' εὐσπλαγχνίαν ἀδιήγητον.

Ὠδὴ ς'. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Σῴζεις Ἰωνᾶν * θηρός, τὴν τριήμερον * τυποῦντα ταφὴν * σοῦ Παντοδύναμε· * τὰ δὲ σώματα * τῶν Μαρτύρων, πελάγει

ῥιπτόμενα,* ἰθύνεις γαληνότατον * πρὸς ὅρμον τῆς ταφῆς,* ἔνθα * σοῦ τὸ θεῖον βούλημα,* εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν περιποίησιν.

Σώματα ὑμῶν,* ἀήττητοι Μάρτυρες,* βυθὸς ἀσινῆ τῇ χέρσῳ δέδωκε,* προηγουμένων * οὐρανίων Ἀγγέλων μακάριοι,* καὶ πᾶσι τὴν κατάθεσιν,* δηλούντων τὴν ὑμῶν,* οὖσαν * ἰαμάτων ἔκβλυσιν,* καὶ παθῶν ψυχικῶν ἀπολύτρωσιν.

Τάξεις νοεραί,* ὑμῶν κατεπλάγησαν * τὴν ὑπομονήν· * ὅπως τὸν ἄσαρκον,* μετὰ σώματος,* ἐτροπώσασθε δράκοντα Μάρτυρες,* καὶ νίκης τοὺς στεφάνους ἀνεδύσασθε,* θρόνῳ * Θεοῦ παριστάμενοι,* καὶ ταῖς θείαις αὐγαῖς πυρσευόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἔστη μέχρι σοῦ,* Παρθένε ὁ θάνατος· * ζωὴν γὰρ Χριστὸν * ἐκυοφόρησας,* τὸν δωρούμενον * καθαρῶς εἰς αὐτὸν τοὺς πιστεύοντας,* τὴν ἀθάνατον καὶ θείαν ἀπολύτρωσιν· * τοῦτον,* Παναγία αἴτησαι,* λυτρωθῆναι πταισμάτων τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν,* ἔμβρυον ἀπήμεσεν,* ἐνάλιος θήρ,* οἷον
» ἐδέξατο· * τῇ Παρθένῳ δέ,* ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα
» λαβών,* διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· * ἧς γὰρ * οὐχ ὑπέστη
» ῥεύσεως,* τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς στρατείας ἥρπασε,* σὲ τῆς προσκαίρου,* καὶ ἀφθάρτου ἔδειξε,* συγκληρονόμον ὦ Μηνᾶ,* σὺν τοῖς συνάθλοις σου Κύριος,* ὁ παρασχών σοι * τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου.

Ὕμνοις τὴν σὴν πανήγυριν στέρων * ἀθλοφόρε Κυρίου,* τοὺς σοὺς ἀγῶνας κροτῶ,* καὶ ἀνυμνῶ τὰ παλαίσματα· * ὑπὲρ γὰρ μόνου τοῦ πάντων Κτίστου,* ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ ἐδοκιμάσθης,* ἀλλὰ τὸν σὸν * σταθηρὸν λογισμὸν οὐκ ἐσάλευσε,* τὸ πλῆθος τῶν παρανόμων· * ἄνωθεν γὰρ αὐτὸν ἐστήριζεν * ὁ Χριστὸς ἐν τοῖς ἀγῶσιν,* ὁ παρασχών σοι τὸν ἄφθαρτον στέφανον.

Συναξάριον.

Τῇ Ι΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων, Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς ὁ Μηνᾶς, κἂν κελαδεῖν οὐκ ἔχῃ,
Φιμοῖ κελαδοῦν δυσσεβείας τὸ στόμα.
Τὴν δυσσέβειαν ἐκπτύσας Ἑρμογένης,
Ὑπῆρξε Μάρτυς εὐσεβείας ἐκ ξίφους.

Τὰς ἐκ μαχαίρας, Εὔγραφε, τρώσεις φέρων,
Ὀξὺς Θεοῦ κάλαμος ὤφθης εὖ γράφων.
Εὐκέλαδος δεκάτῃ Μηνᾶς ξίφει αὐχένα δῶκεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Φωνῆς ἑορταζόντων καθαρῶς, ἔνθα * ἦχος ἐξακούεται, * ἀγαλλομένη ψυχῇ, * Ἀθληταὶ κατεσκηνώσατε, * θυμηδίας ἐμπιπλάμενοι καὶ μέλποντες· * Ὁ τῶν Πατέρων * Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡδύς μοι ἀνεβόα Ἑρμογένης, * ὅνπερ θνήσκω θάνατον· * ἐμοὶ ζῆν ἐστὶ Χριστὸς, * τὸ θανεῖν δὲ κέρδος ἄπειρον· * ἐκκοπτέσθω μου τὰ μέλη, * πόθῳ ψάλλοντος· * Ὁ τῶν Πατέρων * Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φρονήσει στεῤῥοτάτῃ τῇ τῶν ζώντων, * σεαυτὸν ἐνέγραψας * βίβλῳ, Εὔγραφε σοφέ· * κεφαλὴν γὰρ ἀφαιρούμενος, * ὡς ἐν ἅρματι τῷ σῷ * ἐπέβης αἵματι, * καὶ πρὸς ἀνέσπερον * φῶς μετεβιβάσθης.

Θεοτοκίον.

Οὐ φλέξας σου τὴν μήτραν, οὐ σαλεύσας * Παρθενίας σήμαντρα, * ὁ σαρκωθεὶς Λόγος ἐκ σοῦ * προελήλυθε, παρέχων ἡμῖν * ἀφθαρσίαν καὶ ζωὴν, * Κόρη τοῖς μέλπουσιν· * Ὁ τῶν Πατέρων * Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Ῥήγνυται σοῦ πρὸ ποδῶν ὁ ματαιόφρων, * συμπατούμενος Μηνᾶ θεόφρον. * ὀφθαλμῶν στερήσας γὰρ * σὲ καὶ γλώττης, * τὸν λογισμὸν * οὐκ ἐσάλευσε * τῆς στάσεως τῆς κρείττονος· * διὸ γηθοσύνως ἀνεκραύγαζες· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὅτε σε τῇ ὠμοτάτῃ προαιρέσει, * ἑκατέρων χειρῶν καὶ ποδῶν σου, * δικαστὴς ἐστέρησεν * ὁ παράφρων, * τότε σοφὲ, * τῶν βραβείων * ἐφιέμενος Ἑρμόγενες, * Χριστῷ ἐμελῴδεις ἀγαλλόμενος· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμνῶ σου Μηνᾶ τοὺς θείους ἄθλους· * τιμῶ Ἑρμογένους τοὺς ἀγῶνας· * προσκυνῶ τὰ λείψανα· * ἀναμέλπω * τοὺς αἰκισμοὺς, * τὰ δεσμὰ τοὺς διωγμούς τε καὶ τὰς μάστιγας, * δι' ὧν πρὸς ζωὴν βοῶντες ἤρθητε· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Στάμνον σε τὸ μάννα κεκτημένην, * τῆς Θεότητος ἔγνωμεν Κόρη, * Κιβωτὸν καὶ Τράπεζαν, * καὶ Λυχνίαν, * Θρόνον Θεοῦ, *

καὶ Παλάτιον * καὶ Γέφυραν, μετάγουσαν * πρὸς θείαν ζωὴν τοὺς ἀναμέλποντας· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς, ἡ δροσοβόλος * ἐξεικόνισε κάμινος τύ-
» πον· * οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο * φλέγει Νέους, * ὡς οὐδὲ πῦρ *
» τῆς Θεότητος, * Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν. Διὸ ἀνυμνοῦντες
» ἀναμέλψωμεν. * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ
» ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τύπον * τῆς ἁγνῆς.

Ἴδε φωταυγὴς πανήγυρις, * φωτοειδῶν Μαρτύρων * πᾶσιν ἐξέλαμψε, * καταυγάζουσα * τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, * καὶ ψυχῶν ἀβλεψίαν ἐξαίρουσα· * προσέλθωμεν προθύμως, * ἁγιασμὸν ἀπαρυσόμενοι.

Ὤνπερ * ἀγαθῶν ἐτύχετε * ἐπουρανίων, δόξης * ἧς ἠξιώθητε, * πίστει τὴν φαιδρὰν μνήμην ὑμῶν τοὺς· γεραίροντας, * ὡς Θεῷ παριστάμενοι πάντοτε, * τυχεῖν ἐκδυσωπεῖτε, * Μεγαλομάρτυρες δεόμεθα.

Σῶμα * καὶ ψυχὴν προσήξατε * τῷ Ποιητῇ τῶν ὅλων, * θυσίαν ἄμωμον, * ὁλοκαυτωθέντες τῷ πυρὶ τῶν κολάσεων, * καὶ Μαρτύρων χοροῖς ἠριθμήθητε, * φωτὶ ἀκραιφνεστάτῳ, * καταλαμπόμενοι θεόφρονες.

Ἤρθη * πρὸς μονὰς σκηνούμενος, * φωτοειδὴς Μαρτύρων * χορὸς ὁ ἔνθεος, * καὶ παρίσταται Πατρὶ Υἱῷ τε καὶ Πνεύματι, * ἀπολαύων τρανῶς τῆς θεώσεως, * Μηνᾶς σὺν Ἑρμογένει, * καὶ τῷ Εὐγράφῳ οἱ θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Φέγγος * ἀστραπῆς τοῦ τόκου σου, * ἡ ἀπωσθεῖσα φύσις * ἡμῶν Πανάμωμε, * εἶδε, καὶ νυκτὸς ἐξ ἀγνωσίας λελύτρωται, * καὶ παθῶν τῆς σκοτώδους συγκλύσεως· * διό σε ὡς αἰτίαν * τῆς σωτηρίας ἡμῶν σέβομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον * τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, * πυρπολουμένη βάτος *
» ἔδειξεν ἄφλεκτος· * καὶ νῦν καθ' ἡμῶν * πειρασμῶν ἀγριαί-
» νουσαν, * κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον, * ἵνα σε Θεοτόκε, *
» ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ῥητορικοῖς σου λόγοις, * καὶ θείοις θαύμασι Μηνᾶ, * συναθλητὴν ἐπεσπάσω, * τὸν ἱερὸν Ἑρμογένην, * μεθ' οὗ σε σὺν τῷ Εὐγράφῳ, * περιχαρῶς εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεοκυῆτορ Μαρία, * σῶν γηγενῶν εὐκληρία, ἁμαρτωλῶν προστασία, * Χριστιανῶν ἐλπὶς, μόνη * κόσμου παντὸς σωτηρία,* ῥῦσαι πυρὸς ἀπειλῆς με.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἰδιόμελον.

Πάλιν ἡμῖν ἡ ἐτήσιος μνήμη, * τῶν τοῦ κόσμου φωστήρων ἐξέλαμψε, * Μηνᾶ τε Ἑρμογένους καὶ Εὐγράφου, * τῶν πιστῶν τὰς καρδίας φωτίζουσα, * τοῖς ὑπὲρ Χριστοῦ διὰ Σταυροῦ αὐτῶν ἀγωνίσμασι. * Διὸ * τῷ ἐν δόξῃ καὶ τιμῇ στεφανωσαντι αὐτοὺς, * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν, * τὸν ὕμνον προσάξωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, * Θεοτόκε Παρθένε· * αὐτὸν ἱκέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐν ξύλῳ προσπαγέντα σε, * Χριστὲ ἡ σὲ κυήσασα * καθορῶσα, * τὴν καρδίαν γοερῶς * ἐτέτρωτο βοῶσα· * Ἀνάστα ὦ Υἱέ μου, * ὅπως ὑμνήσω σου τὴν ἔγερσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν ἑνδεκάτην τοῦ παρόντος, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένῃ διὰ τὸ ἐγγίζειν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ Γέννησιν, μνείαν ποιούμεθα τῶν πρὸ Νόμου, καὶ ἐν Νόμῳ κατὰ σάρκα Προπατόρων αὐτοῦ..

ΚΥΡΙΑΚΗ

Τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τοῦ **Μακάριος ἀνὴρ**, τὸ Κάθισμα ὅλον. Εἰς δὲ τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. Ἀνατολικὰ γ'. καὶ τῶν Προπατόρων Στιχηρὰ προσόμοια δ'.

Ἦχος πλ. δ'. **Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.**

Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοὶ, * τελοῦντες μνημόσυνα, * ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτήν· * τὸν μεγαλύναντα

αὐτοὺς * ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι, * καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, * ἐπιτελέσαντα Κύριον, * ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν· * καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, * ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, * τὴν μόνην ἀπείρανδρον, * καὶ Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν Ἁγνήν· * ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε * Χριστὸς, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, * καὶ ἀδάπανον τρυφὴν, * καὶ σωτηρίαν τὴν αἰώνιον.

Ὁ τους Ἁγίους Παῖδας ἐκ πυρὸς, * ῥυσάμενος Δέσποτα, * καὶ ἐκ στόματος λεόντων Δανιήλ· * ὁ εὐλογήσας Ἀβραὰμ, * Ἰσαάκ τε τὸν δοῦλόν σου, * καὶ τὸν τούτου υἱὸν τὸν Ἰακώβ· ὁ εὐδοκήσας ἐκ σπέρματος * τούτων γενέσθαι καθ' ἡμᾶς, * ἵνα τοὺς πρὶν ὀλισθήσαντας, * σώσῃς Προπάτορας ἡμῶν, * σταυροῦσαι καὶ θάπτεσαι, * καὶ συντρίβεις τοῦ θανάτου τὰ δεσμά· * συνεγείρεις τε πάντας, * τοὺς ἀπ' αἰῶνος ὄντας ἐν νεκροῖς, * προσκυνοῦντάς σου Χριστὲ, * τὴν Βασιλείαν τὴν αἰώνιον.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογὸς, * τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, * ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, * περιεπάτουν μυστικῶς, * ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες * τὴν Τριάδα, καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ· * καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, * ἔσβεσαν δύναμιν πυρός· * καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, * λεόντων ὤφθη φιμωτής· * ὧν ταῖς δεήσεσι, * δυσωπούμενος φιλάνθρωπε Σωτὴρ, * καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου * καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρὸς, * καὶ ἀξίωσον τυχεῖν * τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ὥσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοὶ, * καὶ Ἅγιοι Παῖδές σου, * ἐν καμίνῳ τῆς φλογὸς τῆς τοῦ πυρὸς, * προεζωγράφουν μυστικῶς, * τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, * τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. * Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, * καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστὸς, * τρανῶς· τὴν θείαν δευτέραν σου * ἐπιδημίαν προδηλῶν, * Ἑώρων ἐκραύγαζεν, * ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν φησὶ, * καὶ Κριτὴς ἐκαθέσθη, * καὶ τοῦ πυρὸς ἐπέστη ποταμός· * οὗ ῥυσθείημεν Χριστὲ, * ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Τοὺς πρὸ τοῦ νόμου Πατέρας * ἅπαντας εὐφημήσωμεν σήμερον πιστοί· * Ἀβραὰμ τὸν φιλόθεον, * Ἰσαὰκ τὸν ἐξ ἐπαγγελίας τεχθέντα, * καὶ Ἰακὼβ * καὶ τοὺς δώδεκα Πατριάρχας· * Δαυῒδ τὸν πραότατον, * καὶ Δανιὴλ τὸν ἐπιθυμιῶν Προφήτην, * καὶ τοὺς τρεῖς Παῖδας σὺν αὐτοῖς γεραίροντες, * τοὺς τὴν κάμινον εἰς δρόσον μεταβαλόντας· * αἰτούμενοι ἄφεσιν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * τοῦ ἐνδοξαζομένου ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ Ἤχου.

Δόξα, Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Τῶν Προπατόρων τὸ σύστημα, * οἱ φιλέορτοι δεῦτε, * ψαλμικῶς εὐφημήσωμεν· * Ἀδὰμ τὸν Προπάτορα, * Ἐνὼχ Νῶε Μελχισεδὲκ, * Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ· * μετὰ νόμον * Μωϋσῆν καὶ Ἀαρὼν,* Ἰησοῦν Σαμουὴλ καὶ Δαυΐδ· * μεθ' ὧν τὸν Ἡσαΐαν,* Ἰερεμίαν Ἰεζεκιὴλ,* καὶ Δανιὴλ καὶ τοὺς Δώδεκα,* ἅμα Ἠλιοὺ,* Ἐλισσαῖον καὶ τοὺς ἅπαντας· * Ζαχαρίαν καὶ τὸν Βαπτιστὴν,* καὶ τοὺς κηρύξαντας Χριστὸν, * τὴν ζωὴν καὶ ἀνάστασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὁ αὐτός.

Ἀσπόρως ἐκ Θείου Πνεύματος, * βουλήσει δὲ Πατρὸς, * συνείληφας Υἱὸν τὸν τοῦ Θεοῦ,* ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα * πρὸ τῶν αἰώνων ὑπάρχοντα· * δι' ἡμᾶς δὲ ἐκ σοῦ ἀπάτορα γεγονότα,* σαρκὶ ἀπεκύησας, * καὶ βρέφος ἐγαλούχησας· * διὸ μὴ παύσῃ πρεσβεύειν,* τοῦ λυτρωθῆναι κινδύνων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Ἀναστάσιμον.

Δόξα, καὶ νῦν, τῶν Προπατόρων, Ἦχος β'.

Ἐν πίστει τοὺς Προπάτορας ἐδικαίωσας,* τὴν ἐξ Ἐθνῶν δι' αὐτῶν * προμνηστευσάμενος Ἐκκλησίαν. * Καυχῶνται ἐν δόξῃ οἱ Ἅγιοι, * ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτῶν, * ὑπάρχει καρπὸς εὐκλεὴς,* ἡ ἀσπόρως τεκοῦσά σε. * Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, * Χριστὲ ὁ Θεὸς,* σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εἰς τὸ, **Θεὸς Κύριος,** Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον.

Δόξα, τὸ αὐτό. **Καὶ νῦν,** τῶν Προπατόρων. Ἡ συνήθης Στιχολ. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἤχου.

Τὸ, **πᾶσα πνοή.** Εὐαγγέλιον τὸ Ἑωθινόν. **Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι.** Ὁ. Ν'.

Καὶ οἱ Κανόνες, τῆς Ὀκτωήχου ὁ Ἀναστάσιμος, τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ τῶν Προπατόρων.

Ὁ Κανὼν τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τρεῖς Παῖδας ὑμνῶ, Δανιὴλ τε τὸν μέγαν.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. **Ὑγρὰν διοδεύσας.**

Τὸν ἄναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρὸς, * πρὸ πάντων αἰώνων * γεννηθέντα θεοπρεπῶς, * τὸν ἐν τῇ καμίνῳ Νεανίαις, * συμβολικῶς * ὁραθέντα δοξάσωμεν.

Ρημάτων τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, * οἱ εὐγενεῖς Παῖδες * κα-

ταπτύσαντες καρτερῶς, * τροφαῖς παρανόμων μὴ χρανθῆναι, * χαλδαϊκῶς * οὐ κατηξίωσαν.

Ἐτρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς,* τροφαῖς αὐτομάτοις,* κεχρημένοι δὲ σαρκικῶς,* τῶν ἁβροδιαίτων ταῖς ἰδέαις,* τῷ Βασιλεῖ* ὡραιότεροι δείκνυσθε.

Θεοτοκίον.

Ἰὸν τὸν τοῦ ὄφεως ἀκοαῖς* πικρῶς ἐμπαρέντα,* ταῖς τῆς Εὔας, ἡ ἐκ Δαυῒδ * βλαστήσασα Κόρη θεραπεύει,* τὸν Λυτρωτὴν * κυοφορήσασα.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων Προπατόρων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Πατράσιν αἶνον εἰκότως νῦν εἰσφέρω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε

Πατράσιν αἶνον προσάξωμεν,* πρὸ Νόμου καὶ ἐν Νόμῳ ἐκλάμψασι,* καὶ τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα * Κύριον καὶ Δεσπότην,* γνώμῃ ὀρθῇ * τεθεραπευκόσι,* καὶ ἀδύτου φωτισμοῦ * νῦν ἀπολαύουσιν.

Ἀδὰμ τὸν πρῶτον τιμήσωμεν,* χειρὶ τετιμημένον τοῦ κτίσαντος,* καὶ πάντων ἡμῶν Προπάτορα * ἤδη γεγεννημένον,* καὶ ἐν σκηναῖς * ταῖς ἐπουρανίαις,* μετὰ πάντων ἐκλεκτῶν * ἀναπαυόμενον.

Τὸν Ἄβελ δῶρα προσάγοντα,* ψυχῇ εὐγενεστάτῃ προσήκατο,* ὁ πάντων Θεὸς καὶ Κύριος· * τοῦτον δὲ μιαιφόνῳ * πάλαι χειρί,* τεθανατωμένον,* ἀνεκόμισε πρὸς φῶς,* ὡς θεῖον Μάρτυρα.

Θεοτοκίον.

Ῥητῶν ἐνθέων ἀκούσωμεν,* βοώντων τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν· * ἰδοὺ γὰρ Σπηλαίῳ τίκτεται,* Κόρης ἐξ ἀπειράνδρου· * οὗ τὸν φρικτὸν * τόκον προμηνύει,* Ἀστρολόγοις ὁ ἀστὴρ * ἐπιφαινόμενος.

Καταβασία.

» Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· * Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαν-
» τήσατε· * Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· * ᾄσατε τῷ Κυρίῳ *
» πᾶσα ἡ γῆ,* καὶ ἐν εὐφροσύνῃ * ἀνυμνήσατε λαοί,* ὅτι δε-
» δόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σύνεσιν κτησάμενοι * τὴν θεοδίδακτον Δέσποτα,* Παῖδες Δαυΐδ,* Νόμους τοὺς πατρῴους,* θεοφρόνως ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε,* τὰ καθαρώτατα σώματα * τῶν εὐσεβῶν· * διὰ γὰρ νηστείας * ψυχοτρόφου ἠρδεύοντο.

Αἶνον τὸν παγκόσμιον * καὶ πολυύμνητον ᾄδουσι,* Παῖδες οἱ τρεῖς,* μέσον τῆς καμίνου,* θαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τόκον Δέσποτα, * ἐκ παρθενεύοντος σώματος * δείξῃς ἡμῖν, * σώζεις ἐν καμίνῳ, * παρθενεύοντα σώματα.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ἄδεται ἐν κόσμῳ, * τὸ τοῦ Σὴθ πρὸς τὸν Κτίστην διάπυρον· * ἐν γὰρ ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ, * καὶ ψυχῆς διαθέσει, * αὐτὸν ὄντως ἐθεράπευσε· * καὶ νῦν ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων βοᾷ· * Ἅγιος εἶ Κύριε.

Στόματι καὶ γλώσσῃ * καὶ καρδίᾳ, Ἐνὼς ὁ θαυμάσιος, * ἐπικαλεῖσθαι θεοφρόνως, * τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην * Θεὸν ἤλπισεν ἐν πνεύματι· * καὶ εὐαρέστως βιώσας ἐν γῇ, * κλέος ἀπηνέγκατο.

Ἱερολογίαις * ἱεραῖς τὸν Ἐνὼχ μακαρίσωμεν· * εὐαρεστήσας γὰρ Κυρίῳ, * μετετέθη ἐν δόξῃ, * ὀφθεὶς κρείττων καθὼς γέγραπται * θανάτου, οἷα Θεοῦ πεφυκὼς * δοῦλος γνησιώτατος.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ προσδοκία * τῶν Ἐθνῶν ἐκ Παρθένου προέρχεται· * καὶ Βηθλεὲμ τὴν κεκλεισμένην * ὑπανοίγει προσφόρως * Ἐδὲμ, Λόγον σωματούμενον * εἰσδεδεγμένη, καὶ φάτνῃ σαρκὶ * ἐπανακλινόμενον.

Καταβασία.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, *
» καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, * σαρκωθέντι ἀσπόρως, *
» Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· * Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, *
» Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἡ Ὑπακοὴ, Ἦχος β'.

Εἰς δρόσον τοῖς Παισὶ, * τὸ πῦρ μετεβάλλετο· * ὁ θρῆνος εἰς χαρὰν, * ταῖς Γυναιξὶν ἐνηλλάττετο· * Ἄγγελος γὰρ ἐν ἀμφοτέροις * διηκόνει τοῖς θαύμασι, * τοῖς μὲν εἰς ἀνάπαυσιν * μεταποιήσας τὴν κάμινον, * ταῖς δὲ τὴν ἀνάστασιν * καταμηνύσας τριήμερον· * Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν * Κύριε δόξα σοι.

Ἐὰν δὲ δόξῃ τῷ Προεστῶτι, λέγομεν Κάθισμα, Ἦχος ά.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὑμνήσωμεν πιστοὶ, * τοὺς Προπάτορας πάντας, * Χριστοῦ τοῦ δι' ἡμᾶς * ἐπὶ γῆς ὁραθέντος, * δοξάζοντες ἐν ᾄσμασι * τὸν αὐτοὺς θαυμαστώσαντα, * ὡς τὴν ἔλευσιν * προεκτυπώσαντας τούτου * καὶ τὴν γέννησιν, * τὴν ἐκ Παρθένου ἀφράστως, * τῷ κόσμῳ κηρύξαντας.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, * ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν φωτιζόμενος, * τὰ ἐνύπνια διέλυσε, * τῶν Αὐτοκρατόρων * θείᾳ χάριτι.

Ἀπαστράπτει τοῖς θαύμασιν, * ἡ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν Παίδων

ἄθλησις· * τὸν γὰρ τύραννον ἐζώγρησε, * πρὸς ἐπίγνωσίν σου * Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, * καὶ τῆς μουσικῆς μέλη παναρμόνια, * τοὺς γενναίους οὐ κατέθελξαν, * καὶ χρυσῇ εἰκόνι * οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῳδίαις Πανύμνητε, * οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες γεραίρουσι,* τὸν Υἱόν σου τὸν ὑπέρθεον, * ὃν ἐν τῇ χαμίνῳ * ἐπεγίνωσκον.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Αἶνον προσαγάγωμεν Θεῷ, * τιμῶντες μελῳδήμασι, * Νῶε τὸν ὄντως ὄντα δίκαιον· * ἐν πάσαις γὰρ ἐντολαῖς * θείαις καλλυνόμενος, * ὤφθη τῷ Χριστῷ εὐαρεστήσας, * ᾧ μελῳδοῦμεν πιστῶς· * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰδών σου Θεὸς τὸ εὐγενὲς * τῆς γνώμης, τὸ ἀκέραιον, * καὶ κατὰ πάντα Νῶε τέλειον, * δευτέρου κόσμου σαφῶς * ἀρχηγὸν σε δείκνυσι, * σώσαντα αὐτῷ παντὸς ἐκ γένους, * κατακλυσμοῦ αἰσθητοῦ, * σπέρμα, ὡς αὐτὸς διετάξατο.

Νῶε τῶν φυλάξαντα Θεοῦ * τὸν νόμον ἀπαράτρωτον, * καὶ εὑρεθέντα τότε δίκαιον,* τῇ γενεᾷ ἑαυτοῦ,* καὶ ξυλίνῃ σώσαντα * κιβωτῷ ἀλόγων γένη, * προστάξει παντουργικῇ, * ὕμνοις εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Οἶνον κατανύξεως ἡμῖν, * πηγάζει τοῖς τιμῶσί σε, * Νῶε μακάριε ἡ μνήμη σου, * εὐφραίνουσα καὶ ψυχὰς * καὶ καρδίας πάντοτε, * τῶν εἰλικρινῶς μακαριζόντων, * τοὺς τρόπους σου τοὺς σεμνοὺς, * καὶ τὴν πολιτείαν τὴν ἔνθεον.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἡ ἀπολύτρωσις ἡμῶν, * ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, * καὶ σπαργανοῦται ὥσπερ νήπιον· * καὶ Μάγοι Ἀνατολῶν * Βασιλεῖς ἀφίκοντο,* τοῦτον ὡς Θεὸν καὶ Βασιλέα,* τεχθέντα ἐπὶ τῆς γῆς,* βλέψαι καὶ λατρεῦσαι σὺν δώροις πιστῶς.

Καταβασία.

» Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ,* καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστὲ,*
» ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, * ἐξ ὄρους ὁ αἰνετὸς, *
» κατασκίου δασέος· * ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, * ὁ ἄϋλος
» καὶ Θεός. * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μυηθέντες τὸν Νόμον, * Σῶτερ οὐκ ἠρνήσαντο * οἱ σοὶ θεράποντες,* Δανιὴλ ὁ μέγας, * σὺν τρισὶ Νεανίαις θεόφροσιν· * ἀλλ' ἰσχὺν λαβόντες * τὴν παρὰ σοῦ τοῦ εὐεργέτου,* τοὺς τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερῶς ἐμυεῖτο, * Δανιὴλ, φιλάνθρωπε, * τὰ σὰ μυστήρια· * ἐπὶ γὰρ νεφέλης * ὡς Υἱόν σε ἀνθρώπου καθήμενον, * τῶν ἐθνῶν ἁπάντων, * οἷα Κριτὴν καὶ Βασιλέα, * ἐθεώρει ναὸς καθαρότητι.

Ὡραιώθητε Παῖδες, * ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, * ὑμῶν τὰ σώματα, * ὡς αὐγὴ χρυσίου, * εὐσεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, * ἐμπεριπατοῦντες, * χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, * καὶ κροτοῦντες χορείαν παγκόσμιον.

Θεοτοκίον.

Δανιήλ σε Παρθένε, * Ὄρος προδιέγραφε * σαφῶς ὁ ἔνθεος· * οἱ τριττοὶ δὲ Παῖδες, * καθορῶντες τὴν φλόγα δροσίζουσαν * τὸν σὸν θεῖον τόκον. * μελῳδικῶς ἀνευφημοῦσιν, * ὡς Σωτῆρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ἐπαίνοις τιμάσθω * ἐνθέοις ὁ Σὴμ, * πατρικὴν εὐλογίαν καρπούμενος, * καὶ ἔναντι εὐάρεστος * δεικνύμενος Θεοῦ, * καὶ τοῖς τῶν Προπατόρων * χοροῖς κατειλεγμένος, * καὶ ἐν χώρᾳ τῶν ζώντων, * περιχαρῶς ἀναπαυόμενος.

Ἰδεῖν ἠξιώθη * ὡς φίλος Θεοῦ, * Ἀβραὰμ τὴν ἡμέραν τοῦ Κτίστου αὐτοῦ· * καὶ ἔμπλεως ἐγένετο, * χαρᾶς πνευματικῆς. * τοῦτον οὖν διανοίας * εὐθύτητι τιμῶντες, * μακαρίσωμεν πάντες, * ὡς τοῦ Θεοῦ πιστὸν θεράποντα.

Κατεῖδες ὡς θέμις * ἀνθρώπῳ ἰδεῖν, * τὴν Τριάδα, καὶ ταύτην ἐξένισας, * ὡς φίλος γνησιώτατος, * παμμάκαρ Ἀβραάμ· * ὅθεν μισθὸν κομίζῃ * τῆς ξένης ξεναγίας, * τοῦ γενέσθαι ἀπείρων * Ἐθνῶν Πατὴρ διὰ τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κενοῦται * σαρκὶ δι' ἡμᾶς, * καὶ ἀρχὴν ὁ προάναρχος δέχεται· * πτωχεύει δὲ ὁ πλούσιος· * καὶ Λόγος ὢν Θεοῦ * ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων * προσκλίνεται ὡς βρέφος, * τὴν ἀνάπλασιν πάντων * τῶν ἀπ' αἰῶνος ἐργαζόμενος.

Καταβασία.

» Θεὸς ὢν εἰρήνης, * Πατὴρ οἰκτιρμῶν, * τῆς μεγάλης Βουλῆς
» σου τὸν Ἄγγελον, * εἰρήνην παρεχόμενον, * ἀπέστειλας
» ἡμῖν· * ὅθεν θεογνωσίας * πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, * ἐκ νυκτὸς ὀρ-
» θρίζοντες, * δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ϛ'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἄρξαντες τῶν ψυχικῶν * παθημάτων τῇ δυνάμει τοῦ Λόγου, * χώρας ἐθνῶν Χαλδαίων * ἡγεμόνες γεγόνατε· * οἶδε γὰρ ἡ ἀρετὴ, * γέρα χαρίζεσθαι * κεκτημένοις, * ὦ τοῦ Δαυῒδ σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δανιὴλ, * ζωηφόρου ἐνδυσάμενος πάλαι, * τὸν ὡς

θεὸν Χαλδαίοις * δυσσεβῶς νομιζόμενον, * ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς * δράκοντα χάκιστον, * ἱερεῖς δὲ * τοὺς δυσμενεῖς, σοφῶς ἀπέκτεινεν.

Θεοτοκίον.

Ἱλεών μοι τὸν Κριτὴν * τὸν υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, * ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι. * ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, * λυτρωτήν τε τῶν δεινῶν, * Μήτηρ δυσώπησον· * σοὶ γὰρ μόνῃ * τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Τύπωσις Χριστοῦ * τοῦ πάθους γεγένησαι * σαφῶς, Ἰσαὰκ * μακαριώτατε, * ἀναγόμενος * πατρικῇ εὐπειθείᾳ τοῦ θύεσθαι· * διὰ τοῦτο μεμακάρισαι, καὶ φίλος Θεοῦ * ὤφθης * ὄντως γνησιώτατος, * μετὰ πάντων Δικαίων σκηνούμενος.

Ὤφθη Ἰακὼβ, * θεράπων πιστότατος, * τοῦ πάντων Θεοῦ· * ὅθεν ἐπάλαισε * μετ' Ἀγγέλου, νοῦς * καθορῶν τὸν Θεὸν μετωνόμασται· * καὶ καθεύδων θείαν κλίμακα τεθέαται, * ᾗπερ * Θεὸς ἐπεστήρικτο, * ὁ σαρκὶ προσπλακεὶς ἀγαθότητι.

Στέργων Ἰωσὴφ, * πατρὸς τὴν εὐπείθειαν, * ἐν λάκκῳ βληθεὶς, * προσαπεμπόληται * εἰς προτύπωσιν * τοῦ τυθέντος, καὶ λάκκῳ βληθέντος Χριστοῦ, * σιτοδότης τε Αἰγύπτου ἐχρημάτισε, * σώφρων * γεγονὼς καὶ δίκαιος, * Βασιλεύς τε παθῶν ἀληθέστατος.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς * Παιδίον γνωρίζεται, * ὁ ὢν σὺν Πατρὶ * ἀεὶ καὶ Πνεύματι· * σπαργανοῦται δὲ, * ὁ τὴν γῆν σπαργανώσας ὁμίχλῃ σαφῶς, * καὶ ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλιται· * τούτου νῦν προεορτάσωμεν, * γεγηθότες τὴν ἄσπορον γέννησιν.

Καταβασία.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, * ἔμβρυον ἀπήμεσεν, * ἐνάλιος θὴρ, * οἷον
» ἐδέξατο· * τῇ Παρθένῳ δὲ, * ἐνοικήσας ὁ Λόγος καὶ σάρκα
» λαβὼν, * διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· * ἧς γὰρ * οὐχ ὑπέστη
» ῥεύσεως, * τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Τοῦ ταπεινοῦ Ῥωμανοῦ ὁ ψαλμὸς οὗτος.

Χειρόγραφον εἰκόνα * μὴ σεβασθέντες, * ἀλλ' ἀφράστῳ οὐσίᾳ * θωρακισθέντες, * τρισμακάριοι, * ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς * ἐδοξάσθητε· * ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς * ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, * Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· * Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, * καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, * ἧς πάλαι ἔλαβον πεῖραν * Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, * καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· * μὴ καταλίπῃς

ἡμᾶς,* καὶ καταπίῃ ἡμᾶς* θάνατος ὁ διψῶν ἡμᾶς,* καὶ Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· * ἀλλ' ἔγγισον ἡμῖν,* καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν,* ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, * τῶν ἐν Βαβυλῶνι * ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε,* καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον,* καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· * Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, * καὶ σπεῦσον ὁ ἐλεήμων, * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ἀναγινώσκομεν πρῶτον τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας τοῦ μηνός, εἶτα τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακὴ τῶν Ἁγίων Προπατόρων.

Στίχοι.

Δέξασθε χαράν, οἱ πάλαι Προπάτορες,
Βλέποντες ἐγγίζοντα Χριστὸν Μεσσίαν.
Γήθεο Ἀβραάμ, ὅττι Πρόπαππος Χριστοῦ ἐδείχθης.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεός, ελέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἦχος θεοσεβὴς ἐμελῳδεῖτο,* ἐκ μέσου πυρὸς τῷ Παντοκράτορι· * Ἀζαρίας γὰρ θεῖον * χορὸν συστησάμενος,* τὴν ᾠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λύρα Νεανιῶν ἐθεολόγει,* τὸν πάντων Θεὸν καὶ Παντοκράτορα,* τὸν αὐτοῖς ἐν καμίνῳ * τρανῶς ὀπτανόμενον,* καὶ ᾠδὴν ἀνέμελπον λέγοντες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, * εἰδὼς ὁ κρατῶν ὡς ἐθεάσατο,* τοῦ τετάρτου τὴν θέαν,* Υἱὸν προαιώνιον * τοῦ Θεοῦ τοῖς πᾶσιν ἐβόησεν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἔχων λελαμπρυσμένον θείᾳ αἴγλῃ, * τὸν νοῦν Δανιὴλ θεομακάριστε, * τῆς Παρθένου τὸν τόκον, * σαφῶς προτεθέασαι, * μυστικαῖς εἰκόσι τυπούμενον,* Εὐλογητός, ἐκβοῶν,* ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Ὑμνείσθω Ἀνανίας,* Ἀζαρίας Μισαὴλ σὺν τῷ Δανιήλ,* κάμινον σβέσαντες πυρός, * καὶ λεόντων χαλινώσαντες, * τὰς ὁρμάς, καὶ τῷ Χριστῷ * συμφώνως ψάλλοντες· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεός,* εὐλογητὸς εἶ.

Νομίμως ἐναθλήσας * πειρασμοῖς, καὶ ἀνενδότοις θλίψεσι * θεράπων κέκληται, Ἰὼβ * τοῦ Θεοῦ παναληθέστατος, * πρᾶος ἄκακος εὐθύς, * τέλειος ἄμεμπτος, * ἀναβοῶν· Ὁ Θεὸς * εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν πίστει Μωϋσέα * Ἀαρών τε, καὶ τὸν Ὢρ τιμήσωμεν *

ἀνευφημοῦντες, Ἰησοῦν * καὶ Λευὶ τὸν ἱερώτατον, * Γεδεὼν * τε καὶ Σαμψὼν, * καὶ ἀνακράζοντες· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ καθὼς προεῖπεν * ὁ Προφήτης, ἐν γαστρὶ συνέλαβεν * ἡ ἀπειρόγαμος Θεὸν, * καὶ τεκεῖν σαφῶς ἐπείγεται, * ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ, * ᾧ πάντες ψάλλομεν· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ.

Καταβασία.

» Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ * συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος * καταφρονήσαντες, πυρὸς * ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν, * ἀλλ᾿ ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς * ἑστῶτες, ἔψαλλον· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, * εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ ή. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν, * διασώζειν σπουδάζοντες * τὴν οἰκειοτάτην, * πρὸς αὐτὸν ἐκτήσασθε, * κρηπῖδα τῆς Πίστεως * καὶ τῆς Ἐλπίδος, Ὅσιοι, * καὶ ὑπομονὴν, * καὶ πειρασμῶν καρτερίαν, * βοῶντες ἀνενδότως· * Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε, * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὡς φωστῆρες λάμποντες, * καὶ τὴν γῆν οὐρανώσαντες, * καὶ τῆς εὐσεβείας * φωτισμῷ πυρσεύοντες, * παγκόσμιον στήσαντες * χοροστασίαν ᾄδουσι, * τῷ ἐκ πειρασμῶν * ἐκσεσωκότι Δεσπότῃ· * Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε, * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σβέσαντες, * ἐπηρμένην τὴν κάμινον, * καὶ τὰς τῶν λεόντων * ἀκωκὰς πεδήσαντες, * Δαυῒδ οἱ ἀπόγονοι, * νῦν γεγηθότες ψάλλουσι· * Τὸν ἐκ πειρασμῶν * ἐκσεσωκότα Δεσπότην, * οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖται πάναγνε, * Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, * καὶ προζωγραφοῦσι * Παῖδες τρεῖς, τὴν γέννησιν, * τὴν σὴν οἱ θεόφρονες, * διὰ συμβόλων βλέποντες, * τὸν ἐκ τῆς γαστρός σου * προελθόντα ἀφράστως· * ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, * Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Σήμερον τῶν ἀπ᾿ αἰῶνος θείαν μνήμην, * ἐκτελέσωμεν θείων Πατέρων, * τοῦ Ἀδὰμ τοῦ Ἄβελ τε, Σὴθ * καὶ Νῶε καὶ τοῦ Ἐνὼς, * καὶ Ἐνὼχ καὶ Ἀβραὰμ Μελχισεδὲκ καὶ Ἰὼβ, * καὶ τοῦ Ἰσαὰκ σὺν τῷ πιστῷ Ἰακὼβ, * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις βοῶντες τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φάλαγγα θεοτερπῆ θείων Πατέρων, * εὐφημήσωμεν Βαρὰκ καὶ Νάθαν, * καὶ τὸν Ἐλεάζαρον, * Ἰωσίαν καὶ τὸν Δαυΐδ, * Ἰεφθάε Σαμουήλ τε τὸν τὰ ἔμπροσθεν * ὁρῶντα σεπτῶς, καὶ ἀνακράζοντα· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔπαινον μελῳδικῶς Θεοῦ Προφήταις, * προσαγάγωμεν ἀνευφημοῦντες, * Ὠσηὲ Μιχαίαν τε, * Σοφονίαν καὶ Ἀββακοὺμ, * Ζαχαρίαν Ἰωνᾶν, * Ἀγγαῖόν τε καὶ Ἀμμὼς, * καὶ τὸν Ἀβδιοὺ καὶ Μαλαχίαν Ναοὺμ, * Ἠσαΐαν * καὶ Ἱερεμίαν καὶ Ἰεζεκιὴλ,* ἅμα Δανιὴλ, * Ἠλιοὺ καὶ Ἐλισσαῖον.

Ῥήμασι τριαδικοῖς τὴν παναγίαν, * ἀνυμνήσωμεν πιστοὶ Τριάδα, * τὸν Πατέρα ἄναρχον, * τὸν Υἱόν τε * καὶ τὸ εὐθὲς * Πνεῦμα Ἅγιον, * Τριάδα ὁμοούσιον, * ἣν πᾶσα πνοὴ δοξάζει κράζουσα· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὤφθης ἐκ παρθενικῶν Χριστὲ αἱμάτων, * σωματούμενος ἀῤῥήτῳ λόγῳ, * καὶ ὡς βρέφος τέλειον, * ἐν Σπηλαίῳ * ὑπερβολῇ * εὐσπλαγχνίας Ἰησοῦ ἀποτικτόμενος· * ἀστὴρ δέ σε πόῤῥωθεν ἐμήνυσεν * ἀστρολόγοις, * Ὑμνεῖτε πίστει κραυγάζουσι, * καὶ ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς, ἡ δροσοβόλος * ἐξεικόνισε κάμινος τύ-
» πον· * οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο * φλέγει Νέους, * ὡς οὐδὲ πῦρ *
» τῆς Θεότητος, * Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· * διὸ ἀνυμνοῦντες
» ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ
» ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐφθάσατε τὸ τέλος * τὸ πεποθημένον, * καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρέστητε, * ἐν οὐρανίοις θαλάμοις * Παῖδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τὸ δράγμα, * τῆς μετὰ δακρύων * καλῆς ὑμῶν γεωργίας κομίζεσθε, * τῆς ἀφθαρσίας τὸν στάχυν * καρποφορήσαντες.

Ἀνέτειλε λαμπρότης, * νῦν ὑμῖν ἀξίως, * καὶ εὐφροσύνη καρδίας ἐξήνθησεν· * ἔνθα ἀπέδρα γὰρ λύπη * κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Νομὴν τὴν τοῦ θανάτου * ἔστησας Παρθένε, * τὸν ζωοδότην τεκοῦσα καὶ Κύριον, * ζωοποιοῦντα τοὺς πίστει * σε μεγαλύνοντας.

Ἄλλος. Μυστήριον, * ξένον.

Ἰσχύϊ σου * πάλαι δυνάμεις ἐποίησαν, * θυγατέρες Κύριε, * Ἄννα καὶ Ἰουδὶθ * καὶ Δεββόῤῥα, * Ὀλδὰ Ἰαὴλ τε, * Ἐσθὴρ *

Σάῤῥα Μαριὰμ Μωσέως, * καὶ Ῥαχὴλ, * καὶ Ῥεβέκκα, * καὶ ἡ Ῥοὺθ αἱ μεγαλόφρονες.

Ὡς σβέσαντας * Παῖδας Ἁγίους τὴν κάμινον, * ἱερῶς τιμήσωμεν, * ἅμα τῷ Δανιὴλ * τῷ Προφήτῃ, * πᾶσι τοῖς Δικαίοις, * σαφῶς * τοῖς πρὸ Νόμου διαλάμψασι, * καλῶς * καὶ ἐν Νόμῳ * τὸν Δεσπότην θεραπεύσασι.

Σοφώτατοι * θεῖοι Προφῆται γεγένηνται, * Ἀβραὰμ ἀπόγονοι, * τὸν ἐκ τοῦ Ἀβραὰμ * καὶ Ἰούδα * τικτόμενον Λόγον, * θερμῶς * προαναγγείλαντες ἐν Πνεύματι· * αὐτῶν * ἱκεσίαις Ἰησοῦ πάντας οἰκτείρησον.

Ἡγίασται * πᾶσα ἡ κτίσις τῇ μνήμῃ ὑμῶν, * καὶ πανηγυρίζουσα * κράζει ἱκετικῶς * ἐκβοῶσα· * Δέησιν Κυρίῳ, * ἀεὶ * προσαγάγετε μακάριοι, * τυχεῖν * αἰωνίων ἀγαθῶν τοὺς εὐφημοῦντας ὑμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φορέσας με * ἐκ τῆς Παρθένου προέρχεται, * καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται, * Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς * ἀσυγχύτως· * χόρευε ἡ κτίσις, * φωναῖς * εὐχαρίστοις μεγαλύνουσα, * αὐτοῦ * τὴν δι' οἶκτον * παναγίαν συγκατάβασιν.

Καταβασία.

» Μυστήριον * ξένον, ὁρῶ καὶ παράδοξον· * Οὐρανὸν, τὸ Σπή-
» λαιον· * Θρόνον Χερουβικὸν, * τὴν Παρθένον· * τὴν Φάτνην,
» χωρίον· * ἐν ᾧ * ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος, * Χριστὸς * ὁ Θεός· ὃν
» ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Πατέρων μνήμην σήμερον, * σκιρτῶντες φιλοπάτορες, * τοῦ Ἀβραὰμ συνελθόντες, * καὶ Ἰσαὰκ κατὰ χρέος, * καὶ Ἰακὼβ ὑμνήσωμεν· * ἐξ ὧν Χριστὸς ὁ Κύριος, * τὸ κατὰ σάρκα ὡράθη * διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν.

Ἕτερον, ὅμοιον.

Ἀδὰμ ἀνευφημήσωμεν, * Ἄβελ Σὴθ καὶ τὸν Ἐνὼς, * Ἐνὼχ καὶ Νῶε Ἀβραὰμ, * Ἰσαὰκ καὶ τὸν Ἰακὼβ, * Μωσῆν Ἰὼβ καὶ τὸν Ἀαρὼν, * Ἐλεάζαρ Ἰησοῦν, * Βαρὰκ Σαμψὼν Ἰεφθάε, * Δαυὶδ καὶ τὸν Σολομῶντα.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἁγνὴ Παρθένε ἄχραντε, * Μαρία θεονύμφευτε, * ἐν ὥρᾳ τῇ φοβερᾷ μοι * πρόστηθι, καὶ μεσῖτις * πρὸς τὸν Υἱόν σου φάνηθι, * τῷ ταπεινῷ, καὶ ῥῦσαί με * τῆς καταδίκης ἐκείνης, * καὶ τῶν κολάσεων πάντων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους η'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἁγίων Προπατόρων δ'.

Ἦχος β'. **Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.**

Πάντες τὴν τῶν σεπτῶν, * νῦν Προπατόρων μνήμην * τελέσωμεν, ὑμνοῦντες, * τὴν τούτων πολιτείαν, * δι ἧς ἐμεγαλύνθησαν. Δίς.

Στίχ. **Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.**

Ἔσβεσαν τοῦ πυρὸς * τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες, * χορεύοντες ἐν μέσῳ * καμίνου, καὶ ὑμνοῦντες * Θεὸν τὸν Παντοδύναμον.

Στίχ. **Καὶ ἐπὶ τὴν Πόλιν τὴν ἁγίαν τὴν τῶν Πατέρων ἡμῶν, Ἱερουσαλήμ.**

Λάκκῳ κατακλεισθεὶς, * θηρσὶ συνῳκισμένος, * Δανιὴλ ὁ Προφήτης, * ἀμέτοχος τῆς τούτων * ἐδείκνυτο κακώσεως.

Δόξα, Ἦχος Βαρύς. **Γερμανοῦ.**

Δεῦτε ἅπαντες, * πιστῶς πανηγυρίσωμεν, * τῶν πρὸ νόμου Πατέρων, * Ἀβραὰμ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, * τὴν ἐτήσιον μνήμην· * τοῦ Ἰούδα τὴν φυλὴν * ἀξίως τιμήσωμεν· * τοὺς ἐν Βαβυλῶνι Παῖδας * τοὺς σβέσαντας τὴν ἐν καμίνῳ φλόγα, * ὡς τῆς Τριάδος τύπον, * σὺν τῷ Δανιὴλ εὐφημήσωμεν· * τῶν Προφητῶν τὰς προῤῥήσεις * ἀσφαλῶς κατέχοντες, * μετὰ τοῦ Ἠσαΐου μεγαλοφώνως βοήσωμεν. * Ἰδοὺ ἡ Παρθένος * ἐν γαστρὶ λήψεται, * καὶ τέξεται Υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ· * ὅ ἐστι, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ Ἤχου, καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τῶν Προπατόρων ἡ ϛ'. Ὠδή.

Κοινωνικόν. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΤΗ ΙΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. **Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;**

Τί σε Δανιὴλ ὀνομάσωμεν; * Ἀσκητὴν, ὅτι τὰ πάθη * καθυπέταξας τῷ νῷ. * Ἀθλητὴν, * ὅτι πρὸς πᾶσαν * ἐκαρτέρησας ποινήν· * πρὸς ὕψος * ἀπὸ γῆς στύλον αἰρόμενον· * ἐν πέτρᾳ * ἀληθείας ἐρειδόμενον· * ἀγωνιστὴν προθυμότατον, * καὶ ἰατρὸν ἐμπειρότατον. * Ἱκέτευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιὴλ προσφθεγξώμεθα,* τῶν παθῶν ἐκριζωτήν,* καὶ φυτοκόμον ἀρετῶν· * ἀληθῆ θαυματουργόν,* και πρεσβευτὴν ἁμαρτωλῶν· * πνευμάτων * ἐλατῆρα γενναιότατον· * φωστῆρα * εὐσεβείᾳ διαλάμποντα· * τοῦ Πνεύματος καταγώγιον· * τῆς Ἐκκλησίας ὑπέρμαχον. * Ἱκέτευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Δανιὴλ νῦν καλέσωμεν; * Μοναστῶν ὑπογραμμόν,* καὶ ἐγκρατείας παιδευτήν· * ἐγκαλλώπισμα πιστῶν,* καὶ ἰαμάτων αὐτουργόν· * λυχνίαν * τοῖς ἐν σκότει φῶς αὐγάζουσαν· * Ἀγγέλων συμπολίτην καὶ ἰσότιμον· * τοῦ Παραδείσου οἰκήτορα,* και ἐπουράνιον ἄνθρωπον. * Ἱκέτευε,* τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Τοῦ Στουδίτου.

Τὸ ἐμπιστευθέν σοι τάλαντον παρὰ Χριστοῦ,* καλῶς ἐργασάμενος* Ὅσιε Πάτερ,* ἀνεδείχθης καὶ μετὰ θάνατον,* δαιμόνων φυγαδευτής,* καὶ ἰατὴρ ποικίλων ἀῤῥωστημάτων,* στῦλος καὶ ἑδραίωμα,* καὶ ὅρος ἅγιον * τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ· * διό σε ἱκετεύομεν,* Δανιὴλ θαυματουργέ,* τὴν εἰρήνην αἴτησαι,* καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ Κεχαριτωμένη,* μεσίτευσον σαῖς δεήσεσι,* καὶ αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* πλῆθος οἰκτιρμῶν,* καὶ τὸν ἱλασμὸν * τῶν πολλῶν παραπτωμάτων δεόμεθα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Χαίροις * ἀσκητικῶν.

Πάθος σου τὸ σεπτόν, ἡ σεμνὴ * καὶ πανυπέραγνός σου Μήτηρ, μακρόθυμε * Παντάναξ * ἑωρακυῖα,* δακρυῤῥοοῦσα πικρῶς,* καὶ τὰ στήθη τύπτουσα ἐκραύγαζεν· * Ἰησοῦ μου γλυκύτατε,* πρόσφθεγμά μοι σωτήριον,* φῶς παντὸς κόσμου,* θεῖε Ἥλιε ἄδυτε,* πῶς ἐν ξύλῳ σε * σταυρικῷ νῦν κρεμάμενον,* οἷα κακοῦργον βλέπουσα,* καὶ λόγχῃ τὴν ἄχραντον,* φεῦ μοι πλευρὰν τετρωμένον,* καθυπομείνω καὶ ζήσομαι,* Υἱὲ * καὶ Θεέ μου,* εἰμὴ λάμψει μοι τὸ φῶς σου* τῆς ἀναστάσεως;

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Ὑπομονῆς στῦλος γέγονας,* ζηλώσας τοὺς προπάτορας Ὅσιε· * τὸν Ἰὼβ ἐν τοῖς πάθεσι,* τὸν Ἰωσὴφ ἐν τοῖς πειρασμοῖς,* καὶ τὴν τῶν Ἀσωμάτων πολιτείαν,* ὑπάρχων ἐν σώματι. * Δανιὴλ Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε,* πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις γεραίρω Δανιὴλ τὸν Στυλίτην. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ' Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ὕμνοις ἀνευφημῆσαι,* μέλλοντι τὴν μνήμην σου μακάριε,* φωτοφόρον μοι αἴγλην,* Δανιὴλ οὐρανόθεν κατάπεμψον.

Μέγας ἥλιος ὄντως,* Πάτερ ἐξανέτειλας τοῖς πέρασιν,* ἀρετῶν δᾳδουχίᾳ,* καταυγάζων πιστῶν τὰ συστήματα.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότου,* Πάτερ καθυπείκων, ἀπενέκρωσας,* ἐγκρατείᾳ τὴν σάρκα,* καὶ ὑπέταξας ταύτην τῷ πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ὅλος ἄνθρωπος ὤφθη,* μείνας ὅπερ ἦν καὶ μετὰ σάρκωσιν,* ὁ ἐκ σοῦ Θεοτόκε,* γεννηθεὶς ἀναλλοίωτος Κύριος.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψῖδος.

Ῥάβδῳ τῆς ἐγκρατείας,* τὴν τῶν παθῶν θάλασσαν,* Πάτερ διαῤῥήξας, διέβης* ἀκαταπόντιστος,* καὶ ὄρος ἔφθασας* τῆς ἀληθοῦς ἀπαθείας,* καὶ Θεῷ ὡμίλησας,* νοῦ καθαρότητι.

Ἀνελθὼν εἰς τὸ ὕψος* τῶν ἀρετῶν, γνώριμος* γέγονας τῷ κόσμῳ ἐν στύλῳ,* μένων μετέωρος,* καὶ τῇ λαμπρότητι* τῶν παραδόξων θαυμάτων,* καταυγάζων πίστει σοι,* τοὺς προσανέχοντας.

Ἱδρυμένος ἐν πέτρᾳ,* τῆς τοῦ Θεοῦ γνώσεως,* πάσαις μεθοδείαις δαιμόνων,* ὤφθης ἀκλόνητος·* στύλῳ τὸ σῶμα δέ,* ἐπὶ τῆς γῆς ἀνυψώσας,* τὴν ψυχὴν ἐπτέρωσας* πρὸς τὰ οὐράνια.

Θεοτοκίον.

Ῥῦσαι τῆς τῶν παθῶν με* ἐπαγωγῆς, Δέσποινα·* καὶ τοὺς πολεμοῦντας ἐχθρούς μοι,* νῦν ἐκπολέμησον.* στήριξον πέτρᾳ με* τῶν τοῦ Θεοῦ θελημάτων.* τὴν ψυχήν μου φώτισον,* Πύλη τοῦ θείου φωτός.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἀψῖδος* ὀροφουργὲ Κύριε,* καὶ τῆς Ἐκκλησίας δο-
» μῆτορ,* σύ με στερέωσον* ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ,* τῶν
» ἐφετῶν ἡ ἀκρότης,* τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,* μόνε φιλάν-
» θρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐγκρατείᾳ καὶ πόνοις* καὶ προσευχαῖς,* τὴν ψυχήν σου κοσμήσας* θεοπρεπῶς,* γέγονας συμμέτοχος,* τῶν Ἀγγέλων μακάριε·* καὶ τῶν θαυμάτων ὄντως,* χαρίσματα ἔλαβες,* τοῦ

ἰᾶσθαι τὰς νόσους,* τῶν πίστει τιμώντων σε· * ὅθεν καὶ δαιμόνων * ἀπελαύνων τὰ πλήθη, * παρέχεις ἰάματα * τοῖς ἀνθρώποις μακάριε, * Δανιὴλ ἀξιάγαστε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν Βασίλισσαν πάντες * δεῦτε πιστοί, * τὴν Μητέρα τοῦ πάντων * Δημιουργοῦ, * φωναῖς μεγαλύνωμεν, * καὶ ὑμνοῦντες βοήσωμεν· * Ἡ τῆς χαρᾶς αἰτία, Παρθένε πανύμνητε, * τοὺς τιμῶντάς σε σῶζε, * καὶ σκέπε πρεσβείαις σου· * ἔχεις γὰρ ὡς Μήτηρ * τοῦ Θεοῦ παῤῥησίαν, * λυτροῦσθαι ἐκ θλίψεων, * καὶ πληροῦν τὰ αἰτήματα * τῶν πιστῶν ἐκβοώντων σοι· * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων δοῦναι τὴν συγχώρησιν,* τοῖς εὐσεβῶς προσκυνοῦσι * τὸν ἄχραντον τόκον σου.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Σταυρικὸν καθορῶσα * πάθος σεμνή,* τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου,* σπλάγχνα πικρῶς * σπαράττουσα, ἔκραζες * ὀλολύζουσα Πάναγνε· * Πῶς ἑκὼν ἐτάθης, * καὶ θάνατον Δέσποτα * σαρκικὸν ἐδέξω! * φρικτὸν ὄντως ἄκουσμα.* Ὅθεν ἀνυμνῶ σου * τὸ ἀπόῤῥητον Σῶτερ,* καὶ ἄφραστον βούλημα, * ὅτι σῶσαι ἐλήλυθας * τὸ πλανώμενον πλάσμα σου. * Ἀνάστηθι ἀλλ' ὅμως Υἱέ, * καὶ χαρᾶς μου τὴν καρδίαν πλήρωσον,* ὁ εὐφροσύνης τὰ πάντα * πληρώσας τῷ πάθει σου.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς, * Κύριε.

Ὡς φωταυγῆ * ἥλιον Πάτερ ἀοίδιμε, * ἐπὶ στύλου * λάμποντα τεθέασαι, * τὸν τοῦ Θεοῦ * δοῦλον Συμεὼν, * καὶ ταῖς πηγαζούσαις * ἐκ τούτου θείαις λαμπρότησιν,* ἐνθέως κατηυγάσθης,* Δανιὴλ, καὶ κατ' ἴχνος * τῆς αὐτοῦ πολιτείας ἐβάδισας.

Δαιμονικὰς * φάλαγγας ὅπλῳ τῆς πίστεως * ἐτροπώσω, * ῥείθροις τε κατέκλυσας * τῶν προσευχῶν, * λύμην τὴν αὐτῶν, * Πάτερ ἀναστείλας, * ἣν ἐνεποίουν τοῖς πλέουσι· * καὶ ἔσωσας τοὺς πίστει * τῷ Χριστῷ μελῳδοῦντας· * Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ἀναστηλῶν, * Πάτερ σαυτὸν παμμακάριστε,* ὁλονύκτως * ἵστασο ὡς ἄσαρκος,* ἀμετεώριστον τῆς ψυχῆς * ὄμμα κεκτημένος,* καὶ καθαρὸν ὥσπερ ἔσοπτρον, * τοῦ Πνεύματος τὴν αἴγλην, * καὶ τὰς θείας ἐμφάσεις, * καθαρᾷ διανοίᾳ δεχόμενος.

Θεοτοκίον.

Νόμοι ἐν σοὶ * φύσεως κεκαινοτόμηνται· * Νομοδότην * Λόγον γὰρ ἐγέννησας, * ὑπὲρ αἰτίαν ὡς ἀληθῶς, * Πάναγνε καὶ λόγον, *

τῆς ἀλογίας ῥυσάμενον, * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, * τῶν πιστῶς μελῳδούντων· * Τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ἵνα τῆς ἀθανάτου * δόξης ἐπιτύχῃς, * σαρκὸς ἐθανάτωσας * τὰς ὀρέξεις, Πάτερ, * καὶ παθῶν τὰς ὁρμὰς ἐχαλίνωσας, * ἐγκρατείας πόνοις· * καὶ ποταμὸς θαυμάτων ὤφθης, * καὶ πηγὴ ἰαμάτων ἀοίδιμε.

Ἣν διώδευσε τρίβον, * Πάτερ ἐπὶ γῆς Συμεὼν ὁ θαυμάσιος, * ἐν ἐκστάσει μάκαρ, * γεγονότι σοι ὤφθη δεικνύων σοι, * σὺν δυσὶν Ἀγγέλοις, * Δεῦρο βοῶν καὶ στῆθι πρός με, * πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενος χάριτι.

Λαμπρυνόμενος αἴγλῃ, * Πάτερ ἀνεσπέρου * καὶ θείας ἐλλάμψεως, * τῶν δαιμόνων ζόφον, * καὶ παθῶν τὴν ὁμίχλην ἐδίωξας· * καὶ ὡράθης στύλος * φωτοειδὴς καὶ κλίμαξ ὄντως, * πρὸς Θεὸν τοὺς πιστοὺς ἐπανάγουσα.

Θεοτοκίον.

Τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, * ὤφθης ὑπερτέρα * τῶν ἄνω Δυνάμεων, * καὶ βροτῶν τὴν φύσιν ἐθεούργησας μόνη πανύμνητε· * Θεοτόκον ὅθεν * παναληθῇ ψυχῇ καὶ γλώσσῃ, * οἱ πιστοί σε Παρθένε δοξάζομεν.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὁ νοῦς σου τῇ πρὸς Θεὸν * ἐγγύτητι λαμπρυνόμενος, * ἀνάλωτος ἡδονῶν * πυρὶ Πάτερ ἔμεινε, * καὶ παθῶν ἀνώτερος, * καὶ τῆς πρὸς τὸ σῶμα * προσπαθείας ὑψηλότερος.

Ναμάτων ζωοποιῶν, * τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος, * πλησθεῖσά σου ἡ ψυχή, * Θεόφρον πανόλβιε, * ποταμοὺς ἀνέβλυσεν * ἰαμάτων ὄντως, * ὀχετοὺς παθῶν ξηραίνοντας.

Θεοτοκίον.

Σὲ προστασίαν πιστοί, * καὶ τεῖχος πάντες κεκτήμεθα, * οἱ ἐν βυθῷ τῶν κακῶν, * καὶ σάλῳ τῶν θλίψεων, * ἀεὶ κινδυνεύοντες, * Θεοτόκε, μόνη * τῶν βροτῶν τὸ καταφύγιον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· * πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· * καὶ ἐκ
» βυθοῦ τῶν κακῶν, * ἀνάγαγε δέομαι· * πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, *
» καὶ ἐπάκουσόν μου, * ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως.

Ὥσπερ ἀστὴρ πολύφωτος, * σὺ ἀναβὰς μακάριε, * ἐπὶ τοῦ στύλου τὸν κόσμον ἐφώτισας, * ἐν τοῖς ὁσίοις ἔργοις σου, * καὶ τὸ σκότος τῆς πλάνης * ἀπεδίωξας Πάτερ· * διὸ ἐπίλαμψον * ἐν ταῖς καρδίαις τῶν δούλων σου, * τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Ὁ Οἶκος. Αὐτός μόνος ὑπάρχεις.

Ἡ ᾠδὴ ῥυπαρὰ πρὸς τὴν αἴνεσιν * τῶν ἀγώνων σου, Πάτερ μοι πέφυκεν· * οὐ γὰρ ἔχω ἁγνὴν τὴν καρδίαν μου· * καὶ γὰρ ταύτην αἰσχρῶς κατεμόλυνα,* ἀλλά μοι δίδου λόγον Ἅγιε,* καθαρῶς ἀνυμνῆσαι τὴν σὴν πολιτείαν, * ἣν ἐθαύμασαν ὄντως καὶ Ἄγγελοι· * καὶ γὰρ γέγονας ὥσπερ Ἀσώματος, εἰληφὼς * τὸ ἄδυτον φῶς τῆς γνώσεως.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δανιὴλ τοῦ Στυλίτου.

Στίχοι.

Καὶ γήϊνον πᾶν, ἀλλὰ καὶ γῆν ἐκκλίνων,
Οἰκεῖ Δανιὴλ πρὶν στύλον, καὶ νῦν πόλον.
Ἑνδεκάτῃ Δανιὴλ στυλοβάμων εὕρατο τέρμα.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Τάξεις Ἀγγέλων σου τὴν στάσιν,* κατεπλάγησαν * παμμάκαρ Θεοφόρε· * μετὰ σώματος γάρ,* τὴν τούτων πολιτείαν * ἀναλαβών, ἐκραύγαζες· * Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὕψει ἀΰλου πολιτείας,* προφητείας τε * ἐκλάμπων φωταυγείᾳ,* ἰαμάτων ἡμῖν,* ἀπήστραψας ἀκτῖνας,* τοῖς εὐσεβῶς τιμῶσί σε,* Δανιὴλ θαυματοφόρε.

Λῦσον παθῶν μου τὴν ὀμίχλην,* τῇ λαμπρότητι,* παμμάκαρ σῆς πρεσβείας,* καὶ πρὸς τρίβους ζωῆς,* ὁδήγησον βοῶντα· * Εὐλογητος εἶ Κύριε,* ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἵλεως ἔσο μοι Παρθένε· * καὶ πληγέντα με * ῥομφαίᾳ ἁμαρτίας,* ἐν μοτώσει τῆς σῆς,* θεράπευσον πρεσβείας,* Εὐλογημένος κράζοντα,* ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τῶν ὀρεκτῶν τὸ ἔσχατον,* τῶν καλῶν τὸ ἀκρότατον,* Πάτερ θεοφόρε,* ἀκριβῶς κατέλαβες,* πτεροῖς κουφιζόμενος,* τῶν ἐναρέτων πράξεων,* καὶ σὺν Ἀσωμάτοις, * Δανιὴλ ἀνακράζεις· * Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε,* Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε,* Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ τοῦ Θεοῦ σε δύναμις,* προφανῶς ἐνισχύσασα,* φέρειν τοῦ κρυμοῦ,* τὸ δυσχερὲς ἐποίησεν,* ἡλίου τὸν καύσωνα,* τὰς σηπεδόνας τὰς τῆς σαρκός,* καὶ τῶν ἐξ αὐτῆς * γεγενημένων σκω-

λήκων * τὴν κάκωσιν, βοῶντα· * Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε,* Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέος Ἰὼβ σὺ πέφηνας,* Δανιὴλ ἀξιάγαστε,* πλήθει πειρασμῶν * περισχεθεὶς καὶ θλίψεων,* Δαυῒδ τὴν πραότητα,* καὶ Ἰακὼβ τὸ ἄπλαστον,* καὶ τὴν σωφροσύνην * Ἰωσὴφ ἐμιμήσω,* κραυγάζων· Τὸν Δεσπότην,* Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον, Δέσποινα * Παναγία, φρονοῦντές σε,* ῥήμασιν ἑπόμενοι * τοῖς σοῖς πανύμνητε,* σὲ νῦν μακαρίζομεν,* ὅτι Θεὸν μακάριον * ἔτεκες ἡμῖν· * ὃν ἐν δυσὶ ταῖς οὐσίαις,* μιᾷ δὲ ὑποστάσει,* ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· * Λαὸς ὑπερυψοῦτε,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον,* τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος,* τοῖς θεο-
» σεβέσιν * ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι,* περι-
» σωθέντας τούτους ἰδὼν,* Τὸν Δημιουργὸν * καὶ Λυτρωτὴν, ἀνε-
» βόα,* οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε,* Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε,*
» εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰδού σοι πύλαι οὐρανῶν,* μεταστάντι καὶ τὸν δρόμον τελέσαντι,* Πάτερ ἠνοίχθησαν,* καὶ τῶν Ἀγγέλων τάξεις ἐδέξαντο· * ὁ στεφοδότης δὲ Χριστὸς,* δόξῃ ἐστεφάνωσε * δικαιοσύνης σε· * ὃν ὑμνοῦντες οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὡς κρίνον, Πάτερ τοῦ ἀγροῦ,* ἐν λειμῶνι τῆς ἀθλήσεως ἤνθησας,* καὶ ὡς κυπάρισσος * εἰς ὕψος ἤρθης τῆς τελειότητος,* ὡσεὶ ἐλαία ψαλμικῶς,* ἐφάνης τὰ πρόσωπα * καὶ τὰς καρδίας ἡμῶν * ἱλαρύνων, τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σου.

Στύλον σε βάσει ἀρετῶν,* στηριζόμενον ἡ κτίσις ἐγνώρισε· * πύργον ἀκλόνητον· * θαυμάτων βρύσιν· λιμένα εὔδιον· * τῶν ἰαμάτων θησαυρόν· * δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· * διό σου σήμερον,* Δανιὴλ ἐπιτελεῖ τὸ μνημόσυνον.

Ἡλίου σήμερον ἡμῖν,* ἐξανέτειλε φαιδρότερον, Ὅσιε, * ἡ θεία μνήμη σου,* πιστῶν καρδίας καταφωτίζουσα,* δικαιοσύνης τῷ φωτί· * ζόφον δὲ διώκουσα, * τῶν ψυχοφθόρων παθῶν· * ἣν τελοῦντες εὐσεβῶς ἀνυμνοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου, Σῶτερ ὁ τεχθεὶς, * καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον,* μετὰ τὴν κύησιν, * ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου,* τὰς ἀνομίας παρορῶν,* καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, * ὡς ἀναμάρτητος,* ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, * τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ συγκατάβασιν· *
» ὅπως ὁ Ὕψιστος, * ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, *
» παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, * γενόμενος ἄνθρωπος. * Διὸ τὴν ἄ-
» χραντον * Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τῷ κρύει καὶ τῷ καύσωνι * πιεζόμενος, Πάτερ, * τῷ σώματι μετέωρος, * διετέλεσας ὥσπερ * ἀδάμας μὴ καμπτόμενος, * Δανιὴλ πανθαύμαστε, * τῆς φύσεως ταῖς ἀνάγκαις· * διὰ τοῦτο καὶ δόξης * ἀθανάτου σε υἱόν, * ἠξίωσεν ἀπολαύειν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐκύησας Πανάχραντε, * τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, * τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, * ἐκτελοῦντα πανσόφως, * οἰκονομίαν ἀρίστην· * διὰ τοῦτό σε πάντες, * ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, * ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, * λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, * καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΒ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος, ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος τῆς ἐν Κύπρῳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ά. Στάσιν τοῦ, **Μακάριος ἀνήρ.** Εἰς δὲ τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς΄. ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. ά. **Χαίροις * ἀσκητικῶν ἀληθῶς.**

Χαίροις * Ἀρχιερέων κανών, * τῆς Ἐκκλησίας ἀδιάσειστον ἔρεισμα· * τὸ κλέος * τῶν Ὀρθοδόξων· ἡ τῶν θαυμάτων πηγή· * τῆς ἀγάπης ῥεῖθρον * μὴ κενούμενον· * φωστὴρ * ὁ πολύφωτος· * τὸ τοῦ Πνεύματος ὄργανον· * ὁ νοῦς ὁ θεῖος ὁ πρᾶος καὶ ἀκέραιος· * ὁ ἁπλότητι * ἀληθεῖ καλλυνόμενος· * Ἄνθρωπε ἐπουράνιε, * ἐπίγειε Ἄγγελε, * τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτα, * ὁ τοῦ Χριστοῦ φίλος γνήσιος, * αὐτὸν * ἐκδυσώπει, * ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, * τὸ μέγα ἔλεος.

Πρᾶος * καὶ κληρονόμος τῆς γῆς, * σὺ τῶν πραέων ἀληθῶς ἀναδέδειξαι, * Σπυρίδων, * Πατέρων δόξα, * ὁ ταῖς νευραῖς τῶν σοφῶν * καὶ ἁπλῶν σου λόγων, * θείᾳ χάριτι, * ἐχθρὸν * τὸν παμ-

πόνηρον καὶ παράφρονα Ἄρειον, * ἐναποπνίξας· * καὶ τὸ δόγμα τὸ ἔνθεον * καὶ σωτήριον,* ἀνυψώσας ἐν Πνεύματι· * πάντας τοὺς Ὀρθοδόξους τε* φωτίσας τρανότατα,* ἕνα δοξάζειν τὸν Λόγον,* ὡς ἀληθῶς ὁμοούσιον* Πατρὶ * προανάρχῳ,* παρεχόμενον τῷ κόσμῳ* τὸ μέγα ἔλεος.

Πάθη * ἀπονεκρώσας σαρκός,* νεκροὺς ἐν χάριτι Θεοῦ ἐξανέστησας· * καὶ ὄφιν * χρυσοῦν εἰργάσω,* καὶ ποταμοῦ τὰς ὁρμάς,* προσευχῇ σου Πάτερ,* ἐχαλίνωσας· * νυκτὸς * Βασιλεῖ δέ,* ἐπιφανεὶς κινδυνεύοντι,* τοῦτον ἰάσω * τῇ καθ' ὕπαρ ἐγγύτητι,* τοῦ Κυρίου σε * παραδόξως δοξάζοντος. * Ὅθεν μεγαλοφώνως σου* τὴν μνήμην γεραίρομεν,* καὶ τῶν λειψάνων Σπυρίδων,* τὴν ἱερὰν θήκην σέβομεν,* ἐξ ἧς * ἀναβλύζεις* ἰαμάτων θεῖα ῥεῖθρα,* καὶ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος ά. Ἀνατολίου.

Ὅσιε Πάτερ * μακάριε, Σπυρίδων σοφέ,* τὴν νεκρὰν ὥσπερ ζῶσαν,* ἐπηρώτας δι' ἀγάπην Θεοῦ· * ὄφιν δὲ μετέβαλες εἰς χρυσόν,* ὁ πενίαν ἀσκῶν. * ῥύσιν δὲ ἐπέσχες * ποταμοῦ, συμπαθήσας λαῷ· * Βασιλεῖ δὲ παρέστης * ἰατήρ, τῇ προνοίᾳ Θεοῦ· * νεκροὺς δὲ πάλιν ἤγειρας,* ὡς αὐτοῦ μαθητής· * Τὴν Πίστιν δὲ ἐτράνωσας,* ἀναμέσον Πατέρων πολλῶν. * Πάντα οὖν ἰσχύων * ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ,* αὐτὸν καὶ νῦν ἱκέτευε,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος πλ. β'.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει,* ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν· * Φάτνη δὲ ὑποδέχου,* τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα,* τῆς ἀλόγου πράξεως * ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες,* μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· * καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος,* χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν,* τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· * ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· * ὅνπερ καὶ κύψασα,* δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε,* καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· * Πῶς ἐνεσπάρης μοι;* ἢ πῶς μοι ἐνεφύης,* ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος. **Φῶς ἱλαρόν.** Εἰ βούλει εἰπεῖν καὶ Ἀναγνώσματα, ζήτει αὐτὰ εἰς τὴν ς'. τοῦ παρόντος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος ά. Νεφέλην σε φωτός.

Πανήγυρις φαιδρά,* ἱερὰ πανδαισία· * δεῦτε πιστοὶ μεθέξωμεν· * Σπυρίδων * καὶ γὰρ ἡμᾶς συγκαλεῖται,* ἑστιάτωρ ὢν πνευματικός· * οὗ ἡ τράπεζα θεία,* ἡδέα τὰ θαύματα,* αἱ πράξεις ἀθάνατοι· * αὐτοῦ μιμησώμεθα τὸ πρᾶον τὸ ἄκακον,* τὸ ἁπλοῦν,*

τὸ φιλάνθρωπον, * τὸ περὶ πάντας σοφόν, * ἐν οἷς ἐν Ἀρχιερεῦσιν * ὡς φῶς ἐξέλαμψε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Μεγίστων ποιητής, * ἀρετῶν καὶ θαυμάτων, * ἀνεδείχθης Σπυρίδων σοφέ, * ταῖς μέντοι * καταφαιδρύνας τὸν βίον, * ὑπὲρ φέγγος τὸ ἡλιακόν, * τοῖς δὲ καταλαμπρύνας * κόσμον τὸν περίγειον, * ὑπὲρ ἀστραπὰς οὐρανοῦ, * ἀμφοῖν ὡραιότερος * δεικνύμενος Ὅσιε, * περικαλλὴς περίδοξος, * θερμὸς ὑπερασπιστής, * τῶν προσφευγόντων ἐν πίστει * ταῖς προστασίαις σου.

Στίχ. Οἱ Ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ Ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ· * ἡ νεκρὰ πυθομένῳ, * φωνὴν ζῶσάν σοι δέδωκεν· * ὁ ῥοῦς δὲ * τοῦ ποταμοῦ ἀνεστάλη, * διὰ λόγου σου προστακτικοῦ· * ἡ τοῦ Ἄνακτος νόσος, * εὐχῇ σου φυγαδεύεται· * ὁ ὄφις εἰς εἶδος χρυσοῦ * ἀντιμετηλλάττετο· * νεκροὶ ἐξηγέρθησαν· * ἐνήργει γὰρ ἐν σοὶ ὁ Χριστός, * Σπυρίδων ἱερουργέ, * ὁ τῆς Τριάδος τὸ δόγμα, * ἀνακηρύξας τρανῶς.

Δόξα, Ἦχος β'. Γερμανοῦ. Ἰδιόμελον.

Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον κειμήλιον, * Πάτερ Ὅσιε, * Σπυρίδων σοφέ, * σὺ ἐν ἀρεταῖς ἀναδέδειξαι· * ὅθεν τῆς Ἐκκλησίας προστάτης γενόμενος, * αἱρεσιάρχας ἐξώθησας, * καὶ τοῦ Ἀρείου τὸ βλάσφημον * συνοδικῶς εἰς γῆν κατηδάφισας· * διὸ θαυματουργῶν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, * τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν. * Εὐτρεπίζου Σπήλαιον· * ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. * Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, * τέρπου καὶ ἀγάλλου, * ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν * ὁ Κύριος ἡμῶν· * Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, * καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· * ὅτι ἔρχεται Χριστός, * ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, * ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος ά. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης * ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, * καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε * Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· * διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, * καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· * καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἁγίας σου εὐχάς, * Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε. * Δόξα τῷ σὲ δοξάσαντι· * δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι· * δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ, * πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Ὄφιν μετέβαλες * εἰς χρυσὸν Ἅγιε, * καὶ ταῖς τῶν λόγων σου * νευραῖς, ἀπέπνιξας * τὸν δυσσεβῆ καὶ πονηρὸν * Ἄρειον θεοφόρε· * Βασιλεῖ δὲ γέγονας * ἰατρὸς πανα οίδιμε· * καὶ νεκροὺς ἐξήγειρας, * δαίμονάς τε ἀπήλασας. * Διό σου συνελθόντες ὑμνοῦμεν, * Ἱεράρχα, * τὴν μνήμην τὴν πάντιμον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον ὅμοιον.

Χαρᾶς πεπλήρωνται * πάντα τὰ πέρατα· * ἡ Θεοτόκος γάρ, * γεννᾶν ἐπείγεται, * τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· * ὢ θαύματος ἀνεκφράστου! * Ἄρχεται ὁ ἄναρχος, * καὶ σαρκοῦται ὁ ἄσαρκος· * σπήλαιον εἰσδέχεται, * τὸν συνέχοντα ἅπαντα. * Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, * καὶ χόρευε ἡ κτίσις, * ἡμέραν Προεόρτιον.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς λόγοις ἐκόσμησας * τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ· * τοῖς ἔργοις ἐτίμησας * τὸ κατ' εἰκόνα Θεοῦ, * Σπυρίδων μακάριε· * ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, * τῇ ἐν σῇ σωφροσύνῃ, * χάριτας ἰαμάτων, * ἀπαστράπτων τοῖς πᾶσι· * διὸ καὶ ἑορτάζομεν, * πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὅμοιον.

Παρθένοι προεξάρξατε, * τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ, * μητέρες αἰνέσατε, * τὴν προπομπὴν τῆς Μητρὸς * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. * Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, * σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· * ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει * Βηθλεὲμ τοῦ γεννῆσαι. * Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, * σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.
Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀνακτόροις καὶ μύσταις * θεοπρεπῶς, * ἐν συλλόγῳ πανσέπτῳ * φιλοσοφῶν, * τρανῶς διεσάφησας, * τῆς Τριάδος τὴν δύναμιν· * καὶ γὰρ κηρύττων ὤφθης, * μονάδα Θεότητος, * καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ * σαφῶς ἐδογμάτισας· * ὅθεν ὑπὲρ λόγον, * κατ' ἐπίπνοιαν θείαν, * καθεῖλες τὸν φλύαρον, * τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματος, * Ἱεράρχα θεσπέσιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε τοῦ Θεοῦ· * Χαῖρε Κόρη Καθέδρα * βασιλική, * Κλίνη πορφυρόστρωτε, * χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, * Χλά-

μὺς ἁλουργόχροε,* τιμαλφέστατον Τέμενος,* ἀστραπηφόρον Ἅρμα,* Λυχνία πολύφωτε· * Χαῖρε Θεοτόκε,* δωδεκάτειχε Πόλις,* καὶ Πύλη χρυσήλατε,* καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε,* ἀγλαόχρυσε Τράπεζα,* θεοκόσμητον Σκήνωμα· * Χαῖρε ἔνδοξε Νύμφη ἡλιοστάλακτε,* Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ ά. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἤχου

Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον. Ὁ Ν΄.

Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Πατέρων ἀγλάϊσμα,* Σπυρίδων σοφέ,* καὶ ἀκροθίνιον,* τῇ τῶν θαυμάτων σου αἴγλῃ,* τῆς οἰκουμένης φωτίζων τὰ πέρατα,* καὶ τῆς Ἀρείου λύσσης* καθαιρέτης φανείς,* τὸν Σωτῆρα ἱκέτευε,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τῶν πραέων γῆν καταλαβών,* Πάτερ ὡς πραότατος,* καὶ συμπαθὴς* καὶ καθαρὸς γενόμενος,* τὸν ἐπανιστάμενον τῇ καρδίᾳ μου,* καταπράϋνον κλύδωνα· * ὅπως ἐν γαλήνῃ* θείᾳ γεγονὼς ἀνευφημήσω σε.

Γεωργίαις θείαις τὴν ψυχήν,* Πάτερ καθηράμενος,* θεοειδὴς* Σπυρίδων ἐχρημάτισας,* καὶ τοῦ Θείου Πνεύματος* τὴν ὑπέρλαμπρον,* κατεπλούτισας ἔλλαμψιν· * ὅθεν καταυγάζεις,* τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Ἐκ ποιμνίων ὥσπερ τὸν Δαυΐδ,* σὲ ἀναλαβόμενος* ὁ Πλαστουργός,* λογικῆς ποίμνης ἔθετο,* Ποιμένα πανάριστον,* τῇ ἁπλότητι* καὶ πραότητι λάμποντα,* καὶ τῇ ἀκακίᾳ,* Ὅσιε ποιμὴν, καλλωπιζόμενον.

Θεοτοκίον.

Παναγία ἄχραντε Ἁγνή,* φώτισον ἁγίασον,* τὸν λογισμὸν* καὶ τὴν ψυχήν μου δέομαι,* τὰ νέφη σκεδάζουσα* τῆς ἀγνοίας μου,* καὶ τοῦ σκότους ἐξαίρουσα* τοῦ τῆς ἁμαρτίας,* ὅπως κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ὠδὴ γ΄. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Τὸν νοῦν σου ἀπαθείᾳ καταλαμπρύνας,* καὶ θείᾳ ταπεινώσει καθωραΐσας,* χαρίσματα τοῦ Πνεύματος* ὑπεδέξω,* διώκειν

πνεύματα, * λύειν νοσήματα, * τῶν πιστῶς τιμώντων σε, * Ἱερώτατε.

Τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον ἀποκτείνας, * τὸν τρόπον τὸν φιλάργυρον συμπατήσας, * οἰκτείρων τὸν δεόμενον, Ἱεράρχα, * ὄφιν μετέβαλες * χρυσοῦν εἰς κόσμιον, * ἱεραῖς ἐντεύξεσι, * Πάτερ Ὅσιε.

Ἀνῆλθες πρὸς τὸ ὄρος τῆς θεωρίας, * εἰσέδυς εἰς τὸν γνόφον τῆς ἀπαθείας, * πλαξὶ δὲ τῆς καρδίας σου * εἰσεδέξω, * Νόμον σωτήριον * ὡς ἱερώτατος, * καὶ θεράπων γνήσιος * τοῦ Δεσπότου σου.

Θεοτοκίον.

Θεράπευσον τὰ τραύματα τῆς ψυχῆς μου, * τὸν νοῦν μου σκοτιζόμενον ἀμελείᾳ, * Θεόνυμφε καταύγασον, * ἵνα ψάλλω· * Οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, * ὡς σὺ Πανάμωμε, * καὶ οὐκ ἔστιν ἄχραντος, * πλήν σου Δέσποινα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκ ποιμνίων προβάτων, * τὴν τοῦ Χριστοῦ * Ἐκκλησίαν ποιμαίνειν * προχειρισθεὶς, * Ποιμὴν θεοπρόβλητος, * σὺ Σπυρίδων ἀνέλαμψας, * κακοδοξίας λύκους * ἐλάσας τοῖς λόγοις σου, * ἐν εὐσεβείας πόᾳ * αὐτὴν ἐκτρεφόμενος· * ὅθεν ἀναμέσον * θεοφόρων Πατέρων, * τὴν Πίστιν ἐτράνωσας, * τῇ σοφίᾳ τοῦ Πνεύματος, * Ἱεράρχα μακάριε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον, Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ * τὰ Προεόρτια, * ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ * πανηγυρίσωμεν, * καὶ ἀξίως ἅπαντες * προϋπαντήσωμεν, * ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετὰς, * καὶ ᾄδοντες τῶν Ἀγγέλων ᾆσμα καινὸν, * τῷ ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, * ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς, * γεννωμένῳ Θεῷ ἡμῶν, * ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ δ'. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Τοῖς ἄνθραξι, * τοῦ σεπτοῦ ἀναπτόμενος Πνεύματος, * παθῶν εὐκατάπρηστον * ὕλην παμμάκαρ ἐνέπρησας· * κόσμον δὲ πυρσεύμασι * τῶν ἀρετῶν σου, Σπυρίδων, * κατελάμπρυνας.

Πυθομένῳ, * ἡ νεκρά σοι φωνὴν, Πάτερ δέδωκε· * ποτάμια ῥεύματα * σαῖς ἐπεσχέθη προστάξεσιν· * ὤφθης γὰρ μακάριε, * τερατουργὸς, θείαν χάριν * κληρωσάμενος.

Νεκρώσας σου, * τῆς σαρκὸς τὰς κινήσεις θεόπνευστε, * νεκροὺς ἐξανέστησας, * ζωοποιῷ σου προσρήματι· * ὅθεν ἱκετεύω σε, * τὴν νεκρωθεῖσαν ψυχήν μου, * Πάτερ ζώωσον.

Θεοτοκίον.

Προφῆταί σου, * μυστηρίου τὸ βάθος προήγγειλαν, * τὸ ἀκατανόητον· * μόνη γὰρ ἔτεκες Ἄχραντε, * τὸν ἀπεριόριστον, * σεσαρκωμένον δι' οἶκτον ἀδιήγητον.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ φωτισμός.

Ὁ ποταμὸς * τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, * πᾶσαν ἀρδεύει, * Ὅσιε καρδίαν, * πᾶσι δωρεῖται * ῥῶσιν πλουσίαν, * πάντας πρὸς δόξαν * διεγείρει τοῦ σὲ δοξάσαντος, * καὶ θαυματουργίαις * παντοίαις τιμήσαντος.

Σὲ βασιλεὺς * ὁ ἐπίγειος μάκαρ, * τοῦ Βασιλέως * τοῦ ἐπουρανίου * σαφῶς ἐπέγνω, * γνήσιον δοῦλον, * ἐκ χαρίσματος θείου * πεπληρωμένον, * ἐν τῷ παρεῖναί σε * μέγαν ἰατρόν, * πρὸς Θεοῦ μηνυόμενον.

Τοῦ Ἀβραὰμ * τὸν φιλόξενον τρόπον, * σὺ ἐμιμήσω, * πᾶσι τῆς οἰκίας * σου τὰς εἰσόδους * ἀναπετάσας, * καὶ πᾶσι τὰ πάντα * χρηματίσας καὶ προμηθούμενος, * τῶν ἐν περιστάσει, * Σπυρίδων μακάριε.

Θεοτοκίον.

Νέον ἡμῖν, * ἀπεγέννησας βρέφος * τὸν πρὸ αἰώνων, * Κόρη γεννηθέντα, * Πατρὸς ἀνάρχου· * ὃν ἐκδυσώπει * ὡς Υἱὸν καὶ Θεόν σου, * οἰκτειρῆσαι τοὺς Θεοτόκον σε, * Πάναγνε, ψυχῇ * καθαρᾷ καταγγέλλοντας.

Ὠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ὁ χρυσὸς ὡς πηλός σοι λελόγισται, * τῇ ὑπὲρ χρυσὸν ἀπαθείᾳ ἀστράπτοντι, * καὶ πλουτισθέντι Ὅσιε, * δωρεαῖς ταῖς παγχρύσοις τοῦ Πνεύματος.

Καθαρῶς λειτουργῶν τῷ Δεσπότῃ σου, * πλῆθος ἔσχες Ὅσιε, καθυπακοῦόν σοι * Ἀγγελικῶν Δυνάμεων, * ἀοράτοις φωναῖς Ἱερώτατε.

Ὁ περίδοξος πάνσοφε βίος σου, * κόσμῳ σε περίδοξον, Πάτερ εἰργάσατο· * διὸ τὴν θείαν μνήμην σου, * γεγηθότες τελοῦμεν ὑμνοῦντές σε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανῶν πλατυτέρα ἡ μήτρα σου * γέγονεν, ἀπείρανδρε, Θεὸν χωρήσασα, * τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον, * Παναγία Παρθένε πανύμνητε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Τῷ πόθῳ τρωθεὶς * Χριστοῦ, ἱερώτατε, * τὸν νοῦν πτερωθείς, * τῇ αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, * πρακτικῇ θεωρίᾳ, * τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, * θυσιαστήριον γενόμενος, * αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου.

Τὸν ἐκ κοιλίας ἡγιασμένον * Ἱεράρχην Κυρίου,* ἀνευφημήσωμεν νῦν * Σπυρίδωνα, * τὸν τῆς χάριτος * πλάκας δεξάμενον θείας δόξης,* καὶ ἐν θαύμασι περιβόητον πᾶσι, * καὶ ὡς θερμὸν * καὶ αὐτόπτην τῆς θείας ἐλλάμψεως, * ὡς τῶν πενήτων προστάτην,* καὶ τῶν ἁμαρτανόντων ψυχαγωγόν· * οὗτος γὰρ θείῳ βουλήματι, Ἱεράρχης πιστὸς ἀναδέδεικται, * αἰτούμενος πᾶσι θείαν ἔλλαμψιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Σπυρίδωνος.

Στίχοι.

Ὁ θαυματουργὸς κἂν τέθνηκε Σπυρίδων,
Τοῦ θαυματουργεῖν οὐκ ἔληξεν εἰσέτι.
Ἀμφὶ δυωδεκάτην Σπυρίδων βίοτον λίπε τόνδε.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Μωσέως τὸ ἄπλαστον, * Δαυῒδ τὸ πρᾶον, * Ἰὼβ τοῦ Αὐσίτιδος* τὸ ἄμεμπτον κτησάμενος, * τοῦ Πνεύματος γέγονας * κατοικητήριον, * μέλπων ἱερώτατε· Ὁ ὢν * εὐλογημένος καὶ ὑπερένδοξος.

Ψεκάδες τῇ χάρᾳ σου, * ἐν ὥρᾳ θέρους, * οὐράνιαι στάζουσαι, * τὸ μέλλον προεσήμαινον· * Θεὸς γὰρ ὡς ἔφησας, * τὴν θείαν μνήμην σου, * Ὅσιε ἐδόξασε, πιστοὺς * καθαγιάζων τῇ μεσιτείᾳ σου.

Συνόδῳ Πατέρων σε * Θεὸς δοξάζει, * ἐν χρίσει τοὺς λόγους σου * φυλάξαντα μακάριε· * οὓς πίστει προσήγαγες, * τὸν αλογώτατον * Ἄρειον μωραίνοντας σαφῶς, * καὶ καταργοῦντας τὴν τούτου ἔνστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν βότρυν ἐβλάστησας* ἀρρήτῳ λόγῳ,* Παρθένε ὡς ἄμπελος,* τὸν μόνον ἀγεώργητον * οἶνον ἀναβλύζοντα, * πάντας εὐφραίνοντα, * πάντας ἁγιάζοντα βροτούς, * καὶ πᾶσαν μέθην δεινῶν ἐξαίροντα.

Ὠδὴ η΄. Κάμινος ποτέ.

Κάμινον παθῶν, * ταῖς θείαις ἐπομβρίαις * τοῦ Θείου Πνεύματος κατέσβεσας,* καὶ δρόσον ἐπήγασας,* νοσημάτων, Πάτερ καύσωνα * ἐξαίρουσαν, τῶν πίστει σοι * πάντοτε προσιόντων, * μάκαρ Σπυρίδων πανόλβιε.

Ἄκακος εὐθὺς, * καὶ πρᾶος συμπαθὴς τε, * καὶ ἀνεξίκακος γεγένησαι, * ἀγάπῃ φιλόξενος, * Ἱεράρχης ἱερώτατος, * φρονήματι κοσμούμενος, * Ὅσιε ὀρθοδόξῳ· * ὅθεν σε πίστει γεραίρομεν.

Πάλαι σοι φωνὴν, * ὡς ζῶσα ἡ θανοῦσα, * διερωτῶντι Πάτερ δέδωκεν· * ὢ θαῦμα ἐξαίσιον· * ὢ παράδοξον μυστήριον· * ὢ χάριτος ἧς ἔτυχες, * βίῳ κεκοσμημένος * Ἀγγελικῷ, ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πάθη τῆς ἐμῆς, * θεράπευσον καρδίας, * τῇ συμπαθείᾳ σου Πανύμνητε· * τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, * τὴν ψυχήν μου φωταγώγησον· * καὶ βαίνειν με εὐόδωσον, * τρίβους πρὸς σωτηρίους, * ὅπως ἀεὶ μεγαλύνω σε.

Ὠδὴ θ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, * τρανῶς Υἱὸν ἐκήρυξας, * ὁμοούσιον Πάτερ, * καὶ συναΐδιον, * μέσον Θεοφόρων Πατέρων * μεγαλυνθεὶς, * καὶ τῶν ἀνομούντων * ἐμφράξας τὰ στόματα, * Ἱεράρχα παμμακάριστε.

Πολύφωτε ἥλιε, * Πατέρων ἐγκαλλώπισμα, * Ἱερέων τὸ κλέος, * Ἀγγέλων σύσκηνε, * τοὺς τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, * χαρμονικῶς, * νῦν ἐπιτελοῦντας, * φωτὸς καταξίωσον * ἀνεσπέρου, ταῖς πρεσβείαις σου.

Τὰ θεῖα σκηνώματα, * ἡ πύλη ἡ οὐράνιος, * ἡ τῶν ἑορταζόντων * τερπνὴ ὁμήγυρις, * τὴν ἡγιασμένην ψυχήν σου, * καὶ ἀρεταῖς * καθωραϊσμένην, * παμμάκαρ ἐδέξατο, * ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα μυστήριον * τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, * καταπλήττει Ἀγγέλους, * Θεοχαρίτωτε, * θέλγει τῶν Ὁσίων τὸν δῆμον, * τοὺς ἱεροὺς * εὐφραίνει Πατέρας, * ἐνθέως ὑμνοῦντάς σε, * τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Σὲ ἐξ ἀλόγου ποίμνης, * μετήγαγεν εἰς λογικὴν, * τὸ Πνεῦμα πνευματοφόρε, * ὡς τὸν Μωσέα καὶ Δαυΐδ· * ὡς ἐμιμήσω τὸ πρᾶον, * Σπυρίδων φῶς οἰκουμένης.

Ἕτερον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Ἐδόξασεν ἐν θαύμασι, * σὲ καὶ τέρασι πλείστοις, * ὁ Κύριος μακάριε· * ἐν γαρ θείᾳ Συνόδῳ, * Τριάδα ἀνεκήρυξας, * καὶ νεκροὺς ἀνέστησας, * τὸν ὄφιν χρυσοῦν εἰργάσω, * ποταμοῦ δὲ τὸ ῥεῖθρον, * παραδόξοις προσευχαῖς * ἀνέστειλας καὶ διῆλθες.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐκύησας Πανάχραντε, * τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, * τῷ κόσμῳ τὴν σωτήριον, * ἐκτελοῦντα πανσόφως, * οἰκονομίαν ἀρίστην· *

διὰ τοῦτό σε πάντες * ὑμνολογοῦμεν ἀξίως, * ὡς πρεσβεύουσαν τούτῳ, * λυτρωθῆναι ἡμᾶς νόσων, * καὶ παντοίων κινδύνων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'.

Ἦχος ά. **Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.**

Ἐν τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ * καταλαμπόμενος, * τὸ ζοφερὸν καθεῖλεν, * ὁ σοφὸς Ἱεράρχης, * Ἀρείου τὸ ληρῶδες· * ὅθεν ἁπλῶς, * δογματίσας Τριάδα πιστῶς, * ὑπὸ σοφῶν ἐδοξάσθη καὶ συνετῶν, * καὶ τὴν Σύνοδον ἐκύρωσε.

Δίς.

Ταῖς οὐρανίαις ἀκτῖσι * περιλαμπόμενος, * καὶ τῇ Χριστοῦ δυνάμει, * τὰς ἰάσεις παρέχων * ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, * τῶν πίστει καὶ νῦν * ἐκτελούντων τὴν μνήμην σου, * θεομακάριστε Πάτερ θαυματουργέ, * μὴ ἐλλίπῃς ὑπερεύχεσθαι.

Τοῦ ἀμπελῶνος ἐργάτης * διὰ τῆς πίστεως, * τῶν ἐντολῶν ἐδείχθης * τοῦ Χριστοῦ θεοφόρε· * διὸ τῆς Βασιλείας * τῆς ἄνω λαβὼν, * μυστικῶς τὸ δηνάριον, * ἀδιαλείπτως προσεύχου ὑπὲρ ἡμῶν, * τῶν τιμώντων σε Σπυρίδων σοφέ.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ὅσιε Πάτερ, * Ἱεράρχα ἀοίδιμε, * ἀποστολικῆς διδασκαλίας γενόμενος ἔμπλεως, * καὶ τοῦ Θείου Πνεύματος κατατώγιον, * δι' ἐναρέτου πολιτείας ἀναδειχθεὶς, * τῆς Ἐκκλησίας τοὺς λύκους * διὰ δογμάτων ἀπήλασας, * καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν * σαφῶς τρανώσας, * στύλος ἀναδείκνυσαι * καὶ εὐσεβείας πρόμαχος. * Ὅθεν καὶ θαυματουργῶν ἐν τοῖς πέρασιν, * ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες, * καὶ νεκρὰν πρὸς ἐρώτησιν ἤγειρας. * Ἀλλ' ὦ Πατέρων ἀξιάγαστε, * καὶ Διδασκάλων συνόμιλε, * τὸν Σωτῆρα πρέσβευε, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. **Ἐκ παντοίων κινδύνων.**

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τυπικὰ· καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Κοινωνικόν. **Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.**

ΤΗ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὀρέστου· καὶ τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. **Ἔδωκας σημείωσιν.**

Λάμπει τὸ μνημόσυνον, * τοῦ ἀθλοφόρου σου Κύριε, * Εὐστρατίου * ὡς ἥλιος * λαμπρότητι, κρύψαντος * ἀηττήτων λόγων * τὴν πολυθεΐαν, * ὥσπερ ἀφώτιστον σκηνήν, * καταργουμένην * ὑπὸ τῆς πίστεως, * καὶ τέσσαρας συμμάρτυρας, * καὶ συμμετόχους ποιήσαντος· * δι' αὐτῶν ἡμῖν δώρησαι, * ἱλασμὸν ὡς φιλάνθρωπος.

Λόγοις καὶ παθήμασι, * καὶ πολυτρόποις στερήσεσι * τῆς ζωῆς, ἐπεδείξαντο * ἀγάπην οἱ Ἅγιοι, * τὴν πρὸς σὲ τελείαν, * μὴ σαλευομένην, * σὺν Εὐστρατίῳ τῷ σοφῷ, * καὶ Αὐξεντίῳ * ἀγωνισάμενοι, * Ὀρέστης καὶ Μαρδάριος, * μετ' Εὐγενίου οἱ ἔνδοξοι· * ταῖς αὐτῶν σῶσον Κύριε, * προσευχαῖς τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Λύσσῃ τοῦ παράφρονος, * ὁ εὐκλεὴς μὲν Αὐξέντιος * κεφαλὴν ἀποτέμνεται· * Μαρδάριος πάλιν δέ, * ἐκ τῶν ἀστραγάλων * κρεμασθεὶς ἐστέφθη· * ὁ δὲ Εὐγένιος τομῇ * χειρῶν καὶ γλώττης * καθωραΐζεται· * Ὀρέστης ἐν κραββάτῳ δέ, * τῷ πυριστρώτῳ κοιμίζεται· * ἐν καμίνῳ Εὐστράτιος, * ὡς ἀμνὸς Χριστοῦ τίθεται.

Ἕτερα, Στιχηρά. Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὡς καλῶς στρατευσάμενος, * Βασιλεῖ τῶν Δυνάμεων, * σεαυτὸν Εὐστράτιε * παραδέδωκας, * ἐθελουσίως εἰς βάσανα, * καὶ βίαιον θάνατον, * ἐπαγόμενος χορὸν * συμμαρτύρων μακάριον· * μεθ' ὧν ἤθλησας, * καὶ τῆς νίκης ἐδέξω * τοὺς στεφάνους, * σὺν αὐτοῖς καθικετεύων, * ὑπὲρ ἡμῶν παναοίδιμε.

Ὅμοιον.

Ὁ θεόφρων Εὐστράτιος, * ὁ γενναῖος Αὐξέντιος, * ὁ κλεινὸς Εὐγένιος * καὶ Μαρδάριος, * σὺν τῷ Ὀρέστῃ ἠρίστευσαν, * ἐχθροὺς τροπωσάμενοι· * καὶ ἐκλάμψαντες σαφῶς, * ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, * κατεφαίδρυναν * τῶν πιστῶν τὰς καρδίας, * καὶ τῆς πλάνης * ἀπεδίωξαν τὸ σκότος, * τῇ φωταυγίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Τῆς Ἁγίας Λουκίας, ὅμοιον.

Παρθενίαν ἀκήρατον, * ἐμμελῶς ἐξασκήσασα, * προσηνέχθης χαίρουσα * τῷ Ποιήσαντι· * ἀρνησαμένη γὰρ πρόσκαιρον * νυμφίον πανεύφημε, * ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ· * καὶ τὸν δρόμον τελέσασα, * διὰ πίστεως * καὶ φαιδροῦ μαρτυρίου, * νῦν παρέχεις * τοῖς τιμῶσί σε Λουκία, * τῶν ἰαμάτων χαρίσματα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δεῦτε φιλομάρτυρες, * τοὺς τοῦ Χριστοῦ Ἀθλοφόρους, * ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν· * Εὐστράτιον * τὸν ἀήττητον Μάρτυρα, * Αὐξέντιον καὶ Εὐγένιον, * καὶ Μαρδάριον καὶ Ὀρέστην, * τὴν πενταυγῆ τῶν Μαρτύρων χορείαν· * οἳ καλῶς ἀγωνισάμενοι, * κατὰ τοῦ ἀοράτου ἐχθροῦ, * καὶ βραβεῖα τῆς νίκης ἀναδησάμενοι, * πρεσβεύουσι Χριστῷ * ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ, * τελούντων τὴν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, * κατησχυμμένος * ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, * Ἁγνὴ Παρθένε Θεοτόκε· * ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν, * καὶ λαμβάνει τὸ δώρημα, * πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, * ὁρῶσα ἡ Πανάμωμος * Θεοτόκος, * κρεμαμένην, μητρικῶς * ὠδύρετο βοῶσα· * Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, * σῶσον τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια γ'.

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ θαυμαστὸς ἀθλοφόρος, * ἡμᾶς Εὐστράτιος, * σήμερον συγκαλεῖται, * τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, * τελέσαι ἐτησίως· * διὸ καὶ ἡμεῖς, * συνελθόντες τιμήσωμεν, * ὡς ἐραστὴν τοῦ Κυρίου, * καὶ καρτερῶς * ὑπὲρ πίστεως ἀθλήσαντα.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Δαυϊτικῶς τὴν ἀνδρείαν * καθοπλισάμενος, * τὸν δεύτερον καὶ πλάνον * Γολιὰθ ἀποκτείνεις, * τῇ πίστει τῆς Τριάδος· * ὅθεν ἀεί, * συνευφραίνῃ Εὐστράτιε, * ἐν οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων * ἐκδυσωπῶν, * τὸν Σωτῆρα τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ὡς ὁ Θεσβίτης Ἠλίας, * ζηλῶν ἐζήλωσας, * προφητικῶς Κυρίῳ * παντοκράτορι, Μάρτυς * Εὐστράτιε θεόφρον· * καὶ θράσος κενὸν * τῶν ἀνόμων διήλεγξας, * καταβαλὼν τῶν εἰδώλων * ὡς δυνατός, * τὰ βδελύγματα μακάριε.

Δόξα, Ἦχος πλ. ά.

Τῶν τυραννούντων * τὰ θράση μὴ δειλιάσαντες, * μᾶλλον τοῦ Χριστοῦ * τὴν πίστιν, τρανῶς κηρύξαντες, * ξεσμοὺς πολλοὺς * καὶ βασάνους ὑπεμείνατε, * Εὐστράτιε καὶ Αὐξέντιε, * Εὐγένιε καὶ Ὀρέστα, * καὶ ἔνδοξε Μαρδάριε. * Διὸ πρεσβεύσατε τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ, * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, * τελούντων τὴν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ πύλη τοῦ Θεοῦ· * χαῖρε Πανάχραντε * Παρθένε Ἁγνή· * χαῖρε Δέσποινα * καὶ προστασία τοῦ κόσμου· * χαῖρε τεῖχος καὶ καταφυγή, * καὶ σκέπη τοῦ γένους ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καθορῶσα πάλαι τὸν Ἀμνὸν ἑαυτῆς, * ἡ Παρθένος Μήτηρ, καὶ πανάμωμος * Κόρη, * Σταυρῷ ἀνυψούμενον, * ἐβόα δακρύουσα· * Οἴ μοι Υἱέ μου· * πῶς θνήσκεις, * Θεὸς φύσει ὢν ἀθάνατος;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Καὶ τῆς Ἁγίας· Ἡ Ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'. Θαλάσσης * τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Βραβεύων οὐρανοῖς τὰ ἔπαθλα, * τοῖς ἐπὶ γῆς Ἀθληταῖς, * ἀγωνοθέτης κάθηται Χριστός, δεξιᾷ παντοκράτορι, * τοῖς ἀμφὶ τὸν Εὐστράτιον, * θείους στεφάνους προτεινόμενος.

Χορείαν * μαρτυρικὴν πεντάριθμον, * δεῦτε κατίδωμεν, * ὑπερφυεῖ ἀστράπτουσαν φωτί, * κεκτημένην ταξίαρχον, * τὸν ποθητὸν Εὐστράτιον, * χάριτι θείᾳ στεφανούμενον.

Τὴν ζώνην τοῦ ἐπὶ γῆς στρατεύματος * ἀπεκδυσάμενος, * τῷ ἀληθεῖ προσάγῃ Βασιλεῖ, * τῆς ἀθλήσεως σύμβολον, * παρὰ Χριστοῦ Εὐστράτιε, * δι' Αὐξεντίου κομισάμενος.

Ἀστέρες * ἐν οὐρανῷ τῆς πίστεως, * ἀεὶ κινούμενοι, * τὰς τῶν πιστῶν λαμπρύνουσι ψυχάς, * φωτισμὸν ἀποστίλβοντες, * οἱ περὶ τὸν Εὐστράτιον * οὓς ἐπαξίως εὐφημήσωμεν.

Τῆς Ἁγίας.

Πορφύραν * σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, * καὶ στολισθεῖσα φαιδρῶς, * περιφανῶς τὰ ἄνω κατοικεῖς, * ὡς Παρθένος Βασίλεια, * καὶ θεϊκαῖς λαμπρότησι, * Μάρτυς Λουκία κατηγλάϊσαι.

Θεοτοκίον.

Χωρίον * χωρητικὸν γεγένησαι, * τῆς θείας φύσεως, * Θεογεννῆτορ Ἄχραντε· διὸ * σὲ Λουκία ποθήσασα, * παρθενικῶς ὀπίσω σου, * τῷ σῷ Υἱῷ προσαπενήνεκται.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐλπίδι τῶν αἰκισμῶν, * ὥσπερ ἀΰλου θησαυροῦ, γέγονας * ὑπερφυῶς * ἔμπλεως, * πάσης θυμηδίας Εὐστράτιε.

Σοφίᾳ πνευματικῇ,* ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, ἤλεγξας,* Μάρτυς Χριστοῦ * Αὐξέντιε, * τὴν τυραννικὴν ἀθεότητα.

Ὡς κόσμος θεολαμπής, * τῆς Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν, Μάρτυρες,* τὰ τοῦ Χριστοῦ * στίγματα * περιηνθισμένοι γεγόνατε.

Τὰ μέλη καρτερικῶς,* ἀθλητικοῖς καταφλεχθεὶς ἄνθραξιν, * εἰδωλικῆς * ἔσβεσας, * πλάνης τὴν μανίαν Εὐστράτιε.

Τῆς Ἁγίας.

Ὡς νύμφη περικαλλὴς * τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ, ἔνδοξε * Μάρτυς Λουκία, * εἴληφας * νῦν τῶν οὐρανῶν τὰ Βασίλεια.

Θεοτοκίον.

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, * σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· * σὺ γὰρ Θεὸν * τέτοκας, * σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, * ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· *
» Σύ μου ἰσχὺς * Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Τριάδος τῇ πίστει * ὀχυρωθείς, * ἀληθείας σφενδόνι * καθοπλισθείς, * τῆς πλάνης κατέβαλες * τὸ ἀλλόφυλον θράσος· * καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἁρπάσας, * τῶν λόγων τὴν μάχαιραν, * ἐν αὐτῇ ἀπέτεμες, * τοῦ ψεύδους τὴν ἔνστασιν· * ὅθεν τοῖς τροπαίοις, * θριαμβεύων τῆς νίκης, * τῷ σώματι τέθνηκας, * τῷ δὲ πνεύματι ἔζησας· * Ἀθλοφόρε Εὐστράτιε, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ἕτερον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων αἵμασιν,* ἡ Ἐκκλησία * ἀρδευθεῖσα ἤνθησεν,* ὀρθοδοξίᾳ τοῖς πιστοῖς * ἐγκαυχωμένη, καὶ λέγουσα· * Κλέος Μαρτύρων, * ἐδείχθητε Ἅγιοι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὴν θερμὴν ἀντίληψιν * τῶν ἐν ἀνάγκαις, * τὴν ἡμῶν βοήθειαν, * τὴν πρὸς Θεὸν καταλλαγήν, * δι' ἧς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν,* τὴν Θεοτόκον * πιστοὶ μακαρίσωμεν.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον. ὅμοιον.

Ἡ ἁγνὴ καὶ ἄσπιλος * Μήτηρ σου Λόγε, * μητρικῶς ἠλάλαζεν, * ὀδυρομένη ἐν κλαυθμῷ, * ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, * προσηλωθέντα * σὲ μόνε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Δι' ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Συναπεβάλου τοῖς μώλωψι τῆς σαρκός σου, * τὰς ψυχικὰς κηλῖδας, * τὰς βολίδας συντρίψας * τοῦ δολίου δράκοντος, * τῇ πίστει Εὐστράτιε.

Ἐνεδοξάσθη σου τοῖς μέλεσιν Ἀθλοφόρε, * ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης, * καὶ ἀῤῥήτου σε δόξης, * ἐν δυνάμει ἔπλησε, * τεράτων Εὐστράτιε.

Τῶν ἁλιέων ζηλώσας τὴν παῤῥησίαν, * μαρτυρικῇ σαγήνῃ * τῷ Δεσπότῃ προσάγεις, * τὸν σοφὸν Εὐγένιον, * ζωγρήσας Εὐστράτιε.

Ὄντως ὡραῖοι οἱ πόδες τῶν Ἀθλοφόρων, * τὸν δυσμενῆ πατοῦντες, * καὶ Χριστῷ μελῳδοῦντες, * ὁδὸν μαρτυρίου σου, * δραμούμεθα Δέσποτα.

Τῆς Ἁγίας.

Παῤῥησίαν * εὐραμένη ἐν τοῖς ὑψίστοις, * παρὰ Θεῷ Λουκία, * τοῖς τιμῶσί σε πόθῳ, * τῶν πταισμάτων αἴτησαι * δοθῆναι τὴν ἄφεσιν.

Θεοτοκίον.

Παρθενίᾳ καὶ ἀθλήσει λελαμπρυσμένη, * τῷ ἐκ Παρθένου Κόρης * ἀνατείλαντι Λόγῳ, * ἄφθορος μεμνήστευσαι, * Λουκία πανεύφημε.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ οἷάπερ ἀστὴρ, * ἑωσφόρος ἀνέτειλας, * ἐν φάλαγγι τῶν Μαρτύρων, * τηλαυγῶς διαπρέπων, * ἀοίδιμε Εὐστράτιε.

Σὲ φέγγει κατιδὼν, * νοητῷ διαλάμποντα, * Μαρδάριος ὁ θεόφρων, * ὡς ποιμένι ἀρνίον * προστρέχει σοι Εὐστράτιε.

Σὺ πάντα τὰ τερπνὰ, * ἐλογίσω ὡς σκύβαλα, * Εὐγένιε, ἐκνικήσας * τοὺς τῆς φύσεως νόμους, * τῷ φίλτρῳ τῆς ἀθλήσεως.

Τῆς Ἁγίας.

Σοῦ μόνου καλλοναῖς, * ὡς παρθένος ἐνήδομαι· * σὲ Κύριε ἀγαπῶσα, * σφαγιάζομαι ξίφει· * Λουκία ἀνεκραύγαζεν.

Ὢ κλῆρος ἀγαθός· * ὢ μερὶς ἡ θεόσδοτος· * ὢ γύναιον, τῇ καλλίστῃ * συμβουλῇ ἐκνικῆσαν, * τὴν πλάνην τῆς Προμήτορος.

Θεοτοκίον.

Νοῦς βρότειος, τὴν σὴν * ὑπὲρ ἔννοιαν σύλληψιν, * οὐ δύναται ἐννοῆσαι, * Μητροπάρθενε Κόρη· * Θεὸν γὰρ ἀπεκύησας.

Ὠδὴ ϛ΄. Θύσω σοι, * μετὰ φωνῆς.

Χριστός μοι, * ἀντὶ πάντων ἐστὶν ὁ Μαρδάριος, * διαπρυσίως ἐβόα, * καὶ πατρὶς καὶ σέβας καὶ ὄνομα· * ὑπὸ σοῦ γὰρ, * τοῦτο ἐξεπαιδεύθη Εὐστράτιε.

Τοὺς πόδας * τρυπηθεὶς, ἀνηρτήθης τῆς ἄντυγος· * πεπυρωμένοις ἐφλέχθης * ὀβελίσκοις δὲ τὰ μετάφρενα· * τὸ δὲ πνεῦμα * τῷ Δεσπότῃ παρέθου Μαρδάριε.

Ἡ γλῶσσα * ἐκκοπεῖσα τῶν ὕμνων οὐ παύεται· * αἱ δὲ τμη-

θεῖσαί σου χεῖρες, * πρὸς Θεὸν Εὐγένιε αἴρονται, * σωτηρίαν * τοῖς ὑμνοῦσιν αἰτοῦσαι τὴν μνήμην σου.

Τῆς Ἁγίας.

Τίμιος * ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, * ὁ σὸς γεγένηται Μάρτυς· * τοῦ γὰρ ζῆν προέκρινας τὸ τεθνάναι, * ἵνα ζῶντα, * τὸν Χριστὸν ἐν σοὶ ἕξεις, Λουκία σεμνή.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύν σε, * εὑραμένη Παρθένε καὶ στήριγμα, * ἡ Ἀθληφόρος, αἰκίσεις * καρτερώτατα φέρει, καὶ χαίρουσα * σοῦ ὀπίσω, * τῷ τῶν ὅλων Δεσπότῃ προσάγεται.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾷ
» σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, * τῷ δι' οἶκτον, *
» ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Φωστὴρ ἐφάνης * λαμπρότατος τοῖς ἐν σκότει, * τῆς ἀγνωσίας * καθημένοις Ἀθλοφόρε· * πίστιν ὡς δόρυ δὲ περιθέμενος, * τῶν δυσμενῶν τὰ θράση * οὐκ ἐπτοήθης Εὐστράτιε, * ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Ὁ Οἶκος. Τοῦ Συμεών.

Τὸ ζοφερὸν * Χριστὲ τῆς ψυχῆς μου * διασκέδασον, ὅπως * ἀνυμνήσω λαμπρῶς, * χορὸν Μαρτύρων πεντάριθμον· * Αὐξέντιον τὸν ἐν αὐξήσει * θεϊκῆς πολιτείας ἀνατραφέντα· * καὶ τὸν σοφὸν καὶ γενναῖον * ἐν τοῖς ἄθλοις Εὐγένιον· * σὺν τούτοις καὶ τὸν Ὀρέστην, * τὸν τοῖς θείοις διαιτώμενον ὄρεσι· * Μαρδάριον τὸν ἁπλούστατον, * οὗ ὑπῆρξεν Εὐστράτιος καθηγητής, * ῥητόρων ὑπάρχων εὐγλωττότερος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων καὶ ἐνδόξων τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου, καὶ Ὀρέστου.

Στίχοι.

Τὸν Εὐστράτιον καὶ συνάθλους δὶς δύω,
Ἅπαξ δύω κτείνουσι πῦρ τε καὶ ξίφος.
Τούς γε σὺν Εὐστρατίῳ δεκάτῃ τρίτῃ ἔκτανεν ἄορ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Λουκίας τῆς Παρθένου.

Στίχ. Ὡς Παρθένος μέν, ἓν στέφος ἡ Λουκία,
Ὡς δ' ἐκ ξίφους καὶ Μάρτυς, ἄλλο λαμβάνει

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, * Ἀβραμιαῖοι.

Ἀμετάθετον * τὸ τῆς ὁμολογίας φρόνημα * ἔχων, * ἐν Τριάδι σέβειν ἕνα Θεόν, * τῶν βασάνων κατεφρόνησας, * Εὐλογημένος εἶ, * ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Ὡς μακάριος, * ἐν τῇ ἀμώμῳ ὤφθης Μάρτυς ὁδῷ, * γόνυ * εὐγνωμόνως κλίνας τῷ Λυτρωτῇ, * τὴν ψυχήν σου παραθέμενος, * Δεσποτικαῖς χερσίν, * εὐωδέστατον θῦμα Αὐξέντιε.

Συστρατιώτης, * συνοδοιπόρος καὶ συνδέσμιος, * σύμφρων, * Εὐστρατίῳ τε καὶ συναθλητής,* ὁ Ὀρέστης ἀναδέδεικται,* συγκληρονόμος τε, * τῆς Χριστοῦ Βασιλείας ἐπάξιος.

Ὁ δὲ ὀρνέου, * τῷ Ἠλιοὺ τροφὴν προσνέμων Θεός, * οὗτος * τὴν σεπτήν σου χάραν θαυματουργῶν, * τοῖς ποθοῦσιν ἀπεκάλυψεν, * ὡς πολυπόθητον * πανδαισίαν τῷ κόσμῳ Αὐξέντιε.

Τῆς Ἁγίας.

Πυρὶ τῷ θείῳ * φλεγομένη, πυρὸς οὐκ ἐφρόντισας· * ὅθεν * ἐπομβρίζεις πάντοτε τοῖς πιστοῖς,* ἰαμάτων θεῖα νάματα,* παθῶν ἐπήρειαν, * ἀθληφόρε Λουκία ξηραίνουσα.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ, * ὡς καθαράν σε καὶ ἀδιάφθορον, * Λόγος * καθαρὸς ἠγάπησε, καὶ ἐκ σοῦ * ἀνεπλάσατο σαρκούμενος, * ὅλον τὸν ἄνθρωπον, * ὁ Λουκίαν δοξάσας τοῖς θαύμασιν.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Χείλη ἐκπετάσας καθαρὰ, * τὸ Θεῖον εἵλκυσας, * Πνεῦμα Εὐστράτιε, * καὶ ψυχοφθόρων μὲν ἤλεγξας, * σεβασμάτων τὴν ἀσθένειαν· * τὸν ἐν Τριάδι δὲ Θεόν, * σέβειν ἐβόησας· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν σὴν καρτερίαν οὐκ εἰδώς, * τῇ τῆς φλογώσεως * θέᾳ ὁ τύραννος,* πτοεῖν Εὐτράτιε ᾤετο,* τὸ ἀήττητόν σου φρόνημα,* ἧς καταπτύσας τοῖς λαοῖς, * χαίρων ἐκραύγαζες· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σοφαῖς ὑποθήκαις νευρωθείς, * ταῖς σαῖς τὸ φρόνημα, * Μάρτυς Εὐστράτιε, * ἐπὶ τὸν κράββατον ἥλατο, * ὁ ἀήττητος Ὀρέστης βοῶν, * τοὺς καθαιρέτας τῆς φλογὸς * Παῖδας μιμούμενος· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἥπλωσας τὸ σῶμα καρτερῶς, * Ὀρέστα ἔνδοξε, * σὺ ἐπὶ κλίνης πυρός· * συγκατελέχθης δὲ Μάρτυσιν, * ἐν Χριστῷ ἀγαλλιώμενος· * ἐπανεπαύσω δὲ σκηναῖς * ταῖς οὐρανίαις βοῶν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῆς Ἁγίας.

Ἠμαύρωσας κόρας δυσσεβῶν, * καὶ νοῦν ἀλάστορα, * καὶ ὑπερήφανον * Λουκία πάνσεμνε, πόνοις σου * εὐκλεέσιν ἐταπείνωσας, * καὶ ἀνυψώθης πρὸς Θεόν, * ἐν πίστει ψάλλουσα· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης ὑπερτέρα οὐρανῶν, * Θεὸν οὐράνιον * ἀποκυήσασα, * τὸν οὐρανώσαντα Πάναγνε, * γηγενῶν ὅλον τὸ φύραμα, * καὶ τῆς Λουκίας τὴν σεπτὴν * μνήμην φαιδρύναντα· * ᾧ βοῶμεν· * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκῳ
» ἔφραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, * ἀρετὴν περιζωσά-
» μενοι, * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες κραυγάζοντες· * Εὐλο-
» γεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Θείων μετασχεῖν Μυστηρίων, * ἐπιποθήσας ἀθλοφόρε, * καὶ θεοφανείας τηλαυγοῦς, * κατηξιώθης * μάκαρ Εὐστράτιε, * πρὸς οὐρανοὺς καλούσης σε, * τῷ ποθουμένῳ ὁμιλῆσαι Χριστῷ.

Τῷ θείῳ βαλλόμενος πόθῳ, * πρὸς τὴν ἐντεῦθεν ἐκδημίαν, * καὶ τὰς τῶν τυράννων θωπείας, * σφοδρῶς ἐλέγξας, * μάκαρ Εὐστράτιε, * πρὸς τὸ βραβεῖον ἔσπευσας, * ἀθλητικῶς τῆς ἄνω κλήσεως.

Σφόδρα γεγηθὼς Ἀθλοφόρε, * τῇ χαρμοσύνῳ ἀποφάσει, * τῆς τυραννικῆς παροινίας, * τὸν Ἀθλοθέτην * σοῦ ἐμεγάλυνες, * ὑμνολογῶν Εὐστράτιε, * τὸν τοῦ θανάτου καταλύτην Χριστόν.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, * τοὺς τῆς ἀπάτης καθαιρέτας, * ἱεροῖς Εὐγένιον ὕμνοις, * σοφὸν Ὀρέστην * τε καὶ Μαρδάριον, * καὶ σὺν αὐτοῖς Αὐξέντιον, * σὺν Εὐστρατίῳ μακαρίσωμεν.

Τῆς Ἁγίας.

Ὡς περικαλλὴς καὶ ὡραία, * καὶ περιδέξιος παρθένος, * τῷ περικαλλεῖ καὶ ὡραίῳ, * καὶ ἐκ Παρθένου * σεσαρκωμένῳ Χριστῷ, * στεφανηφόρος ἔνδοξε * Μάρτυς Λουκία, νῦν παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡμῖν ἀνέτειλας μήτρας, ἐξ ἀπειράνδρου σου Παρθένε· * οὗ ταῖς φρυκτωρίαις ἐνθέως, * καταυγασθεῖσα * φῶς ἐχρημάτισεν, * ἡ τῆς χαρᾶς ἐπώνυμος, * Θεοκυῆτορ Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος, ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, *
» ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, * Χριστὸς συνάψας * τὰς διεστώσας *
» φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. **Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.**

Τὸν ῥήτορα Εὐστράτιον, * ἐν ὕμνοις εὐφημήσωμεν, * Αὐξέντιόν τε σὺν τούτῳ, * Μαρδάριον καὶ Ὀρέστην, * καὶ τὸν σοφὸν Εὐγένιον, * ὑπὲρ Χριστοῦ ἀθλήσαντας, * καὶ ἐκτενῶς πρεσβεύοντας, * ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων, * τὴν ἱερὰν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σοφίαν ἐνυπόστατον, * καὶ Λόγον ὑπερούσιον, * καὶ ἰατρὸν τῶν ἁπάντων, * Χριστὸν τεκοῦσα Παρθένε, τὰ ἕλκη καὶ τὰ τραύματα * τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τὰ χαλεπὰ καὶ χρόνια, * καὶ τῆς καρδίας μου παῦσον, * τὰς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα. Ἦχος α΄. Βύζαντος.

Τὴν πεντάριθμον χορείαν * τῶν Ἁγίων εὐφημήσωμεν λαοί, * τὸν Σωτῆρα ἀνυμνοῦντες Χριστόν· * Εὐστράτιον τὸν καρτερόψυχον, * καὶ στεῤῥὸν ἀθλοφόρον· * σὺν αὐτῷ Αὐξέντιον * Εὐγένιον Μαρδάριον καὶ Ὀρέστην· * οὗτοι γὰρ * ὑπὲρ τῆς πίστεως ἀθλοῦντες, * τὰς τρικυμίας κατεπάτησαν ἐχθρῶν· * καὶ τῷ Σωτῆρι πρεσβεύουσιν, ἱλασμὸν * καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, * δωρηθῆναι τοῖς ἐν πίστει ἐκτελοῦσι, * τὴν μνήμην αὐτῶν.

Ἦχος γ΄. Γερμανοῦ.

Ῥητορικοῖς ἔπεσιν * ὁ Χριστοῦ στρατιώτης, * τοὺς ἀνόμους κατέπληξεν· * ἀθλητικοῖς στίγμασι, * τοῦ ἐχθροῦ τὰς δυνάμεις * ἀνδρικῶς ἐτροπώσατο, * Εὐστράτιος ὁ ἔνδοξος, * καὶ στεῤῥὸς ἀθλοφόρος, * ὁ τὴν στενὴν καὶ τεθλιμμένην βαδίσας ὁδόν, * καὶ εἰς γῆν καταντήσας τῆς αἰωνίου ζωῆς· * εἰς ἣν καὶ δυσωπεῖ τῷ Χριστῷ, * δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, **τοῦ αὐτοῦ.**

Τὸν ἐν τῇ θείᾳ σοφίᾳ * ἀναφανέντα φιλόσοφον, * καὶ ἐν τῷ κάλλει τῶν λόγων * ἀποδειχθέντα ῥήτορα, τὸν ἐν Μάρτυσι μέγαν Εὐστράτιον, * ἀθλητικοῖς ἐγκωμίοις εὐφημήσωμεν· * συνασπισμὸν γὰρ οὗτος ὁ Χριστοῦ στρατιώτης, * εὐσεβῆ συστησάμενος, * ἐν καιρῷ τῶν πολέμων, * τὰ τῶν ἀγώνων ἆθλα διαταττόμενος, * τοῦ ἐχθροῦ ἀφαρπάσας τὴν μάχαιραν, * ἐν αὐτῇ τοῦτον κατέτρωσε· * πρὸς ὃν βοήσωμεν· * Μαρτύρων ἄριστε, * σὺν τοῖς συνάθλοις σου, * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων * τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Ἦχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στεφανούσθωσαν παρ' ἡμῶν ἐγκωμίοις, * οἱ καλλίνικοι τῆς ἀληθείας Μάρτυρες· * Εὐστράτιος, * ὁ τῆς Ἑλλήνων μυθοπλαστίας στηλιτευτής, * καὶ τῆς Χριστιανῶν θεοσοφίας κήρυξ· * Αὐ-

ξέντιος, * ὁ σοφίᾳ λόγων, * καὶ ὑπομονῇ ἔργων, * τυραννικὴν ἐλέγξας ἀθεότητα· * Πρὸς τούτοις, * Εὐγένιος * ὁ Θεῷ εὔχρηστος, * καὶ τυράννοις ἄχρηστος, * διὰ τὴν σωτήριον ὁμολογίαν· * καὶ Ὀρέστης, * ὁ ἀληθὴς καὶ θαυμαστὸς * τοῦ Βασιλέως τῶν ὅλων στρατιώτης· * μεθ' ὧν καὶ Μαρδάριος, * ὁ περιστερᾶς ἀκεραιότερος, * τὸν φρόνιμον αἰσχύνας ὄφιν, * διὰ τῆς χάριτος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * καὶ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰκασίας.

Τὴν πεντάχορδον λύραν, * καὶ πεντάφωτον λυχνίαν, * τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, * φερωνύμως ὑμνήσωμεν, * καὶ εὐσεβῶς ἐγκωμιάσωμεν. * Χαίροις, * ὁ καλῶς ὑπὸ Θεοῦ στρατευθείς, * ἐν τῇ ἐπουρανίῳ στρατιᾷ, * καὶ τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσας, * ὁ ἐν ῥήτορσι ῥήτωρ, * Εὐστράτιε θεόσοφε. * Χαίροις, * ὁ τὸ τάλαντον, * τὸ ἐκ Θεοῦ σοι πιστευθὲν, * ἐπαυξήσας εἰς πλῆθος, * Αὐξέντιε μακάριε. * Χαίροις, * ὁ τερπνότατος ὄρπηξ * τῆς θεϊκῆς εὐγενείας, * Εὐγένιε θεόφρον· * Χαίροις, * ὁ ὡραῖος τῇ μορφῇ, * τῇ δὲ γνώμῃ ὑπέρκαλος * καὶ ἀμφοτεροδέξιος, * ὁ ἐν τοῖς θείοις ὄρεσιν * ἐνδιαιτώμενος ὅλος, * πανόλβιε Ὀρέστα· * Χαίροις, ὁ στίλβων * καὶ διαυγὴς μαργαρίτης, * ὁ τὰς βασάνους τὰς πικρὰς, * χαρμονικῶς ὑπομείνας, * Μαρδάριε ἀήττητε. * Χαίροις, * ὁ ἰσάριθμος χορὸς * τῶν φρονίμων Παρθένων· * οὓς καθικετεύομεν, * πάσης ὀργῆς καὶ θλίψεως λυτρώσασθαι, * καὶ τῆς ἀφράστου ὑμῶν δόξης, * συμμετόχους ποιῆσαι, * τοὺς τὴν ἐτήσιον ὑμῶν * μνήμην γεραίροντας.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἔδωκας σημείωσιν.

Κριτὴν δικαιότατον, * ἐπεγνωκώς σε κυήσασαν, * τὸν ἀσώτως βιώσαντα, * δυσωπῶ Πανάχραντε * κατακεκριμένον * καὶ ἠπορημένον, * ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερᾷ * κρίσει, Παρθένε, * μὴ κατακρῖναι με· * συντάξαι δὲ τοῖς θέλουσιν, * ἐκ δεξιῶν τούτου ἵστασθαι, * ἐκλεκτοῖς διὰ ἔλεος, * καὶ πολλὴν ἀγαθότητα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Νεκρούμενον βλέπουσα * Χριστὸν, ἡ Πάναγνος Δέσποινα, * καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον, * ὡς Δεσπότην κλαίουσα, * ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων * αὐτῆς προελθόντα· * καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ, * ἀποθαυμάζουσα * ἀνεκραύγαζε· * Τέκνον μου ποθεινότατον, * μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου, * μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε, * τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰκασίας.

Ὑπὲρ τὴν τῶν Ἑλλήνων παιδείαν, * τὴν τῶν Ἀποστόλων σοφίαν * προέκριναν, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, * τὰς βίβλους τῶν ῥητόρων

καταλείψαντες, * καὶ ταῖς τῶν Ἁλιέων ἐνδιαπρέψαντες· * ἐκεῖ μὲν γάρ, * εὐγλωττία ῥημάτων, * ἐν δὲ ταῖς τῶν ἀγραμμάτων θεηγορίαις,* τὴν τῆς Τριάδος ἐδιδάσκοντο θεογνωσίαν· * ἐν ᾗ πρεσβεύουσιν * ἐν εἰρήνῃ, φυλαχθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Καὶ ψυχὴν σὺν τῷ σώματι, * καὶ καρδίαν καὶ ἔννοιαν, * σοὶ τῇ Θεομήτορι * προσανέθηκα· * τῇ μὲν τὰ πρόσφορα αἴτησαι· * τοῦ δὲ τὰ σκιρτήματα * ἀπονέκρωσον· τὴν δέ, * φωταγώγησον Δέσποινα· * τῆς ἐννοίας δὲ * τὰς ἀτάκτους κινήσεις, * ἀοράτως * καταπράϋνον, καὶ στῆσον * τῶν ἐγκλημάτων τὸν τάραχον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ἐν Σταυρῷ σε ὡς ἔβλεψε, * τανυσθέντα ἡ Πάνσεμνος, * ἀπειράνδρως Κύριε, * ὃν γεγέννηκεν, * αἱματορύτοις ἐκπλύνουσα * δακρύοις τὸ πρόσωπον, * κέκραγεν ὀδυνηρῶς· * Τί τὸ ξένον μυστήριον; * ὁ κοσμήσας πρὶν * οὐρανὸν τοῖς φωστῆρσι, * πῶς ἀκόσμως * νῦν ἐμπέπαρσαι τῷ ξύλῳ, * ἄμορφος ἄπνους μακρόθυμε;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου καὶ Ἀρριανοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θυρεῷ εὐσεβείας σε * θωρακίσας ὁ Κύριος, * δυνατὸν εἰργάσατο,* πρὸς παράταξιν * τοῦ δυσμενοῦς ἐξερχόμενον, * Θύρσε πανοίδιμε· * ὃν τῇ λόγχῃ τῆς ἐν σοὶ * καρτερίας κατέαξας, * καὶ ἠφάνισας * τὰς αὐτοῦ μυριάδας, * καὶ τῆς νίκης * τοὺς στεφάνους ἀνεδήσω, * Μεγαλομάρτυς πολύαθλε.

Τῆς ψυχῆς τὴν λευκότητα, * τῷ ὡραίῳ τοῦ σώματος, * τῆς ὁμολογίας τε * καθαρότητι, * Μάρτυς ὑπέφηνας Λεύκιε· * διὸ φερωνύμως σε * κλήσει, ἔνδοξε, Χριστὸς * ἐπὶ γῆς κατελάμπρυνεν· * ὃν ἱκέτευε, * ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθῆναι, * τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Καλλινίκως διήνυσας * τοὺς ἀγῶνας Καλλίνικε, * προκληθεὶς ὃ ἔμελλες * ἔργοις ἔσεσθαι· * καὶ ἐκμιμούμενος Λεύκιον, * ψυχὴν

κατελεύκανας, * ταῖς τῶν ἄθλων καλλοναῖς, * καὶ βασάνων λευκότητι, * καὶ τὴν ἄθεον * ἐστηλίτευσας γνώμην * τῶν ἀνόμων,* καὶ τὸν ζόφον τῆς ἀπάτης,* θείᾳ δυνάμει ἐμείωσας.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Θύρσος ὁ θαυμάσιος,* καὶ ὁ θεόφρων Καλλίνικος, * καὶ ὁ ἔνδοξος Λεύκιος, * Τριάδα τὴν ἄκτιστον * καθομολογοῦντες,* πόνους βαρυτάτους,* καὶ ἀνενδότους αἰκισμούς, * ἀνδρειοτάτῃ * γνώμῃ ὑπέμειναν, * καὶ νίκης τὸ διάδημα * ὡς νικηφόροι ἀπέλαβον, * συμπολῖται γενόμενοι, * τῶν αὔλων Δυνάμεων.

Φιλήμων ὁ μέγιστος,* Ἀῤῥιανὸς ὁ πανόλβιος,* ὁ σοφὸς Ἀπολλώνιος,* αἱμάτων τοῖς ῥεύμασι,* τῆς πολυθείας * ἔσβεσαν τὴν φλόγα, * πᾶσαν κατήρδευσαν τὴν γῆν, * θεογνωσίας * τοῖς θείοις ῥεύμασι,* καὶ ὄμβροις τῶν ἰάσεων,* τῶν παθημάτων ξηραίνουσι,* ποταμοὺς θείᾳ χάριτι,* οἱ καλλίνικοι Μάρτυρες.

Ἄνθη ὡραιότατα, * ἐν τῷ λειμῶνι ἐξήνθησαν, * τῶν Μαρτύρων οἱ ἔνδοξοι,* τοῦ Πνεύματος πέμποντες,* θείαν εὐωδίαν,* καὶ τὰς διανοίας * εὐωδιάζοντες πιστῶς,* τῶν ἐτησίαις * μνήμαις τιμώντων αὐτῶν,* τοὺς ἄθλους, τὰ παλαίσματα,* τὴν μακαρίαν τελείωσιν,* δι' ἧς φῶς τὸ ἀνέσπερον * κατοικοῦσι γηθόμενοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον * τοῦ Βασιλέως παλάτιον,* δυσωπῶ πολυύμνητε· * Τὸν νοῦν μου καθάρισον,* τὸν ἐσπιλωμένον * πάσαις ἁμαρτίαις,* καὶ καταγώγιον τερπνόν,* τῆς ὑπερθέου * Τριάδος ποίησον· * ὅπως τὴν δυναστείαν σου,* καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος,* μεγαλύνω σωζόμενος,* ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου·

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα,* καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον,* ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος,* Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον,* ἔκλαιε βοῶσα· * Τί Τοῦτο Υἱέ μου; * τί σοι ἀχάριστος λαὸς * ἀνταποδίδωσιν,* ὧν πεποίηκας * καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύδεις με * ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; * Καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε,* σὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας, * ὁ Ἰσραήλ.

Μαρτυρικαῖς ἀγλαΐαις, * τῷ θεϊκῷ * θρόνῳ παριστάμενοι, * καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, * Ἀθληταὶ λαμπόμενοι, ἡμᾶς * τοὺς ὑμνοῦντας τὴν ὑμῶν * μνήμην φωτίσατε.

Κάλλος τὸ θεῖον ποθοῦντες, * βίου τερπνὰ * εἰς οὐδὲν ἡγήσασθε, * Ἀθλοφόροι τοῦ Χριστοῦ, * καὶ θανόντες σώματι, ζωὴν * ἀτελεύτητον εὑρεῖν * κατηξιώθητε.

Τῆς ἀθείας τὴν πλάνην * θεοπρεπῶς, * ἀθλοφόροι Μάρτυρες, * στηλιτεύσαντες, πολλῶν * πόνων ὑπεμείνατε πυρὰν, * καὶ τὴν ἄπονον ζωὴν * νῦν ἀπειλήφατε.

Ταῖς ὑπερφώτοις ἀκτῖσι * τοῦ παντουργοῦ, * ἐλλαμφθεὶς σὺ Πνεύματος, * ἀθείας τὸ βαθὺ * σκότος ἐξηφάνισας, Χριστοῦ * ἀθλοφόρε θαυμαστὲ, * Θύρσε μακάριε.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀπερίγραπτον Λόγον, * περιγραπτὸν * γεγονότα σώματι, * ἀπεκύησας Ἁγνή· * ὃν δυσώπει ῥύσασθαι φθορᾶς, * καὶ παθῶν ἐπαγωγῆς, * τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Τὸ σῶμα ξέοντες δεινῶς, * οἱ τοῦ σκότους προστάται, * λογισμοῦ σου τὸν τόνον * οὐκ ἐχαύνωσαν, στοργῇ * τῇ θεϊκῇ, δυνατῶς * ἐν ἀγάπῃ, * Θύρσε κρατυνόμενον.

Ὑπῆρξε Μάρτυς, θαυμαστὴ * ἡ ἀθρόα σου ὄντως, * πρὸς τὸν Κύριον πίστις· * δι' ἧς ἤσχυνας ἐχθρῶν * κακοπιστίαν βοῶν, * ὦ Φιλῆμον· * Δοῦλος Χριστοῦ πέφυκα.

Πρὸς πάλην Μάρτυς, τοῦ ἐχθροῦ, * θαρσαλέως ἐξῆλθες, * οὐκ ἀσπίδα οὐ δόρυ, * ἀλλὰ πίστιν ἀῤῥαγῆ, * ἐνθέως θωρακισθεὶς, * καὶ ἀνδρείως * τοῦτον κατηδάφισας.

Ἐφέσει θείᾳ κρατυνθεὶς, * τὴν θεογενεσίαν * οὐρανόθεν κομίζῃ, * δι' ὕδατος μυστικῶς, * Φιλῆμον Μάρτυς Χριστοῦ, * πρὸς ἀγῶνας * θείους δυναμοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Ἐν δύω φύσεσιν ὁ εἷς * τῆς Ἁγίας Τριάδος, * ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων * σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς, * προῆλθε τοὺς ἐξ Ἀδὰμ * διασώζων, * Πάναγνε χρηστότητι.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ » κέρας * τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, * καὶ στερεώσας αὐτοὺς, * » ἐν τῇ πέτρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εὐσεβείας θυρεῷ * περισκεπόμενοι καλῶς, * καὶ τὸ ὅπλον τοῦ Σταυροῦ * ἀναλαβόμενοι στεῤῥῶς, * τὰς παρατάξεις κατέβαλον τοῦ τυράννου, * Μάρτυρες Χριστοῦ * οἱ ἀξιάγαστοι· * καὶ στέφος παρ' αὐτοῦ * ἀναδησάμενοι, * νικητικῶς χορεύουσιν ἀπαύστως, * μετὰ τῶν ἄνω Δυνάμεων, * καὶ τὸν Σωτῆρα * ἐκδυσωποῦσι, * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἱερῶς ἐναθλοῦντες, * οἱ ἱεροὶ * ἀθλοφόροι Κυρίου, * καὶ τὸν βίαιον θάνατον, * ἀδιστάκτῳ πίστει, * ἀνδρείως ὑπέμειναν, * καὶ τοῦ ἐχθροῦ τὸ θράσος, * τελείως κατέβαλον· * ὅθεν ἰαμάτων * δωρεῶν εἰληφότες, * ἰῶνται τοὺς κάμνοντας, καὶ λυτροῦνται κακώσεως, * τοὺς βοῶντας ἑκάστοτε· * Πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, * τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν ψυχήν μου Παρθένε * τὴν ταπεινὴν, * ἀπὸ βρέφους μολύνας ὁ μιαρὸς, * καὶ λόγοις καὶ πράξεσιν, * ἐμαυτὸν κατεῤῥύπωσα· * καὶ οὐκ ἔχω τί πράξω, * ἢ ποῦ καταφεύξομαι, * ἀλλ' οὐδ' ἄλλην ἐλπίδα * πλὴν σου Κόρη ἐπίσταμαι. * Φεῦ μοι ὁ ἀχρεῖος· * διὰ τοῦτο οἰκέτης, * πρὸς σὲ τὴν πανάχραντον * νῦν προστρέχω καὶ δέομαι, * ὁμολογῶν σοι τὸ, Ἥμαρτον. * Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· * εἰς σὲ γὰρ πᾶσαν ἐλπίδα, * ἀνέθηκα Δέσποινα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Σὲ τὸν πάντων Δεσπότην * καὶ Λυτρωτὴν, * ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα * ἐν τῷ Σταυρῷ, * ἀδίκως κρεμάμενον, * θρηνῳδοῦσα ἐβόα σοι· * Οἴ μοι Υἱὲ, πῶς πάσχεις * καὶ φέρεις μακρόθυμε, * παρὰ τῶν ἀγνωμόνων, * ὀνείδη καὶ θάνατον, * σῶσαι τῶν ἀνθρώπων * πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν, * καὶ ῥύσασθαι κακώσεως, * καὶ πταισμάτων συμπτώσεως· * διὰ τοῦτο κραυγάζω σοι· * Ἀνάστηθι ταχὺ ἐκ τῶν νεκρῶν, * ὡς ὑπέσχου Λόγε πρὸ τοῦ πάθους σου, * καὶ περιστάσεως πάσης, * τὴν ποίμνην σου λύτρωσαι.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Τὸν μόνον εὔσπλαγχνον, * τὸν μόνον Κύριον, * καὶ Θεὸν τῶν ἁπάντων * ὁμολογεῖν, * Μάρτυρες ποθήσαντες, * διὰ βασάνων τὴν αὐτοῦ * Βασιλείαν ἀπειλήφατε.

Στρεβλώσεις σώματος, * πυρὸς ὁρμήματα, * καὶ θηρῶν καὶ θαλάσσης, * νεανικῶς * ἤνεγκας πανόλβιε, * καὶ δυναστείαν τοῦ ἐχθροῦ, * Μάρτυς Θύρσε καταβέβληκας.

Ἐχθρὸν ἀλάστορα, * τῷ ἐκνευρίζεσθαι * ἐξενεύρισας, μάκαρ,* καὶ τὴν ὁδὸν,* Μάρτυς Ἀπολλώνιε,* τοῦ μαρτυρίου εὐσταλῶς,* ἐπορεύθης Θείῳ Πνεύματι.

Ἀγώνων στίγμασι * καλλωπιζόμενος, * τὴν ψυχὴν φαιδροτέραν * ἡλιακοῦ * φέγγους ἀπετέλεσας,* ὡς ἀθλοφόρος τοῦ Χριστοῦ,* στρατιῶτα Μάρτυς Λεύκιε. Θεοτοκίον.

Μητέρα ἄνανδρον, * Παρθένον ἄμωμον, * ἀδιάφθορον Κόρην * ἐν γυναιξὶ, * μόνην σε γινώσκομεν, * εὐλογημένη Μαριάμ, * τῶν ἀνθρώπων ἡ βοήθεια.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ταῖς θειοτάταις θεολαμπῶς, * Πνεύματος αὐγαῖς ὡς ἀληθῶς,* πεπυρσευμένοι διήλθετε,* τὸ τῆς ἀθείας * ἄστατον πέλαγος,* καὶ θείαν πρὸς γαλήνην * διεβιβάσθητε.

Περισυρόμενοι ἐν τῇ γῇ, * Μάρτυρες πανεύφημοι δεινῶς· * καὶ ταῖς αἰκίαις βαλλόμενοι,* τῶν ἐπουρανίων * γερῶν ἐτύχετε,* Ἀγγέλων συμπολῖται * νῦν χρηματίζοντες.

Κατατεινόμενος, καὶ πολλαῖς, * Θύρσε προσβολαῖς τῶν δυσχερῶν * περικυκλούμενος, ἔφερες * θείαις συμμαχίαις,* ἀναδεικνύμενος * ἀνώτερος παντοίου * εἴδους κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Τοὺς Θεοτόκον σε ἐκ ψυχῆς, * Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ,* ὁμολογοῦντας διάσωσον· * σὲ γὰρ προστασίαν * ἀκαταμάχητον,* κεκτήμεθα τὴν ὄντως * Θεογεννήτριαν.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ταῖς αὔραις κινούμενοι,* Θείου Πνεύματος σοφοὶ,* τὰ τῆς ψυχῆς ἀγώγιμα, * εἰς νοητοὺς λιμένας περιχαρῶς * ἐσώσατε, Μάρτυρες * ἀπολαύοντες ἅμα * τῆς θεώσεως.

Βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, * σωτηρίου ἑαυτοῖς * περιποιεῖσθε ἔνδυμα· * τῇ δὲ ἐκδύσει Μάρτυρες τῆς σαρκὸς, * τὴν θείαν εὐπρέπειαν * ἐστολίζεσθε, δόξῃ * καλλυνόμενοι.

Φιλήμων καὶ Λεύκιος, * Ἀπολλώνιος ὁμοῦ, * καὶ Θύρσος ὁ ἀοίδιμος, * τετρακτὺς ἡ θεία καὶ φωταυγὴς, * Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, * ἐν μεθέξει αὔλῳ * κατεπλούτησαν.

Θεοτοκίον.

Ὁ πάσης ἐπέκεινα * νοουμένης ὡς Θεὸς, * καὶ ὁρωμένης κτίσεως, * σωματωθεὶς προῆλθε σοῦ ἐκ γαστρὸς, * τηρήσας σε ἄφθορον, * ὥσπερ ἦς πρὸ τοῦ τόκου * Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, * ὑψουμένην καθορῶν, * τῶν πειρα-
» σμῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, *
» βοῶ σοι· Ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τοὺς φωστῆρας ἅπαντες, * τῆς Ἐκκλησίας, * συνελθόντες σήμερον, * ἐν ἐγκωμίοις ἱεροῖς, * ἀνευφημοῦντες ὑμνήσωμεν, * ὡς Ἀθλοφόρους * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἄθλησις τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Θύρσου, Λευκίου, καὶ Καλλινίκου.

Στίχοι.

Οὐ δένδρινόν σε, Θύρσε, θύρσον ὁ πρίων,
Πρὸ τῆς τελευτῆς εὗρεν, ὡς ῥᾷστα πρίσαι.

Ὁ πνεῦμα λευκὸς Λεύκιος, τμηθεὶς ξίφει,
Τὸ σῶμα βάπτει φοινικοῦν ἐξ αἱμάτων.

Ὁ Καλλίνικος ἐκκοπεὶς τὸν αὐχένα,
Ὑπῆρξε Καλλίνικος ἐκ τῶν πραγμάτων.

Πρίσιν ἀλύξας, Θύρσε, θάνες δεκάτῃ γε τετάρτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, καὶ Ἀῤῥιανοῦ.

Στίχ. Ἔτερπεν αὐλοῖς πρὶν Φιλήμων τοὺς φίλους·
Τανῦν δὲ τμηθείς, τέρπεται τέρψιν ξένην.

Ἀπολλώνιον, υἱὸν Ὑψίστου θέσει,
Κτείνουσιν υἱοὶ τῆς ἀπωλείας ξίφει.

Τὸν Ἀῤῥιανὸν ἐργάται πονηρίας,
Ἔργον θαλάσσης δεικνύουσιν ἀφρόνως.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἐπομβρήσεσιν ἐνθέοις κατεσβέσατε, * πολυθείας κάμινον, * ἀναπτόμενοι * θεϊκῇ στοργῇ περιχαρῶς, * καὶ νῦν μελῳδεῖτε ἐκτενῶς· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν διώκοντα τῇ θείᾳ συλλαβόμενοι * σαγήνῃ ἀξιάγαστοι, * ἀνειλκύσατε * ἐκ βυθοῦ τῆς πλάνης, καὶ Χριστῷ * προσήξατε ψάλλοντα θερμῶς· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συνεσείσατε τῆς πλάνης τὰ θεμέλια, * ἀσάλευτον προαίρεσιν

ἐνδεικνύμενοι, * καὶ ἀνδρείαν γνώμην Ἀθληταί, * καὶ νῦν μελῳδεῖτε εὐσεβῶς· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὑπὲρ λόγον σου ἡ σύλληψις Θεόνυμφε· * Θεὸν γὰρ Λόγον τέτοκας, * τὸν ῥυόμενον * ἀλογίας πάσης τοὺς βροτοὺς, * καὶ λόγον παρέχοντα βοᾶν· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Θυρεῷ εὐσεβείας * περισκεπόμενοι, * καὶ Σταυρὸν ὥσπερ δόρυ * ἀναλαβόμενοι, * φάλαγγας ἐχθρῶν * ἀοράτων ἐκόψατε, * Μάρτυρες, ἐνθέως * Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Ἐκκαιόμενος φίλτρῳ * τοῦ Παντοκράτορος, * ὑπεισῆλθες ἀνδρείως * Μαρτύρων στάδιον, * καὶ καρτερικῶς * ἐναθλήσας, κατέῤῥαξας * δράκοντα τὸν μέγαν, * Φιλῆμον ἀθλοφόρε.

Ὑποβρύχιον δείξας * ἐχθροῦ τὴν δύναμιν, * τῷ βυθῷ τῆς ἀνδρείας * καὶ καρτερίας σου, * ὦ Ἀῤῥιανὲ, * βασιλείας ἠξίωσαι * ἀπαρασαλεύτου, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἀληθῆ Θεοτόκον * ὁμολογοῦντές σε, * τοῦ Ἀγγέλου τὸ Χαῖρε * πίστει βοῶμέν σοι· * μόνη τὴν χαρὰν * ἐπὶ γῆς γὰρ ἐκύησας, * Κεχαριτωμένη, * ἀεὶ εὐλογημένη.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ δικαίου
» θυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾷς, * Χριστὲ
» μόνῳ τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Χριστοῦ * τὸ πάθος ἐξεικονίζοντες, * πεῖραν πολλῶν * ὑπέστητε βασάνων μακάριοι· * κεφαλὰς δὲ τμηθέντες συνήρθητε, * τάξεσιν οὐρανίαις, * δόξῃ λαμπόμενοι, * καὶ ταῖς θεϊκαῖς μαρμαρυγαῖς * ὡραϊζόμενοι.

Ἐκ σῶν * αἱμάτων πορφύραν ἔβαψας, * Θύρσε σοφὲ, * καὶ ταύτην εὐκλεῶς στολισάμενος, * καὶ ὡς σκῆπτρον κατέχων τὸν θεῖον Σταυρὸν, * πᾶσι σὺν Ἀθλοφόροις * ἐπαγαλλόμενος, * νῦν συμβασιλεύεις τῷ Χριστῷ * θεομακάριστε.

Ὑμῶν * μακάριοι ἀξιάγαστοι, * ἀγγελικαὶ * Δυνάμεις τοὺς ἀγῶνας ἐθαύμασαν, * τὰς ἐνστάσεις, τὸν βίαιον θάνατον· * οἷς συμπεριπολοῦντες, * μνείαν ποιήσασθε, * τῶν ἐπιτελούντων τὴν ὑμῶν * μνήμην πανεύφημοι.

Θεοτοκίον.

Σαρκὸς * ἀνθρώπων ἐν ὁμοιώματι, * σοῦ ἐκ γαστρὸς, * ὁ Λόγος καθωράθη τικτόμενος, * καὶ Μαρτύρων πληθὺν ἐπεσπάσατο, * πάθη

καθυπομείνας * ὁ ὑπεράγαθος, ἄχραντε Παρθένε Μαριὰμ, * θεοχαρίτωτε. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, * ὃν οὐ τολμᾷ, * Ἀγγέλων » ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βρο» τοῖς, * Λόγος σεσαρκωμένος· * ὃν μεγαλύνοντες, * σὺν ταῖς οὐ» ρανίαις Στρατιαῖς * σὲ μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΕ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, γ'.

Ἦχος δ'. **Ἔδωκας σημείωσιν.**

Σκεῦος ἱερώτατον, * Πνεύματος Θείου γεγένησαι, * τὴν ψυχὴν καθηράμενος * παθῶν ἱερώτατε· * ἔνθεν χρίσμα θεῖον, * ἅγιον, ἐδέξω * Ἀρχιερεὺς σὺ γεγονὼς, * καὶ ποδηγέτης * λαοῦ θεόφρονος, * καὶ Μάρτυς ἀπαράτρωτος, * τοῦ δἰ ἡμᾶς πάθη φέροντος, * καὶ ἀπάθειαν βλύσαντος * ἀθλητὰ Ἐλευθέριε.

Σώματος ἠλόγησας, * αἰκιζομένου ταῖς μάστιξι, * καὶ πυρὶ προσεγγίζοντος· * τὸν νοῦν γὰρ προσήλωσας, * ἀνεικάστῳ πόθῳ, * τῷ ὡραιοτάτῳ * κάλλει τοῦ θείου ἐραστοῦ· * οὗ τῷ γλυκίῳ * ἐτρώθης ἔρωτι, * Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, * Ἀρχιερέων ἀγλάϊσμα, * ἀθλητὰ Ἐλευθέριε, * πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καλῶς τὸν ἀγῶνά σε, * τεθεαμένη τελέσαντα, * ἡ καλῶς σε κυήσασα, * τὸν ἴσον ποθήσασα * διανύσαι δρόμον, * σοὶ περιπλακεῖσα * μέσον τοῦ σκάμματος σοφὲ, * καθά περ δάμαλις * ἀποσφάττεται· * μεθ' ἧς σε ἱκετεύομεν, * ὑπὲρ ἡμῶν Ἐλευθέριε, * τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον * ἐκδυσώπει πανόλβιε.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ἱερεὺς ἐννομώτατος, * μέχρι τέλους ἐχρημάτισας, * μάκαρ Ἐλευθέριε· * ἱερουργῶν γὰρ τὰ θεῖα * καὶ ἄῤῥητα Μυστήρια, * τὸ αἷμά σου ἐξέχεας, * ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον * σεαυτὸν προσήγαγες. * Διὸ παῤῥησίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν, * ἐκτενῶς ἱκέτευε, * ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην, * καὶ τοὺς αὐτὴν γεραίροντας * ῥυσθῆναι πειρασμῶν, * καὶ παντοίων κινδύνων καὶ περιστάσεων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. **Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.**

Εἰ δὲ βούλει ποιῆσαι Εἴσοδον λέγε·

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· * ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, * ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. * Φάτνη δὲ ὑποδέχου, * τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα * τῆς ἀλόγου πράξεως * ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, * μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· * καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, * χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, * τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· * ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· * ὅνπερ καὶ κύψασα, * δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, * καὶ προσεφθέγξατο τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· * Πῶς ἐνεσπάρης μοι; * ἢ πῶς μοι ἐνεφύης ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου εἷς, καὶ τοῦ Ἁγίου, δύο. Ὁ παρὼν φέρει Ἀκροστιχίδα·

Παθῶν ἐλεύθερόν με δεῖξον, παμμάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. **Ὠδὴν ἐπινίκιον.**

Παθῶν ἀμαυρότησι * δεδουλωμένον, φαιδραῖς ἱκεσίαις σου, * Μάρτυς Ἐλευθέριε, * νῦν ἐλευθέρωσον, * ὅπως ὡς δοῦλόν σε Χριστοῦ, * θείαις ὑμνήσω ᾠδαῖς.

Ἀθλήσεως ἔλαμψας, * καθαρωτάταις * αὐγαῖς, Ἱερώτατε, * ἐπιχρώσας αἵματι * τὴν ἱεράν σου στολήν, * καὶ γέγονας φωτοειδής, * διὰ τοῦ Πνεύματος.

Θεῷ προσκολλώμενος * καθαρωτάτῳ * νοΐ ἐκ νεότητος, * σαρκικοῦ φρονήματος * ψυχὴν ἐμάκρυνας, * καὶ τῶν θαυμάτων δαψιλῆ χάριν ἐπλούτησας.

Θεοτοκίον.

Ὡς θρόνος πυρίμορφος * τὸν Κτίστην φέρεις, * ὡς ἔμψυχος θάλαμος, * καὶ τερπνὸν παλάτιον, * τὸν Βασιλέα χωρεῖς, * γενόμενον ὅπερ ἡμεῖς * θεοχαρίτωτε.

Ἕτερος Κανών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θεῖον Ἐλευθέριον ἱερῆα τιμάω, Πάτερ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. **Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.**

Θρόνῳ τῆς δόξης Κυρίου * παρεστηκώς, * σὺν Ἀγγέλων τάγμασιν, * Ἐλευθέριε σοφέ, * τοὺς ὑμνοῦντας πόθῳ σε ἀεί, * ἐλευθέρωσον παθῶν, * ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ἐκλελεγμένος ἐκ βρέφους, * σὺ τῷ Θεῷ * ἀνετέθης, ἔνδοξε, * ὥσπερ πάλαι Σαμουήλ· * καὶ τῷ Θείῳ Πνεύματι χρισθείς, * ὡς σοφὸς Ἀρχιερεύς, * λαὸν ἐποίμανας.

Ἱερουργὸς Μυστηρίων * τῶν τοῦ Χριστοῦ, * γεγονὼς ἐλάμ-

πρυνας * τὴν στολὴν τὴν ἱεράν, * μαρτυρίου αἵματι σοφέ, * ἐν σταδίῳ καρτερῶς * ἀγωνισάμενος. Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ μὴ ὄντων τὰ πάντα * παραγαγὼν, * Θεὸς Λόγος πάναγνε, * ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς, * ὑπὲρ νοῦν σεσάρκωται· διό, * Θεοτόκον σε πιστοὶ * ἀεὶ δοξάζομεν.

Ὠδὴ γ'. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὑπὲρ Χριστοῦ παθεῖν ἑλόμενος, * ἀλγηδόνας φέρεις τοῦ σώματος, * ἐνηδυνόμενος σοφὲ, * ταῖς ὀδύναις καὶ θλίψεσι· * διὰ τοῦτο τὴν ἀνώδυνον * ζωὴν νῦν ἀπείληφας.

Θερμῷ τῷ πόθῳ τοῦ ποιήσαντος, * ἀθλητὰ Θεόφρον κρατούμενος, * τῷ πυρωθέντι σεαυτὸν * ἐπιῤῥίπτεις τεχνάσματι, * δροσιζόμενος τοῦ Πνεύματος * πυρὶ, Ἐλευθέριε.

Ἐν Ἱερεῦσιν ἱερώτατος, * καὶ ἐν Μάρτυσι Μάρτυς στεῤῥότατος * ἀναδειχθεὶς, στέφος διπλοῦν * ἐκομίσω μακάριε, * τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ, διὰ * παντὸς ὀπτανόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐβλάστησας, * τὸν Χριστὸν, ἐν ᾧ στηριζόμεθα· * σὲ γὰρ ἐτύπου Ἀαρὼν * ῥάβδος ποτὲ βλαστήσασα, * ἀγεώργητε περιστερὰ * ἁγνὴ Ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Νοὸς στεῤῥότητι σοφὲ, * ὁπλισάμενος χαίρων, * τὴν ὁδὸν διανύεις * μαρτυρίου, σεαυτὸν * ἐθελουσίως προδοὺς, * τοῖς ζητοῦσι * Μάρτυς ἱερώτατε.

Ἐκ Θείου Πνεύματος λαβὼν, * τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον, * μιμητὴς ἀνεδείχθης * Ἀποστόλων ὦ σοφὲ, * σαγήνῃ μαρτυρικῇ, * σαγηνεύων * λαοὺς πρὸς εὐσέβειαν.

Λαμπρύνας θείαις ἀρεταῖς * τὴν Ἀρχιερωσύνην, * λαμπροτέραν εἰργάσω, * τῇ πορφυρίδι τῶν σῶν * αἱμάτων, καρτερικῶς * ἐναθλήσας, * μάρτυς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Ἐκπλήττει νοῦν καὶ ἀκοὴν, * τὸ μυστήριον ὄντως * τῆς λοχείας σου Κόρη· * Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, * συνέλαβες ἐν γαστρὶ, * καὶ τεκοῦσα * μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, * Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ
» κέρας * τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, * καὶ στερεώσας αὐτοὺς, *
» ἐν τῇ πέτρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐλεύθερον τὸν νοῦν * ἐκ παθῶν κεκτημένος, * ἐγένου τοῦ Θεοῦ * γνησιώτατος δοῦλος, * καὶ πλάνης ἠλευθέρωσας * τοὺς καλῶς

σε ποθήσαντας· * ἐναθλήσας δὲ, * ὡς Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς, * Ἐλευθέριε, * διπλοῦν ἐδέξω τὸ στέφος, * πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μαρία τὸ σεπτὸν,* τοῦ Δεσπότου δοχεῖον,* ἀνάστησον ἡμᾶς,* πεπτωκότας εἰς χάος * δεινῆς ἀπογνώσεως, * καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· * σὺ γὰρ πέφυκας * ἁμαρτωλῶν σωτηρία, * καὶ βοήθεια, * καὶ κραταιὰ προστασία, * καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ δ΄. Ἐν πνεύματι προβλέπων.

Οὐ χάρισμα λεόντων, * οὐ βράσματα πυρὸς, * οὐ δεινῶν ἐπίτασις, * τὸ εὔτονον τῆς σῆς, * Ἱερομύστα, * ἐχαύνωσε καρτερίας,* ἀλλ' ὡς ἀδάμας * ταῖς βασάνοις ἐνετρύφας,* ζήλῳ θεϊκῷ πυρπολούμενος.

Ναμάτων ζωηῤῥύτων, * τὸ στόμα σου πλησθὲν, * ποταμοὺς ἠρεύξατο, * ἐνθέων διδαχῶν,* Ἱερομάρτυς, * βυθίζοντας ἀνομούντων * ἐρεσχελίας,* καὶ ἀρδεύοντας καρδίας * τῶν ἐπεγνωκότων Χριστὸν τὸν Θεόν.

Μεγάλως σε δοξάζων * ὁ σὸς Δημιουργὸς,* ὑπὲρ οὗ προῄρησο * τὸ πάσχειν Ἀθλητὰ, * περιστερὰν * καταπέμπει κομίζουσάν σοι,* τροφὴν Ἀγγέλων,* ἰσαγγέλῳ γεγονότι,* ἄθλων φανοτάταις λαμπρότησιν.

Θεοτοκίον.

Ἐξέστησαν ὁρῶσαι,* Ἀγγέλων στρατιαὶ,* πῶς ὁ ἀθεώρητος,* μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς,* ἐκ σοῦ ὡράθη * Παρθένε Θεοκυῆτορ· * ὃν ἐκδυσώπει * σωτηρίας ἀξιῶσαι, * πάντας τοὺς πιστῶς σε δοξάζοντας.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Ὑπῆρξε πρότερον,* κατακαυχώμενος * ὁ πανώλεθρος δράκων· * ἀλλ' ἀναιδὴς * ἤλεγκται ὁ ἄθλιος,* τοῦ Ἱεράρχου τοῖς ποσὶν,* ἐν σταδίῳ συμπατούμενος.

Θωρακισάμενος * Σταυροῦ τὴν δύναμιν,* ἱερώτατε Μάρτυς,* ὡς νικητὴς * ἄριστος εἰσέδραμες,* ἐν πυριφλέκτῳ κραββάτῳ,* ὡς ἐν δρόσῳ ἀγαλλόμενος.

Ἐπὶ τοῦ σκάμματος * ἑστὼς, διήλεγξας * τοῦ τυράννου τὸ θράσος * εἰδωλικὸν,* τοῦτον τροπωσάμενος,* Ἱερομάρτυς ἀθλητὰ,* ἀνδρικῶς ἀγωνιζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥημάτων ἄκουσον,* ἐμῆς δεήσεως,* Παναγία Παρθένε· * σὺ γὰρ ἐλπὶς * πάντων καὶ βοήθεια, * τῶν ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς,* ἐκτενῶς προσκαλουμένων σε.

Ὠδὴ ε΄. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Δολίαις μηχανώμενος,* συλᾶν σε λαλιαῖς,* Μάρτυς ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπόνηρος,* γέλως ὁρᾶται τῇ σοφίᾳ σου,* ὁ σοφιστὴς κακίας,* κατασεσοφισμένος.

Ἐν ἅρματι αἰρόμενος,* τῶν θείων ἀρετῶν,* ἔνδοξε, τὸ ὕψος ἐπέφθασας* τοῦ μαρτυρίου, καὶ κατέῤῥαξας* τῶν πονηρῶν δαιμόνων,* τὸ ἐπηρμένον θράσος.

Ἰδεῖν τὴν ὡραιότητα* ποθῶν τοῦ Ἰησοῦ,* Ὅσιε, σαυτὸν καθωραΐσας,* τοῦ μαρτυρίου ὡραιότησι,* καὶ πρὸς αὐτὸν μετέβης,* στεφθεὶς λαμπρῷ στεφάνῳ. Θεοτοκίον.

Ξενίζει πᾶσαν ἔννοιαν,* τὸ θαῦμά σου Ἁγνή·* τίκτεις γὰρ Θεὸν μετὰ σώματος,* καὶ τὸν τροφέα τρέφεις γάλακτι,* πεῖραν ἀνδρὸς μὴ γνοῦσα,* αὐτὸς ὡς οἶδε μόνος.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἰδὼν τὸ εὔτονον ὁ Χριστός,* καὶ ἀκαταγώνιστον ὄντως,* τῆς καρτερίας σου πάνσοφε,* σοὶ ὡς τῷ Προφήτῃ* τροφὴν οὐράνιον,* ἐκπέμπει δι' ὀρνέου,* σὲ ἐνισχύουσαν.

Οὐ δειλιάσασα ἡ σεμνή,* καὶ ἱερωτάτη σου μήτηρ,* τὴν τῶν τυράννων ὠμότητα,* σοῦ περιχυθεῖσα* Μάρτυς τοῖς μέλεσι,* τῷ ξίφει τελειοῦται,* ὡς συναθλοῦσά σοι.

Νικήσας πᾶσαν τοῦ δυσμενοῦς,* τὴν κεκινημένην κατὰ σοῦ,* Μάρτυς παράταξιν, ἔφραξας* στόματα λεόντων* εἰς ἡμερότητα,* αὐτῶν μεταποιήσας* τὴν ἀγριότητα.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Μητέρα σε τοῦ Θεοῦ,* πάντες οἱ πιστοὶ θεοπρεπῶς,* ὁμολογοῦντες Θεόνυμφε,* λύσιν τῶν πταισμάτων* καθικετεύομεν,* παράσχου τῷ λαῷ σου,* μόνη Πανύμνητε.

Ὠδὴ ϛ΄. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ὁ ἐπίσημος κριὸς* τῶν θρεμμάτων τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ποιμὴν ὁ λογικός,* τῶν ἀγώνων ἡ τρυφή,* δοξάζεται,* Θεὸν δοξάσας,* οἰκείοις μέλεσι.

Νευρωθεὶς ταῖς πρὸς Θεὸν* ἀνανεύσεσι σοφέ,* ἐξενεύρισας ἐχθρὸν* πολυμήχανον στεῤῥῶς,* ἀοίδιμε* Μαρτύρων κλέος,* ἱερωσύνης κανών.

Πρὸς αἰκίσεις καρτερῶν,* πρὸς τὸ πῦρ αὐτομολῶν,* κατεκοίμισας θηρῶν* τῶν ἀγρίων τὰς ὁρμάς,* ἀκοίμητον* τὴν πρὸς τὸν Κτίστην* ἔχων διάθεσιν. Θεοτοκίον.

Ἁγιάσματος Σκηνή,* δεδειγμένη Μαριάμ,* μιανθεῖσαν ἡδοναῖς* τὴν ἀθλίαν μου ψυχήν,* ἁγίασον,* καὶ θείας δόξης,* μέτοχον ποίησον.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἐδείχθης πανάριστος, * καὶ στεῤῥὸς ἀγωνιστής, * Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, * μὴ φοβηθεὶς βασάνων τὰς προσβολάς· * τὸ πῦρ δὲ ὑπεῖξέ σοι, * καὶ σιδήρου ὀξύτης * νῶτα δέδωκε.

Ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, * Ἐλευθέριε σοφέ, * εἰδωλικὴν κατέκλυσας, * δεισιδαίμονα πλάνην τῶν διωκτῶν, * τὴν νίκην ἀράμενος, * κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου * πολεμήτορος.

Ἡ γῆ μὲν τοῖς αἵμασιν * ἐφοινίσσετο τοῖς σοῖς· * ὁ δὲ ἀὴρ ἡγίασται * τῷ καθαρῷ σου πνεύματι ἀληθῶς, * πρὸς λῆξιν οὐράνιον * ἀνιόντι, παμμάκαρ Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάναγνος Δέσποινα, * ἡ τεκοῦσα τοῖς βροτοῖς, * τὸν κυβερνήτην Κύριον, * τῶν παθῶν μου τὸν ἄστατον καὶ δεινόν, * κατεύνασον τάραχον, * καὶ γαλήνην παράσχου * τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν, * τῶν πειρα-
» σμῶν τῷ κλύδωνι * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, * βοῶ
» σοι· * Ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου, * Πολυέλεε·

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄.

Τοὺς ἀσφαλεῖς * καὶ θεοφθόγγους.

Ὡς καλλονὴν * τῶν Ἱερέων Ὅσιε, * καὶ προτροπὴν * τῶν Ἀθλοφόρων ἅπαντες, * εὐφημοῦμεν καὶ αἰτοῦμέν σε, * Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, * τοὺς πόθῳ σου τὴν μνήμην ἑορτάζοντας, * κινδύνων πολυτρόπων ἐλευθέρωσον, * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου.

Ἔπιδε Εὔσπλαγχνε ζωοδότα, * ὡς φιλάνθρωπος μόνος * καὶ οἰκτίρμων Θεός, * τὴν τῆς ψυχῆς μου σκοτόμαιναν· * καὶ πανσθενεῖ δεξιᾷ σου Λόγε, * τῶν παθῶν ἐλευθέρωσον τῆς αἰσχύνης, * ὅπως τὸν σὸν * Ἱεράρχην ὑμνήσω Ἐλευθέριον· * αὐτὸς γὰρ ὄντως ἐκ μήτρας * ἐγνωρίσθη σοι, καὶ καθηγίασται * καὶ ἀνετέθη ὡς Σαμουήλ, * ἀπὸ μητρὸς ἱερᾶς σοὶ τῷ Κτίσαντι, * πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἄθλησις τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου. Στίχοι.

Ἐλευθέριος, ὡς ἀδουλόνους φύσει,
Σπάθας θεωρῶν, οὐκ ἐδουλοῦτο πλάνῃ.
Δῖον Ἐλευθέριον δεκάτῃ πέφνε φάσγανα πέμπτῃ.

Ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Τῶν ἐν καμίνῳ Παίδων σου.

Μεγαλυνέσθω ἔκραζες σοφέ,* στρεβλούμενος, * νῦν ἐν τῇ σαρκί μου ὁ Χριστός· * οὐ δειλιῶ τὰς πυρακτώσεις τῶν λεβήτων,* οὐ πτοοῦμαι θάνατον, * οὐ τῶν θηρῶν τὰς ὁρμάς, * διὰ τὴν πάντων ζωήν.

Μόνου Θεοῦ τὸ κάλλος ἐκζητῶν, * μόνης αὐτοῦ * δόξης καὶ τυχεῖν ἐπιποθῶ· * στρεβλούσθω μου καὶ πυρακτούσθω μου πᾶν μέλος,* ἀνεβόας ἔνδοξε· * ἐλευθερίαν ζητῶ,* καταδουλοῦσαν Χριστῷ.

Ἀποσκοπῶν τὴν μένουσαν ζωήν, * μακάριε,* κόσμῳ ἐνεκρώθης ἀληθῶς, * καὶ ὡς χρυσὸς τῶν αἰκισμῶν δοκιμασίᾳ, * πυρωθεὶς ἐξέλαμψας, * ἀποτεθεὶς θησαυροῖς, * ἐπουρανίων μονῶν.

Θεοτοκίον.

Καθαρωτάτην μόνην σε εὑρών,* πανάμωμε,* Λόγος καθαρώτατος Θεοῦ, * ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθείς, πιστοὺς καθαίρει, * μολυσμοῦ Θεόνυμφε * προσγενομένου ἡμῖν, * ἐξ ἀκρασίας παθῶν.

Ἄλλος. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Τυράννων ἤλεγξας θράσος, * καὶ Βασιλέων ὠμότητα· * καὶ γὰρ μέσον πυρὸς * ἡπλωμένος,* παμμάκαρ ἀνέμελπες· * Εὐλογητὸς εἶ Κύριε * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐξέστησαν καθορῶντες * τὰ τῶν Ἀγγέλων στρατεύματα,* Ἱεράρχα τὴν σὴν * καρτερίαν· * δι' ἧς καταβέβληκας, * στεῤῥῶς ἀγωνιζόμενος, * τὸν δεινὸν κοσμοκράτορα.

Μαρτύρων χοροστασίαι, * Ἀρχιερέων σύλλογος, * καὶ Ἀγγέλων πληθύς, * εὐφροσύνης * πλησθέντες ἀγάλλεσθε, * ἐπὶ τῇ θείᾳ μνήμῃ νῦν, * τοῦ Ἱεράρχου καὶ Μάρτυρος.

Ἁγίας ῥίζης ὡς ἄνθος, * ἐλευθερίας φερώνυμε, * ἀπὸ θείας μητρὸς * ἐκβλαστήσας, * ὡς καρπὸς ἱερώτατος,* μαρτυρικοῦ δι' αἵματος, * τῷ Χριστῷ προσενήνεξαι.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων ἁγιωτέρα, * ἐπουρανίων δυνάμεων, * ἀσυγκρίτως πασῶν * ἀνεδείχθης, * Μητροπάρθενε Δέσποινα, * ὡς τὸν Χριστὸν κυήσασα, * τὸν Δεσπότην τῆς κτίσεως.

Ὠδὴ η'. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ἀθλήσει ἠνθήσατε, * φυτὰ ὡς εὐθαλῆ,* βασάνοις κοσμούμενοι,* Μαρτύρων καλλονή· * καὶ νῦν Παραδείσου * ἄνθη ὤφθητε,* θείαν εὐοσμίαν * ἐκπέμποντες ἐνθέως.

Ῥανίσιν αἱμάτων σου * τεχθέντος ἐξ αὐτῆς, * τὸ αἷμα τὸ ἴδιον * ἡ μήτηρ προσκιρνᾷ· * τῷ σῷ γὰρ λειψάνῳ * συμπλακεῖσα σεμνῶς, * ξίφει τελειοῦται * καὶ ζῇ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰάσεων νάματα, * θαυμάτων ποταμοὺς, * προχέει τοῖς χρήζουσιν, * ἡ θήκη σου σοφὲ, * ἐκπλύνοντας ῥύπον * ψυχοφθόρων παθῶν, * Μάρτυς Ἱεράρχα· * διό σε εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος ἐν μήτρᾳ σου * κατῆλθεν ὁ Χριστὸς, * καὶ πᾶσαν κατήρδευσε * τὴν κτίσιν ἀληθῶς, * ξηράνας Παρθένε, * θολεροὺς ποταμοὺς * εἰδωλομανίας, * ὁ μόνος εὐεργέτης.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ὡς δεκτὸν ἱερεῖον * ὁλοκαυτούμενον, * τῷ πυρὶ τῶν βασάνων, * Πάτερ ἀοίδιμε, * θείαν ὡς ὀσμὴν, * πρὸς ὕψος τὸ οὐράνιον, * τὴν εὐχαριστίαν * ἀνέμελπες ἐνθέως.

Πεποιθὼς ὥσπερ λέων * ἀνόμους ἤλεγξας, * καὶ πολλῇ παῤῥησίᾳ * στόματα ἔφραξας, * τῶν εἰς τὸν Θεὸν * τῶν ἁπάντων καὶ Κύριον, * πάλαι δυσφημούντων * ἐχθρῶν ἀθεωτάτων.

Ἀνυψῶν, Ἱεράρχα, * πιστῶν τὸ φρόνημα, * ἐταπείνωσας θράσος * καὶ καταβέβληκας, * τῶν εἰς τὸν Θεὸν * ἀσεβούντων, καὶ ἔμελπες· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστὲ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας * τῆς σῆς, πανύμνητε, * τὴν τοῦ ξύλου κατάραν * ὑλομανήσασαν, * πρόῤῥιζον ἐξήρανε, καὶ ἀνεβλάστησε * τὴν τῆς εὐφροσύνης, * Παρθένε εὐλογίαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ Δικαίου
» θυσίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾷς * Χριστὲ μόνῳ
» τῷ βούλεσθαι· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὴν ζωοδόχον πηγήν.

Στόμα Θεοῦ γεγονὼς, ἐκ τοῦ στόματος * τοῦ ἀλλοτρίου λαὸν ματαιόφρονα * ἀφαρπάσας, ἔδειξας * κληρονόμον χάριτος, * ἐναθλήσας στεῤῥῶς, * σὺν Ἱερεῦσι * καὶ Ἀθληταῖς κατοικεῖς, Ἐλευθέριε.

Ἡ καθαρὰ μυροθήκη τοῦ Πνεύματος, * τῶν ἀρετῶν τὸ τερπνὸν καταγώγιον, * ὁ ἀμνὸς ὁ ἄκακος, * λαμπτὴρ ὁ ἄδυτος, * Ἱεραρχῶν ἡ κρηπὶς, * καὶ τῶν δογμάτων, * ἀνευφημείσθω πιστῶς Ἐλευθέριος.

Φῶς κατοικεῖς ἀληθῶς τὸ ἀνέσπερον, * φῶς χρηματίσας ἡλίου φαιδρότερον· * διὸ τοὺς τὴν μνήμην σου, * τὴν φωσφόρον σήμερον * ἐπιτελοῦντας, παθῶν * ἀχλύος ῥῦσαι, * ταῖς πρὸς Θεόν σου λιταῖς Ἐλευθέριε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαι ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σου Κύριε, * τὴν ἐκ Παρθένου ἀνέκφραστον Γέννησιν, * πειρασμῶν ῥυόμενος, * καὶ παθῶν καὶ

θλίψεων, * ταῖς ἱκεσίαις αὐτῆς, * τοὺς σοὺς οἰκέτας, * ὡς εὐεργέτης καὶ μόνος φιλάνθρωπος.

Ἄλλος. Θεὸν * ἀνθρώποις.

Τεμὼν * μαχαίρᾳ τῶν θείων λόγων σου, * τὴν κεφαλὴν * τοῦ ψεύδους, Ἐλευθέριε Ὅσιε,* τοῦ Χριστοῦ παρέσχες τὰ νικητήρια, * πίστει καὶ ἀληθείᾳ· * ὅθεν τιμῶμέν σε, * ὡς τροπαιοφόρον οἱ πιστοὶ, * καὶ θεῖον κήρυκα.

Ἐκ γῆς * ἀπάρας, σοφὲ, τὸ φρόνημα * τὸ τῆς ψυχῆς, * πρὸς μόνον τοῦ Δεσπότου τὴν ἔφεσιν, * τοῦτο νοητῶς Πάτερ ἀνύψωσας· * ὅθεν σαρκὸς ἠρνήσω, * πᾶσαν εὐπάθειαν, καὶ ἐγκαρτερῶν ἐν τοῖς δεινοῖς, * στεῤῥῶς ἐνήθλησας.

Ῥοαῖς * αἱμάτων τῆς σῆς ἀθλήσεως, * τὴν ἱερὰν * κοσμήσας σου στολὴν, ἱερώτατε, * εἰς ἐπουράνιον σκηνὴν τοῦ Χριστοῦ, * μετὰ τέλος εἰσέδυς * τοῦ μαρτυρίου σου· * ἔνθα μνημονεύοις καὶ ἡμῶν, * τῶν εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνεῖν * τὸν τρόπον τὸν ὑπερθαύμαστον,* τῆς ὑπὲρ νοῦν * καὶ ξένης σου κυήσεως, Πάναγνε,* ἀπορεῖ ἀνθρώπων τὰ συστήματα· * πάντα γὰρ ὑπερέχει, * νοῦν καὶ διάνοιαν, * καὶ νοήσεις πάντων λογισμῶν, * καὶ τὴν τῶν λόγων ἰσχύν.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν * ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον,* ὃν οὐ τολμᾷ, * Ἀγγέλων
» ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βρο-
» τοῖς, * Λόγος σεσαρκωμένος,* ὃν μεγαλύνοντες * σὺν ταῖς οὐ-
» ρανίαις Στρατιαῖς, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Χριστῷ προσήγαγες Πάτερ, * πιστῶν ἀγέλας ὡς ποιμήν· * σοὶ δὲ προσφῦσα τῷ μόσχῳ, * δάμαλις ἡ τεκοῦσα,* συνανῃρέθη· μεθ' ἧς σε * νῦν Ἐλευθέριε μέλπω.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Καὶ σὲ μεσίτριαν Κόρη, * προβάλλομαι Παναγία, * πρὸς τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, * ὅπως κολάσεως πάσης * ἀπαλλαγῶ, καὶ βασάνων * τῶν αἰωνίων ὁ τάλας.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ΄. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Τὴν χάριν τῶν σοφῶν Μαθητῶν, * λαβὼν παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * Ἱεράρχα, * καὶ τὸν δρόμον τὸν αὐτὸν, * διήνυσας προθύμως· * διό σε κατ' ἀξίαν, * ἀνευφημοῦμεν Ἐλευθέριε.

Δίς.

Τὸ ψεῦδος σοῖς ἐν λόγοις σοφὲ, * ἐλέγξας Ἐλευθέριε, * τῇ ἀθλήσει, * τὸν τοῦ ψεύδους εὑρετὴν * ἀπέκτεινας, καὶ τοῦτον * τέθεικας ὑπὸ πόδας, * τὸν πρὶν μεγάλως φρυαττόμενον.

Τοῖς ὄμβροις τῶν αἱμάτων σου, * κατάρδευσον ἡμᾶς νοητῶς, * Ἱεράρχα, * τοὺς τιμῶντάς σε πιστῶς, * καὶ μνήμην ἐκτελοῦντας, * τὴν θείαν σου ἐκ πόθου, * καὶ τὸν Σωτῆρα μεγαλύνοντας.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ὡς τῆς θείας ἐλευθερίας ἐπώνυμος, * τῆς ἱερᾶς διπλοΐδος, * Πάτερ κατηξίωσαι· * καὶ εὐθαρσῶς τὴν εὐσέβειαν διδάσκων, * τῶν πρακτέων τοὺς λόγους * ἡμᾶς ἐξεπαίδευσας. * Ὅθεν τὴν μαρτυρικὴν ἔνστασιν, * νεανικῶς ἐκτελέσας, * ἐν ἀμφοτέροις διέπρεψας, * καὶ διπλοῦν εἴληφας τὸ στέφος * παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ· * ὃν καθικέτευε, * Ἱερομάρτυς Ἐλευθέριε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. **Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.**

Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά· καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ᾠδὴ γ'. καὶ ς'. κτλ.

ΤΗ ΙϚ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀγγαίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. **Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.**

Σκήνωμα θεῖον ἔνδοξε, * καὶ ναὸς ἔμψυχος * γεγενημένος, * βίου λαμπρότητι * καὶ πολιτείᾳ, * ἄψυχον ἤγειρας ναὸν, * τὸν πάλαι πεσόντα πανσεβάσμιε, * τῷ τῆς οἰκουμένης βασιλεύοντι· * διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, * αἴτησαι πᾶσι δοῦναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Σκεῦος ὤφθης τοῦ Πνεύματος, * τὰς οὐρανόθεν σοι * χορηγουμένας * ὑποδεχόμενον * φωτοχυσίας, * καὶ λαμπηδόνων δεκτικόν· * ὅθεν προφητεύεις τὴν σωτήριον, * πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις ἀπολύτρωσιν· * αὐτὸν ταῖς σαῖς πρεσβείαις, * αἴτησαι πᾶσι δοῦναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Αἴγλη τῇ σελασφόρῳ σου * περιχεόμενος, * καὶ θεωρίας * καταξιούμενος * καθαρωτέρας, * καὶ ἀνεσπέρου φωτισμοῦ * ἀναδε-

δειγμένος μάκαρ ἔμπλεως, * τοὺς σὲ ἀνυμνοῦντας περιφρούρησον, * αἰτούμενος τὸν μόνον * Κύριον, πᾶσι δοῦναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, * τὰ χείλη δόλια, * τὰ ἔργα δέ μου, * εἰσὶ παμμίαρα· * καὶ τί ποιήσω; * πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; * Δέσποινα Παρθένε καθικέτευε * τὸν Υἱὸν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον, * ὅπως ἐν μετανοίᾳ, * δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, * ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Οὐ φέρω Τέκνον βλέπειν σε, * τὸν τὴν ἐγρήγορσιν * πᾶσι διδοῦντα, * ξύλῳ ὑπνώσαντα, * ὅπως τοῖς πάλαι * ἐν παραβάσεως καρπῷ, * ὕπνῳ ὀλεθρίῳ ἀφυπνώσασι, * θείαν καὶ σωτήριον ἐγρήγορσιν * παράσχῃς· ἡ Παρθένος * ἔλεγε θρηνῳδοῦσα, * ἣν μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ., οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θεοδότους ὑμνῶμεν Ἀγγαίου λόγους.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος βαρύς. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Θεοειδέστατος Θεῷ * παρεστηκώς, ὡς Προφήτης ἀληθής, * τῶν ὑμνούντων τὴν σεπτὴν * μνήμην σου, μάκαρ μνημόνευέ σου.

Ἐπὶ κρηπῖδος ἀσφαλοῦς * τῶν ἀρετῶν, σεαυτὸν οἰκοδομῶν, * ἀνατέθεικας ναὸν * ἔμψυχον θεομακάριστε.

Ὁ καθαρώτατός σου νοῦς, * ἀεὶ Θεὸν καθορῶν ὡς ἐφικτόν, * τὰς ἐκεῖθεν τηλαυγῶς * χάριτας, μάκαρ ἀπέστιλβε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἀμήτορα τὸ πρίν, * Λόγου Θεοῦ ἡ Παρθένος, ἐν γαστρὶ * συλλαβοῦσα, σαρκικῶς * τέτοκεν Υἱὸν ἀπάτορα.

Ὠδὴ γʹ. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Δυνάμει θείᾳ, δαιμόνων * δεινῆς αἰχμαλωσίας * ἡμᾶς λυθέντας, * ναούς σου σεπτοὺς Σῶτερ δεικνύεις, * Ἅγιος εἶ κράζοντας, * ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, * καὶ πληρῶν οἰκουμένην, * ἁγιωσύνης, * Προφῆτα ναόν σε δεικνύει, * Ἅγιος εἶ κράζοντα, * ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Θεῖον Πνεῦμα, τὸ πᾶσι * τὴν χάριν διανέμον, * τὴν σὴν καρδίαν * οἰκῆσαν, βοᾶν σε ἐκδιδάσκει· * Ἅγιος εἶ Κύριε * ὁ σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ λόγῳ πᾶσαν τὴν κτίσιν, * σοφῶς δημιουργήσας, * δημιουργεῖται * ἐκ σοῦ καθ' ἡμᾶς, Θεομῆτορ, * ἄνθρωπος γενόμενος * δι' οἶκτον ὁ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη τῇ πίστει * Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία· * καὶ γὰρ ἀ-
» παύστως * ἐν ὕμνοις βοᾷ μελῳδοῦσα· * Ἅγιος εἶ Κύριε, * ὁ
» σώζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα, Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ πάντα ὡς Θεὸς * ἐφορῶν καὶ γινώσκων, * ψυχῆς τὸ καθαρὸν, * καταυγάσας σου ὄμμα, * Προφῆτα πανεύφημε, * ὁδηγὸν κόσμῳ ἔδειξεν· * ὅθεν μνήμην σου * τὴν ἱερὰν ἐκτελοῦντες,* πρέσβυν ἄριστον * καὶ πρὸς Θεόν σε μεσίτην, * Ἀγγαῖε προσάγομεν.

Δόξα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείῳ Πνεύματι * πεφωτισμένην * τὴν διάνοιαν * ἔχων, Προφῆτα, * τὰ τοῦ Θεοῦ προφητεύεις μυστήρια, * ἀνακαλύπτων μελλόντων τὴν δήλωσιν, * καὶ σαφηνίζων πραγμάτων τὴν ἔκβασιν,* Ἀγγαῖε πανόλβιε, * Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε,* δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Θεία γέγονας * σκηνὴ τοῦ Λόγου, * μόνη Πάναγνε * Θεοκυῆτορ, * τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπεράρασα· * τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, * ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν * ἀποκάθαρον, * πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, * παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἀμίαντος * Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, * ἡ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, * ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, * τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα,* μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· * Οἴμοι Τέκνον μου, * πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, * παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Ἀκήκοα, τὴν ἀκοήν.

Ὑπέδειξας, * τὸν ἐκ Παρθένου ἔμψυχον, * προσληφθέντα σοι ναὸν, * τῷ σῷ Προφήτῃ Χριστὲ, * μεθ' οὗ βοῶμεν· * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνήγαγε, * τοὺς ἀπωσμένους Κύριε, * τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ, * ἐλευθερώσας ἡμᾶς, * ὡς ὁ Προφήτης * λέγει ὁ θεόληπτος.

Ὑπέφηνας,* τὴν ἐσομένην ὕστερον * σωτηρίαν τῶν ἐθνῶν,* τῷ σῷ Προφήτῃ Χριστὲ,* τῷ σοὶ βοῶντι. * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μετήγαγες, * πρὸς εὐλογίαν Δέσποινα, * τὴν κατάραν τοῦ Ἀδὰμ, * ἡμῖν τεκοῦσα Χριστὸν, * πρὸς ὃν βοῶμεν· * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ έ. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ναοὺς γενέσθαι, * Θεοῦ τοῦ ζῶντος, * μάκαρ ἀξίωσον, * τοὺς τὴν φωτοφόρον * σοῦ τελοῦντας ἑορτὴν, * ἐπὶ πέτραν ἑδράσας * τῶν σῶν δογμάτων, * ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὡς εὐεργέτης, * τὴν σὴν εἰρήνην * δὸς ἡμῖν Κύριε, * τὴν εἰς περιποίησιν εἰρήνης τῆς ψυχῆς, * ἣν ὁ Θεῖος Ἀγγαῖος, * Πνεύματι Θείῳ * προηγόρευσε.

Μεγάλη ἔσται, * τῆς Ἐκκλησίας * ὄντως ἡ εὔκλεια, * ὑπὲρ τὴν προτέραν * Ἰσραὴλ συναγωγὴν, * σαρκωθέντος τοῦ Λόγου, * καὶ τοῖς ἀνθρώποις * ὁμιλήσαντος.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη, * δεδοξασμένη * Μῆτερ ἀπείρανδρε, * τὴν νενεκρωμένην * ἁμαρτίαις μου ψυχὴν, * καὶ παθῶν κεχωσμένην * ταῖς ἀκρασίαις, * ζωοποίησον.

Ὠδὴ ϛʹ. Ὁ Ἰωνᾶς ἐκ κοιλίας.

Νεανικῶς * τὴν εὐσέβειαν μάκαρ διδάσκων, * ἀνήγειρας * τῷ Δεσπότῃ τῶν ὅλων, * Ναὸν ἡγιασμένον, * ἀφθονίαν ἀγαθῶν * ὑπισχνούμενος.

Ἀνήγαγες * τῆς μακρᾶς, Σωτὴρ, αἰχμαλωσίας * τὸν ἄνθρωπον, * ἐκ βυθοῦ κατωτάτου, * καὶ πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν, * ἐπανήγαγες αὐτὸν * ὡς φιλάνθρωπος.

Γηθόμενος * τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ, Προφῆτα, * ἐθέσπισας * τῶν πρακτέων τοὺς λόγους, * καὶ τῆς εὐσεβείας * ἐξεπαίδευσας ἡμᾶς * δικαιώματα.

Θεοτοκίον.

Γνώμῃ πεσὼν * ἐξεβλήθη Ἀδὰμ τοῦ Παραδείσου, * ὁ Λόγος δὲ * σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, * τοῦτον ἀνακαλεῖται, * καὶ πρὸς τὴν ἄνω τρυφὴν * μετηγάγετο.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ Ἰωνᾶς * ἐκ κοιλίας ᾅδου ἐβόα· * Ἀνάγαγε, * ἐκ φθορᾶς
» τὴν ζωήν μου· * ἡμεῖς δέ σοι βοῶμεν· * Παντοδύναμε
» Σωτὴρ, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙϚʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου Ἀγγαίου.

Στίχοι.

Ἀγγαῖος, ἄγγος πλῆρες ὤφθη χαρίτων.
Ὡς ὑλικὸς δέ, τῷ χρόνῳ συνετρίβη.
Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ Ἀγγαῖον γαῖα συνέσχεν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζʹ. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἀνακαθάρας σου τὸν νοῦν, * ὑπεδέξω τὰς λαμπηδόνας * σαφῶς, Προφῆτα τοῦ Πνεύματος, * ἐμφανῶς προφητεύων * καὶ ἀνακράζων· * Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἱερωτάτην σε ζωήν, * μετιόντα τεθεαμένος, * Θεὸς Προφήτην προβάλλεται, * τῆς αὐτοῦ παρουσίας * ἀναβοῶντα· * Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, * τοὺς τρεῖς Παῖδας σώσας Παρθένε, * αὐτὸς σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου, * τοὺς αὐτῷ πεποιθότας, * σώζει βοῶντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, * ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ ηʹ. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Ὑμνολογοῦμέν σε * τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, * ὃν ὁ Προφήτης * ὁ θεόπτης Ἀγγαῖος, * ὑπέδειξε * προσκυνεῖν σε καὶ μέλπειν· * Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, * λαὸς ὑπερυψοῦτε, * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λόγον τὸν ἄναρχον, * ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, * ἐπιφανήσεσθαι * θεόπτα Προφῆτα * προήγγειλας, * ἐμφανῶς ἀνακράζων. * Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, * λαὸς ὑπερυψοῦτε, * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁ πρὶν ἀθέατος, * καὶ ἀχώρητος φύσει, * ἐν τῇ γαστρί σου * χωρηθεὶς ἐθεάθη, * Πανάχραντε, * ᾧ ἐν πίστει βοῶμεν. * Ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, * λαὸς ὑπερυψοῦτε, * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν μόνον ἄναρχον, * Βασιλέα τῆς δόξης, * ὃν εὐλογοῦσιν *
» οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, * καὶ φρίττουσι * τῶν Ἀγγέλων αἱ
» τάξεις, * ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, * λαὸς ὑπερυψοῦτε, * εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν.

Γευσάμενος * τῆς ὑπὲρ λόγον θεοπτείας, * ἀπεσείσω Προφῆτα, * φροντίδας ἐπιγείους, * καὶ δεδοξασμένῳ Θεῷ * παρέστης ἐπαξίως· * διὸ πάντες σε πιστοὶ * μακαρίζομεν.

Ὁ ἔνθεος * καὶ θαυμαστός σου μάκαρ βίος, * παραστάτην Θεοῦ σε * ἀνέδειξε θεόφρον· * καὶ σὺν Ἀσωμάτων χοροῖς, * εὐφραίνῃ δι' αἰῶνος· * διὸ πάντες σε πιστοὶ * μακαρίζομεν.

Ὑπῆρξέ σοι * ὡς εὐσεβείας διδασκάλῳ, * τῷ Θεῷ συγγενέσθαι, * καὶ τούτου συγκραθῆναι * τῷ ἀκραιφνεστάτῳ φωτί· * ὃν μάκαρ νῦν δυσώπει, * λυτρωθῆναι πειρασμῶν * τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺ γέγονας * ὑπερφυῶς Θεογεννῆτορ, * οἰκητήριον ὄντως * τοῦ πάντων Βασιλέως, * καὶ χρυσοειδὴς Κιβωτός, * τὸν νόμου Νομοθέτην * ἔχουσα Χριστὸν * σωματούμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Πανύμνητε * τῶν οὐρανῶν ὑψηλοτέρα, * ἡ τὸν ἄναρχον Λό-
» γον * ἀσπόρως συλλαβοῦσα, * καὶ σεσαρκωμένον Θεὸν *
» τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις, * διὸ πάντες σε πιστοὶ * μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῌ ΙΖ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, καὶ Μισαήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος δ'. **Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.**

Ὁ λαμπρότατος ἥλιος, * Προφητῶν ὁ περίδοξος, * εὐφημείσθω σήμερον, * θείοις ᾄσμασι, * τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος * θεῖον ἐνδιαίτημα, * ἡ ἀείρρυτος πηγή, * ἡ διόπτρα τοῦ Πνεύματος, * ὁ ὑπέρτιμος * καὶ πανάριστος στύλος * τῶν δογμάτων, * ἡ κρηπὶς τῆς οἰκουμένης, * τὸ ἀκατάσειστον ἔρεισμα.

Ὡς ἀστέρα φανότατον, * ἑωσφόρον ὡς μέγιστον, * ἐπιθυμιῶν τε ἄνδρα τιμῶμέν σε, * τῶν ἀρετῶν ταῖς λαμπρότησι, * φαιδρῶς ἀποστίλβοντα, * καὶ φωτίζοντα πιστῶν * τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, * καὶ βοῶμέν σοι· * Δανιὴλ ὑποφῆτα, * τὸν Σωτῆρα * ἐκδυσώπει τοῦ σωθῆναι, * τοὺς εὐσεβῶς ἀνυμνοῦντάς σε.

Σοῦ ἡ γλῶσσα ὡς κάλαμος * γραμματέως πολύσοφε, * ὀξυγράφου γέγονε * ῥητορεύουσα· * νόμος Θεοῦ γὰρ ἐγκάρδιος, * ἐν σοὶ πεπολίτευται, * καὶ τὸ στόμα σου λαλοῦν, * κρίσιν ἔνδικον δέδεικται· * ἐν οἷς ᾔσχυνας * παρανόμους πρεσβύτας, * καὶ Σωσάνναν * ἐκ θανάτου ἐλυτρώσω, * τῶν Προφητῶν τὸ ἀγλάϊσμα.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμων ἀντεχόμενοι * τῶν θεοσδότων, πανόλβιοι, * μιαραῖς οὐκ ἐχράνθητε * τροφαῖς, ἀλλ' ἀκήρατον * τῆς ψυχῆς τὸ κάλλος, * διασεσωκότες * διετηρήσατε σαφῶς, * ἀδιαλώβητον * καὶ ἀμάραντον, * τὸ ἄνθος τὸ θαυμάσιον, * καὶ τὴν τερπνὴν ὡραιότητα, * τοῦ Δεσπότου δοξάζοντος, * τοὺς αὐτὸν θεραπεύοντας.

Θείῳ πυρακτούμενοι, * οἱ Νεανίαι πυρσεύματι, * τοῦ πυρὸς κατεφρόνησαν· * ἐν ᾧ δροσιζόμενοι, * οἱ σεπτοί, χορείαν * ἐκλελαμπρυσμένην * διατυπώσαντες, * ᾠδὴν * τὴν πολυύμνητον * ᾖδον ψάλλοντες· * τὴν ὄντως ἀδιάδοχον, * καὶ ἀμετάπτωτον πάνσοφοι, * βασιλείαν ποθήσαντες, * τὴν οὐράνιον ἔνδοξοι.

Λόγον τῆς σοφίας σου * καταπλαγέντες οἱ τύραννοι, * Δανιὴλ ἀξιάγαστε, * καὶ Παίδων τὴν σύνεσιν, * τῆς Χαλδαίων χώρας * ἄρχειν καὶ δεσπόζειν * ὑμᾶς κατέστησαν σεπτοί· * τὴν ἀρετὴν γὰρ * οἶδε σαφέστατα, * θαυμάζειν καὶ πολέμιος, * καὶ πολιτείας λαμπρότητα· * τῶν παθῶν γὰρ κρατήσαντες, * ἡγεμόνες γεγόνατε.

Δόξα, Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Πνευματικῶς ἡμᾶς πιστοί, * συνήγαγε σήμερον, * ὁ Προφήτης Δανιήλ, * καὶ τράπεζαν προτίθησιν ἀρετῶν δαψιλῶν, * πλουσίοις καὶ πένησι, * καὶ ξένοις καὶ αὐτόχθοσι· * καὶ κρατῆρα νοητόν, * προχέοντα νάματα εὐσεβείας, καὶ εὐφραίνοντα καρδίας πιστῶν, * καὶ Πνεύματος Ἁγίου χάριν παρέχοντα. * Οὗτος γὰρ ὁ Προφήτης, * ὁ φανότατος λύχνος, * ὁ λάμψας ἐν τῷ κόσμῳ, * τὰ σεβάσματα πάντα * τῶν Ἀσσυρίων καθεῖλε, * καὶ θηρῶν ἀτιθάσσων * στόματα ἔφραξε. * Σὺν τούτῳ καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες εὐφημείσθωσαν, * οὐ χρυσοῖ τῇ φύσει ὄντες, * καὶ χρυσίου δοκιμώτεροι δεικνύμενοι· * οὐ γὰρ ἐχώνευσεν αὐτοὺς * τὸ πῦρ τῆς καμίνου, * ἀλλ' ἐφύλαξεν ἀκεραίους· * οὓς νάφθα καὶ πίσσα * καὶ κληματίδες ἔστεψαν. * Ὁ δὲ ἀγαγὼν ἡμᾶς, * εἰς τὴν περίοδον τοῦ χρόνου Κύριος, * ἀξιῶσαι ἡμᾶς φθάσαι, * καὶ ἐπὶ τὴν κυρίαν * καὶ σεβασμίαν ἡμέραν * τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ, * τοῦ παρέχοντος ἡμῖν * ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, * ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες * Χριστοῦ τὰ Γενέθλια, * πιστῶς προεορτάσωμεν, * καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον, * ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι, * μαγικὰς δοξολογίας * μετὰ ποιμένων βοήσωμεν· * Ἦλθεν ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν, * ἐκ Παρθενικῆς νηδύος, * βροτοὺς ἀνακαλέσασθαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια γ'.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Δανιὴλ ὁ θαυμάσιος, * τὴν καρδίαν κτησάμενος * καθαρὸν τοῦ Πνεύματος * καταγώγιον, * καὶ παρ' αὐτοῦ φωτιζόμενος, * μελλόντων τὴν δήλωσιν, * προθεσπίζει προφανῶς, * προφητείας λαμπρότητι * καλλυνόμενος, * καὶ τρανῶς σαφηνίζων, * τῶν κρατούντων * παρανόμων Βασιλέων, * τὰ κεκρυμμένα ἐνύπνια.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Προστομώσας τὸ σῶμά σου * τῇ νηστείᾳ, ἀδάμαστον * τῶν λεόντων στόμασιν * ἀπετέλεσας· * μέσον γὰρ τούτων ἱστάμενος,* Προφῆτα θεσπέσιε, * καὶ Θεῷ τῷ ἀγαθῷ * ἀτενίζων διέμεινας,* ἀπαράτρωτος, * ἀποῤῥήτῳ δυνάμει * τοῦ τὰ πάντα * ἐνεργοῦντος παραδόξως, * τοῦ Λυτρωτοῦ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἐπὶ θρόνου καθήμενον, * καὶ Ἀγγέλοις κυκλούμενον, * τὸν ὑπὲρ κατάληψιν * ἐθεώρησας, * Κριτὴν ὑπάρχοντα δίκαιον, * Προφῆτα θαυμάσιε· * ἐκπλαγεὶς δὲ τὸ φρικτὸν, * τῆς ἐμφόβου ὁράσεως, * διεσήμανας * τοῖς μετέπειτα πᾶσιν, * ὑπογράψας * τὴν δευτέραν παρουσίαν, * τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, τῶν Ἁγίων Παίδων, Ἦχος πλ. β'.

Ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, * καὶ πνεύματι ταπεινώσεως, * ἐν μέσῳ τῆς καμίνου τοῦ πυρὸς, * τὸν παγκόσμιον ὕμνον ἐμελῳδήσατε, * Παῖδες τρισόλβιοι· * καὶ τῆς φωνῆς ὑμῶν εἰσήκουσεν, * ὁ ὢν ἐγγὺς Κύριος, * τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, * καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώζων· * καὶ διατηρήσας ἀσινεῖς,* προσεδέξατο ὑμᾶς * ὡς θυσίαν καθαράν. * Διὸ ἀπόγονοι Ἀβραὰμ τυγχάνοντες, * παῖδες Θεοῦ γενέσθαι ἠξιώθητε. * Παῤῥησίαν οὖν ἔχοντες πρὸς αὐτὸν, * ἐκτενῶς πρεσβεύσατε, * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τοῦ Προφήτου, ὁ αὐτός.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, * λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, * θεωρήσας σε Κύριε, * βρέφος ἄνευ σπορᾶς, * τεχθέντα προηγόρευσε,* σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, * τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν * καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα· * ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, * ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, * οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· * καὶ ὁ Προφήτης Δανιὴλ, * λεόντων ποιμὴν, * ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. * Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, εἷς· καὶ τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, καὶ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου Δανιὴλ, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· **Σοφὸν Δανιὴλ ᾄσμασιν περιστέφω.**

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. **Ἄσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.**

Σῶτερ εὐεργέτα τοῦ παντός, * τῶν ἀγαθῶν ὁ αἴτιος, * τῇ φωτοφόρῳ σου * τὴν ἔννοιάν μου αἴγλῃ * φωτίζοις φιλάνθρωπε, * ὅπως τοῦ σοῦ Προφήτου, * εὐφημήσω τὴν ἔνδοξον μνήμην.

Ὄρθρος ὡς ἀνέτειλας σοφὲ, * τῆς σωφροσύνης σώφρονα, * προκινδυνεύουσαν * διέσωσας Σωσάνναν· * Θεὸς γάρ σε ἤγειρε, * γνώστης ὁ τῶν κρυφίων, * πρεσβυτέρους δεινοὺς κατακρῖναι.

Φόβῳ στοιχειούμενοι Θεοῦ, * οἱ Ἀβραὰμ ἀπόγονοι, * τροφὴν παράνομον * ἀπώσαντο γενναίως, * καὶ θείῳ τρεφόμενοι * πόθῳ τῆς εὐσεβείας, * πρὸς μεγίστην ἐπήρθησαν δόξαν.

Θεοτοκίον.

Ὄρος ἐθεώρεις νοητόν, * Δανιὴλ ἱερώτατε, * τὴν μόνην ἄχραντον * ἀειπάρθενον Κόρην· * ἐξ ἧσπερ ἐκτέτμηται * λίθος ὁ γωνιαῖος, * καὶ τὴν πλάνην συνέτριψε πᾶσαν.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· **Τρεῖς Παῖδας ὑμνῶ, Δανιήλ τε τὸν μέγαν.**

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος ὁ αὐτός. **Ὑγρὰν διοδεύσας.**

Τὸν ἄναρχον Λόγον τὸν ἐκ Πατρός, * πρὸ πάντων αἰώνων * γεννηθέντα θεοπρεπῶς, * τὸν ἐν τῇ καμίνῳ Νεανίαις * συμβολικῶς * ὁραθέντα δοξάσωμεν.

Ῥημάτων τυράννου τοῦ δυσσεβοῦς, * οἱ εὐγενεῖς Παῖδες * καταπτύσαντες καρτερῶς, * τροφαῖς παρανόμων μὴ χρανθῆναι, * χαλδαϊκῶς * οὐδαμῶς κατηξίωσαν.

Ἐτρέφεσθε λόγῳ μὲν ψυχικῶς, * τροφαῖς αὐτομάτοις, * κεχρημένοι δὲ σαρκικῶς, * τῶν ἁβροδιαίτων τὰς ἰδέας, * τῷ Βασιλεῖ * ὡραιότεροι δείκνυσθε.

Θεοτοκίον.

Ἰὸν τὸν τοῦ ὄφεως, ἀκοαῖς * πικρῶς ἐμπαρέντα * ταῖς τῆς Εὔας, ἡ ἐκ Δαυῒδ * βλαστήσασα Κόρη θεραπεύει, * τὸν Λυτρωτὴν * κυοφορήσασα.

Ὠδὴ γ΄. **Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.**

Νόησιν καὶ σύνεσιν * παρὰ Θεοῦ λαβὼν, ἔλυσας * φωτοφανῶς * τὰ ἐσκιασμένα, * τῶν κρατούντων ἐνύπνια.

Δράκοντα ἐνέκρωσας, * διὰ τροφῆς βαλὼν ἔνδοξε, * τὸν αἰσθητόν· * τοὺς πρὶν ἀοράτους * ἐτροπώσω γὰρ δαίμονας.

Αἴγλῃ φωτιζόμενος, * τὸ ἐμφανὲς ὁρᾷς ἔνδοξε, * Ὄρος Θεοῦ,* τὴν Εὐλογημένην, * τὸ βροτῶν ἐγκαλλώπισμα.

Ἄλλος ὁ αὐτός.

Σύνεσιν κτησάμενοι * τὴν θεοδίδακτον, Δέσποτα, * Παῖδες Δαυΐδ, * Νόμους τοὺς πατρῴους * θεοφρόνως ἐτήρησαν.

Πῦρ οὐ κατεφλόγισε, * τὰ καθαρώτατα σώματα * τῶν εὐσεβῶν· * διὰ γὰρ νηστείας * ψυχοτρόφου ἠρδεύοντο.

Αἶνον τὸν παγκόσμιον * καὶ πολυΰμνητον, ᾄδουσι * Παῖδες οἱ τρεῖς, * μέσον τῆς καμίνου, * θαυμαστῶς δροσιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τόκον Δέσποτα, * ἐκ παρθενεύοντος σώματος * δείξῃς ἡμῖν, * σῴζεις ἐν καμίνῳ, * παρθενεύοντα σώματα.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα * τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· * σὺ εἶ τὸ
» φῶς * τῶν ἐσκοτισμένων· * καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κοντάκιον τοῦ Προφήτου. Ἰωσήφ.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Καθαρθεῖσα Πνεύματι, * ἡ καθαρά σου καρδία, * προφητείας γέγονε, * φαεινοτάτης δοχεῖον· * βλέπεις γὰρ * ὡς ἐνεστῶτα τὰ μακρὰν ὄντα, * λέοντας * ἀποριμοῖς δὲ * βληθεὶς ἐν λάκκῳ· * διὰ τοῦτό σε τιμῶμεν, * Προφῆτα μάκαρ * Δανιὴλ ἔνδοξε.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Προφητείας τὴν χάριν * πεπλουτηκώς, * τῆς Παρθένου τὸν Τόκον * σκιαγραφεῖς, * καὶ λύεις ὀνείρατα * τῶν κρατούντων σαφέστατα· * ἐμβληθεὶς δὲ λάκκῳ, * ὡς Μάρτυς, ἐδίδαξας * παραδόξως μάκαρ, * νηστεύειν τοὺς λέοντας· * ὅθεν καταστρέψας * τῶν ἀθέων τὸ σέβας, * τὸν δράκοντα ἔκτεινας, * ἀριστεύσας λαμπρότατα, * Δανιὴλ ἀξιάγαστε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τῶν τριῶν Παίδων, ὅμοιον.

Τῆς Τριάδος εἰκόνα * προφητικῶς, * ἐξ αὔλων χρωμάτων * ἐν τῇ φλογί, * οἱ Παῖδες διέγραψαν, * τῷ καλάμῳ τῆς πίστεως· * καὶ τὴν τοῦ Λόγου ἄκραν * εἰς γῆν συγκατάβασιν, * μυστικῶς κατεῖδον, * καὶ πᾶσιν ἐκήρυξαν· * ὅθεν καὶ τὴν δρόσον,* οὐρανόθεν λαβόντες * τοῦ Πνεύματος, βρύουσι * τοῖς πιστοῖς τὰ χαρίσματα· * διὰ τοῦτο βοήσωμεν· * Δώρησαι Χριστὲ ὁ Θεός, *

τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ,* τὴν ἁγίαν μνήμην αὐτῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε * τοῦ Θεοῦ· * Χαῖρε Κόρη Καθέδρα * βασιλική, * Κλίνη πορφυρόστρωτε, *χρυσοπόρφυρε Θάλαμε, * Χλαμὺς ἁλουργόχροε, * τιμαλφέστατον Τέμενος, * ἀστραπηφόρον Ἅρμα, * Λυχνία πολύφωτε. * Χαῖρε Θεοτόκε, * δωδεκάτειχε Πόλις, * καὶ Πύλη χρυσήλατε, * καὶ Παστὰς ἀγλαόμορφε, * ἀγλαόχρυσε Τράπεζα, * θεοκόσμητον Σκήνωμα· * Χαῖρε ἔνδοξε * Νύμφη ἡλιοστάλακτε. * Χαῖρε μόνη ψυχῆς μου εὐπρέπεια.

Ὠδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Νόμον εὐσεβῶς * φυλάξας ὦ Προφῆτα, * ὄντως τῆς σοφίας * ἔγνως τὸν δοτῆρα, * τὰ μυστικά σε διδάσκοντα καὶ βαθέα,* καὶ τὰ ἐν σκότει σε φωτίζοντα.

Ἱερὰν ζωὴν * βιώσας θεοφάντορ, * ἐπιθυμιῶν * ἀνὴρ προσηγορεύθης· * ἀῤῥενωπῶς γὰρ τὰ πάθη καταπατήσας, * πρὸς τὴν ἀγήρω μετετέθης ζωήν.

Ἡ οἰκοῦσα ἐν σοὶ * τοῦ Παρακλήτου χάρις,* Δανιὴλ, δεικνύει * ὅλον φωτοφόρον, * καὶ νικητὴν τῶν τυράννων καὶ βασιλέων, * καὶ τῆς σοφίας καταγώγιον.

Θεοτοκίον.

Λίθος σε χειρὸς, * τμηθέντα ἄνευ Λόγε, * Ὄρους προορᾷ * Παρθένου Θεοτόκου, * Δανιὴλ ὁ Προφήτης ἀνακραυγάζων, * καὶ ἀνυμνῶν σου τὴν Θεότητα.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Δανιὴλ ὁ σοφώτατος,* ἐνθεαστικῶς τὸν νοῦν φωτιζόμενος, * τὰ ἐνύπνια διέλυσε, * τῶν αὐτοκρατόρων, * θείᾳ χάριτι.

Ἀπαστράπτει τοῖς θαύμασιν, * ἡ ἐν τῇ καμίνῳ τῶν Παίδων ἄθλησις· * τὸν γὰρ τύραννον ἐζώγρησαν, * πρὸς ἐπίγνωσίν σου * Παντοδύναμε.

Συμφωνίας τὰ ὄργανα, * καὶ τῆς μουσικῆς μέλη παναρμόνια, * τοὺς γενναίους οὐ κατέθελξαν, * καὶ χρυσῇ εἰκόνι * οὐχ ὑπέκυψαν.

Θεοτοκίον.

Ὑμνῳδίαις Πανύμνητε, * οἱ ἐν Βαβυλῶνι Παῖδες γεραίρουσι,* τὸν Υἱόν σου τὸν ὑπέρθεον, * ὃν ἐν τῇ καμίνῳ * ἐπεγίνωσκον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ἀθλητικοὺς ἀγῶνας * τῆς προφητείας, φαιδρύνας κηρύγματι,* λάμπεις δι' ἀμφοτέρων, * θείας ἐπιπνοίας ἀνάπλεως.

Σοφὸς ἐδείχθης μάκαρ, * ταῖς ὑπὲρ νοῦν τῆς σοφίας ἐλλάμψεσι, * μέγιστε θεοῤῥῆμον * Δανιὴλ, καὶ πάντας ἐφώτισας.

Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖ τοὺς τύπους * τῆς ἀποῤῥήτου σαρκώσεως, Ἄχραντε, * τῆς ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου, * Δανιὴλ ὁ Προφήτης ὁ ἔνδοξος.

Ἄλλος. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Μυηθέντες τὸν Νόμον, * Σῶτερ, οὐκ ἠρνήσαντο * οἱ σοὶ θεράποντες, * Δανιὴλ ὁ μέγας, * σὺν τρισὶ Νεανίαις θεόφροσιν· * ἀλλ᾽ ἰσχὺν λαβόντες, * τὴν παρὰ σοῦ τοῦ εὐεργέτου, * τοὺς τυράννους ἀνδρείως ἐτρέψαντο.

Νοερῶς ἐμυεῖτο * Δανιὴλ φιλάνθρωπε, * τὰ σὰ μυστήρια· * ἐπὶ γὰρ νεφέλης, * ὡς Υἱόν σε ἀνθρώπου ἐρχόμενον, * τῶν ἐθνῶν ἁπάντων * οἷα Κριτὴν καὶ Βασιλέα, * ἐθεώρει νοὸς καθαρότητι.

Ὡραιώθητε Παῖδες * ὑπὲρ λίθον σάπφειρον, * ὑμῶν τὰ σώματα, * ὡς αὐγὴ χρυσίου, * εὐσεβείας τῷ ζήλῳ πυρσεύετε, * ἐμπεριπατοῦντες * χαρμονικῶς ἐν τῇ καμίνῳ, * καὶ κροτοῦντες χορείαν τρισάριθμον.

Θεοτοκίον.

Δανιὴλ σε Παρθένε, * Ὄρος προδιέγραφε * σαφῶς ὁ ἔνθεος· * οἱ τριττοὶ δὲ Παῖδες * καθορῶντες τὴν φλόγα δροσίζουσαν, * τὸν σὸν θεῖον τόκον * μελῳδικῶς ἀνευφημοῦσιν, ὡς Σωτῆρα καὶ Κτίστην καὶ Κύριον.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὡς τὸν Προφήτην ἐῤῥύσω.

Ἀγγελικὰς σὺ χορείας, * ἐν φωτὶ λαμπροτάτῳ * θεώμενος, * μιμητὴς πανάριστος, * τούτων ἐχρημάτισας * τοῦ Παντάνακτος, * ἐντρυφῶν ἐλλάμψεσι.

Σωτηριώδη τοῦ Λόγου * παρουσίαν, μηνύων * προήγγειλας, * καὶ Ναοῦ καθαίρεσιν, * Νόμου τε τὴν πλήρωσιν, * καὶ τῆς χάριτος * ὑπὲρ νοῦν δωρήματα.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ Παρθένος ἐν μήτρᾳ, * ἐμφανῶς συλλαμβάνει * Χριστὸν τὸν Θεόν· * ἥσπερ τὴν προτύπωσιν, * ἐλλαμφθεὶς τῷ Πνεύματι, * προεώρακε * Δανιὴλ ὁ ἔνδοξος.

Ἄλλος. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἄρξαντες τῶν ψυχικῶν * παθημάτων, τῇ δυνάμει τοῦ λόγου, * χώρας ἐθνῶν Χαλδαίων * ἡγεμόνες γεγόνατε· * οἶδε γὰρ ἡ ἀρετὴ * γέρα χαρίζεσθαι * κεκτημένοις, * ὦ τοῦ Δαυῒδ σοφοὶ ἀπόγονοι.

Νέκρωσιν ὁ Δανιήλ, * ζωηφόρον ἐνδυσάμενος πάλαι, * τὸν ὡς θεὸν Χαλδαίοις * δυσσεβῶς νομιζόμενον, * ἀναιρεῖ διὰ τροφῆς, * δράκοντα κάκιστον, * ἱερεῖς τε * τοὺς δυσμενεῖς σαφῶς ἀπέκτεινε.

Θεοτοκίον.

Ἵλεών μοι τὸν Κριτὴν, * ὡς Υἱόν σου Θεοτόκε Παρθένε, * ταῖς σαῖς λιταῖς γενέσθαι, * ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, * λυτρωτήν τε τῶν δεινῶν, * Μῆτερ δυσώπησον· * σοὶ γὰρ μόνῃ, * τὰ τῆς ἐλπίδος ἀνατίθημι.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, * καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράτ-
» τει, * καὶ πρὸς βυθὸν βιοτικῆς, * συνωθεῖ ἀπογνώσεως· * ἀλλὰ
» σὺ τὴν κραταιὰν * χεῖρά μοι ἔκτεινον, * ὡς τῷ Πέτρῳ, * ὦ
» κυβερνῆτα καὶ διάσωσον.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β΄. Αὐτόμελον.
Τοῦ ταπεινοῦ Ῥωμανοῦ ὁ ψαλμὸς οὗτος.

Χειρόγραφον εἰκόνα * μὴ σεβασθέντες, * ἀλλ᾽ ἀγράφῳ οὐσίᾳ * θωρακισθέντες, * τρισμακάριοι, * ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς * ἐδοξάσθητε· * ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς * ἀνυποστάτου ἱστάμενοι, * Θεὸν ἐπεκαλεῖσθε· * Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, * καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, * ἧς πάλαι ἔλαβον πεῖραν, * Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, * καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· * μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, * καὶ καταπίῃ ἡμᾶς, * θάνατος ὁ διψῶν ἡμᾶς, * καὶ Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· * ἀλλ᾽ ἔγγισον ἡμῖν, * καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, * τῶν ἐν Βαβυλῶνι * ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, * καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, * καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· * Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, * καὶ σπεῦσον ὁ ἐλεήμων, * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων, καὶ Δανιὴλ τοῦ Προφήτου.

Στίχοι.

Ὕπαρ, Θεὲ, βλέπει σε νῦν ἐπὶ θρόνου,
Τμηθεὶς Δανιὴλ, οὐχ ὄναρ, καθὼς πάλαι.

Εἰ μὴ θανεῖν τρεῖς Παῖδες ἦρων ἐκτόπως,
Ὡς τοῦ πυρὸς πρὶν, ἦρχον ἂν καὶ τοῦ ξίφους.

Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ Δανιὴλ τάμον, ὃς βλέπει μέλλον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Νόμου Προφῆτα πεφραγμένος, * οὐκ ἠνέσχου * τοῦ χρανθῆναι παρανόμως· * ἀλλ' ἐνθέως τὸν νοῦν * λαμπόμενος ἐβόας· * Εὐλογητος εἶ Κύριε * ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πάντας ἐκπλήττει σου τὸ θαῦμα· * ὡς Προφήτῃ * γὰρ Προφήτης σοι παρέστη, * μεταρσίως τροφὴν * κομίζων σοι καὶ μέλπων· * Εὐλογητὸς εἶ Κύριε * ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔνδον τοῦ λάκκου καθειργμένος, * καὶ τοῖς λέουσι * πρὸς βρῶσιν τεθειμένος, * διεσώθης Θεοῦ * σκεπάσαντός σε μάκαρ, * Εὐλογητὸς εἶ μέλποντα, * ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρα ἀφθόνως ἀναβλύζεις, * ἰαμάτων * ὦ Παρθένε Θεοτόκε· * Δανιὴλ γὰρ τρανῶς, * ἑώρακέ σε Ὄρος, * ἐξ οὗ Σωτὴρ ἀνέτειλεν, * ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδες θεοσεβεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Ἦχος θεοφιλὴς ἐμελῳδεῖτο, * ἐκ μέσου πυρὸς * τῷ Παντοκράτορι· * Ἀζαρίας γὰρ θεῖον * χορὸν συστησάμενος, * τὴν ᾠδὴν * σὺν τούτοις ἀνέμελπεν· * Εὐλογητὸς ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λύρα Νεανιῶν ἐθεολόγει, * τὸν πάντων Θεὸν * καὶ παντοκράτορα, * τὸν αὐτοῖς ἐν καμίνῳ, * τρανῶς ὀπτανόμενον, * καὶ ᾠδὴν * ἀνέμελπον λέγοντες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τρεῖς τοὺς ἐν τῇ καμίνῳ βεβλημένους, * εἰδὼς ὁ κρατῶν * ὡς ἐθεάσατο, * τοῦ τετάρτου τὴν θέαν, * Υἱὸν προηγόρευσε * τοῦ Θεοῦ, * καὶ πᾶσιν ἐτράνωσεν, * Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἔχων λελαμπρυσμένον, θείᾳ αἴγλῃ, * τὸν νοῦν Δανιὴλ * θεομακάριστε, * τῆς Παρθένου τὸν τόκον, * σαφῶς προτεθέασαι, * μυστικαῖς * εἰκόσι μορφούμενον, * Εὐλογητὸς ἐκβοῶν, * ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Ὠδὴ η΄. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἱεροφάντωρ ἐδείχθης * ὦ Προφῆτα, * καὶ πρακτικῇ θεωρίᾳ, * τοῖς Ἀσωμάτοις συνέψαλλες· * Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον·

Σὲ παμμακάριστε πάντες * εὐφημοῦμεν, * καὶ τῇ σεπτῇ πανηγύρει, * σοῦ γεγηθότες κραυγάζομεν· * Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ὑπερθαύμαστον Κόρην * Θεηγόρε, * σὺ τυπικοῖς ἐν συμβόλοις, * κατανοήσας ἐκραύγαζες· * Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Τὴν Ἀβραὰμ εὐγένειαν * διασώζειν σπουδάζοντες, * τὴν οἰκειοτάτην * πρὸς αὐτὸν ἐκτήσασθε, * κρηπῖδα τῆς πίστεως * καὶ τῆς ἐλπίδος ὅσιοι, * καὶ ὑπομονήν, * καὶ πειρασμῶν καρτερίαν, * βοῶντες ἀνενδότως· * Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οἱ ὡς φωστῆρες λάμποντες, * καὶ τὴν γῆν οὐρανώσαντες, * καὶ τῆς εὐσεβείας * φωτισμῷ πυρσεύοντες, * παγκόσμιον στήσαντες * χοροστασίαν ᾄδουσι, * σοὶ τῷ Εὐεργέτῃ * καὶ Δεσπότῃ τῶν ὅλων· * ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, * Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεανικῶς οἱ σβέσαντες, * ἐπηρμένην τὴν κάμινον, * καὶ τὰς τῶν λεόντων * ἀκωκὰς πεδήσαντες, * Δαυῒδ οἱ ἀπόγονοι, * νῦν γεγηθότες ψάλλουσι· * Τὸν ἐκ πειρασμῶν * σεσωκότα Δεσπότην, * οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μυσταγωγεῖται Πάναγνε, * Δανιὴλ ὁ σοφώτατος, * καὶ προζωγραφοῦσι * Παῖδες τρεῖς, τὴν γέννησιν * τὴν σὴν οἱ θεόφρονες, * διὰ συμβόλων βλέποντες, * τὸν ἐκ τῆς γαστρός σου * προελθόντα ἀφράστως· * ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, * Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, * λαοὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, * τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, * τοῖς
» θεοσεβέσιν * ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· * δυνάμει δὲ κρείττονι, *
» περισωθέντας τούτους ἰδών, * Τὸν Δημιουργὸν * καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, * οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαὸς ὑπερ-
» υψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ. Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἐδρέψω σου τῶν πόνων * τὰς ἐπικαρπίας, * ἐν οὐρανοῖς σὺν Προφήταις * χορεύων ἀεί, * περὶ τὸν ὕψιστον θρόνον * τοῦ Παντοκράτορος.

Φωτὶ τῷ τρισηλίῳ, * νῦν στεφανηφόρος, * τῶν ἐφετῶν ἀκροτάτῳ παρίστασαι, * ταῖς Ἀσωμάτων χορείαις * συναγαλλόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖόν σου τὸ κάλλος * οὗ νῦν ἀπολαύεις· * τὴν γὰρ πανύμνητον Κόρην, * Προφῆτα σοφέ, * διὰ συμβόλων μηνύειν * πᾶσιν ἠξίωσαι.

Ἄλλος. Ὁ αὐτός.

Ἐφθάσατε τὸ τέλος * τὸ πεποθημένον, * καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ * παρέστητε, * ἐν οὐρανίοις θαλάμοις, * Παῖδες πανόλβιοι.

Γηθόμενοι τὸ δράγμα, * τῆς μετὰ δακρύων * καλῆς ὑμῶν γεωργίας, * κομίζεσθε, * τῆς ἀφθαρσίας τὸν στάχυν * καρποφορήσαντες.

Ἀνέτειλε λαμπρότης * νῦν ὑμῖν ἀξίως, * καὶ εὐφροσύνη καρδίας * ἐξήνθησεν· * ἔνθεν ἀπέδρα γὰρ λύπη * κατεσκηνώσατε.

Θεοτοκίον.

Νομὴν τὴν τοῦ θανάτου, * ἔστησας Παρθένε, * τὸν ζωοδότην τεκοῦσα * καὶ Κύριον, * ζωοποιοῦντα τοὺς πίστει * σὲ μεγαλύνοντας.

Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον * σὲ ὁμολογοῦμεν, * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι *
» Παρθένε ἁγνή, * σὺν Ἀσωμάτων χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὁ ἐν Προφήταις μέγιστος * Δανιὴλ νῦν τιμάσθω· * Χριστὸν γὰρ τὸν Θεὸν ἡμῶν, * εἶδε λίθον τμηθέντα, * ἄνευ χειρῶν, ἀπὸ ὄρους * τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου. * Σὺν τούτῳ εὐφημείσθωσαν * καὶ οἱ τρεῖς Παῖδες, οὕσπερ * σώζει πυρὸς * ἀβλαβεῖς, καμίνου τύπος Παρθένου, * ὁ θεῖος καὶ ἀπόῤῥητος, * δι' οὗ σέσωσται κόσμος.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μυσταγωγεῖται Πάναγνε, * διὰ Πνεύματος Θείου, * Δανιὴλ ὁ σοφώτατος· * καὶ προγράφουσι πίστει, * Ἀβραμιαῖοι τρεῖς Παῖδες * σοῦ τὸν ἄσπορον τόκον· * ὁ ὢν γὰρ τῇ Θεότητι * ἀπερίγραπτος Λόγος, * ἐκ σοῦ σαρκὶ * θέλων περιγράφεται Θεοτόκε, * ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος, * εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δεῦτε τὸν Δανιὴλ, * τριῶν τε Παίδων μνήμην, * τελέσωμεν ὑμνοῦντες, * τὴν τούτων πολιτείαν, * δι' ἧς ἐμεγαλύνθησαν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Λάκκῳ κατακλεισθεὶς, * θηρσὶ συνῳκισμένος, * Δανιὴλ ὁ Προφήτης, * ἀμέτοχος τῆς τούτων * ἐδείκνυτο κακώσεως.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Ἔσβεσαν τοῦ πυρὸς * τὴν δύναμιν οἱ Παῖδες, * χορεύοντες ἐν μέσῳ * καμίνου, καὶ ὑμνοῦντες * Θεὸν τὸν παντοδύναμον.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πνευματικῶς ἡμᾶς πιστοὶ (ὅρα εἰς τὸν Ἑσπερινόν).

Καὶ νῦν, Προεόρτιον (ὅρα ἐκεῖ). Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Κατὰ τὴν δεκάτην ὀγδόην τοῦ παρόντος μηνός, ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐρχομένῃ, ἥτις καὶ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως λέγεται, μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων Πατέρων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

Χρὴ εἰδέναι ὅτι, ἐὰν ἡ Κυριακὴ αὕτη τύχῃ πρὸ τῆς κ΄. τοῦ Μηνός, Προεόρτια οὐ ψάλλεται, ἀλλὰ μόνον τῶν Ἁγ. Πατέρων μετὰ τῆς συνήθους Ἀναστασίμου Ἀκολουθίας, ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα ϛ΄ καὶ τῶν Πατέρων δ΄, δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα, Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν. Καὶ νῦν, τὸ α΄. τοῦ Ἤχου. Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, Χαίρετε Προφῆται. Καὶ νῦν, Ἰδοὺ καιρός. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως. Καὶ νῦν, Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος, τὰ λοιπὰ ὡς ἐν ταῖς Κυριακαῖς. Κανὼν ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Πατέρων. Ἀπὸ γ΄. Ὠδῆς ἡ Ὑπακοὴ μόνον. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων. Ἐξαποστειλάριον, Ἀναστάσ. τῶν Πατέρων καὶ Θεοτοκ. τῆς Ὀκτωήχου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσ. δ΄. καὶ τῶν Πατέρων δ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Ἐὰν δὲ τύχῃ τῇ κ΄. ἢ μετὰ τὴν κ΄. τοῦ Μηνός. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ΄. Προεόρτια γ΄. καὶ τῶν Πατέρων γ΄. Δόξα, Δανιὴλ ἀνήρ. Καὶ νῦν, Σπήλαιον εὐτρεπίζου. τὰ λοιπὰ ὡς ἄνω. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως. Καὶ νῦν, Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος, τὰ λοιπὰ ὡς ἐν ταῖς Κυριακαῖς. Κανόνα μόνον τῶν Πατέρων και ὁ Προεόρτιος. Ἀπὸ γ΄. ἡ Ὑπακοή. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος Προεόρτια. Ἐξαποστειλάρια τὸ Ἀναστάσ. τῶν Πατέρων καὶ τὸ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσ. δ΄. καὶ τῶν Πατέρων δ΄ δευτερ. τὸ ά. Δόξα τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη κτλ.

ΣΑΒΒΑΤΩ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν Στιχολογίαν τοῦ, **Μακάριος ἀνὴρ**, ἱστῶμεν Στίχους ί, καὶ ψάλλομεν τὰ διατεταγμένα Ἀναστάσιμα· εἶτα τὰ Προεόρτια, καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια,

Ἦχος ά. **Πανεύφημοι Μάρτυρες * ὑμᾶς.**

Παρθένε πανάμωμε, * Θεοῦ * ἔμψυχον Παλάτιον, * τὸν οὐρανοῖς μὴ χωρούμενον, * ἐν σοὶ ἐχώρησας· * ὃν ἐν τῷ σπηλαίῳ * τέξῃ ὑπὲρ ἔννοιαν, * πτωχεύσαντα καὶ σάρκα γενόμενον, * ἵνα θεώσῃ με, * καὶ πλουτίσῃ τὸν πτωχεύσαντα, * ἀκρασίᾳ * πικροτάτης βρώσεως.

Ἐναπογραφόμενος * Χριστὲ, * δούλοις τῷ τοῦ Καίσαρος, * δι' εὐσπλαγχνίαν, προστάγματι * ἔρχῃ χαρίσασθαι * τὴν ἐλευθερίαν, * τὴν ζωὴν καὶ λύτρωσιν, * ἀγνώμοσιν οἰκέταις μακρόθυμε, * τοῖς προσκυνοῦσί σου * τὰ σωτήρια Γενέθλια, * τοῦ ἐλθόντος * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τόκον ἀκατάληπτον, * θεσμοὺς * φύσεως καινίσαντα, * ἡ Παναγία καὶ ἄμωμος * κατανοήσασα, * τῷ Υἱῷ ἐβόα· * Τέκνον ποθεινότατον, * ἐκπλήττομαι τὸ μέγα μυστήριον· * πῶς καὶ γεννήσασα, * παρθενεύω τῇ δυνάμει σου, * τοῦ τὰ πάντα * ποιοῦντος βουλήματι;

Καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Ὁ ἐν Ἐδὲμ Παράδεισος.

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοὶ, * τελοῦντες μνημόσυνα, * ἀνυμνήσωμεν Χριστὸν τὸν Λυτρωτήν· * τὸν μεγαλύναντα αὐτοὺς * ἐν πᾶσι τοῖς Ἔθνεσι, * καὶ θαυμάτων τὰ παράδοξα πιστῶς, * ἐπιτελέσαντα Κύριον, * ὡς κραταιὸν καὶ δυνατόν· * καὶ ἐξ αὐτῶν ἀναδείξαντα, * ῥάβδον δυνάμεως ἡμῖν, * τὴν μόνην ἀπείρανδρον * καὶ Θεόπαιδα Μαρίαν τὴν ἁγνήν· * ἐξ ἧς τὸ ἄνθος προῆλθε, * Χριστὸς, βλαστήσας πᾶσι τὴν ζωὴν, * καὶ ἀδάπανον τρυφὴν, * καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογὸς, * τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, * ἀγαλλόμενοι οἱ Παῖδες τοῦ Θεοῦ, * περιεπάτουν μυστικῶς, * ἐν αὐτῇ προτυπώσαντες * τὴν Τριάδα, καὶ τὴν σάρκωσιν Χριστοῦ· * καὶ ὡς σοφοὶ διὰ πίστεως, * ἔσβεσαν δύναμιν πυρός· * καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, * λεόντων ὤφθη φιμωτής· * ὧν ταῖς δεήσεσι * δυ-

σωπούμενος, φιλάνθρωπε Σωτὴρ, * καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀσβέστου * καὶ αἰωνίου λύτρωσαι πυρὸς, * καὶ ἀξίωσον τυχεῖν * τῆς οὐρανίου Βασιλείας σου.

Ὥσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοὶ, * καὶ Ἅγιοι Παῖδές σου, * ἐν καμίνῳ τῆς φλογὸς τῆς τοῦ πυρὸς, * προεζωγράφουν μυστικῶς, * τὴν ἐκ Παρθένου σου ἔλευσιν, * τὴν ἀφλέκτως ἀναλάμψασαν ἡμῖν. * Καὶ Δανιὴλ δὲ ὁ δίκαιος, * καὶ ἐν Προφήταις θαυμαστὸς, * τρανῶς τὴν θείαν δευτέραν σου * ἐπιδημίαν προδηλῶν, * Ἑώρων, ἐκραύγαζεν, * ἕως οὗ θρόνοι ἐτέθησαν, φησὶ, * καὶ Κριτὴς ἐκαθέσθη, * καὶ τοῦ πυρὸς ἐπέστη ποταμός· * οὗ ῥυσθείημεν Χριστὲ, * ταῖς ἱκεσίαις αὐτῶν Δέσποτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, * λίθον ἄνευ χειρὸς τμηθέντα, * θεωρήσας σε Κύριε, * βρέφος ἄνευ σπορᾶς * τεχθῆναι προηγόρευσε, * σὲ τὸν ἐκ Παρθένου σαρκωθέντα Λόγον, * τὸν ἀναλλοίωτον Θεὸν, * καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· * ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, * ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν· * Φάτνη δὲ ὑποδέχου * τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα, * τῆς ἀλόγου πράξεως * ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς· * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, * μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· * καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, * χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν * τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· * ὅτι ὤφθη Κύριος ἐκ Παρθένου Μητρός· * ὅνπερ καὶ κύψασα δουλικῶς, * ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, * καὶ προσεφθέγξατο * τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· * Πῶς ἐνεσπάρης μοι; * ἢ πῶς μοι ἐνεφύης * ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Εἴσοδος, Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀκούσας Ἄβραμ ὅτι ἠχμαλώτευται Λὼτ ὁ ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ, ἠρίθμησε τοὺς ἰδίους οἰκογενεῖς αὐτοῦ, τριακοσίους δέκα καὶ ὀκτώ. Καὶ κατεδίωξεν ὀπίσω αὐτῶν ἕως Δάν· καὶ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς τὴν νύκτα, αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐπάταξεν αὐτοὺς καὶ κατεδίωξεν αὐτοὺς ἕως Χοβὰλ ἥ ἐστιν ἐν ἀριστερᾷ Δαμασκοῦ. Καὶ ἀπέστρεψε πᾶσαν τὴν ἵππον Σοδόμων, καὶ Λὼτ τὸν ἀδελφιδοῦν αὐτοῦ ἀπέστρεψε, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὸν λαόν. Ἐξῆλθε δὲ βασιλεὺς Σοδόμων εἰς συνάντησιν αὐτῷ, μετὰ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς κοπῆς τοῦ Χοδολλογόμορ καὶ τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ, εἰς τὴν κοιλάδα τοῦ Σαβύ· τοῦτο ἦν πεδίον βασιλέων. Καὶ Μελχισεδὲκ βασιλεὺς Σαλὴμ ἐξήνεγκεν ἄρτους καὶ οἶνον· ἦν δὲ

ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου. Καὶ εὐλόγησε τὸν Ἄβραμ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένος Ἄβραμ τῷ Θεῷ τῷ Ὑψίστῳ, ὃς ἔκτισε τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Καὶ εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ Ὕψιστος, ὃς παρέδωκε τοὺς ἐχθρούς σου ὑποχειρίους σοι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ· Ἴδετε, παραδέδωκα ἐνώπιον ὑμῶν τὴν γῆν· εἰσελθόντες κληρονομήσατε τὴν γῆν, ἣν ὤμοσε Κύριος τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, δοῦναι αὐτοῖς, καὶ τῷ σπέρματι αὐτῶν μετ' αὐτούς. Καὶ εἶπον πρὸς ὑμᾶς ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· Οὐ δυνήσομαι μόνος φέρειν ὑμᾶς. Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπλήθυνεν ὑμᾶς· καὶ ἰδοὺ ἐστε σήμερον ὡσεὶ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλήθει. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν προσθείη ὑμῖν ὡς ἐστὲ, χιλιοπλασίως, καὶ εὐλογήσαι ὑμᾶς καθότι ἐλάλησεν ὑμῖν. Καὶ ἔλαβον ἐξ ὑμῶν ἄνδρας σοφοὺς, καὶ ἐπιστήμονας καὶ συνετοὺς, καὶ κατέστησα αὐτοὺς ἡγεῖσθαι ἐφ' ὑμῶν· χιλιάρχους, καὶ ἑκατοντάρχους, καὶ πεντηκοντάρχους, καὶ δεκάρχους, καὶ γραμματοεισαγωγεῖς τοῖς κριταῖς ὑμῶν. Καὶ ἐνετειλάμην τοῖς κριταῖς ὑμῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ λέγων· Διακούετε ἀναμέσον τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν, και κρίνατε δικαίως ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ προσηλύτου αὐτοῦ. Οὐκ ἐπιγνώσῃ πρόσωπον ἐν κρίσει· κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς· οὐ μὴ ὑποστείλῃ πρόσωπον ἀνθρώπου, ὅτι ἡ κρίσις τοῦ Θεοῦ ἐστι.

Δευτερονομίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Μωσῆς πρὸς τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Ἰδοὺ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ὁ οὐρανὸς, καὶ ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἡ γῆ καὶ πάντα ὅσα ἐστὶν ἐν αὐτῇ. Πλὴν τοὺς πατέρας ὑμῶν προείλετο Κύριος ἀγαπᾷν αὐτοὺς, καὶ ἐξελέξατο τὸ σπέρμα αὐτῶν μετ' αὐτοὺς, ὑμᾶς, παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην. Καὶ περιτεμεῖσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν, καὶ τὸν τράχηλον ὑμῶν οὐ σκληρυνεῖτε ἔτι. Ὁ γὰρ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗτος Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ Κύριος τῶν κυρίων· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ φοβερὸς, ὅς τις οὐ θαυμάζει πρόσωπον, οὐδ' οὐ μὴ λαβῃ δῶρον· ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ καὶ χήρᾳ, καὶ ἀγαπᾷ τὸν προσήλυτον, δοῦναι αὐτῷ ἄρτον καὶ ἱμάτιον. Κύριον τὸν Θεόν σου φοβηθήσῃ, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, καὶ πρὸς αὐτὸν κολληθήσῃ, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ὀμῇ. Αὐτὸς καύχημά σου καὶ αὐτὸς Θεός σου, ὅς τις ἐποίησέ σοι τὰ μεγάλα καὶ τὰ ἔνδοξα ταῦτα, ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, τὸ Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, ὡς σύνηθες.

Δόξα, Ἦχος γ΄.

Βολίδες ἀστράπτοντες θεηγορίαις, * οἱ μεγαλώνυμοι Προφῆται, * εἰς ἀεὶ μακαρίζονται· * καὶ τὰ ἔπη τοῦ Πνεύματος καρπούμενοι, * τὴν ἀνερμήνευτον λοχείαν * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * πᾶσιν ἐκήρυξαν· * νομίμως δὲ τὸ τέλος διήνυσαν, * ζήσαντες ζωὴν ὑπερθαύμαστον.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον· ὁ αὐτός.

Ἄκουε οὐρανέ, * καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· * ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς * καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, * πρόεισι τεχθῆναι, * ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, * εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς, * καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. * Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, * ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· * ὅτι ὁ ὢν γίνεται ὃ οὐκ ἦν, * καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως διαπλάττεται· * ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ, * τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β΄. Κυπριανοῦ.

Χαίρετε Προφῆται τίμιοι, * οἱ τὸν Νόμον Κυρίου * καλῶς διαταξάμενοι, * καὶ τῇ πίστει φανέντες, * ἀπόρθητοι στύλοι ἀκλινεῖς· * ὑμεῖς γὰρ καὶ μεσῖται ὤφθητε, * τῆς Νέας Διαθήκης Χριστοῦ· * καὶ μεταστάντες πρὸς οὐρανόν, * αὐτὸν ἱκετεύσατε, * εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον· ὁ αὐτός.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε * τῆς σωτηρίας ἡμῶν, * εὐτρεπίζου Σπήλαιον, * ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. * Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, * τέρπου καὶ ἀγάλλου, * ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. * Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί, * καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· * ὅτι ἔρχεται Χριστός, * ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον, * ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος β΄.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα! * ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, * ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, * οἱ Ἅγιοι τρεῖς Παῖδες ἠγάλλοντο· * καὶ ὁ Προφήτης Δανιήλ, * λεόντων ποιμήν, * ὡς προβάτων ἐδείκνυτο. * Ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, * σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐὰν δὲ ἡ παροῦσα Κυριακὴ τύχῃ τῇ κδ΄. τοῦ Μηνός, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ τὰ τῶν Πατέρων μόνον καὶ τῶν Προεορτίων· προηγεῖται δὲ τῶν Πατέρων ἡ Ἀκολουθία. — Μετὰ οὖν τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν συνήθη Στι-

χολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Πατέρων γ΄. δευτεροῦντες αὐτά· ἤγουν,

Τὰ τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί,
Ὡς ἐν ψεκάδι μέσον τῆς φλογός,
Ὥσπερ ἐν δρόσῳ ὄντες οἱ πιστοί,

Ὅρα ταῦτα ὄπισθεν, σελ. 521.

Εἶτα προεόρτια Ἰδιόμελα γ΄. Ἦχος α΄. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον. Ἀνατολίου. Ὅρα ταῦτα τῇ κ΄. τοῦ Μηνὸς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Δόξα. Ἦχος πλ. β΄.
Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν
Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.
Σπήλαιον εὐτρεπίζου

Ὅρα ὄπισθεν, σελ. 522.

Εἴσοδος. — Φῶς ἱλαρὸν — Προκείμενον — καὶ τὰ ἀνωτέρω Ἀναγνώσματα.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Προεορτίων.

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Παρθένε πανάμωμε,
Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.
Ἐναπογραφόμενος *
Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.
Τόκον ἀκατάληπτον,

Ὅρα ταῦτα σελ. 521.

Δόξα. Ἦχος β΄.
Χαίρετε Προφῆται τίμιοι,
Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.
Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε,

Ὅρα σελ. 524.

Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων. Ἦχος β΄.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. κτλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον, Ἦχος δ΄.

Ἀπεγράφετο ποτέ, * σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, * ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, * ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, * κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. * Ἐπέστη δὲ καιρὸς * ὁ τῆς Γεννήσεως, * καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς * τῷ καταλύματι· * ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον * τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. * Χριστὸς γεννᾶται, * τὴν πρὶν πεσοῦσαν * ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἀντὶ τοῦ Τριαδικοῦ Κανόνος τὸ, Κύματι θαλάσσης. (Ζήτει εἰς τὸν Ὄρθρον τῇ κδ΄.) Ἀπολυτ. Ἀπεγράφετο ποτέ. Εἰς δὲ τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον τοῦ τυχόντος Ἤχου, δίς. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Προεόρτιον.

Μετὰ τὴν Α΄ Στιχολ. Κάθισμα τῶν Πατέρων
Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἀβραὰμ Ἰσαάκ τε * καὶ Ἰακὼβ, * εὐφημήσωμεν πάντες * ᾀσματικῶς, * Δαυῒδ τὸν πραότατον, * Ἰησοῦν καὶ τοὺς δώδεκα * Πατριάρχας, ἅμα * τρισὶ Νέοις σβέσασι * τοῦ πυρὸς τὴν φλόγα, * δυνάμει τοῦ Πνεύματος, * Χαίρετε βοῶντες * πρὸς αὐτοὺς, οἱ τὴν πλάνην * γενναίως ἐλέγξαντες * βασιλέως ὑπέρφρονος, * καὶ ἡμῖν ἐξαιτήσασθε, * πρεσβεύοντες Χριστῷ ἐκτενῶς, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, * τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος πλ. β΄.
Ἀγγελικαὶ Δυνάμεις.

Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις * νυνὶ πεπλήρωνται· * ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν * αὔριον τίκτεται, * ἐκ Παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, * καὶ μένει ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ τόκου· * ἀθροίζονται οἱ Μάγοι, * δῶρα κομίζοντες· * ἀγραυλοῦσι Ποιμένες· * ἐπᾴδομεν καὶ ἡμεῖς· Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, * Κύριε δόξα σοι.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.
Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εὐφραίνου Βηθλεὲμ, * Ἐφραθὰ ἑτοιμάζου, * ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμνὰς, * τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν, * ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, * τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται· * ἥνπερ βλέποντες * οἱ θεοφόροι Πατέρες, * ἐπαγάλλονται, * μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, * Παρθένον θηλάζουσαν.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Αὐλῶν ποιμενικῶν * καταπαῦον ᾆσμα, * στρατὸς Ἀγγελικὸς * ἐπεφώνει λέγων· * Παύσασθε ἀγραυλοῦντες * οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· * κράξατε ἀνυμνοῦντες· * Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, * ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ΄.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἑορτὴν ἑορτάσωμεν * οἱ πιστοὶ, * τῶν Πατέρων τῶν θείων * ἁρμονικῶς, * Ἀδὰμ Ἄβελ σέβοντες, * Σὴθ Ἐνὼς μακαρίζοντες, * Ἐνὼχ, Νῶε, Σὴμ τε, * ὑμνοῦντες τιμήσωμεν, * Ἀβραὰμ τὸν πρὸ νόμου, * τῇ πίστει ἐκλάμψαντα, * θεῖον Ἰσαάκ τε, * Ἰακὼβ

καὶ Ἰούδαν, * Λευὶ καὶ τὸν σώφρονα *. Ἰωσήφ, καὶ βοήσωμεν· * Θεοφόροι Προπάτορες, * πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον ὅμοιον.

Ἐκ τῶν κόλπων κατῆλθες * τῶν πατρικῶν, * καὶ ἀφράστῳ κενώσει * τὴν καθ' ἡμᾶς * πτωχείαν ἀνέλαβες, * ὁ οἰκτίρμων καὶ εὔσπλαγχνος, * ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ * τεχθῆναι εὐδόκησας, * καὶ θηλάζεις ὡς βρέφος, * ὁ τρέφων τὰ σύμπαντα· * ὅθεν ὑπ' ἀστέρος * ὁδηγούμενοι Μάγοι, * προσάγουσι δῶρά σοι, * ὡς Δεσπότῃ τῆς κτίσεως· * σὺν Ποιμέσι δὲ Ἄγγελοι * ἐξίσταντο βοῶντες· * Θεῷ ἐν ὑψίστοις δόξα τε καὶ αἴνεσις, * τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην * γενέσθαι θελήσαντι.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ τυχόντος Ἤχου· Προκείμενον, τοῦ αὐτοῦ. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, κτλ. Κανόνες τῶν Πατέρων, καὶ ὁ Προεόρτιος. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοή. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τῶν Πατέρων. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Πατέρων δ'. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. κτλ.

Ὁ Κανὼν τῶν Πατέρων, ποίημα Κλήμεντος, ὡς ἐν τοῖς Θεοτοκίοις.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Κύματι θαλάσσης, * τὸν κρύψαντα πάλαι * διώκτην τύραν-
» νον, * ὑπὸ γῆν ἔκρυψαν, * τῶν σεσωσμένων οἱ Παῖδες· *
» ἀλλ' ἡμεῖς ὡς αἱ Νεάνιδες, * τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν· * ἐνδόξως γὰρ
» δεδόξασται. Δίς.

Φόβῳ σοι θανάτου * ἀνοίγονται πύλαι, * καὶ διαῤῥήσονται * μοχλοὶ αἰώνιοι· * τῇ γὰρ σεπτῇ σου καθόδῳ * ἐξανέστησαν οἱ πάλαι νεκροί, * ἐν εὐφροσύνῃ ψάλλοντες, * Χριστὲ τὴν σὴν Ἀνάστασιν.

Σήμερον τὸ κλέος * τῶν θείων Πατέρων, * Χριστοῦ τὴν Γέννησιν * προεορτάζει φαιδρῶς, * καὶ ὑπογράφεται ταύτης * τὸ παράδοξον τῆς χάριτος. * Ἀβραὰμ γὰρ σύμβολον * τοῦ Νόμου καὶ οἱ Παῖδες εἰσίν.

Πάλαι δεξιοῦται * Θεότητα μίαν * τὴν τρισυπόστατον, * ὁ ἱερὸς Ἀβραάμ· * νῦν δὲ ὁ σύνθρονος Λόγος * τῷ Πατρὶ καὶ θείῳ Πνεύματι, * τοῖς παισὶ προέρχεται, * ἐνδόξως εὐφημούμενος.

Ἀβραὰμ ἐῤῥύσθη * χειρὸς ἐξ ἀδίκου· * φλογὸς καμίνου δὲ * οἱ θεῖοι Παῖδες ποτέ,* καὶ Δανιὴλ ὁ Προφήτης * ἐκ θηρῶν καὶ λάκκου σέσωσται· * διὸ νῦν τὴν Γέννησιν * Χριστοῦ προεορτάζουσιν.

Ἀριθμῷ καὶ πίστει * τῆς θείας Τριάδος, * τὴν ἀθεότητα * καταστρεψάμενοι, * ἐν τῇ καμίνῳ οἱ Παῖδες, * ἐν συμβόλοις τὰ ἐσόμενα * τοῦ Θεοῦ μυστήρια, * τῷ κόσμῳ προϋπέφηναν.

Θεοτοκίον.

Κεχαριτωμένη * ἀνύμφευτε Μήτηρ, * Παρθένε ἄφθορε, * σὲ μακαρίζομεν, * τοῦ Ἀβραὰμ γὰρ ἐκ γένους, * καὶ φυλῆς Δαυὶδ ἐξήνθησας· * τὸν Χριστὸν δὲ τέτοκας, * Προφήταις κηρυχθέντα τὸ πρίν.

Ἕτερος Κανὼν Προεόρτιος.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστὸν σαρκὶ νηπιάσαντα,* Χριστὸν ἐθελουσίως πτωχεύσαντα,* Χριστὸν ὁρατὸν γενόμενον,* ἔρχεται ἡ Παρθένος * ἐν Βηθλεὲμ * νῦν ἀποκυῆσαι· * οὐρανός τε καὶ ἡ γῆ * ἀγαλλιάσθωσαν.

Βουνοὶ καὶ ὄρη σκιρτήσατε· * Προφῆται θεηγόροι χορεύσατε· * λαοὶ καὶ ἔθνη κροτήσατε· * πάντων ἡ σωτηρία, * ὁ φωτισμός, * ἤγγικεν ἐπέστη, * ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ * ἀποτικτόμενος.

Πτωχὸς ὁ πλούσιος γίνεται,* πτωχίζων τοὺς κακίᾳ πλουτίζοντας· * βροτὸς ὁ Θεὸς γνωρίζεται, * Κόρης ἀπειρογάμου, * δίχα τροπῆς· * πάντες ἐν αἰνέσει * ἀνυμνήσωμεν αὐτόν, * ὅτι δεδόξασται.

Καταβασία.

» Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· * Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαν-
» τήσατε· * Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· * ᾄσατε τῷ Κυρίῳ *
» πᾶσα ἡ γῆ, * καὶ ἐν εὐφροσύνῃ * ἀνυμνήσατε λαοί, * ὅτι δεδό-
» ξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων * κρεμάσαντα * πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως,*
» ἡ κτίσις κατιδοῦσα, * ἐν τῷ κρανίῳ κρεμάμενον, * θαμβη-
» τικῶς συνείχετο. * Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, * πλὴν σου Κύριε κραυ-
» γάζουσα. Δίς.

Τάφῳ τριημερεύσας, * ἀνέστησας * ζωαρχικῇ ἐγέρσει, * θανόντας τοὺς ἀπ' αἰῶνος· * καὶ καταδίκης λυόμενοι * χαρμονικῶς ἠγάλλοντο, * Ἰδοὺ ἡ λύτρωσις * ἦλθες Κύριε, κραυγάζοντες. Δίς.

Τὴν κατ' εἰκόνα δόξαν, * καὶ καθ' ὁμοίωσιν * Θεοῦ φρονοῦντες Παῖδες, * χρυσῆς εἰκόνος φλόγα, * ἐν τῷ πυρὶ τῷ τοῦ Πνεύματος * ἀθλητικῶς κατέσβεσαν, * ἐν πίστει ψάλλοντες· * Πλὴν σου Κύριον οὐκ οἴδαμεν.

Σοφίας τῷ περιόντι, * καὶ Πνεύματος * τῇ δυνάμει οἱ Παῖδες,* τοὺς σοφοὺς Βαβυλῶνος * αἰχμαλωτεύσαντες ᾔσχυναν, * καὶ θαρσαλέως ἔκραζον· * Οὐκ ἔστιν Ἅγιος,* πλὴν σου Κύριε φιλάνθρωπε.

Χαίρει καὶ συγχορεύει, * σὺν τοῖς Παισὶ * καὶ Προφήταις ὁ Νόμος, * καὶ προσκιρτᾷ τοῦ Κυρίου * τὴν θείαν ἔλλαμψιν σήμερον· * καὶ Ἀβραὰμ ἀγάλλεται, * ὅτι ἐκ σπέρματος αὐτοῦ, * εἶδε Κύριον σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

Ἡ σύλληψις ἄνευ πάθους· * ἡ πρόσληψις * ὑπὲρ λόγον καὶ φύσιν * τοῦ τόκου σου προῆλθε· * τὸ γὰρ Προφήταις θρυλλούμενον * ὑπερφυῶς Μυστήριον, * ἡμῖν ἐπέφανε, * Λόγος τοῦ Θεοῦ Κύριος.

Ἄλλος. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Ὁ πρὸ τῶν αἰώνων, * ἐκ Πατρὸς γεννηθεὶς ὑπὲρ ἔννοιαν, * ἐκ τῆς Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων ἐσαρκώθη ὡς εἶδεν, * αὐτὸς θέλων τὸ ἀνθρώπινον * ἀνακαινίσαι, * φθαρὲν πονηροῦ * συμβουλίᾳ ὄφεως.

Ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις * συνεδρεύων Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, * ταπεινωθεῖσαν τῶν ἀνθρώπων * θεωρήσας τὴν φύσιν, * Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ ἄναρχος, * ἀρχὴν λαμβάνει, καὶ μέλλει σαρκὶ * τίκτεσθαι ὡς ἄνθρωπος.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἁγιωτέρα * τῶν Ἀγγέλων καὶ πάσης τῆς κτίσεως, * Βουλῆς μεγάλης τῆς πατρῴας * νῦν τὸν Ἄγγελον τίκτει * σαρκὶ, πάντων εἰς ἀνάκλησιν * τῶν μελῳδούντων * ἀπαύστως αὐτῷ· * Ἅγιος εἶ Κύριε.

Καταβασία.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων, * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀῤῥεύστως Υἱῷ, *
» καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου, * σαρκωθέντι ἀσπόρως, *
» Χριστῷ τῷ Θεῷ βοήσωμεν· * Ὁ ἀνυψώσας * τὸ κέρας ἡμῶν, *
» Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Ἄγγελος Παίδων ἐδρόσισε κάμινον, * νῦν δὲ γυναικῶν κλαυθμὸν * διεκώλυε, λέγων· * Τί ἐπιφέρεσθε μύρα; * τίνα ζητεῖτε ἐν τάφῳ; ἀνέστη ὁ Χριστὸς καὶ Θεός· * ὑπάρχει γὰρ ζωὴ * καὶ σωτηρία, τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐν Σταυρῷ σου θείαν κένωσιν * προορῶν Ἀββακοὺμ, *
» ἐξεστηκὼς ἐβόα. * Σὺ δυναστῶν διέκοψας * κράτος Ἀγαθὲ, *
» ὁμιλῶν τοῖς ἐν ᾅδου * ὡς παντοδύναμος. Δίς.

Ἡ ἐν τῷ ᾅδῃ θεία κάθοδος * σοῦ Χριστὲ ὁ Θεὸς, * νεκροῖς ζωὴ ἐδείχθη· * σὺ γὰρ ἐχθροὺς ἐδέσμευσας * κάτω ἀγαθὲ, * καὶ οὐράνιον τρίβον * ἀνθρώποις ἤνοιξας. Δίς.

Τὰ τῶν Πατέρων ἀκροθίνια, * Ἀβραὰμ Ἰσαὰκ * καὶ Ἰακὼβ τιμῶμεν· * ὅτι αὐτῶν ἐκ σπέρματος * ἔλαμψε Χριστὸς, * σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, * ὡς παντοδύναμος.

Προϋπογράφων τὰ ἐσόμενα * τῇ καθόδῳ Χριστοῦ, * ὁ Δανιὴλ τοὺς θῆρας * ὡς πρόβατα ἀπέδειξε, * πᾶσιν ἐναργῶς, * ὡς προέγνω τὸ μέλλον, * οἷα Προφήτης Θεοῦ.

Τῆς ἁμαρτίας μὴ σπασάμενοι, * τὸν ἰὸν ἐκ φλογὸς, * ἐῤῥύσθησαν οἱ Παῖδες· * χρυσίου γὰρ ὑπέρτιμοι * ὄντες ἀληθῶς, * ἐν καμίνῳ τῆς πλάνης * οὐκ ἐχωνεύθησαν.

Θεοτοκίον.

Μεγαλοφώνως προκηρύττεται * προσδοκία ἐθνῶν, * καὶ σωτηρία κόσμου, * ὁ ὑπὲρ φύσιν τόκος σου * Ἄχραντε σεμνή· * ὃν ὑμνεῖ τῶν Πατέρων * ὅμιλος σήμερον.

Ἄλλος. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ * Παρθένος ἀνεβλάστησας, * ἄνθος ἀνθήσασα ἀμάραντον * τὸν πάντων Δημιουργὸν, * τὸν τὴν γῆν τοῖς ἄνθεσι * πᾶσαν ὡς Θεὸν * κατακοσμοῦντα, * ἀναβοῶσαν αὐτῷ· * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βρώσει με κλαπέντα πονηρᾷ, * καὶ γνώμῃ ὀλισθαίνοντα, * ὁμοιωθέντα τοῖς ἀλόγοις τε, * ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ * ἦλθες ἀνακτώμενος, * βρέφος γεγονὼς, * καὶ ἐπὶ φάτνης * ἀλόγων ἀνακλιθείς· * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὄρους κατασκίου, Ἰησοῦ, * Παρθένου σε σαρκούμενον, * ὁ Ἀββακοὺμ προεθεάσατο, * τὰ ὄρη τὰ πονηρὰ, * καὶ βουνοὺς συντρίβοντα, * καὶ ἀφανισμῷ * παραδιδόντα, * ἐπάρσεις τοῦ πονηροῦ, * καὶ τὰ τῶν δαιμόνων ὑψώματα.

Καταβασία.

» Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, * καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς Χριστὲ, *
» ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, * ἐξ Ὄρους ὁ αἰνετὸς, *
» κατασκίου δασέος, * ἦλθες σαρκωθεὶς * ἐξ ἀπειράνδρου, * ὁ ἄϋλος
» καὶ Θεός. * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοφανείας σου Χριστὲ, * τῆς πρὸς ἡμᾶς * συμπαθῶς γενο-
» μένης, * Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, * ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας
» ἐξεβόησεν· * Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, * καὶ ἐγερθήσονται * οἱ
» ἐν τοῖς μνημείοις, * καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιάσονται.

Δίς.

Τὸ ἐξαστράπτον τῆς χαρᾶς, * ὑποτυπῶν * ἐμφανῶς ὁ Ἄγγελος, * ἐν τῷ τάφῳ λαμπροφόρος δείκνυται, * Γυναιξὶ κηρύττων ἀνάστασιν· * καὶ ἀφέμεναι τοῦ κλαυθμοῦ, * ἠγαλλιάσαντο * Χριστοῦ ἀναστάντος, * τὸ Χαίρετε Ἀποστόλοις * διαγγέλλουσαι.

Δίς.

Τὴν τῶν Πατέρων ἀπαρχὴν,* ὡς ἀρχηγὸν Νόμου καὶ τῆς Χάριτος, * Ἀβραὰμ τὸν Πατριάρχην σήμερον, * συνελθόντες πίστει τιμήσωμεν· * ὡς Προφήτης γὰρ τοῦ Θεοῦ, * προκατηγγείλατο * Χριστὸν ἐκ Παρθένου,* καὶ τούτου προϋπαντᾷ * τὴν θείαν Γέννησιν.

Προϋπογράφοντες τρανῶς, * τὴν πρὸς ἡμᾶς * τοῦ Κυρίου ἔλευσιν, * δι' Ἀγγέλου παρουσίας, ἔσβεσαν * Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τὴν κάμινον, * καὶ ἀτμίδα δρόσου τὸ πῦρ * ἀπεργασάμενοι, * ἐν τούτῳ τῇ πίστει, * εἰκόνος χρυσῆς * δόξαν ἐχώνευσαν.

Ἔφραξε στόματα θηρῶν, * ὁ Δανιὴλ, * ἐν τῷ λάκκῳ Πνεύματι· * τοῦ πυρὸς δὲ τὴν ἰσχὺν κατέσβεσαν * Ἀβραὰμ οἱ Παῖδες τῇ χάριτι· * καὶ σωθέντες οὗτοι φθορᾶς, * προκαταγγέλλουσι * Χριστὸν ἐκ Παρθένου, * αἰτοῦντες ὡς λυτρωτὴν * τὴν σωτηρίαν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐν Θείῳ Πνεύματι δηλῶν, * τὴν ἐξ ἡμῶν * ἀπαθῶς σου πρόσληψιν, * Ἡσαΐας ἀνεβόα Κύριε, * γρηγορῶν τῷ νόμῳ τῆς χάριτος, * τὸν ἐκ γένους μὲν Ἀβραὰμ, * ἐκ τῆς Ἰούδα δὲ * φυλῆς κατὰ σάρκα, * Παρθένος ἄνευ σπορᾶς * ἔρχεται τίκτουσα.

Ἄλλος. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Ὁ φύσει Δεσπότης * ἐν δούλοις τελεῖς, * ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ παντέλειος, * εὐδόκησας δι' ἔλεος, * καλεῖσθαι καὶ Υἱὸς * ἀνθρώπου πανοικτίρμον· * διὸ ἐν τῷ Σπηλαίῳ * ἑκουσίως πτωχεύσας, * ἔρχῃ τεχθῆναι ὑπεράγαθε.

Ἀχώρητε φύσει, * Χριστὲ Βασιλεῦ, * πῶς μικρόν σε εἰσδέξεται Σπήλαιον; * πῶς φάτνη σε δυνήσεται * χωρῆσαι Ἰησοῦ; * Μητρὸς ἐξ ἀπειράνδρου, * σαρκὶ ἐπιδημοῦντα * εἰς τὰ ἴδια, ὅπως * τοὺς ξενωθέντας σώσῃς Κύριε.

Ἀμνὰς τὸν Ποιμένα, * προσῆλθε τεκεῖν· * εὐτρεπίζου τὸ ἅγιον Σπήλαιον· * Ποιμένες ἐπισπεύσατε, * Ποιμένα καὶ Ἀμνὸν * τεχθέντα θεωρῆσαι· * οἱ Μάγοι μετὰ δώρων * εὐτρεπίσθητε, τοῦτον * ὡς Βασιλέα προσκυνῆσαι σαρκί.

Καταβασία.

» Θεὸς ὢν εἰρήνης, * Πατὴρ οἰκτιρμῶν, * τῆς μεγάλης Βουλῆς
» σου τὸν Ἄγγελον, * εἰρήνην παρεχόμενον, * ἀπέστειλας
» ἡμῖν· * ὅθεν θεογνωσίας * πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, * ἐκ νυκτὸς
» ὀρθρίζοντες, * δοξολογοῦμέν σε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν, * τῶν πει-
» ρασμῶν τῷ κλύδωνι, * τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, *
» βοῶ σοι· Ἀνάγαγε * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου,* Πολυέλεε. Δίς.

Θανάτου τὴν νέκρωσιν, * καὶ τοῦ ᾅδου ἀγαθὲ, * εἰργάσω τὴν

καθαίρεσιν,* τριημέρῳ ταφῇ σου θεοπρεπῶς· * ζωὴν δὲ ἐπήγασας,* ἀναστὰς τοῖς ἐν κόσμῳ, * Ἰησοῦ Βασιλεῦ. Δίς.

Ὁ τρόπος φιλόξενος, * ἡ δὲ πίστις ὑψηλή, * Ἀβραὰμ τοῦ προπάτορος· * ὅθεν θεῖον μυστήριον, τυπικῶς * δεξάμενος ἔχαιρε· * τοῦ Χριστοῦ δὲ προτρέχων * νῦν ἀγάλλεται.

Τὴν κτίσιν ὑπέταξε * νῦν ἡ πίστις τοῖς Παισί, * τῇ δωρεᾷ τοῦ Πνεύματος· * τὸ γὰρ πῦρ τὸ παμφάγον καὶ ἀναιδές, * ᾐδέσθη τοὺς σέβοντας * τοῦ πυρὸς τὸν ἐργάτην, * Ἰησοῦν τὸν Χριστόν.

Τοῦ κόσμου τὸ ἄγριον, * τῇ ἐλεύσει τοῦ Χριστοῦ, * ῥυθμίζεσθαι ὑπέφηνεν, * εἰρήνην πρὸς τὴν θείαν θεοπρεπῶς, * φιμώσας τοὺς λέοντας, * Δανιὴλ ὁ Προφήτης * ἐν τῷ λάκκῳ ποτέ.

Θεοτοκίον.

Νηδύος ἐκύησας * ἐκ Παρθένου τὸν Χριστόν, * Μαρία Μήτηρ ἄνανδρε,* ὃν εἶδον οἱ Προφῆται θεοπτικῶς· * αὐτοῦ προχορεύουσιν * οἱ Πατέρες νυνὶ δὲ * τὰ Γενέθλια.

Ἄλλος. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Νέος οὐρανός, * ὑπάρχουσα Δέσποινα, * ἐκ μήτρας τῆς σῆς, * ὡς ἐκ νεφέλης Χριστὸν * δόξης Ἥλιον, * ἀνατεῖλαι ἐπείγῃ Σπηλαίῳ σαρκί,* ὡς μέλλοντα ταῖς λάμψεσι ταῖς ἑαυτοῦ σαφῶς,* πάντα * τὰ τῆς γῆς πληρώματα, * καταυγάζειν δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Εἶδες τὴν ἡμῶν * ὀδύνην καὶ κάκωσιν, * οἰκτίρμον Χριστέ, * καὶ οὐ παρεῖδες ἡμᾶς· * ἀλλ' ἐκένωσας * σεαυτόν, μὴ ἐκστὰς τοῦ Γεννήτορος, * καὶ ἐσκήνωσας εἰς μήτραν ἀπειρόγαμον· * ἥτις * ἀνωδίνως τέξεσθαι, * σὲ σαρκὶ ἐν Σπηλαίῳ προέρχεται.

Ὄρη καὶ βουνοί, * πεδία καὶ φάραγγες, * λαοὶ καὶ φυλαί, * ἔθνη καὶ πᾶσα πνοὴ * ἀλαλάξατε, * εὐφροσύνης ἐνθέου πληρούμενα· * ἦλθε πάντων ἐπεδήμησεν ἡ λύτρωσις,* Λόγος * τοῦ Θεοῦ ὁ ἄχρονος, * ὑπὸ χρόνον δι' οἶκτον γενόμενος.

Καταβασία.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν, * ἔμβρυον ἀπήμεσεν, * ἐνάλιος θήρ,* οἷον
» ἐδέξατο· * τῇ Παρθένῳ δὲ * ἐνοικήσας ὁ Λόγος, καὶ σάρκα
» λαβών,* διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· * ἧς γὰρ * οὐχ ὑπέστη
» ῥεύσεως, * τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Κοντάκιον τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. β´.

Τοῦ ταπεινοῦ Ῥωμανοῦ ὁ ψαλμὸς οὗτος.

Χειρόγραφον εἰκόνα * μὴ σεβασθέντες, * ἀλλ' ἀγράφῳ οὐσίᾳ * θωρακισθέντες, * τρισμακάριοι, * ἐν τῷ σκάμματι τοῦ πυρὸς * ἐδοξάσθητε· * ἐν μέσῳ δὲ φλογὸς * ἀνυποστάτου ἱστάμενοι,* Θεὸν

ἐπεκαλεῖσθε· * Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, * καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ὁ Οἶκος.

Ἔκτεινόν σου τὴν χεῖρα, * ἧς πάλαι ἔλαβον πεῖραν * Αἰγύπτιοι πολεμοῦντες, * καὶ Ἑβραῖοι πολεμούμενοι· * μὴ καταλίπῃς ἡμᾶς, * καὶ καταπίῃ ἡμᾶς, * θάνατος ὁ διψῶν ἡμᾶς, * καὶ Σατᾶν ὁ μισῶν ἡμᾶς· * ἀλλ᾿ ἔγγισον ἡμῖν, * καὶ φεῖσαι τῶν ψυχῶν ἡμῶν, * ὡς ἐφείσω ποτὲ τῶν Παίδων σου, * τῶν ἐν Βαβυλῶνι * ἀπαύστως ἀνυμνούντων σε, * καὶ βληθέντων ὑπὲρ σοῦ εἰς τὴν κάμινον, * καὶ ἐκ ταύτης κραυγαζόντων σοι· * Τάχυνον ὁ Οἰκτίρμων, * καὶ σπεῦσον ὡς ἐλεήμων, * εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν, * ὅτι δύνασαι βουλόμενος.

Ἕτερον Κοντάκιον Προεόρτιον.

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Εὐφραίνου Βηθλεέμ, * Ἐφραθὰ ἑτοιμάζου· * ἰδοὺ γὰρ ἡ Ἀμνάς, * τὸν Ποιμένα τὸν μέγαν * ἐν μήτρᾳ βαστάζουσα, * τοῦ τεκεῖν κατεπείγεται· * ὅνπερ βλέποντες * οἱ θεοφόροι Πατέρες, * ἐπαγάλλονται, μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦντες, * Παρθένον θηλάζουσαν.

Ὁ Οἶκος.

Τῆς σῆς, Παρθένε, * κυήσεως τὴν λαμπρότητα, * καθορῶντες ἐκλάμπουσαν, * Ἀβραὰμ ὁ φιλόθεος, * καὶ Ἰσαὰκ ὁ ἀοίδιμος, * καὶ Ἰακὼβ, * καὶ πᾶς ὁ θεοσύλλεκτος χορὸς * τῶν Ἁγίων ἀγάλλεται· * καὶ τὴν κτίσιν προσήγαγον * πρὸς σὴν ὑπάντησιν, * ἐν χαρμοσύναις λέξεσι. * Χαρᾶς γὰρ πρόξενος πᾶσιν ὤφθης, * ἐν μήτρᾳ συλλαβοῦσα, * τὸν ποτὲ ἐν Βαβυλῶνι ὁραθέντα, * καὶ τοὺς Παῖδας τοὺς ἐν τῷ καμίνῳ * ἀδίκως βληθέντας, * ἀφλέκτους συντηρήσαντα, * ὑπὲρ πᾶσαν ἔννοιαν. * Διὸ καὶ ἀναμέλπουσι * τὸν ὁρώμενον ἐν χερσὶ Νεάνιδες, * ὑμνοῦντες Παρθένον θηλάζουσαν.

Συναξάριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, μνήμην ἄγειν ἐτάχθημεν παρὰ τῶν Ἁγίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, πάντων τῶν ἀπ᾿ αἰῶνος Θεῷ εὐαρεστησάντων, ἀπὸ Ἀδὰμ ἄχρι καὶ Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄφραστον θαῦμα· * ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος, * τοὺς Ὁσίους
» Παῖδας ἐκ φλογός, * ἐν τάφῳ νεκρὸς * ἄπνους κατατίθεται, *
» εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· * Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλο-
» γητὸς εἶ. Δίς.

Ὢ ξένον θαῦμα! * ὁ ἐν ὑψίστοις καθήμενος,* ἐπὶ θρόνου Κύριος αὐτός,* προσλήψει σαρκὸς * θάνατον ὑπέμεινεν· * ἀλλ' ἐξανέστη Θεότητος ἰσχύϊ,* συνεγείρας νεκροὺς τοὺς ἀπ' αἰῶνος. Δίς.

Χριστὸν γεννήσας,* τὸ κατὰ σάρκα τῆς πίστεως,* ἀρχηγέτα Πάτερ Ἀβραάμ,* ἐδείχθης ἐθνῶν * Πνεύματι Πατὴρ ἐναργῶς,* εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· * Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἀψύχων ἤχους * διακενῆς ἀλαλάζοντας,* τῶν ἐμψύχων ἤμβλυνεν ᾠδή,* καμίνου γὰρ πῦρ,* φλεγομένοις σώμασι,* καταπατοῦντες οἱ Παῖδες ἀλωβήτως,* ἐβόων· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῇ θεωρίᾳ * ἐνατενίσας τοῦ Πνεύματος,* ὁ Προφήτης πάλαι Δανιήλ,* Χριστοῦ προτυποῖ * τὴν δευτέραν ἔλευσιν,* καὶ τὰ ἐν ταύτῃ φρικτὰ προκαταγγέλλει,* ἐκβοῶν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Τὸ ξένον θαῦμα * τὸ ἐν Προφήταις θρυλλούμενον,* καὶ πατράσι πάλαι ἐμφανῶς,* Παρθένος Ἁγνή,* τεξομένη πάρεστιν,* εἰς σωτηρίαν ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· * Λυτρωτὰ ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Ἡ ἄμπελος ἡ θεία, τὸν ἀκήρατον * βότρυν περκάζουσα,* ἐγγίζει ἥκει τοῦ τεκεῖν,* εὐφροσύνης οἶνον βλύζοντα,* καὶ ποτίζοντα ἡμᾶς αὐτῷ κραυγάζοντας· * Ὁ τῶν Πατέρων * Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ θεία μυροθήκη, τὸ εὐῶδες * μύρον ἔνδον φέρουσα,* ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεέμ,* ἐκκενῶσαι τοῦτο ἔρχεται,* εὐωδίας μυστικῆς πληροῦν τοὺς μέλποντας· * Ὁ τῶν Πατέρων * Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λαβὶς ἣν Ἠσαΐας ὁ Προφήτης * πάλαι ἐθεάσατο,* τὸν θεῖον ἄνθρακα Χριστόν,* ἐν κοιλίᾳ ἥκει φέρουσα,* πᾶσαν ὕλην ἁμαρτίας καταφλέγοντα,* τὰς δὲ τῶν πιστῶν * ψυχὰς φωταγωγοῦντα.

Καταβασία.

» Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ συντραφέντες,* δυσσεβοῦς προστάγματος *
» καταφρονήσαντες, πυρὸς * ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν,* ἀλλ'
» ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς ἑστῶτες ἔψαλλον· * Ὁ τῶν Πατέρων *
» Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ,* καὶ σαλευθήτωσαν * τὰ θεμέλια τῆς
» γῆς· * ἰδοὺ γὰρ * ἐν νεκροῖς λογίζεται,* ὁ ἐν ὑψίστοις Θεός,*
» καὶ τάφῳ σμικρῷ ξενοδοχεῖται· * ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε,* Ἱερεῖς
» ἀνυμνεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Ὢ τῆς ἀφάτου σου Χριστέ,* συγκαταβάσεως,* δι' ἡμᾶς τοὺς ταπεινούς· * ἰδοὺ γὰρ * θανάτου γευσάμενος,* Θεὸς ἀθάνατος ὤν,* ἐν τάφῳ ὡς βροτὸς κατετέθης· * ἀλλ' ἐξανέστης Λόγε,* συνεγείρας τοὺς κάτω,* σὲ ὑπερυψοῦντας,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Δίς.

Σοῦ τὴν σφαγὴν προεκτυπῶν * ὁ Ἀβραὰμ, Χριστὲ,* ὃν ἐγέννησεν υἱὸν,* ἐν ὄρει,* πειθαρχῶν σοι Δέσποτα,* καθάπερ πρόβατον,* ἀνῆλθε θυσιάσων ἐν πίστει· * ἀλλ' ἐπανῆκε χαίρων,* Ἰσαὰκ καὶ πρεσβύτης,* σὲ ὑπερυψοῦντες,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φλὸξ ἡ ἀκάματος, Χριστὲ,* ἐνδυσαμένων σε * ὡς ἱμάτιον τὸ πῦρ * τὸ θεῖον,* τῶν Ἁγίων Παίδων σου,* ἀπημαυρώθη σφοδρῶς,* καὶ δρόσος τῇ σῇ συγκαταβάσει,* τοῖς ψάλλουσιν ἠχεῖτο,* Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,* λαὸς ὑπερυψοῦτε,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δίδοται λέουσι βορὰ,* ἀῤῥήτοις κρίμασιν * ὁ Προφήτης Δανιήλ· * ἀλλ' ἔσχεν * ἐγκρατείας δόγμασι,* συννηστευτὰς εὐσεβῶς,* τοὺς θῆρας ἐν τῷ βόθρῳ τοῦ λάκκου· * αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις,* Ἀβραὰμ καὶ τῶν Παίδων,* σῶσον ἐν εἰρήνῃ,* Χριστὲ τοὺς σὲ ὑμνοῦντας.

Θεοτοκίον.

Ὃν προκατήγγειλαν πιστῶς,* προφητικαὶ φωναὶ,* Ἰησοῦν Ἐμμανουὴλ,* ἀνθρώπου * ἐν μορφῇ ἐρχόμενον,* τὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς * Υἱόν τε καὶ συνάναρχον Λόγον,* ἐκ Πνεύματος Ἁγίου,* ἡ Παρθένος * Μαρία,* τίκτει ἀπειράνδρως,* ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ἄλλος. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, μετ' Ἀγγέλων * ἐκβοήσωμεν ἐν εὐφροσύνῃ· * ὁ Σωτὴρ τεχθήσεται· * ὁ Δεσπότης ἐπιδημεῖ,* ὃν Ἀστὴρ ὑποδεικνύει * Μάγοις σπεύδουσιν,* αὐτὸν ἐπὶ φάτνης τοῦ θεάσασθαι. * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψούτω,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δούλοις ἀπεγράφης ἑκὼν ὁ Δεσπότης,* τῷ τοῦ Καίσαρος ὑπείκων νόμῳ,* ὅπως τὸ ἀνθρώπινον,* τῆς δουλείας τοῦ πονηροῦ,* ὡς Θεὸς ἐλευθερώσῃς * Πολυέλεε· * διὸ γεγηθότες ἀναμέλπομεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψούτω,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Βρέφος νέον φέρω σε ἄναρχε Λόγε,* πεῖραν δὲ ὅλως ἀνδρὸς οὐκ ἔγνων,* ἡ Παρθένος ἔλεγε,* ἀποροῦσα τίνα ἐν γῇ,* ὀνομάσω σου Πατέρα * οὐκ ἐπίσταμαι· * διὸ μετὰ πάντων ἀναμέλπω σοι· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψούτω,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς, ἡ δροσοβόλος * ἐξεικόνισε κάμινος τύ-
» πον· * οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο * φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ *
» τῆς Θεότητος, Παρθένου * ἣν ὑπέδυ νηδύν· * διὸ ἀνυμνοῦντες
» ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* καὶ
» ὑπερυψούτω,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Μὴ ἐποδύρου μοι Μῆτερ,* καθορῶσα ἐν τάφῳ,* ὃν ἐν γαστρὶ
» ἄνευ σπορᾶς,* συνέλαβες Υἱόν· * ἀναστήσομαι γὰρ * καὶ
» δοξασθήσομαι,* καὶ ὑψώσω ἐν δόξῃ,* ἀπαύστως ὡς Θεός,* τοὺς
» ἐν πίστει καὶ πόθῳ * σὲ μεγαλύνοντας. Δίς.

Τί ἐποδύρῃ ἡ κτίσις,* ἐν Σταυρῷ καθορῶσα,* καὶ ἐν σορῷ τὸν τῆς ζωῆς * Δεσπότην καὶ Θεόν; * ἀναστήσεται γὰρ * καινοποιῶν σε φαιδρῶς,* τριημέρῳ ἐγέρσει,* τὸν ᾅδην καθελών,* καὶ νεκροὺς συνεγείρας,* ἀνευφημοῦντας αὐτόν. Δίς.

Τῶν πρὸ τοῦ νόμου Πατέρων,* Ἑορτὴν ἐκτελοῦντες,* τὸν ἐξ αὐτῶν Θεοπρεπῶς * τιμῶμεν Ἰησοῦν· * Ἀβραὰμ γὰρ ὁμοῦ,* καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ,* Προφητῶν καὶ τοῦ Νόμου,* ἐδείχθησαν κρηπὶς,* καὶ τῆς Χάριτος πίστει,* πνευματικαὶ ἀπαρχαί.

Ὁ ἐν πυρὶ ὑποδείξας * τῷ Μωσῇ ἐν τῇ βάτῳ,* τὸ ὑπὲρ νοῦν θεοπτικῶς * μυστήριον Θεός,* ἐν πυρὶ τοῖς Παισὶ * συγκαταβὰς ὁ αὐτὸς,* τῷ πυρὶ τῆς ἐμφύτου * θεότητος αὐτοῦ,* τῆς καμίνου τὴν φλόγα * δρόσον ἀπέδειξε.

Τῷ Ἀβραὰμ συνελθόντες,* οἱ πανάγιοι Παῖδες,* καὶ Δανιὴλ ὁ θαυμαστὸς,* Προφήτης τοῦ Θεοῦ,* Ἰσαὰκ Ἰακὼβ,* μετὰ Μωσῆ, Ἀαρὼν,* τοῦ Χριστοῦ πρὸ τοῦ τόκου,* χορεύουσι πιστῶς,* δυσωποῦντες,* εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Συγχαίρει πᾶσα ἡ κτίσις,* τῷ σῷ τόκῳ Παρθένε· * τὴν γὰρ Ἐδὲμ ἡ Βηθλεὲμ,* διήνοιξεν ἡμῖν· * καὶ ἰδοὺ τῆς ζωῆς * τοῦ ξύλου ἅπαντες,* ἀπολαύοντες πίστει,* βοῶμεν ἐκτενῶς· * Τὰς ἡμῶν ἱκεσίας * Δέσποινα πλήρωσον.

Ἄλλος. Μυστήριον * ξένον.

Μυστήρια * ξένα, φρικτὰ καὶ παράδοξα· * ὁ τῆς δόξης Κύριος,* ἦλθεν ἐπὶ τῆς γῆς,* καὶ Σπηλαίῳ πτωχεύσας ὑπέδυ * σαρκὶ, τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσασθαι ζητῶν, * καὶ τὴν Εὔαν τῶν ὠδίνων ἐκλυτρώσασθαι.

Σπαργάνοις σου * λύεις σειρὰς παραπτώσεων· * τῇ πολλῇ πτωχείᾳ δὲ,* πάντας καταπλουτίζεις * οἰκτίρμον· ἀλόγου κακίας * τεθεὶς, * ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων δὲ βροτοὺς * ἀπαλλάττεις,* τοῦ Θεοῦ Λόγε προάναρχε.

Θεοτοκίον.

Κηρύγματα * τῶν Προφητῶν πέρας εἴληφεν· * ὃν γὰρ προεφήτευσαν * ἥξειν ἐν συντελείᾳ * τῶν χρόνων, ἐπέστη, ἐφάνη,* Ἁγνῆς * ἐκ Παρθένου σωματούμενος· * αὐτὸν * διανοίᾳ καθαρᾷ ὑποδεξώμεθα.

Καταβασία.

» Μυστήριον * ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον· * Οὐρανὸν τὸ Σπή-
» λαιον· * Θρόνον Χερουβικὸν * τὴν Παρθένον· τὴν Φάτνην
» χωρίον· * ἐν ᾧ * ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος,* Χριστὸς * ὁ Θεὸς ὃν
» ἀνυμνοῦντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι,* καὶ πρὸ νόμου Πατέρες,* ἐν πίστει προεξέλαμψαν,* Ἀβραὰμ Ἰσαάκ τε,* καὶ Ἰακὼβ ὡς φωστῆρες· * ἅπαντες γὰρ Προφῆται * καὶ Δίκαιοι ἀνήφθησαν * ἐξ αὐτῶν, ὡς λαμπάδες * φωτοειδεῖς,* καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐσκοτισμένην,* ἀκτῖσι κατεφώτισαν,* τῆς σεπτῆς Προφητείας.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Εὐφραίνου Βηθλεέμ, καὶ σὺ * Ἐφραθὰ ἑτοιμάζου· * ἡ Θεοτόκος ἥκει γάρ,* ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ,* τεκεῖν Θεὸν ἀποῤῥήτως. * Ὢ φρικτοῦ μυστηρίου· * οὗ νῦν τὴν θείαν Γέννησιν,* Ἀβραὰμ Ἰσαάκ τε * καὶ Ἰακώβ,* Πατριάρχαι ἅπαντες καὶ Προφῆται,* φαιδρῶς προεορτάζουσι,* καὶ βροτοὶ σὺν Ἀγγέλοις.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἁγίων Πατέρων Προσόμοια δ'.

Ἦχος πλ. δ'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Ἆρον * σου τὴν φωνὴν ἀληθῶς,* Σιὼν Θεοῦ ἡ θεία Πόλις, καὶ κήρυξον * Πατέρων * τὴν θείαν μνήμην,* σὺν Ἀβραὰμ Ἰσαάκ,* Ἰακὼβ τιμῶσα * τὸν ἀοίδιμον· * ἰδοὺ * σὺν Ἰούδᾳ τε * καὶ Λευὶ μεγαλύνομεν,* Μωσῆν τὸν μέγαν,* Ἀαρὼν τὸν θεσπέσιον,* καὶ γεραίρομεν * σὺν Δαυὶδ Ἰησοῦν Σαμουήλ. * Πάντες τὴν προεόρτιον * Χριστοῦ θείαν γένεσιν,* ὕμνοις ἐνθέοις κροτοῦντες,* τῆς παρ' αὐτοῦ ἀγαθότητος * τυχεῖν * ἐξαιτοῦμεν,* τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Δεῦρο * ὁ ἐν πυρίνῳ ποτέ,* ἐπιδιφρεύσας Ἠλιοὺ θείῳ ἅρματι,* Θεόφρον * Ἐλισσαιέ τε * σὺν Ἐζεκίᾳ ὁμοῦ,* Ἰωσίᾳ ἅμα * συναγάλλεσθε· * σεπτὴ * δωδεκάς τε * τῶν Προφητῶν ἡ θεόπνευστος,* τοῖς Γενεθλίοις * τοῦ Σωτῆρος συγχόρευε,* καὶ ἐν ᾄσμασι * πάντες Δίκαιοι ᾄσατε. * Παῖδες οἱ παμμακάριστοι,* οἱ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος * σβέσαντες φλόγα καμίνου,* ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε * Χριστὸν * δυσωποῦντες,* ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Ὤφθη * ἡ ἀπ' αἰῶνος ἐν γῇ,* κηρυττομένη Προφητῶν ἐν τοῖς φθέγμασι,* Παρθένος * ἡ Θεοτόκος,* ἣν Πατριάρχαι σοφοί,* καὶ Δικαίων δῆμοι * καταγγέλλουσι· * μεθ' ὧν * συγχορεύει * καὶ γυ-

ναικῶν ἡ εὐπρέπεια,* Σάῤῥα Ῥεβέκκα,* καὶ Ῥαχὴλ σὺν τῇ Ἄννῃ τε,* καὶ ἡ ἔνδοξος * Μαριὰμ ἡ Μωσέως ὁμοῦ· * ταύταις συνεπαγάλλονται,* καὶ κόσμου τὰ πέρατα· * σύμπασα κτίσις γεραίρει· ὅτι Θεὸς παραγίνεται * σαρκὶ * τοῦ τεχθῆναι,* καὶ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν νομικῶν διδαγμάτων * ὁ σύλλογος,* τὴν ἐν σαρκὶ ἐμφανίζει * τοῦ Χριστοῦ θείαν Γέννησιν,* τοῖς πρὸ τοῦ Νόμου τὴν Χάριν * εὐαγγελιζομένοις,* ὡς ὑπὲρ Νόμον τῇ πίστει ὑπάρξασιν· * ὅθεν τῆς φθορᾶς ἀπαλλαγῆς * οὖσαν πρόξενον,* ταῖς ἐν ᾅδῃ κατεχομέναις ψυχαῖς * προεκήρυττον,* διὰ τῆς ἀναστάσεως. * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Οἱ Μακαρισμοί· καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τῶν Πατέρων, Ὠδὴ ς'.

ΤΗ ΙΗ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. **Πανεύφημοι Μάρτυρες * ὑμᾶς.**

Αἱμάτων τιμίων σου * βαφαῖς,* Μάρτυς, κατεσκεύασας * σαυτῷ πορφύραν πολύτιμον· * ἣν στολισάμενος,* κατοικεῖς τὰ ἄνω * ἀληθῶς Βασίλεια,* Θεῷ Παμβασιλεῖ παριστάμενος· * διὸ ἱκέτευε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Σεβαστιανός τε καὶ * Ζωή,* Μάρκος Μαρκελλῖνός τε * σὺν Τιβουρτίῳ συνήθλησαν,* καθυπομείναντες * τρικυμίας πόνων· * καὶ νῦν κατεσκήνωσαν,* πρὸς ἄπονον καὶ θείαν κατάπαυσιν· * ἐν ᾗ πρεσβεύουσι,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀήττητοι Μάρτυρες,* τῇ γῇ * τὰ τῆς γῆς ἐάσαντες,* πρὸς οὐρανοὺς ἀνεδράμετε,* ὑμῶν τοῖς στίγμασι * καθωραϊσμένοι,* καὶ σεπτοῖς παθήμασι * λαμπρῶς πεποικιλμένοι μακάριοι· * διὸ πρεσβεύσατε,* δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Παρθένε πανύμνητε,* Μωσῆς * τὸ ἐν σοὶ Μυστήριον,* προφητικοῖς εἶδεν ὄμμασι· * βάτον μὴ φλέγεσθαι,* εἴπερ καιομένην· * καὶ πῦρ γὰρ τῆς Θεότητος * τὴν μήτραν σου Ἁγνὴ οὐ κατέφλεξε· * διὸ αἰτοῦμέν σε,* ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην * τῷ κόσμῳ σου δώρησαι.

Η Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Σφαγήν σου τὴν ἄδικον * Χριστέ,* ἡ Παρθένος βλέπουσα,* ὀδυρομένη ἐβόα σοι· * Τέκνον γλυκύτατον,* πῶς ἀδίκως θνήσκεις;* πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι,* ὁ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι;* Μὴ λίπῃς μόνην με,* εὐεργέτα Πολυέλεε,* τὴν Μητέρα * καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογ., οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Θεῖον σέβας σοι, Μάρτυς, ἐμφρόνως νέμω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος δεξιά.

Θείαις φαιδρυνόμενος αὐγαῖς,* τῆς σεβασμίου Τριάδος ἀοίδιμε,* πίστει τοὺς τιμῶντάς σου,* τὴν φωταυγῆ * καὶ ἱερὰν πανήγυριν,* σοῦ ταῖς ἱκεσίαις * φωτὸς μετόχους ἀνάδειξον.

Ἔχων λογισμὸν φωτοειδῆ,* καὶ δεκτικὸν καθαρῶν ἐπιλάμψεων,* μόνον ἐπεπόθηκας * τὸ ὄντως ὄν,* ὡς νουνεχὴς καὶ φρόνιμος,* Μάρτυς ἀθλοφόρε,* καὶ τούτου πίστει τετύχηκας.

Ἱδρῶσιν ἐνθέοις ἀληθῶς,* τὰ τῆς σαρκὸς ἀμαυρώσας φρονήματα,* αἵμασιν ἀθλήσεως,* τοὺς θολεροὺς * χειμάῤῥους ἀπεξήρανας,* τῆς πολυθείας,* θεόφρον Μάρτυς πολύαθλε.

Ὅμιλον προσῆξας Ἀθλητῶν,* διδασκαλίαις σου θείαις τῷ κτίσαντι,* πᾶσαν τὴν διάνοιαν * τῶν διωκτῶν * καταβαλὼν, τῇ χάριτι,* Πνεύματος Ἁγίου· * μεθ' ὧν πρεσβεύεις σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Νέον ἀπεκύησας Υἱὸν,* τὸν πρὸ αἰώνων Πατρὶ συννοούμενον,* φύσεως καινίσασα * νόμους, ἁγνὴ * Πανθενομῆτορ ἄχραντε,* ἐν τῇ ὑπὲρ φύσιν * σεπτῇ καὶ θείᾳ γεννήσει σου.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν.

Στρατὸν ἐπαγόμενος σεπτὸν, * τῆς θείας ὅπλοις πίστεως, * ὠχυρωμένον, Μάρτυς ἀήττητε, * τὰς παρατάξεις τοῦ πολεμήτορος, * καὶ τὰ πανουργεύματα * τῶν τυράννων ἅπαντα, * κατεβάλετε σθένει τοῦ Πνεύματος.

Ἐρείσας ἐν πέτρᾳ νοητῇ, * τὰς βάσεις τῆς καρδίας σου, *

εὐσεβοφρόνως Μάρτυς πολύαθλε, * οὐ παρετράπης τοῖς μηχανήμασι * τοῦ δολίου δράκοντος· * ἀλλὰ πᾶσιν, ἔρεισμα * εὐσεβείας ἐν πνεύματι γέγονας.

Βελῶν ἐκκεντήσεις χαλεπὰς * ὑπέφερες δεσμούμενος, * καὶ ἐπὶ ξύλου Μάρτυς τεινόμενος· * Θεοῦ δὲ θείᾳ δυνάμει ἔνδοξε, * ἀσινὴς ὁλόκληρος * αὖθις ἀπεδείκνυσο, * καταισχύνων ἐχθροῦ μηχανήματα.

Θεοτοκίον.

Ἁγίασμα ὤφθης νοητὸν * τοῦ πάντας ἁγιάζοντος, * καὶ καθαρὸν Πανάμωμε σκήνωμα· * ἐκ σοῦ γὰρ ὤφθη Θεὸς σαρκούμενος, * καὶ διπλοῦς ταῖς φύσεσι, * κόσμῳ γνωριζόμενος, * ἐν μιᾷ ὑποστάσει Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ μόνος εἰδώς, τῆς τῶν βροτῶν * οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, *
» καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, * περίζωσόν με ἐξ
» ὕψους δύναμιν, * τοῦ βοᾷν σοι· Ἅγιος * ὁ ναός ὁ ἔμψυχος, *
» τῆς ἀχράντου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῷ βίῳ τῷ φαιδρῷ, * συναστράπτοντα ἔχων * τὸν λόγον ἱερῶς, * ἐφελκύσω ἀγέλας * πιστῶν πρὸς εὐσέβειαν· * μεθ' ὧν χαίρων ἐνήθλησας, * πᾶσαν κάκωσιν * ὑπενεγκὼν τῶν τυράννων· * ὅθεν σήμερον, * τὴν παναγίαν σου μνήμην * τελοῦντες, ὑμνοῦμέν σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Μαρία τὸ σεπτόν, * τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, * ἀνάστησον ἡμᾶς, * πεπτωκότας εἰς χάος * δεινῆς ἀπογνώσεως, * καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· * σὺ γὰρ πέφυκας * ἁμαρτωλῶν σωτηρία, * καὶ βοήθεια, * καὶ κραταιὰ προστασία, * καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ· * καινοῦ μυστηρίου· * ἐβόα ἡ ἁγνὴ * καὶ πανάμωμος Κόρη, * ἐν ξύλῳ ὡς ἔβλεψε, * τανυσθέντα σε Κύριε· * πῶς ἀδέκαστε * Κριτὰ ἁπάντων καὶ Λόγε, * ὡς κατάκριτος * ὑπὸ κριτῶν παρανόμων, * Σταυρῷ κατακέκρισαι;

Ὠδὴ δ'. Ὄρος σε * τῇ χάριτι.

Σθένος σοι, Τιβούρτιε δωρεῖται ὁ Κύριος, * δι' ἀσθενείας τῆς σαρκός, * καταπαλαῖσαι τὸν ἐχθρόν· * πυρὶ γὰρ φλογίζοντι, * νεανικῶς * ἐπέβης Μάρτυς στεῤῥότατα, * καὶ τὴν οὐράνιον δρόσον ἀντέλαβες.

Συνήφθης * τοῖς ἄνω λειτουργοῖς ὦ Τιβούρτιε, * ὡς λειτουργήσας τῷ Χριστῷ, * καὶ ἀνενέγκας καθαρὰς * θυσίας ἐν πνεύματι, * ἱερουργέ, * Μαρτύρων κλέος καὶ καύχημα· * χαρμονικῶς διὰ τοῦτο τιμῶμέν σε.

Ὄρθιος * κρεμάμενος, * καὶ πλήκτροις ξεόμενος, * καὶ ταῖς σφοδραῖς τῶν αἰκισμῶν * περικυκλούμενος φοραῖς, * καὶ βόθρῳ χωννύμενος, * καὶ ἐν αὐτῷ * τὸ θεῖον τέλος δεχόμενος, * ὁ γενναιόφρων ἠγάλλετο Κάστουλος.

Ἰάσεις * ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, μακάριε, * ἐπιτελῶν, πρὸς φωτισμὸν * τῶν καθορώντων εὐσεβῶς, * λαοῖς τὸ σωτήριον * θεοπρεπῶς, * Σεβαστιανέ, κατήγγειλας, * μαρτυρικῶς δὲ τὸν δρόμον ἐτέλεσας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σε * πασῶν ἐκ γενεῶν ἐξελέξατο, * ὁ ὑπερούσιος Θεός, * καὶ οὐσιώθη καθ' ἡμᾶς, * γενόμενος ἄνθρωπος, * ὁ πλαστουργὸς * τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως, * Θεογεννῆτορ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας * τῇ ἐλλάμψει.

Οἱ τρίβοι σου * καὶ πορεῖαι πρὸς μόνον φερόμεναι * τὸν Κύριον, * ἀνοδίας ἐχθρῶν ὑπεξέκλιναν, * καὶ πολλοῖς γεγόνασιν * ὁδὸς εὐθεῖα καὶ πραεῖα, * Μάρτυς Χριστοῦ πανσεβάσμιε.

Ῥητορεύει * Μαρκελλῖνος καὶ Μάρκος σοφώτατα, * πρὸ βημάτων * τοῦ Χριστοῦ τὴν σωτήριον ἔλευσιν· * προσδεθέντες ἄμφω δέ, * κέντροις τοὺς πόδας καθηλοῦνται, * μαρτυρικῶς κλειζόμενοι.

Τὸ πάθημα * τοῦ τὰ πάθη ἡμῶν θανατώσαντος, * Μαρκελλῖνος * καὶ ὁ Μάρκος στεῤῥῶς εἰκονίζοντες, * λόγχῃ σφαγιάζονται, * καὶ στεφηφόροι ταῖς χορείαις * τῶν Ἀθλοφόρων συνάπτονται.

Θεοτοκίον.

Ὑπέρφωτε * τοῦ Ἡλίου Νεφέλη Πανάμωμε, * ἀπέλασον * τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη πρεσβείαις σου, * καὶ τὸν νοῦν μου φώτισον, * τῇ ἀμελείᾳ σκοτισθέντα, * ὅπως ὑμνῶ σε Πανύμνητε.

Ὠδὴ ϛ'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Στεῤῥότητι νοὸς σεβασμιώτατε, * ἐδείχθης ἀταπείνωτος, * ἐν τῷ τύπτεσθαι ταῖς ῥάβδοις ἀφειδῶς, * καὶ κατακεντᾶσθαι πολλοῖς τοῖς βέλεσιν· * ὅθεν πρὸς φῶς * μετέβης χαίρων, * Μάρτυς ἀνέσπερον.

Ἐνεύρου σε Χριστὸς ἀγωνιζόμενον, * καὶ δαίμοσι μαχόμενον, * καὶ αἰκίαις ὁμιλοῦντα χαλεπαῖς, * Σεβαστιανὲ Μάρτυς ἀήττητε, * καὶ πρὸς αὐτὸν * ἀποσκοποῦντα * καρδίας ὄμμασι.

Μοχλεύσεσι στεῤῥαῖς πανσόφων λόγων σου, * τὴν πλάνην ἀνεμόχλευσας, * καὶ σεβάσματα κατέαξας ἐχθρῶν, * καὶ εἰδωλικοὺς ναοὺς ἠδάφισας, * καὶ σεαυτὸν * ναὸν τοῦ θείου * ἤγειρας Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν τὴν ἡμῶν ἐκ παραβάσεως * οὐσίαν ἀνεκαίνισας, * τὸν καινίζοντα τὰ πάντα, θεϊκῷ * μόνῳ τῷ βουλήματι κυήσασα, * ἐν γυναιξὶν * εὐλογημένη, * Θεοχαρίτωτε.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος· * οὐκ ἔστιν ὁ ῥυόμενος· *
» ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· * σῶσον τὸν λαόν σου
» ὁ Θεὸς ἡμῶν· * σὺ γὰρ ἰσχὺς * τῶν ἀσθενούντων * καὶ ἐπα-
» νόρθωσις.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σεβαστιανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ζωῆς, Τραγκυλίνου, Νικοστράτου, Κλαυδίου, Κάστορος, Τιβουρτίου, Καστούλου, Μαρκελλίνου καὶ Μάρκου.

Στίχοι.

Σεβαστιανὸς, τῶν πλάνης σεβασμάτων.
Καταφρονήσας, τύπτεται τὸ σαρκίον.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ τε Σεβαστιανὸς ῥοπαλίσθη.

Ζωὴ, πρὸς ὕψος ἐκ κεφαλῆς ἠρμένη,
Καπνῷ δυσώδει λαμβάνει ζωῆς τέλος.

Ναὶ, βάλλετε σφοδρῶς με συχνοῖς τοῖς λίθοις,
Ἐκ καρδίας ἔκραζεν ὁ Τραγκυλῖνος.

Καὶ τοὺς περὶ Κλαύδιον ὧδε τακτέον,
Οὓς, κἂν βυθὸς συνέσχεν, οὐρανὸς φέρει.

Τιβουρτίου τέμνουσι τὴν θείαν κάραν,
Σύ μου Θεὸς, κράζοντος, ὦ Θεοῦ Λόγε.

Κάστουλον εἷλκον εἰς ἀπωλείας βόθρον·
Ὡς δ' οὐχ ὑπεῖξε, γῆς ἐνεβλήθη βόθρῳ.

Ἐχθρῶν παγέντες, οἷα λόγχαι, καρδίαις,
Νύττεσθε λόγχαις, Μάρκε καὶ Μαρκελλῖνε.

Ταῖς τῶν ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Σὲ νοητὴν, * Θεοτόκε κάμινον.

Ῥώμῃ τῇ σῇ * κραταιᾷ σθενούμενοι, * οἱ Ἀθλοφόροι σου Χριστὲ, * ἐτροπώσαντο τὸν ἐχθρὸν, * πλάνην κατεπάτησαν, * σώματα παρέδωκαν * τοῖς αἰκισμοῖς, ἀναμέλποντες· * Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Οἱ θεαυγεῖς * ἀθλοφόροι Μάρτυρες, * ἀγωνισάμενοι καλῶς, * Μαρκελλῖνος καὶ ὁ κλεινὸς * Μάρκος καὶ Τιβούρτιος, * Κάστουλος ὁ πάνσοφος, * πρὸς οὐρανὸν μετετέθησαν, * τὸν αἰνετὸν ἀνυμνοῦντες * Θεὸν τὸν ὑπερένδοξον.

Νεανικῶς * ἀθλητὰ Τιβούρτιε, * ὥσπερ οἱ Παῖδες τῇ πυρᾷ,* ἐπιβέβηκας, νοητῶς, * δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος * ἄνωθεν δεχόμενος, * καὶ μελῳδῶν ἐμμελέστατα· * Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὥσπερ ἀμνὰς * κρεμαμένη ἔνδοξε, * ἐναπηγχόνισας ἐχθρόν,* ταῖς νευραῖς τῶν μαρτυρικῶν * πόνων σου, πανεύφημε, * ζῇς δὲ μετὰ θάνατον,* Μάρτυς Ζωὴ, ἀναμέλπουσα· * Ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Στάμνον χρυσῆν,* παναγίαν Τράπεζαν, * τοῦ θείου Ἄρτου τῆς ζωῆς * ὀνομάζομέν σε Ἁγνὴ, * Τόπον ἁγιάσματος, * Θρόνον ὑψηλότατον, * ἐν ᾧ Θεὸς ἀνεπαύσατο, * ὁ αἰνετὸς τῶν Πατέρων * Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Ὠδὴ η΄. Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραήλ.

Νεκρωθῆναι κόσμῳ βουληθεὶς, * καὶ τοῖς ἐν κόσμῳ πᾶσι, * τῆς ὄντως κατηξιώθης * ἀεισέβαστε ζωῆς,* βοῶν προθυμότατα· * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔθεντό σε ἄνομοι δεινῶς,* ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ,* χωννῦντες καὶ θανατοῦντες, * ἀναμέλποντα τρανῶς, * ἀοίδιμε Κάστουλε· * Εὐλογεῖτε* πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Μακαρίας ἔτυχες ζωῆς * ὡς ἐπώνυμος ταύτης· * πνιγμῷ γὰρ βιαιοτάτῳ, * τὴν ἐπίκηρον ζωὴν * κατέλιπες, μέλπουσα· * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης τέξασα Θεὸν, * ὡραῖον καὶ Δεσπότην, * τὸν θείαις καταφαιδρύναντα * ἀκτῖσι τοὺς βροτούς· * διὸ ἀναμέλπομεν· * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν καμίνῳ Παῖδες Ἰσραὴλ, * ὡς ἐν χωνευτηρίῳ, * τῷ κάλ-
» λει τῆς εὐσεβείας, * καθαρώτερον χρυσοῦ, * ἀπέστιλβον
» λέγοντες· * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,*
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τύπον * τῆς ἁγνῆς λοχείας σου.

Ἵνα * θεϊκῆς λαμπρότητος, * καὶ αἰωνίου δόξης * καὶ ὡραιότητος, * Σεβαστιανὲ, * ἀξιωθῇς ἀξιάγαστε, * τὰς βασάνους τοὺς πόνους τὸν θάνατον * ὑπέμεινας ἀνδρείως· * διό σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὤφθης * μέσον ἄστρων ἥλιος, * τῶν συναθλούντων Μάρτυς· * καὶ νῦν φωτίζετε, * ἄθλων ἱερῶν, * ἱερωτάταις λαμπρότησιν, * Ἐκκλησίας τὸ θεῖον στερέωμα, * καὶ πᾶσαν διαβόλου * διασκεδάζετε ἀπόνοιαν.

Στέργοντες * Χριστὸν, Τιβούρτιος * καὶ Μαρκελλῖνος, Μάρκος, * Ζωὴ καὶ Κάστουλος, * Σεβαστιανῷ * καθηγητῇ καὶ θεόφρονι, * συναθλοῦσι, καὶ ἴσους κομίζονται * τῆς νίκης τοὺς στεφάνους, * ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ πρεσβεύοντες.

Ἤρθη * πρὸς μονὰς σκηνούμενος, * φωτοειδὴς Μαρτύρων * χορὸς ὁ ἔνθεος, * καὶ τοὺς οὐρανοὺς * περιπολεῖ ἀγαλλόμενος, * ὑπὲρ πάντων ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον, * ἀεὶ παρακαλοῦντες, * μακαριζόντων αὐτοὺς πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Φρίττει * νοερὰ Στρατεύματα, * τὸ τοῦ Πατρὸς ὁρῶντα * θεῖον ἀπαύγασμα, * σοῦ ἐν ταῖς χερσὶν * ἀνερμηνεύτως κρατούμενον, * καὶ τὸ σὸν κεκτημένον ὁμοίωμα, * ἵνα βροτοὺς θεώσῃ, * Παρθενομῆτορ ἀπειρόγαμε. Ὁ Εἱρμός.

» Τύπον * τῆς ἁγνῆς λοχείας σου, * πυρπολουμένη βάτος *
» ἔδειξεν ἄφλεκτος· * καὶ νῦν καθ' ἡμῶν, * τῶν πειρασμῶν
» ἀγριαίνουσαν, * κατασβέσαι αἰτοῦμεν τὴν κάμινον· * ἵνα σε
» Θεοτόκε, * ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΘ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐὰν ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως τύχῃ τῇ Κ΄. τοῦ παρόντος μηνὸς, ἡ ἐκεῖ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου ψάλλεται κατὰ τὴν σήμερον· Ἀπόστολος δὲ καὶ Εὐαγγέλιον λέγεται, Σαββάτῳ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ΄. **Ἔδωκας σημείωσιν.**

Εὔκλειαν ἐπόθησας * ἀποκειμένην τοῖς Μάρτυσιν, * Ἀθλοφόρε πολύαθλε· * καὶ πόνους ὑπήνεγκας * θαρσαλέῳ γνώμῃ, * ἄπονον

πρὸς λῆξιν * μετατεθῆναι προσδοκῶν,* καὶ τὰ βραβεῖα * ζητῶν κομίσασθαι,* Παμμάκαρ τὰ οὐράνια,* καὶ Παραδείσου τὴν οἴκησιν,* καὶ τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον,* καὶ ζωὴν τὴν αἰώνιον.

Ὀνύχων σπαράγματα,* καὶ χαλεπὰ ἐκκεντήματα,* καὶ μολύβδου πυράκτωσιν,* τῆς κάρας ἀφαίρεσιν,* καὶ τοὺς δριμυτάτους * ὑπήνεγκας πόνους,* καὶ προσετέθης τῷ χορῷ * τῶν Ἀθλοφόρων * χαίρων πολύαθλε· * διό σου τὴν ἐτήσιον * ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν,* ἀθλητὰ Βονιφάτιε,* τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε.

Δοῦλόν σε προπέμψασα,* θεῖον δεσπότην ἀπέλαβεν,* Ἀγλαΐς, Βονιφάτιε,* παθῶν κυριεύσαντα,* βεβασιλευκότα * ἀθέων τυράννων,* καταβαλόντα τοὺς ἐχθρούς,* καὶ νίκης στέφος * ἀναδησάμενον· * διὸ Ναόν σοι ἅγιον,* περικαλλῆ τε δομήσασα,* ἐν αὐτῷ ἐναπέθετο * ἱερῶς εὐφημοῦσά σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κριτὴν δικαιότατον * ἀποκυήσασα Δέσποινα,* τὸν ἀσώτως βιώσαντα,* δυσωπῶ ἱκέτευε,* κατακεκριμένον * καὶ ἠπορημένον,* ἐν τῇ μελλούσῃ φοβερᾷ * κρίσει, Παρθένε,* μὴ κατακρῖναί με· * συντάξαι δὲ τοῖς μέλλουσιν,* ἐκ δεξιῶν τούτου ἵστασθαι * ἐκλεκτοῖς διὰ ἔλεος,* καὶ πολλὴν ἀγαθότητα.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Νεκρούμενον βλέπουσα * Χριστόν, ἡ πάναγνος Δέσποινα,* καὶ νεκροῦντα τὸν δόλιον,* ὡς Δεσπότην κλαίουσα,* ὕμνει τὸν ἐκ σπλάγχνων * αὐτῆς προελθόντα,* καὶ τὸ μακρόθυμον αὐτοῦ * ἀποθαυμάζουσα,* ἀνεκραύγαζε· * Τέκνον μου ποθεινότατον,* μὴ ἐπιλάθῃ τῆς δούλης σου,* μὴ βραδύνῃς φιλάνθρωπε,* τὸ ἐμὸν καταθύμιον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Πιστῶς σε μέλπω, Μάρτυς ἠγλαϊσμένε. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Τριστάτας κραταιούς.

Προθύμῳ λογισμῷ,* τοὺς ἀγῶνας ζηλώσας * τῶν γενναίων ἀθλητῶν,* ἐνήθλησας στεῤῥῶς,* καὶ τὸν ὄφιν ἐνέκρωσας * ἄθλοις σου τοῖς ζωηφόροις,* ἱερὲ Βονιφάτιε,* τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Ἰδὼν ἐπὶ τῆς γῆς,* τοῦ ἐχθροῦ τὴν ἀπάτην * κεχυμένην ἀληθῶς,* γενναῖε Ἀθλητά,* τὴν ψυχὴν πυρπολούμενος,* ἔρωτι τῷ θειοτάτῳ,* ὑπεισῆλθες τὸ στάδιον,* ἀπτοήτῳ τρισμάκαρ φρονήματι.

Σοφίᾳ θεϊκῇ * λαμπρυνόμενος μάκαρ,* τοὺς ἀσόφους δυσμενεῖς *

ἐμώρανας, Χριστὸν * καταγγέλλων, παχύτητι * σώματος ὁμοιωθέντα,* οἷς ὀφθῆναι ἠθέλησε,* Βονιφάτιε Μάρτυς πολύαθλε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τοῦ Θεοῦ, * Δανιὴλ ὃ προεῖδε, * τὴν σκηνὴν τὴν νοητήν,* τὴν πλάκα τὴν σεπτήν,* τὸ τῆς δόξης ἁγίασμα,* τράπεζαν τὸν θεῖον Ἄρτον * τὴν χωρήσασαν, ᾄσμασι * τὴν ἁγίαν Παρθένον ὑμνήσωμεν.

Ὠδὴ γ΄. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ὡς ποθήσας ἔνδοξε,* ἐλευθερίαν τὴν ἄνω,* ἀπὸ ζυγοῦ δουλείας,* λυτροῦσαι πάθη τὰ σεπτά,* ἐζηλωκώς, ἀοίδιμε,* τὸν δι᾽ οἶκτον * δοῦλον χρηματίσαντα.

Σαρκικῶν ἀνώτερος * ἀποδειχθεὶς φρονημάτων,* ἐν ἀλλοιώσει θείᾳ,* ἀθρόον πᾶσαν προσβολὴν * τῶν δυσχερῶν, ὑπήνεγκας * γηθόμενος * Μάρτυς Βονιφάτιε.

Σεαυτὸν ἀπηρνήσω,* καὶ πρὸς ἀγῶνας καὶ πάλας * τοῦ δυσμενοῦς ἐξῆλθες,* Σταυροῦ τῷ ὅπλῳ κρατυνθείς,* καὶ νικητὴς γενόμενος * δεδόξασαι,* Μάρτυς Βονιφάτιε.

Θεοτοκίον.

Ἑαυτὸν ἐκένωσε,* τοὺς Πατρικοὺς μὴ κενώσας,* ἐν τῇ γαστρί σου κόλπους,* ὑπερούσιος Θεός,* καὶ σὸς Υἱὸς ἐγένετο,* Πανάμωμε,* σῶσαι τὸ ἀνθρώπινον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν,* ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία,* καὶ πολλὴ ἐν
» τέκνοις * ἠσθένησε συναγωγή,* τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν *
» βοήσωμεν· * Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τιμήσας τὸν Θεόν,* παρ᾽ αὐτοῦ ἐτιμήθης * Μαρτύρων καλλονή,* Βονιφάτιε μάκαρ· * διὸ καὶ στεφάνῳ σε * θείας δόξης ἐκόσμησεν· * ὅθεν σήμερον,* τὴν παναγίαν σου μνήμην * ἑορτάζοντες,* ὑπὲρ ἡμῶν σὲ αἰτοῦμεν,* πρεσβεύειν πρὸς Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Ποιητήν,* καὶ Θεόν σου καὶ Κτίστην,* πανάμωμε Ἁγνή,* διὰ Πνεύματος θείου,* ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας,* καὶ φθορᾶς δίχα τέτοκας· * ὃν δοξάζοντες * σὲ ἀνυμνοῦμεν Παρθένε,* ὡς παλάτιον * τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης,* καὶ κόσμου ἀντίλυτρον.

Ἢ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς * καὶ πανάγνου Παρθένου,* διῆλθεν ἀληθῶς * τὴν καρδίαν ῥομφαία,* Σταυρῷ ὡς ἑώρακας,* τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον,* παναμώμητε,* εὐλογημένη Μαρία, * τὸ προσφύγιον * ἁμαρτωλῶν καὶ τὸ τεῖχος,* καὶ κόσμου κραταίωμα.

Ὠδὴ δ΄. Δἰ ἀγάπησιν Οἰκτίρμον.

Μακαρίζων τῶν ἀθλούντων * τὴν καρτερίαν,* τῇ ἐκμιμήσει Μάρτυς,* τῶν σεπτῶν παθημάτων,* τούτοις ἐξωμοίωσαι,* Θεόφρον πανόλβιε.

Ἐπειγόμενος ἐν πίστει,* Μαρτύρων θείων * πρὸς συλλογὴν, παμμάκαρ,* σεαυτὸν τῇ ποθούσῃ,* φόρτον ἀξιάγαστον,* θεόφρον, ἀπέδωκας.

Λιπαινόμενος καθάπερ * χρυσίον, Μάρτυς,* τῶν αἰκισμῶν χωνείᾳ * εὐριζότερος ὤφθης,* φέρων τοῦ ποιήσαντος * παθῶν τὸ ἐκσφράγισμα.

Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον * ἐσφραγισμένην * κατανοοῦσα Κόρη,* τὸν ἀφράστως τεχθέντα * Λόγον ἐκ λαγόνων σου,* πιστῶς ἐμεγάλυνες.

Ὠδὴ ε΄. Τὸν φωτισμόν σου Κύριε.

Ὡς φωταυγὴς ἀνέτειλας * ἀστὴρ ἀπὸ δυσμῶν,* καὶ δύνας, Μάρτυς,* ἀθλήσει καρτερῶς,* αὖθις πρὸς δυσμὰς ἐξανατέλλεις,* καταυγάζων τὰ πέρατα.

Μαρτυρικῶς ἠγώνισαι,* ὀνύχων σπαραγμοὺς,* ὀξέσι, Μάρτυς,* καλάμοις προσφέρων,* καὶ τοῦ πονηροῦ τὰ κέντρα πάντα * ἀπαμβλύνων ἐν χάριτι.

Αἱ τοῦ ἐχθροῦ ἠσθένησαν,* θεόφρον ἐπὶ σοὶ * μηχανουργίαι· * καὶ γὰρ τῇ πρὸς Θεὸν * νεύσει ἀκλινεῖ, σαρκὸς αἰκίσεις,* ὥσπερ ἄσαρκος, ἔφερες.

Θεοτοκίον.

Ῥύπου παντὸς ἀπόπλυνον,* Παρθένε, τὴν ἐμὴν * ψυχὴν βοῶσοι,* καὶ σῶσον με ἡ τὸν ἀληθῆ Θεὸν Σωτῆρα * ἐπὶ γῆς σωματώσασα.

Ὠδὴ ς΄. Ἐβόησε * προτυπῶν.

Τυπτόμενος * ταῖς πληγαῖς τῆς σαρκὸς, κατεπλήγωσας * τοὺς ἀνιάτως νοσοῦντας τὴν ἄγνοιαν,* καὶ νοσούντων ὤφθης * ἰατρὸς, ἀθλητὰ Βονιφάτιε.

Ὑψούμενος * πρὸς Θεὸν ἐπιδόσει, μακάριε,* τῶν ἀγώνων,* δυσμενεῖς ἀοράτους κατέῤῥαξας,* καὶ κατεῤῥαγμένοις * βοηθὸς Ἀθλοφόρε γεγένησαι.

Συρόμενος * ἐπὶ γῆς ὥσπερ λίθος πολύτιμος,* Θεοφόρε,* τὸ τῆς πλάνης καθεῖλες ὀχύρωμα,* καὶ πιστῶν καρδίας,* ἐπὶ πλεῖον τῇ πίστει ἐστήριξας.

Θεοτοκίον.

Ἡ βάτος σε * προετύπου, Πανύμνητε, πρότερον,* καιομένη * μηδαμῶς φλεγομένη δὲ Πάναγνε· * καὶ γὰρ ὡς ἐκείνη,* οὐκ ἐφλέχθης Θεὸν σωματώσασα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐβόησε * προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον,* ὁ Προφήτης* » Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· * Ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι,* Ἰη-» σοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἱερεῖον ἄμωμον,* ἐθελουσίως * σεαυτὸν προσήγαγες,* τῷ ἐκ Παρθένου διὰ σὲ * τεχθῆναι μέλλοντι, Ἅγιε,* στεφανηφόρε * σοφὲ Βονιφάτιε.

Ὁ Οἶκος.

Ἀνατολῆς ὥσπερ ἀστὴρ,* τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος,* οὕτω σε θεία νεῦσις ἐκ δυσμῶν ὡδήγησε, θεόφρον,* τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ* τῷ εὐδοκήσαντι Χριστῷ * προσκυνῆσαι,* ὡς Βασιλεῖ ἁπάσης τῆς κτίσεως,* καὶ τούτῳ δῶρα προσαγαγεῖν,* ὡς λίβανον καὶ σμύρναν* καὶ χρυσὸν, Πίστιν,* Ἀγάπην καὶ Ἐλπίδα. * Ὅθεν σαυτὸν ὁλόκληρον,* προσήγαγες αὐτῷ * ἄμωμον δῶρον,* τῷ τυράννῳ δικαστῇ * ἐν παῤῥησίᾳ * κράζων καὶ βοῶν· * Χριστοῦ μου δοῦλος ὑπάρχω,* στεφανηφόρε * σοφὲ Βονιφάτιε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βονιφατίου.

Στίχοι.

Ζητῶν Βονιφάτιος ὀστᾶ Μαρτύρων,
Ἑαυτὸν εὗρε Μάρτυρα, τμηθεὶς ξίφει.
Ἐννεακαιδεκάτῃ Βονιφάτιος αὐχένα τμήθη.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Γόνυ μὴ κλίνας γλυπτοῖς,* εἰς πειρασμῶν ἐβλήθης * μεγίστην ὄντως, Μάρτυς, κάμινον· * ἐν ᾗ δροσιζόμενος,* Ὁ τῶν Πατέρων βοᾷς,* Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Λύειν τὸν τόνον τῆς σῆς * ὁμολογίας σπεύδων,* ὁ δολιόφρων τοῖς ἐγκάτοις σου,* καχλάζοντα μόλυβδον * ἀνηλεῶς ἐκχέει· * ἀλλ᾽ ἐμφανῶς ᾐσχύνθη.

Ἀποτμηθεὶς προθύμως * τὴν ἱεράν σου κάραν,* ἐχθροῦ δολίου πολυμήχανον * κεφαλὴν διέκοψας,* τῆς σῆς ἀνδρείας ξίφει,* Μάρτυς Χριστοῦ θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ἵνα φωναῖς αἰσίαις * ὑμνολογῶ σε Κόρη,* παθῶν με ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου,* κινδύνων καὶ θλίψεων,* καὶ πονηρῶν λογισμῶν,* κακῶσαί με ζητούντων.

Ὠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Συμφερόντως τὴν σὴν ἐργαζόμενος,* σωτηρίαν Χριστὸς Βονιφάτιε,* ἀναζητοῦντα λείψανα * καλλινίκων Μαρτύρων,* σὲ ἐνισχύει,* ὃ πιστῶς ἐπεζήτεις γενήσεσθαι.

Μακαρίᾳ δεσποίνῃ, μακάριος * θησαυρὸς ἀπεδόθης, Μακάριε· * ᾧ πλουτισθεῖσα ἔψαλλε,* γηθομένῃ καρδίᾳ· * Πάντα τὰ ἔργα,* εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐν σπουδῇ τὸ ἀοίδιμον γύναιον,* ἀνεγεῖρον Ναὸν ἱερώτατον,* σὲ ἐν αὐτῷ κατέθετο,* πεφυκότα τῆς θείας * ναὸν Τριάδος,* ἀθλοφόρε Χριστοῦ Βονιφάτιε.

Νεκρωθεὶς δι' ἀγάπην τοῦ Κτίσαντος,* τοὺς νεκρώσει παθῶν ὑποπίπτοντας,* ζωοποιῷ πρεσβείᾳ σου,* ἰατρεύεις βοῶντας· * Πάντα τὰ ἔργα,* εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ τὴν ἁγνὴν ὁ ὑπέρθεος,* κατελθὼν ὥσπερ οἶδε σεσάρκωται,* καὶ τοὺς βροτοὺς ἐθέωσε,* μελῳδοῦντας Παρθένε· * Πάντα τὰ ἔργα,* εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε,* τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς
» εὐσεβήσαντας,* συγκαταβὰς ἐδρόσισας,* καὶ ἐδίδαξας μέλ-
» πειν· * Πάντα τὰ ἔργα,* εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Ἰδοῦσά σε φόρτον ἱερὸν * ἠγάλλετο, * ἐκβοῶσα ἡ ἀείμνηστος· * Δοῦλον ἐκπέμψασά σε μάκαρ,* δεσπότην ἀληθῆ ὑποδέδεγμαι,* δουλείας με κακῶν ἐκλυτρούμενον,* σαῖς εὐπροσδέκτοις παρακλήσεσιν.

Ὡς κρίνον κοιλάσι νοηταῖς * ἐξήνθησας * τῶν Μαρτύρων, Βονιφάτιε· * φοίνιξ καθάπερ ἀνυψώθης· * ὡς Κέδρος ἐγνωρίσθης πυρίπνοος· * ὡράθης ἐκλεκτὴ ὡς κυπάρισσος,* εὐωδιάζουσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σήμερον ἡ μνήμη σου ἡμῖν * ἀνέτειλεν,* Ἀθλοφόρε, ὥσπερ ἥλιος,* φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων,* φωτίζουσα ψυχὰς τῶν ὑμνούντων σε,* παθῶν τε τὴν ἀχλὺν ἀπελαύνουσα,* Μάρτυς θεόφρον ἀξιάγαστε.

Ἥλιος καθάπερ ἐκ Δυσμῶν * ἀνέτειλας,* καὶ Ἑῴας πόλιν ἔφθασας,* ἔνθα καὶ δὺς τῷ μαρτυρίῳ,* πρὸς κρείττονα ζωὴν ἀνατέταλκας,* καὶ Ῥώμην τὴν περίβλεπτον ἔφθασας,* ταύτην τειχίζων σαῖς δεήσεσι.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον τῷ σῷ,* Πανάμωμε,* τὸν ἐν σκότει συνεχόμενον * τῆς ἁμαρτίας, Θεοτόκε,* καὶ δίδου ἐν ἡμέρᾳ πορεύεσθαι * ἐνθέων προσταγμάτων, Θεόνυμφε,* ὅπως ὑμνῶ σε τὴν πανύμνητον.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι,* τὴν κατάραν εἰσῳ-
» κίσατο· * σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε,* τῷ τῆς κυοφορίας βλα-
» στήματι,* τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὅθεν σε πάντες
» μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Κ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου
τοῦ Θεοφόρου.

Ἀπὸ ταύτης ἀρχόμεθα τῶν Προεορτίων τῆς κατὰ σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἰστέον δέ, ὅτι ἀπὸ τῆς σήμερον σχολάζει ἡ Παρακλητικὴ μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῶν Ἁγίων Θεοφανείων, τουτέστιν, ἕως τῆς ιδ'. Ἰανουαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν Προεόρτια Στιχηρὰ ἰδιόμελα τρία.

Ἦχος α'. **Ἀνατολίου.**

Προεορτάσωμεν λαοί,* Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· * καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν,* ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ * ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ,* καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον,* τοῖς ψυχικοῖς λογισμοῖς,* ἐπειγομένην τίκτειν * ἐν Σπηλαίῳ,* τὸν τῶν ὅλων Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν· * οὗ Ἰωσὴφ * κατιδὼν τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος,* ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν,* ὡς βρέφος σπαργανούμενον· * ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμάτων,* Θεὸν εἶναι ἀληθινόν,* τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Προεορτάσωμεν λαοί,* Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· * καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν,* ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ * ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ,* καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ * μέγα μυστήριον· * ἤνοικται γὰρ ἡ Ἐδέμ,* ἐκ Παρθένου ἁγνῆς Θεοῦ προερχομένου,* τελείου ὑπάρχοντος τοῦ αὐτοῦ,* ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι. * Διὸ κράξωμεν· * Ἅγιος ὁ Θεός,* ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος· * Ἅγιος Ἰσχυρός,* ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθείς· * Ἅγιος Ἀθάνατος,* τὸ Παράκλητον Πνεῦμα· * Τριὰς Ἁγία, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· * ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος * τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός, πρόεισι * τεχθῆναι, ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου,* εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς,* καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. * Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· * ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· * ὅτι ὁ ὢν * γίνεται ὃ οὐκ ἦν,* καὶ ὁ πλαστουργὸς πάσης κτίσεως ἀναπλάττεται· * ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ,* τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ὁ Θεοφόρος καλούμενος ἀξίως,* ὅτε ὁ Δεσπότης σε,* μάκαρ Ἰγνάτιε,* ὡς συμπαθὴς ἠγκαλίσατο,* φιλοσοφίας * τῆς ἀνωτάτω * φαίνων τὰ δόγματα,* τότε τὴν πολύφωτον * αἴγλην εἰσδέδεξαι,* καθάπερ σπόγγος τὰ νάματα,* ἐκ τῆς ἀβύσσου * τῶν φωτισμάτων ἀνιμησάμενος· * ὅθεν κατ' ἴχνος * ἠκολούθησας,* τῷ καλοῦντι * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· * ὃν ἱκέτευε σῶσαι,* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ τετρωμένος ἀγάπῃ τῇ τελείᾳ,* ὅτε ὁ πρηστήριος * ἔρως ἀνέφλεγε,* σοῦ τὴν ψυχὴν ἱερώτατε,* πρὸς τὸν Δεσπότην * σὲ κατεπείγων,* Πάτερ, πορεύεσθαι,* τότε τὸν ἀοίδιμον * λόγον ἐβόησας· * Σῖτος ὑπάρχω τοῦ Κτίσαντος,* καὶ δι' ὀδόντων * δεῖ με θηρίων πάντως ἀλήθεσθαι,* ἵνα τῷ Λόγῳ * καθαρώτατος * ἄρτος φανῶ,* τῷ Θεῷ ἡμῶν· * ὃν ἱκέτευε σῶσαι,* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Συνεσταυρώθης Χριστῷ Ἱεροφάντορ,* ὅτε τὸν θεόπνευστον * λόγον ἀνέκραξας· * Ὁ ἐμὸς ἔρως ἐσταύρωται,* καὶ κοινωνῆσαι * τούτῳ τοῦ πάθους * λίαν ἐπείγομαι· * ἐντεῦθεν Ἰγνάτιε,* καθάπερ ἥλιος,* Ἀνατολῆς ἐξορμώμενος,* ἐπὶ τὴν Δύσιν * καταφωτίζων * μάκαρ διέδραμες,* καὶ βασιλείας διαδήματι * ἐκοσμήθης, Χριστῷ προσαγόμενος· * ὃν ἱκέτευε σῶσαι,* καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Θεόφορε Ἰγνάτιε,* τὸν σὸν * ἔρωτα Χριστὸν ἐνστερνισάμενος,* μισθὸν ἐκομίσω * τῆς ἱερουργίας τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ,* τὸ τελειωθῆναι δι' αἵματος· * διὸ σῖτος γενόμενος τοῦ ἀθανάτου Γεωργοῦ,* δι' ὀδόντων θηρίων ἠλέσθης,* καὶ ἄρτος ἡδὺς αὐτῷ ἀνεδείχθης· * πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν,* Ἀθλητὰ μακάριε.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ὑπόδεξαι * Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· * Φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον * ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. * Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ,* ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. * Μάγοι ἐκ Περσίδος,* τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες,* τὸν

τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε. * Πᾶσα πνοὴ * αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα Προεόρτια.

Ἦχος β΄. Κυπριανοῦ.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα,* τὸ κατὰ σάρκα * πολίτευμα,* φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ Θεῖον Σπήλαιον,* ἐν ᾧ Θεὸς σαρκὶ τίκτεται,* ἐξ Ἀπειράνδρου Ἁγίας Παρθένου,* εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἀνδρέου Πυροῦ, ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἅπαντες,* Χριστοῦ τὰ Γενέθλια * πιστῶς προεορτάσωμεν· * καὶ νοητῶς τὸν ὕμνον * ὡς ἀστέρα προβαλλόμενοι,* μαγικὰς δοξολογίας * μετὰ Ποιμένων βοήσωμεν· * Ἦλθεν * ἡ σωτηρία τῶν βροτῶν,* ἐκ παρθενικῆς νηδύος,* πιστοὺς ἀνακαλέσασθαι.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Κυπριανοῦ, Αὐτόμελον.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ,* ἡ Πόλις ἡ ἁγία,* τῶν Προφητῶν ἡ δόξα,* εὐτρέπισον τὸν οἶκον,* ἐν ᾧ τὸ Θεῖον τίκτεται.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α΄. Τοῦ Στουδίτου.

Ὢ τῆς στεῤῥᾶς * καὶ ἀδαμαντίνου σου ψυχῆς,* ἀξιομακάριστε Ἰγνάτιε· * σὺ γὰρ πρὸς τὸν ὄντως σὸν ἐραστὴν,* ἀνένδοτον ἔχων τὴν ἔφεσιν,* ἔλεγες· * Οὐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ πῦρ φιλόϋλον,* ὕδωρ δὲ μᾶλλον ζῶν,* καὶ λαλοῦν ἐν ἐμοὶ * ἔνδοθέν μοι λέγον· * Δεῦρο πρὸς τὸν Πατέρα. * Ὅθεν θείῳ Πνεύματι πυρπολούμενος,* θῆρας ἠρέθισας,* κόσμου σε θᾶττον χωρίσαι,* καὶ πρὸς τὸν ποθούμενον * παραπέμψαι Χριστόν· * ὃν ἱκέτευε,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος β΄. Κυπριανοῦ.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε τῆς σωτηρίας ἡμῶν· * εὐτρεπίζου Σπήλαιον,* ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. * Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα,* τέρπου καὶ ἀγάλλου,* ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος ἡμῶν. * Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοὶ,* καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· * ὅτι ἔρχεται Χριστὸς,* ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον,* ὡς φιλάνθρωπος.

Ἀπολυτίκιον Προεόρτιον, Ἦχος δ΄.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ· * ἤνοικται πᾶσιν ἡ Ἐδέμ· * εὐτρεπίζου Ἐφραθὰ,* ὅτι τὸ ξύλον τῆς ζωῆς,* ἐν τῷ Σπηλαίῳ ἐξήνθησεν ἐκ τῆς Παρθένου. * Παράδεισος καὶ γὰρ,* ἡ ἐκείνης γαστὴρ * ἐδείχθη νοητὸς,* ἐν ᾧ τὸ θεῖον φυτὸν,* ἐξ οὗ φαγόντες ζήσομεν,* οὐχὶ δὲ ὡς ὁ Ἀδὰμ τεθνηξόμεθα. * Χριστὸς γεννᾶται,* τὴν πρὶν πεσοῦσαν * ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Καὶ τρόπων μέτοχος,* καὶ θρόνων διάδοχος,* τῶν Ἀποστόλων γενόμενος,* τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε,* εἰς θεωρίας ἐπίβασιν·* διὰ τοῦτο τὸν λόγον * τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος,* Ἱερομάρτυς Ἰγνάτιε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ Προεόρτιον. Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Τριῴδιον ψαλλόμενον ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῇ δευτέρᾳ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ τὴν ἄβατον * κυμαινομένην θάλασσαν,* θείῳ αὐτοῦ προσ-
» τάγματι * ἀναξηράναντι,* καὶ πεζεῦσαι δὶ αὐτῆς,* τὸν
» Ἰσραηλίτην λαὸν * καθοδηγήσαντι,* Κυρίῳ ᾄσωμεν· * ἐνδόξως
» γὰρ δεδόξασται.

Ἡ ἀπόρρητος* Λόγου Θεοῦ κατάβασις,* ὅπερ αὐτὸς Θεάνθρωπος* Χριστὸς γινώσκεται,* τὸ Θεὸς οὐχ ἁρπαγμὸν * εἶναι ἡγησάμενος,* ἔρχεται δούλου μορφὴν * ἀναδεξάμενος,* Κόρης ἁγνῆς Θεόπαιδος.

Διακονῆσαι * Χριστὸς ἑκὼν προέρχεται,* οὐ μὴν μορφὴν ὁ πλαστουργὸς * νῦν ὑποδύεται,* τῷ πτωχεύσαντι Ἀδὰμ,* ὁ πλουτῶν Θεότητι,* ξένην ἀνάπλασιν * καὶ ἀναγέννησιν,* ὡς εὔσπλαγχνος δωρούμενος.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔρριξε * Παίδων εὐαγῶν,* τὸ ὁμόστολον * ψυχῆς ἄσπιλον
» σῶμα,* καὶ εἶξε τὸ τραφὲν * ἐν ἀπείρῳ ὕλῃ * ἀκάματον
» πῦρ· * ἀειζώου δὲ * ἐκμαρανθείσης φλογὸς,* διαιωνίζων ὕμνος
» ἀνεμέλπετο· * Τὸν Κύριον πάντα * τὰ ἔργα ὑμνεῖτε,* καὶ ὑπερυ-
» ψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὑμᾶς μου * πάντας συγγενεῖς * ἄρτι θήσομαι,* εἰ τὰς ἐμὰς ἐντολὰς * τηρήσετε, φησὶν * ὁ Χριστὸς ἀνθρώποις,* ἐκ μήτρας Ἁγνῆς * προερχόμενος· * οἷς τὴν εἰρήνην διδοὺς,* τὰ ταπεινὰ φρονεῖν νῦν ὑποτίθεται,* καὶ Κύριον γινώσκειν τοῦτον καὶ ψάλλειν· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν,* εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τάξεως * ἔμπαλιν ἐν σοὶ,* σαρκικῆς ἐστιν * ὁ τόκος Λόγε Θεοῦ· * οὐχ αἷμα γὰρ καὶ σὰρξ * σὴν ἁγίαν συνίστησιν,* ἀλλὰ Πνεύματος * Ἁγίου παρουσία,* καὶ τοῦ Ὑψίστου θεία ἐπισκίασις· * καὶ Κύριον γινώσκοντές σε ὑμνοῦμεν,* καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐμεγάλυνας Χριστὲ,* τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον· * ἀφ᾽ ἧς ὁ
» Πλάστης ἡμῶν,* ὁμοιοπαθὲς * ἡμῖν περιέθου σῶμα, τὸ τῶν

» ἡμετέρων * λυτήριον ἀμπλακημάτων· * ταύτην μακαρίζοντες,* » πᾶσαι γενεαὶ σὲ μεγαλύνομεν.

Ῥύπον πάντα ἐμπαθῆ * ἀπωσάμενοι, ἐπαξίως * τῆς παρουσίας Χριστοῦ,* γνώμην ἀναλάβωμεν * ἔμφρονα· καὶ γὰρ ἀῤῥυπάρως * προέρχεται σάρκα φορέσαι,* καὶ πᾶσι δωρήσασθαι,* θείαν διὰ Πνεύματος ἀνάπλασιν.

Ἀφορῶντες εἰς Χριστὸν * ταπεινούμενον, ὑψωθῶμεν * ἐκ χαμαιζήλων παθῶν· * ζήλῳ δὲ καλῷ * μὴ φρονεῖν ὑψηλὰ, πίστει παιδευθέντες,* ἐν πνεύματι ταπεινωθῶμεν· * ὅπως τὸν τικτόμενον,* ἐν ὑψοποιοῖς ἔργοις ὑψώσωμεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α΄.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἐκλίνας οὐρανοὺς,* καὶ Παρθένῳ οἰκήσας,* προέρχεται σαρκὶ,* Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ,* τεχθῆναι καθὼς γέγραπται,* ὁραθῆναί τε νήπιος,* ὁ τὰ νήπια * ζωογονῶν ἐν τῇ μήτρᾳ· * τούτῳ χαίροντες * νῦν ὑπαντήσωμεν πάντες,* καρδίας εὐθύτητι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ὅμοιον.

Ἀγάλλου ἡ Σιών· * Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· * ὁ πάντων συνοχεὺς,* τὸν Ἀστέρα προπέμψας,* μηνύει τὴν ἄμετρον * ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· * ὃν γὰρ τρέμουσι * τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις,* ὄντως τίκτεται * ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως,* ὁ μόνος Φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν ... ἡ Ἀκροστιχίς·

Ἄδει ταῦτα προεόρτια, ὁ Ἰωσήφ.

ᾨδὴ α΄. Ἦχος α΄. Ὁ Εἱρμός.

» ᾨδὴν ἐπινίκιον * ᾄσωμεν πάντες,* Θεῷ τῷ ποιήσαντι θαυμα-
» στὰ τέρατα,* βραχίονι ὑψηλῷ,* καὶ σώσαντι τὸν Ἰσραὴλ,*
» ὅτι δεδόξασται.

Τροπάριον.

Ἀρξώμεθα σήμερον * προεορτάζειν,* Χριστοῦ τὰ Γενέθλια,* τοῦ τεχθέντος σώματι * ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς,* ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ,* δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Δεσμῶν ἀπολύων με * τῆς ἁμαρτίας,* σπαργάνοις εἰλίσσεται,* καὶ ἐν φάτνῃ τίθεται * βρέφος ὁρώμενος,* ὁ προαιώνιος Θεός.* Δόξα τῷ κράτει αὐτοῦ.

Ἐδὲμ διανοίγεται,* σοῦ τικτομένου * ἐκ Κόρης Θεόπαιδος,* ἐν τῇ πόλει Δέσποτα,* τῇ Βηθλεὲμ ἐν σαρκί.* Ὑμνολογοῦμεν τὴν φρικτὴν * οἰκονομίαν σου.

Ἰδοὺ νῦν πεπλήρωται,* τοῦ Ἠσαΐου * ἡ πρόῤῥησις, Πάναγνε· * τοῦ τεκεῖν τὸν ἄχρονον,* ἐν Σπηλαίῳ γὰρ Υἱὸν,* ἐλήλυθας· πᾶσα ἡ γῆ * διὸ εὐφραίνεται.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου· ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἦχος καὶ Εἱρμὸς ὁ αὐτός.

Φαιδρῶς ἑορτάζοντες * εὐωχηθῶμεν,* ὁ Μάρτυς Ἰγνάτιος * ἱερῶς προτρέπεται,* τὴν Ἐκκλησίαν Χριστοῦ,* ἐπὶ τὴν ἄθλησιν αὐτοῦ * τὴν πολυΰμνητον.

Τὴν ἔνδοξον μνήμην σου * πάντες τιμῶμεν,* παμμάκαρ Ἰγνάτιε,* καὶ ψαλμοῖς γεραίρομεν,* τὸν στεφανώσαντα * τὴν πάνσεπτόν σου Κορυφὴν,* θεομακάριστε.

Φωστὴρ διαυγέστατος * τῆς Ἐκκλησίας * ὑπάρχων, Ἰγνάτιε,* καταλάμπεις ἅπαντα * τῆς γῆς τὰ πέρατα,* καὶ τὴν Ἑσπέραν δᾳδουχεῖς,* ἐκ τῆς Ἑῴας ἐλθών.

Τοῦ Παύλου μιμούμενος * τοὺς κατὰ τόπον * κινδύνους, Ἰγνάτιε,* καὶ ὑπάρχων δέσμιος,* οὐ κατενάρκησας,* στηρίζων γράμμασι πυκνοῖς,* τὰς Ἐκκλησίας Χριστοῦ. Δόξα.

Τριὰς ὑπερούσιε, μία Θεότης,* Μονὰς Τρισυπόστατε,* τοὺς πιστῶς βοῶντάς σοι,* Ἅγιος, Ἅγιος,* Ἅγιος εἶ Δημιουργὲ,* σῶσον ἐλέησον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐδὲμ εὐτρεπίσθητι· * ἡ Ἐφραθὰ γὰρ * τῷ Κτίστῃ ἡτοίμασται,* γεννηθῆναι μέλλοντι,* ἐκ τῆς Παρθένου Μητρὸς,* ἐν τῷ Σπηλαίῳ Βηθλεὲμ,* δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Λίθον * ὃν ἀπεδοκίμασαν * οἱ οἰκοδομοῦντες,* οὗτος ἐγεννήθη *
» εἰς κεφαλὴν γωνίας· * αὐτός ἐστιν ἡ πέτρα,* ἐν ᾗ ἐστε-
» ρέωσε * τὴν Ἐκκλησίαν, ὁ Χριστὸς,* ἣν ἐξ ἐθνῶν * ἐξηγοράσατο.

Τροπάριον.

Ταύτην * τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκωσιν,* γνοὺς ὁ Ἠσαΐας * Πνεύματι Ἁγίῳ,* ἐμφανῶς προλέγει· * Παιδίον ἐκ Παρθένου * γεννᾶται ὁ Κύριος,* εἰς ἀναγέννησιν ἡμῶν· * οὗ ἡ ἀρχὴ * ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Ἄστρον * ἤδη ἀνατέταλκεν,* ἐκ φυλῆς Ἰούδα,* ὅπερ ἐπιγνόντες * Βασιλεῖς, κινήσεις * Ἀνατολῶν ποιοῦνται,* καὶ φθάσαι ἐπείγονται,* ὅπως θεάσωνται Χριστὸν,* ἐν Βηθλεὲμ * σαρκὶ τικτόμενον.

Ὕμνον * πᾶσα προεόρτιον * προσαδέτω κτίσις,* τῷ πρὸ ἑωσφό-

ρου * ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι,* καὶ νῦν ἐκ τῆς Παρθένου,* ἀῤῥήτως ἐκλάμποντι,* καὶ τικτομένῳ σαρκικῶς,* ἐν Βηθλεὲμ,* δι' εὐσπλαγχνίαν πολλήν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τύπος * ἱερᾶς ἀθλήσεως * ἀνεδείχθης, μάκαρ,* στήλη καρτερίας,* καὶ κανὼν ἀνδρείας,* καὶ στύλος Ἐκκλησίας,* καὶ Πίστεως ἔρεισμα,* καὶ ἀρετῆς ὑπογραμμὸς,* ἄθλοις σεπτοῖς * στεφανωθεὶς ἐν Χριστῷ.

Ὄντως * φερωνύμως κέκλησαι * Θεοφόρος, Πάτερ· * νήπιος γὰρ ἔτι * κομιδῇ ὑπάρχων,* εἰς χεῖρας τοῦ Κυρίου * φερόμενος ἵστασο,* ἀναφωνοῦντος πρὸς ἡμᾶς· * Γίνεσθέ μοι * ὡς τὸ παιδίον τοῦτο.

Ποῖος * τόπος οὐχ ἡγίασται * τοῖς παθήμασί σου; * ποίᾳ παροικίᾳ * οὐκ ἐγνώσθης Μάρτυς; * ἢ ποία φυλακὴ σε * σχεδὸν οὐκ ἐδέξατο,* δέσμιον Μάρτυρα Χριστοῦ; * ζῆλος γάρ σε * θεῖος ἠρέθιζε.

Σῖτος * καθαρὸς Θεῷ ἡμῶν * ἀνεβόας πέλων,* σπεύδω ἀλεσθῆναι * ὑπὸ θηρῶν ἀγρίων· * θλασθήτω τὰ ὀστᾶ μου,* βρωθήτω τὰ μέλη μου,* καὶ βρῶμα γένωμαι θηρῶν· * ἵνα Χριστῷ * καθαρὸς ἄρτος ὀφθῶ.

Ξένον * Μαρτυρίου στάδιον,* ἱερῶς ἀνύσας,* ξένην παρὰ πάντας * τοὺς προηθληκότας,* ἀνδρείαν ἐπεδείξω,* τῷ πόθῳ πυρούμενος * τοῦ ἀνενδότου ἐραστοῦ,* ὅστις ὡς πῦρ,* τὴν σὴν ἀνῆπτε ψυχήν.

Ζέων * εἰς ἀεὶ τῷ πνεύματι,* ὁ Ἱερομάρτυς * ἔκραζε σὺν πόθῳ,* ἐν μέσῳ τῶν κινδύνων· * Χριστὸν διώκω χαίρων,* Χριστῷ συνεσταύρωμαι· * ζῶ δὲ οὐκ ἔτι μὲν ἐγὼ,* ζῇ δὲ φησὶν,* ἐν ἐμοὶ μόνος Χριστός.

Δόξα.

Μίαν * προσκυνῶ Θεότητα * ἐν τρισὶ προσώποις,* ὡς ἀρχὴν καὶ τέλος,* πάντων τε τῶν ὄντων * καὶ τῶν γενησομένων,* Πατέρα ἀγέννητον,* Υἱὸν ἀχρόνως γεννητὸν,* Πνεῦμα εὐθὲς * ἐκπορευτὸν ἐκ Πατρός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο * Ἡσαΐα βόησον· * Ἰδοὺ ἡ Παρθένος * ἔχει ἐν κοιλίᾳ,* τὸν Λυτρωτὴν τοῦ Κόσμου,* καὶ τίκτει ἐν Σπηλαίῳ· * καὶ ἔσται τὸ ὄνομα * τοῦ τικτομένου Ἰησοῦ,* Θεὸς μεθ' ἡμῶν,* Ἐμμανουὴλ Σαβαώθ.

Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ'. Ἰωσήφ.

Ἡ Παρθένος σήμερον,* τὸν προαιώνιον Λόγον,* ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται,* ἀποτεκεῖν ἀποῤῥήτως. * Χόρευε * ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα,* δόξασον * μετὰ Ἀγγέλων * καὶ τῶν Ποιμένων,* βουληθέντα ἐποφθῆναι,* Παιδίον νέον,* τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ὁ Οἶκος.

Ἱεραὶ Προφητῶν * ῥήσεις τὸ πέρας δέχονται· * ἡ Παρθένος ἰδοὺ * τίκτει Θεὸν ἐν σαρκί,* Βηθλεὲμ ἐν πόλει,* ἔνδον τοῦ Σπηλαίου· * ἡ κτίσις πᾶσα * καταπλουτίσθητι,* ἀγάλλου, καὶ χόρευε· * μετὰ τῶν δούλων * συναναστρέφεσθαι,* πάντων ὁ Δεσπότης * παραγέγονε,* τῆς δεσποτείας τοῦ ἀλλοτρίου * ἀπολυτρούμενος ἡμᾶς,* καθυπαχθέντας τῇ φθορᾷ· * καὶ ὁρᾶται ὡς βρέφος * σπαργανούμενον ἐν φάτνῃ,* Παιδίον νέον,* ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξ Ἑῴας ἐκλάμψας * ὥσπερ ἀστήρ,* καὶ ἀκτῖσι τῶν λόγων * λαμπαδουχῶν,* τὸν κόσμον ἐφώτισας,* καὶ τὸ σκότος ἐμείωσας,* καὶ ὡς ὁ Παῦλος τὸν δρόμον * γενναίως διήνυσας,* ὑπομείνας κινδύνους * ἐν ἔθνεσί τε καὶ πόλεσιν· * ὅθεν καὶ ὡς σῖτος, * τῶν θηρῶν τοῖς ὀδοῦσιν * ἠλέσθης, γενόμενος * προσφορὰ τῷ Κυρίῳ σου,* Θεοφόρε Ἰγνάτιε· * πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,* τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι,* τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ αὐτοῦ, Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Χειροθετούμενος * ὑπὸ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,* ἐγκατελάμπρυνας * τὴν ἱεράν σου στολήν,* καὶ μαρτυρίου ἀληθῶς * ἐπέτυχες Θεοφόρε· * θῆρας γὰρ ἠρέθισας,* ἐκ τοῦ κόσμου χωρίσαι σε,* Παῦλον ἐκμιμούμενος * τὸν θεσπέσιον ἔνδοξε· * διὸ καὶ ἐν τῇ Ῥώμῃ ἐπλήρωσας,* Πάτερ ἀξίως τὸ μαρτύριον.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὅμοιον.

Χαρᾶς πεπλήρωται * πάντα τὰ πέρατα· * ἡ Θεοτόκος γὰρ * γεννᾶν ἐπείγεται,* τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· * ὢ θαύματος ἀνερμηνεύτου! * ἄρχεται ὁ Ἄναρχος,* καὶ σαρκοῦται ὁ Ἄσαρκος. * Σπήλαιον εἰσδέχεται * τὸν συνέχοντα ἅπαντα. * Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, καὶ χόρευε * ἡ κτίσις, ἡμέραν προεόρτιον.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν Πνεύματι προβλέπων,* Προφῆτα Ἀββακοὺμ,* τὴν τοῦ
» Λόγου σάρκωσιν,* ἐκήρυττες βοῶν· * Ἐν τῷ ἐγγίζειν * τὰ
» ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ,* ἐν τῷ παρεῖναι * τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· *
» δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τὰ ὄρη οἱ βουνοί τε * καὶ ξύλα τοῦ δρυμοῦ,* ποταμοὶ καὶ θάλασσαι * καὶ ἅπασα πνοή,* ἐν εὐφροσύνῃ * σκιρτήσατε, νῦν ἐγγίζει * ἡ σωτηρία,* Ἰησοῦς ἐκ τῆς Παρθένου,* πόλει Βηθλεὲμ ἀποτίκτεσθαι.

Ἀνάλαβε Προφῆτα,* Ψαλτήριον Δαυΐδ,* καὶ μελῴδει Πνεύ-

ματι * Ἁγίῳ ἐμφανῶς· * ἐκ τῆς Παρθένου * γεγέννηται ἀσυγχύτως,* πρὸ ἑωσφόρου,* ἐκ γαστρὸς Πατρὸς ἐκλάμψας,* Κύριος τῆς δόξης Χριστὸς ὁ Θεός.

Πῶς δέξεταί σε Λόγε,* τικτόμενον σαρκί,* Σπήλαιον σμικρότατον,* καὶ λίαν εὐτελές; * πῶς εἰληθήσῃ * σπαργάνοις ὁ περιβάλλων * πόλον νεφέλαις; * πῶς ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων * ἐπανακλιθήσῃ ὡς νήπιον;

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ἐφαίδρυνας τῇ αἴγλῃ * τῶν ἄθλων σου τὴν γῆν,* ἱερὲ Ἰγνάτιε,* δεσμώτης ἀπαχθείς· * διαδραμὼν γὰρ * ὡς ἥλιος, ταῖς ἀκτῖσι * τοῦ μαρτυρίου,* τὴν Ἑσπέραν ἐξ Ἑῴας,* πᾶσαν δᾳδουχῶν κατεφώτισας.

Ὡς Παῦλος δεδεμένος,* θηρίοις λογικοῖς,* ἐπὶ Ῥώμην ἔτρεχες,* Ἰγνάτιε σοφέ· * ἀλλ' οὐκ ἐπαύσω,* καὶ δέσμιος ὤν, στηρίζων * τὰς Ἐκκλησίας,* ἐπιστέλλων κατὰ πόλιν,* πᾶσι τοῖς Χριστοῦ Ἱεράρχαις θαῤῥεῖν.

Θηρίων μοι γενέσθω * τὰ στόματα σφαγή,* καὶ γαστέρες μνήματα,* ἐβόας Ἀθλητά· * μηδεὶς ὀχλείτω,* μηδείς μου θρύψει τὸν τόνον· * ἐγὼ γὰρ σπεύδω * ἀλεσθῆναι ὥσπερ σῖτος,* καὶ ἄρτος εὑρεθῆναι Θεοῦ καθαρός.

Χριστοῦ σπεύδω γενέσθαι,* Χριστοῦ μόνου ἐρῶ· * ὅλος γὰρ Χριστοῦ εἰμι,* ἐβόας Ἀθλητά· * αὐτὸν διώκω,* αὐτὸν ἐπείγομαι φθάσαι· * καὶ διὰ τοῦτο * πῦρ καὶ ξίφος καὶ θηρία,* πάντα καρτερῶ ἵνα τύχω αὐτοῦ.

Διήνυσας τὸ σκάμμα * ζεούσῃ τῇ ψυχῇ,* Μάρτυς καρτερόψυχε,* τῷ ἔρωτι τρωθεὶς * τοῦ ἐραστοῦ σου· * Χριστὸς γὰρ ἦν σοι ὁ ἔρως· * ὃν ἀναπνέων * καὶ διώκων, ἐκαρτέρεις * πάντων τῶν δεινῶν τὰ ἐπίπονα. Δόξα.

Τριάδα ἐν Μονάδι * δοξάσωμεν πιστοί,* ἀσιγήτοις στόμασι * βοῶντες πρὸς αὐτήν· * Ἡ ἐν Μονάδι * Τριὰς Ἁγία προσκυνουμένη,* καὶ ἐν Τριάδι * ὑμνουμένη ἀσυγχύτως,* δόξα σοι Τριὰς ὁμοούσιε. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ * τεχθῆναι δι' ἡμᾶς,* Θεὸς ὢν ἠξίωσας,* πτωχεύσας Ἀγαθέ,* τὴν ἡμετέραν * πτωχείαν δι' εὐσπλαγχνίαν,* καὶ ἐκ Παρθένου * προελθὼν σεσαρκωμένος,* μείνας εἷς Υἱὸς ἐκ Πατρὸς καὶ Μητρός.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν,* Υἱὲ τοῦ Θεοῦ· * ἄλλον γὰρ ἐκτός
» σου * Θεὸν οὐ γινώσκομεν· * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν· *
» ὅτι Θεὸς ζώντων,* καὶ τῶν νεκρῶν ὑπάρχεις.

Ῥανάτωσαν γηθόμεναι * νεφέλαι γλυκασμόν· * ἤδη γὰρ ἐγγίζει ὁ Κύριος,* ἀποτεχθῆναι ὥσπερ νήπιον,* ἐκ τῆς Ἁγνῆς Παρθένου,* ἐν εὐτελεῖ Σπηλαίῳ.

Οἱ θεῖοι νῦν σκιρτήσατε * Προφῆται τοῦ Θεοῦ· * ἥκει γὰρ Χριστὸς ἡ ἀλήθεια,* ἀποπληρῶσαι τὰ κηρύγματα * ὑμῶν τῆς θείας γλώσσης,* τικτόμενος ὡς βρέφος.

Ἐδὲμ πάλαι κλεισθεῖσά μοι * ἀνοίχθητι λοιπόν,* βλέπουσα Χριστὸν * σαρκὶ νηπιάσαντα,* καὶ ἐν τῇ πόλει ὡς ηὐδόκησε * τῆς Βηθλεὲμ, ἐκ Κόρης * τικτόμενον Παρθένου.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπε * σοφὸς Ἀρχιερεὺς,* ὅσιος πιστὸς,* ἀμίαντος ἄκακος,* βοῶν ὁ Παῦλος προϋπέγραφε,* τὴν ἱερὰν εἰκόνα * τῶν ἱερῶν σου τρόπων.

Κανόνα ἀπαράτρωτον,* καὶ τύπον εὐσεβῆ,* ἔχοντες τὴν σὴν * τοῦ βίου ἀκρόπολιν,* πρὸς ταύτην, Πάτερ, ἀναγόμεθα,* οἱ τῆς ἀρχαίας δόξης * τυχεῖν ἐπιποθοῦντες.

Τὰ Παύλου κατορθώματα * ζηλώσας εὐσεβῶς,* ὅλους τοὺς αὐτοῦ * κινδύνους ὑπέμεινας,* Ἱερομάρτυς ἀξιάγαστε,* τὸ τῆς Ἑῴας φέγγος,* καὶ τῆς Ἑσπέρας ἄστρον.

Δεσμώτης ἀπαγόμενος * παθεῖν Ἀρχιερεῦ,* δέσμιος Χριστοῦ,* Ἰγνάτιε, ἔγραφες * ταῖς Ἐκκλησίαις καὶ ταῖς πόλεσιν,* ἐπιστηρίζων πάντας * ἐν τῇ ὁμολογίᾳ.

Ὡς στύλος καὶ ἑδραίωμα * καὶ πρόβολος ἡμῶν,* Μάρτυς καὶ Ποιμὴν,* ἀσάλευτον φύλαττε * τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁμόνοιαν,* ἐν τῇ ὁμολογίᾳ * τῆς Χριστοῦ ἀληθείας. Δόξα.

Τριάδος τὸ ὁμότιμον * ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ,* μίαν προσφυῶς * δοξάζων Θεότητα,* τρισὶ προσώποις ἀδιαίρετον,* καὶ ἐν μιᾷ οὐσίᾳ * ἀεὶ γνωριζομένην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸς ἀνθρώποις ὅμοιος * γενόμενος ἐκ σοῦ,* βρέφος δι' ἡμᾶς * γεννᾶται Θεόνυμφε,* καὶ μένει ὅλως ἀναλλοίωτος,* καὶ ἐν σαρκὶ ὁρᾶται,* Θεὸς ἐνανθρωπήσας.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν * ἐκμιμούμενος βοῶ· * Τὴν ζωήν μου,
» ἀγαθὲ,* ἐλευθέρωσον φθορᾶς,* καὶ σῶσόν με * Σωτὴρ τοῦ
» Κόσμου,* κράζοντα· Δόξα σοι.

Οὐρανὸς ἐπὶ τῆς γῆς,* τὸν οὐράνιον δηλοῖ * Βασιλέα δι' ἡμᾶς,* δι' ἀστέρος φαεινοῦ * τικτόμενον,* τοῖς Ἀστρολόγοις,* νῦν ἐν τῇ πόλει Δαυΐδ.

Ῥητορεύει καὶ βοᾷ * ὁ Προφήτης ἐμφανῶς· * Οἶκος σὺ τοῦ

Ἐφραθά,* Βηθλεέμ, ἐν ᾗ Θεὸς * ὀφθήσεται * ἐκ τῆς Παρθένου,* σκίρτα καὶ χόρευε.

Ἐν Σπηλαίῳ Βηθλεέμ,* Κόρη τίκτει ἐμφανῶς,* τὸν Θεὸν τὸν τοῦ παντὸς * Ποιητήν, καὶ ὡς βροτὸν * εἰλήσασα * σπαργάνοις, φάτνῃ * ἐπανακλίνει αὐτόν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός

Ὡς τὸν ὄντως ἐραστὴν * ἀγαπήσας ἀκλινῶς,* καὶ τὸ πῦρ τὸ πρὸς αὐτὸν * ἀναφλέξας νοερῶς,* Ἰγνάτιε,* τὸ ὕδωρ ἔσχες * ἐν σοὶ τὸ ζῶν καὶ λαλοῦν.

Εἰ καὶ ἔπιες Χριστοῦ * τὸ ποτήριον καινόν, ἀλλ' ἐνέμεινας διψῶν,* τὸ θανεῖν ὑπὲρ τὸ ζῆν,* καὶ ἔκραζες· * Οὐδέν μοι ταῦτα,* πρὸς τὸ τυχεῖν με τοῦ ζῆν.

Τὸ μαρτύριον τῆς σῆς * συνειδήσεως πληρῶν,* οὐκ ἐνάρκησας ὁρῶν * τῶν θηρίων τὰς ὁρμάς,* οὐκ ἔπτηξας * ὡς σῖτος μέλλων * μύλαις ἀλήθεσθαι.

Ὑπερζέων Ἀθλητά,* τῇ ἀγάπῃ τοῦ Χριστοῦ,* πρὸς τὸ πῦρ τῶν πειρασμῶν,* ὡς εἰς δρόσον πρωϊνὴν * ἀνέτρεχες,* ἐκεῖνο φθάσαι * τὸ ὄντως ὂν ἐραστόν.

Τοὺς μακρούς σου πειρασμούς,* καὶ τὰ ἄλυτα δεσμά,* τοὺς ἐν Ῥώμῃ σπαραγμούς,* καὶ τὸ πῦρ τῶν διωκτῶν,* οὐδὲν ἡγοῦ,* Ἱερομάρτυς,* διὰ τὸν σὸν ἐραστήν. Δόξα.

Ὑπερούσιε Τριάς,* ὑπεράγαθε Μονάς,* ὁ Πατὴρ καὶ ὁ Υἱός,* καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ εὐθές,* ἐλέησον * τοὺς προσκυνοῦντας * τὸ θεῖον κράτος σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εὐτρεπίζου Βηθλεέμ,* ἑτοιμάζου Ἐφραθά· * ὁ Ἀμήτωρ ἐκ Πατρός,* καὶ Ἀπάτωρ ἐκ Μητρός,* βαστάζεται,* κυοφορεῖται,* τίκτεται σώζων ἡμᾶς.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν λαμπρῶν ἀγώνων σου * ἡ φωτοφόρος ἡμέρα,* προκηρύττει ἅπασι * τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα· * τούτου γὰρ διψῶν ἐκ πόθου κατατρυφῆσαι,* ἔσπευσας ὑπὸ θηρίων * ἀναλωθῆναι· * διὰ τοῦτο Θεοφόρος * προσηγορεύθης, Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Ὁ Οἶκος. Τὴν Ἐδέμ.

Ἀβραὰμ μὲν ποτὲ * τὸν υἱὸν ἐθυσίαζε, * τὴν σφαγὴν προτυπῶν * τοῦ τὰ πάντα κατέχοντος, * καὶ νῦν ἐν Σπηλαίῳ * σπεύδοντος τεχθῆναι· * σὺ δὲ Θεόφρον, * ὅλον προσήγαγες * σαυτόν, ὥσπερ σφάγιον· * καὶ τῶν θηρίων * βρῶμα γενόμενος, * σῖτος καθαρὸς * ὤφθης τῷ Κτίστῃ σου, * ἐν ἀποθήκαις ἐπουρανίαις *

διαιωνίζων ἀληθῶς, * καὶ τοῦ σοῦ ἔρωτος τρυφῶν· * δι' ὃν πάντα τὸν κόσμον * καταλείψας, παμμάκαρ, Θεοφόρος * προσηγορεύθης, Ἰγνάτιε ἔνδοξε.

Συναξάριον.

Τῇ Κ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Στίχοι.

Λέουσιν, Ἰγνάτιε, δεῖπνον προὐτέθης,
Κοινωνὲ δείπνου μυστικοῦ, θάρσους λέον.
Εἰκάδι Ἰγνάτιος θάνε γαμφηλῇσι λεόντων.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτὴρ, * οὐχ ἥψατο, * οὐδὲ
» παρηνώχλησε τὸ πῦρ· * τότε οἱ τρεῖς, * ὡς ἐξ ἑνὸς στό-
» ματος, * ὕμνουν καὶ εὐλόγουν λέγοντες· * Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν τοῦ Χριστοῦ ἐν σώματι δηλῶν * ἀνάδειξιν, * ὁ Ἱερεμίας ἐκβοᾷ· * Ἐπὶ τῆς γῆς * σωματωθεὶς ὁ Θεὸς ὤφθη, * ἐπιστήμης εὗρέ τε * πᾶσαν ὁδὸν, γεννηθεὶς * ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Μητρός.

Ἰδοὺ ἐκ ῥίζης ῥάβδος Ἰεσσαὶ * ἐβλάστησεν, * ἄνθος ἀναθάλλουσα Χριστόν· * καὶ ἐπ' αὐτῷ * νῦν τικτομένῳ ἐν Σπηλαίῳ, * Πνεῦμα ἀναπαύσεται, * συνέσεως καὶ βουλῆς, καὶ θείας γνώσεως.

Ἀκουτισθῶμεν λόγων ἱερῶν· * Ὁ Κύριος * τίκτεται Παιδίον δι' ἡμᾶς· * οὗ ἡ ἀρχὴ * ἐπὶ τοῦ ὤμου ἐγενήθη, * καὶ καλεῖται Ἄγγελος * Βουλῆς μεγάλης Πατρὸς, * ἄρχων εἰρήνης Χριστός.

Τοῦ Ἁγίου, Ὁ αὐτός.

Οὐκ ἔσχες πῦρ φιλόϋλον ἐν σοὶ, * Ἰγνάτιε, * ὕδωρ δὲ ζῶν μᾶλλον καὶ λαλοῦν· * Δεῦρο πιστῶς * πρὸς τὸν Πατέρα ἄνω· * ὕδωρ τὸ ἀλλόμενον, * τὸ ἐκ ζωῆς εἰς ζωὴν * μετοχετεῦον ἡμᾶς.

Οἱ τῶν θηρῶν ὀδόντες μοι φησί, * γενέσθωσαν * ξίφη καὶ ῥομφαῖαι καὶ σφαγαί· * τάφος δέ μοι * τὰ τῶν λεόντων σπλάγχνα ἔστω, * καὶ τὸ πῦρ νεμέσθω μου * πρὸ τῆς φθορᾶς, τῆς δορᾶς * τὸ ἐγκατάλειμμα.

Τὸ ζῆν ἐμοὶ οὐκ ἔστιν ἐραστὸν * ἐν σώματι· * πνεύματι γὰρ ζῆν ἐπιποθῶ· * ἐμοὶ τὸ ζῆν Χριστὸς ὁ θεῖος ἔρως· * πρὸς αὐτὸν ἐπείγομαι, * αὐτόν φησιν ἀγαπῶ, * αὐτοῦ τυχεῖν προσδοκῶ.

Ἐμοὶ γλυκὺς ὁ θάνατος φησὶν, * ἡδέα μοι * πάντα τὰ τῶν πόνων ἀλγεινὰ, * θῆρες τερπνοὶ, * δρόσος τὸ πῦρ ἐστί μοι τοῦτο, * εἰ τοῦ ζῆν ἀνθέξομαι· * διὸ καὶ σπεύδω θανεῖν, * ἵνα συζήσω Χριστῷ.

Δόξα.

Τριαδικὴν προσάξωμεν ᾠδὴν, * δοξάζοντες * ἄναρχον Πατέρα καὶ Υἱὸν, * Πνεῦμα εὐθὲς, * μοναδικὴν θείαν οὐσίαν, * ἣν τρισσῶς ὑμνήσωμεν, * Ἅγιος, Ἅγιος, * Ἅγιος, κράζοντες.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ ταῖς Προφήταις πάλαι προῤῥηθεὶς, * ἐγγίζει μοι * βρέφος ἐκ Παρθένου χυηθείς. * Χαίρει Ἀδάμ· * καὶ ἡ προμήτωρ Εὔα, * τῶν ὠδίνων λέλυται· * καὶ συγχορεύει Δαυΐδ, * ὁ τῆς Παρθένου πατήρ.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι, * καὶ πᾶσαι Στρατιαὶ, * ὡς Κτίστην
» καὶ Κύριον, * ὑμνεῖτε Ἱερεῖς, * δοξάσατε Παῖδες, * εὐλο-
» γεῖτε λαοὶ, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Κύριος ἔρχεται * ἐν ξένῳ τοκετῷ, * σαφῶς εἰς τὰ ἴδια· * δεξώμεθα αὐτόν· * ὅπως ξενωθέντας, * Παραδείσου τρυφῆς * πάλιν οἰκειώσῃ, * τικτόμενος Σπηλαίῳ.

Ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις * ἡμῶν ἐπιδημεῖ· * ἠχήσωμεν ᾄσματα * χαρμόσυνα σπουδῇ, * καὶ ᾄσωμεν μέλη * προεόρτια, * τῷ ἐν σμικροτάτῳ * χωρουμένῳ Σπηλαίῳ.

Ὡς ὤμοσε Κύριος * πεπλήρωκεν ἰδού, * ἐκ σπέρματος δοὺς ἡμῖν * Δαυΐδ, τὴν ἑαυτοῦ * Μητέρα Παρθένον, * ἐξ ἧς βρέφος σαρκὶ * ἐτέχθη, ἐν πόλει * Βηθλεὲμ ὑπὲρ λόγον.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ὑμνείσθω Ἰγνάτιος * ὁ μέγας Ἱερεὺς, * διττῶς στεφανούμενος, ὡς Μάρτυς καὶ Ποιμήν· * ἀθλήσας γὰρ οὗτος * δι' ἀγάπην Θεοῦ, * ἐρῶν τοῦ ἐρᾶσθαι, * παθεῖν οὐ παρῃτεῖτο.

Διψῶν τὸ ποτήριον * τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ, * δεσμώτης ἀνέτρεχες, * Ἰγνάτιε σοφέ· * καὶ φθάσας τὸ σκάμμα, * οὐκ ἐπαύσω βοῶν· * Διψῶ τοῦ διψᾶσθαι * Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς δρόμοις τῆς πίστεως, * ὡς ἥλιος τὴν γῆν * γενναίως διέδραμες, * ἀπ' ἄκρων οὐρανοῦ· * καὶ δύνας ἀδύτως, * ἀπὸ γῆς εἰς Χριστὸν, * τὸ φῶς συναστράπτεις * αὐτῷ τῆς ἀφθαρσίας.

Δεσμοῖς κατεχόμενος * διώδευσας τὴν γῆν, * μυρίσας τοῖς ἄθλοις σου * ἡμᾶς τοὺς ἐν αὐτῇ· * καὶ νῦν μετὰ τέλος, * ὥσπερ κρίνον ἀγροῦ, * καὶ κρίνον πεδίου, * ἡμᾶς εὐωδιάζεις.

Δόξα.

Μονὰς οὐσιότητι * ὑμνείσθω ἡ Τριάς· * Τριὰς ὑποστάσεσι * τιμάσθω ἡ Μονάς· * ὡς μία τῇ φύσει, * τοῖς προσώποις δὲ τρεῖς * οὐ διαιρουμένη, * οὐ συναλοιφομένη.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ ἄστρον ἀνέτειλε, * Χριστὸς ἐν Ἰακὼβ, * καὶ Μάγοι συντρέχουσιν, * ἐν πόλει Βηθλεὲμ, * ὑμνῆσαι, τιμῆσαι, * προσκυνῆσαι αὐτῷ * τεχθέντι, ἐκ μήτρας * ἁγνῆς τῆς Θεοτόκου.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ζωοδόχον Πηγὴν τὴν ἀέναον, * τὴν φωτοφόρον Λυχνίαν
» τῆς χάριτος, * τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον, * τὴν Σκηνὴν τὴν
» πάγχρυσον, * τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὴν πλατυτέραν, * τὴν
» Θεοτόκον ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Σὺν Πατριάρχαις Δικαίοις τε ἅπασι, * καὶ τοῖς Ἁγίοις Προφήταις σκιρτήσωμεν· * ἐκ Παρθένου Κύριος * Ἰησοῦς, ἡ λύτρωσις, * ὁ φωτισμὸς, ἡ ζωὴ, * ἡ σωτηρία, * νῦν ἐν τῇ πόλει Δαυῒδ ἀποτίκτεται.

Ἤδη τῆς θείας τοῦ Λόγου σαρκώσεως, * πᾶσιν ἠνοίχθη σαφῶς τὰ προπύλαια· * οὐρανοὶ ἀγάλλεσθε, * Ἄγγελοι σκιρτήσατε, * καὶ εὐφραινέσθω ἡ γῆ * σὺν τοῖς ἀνθρώποις, * μετὰ Ποιμένων καὶ Μάγων ἐν πνεύματι.

Φέρει Χριστὸν ὥσπερ μύρον ἀκένωτον, * τὸ νοητὸν ἡ Παρθένος ἀλάβαστρον, * καὶ τοῦτο προέρχεται * ἐν Σπηλαίῳ, Πνεύματι * ἀποκενῶσαι σαφῶς, * ὅπως πληρώσῃ * τῆς εὐωδίας αὐτοῦ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου, ὁ αὐτός.

Ὁ Θεοφόρος ἡμᾶς εἱστιάσατο, * τοὺς ἱεροὺς αὐτοῦ ἄθλους προθεὶς ἡμῖν· * Δεῦτε φιλομάρτυρες, * ἱερῶς δρεψάμενοι, * τὰ μυστικὰ τῶν τερπνῶν * ᾀσμάτων ἄνθη, * τὰς κορυφὰς ἑαυτῶν στεφανώσωμεν.

Τὴν ἱεράν σου στολὴν Ἱερώτατε, * ἱερωτέραν εἰργάσω τοῖς ἄθλοις σου· * διὸ καὶ τὸν στέφανον * διττῶς κοσμησάμενος, * μετὰ Μαρτύρων ὑμνεῖς * καὶ τῶν Ποιμένων, * Ἱερομάρτυς, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Σῖτος Θεοῦ καθαρὸς εἰμι ἔλεγες, * καὶ δι' ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι, * ἵνα ἄρτος γένωμαι, * ἱεροτελούμενος * τῷ ἐραστῇ καὶ Θεῷ * κεκαθαρμένος· * ὃν καὶ ποθῶν οὐ πτοοῦμαι τὸν θάνατον.

Ὡς ὑπερόπτης τῶν κάτω Ἰγνάτιε, * καὶ ὑπηρέτης τῶν ἄνω μυήσεων, * ὡς λατρείαν ἄμωμον, * τελῶν καὶ τελούμενος, * ἱερουργεῖς σεαυτὸν, * τῷ μαρτυρίῳ, * πρός τε θηρία καὶ πῦρ ἑτοιμαζόμενος.

Σπλάγχνα θηρίων σοι τάφος γεγόνασιν· * ἔχεις δὲ νῦν τὴν Σιὼν ἐνδιαίτημα, * καὶ ζῇς ἐν καινότητι * ζωηφόρου Πνεύματος, * ἐν οὐρανοῖς τῷ Χριστῷ * συμβασιλεύων, * καὶ ἐντρυφῶν τῇ αὐτοῦ ὡραιότητι.

Τῷ ἀπροσίτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ ἐν ταῖς ἄνω μοναῖς αὐλιζόμενος, * ἱερὲ Ἰγνάτιε, * τῷ Θεῷ καὶ Κτίστῃ σου, * ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου * ταύτης ἐντυγχάνων, * ἀδιαλείπτως μὴ παύσῃ δεόμενος. Δόξα.

Τὸ ὑπεράρχιον φῶς, ἡ ζωὴ ἡμῶν, * Πατὴρ Υἱὸς καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, * τρισὶν ὑποστάσεσι * καὶ μιᾷ Θεότητι, * ὑπερουσίως ἀεὶ * θεολογείσθω, * Τριὰς ἁπλῆ, συμφυὴς καὶ ὁμότιμος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε Ἁγνὴ τοῦ Θεοῦ Πόλις ἔμψυχε, * ἐν ᾗ Θεὸς χωρηθῆναι ηὐδόκησε· * μὴ λιπὼν τὰ ἄνω γάρ, * πρὸς σὲ καταβέβηκεν * ὡς ὑετὸς ἐπὶ γῆς, * Θεογεννῆτορ, * καὶ ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ βρέφος τίκτεται.

Ἐξαποστειλάριον Προεόρτιον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ. * Σπήλαιον εὐτρεπίσθητι· * ὑπόδεξαι καὶ ἡ Φάτνη * τὸν ἀπερίγραπτον Θεόν, * σαρκὶ περιγραφόμενον· * ἔρχεται γὰρ τεχθῆναι, * καθώσπερ εὐδόκησε.

Τοῦ Ἁγίου. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σῖτος ὑπάρχω, ἔλεγες, * τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος, * καὶ δεῖ με νῦν ἀλήθεσθαι * δι᾿ ὀδόντων θηρίων, * Ἰγνάτιε Θεοφόρε, * ὅπως ἄρτος ἡδύς τε * καὶ καθαρὸς ὀφθήσομαι, * τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι· * ᾗ παρεστὼς * μνημονεύοις, πάνσοφε, τῶν τελούντων τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, * Ἱεράρχα καὶ Μάρτυς.

Ἕτερον. Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Ὡς τετρωμένος ἔρωτι * ἀγάπης τοῦ Κυρίου σου, * Ὁ ἐμὸς ἔρως ἐβόας, * Χριστὸς ἐσταύρωται θέλων· * διὸ διψῶ τοῦ διψᾶσθαι, * καὶ ζῶν ἐρῶ τοῦ ἐρᾶσθαι· * οὗ κοινωνὸς γενηθῆναι * ἐπιποθῶ καὶ τοῦ πάθους, * καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Πιστοὶ τὰ προεόρτια * τῶν Γενεθλίων ᾄσματα, * νῦν προηχήσωμεν πίστει· * ἔρχεται, ἥκει γὰρ Χριστός, * ἐν Βηθλεὲμ τοῦ τεχθῆναι, * ὡς βροτὸς ἐκ Παρθένου, * καὶ ὁραθῆναι νήπιος, * σπαργάνοις ἐνειλημένος, * ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἵστωμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ, κατὰ ἀλφάβητον.

Ἦχος πλ. β΄. Αὐτόμελον.

Αἱ Ἀγγελικαὶ * προπορεύεσθε Δυνάμεις· * οἱ ἐν Βηθλεὲμ * ἑτοιμάσατε τὴν φάτνην· * ὁ Λόγος γὰρ γεννᾶται· * ἡ σοφία προέρχεται· * δέχου ἀσπασμὸν ἡ Ἐκκλησία· * εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου * λαοὶ εἴπωμεν· * Εὐλογημένος ὁ ἐλθὼν * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι. Δίς.

Ἀνίσχει ὁ Ἀστὴρ * Ἰακὼβ ἐν τῷ Σπηλαίῳ. * Δεῦτε καὶ ἡμεῖς,* προεόρτια τελοῦντες,* συνδράμωμεν τοῖς Μάγοις, * τοῖς Ποιμέσι συνέλθωμεν· * ἴδωμεν Θεὸν ἐν τοῖς σπαργάνοις· * ἴδωμεν Παρθένον γαλουχοῦσαν· * φρικτὸν θέαμα! * Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, * Χριστὸς, παραγίνεται.

Βουνοὶ γλυκασμὸν * σταλαξάτωσαν· ἰδοὺ γὰρ * ἥκει ὁ Θεὸς* ἐκ Θαιμὰν, ἔθνη ἡττᾶσθε· * ἀγάλλεσθε Προφῆται· * Πατριάρχαι σκιρτήσατε· * ἄνθρωποι χορεύσατε ἐνθέως· * ὁ ἰσχυρὸς καὶ μέγας Ἄρχων * Χριστὸς τίκτεται· * ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν * ἐν γῇ παραγίνεται.

Γῆθεν ἀνυψῶν * τοὺς βροτοὺς ὁ Πλάστης ἥκει, * τὴν βασιλικὴν * καινουργῶν αὖθις εἰκόνα· * συγχάρητε τῶν ἄνω, * αἱ Δυνάμεις ὑμνήσατε· * ἔχθρας τὸ μεσότειχον ἐλύθη· * ἦλθεν ᾧ ἀπέκειτο· Θεὸς γὰρ βροτὸς γίνεται· * ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, * Χριστὸς, παραγίνεται.

Δεῦτε οἱ πιστοὶ, * ὑπαντήσωμεν τῷ Κτίστῃ, * ἥκοντι εἰς γῆν * ἐκ Παρθένου ἀνατεῖλαι· * ἁγνείᾳ λαμπρυνθῶμεν, * ἀρεταῖς ἀστραφθείημεν· * τρόμῳ καὶ χαρᾷ ἑτοιμασθῶμεν, * Χριστὸν ἰδέσθαι βρεφωθέντα, * νοὸς ὄμμασιν, * ἡμᾶς θεοῦντα τοὺς βροτοὺς,* ἄκρᾳ ἀγαθότητι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ἐγγίζει ὁ Χριστός· * Βηθλεὲμ προετοιμάζου· * ἤδη τῶν ἐθνῶν * τὸ σωτήριον αὐγάζει· * εὐτρέπισον τὴν φάτνην, * τοὺς Ποιμένας συνάγαγε, * κάλεσον τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος· * αἱ Στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων * Νόων κράζουσιν· * Ὁ Βασιλεὺς τῶν οὐρανῶν * Χριστὸς παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ζῆλός τε καὶ πῦρ * καταφάγεταί σε ἄφρον, * πλάνε ἀληθῶς,* καὶ τοῦ νόμου συκοφάντα· * ἰδοὺ γὰρ ἡ Παρθένος, * Ἠσαΐας ὡς ἔφησεν, * ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἐπὶ φάτνης * ἀνακλινεῖ τὸν Βασιλέα· * διὸ, ἅπαντες * οἱ ἐξ Ἰούδα τῆς φυλῆς * δυνάσται ἐκλείψουσιν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος δ΄.

Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου, * ὕμνησον πόλις Σιών· * ἀγάλλου ἡ ἔρημος, * προμνηστευθεῖσα τὴν χαράν· * ἀστὴρ προέρχεται, * ἐν Βηθλεὲμ μηνύων, * μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστόν· * καὶ Σπήλαιον δέχεται * τὸν ἀχώρητον παντί· * καὶ Φάτνη ἑτοιμάζεται * ὑποδέξασθαι ζωὴν τὴν αἰώνιον. * Αὐτῷ πάντες ᾄσωμεν καὶ βοήσωμεν· * Σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, * Ἰησοῦ ὁ Θεὸς, * ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει. Ἀνατολίου.

Χριστὸς ὁ ἐρχόμενος * ἐμφανῶς Θεὸς ἡμῶν, * ἥξει καὶ οὐ χρονιεῖ· * ἐξ ἀπειρογάμου Νύμφης ὀφθήσεται, * ἐν Σπηλαίῳ δὲ λοιπὸν προσαναπαύσεται· * καὶ Φάτνῃ τῶν ἀλόγων, * ὃν οὐκ ἐχώρει οὐρανός, * ὑποδέχου,* μέλλοντα σπαργανοῦσθαι ἐν σοί,* τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα * τῆς ἀλογίας ἡμᾶς. * Ἀστὴρ μηνύει,* Μάγοι προσκυνοῦσι, * θαῦμα ὁρῶντες τὸ φρικτόν· * καὶ Ἄγγελοι μέλπουσιν, * ἐπὶ γῆς θεώμενοι, * τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ἡσαΐα χόρευε, * Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· * προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ, * βάτον πυρὶ καίεσθαι, * καὶ μὴ καταφλέγεσθαι * τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. * Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· * ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· * καὶ Μάγοι πορεύεσθε * ἰδεῖν τὴν σωτηρίαν, * ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον, * ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν, * ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου,* ζωοδότην Κύριον, * τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος α΄. Τοῦ Στουδίτου.

Στήλη ἔμψυχος * καὶ ἔμπνους εἰκών, * ἡ ἐτήσιός σου ἐπέστη ἑορτή, * Θεοφόρε Ἰγνάτιε, * τὰς μυσταγωγίας σου * καὶ τὰς ἀριστείας σου κηρύττουσα· * τὴν ὑπὲρ τῆς Πίστεως * μέχρις αἵματος ἀντικατάστασιν· * τὴν μακαρίαν ἐκείνην * καὶ ἀοίδιμον φωνήν, * τήν, * Ὅτι σῖτος εἰμὶ Θεοῦ λέγουσαν, * καὶ δι᾽ ὀδόντων θηρίων ἀλήθομαι. * Διὸ * μιμητὴς τοῦ πάθους τοῦ Χριστοῦ σὺ γεγονώς, * πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, Ἦχος πλ. β΄. Βυζάντιος.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· * ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει, * ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν. * Φάτνη δὲ ὑποδέχου, * τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα * τῆς ἀλόγου πράξεως, * ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες * μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· * καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος, * χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν * τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· * ὅτι ὤφθη Κύριος * ἐκ Παρθένου Μητρός· * ὄνπερ καὶ κύψασα, * δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε, * καὶ προσεφθέγξατο * τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· * Πῶς ἐνεσπάρης μοι; ἢ πῶς μοι ἐνεφύης, * ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς, τῆς ἐν Νικομηδείᾳ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, Προεόρτια.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, * οὐ λογισθήσεται ἕτερος * πρὸς αὐτόν, ἀνακέκραγε * Προφήτης ἐν Πνεύματι· * ὁδὸν γὰρ ἐξεῦρε * πᾶσαν ἐπιστήμης· * μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς βροτοῖς, * σάρκα φορέσας, * ὁμοιωθήσεται· * Παρθένου γὰρ Θεόπαιδος * ἀποτεχθῆναι ἐπείγεται, * προσιτός μοι γενόμενος, * ὁ τῇ φύσει ἀπρόσιτος.

Θημωνία ἅλωνος * ἡ σὴ κοιλία, Πανάμωμε * Θεοτόκε, γνωρίζεται, * στάχυν ἀγεώργητον, * ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον * φέρουσα ἀφράστως· * ὃν ἐν σπηλαίῳ Βηθλεὲμ * ἀποκυήσεις, * τὴν κτίσιν ἅπασαν, * ταῖς θείαις ἐπιγνώσεσι, * μέλλοντα θρέψειν ἐν χάριτι, * καὶ λιμοῦ τὸ ἀνθρώπινον * ψυχοφθόρου λυτρώσεσθαι.

Δάμαλις ἡ ἄμωμος, * τὸν σιτευτὸν Μόσχον φέρουσα ἐν κοιλίᾳ, προέρχεται * εἰς ἅγιον Σπήλαιον, * παραδόξῳ λόγῳ, * τοῦτον ἀποτέξαι * καὶ σπαργανῶσαι ὡς βροτόν, * καὶ ἀνακλῖναι * φάτνῃ ὡς νήπιον. * Ἡ κτίσις προσκίρταζε, * χαρμονικῶς μεγαλύνουσα, * τὸν τοιαῦτα παράδοξα * ἐπὶ γῆς ἐργαζόμενον.

Ἕτερα Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ταῖς βαφαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, * σωτηρίου ἱμάτιον * σεαυτῇ, Πανεύφημε, ἐπιχρώσασα, * καὶ λαμπρυνθεῖσα τῷ πνεύματι, * Κυρίῳ μεμνήστευσαι * ἀθανάτῳ Βασιλεῖ, * συντηροῦντι σε ἄμωμον, * ἀδιάφθορον, * εἰς αἰῶνα αἰῶνος, * ἐν θαλάμοις * οὐρανίοις, ὡς παρθένον * περικαλλῆ καὶ ἀκήρατον.

Αἰκισμοῖς ὁμιλήσασα, * καὶ πυρὶ προσπελάσασα, * καὶ σαρκὸς σπαράγματα * καρτερήσασα, * καὶ τῶν λεβήτων τὰ βράσματα * γενναίως ἐνέγκασα, * οὐχ ἡττήθης λογισμῷ, * οὐ ξοάνοις ἐπέθυσας· * ἀλλὰ κλίνασα * τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα, * τῇ τοῦ ξίφους * τιμωρίᾳ, στεφηφόρος * πρὸς οὐρανοὺς ἀνελήλυθας.

Ὥσπερ προῖκα πολύτιμον, * τῷ Νυμφίῳ προσήγαγες, * Ἀθληφόρε ἔνδοξε, * δῆμον ἅγιον * ταῖς θαυμασίοις πιστεύσαντα, * οἷς πίστει ἐτέλεσας, * ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, * καὶ τροχοῦ καταφλέ-

γοντος, * καὶ στρεβλώσεων, * ἐν Χριστῷ δεικνυμένη, * τῷ τὴν νίκην * οὐρανόθεν σοι, Παρθένε,* θεουργικῶς χορηγήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄.

Σιὼν πανηγύριζε· * Ἱερουσαλὴμ εὐφραίνου· * Πόλις Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ * ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην, * ἐν Σπηλαίῳ καὶ Φάτνῃ χωρούμενον· * ἀνοίξατέ μοι πύλας· * εἰσελθὼν ἐν αὐταῖς ὄψομαι τὸν ὡς βρέφος σπαργανούμενον, * καὶ τῇ δρακὶ συνέχοντα τὴν κτίσιν· * ὃν ὑμνοῦσιν Ἄγγελοι, * ἀκαταπαύστως φωνῇ, * ζωοδότην Κύριον, * τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Προεόρτια προσόμοια,
Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πάντων τῶν Προφητῶν * αἱ προῤῥήσεις πληροῦνται· * ὁ Χριστὸς γὰρ γεννᾶται * ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει,* ἐκ τῆς ἁγνῆς Θεόπαιδος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Δόξα τῶν γηγενῶν, * καὶ καύχημα καὶ κλέος, * Βηθλεὲμ ἡ τιμία, * μητρόπολις ἡ θεία, * ὑπόδεξαι τὸν Κτίστην σου.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Λόγος ὁ τοῦ Πατρὸς * δι᾿ οὗ τὸ πᾶν ὑπέστη, * ἀπαθῶς καὶ ἀῤῥεύστως, * ὑπόστασις ὁρᾶται, * μία ἐκ δύο φύσεων.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Ἡ πόλις Βηθλεὲμ * εὐτρέπισον τῷ Κτίστῃ, * τὸ σπήλαιον, τὴν φάτνην, * τὰ σπάργανα· ἐν σοὶ γὰρ * τεχθῆναι παραγίνεται.

Ἀπολυτίκια. Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Δόξα, τῆς Ἁγίας. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ νῦν. Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Εἰς τὰ Ἀπόδειπνα ψάλλομεν τὸ Διῴδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Τρίτῃ τε.

Ὠδὴ η΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ δόγματι * τῷ τυραννικῷ, * οἱ ὅσιοι τρεῖς Παῖδες μὴ πει-
» σθέντες, * ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες, Θεὸν * ὡμολόγουν
» ψάλλοντες· * Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥαθυμίας * ὕπνον ἀφ᾿ ἡμῶν * βαλώμεθα, καὶ ψυχῶν ἐγρηγόρσει, * τῷ τικτομένῳ ἐκ Κόρης ἁγνῆς * Χριστῷ ἀναμέλψωμεν,* Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἱκανούσθω * πρᾶξις ἀγαθὴ * ἡμῶν τῷ τῆς ψυχῆς ταμείῳ· * ὅπως φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, Χριστῷ * τικτομένῳ ψάλλωμεν· * Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὸ τάλαντον * ἔργοις ἀγαθοῖς * αὐξήσαντες, ὥσπερ δῶρα τῷ δόντι, * ἀντὶ χρυσοῦ καὶ λιβάνου Χριστῷ, * καὶ σμύρνης προσάξωμεν, * ἐρχομένῳ τεχθῆναι, * ἐκ Κόρης Θεόπαιδος.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Η τὸν ἀχώρητον Θεὸν * ἐν γαστρὶ χωρήσασα, * καὶ χαρὰν *
» τῷ κόσμῳ κυήσασα, * σὲ ὑμνοῦμεν, Παναγία Παρθένε.

Τοῖς ἐπιγνώμοσι Χριστός,* γρηγορεῖν ἐντέταλται,* τὴν αὐτοῦ* ἐλπίζουσιν ἔλευσιν· * ἐκ Παρθένου * καὶ γὰρ ἥκει τεχθῆναι.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ σου, Χριστέ, * ἐνδημίᾳ, σύσκηνον * δεξιοῖς με * δεῖξον προβάτοις σου, * σὴν τιμῶντα * ἐν σαρκὶ παρουσίαν.

Ἐν τῇ προτέρᾳ σου, Χριστέ,* παρουσίᾳ, ἔσωσας * τὸν Ἀδάμ· * ἀλλ' ἐν τῇ δευτέρᾳ σου,* τοὺς τιμῶντας * τὴν σὴν Γέννησιν σῶζε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία.

Μετὰ δὲ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος β'. Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ.

Ὁ ἀπρόσιτος Θεός, * δι' εὐσπλαγχνίαν προσιτὸς * γενόμενός μοι, θέλων * προέρχεται σαρκὶ * γεννηθῆναι ὡς ἄνθρωπος, * ἐν πόλει Βηθλεέμ, * ἐκ Παρθένου νεάνιδος· * ὃν ὑποδέξασθαι * προθύμως σπουδάσωμεν, * ἀνακράζοντες φόβῳ· * Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Θαῦμα παράδοξον * ὁρᾶται σήμερον· * ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, * ἐν τῷ σπηλαίῳ σαρκὶ * ἐκ τῆς Παρθένου δι' ἡμᾶς, * τεχθῆναι νῦν ἐπείγεται. * Μάγοι μετὰ δώρων δὲ * ὡς Βασιλεῖ προσκυνήσουσι. * Ποιμένες τε καὶ Ἄγγελοι * δοξολογοῦσιν αὐτόν· * μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν· Δόξα * τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Ν'. καὶ ὁ Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Κατὰ ἀλφάβητον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τριστάτας κραταιούς, * ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, * ἀπαθείας
» ἐν βυθῷ, * ψυχῆς τὸ τριμερὲς * καταπόντισον δέομαι· *
» ὅπως σοι ὡς ἐν τυμπάνῳ, * τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, * ἐπι-
» νίκιον ᾄσω μελώδημα.

Ἀγάλλου οὐρανέ,* καὶ ἡ γῆ εὐφραινέσθω·* ὁ Θεὸς γὰρ μεθ' ἡμῶν* γενόμενος σαρκί,* ἐκ Παρθένου νεάνιδος * τίκτεται καὶ σπαργανοῦται·* τὰς σειρὰς διαλύει δὲ * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων, ὡς εὔσπλαγχνος.

Βασίλισσα Ἁγνή,* Βασιλέα τῶν ὅλων,* ἀποτίκτει ὑπὲρ νοῦν,* τὸν ἄνω τοῖς πιστοῖς * βασιλείαν ἀνοίγοντα, * καὶ τὴν ἐν ἡμῖν ἀθλίως * βασιλεύουσαν πάντοτε * ἁμαρτίαν, τελείως ἐξαίροντα.

Γραφαὶ προφητικαὶ * περαιοῦνται· ἰδοὺ γὰρ * ὃν προήγγειλαν Χριστόν,* ἐν πόλει Βηθλεὲμ * φανεροῦται σαρκούμενος· * τούτου νῦν προεορτάσαι,* τὰ Γενέθλια σπεύσωμεν,* διανοίας εὐθύτητι σήμερον.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Μέλπειν σε, Μάρτυς, προσθέτω Θεὸς χάριν. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης * τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότητι * περιαστράπτουσα, * περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς, * θεουμένη πανεύφημε, * καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις σου * παρεχομένη, τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Ἐτρώθης * τῷ γλυκυτάτῳ ἔρωτι * Χριστοῦ, πανεύφημε, * καὶ σαρκικὰς λιποῦσα ἡδονάς, * καὶ μνηστῆρα ἐπίκηρον, * κατεγγυήθης ἄμωμος,* ἁγνὴ παρθένος τῷ Νυμφίῳ σου.

Λαμπρύνας * φωτοφανέσι κάλλεσι * τὴν σὴν διάνοιαν, * ὁ Πλαστουργὸς τῶν ὅλων καὶ Θεός, * οὐρανίων θαλάμων σε, * παρθενικῶς χορεύουσαν, * Μάρτυς Θεόφρον κατηξίωσε.

Θεοτοκίον.

Παρθένος * τὸν Πλαστουργὸν τῆς φύσεως * τεκεῖν ἐπείγεται,* ἐν τῷ Σπηλαίῳ, σάρκα ἐξ αὐτῆς, * καθ' ὑπόστασιν ἄρρητον,* ὑπερφυῶς φορέσαντα,* ὅπως θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, * ἡ ἐξ ἐθνῶν Ἐκκλησία, * καὶ ἡ πολλὴ
» ἐν τέκνοις * ἠσθένησε συναγωγή, * τῷ θαυμαστῷ ἡμῶν
» Θεῷ βοήσωμεν· * Ἅγιος εἶ Κύριε.

Δανιὴλ ἐξ ὄρους σε * παρθενικοῦ, λίθον, Λόγε, * ἀποτμηθέντα βλέπει, * καὶ ἐκλεπτύνοντα βωμοὺς * εἰδωλικοὺς τῷ κράτει σου· διὰ τοῦτο * φόβῳ σὲ δοξάζομεν.

Ἐξ Ἑῴας Μάγοι, σοὶ * τῷ Βασιλεῖ τῶν ἁπάντων,* ὁδηγηθέντες Ἄστρῳ, * δῶρα προσάγουσι Χριστέ, * σμύρναν χρυσὸν καὶ λίβανον, ἐκπλαγέντες * τὴν σὴν συγκατάβασιν.

Ζωηφόρον ἄσταχυν,* χώρα ἀνήροτος φέρει,* ἀποτεκεῖν ἐν πόλει * τῆς Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, * πάντων ψυχὰς ἐκτρέφοντα, τῶν βοώντων· * Ἅγιος εἶ Κύριε.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἐτέλεσας τὴν ψυχὴν * ναὸν πανάγιον Θεοῦ, ἔνδοξε, * θείοις ναοῖς * πάντοτε, * ὕμνοις καὶ εὐχαῖς παρεδρεύουσα.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν * ἐφιεμένη δωρεῶν, πάνσεμνε, * πόνους σαρκὸς * ἔφερες, * ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Αἱμάτων σου σταλαγμοῖς,* τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσας,* καὶ τῶν πιστῶν * ἤρδευσας, * Ἰουλιανή, τὰ φρονήματα.

Θεοτοκίον.

Ῥυόμενος τοὺς βροτοὺς, * ὁ συμπαθὴς ἐκ τῆς Ἁγνῆς τίκτεται * ἐν Βηθλεὲμ, * σπάργανα, * νήπιον καθάπερ, δεχόμενος.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου, Χριστὲ, κράζουσα· *
» Σύ μου ἰσχὺς * Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμ. Προεόρτιον, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Χαρᾶς ἐμπλήσθητε * πάντα τὰ πέρατα· * ἡ Θεοτόκος γὰρ * τεκεῖν ἐπείγεται, * τὸν Βασιλέα τοῦ παντός· * ὢ θαύματος ἀνεκφράστου! * ἄρχεται ὁ Ἄναρχος,* καὶ σαρκοῦται ὁ Ἄσαρκος.* Σπήλαιον εἰσδέχεται * τὸν συνέχοντα ἅπαντα. * Ἡ Βηθλεὲμ ἀγάλλου, καὶ χόρευε * ἡ κτίσις ἡμέραν προεόρτιον.

Δόξα, τῆς Ἁγίας,

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πεποικιλμένη ἀρεταῖς * θεοσδότοις, * διηνθισμένη τῷ σεπτῷ * μαρτυρίῳ, * ὅλη καλὴ καὶ ἄμωμος ὡράθης σεμνή· * ὅθεν σου ὁ Κύριος * νῦν ἠράσθη τοῦ κάλλους, * καὶ πρὸς φωτεινότατον * σὲ νυμφῶνα εἰσῆξεν· * ἐν ᾧ χορεύεις Ἰουλιανὴ, * μετὰ Μαρτύρων * Χριστὸν μεγαλύνουσα.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένοι προεξάρξατε * τῇ τῆς Παρθένου χαρᾷ. * Μητέρες αἰνέσατε,* τὴν προπομπὴν τῆς Μητρὸς * Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·* Μάγοι σὺν τοῖς Ἀγγέλοις· * σὺν ἡμῖν οἱ Ποιμένες· ἔρχεται γὰρ ἐν πόλει Βηθλεὲμ τοῦ γεννῆσαι. Αὐτῆς ταῖς ἱκεσίαις, Χριστὲ, σῶσον ἡμᾶς ὁ Θεός.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, * ἐπὶ θρόνου Θεότητος, * ἐν νεφέλῃ
» κούφῃ, * ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ ὑπέρθεος, * τῇ ἀκηράτῳ πα-
» λάμῃ, * καὶ διέσωσε * τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ * τῇ
» δυνάμει σου.

Ἡ ἁγία μυροθήκη * τοῦ σεπτοῦ ἁγιάσματος, * Βηθλεὲμ ἐν πόλει, * τοῦτο ἐκκενῶσαι προέρχεται, * ἁγιασμὸν ἡμῖν πᾶσι * παρεχόμενον, * τοῖς κραυγάζουσι· Δόξα Χριστὲ * τῇ δυνάμει σου.

Θεηγόρε Ἠσαΐα, * τὰ σεπτά σου κηρύγματα, * γεγονότα βλέπων * πράγματα, ἀγάλλου καὶ χόρευε· * ἡ γὰρ Παρθένος ἀσπόρως * ἀπεκύησεν, * ἐν Σπηλαίῳ σαρκὶ Βηθλεὲμ, * τὸν ἀχώρητον.

Ἰησοῦς σαρκὶ γεννᾶται, * καὶ ἐν χρόνῳ ὁ ἄχρονος * καθορᾶται βρέφος, * λύων μου τὰ χρόνια πταίσματα, * καὶ τῇ ἀφάτῳ πτωχείᾳ * νῦν πλουτίζει με, * τὸν πτωχεύσαντα φθοροποιαῖς * παραβάσεσιν.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Τεταμένην τὴν διάνοιαν κεκτημένη * πρὸς τὸν τῶν ὅλων Κύριον, * σαρκὸς τεταμένης, * καὶ μαστιζομένης δεινῶς, * οὐδόλως ἐφρόντισας, * Ἰουλιανὴ καλλιπάρθενε.

Ὑπερίσχυσαν οἱ ἔρωτες τοῦ Δεσπότου, * τοὺς τῆς σαρκός, πανεύφημε * Μάρτυς, ἀμαυρῶσαι· * ὅθεν κατεφρόνησας, * καὶ πλούτου καὶ μνήστορος, * καὶ τῶν πολυτρόπων κολάσεων.

Σὲ τὴν ἄσπιλον ἀμνάδα, καθάπερ λύκοι, * οἱ δυσμενεῖς σπαράττοντες, * Μάρτυς, ταῖς αἰκίαις, * ἄμωμον ὁλόκληρον * Θεοῦ ἀπετέλεσαν, * θεῖον ἱερεῖον καὶ σφάγιον. Θεοτοκίον.

Παρθενίαν μετὰ τόκον ἐσφραγισμένην, * ἡ Θεοτόκος βλέπουσα, * θάμβει συσχεθεῖσα, * Τέκνον, ἀνεκραύγαζε, * πῶς νῦν σπαργανώσω σε, * ψάμμῳ σπαργανοῦντα τὴν θάλασσαν;

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται * τὴν δόξαν σου Χριστέ· * ἀλλ' ἡμεῖς,
» ὦ Μονογενές, * Πατρικῆς ἀπαύγασμα * δόξης Θεότητος, *
» ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζοντες, * ἀνυμνοῦμέν σε Φιλάνθρωπε.

Κόρης ἀποτίκτεται * Θεὸς Ἐμμανουὴλ, * καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς, * τὴν ἡμῶν ἀνάκλησιν * θέλων ἐργάζεται· * τούτου τὰ Γενέθλια, * εὐσεβῶς προεορτάσωμεν.

Λόγος ὢν προάναρχος * καὶ συμφυής, * ἐπὶ φάτνης ἀνακλιθεὶς, * τῶν ἀλόγων ἔλυσας * τῆς ἀλογίας, ἡμᾶς * τοὺς προεορτάζοντας, * εὐσεβῶς τὰ σὰ Γενέθλια.

Μακαρία πέφυκεν ἡ ῥίζα Ἰεσσαὶ, * ἐκβλαστήσασα τὴν Ἁγνὴν, * ἄνθος θεῖον φέρουσαν * Χριστὸν τὸν Κύριον· * οὗ προεορτάσωμεν * τὰ Γενέθλια γηθόμενοι.

Ἄλλος. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ῥοῦν, Μάρτυς, δυσσεβοῦς * ἀθείας ἐξήρανας, * τοῖς ῥεύμασι τῶν αἱμάτων * τῶν ἀδίκως χυθέντων, * καὶ πῦρ ἀπάτης ἔσβεσας.

Ὁλόκληρον σαυτὴν * τῷ Θεῷ προσενήνοχας, * ἐρύθημα Παρθενίας, * ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, * λαμπρότερον τελέσασα.

Σῷ κάλλει τὴν ψυχὴν * τετρωμένη παρέδραμεν, * ὦ Δέσποτα ἡ Παρθένος, * τὰ ὁρώμενα κάλλη, * ἀθλήσει διαλάμπουσα.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα καινοπρεπές· * ἡ Παρθένος ἐπείγεται, * ἡ Ἄχραντος ἐν Σπηλαίῳ * Βηθλεὲμ τοῦ κυῆσαι, * Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, * καὶ κατεπόντισέ με *
» καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων· * ἀλλ' ὡς Θεὸς * ἐκ φθο-
» ρᾶς ἀνάγαγε, * τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Νέον ἐπὶ γῆς ἡμῖν Παιδίον, * τεχθεὶς ὁ πρὸ αἰώνων * ἐκ Πατρὸς ἀῤῥήτως ἀναλάμψας, * τῆς παλαιᾶς * πάντας ἠλευθέρωσε * παραβάσεως, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ξένα καὶ παράδοξα ἠκούσθη, * ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει, * γεννηθέντος σου ἄναρχε Λόγε· * Ποιμένες γὰρ * μετ' Ἀγγέλων ὕμνον σοι, * ὡς Δεσπότῃ, προσεκόμιζον.

Ὁ Ἀστὴρ τὸν τῆς δικαιοσύνης, * καταμηνύει Μάγοις, * ἀποῤῥήτως Ἥλιον τεχθέντα· * οὗ τὰ σεπτὰ * νῦν προεορτάσωμεν, * ἀγαλλόμενοι Γενέθλια.

Ἄλλος. Θύσω σοι, * μετὰ φωνῆς.

Ἔρωτι * τετρωμένη τῷ θείῳ ἐκραύγαζες, * Χριστὸν ἐπείγομαι φθάσαι, * τὸν ὡραῖον κάλλει· * ὅθεν βασάνους * ὑπομένω, * ἀκλινεῖ γηθομένη φρονήματι.

Τείνεσθαι * ἀνηλεῶς, καὶ ῥάβδοις συντρίβεσθαι, * τὴν τοῦ Κυρίου ἀμνάδα, * πονηρὸς διώκτης * προσέταττε, * τεταμένην * πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον Ἥλιον.

Ὤρθρισας * πρὸς Χριστὸν τὸν ἀνέσπερον * Ἥλιον, * καὶ ταῖς αὐτοῦ φρυκτωρίαις, * καὶ ψυχὴν, θεόῤῥον, * καὶ τὴν καρδίαν * κατηυγάσθης, * καὶ πρὸς φῶς μετετέθης ἀΐδιον.

Θεοτοκίον.

Θάλασσαν * σπαργανώσας ὁμίχλῃ, βουλήματι * κυοφορεῖται ὁ Κτίστης * ἐκ Παρθένου Κόρης, * καὶ σπάργανα, * ὥσπερ βρέφος, * καταδέχεται κόσμον λυτρούμενος.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾷ
» σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου * κεκαθαρμένη, * τῷ διʼ οἶκτον *
» ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐν τῇ Βηθλεὲμ * ὁρῶντες σπαργανούμενον, * τὸν πᾶσαν τὴν γῆν * κρατοῦντα τῇ χειρὶ αὐτοῦ, * προεόρτια ᾄσματα, * τῇ Τεκούσῃ τοῦτον προσενέγκωμεν· * μητρικῶς γὰρ εὐφραίνεται, * κρατοῦσα ἐν κόλποις * τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ Οἶκος. Τράνωσόν μου.

Τὸν τοῦ Θεοῦ Υἱὸν ἡ Παρθένος * ἐν ἀγκάλαις κρατοῦσα, * καὶ μητρικοῖς ἀσπασμοῖς * καταφιλοῦσα ἐφθέγγετο· * Σπορὰν οὐκ ἔγνων ἐν τῇ συλλήψει, * καὶ φθορὰν οὐχ ὑπέστην ἐν τῇ γεννήσει, * νῦν δὲ ἁγνὴ * ὥσπερ πρώην * εἰμὶ καὶ μετὰ γέννησιν· * διό σου προσκυνῶ, Τέκνον, * τὴν πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, * καὶ ἄφατον μεγαλουργίαν, * ἣν ἔδειξας εἰς ἐμέ· * ὅθεν καὶ ἀγάλλομαι, * κρατοῦσα ἐν κόλποις τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἰουλιανῆς. Στίχοι.

Ἰουλιανῆς ἀγλάϊσμα τὸ ξίφος,
Ὡς προξενῆσαν ἀγλαὸν ταύτῃ στέφος.
Ἔκτανον εἰκάδι πρώτῃ Ἰουλιανὴν ἐρατεινήν.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι,* πρόσταγμα τυραννικὸν * εἰς φλήναφον θέμενοι,* ἐν μέσῳ πυρὸς ἀνεβόων· * Εὐλογητὸς εἶ * » Κύριε,* ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε Σπήλαιον χωρήσει,* ἐρχόμενον δι' ἡμᾶς * τεχθῆναι ἀχώρητε; πῶς σε γαλουχήσει Παρθένος,* τροφέα πάντων,* εὔσπλαγχνε Ἰησοῦ, χρηματίζοντα;

Ῥήμασιν ἀκολουθοῦντες * τοῦ μάντεως Βαλαάμ,* Μάγοι ἐπισπεύδουσι * Χριστὸν προσκυνῆσαι σὺν δώροις,* ἐπεγνωκότες * τοῦτον, πάσης πνοῆς βασιλεύοντα.

Στειρεύουσα τῶν ἀνθρώπων * φύσις πάσης ἀρετῆς, * ἀγάλλου καὶ χόρευε· * ἥκει γὰρ Χριστὸς ἐκ Παρθένου,* σαρκὶ τεχθῆναι,* ὅπως δείξῃ καλοῖς εὐτεκνοῦσάν σε.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ,* Ἀβραμιαῖοι.

Ἐν ἀφροσύνῃ,* πυρακτωθέντι σε λέβητι,* Μάρτυς,* δικαστὴς προσρίπτει ἀνηλεῶς· * δι' Ἀγγέλου δὲ ὁ Κύριος,* ἀδιαλώβητον * σὲ διέσωσε, τοῦτον γεραίρουσαν.

Οὐ δειλιῶσα, * ἀνδρειοφρόνως μᾶλλον δὲ πάνσεμνε * Μάρτυς,* τῇ πυρᾷ προσέρχῃ ἀναψυχῆς * αἰσθομένη, καὶ κραυγάζουσα· * Εὐλογημένος εἶ, * ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Σοῦ τῷ Νυμφίῳ,* καθάπερ προῖκα προσήγαγες,* δῆμον * καὶ λαὸν πιστεύσαντα εἰς αὐτόν,* καὶ τῆς πλάνης ἀμαυρότητα, * ταῖς φωτοβόλοις σου * θαυματουργίαις ἀποκρουσάμενον.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε χωρίον * τοῦ ἀχωρήτου, Μητροπάρθενε· * τοῦτον σαρκοφόρον μέλλεις γὰρ δι' ἡμᾶς,* ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν, Ἄχραντε,* ἐπανορθούμενον * τῶν οἰκείων χειρῶν τὸ πλαστούργημα.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Λυτρωτὰ τοῦ παντός, Παντοδύναμε,* τοὺς ἐν μέσῳ φλογὸς « εὐσεβήσαντας,* συγκαταβὰς ἐδρόσισας,* καὶ ἐδίδαξας μέλ» πειν· * Πάντα τὰ ἔργα,* εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Τὸν πολλαῖς σε, Χριστὲ, παραβάσεσι,* τῶν ληστῶν χρηματίσαντα σπήλαιον,* δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον * διασώζων, τεχθῆναι * ἐν τῷ Σπηλαίῳ,* ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς κατηξίωσας.

Ὑπογράφων τελείαν μοι ἄφεσιν,* ἀπεγράφης τῷ Καίσαρος δόγματι,* ὁ Ποιητὴς τῆς κτίσεως,* σὺν τοῖς δούλοις· ὑμνῶ σου * τῆς εὐσπλαγχνίας * τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, Δέσποτα.

Φωτεινὸν τοῦ Δεσπότου Παλάτιον,* πῶς ὑπῆλθες σμικρότατον σπήλαιον,* τὸν Βασιλέα Κύριον,* δι' ἡμᾶς σαρκωθέντα,* ἀποκυῆσαι,* παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἄνω σου τὸ ὄμμα καὶ τὸν νοῦν,* πρὸς τὸν δυνάμενον * ἔχουσα σώζειν Θεὸν,* λεβήτων βράσματα, χάριτι * Θείου Πνεύματος, κατέσβεσας,* ἀναβοῶσα τὴν ᾠδὴν * τῶν Παίδων, Μάρτυς, πιστῶς· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥήμασι τυράννου δυσμενοῦς * ὑπηρετούμενος,* πυρὸς ἐπάξιοι * οἱ ματαιόφρονες, ζῶσάν σε * τῇ πυρᾷ, Μάρτυς, ἐνέβαλον· * ἀλλ' οὐκ ἐφλέχθης τῷ πυρὶ * τῇ τοῦ Νυμφίου στοργῇ, * Θεοφόρε,* δροσιζομένη * καὶ τοῦτον γεραίρουσα.

Ἵστασο πρὸ βήματος, Χριστὸν * ἀνακηρύττουσα,* Θεὸν ἀθάνατον,* καθυπομείναντα σταύρωσιν,* καὶ τὴν πλάνην θανατώσαντα,* καὶ τὴν ἀθάνατον ζωὴν * πιστοῖς παρέχοντα,* τοῖς βοῶσι· * Πάντα τὰ ἔργα * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νέφει τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ,* τιθεὶς ὁ Κύριος,* διὰ νεφέλης ἡμῖν* Παρθένου τίκτεσθαι ἔρχεται,* ὅπως λύσῃ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,* τῆς ἁμαρτίας ζοφερὰ * νέφη, βοώντων αὐτῷ· * Εὐλογεῖτε,* πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ,* λεόντων χάσματα * ἐν λάκκῳ » ἔφραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν * ἀρετὴν περιζωσάμε- » νοι,* οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες, κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε,* » πάντα τὰ ἔργα * Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι,* τὴν κατάραν εἰσῳ- » κίσατο· * σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε,* τῷ τῆς κυοφορίας βλα- » στήματι,* τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὅθεν σε πάντες » μεγαλύνομεν.

Χορεύσωμεν ἅπαντες πιστοὶ,* σκιρτήσωμεν * καὶ συμφώνως ἀλαλάξωμεν· * ἥκει ἡ πάντων σωτηρία· * ἐγγίζει τοῦ τεχθῆναι ὁ Κύριος,* καὶ σῶσαι τοὺς αὐτοῦ τὰ Γενέθλια * εὐσεβοφρόνως ἑορτάζοντας.

Ψαλτήριον Ἅγιε Δαυὶδ * ἀνάλαβε, * καὶ κιθάραν, καὶ μελῴδησον· * Τοῦ Ἐφραθὰ οἶκος εὐφραίνου· * Πατὴρ γὰρ ἐκ γαστρὸς ὃν ἐγέννησεν, * ἐν σοὶ περιφανῶς ἀποτίκτεται, * ἐκ τῆς Παρθένου σωματούμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄμβρος, ὡς μέγας ὑετός, * ἐν μήτρᾳ σου * ὁ Δεσπότης καταβέβηκε· * καὶ αὐχμηρίᾳ ἀθείας, * τὴν γῆν κεχερσωμένην κατήρδευσε, * καὶ πλάνης τὰς θαλάσσας ἐξήρανε, * Θεογεννῆτορ Μητροπάρθενε.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἰουλιανῆς Ἀθληφόρου * τοὺς ὑπὲρ Πίστεως ἀγῶνας, * Ἄγγελοι ἐθαύμασαν, ὅπως * ἐν γυναικείᾳ φύσει κατήσχυνε, * τὸν τὴν αὐτῆς προμήτορα * ἐν Παραδείσῳ θανατώσαντα.

Ὡς περικαλλὴς Ἀθληφόρος, * καὶ περιδέξιος Παρθένος, * στέφος ἀνεπλέξω νομίμως * δικαιοσύνης, καταπατήσασα * μετὰ σαρκὸς τὸν ἄσαρκον, * καὶ νικηφόρος χρηματίσασα.

Σὲ τὴν νοητὴν χελιδόνα, * καὶ ἀδιάφθορον τρυγόνα * καὶ περιστερὰν, μαρτυρίῳ * κεχρυσωμένας ἔχουσαν πτέρυγας· * καὶ πρὸς Θεὸν πετάσασαν * καὶ καταπαύσασαν, γεραίρομεν.

Ἤνθησας κοιλάσιν ὡς κρίνον, * ταῖς τῶν Μαρτύρων, Ἀθληφόρε * Ἰουλιανή· καὶ ὡς ῥόδον * τὴν παρθενίαν εὔοσμον φέρουσα, * τῷ νοητῷ Νυμφίῳ σου * θεῖον ὀσφράδιον γεγένησαι.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα τὸν φέροντα πάντα, * πρὸς Βηθλεὲμ ἔρχῃ Παρθένε, * τοῦτον καὶ κυῆσαι, καὶ φάτνῃ * προσανακλῖναι, καθάπερ νήπιον, * τὴν τῶν βροτῶν ἀνάκλισιν * διαφερόντως ἐργαζόμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος, ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, *
» ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη * Χριστός, συνάψας τὰς διεστώσας
» φύσεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι, * σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας.

Τὸν νυμφῶνά σου βλέπω.

Τὸν νυμφῶνά σου Λόγε, * ἡ Μάρτυς ἐπιποθοῦσα, * βασάνων ἅπασαν πεῖραν * στεῤῥῶς ὑπέστη, ῥοπῇ σου. * Ἧς πρεσβείαις, ὁ Θεός, δέομαί σου, * τὴν ψυχήν μου οἰκτείρησον.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, * εὐτρέπισον τὰς εἰσόδους· * ἐν σοὶ γὰρ ἡ Παρθένος * καὶ Θεοτόκος ἥκει νῦν, * ἐν Σπηλαίῳ τοῦ τεκεῖν, * ὡς βροτόν, * τὸν Θεόν μου καὶ Κύριον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ κατὰ ἀλφάβητον.

Ἦχος πλ. β΄. **Αἱ Ἀγγελικαί.**

Ὁ δημιουργὸς * νῦν προέρχεται Σοφία· * αἱ προφητικαὶ * διανίσχουσι νεφέλαι· * ἡ χάρις αἰθριάζει· * ἡ ἀλήθεια ἔλαμψε· * παύεται αἰνίγματα σκιώδη· * ἡ τῆς Ἐδὲμ ἠνοίγη πύλη. * Ἀδὰμ χόρευε· * ὁ πλαστουργὸς Θεὸς ἡμῶν * ἐκὼν πεπλαστούργηται.

Θεσπίσματα πληρῶν * Προφητῶν καὶ τὰς ὁράσεις, * τίκτεται σαρκί, * καὶ παχύνεται ὁ Λόγος, * καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων * γεννηθεὶς ἀνακλίνεται. * Τοῦτο συγκατάβασις ἡ ἄκρα· * τοῦτο ἡ φρικτὴ οἰκονομία· * δι᾽ ἣν ψάλλομεν· * Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ,* Χριστός, παραγίνεται.

Ἵνα τῆς φθορᾶς * τὸν ἰὸν ἀποκαθάρῃς, * καὶ τὴν ἀρχικὴν * ἀναπλάσῃς μοι εἰκόνα, * σαρκοῦσαι καὶ θηλάζεις, * καὶ σπαργάνοις ὁ νεύματι * πάντα περιάγων ἐνειλίσσῃ· * τερατουργὲ ὑμνῶ σε Λόγε, * Βουλῆς Ἄγγελε * τῆς πατρικῆς, δι᾽ ἧς ἐγὼ * ἀπαθανατίζομαι.

Κόλπων Πατρικῶν * οὐκ ἐκστάς, βροτὸς ὡράθης· * καὶ παρθενικαῖς * ἐποχούμενος ὠλέναις, * τοὺς Μάγους ἐκ Περσίδος * δι᾽ ἀστέρος ἐκάλεσας, * ἄνακτα Θεόν σε προσκυνοῦντας· * πνεύματι χειλέων ἀσεβοῦντας, * ἐθνῶν ἄρχοντας * ὃς ἀνελεῖς, καὶ ποιμανεῖς * λαὸν περιούσιον.

Δόξα, ὅμοιον.

Λόγος ὁ Πατρὶ * ὁμοούσιος ὑπάρχων, * ἐκ παρθενικῶν * φυραθεὶς ἁγνῶν αἱμάτων, * καὶ πλάττεται καὶ αὔξει, * χρονικῷ διαστήματι, * αὖθίς τε γεννᾶται ἐν Σπηλαίῳ· * ἔκπληξις! ἀλλ᾽ Ἄγγελοι κροτοῦσι,* βροτοὶ μέλπουσιν· * Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστός, παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Μάντεως χρησμοὶ * Βαλαὰμ ἀποπληροῦνται· * οἱ γὰρ Περσικαῖς * τερατείαις κεχηνότες, * ἀστέρος ἀσυνήθους * τῇ ἐλλάμψει, τὸν ἄδυτον * Ἥλιον Χριστὸν καταυγασθέντες, * ἐν Βηθλεὲμ σωματωθέντα, * Θεὸν ἄνακτα, * καὶ ἐθελούσιον νεκρόν, * τοῖς δώροις τεκμαίρονται.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Προλάμπει ὁ ἀστὴρ * ἤδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ· * Ποιμένες μετ᾽ Ἀγγέλων,* οἱ Μάγοι μετὰ δώρων * προφθάσαι εὐτρεπίσθητε.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἵνα τῶν Προφητῶν * πληρώσῃ τὰς προῤῥήσεις,* ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται,* καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει,* τοῖς ἐξ Ἀδὰμ ὁ Κύριος.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Μύρισον Βηθλεέμ * τὴν Φάτνην τὴν ἁγίαν· * ἐν σοὶ γὰρ ὁ Δεσπότης * προσεφαπλοῖ ἀκτῖνας,* τῆς ἑαυτοῦ Θεότητος.

Δόξα, καὶ νῦν, ὅμοιον.

Δεῦτε οἱ γηγενεῖς,* συμφώνως τὴν Παρθένον * Θεοτόκον Μαρίαν * ὑμνήσωμεν ἀπαύστως,* ἐξ ἧς ὁ Χριστὸς τίκτεται.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΒʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος πλ. βʹ. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὁ ἄδυτος Ἥλιος,* παρθενικῶν ἐκ λαγόνων,* ἀνίσχειν ἐπείγεται,* τοῦ φωτίσαι ἅπασαν * τὴν ὑφήλιον· * καθαροῖς ὄμμασι,* καὶ ἁγναῖς πράξεσιν,* ὑπαντῆσαι τούτῳ σπεύσωμεν· * καὶ ὑποδέξασθαι * νῦν ἑτοιμασθῶμεν ἐν πνεύματι,* ἐρχόμενον εἰς ἴδια,* ξένῳ τοκετῷ ὡς ηὐδόκησεν· * ὅπως ξενωθέντας * ἡμᾶς τῆς ἐν Ἐδὲμ διαγωγῆς,* ἐπαναγάγῃ ὡς εὔσπλαγχνος,* Βηθλεὲμ τικτόμενος.

Ὁ νώτοις ὀχούμενος * Χερουβικοῖς Θεὸς Λόγος,* σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν * ἑνωθείς, πανάμωμον * μήτραν ᾤκησε,* καὶ βροτὸς γέγονε,* καὶ εἰς γῆν ἔρχεται * τοῦ Ἰούδα ἀποτίκτεσθαι. * Σπήλαιον ἅγιον,* τῷ Παμβασιλεῖ εὐτρεπίσθητι * ὡς μέγιστον παλάτιον· * Φάτνη δὲ ὡς θρόνος πυρίμορφος,* ἐν ᾗ, ὥσπερ βρέφος,* Παρθένος Μαριὰμ ἀνακλινεῖ,* ἐπ' ἀνακλήσει τοῦ πλάσματος,* αὐτὸν ὡς ηὐδόκησεν.

Ἀλόγων ἐν φάτνῃ σε * ἀνακλινεῖ ἡ Παρθένος,* Θεοῦ Λόγε ἄναρχε,* ἀρχὴν εἰσδεξάμενον * ὑπὲρ ἔννοιαν· * τὴν ἐμὴν λῦσαι γὰρ * ἀλογίαν ἔρχῃ,* ἣν ὑπέστην φθόνῳ ὄφεως· * σπαργανωθήσῃ δὲ * ὅπως διαρρήξῃς τὰ σπάργανα,* σειράς τε τῶν πταισμάτων μου,* μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε· * ὅθεν σε δοξάζω,* ὑμνῶ καὶ προσκυνῶ περιχαρῶς,* τὴν ἐν σαρκὶ παρουσίαν σου * δι' ἧς ἠλευθέρωμαι.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας, Ἦχος α΄.
Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ὡς περικαλλέστατα * τὰ σά, * Μάρτυς, προτερήματα· * ὡς εὐκλεεῖς οἱ ἀγῶνές σου· * ὡς περιβόητος * ἡ ὁμολογία· * ὡς πολλὰ τὰ θαύματα,* καὶ ἄπειρα τὰ θεῖα τεράστια· * δι' ὧν δοξάζει σε * εἰς αἰῶνας ὃν ἐδόξασας,* ἐναθλοῦσα * τοῖς σεπτοῖς σου μέλεσι.

Στέργουσα τὴν εὔκλειαν * σεμνή, * τῶν ἀθλούντων, ἔσπευσας * τούτων τὸν ζῆλον μιμήσασθαι· * ὅθεν ὑπήνεγκας * πόνους σφοδροτάτους· * καὶ νῦν θείᾳ χάριτι * κουφίζεις πάντα πόνον, πανεύφημε,* ἐκ τῶν ψυχῶν ἡμῶν * καὶ σωμάτων, τῶν τιμώντων σου * τοὺς ἀγῶνας * καὶ τὰ προτερήματα.

Ἤστραψας φαιδρότερον * σαφῶς * τοῦ ἡλίου, ἔνδοξε, * τὸν σὸν ἀγῶνα τελέσασα· * καὶ ταῖς ἀκτῖσί σου * τῶν πολλῶν θαυμάτων, * πάντων τὰ νοήματα * φωτίζεις, τῶν πιστῶς προσιόντων σου * τῇ θείᾳ λάρνακι, * πηγαζούσῃ θεῖα νάματα,* Ἀναστασία * Μάρτυς μεγαλώνυμε.

Δόξα, τῆς Ἁγίας, Ἦχος β΄.

Τῆς ἀναστάσεως εἴληφας τὸ δώρημα, * Ἀναστασία πανεύφημε, * ἀθληφοροῦσα ἐν τῷ σταδίῳ· * δαιμόνων γὰρ ἐξηφάνισας πληθύν, * καὶ πόντῳ παρέδωκας, * ἀθληφόρε * Μάρτυς ἀξιοθαύμαστε.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ἦχος πλ. β΄. Βύζαντος.

Ἀνύμφευτε Παρθένε, * πόθεν ἥκεις; * τίς ὁ τεκών σε; * τίς καὶ ἡ Μήτηρ σου; * πῶς τὸν Κτίστην φέρεις ἐν ἀγκάλαις; * πῶς οὐκ ἐφθάρης τὴν νηδύν; * μεγάλων χαρισμάτων ἐπὶ σοί,* φρικτῶν μυστηρίων ἐπὶ γῆς τελουμένων * ὁρῶμεν, Παναγία, * καὶ προευτρεπίζομεν ἐπάξιόν σοι χρέος, * ἐπὶ γῆς τὸ Σπήλαιον· * καὶ οὐρανὸν αἰτοῦμεν * παρασχεῖν τὸν Ἀστέρα· * καὶ Μάγοι δὲ προέρχονται * ἀπὸ Ἀνατολῶν τῆς γῆς,* εἰς δυσμάς, θεάσασθαι * τὴν σωτηρίαν τῶν βροτῶν, * ὡς βρέφος γαλουχούμενον.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχ. προσόμοια Προεόρτια, Ἦχος β΄.
Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ἔρχεται ὁ Χριστός, * τὸν πονηρὸν συντρίψαι, * τοὺς ἐν σκότει φωτίσαι,* καὶ λῦσαι τοὺς δεσμίους· * αὐτῷ προϋπαντήσωμεν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἄσατε πατριαὶ * ἐθνῶν αἶνον καὶ δόξαν· * οἱ Μάγοι μετὰ δώρων, * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, * προθύμως ἐπισπεύσατε.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ὄρη τε καὶ βουνοί, * κοιλάδες καὶ πεδία, * οἱ ποταμοὶ καὶ πᾶσα * ἡ κτίσις, νῦν τὸν Κτίστην * τικτόμενον, μεγάλυνε.

Δόξα, τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ΄. Τοῦ Στουδίτου.

Τῆς ζωηφόρου Ἀναστάσεως Χριστοῦ, * ἐπώνυμος γενομένη * σεμνή, πολιτείᾳ τῇ κλήσει * προσφόρως ἐξηκολούθησας· * καὶ τὴν φύσιν νευρώσασα, * ἀῤῥενωθεῖσά τε τῷ φρονήματι, * ἁλουργίδα ἐξύφανας * τῇ πορφυρίδι τῶν αἱμάτων σου· * καὶ βασιλικὸν ὥσπερ σκῆπτρον, * τὸν σταυρὸν κατέχουσα, * τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι συμβασιλεύεις, * Ἀναστασία παμμακάριστε. * Αὐτὸν ἱκέτευε, * καὶ ἡμᾶς ἐλλαμφθῆναι * τῆς θείας δόξης αὐτοῦ.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Ἡσαΐα χόρευε, * Λόγον Θεοῦ ὑπόδεξαι· * προφήτευσον τῇ Κόρῃ Μαριάμ, * βάτον πυρὶ καίεσθαι, * καὶ μὴ καταφλέγεσθαι * τῇ αἴγλῃ τῆς Θεότητος. * Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· * ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· * καὶ Μάγοι πορεύεσθε * ἰδεῖν τὴν Σωτηρίαν, * ἐν φάτνῃ σπαργανούμενον· * ὃν Ἀστὴρ ἐμήνυσεν * ἐπάνω τοῦ Σπηλαίου, * ζωοδότην Κύριον, * τὸν σώζοντα τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Δόξα, τῆς Ἁγίας. Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον πάλιν.

Ἑτοιμάζου Βηθλεέμ.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριῴδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τετράδι ψαλῶ. Ὠδὴ γ΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῆς πίστεως ἐν πέτρᾳ με στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα » μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν » τῷ ψάλλειν· * Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ » ἔστι δίκαιος, * πλήν σου Κύριε.

Ἐν κενοῖς τὸ συνέδριον τοῦ Ἡρώδου, * καὶ γνώμῃ συναθροίζεται μιαιφόνῳ, * τικτόμενον τὸν Κύριον ἀποκτεῖναι· * ᾧ πάντες ψάλλομεν· * Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, * πλήν σου Κύριε.

Τὸ δεινὸν βουλευτήριον τοῦ Ἡρώδου * σκέπτεται, θεομάχου ψυχῆς ὑπάρχον, * νηπίοις τὸν Δεσπότην συναποκτεῖναι * Χριστόν, ᾧ ψάλλομεν· * Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, * πλήν σου Κύριε.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥῆμα τυράννου * ἐπεὶ ὑπερίσχυσεν, * ἑπταπλασίως κάμινος * » ἐξεκαύθη ποτέ· * ἐν ᾗ Παῖδες οὐκ ἐφλέχθησαν, * Βασιλέως » πατήσαντες δόγμα, * ἀλλ' ἐβόων· * Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, * » τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποκενοῦντες * ὡς μύρα τὰ δάκρυα, * τῷ δι' ἡμᾶς Χριστῷ *

τικτομένῳ σαρκί, * σαρκὸς * τὰς κηλῖδας καθαρίσωμεν, * τῷ ἀχράντῳ καθαρῶς προσιόντες, * καὶ βοῶντες· Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δάκρυσιν οἴκτου * τὰ δάκρυα φύγωμεν, * ἁμαρτωλοί, κολάσεως * τῆς μελλούσης φρικτῆς, * Χριστοῦ * τῶν ἰχνῶν ἐπιλαβόμενοι, * τεθειμένου ἐν σπαργάνοις ὡς βρέφος, * καὶ βοῶντες· Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἱερουργεῖσθαι * τὸ λύτρον γινώσκοντες, * ἐκ τῶν ἰδίων σπλάγχνων τε * καὶ δακρύων πηγῆς, * Χριστῷ * διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως * ἐκπλυθέντες πιστοὶ προσέλθωμεν, * σαρκὶ τικτομένῳ * βοῶντες· Πάντα * τὰ ἔργα Κυρίου, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ψυχαῖς καθαραῖς * καὶ ἀῤῥυπώτοις χείλεσι, * δεῦτε μεγαλύνωμεν, * τὴν ἀκηλίδωτον * καὶ ὑπέραγνον Μητέρα τοῦ » Ἐμμανουήλ, * δι' αὐτῆς τῷ ἐξ αὐτῆς * προσφέροντες πρεσβείαν » τεχθέντι· * Φεῖσαι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ * ὁ Θεός, καὶ » σῶσον ἡμᾶς.

Ἀγνώμων μηδείς, * μὴ πονηρὸς ζηλότυπος * ἔστω τῶν φερόντων νῦν, * δῶρα Θεῷ δεκτά, * ἀντὶ σμύρνης καὶ χρυσοῦ καὶ λιβάνου, * ἀρετῶν τὸν σμυρνισμόν, * ψαλλόντων τε Χριστῷ τικτομένῳ· * Φεῖσαι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ * ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Λέγει πορευθεὶς * Ἡρώδης Μάγοις ἔμφροσιν· * Ἄπιτε ζητήσατε * τὸν γεννηθέντα νῦν * Βασιλέα, καὶ εὑρόντες μηνύσατέ μοι· * μελετήσας ὁ δεινός, * τὸν φόνον μιαιφόνῳ καρδίᾳ· * Φεῖσαι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ * ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὢ πηρωτικῆς * μιαιφονίας τόλμημα! * λήθης ὅθεν ἔτυχες, * ὅτι Θεὸν οὐδεὶς * ὑποχείριον ἀναιρεῖ λαμβάνων, * ὑπερζέσας γὰρ θυμῷ, * ὠμῶς τὰ βρέφη σφάττεις Ἡρώδη. * Φεῖσαι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐνθέως εὐφραίνεται * ἡ κτίσις σήμερον· * Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος, * ὁ τοῦ Θεοῦ μου Υἱός, * ἐκ Κόρης γεννᾶται ἁγνῆς, * ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων * γένος ἀθανατίζων, * λύων καὶ τὴν κατάραν *

τῆς προμήτορος Εὔας· * διὸ ὡς Εὐεργέτῃ ἡμῶν, * ᾆσμα προσάξωμεν. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τὴν Παρθένον κύουσαν * τὸν προαιώνιον Λόγον, * Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος * ὑμνολογῶν ἀνεβόα· * Βλέπω σε * γεγενημένην Ναὸν Κυρίου, * φέρουσαν * τὸν πάντας σῶσαι * βροτοὺς ἐλθόντα· * καὶ τοὺς τοῦτον ἀνυμνοῦντας, * δι' οἶκτον, θείους ναοὺς δεικνύοντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες. Κανὼν ὁ Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τῇ μακρᾷ πέμπτῃ, μακρὸν ὕμνον ἐξᾴδω.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Τμηθείσῃ τμᾶται * πόντος Ἐρυθρός, * κυματοτρόφος δὲ ξη-
» ραίνεται βυθός, * ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπλοις * γεγονὼς βατός,*
» καὶ πανοπλίταις τάφος· * ᾠδὴ δὲ θεοτερπὴς ἀνεμέλπετο· * Ἐν-
» δόξως δεδόξασται, * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἡ πανταιτία * καὶ παρεκτικὴ * ζωῆς, ἡ ἄπειρος Σοφία τοῦ Θεοῦ, * ᾠκοδόμησε τὸν οἶκον * ἑαυτῆς, ἁγνῆς * ἐξ ἀπειράνδρου Μητρός· * ναὸν γὰρ σωματικὸν περιθέμενος, * ἐνδόξως δεδόξασται, * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Μυσταγωγοῦσα * Μάγους συγκαλεῖ, * τὴν ἀπαρχὴν Θεοῦ Σοφία τῶν Ἐθνῶν, * τοὺς ἀλόγους πρὶν τραφῆναι * μυστικῶς, ἀλόγων * ἐπὶ φάτνης, τραπέζης * κειμένης τῆς μυστικῆς, πρὸς ἣν σπεύδουσι * σὺν δώροις ὁδεύοντες, * Ἀστέρος προλάμποντος.

Ἀκουτισθῶμεν * νῦν, Προφητικῶν * ἐκπληρουμένων διὰ Πνεύματος φωνῶν· * ἡ Παρθένος γὰρ λαβοῦσα ἐν γαστρί, * ἐπείγεται τεκεῖν * τὸν προόντα· ὃν Μάγοις μὲν οὐρανὸς καθυπέδειξε, * Ποιμέσι δὲ Ἄγγελοι, * ὡς βρέφος φαινόμενον.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Ὠδὴν ἐπινίκιον.

Τὴν μνήμην σου σήμερον, * Ἀναστασία, * πιστῶς ἑορτάζομεν, * ἣν Χριστὸς ἐδόξασεν, * ἀπείροις θαύμασιν, * ὁ ἐν τῇ πόλει Βηθλεὲμ * σαρκὶ τικτόμενος.

Ὁ κόσμος ἀγάλλεται, * τὰς ἀριστείας * τὰς σὰς καὶ τὰ θαύματα, * καὶ τὰ κατορθώματα * ἀνακηρύττων ἀεί, * Ἀναστασία, Ἀθλητῶν * τὸ ἐγκαλλώπισμα.

Ὑμνοῦμεν τοὺς πόνους σου, * Ἀναστασία, * τὰ ἆθλα, τὰ στίγματα, * τὰ φρικτὰ τεράστια, * τὴν πρὸς τὸν Κύριον * θείαν ἀγάπην, καὶ πολλὴν * ὄντως οἰκείωσιν.

Θεοτοκίον.

Πτωχεύει ὁ πλούσιος * δι' εὐσπλαγχνίαν, * ἐκ Κόρης τικτόμενος· * Μάγοι εὐτρεπίζονται, * Ἀνατολῶν Βασιλεῖς, * τοῦτον θεάσασθαι πιστῶς, * καὶ προσκυνῆσαι σαρκί.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Ὑμνῶ σε, Μάρτυς Ἀναστασία, πόθῳ.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. δ'. Ἆσμα ἀναπέμψωμεν λαοί.

Ὕμνον ἀναπέμψωμεν Θεῷ * τῷ μέλλοντι τεχθήσεσθαι, * σαρκὶ ἐκ τῆς Παρθένου, * ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει, * καὶ φάτνῃ τεθήσεσθαι, * νήπιον ὥσπερ βρέφος, * ἵνα σώσῃ * ἀνθρώπων τὸ γένος.

Μόνον τὸ ἐράσμιον Χριστοῦ, * Ἀναστασία ἔνδοξε, * κάλλος ζητήσασα, * παρέδραμες τὰ κάλλη * τοῦ κόσμου, στεῤῥότητι * γνώμης, καὶ ἀθανάτου * κληρουχίας, * Μάρτυς, ἠξιώθης.

Νύκτα τοῦ τῆς πλάνης σκοτασμοῦ, * τῷ φωτισμῷ τοῦ Πνεύματος * αὐγαζομένη σεμνὴ, * παρέδραμες ἐμφρόνως· * καὶ νῦν κατεσκήνωσας, * ἔνθα τὸ θεῖον φέγγος * τῆς ἀκτίστου * Τριάδος ὑπάρχει.

Θεοτοκίον.

Ὤφθη ὁ ἀόρατος Θεὸς, * ὑπερφυῶς τικτόμενος * δι' εὐσπλαγχνίαν πολλὴν, * ἐκ σοῦ Παρθενομῆτορ, * πτωχεύσας ὁ πλούσιος, * ὅπως ἀθανασίαν * τῶν ἀνθρώπων * τὸ γένος πλουτίσῃ.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Κύριος ὢν πάντων * καὶ Κτίστης Θεὸς, * τὸ κτιστὸν ὁ ἀπαθὴς
» πτωχεύσας * ἑαυτῷ ἥνωσε· * καὶ ὡς βρέφος φερόμενος
» σαρκὶ, * ἐν φάτνῃ πενιχρᾷ προσκυνεῖται, * Φάγετε, βοῶν, * τὸ
» σῶμά μου * καὶ πίστει στερεωθήσεσθε.

Ῥύσιον κενῶσαι * ἐρχόμενον νῦν, * ὑπὲρ κόσμου τὸ οἰκεῖον αἷμα * Χριστὸν, θρασύνεται * ὁ Ἡρώδης τοῦ κτεῖναι πρὸ καιροῦ, * μανεὶς πρὸ τῆς μανίας Πιλάτου· * ὅθεν φονικῇ * ὠμότητι, * τῶν βρεφῶν στίφη κατέσφαξεν.

Ἄφρων ἀνὴρ, ἔφη· * Οὐκ ἔστι Θεός· * ὃς μανίας πληρωθεὶς ἐσχάτης, * Χριστοκτονίαν νοσεῖ· * τοῦ σκοποῦ δὲ τῆς τόλμης ἐκπεσὼν, * πρὸς φόνον βρεφῶν ἀπειροκάκων * ὅλον ἑαυτὸν * ἐξώπλισε, * καὶ γῆν ἐμίανεν αἵμασιν.

Ἄλλος. Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν.

Ἔνδον τοῦ Σπηλαίου τίκτεται, * ὁ πρὸ ἑωσφόρου * ἐκ γαστρὸς ἐκλάμψας, * ὑπὲρ νοῦν καὶ λόγον· * καὶ τοῦτον οὐρανόθεν * ἀστὴρ ὑποδείκνυσι, * τοῖς Ἀστρολόγοις ἐμφανῶς· * τοῦτον πιστοὶ * ὑμνολογήσωμεν.

Ἴδε ἱερὰ πανήγυρις * ἡμῖν ἐτησίως, * ἔλαμψεν ἡ μνήμη * ἡ

τῆς Ἀθληφόρου· * ἐν ταύτῃ φωτισθέντες, * Θεὸν ἀνυμνήσωμεν, * τὸν μεγαλύναντα αὐτὴν * θεοπρεπῶς, * θαυματουργίαις πολλαῖς.

Στόμα θεολόγον ἤνοιξας * μέσον τοῦ σταδίου, * καθομολογοῦσα * τοῦ Χριστοῦ τὸ πάθος, * καὶ πάσχουσα προθύμως· * ἐντεῦθεν γεγένησαι * πᾶσι τοῖς κάμνουσιν ἀεί, * Μάρτυς σεμνή, * καταφυγὴ καὶ λιμήν.

Θεοτοκίον.

Οὗτος μόνος ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ὁ ἐκ σοῦ Παρθένε, * σάρκα ὑπὲρ λόγον * ἀληθῶς φορέσας, * τεχθῆναι ἐν Σπηλαίῳ * ἐπείγεται, ὅπως με * οἶκον γενόμενον ληστῶν, * δείξῃ ναὸν * τοῦ Θείου Πνεύματος.

Ἄλλος. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Σπαργανούμενον βρέφος, * ὁ ἀναφὴς Κύριος, * μέλλει καθορᾶσθαι ἐν φάτνῃ * ἀνακλινόμενος· * ὄρη σκιρτήσατε, * καὶ ἀγαλλίασιν θείαν * οἱ βουνοὶ ἐνδύσασθε, * φωτὸς πληρούμενοι.

Εὐσεβεῖ παῤῥησίᾳ, * τῶν διωκτῶν ἤμβλυνας * τὰ πεπυρωμένα ῥημάτων * βέλη, σωτήριον * λόγου πλουτήσασα, * Ἀναστασία, καὶ θείῳ * πόθῳ, τὰ κινήματα * ψυχῆς ἰθύνασα.

Μόνον, Μάρτυς, ἐβόας * ἐπιζητῶ Κύριον· * μόνῃ τῇ αὐτοῦ ἀγαπήσει * ψυχὴν προσέδησα· * τούτου ἐλλάμπεσθαι * καθαρωτάταις πλουσίως * ἀστραπαῖς ἐπείγομαι, * ἤθους ἁπλότητι.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρόγαμε Κόρη, * τὸν τῇ χειρὶ φέροντα * ἅπασαν τὴν κτίσιν, ἐν μήτρᾳ * φέρεις σαρκούμενον· * ὃν καὶ τικτόμενον, * ἀνακλινεῖς ἐν τῇ φάτνῃ, * βρέφος καθορώμενον * τὸν προαιώνιον.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐρανίας ἁψῖδος * ὀροφουργέ, Κύριε, * καὶ τῆς Ἐκκλησίας
» δομῆτορ, * σύ με στερέωσον * ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, *
» τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, * τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, * μόνε
» φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῶν Μαρτύρων ζηλοῦσα * τὴν ἀρετήν, * συμπαθείᾳ καρδίας, * τούτων θερμῶς * ταῖς χρείαις ἑκάστοτε * διηκόνεις, θεόπνευστε· * καὶ τοὺς ἰχῶρας πίστει * ἐξέματτες χαίρουσα, * ἐν μηδενὶ θεμένη τὰ πρόσκαιρα βάσανα· * ὅθεν ἐπὶ τέλει συσχεθεῖσα, καὶ πόνους πολλοὺς ὑπομείνασα, στεῤῥοτάτως ἐνήθλησας, * Ἀναστασία πανεύφημε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὸ προσταχθέν μοι μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ * τὰ Προεόρτια * ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοί, * πανηγυρίσωμεν, * καὶ ἀξίως ἅπαντες * προϋπαντήσωμεν, * ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, * καὶ ᾄδοντες τῶν Ἀγγέλων ᾆσμα καινόν, * τῷ ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, * ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς * τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν· * ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

» Προκατιδὼν ὁ Προφήτης * τοῦ μυστηρίου σου τὸ ἀπόῤῥητον,*
» Χριστέ, προανεφώνει σοι· * Ἔθου κραταιὰν * ἀγάπησιν
» ἰσχύος, * Πάτερ οἰκτίρμον· * τὸν Μονογενῆ Υἱὸν γὰρ ἀγαθέ,*
» ἱλασμὸν εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλας.

Ἐπὶ τὸν πόκον ὡς ὄμβρος, * καὶ ὥσπερ σταγὼν ἐπὶ τὴν γῆν * τὴν σὲ τεκοῦσαν Κύριε, * ἔρχῃ συμπαθῶς * τεχθῆναι, καὶ βροτοῖς * συναναστραφῆναι· * τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ σε ἱλασμόν, * ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Μεταλαμβάνων βροτείας,* Χριστέ, σαρκός, Ἀβραὰμ ἐκ σπέρματος,* καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος * ἔρχῃ παρασχεῖν,* καὶ σῶσαι τὴν εἰκόνα * καὶ ἀφθαρτίσαι· * τὸν Μονογενῆ καὶ γάρ σε ἱλασμόν,* ὁ Πατὴρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.

Πόμα καινόν, ὅπερ πάλαι * πιεῖν Δαυῒδ διψῶν ἐπεθύμησεν,* ἐν τῷ Σπηλαίῳ πρόεισι, * βλύσαι Βηθλεέμ, * καὶ παῦσαι προσγενόμενον * ἅπαν δίψος, * τὸ κατὰ ψυχὴν Ἀδάμ τε καὶ Δαυΐδ,* ἐξ ὧν τὸ κατὰ σάρκα γεννᾶται Χριστός.

Ἄλλος. Ἐν Πνεύματι προβλέπων.

Ὑμνήσατε τὰ Ἔθνη, * κροτήσατε Λαοί· * ἐν Σπηλαίῳ τίκτεται, * ὁ πάντων φωτισμός· * οὗ ταῖς ἀκτῖσιν, * Ἀναστασία ἡ Μάρτυς * καταυγασθεῖσα, * σκότος ἔφυγεν ἀπάτης, * λάμψασα ἡλίου φαιδρότερον.

Μαρτύρων τῆς εὐκλείας * ἐπέτυχες, σεμνὴ * τοῦ Χριστοῦ πανεύφημε, * προθύμῳ λογισμῷ· * καὶ τούτων, Μάρτυς, * ἰχῶρας χερσὶν οἰκείαις, πόθῳ καὶ πίστει, * ἀπομάττουσαν σπουδαίως,* πάντες σὺν αὐτοῖς εὐφημοῦμέν σε.

Ἀγῶνας πολυτρόπους * διήνυσας στεῤῥῶς, * καὶ θαυμάτων εἴληφας * τὴν χάριν δαψιλῶς, * Ἀναστασία, * ἐντεῦθεν ἅπας ὁ κόσμος, * καταφυγήν σε * καὶ ἀντίληψιν βεβαίαν * κέκτηται, προστρέχων τῇ σκέπῃ σου.

Ῥομφαίας ἀοράτων * συνέτριψας ἐχθρῶν, * Μάρτυς μεγαλώνυμε, * δυνάμει τοῦ Σταυροῦ· * ὅθεν ἐδείχθης * πηγὴ ἀπείρων

θαυμάτων, * Ἀναστασία, * ἀποπλύνουσα παντοίων, * Μάρτυς νοσημάτων τὸν βόρβορον.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ρήσεις ἤδη πεπλήρωνται, * τῶν προφητευόντων ἐν Θείῳ Πνεύματι· * ἡ Παρθένος γὰρ ἐπείγεται, * ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν τὸν παντέλειον.

Τῶν Μαρτύρων τὴν εὔκλειαν * πόθῳ ἐκζητήσασα, ταύτης ἔτυχες * στεῤῥοτάτως ἐναθλήσασα, * ἀδιστάκτῳ γνώμῃ, καρτερόψυχε.

Ὑφαντὸν ἐκ τῆς ἄνωθεν * χάριτος, χιτῶνα ὄντως ἐνδέδυσαι.* ἀπεκδύσει τῇ τοῦ σώματος, * ἀθληφόρε Μάρτυς πανασίδιμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκοφόρος προέρχεται * ἐκ σῆς φωτοφόρου νηδύος, Ἄχραντε.* Βασιλεὺς ὁ ἐπουράνιος, * ὡς ἐν θρόνῳ φάτνῃ προσκλινόμενος.

Ὠδὴ έ. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ συνδέσμῳ τῆς ἀγάπης * συνδεόμενοι ὡς φιλάδελφοι, * τῷ
» δεσπόζοντι τῶν ὅλων, * κόσμον ἄγαν τῷ ἀγαπήσαντι,*
» καὶ δόντι λύτρον * Υἱὸν τὸν ἀγαπητόν, * δῶμεν δόξαν, νέμοντι*
» πᾶσιν εἰρήνην.

Ἡ τὸ ἄσχετον κρατοῦσα * καὶ ὑπερῷον ἐν αἰθέρι ὕδωρ, * ἡ ἀβύσσους χαλινοῦσα, * καὶ θαλάσσας ἀναχαιτίζουσα, * Θεοῦ Σοφία, * ὡς ὑετὸς ἐν πόκῳ * καταβᾶσα, ᾤκησε * μήτραν Παρθένου.

Μαθητὰς μάντεως Μάγους * Βαλαάμ, καλεῖ ἀστέρι Χριστός·* ὁ νεφέλαις δὲ τὸν πόλον * περιβάλλων, σπαργάνοις πλέκεται· * καὶ φάτνῃ κεῖται, * ὃν τρέμει τὰ Χερουβίμ· * Σπηλαίῳ χωρεῖται δέ, * ὁ πληρῶν τὰ πάντα.

Ἄλλος. Τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν.

Ὑμνοῦμέν σου τὴν σάρκωσιν, * φιλάνθρωπε Χριστέ· * πίστει προσκυνοῦμεν τὰ σπάργανα, * δι᾽ ὧν ἐλύθη * κατακρίσεως,* τὸ τῶν βροτῶν γένος, * δοξάζον σε Σωτήρ μου.

Στομώσασα τὸ φρόνημα, * ἀγάπῃ θεϊκῇ, * Μάρτυς ἀληθῶς μεγαλώνυμε, * ξίφος ὡράθης * πάσας φάλαγγας * συγκόπτον τῶν δαιμόνων, * ἐνθέῳ πεποιθήσει.

Ἀγῶσι λαμπρυνθεῖσά σου * ἀπείροις ἡ ψυχή, * ἔλαμψεν ἡλίου φαιδρότερον * τῇ οἰκουμένῃ, * καὶ κατηύγασε * πηγὰς τῶν ἰαμάτων, * σεμνὴ Ἀναστασία.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἦλθεν εἰς τὰ ἴδια * ἐν ξένῳ τοκετῷ, * Λόγος τοῦ Πατρὸς σωματούμενος, * ἐκ τῆς Παρθένου, * καὶ ὡς νήπιον * ὁρᾶται ἐν Σπηλαίῳ, * δι᾽ ἄκραν εὐσπλαγχνίαν.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἀνέτειλε τὸ Ἄστρον Ἰούδα, * ἐκ γῆς Χαλδαίων, * κινοῦν εἰς προσκύνησιν * τοὺς Ἀστρολόγους, ὡς γέγραπται.

Νομίμως ἠγωνίσω, ἀνόμους * τροπωσαμένη, * Μάρτυς πανα-οίδιμε, * τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ἀνάστασιν Χριστοῦ εἰκονίζεις * ἐπωνυμίᾳ, * ἐχθροὺς κατα-ράσσουσα * τοὺς ἀοράτους, Πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Σπηλαίῳ ὑπογαίῳ τεχθῆναι * ἐκ τῆς Παρθένου, * Χριστὸς κατεπείγεται· * ἀγαλλιάσθω ἡ σύμπασα.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη * ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με, * καὶ τὸν
» κλύδωνα μηκέτι φέρων, * ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότῃ βοῶ σοι· *
» Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Κύριόν σε γνόντες * οἱ οὐρανοί, διηγοῦνται τὴν σήν, * Σῶτερ δόξαν δι' ἀστέρος, Μάγους * νῦν μετὰ δώρων καλοῦντες, πρὸς γνῶσίν σου * καὶ θείαν προσκύνησιν.

Ῥύπον τις προστρίψας * ἀπορρυφθήτω, καὶ οὕτω Χριστῷ * κα-θαρὸς τῷ καθαρῷ ψαυέτω, * βρέφος ἐν φάτνῃ κειμένῳ, τὰ πάθη * καρδιῶν ἐκκαθαίροντι.

Ἄλλος. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Ἐπιλάμψας ὁ Χριστὸς * ἐκ λαγόνων μητρικῶν, * ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, * διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν, * ἐδόξασε * τῆς Ἀθλη-φόρου * τὴν μνήμην σήμερον.

Συντριβεῖσα ταῖς πολλαῖς * τῶν δεινῶν ἐπιφοραῖς, * καθυπέ-ταξας ἐχθρὸν * τοῖς ὡραίοις σου ποσίν, * ἀοίδιμε * Ἀναστασία, * θεομακάριστε.

Ὑποστᾶσα καρτερῶς, * τῶν βασάνων τὰς δεινὰς * προσβολάς, καὶ τοῦ πυρὸς * τὴν κατάφλεξιν σεμνή, * δεδόξασαι, * Ἀναστα-σία * Μαρτύρων ἔρεισμα.

Θεοτοκίον.

Πόλις ἔμψυχε Θεοῦ, * ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ, * ἀποτίκτεις τὸν Χριστόν, * Θεοτόκε ὑπὲρ νοῦν, * γενόμενον * δι' εὐσπλαγχνίαν * τέλειον ἄνθρωπον.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Τὴν φύσιν τὴν ἐξ ἡμῶν ὁ Εὔσπλαγχνος * προσλαβόμενος, ὁρᾶται ὡς βρέφος, * ὁ βρεφουργῶν * ἐν κοιλίᾳ τὰ βρέφη, * καὶ σπαρ-γανοῦται καὶ φάτνῃ ἀνάκειται, * καὶ λύει μου τὰς τῶν παθῶν * πολυπλόκους σειράς, ἀγαθότητι.

Ἁγίων ἰχνηλατοῦσα Μαρτύρων * καρτερῶς διὰ Χριστὸν τοὺς

ἀγῶνας,* καὶ ταῖς αὐτῶν * χρείαις διακονοῦσα,* καὶ τοὺς ἰχῶρας, Ὁσία, ἐκμάττουσα,* ἐπλούτησας περιφανῶς,* τὴν αὐτοῖς ἐπιλάμπουσαν εὔκλειαν.

Σταγόνας τῶν ἰαμάτων προχέεις, * ἐπομβρίαις θεϊκῶν χαρισμάτων,* καὶ τῶν παθῶν * ποταμοὺς ἀναστέλλεις,* καὶ βοηθεῖς τοῖς δεινῶς κινδυνεύουσιν,* ἀοίδιμε Μάρτυς Χριστοῦ,* Ἀναστάσεως θείας ἐπώνυμε. Θεοτοκίον.

Ἰώμενος τῶν ἀνθρώπων τὴν φύσιν,* τῇ ἀρχαίᾳ παραβάσει φθαρεῖσαν,* δίχα φθορᾶς,* νέον τίκτεται Βρέφος,* καὶ σοῦ ἐν κόλποις ὡς θρόνῳ καθέζεται,* Ἀνύμφευτε, τῆς Πατρικῆς * μὴ ἐκστὰς συνεδρίᾳ Θεότητος.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον,* καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου
» τὰς θλίψεις,* ὅτι κακῶν * ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη,* καὶ
» ἡ ζωή μου τῷ Ἅδῃ προσήγγισε· * καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· * Ἐκ
» φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας, Ἦχος β΄.

Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οἱ ἐν πειρασμοῖς * καὶ θλίψεσιν ὑπάρχοντες,* πρὸς τὸν σὸν Ναὸν * προστρέχοντες, λαμβάνουσι * τὰ σεπτὰ ἰάματα,* τῆς ἐν σοὶ οἰκούσης θείας χάριτος,* Ἀναστασία· σὺ γὰρ ἀεὶ * τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Ὁ Οἶκος. **Τράνωσόν μου.**

Τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου * συνεπώνυμος οὖσα,* πεπτωκότα με νῦν * ἀνάστησον ταῖς πρεσβείαις σου,* ἐκ τῶν θαυμάτων τῶν σῶν σταγόνα * ἐπιστάξασα, Μάρτυς, τῇ ψυχῇ μου,* καὶ τὸν φλογμὸν * τῆς δεινῆς ἁμαρτίας κατασβέσασα·* τὸν κόσμον γὰρ διασώζεις * ἐκ παθῶν πολυτρόπων ἑκάστοτε,* ὧν περ κἀγὼ πεπείραμαι· * σὺ γὰρ πάντα τοῖς πᾶσι παρέχουσα,* τῷ κόσμῳ πηγάζεις τὰ ἰάματα.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Ἀναστασίας, τῆς Φαρμακολυτρίας.

Στίχοι.

Ἀναστασία φάρμακον πιστοῖς μέγα,
Πᾶν φάρμακον λύουσα, καὶ κεκαυμένη.
Καύθη Ἀναστασίη πυρὶ δευτέρᾳ εἰκάδι λαύρῳ.

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, * καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν *
» ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς * ἐμβληθέντες, * δροσιζόμενοι ἔψαλ-
» λον· * Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευστάζων χάραν Ἡρώδης, * κακὰ προβλέπων, ἐκίνησεν, * εὐκαιρίαν ζητῶν * θανατῶσαι, * τὸν ζωῆς καὶ θανάτου Χριστὸν * τὴν ἐξουσίαν ἔχοντα, * τὸν Θεὸν τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὑμῶν Χριστοῦ ὅσοι φίλοι, * συμφυγαδεύθητε φεύγοντι * εἰς Αἴγυπτον τούτῳ, * καὶ καλῶς ἐκεῖ προσκυνήσατε, * θεοπρεπῶς καλέσαντες, * καὶ συμφώνως δοξάσατε.

Μεθ' ὅστις ἐμοῦ οὐκ ἔστι, * κατ' ἐμοῦ πράττει, Χριστός φησιν· * ὁ δὲ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ, * σκορπίζοντι ἔοικε· * διὸ τὴν τούτου φρίξωμεν, * ἐν σαρκὶ συγκατάβασιν.

Ἄλλος. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ.

Ὁ Βασιλεὺς τῶν ὅλων καὶ Θεός, * προέρχεται * πόλει γεννηθῆναι Βηθλεέμ· * ὁ τὴν σεμνὴν Ἀναστασίαν μεγαλύνας, * ἐν ἀπείροις θαύμασιν, * ὡς δι' αὐτὸν * αἰκισμοὺς καθυπομείνασαν.

Νεκροῖς ξοάνοις σέβας πονηρὸν * οὐκ ἔνειμας, * μόνον σεβομένη τὸν Χριστόν, * οἷα Θεὸν ζῶντα ἀεί, Ἀναστασία, * καὶ τοῖς ζωηροῖς αὐτοῦ πάθεσι, * πάθος τὸ σὸν καταλαμπρύνουσα.

Οἱ τῷ Ναῷ σου πίστει δαψιλεῖ * προσφεύγοντες, * νόσων ἐκλυτροῦνται χαλεπῶν, * καὶ ἀῤῥωστίας καὶ παθῶν καὶ ἀλγηδόνων, * εὐρωστίαν πάντοτε, * παρὰ Χριστοῦ * τοῦ Θεοῦ * πλουσίως λαμβάνοντες.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένος Λόγος, ἐκ τῆς σῆς * προέρχεται, * Ἄχραντε, νηδύος ὑπὲρ νοῦν, * καὶ ἄρχεται ὁ προαιώνιος, καὶ Φάτνῃ * κεῖται σπαργανούμενος, * καὶ διαλύει * σειρὰς τῶν ἐγκλημάτων.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ἄνω χοροὶ δοξολογοῦσιν * Ἀσωμάτων, * ἐπὶ γῆς δὲ προσκυνοῦμεν * καθορῶντες βροτοί, * ἡμῖν ὁμοιωθέντα * καὶ ἐπὶ φάτνης κείμενον, * σὲ Χριστὲ Θεὲ τῶν ὅλων.

Πῦρ ἀπετέφρωσας ἀπάτης, * ὡς οἱ Παῖδες δὲ φλογὶ προσομιλοῦσα, * παρεδήλου θερμὸν * τὸν ἔρωτα, Θεόφρον, * ὃν πρὸς τὸν σὸν ἐκέκτησο * καὶ Δεσπότην καὶ Νυμφίον.

Ὄμβρους προχέεις ἰαμάτων, * καταπαύουσα * φλογμὸν ἀῤῥωστημάτων, * καὶ λαοὺς μελῳδεῖν * ἀεὶ παρασκευάζεις· * Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, * ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα διάνοιαν ἐκπλῆττον, * τὸ τελούμενον * ἐκ σοῦ Παρθενομῆτορ· * τίκτειν μέλλεις Θεόν, * καὶ φάτνῃ ἀνακλίνειν, * τὸν Χερουβὶμ ἀπρόσιτον, * καὶ ἀχώρητον τῇ φύσει.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Νόμων πατρῴων, * οἱ μακαριστοὶ * ἐν Βαβυλῶνι Νέοι * προ-
» κινδυνεύοντες, * βασιλεύοντος κατέπτυσαν * προσταγῆς
» ἀλογίστου· * καὶ συνημμένοι * ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, * τοῦ
» κρατοῦντος ἐπάξιον * ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· * Τὸν Κύριον ὑμ-
» νεῖτε τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ δαιτυμόνες * οἱ θεόφρονες, * ἐν Βηθλεὲμ τῷ νοΐ * προπο-ρευόμενοι, * σὺν Ἀγγέλοις κατοπτεύσωμεν, * καὶ Ποιμέσι τὸ θαῦμα * τῷ ἐν ὑψίστοις, * δόξαν ἀναμέλποντες Θεῷ, * εὐδοκίαν βραβεύοντι * βροτοῖς καὶ τὴν εἰρήνην· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * βοῶντες εἰς αἰῶνας.

Νόμου φιλίας * ἀντεχόμενοι, * φιλαδελφίας γνώμην * ἀναλαβώμεθα, * ἐν ἀλλήλοις εἰρηνεύοντες, * καὶ τὸ ἓν συμφρονοῦντες· * ὁ γὰρ εἰρήνης * πρύτανις προέρχεται Χριστός, * εἰρηνεῦσαι τὰ σύμπαντα * καὶ σῶσαι τοὺς βοῶντας· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐδεξιοῦτο * τὸν τικτόμενον * Χριστόν, δολίοις λόγοις * Ἡρώδης ἄνομος, * καὶ τοῖς Μάγοις προσεπέσκηπτεν, * ὡς αὐτὸν προσκυνήσων· * ἀλλ' οὐκ ἠδεῖτο * διώκειν λανθάνοντα Θεόν· * οὐ τὰ βρέφη κατῴκτειρε, * καὶ βοᾶν οὐ συνῆκε· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ὃν φρίττουσιν Ἄγγελοι.

Ἐν χρόνῳ ὁ ἄχρονος * γεννᾶται ὑπὲρ νοῦν, * καὶ Μάγοι προσφέρουσιν * αὐτῷ, ὡς Βασιλεῖ * φανέντι τὰ δῶρα· * καὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ * οὐρανὸς κηρύττει, * προβολῇ τοῦ ἀστέρος.

Γενναίως ἀνύειν σε * τοὺς δρόμους τοὺς μακρούς, * ὁ θεῖος Χρυσόγονος * ὑπήλειψε σεμνή· * μεθ' οὗ σε τιμῶμεν * μελῳδίαις σεπταῖς, * ὑπὲρ ἀληθείας * σεπτῶς ἠγωνισμένην.

Ὡς ὄμβρος σωτήριος * ὑπάρχει ὁ ναός, * ὁ ἔχων τὸ λείψανον, * Πανεύφημε τὸ σόν· * ἐν ᾧ καταφεύγει * πᾶς πιστός, καὶ δεινῆς * ζάλης ἐκλυτροῦται, * καὶ παντοίων κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Νῦν ἦλθεν ὁ Κύριος, * ὁ πανταχοῦ παρών, * Παρθένου τικτόμενος * ἐν πόλει Βηθλεέμ· * ἀγάλλου ἡ κτίσις, * ὑπαντῶσα αὐτῷ, * καὶ δοξολογοῦσα, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Ὃ παρειστήκεισαν ἄνω χιλιάδες, * καὶ μυριάδες Ἀγγέλων, * Σπήλαιον φέρει τικτόμενον· * ὃν ὑμνοῦμεν τὰ ἔργα, * ἀπαύστως ὡς Κύριον.

Οἶκος Τριάδος ἐδείχθη θείοις τόποις, * ἐν προσευχαῖς καὶ νη-

στείαις, * Ἀναστασία σχολάζουσα, * Εὐλογεῖτε βοῶσα,* τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἰσχυροτάτοις λογίοις, Χρυσογόνου * τοῦ Ἀθλοφόρου ῥωσθεῖσα,* τὸ τῶν εἰδώλων ἀνίσχυρον,* κατεπάτησας θράσος,* γενναίως ἀθλήσασα.

Θεοτοκίον.

Ὢ Θεοχώρητε Κόρη, τέξῃ βρέφος,* τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων,* καὶ ἀναλλοίωτον Κύριον,* Βηθλεὲμ ἐν τῇ Πόλει,* δι' ἄφατον ἔλεος.

Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ,* σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν
» φλόγα,* καταπατοῦντες, ὑπέψαλλον· * Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,*
» Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ξενίας Δεσποτικῆς,* καὶ ἀθανάτου τραπέζης,* ἐν πενιχρῷ
» Σπηλαίῳ,* ταῖς ὑψηλαῖς φρεσί,* πιστοὶ δεῦτε ἀπολαύσω-
» μεν,* σεσαρκωμένον Λόγον * ἀποῤῥήτως μαθόντες· * ὃν μεγα-
» λύνομεν.

Ἄπιτε τοῖς ἀρχηγοῖς,* Ἡρώδης ἔφη τῶν Μάγων,* ζητήσατε τὸν παῖδα· * ἐπὰν δὲ εὕρητε,* τοῦτον τάχος μηνύσατέ μοι,* τὸν δόλον ἐν καρδίᾳ * τεκταίνων· ἀλλ' ἠλέγχθη * ὁ πλάνος διακενῆς ἀνομῶν.

Δημιουργὸς γεννηθεὶς * ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων,* γεννᾶται ἐκ Παρθένου,* Σοφία πεφυκώς,* Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ δύναμις· * διπλοῦν ἕνα διὸ εἰδότες,* τὸν Θεάνθρωπον Κύριον * μεγαλύνομεν.

Ὡς ἄνθρωπος ἐφάνης,* οὐσίᾳ οὐ φαντασίᾳ,* οὕτω Θεὸς τῷ τρόπῳ * τῆς ἀντιδόσεως,* ἡ φύσις Σῶτερ ἥνπερ προσείληφας· * διὸ τὴν ἐκ Παρθένου,* σοῦ θείαν ἐνδημίαν * τιμῶντες, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ἰδοὺ ἐγγίζει Παρθένος,* ἀποτεκεῖν ἐν Σπηλαίῳ * τὸν Βασιλέα τοῦ παντός,* σάρκα ἀνειληφότα· * ὃν ὡμολόγησε στεῤῥῶς,* ἀθλοῦσα ἡ ἔνδοξος * λαμπρότατα,* Μάρτυς Ἀναστασία,* καὶ νικῶσα τὸν ἀόρατον ἐχθρόν.

Ὡραιωθεῖσα τοῖς πόνοις,* ὑπὲρ ἡλίου ἀκτῖνας,* ἔλαμψας Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ,* καὶ φωτίζεις τὸν κόσμον,* ἄθλων μεγάλων τῷ φωτί,* θαυμάτων τε χάρισιν· * ἐντεῦθέν σε,* πίστει Ἀναστασία,* εὐφημοῦμεν μελῳδίαις ἱεραῖς.

Σὲ τὴν ὡραίαν τρυγόνα,* καὶ ἀηδόνα τιμίαν,* καὶ παγκαλῆ περιστεράν,* χρυσαυγιζούσας Μάρτυς,* πτέρυγας ἔχουσαν, πιστῶς* ἀεὶ μακαρίζομεν,* τελοῦντές σου * τὴν πανέορτον μνήμην,* ἐν ᾗ λύσιν πᾶσιν αἴτησαι δεινῶν.

Ἧς νῦν ἐπέτυχες δόξης,* ἐπιτυχεῖν ἡμᾶς πάντας * ἀεὶ δυσώπει τὸν Χριστόν, * Μάρτυς Ἀναστασία, * τοὺς τὴν σεπτήν σου ἑορτήν, * σεπτῶς ἑορτάζοντας, * καὶ πίστει σου * προσκυνοῦντας, τὴν θήκην * τῶν λειψάνων, ὡς πηγὴν ἁγιασμοῦ.

Θεοτοκίον.

Φέροντα φύσιν βροτείαν, * Παρθενομῆτορ Ἁγία, * τίκτεις ἐν πόλει Βηθλεέμ, * τὸν ὑπέρθεον Λόγον, * καὶ γαλουχεῖς μητροπρεπῶς,* τὸν τρέφοντα ἅπασαν· * ὡς δὲ πύρινος * θρόνος τοῦτον φέρεις, * Παναγία, ἀνωτέρα Χερουβίμ.

Ἄλλος. Κυρίως Θεοτόκον.

Σκιρτήσατε τὰ ὄρη * ἐν ἀγαλλιάσει, * καὶ εὐφροσύνην βουνοὶ περιζώσασθε· * νῦν ἡ Παρθένος ἐγγίζει * τεκεῖν τὸν Κύριον.

Ἡμέραν εὐφροσύνης * ἄγει σου ἡ κτίσις, * Ἀναστασία τὴν μνήμην, δοξάζουσα * ὅνπερ ἐδόξασας Λόγον, * οἰκείοις μέλεσι.

Φωτὶ καθαρωτάτῳ * νῦν ἐλλαμπομένη, * τοὺς ὑμνητάς σου φωτίζοις, τὴν ἄνωθεν * πᾶσιν ἡμῖν προξενοῦσα, * Μάρτυς, εὐμένειαν.

Θεοτοκίον.

Φαιδρῶς πᾶσα ἡ κτίσις * νῦν ἀγαλλιάσθω· * Θεοτόκος τεκεῖν νῦν ἐπείγεται, * τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, * βροτὸν γενόμενον.

Ὁ Εἱρμός.

» Κυρίως Θεοτόκον * σὲ ὁμολογοῦμεν, * οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι,
» Παρθένε ἁγνή,* σὺν Ἀσωμάτων χορείαις * σὲ μεγαλύνοντες.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἁγίας,

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Παρθενομάρτυς ἔνδοξε, * Ἀθλοφόρων τὸ κλέος, * Ἀναστασία πάνσοφε, * δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, * τὸν ἐκ Παρθένου νῦν Κόρης * τῆς ἁγνῆς Θεοτόκου, * τεχθῆναι προερχόμενον * ἐν Σπηλαίῳ καὶ Φάτνῃ, * ἁμαρτιῶν * δοῦναι λύσιν, πᾶσι τοῖς ἐκτελοῦσι * τὴν παναγίαν μνήμην σου, * καὶ τιμῶσί σε πόθῳ.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Τὴν ἐκ Παρθένου Γέννησιν * τοῦ Χριστοῦ, προκηρύττει * ἡ φωτοφόρος μνήμη σου, * Μάρτυς Ἀναστασία, * ἐν Βηθλεὲμ συγκαλοῦσα, * Μάγους μὲν ἐκ Περσίδος * σὺν δώροις· τοὺς Ποιμένας δὲ * μετ' Ἀγγέλων πρὸς ὕμνον· * σὺ γὰρ σαυτήν, * ὡς Χρυσὸν καὶ Λίβανον καὶ ὡς Σμύρναν, * προσῆξας τῷ Δεσπότῃ σου, * ἐναθλοῦσα θεόφρον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια, κατ' ἀλφάβητον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Νῦν αἱ παλαιαὶ * διαλύονται ἐμφάσεις· * ἔσχεν ἐν γαστρὶ * ἡ Παρθένος γάρ, καὶ λίθος * ἐξ ὄρους ἀπετμήθη,* καὶ ἡ ῥάβδος ἐβλάστησεν * ἡ τοῦ Ἰεσσαί, καὶ δρόσος ἄρτι * ἡ τοῦ Γεδεὼν ἐν γῇ ἐῤῥύη· * λαοὶ κράξωμεν· * Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ,* Χριστός, παραγίνεται.

Ξένου τοκετοῦ,* ξένα πράγματα ὁρᾶται· * πῶς ὁ τῷ Πατρὶ * ἐν ὑψίστοις συνεδρεύων,* ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων * γεννηθεὶς ἀνακλίνεται; * πῶς ὁ ἀναφὴς ἐν τοῖς σπαργάνοις; * πῶς ὁ πανταχοῦ ἐν τῷ Σπηλαίῳ; * λαοὶ κράξωμεν· * Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ,* Χριστός, παραγίνεται.

Ὁ τερατουργῶν * καὶ τὴν Αἴγυπτον μαστίζων,* ὕων τε λαῷ * τῷ ἀγνώμονι τὸ Μάννα,* σαρκοῦται καὶ θηλάζει· * καὶ παιδίον ὁρώμενος,* φεύγει τὸν διώκοντα Ἡρώδην,* ὡς ἐπὶ νεφέλης τῇ Παρθένῳ * Μητρὶ ὀχούμενος,* ὡς Ἡσαΐας προορᾷ * ὁ θεοπτικώτατος.

Παιδίον ὁ πρὸ ὤν,* Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων,* τίκτεται ἑκών,* καὶ υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη. * Ἀκούσατε τὰ Ἔθνη· * Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι· * γνῶτε καὶ ἡττᾶσθε· μεθ' ἡμῶν γὰρ * ὃς λεπτυνεῖ, καὶ ἐκλικμήσει * ἐκ γῆς, ἅπασαν * καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχήν,* αὐτῷ μὴ ὑπείκουσαν.

Δόξα, ὅμοιον.

Ῥάβδῳ σιδηρᾷ * ποιμανθήσῃ Ἰουδαῖε,* οἷα ἀπειθὴς * καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων· * Υἱῷ γὰρ γεννηθέντι,* ὁ Πατὴρ κλῆρον δίδωσιν,* Ἔθνη, καὶ κατάσχεσιν γῆν πᾶσαν· * σὲ δὲ ἀπωθεῖται μιαιφόνε· * βοᾶν οὐ πείθῃ γάρ· * Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ,* Χριστός, παραγίνεται.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Σκίρτησον Δαυΐδ· * ἐξ ὀσφύος σου Χριστὸς γάρ· * χαίροις Ἰεσσαί· * ἐξανθεῖ γάρ σου ἡ ῥίζα· * ἐκ μηροῦ σου Ἰούδα * προελεύσεται Κύριος· * κατὰ Βαλαάμ, ἴδετε Ἔθνη· * κατὰ τὸν μέγαν Ἡσαΐαν,* ἰδοὺ τέξεται * Παιδίον τὸν Ἐμμανουήλ,* Παρθένος ἡ πάνσεπτος.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Προλάμπει ὁ Ἀστὴρ * ἤδη ἐν τῷ Σπηλαίῳ· * Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων,* οἱ Μάγοι μετὰ δώρων,* προφθάσαι εὐτρεπίσθητε.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ἐγγίζει ὁ Χριστός· * ὁ Ἀστὴρ προαυγάζει· * τὸ οὐράνιον πλῆθος * τῆς στρατιᾶς προκύπτει,* τῶν νοερῶν Δυνάμεων.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Χαῖρε ἡ Βηθλεέμ· ὁ ποιμαίνων ἐπέστη,* τὸν Ἰσραὴλ ὁ σώζων· * οὐκέτι ἐλαχίστη, * Ἰουδαία τοῖς ἄρχουσι.

Δόξα, τῆς Ἁγίας. Ἦχος πλ. ά. Βύζαντος.

Προεόρτιος ἡμέρα σήμερον,* τῆς ἐνανθρωπήσεως Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,* τῇ τῆς πανευφήμου καὶ Μάρτυρος ἑορτῇ * συνεξέλαμψεν Ἀναστασίας· * ἰδοὺ ἡ Παρθένος * ἐν Βηθλεὲμ ἐπείγεται,* βρέφος σπαργανούμενον * ἀνακλῖναι ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων,* τὸν ἐλευθερώσαντα ἡμᾶς * ἐκ τῆς ἀρχαίας κατάρας,* καὶ σώζοντα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Μὴ στύγναζε Ἰωσὴφ * καθορῶν μου τὴν νηδύν· * ὄψει γὰρ τὸ τικτόμενον ἐξ ἐμοῦ καὶ χαρήσῃ,* καὶ ὡς Θεὸν προσκυνήσεις,* ἡ Θεοτόκος ἔλεγε * τῷ ἑαυτῆς Μνηστῆρι,* μολοῦσα τοῦ τεκεῖν τὸν Χριστόν. * Ταύτην ἀνυμνήσωμεν λέγοντες· * Χαῖρε κεχαριτωμένη,* μετὰ σοῦ ὁ Κύριος,* καὶ διὰ σοῦ μεθ' ἡμῶν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Κρήτῃ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προεόρτια προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Τοῦ Ἠσαΐου φωνὴ ἀποπληροῦται· * ἰδοὺ ἡ Παρθένος γὰρ * τὸν ἀπερίληπτον,* περιγραφόμενον σώματι,* ἐν μήτρᾳ φέρει,* καὶ παραδόξως τεκεῖν ἐπείγεται. * Θεόδεκτον Σπήλαιον * προευτρεπίσθητι· * ἡ Βηθλεὲμ ἑτοιμάσθητι· * ὁ Βασιλεὺς γὰρ * σὲ ᾑρετίσατο εἰς κατοίκησιν. * Δέχου ἡ φάτνη,* σπαργανούμενον * βρέφος Χριστόν, λύειν μέλλοντα * τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων * τῶν ἀνθρώπων, ἀγαθότητι.

Ἡ φωτεινή τε καὶ ἔμψυχος νεφέλη,* τὸν ὄμβρον βαστάζουσα * τὸν ἐπουράνιον,* τοῦτον ἐν γῇ νῦν προέρχεται * ἐναποστάξαι,* ὅπως ἀρδεύσῃ ταύτης τὸ πρόσωπον. * Τὸ ἔαρ τῆς Χάριτος,* ἡ νοητὴ χελιδὼν * ἔνδον ἐν σπλάγχνοις κατέχουσα,* ἀῤῥήτῳ λόγῳ,* ἐναποτίκτει,* χειμῶνα ἄθεον * διασκεδάζον. * Τὸ Παλάτιον * τὸ

καθαρὸν καὶ ἀμίαντον,* Βασιλέα Σπηλαίῳ * ἐπεισάγει σωματούμενον.

Συναπεγράφης τοῖς δούλοις ὁ Δεσπότης,* πταισμάτων χειρόγραφον * σχίσαι βουλόμενος,* καὶ ἀπογράψασθαι ἅπαντας,* ἐν βίβλῳ ζώντων,* θανατωθέντας κλοπῇ τοῦ ὄφεως. * Παρθένος δὲ φέρει σε,* τὸν πάντα φέροντα,* σάρκα θνητὴν περικείμενον,* καὶ καταλύειν * σμικρῷ Σπηλαίῳ ἐπευδοκήσαντα· * ὃν γεννηθέντα,* τάξεις ἄνωθεν * Ἀγγελικαὶ ἀνυμνήσουσι,* μετὰ θείων Ποιμένων,* ἐκπληττόμεναι τὸ κράτος σου.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων, Ἦχος ὁ αὐτός.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Η δεκὰς ἡ θεόλεκτος,* καὶ λαμπὰς ἡ δεκάπυρσος,* ἡ ταῖς θείαις λάμψεσι * καταυγάζουσα,* τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλήρωμα,* οἱ στύλοι οἱ ἄσειστοι,* οἱ ἀστέρες οἱ φαιδροί,* οἱ τὴν γῆν οὐρανώσαντες,* ταῖς λαμπρότησι * τῶν μεγίστων ἀγώνων,* ἐγκωμίοις * ἱεροῖς μεγαλοφώνως,* ἀνευφημείσθωσαν σήμερον.

Εὐφημείσθω Θεόδουλος,* Ζωτικός τε καὶ Πόμπιος,* Βασιλείδης Εὔπορος,* Ἀγαθόπους τε,.* καὶ Σατορνῖνος, Γελάσιος * καὶ θεῖος Εὐάρεστος,* μεθ' ὧν Εὐνικιανός,* νῦν τιμάσθωσαν ᾄσμασιν· * οἱ πανεύδιοι * τῶν ἐν ζάλῃ λιμένες,* οἱ τὴν πλάνην * στηλιτεύσαντες, καὶ στέφος * νικητικὸν κομισάμενοι.

Τὰ τῆς Κρήτης βλαστήματα,* Ἐκκλησίας ἐρείσματα,* καὶ πιστῶν ἀμάραντα * ὡραΐσματα,* τοῦ Παραδείσου ἡδύπνοα * τὰ ἄνθη τὰ τίμια,* τὰ εὐπρόσδεκτα Χριστῷ,* καὶ τερπνότατα σφάγια,* ἀναθήματα * οὐρανίου ναοῦ τε,* τὴν δεκάδα * τῆς Τριάδος τὴν Ἁγίαν,* τοὺς Ἀθλοφόρους ὑμνήσωμεν.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος β΄. Κυπριανοῦ.

Κρήτη προεορτάζει σήμερον,* τὰ Γενέθλια Χριστοῦ,* ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Ἀθλοφόρων· * διὸ εὐχαῖς αὐτῶν Κύριε,* σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον. Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα,* τὸ κατὰ σάρκα * πολίτευμα,* φαιδρῶς εὐτρέπισον τὸ θεῖον Σπήλαιον,* ἐν ᾧ Χριστὸς σαρκὶ τίκτεται,* ἐξ ἀπειράνδρου Ἁγίας Παρθένου,* εἰς τὸ σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια, Ἦχος πλ. β΄.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Η ἄπειρος σοφία Θεοῦ,* τὸν οἶκον ἑαυτῆς ὑπὲρ νοῦν,* ἐκ Παρθένου * ᾠκοδόμησε Χριστός,* καὶ ἔρχεται ἐν φάτνῃ * ἀλόγων καὶ Σπηλαίῳ,* σαρκὶ τεχθῆναι ὑπὲρ ἔννοιαν.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ὡράθης τοῖς Προφήταις, Χριστέ,* ὡς θέμις ἦν θεάσασθαι,* σὲ τὸν Κτίστην· * ἐν ἐσχάτοις δὲ καιροῖς,* τοῖς πᾶσιν ἐπεφάνης* ἀνθρώποις, ἐν τῇ πόλει * τῇ Βηθλεέμ, βροτὸς γενόμενος.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Διέδραμε μηνύων Ἀστήρ,* τὸν Ἥλιον τῆς δόξης Χριστόν,* Ἀστρολόγους * ἐν τῇ πόλει Βηθλεέμ· * καὶ Ἄγγελοι Ποιμένας* νῦν εὐαγγελιοῦνται· * μεθ' ὧν συνδράμωμεν θεόφρονες.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος γ'.

Προεόρτιος σήμερον,* ἡ τῶν Μαρτύρων ἐπέστη ἑορτή,* τὴν Γενέθλιον ἡμῖν * προϋπογράφουσα ἡμέραν· * τὸν ἐξ Ἡλίου Ἥλιον,* τὸν ἐκ τῆς Παρθένου * Θεὸν ἐπιφανέντα σαρκὶ ἀνακηρύττουσα· * Δεκὰς Μαρτύρων ἐν Κρήτῃ,* στεῤῥῶς ἀθλήσασα,* τοὺς στεφάνους τῆς νίκης * ἐξ οὐρανοῦ ἐδέξαντο· * πρὸς οὓς βοήσωμεν· * Χορὸς ἁγιόλεκτος,* ἱκετεύσατε Χριστόν,* Ἅγιοι Μάρτυρες,* ὑπὲρ τῶν πίστει τελούντων * τὴν πάνσεπτον μνήμην ὑμῶν.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον, ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Εὐτρεπίζου Βηθλεέμ,* ἤνοικται γὰρ ἡ Ἐδέμ· * ἑτοιμάζου Ἐφραθά,* ἀνανεοῦται γὰρ ὁ Ἀδὰμ * καὶ ἡ Εὔα σὺν αὐτῷ· * ἡ κατάρα γὰρ λέλυται· * ἡ σωτηρία ἐν κόσμῳ ἐξήνθησε· * καὶ ψυχαὶ τῶν Δικαίων εὐτρεπίζονται,* ὡς προῖκα δωροφορίας,* ἀντὶ μύρου τὸν ὕμνον προσάγουσαι,* σωτηρίαν ψυχῆς,* καὶ ἀφθαρσίαν κομιζόμεναι. * Ἰδοὺ γὰρ ἐν φάτνῃ ἀνακείμενος,* προτρέπει ὑμνῳδίαν * πνευματικὴν ἐπιτελέσαι,* τοὺς βοῶντας ἀπαύστως· * Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον, τὸ Προεόρτιον.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν πολυθαύμαστον * Κρήτην τιμήσωμεν,* τὴν ἐξανθήσασαν* ἄνθη τὰ τίμια,* τοὺς μαργαρίτας τοῦ Χριστοῦ,* Μαρτύρων τοὺς ἀκρέμονας· * Δέκα γὰρ ὑπάρχοντες * ἀριθμῷ οἱ μακάριοι,* δύναμιν μυρίοπλον * τῶν δαιμόνων κατήσχυναν· * διὸ καὶ τοὺς στεφάνους ἐδέξαντο,* Μάρτυρες Χριστοῦ οἱ καρτερόψυχοι.

Καὶ νῦν, τὸ Προεόρτιον πάλιν.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸ Τριῴδιον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Προσάββατόν τε.

Ὠδὴ ε'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς σὲ ὀρθρίζω,* τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν,* σεαυτὸν τῷ πεσόντι*
» κενώσαντα ἀτρέπτως,* καὶ δούλου μορφὴν * ἐκ Παρθένου
» φορέσαντα. Λόγε Θεοῦ,* τὴν εἰρήνην * παράσχου μοι φιλάν-
» θρωπε.

Ῥυφθέντες φρένας,* καὶ προκαθαρθέντες * μυστηρίου μεθέξει,*

φρικτῆς οἰκονομίας,* σῶμα καὶ ψυχὴν,* Βηθλεὲμ πρὸς τὴν πόλιν ἀνέλθωμεν,* τὸν Δεσπότην * τικτόμενον ὀψόμενοι.

Ὁρᾶτε φίλοι,* μάτην μὴ θροεῖσθε· * ὁ γὰρ ἄφρων Ἡρώδης * θρασύνεται, τὸν Κτίστην * κτεῖναι τεχθέντα· * ἀλλ' αὐτὸς ὡς ζωῆς καὶ θανάτου κρατῶν,* ζῇ καὶ σώζει * τὸν κόσμον ὡς φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

» Στήλην κακίας * ἀντιθέου, Παῖδες θεῖοι * παρεδειγμάτισαν· *
» κατὰ Χριστοῦ δὲ * φρυαττόμενος * Ἡρώδης, θρασύνεται,*
» βουλεύεται κενὰ,* κτεῖναι μελετᾷ * τὸν ζωῆς κρατοῦντα πα-
» λάμῃ· * ὃν πᾶσα κτίσις * εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπὸ βλεφάρων * ῥᾳθυμίας, ὕπνον πάντα * πιστοὶ τινάξωμεν· * ἐν προσευχῇ δὲ * γρηγορῶμεν,* πειρασμοὺς ἀποτρέποντες,* τοὺς ἐκ τοῦ πονηροῦ,* καὶ σὺν Ποιμέσι * θεαταὶ τῆς δόξης δειχθῶμεν,* Χριστοῦ τεχθέντος· * ὃν ὑμνεῖ δοξάζουσα πᾶσα ἡ κτίσις.

Βέβηλον ἔπος,* ἐκ χειλέων προϊέναι,* πιστοὶ κωλύσωμεν,* λόγους εὐφήμους * μελετήσαντες· * Χριστῷ δὲ προσάξωμεν,* τῷ λύσαντι ἡμᾶς * τῆς ἀλογίας,* ἐν ἀλόγων κειμένῳ φάτνῃ· * ὃν πᾶσα κτίσις * εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Βάθος σοφίας * καὶ τῆς γνώσεως τοῦ Κτίστου,* τίς ἐρευνήσει βροτῶν; * Θεοῦ κριμάτων * τίς τὴν ἄβυσσον,* σοφὸς καταλήψεται;* δι' ὧν τοὺς οὐρανοὺς * κλίνας, τοῖς βροτοῖς * σαρκοφόρος συνανεστράφη· * ὃν πᾶσα κτίσις * εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπαγορεύειν * σαρκικῶν παθῶν, καὶ κόσμου * τερπνῶν σπουδάσωμεν· * πνευματικῶν δὲ ἀντισχώμεθα * φροντίδων, θεόφρονες,* ἀξίους ἑαυτούς,* τῷ τικτομένῳ * παριστῶντες ἐξ ἔργων Δεσπότῃ· * ὃν πᾶσα κτίσις * εὐλογεῖ, δοξάζουσα εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ.

Ὀλέθριον δόγμα, τοῦ δυσμενοῦς * συνταραττομένου * τῇ Γεννήσει τοῦ Ἰησοῦ, * Νηπίων ἀκάκων * ἀπειργάσατο φόνον· * ἡμεῖς δὲ τὸν τεχθέντα * πιστοὶ τιμήσωμεν.

Νόμους τοὺς τῆς φύσεως ἀδικῶν,* καὶ θεσμοὺς τοὺς θείους * ἀθετῶν Ἡρώδης δεινός,* μητέρας ἀνόμως * ἠτέκνωσε, καὶ βρέφη * ἀνεῖλεν ἀναιτίως, * διὰ τὴν πάντων ζωήν.

Τοῖς ἔθνεσιν ἤνοικται τῆς Ἐδὲμ * πύλη, τικτομένου * ἐν Σπηλαίῳ τοῦ Λυτρωτοῦ· * πηγή τε διψῶσιν * ἀθανασίας βλύζει,* ὁ Κύριος τῆς δόξης· * ὃν μεγαλύνομεν.

Ἐκύκλουν ὡς θρόνον χερουβικόν,* Ἄγγελοι τὴν φάτνην· * τὸ γὰρ Σπήλαιον οὐρανὸν * ἑώρων, κειμένου * ἐν αὐτῷ τοῦ Δεσπότου, * καὶ, Δόξα ἐν ὑψίστοις * Θεῷ, ἐκραύγαζον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου,* τὰ πρὸς ὑπάντησιν * τῆς Παρθένου Μαρίας * καὶ Θεομήτορος· * ἰδοὺ γὰρ ἔρχεται πρὸς σέ, * ἔμβρυον φέρουσα,* τὸν συνάναρχον Πατρί, * καὶ τῷ Πνεύματι ἀεί,* Χριστόν,* ὃν ἐν τῷ Σπηλαίῳ * γεννήσει, καὶ μετὰ τόκον * Παρθένος πάλιν ὀφθήσεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β. Στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος πλ. β΄. **Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.**

Ἐκ τῆς Περσίδος Βασιλεῖς,* Χρυσὸν Σμύρναν καὶ Λίβανον,* τῷ χυθέντι Βασιλεῖ * καὶ Θεῷ προσῆξαν πάλαι· * ἡμεῖς δὲ νῦν προεορτάζοντες * αὐτοῦ τὴν Γέννησιν, εὐσεβοφρόνως ἐκ ψυχῆς,* Πίστιν Ἐλπίδα Ἀγάπην,* προσφέρομεν αὐτῷ,* τὴν Παρθένον ὑμνοῦντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες.

Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ποίημα Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄτριπτον, ἀσυνήθη,* ἀβρόχως θαλαττίαν * ἀνύσας τρίβον,*
» ὁ ἐκλεκτὸς ἐβόα Ἰσραήλ· * Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν,* ὅτι δε-
» δόξασται.

Ἄναρχος ὢν τῇ φύσει,* ἀρχὴν ὁ πρὸ αἰώνων * λαμβάνει λόγος,* ἐν Βηθλεὲμ τικτόμενος σαρκί· * τούτου τὰ Γενέθλια,* προεορτάσωμεν.

Βλέψωμεν διανοίας * τοῖς ὄμμασι, πρὸς πόλιν * τῆς Ἰουδαίας,* πορευομένην τέξαι τὴν Ἁγνήν· * ἧς τὸν τόκον πόῤῥωθεν,* Ἀστὴρ ἐμήνυσε.

Γνόντες σε Βασιλέα,* ἐν γῇ ἀποτικτόμενον ἐκ Παρθένου,* Βασιλεῖς Περσῶν Λόγε Θεοῦ,* μετὰ δώρων σπεύδουσι,* τοῦ προσκυνῆσαί σοι.

Ἕτερος Κανὼν Προεόρτιος. Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης,* μέγας ἡμῖν * ἀνατέλλει Ἥλιος,* Ἰησοῦς ὁ φωτισμός· * οἱ ἐν σκότει ᾄσωμεν αὐτῷ,* αὐγαζόμενοι φαιδρῶς, * ταῖς τούτου λάμψεσιν.

Ἡ τῶν Ἐθνῶν προσδοκία,* ὁ Βασιλεὺς * τῆς εἰρήνης ἔρχεται,* τὸν πολέμιον ἑλεῖν. * Ὑπαντῆσαι σπεύσωμεν αὐτῷ,* τικτομένῳ Βηθλεέμ, * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Προφητικαὶ περαιοῦνται * θεῖαι φωναὶ, * τὴν φρικτὴν ἀνάδειξιν * προσημαίνουσαι Χριστοῦ· * ἡ Ἀμνὰς ἐγγίζει γὰρ τεκεῖν,* τὸν Ἀμνὸν καὶ Λυτρωτὴν * καὶ πάντων Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν Ἁγνὴν τοῦ Δεσπότου * Περιστερὰν,* τὴν σεμνὴν καὶ ἄμωμον,* καὶ καλὴν ἐν γυναιξὶν,* ὡς τῶν ὅλων τέξασαν Θεὸν,* μακαρίζομεν πιστῶς, * θεομακάριστε.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων. Ὠδὴ ά. Ἦχος γ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ,* τῷ συνάψαντι ἅμα * τοὺς Ἁγίους Μάρτυρας,* τῇ ἀμωμήτῳ Πίστει, * καὶ τούτους ὁπλίσαντι,* ἐν μιᾷ τῇ ἐλπίδι,* κατὰ τοῦ ἀρχεκάκου ἐχθροῦ,* καὶ τῷ συνδέσμῳ πάντας αὐτοὺς * τῆς ἀγάπης ἑνώσαντι.

Οἱ ἀπλανεῖς ἀστέρες * τοῦ νοητοῦ Ἡλίου,* ὡς ἐξ Ἑῴας λάμψαντες,* τὸν τοῦ ἀστέρος δρόμον, * πιστῶς προηγήσαντο, * τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος,* ἑορτὴν προεισόδιον,* τὴν μνήμην τῆς αὐτῶν τελευτῆς, * φαιδρῶς προσενέγκαντες.

Οἱ ἐκ Περσίδος Μάγοι, * ἐν Βηθλεὲμ τεχθέντι,* δῶρα Χριστῷ προσήγαγον· * νῦν δὲ οἱ Ἀθλοφόροι, * ὡς Σμύρναν τὰ αἵματα,* Χρυσὸν δὲ τὴν πίστιν,* ὡς Λίβανον τὰ πνεύματα,* θυσίαν προεόρτιον * τῷ τεχθέντι προσήνεγκαν.

Τῇ Θεοδούλου πίστει,* καὶ Ζωτικοῦ ἀγάπῃ,* συνεκράθη Πόμπιος,* καὶ Σατορνῖνος ἅμα,* καὶ συνεστεφάνωται * Εὔπορος, Ἀγαθόπους,* Γελάσιος, Εὐάρεστος,* καὶ Εὐνικιανὸς σὺν αὐτοῖς, * καὶ Βασιλείδης ὁ σύναθλος.

Τριαδικόν.

Ἡ ὑπὲρ νοῦν οὐσία,* καὶ ἀμέριστος * τρισὶν Ὑποστάσεσι, * διαιρετῶς ὑμνεῖται, * μιᾷ δὲ Θεότητι, * ἁπλῶς ἀδιαιρέτῳ· * Τριὰς γὰρ ἡ αὐτὴ καὶ Μονὰς,* ἁπλῆ καὶ ἀδιαίρετος, * ἐστὶ καὶ ὀνομάζεται.

Θεοτοκίον.

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται,* καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει,* ὁ ἐκ Παρθένου Κύριος, * τεχθεὶς ἀνερμηνεύτως· * Φάτνη ἑτοιμάζεται * καὶ Σπήλαιον τῷ Κτίστῃ· * Μάγοι εὐτρεπίζουσι * τὰ δῶρα τῷ Δεσπότῃ Θεῷ, * καὶ Ἀστὴρ προκηρύττει τὸ φῶς.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

» Τόξον συνετρίβη δυναστῶν,* τῷ κράτει σου Χριστὲ,* καὶ δύ-
» ναμιν ἀσθενεῖς * σὲ περιεζώσαντο.

Δεῦτε διανοίᾳ καθαρᾷ,* ἠχήσωμεν φαιδρῶς,* τῶν Γενεθλίων Χριστοῦ * νῦν τὰ Προεόρτια.

Ἔρχῃ καταλῦσαι, ἐν σμικρῷ * Σπηλαίῳ Βασιλεῦ,* πλουτίζων με, Ἰησοῦ, * τῇ πολλῇ πτωχείᾳ σου.

Ζόφου ἐξαιρούμενος ἡμᾶς * κακίας, ὁ Χριστός,* προέρχεται σαρκὶ * τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ὁ Λόγῳ τείνας οὐρανόν,* ὑπεισέρχῃ Σπηλαίῳ,* καὶ ἀλόγων ἐν φάτνῃ * ἀνακέκλισαι Χριστέ,* τῆς ἀλογίας ἡμᾶς,* διὰ σπλάγχνα * θέλων ἐκλυτρώσασθαι.

Βοᾷ Προφήτης ἐμφανῶς· * Ὁ Θεὸς ἡμῶν οὗτος,* λογισθήσεται οὐδεὶς * ἕτερος πρὸς αὐτόν,* ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν * ἐπιστήμης,* τοῖς βροτοῖς ἑνούμενος.

Οὐ φέρει βλέπειν Χερουβίμ· * καὶ πῶς φέρει σε φάτνη,* τὸν ἀχώρητον φύσει,* διὰ ἔλεος πολὺ * τικτόμενον δι' ἡμᾶς,* ἐκ Παρθένου,* Κύριε φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Προεῖδεν Ὄρος σε ποτέ,* Δανιὴλ ὁ Προφήτης,* ἐξ οὗ λίθος ἐτμήθη,* Θεοτόκε, τοὺς βωμοὺς * λεπτύνας καὶ καθελὼν * τῶν εἰδώλων,* πάναγνε Θεόνυμφε.

Τῶν Ἁγίων. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Ἀθλητικὴν παγκράτιον, οἱ γενναῖοι * τοῦ Χριστοῦ διήνυσαν Ἀθλοφόροι,* τῶν διωκτῶν τὴν ἀπόνοιαν * καταπαλαίσαντες.

Οἱ νοεροὶ φωστῆρες τῆς Ἐκκλησίας,* λογικὰς ἀστράπτοντες λαμπηδόνας,* τὴν ἀβλεψίαν φωτίζουσι * τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Ὁ στερεώσας Κύριε τοὺς Ἁγίους,* ἐνεγκεῖν ἀφόβως τὰς ἀλγηδόνας,* ῥῦσαι κινδύνων καὶ θλίψεων * τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Τριαδικόν.

Σεραφικῶς ὑμνήσωμεν τὴν Τριάδα,* σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες ἀσιγήτως· * Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος,* ἡ Τριὰς καὶ Μονὰς ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος ἕνα ἐν τῇ γαστρί σου,* δεξαμένη Ἄχραντε Θεοτόκε,* ἀνερμηνεύτως ἐκύησας,* ὡς οἶδε μόνος αὐτός.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,* ὑψώθη κέρας μου ἐν
» Θεῷ μου,* ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος * πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τῆς Κρήτης οἱ λαμπροὶ * καὶ σεπτοὶ πολιοῦχοι,* ἀθλήσαντες στεῤῥῶς,* ἐτροπώσαντο πίστει,* τὸν ὄφιν τὸν ἀρχέκακον,* καὶ νομίμως ἐστέφθησαν.* Τούτων σήμερον,* τὴν ἀξιέπαινον μνήμην * ἑορτάζοντες,* μεγαλοφώνως τὸν πάντων * δοξάζομεν Κύριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον ὅμοιον.

Ἀγάλλου ἡ Σιών,* Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· * ὁ πάντων συνοχεύς,* τὸν Ἀστέρα προπέμψας,* ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον * ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· * ὃν γὰρ τρέμουσι * τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις,* ὄντως τίκτεται * ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως,* ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ὑμνῶ σε· * ἀκοῇ γὰρ Κύριε * εἰσακήκοα καὶ ἐξέστην· * ἕως » ἐμοῦ ἥκεις γάρ,* ἐμὲ ζητῶν τὸν πλανηθέντα· * διὸ * τὴν » πολλήν σου συγκατάβασιν,* τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω, πολυέλεε.

Ἡ Κτίσις * εὐφραινέσθω ἅπασα· * ὁ γὰρ Κτίστης ἰδοὺ γεννᾶται * ἐν Βηθλεέμ, νήπιος * ὁρώμενος ὁ πρὸ αἰώνων * σαρκί,* καὶ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται,* σειρὰς πταισμάτων λύων ὡς φιλάνθρωπος.

Θαμβεῖται * ἐννοῶν πᾶς ἄνθρωπος,* πῶς ὁ πλούσιος ἐν ἐλέει,* πτωχεῦσαι νῦν ἔρχεται,* καὶ καταλῦσαι ἐν Σπηλαίῳ * ἡμᾶς,* τοὺς κλοπῇ δεινῶς πτωχεύσαντας,* καταπλουτίσαι θέλων ἀγαθότητι.

Ἰλύϊ * ἐμπαγέντας Κύριε,* ἁμαρτίας κακοφροσύνῃ,* ἠλέησας ᾤκτειρας,* καὶ ἐπεσκέψω, καὶ εἰσέδυς * ἁγνῆς * Παναγίας μήτραν, Ἅγιε,* ἥτις σε ἐν Σπηλαίῳ τίκτειν ἔρχεται.

Θεοτοκίον.

Κατάρας * παλαιᾶς λυτρούμενος * τὸ ἀνθρώπινον, ὁ Δεσπότης * ἐκ σοῦ σαρκὶ τίκτεται,* Πανάχραντε εὐλογημένη· * διό,* ἐν αἰνέσει σε δοξάζομεν,* δόξαν ἡμῶν, καὶ καύχημα τυγχάνουσαν.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Ἰδοὺ ἀνέτειλε * τὸ ἄστρον πόῤῥωθεν,* ὃ προήγγελται πάλαι ἐξ Ἰακώβ· * ἄνθρωπος γενόμενος * ὁ ἀπερίληπτος Θεός,* καὶ ὁρᾶται σπαργανούμενος.

Ὁ πάντων Κύριος,* ἡ ἀπολύτρωσις,* ὁραθήσεται βρέφος, Παρθενικοῖς * κόλποις καθεζόμενος,* ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρός,* ὡς Υἱὸς ἀναπαυόμενος.

Ἐδὲμ κλεισθεῖσά μοι * κλαπέντι βρώσει ποτέ,* διανοίχθητι· νῦν γὰρ ἐν Βηθλεέμ,* τίκτεται φορέσας με,* ὁ ἀφορίσας με τῆς σῆς * ἀνωδύνου ἀπολαύσεως. Θεοτοκίον.

Προφήτης Πνεύματι * προεθεάσατο,* Ἀββακοὺμ σε Παρθένε, Ὄρος Θεοῦ,* ἀρεταῖς κατάσκιον,* ἐξ οὗ ἐπέφανεν ἡμῖν,* ὁ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῶν Ἁγίων. Εἰσακήκοα, τὴν ἀκοήν σου.

Προεόρτιος * τῶν Μαρτύρων * ἐπέστη μνήμη,* τὴν Γενέθλιον προγράφουσα * ἑορτὴν τοῦ Σωτῆρος.

Τὰ προαύλια * τῆς τοῦ Σωτῆρος * ἐπιφανείας, * τῶν Μαρτύρων ἡ ἐτήσιος * προανέῳξε μνήμη.

Ἡ δεκάπυρσος * τῶν Ἀθλοφόρων * λαμπὰς ἀνήφθη, * τὸν Ἀστέρα προμηνύουσα, * τοῦ Χριστοῦ γεννηθέντος.

Ὑπερεύριζοι * ἐν τῇ χωνείᾳ * τῶν ἀλγηδόνων, * ἀνεδείχθησαν οἱ Ἅγιοι, * ὡς χρυσὸς ἐν καμίνῳ.

Θεοτοκίον.

Μῆτερ Ἄχραντε, * εὐλογημένη * Ἁγνὴ Παρθένε, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε, * ἀπὸ πάσης ἀνάγκης.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ ἄνθραξ, * ὁ Ἡσαΐᾳ προοφθεὶς Ἥλιος, * παρθενικῆς ἀπὸ » γαστρὸς ἀνέτειλε, * τοῖς ἐν σκότει πεπλανημένοις, * θεο- » γνωσίας φωτισμὸν δωρούμενος.

Λυτροῦσαι, * τῶν ἀμετρήτων με κακῶν Κύριε, * ὑπερβολῇ ὡς ἀγαθὸς χρηστότητος, * ἐν Σπηλαίῳ ἐκ τῆς Παρθένου, * ἐν Βηθλεὲμ ἀποτεχθεὶς ὡς ἄνθρωπος.

Μετὰ σαρκὸς νῦν προελθὼν ὁ Κύριος, * δι' εὐσπλαγχνίαν τοὺς βροτοὺς ῥυσάμενος, * δυναστείας τοῦ ἀρχεκάκου, * εἰς οὐρανοὺς ἀναγαγὼν ἐθέωσε.

Νῦν ἥκει, * ἐν ἀλλοτρίῳ ὁ Χριστὸς σώματι, * ἐν τοῖς ἰδίοις· ξενωθῶμεν ἅπαντες * τῶν ἀτίμων παθῶν, καὶ τοῦτον * ἐν Βηθλεὲμ δεξώμεθα, σαρκὶ τικτόμενον.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Τοῦ Ἐφραθὰ οἶκος Βηθλεέμ, * Ἄρχων ἐξελεύσεται ἐκ σοῦ, * ἐν Ἰσραὴλ προσκαλούμενος, * ἔθνη ἀπωσμένα, * ὡς προηγόρευσεν * ἐν Πνεύματι Μιχαίας, * καταυγαζόμενος.

Ποιμᾶναι ποίμνιον ἑαυτοῦ * μόνος ἐν ἰσχύϊ Ἰησοῦς, * ἐκ τῆς Παρθένου τεχθήσεται· * ἄκρων ἕως γῆς δὲ * μεγαλυνθήσεται, * Προφήτης θεηγόρος, * πάλαι προήγγειλε.

Θεὸς ἀνθρώποις ὁμοιωθείς, * πτωχεύει σαρκί, ἵνα ἡμᾶς * καταπλουτίσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ, * καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται * ὁ ἀχώρητος· * τοῦτον εὐθείᾳ γνώμῃ, * ὑποδεξώμεθα.

Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι πᾶσαι τοῦ δυσμενοῦς, * ἄχραντε πανάμωμε Ἁγνή, * ὄντως εἰς τέλος ἐξέλιπον· * σὺ γὰρ τὸν ἁπάντων * Θεὸν ἐκύησας, * τὸν λόγχῃ καθελόντα τούτου τὸ φρύαγμα.

Τῶν Ἁγίων. Τὴν σὴν εἰρήνην.

Τὸν ἐξ ἡλίου Ἥλιον * Χριστόν, οἱ Μάρτυρες, * ἐκ τῆς Παρθένου ἡμῖν * ἐπιφανέντα σαρκί, * κηρύττουσι τῷ κόσμῳ, * τῇ ἀθλήσει τῆς σεπτῆς * ὁμολογίας αὐτῶν.

Τίτου καὶ Κάρπου κλήματα, * ὤφθητε Μάρτυρες, * ὡς ἐκ τῆς Παύλου φυτείας * ἀναθάλλοντες, * καρποὺς ὁμολογίας, * ἐκ χειλέων τῷ Χριστῷ * προσενέγκαντες.

Οἱ τῆς εἰρήνης τρόφιμοι, * καὶ πολεμίων ἐχθροί, * ταῖς ἱκεσίαις ὑμῶν * Ἅγιοι Μάρτυρες, * πρεσβεύσατε εἰρήνην, * καὶ κακῶν ἀπαλλαγήν, * δοθῆναι πᾶσιν ἡμῖν.

Νυκτομαχούσης, Ἅγιοι, * τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, * ὡς φαεινοὶ τοῖς ἐν γῇ * φωστῆρες ὤφθητε, * τὴν νύκτα τῆς ἀγνοίας * ἀπελαύνοντες, τῇ αἴγλῃ * τῶν θαυμάτων ὑμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐν Βηθλεὲμ ἀνέτειλε, * Χριστὸς ἡ πάντων αὐγή, * ἐκ τῆς Παρθένου Μητρός, * λάμψας τῷ κόσμῳ τὸ φῶς· * καὶ ὥσπερ ἐν ἡμέρᾳ, * καταλάμπει τοῖς πιστοῖς, * ὡς τοῖς Μάγοις ἀστήρ.

Ὠδὴ ϛ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς Κύριον * ἐκ κήτους ὁ Ἰωνᾶς ἐβόησε. * Σύ με ἀνάγα-
» γε, * ἐκ πυθμένος ᾅδου δέομαι· * ἵνα ὡς Λυτρωτῇ, * ἐν
» φωνῇ αἰνέσεως, * ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Ξενίζεται * ἀκοή, τοῦ πράγματος τὸ μέγεθος, * πῶς ὁ ἀχώρητος * χωρηθεὶς ἐν μήτρᾳ, ἔρχεται * τεχθῆναι δι' ἡμᾶς, * ἐκ Μητρὸς νεάνιδος, * οὗ τὸν τόκον ἀνύμνησαν Ἄγγελοι.

Ὁ Ἥλιος * φωτεινῇ ἐν Νεφέλῃ κρυπτόμενος, * τεχθῆναι ἔρχεται * ἐν Σπηλαίῳ φανερούμενος. * Ἀστὴρ γὰρ φαεινός, * εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, * Βασιλεῖς ἐκ Περσίδος συνήγαγε.

Πῶς δέξεται * Βασιλεῦ σε σμικρότατον Σπήλαιον, * γνώμῃ πτωχεύσαντα, * τὸν πλουτίζοντα τὰ σύμπαντα; * πῶς βλέψει σε βροτῶν * φύσις σωματούμενον; * Προσκυνοῦμεν τὴν σὴν συγκατάβασιν. Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἰδοὺ εἰς τὰ ἴδια * παραγίνεται Χριστός· * οἰκειωθῶμεν χάριτι, * δι' ἀρετῶν ἐνθέων αὐτῷ πιστοί· * καὶ τοῦτον δεξώμεθα, * καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ * φωτιζόμενοι.

Ἡ ῥίζα ἐβλάστησεν * Ἰεσσαί, καὶ ἐξ αὐτῆς * ὁ προελθὼν Θεὸς ἡμῶν, * ἐλπὶς ἐθνῶν, ἀνάπαυσις καὶ τιμή, * ὡς πάλαι προέφησεν, * Ἡσαΐας ἐνθέως * φωτιζόμενος.

Σειρὰς διαλύων μου * τῶν πολλῶν ἁμαρτιῶν, * ἐγκατειλίσσῃ σπάργανα· * καταπλουτίζων δέ με τὸν χαλεπῶς * κακίᾳ πτωχεύσαντα, * Ἰησοῦ μου πτωχεύεις * σωματούμενος.

Θεοτοκίον.

Χειμάζει κλυδώνιον * ἐναντίων λογισμῶν, * τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, * τῶν πονηρῶν πνευμάτων ἐπιβουλαῖς· * φιλάγαθε Δέσποινα, * καταπράϋνον τοῦτο * μεσιτείαις σου.

Τῶν Ἁγίων. Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων.

Μάγοι τὰ δῶρά σοι προσῆγον· * οἱ δὲ Μάρτυρες τὰ αἵματα,* τῷ γεννηθέντι ἐπὶ γῆς,* ἐκ Παρθένου, ἐν τῇ πόλει Δαυΐδ,* καὶ πάσχοντες ἐβόων· * Σῶσον Σωτὴρ, * ὡς ἔσωσας * τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Κυμαινομένης ὡς θαλάσσης,* κατὰ τῆς ὁμολογίας ἡμῶν,* τῆς τυραννίδος τοῦ ἐχθροῦ,* ὡς φιλεύδιοι λιμένες αὐτῇ, * ἐπέστησαν ἀθρόως * οἱ Ἀθληταὶ, * ὡς ναῦν τὴν πίστιν * αὐτῶν συναιροῦντες.

Ἡ Θεοδούλου παῤῥησία,* τὴν ὁμόζηλον ἀνδρείαν * τῶν συνομίλων Ἀθλητῶν,* στεῤῥοτέραν ἀπειργάσατο· * διὸ καὶ ἀνεβόων· * Σῶσον Σωτὴρ,* ὡς ἔσωσας * τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Θεοτοκίον.

Ἐν Βηθλεὲμ Ἀστὴρ ἐφάνη,* ὁδηγῶν τοὺς ἐκ Περσίδος * δῶρα κομίζοντας Χριστῷ,* τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου Μητρός· * αὐτῷ πᾶσα ἡ κτίσις * καὶ προσκυνεῖ,* καὶ ὡς Θεὸν * ἀνυμνεῖ καὶ δοξάζει.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων * καταντήσαντας, φιλάνθρω-
» πε,* καὶ τρικυμίαις πειρασμῶν * ἀπολέσθαι κινδυνεύον-
» τας,* βοῶντας μὴ παρίδῃς· * Σῶσον Σωτὴρ,* ὡς ἔσωσας *
» τοῦ θηρὸς τὸν Προφήτην.

Κοντάκιον τῶν Ἁγίων

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἑωσφόρος ἔλαμψεν,* ἡ τῶν Μαρτύρων * σεβασμία ἄθλησις,* προκαταυγάζουσα ἡμῖν,* τὸν ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον,* ὃν ἡ Παρθένος * ἀσπόρως ἐκύησεν.

Ὁ Οἶκος. Τῇ Γαλιλαίᾳ.

Τὸν ἐν Σπηλαίῳ δι' ἡμᾶς * τεχθέντα ἐκ Παρθένου,* Χριστὸν τὸν ζωοδότην,* ποθοῦντες οἱ ὁπλῖται,* χορείαν ἤγειραν φαιδρὰν * κατὰ τοῦ Βελίαρ· * καὶ νικήσαντες σαφῶς,* εἰς γῆν αὐτὸν κατέῤῥαξαν,* ἄμετρα πάλαι τοῦτον καυχώμενον· * ὅθεν δᾳδουχοῦσι * τοῖς ἐν σκότει,* ὡς φωστῆρες * ὑπάρχοντες τοῦ Ἡλίου· * Ἀστὴρ μὲν γὰρ τὸ πρὶν * τοῖς Μάγοις ἐπέστη,* ὁδηγῶν ἐν Βηθλεὲμ,* πόλει Ἰούδα· * οὗτοι δὲ ἡμῖν * κηρύττουσιν ἐν βασάνοις,* ὃν ἡ Παρθένος * ἀσπόρως ἐκύησεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων, τῶν ἐν Κρήτῃ.

Στίχοι.

Τοῦ Ποιμενάρχου θρέμματα Χριστοῦ δέκα,
Εἰσηλάθη τμηθέντα μάνδρᾳ Μαρτύρων.
Εἰκάδι τῇ τριτάτῃ δέκα ἐν Κρήτῃ τάμον ἄνδρας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥήτορες ἀνεδείχθησαν, Παῖδες * φιλοσοφώτατοι ποτέ· * ἐκ » θεολήπτου ψυχῆς γὰρ * θεολογοῦντες, χείλεσιν ἔμελπον· * » Ὁ ὑπέρθεος * τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν * Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ῥήματα ἐκπληρῶν Θεοῦ Λόγε, * ἱερωτάτων Προφητῶν, * ἔρχῃ τεχθῆναι Σπηλαίῳ, * σπαργανωθῆναί τε ὥσπερ νήπιον, * ὅπως λύσῃς μου * τὰς σειράς, ὡς ἀγαθός, * τῶν πολλῶν ἐγκλημάτων.

Στόματι οὐρανὸς κεχρημένος, * ἄστρῳ μεγίστῳ ἐκβοᾷ, * τὴν ἐπὶ γῆς παρουσίαν * τοῦ δι' ἡμᾶς ἀῤῥήτως πτωχεύσαντος· * ᾧ χρησάμενοι * ὁδηγῷ, οἱ ἐκ Περσῶν * ἀφίκοντο σπουδαίως.

Τάγματα Ἀρχαγγέλων ὑμνῆσαι, * μέλλοντα τίκτεσθαι Χριστόν, * νῦν εὐτρεπίζονται φόβῳ· * ἀπὸ μακρὰν δὲ Μάγοι ἀφικέσθαι, * τοῦ θεάσασθαι * ξένον θέαμα ἐν γῇ, * Θεὸν σωματωθέντα.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε, τὴν πάντων αἰτίαν * τῶν ἀγαθῶν, μόνη Ἁγνή· * σωματοφόρον γὰρ Λόγον, * ὑπερβολῇ χρηστότητος τέτοκας, * οὗ τὴν Γέννησιν * προεμήνυσεν Ἀστήρ, * ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὁ παντέλειος τεχθήσεται ὡς νήπιον, * σπαργάνοις ἐνειλούμενος· * καὶ ὁ ἄναρχος * ἐκ Παρθένου λήψεται ἀρχήν, * θεῶσαι τὸ πρόσλημμα ζητῶν· * ἀγαλλιάσθω οὐρανός, * καὶ εὐφραινέσθω ἡ γῆ.

Μεθ' ἡμῶν Θεὸς ὀφθήσεται σαρκούμενος· * γνῶτε Ἔθνη τὰ πολέμια· * καὶ ἡττηθέντα, * τῆς ἡμῶν μακρύνθητε ζωῆς· * ἰδοὺ ἡ ἀνάκλησις ἡμῶν, * βρέφος ἐν φάτνῃ Βηθλεὲμ * προσανακλίνεται.

Ὡς Βασίλειον πορφύραν περικείμενος * τὴν σάρκα, νῦν προέρχεται * ἐκ λαγόνων σου, * τῆς εἰρήνης Κόρη Βασιλεύς· * συντρίψαι ἐχθροὺς ὡς δυνατός, * καὶ εἰρηνεῦσαι τὴν ἡμῶν * πολεμηθεῖσαν ζωήν.

Θεοτοκίον.

Γενεῶν ἀπὸ πασῶν σε ἐξελέξατο, * παλάτιον ἀμόλυντον, * ὁ οἰκήσας σου * τὴν γαστέρα, Κόρη, Βασιλεύς· * ᾧ νῦν μελῳδοῦμεν εὐσεβῶς· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῶν Ἁγίων. Τρεῖς Παῖδες ἐν καμίνῳ.

Ἐφέστηκεν ἡ μνήμη * τῶν Μαρτύρων, κηρύττουσα * τὴν Γενέθλιον ἡμέραν τοῦ Σωτῆρος· * καὶ τῇ τούτων ἀθλήσει, * προοιμιάζεται ἡμῖν * Δεσποτικὴ ἑορτή.

Μὴ κάμψαντες τὸ γόνυ * τοῖς ξοάνοις οἱ Μάρτυρες, * τῶν βασάνων τῷ πυρὶ ἐπειράθησαν, * εὐσεβῶς ἐκβοῶντες· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου * ἐναθλοῦντες οἱ Μάρτυρες, * στεφηφόροι ὁμαδὸν συγχορεύοντες, * ὡς οἱ Παῖδες ἐβόων· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ποιμένες μετὰ Μάγων * τὸν Ἀστέρα θεώμενοι, * μετ' Ἀγγέλων ἐπὶ γῆς ἀνεκήρυττον, * τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα, * Θεογεννῆτορ Μαριάμ, * διὰ τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἰνδάλματος χρυσοῦ, * καταπτύσαντες τρισόλβιοι Νεανίαι, *
» τὴν ἀπαράλλακτον * καὶ ζῶσαν Θεοῦ εἰκόνα * τεθεαμένοι, *
» μέσον τοῦ πυρὸς ἀνέμελπον· * Ἡ οὐσιωθεῖσα * ὑμνείτω τὸν
» Κύριον πᾶσα κτίσις, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Φορέσας με Χριστέ, * ὃν ἐγύμνωσεν ἀπάτῃ ἡ ἁμαρτία, * φανερωθῆναι σύ, * καὶ νήπιος ἐπὶ φάτνης * ἔρχῃ τεχθῆναι, * Ἄστρου σε φαιδρῶς κηρύττοντος, * τοῖς ἀναβοῶσιν· * Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χορεύσωμεν πιστοί, * καὶ σκιρτήσωμεν τῷ πνεύματι· ὁ Δεσπότης * καταπλουτῶν ἡμᾶς, * ἐν πάσῃ δικαιοσύνῃ, * ἤδη πτωχεύει, * καθάπερ νήπιον, * τεχθεὶς καὶ ἀνακλιθεὶς ἐν τῇ φάτνῃ· ὃν ἀνυμνοῦμεν, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ψαλτήριον τερπνόν, * ἀνάλαβε Προφῆτα Δαυῒδ καὶ λέγε· * Ἰδοὺ ἠκούσαμεν· * Παρθένον, Σιὼν ἐν πόλει, * μέλλουσαν τίκτειν * Θεὸν Βασιλέα Κύριον, * ᾧ καὶ μελῳδοῦμεν· * Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡραῖος ἐκ γαστρός * σου, προέρχεται τεχθῆναι, ἀρρήτῳ λόγῳ * καθωραΐσαι, * τὸ ἀνθρώπινον ἀφθαρσίᾳ, * Παρθένε θέλων, * ὁ ἀγαθοδότης Κύριος, * ᾧ νῦν μελῳδοῦμεν· * Ὑμνείτω τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Προφητῶν θεηγόρων * ῥήσεις πεπλήρωνται· * ἡ Παρθένος ἐγγίζει * τεκεῖν τὸν Κύριον· * ἅπασα ἡ γῆ * εὐφραινέσθω χορεύουσα, * καὶ ἀγαλλιάσθω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰς αὐγὰς ὑποφαίνων * τῆς θείας Χάριτος, * τὸ τοῦ Νόμου σκιῶδες * καταπαυόμενος,* ὁ φωταγωγὸς * Ἰησοῦς ἀνατέταλκεν· * οἱ ἐσκοτισμένοι, * θεάσασθε φῶς μέγα.

Γεγονότα λῃστῶν με * σπήλαιον, Κύριε, * ὁ τεχθεὶς ἐν Σπηλαίῳ * ναὸν ἀνάδειξον, * σοῦ καὶ τοῦ Πατρὸς, * καὶ τοῦ Θείου σου Πνεύματος, * ἵνα σε δοξάζω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανοῦ ἐκ γαστρός σου, * Ἄστρον ἀνέτειλεν, * Ἀστρολόγους κινῆσαν * τοῦτο θεάσασθαι, * γνώσει τῇ αὐτοῦ * φωτισθέντας ἐν Πνεύματι, * Ἄχραντε Παρθένε, * ἀεὶ εὐλογημένη.

Τῶν Ἁγίων. Τὸν ἐν φλογὶ * τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων.

Κατὰ ξιφῶν * καὶ πυρὸς καὶ θανάτου, * ἀντικατέστη ἡ δεκὰς τῶν Μαρτύρων,* καὶ τὴν νίκην ἤρατο * κατὰ τῆς ἀσεβείας,* καὶ συμβασιλεύει * τῇ Χριστοῦ Βασιλείᾳ.

Νεανικῶς * τὴν Χριστοῦ πανοπλίαν, * ἀναλαβόντες κατὰ τῶν ἀοράτων, * καὶ τοῦ κοσμοκράτορος, * οἱ γενναῖοι ὁπλῖται, * τοὺς ἐπινικίους * ἐπεδείξαντο ἄθλους.

Οἱ ἀῤῥαγεῖς * πύργοι τῆς εὐσεβείας, * καὶ τῶν ἐν ζάλῃ φερομένων λιμένες, * ὑπὲρ πάσης κτίσεως * ἐκτενῶς δυσωπεῖτε, * ὑπὲρ τῶν Βασιλέων, * καὶ εἰρήνης τοῦ κόσμου.

Τριαδικόν.

Σὺν τῷ Πατρὶ * τὸν Υἱὸν προσκυνοῦμεν, * καὶ Πνεῦμα Ἅγιον ἐν Τριάδι Μονάδα, * σὺν Ἀγγέλοις κράζοντες, * στόμασι τοῖς πηλίνοις· * Δόξα ἐν ὑψίστοις * Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι.

Θεοτοκίον.

Ὅλον ἐκ σοῦ * τῆς Τριάδος τὸν ἕνα, * Θεογεννῆτορ, θεϊκῶς συλλαβοῦσα, * ἐξ Ἁγίου Πνεύματος * σαρκωθέντα τέτοκας, * μείνασα Παρθένος, * ὥσπερ ἧς πρὸ τοῦ τόκου.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν φλογὶ, * τοῖς Παισὶ τῶν Ἑβραίων,* συγκαταβάντα
» θεϊκῇ δυναστείᾳ,* καὶ ὀφθέντα Κύριον,* Ἱερεῖς εὐλογεῖτε,*
» καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα, * εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, * ἰλιγγιᾷ δὲ
» νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, * ὑμνεῖν σε Θεοτόκε. * Ὅμως ἀγαθὴ
» ὑπάρχουσα, * τὴν πίστιν δέχου· * καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας *
» τὸν ἔνθεον ἡμῶν· * σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις· * σὲ με-
» γαλύνομεν.

Ἰδοὺ τοῖς δούλοις, μόνε * Βασιλεῦ, ἀπεγράφης, * Καίσαρος γνώμῃ, * θέλων με δουλείας * ἀπαλλάξαι ψυχοφθόρου· * πόλει

Βηθλεὲμ προφθάσας δὲ, * σαρκὶ τεχθῆναι, * βροτοὺς εἰς οὐρανοὺς * φέρεις, τοὺς ἀνυμνοῦντας ἐν πίστει, * τὰ σὰ Γενέθλια.

Ὡραῖος κάλλει * παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, * ὁ σὸς Παρθένε πέφυκεν, Υἱός τε * καὶ Δεσπότης τῶν ἁπάντων· * ὃν, ὥσπερ ὡραία δάμαλις, * ἐν τῷ Σπηλαίῳ * τῆς Βηθλεὲμ προέρχῃ * τεκεῖν ὑπερφυῶς, * ὅπως εὐεργετήσῃ καὶ σώσῃ * τοὺς προσκυνοῦντας αὐτόν.

Σὲ φωτοδότα * Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης, * καθυποδύντα μήτραν, * καὶ τεχθῆναι ὑπὲρ λόγον βουληθέντα, * πόῤῥωθεν Ἀστὴρ ἐμήνυσε * τοῖς Ἀστρολόγοις, * νυκτὶ κεκρατημένοις, * καὶ πλάνης σκοτασμῷ οὖσι· * καὶ προσκυνήσαντες πίστει, * δῶρα κομίζουσιν.

Ἡ γῆ χορεύει, * ὥσπερ αἰσθομένη τὴν θείαν * ἐπιδημίαν, τοῦ δι' εὐσπλαγχνίαν ἀποῤῥήτως ἐκ Παρθένου, * ἤδη ἀνατέλλειν μέλλοντος· * ὁ οὐρανὸς δὲ * ἀνακηρύττει τοῦτον, * ὡς φθόγγῳ μυστικῷ, * Ἄστρου Ἀνατολῇ φαινομένου * τοῖς Μάγοις πόῤῥωθεν.

Φέρεις Υἱέ μου, * ὅλην τοῦ Πνεύματος τὴν ἰδέαν· * καὶ πῶς σε φέρω, * ὅμοιον ἐμοὶ κατὰ πάντα γεγονότα; * ἔλεγεν ἡ Ἀπειρόγαμος ἐκπληττομένη· * ἣν ὡς Θεοῦ Μητέρα * τιμήσωμεν πιστοὶ * πάντες, καὶ ἐν αἰνέσει * συμφώνως δοξολογήσωμεν.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἰδοὺ * ἡ πάντων ἦλθεν ἀνάκλησις, * ὁ ἱλασμὸς, * τὸ φῶς, * ἡ παντελὴς ἀπολύτρωσις· * θησαυρὸς ὁ πολύτιμος κρύπτεται * ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ· * ᾧ πλουτιζόμενοι * Μάγοι, τὸν χρυσὸν ὡς Βασιλεῖ * ἐπικομίζουσι.

Χριστοῦ * Ποιμένες ἐπαγρυπνήσατε, * καὶ νοητῶς ἐν πόλει Βηθλεὲμ ἐπισπεύσατε, * καὶ Θεῷ ἐν ὑψίστοις βοήσατε· * Δόξα μεγαλωσύνῃ, * τῷ εὐδοκήσαντι * βρέφος ὁραθῆναι καθ' ἡμᾶς, * δι' ἀγαθότητα.

Σαρκὶ * σπαργάνοις ἐνειλισσόμενος, * ὁ σπαργανῶν * ὁμίχλῃ, Ἰησοῦ μου, τὴν θάλασσαν, * τὸν δεσμὸν τῆς κακίας διέῤῥηξας, * καὶ ἐν δικαιοσύνῃ * πάντας συνέδησας, * τοὺς διαλυθέντας προσβολαῖς * τοῦ πολεμήτορος.

Θεοτοκίον.

Παστὰς * καὶ Θρόνε τοῦ Βασιλεύοντος, * Ὄρος Θεοῦ, * καὶ Πόλις ἐκλεκτὴ, καὶ Παράδεισε, * τοῦ Ἡλίου Νεφέλη ὁλόφωτε, * φώτισον τὴν ψυχήν μου, * νέφη διώκουσα * τῶν ἀνομιῶν μου τῶν πολλῶν, * Θεοχαρίτωτε.

Τῶν Ἁγίων. Σὲ τὴν πηγὴν, * τὴν ἀθάνατον Ἁγνή.

Οἱ νοητοὶ * τοῦ Κυρίου θησαυροὶ, * ἀνευφημείσθωσαν σήμερον, * οἱ πολλοὺς ὀλβιοῦντες, καὶ βλύζοντες * πιστοῖς τὰ ἰάματα, * καὶ τὰ πλήθη τῶν θαυμάτων αὐτῶν.

Οἱ ἀσφαλεῖς * τῶν πιστῶν προασπισταί, * καὶ τῆς Τριάδος ὑπέρμαχοι, * καὶ ἀπόρθητοι πύργοι τῆς Πίστεως, * Χριστὸν ἱκετεύσατε, * Ἀθλοφόροι, τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ ἱερὸς * τῶν Μαρτύρων σου χορός,* ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύει σε,* τὴν Ἁγίαν Τριάδα, δωρήσασθαι * ἡμῖν τὴν εἰρήνην σου, * εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Ἡ Βηθλεὲμ * προανοίγει τὴν Ἐδέμ,* καὶ ὁ ἐκ σοῦ προερχόμενος * τὸν Ἀδὰμ ἀναπλάττει σαρκούμενος * ὑπερφυῶς· ὃν ἱκέτευε, * Θεοτόκε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὴν πηγὴν * τὴν ἀθάνατον Ἁγνή,* τὴν δι' Ἁγίων ἰάμα-
» τα * τῶν ἀνθρώπων τῷ γένει παρέχουσαν,* ἀεὶ μεγαλύνο-
» μεν, * ὅτι σώζεις τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων. **Τοῖς Μαθηταῖς.**

Σὺν Θεοδούλῳ στέψωμεν,* Ζωτικὸν Ἀγαθόπουν,* καὶ Σατορνῖνον, Πόμπιον,* ἅμα Εὐνικιανῷ * τὸν ἔνδοξον Βασιλείδην, * Εὔπορόν τε τὸν θεῖον,* καὶ τὸν κλεινὸν Γελάσιον,* καὶ Εὐάρεστον ὕμνοις * χαρμονικῶς, * ταῖς πρεσβείαις τούτων ὅπως ῥυσθῶμεν * πταισμάτων, καὶ στεφθείημεν * πρὸς Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος.

Προεόρτιον, ὅμοιον.

Οἱ ἀρετὴν ἀσκήσαντες,* καὶ νεκρῶσαι τὰ πάθη * ἐν ἐγκρατείᾳ σπεύσαντες,* ὥσπερ τρίϋλον δῶρον,* μετὰ ποιμένων καὶ Μάγων,* πρᾶξιν ἐπαινουμένην,* καὶ θεωρίαν εὔστοχον,* νῦν προσάξωμεν πίστει,* τῷ ἐν σαρκὶ * γεννηθῆναι ἥκοντι ἐκ Παρθένου,* Θεῷ τῷ εὐδοκήσαντι * τὴν ἡμῶν σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια,
Ἦχος πλ. β'. **Αἱ Ἀγγελικαί.**
Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ, κατ' ἀλφάβητον.

Τὸ προορισθὲν * τῷ Πατρὶ πρὸ τῶν αἰώνων,* καὶ προκηρυχθὲν * τοῖς Προφήταις ἐπ' ἐσχάτων * Μυστήριον ἐφάνη,* καὶ Θεὸς ἐνηνθρώπησε,* σάρκα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου· * κτίζεται ὁ ἄκτιστος βουλήσει· * ὁ ὢν γίνεται· * ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ,* Χριστός, παραγίνεται.

Ὑμνῶ σε Βασιλεῦ, * τὸν σπαργάνοις εἱληθέντα· * λύεις γὰρ σειρὰς * τῶν ἐμῶν παραπτωμάτων· * καὶ δόξῃ ἀκηράτῳ * καὶ ἀφθάρτῳ τιμήσας με,* ὅλον τῷ Πατρὶ προσῳκειώσω,* δημιουργῶν καὶ ἀναπλάττων· * διὸ κράζομεν. * Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ,* Χριστός, παραγίνεται.

Φῶς τὸ ἐκ φωτὸς * προϊόν, καὶ ἐκ Παρθένου * λάμψαν τοῖς ἐν

γῇ,* δι' Ἀστέρος κατιδόντες * οἱ Ἀστρολόγοι Μάγοι, * Περσικὸν ἀπετίθεντο * σκότος, καὶ ἀστρῴαν πᾶσαν πλάνην,* καὶ ἐν χαρᾷ τῷ γεννηθέντι * Θεῷ ἔψαλλον· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χλόην ἐμμανῶς * τῶν Νηπίων ἐκθερίζει,* ὑπὸ τῶν σοφῶν * ἐμπαιχθεὶς Ἡρώδης Μάγων· * καὶ χεῖρα μιαιφόνον,* κατὰ σοῦ αἴρειν ᾤετο· * ἀλλ' ἐπιδημεῖς τοῖς Αἰγυπτίοις,* σκότος τὸ βαθύτατον διώκων· * μεθ' ὧν ψάλλομεν. * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Ψάλλων ὁ καινὸς * Ἰσραὴλ τὸ καινὸν ᾆσμα,* ᾄδων τὴν ᾠδὴν * τὴν οὐράνιον ἐκείνην· * Εὐφράνθητι, καὶ τέρπου,* καὶ ἀγάλλου, καὶ χόρευε· * ἄγε δὴ φαιδρῶς τὰς ἑορτάς σου· * ὁ ἐκ Θαιμὰν Θεὸς σαρκὶ ἐφάνη· * αὐτὸς μέλλει δέ,* Ἰορδάνου ταῖς ῥοαῖς,* ὡς ἄνθρωπος λούσεσθαι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ὤφθης ἐπὶ γῆς,* καὶ βροτοῖς συνανεστράφης· * Καίσαρος θεσμοῖς,* σὺν τοῖς δούλοις ἀπεγράφης· * ἐπλάσθης, οὐκ ἐτράπης,* ἀναλλοίωτος ἔμεινας,* ὅλος ὢν Θεός, κἂν ἐσαρκώθης. * Δόξα τῇ σῇ οἰκονομίᾳ,* τιμή, αἴνεσις,* μεγαλοπρέπεια, καὶ νῦν, * καὶ εἰς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμ. Προεόρτια.

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες * ὑμᾶς.

Ἡ γῆ πᾶσα βλέπουσα * Θεοῦ * κάθοδον, εὐφραίνεται· * Μάγοι τὰ δῶρά μοι φέρουσιν· * Οὐρανὸς φθέγγεται * διὰ τοῦ Ἀστέρος· * Ἄγγελοι δοξάζουσι· * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες θαυμάζουσι· * Φάτνη εἰσδέχεται,* ὥσπερ θρόνος με πυρίμορφος. * Ἐπαγάλλου,* ταῦτα Μῆτερ βλέπουσα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν * Ἐθνῶν,* ἦλθες περικείμενος,* ἐμῆς μορφῆς τὸ ὁμοίωμα,* Υἱέ μου ἄναρχε,* Πατρὸς προανάρχου * ἀπόρρητον γέννημα· * πλουτίσαι γὰρ προείλου, πτωχεύσασαν * τὴν ἀνθρωπότητα,* τῇ πτωχείᾳ ἣν περίκεισαι. * Ἀνυμνῶ σου,* Κύριε, τὸ εὔσπλαγχνον.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ὡς βρέφος με βλέπουσα,* ταῖς σαῖς * ἐπαναπαυόμενον * Μῆτερ ἀγκάλαις, εὐφράνθητι· * ἦλθον τὸν πόνον γὰρ * ὅλον ἀφελέσθαι * τοῦ Ἀδὰμ ὃν ἔπαθε,* κακίστῃ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως,* ξύλου γευσάμενος,* καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενος * Παραδείσου, * καὶ καταφθειρόμενος.

Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος γ΄. Τοῦ Στουδίτου.

Γενναῖοι Μάρτυρες ἀληθείας,* ὑμᾶς οὐ βία τυραννική,* οὐ θωπεία ἀπατηλή,* οὐ μελῶν ἐκκοπαί,* οὐδὲ θανάτου ἀπειλαί,* τῆς πρὸς τὸ θεῖον ἀγάπης* χωρίσαι δεδύνηνται.* Διὸ* παῤῥησίαν ἔχοντες* πρὸς Χριστὸν τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν,* ταύτην ἀμοιβὴν τῶν ἀλγεινῶν βασάνων* αἰτήσασθε παρὰ Χριστοῦ* λαβεῖν, εὐχαῖς ὑμῶν,* καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται* ὁ τοῦ παντὸς Ποιητής,* καὶ τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγει* ὁ πρὸ αἰώνων Βασιλεύς·* ἡ φλογίνη ῥομφαία* τὰ νῶτα δίδωσι·* τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται·* αἱ οὐράνιαι Δυνάμεις* σὺν τοῖς ἐπὶ γῆς ἀναμίγνυνται·* Ἄγγελοι σὺν τοῖς ἀνθρώποις* κραταιὰν πανήγυριν συγκροτοῦσιν.* Οἱ καθαροὶ τῷ καθαρῷ προσενεχθέντες,* ἴδωμεν τὴν Παρθένον,* ὡς θρόνον δόξης* Χερουβικόν, χωρήσασαν* τὸν μηδαμοῦ χωρούμενον Θεόν,* καὶ βαστάζουσαν ὃν τὰ Χερουβὶμ* μετὰ φόβου βαστάζουσιν·* ὅπως παράσχῃ τῷ κόσμῳ* τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΔ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Εὐγενίας.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἐὰν κατὰ τὴν παροῦσαν ἡμέραν τύχῃ ἡ Κυριακὴ πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως, ὅρα τὴν ἐκεῖ διατύπωσιν, περὶ τοῦ, πῶς δεῖ ψάλλεσθαι τότε τὴν Ἀκολουθίαν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐν κυμβάλοις ἠχήσωμεν,* ἐν ᾠδαῖς ἀλαλάξωμεν·* ἡ Χριστοῦ ἀνάδειξις* πεφανέρωται·* τῶν Προφητῶν τὰ κηρύγματα* τὸ πέρας ἐδέξαντο·* ὃν γὰρ ἔφησαν σαρκὶ* τοῖς βροτοῖς ἐμφανίζεσθαι,* ἀποτίκτεται* ἐν ἁγίῳ Σπηλαίῳ,* καὶ ἐν φάτνῃ* ἀνακλίνεται ὡς βρέφος,* καὶ σπαργανοῦται ὡς νήπιον.

Προεόρτια ᾄσματα,* διανοίας εὐθύτητι,* τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως* προηχήσωμεν·* ὁ γὰρ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι* ὑπάρχων

ὁμότιμος,* διὰ σπλάγχνα τὸ ἡμῶν * ἐνδυσάμενος φύραμα,* μέλλει τίκτεσθαι * Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει,* οὗ τὸν τόκον * τὸν ἀπόῤῥητον, Ποιμένες * μετὰ Ἀγγέλων ἀνύμνησαν.

Ἀνερμήνευτον Σύλληψιν,* καὶ ἀνέκφραστον Γέννησιν,* ἡ Παρθένος βλέπουσα * κατεπλήττετο· * καὶ προσεφθέγγετο χαίρουσα * ὁμοῦ καὶ δακρύουσα· * Ἐπιδώσω σοι μαζόν,* τῷ τὰ σύμπαντα τρέφοντι,* ἢ ὑμνήσω σε * ὡς Υἱὸν καὶ Θεόν μου; * ποίαν εὕρω * ἐπὶ σοὶ προσηγορίαν,* ἀκατονόμαστε Κύριε;

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας,

Ἦχος β΄. Ὅτε, * ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε,* προμηθείᾳ θεϊκῇ, προγινωσκομένη προῆλθες * ἔξω τῆς Πόλεως,* κόσμου τὴν τερπνότητα * σοφῶς κατέλιπες· * καὶ ψαλμῶν ἐπακούσασα * τερπνῆς μελῳδίας,* θείας ἐπιγνώσεως * φωτὶ κατηύγασαι· * φόβον * ἐν γαστρὶ δὲ λαβοῦσα,* θεῖον καὶ σωτήριον πνεῦμα,* τοῖς συνοδοιπόροις σου ἀπέτεκες.

Ὅτε,* ἐνυμφεύθης τῷ Χριστῷ,* τοὺς σοὺς ὑπηρέτας προθύμως * αὐτῷ προσήγαγες,* προῖκα τούτους ἔμψυχον * ὥσπερ ἐνέγκασα,* μιμουμένους στεῤῥότητα * τὴν σήν, Εὐγενία,* πίστει τε καὶ χάριτι * σαφῶς ἐκλάμποντας,* πᾶσαν * ἀρετὴν ἀσκουμένους,* Μάρτυρας θεόφρονας ὄντως,* πᾶσι τὴν εὐσέβειαν κηρύττοντας.

Αἴγλῃ * τῇ τοῦ Πνεύματος σαφῶς * καταλαμπομένη, Παρθένων * Χριστῷ προσάγεις χορόν,* λόγῳ τῆς σοφίας σου * ταύτας ζωγρήσασα,* καὶ τὸν δρόμον δεικνύουσα * τῆς ἄνω πορείας,* αἵμασι λαμπρύνεσθαι * Μαρτύρων ἔπεισας. * Ταύταις * συγχορεύουσα Μάρτυς,* πόθον νῦν κατάλληλον εὗρες,* ὄντως τὴν ἀπόλαυσιν πανεύφημε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Ἰδοὺ καιρὸς ἤγγικε * τῆς σωτηρίας ἡμῶν· * εὐτρεπίζου Σπήλαιον,* ἡ Παρθένος ἐγγίζει τοῦ τεκεῖν. * Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα,* τέρπου καὶ ἀγάλλου,* ὅτι ἐκ σοῦ ἀνατέταλκεν * ὁ Κύριος ἡμῶν. * Ἀκούσατε ὄρη καὶ βουνοί,* καὶ τὰ περίχωρα τῆς Ἰουδαίας· * ὅτι ἔρχεται Χριστός,* ἵνα σώσῃ ὃν ἔπλασεν ἄνθρωπον,* ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος α΄.

Προεορτάσωμεν λαοί,* Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· * καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν,* ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ * ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ,* καὶ κατίδωμεν τὴν Παρθένον,* τοῖς ψυχικοῖς * λογισμοῖς,* ἐπειγομένην τίκτειν ἐν Σπηλαίῳ,* τὸν τῶν ὅλων Κύριον * καὶ Θεὸν ἡμῶν· * οὗ Ἰωσὴφ κατιδὼν * τῶν θαυμάτων τὸ μέγεθος,* ἐδόκει ἄνθρωπον θεωρεῖν,* ὡς βρέφος σπαργανούμενον· * ὑπενόει δὲ ἐκ τῶν πραγμά-

των,* Θεὸν εἶναι ἀληθινόν,* τὸν παρέχοντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ὁ αὐτός.

Προεορτάσωμεν λαοί,* Χριστοῦ τὰ Γενέθλια· * καὶ ἐπάραντες τὸν νοῦν,* ἐπὶ τὴν Βηθλεὲμ * ἀναχθῶμεν τῇ διανοίᾳ,* καὶ κατίδωμεν τὸ ἐν Σπηλαίῳ * μέγα μυστήριον· * ἤνοικται γὰρ ἡ Ἐδέμ,* ἐκ Παρθένου ἁγνῆς Θεοῦ * προερχομένου, * τελείου ὑπάρχοντος τοῦ αὐτοῦ, * ἐν Θεότητι καὶ ἀνθρωπότητι. * Διὸ κράξωμεν· * Ἅγιος ὁ Θεός,* ὁ Πατὴρ ὁ ἄναρχος· * Ἅγιος Ἰσχυρός,* ὁ Υἱὸς ὁ σαρκωθείς· * Ἅγιος Ἀθάνατος,* τὸ Παράκλητον Πνεῦμα. * Τριὰς Ἁγία, * δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Ὁ αὐτός.

Ἄκουε οὐρανέ,* καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· * ἰδοὺ γὰρ ὁ Υἱὸς * καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός,* πρόεισι τεχθῆναι,* ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου,* εὐδοκίᾳ τοῦ φύσαντος αὐτὸν ἀπαθῶς,* καὶ συνεργείᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. * Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου,* ἄνοιγε πύλην ἡ Ἐδέμ· * ὅτι ὁ ὢν * γίνεται ὃ οὐκ ἦν, * καὶ ὁ πλαστουργὸς * πάσης κτίσεως * ἀναπλάττεται· * ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β'.

Σπήλαιον εὐτρεπίζου· * ἡ Ἀμνὰς γὰρ ἥκει,* ἔμβρυον φέρουσα Χριστόν· * Φάτνη δὲ ὑποδέχου,* τὸν τῷ λόγῳ λύσαντα * τῆς ἀλόγου πράξεως,* ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς. * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες * μαρτυρεῖτε θαῦμα τὸ φρικτόν· * καὶ Μάγοι ἐκ Περσίδος,* χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν,* τῷ Βασιλεῖ προσάξατε· * ὅτι ὤφθη Κύριος * ἐκ Παρθένου Μητρός· * ὅνπερ καὶ κύψασα,* δουλικῶς ἡ Μήτηρ προσεκύνησε,* καὶ προσεφθέγξατο * τῷ ἐν ἀγκάλαις αὐτῆς· * Πῶς ἐνεσπάρης μοι; * ἢ πῶς μοι ἐνεφύης,* ὁ Λυτρωτής μου καὶ Θεός;

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀπεγράφετο ποτέ, * σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ,* ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ,* ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ,* κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. * Ἐπέστη δὲ καιρὸς * ὁ τῆς Γεννήσεως,* καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς * τῷ καταλύματι· * ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, * τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο· * Χριστὸς γεννᾶται,* τὴν πρὶν πεσοῦσαν * ἀναστήσων εἰκόνα.

Ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις ψάλλομεν τὸν παρόντα Προεόρτιον Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον, ἄνευ τῶν Εἱρμῶν.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Κύματι θαλάσσης, * τὸν κρύψαντα πάλαι * διώκτην τύραν-
» νον, * φάτνῃ κρυπτόμενον, * κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· *
» ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μάγοις μέλψωμεν· * Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, * ἐνδό-
» ξως γὰρ δεδόξασται.

Ἄρχων ἐξ Ἰούδα * ἐξέλιπεν ἤδη· * ᾧ γὰρ ἀπέκειτο, * καθὼς προγέγραπται, * ἡ τῶν ἐθνῶν προσδοκία, * Ἰησοῦς Χριστὸς, ἐλήλυθε, * καὶ Σπηλαίῳ τίκτεται, * δι' ἄκραν ἀγαθότητα.

Βηθλεὲμ εὐφραίνου, * ἡ Πόλις Ἰούδα· * ἐν σοὶ γὰρ τίκτεται * Χριστὸς ὁ Κύριος· * ἡ οἰκουμένη σκιρτάτω, * δεχομένη ἀπολύτρωσιν· * χορευέτω ἅπασα * ἡ κτίσις ἑορτάζουσα.

Γένος τῶν ἀνθρώπων * βουλόμενος σῶσαι * ὁ ὑπεράγαθος, * μήτραν ἐσκήνωσεν * ἀπειρογάμου Παρθένου, * καὶ ἰδοὺ τεχθῆναι ἔρχεται· * τοῦτον προσκυνήσωμεν, * ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων * κρεμάσαντα * πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως, *
» ἡ κτίσις κατιδοῦσα * ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον, * θαμβη-
» τικῶς συνείχετο, * οὐκ ἔστιν Ἅγιος * πλὴν σου Κύριε, κραυ-
» γάζουσα.

Δούλου φορέσαι σχῆμα * ἠθέλησας, * ὅπως με τῆς δουλείας * τοῦ πονηροῦ λυτρώσῃ· * ὑμνολογῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον, * Λόγε Πατρὸς συνάναρχε, * καὶ συναΐδιε. * Δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου.

Ἔρχεται ἡ Παρθένος * τὸν Κύριον * ἀποτεκεῖν Σπηλαίῳ· * προφθάσατε οἱ Μάγοι· * Ποιμένες νῦν παραγίνεσθε· * ὕμνον ἐξ ὕψους Ἄγγελοι * ἐπανακράξατε· * ὤφθη τῶν βροτῶν ἡ λύτρωσις.

Ζητῶν με τὸν πλανηθέντα, * φιλάνθρωπε, * καὶ σπήλαιον δειχθέντα * ληστῶν ἔργοις ἀκάρποις, * Σπηλαίῳ νῦν παραγέγονας, * ἐκ τῆς Παρθένου σήμερον * τεχθῆναι Δέσποτα· * Δόξα Λόγε τῇ ἐλεύσει σου.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, * προορῶν Ἀββακούμ, * ἐξ-
» εστηκὼς ἐβόα· * Σὺ ἐκ Θαιμὰν σαρκούμενος * ἥκεις Λυτρω-
» τὰ, * τὸν Ἀδὰμ ἀπωσμένον * ἀνακαλέσασθαι.

Ἡ φωταυγὴς Νεφέλη ἔρχεται, * ἀνατεῖλαι Χριστὸν * ἐκ μητρικῶν λαγόνων * δικαιοσύνης Ἥλιον, * ἅπασαν τὴν γῆν * φρυκτωρίαις ἐνθέοις * καταλαμπρύνοντα.

Θεὸς ἀνθρώποις ὤφθη ὅμοιος, * καὶ πτωχεύει σαρκὶ, * ἵνα ἡμᾶς πλουτίσῃ· * καὶ ἐν Σπηλαίῳ τίκτεται· * τοῦτον οἱ πιστοὶ, * καθαρᾷ διανοίᾳ * ὑποδεξώμεθα.

Ἰδοὺ Χριστὸς ἐν πόλει τίκτεται * Βηθλεὲμ, τὴν Ἐδὲμ * ὅπως ἡμῖν ἀνοίξῃ,* παρακοῇ τὸ πρότερον,* ὄφεως κλοπῇ,* κεκλεισμένην· ἐνθέως * πανηγυρίσωμεν.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

» Πρὸς σὲ ὀρθρίζω, * τὸν δι' εὐσπλαγχνίαν * σεαυτὸν τῷ πε-
» σόντι * κενώσαντα ἀτρέπτως,* καὶ δούλου μορφὴν * ἐκ Παρ-
» θένου φορέσαντα. Λόγε Θεοῦ,* τὴν εἰρήνην * παράσχου μοι
» φιλάνθρωπε.

Καρδία πᾶσα * γηγενῶν σκιρτάτω· * εὐφραινέσθω ἡ κτίσις· ὁ Κύριος γεννᾶται * ἐκ Κόρης ἁγνῆς,* Βηθλεὲμ ἐν Σπηλαίῳ· καὶ Μάγοι αὐτῷ,* προσκομίζουσι * δῶρα νῦν ἐπάξια.

Λαὸς ὁ πάλαι,* ἐν σκιᾷ θανάτου * καθεζόμενος, βλέψον * τὸ Φῶς σοι ἀνατεῖλαν * ἐκ τῆς Παρθένου,* καὶ πολλῆς θυμηδείας ἐμπλήσθητι,* τὸν πτωχεύσαντα * Λόγον μεγαλύνων ἀεί.

Μικρῷ Σπηλαίῳ * ἔρχῃ χωρηθῆναι,* ὁ ἀχώρητος φύσει,* ὅπως με σμικρυνθέντα * τῇ παραβάσει,* μεγαλύνῃς δι' οἶκτον ἀμέτρητον· * προσκυνῶ σου * τὸ εὔσπλαγχνον Μακρόθυμε.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄβυσσος ἐσχάτη * ἁμαρτημάτων ἐκύκλωσέ με· * καὶ τὸν
» κλύδωνα μηκέτι φέρων,* ὡς Ἰωνᾶς τῷ Δεσπότῃ * βοῶ σοι·
» Ἐκ φθορᾶς με ἀνάγαγε.

Νόμων σε ἡ Παρθένος * τῶν τῆς σαρκὸς δίχα, Κύριε,* παραγίνεται ἀποκυῆσαι * ἐν τῷ Σπηλαίῳ, καὶ Φάτνῃ * σαρκὶ ἀνακλινεῖ σε ὡς νήπιον.

Ξένον γεγενημένον * παραβάσει με, ὁ Ὑπέρθεος * τεχθεὶς ἐκ Κόρης ἀπειρογάμου,* δι' ἄπειρον αὐτοῦ οἶκτον,* πολίτην οὐρανοῦ ἀποδείκνυσιν.

Ὄρη τε καὶ νάπαι,* καὶ κοιλάδες εὐφράνθητε· * ὁ γὰρ Χριστὸς σαρκὶ γεννᾶται,* ἀνακαινίζων τὴν κτίσιν * φθαρεῖσαν, πονηραῖς παραβάσεσιν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, * καμίνου φλόγα οὐκ ἔπτηξαν· *
» ἀλλ' ἐν μέσῳ φλογὸς * ἐμβληθέντες, * δροσιζόμενοι ἔψαλ-
» λον· * Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,* ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Πῶς σε σμικρότατον, Λόγε,* καθυποδέξεται Σπήλαιον,* τὸν πτωχείᾳ πολλῇ,* τὴν πτωχείαν * τοῦ Ἀδὰμ ἀφελόμενον,* καὶ πλούτῳ θείας χάριτος,* τοὺς ἀνθρώπους πλουτίσαντα;

Ῥήματα ξένα Ποιμένες * ἀκηκοότες, κατέσπευσαν * Βηθλεὲμ κατιδεῖν,* καὶ ἐν φάτνῃ * τῶν ἀλόγων, τὸν λύσαντα * τῆς ἀλογίας ἅπαντας,* εὐσεβῶς προσεκύνησαν.

Στόματι καὶ καρδίᾳ, * τὸν ἐν σαρκὶ ἀφικόμενον * γεννηθῆναι Χριστὸν * ἐν Σπηλαίῳ, * ἐκ Παρθένου νεάνιδος, * ὑμνολογῆσαι σπεύσωμεν, * καὶ πιστῶς προσκυνήσωμεν.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Νόμων πατρῴων, οἱ μακαριστοὶ * ἐν Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, * βασιλεύοντος κατέπτυσαν * προσταγῆς ἀλογίστου· * καὶ συνημμένοι * ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, * τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον * ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ὑπὲρ λόγον μόνον Κύριον, * σεσαρκωμένον Κόρη καὶ περικείμενον, * τῶν ἀνθρώπων τὸ ὁμοίωμα, * κατέχουσα ἀγκάλαις,* καὶ προσκυνοῦσα, * καὶ ἀσπαζομένη μητρικῶς, * Τέκνον ἔφης γλυκύτατον, * πῶς σε οὕτω κατέχω, * κατέχοντα χειρί σου τὴν κτίσιν, * καὶ χειρὸς δουλείας * αὐτὴν ἐλευθεροῦντα;

Ὑμνολογῆσαι θεῖοι Ἄγγελοι,* τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα, διευτρεπίσθητε· * Μάγοι δῶρα ὁδηγούμενοι * προσάξατε ἀστέρι· * Ποιμένες τοῦτον * σπεύσατε ἰδεῖν, ταῖς μητρικαῖς,* ὥσπερ νήπιον κρατζοντες * καθήμενον ἀγκάλαις· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα,* καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτὸς Νεφέλη Παναμώμητε, * πῶς σπαργανώσεις νέφει τὸν ἐπενδύοντα * οὐρανοὺς, ἀῤῥήτῳ νεύματι; * πῶς ἀλόγων ἐν φάτνῃ,* ἐπανακλινεῖς * τὸν τῆς ἀλογίας τοὺς βροτοὺς, * διὰ ἔλεος ἄμετρον, * ῥυσάμενον Δεσπότην; * ὃν πᾶσα προσκυνεῖ φόβῳ κτίσις,* ἀνυμνολογοῦσα * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα * εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν· * ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος,* ὑμνεῖν σε Θεοτόκε· * ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, * τὴν πίστιν δέχου· * καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας * τὸν ἔνθεον ἡμῶν· * σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστάτις. * Σὲ μεγαλύνομεν.

Χαῖρε δοχεῖον, * Ἄχραντε, χαρᾶς ἀνεκφράστου· * ἰδοὺ γὰρ ἔρχῃ τέξεσθαι ἐν Σπηλαίῳ,* ἀποῤῥήτως τὸν Δεσπότην,* θέλοντα τὴν κτίσιν ἅπασαν, * καταφθαρεῖσαν * τῇ παραβάσει πρώην,* καινίσαι ἀληθῶς· * τοῦτον ὑμνολογοῦντες ἐν πίστει, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ψυχαὶ Δικαίων πᾶσαι, * ὑποχθόνιοι ἅμα * ἀγαλλιᾶσθε· ἡ πάντων ἀπολύτρωσις * ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη, * πόλει Βηθλεὲμ τικτόμενος· * Ἀστὴρ δὲ τοῦτον * καταμηνύει Μάγοις, * ζητοῦσιν εὐσεβῶς· * ὅν περ καὶ κατιδόντες Σπηλαίῳ, * θάμβους ἐπλήσθησαν.

Ὡς οὐρανόν σε ἄλλον * ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, * δικαιοσύνης Ἥλιον ἡμῖν,* ἐκ λαγόνων παναγίων,* μέλλουσαν ἀνίσχειν αὔριον,* φωταγωγοῦντα * τοὺς ἐν σκότει ὄντας * θανάτου καὶ φθορᾶς· * ὅθεν χρεωστικῶς ἐν αἰνέσει, * σὲ μεγαλύνομεν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, Ἦχος πλ. β΄.

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις.

Τῶν Προφητῶν αἱ ῥήσεις * νυνὶ πεπλήρωνται· * ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν αὔριον τίκτεται, * ἐκ Παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, * καὶ μένει ὥσπερ ἦν πρὸ τοῦ τόκου· * ἀθροίζονται οἱ Μάγοι * δῶρα κομίζοντες· * ἀγραυλοῦσι Ποιμένες· * ἐπᾴδομεν καὶ ἡμεῖς· * Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, * Κύριε δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν, Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Αὐλῶν Ποιμενικῶν * καταπαῦον ᾆσμα, * στρατὸς Ἀγγελικὸς * ἐπεφώνει λέγων· * Παύσασθε ἀγραυλοῦντες * οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· * κράξατε ἀνυμνοῦντες· * Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος,* ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός,* τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἶτα, ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες· οἱ δύο Προεόρτιοι μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ί. καὶ τῆς Ἁγίας, εἰς δ΄. Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Καὶ σήμερον δὲ Σάββατον μέλπω μέγα.

ἄνευ τῶν Εἱρμῶν τῶν τεσσάρων πρώτων Ὠδῶν.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἱρμός.

» Κύματι θαλάσσης, * τὸν κρύψαντα πάλαι * διώκτην τύραν-
» νον, * φάτνῃ κρυπτόμενον, * κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἡρώδης· *
» ἀλλ' ἡμεῖς σὺν Μάγοις μέλψωμεν· * Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, * ἐν-
» δόξως γὰρ δεδόξασται.

Κύριε Θεέ μου, * γενέθλιον ὕμνον,* καὶ προεόρτιον * ᾠδήν σοι ᾄσομαι, * τῷ τῇ Γεννήσει σου θείαν * ἀναγέννησιν διδόντι μοι,* καὶ εἰς τὴν προτέραν με * εὐγένειαν ἀνάγοντι.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, * καὶ κάτω ἐν φάτνῃ, * τὰ ὑπερκόσμια * καὶ τὰ περίγεια * κατανοοῦντα· Σωτήρ μου * κατεπλήττοντο τὸ κράτος σου· * ὑπὲρ νοῦν ὡράθης γάρ, * διπλοῦς φύσει, Θεάνθρωπος.

Ἵνα σου τῆς δόξης * τὰ πάντα πληρώσῃς, * κλίνας ἐλήλυθας * τοὺς οὐρανοὺς ἕως γῆς· * ὡς γὰρ ἐν πόκῳ κατέβης * ὑετὸς ἐν μήτρᾳ Παρθενικῇ, * ἐξ ἧς νῦν τεχθήσεσθαι, * διπλοῦς ἔρχῃ Θεάνθρωπε.

Ἕτερος Κανὼν Προεόρτιος, οὗ ἡ Ἀκροστιχὶς κατὰ Ἀλφάβητον.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Ἀπεγράφης Καίσαρος θεσμῷ,* θέλων ἀπογράψασθαι βίβλῳ ζωῆς,* Παμβασιλεῦ τὸν ἄνθρωπον· * ξένος εἰς τὰ ἴδια * παραγέγονας, * τὸν δεινῶς ξενιτεύσαντα * ἐκ τοῦ Παραδείσου, * εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνακαλούμενος.

Βηθλεὲμ ὑπόδεξαι Χριστόν· * σοὶ γὰρ σωματούμενος ἐπιδημεῖ,* τὴν Ἐδὲμ ἐξανοίγων μοι· * εὐτρεπίζου Σπήλαιον,* τὸν ἀχώρητον* θεωρῆσαι χωρούμενον * ἐν σοὶ παραδόξως,* πλούτῳ εὐσπλαγχνίας νῦν πτωχεύσαντα.

Γεννηθῆναι ἔρχεται Χριστός, * ξένην ἀναγέννησιν τοῖς ἐξ Ἀδάμ, * ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος· * εὐφράνθητι ἔρημος * ἡ οὐ τίκτουσα, * τῶν βροτῶν φύσις ἅπασα· * ἦλθεν ὁ Δεσπότης * σὲ πολυτεκνοῦσαν ἀπεργάσασθαι.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Εὐγενίης μέγα κῦδος ἐν ᾄσμασιν ἔξοχα μέλπω.

Θεοφάνους. Ὠδὴ α΄. Ἦχος καὶ Εἱρμὸς, ὁ αὐτός.

Εὐγενία Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ,* νῦν περιχορεύουσα χαρμονικῶς,* σὺν Ἀγγέλων στρατεύμασιν,* ὡς Παρθένος ἄμωμος, * καὶ ὡς Μάρτυς στεφανηφόρος,* πανόλβιε,* χάριν δωρηθῆναι * πρέσβευε τοῖς πόθῳ ἀνυμνοῦσί σε.

Ὑμνῳδίας, Νύμφη τοῦ Χριστοῦ,* θείας ἐπακούσασα, πρὸς ὑψηλὴν * ἐπτερώθης εὐγένειαν· * ὡς γὰρ φῶς ἐνήστραψε * τῇ καρδίᾳ σου, τῶν ᾀσμάτων τοῦ Πνεύματος * ἡ θεολογία, * πᾶσαν ἀθεότητα διώκουσα.

Γυναικείας φύσεως ὁ σὸς * νοῦς ἐπιλαθόμενος, πρὸς ἀνδρικὰς * ἐνεργείας ἀνέδραμεν, * ἀνδρωθεὶς τῇ χάριτι, * καὶ Θεῷ προνοητικῶς εὐθυνόμενος,* Μάρτυς Εὐγενία,* θείας εὐγενείας ἡ ἐπώνυμος.

Ἐλλαμφθεῖσα φέγγει νοητῷ, * πλείστους τῆς ἐλλάμψεως συμμετασχεῖν * ἀπειργάσω, θεόσοφε· * ἧς νῦν τοὺς ὑμνοῦντάς σε,* λυτρουμένη τῆς ἁμαρτίας, ἀξίωσον * ταῖς σαῖς ἱκεσίαις,* Μάρτυς Εὐγενία, παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντες γνώσεως φυτῷ,* ξύλῳ τῆς ζωῆς, Ἁγνή, πρὸς τὴν ζωὴν * οἱ πιστοὶ ἀνεκλήθημεν,* τῷ ἐκ σοῦ βλαστήσαντι * ὑπὲρ ἔννοιαν, Θεοτόκε, Χριστῷ τῷ Θεῷ· * ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ * πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Σὲ τὸν ἐπὶ ὑδάτων * κρεμάσαντα * πᾶσαν τὴν γῆν ἀσχέτως,*
» ἡ κτίσις κατιδοῦσα * ἐν τῷ Σπηλαίῳ τικτόμενον,* θαμβη-

» τικῶς συνείχετο, * οὐκ ἔστιν Ἅγιος * πλήν σου Κύριε, κραυγά-
» ζουσα.

Σύμβολα τῆς ἀῤῥήτου * σαρκώσεως * παραδεικνὺς, Οἰκτίρμον, * ἐπλήθυνας ὁράσεις, * καὶ προφητείας ἐνέπνευσας· * ἃς νῦν ἐλθὼν ἐπλήρωσας * σαρκὶ τικτόμενος, * Κόρης ἐξ ἁγνῆς, ἐν πόλει Δαυΐδ.

Ἥπλωσε γῆ τὰ νῶτα,* καὶ δέχεται * δεχόμενον τὸν Κτίστην,* τὴν δόξαν ἐξ Ἀγγέλων, * ἐξ οὐρανοῦ τὸν ἀστέρα δὲ, * ἐκ τῶν Ποιμένων αἴνεσιν, * ἐκ Μάγων δῶρά τε, * κόσμου τε παντὸς ἐπίγνωσιν.

Μάντεως χρησμολόγου * προβλήματα * Βαλαὰμ νῦν πληροῦνται· * ἀνέτειλε γὰρ ἄστρον * ἐξ Ἰακὼβ, καὶ ὡδήγησε * πρὸς τὸν τῆς δόξης Ἥλιον, * δῶρα κομίζοντας * Μάγους ἐκ Περσίδος ἄνακτας.

Ἄλλος. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Δεσμῶν ἀπολυτρούμενος * τῶν κακῶν με, Κύριε, * ἐνειληθῆναι σπάργανα, * ὥσπερ βρέφος, ἔρχῃ φιλάνθρωπε· * προσκυνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν.

Ἐν χρόνῳ γεγονότα σε * τὸν ἀχρόνως * λάμψαντα * ἐκ τοῦ Πατρὸς, προέρχεται * ἡ Παρθένος τεκεῖν, τὰ χρόνια * διαλύοντα πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ζητῶν με τὸν πλανώμενον * παραβάσει, * Σπήλαιον * ὡς οὐρανὸν κατῴκησας, * τὰς μονάς μοι εὐτρεπιζόμενος * τὰς ἐκεῖθεν, Οἰκτίρμον πολυέλεε.

Τῆς Ἁγίας. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ἱερεῖον ὥσπερ ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ * προσήχθης, διανοίᾳ τελειοτάτῃ, * τὸν πλοῦτον τὸν φθειρόμενον ἀπεσείσω, * βοῶσα Πάνσοφε· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος * πλήν σου Κύριε.

Ἡ πάναγνος ἐγνώσθη σου καθαρότης· * διέλαμψε τῶν ἄθλων σου ἡ στεῤῥότης· * τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας * εἰργάσω, κράζουσα· * Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος * πλήν σου Κύριε.

Σωφροσύνης τῷ ἔρωτι κατεθέλχθης, * ἐτήρησας τὸ καύχημα τῆς ἁγνείας, * ἐγένου περίδοξος τῇ σοφίᾳ, * Χριστῷ κραυγάζουσα· * Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ ἔστιν Ἅγιος * πλήν σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον * ὑμνήσωμεν, ὡς πρόξενον σωτηρίας * φανεῖσαν, οἱ θεόφρονες ἐκβοῶντες· * Οὐκ ἔστιν ἄμωμος, * ὡς σὺ Πανάχραντε, * καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος * πλήν σου Δέσποινα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως στερεώσας, * ἐπλάτυνας τὸ στόμα
» μου ἐπ' ἐχθρούς μου· * ηὐφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν
» τῷ ψάλλειν· * Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, * καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος * πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα Προεόρτιον, Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀγάλλου ἡ Σιών, * Βηθλεὲμ εὐτρεπίζου· * ὁ πάντων συνοχεὺς * τὸν Ἀστέρα προπέμψας, * ἐμήνυσε τὴν ἄμετρον * ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· * ὃν γὰρ τρέμουσι * τῶν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, * ὄντως τίκτεται * ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, * ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Δόξα, τῆς Ἁγίας.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐνασκήσασα πόνοις * ἀθλητικοῖς, * ἐδοξάσθης ἀγῶσι * μαρτυρικοῖς, * πολλοὺς προσενέγκασα * σωζομένους τῷ Κτίστῃ σου· * τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ * λιποῦσα τὰ πρόσκαιρα, * ἀνδρικοὺς ἀγῶνας * ἐτέλεσας ἔνδοξε· * ὅθεν μετὰ τέλος, * ἀτελεύτητον εὗρες * ζωήν, συνυπάρχουσα * τῷ Νυμφίῳ σου πάντοτε, * Εὐγενία ἰσάγγελε. * Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, * τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, * τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ * τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Προεόρτιον,

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν Γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ * τὰ προεόρτια, * ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοί, * πανηγυρίσωμεν * καὶ ἀξίως ἅπαντες * προϋπαντήσωμεν, * ὡς Μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, * καὶ ᾄδοντες * τῶν Ἀγγέλων * ᾆσμα καινόν, * τῷ ἐκ Κόρης Θεόπαιδος, * ἐν Βηθλεὲμ ἄνευ σπορᾶς * τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν· * ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου * προορῶν Ἀββακοὺμ, *
» ἐξεστηκὼς ἐβόα· * Σὺ ἐκ Θαιμὰν σαρκούμενος * ἥκεις Λυ-
» τρωτά, * τὸν Ἀδὰμ ἀπωσμένον * ἀνακαλέσασθαι.

Ἐγγίζει ἥκει νῦν ὁ Κύριος, * προσδοκία Ἐθνῶν, * καὶ σωτηρία κόσμου· * εὐτρέπιζε Σπήλαιον, * πόλις Βηθλεέμ· καὶ σὺν Μάγοις Ποιμένες * δρόμῳ προφθάσατε.

Ῥωμαλεότητι Θεότητος * συγκραθεὶς τοῖς βροτοῖς, * ἑνώσει ἀσυγχύτῳ, * σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, * Σῶτερ, τοῦ Ἀδάμ, * ἀφθαρτίζεις καὶ σώζεις * ἐν τῷ προσλήμματι.

Ὁ Λόγος σὰρξ ὀφθεὶς παχύνεται, * καὶ σκηνοῖ ἐν ἡμῖν * ἀρρήτῳ προμηθείᾳ· * δεῦτε πιστοὶ κατίδωμεν * δόξαν τὴν αὐτοῦ, * δόξαν ὡς Μονογενοῦς * παρὰ Θεοῦ καὶ Πατρός.

Ἄλλος. Ἐλήλυθας, * ἐκ Παρθένου.

Ἡ κτίσις νῦν,* τὴν παλαίωσιν πᾶσαν ἀπόῤῥιψον, * τὸν Κτίστην κτιζόμενον, * καὶ καινουργοῦντά * σε βλέπουσα, * νήπιον γενόμενον, * καὶ πρὸς τὸ πρώην σε κάλλος * ἐπανάγοντα.

Θαυμάζοντες * τὸν παράδοξον τόκον, ἐφίστανται * Μάγοι ὁδηγούμενοι * θείῳ ἀστέρι, καὶ βλέπουσιν * Ἥλιον ἀνίσχοντα,* παρθενικῆς ἐκ Νεφέλης,* δῶρα φέροντες.

Ἰδοὺ ἥκει * ἡ Παρθένος ὡς δάμαλις, φέρουσα * τὸν μόσχον ἐγγάστριον * τὸν σιτευτὸν, ἀφαιρούμενον * κόσμου ἁμαρτήματα· * ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις * ἑορτάζουσα.

Κηρύγματα * Προφητῶν, τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν * μηνύοντα, εἴληφε * σήμερον πέρας σωτήριον· * ἦλθε γὰρ, ἐπέφανε * διὰ σαρκὸς, τοῖς ἐν σκότει * κινδυνεύουσιν.

Τῆς Ἁγίας Ὁ αὐτός.

Ἐλήλυθας * σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ὁ Ὕψιστος,* σαυτῷ μνηστευσάμενος * τὰ τῶν Παρθένων * συστήματα,* σὲ μόνον ποθήσαντα, * τὸν τῶν Παρθένων Νυμφίον * γνωριζόμενον.

Γενέσεως * σαρκικῆς ἐξεδύσω τὸ κάλυμμα, * παλιγγενεσίας δὲ * τὸ μὴ φθειρόμενον * ἔνδυμα,* Μάρτυς πανaοίδιμε,* φωτοειδῶς ἠμφιάσω * τῷ βαπτίσματι.

Ἀνέτειλεν ἡ φωσφόρος αὐγὴ τῇ καρδίᾳ σου, * τῆς πλάνης διώκουσα * τὴν κεχυμένην * σκοτόμαιναν,* φέγγει τῷ τῆς χάριτος, * Μάρτυς Χριστοῦ, Εὐγενία * καλλιπάρθενε.

Κοσμίως σου * καὶ ὡραίως τὸν βίον ἐφαίδρυνας, * ἀσκήσει τὸ πρότερον, * σαρκὸς τὰ πάθη μαράνασα· * ὕστερον ἀθλήσει δὲ,* περιφανῶς Εὐγενία * διαλάμψασα.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα * τῶν Ἀγγέλων ἐγένου Πανύμνητε,* τοῦ Πατρὸς γεννήσασα * Βουλῆς μεγάλης * τὸν Ἄγγελον, * ἄνθρωπον γενόμενον, * διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν * τὸν φιλάνθρωπον.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θεοφανείας σου Χριστὲ,* τῆς πρὸς ἡμᾶς * συμπαθῶς γενο-
» μένης,* Ἡσαΐας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, * ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας
» ἐκραύγαζεν· * Ἡ Παρθένος ἰδοὺ γαστρὶ * ἕξει, καὶ τέξεται *
» σαρκούμενον Λόγον, * καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς * ἀγαλλιάσονται.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς * ὁ Πλαστουργὸς, * χοϊκὸς χρηματίσας· * φάτνη γὰρ καὶ σπάργανα καὶ σπήλαιον,* τῆς σῆς ταπεινώσεως σύμβολα· * ὁ δὲ Μνήστωρ τῆς σῆς Μητρὸς, * σὸς δὲ νομιζόμενος * Πατὴρ κατὰ σάρκα, * τοῦ φύσαντός σε Πατρὸς * νῦν σχηματίζει βουλήν.

Διὰ τῆς Σμύρνης τὸ θνητὸν, * διὰ Χρυσοῦ τὸ βασίλειον κράτος, * διὰ δὲ Λιβάνου τῆς Θεότητος * τὴν ὑπεροχὴν ὑπεμφαίνουσι, * Βασιλεῖς ἐθνῶν ἀπαρχαὶ, * δωροφοροῦντές σε * τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ * τικτόμενον, Βηθλεὲμ, * ἐξ ἀλοχεύτου Μητρός.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν * ὁ τοῦ Πατρὸς * συναΐδιος Λόγος, * σαρκικῶς κατῴκησας τὸ Σπήλαιον, * ὡς θρόνῳ τῇ φάτνῃ χρησάμενος· * καταπλήττεις δὲ τῇ φρικτῇ * οἰκονομίᾳ σου, * Μάγους καὶ Ποιμένας, * Ἀγγέλους τε ἐξιστᾷς, * Δόξα κραυγάζοντας.

Ἄλλος. Μεσίτης Θεοῦ.

Λαὸς ὁ ποτὲ * σκότει καθεζόμενος, ἰδέτω τὸ φῶς * λάμψαν τὸ ἀνέσπερον· * ὅπερ ὁ Ἀστὴρ πάλαι ἐμήνυσε, * τοῖς τὸ πῦρ σεβομένοις * ἐκ τῆς Περσίδος Ἄναξι.

Μικρὸν ὑπελθεῖν, * Βασιλεὺς ὁ μέγας σπεύδει Σπήλαιον, * κατασμικρυνθέντα με * ὅπως μεγαλύνῃ, καὶ πτωχεύσαντα, * τῇ ἀμέτρῳ πτωχείᾳ * πλουτήσῃ ὁ ὑπέρθεος.

Νῦν ἐξ Ἰακὼβ, * Βαλαὰμ ὡς ἔφησε γεννᾶται Χριστὸς, * ἐθνῶν κυριεύσει τε, * καὶ ἀνυψωθήσεται ἐν χάριτι * ἡ αὐτοῦ Βασιλεία, * μένουσα ἀδιάδοχος.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ φωτισμός.

Δρόμον τὸν σὸν, * εὐθυνούμενον βλέπων πρὸς σωτηρίαν * ὄφις ψυχόλεθρος, Ἀθληφόρε, * ἀναῤῥιπίζει πειρασμούς σοι ποικίλους, * τὸν σὸν τόνον λύειν πειρώμενος· * τοῦτον δὲ, θεόφρον * ἁγνὴ, κατεπάτησας.

Ὅλη καλὴ, * τῶν καλῶν τῷ δοτῆρι καὶ εὐεργέτῃ, * καὶ ψυχῶν Νυμφίῳ Χριστῷ ἐφάνης, * ἠγλαϊσμένη Ἀσκητῶν ἐν Ἀσκήσει, * καὶ Μαρτύρων ἀθλήσει λάμπουσα, * Μάρτυς Εὐγενία, * Χριστοῦ καλλιπάρθενε.

Στέφος τῇ σῇ * κορυφῇ ἐπετέθη τὸ τῶν χαρίτων· * τὴν θείαν ἐτίμησας γὰρ σοφίαν, * πλοῦτον καὶ δόξαν πατρικὴν παριδοῦσα, * καὶ συντόνως ἀκολουθήσασα * τῷ πεποθημένῳ * Νυμφίῳ σου, πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ζωὴν * ἀνατείλασα κόσμῳ, Θεογεννῆτορ, * τοὺς πρὶν τῷ θανάτῳ κεκρατημένους * ἀνακαλεῖται, πρὸς ζωῆς ἀϊδίου * μετουσίαν, τοὺς πίστει κράζοντας· * Ἕτερον ἐκτός σου * Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Ὠδὴ ϛ'. Ὁ Εἱρμός.

» Συνεσχέθη, * ἀλλ' οὐ κατεσχέθη, * στέρνοις κητῴοις Ἰωνᾶς· *
» σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων * τοῦ τεχθέντος, καὶ σαρκὶ φα-
» νέντος, * ὡς ἐκ θαλάμου * τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· * γεννηθεὶς γὰρ

» νῦν τὸ κατὰ σάρκα, * καὶ ταφὴν καὶ θάνατον * ἔμελλες ὑπελ-
» θεῖν, * αὖθις ἀναστήσεσθαι τριήμερος.

Ἀνῃρέθη * νῦν καὶ διῃρέθη, * ἔχθρας τῆς ἀρχαίας, τῇ σῇ * ἐνσάρκῳ παρουσίᾳ, * τὸ μεσότοιχον, Χριστὲ, καὶ νῶτα * ῥομφαία πᾶσιν * ἡ φλογίνη δίδωσι· * ζωηφόρου τῆς Ἐδὲμ δὲ ξύλου * μεταλαμβάνω πιστῶς, * ἀθανάτων φυτῶν * αὖθις γεωργὸς ἀναδεικνύμενος.

Βασιλεύει * σὺν τῇ ἁμαρτίᾳ, * ᾅδης ἐν Ἀδὰμ μέχρι σοῦ· * ἀλλ' ἀναιρεῖται τούτου * ἡ ἀναίδεια τῆς τυραννίδος, * τὸ κατὰ σάρκα * τικτομένου σου Λυτρωτὰ, * ἐκ φυλῆς Δαυῒδ, * καὶ ἐπὶ θρόνου * τῆς βασιλείας αὐτοῦ * τεθειμένου σαφῶς, * καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύοντος.

Βρεφοκτόνος, * ἀλλ' οὐ χριστοκτόνος * ἔφυ Ἡρώδης ὁ δεινός· * εἰ γὰρ καὶ τῶν νηπίων * ἐξεθέρισε πικρῶς τὴν χλόην, * ἀλλὰ τὸν στάχυν τῆς ζωῆς οὐκ ἴσχυσε * καταλήψεσθαι καὶ θανατῶσαι· * ζωῆς γὰρ ὢν χορηγὸς, * ἔλαθεν ὡς Θεὸς, * θείᾳ δυναστείᾳ τὸν διώκοντα.

Ἄλλος. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ξενοτρόπως Χριστὸς εἰς τὰ ἴδια * ἔρχεται· ξενώσωμεν * ἁμαρτιῶν ἑαυτοὺς, * καὶ τοῦτον εἰσδεξώμεθα, * ταῖς πραέων ψυχαῖς οἰκιζόμενον.

Οὐδαμῶς ἐλαχίστη ἐν πόλεσι * Βηθλεὲμ γεγέννησαι· * ἐν σοὶ γεννᾶται γὰρ * ὁ Βασιλεὺς καὶ Κύριος, * τοῦ ποιμᾶναι λαὸν περιούσιον.

Πῶς σμικρόν σε εἰσδέξεται Σπήλαιον, * κόσμῳ μὴ χωρούμενον, Ἀπερινόητε; * πῶς ὁραθήσῃ νήπιος, * ὁ Πατρὶ συννοούμενος ἄναρχος;

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Νυσταγμὸν σοῖς βλεφάροις οὐκ ἔδωκας, * ἕως ἡδυπάθειαν * πᾶσαν ἐνέκρωσας, * καὶ καθαρὸν τῷ Κτίστῃ, * σεαυτὴν ἀπετέλεσας σκήνωμα.

Αἰγυπτίας τοὺς τρόπους ζηλώσασα * ἡ μεμελασμένη, * καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, * συκοφαντεῖν θρασύνεται * τὴν σεπτὴν πολιτείαν σου, πάνσοφε.

Σταθηρὰν ἐπεδείξω τὴν ἔνστασιν, * καὶ τῶν ἰαμάτων * τὴν χάριν πλουτήσασα * περιουσίᾳ πίστεως, * Μοναστῶν καθηγήσω συστήματος.

Θεοτοκίον.

Μυστικῶς ἐμυοῦντο τὴν ἄφραστον * πάντες οἱ Προφῆται, σοῦ, * Πάναγνε, γέννησιν, * πνευματικῶς τυπούμενοι, * καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, * τὴν ἀνεξιχνίαστον *
» τῆς εὐσπλαγχνίας σου * ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· * Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον Προεόρτιον, Ἦχος γ'. Τοῦ ταπεινοῦ Ῥωμανοῦ ὁ ὕμνος.

Ἡ Παρθένος σήμερον, * τὸν προαιώνιον Λόγον, * ἐν Σπηλαίῳ ἔρχεται * ἀποτεκεῖν ἀποῤῥήτως.* Χόρευε,* ἡ οἰκουμένη * ἀκουτισθεῖσα· * δόξασον,* μετὰ Ἀγγέλων * καὶ τῶν Ποιμένων,* βουληθέντα ἐποφθῆναι * Παιδίον νέον, * τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Ἕτερον τῆς Ἁγίας. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τὴν τοῦ κόσμου πρόσκαιρον φυγοῦσα δόξαν, τὸν Χριστὸν ἐπόθησας, τὸ εὐγενές σου τῆς ψυχῆς ἀδιαλώβητον σώζουσα, Μάρτυς θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Ὁ Οἶκος.

Βίῳ καὶ λόγῳ καθαρῷ, καὶ χάριτι Παρθένε, ἀεὶ κεκοσμημένη, σαυτὴν θῦμα προσήγαγες τῷ ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς σάρκα ἀνειληφότι, καὶ τεχθέντι ἐπὶ γῆς δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον· καὶ διπλοῖς ἐκόσμησε δόξης ἐν στεφάνοις εὐπρεπῶς σε ὁ Δεσπότης· ἁγνείαν γὰρ ὡς ἄσαρκος τηρήσασα σεμνή, ὡς ἄμωμος Νύμφη συνεισῆλθες αὐτῷ εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, ὅλη φαεινή, τοῖς ἄθλοις πεποικιλμένη, Μάρτυς θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιοπαρθενομάρτυρος Εὐγενίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχοι.

Στεφθεῖσα πρῶτον τοῖς πόνοις Εὐγενία,
Βαφὴν ἐβάψω δευσοποιὸν ἐκ ξίφους.
Τέτλαθι Εὐγενίη ξίφος εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτῃ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Ἄφραστον θαῦμα! * ὁ ἐν καμίνῳ ῥυσάμενος * τοὺς Ὁσίους *
» Παῖδας ἐκ φλογός, * φάτνῃ πενιχρᾷ * βρέφος ἀνακέκλι-
» ται, * εἰς σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· * Λυτρωτὰ ὁ
» Θεός, * εὐλογητὸς εἶ.

Τέτρωται πλάνος * ἐχθρός, Θεὸν βρέφος κείμενον,* ἐπὶ φάτνης * βλέπων πενιχρᾶς, * καὶ στένει χειρὶ * θείᾳ δυναμούμενον,* εἰς σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν μελῳδούντων. * Λυτρωτὰ ὁ Θεός, * εὐλογητὸς εἶ.

Ὄλβιος φάτνη! * ἐν ἑαυτῇ δεξαμένη γάρ, * ὥσπερ βρέφος * τὸν Δημιουργόν, * ὡς χερουβικὸς * θρόνος ἀναδείκνυται, * εἰς σωτηρίαν * ἡμῶν τῶν μελῳδούντων· * Λυτρωτὰ ὁ Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Νόμῳ βροτείῳ, * τὴν ἐν σπαργάνοις κατάθεσιν * καταδέχῃ, * βρέφος πεφηνός· * δι' ὧν τοὺς δεσμοὺς * λύεις τῶν πταισμάτων μου, * ἐλευθερίαν * βραβεύων τοῖς βοῶσι· * Λυτρωτὰ ὁ Θεός, * εὐλογητὸς εἶ.

Μία ὑπῆρχεν * ἡ ἐν ἀνάρχῳ γεννήσει σου, * καὶ ἐν τόκῳ * τῷ μετὰ σαρκὸς * Θεότης, Χριστέ, * σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι, * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν * τῶν μελῳδούντων· * Λυτρωτὰ ὁ Θεός, * εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ρανάτωσαν ἄνωθεν * ὕδωρ νεφέλαι, * ὁ νέφη τιθέμενος * αὐτοῦ σεπτῶς ἐπίβασιν, * νεφέλῃ ὀχούμενος * Παρθένῳ, ἔρχεται * λάμψαι φῶς ἀνέσπερον, τοῖς πρὶν * ἐσκοτισμένοις καὶ κινδυνεύουσι.

Στρατὸς εὐτρεπίσθητι * θείων Ἀγγέλων, * ὑμνῆσαι τὴν ἄφατον * Κυρίου συγκατάβασιν· * Μάγοι ἐπιφθάσατε· * Ποιμένες σπεύσατε. * ἦλθεν ᾧ ἀπέκειτο * Χριστός, * ἡ προσδοκία * Ἐθνῶν καὶ λύτρωσις.

Τί τοῦτο τὸ μέγιστον * καὶ ξένον θαῦμα; * πῶς φέρω σε φέροντα * τῷ ῥήματι τὰ σύμπαντα, * ἀπόρρητον γέννημα, * Υἱέ μου ἄναρχε; * ἔλεγεν ἡ Πάναγνος, * Χριστὸν * ἐν ταῖς ἀγκάλαις * φρικτῶς κατέχουσα.

Τῆς Ἁγίας. Ὁ αὐτός.

Ἀνέπτυξας ἅπασι, * τῶν θεοπνεύστων * Γραφῶν τὴν ἀλήθειαν, * τὸ θῆλυ ἀῤῥενώσασα, * καὶ πάντας κατέπληξας * τῷ παραδόξῳ Σεμνή· * οὕσπερ καὶ προσήγαγες * λαμπρῶς * πεπιστευκότας * Χριστῷ, πανόλβιε.

Σοφῶν ἐστηλίτευσας * τὴν τῶν εἰδώλων * μανίαν, πανεύφημε, * τοῖς θείοις σου διδάγμασι, * Παρθένων ἀμέτρητον * μνηστευσαμένη πληθὺν, * πάντων βασιλεύοντι * Χριστῷ, * λαμπρυνομένην * Μαρτύρων αἵμασιν.

Ἰδοῦσα τὸν βίον σου * τὸν θεοφόρον * Βασίλλα ἡ ἔνδοξος, * σὲ πόθῳ ἐμιμήσατο· * Χριστῷ γὰρ μνηστεύεται, * καταλιποῦσα σαρκὸς * πᾶσαν τὴν εὐπάθειαν· * καὶ νῦν * τῆς τῶν Μαρτύρων * χαρᾶς ἠξίωται.

Θεοτοκίον.

Νομὴν ἐθεράπευσας * τὴν τοῦ θανάτου, * ἀσπόρως κυήσασα * ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, * Παρθένε πανάμωμε, * Θεογεννῆτορ Ἁγνή· * ὅθεν σε γηθόμενοι, * πηγὴν * ἀθανασίας * κατονομάζομεν.

Ὠδὴ ή. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔκστηθι φρίττων οὐρανέ, * καὶ σαλευθήτωσαν * τὰ θεμέλια
» τῆς γῆς· * ἰδοὺ γὰρ * σπαργάνοις συμπλέκεται * ὁ πάντα
» φέρων δραχί, * καὶ φάτνῃ σμικρᾷ ξενοδοχεῖται· * ὃν Παῖδες
» εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Λέλυται δέσμιος Ἀδὰμ, * ἐλευθερία τε * πᾶσι δέδοται πιστοῖς, * σπαργάνοις * Σωτὴρ ἐμπλακέντος σου, * καὶ ἐν σπηλαίῳ σμικρῷ,* καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων τεθέντος· * διό σοι γεγηθότες,* προεόρτιον ὕμνον * ἐν τῇ σῇ Γεννήσει, * προσφέρομεν ἐν πίστει.

Πέπαυται πλάνη περσική· * Ἀστεροσκόποι γὰρ * Βασιλεῖς Ἀνατολῶν, * τεχθέντι * δῶρα προσκομίζουσι * Χριστῷ τῷ Παμβασιλεῖ, * χρυσόν τε καὶ σμύρναν σὺν λιβάνῳ· * ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὢ τῶν θαυμάτων τῶν καινῶν! * ὢ ἀγαθότητος * καὶ ἀπείρου ἀνοχῆς! * ἰδοὺ γὰρ * ὡς βρέφος λογίζεται * ὁ ἐν ὑψίστοις οἰκῶν, * καὶ φεύγει Θεὸς θέλων Ἡρώδην· * ὃν Παῖδες εὐλογεῖτε, * Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, * λαὸς ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Κάμινος ποτέ.

Ὕψος ἀληθῶς * ἀῤῥήτου μυστηρίου, * τοὺς οὐρανοὺς γνώσει καλύψαντος,* ἡ ἄμεμπτος Δέσποινα * κατεπλήττετο καὶ ἔλεγεν· * Ὁ θρόνος ὁ οὐράνιος * φλέγεται σὲ κατέχων· * καὶ πῶς Υἱέ μου βαστάζω σε;

Φέρεις Πατρικὴν * ὁμοίωσιν Υἱέ μου· * καὶ πῶς τοῦ δούλου τὸ ὁμοίωμα * πτωχεύσας ἀνέλαβες; * πῶς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνω σε * ἀλόγων, τὸν ῥυόμενον * ἅπαντας ἀλογίας; * Ὑμνολογῶ σου τὸ εὔσπλαγχνον.

Χαῖρε πᾶσα γῆ· * ἰδοὺ Χριστὸς ἐγγίζει * ἐν Βηθλεὲμ ἀποτικτόμενος· * θάλασσα εὐφράνθητι· * Προφητῶν ὅμιλε σκίρτησον,* τὴν ἔκβασιν θεώμενος * σήμερον τῶν σῶν λόγων· * πάντες ἀγάλλεσθε Δίκαιοι.

Τῆς Ἁγίας. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν ποταμῷ νεανικῶς, * ἐν πυρὶ καρτερικῶς * ἐδοκιμάσθης· * ἐναντίας γὰρ φύσεις * στεῤῥῶς διῆλθες, Χριστὸν * ὑμνοῦσα καὶ πίστει κραυγάζουσα· * Ὑπερευλογῶ σε * Χριστέ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ξενοπρεπῶς ἐπιφανεὶς * ὁ Χριστός σοι ἐν φρουρᾷ * κατεχομένῃ,* διατρέφει πλουσίως,* καὶ τῇ Γεννήσει αὐτοῦ * συνάπτει τοῖς ἄνω Στρατεύμασιν, * αὐτὸν εἰς αἰῶνας * δοξάζουσαν, Ὁσία.

Ὁ σὸς Νυμφίος εὐπρεπῶς, * ἐν στεφάνοις σε διπλοῖς * καθωραΐζει, * Εὐγενία θεόφρον, * καὶ σοὶ νυμφῶνα λαμπρὸν * ἐνδίκως ὁ δίκαιος δίδωσιν· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χάρις Θεοῦ φωτοειδῶς * ἐπιλάμπουσα, σὲ νῦν * καταγλαΐζει * ἐν μοναῖς οὐρανίαις· * ἧς ἐμπλησθῆναι, ταῖς σαῖς * πρεσβείαις ἀπαύστως δυσώπησον, * τοὺς ἐπιτελοῦντας * τὴν σὴν μνήμην, θεόφρον.

Θεοτοκίον.

Ἀθανασίας διαυγῆ * ἐπιστάμεθα πηγήν, * σὲ Θεοτόκε, * ὡς τεκοῦσαν τὸν Λόγον * τοῦ ἀθανάτου Πατρός, * τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον, * τοὺς ὑπερυψοῦντας * αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, * τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ * συγ-
» καταβάντα, * καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον * μεταβαλόντα
» Θεόν, * ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Μὴ ἐκθαμβῇ νῦν ὦ Μῆτερ, * καθορῶσα ὡς βρέφος * ὃν ἐκ
» γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου * τέτοκε Πατήρ· * ἀναστῆσαι γάρ, *
» καὶ συνδοξάσαι βροτῶν * πεπτωκυῖαν τὴν φύσιν * ἐλήλυθα σα-
» φῶς, * τὴν ἐν πίστει καὶ πόθῳ * σὲ μεγαλύνουσαν.

Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου τόκῳ * τὰς ὠδῖνας φυγοῦσα, * ὑπερφυῶς ἐμακαρίσθην, * ἄναρχε Υἱέ· * σὲ δὲ νῦν ὁρῶσα * Ἡρώδην φεύγοντα, * τῇ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης * σπαράττομαι ψυχήν· * ἀλλὰ ζῆθι καὶ σῶζε * τοὺς σὲ γεραίροντας.

Γῆς μὲν ἐπέβην Αἰγύπτου, * ἀλλ' Αἰγύπτου, ὦ Μῆτερ, * τὰ χειροποίητα πάντα * κατέβαλον σεισμῷ· * τῶν τὴν ψυχήν δέ μου μάτην * ζητούντων ἐχθρῶν, * πεμπομένων εἰς Ἅδην, * ὡς μόνος κραταιός, * ἐπανάξω καὶ σώσω * τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις· * κτίζεται γὰρ ὁ Κτίστης· * καὶ ὁ πρῴην νῦν πρόσφατος * γνωρίζεται Θεός· * μετὰ Μάγων Ποιμένες * ἐκπληττόμενοι, * τὸ παράδοξον θαῦμα * κροτείτωσαν πιστῶς, * καὶ βροτοὶ τοῖς Ἀγγέλοις * συνευφραινέσθωσαν.

Ἄλλος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ψαλάτωσαν χαίρουσαι * αἱ βασιλεῖαι πάσης γῆς· * πατριαὶ τῶν Ἐθνῶν τε * ἀγαλλιάσθωσαν· * ὄρη καὶ βουνοὶ καὶ κοιλάδες, * οἱ ποταμοὶ * θάλασσα καὶ ὅλη * ἡ κτίσις, τὸν Κύριον * νῦν τικτόμενον μεγάλυνε.

Ἰδοὺ εἰς τὰ ἴδια * ἐν ἀλλοτρίῳ ἔρχεται, * ὁ πανάγιος Λόγος, * ἁγίῳ σώματι, * ξένῳ τοκετῷ ξενωθέντα, * προσοικετῶν * ἑαυτῷ τὸν κόσμον· * αὐτὸν ἀνυμνήσωμεν, * δι' ἡμᾶς πτωχὸν γενόμενον.

Ὦ τέκνον γλυκύτατον! * πῶς τρέφω σε τὸν τρέφοντα; * πῶς κρατῶ σε κρατοῦντα * τὰ πάντα νεύματι; * πῶς δὲ σπαργανῶ σπαργανοῦντα * πᾶσαν τὴν γῆν * ὁμίχλῃ; ἐβόα * ἡ Πάναγνος Δέσποινα· * ἣν ἐν πίστει μεγαλύνομεν.

Τῆς Ἁγίας Ὁ αὐτός.

Μονὰς κατοικήσασα * τὰς οὐρανίους, ἔνδοξε, * νῦν τρυφῆς Παραδείσου * κατηξιώθης σαφῶς, * μετὰ τῶν Παρθένων ὡς Μάρτυς * παναληθής, * καὶ μετὰ Μαρτύρων * Παρθένος πανάμωμος, * Εὐγενία παμμακάριστε.

Ἐφέσεως ἔτυχες * τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, * ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ, * παρισταμένη φαιδρῶς, * καὶ ταῖς φωτοβόλοις ἀκτῖσι * τῆς ἀρχικῆς * Τριάδος, θεόῤῥον, * σαφῶς διαλάμπουσα, * Εὐγενία παμμακάριστε.

Λαμπάδα κατέχουσα * τῆς παρθενίας, ἔνδοξε, * τῶν Μαρτύρων στεφάνῳ * κατακεκόσμησαι· * καὶ νῦν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, * τοὺς εὐσεβῶς * πόθῳ σε τιμῶντας, * σωθῆναι πρεσβείαις σου, * Εὐγενία πανοαοίδιμε.

Πρὸς θείαν ἐξῆλθες νῦν * ἀναψυχὴν, πανάριστε, * αἰκισμῶν διελθοῦσα * τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, * καὶ τὸ ἀνυπόστατον ὕδωρ * τῶν πειρασμῶν, * Μάρτυς Εὐγενία. * Χριστὸν οὖν δυσώπησον, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς πόκος Πανάμωμε, * τὸν ὄμβρον τὸν οὐράνιον * ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, * ἡμῖν ἐκτέτοκας, * τὸν τὴν ἀμβροσίαν διδόντα * τοῖς εὐσεβῶς * αὐτὸν ἀνυμνοῦσι, * καὶ σὲ τὴν πανάμωμον * Θεοτόκον καταγγέλλουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος * Υἱὸς, Θεὸς καὶ Κύριος, * σαρκωθεὶς ἐκ
» Παρθένου, * ἡμῖν ἐπέφανε, * τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, *
» συναγαγεῖν * τὰ ἐσκορπισμένα· * διὸ τὴν πανύμνητον * Θεοτό-
» κον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον Προεόρτιον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, * καὶ συνέχων τὰ πάντα * δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, * ἐκ Παρθένου γεννᾶται * καὶ σπαργανοῦται ὡς βρέφος, * ἐν Σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ * ἀλόγων ἀνακλίνεται· * σπεύσωμεν ἐπιστῆναι * ἐν Βηθλεέμ, * εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν μετὰ Μάγων, * καρποὺς ἀρίστων πράξεων * κομιοῦντες ὡς δῶρα.

Τῆς Ἁγίας, ὅμοιον.

Οὐδὲν ἐδείχθη κώλυμα * πρὸς τελείους ἀγῶνας, * τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος, * ἀοράτῳ σου σθένει, * Χριστὲ, ῥωννύμενον· ὅθεν, *

Εὐγενία ἡ Μάρτυς, * γενναίως ὑπερήθλησεν· * ἧς τὴν ἔνδοξον μνήμην, * συνῆψας νῦν * τῇ σεπτῇ Γεννήσει σου καὶ φωσφόρῳ, * ἣν κατεδέξω Δέσποτα, * ἐκ Παρθένου Ἁγίας.

Ἕτερον Προεόρτιον, ὅμοιον.

Ὕμνον πιστοὶ προσάξωμεν * τῇ Παρθένῳ Μαρίᾳ· * ἰδοὺ γὰρ νῦν προέρχεται * Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει, * τεκεῖν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα· * ὅθεν Μάγοι σὺν δώροις * μετὰ Ἀστέρος δράμετε, * σὺν ἡμῖν προσκυνῆσαι· * Ποιμένες δὲ * ἐκβοῆσαι σπεύσατε σὺν Ἀγγέλοις, * τῷ τικτομένῳ· Δόξα σοι, * ἐν Σπηλαίῳ καὶ Φάτνῃ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια,
Ἦχος πλ. β΄. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ, κατ' ἀλφάβητον.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν * καὶ ἀῤῥήτων μυστηρίων! * τίκτεται Θεὸς * ἐπὶ γῆς δι' εὐσπλαγχνίαν, * τὴν δουλικὴν εἰκόνα * ἑαυτῷ περιθέμενος, * ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ * τῆς τοῦ ἀλλοτρίου, τοὺς βοῶντας * πόθῳ ζέοντι· * Εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ, * ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Δεῦρο Ἰσραὴλ * βαρυκάρδιε, ἀπόθου * τὸ ἐν τῇ ψυχῇ * ἐπικείμενόν σοι νέφος· * ἐπίγνωθι τὸν Πλάστην * ἐν Σπηλαίῳ τικτόμενον· * οὗτος τῶν Ἐθνῶν ἡ προσδοκία, * οὗτος καθελεῖ τὰς ἑορτάς σου· * βοᾶν οὐ πείθῃ * γάρ· Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, * Χριστὸς, παραγίνεται.

Ἥλιε Υἱέ! * πῶς σε κρύψω τοῖς σπαργάνοις; * πῶς σε γαλουχῶ * πάσης φύσεως τροφέα; * πῶς σε χερσὶ κατέχω * τὸν κρατοῦντα τὰ σύμπαντα; * πῶς σοι ἀδεῶς ἐνατενίζω, * ᾧ οὐ τολμᾷ ἐνατενίζειν * τὰ πολυόμματα; * ἡ Ἀπειρόγαμος Χριστὸν * κρατοῦσα ἐφθέγγετο.

Ἄσμασι καινοῖς * ἀλαλάξατε Ποιμένες· * λόγους μαγικοὺς * ἀποῤῥίψατε οἱ Μάγοι· * σταλάξατε τὰ ὄρη * καὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν· * δεῦτε θυγατέρες Βασιλέων * εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου· * λαοὶ εἴπωμεν· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Δεῦρο Βηθλεὲμ * ἑτοιμάζου τὰ τοῦ τόκου· * ἴθι Ἰωσὴφ * ἀπογράφου σὺν Μαρίᾳ· * σεπτοτάτη ἡ φάτνη· * θεοφόρα τὰ σπάργανα· * ἔνθα ἡ ζωὴ ἐνειληθεῖσα, * σειρὰς θανάτου διαῤῥήξει, * ἐπισφίγγουσα * πρὸς ἀφθαρσίαν τοὺς βροτοὺς, * Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Ὢ μακαριστὴ * τῆς Θεόπαιδος κοιλία, * ἥτις νοητῶς * οὐρανοῦ μείζων ἐδείχθη· * ὃν οὐ χωρεῖ γὰρ οὗτος, * σὺ κατέχεις βα-

στάζουσα. * Ὢ μακαριστοὶ μαστοὶ Παρθένου, * οὕσπερ θηλάσειεν ὁ τρέφων * πνοὴν ἅπασαν, * Χριστὸς, ὁ μήτρᾳ σὰρξ παγεὶς, * ἀνάνδρου Νεάνιδος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Οἶκος τοῦ Παντουργοῦ * ἐδείχθης ὦ Παρθένε· * ἐν σοὶ γὰρ ἐνοικήσας * ὁ Κύριος τῆς δόξης, * τεχθῆναι νῦν προέρχεται.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Νέον ἐν Βηθλεὲμ * Παιδίον ἐκ Παρθένου, * Θεὸς ὁ πρὸ αἰώνων, * ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων * γεννᾶται· ὢ τοῦ θαύματος!

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Τάξεις αἱ νοεραὶ * Ἀγγέλων ἐν ὑψίστοις, * Θεῷ μετὰ Ποιμένων * βοήσατε καὶ Μάγων * τῷ τικτομένῳ· Δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ὑπόδεξαι Βηθλεὲμ * τὴν τοῦ Θεοῦ Μητρόπολιν· * φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον * ἐπὶ σὲ γεννῆσαι ἥκει. * Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ· * ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς· * Μάγοι ἐκ Περσίδος * τὸ τρισόκλεον δῶρον προσκομίσατε. * Ποιμένες ἀγραυλοῦντες * τὸν τρισάγιον ὕμνον μελῳδήσατε· * Πᾶσα πνοὴ * αἰνεσάτω τὸν Παντουργέτην.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΩΡΩΝ.

Ἐὰν τύχῃ ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ἐν Σαββάτῳ, ἢ Κυριακῇ, νηστεία οὐ γίνεται, ἡ δὲ τῶν Ὡρῶν τούτων Ἀκολουθία ψάλλεται ἐν τῇ Παρασκευῇ.

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ.

Εὐλογήσαντος τοῦ Ἱερέως, ἀρχόμεθα τοῦ Τρισαγίου. Εἶτα τὸ, Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. καὶ στιχολογοῦμεν τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε· σύνες τῆς κραυγῆς μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε. Τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με, ὅτι

οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ. Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου, εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς. Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς μδ΄.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ· ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ, τῇ ὡραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου. Καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε, ἕνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται, ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ Βασιλέως. Ὁ θρόνος σου ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασσία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρεων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν εὔφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου, καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου· ὅτι αὐτός ἐστι Κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ· καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δώροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ Βασιλέως ἔσωθεν· ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ

Βασιλεῖ παρθένοιὀ πίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησαν οἱ υἱοί σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς μϛ΄.

Ὁ Θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος. Ὁ Θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεὸς τὸ πρὸς πρωὶ πρωΐ. Ἐταράχθησαν ἔθνη· ἔκλιναν βασιλεῖαι· ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ Ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ. Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀνταναιρῶν πολέμους, μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς, τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί. Σχολάσατε καὶ γνῶτε, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεός· ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεὸς Ἰακώβ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ΄·

Κύριε ἐλέησον γ΄·

Εἶτα, Δόξα· καὶ τὸ Τροπάριον. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἀπεγράφετο ποτέ,* σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ,* ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ,* ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ,* κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. * Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως,* καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· * ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον,* τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. * Χριστὸς γεννᾶται,* τὴν πρὶν πεσοῦσαν * ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τί σε καλέσωμεν,* ὦ Κεχαριτωμένη; * Οὐρανόν· ὅτι ἀνέτειλας * τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης. * Παράδεισον· ὅτι ἐβλάστησας * τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας. * Παρθένον· ὅτι ἔμεινας ἄφθορος. * Ἁγνὴν Μητέρα * ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις υἱόν, * τὸν πάντων Θεόν. * Αὐτὸν ἱκέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα·

Ἦχος πλ. δ'. Ποίημα Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Βηθλεὲμ ἑτοιμάζου· * εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· * τὸ σπήλαιον δεχέσθω· * ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· * ἡ σκιὰ παρέδραμε· * καὶ Θεὸς ἀνθρώποις * ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, * μορφωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς, * καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. * Διὸ * Ἀδὰμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὔᾳ, * κράζοντες· Ἐπὶ γῆς * εὐδοκία ἐπεφάνη, * σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Δίς, ἄνευ στίχου. Εἶτα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἦχος γ'.

Νῦν προφητικὴ πρόῤῥησις, * πληρωθῆναι ἐπείγεται * μυστικῶς, ἡ φάσκουσα· * Καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, * οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη * ἐν τοῖς ἡγεμόσι, * προευτρεπίζουσα τὸ σπήλαιον· * ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται * ἡγούμενος τῶν ἐθνῶν διὰ σαρκός, * ἐκ Παρθένου Κόρης, * Χριστὸς ὁ Θεός, * ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, * τὸν νέον Ἰσραήλ. * Δῶμεν αὐτῷ * ἅπαντες μεγαλωσύνην.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό. Εἶτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τάδε λέγει Ἰωσὴφ * πρὸς τὴν Παρθένον· * Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο * ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; * ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, * καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι. * Λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ * γενοῦ ἐν τάχει. * Μαρία, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; * ἀντὶ τιμῆς * αἰσχύνην· * ἀντ' εὐφροσύνης * τὴν λύπην· * ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι * τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. * Οὐκ ἔτι φέρω λοιπὸν * τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· * ὑπὸ γὰρ ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, * ὡς ἄμεμπτον Κυρίου * σὲ παρέλαβον· * καὶ τί τὸ ὁρώμενον;

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας, Ἦχος δ'.

Κύριος εἶπε πρός με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Καὶ σύ, Βηθλεέμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθά, μὴ ὀλιγοστὸς εἶ ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς Ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτούς, ἕως καιροῦ τικτούσης· τέξεται· καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ

ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δὶ οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δὶ ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς. Τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου· ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί· Σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσιν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τό, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία.

Εἶτα, τὸ Κοντάκιον. Τοῦ ταπεινοῦ Ῥωμανοῦ ὁ ὕμνος.

Ἡ Παρθένος σήμερον, * τὸν προαιώνιον Λόγον, * ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται * ἀποτεκεῖν ἀποῤῥήτως. * Χόρευε * ἡ οἰκουμένη * ἀκουτισθεῖσα· * δόξασον * μετὰ Ἀγγέλων * καὶ τῶν Ποιμένων, * βουληθέντα ἐποφθῆναι * Παιδίον νέον, * τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ΄. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ΄. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον· καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν, πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου· πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρὸς, καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ΄. Εἶτα τοὺς ἐφεξῆς τρεῖς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς ξϛ΄.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ψαλμὸς πϛ΄.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις. Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με· καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων, οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιὼν, ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων, τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Ψαλμὸς ν΄.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα· ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀποῤῥίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα. Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, γ΄. Κύριε ἐλέησον, γ΄.

Εἶτα, Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεγράφετο ποτέ, * σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, * ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, * ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, * κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. * Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, * καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· * ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ Σπήλαιον, * τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. * Χριστὸς γεννᾶται, * τὴν πρὶν πεσοῦσαν * ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, * σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, * ἡ βλαστήσασα * τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. * Σὲ ἱκετεύομεν, * πρέσβευε Δέσποινα, *

μετὰ τῶν Ἀποστόλων,* καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,* ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα. Ἦχος πλ. β'.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν,* οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν· * ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου,* καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφείς. * Φάτνῃ πενιχρᾷ,* Υἱὸς μονογενὴς,* κείμενος ὁρᾶται βροτός· * καὶ σπαργάνοις πλέκεται * ὁ τῆς δόξης Κύριος· * καὶ Μάγους ἀστὴρ μηνύει,* εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν· * καὶ ἡμεῖς μελῳδοῦμεν· * Τριὰς Ἁγία,* σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δὶς, ἄνευ Στίχου. Εἶτα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἦχος πλ. δ'.

Πρὸ τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς,* τρόμῳ ὁρῶσαι τὸ μυστήριον, Κύριε,* αἱ νοεραὶ Στρατιαὶ κατεπλήττοντο· * ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι ηὐδόκησας,* ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἄστρασι· * καὶ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι,* ὁ δρακὶ συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· * τοιαύτῃ γὰρ οἰκονομίᾳ,* ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία * Χριστὲ,* τὸ μέγα ἔλεος· * δόξα σοι.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα, Δόξα, Ἦχος γ'.

Ἰωσὴφ, εἰπὲ ἡμῖν· * Πῶς ἐκ τῶν ἁγίων * ἣν παρέλαβες Κόρην,* ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; * Ἐγώ φησι,* τοὺς Προφήτας ἐρευνήσας,* καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ Ἀγγέλου,* πέπεισμαι ὅτι Θεὸν * γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· * οὗ εἰς προσκύνησιν,* Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἥξουσι,* σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. * Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς,* Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Πάλιν τὸ αὐτό.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας, Ἦχος δ'.

Ὅτι Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, Υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν.

Στίχ. Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν εἰς ζωήν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν ἀποθανοῦνται. Ἐπιστρέφου Ἰακὼβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῷς ἑτέρῳ τὴν

δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ. Μακάριοι ἐσμὲν Ἰσραήλ· ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστά ἐστιν.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὥστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἔνι δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν.

Ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης·

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν· κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν· ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.

Τό, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον. Τοῦ ταπεινοῦ Ῥωμανοῦ ὁ ὕμνος.

Ἡ Παρθένος σήμερον, * τὸν προαιώνιον Λόγον, * ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται * ἀποτεκεῖν ἀποῤῥήτως. * Χόρευε * ἡ οἰκουμένη * ἀκουτισθεῖσα· * δόξασον * μετὰ Ἀγγέλων * καὶ τῶν Ποιμένων, * βουληθέντα ἐποφθῆναι * Παιδίον νέον, * τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τό, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή·

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου· ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ.

Ἐπισυνάπτομεν καὶ τὴν Ἕκτην Ὥραν, λέγοντες εὐθύς·

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, τρίς.

Εἶτα τοὺς Ψαλμούς.

Ψαλμὸς οά.

Ὁ Θεός, τὸ κρίμα σου τῷ Βασιλεῖ δός, καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως, κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ τοὺς πτωχούς σου ἐν κρίσει. Ἀναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ, καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων, καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ, καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγὼν ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη, καὶ πλῆθος εἰρήνης, ἕως οὗ ἀνταναιρεθῇ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ποταμῶν ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι, Βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβὰ δῶρα προσάξουσι. Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ· ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου, καὶ πένητα, ᾧ οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος, καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσίου τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντός, ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτόν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὀρέων· ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ ἡλίου διαμένει τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, πάντα τὰ ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτόν. Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος· καὶ εὐλογημένον τὸ Ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

Ψαλμὸς ρλά.

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ· ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδού, ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὕρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς

τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἕνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὤμοσε Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ διδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτων ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ᾑρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω, ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων, τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Ψαλμὸς ϥ΄.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς· ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριὰς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου. Τὸν Ὕψιστον ἔθου καταφυγήν σου· οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἐγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς Ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισε, καὶ ῥύσομαι αὐτόν· σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκράξεται πρός με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει· ἐξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα, ἐκ γ΄. Κύριε ἐλέησον, γ΄. Εἶτα. Δόξα, καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεγράφετο ποτὲ, * σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσὴφ, * ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, * ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, * κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. * Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως,* καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· * ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον, * τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. * Χριστὸς γεννᾶται, * τὴν πρὶν πεσοῦσαν * ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παῤῥησίαν * διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα,* σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον,* Θεοτόκε Παρθένε· * πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς, * πρὸς εὐμένειαν Δεσπότου. * Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν * ἱκεσίας ἡ πάνσεμνος, * ὅτι ἐλεήμων ἐστὶ * καὶ σώζειν δυνάμενος,* ὁ καὶ παθεῖν * ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα. Ἦχος ά.

Δεῦτε πιστοὶ * ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, * καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν * Θεϊκὴν ἄνωθεν,* ἐν Βηθλεὲμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· * καὶ νοῦν καθαρθέντες,* τῷ βίῳ προσενέγκωμεν * ἀρετὰς ἀντὶ μύρου,* προευτρεπίζοντες πιστῶς,* τῶν Γενεθλίων τὰς εἰσόδους,* ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων,* κράζοντες· * Ἐν ὑψίστοις * δόξα Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι· * δι' οὗ * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη,* τὸν Ἀδὰμ ἐκλυτρούμενος * τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς, * ὡς φιλάνθρωπος.

Δὶς, ἄνευ Στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἦχος δ΄.

Ἄκουε οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ Κτίστης, σαρκὸς εἰσέδυ πλάσιν· καὶ ὁ κραταιᾷ κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγχνον ὁρᾶται πλάσματος. Ὢ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας, καὶ γνώσεως Θεοῦ! Ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ!

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου. Πάλιν τὸ αὐτό.

Εἶτα· Δόξα, Ἦχος πλ. ά.

Δεῦτε * χριστοφόροι λαοὶ, κατίδωμεν * θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν ἐκπλῆττον * καὶ συνέχον· * καὶ εὐσεβῶς προσκυνοῦντες, * πίστει ἀνυμνήσωμεν. * Σήμερον * πρὸς Βηθλεὲμ * ἐγκυμονοῦσα Κόρη παραγίνεται, * τοῦ γεννῆσαι τὸν Κύριον· * χοροὶ δὲ Ἀγγέλων προτρέχουσι. * Καὶ ταῦτα βλέπων * ἐβόα, Ἰωσὴφ ὁ Μνήστωρ· * Τί τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; * καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι * ἡ ἀπειρόζυγος δάμαλις;

Καὶ νῦν, πάλιν τὸ αὐτό. Καὶ εὐθὺς,

Προκείμενον τῆς Προφητείας, Ἦχος πλ. δ'.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι Ἄχαζ, λέγων. Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἄχαζ. Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας· Ἀκούσατε δὴ, οἶκος Δαυΐδ· Μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἡμῖν σημεῖον. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται, πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν, ἢ προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου· Τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γνῶτε, ἔθνη, καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυκότες ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε· καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύριος, καὶ λόγον ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Ἀπόστολος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κατ' ἀρχὰς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί. Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς, καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα, διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκου-

σθεῖσι, μή ποτε παραῤῥυῶμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος.

Εἶτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τὸ Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν.

Εἶτα τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, * τὸν προαιώνιον Λόγον, * ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται * ἀποτεκεῖν ἀποῤῥήτως. * Χόρευε * ἡ οἰκουμένη * ἀκουτισθεῖσα· * δόξασον * μετὰ Ἀγγέλων * καὶ τῶν Ποιμένων, * βουληθέντα ἐποφθῆναι * Παιδίον νέον, * τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Κύριε ἐλέησον, γ'. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν, Ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ὁ Ἱερεύς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων, καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου, τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαῤῥήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους· Αὐτός, Δέσποτα φιλάνθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. Ἵνα πρὸς σὲ διὰ παντὸς ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὁδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀΐδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΩΡΑ ΕΝΝΑΤΗ.

Τὸ, Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον, ιβ'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν, γ'. Καὶ οἱ Ψαλμοί.

Ψαλμὸς ρθ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου· ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάῤῥου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

Ψαλμὸς ρί

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου, ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνείαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος, τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν, μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ. Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν. Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ, ἀλήθεια καὶ κρίσις· πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ, ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πεποιημέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν. Ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ψαλμὸς πέ.

Κλῖνον, Κύριε, τὸ οὖς σου, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγώ. Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, ὅτι ὅσιός εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου, ὁ Θεός μου, τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὔφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς, καὶ ἐπιεικὴς, καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς

ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι, Κύριε, τὴν προσευχήν μου, καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἐποίησας, ἥξουσι καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας εἶ σὺ, καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, καὶ δοξάσω πὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἐῤῥύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ᾅδου κατωτάτου. Ὁ Θεὸς, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ, καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος, καὶ πολυέλεος, καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου, καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν, καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με, καὶ αἰσχυνθήτωσαν· ὅτι σὺ, Κύριε, ἐβοήθησάς μοι, καὶ παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν· Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον.... Δόξα, καὶ νῦν, Ἀλληλούϊα, γ'. κτλ. εἶτα, Δόξα,

Καὶ τὸ Τροπάριον.

Ἀπεγράφετο ποτὲ, * σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσὴφ, * ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, * ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριὰμ, * κυοφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυοφορίαν. * Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς γεννήσεως, * καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· * ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον,* τὸ Σπήλαιον τῇ Βασιλίδι ἐδείκνυτο. * Χριστὸς γεννᾶται, * τὴν πρὶν πεσοῦσαν * ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, * καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὲ, * ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, * καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεὸς, * μὴ παρίδῃς οὓς ἔπλασας τῇ χειρί σου· * δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· * δέξαι τὴν τεκοῦσαν σε Θεοτόκον, * πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, * καὶ σῶσον, * Σωτὴρ ἡμῶν, * λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Εἶτα ψάλλομεν τὰ παρόντα Ἰδιόμελα, Ἦχος βαρύς.

Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, * ὁρῶν τῶν Μάγων τὴν εὐσέβειαν· * καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, * τοῦ ἔτους * ἠκριβολόγει τὸ διάστημα. * Μητέρες ἠτεκνοῦντο, * καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν * πικρῶς κατεθερίζετο· * μαζοὶ ἐξηραίνοντο, * καὶ πόροι γάλακτος

συνεστέλλοντο. Μέγα ἦν τὸ δεινόν· * διὸ εὐσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, * προσκυνήσωμεν * τοῦ Χριστοῦ τὴν Γέννησιν.

Δὶς, ἄνευ Στίχου. Εἶτα·

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαιμὰν ἥξει.

Ἦχος β'.

Ὅτε Ἰωσὴφ * Παρθένε, λύπῃ ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, * ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί ὁρῶν με ἔγκυον * στυγνάζεις καὶ ταράττεσαι, * ἀγνοῶν * ὅλος τὸ ἐμοὶ φρικτὸν μυστήριον; * Λοιπὸν * ἀπόθου φόβον ἅπαντα, * τὸ παράδοξον ἐννοῶν· * Θεὸς κάτεισι γὰρ * ἐπὶ γῆς δι' ἔλεον, * ἐν τῇ μήτρᾳ μου νῦν, * καὶ σάρκα προσελάβετο· * ὅνπερ τικτόμενον * ὄψει ὡς ηὐδόκησε· * καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεὶς * προσκυνήσεις ὡς Κτίστην σου· * ὃν Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν * ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι * σὺν Πατρὶ * καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Στίχ. Κύριε, εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Πάλιν τὸ αὐτό· εἶτα,

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ἰστέον ὅτι, τὸ ἑξῆς Ἰδιόμελον, Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ἀναγινώσκεται πρότερον εὐλαβῶς καὶ μετὰ μέλους ὑπὸ τοῦ Κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ Ναοῦ· εἶτα ψάλλεται μελῳδικώτερον ὑπὸ τῶν δύο Χορῶν.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, * ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (ἐκ γ'.)

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς * σπαργανοῦται, * ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ * ἀνακλίνεται, * ὁ στερεώσας * τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, * ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα * ὀμβρήσας τῷ Λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, * ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἴρει * ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου, *

Προσκυνοῦμέν σου τὴν Γένναν Χριστέ. (ἐκ γ'.) *

Δεῖξον ἡμῖν * καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

Καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τῆς Προφητείας,

Ἦχος δ'.

Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν· οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος, θαυμαστὸς σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυ-

ρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης, Πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν Βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοὶ ὁ ἁγιάζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες· δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων· Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν· Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἅ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδία κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν διάβολον· καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου, διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεὸν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ· ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εὐαγγέλιον, κατὰ Ματθαῖον.

Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων.

Μετὰ ταῦτα λέγει ὁ Ἀναγνώστης.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἠγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου, καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον. Παναγία Τριάς. Πάτερ ἡμῶν· Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία. Κύριε ἐλέησον, μ'. Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ. Τὸ, Κύριε ἐλέησον, τρίς. Δόξα, καὶ νῦν. Τὴν τιμιωτέραν.

Ὁ Ἱερεύς· Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ Εὐχή.

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾗ ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι Λῃστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὡδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἱλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ

ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἆραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ· διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ' ἱκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ Ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω, τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρί, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα τὰ Τυπικά, χῦμα.

Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, κτλ.
Δόξα τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Αἴνει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, κτλ.

Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, κτλ.
Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε,...
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι,...
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες,...
Μακάριοι οἱ πραεῖς,...
Μακάριοι οἱ πεινῶντες,...
Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες,...
Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ,...
Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί,...
Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι,...
Μακάριοι ἐστέ, ὅταν,...
Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε,...

Δόξα, καὶ νῦν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε,...
Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα,...
Μνήσθητι ἡμῶν, Ἅγιε,...

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν, καὶ φωτίσθητε.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα.

Χορὸς Ἁγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαὼθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεὸν, Πατέρα Παντοκράτορα,...

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεὸς, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν... Ὅτι σοῦ ἐστιν.

Τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, * τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται * ἀποτεκεῖν ἀποῤῥήτως. * Χόρευε, * ἡ οἰκουμένη * ἀκουτισθεῖσα· * δόξασον, * μετὰ Ἀγγέλων * καὶ τῶν Ποιμένων, * βουληθέντα ἐποφθῆναι Παιδίον νέον, * τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Τὸ, Κύριε ἐλέησον, ιβ΄. Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον, ἐκ γ΄. Δόξα καὶ νῦν, Τὸ, Εὐλογήσω τὸν Κύριον,...

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ κατὰ Σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ Δευτέρᾳ.

Α΄. Ἐὰν τύχῃ ἐν Κυριακῇ.

Τῇ πρὸ τῆς Κυριακῆς ταύτης Παρασκευῇ, ἥτις ἐστὶν ἡ προπαραμονὴ τῶν Χριστουγέννων, ψάλλονται τὸ πρωῒ αἱ Μεγάλαι Ὧραι μόνον, ὡς προείρηται, σελ. 630. — Τῇ δὲ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωῒ, ψάλλεται ἡ τῆς ἡμέρας Ἀκολουθία. Μετὰ δὲ τὸν Ὄρθρον τοῦ Σαββάτου, γινομένης Λειτουρ-

γίας τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τὴν ὥραν αὐτῆς, ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τὰ ἐν τῷ Σαββάτῳ, πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως. Ὧραι δὲ λέγονται, κατ' αὐτὸ τὸ Σάββατον, αἱ λιταὶ καὶ συνήθεις.

Τὸ δὲ ἑσπέρας τοῦ αὐτοῦ Σαββάτου, οὐδὲν τῶν Ἀναστασίμων ψάλλομεν, ἀλλὰ πάντα τῆς Ἑορτῆς· οὐδὲ Στιχολογία Ψαλτηρίου γίνεται, ἀλλὰ μετὰ τὸν Προοιμιακὸν καὶ τὴν Μεγάλην Συναπτήν, ἀρχόμενοι τοῦ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς Ἦχος β΄. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, καὶ τὰ ἕτερα τρία. Δόξα, καὶ νῦν. Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν. Καὶ εὐθὺς τὰ Ἀναγνώσματα, ἐν οἷς ψάλλομεν καὶ τὰ Τροπάρια αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐπισυνάπτονται ἀμέσως ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, καθὼς εἰσι τετυπωμένα. Τό, Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον· Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν γ΄. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἅπασα ἡ τῆς Ἑορτῆς Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Β΄. Ἐὰν τύχῃ ἐν Δευτέρᾳ.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, αἱ μὲν Μεγάλαι Ὧραι ψάλλονται πάλιν τὸ πρωῒ τῆς Παρασκευῆς, ὡς προείρηται, σελ. 630. — Τῇ δὲ Παρασκευῇ ἑσπέρας, καὶ τῷ Σαββάτῳ πρωῒ ψάλλεται ἡ τῆς ἡμέρας Ἀκολουθία — Τῷ δὲ Σαββάτῳ ἑσπέρας καὶ τῇ Κυριακῇ πρωῒ, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Πατέρων μετὰ τῶν Προεορτίων, ἤτοι τῆς Κυριακῆς πρὸ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως ὡς ἐκεῖ διατέτακται, σελ. 524.

Τὸ δὲ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς Κυριακῆς, ὡς καὶ εἰς τὸν Ὄρθρον, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως, ὡς καὶ ἀνωτέρω, ἐπίσης ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα,

Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ, * τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι. * Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται, * ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι, * καὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ τοῦ

ξύλου τῆς ζωῆς· * κἀγὼ * τοῦ παραδείσου τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω, * οὗ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς. * Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρός, * ὁ χαρακτὴρ τῆς ἀϊδιότητος αὐτοῦ, * μορφὴν δούλου λαμβάνει, * ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθών, * οὐ τροπὴν ὑπομείνας· * ὃ γὰρ ἦν διέμεινε, * Θεὸς ὢν ἀληθινός· * καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, * ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν. * Αὐτῷ βοήσωμεν· * Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δίς.

Ἀνατολίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος * ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, * πεφώτισται τὰ σύμπαντα· * Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων, * καὶ Μάγων προσκυνούντων, * Ἀγγέλων ἀνυμνούντων, * Ἡρώδης ἐταράττετο· * ὅτι Θεὸς * ἐν σαρκὶ ἐφάνη, * Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δίς.

Ὁ αὐτός.

Ἡ Βασιλεία σου Χριστὲ ὁ Θεός, * βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, * καὶ ἡ δεσποτεία σου, * ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου, * καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας, * φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, * Χριστὲ ὁ Θεός, * τῇ σῇ παρουσίᾳ· * φῶς ἐκ φωτός, * τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα, * πᾶσαν κτίσιν ἐφαίδρυνας. * Πᾶσα πνοὴ * αἰνεῖ σε τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρός. * Ὁ ὢν καὶ προών, * καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Τί σοι προσενέγκωμεν Χριστέ, * ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς; * ἕκαστον γὰρ τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, * τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει· * οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον· * οἱ Οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα· * οἱ Μάγοι τὰ δῶρα· * οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα· * ἡ Γῆ τὸ Σπήλαιον· * ἡ ἔρημος τὴν Φάτνην· ἡμεῖς δὲ * Μητέρα Παρθένον. * Ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, * ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός.

Κασίας.

Αὐγούστου μοναρχήσαντος ἐπὶ τῆς γῆς, * ἡ πολυαρχία τῶν ἀνθρώπων ἐπαύσατο· * καὶ σοῦ ἐνανθρωπήσαντος ἐκ τῆς Ἁγνῆς, * ἡ πολυθεία τῶν εἰδώλων κατήργηται. * Ὑπὸ μίαν βασιλείαν ἐγκόσμιον, * αἱ πόλεις γεγένηνται· * καὶ εἰς μίαν δεσποτείαν Θεότητος, * τὰ ἔθνη ἐπίστευσαν. * Ἀπεγράφησαν οἱ λαοί, * τῷ δόγματι τοῦ Καίσαρος· * ἐπεγράφημεν οἱ πιστοί, * ὀνόματι Θεότητος, * σοῦ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος Θεοῦ ἡμῶν. * Μέγα σου τὸ ἔλεος * Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· **Φῶς ἱλαρὸν,** καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν, μετὰ τῶν Τροπαρίων καὶ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Α΄. **Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.**

Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν· ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρατος καὶ ἀκατασκεύαστος, καὶ σκότος ἐπάνω τῆς ἀβύσσου· καὶ πνεῦμα Θεοῦ ἐπεφέρετο ἐπάνω τοῦ ὕδατος. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς· Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς ὅτι καλόν· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ φωτὸς, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ σκότους. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ φῶς, Ἡμέραν, καὶ τὸ σκότος ἐκάλεσε Νύκτα· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα μία. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω στερέωμα ἐν μέσῳ τοῦ ὕδατος, καὶ ἔστω διαχωρίζον ἀνὰ μέσον ὕδατος καὶ ὕδατος· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα· καὶ διεχώρισεν ὁ Θεὸς ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ἐπάνω τοῦ στερεώματος, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ ὕδατος τοῦ ὑποκάτω τοῦ στερεώματος. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὸ στερέωμα, Οὐρανόν· καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα δευτέρα. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ, εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρά· καὶ ἐγένετο οὕτω· Καὶ συνήχθη τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ Οὐρανοῦ εἰς τὰς συναγωγὰς αὐτῶν, καὶ ὤφθη ἡ ξηρά. Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, Γῆν· καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε, Θαλάσσας. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ᾽ ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτω. Καὶ ἐξήνεγκεν ἡ γῆ βοτάνην χόρτου, σπεῖρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ᾽ ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιοῦν καρπὸν, οὗ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, κατὰ γένος ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν· καὶ ἐγένετο ἑσπέρα, καὶ ἐγένετο πρωῒ, ἡμέρα τρίτη.

Β΄. **Ἀριθμῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.**

Ἐγένετο πνεῦμα Θεοῦ ἐπὶ Βαλαάμ· καὶ ἀναλαβὼν τὴν παραβολὴν αὐτοῦ εἶπεν· Ὡς καλοί σου οἱ οἶκοι Ἰακὼβ, αἱ σκηναί σου Ἰσραήλ. Ὡσεὶ νάπαι σκιάζουσαι, καὶ ὡσεὶ παράδεισοι ἐπὶ ποταμῶν, καὶ ὡς σκηναὶ, ἃς ἔπηξε Κύριος, ὡσεὶ κέδροι παρ᾽ ὕδατα. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐκ τοῦ σπέρματος αὐτοῦ, καὶ κυριεύσει ἐθνῶν πολλῶν, καὶ ὑψωθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ, καὶ αὐξηθήσεται. Ὁ Θεὸς ὡδήγησεν αὐτὸν ἐξ Αἰγύπτου, ὡς δόξα

μονοκέρωτος αὐτῷ· ἔδεται ἔθνη ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ τὰ πάχη αὐτῶν ἐκμυελιεῖ, καὶ ταῖς βολίσιν αὐτοῦ κατατοξεύσει ἐχθρούς. Κατακλιθεὶς ἀνεπαύσατο ὡς λέων, καὶ ὡς σκύμνος· τίς ἀναστήσει αὐτόν; Οἱ εὐλογοῦντές σε, εὐλογημένοι· καὶ οἱ καταρώμενοί σε κεκατήρανται. Ἀνατελεῖ ἄστρον ἐξ Ἰακὼβ, καὶ ἀναστήσεται ἄνθρωπος ἐξ Ἰσραὴλ, καὶ θραύσει τοὺς ἀρχηγοὺς Μωὰβ, καὶ προνομεύσει πάντας τοὺς υἱοὺς Σήθ. Καὶ ἔσται Ἐδὼμ κληρονομία, καὶ ἔσται κληρονομία Ἠσαῦ ὁ ἐχθρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ ἐποίησεν ἰσχύν.

Γ'. Προφητείας Μιχαίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος· Συνάξω τὴν συντετριμμένην, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ οὓς ἀπωσάμην. Καὶ θήσομαι τὴν συντετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν ἀπωσμένην εἰς ἔθνος ἰσχυρόν· καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτοὺς ἐν ὄρει Σιὼν, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Καὶ σὺ, Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθὰ, μὴ ὀλιγοστὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα; ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης· τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Εἶτα ἀνιστάμενοι λέγομεν. Τροπάριον Ἦχος πλ. β'.

Λαθὼν ἐτέχθης ὑπὸ τὸ Σπήλαιον· * ἀλλ' Οὐρανός σε πᾶσιν ἐκήρυξεν,* ὥσπερ στόμα,* τὸν Ἀστέρα προβαλλόμενος Σωτήρ. * Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν, * ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· * μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. α'. Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιὼν, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν,* ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· * μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν,* ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· * μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι, καὶ Τύρος, καὶ λαὸς τῶν Αἰθιόπων.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν,* ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· * μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. δ΄. Οὗτοι ἐγεννήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ, καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ Ὕψιστος.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν,* ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· * μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. ε΄. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων, τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί.

Καὶ Μάγους σοι προσήνεγκεν,* ἐν πίστει προσκυνοῦντάς σε· * μεθ' ὧν ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ ὅλον.

Εἶτα τὰ ἐφεξῆς Ἀναγνώσματα.

Α΄. Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· Ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται· καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτῷ Πνεῦμα Θεοῦ, Πνεῦμα σοφίας καὶ συνέσεως, Πνεῦμα βουλῆς καὶ ἰσχύος, Πνεῦμα γνώσεως καὶ εὐσεβείας, Πνεῦμα φόβου Θεοῦ ἐμπλήσει αὐτόν. Οὐ κατὰ τὴν δόξαν κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν ἐλέγξει· ἀλλὰ κρινεῖ ἐν δικαιοσύνῃ ταπεινῶν κρίσιν, καὶ ἐλέγξει ἐν εὐθύτητι τοὺς ἐνδόξους τῆς γῆς· καὶ πατάξει τὴν γῆν τῷ λόγῳ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ τῷ πνεύματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀσεβεῖς. Καὶ ἔσται δικαιοσύνῃ ἐζωσμένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀλήθειαν εἰλημμένος τὰς πλευρὰς αὐτοῦ. Τότε συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἀρνῶν, καὶ πάρδαλις συναναπαύσεται ἐρίφῳ· καὶ μοσχάριον, καὶ λέων, καὶ ταῦρος, ἅμα βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ παιδία αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα. Καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ τρώγλην ἀσπίδων, καὶ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ κοίτης ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα ἐπιβαλεῖ, καὶ οὐ μὴ κακοποιήσουσιν, οὐδ' οὐ μὴ δυνήσονται ἀπολέσαι οὐδένα ἐπὶ τὸ Ὄρος τὸ Ἅγιόν μου· ὅτι ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα γῆ τοῦ γνῶναι τὸν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ κατακαλύψαι θαλάσσας. Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν· ἐπ' αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσι καὶ ἔσται ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ τιμή.

Β΄. Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν· οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν· Ἐξεῦρε πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακὼβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς

τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτὴν, εἰς ζωήν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτὴν ἀποθανοῦνται. Ἐπιστρέφου Ἰακὼβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμψιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῷς ἑτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνει ἀλλοτρίῳ. Μακάριοι ἐσμὲν, Ἰσραὴλ, ὅτι τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστά ἐστι.

ϛ΄. Προφητείας Δανιὴλ τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Δανιὴλ τῷ Ναβουχοδονόσορ· Σὺ, Βασιλεῦ, ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία· μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ πρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερὴς, ἑστῶσα πρὸ προσώπου σου, καὶ ἡ ὅρασις αὐτῆς φοβερά. Εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσίου καθαροῦ· αἱ χεῖρες καὶ τὸ στῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτῆς, ἀργυροῖ· ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ, χαλκοῖ· αἱ κνῆμαι, σιδηραῖ· οἱ πόδες, μέρος μέν τι σιδηροῦν, μέρος δέ τι ὀστράκινον. Ἐθεώρεις, ἕως ὅτου ἀπετμήθη λίθος ἀπὸ ὄρους ἄνευ χειρὸς, καὶ ἐπάταξε τὴν εἰκόνα ἐπὶ τοὺς πόδας τοὺς σιδηροὺς καὶ ὀστρακίνους, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτοὺς εἰς τέλος. Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰσάπαξ τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρος, ὁ χαλκὸς, ὁ ἄργυρος, ὁ χρυσός· καὶ ἐγένοντο ὡσεὶ κονιορτὸς ἀπὸ ἅλωνος θερινῆς· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πλῆθος τοῦ πνεύματος, καὶ τόπος οὐχ εὑρέθη ἐν αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος, ὁ πατάξας τὴν εἰκόνα, ἐγένετο εἰς ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τὴν γῆν. Τοῦτό ἐστι τὸ ἐνύπνιον· καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἐροῦμεν ἐνώπιον τοῦ Βασιλέως. Ἀναστήσει ὁ Θεὸς τοῦ οὐρανοῦ βασιλείαν, ἥτις εἰς τὸν αἰῶνα οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ λαῷ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται· καὶ λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει πάσας τὰς βασιλείας· καὶ αὐτὴ ἀναστήσεται εἰς τοὺς αἰῶνας, ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρους ἐτμήθη λίθος, ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐλέπτυνε τὸ ὄστρακον, τὸν σίδηρον, τὸν χαλκὸν, τὸν ἄργυρον, τὸν χρυσόν. Ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ Βασιλεῖ, ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον· καὶ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ.

Τροπάριον, Ἦχος πλ. β΄.

Ἀνέτειλας Χριστὲ ἐκ Παρθένου,* νοητὲ Ἥλιε τῆς δικαιοσύνης· * καὶ Ἀστήρ σε ὑπέδειξεν,* ἐν Σπηλαίῳ χωρούμενον τὸν ἀχώρητον· * Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· * μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν,* ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. ά. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· * μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, * ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. β΄. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται· ἕτοιμος ὁ θρόνος σου ἀπὸ τότε.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· * μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, * ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. γ΄. Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ, Κύριε, ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ φωνὰς αὐτῶν· ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· * μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, * ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. δ΄. Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης· θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος· τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· * μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, * ζωοδότα δόξα σοι.

Στίχ. έ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Μάγους ὁδηγήσας εἰς προσκύνησίν σου· * μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν * ζωοδότα δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ὅλον. Εἶτα, τὰ ἑξῆς Ἀναγνώσματα.

Ζ΄. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς, καὶ ἐδόθη ἡμῖν· οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγεννήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος, θαυμαστὸς Σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρὸς, ἐξουσιαστὴς, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ ὑγείαν αὐτῷ. Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυῒδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

Η΄. Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ, λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἄχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας· Ἀκούσατε δὴ, οἶκος Δαυῒδ· Μὴ μικρὸν ἡμῖν, ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον. Ἰδοὺ ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, καὶ τέξεται Υἱὸν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν, ἢ προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν· διότι, πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν, ἢ κακὸν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπε Κύριος πρός με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινὸν

μέγαν, καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου· Τοῦ ὀξέως προνομὴν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποίησον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν Ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου. Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν Προφῆτιν, καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱόν. Καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον· διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα, ἢ μητέρα, λήψεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκῦλα Σαμαρείας ἔναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γνῶτε ἔθνη, καὶ ἡττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυκότες, ἡττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἡττηθήσεσθε· καὶ ἣν ἂν βουλὴν βουλεύσησθε, διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον, ὃν ἐὰν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Μετὰ δὲ τὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων συμπλήρωσιν, γίνεται Συναπτή, καὶ μετὰ τὴν Ἐκφώνησιν, ψάλλεται τὸ Τρισάγιον.

Εἶτα, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, Ἦχος α'.

Κύριος εἶπε πρός με· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Στίχ. Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός, λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων, ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ· ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. Ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν· Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς Βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου· Καί· Σὺ κατ' ἀρ-

χάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σ[ου] εἰσὶν οἱ οὐρανοί· Αὐτοὶ ἀπολοῦνται σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντ[ες] ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτο[ὺς] καὶ ἀλλαγήσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλεί-ψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἴρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶ[ν] μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐ[χὶ] πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμεν[α] διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισ-σοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε παραῤῥυῶμε[ν.] Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσ[α] παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμε[ῖς] ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχ[ὴν] λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰ[ς] ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος πλ. δ'.

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂ[ν] θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Στίχ. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα.

Τέλος· Καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Καὶ καθεξῆς, ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Κοινωνικόν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος α'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, * σήμερον προφητικῶς εὐφραινέσθωσαν.* Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι, * πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν· * ὅτι Θεὸς * ἐν σαρκὶ ἐπέφανε, τοῖς ἐν σκότει * καὶ σκιᾷ καθημένοις,* γεννηθεὶς ἐκ γυναικός. * Σπήλαιον καὶ φάτνη ὑπεδέξαντο αὐτόν.* Ποιμένες τὸ θαῦμα ἀνακηρύττουσι. * Μάγοι ἐξ ἀνατολῶν, * ἐν Βηθλεὲμ δῶρα προσάγουσιν· * ἡμεῖς δὲ τὸν αἶνον, * ἀναξίοις χεί-λεσιν, * Ἀγγελικῶς αὐτῷ προσάξωμεν· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,* καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· * ἦλθε γὰρ ἡ προσδοκία τῶν ἐθνῶν· * ἦλθεν, ἔσωσεν ἡμᾶς, * ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ, * σήμερον ἡνώθησαν, * τεχθέντος τοῦ Χριστοῦ. * Σήμερον Θεὸς ἐπὶ γῆς παραγέγονε, * καὶ ἄνθρω-πος εἰς οὐρανοὺς ἀναβέβηκε. * Σήμερον ὁρᾶται σαρκὶ * ὁ φύσει

ἀόρατος, * διὰ τὸν ἄνθρωπον· * διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦντες, * βοήσωμεν αὐτῷ. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· * ἐβράβευσε γὰρ αὐτὴν ἡ παρουσία σου, * Σωτὴρ ἡμῶν δόξα σοι.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω, * ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, * τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην * εὐδοκήσαντι γενέσθαι· * Νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· * ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις· * καὶ ταπεινοὺς ὕψωσε * τοὺς ἀγγελικῶς μελῳδοῦντας· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ὁ αὐτός.

Τὸν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν * ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως, * ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς, * κλίνας οὐρανοὺς κατέβη, καὶ ᾤκησεν * ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ ἀναλλοιώτως· * ἵνα ἐν αὐτῇ * τὸν φθαρέντα Ἀδὰμ, * ἀναπλάσῃ κράζοντα· * Δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου, * ὁ λυτρωτής μου καὶ Θεός.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Μάγοι Περσῶν Βασιλεῖς, ἐπιγνόντες σαφῶς, * τὸν ἐπὶ γῆς τεχθέντα * Βασιλέα οὐράνιον, * ὑπὸ λαμπροῦ Ἀστέρος ἑλκόμενοι, ἔφθασαν * ἐν Βηθλεὲμ, * δῶρα προσφέροντες ἔγκριτα, * χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν· * καὶ πεσόντες προσεκύνησαν· * εἶδον γὰρ ἐν τῷ Σπηλαίῳ, * βρέφος κείμενον τὸν ἄχρονον.

Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄. Γερμανοῦ.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, * καὶ ἀγάλλονται σήμερον· * σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, * διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ * Σωτῆρα Κύριον· * ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυται, * καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα,
Ἦχος β΄. Γερμανοῦ.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα * τετέλεσται σήμερον· * Παρθένος τίκτει, * καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· * ὁ Λόγος σαρκοῦται, * καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. * Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι, * καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Ἦχος γ΄. Τοῦ αὐτοῦ.

Σήμερον τίκτει ἡ Παρθένος * τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός. * Ἐδὲμ προσφέρει Σπήλαιον, * καὶ Ἀστὴρ μηνύει Χριστὸν, * τὸν Ἥλιον τοῖς ἐν σκότει. * Μετὰ δώρων Μάγοι προσεκύνησαν, * πίστει φω-

τιζόμενοι. * Ποιμένες εἶδον τὸ θαῦμα, * Ἀγγέλων ἀνυμνούντων,* καὶ λεγόντων· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ὁ αὐτὸς, Ἀνατολίου.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος * ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας,* ἐξ Ἀνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι, * προσεκύνησαν * Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· * καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν * προθύμως ἀνοίξαντες,* δῶρα τίμια προσέφερον· * δόκιμον χρυσὸν, * ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων· * καὶ λίβανον, ὡς Θεῷ τῶν ὅλων· * ὡς τριημέρῳ δὲ νεκρῷ,* σμύρναν τῷ ἀθανάτῳ. * Πάντα τὰ ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν,* τῷ τεχθέντι σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, * καὶ πανηγυρίσατε πάντες * οἱ ἀγαπῶντες Σιών. * Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμὸς * τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ· * ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἠνεῴχθη, * ὁ ὄφις κατηργήθη· ἣν γὰρ ἠπάτησε πρώην, * νῦν ἐθεάσατο, * τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. * Ὢ βάθος πλούτου * καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! * Ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάσῃ σαρκὶ,* τῆς ἁμαρτίας τὸ ὄργανον, * σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο τῷ κόσμῳ παντὶ, * διὰ τῆς Θεοτόκου· * βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, * ὁ παντέλειος Θεός· * καὶ διὰ τοῦ τόκου, * Παρθενίαν σφραγίζει,* σειρὰς ἁμαρτημάτων * λύων διὰ σπαργάνων· * καὶ διὰ νηπιότητος, * τῆς Εὔας θεραπεύει * τὰς ἐν λύπαις ὠδῖνας. * Χορευέτω τοίνυν πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· * ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτὴν * παραγέγονε Χριστὸς, * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Σπηλαίῳ παρῴκησας,* Χριστὲ ὁ Θεὸς,* Φάτνη σε ὑπεδέξατο,* Ποιμένες καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. * Τότε δὲ τῶν Προφητῶν * ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα· * καὶ Ἀγγέλων αἱ Δυνάμεις * ἐθαύμαζον, βοῶσαι καὶ λέγουσαι· * Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, * μόνε Φιλάνθρωπε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ἐκ γ'.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, * ἀνέτειλε τῷ κόσμῳ * τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως· * ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ τοῖς ἄστροις λατρεύοντες, * ὑπὸ Ἀστέρος ἐδιδάσκοντο, * σὲ προσκυνεῖν * τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, * καὶ σὲ γινώσκειν ἐξ ὕψους * Ἀνατολήν. Κύριε δόξα σοι.

Τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί, * ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· * ἀκολουθήσωμεν λοιπόν, * ἔνθα ὁδεύει ὁ Ἀστήρ, * μετὰ τῶν Μάγων Ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. * Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν * ἀκαταπαύστως ἐκεῖ. * Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν * ᾠδὴν ἐπάξιον, * Δόξα ἐν ὑψίστοις, λέγοντες, * τῷ σήμερον * ἐν Σπηλαίῳ τεχθέντι, * ἐκ τῆς Παρθένου * καὶ Θεοτόκου, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὅμοιον.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; * τί ἐκθαμβεῖσαι τὸ ἐν σοί; * Ὅτι ἄχρονον Υἱόν, * χρόνῳ ἐγέννησα φησί, * τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. * Ἄνανδρος εἰμί, * καὶ πῶς τίκτω Υἱόν; * ἄσπορον γονὴν τίς ἑώρακεν; * ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, * νικᾶται * φύσεως τάξις, * ὡς γέγραπται. * Χριστὸς ἐτέχθη * ἐκ τῆς Παρθένου, * ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας. Δίς.

Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ὅμοιον.

Ὁ ἀχώρητος παντί, * πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί· * ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρός, * πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; * πάντως ὡς οἶδεν, * ὡς ἠθέλησε, * καὶ ὡς ηὐδόκησεν· * ἄσαρκος γὰρ ὤν, * ἐσαρκώθη ἑκών· * καὶ γέγονεν ὁ Ὤν, * ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· * καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, μετέσχε * τοῦ ἡμετέρου φυράματος. * Διπλοῦς ἐτέχθη * Χριστός, τὸν ἄνω κόσμον * θέλων ἀναπληρῶσαι. Δίς.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. Ἤχου.
Προκείμενον, Ἦχος δ΄.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Τὸ Εὐαγγέλιον· ὁ Ν΄. Δόξα, Ἦχος β΄.

Τὰ σύμπαντα σήμερον, * χαρᾶς πληροῦνται. * Χριστὸς ἐτέχθη * ἐκ τῆς Παρθένου.

Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα·

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός·

Καὶ ψάλλομεν τὸ παρὸν Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β΄.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη. * Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεέμ, * τὸν καθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρί. * Σήμερον Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθέν, * θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Καὶ οἱ Κανόνες.

Ὁ παρὼν τοῦ κυρίου Κοσμᾶ, φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε·
Χριστὸς βροτωθεὶς ἦν ὅπερ Θεὸς μένῃ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. Ὁ Εἱρμός.

» Χριστὸς γεννᾶται, δοξάσατε· * Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν, ἀπαν-
» τήσατε· * Χριστὸς ἐπὶ γῆς, ὑψώθητε· * Ἄσατε τῷ Κυρίῳ *
» πᾶσα ἡ γῆ, * καὶ ἐν εὐφροσύνῃ, * ἀνυμνήσατε λαοί, * ὅτι δε-
» δόξασται.

Ῥεύσαντα ἐκ παραβάσεως, * Θεοῦ τὸν κατ' εἰκόνα γενόμενον, * ὅλον τῆς φθορᾶς ὑπάρξαντα, * κρείττονος ἐπταικότα * θείας ζωῆς, * αὖθις ἀναπλάττει * ὁ σοφὸς Δημιουργός, * ὅτι δεδόξασται.

Ἰδὼν ὁ Κτίστης ὀλλύμενον, * τὸν ἄνθρωπον χερσὶν ὃν ἐποίησε, * κλίνας οὐρανοὺς κατέρχεται· * τοῦτον δὲ ἐκ Παρθένου * θείας Ἁγνῆς, * ὅλον οὐσιοῦται, * ἀληθείᾳ σαρκωθείς, * ὅτι δεδόξασται.

Σοφία Λόγος καὶ Δύναμις, * Υἱὸς ὢν τοῦ Πατρὸς καὶ ἀπαύγασμα, * Χριστὸς ὁ Θεός, * δυνάμεις λαθών, * ὅσας ὑπερκοσμίους, * ὅσας ἐν γῇ, * καὶ ἐνανθρωπήσας, * ἀνεκτήσατο ἡμᾶς, * ὅτι δεδόξασται.

Ἕτερος Κανὼν Ἰαμβικός, Ἰωάννου Μοναχοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα τήνδε, διὰ στίχων Ἡρωελεγείων·

Εὐεπίης μελέεσσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει.
Υἷα Θεοῦ, μερόπων εἵνεκα, τικτόμενον
Ἐν χθονί, καὶ λύοντα πολύστονα πήματα κόσμου.
Ἀλλ' Ἄνα, ῥητῆρας ῥύεο τῶνδε πόνων.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ Εἱρμός.

» Ἔσωσε λαόν, θαυματουργῶν Δεσπότης,
» Ὑγρὸν θαλάσσης κῦμα χερσώσας πάλαι·
» Ἑκὼν δὲ τεχθεὶς ἐκ Κόρης, τρίβον βατὴν
» Πόλου τίθησιν ἡμῖν· ὃν κατ' οὐσίαν
» Ἶσον τε Πατρὶ καὶ βροτοῖς δοξάζομεν.

Ἤνεγκε γαστὴρ ἡγιασμένη Λόγον,
Σαφῶς ἀφλέκτῳ ζωγραφουμένη βάτῳ,
Μιγέντα μορφῇ τῇ βροτησίᾳ Θεόν,
Εὔας τάλαιναν νηδὺν, ἀρᾶς τῆς πάλαι
Λύοντα πικρᾶς· ὃν βροτοὶ δοξάζομεν.

Ἔδειξεν ἀστὴρ τὸν πρὸ ἡλίου Λόγον,
Ἐλθόντα παῦσαι τὴν ἁμαρτίαν Μάγοις,
Σαφῶς πενιχρὸν εἰς σπέος, τὸν συμπαθῆ

Σὲ σπαργάνοις ἑλικτόν· ὃν γεγηθότες
Ἴδον τὸν αὐτόν, καὶ βροτὸν καὶ Κύριον.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων,* ἐκ Πατρὸς γεννηθέντι ἀῤῥεύστως Υἱῷ,* » καὶ ἐπ' ἐσχάτων ἐκ Παρθένου * σαρκωθέντι ἀσπόρως,* Χριστῷ » τῷ Θεῷ βοήσωμεν· * Ὁ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, * Ἅγιος εἶ, » Κύριε.

Ὁ τῆς ἐπιπνοίας * μετασχὼν τῆς ἀμείνω Ἀδὰμ χοϊκός, * καὶ πρὸς φθορὰν κατολισθήσας, * γυναικείᾳ ἀπάτῃ, * Χριστὸν γυναικὸς βοᾷ ἐξορῶν· * Ὁ δι' ἐμὲ κατ' ἐμὲ γεγονώς, * Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Σύμμορφος πηλίνης * εὐτελοῦς διαρτίας, Χριστέ, γεγονώς, * καὶ μετοχῇ σαρκὸς τῆς χείρω, * μεταδοὺς θείας φύτλης * βροτὸς πεφυκώς, καὶ μείνας Θεός, * καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, * Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Βηθλεέμ, εὐφραίνου,* Ἡγεμόνων Ἰούδα βασίλεια· * τὸν Ἰσραὴλ γὰρ ὁ ποιμαίνων, * Χερουβὶμ ὁ ἐπ' ὤμων, * ἐκ σοῦ προελθὼν Χριστὸς ἐμφανῶς, * καὶ ἀνυψώσας τὸ κέρας ἡμῶν, * πάντων ἐβασίλευσεν.

Ἄλλος.

» Νεῦσον πρὸς ὕμνους οἰκετῶν, Εὐεργέτα,
» Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπηρμένην ὀφρύν·
» Φέρων τε, παντεπόπτα, τῆς ἁμαρτίας
» Ὕπερθεν, ἀκλόνητον ἐστηριγμένους,
» Μάκαρ, μελῳδούς, τῇ βάσει τῆς πίστεως.

Νύμφης πανάγνου τὸν πανόλβιον τόκον,
Ἰδεῖν ὑπὲρ νοῦν ἠξιωμένος χορός,
Ἄγραυλος ἐκλονεῖτο τῷ ξένῳ τρόπῳ·
Τάξιν μελῳδοῦσάν τε τῶν Ἀσωμάτων
Ἄνακτα Χριστόν, ἀσπόρως σαρκούμενον.

Ὕψους ἀνάσσων οὐρανῶν, εὐσπλαγχνίᾳ
Τελεῖ καθ' ἡμᾶς ἐξ ἀνυμφεύτου Κόρης,
Ἄϋλος ὢν τὸ πρόσθεν, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων
Λόγος παχυνθεὶς σαρκί, τὸν πεπτωκότα
Ἵνα πρὸς αὐτὸν ἑλκύσῃ, πρωτόκτιστον.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν, * ὁ οὐρανός σοι προσεκόμισε * τῷ κειμένῳ Νηπίῳ ἐν φάτνῃ, * δι' ἀστέρος τοὺς Μάγους καλέσας· * οὓς καὶ κατέπληττεν * οὐ σκῆπτρα, καὶ θρόνοι, * ἀλλ' ἐσχάτη

πτωχεία· * τί γὰρ εὐτελέστερον σπηλαίου; * τί δὲ ταπεινότερον σπαργάνων; * ἐν οἷς διέλαμψεν * ὁ τῆς Θεότητός σου πλοῦτος, * Κύριε, δόξα σοι.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγομεν Ὑπακοὴν, Κάθισμα οὐ λέγομεν, ὡς ἔν τισι Τυπικοῖς εὕρομεν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανός, * γῆ εὐφραινέσθω· * ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς * ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. * Ὁ Λόγος, * ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρός, * προῆλθεν * ἐκ τῆς Παρθένου ἄνευ σπορᾶς· * ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, * ὁρῶντες ἐν Βηθλεὲμ * τικτόμενον ὡς νήπιον· * ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ Εἱρμός.

» Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί, * καὶ ἄνθος ἐξ αὐτῆς, Χριστέ, *
» ἐκ τῆς Παρθένου ἀνεβλάστησας, * ἐξ ὄρους ὁ αἰνετός, *
» κατασκίου δασέος, * ἦλθες σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου, * ὁ ἄϋλος
» καὶ Θεός. * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὃν πάλαι προεῖπεν Ἰακὼβ * ἐθνῶν ἀπεκδοχὴν, Χριστέ, * φυλῆς Ἰούδα ἐξανέτειλας, * καὶ δύναμιν Δαμασκοῦ, * Σαμαρείας σκῦλά τε * ἦλθες προνομεύσων, πλάνην τρέπων * εἰς πίστιν θεοτερπῆ. * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Τοῦ Μάντεως πάλαι Βαλαὰμ * τῶν λόγων μυητάς, σοφοὺς * ἀστεροσκόπους χαρᾶς ἔπλησας, * ἀστὴρ ἐκ τοῦ Ἰακὼβ * ἀνατείλας Δέσποτα, * ἐθνῶν ἀπαρχὴν εἰσαγομένους· * ἐδέξω δὲ προφανῶς, * δῶρά σοι δεκτὰ προσκομίζοντας.

Ὡς πόκῳ γαστρὶ Παρθενικῇ, * κατέβης ὑετός, Χριστέ, * καὶ ὡς σταγόνες ἐν γῇ στάζουσαι· * Αἰθίοπες καὶ Θαρσεῖς, * καὶ Ἀράβων νῆσοί τε, * Σαβᾶ Μήδων, πάσης γῆς κρατοῦντες, * προσέπεσόν σοι Σωτήρ. * Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ἄλλος.

» Γένους βροτείου τὴν ἀνάπλασιν πάλαι
» Ἄδων Προφήτης Ἀββακοὺμ προμηνύει,
» Ἰδεῖν ἀφράστως ἀξιωθεὶς τὸν τύπον.
» Νέον βρέφος γὰρ ἐξ ὄρους τῆς Παρθένου,
» Ἐξῆλθε λαῶν εἰς ἀνάπλασιν Λόγος.

Ἴσος προῆλθες τοῖς βροτοῖς ἑκουσίως,
Ὕψιστε, σάρκα προσλαβὼν ἐκ Παρθένου,
Ἰὸν καθᾶραι τῆς δρακοντείας κάρας,

Ἄγων ἅπαντας πρὸς σέλας ζωηφόρον,
Θεὸς πεφυκὼς, ἐκ πυλῶν ἀνηλίων.

Ἔθνη τὰ πρόσθεν τῇ φθορᾷ βεβυσμένα,
Ὄλεθρον ἄρδην δυσμενοῦς πεφευγότα,
Ὑψοῦτε χεῖρας σὺν κρότοις ἐφυμνίοις,
Μόνον σέβοντα Χριστὸν, ὡς εὐεργέτην,
Ἐν τοῖς καθ᾿ ἡμᾶς συμπαθῶς ἀφιγμένον.

Ῥίζης φυεῖσα τοῦ Ἰεσσαὶ, Παρθένε,
Ὅρους παρῆλθες τῶν βροτῶν τῆς οὐσίας,
Πατρὸς τεκοῦσα τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον·
Ὡς ηὐδόκησεν αὐτὸς ἐσφραγισμένην
Νηδὺν διελθεῖν, τῇ κενώσει τῇ ξένῃ.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸς ὢν εἰρήνης, Πατὴρ οἰκτιρμῶν, * τῆς μεγάλης Βουλῆς
» σου τὸν Ἄγγελον,* εἰρήνην παρεχόμενον,* ἀπέστειλας ἡμῖν·*
» ὅθεν θεογνωσίας * πρὸς φῶς ὁδηγηθέντες, * ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζον-
» τες * δοξολογοῦμέν σε, φιλάνθρωπε.

Ἐν δούλοις τῷ Καίσαρος δόγματι * ἀπεγράφης πιθήσας,* καὶ δούλους ἡμᾶς * ἐχθροῦ καὶ ἁμαρτίας * ἠλευθέρωσας, Χριστέ· * ὅλον τὸ καθ᾿ ἡμᾶς δὲ * πτωχεύσας, καὶ χοϊκὸν * ἐξ αὐτῆς ἑνώσεως * καὶ κοινωνίας ἐθεούργησας.

Ἰδοὺ ἡ Παρθένος,* ὡς πάλαι φησὶν,* ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα ἐκύησε * Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα,* καὶ μένει Παρθένος·* δι᾿ ἧς καταλλαγέντες * Θεῷ οἱ ἁμαρτωλοὶ, * Θεοτόκον κυρίως οὖσαν,* ἐν πίστει ἀνυμνήσωμεν.

Ἄλλος.

» Ἐκ νυκτὸς ἔργων, ἐσκοτισμένης πλάνης,
» Ἱλασμὸν ἡμῖν, Χριστὲ, τοῖς ἐγρηγόρως
» Νῦν σοι τελοῦσιν ὕμνον, ὡς εὐεργέτῃ,
» Ἔλθοις πορίζων εὐχερῆ τε τὴν τρίβον,
» Καθ᾿ ἣν ἀνατρέχοντες, εὕροιμεν κλέος.

Ἀπηνὲς ἔχθος τὸ πρὸς αὐτὸν, Δεσπότης
Τεμὼν διαμπὰξ σαρκὸς ἐν παρουσίᾳ,
Ἵνα κρατοῦντος ὤλεσε ψυχοφθόρου,
Κόσμον συνάπτων ταῖς αὔλοις οὐσίαις,
Τιθεὶς προσηνῆ τὸν Τεκόντα τῇ κτίσει.

Ὁ λαὸς εἶδεν ὁ πρὶν ἠμαυρωμένος,
Μεθ' ἡμέραν φῶς τῆς ἄνω φρυκτωρίας.
Ἔθνη Θεῷ δὲ κλῆρον Υἱὸς προσφέρει,
Νέμων ἐκεῖσε τὴν ἀπόῤῥητον χάριν,
Οὗ πλεῖστον ἐξήνθησεν ἡ ἁμαρτία.

Ὠδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

» Σπλάγχνων Ἰωνᾶν,* ἔμβρυον ἀπήμεσεν,* ἐνάλιος θὴρ,* οἷον » ἐδέξατο· * τῇ Παρθένῳ δὲ * ἐνοικήσας ὁ Λόγος,* καὶ σάρκα » λαβὼν,* διελήλυθε φυλάξας ἀδιάφθορον· * ἧς γὰρ * οὐχ ὑπέστη » ῥεύσεως,* τὴν τεκοῦσαν κατέσχεν ἀπήμαντον.

Ἦλθε σαρκωθεὶς * Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,* γαστρὸς ὃν Πατὴρ* πρὸ Ἑωσφόρου γεννᾷ· * τὰς ἡνίας δὲ * ὁ κρατῶν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων,* ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακλίνεται· * ῥάκει * σπαργανοῦται· λύει δὲ * πολυπλόκους σειρὰς παραπτώσεων.

Νέον ἐξ Ἀδὰμ * παιδίον φυράματος * ἐτέχθη Υἱὸς,* καὶ πιστοῖς δέδοται· * τοῦ δὲ μέλλοντος * οὗτος ἐστὶν αἰῶνος,* Πατὴρ καὶ Ἄρχων, * καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης Βουλῆς Ἄγγελος· * οὗτος ἰσχυρὸς Θεός ἐστι, * καὶ κρατῶν ἐξουσίᾳ τῆς κτίσεως.

Ἄλλος.

» Ναίων Ἰωνᾶς ἐν μυχοῖς θαλαττίοις,
» Ἐλθεῖν ἐδεῖτο, καὶ ζάλην ἀπαρκέσαι.
» Νυγεὶς ἐγὼ δὲ τῷ τυραννοῦντος βέλει,
» Χριστὲ, προσαυδῶ τὸν κακῶν ἀναιρέτην,
» Θᾶττον μολεῖν σε τῆς ἐμῆς ῥᾳθυμίας.

Ὃς ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς Θεὸν Θεὸς Λόγος,
Νυνὶ κρατύνει, μὴ σθένουσαν τὴν πάλαι,
Ἰδὼν, φυλάξαι τὴν καθ' ἡμᾶς. οὐσίαν,
Καθεὶς ἑαυτὸν δευτέρᾳ κοινωνίᾳ,
Αὖθις προφαίνων τῶν παθῶν ἐλευθέραν.

Ἷκται δι' ἡμᾶς Ἀβραὰμ ἐξ ὀσφύος,
Λυγρῶς πεσόντας ἐν σκότει τῶν πταισμάτων,
Υἱοὺς ἐγεῖραι τῶν κάτω νενευκότων,
Ὁ φῶς κατοικῶν, καὶ φάτνην παρ' ἀξίαν
Νῦν εὐδοκήσας, εἰς βροτῶν σωτηρίαν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Αὐτόμελον.
Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ.

Ἡ Παρθένος σήμερον, * τὸν ὑπερούσιον τίκτει, * καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον, * τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει. * Ἄγγελοι, * μετὰ Ποι-

μένων δοξολογοῦσι· * Μάγοι δὲ, * μετὰ ἀστέρος ὁδοιποροῦσι· * δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη, * Παιδίον νέον, * ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν Ἐδὲμ Βηθλεὲμ ἤνοιξε· * δεῦτε ἴδωμεν· * τὴν τρυφὴν ἐν κρυφῇ εὕρομεν· * δεῦτε λάβωμεν * τὰ τοῦ Παραδείσου * ἔνδον τοῦ Σπηλαίου. * Ἐκεῖ ἐφάνη * ῥίζα ἀπότιστος, * βλαστάνουσα ἄφεσιν· * ἐκεῖ εὑρέθη * φρέαρ ἀνόρυκτον, * οὗ πιεῖν Δαυὶδ * πρὶν ἐπεθύμησεν· * ἐκεῖ Παρθένος τεκοῦσα βρέφος, * τὴν δίψαν ἔπαυσεν εὐθὺς * τὴν τοῦ Ἀδὰμ καὶ τοῦ Δαυίδ· * διὰ τοῦτο πρὸς τοῦτο * ἐπειχθῶμεν, οὗ ἐτέχθη * Παιδίον νέον, * ὁ πρὸ αἰώνων Θεός.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Ἡ κατὰ σάρκα Γέννησις τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι.

Θεὸς τὸ τεχθὲν, ἡ δὲ Μήτηρ Παρθένος.
Τί μεῖζον ἄλλο καινὸν εἶδεν ἡ κτίσις;
Παρθενικὴ Μαρίη Θεὸν εἰκάδι γείνατο πέμπτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ προσκύνησις τῶν Μάγων.

Στίχ. Σὲ προσκυνοῦσα τάξις ἐθνικὴ, Λόγε,
Τὸ πρὸς σὲ δηλοῖ τῶν ἐθνῶν μέλλον σέβας.

Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

» Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ * συντραφέντες, δυσσεβοῦς προστάγματος * καταφρονήσαντες, πυρὸς * ἀπειλὴν οὐκ ἐπτοήθησαν· * » ἀλλ' ἐν μέσῳ τῆς φλογὸς * ἑστῶτες ἔψαλλον· Ὁ τῶν Πατέρων » Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, * ἐκπλαγοῦς φωτοφανείας ἔτυχον· * δόξα Κυρίου γὰρ αὐτοὺς * περιέλαμψε, καὶ Ἄγγελος, * Ἀνυμνήσατε βοῶν, * ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς, * ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς * εὐλογητὸς εἶ.

Ἐξαίφνης σὺν τῷ λόγῳ * τοῦ Ἀγγέλου, * οὐρανῶν στρατεύματα, * Δόξα ἐκραύγαζον, * Θεῷ ἐν ὑψίστοις, ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, * Χριστὸς ἔλαμψεν, * ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς * εὐλογητὸς εἶ.

Ῥῆμα τί τοῦτο; εἶπον * οἱ Ποιμένες· διελθόντες ἴδωμεν * τὸ γεγονὸς, θεῖον Χριστόν· * Βηθλεὲμ καταλαβόντες δὲ * σὺν τῇ τεκούσῃ προσεκύνουν * ἀναμέλποντες· * Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς * εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος.

» Τῷ Παντάνακτος ἐξεφαύλισαν πόθῳ,
» Ἄπλητα θυμαίνοντος, ἠγκιστρωμένοι
» Παῖδες, τυράννου δύσθεον γλωσσαλγίαν.
» Οἷς εἵχαθεν πῦρ ἄσπετον, τῷ Δεσπότῃ
» Λέγουσιν· Εἰς αἰῶνας εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπηρέτας μὲν ἐμμανῶς καταφλέγει,
Σώζει δὲ παφλάζουσα ῥοιζηδὸν Νέους,
Ταῖς ἑπταμέτροις καύσεσιν πυργουμένη,
Οὓς ἔστεφε φλὸξ, ἄφθονον τοῦ Κυρίου
Νέμοντος, εὐσεβείας εἵνεκα, δρόσον.

Ἀρωγὲ Χριστὲ, τὸν βροτοῖς ἐναντίον,
Πρόβλημα τὴν σάρκωσιν ἀῤῥήτως ἔχων,
Ἤσχυνας, ὄλβον τῆς θεώσεως φέρων,
Μορφούμενος νῦν· ἧς τινος δι' ἐλπίδα,
Ἄνωθεν εἰς κευθμῶνας ἤλθομεν ζόφου.

Τὴν ἀγριωπὸν ἀκρατῶς γαυρουμένην,
Ἄσεμνα βακχεύουσαν, ἐξοιστρουμένου
Κόσμου καθεῖλες πανσθενῶς ἁμαρτίαν·
Οὓς εἵλκυσε πρὶν σήμερον τῶν ἀρκύων,
Σώζεις δὲ σαρκωθεὶς ἑκὼν Εὐεργέτα.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

» Θαύματος ὑπερφυοῦς, ἡ δροσοβόλος * ἐξεικόνισε κάμινος τύπον· * οὐ γὰρ οὓς ἐδέξατο * φλέγει Νέους, ὡς οὐδὲ πῦρ * τῆς Θεότητος, Παρθένου ἣν ὑπέδυ νηδύν· * διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἕλκει Βαβυλῶνος ἡ θυγάτηρ, παῖδας, * δορυκτήτους Δαυὶδ ἐκ Σιών· ἐν αὐτῇ * δωροφόρους πέμπει δὲ * Μάγους παῖδας, τὴν τοῦ Δαυὶδ * θεοδόχον Θυγατέρα λιτανεύσοντας· * διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὄργανα παρέκλινε τὸ πένθος ᾠδῆς· * οὐ γὰρ ᾖδον ἐν νόθοις οἱ Παῖδες Σιών· * Βαβυλῶνος λύει δὲ * πλάνην πᾶσαν, καὶ μουσικῶν * ἁρμονίαν, Βηθλεὲμ ἐξανατείλας Χριστός· * διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σχῦλα, Βαβυλὼν, τῆς Βασιλίδος Σιὼν, * καὶ δορίκτητον ὄλβον ἐδέξατο· * θησαυροὺς Χριστὸς * ἐν Σιὼν δὲ ταύτης, καὶ Βασιλεῖς * σὺν Ἀστέρι ὁδηγῷ, ἀστροπολοῦντας ἕλκει· * διὸ ἀνυμνοῦντες ἀναμέλψωμεν· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον, * καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος.

» Μήτραν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι Κόρης,
» Οἱ τῆς Παλαιᾶς πυρπολούμενοι Νέοι,
» Ὑπερφυῶς κύουσαν, ἐσφραγισμένην.
» Ἄμφω δὲ δρῶσα θαυματουργίᾳ μιᾷ,
» Λαοὺς πρὸς ὕμνον ἐξανίστησι χάρις.

Λύμην φυγοῦσα τοῦ θεοῦσθαι τῇ πλάνῃ,
Ἄληκτον ὑμνεῖ τὸν κενούμενον Λόγον,
Νεανικῶς ἅπασα σὺν τρόμῳ κτίσις·
Ἄδοξον εὖχος δειματουμένη φέρειν,
Ῥευστὴ γεγῶσα, κἂν σοφῶς ἐκαρτέρει.

Ἥκεις πλανῆτιν πρὸς νομὴν ἐπιστρέφων
Τὴν ἀνθοποιὸν, ἐξ ἐρημαίων λόφων,
Ἡ τῶν ἐθνῶν ἔγερσις, ἀνθρώπων φύσιν·
Ῥώμην βιαίαν τοῦ βροτοκτόνου σβέσαι,
Ἀνὴρ φανείς τε καὶ Θεὸς προμηθείᾳ.

Ὠδὴ θ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ὠδῇ ταύτῃ. Ἦχος ά.

Μεγάλυνον, ψυχή μου,* τὴν τιμιωτέραν, * καὶ ἐνδοξοτέραν * τῶν ἄνω Στρατευμάτων. Δίς.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὸν ἐκ τῆς Παρθένου * Θεὸν σαρκὶ τεχθέντα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὸν ἐν τῷ Σπηλαίῳ, * τεχθέντα Βασιλέα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων * Θεὸν προσκυνηθέντα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὸν ὑπὸ Ἀστέρος * τοῖς Μάγοις μηνυθέντα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὴν ἁγνὴν Παρθένον, * τὴν γεννησαμένην * Χριστὸν τὸν Βασιλέα.

Μάγοι καὶ Ποιμένες * ἦλθον προσκυνῆσαι, * Χριστὸν τὸν γεννηθέντα * ἐν Βηθλεὲμ τῇ πόλει.

Ἕτερα εἰς τὸν Ἰαμβικὸν Κανόνα.

Σήμερον ἡ Παρθένος * τίκτει τὸν Δεσπότην, * ἔνδον ἐν τῷ Σπηλαίῳ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης * τίκτεται ὡς βρέφος, * ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου.

Σήμερον οἱ Ποιμένες * βλέπουσι τὸν Σωτῆρα, * σπαργάνοις εἰλημένον, * καὶ κείμενον ἐν Φάτνῃ.

Σήμερον ὁ Δεσπότης * ῥάκει σπαργανοῦται, * ὁ ἀναφὴς ὡς βρέφος.

Σήμερον πᾶσα κτίσις * ἀγάλλεται καὶ χαίρει, * ὅτι Χριστὸς ἐτέχθη * ἐκ τῆς Παρθένου Κόρης.

Οὐράνιαι Δυνάμεις, * τεχθέντα τὸν Σωτῆρα, * Κύριον καὶ Δεσπότην, * μηνύουσι τῷ κόσμῳ.

Δόξα.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τῆς τρισυποστάτου, * καὶ ἀδιαιρέτου Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον, ψυχή μου, * τὴν λυτρωσαμένην * ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὁ Εἱρμός.

» Μυστήριον * ξένον ὁρῶ καὶ παράδοξον· * οὐρανὸν τὸ Σπήλαιον· * » θρόνον χερουβικὸν * τὴν Παρθένον· τὴν φάτνην χωρίον, * » ἐν ᾧ * ἀνεκλίθη ὁ ἀχώρητος * Χριστὸς * ὁ Θεός· ὃν ἀνυμνοῦντες » μεγαλύνομεν.

Ἐξαίσιον * δρόμον ὁρῶντες οἱ Μάγοι, * ἀσυνήθους νέου * ἀστέρος ἀρτιφαοῦς, * οὐρανίου ὑπερλάμποντος, * Χριστὸν * Βασιλέα ἐτεκμήραντο, * ἐν γῇ γεννηθέντα Βηθλεὲμ, * εἰς σωτηρίαν ἡμῶν.

Νεηγενὲς, * Μάγων λεγόντων, παιδίον * Ἄναξ, οὗ ἀστὴρ ἐφάνη, * ποῦ ἐστίν; εἰς γὰρ ἐκείνου * προσκύνησιν ἥκομεν· * μανεὶς ὁ Ἡρώδης ἐταράττετο, * Χριστὸν ἀνελεῖν ὁ θεομάχος φρυαττόμενος.

Ἠκρίβωσε * χρόνον Ἡρώδης Ἀστέρος, * οὗ ταῖς ἡγεσίαις * οἱ Μάγοι ἐν Βηθλεὲμ, * προσκυνοῦσι Χριστῷ σὺν δώροις· * ὑφ' οὗ * πρὸς πατρίδα ὁδηγούμενοι, * δεινὸν * παιδοκτόνον ἐγκατέλιπον παιζόμενον.

Ἄλλος.

» Στέργειν μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκίνδυνον φόβῳ,
» Ῥᾷον σιωπήν· τῷ πόθῳ δὲ, Παρθένε,
» Ὕμνους ὑφαίνειν, συντόνως τεθηγμένους,

» Ἐργῶδές ἐστιν· ἀλλὰ καὶ Μήτηρ, σθένος
» Ὅση πέφυκεν ἡ προαίρεσις δίδου.

Τύπους ἀφεγγεῖς καὶ σκιὰς παρηγμένας,
Ὦ Μῆτερ Ἁγνὴ, τοῦ Λόγου δεδορκότες,
Νέον φανέντος ἐκ πύλης κεκλεισμένης,
Δοξούμενοί τε τῆς ἀληθείας φάος,
Ἐπαξίως σὴν εὐλογοῦμεν γαστέρα.

Πόθου τετευχὼς καὶ Θεοῦ παρουσίας,
Ὁ χριστοτερπὴς λαὸς ἠξιωμένος,
Νῦν ποτνιᾶται τῆς παλιγγενεσίας,
Ὡς ζωοποιοῦ· τὴν χάριν δὲ Παρθένε,
Νέμοις ἄχραντε, προσκυνῆσαι τὸ κλέος,

Ἐξαποστειλάριον Αὐτόμελον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, * ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, * Ἀνατολὴ ἀνατολῶν, * καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ * εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν· καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου * ἐτέχθη ὁ Κύριος. Ἐκ γ'.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα,

Ἦχος δ'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Εὐφραίνεσθε * Δίκαιοι· οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε· * σκιρτήσατε τὰ ὄρη, * Χριστοῦ γεννηθέντος· * Παρθένος καθέζεται, * τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, * βαστάζουσα ἐν κόλποις * Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. * Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. * Μάγοι τῷ Δεσπότῃ δῶρα προσφέρουσιν. * Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· * Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ὁ Πατὴρ εὐδόκησεν· * ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· * καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε * Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα· * Ἀστὴρ μηνύει· * Μάγοι προσκυνοῦσι· * Ποιμένες θαυμάζουσι· * καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε, * ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, * ἀνέτρεψας τὴν πρώην κατάραν τῆς Εὔας· * ὅτι Μήτηρ γέγονας * τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός, * βαστάζουσα ἐν κόλποις * Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. * Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· * πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν, * κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· * Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν * τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος, * τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον· * Χαίροις Πόλις ἔμψυχε * τοῦ

Βασιλέως καὶ Θεοῦ, * ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας, * σωτηρίαν εἰργάσατο. * Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, * μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν * κράζοντες· * Θεοτόκε πρέσβευε * τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι, * σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Γερμανοῦ.

Ὅτε καιρὸς τῆς ἐπὶ γῆς παρουσίας σου, * πρώτη ἀπογραφὴ * τῇ οἰκουμένῃ ἐγένετο, * τότε ἔμελλες τῶν ἀνθρώπων * ἀπογράφεσθαι τὰ ὀνόματα, * τῶν πιστευόντων τῷ τόκῳ σου· * διὰ τοῦτο * τὸ τοιοῦτον δόγμα * ὑπὸ Καίσαρος ἐξεφωνήθη· * τῆς γὰρ αἰωνίου σου βασιλείας * τὸ ἄναρχον ἐκαινουργήθη. * Διό σοι προσφέρομεν καὶ ἡμεῖς, * ὑπὲρ τὴν χρηματικὴν φορολογίαν, * ὀρθοδόξου πλουτισμὸν θεολογίας * τῷ Θεῷ καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς, * ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται ἐκ Παρθένου. * Σήμερον ὁ ἄναρχος ἄρχεται, * καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται. * Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται, * καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. * Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν· * οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν· * ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ, μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ΄. Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ΄. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. α΄. Μακάριος ἀνὴρ, ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς.

Στίχ. γ΄. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς.

Στίχ. δ΄. Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσι.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος δ΄.

Στίχ. α΄. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. β΄. Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. γ΄. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν Ἁγίων σου.

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικόν.

Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς, ψάλλοντάς σοι· Ἀλληλούϊα.

Εἶτα γεγωνοτέρᾳ φωνῇ·

Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἡ Παρθένος σήμερον, * τὸν ὑπερούσιον τίκτει.

Ἀντὶ δὲ τοῦ Τρισαγίου,

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Εἰς δὲ τό, Ἐξαιρέτως, ψάλλομεν, Μυστήριον ξένον.

Κοινωνικόν.

Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Ἰστέον ὅτι, ἐὰν μὲν ὦσι δύο Κυριακαὶ μεταξὺ τῶν Χριστουγέννων καὶ τῶν Φώτων, τῇ μὲν πρώτῃ ἀναγινώσκεται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· τῇ δὲ δευτέρᾳ, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Ἐὰν δὲ τύχῃ ἓν μόνον Σάββατον, καὶ μία Κυριακή, τὸ μὲν Σάββατον ἀναγινώσκεται, Σαββάτῳ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν· τὴν δὲ Κυριακήν, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων.

ΤΗ ΚϚʹ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

ΕΙΔΗΣΙΣ

Αʹ. Ἐὰν ἡ παροῦσα κϛʹ. τοῦ μηνὸς τύχῃ ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ, ὅ ἐστι, τῇ Ἑορτῇ τῶν Χριστουγέννων ἑσπέρας, Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχ. Ἀναστάσιμα δʹ. τῆς Ἑορτῆς γʹ. δηλ. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, καὶ ἕτερα δύο· καὶ τῶν Ἁγίων προσόμοια γʹ. Τὸν Θεοπάτορα πάντες, κτλ. Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. (ἴδε σελ. 684.) Καὶ νῦν ὁ αὐτός, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Τίς Θεὸς μέγας — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά· Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ. Ἱερέων μνήμη. σελ. 684. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δʹ. Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες. Ἀπολυτ. Ἀναστάσιμον. Δόξα, Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τό, Ἄξιόν ἐστιν, Ἀπολυτ. Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ. — Τὸ Ψαλτήριον, ὁ Πολυέλεος· Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, Ὑπακοή, Ἀναβαθμοί, καὶ Προκείμενον τοῦ Ἤχου. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου· καί, Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γʹ. Ὠδῆς Κάθισμα, Πατρὸς ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Μνήστορος. Καταβασίαι μόνον αἱ Ἰαμβικαί, Ἔσωσε λαόν. Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἡ θʹ. Ὠδὴ τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαποστειλ. Ἀναστάσιμον, τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δʹ.

καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Αἷμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, κτλ. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εἰς τό, Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον ψυχή μου... Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικόν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε. Ἀντὶ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεός.

Β'. Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων τύχῃ ἐν Κυριακῇ, ἡ Ἀκολουθία τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν ψάλλεται κατὰ τὴν παροῦσαν κϛ'. τοῦ μηνὸς οὕτως·

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς γ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, κτλ. καὶ τῶν Ἁγίων Προσόμοια γ'. Δόξα, Μνήμην ἐπιτελοῦμεν. Καὶ νῦν, Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ. Εἴσοδος. Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον, Τίς Θεὸς μέγας — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά, Ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'. Παράδοξον μυστήριον. Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἱερέων μνήμη. Καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον. Ἀπολυτ. τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ἡ συνήθης Στιχολογία, Καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Ν'. χύμα. Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, Χριστὸς γεννᾶται· καὶ ὁ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κάθισμα, Πατρὸς ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῶν προφητῶν. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Μνήστορος. Καταβασίαι μόνον αἱ Ἰαμβικαί. Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἡ θ'. Ὠδή. Ἐξαποστειλ. τῶν Ἁγίων, Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν· καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, δ'. τὰ Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, Αἷμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Σήμερον ὁ Χριστός. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸ Εἰσοδικόν. Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστόν. Ἀπόστολος, Κυριακῇ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν. Εὐαγγέλιον, Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων. Εἰς τό, Ἐξαιρέτως, Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικόν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε, κτλ.

Γ'. Ἐὰν δὲ ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ τύχῃ ἡ τῶν Χριστουγέννων Ἑορτή, ἡ κατὰ τὴν κϛ'. Ἀκολουθία ψάλλεται, καθὼς ἐστιν ἐφεξῆς τετυπωμένη καὶ διατεταγμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογία οὐ γίνεται. Εἰς δὲ τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛʹ. καὶ ψάλλομεν τῆς Ἑορτῆς Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, δευτεροῦντες τὰ δύο.

Ἦχος βʹ. Γερμανοῦ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ,* τὸ παρὸν μυστήριον ἐκδιηγούμενοι.* Τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ διαλέλυται,* ἡ φλογίνη ῥομφαία τὰ νῶτα δίδωσι,* καὶ τὰ Χερουβὶμ παραχωρεῖ* τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς·* κἀγὼ τοῦ Παραδείσου* τῆς τρυφῆς μεταλαμβάνω,* οὗ προεξεβλήθην διὰ τῆς παρακοῆς.* Ἡ γὰρ ἀπαράλλακτος εἰκὼν τοῦ Πατρός,* ὁ χαρακτὴρ τῆς ἀϊδιότητος αὐτοῦ,* μορφὴν δούλου λαμβάνει,* ἐξ ἀπειρογάμου Μητρὸς προελθών,* οὐ τροπὴν ὑπομείνας·* ὃ γὰρ ἦν διέμεινε,* Θεὸς ὢν ἀληθινός·* καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν,* ἄνθρωπος γενόμενος διὰ φιλανθρωπίαν.* Αὐτῷ βοήσωμεν·* Ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου Θεός,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀνατολίου, ὁ αὐτός.

Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος* ἐκ τῆς ἁγίας Παρθένου,* πεφώτισται τὰ σύμπαντα·* Ποιμένων γὰρ ἀγραυλούντων,* καὶ Μάγων προσκυνούντων,* Ἀγγέλων ἀνυμνούντων,* Ἡρώδης ἐταράττετο·* ὅτι Θεὸς ἐν σαρκὶ ἐφάνη,* Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ἡ Βασιλεία σου Χριστὲ ὁ Θεός,* βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων,* καὶ ἡ Δεσποτεία σου,* ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.* Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου,* καὶ ἐκ τῆς ἀειπαρθένου Μαρίας ἐνανθρωπήσας,* φῶς ἡμῖν ἔλαμψας, Χριστὲ ὁ Θεός,* τῇ σῇ παρουσίᾳ·* φῶς ἐκ φωτός,* τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα,* πᾶσαν κτίσιν ἐφαίδρυνας.* Πᾶσα πνοὴ αἰνεῖ σε,* τὸν χαρακτῆρα τῆς δόξης τοῦ Πατρός.* Ὁ ὢν καὶ προών,* καὶ ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου Θεός,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ αὐτός.

Τί σοι προσενέγκωμεν, Χριστέ,* ὅτι ὤφθης ἐπὶ γῆς* ὡς ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς;* ἕκαστον γὰρ* τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων* τὴν εὐχαριστίαν σοι προσάγει·* οἱ Ἄγγελοι τὸν ὕμνον·* οἱ οὐρανοὶ τὸν Ἀστέρα·* οἱ Μάγοι τὰ δῶρα·* οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα·* ἡ γῆ τὸ σπήλαιον·* ἡ ἔρημος τὴν φάτνην·* ἡμεῖς δὲ Μητέρα Παρθένον.* Ὁ πρὸ αἰώνων Θεός,* ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. βʹ.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,* καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.* Σήμερον δέχεται ἡ Βηθλεὲμ* τὸν καθήμενον διὰ παντὸς σὺν Πατρί.* Σήμερον

Ἄγγελοι τὸ βρέφος τὸ τεχθὲν * θεοπρεπῶς δοξολογοῦσι. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Εἴσοδος. Προκείμενον, Ἦχος βαρύς.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.

Στίχ. Ἐγνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς Θεὸς ἡμῶν;

Στίχ. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἡ ἀλλοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου.

Τίς Θεὸς μέγας, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν;

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ ἰδιόμελα, Ἦχος πλ. δ'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Παράδοξον Μυστήριον * οἰκονομεῖται σήμερον· * καινοτομοῦνται φύσεις, * καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· * ὅπερ ἦν μεμένηκε, * καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν, * οὐ φυρμὸν ὑπομείνας οὐδὲ διαίρεσιν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Κύριε, * ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας, * ἐν τῷ Σπηλαίῳ παρῴκησας· * ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων, * ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης· * ὃν στρατιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων, * Ποιμέσι συγκατέβης, * ἵνα σώσῃς, ὡς εὔσπλαγχνος, * τὸ γένος ἡμῶν· δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Πῶς ἐξείπω * τὸ μέγα Μυστήριον; * ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· * ὁ Λόγος παχύνεται· * ὁ ἀόρατος ὁρᾶται· * καὶ ὁ ἀναφὴς ψηλαφᾶται· * ὁ ἄναρχος ἄρχεται· * καὶ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, * Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται. * Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον, * ὁ αὐτὸς καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα, καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, * τὸν ἀληθῆ μηνύοντες Ποιμένα, * τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, * καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, * νηπίου μορφὴν δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα. * Κύριε δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἡ γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς ἀπαραλλάκτως, καθὼς καὶ ἐν τῇ Ἑορτῇ.

Ἀπὸ τρίτης Ὠδῆς, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τοῦτο, Ἦχος πλ. β'.

Ὁ πρὸ Ἑωσφόρου ἐκ Πατρὸς * ἀμήτωρ * γεννηθεὶς, ἐπὶ τῆς γῆς * ἀπάτωρ * ἐσαρκώθη σήμερον ἐκ σοῦ· * ὅθεν Ἀστὴρ * εὐαγγελίζεται Μάγοις· * Ἄγγελοι δὲ * μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι * τὸν ἄχραντον Τόκον σου, * ἡ Κεχαριτωμένη.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀγεώργητον βότρυν βλαστήσασα * ἡ μυστικὴ ἄμπελος, * ὡς ἐπὶ κλάδων, ἀγκάλαις ἐβάσταζε,* καὶ ἔλεγε· * Σὺ εἶ καρπός μου,* σὺ εἶ ζωή μου· * ἀφ' οὗ ἔγνων * ὅτι καὶ ὃ ἤμην εἰμί· * σύ μου Θεός· * τὴν γὰρ σφραγῖδα τῆς Παρθενίας μου * ὁρῶσα ἀκατάλυτον,* κηρύττω σε ἄτρεπτον Λόγον,* σάρκα γενόμενον. * Οὐκ οἶδα σποράν,* οἶδά σε λύτην τῆς φθορᾶς· * ἁγνὴ γάρ εἰμι,* σοῦ προελθόντος ἐξ ἐμοῦ· * ὡς γὰρ εὗρες, ἔλιπες μήτραν ἐμήν. * Διὰ τοῦτο * συγχορεύει πᾶσα κτίσις βοῶσά μοι· * Χαῖρε ἡ Κεχαριτωμένη.

Συναξάριον.

Τῇ ΚϚʹ. τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου.

Στίχοι.

Λεχὼ ἄμωμον ἀνδρὸς μὴ γνοῦσαν λέχος,
Δώροις ἀμώμοις δεξιοῦμαι τοῖς λόγοις.
Μολπὴν ἁγνοτάτῃ λεχοῖ εἰκάδι ἕκτῃ ἀείδω.

Περὶ τῆς εἰς Αἴγυπτον φυγῆς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στ. Ἥκοντα πρὸς σέ, τὸν πάλαι πλήξαντά σε.
Αἴγυπτε, φρίττε, καὶ Θεὸν τοῦτον φρόνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου, Ἐπισκόπου Σάρδεων.

Στ. Χριστῷ παραστάς, Εὐθύμιε τρισμάκαρ,
Πλήρης ἀλήκτου τυγχάνεις εὐθυμίας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Καταβασίαι, αἱ Ἰαμβικαὶ μόνον, Ἔσωσε λαόν, κτλ. Ἡ τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται, ἀλλ' ἀντ' αὐτῆς, ψάλλεται ἡ θʹ. Ὠδή, μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς * ἐξ ὕψους ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,* Ἀνατολὴ ἀνατολῶν,* καὶ οἱ ἐν σκότει καὶ σκιᾷ,* εὕρομεν τὴν ἀλήθειαν· * καὶ γὰρ ἐκ τῆς Παρθένου * ἐτέχθη ὁ Κύριος. Ἐκ γʹ.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους δʹ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος δʹ.

Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Εὐφραίνεσθε Δίκαιοι· * οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε· * σκιρτήσατε τὰ ὄρη,* Χριστοῦ γεννηθέντος. * Παρθένος καθέζεται * τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη,* βαστάζουσα ἐν κόλποις * Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα· *

Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι· * Μάγοι τῷ Δεσπότῃ * δῶρα προσφέρουσιν· * Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· * Ἀκατάληπτε Κύριε, * δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Ὁ Πατὴρ εὐδόκησεν· * ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· * καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε * Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. * Ἀστὴρ μηνύει· * Μάγοι προσκυνοῦσι· * Ποιμένες θαυμάζουσι· * καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται.

Ὁ αὐτός.

Θεοτόκε Παρθένε,* ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα,* ἀνέτρεψας τὴν πρώην κατάραν τῆς Εὔας· * ὅτι Μήτηρ γέγονας * τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός, βαστάζουσα ἐν κόλποις * Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. * Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· * πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν,* κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· * Ἀνερμήνευτε Κύριε,* δόξα σοι.

Ὁ αὐτός.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν * τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος,* τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον· * Χαίροις Πόλις ἔμψυχε * τοῦ Βασιλέως καὶ Θεοῦ,* ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας,* σωτηρίαν εἰργάσατο. * Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε,* μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν, κράζοντες· * Θεοτόκε, πρέσβευε * τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι,* σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ.

Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις * τοῖς βροτοῖς ἐκ Παρθένου συνάπτεται. * Σήμερον ἡ ἄπειρος οὐσία * ἐν Βηθλεὲμ σπαργάνοις ἐνειλίσσεται. * Σήμερον ὁ Θεὸς δι' ἀστέρος, Μάγους * εἰς προσκύνησιν ἄγει,* προμηνύοντας αὐτοῦ τὴν τριήμερον ταφήν,* ὡς ἐν χρυσῷ καὶ σμύρνῃ καὶ λιβάνῳ. * Διὸ ψάλλομεν· * Ὁ σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, * Χριστὲ ὁ Θεός,* σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Ἦχος βʹ. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ * γεννᾶται ἐκ Παρθένου. * Σήμερον ὁ ἄναρχος ἄρχεται,* καὶ ὁ Λόγος σαρκοῦται. * Αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἀγάλλονται,* καὶ ἡ γῆ σὺν τοῖς ἀνθρώποις εὐφραίνεται. * Οἱ Μάγοι τὰ δῶρα προσφέρουσιν· * οἱ Ποιμένες τὸ θαῦμα κηρύττουσιν· * ἡμεῖς δὲ ἀκαταπαύστως βοῶμεν· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,* καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,* ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου, Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε· Εἰς τό, Ἐξαιρέτως, Στέργειν μὲν ἡμᾶς.

Κοινωνικόν, τῆς Ἑορτῆς·

Καὶ μετ' αὐτό. Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ.

ΤΗ ΑΥΤΗ ΗΜΕΡΑ.

Ψάλλομεν ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐθυμίου.

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τεχθείς σε Χριστὸς σπαργάνοις στέφει, Πάτερ. Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τεχθέντα τὸν ἀεὶ ὄντα Κύριον,* καὶ σπαργανούμενον,* σπαργανωθεὶς μαστίγων αἰκισμοῖς,* εὐσεβῶς προσεκύνησας,* καὶ πρὸς αὐτὸν Εὐθύμιε, * μετ' εὐθυμίας προσεχώρησας.

Ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς ὁ Κύριος,* δῶρον γενέθλιον, * τῶν σῶν αἱμάτων, Μάκαρ, τοὺς κρουνοὺς,* καὶ πληγῶν σου τοὺς μώλωπας,* ὑπὲρ χρυσὸν καὶ λίβανον * καὶ ὑπὲρ σμύρναν προσεδέξατο.

Χρυσὸν μὲν παρὰ τῶν Μάγων δέχεται,* τεχθεὶς ὁ Κύριος· * τῆς πρὸς αὐτὸν ἀγάπης δὲ τῆς σῆς,* Ἱεράρχα, τὸ γνήσιον,* καὶ τὸ στεῤῥὸν, καὶ εὔτονον * τῆς ἀνενδότου καρτερίας σου.

Θανάτῳ τὸν τοῦ Δεσπότου θάνατον * ἐκμιμησάμενος,* Δεσποτικὰς ἐβόησας φωνὰς * ὑπὲρ τῶν ἀναιρούντων σε,* εἰλικρινῶς εὐχόμενος * Ἱεροφάντα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, * ὁ τοῦ παντὸς Ποιητὴς * σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς,* καὶ σπαργάνοις εἱλίσσεται,* ὁ σπαργανώσας θάλασσαν * ὁμίχλῃ, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἰχῶρας μαρτυρικοὺς,* ἀντὶ λιβάνου καὶ χρυσοῦ σμύρνης τε, * ὡς Ἱερεὺς προσήνεγκας,* τῷ ἐν Βηθλεὲμ γεννηθέντι Χριστῷ.

Στεῤῥότητι λογισμοῦ,* καὶ γενναιότητι ψυχῆς, ἤλεγξας * τὸν δυσσεβῆ Λέοντα,* κατὰ τοῦ Σωτῆρος λυττήσαντα.

Στεφάνου ἐκμιμητὴς * τοῦ Πρωτομάρτυρος Χριστοῦ γέγονας,* τῶν φονευτῶν, Εὐθύμιε, * ὑπὲρ σωτηρίας εὐχόμενος.

Ἐτήρησας ἐμμελῶς * τὴν τοῦ Σωτῆρος ἐντολὴν, Ὅσιε,* καὶ τὴν ψυχὴν τέθεικας,* ὑπὲρ τῶν σῶν φίλων, Πατὴρ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικὸν * τοῦ ἀχωρήτου Πλαστουργοῦ γέγονας,* τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, * Κεχαριτωμένη Πανάχραντε.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε.

Ῥαπιζόμενος τὸ πρόσωπον τὸ τῇ θείᾳ * χαριτωθὲν λαμπρότητι,* τῆς ἄνω σοφίας * γέγονας συμμέτοχος,* Χριστοῦ, παμμακάριστε, * τοῦ ὑπὲρ ἡμῶν ῥαπισθέντος σαρκί.

Ἱερωσύνης τὸ σέβας οὐκ αἰδεσθέντες,* οἱ ἀσεβεῖς καὶ πρόμαχοι,* κακίας ἐργάται,* γῆρας οὐ τιμήσαντες * τὸ σὸν οἱ παράνομοι,* ἀνελεημόνως ἐμάστιζον.

Σπαργανουμένῳ καὶ φάτνῃ ἀνακειμένῳ,* τῷ Λυτρωτῇ, Εὐθύμιε,* πολύτιμον δῶρον,* Πάτερ προσενήνοχας,* τὸ τίμιον αἷμά σου,* πόθῳ δι' αὐτὸν ἐκχυνόμενον.

Τοῖς τοῦ Σωτῆρος σπαργάνοις ἐνειλημένος,* καὶ τὴν αὐτοῦ ἀγάπησιν * περιεζωσμένος, τούτῳ προσεπέλασας,* τῷ λύθρῳ σταζόμενος * τῷ ἐκ μιαιφόνου χυθέντι χειρός.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰς ἀΰλους οὐσίας δημιουργήσας,* σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος,* ἐκ σοῦ Θεομῆτορ,* σήμερον γεγένηται· * αὐτῷ μελῳδήσωμεν· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ὠδὴ ε'. Σὺ, Κύριέ μου, φῶς.

Σοὶ, ἔμψυχος εἰκὼν,* τῷ Σωτῆρι προσάγεται,* τιμήσασα τὴν εἰκόνα * τῆς ἀχράντου σαρκός σου,* καὶ τύπον τὸν τοῦ σώματος.

Σοὶ, Δέσποτα, Ποιμὴν,* εὐθυμίας φερώνυμος,* τὰ στίγματα τῆς σαρκός σου,* περιφέρων οἰκείῳ * ἐν σώματι, προσφέρεται.

Πῦρ ἔσβεσας θυμοῦ * τῶν ἀνόμων, Εὐθύμιε,* τοῖς χεύμασι τῶν ἀδίκως * ἐκχυθέντων αἱμάτων,* παμμάκαρ Ἱερώτατε.

Ἀνέστειλας ὁρμὴν * τῶν ἀθέων, μακάριε,* τῇ ῥώμῃ τῶν διδαχῶν σου,* καὶ τοῦ Κτίστου εἰκόνα,* σχετικῶς σὺ τετίμηκας.

Θεοτοκίον.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· * ἡ Παρθένος ἀφθόρως γὰρ * γεγέννηκε, τὸν τὴν φύσιν * τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν,* φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς.

Γυμνώσει * τοῦ τῶν πάντων Σωτῆρος,* τὴν γύμνωσιν * ἐκμιμησάμενος, Πάτερ,* καὶ μαστίγων πόνους ἐγκαρτερήσας,* τὸ σὸν αἷμα * τῷ ἐκείνου ἐπέχεας αἵματι.

Ἀγάπην * καὶ ἐλπίδα καὶ πίστιν * θεόφρονα,* τὰς δι' αἰῶνος μενούσας * ἀρετὰς πλουτήσας, τῷ γεννηθέντι * ἐκ Παρθένου * δωροφορεῖς, παμμάκαρ Εὐθύμιε.

Νομίμως * τῷ Χριστῷ λειτουργήσας,* τὴν ἔνθεον * ἱερουργίαν τοῦ λόγου,* μισθὸν τούτου Πάτερ ἀντεκομίσω,* θεοῤῥῆμον,* τὸ σὲ τελειωθῆναι δι' αἵματος.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλάσας * κατ' εἰκόνα ἰδίαν * τὸν ἄνθρωπον,* διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν,* ἀναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε * Θεομῆτορ,* ὁλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Κάθισμα, Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προσήνεγκας Χριστῷ,* ἐκ Παρθένου τεχθέντι,* Εὐθύμιε σοφέ,* ὡς οἱ Μάγοι τὰ δῶρα,* ἀθλήσας καρτερώτατα,* Ἱεράρχα, τὸ αἷμά σου· * ὅθεν εἴληφας * διπλοῦν τὸ στέφος τῆς νίκης,* καὶ παρίστασαι * τῇ Παναγίᾳ Τριάδι,* πρεσβεύων σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ * Ἀβραμιαῖοι.

Ἱερωσύνης * ἱερωτάτης τὸ θεόσδοτον * χρίσμα,* συγκεράσας αἵματι τῷ ἐκ σοῦ,* ἱερώτατον ἀπέδειξας,* Εὐλογημένος εἶ * ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Σὲ ἐφειλκύσω * χάριν τοῦ θείου Πρωτομάρτυρος,* οὗπερ * ἀνεδείχθης ἄριστος μιμητής,* εὐλογίαις ἀμειβόμενος * τοὺς ἀναιροῦντάς σε * ἀνηλεῶς, παμμάκαρ Εὐθύμιε.

Στήσας τοὺς πόδας * ἐπὶ πέτραν τῆς πίστεως ἀσφαλῶς,* πάσαις * προσβολαῖς παμμάκαρ τῶν πειρασμῶν,* ἀπερίτρεπτος διέμεινας,* Εὐλογημένος εἶ * ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου * ἡγιασμένον θεῖον σκήνωμα,* χαῖρε· * διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρά,* Θεοτόκε, τοῖς κραυγάζουσιν· * Εὐλογημένη σὺ * ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις, Πανάμωμε.

Ὠδὴ ή. Χεῖρας ἐκπετάσας.

Ἔστης ἐπὶ βήματος στεῤῥῶς * ἀγωνιζόμενος,* Πάτερ Εὐθύμιε· * τὸν τελειότατον ὅρον γὰρ * ἐμελέτησας, θεόληπτε,* ὥσπερ ἑλόμενος θανεῖν * ὑπὲρ τῶν φίλων σου,* τῶν βοώντων· * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φαιδρὸς καὶ τὸν λόγον καὶ τὸν νοῦν,* φαιδρὰν ἐκέκτησο * ψυχὴν καὶ πρόσωπον· * νῦν δὲ φαιδρότερος γέγονας * μέχρις αἵματος, Εὐθύμιε,* πρὸς Βασιλεῖς * θεοστυγεῖς * ἀντιταξάμενος,* καὶ κραυγάζων· * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἐπέθεντο μάκαρ ἐπὶ σὲ * οἱ ἐπὶ γῆς κραταιοί,* τοῦ θανατῶσαί σε,* παρανομώτατα πράττοντες· * ἀλλ' αὐτὸς ἀνατεινόμενος* πρὸς τὸν τεχθέντα Λυτρωτήν,* ἐξ ἀπειράνδρου * Μητρὸς, ἀνεβόας· * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς,* ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς,* ἄρχων ἡγούμενος· * σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοκας,* οὗ τὸ πρὶν ἦν ἀποκείμενον,* τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν,* Χριστὸν, ᾧ ψάλλομεν· * Εὐλογεῖτε * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Πρὸς τὸν γαληνότατον ὅρμον * μετέστης, Πάτερ, τῶν ἐντεῦθεν· * ὥσπερ γὰρ στρουθίον ἐῤῥύσθης * ἐκ τῆς παγίδος τῶν

θηρευόντων σε, * εὐλογῶν τὸν ῥυσάμενον, * Ἱερομάρτυς εὐθυμότατα.

Αἴγλῃ τῆς ἐξ ὕψους φανείσης * Ἀνατολῆς πεφωτισμένος, * καὶ φωτοφανείαις ἀστέρος, * τοῦ ἐξ Ἰούδα νῦν ἀνατείλαντος, * ὑπερφυῶς λαμπόμενος, * πρὸς τὸν Δεσπότην ἐξεδήμησας.

Τὰ τοῦ Παραδείσου νῦν πλάτη * χωροβατεῖν κατηξιώθης· * οὗ τῶν Μακαρίων λαμπρότης, * καὶ τῶν Ἁγίων ἡ ἀγαλλίασις, * ὡς ἀθλητὴν Εὐθύμιε, * σὲ νικηφόρον ὑπεδέξαντο.

Ἔχων πρὸς Θεὸν παῤῥησίαν, * ὡς Ἱεράρχης τε καὶ Μάρτυς, * τοῦ νῦν ἐνεστῶτος χειμῶνος * τῆς Ἐκκλησίας γαλήνην αἴτησαι, * καὶ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν * τοῖς σὲ ὑμνοῦσι, παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἀνεβλάστησας ῥίζης * τοῦ Ἰεσσαί, ἡμῖν τεκοῦσα * ἄνθος τῆς Θεότητος Χριστόν, * Θεογεννῆτορ Πάναγνε σήμερον, * τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον, * καὶ νῦν ὡς βρέφος σπαργανούμενον.

Στιχηρά, Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Ἔτι τῷ λύθρῳ σταζόμενος, καὶ πεφυρμένος θερμῷ, καὶ ἀτμίζοντι αἵματι, τῷ Χριστῷ παρέστηκας, θεοῤῥῆμον Εὐθύμιε. Τῶν σῶν πληγῶν οὖν, Πάτερ, τοὺς μώλωπας ἀνθ' ἱκεσίας νῦν προτεινόμενος, τοῦτον δυσώπησον ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε, καὶ ἐκτενῶς μάκαρ ἐξιλέωσαι, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Δῶρα προσήνεγκας Ὅσιε, τῷ γεννηθέντι Χριστῷ, καὶ σαρκὶ νηπιάσαντι, πολιὰν αἰδέσιμον, κοσμουμένην χαρίσμασιν Ἱεραρχίας, Πάτερ, καὶ αἵματι πεφοινιγμένην τῆς σῆς ἀθλήσεως, Πίστιν Ὀρθόδοξον, καὶ ἐλπίδα πρόθυμον, καὶ ἀῤῥαγῆ ὄντως καὶ ἀσάλευτον ἀγάπην, πάνσοφε.

Γλῶσσα κινουμένη Πνεύματι, καὶ φθεγγομένη σαφῶς, ἀληθείας διδάγματα θεοσδότου χάριτος τηλαυγῶς ἀποστάζουσα· τῆς εὐσεβείας λύρα θεόφθογγος· Ὀρθοδοξίας κρηπὶς ἀκράδαντος· στόμα μελίῤῥυτον· θησαυρὸς φρονήσεως· Ἐκκλησιῶν σάλπιγξ μεγαλόφωνος ἐδείχθης, Ὅσιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Σπηλαίῳ παρῴκησας, Χριστὲ ὁ Θεός, φάτνη ὑπεδέξατο, Ποιμένες καὶ Μάγοι προσεκύνησαν. Τότε δὴ τῶν Προφητῶν ἐπληροῦτο τὸ κήρυγμα· καὶ Ἀγγέλων αἱ δυνάμεις ἐθαύμαζον βοῶσαι, καὶ λέγουσαι· Δόξα τῇ συγκαταβάσει σου, μόνε φιλάνθρωπε.

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος, Δαυῒδ τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ί. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δʹ. τῆς Ἑορτῆς γʹ. καὶ τῶν Ἁγίων γʹ.

Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων. Ἦχος ά.

Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν Θεοπάτορα πάντες * ἀνευφημήσωμεν * Δαυῒδ τὸν Βασιλέα· * ἐκ γὰρ τούτου προσῆλθε ῥάβδος ἡ Παρθένος,* καὶ ἐξ αὐτῆς * ἀνατέταλκεν ἄνθος Χριστός,* καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὔᾳ, ἐκ τῆς φθορᾶς * ἀνεπλάσατο ὡς εὔσπλαγχνος.

Τῶν Προφητῶν τὰς προῤῥήσεις * εἶδεν ἐν γήρᾳ σαφῶς,* ὁ Ἰωσὴφ ὁ Μνήστωρ,* ἐμφανῶς πληρουμένας,* μνηστείας λαχὼν ξένης,* χρηματισμοὺς * τῶν Ἀγγέλων δεξάμενος,* Δόξα Θεῷ ἐκβοώντων, ὅτι ἐν γῇ * τὴν εἰρήνην ἐδωρήσατο.

Τὸν Ἀδελφόθεον πάντες * ἀνευφημήσωμεν,* ὡς Ἱεράρχην ὄντα,* μαρτυρίῳ δὲ πάλιν * ἐμπρέψαντα γενναίως· * οὗ ταῖς εὐχαῖς,* Ἰησοῦ ὁ Θεὸς ἡμῶν,* ὁ ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ σπαργανωθείς,* σῶσον πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ.

Μνήμην ἐπιτελοῦμεν * Δαυῒδ καὶ Ἰακώβου,* εὐσεβοῦς Βασιλέως Προφήτου,* καὶ Ἀποστόλου πρώτου Ἐπισκόπου· * αὐτῶν γὰρ τοῖς διδάγμασι,* πλάνης ἀπαλλαγέντες,* Χριστὸν δοξολογοῦμεν * τὸν ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντα,* τὸν καὶ σαρκωθέντα * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, τὸ ά. τοῦ Ἤχου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. βʹ.

Ἱερέων μνήμη,* καὶ Βασιλέων κράτος τε καὶ εὐφροσύνη * γέγονεν ὁ τόκος σου· * καὶ ἐν αὐτῷ καυχώμενοι,* λέγομεν· * Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,* ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ,* καὶ ἀγάλλονται σήμερον· * σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις * διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ Σωτῆρα Κύριον· * ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυται,* καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον, Ἀναστάσιμον. Δόξα, τῶν Ἁγίων, Ἦχος β΄.

Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ,* τῷ Δαυῒδ τὰ θαύματα τῷ Θεοπάτορι· * Παρθένον εἶδες κυοφορήσασαν· * μετὰ Μάγων προσεκύνησας· * μετὰ Ποιμένων ἐδοξολόγησας,* δι' Ἀγγέλου χρηματισθείς. * Ἱκέτευε Χριστὸν τὸν Θεόν, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ὡς διατέτακται ὄπισθεν, σελ. 674.

Κανὼν τοῦ Μνήστορος οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Χριστοῦ σε μέλπω δεξιὸν παραστάτην. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος α΄. Χριστὸς γεννᾶται.

Χριστοῦ θεράπων μακάριε,* Χριστοῦ τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν.* Χριστοῦ Πατὴρ γνωριζόμενος· * τούτῳ σὺν παῤῥησίᾳ * παρεστηκώς,* αἴτησαι εἰρήνην, * καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν * τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ῥημάτων θείων ὑπήκοος,* πραγμάτων παραδόξων διάκονος,* Παρθένου Μνήστωρ Θεόπαιδος,* Δίκαιος κατὰ πάντα * καὶ ἀληθὴς * Ἰωσὴφ ἐδείχθης,* καὶ Δικαίων ἐν σκηναῖς * ἐπαναπέπαυσαι.

Ἰδεῖν Χριστὸν κατηξίωσαι * μορφῇ τῇ καθ' ἡμᾶς νηπιάσαντα,* καὶ τούτου Πατὴρ ὠνόμασαι· * μεγίστη σου ἡ δόξα * ὡς ἀληθῶς· * μέγα ὑπὲρ πάντας * τὸ ἀξίωμα· διὸ * ἀνευφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ Χριστὸν ἀπεκύησας * Ἁγνὴ ἐν Βηθλεὲμ ἀπειρόγαμε,* σπαργάνοις αὐτὸν εἰλήσασα· * οὗ τὴν ἐπιδημίαν * καταπλαγείς,* Ἰωσὴφ σὺν φόβῳ * μεγαλύνει, προσκυνεῖ, * τὴν τούτου δύναμιν.

Ἕτερος Κανὼν τῶν Ἁγίων Δαυῒδ καὶ Ἰακώβου.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου,* ὅτι ἐκ μήτρας Ἁγίας * Παρθένου, τὸν ἄνθρωπον * ἀφράστως ἐνδυσάμενος,* ἀνέπλασας ὡς εὔσπλαγχνος.

Σήμερον Ποιμένες θεολογοῦσι,* σὺν Ἀσωμάτοις τὸν ὕμνον * λαμπρῶς ἀναμέλποντες,* καὶ Μάγοι δῶρα φέρουσι * τῷ σαρκὶ νηπιάσαντι.

Δόξα ἐν ὑψίστοις χοροὶ Ἀγγέλων,* ἐν Βηθλεὲμ, τοῖς Ποιμέσιν* ἐπέστησαν λέγοντες· * μεθ' ὧν τὸν εὐδοκήσαντα * σαρκωθῆναι ὑμνήσωμεν.

Ὅσοι τὸ Γενέθλιον ἐκτελοῦμεν * τοῦ σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς,* χαρᾷ ἀνυμνήσωμεν * Ἰάκωβον Θεάδελφον,* καὶ Δαυὶδ Θεοπάτορα.

Δαυὶδ ὁ Θεοπάτωρ σὺν τῇ κινύρᾳ,* τὸν ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ* σαρκούμενον Λόγον,* Ἰάκωβον τὸν Δίκαιον,* ἐφελκόμενος ὕμνησον.

Ὠδὴ γʹ. Τῷ πρὸ τῶν αἰώνων.

Τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων * ἐκ Πατρὸς ἀποῤῥήτως ἐκλάμψαντος,* καὶ ἐκ Παρθένου ἐπ' ἐσχάτων * σαρκωθέντος ἀφράστως,* Πατὴρ ὠνομάσθης ἔνδοξε,* καὶ μυστηρίου φρικτοῦ θεωρὸς, * μάκαρ ἐχρημάτισας.

Ὃν αἱ ἄνω Τάξεις * ὡς Θεὸν ἀπερίγραπτον τρέμουσι,* τοῦτον τεχθέντα ἐκ Παρθένου,* Ἰωσὴφ ταῖς χερσί σου * κρατεῖς, καθαγιαζόμενος * τῇ ἐπαφῇ τῇ φρικώδει σοφέ· * ὅθεν σε γεραίρομεν.

Ὕψος μυστηρίου * γενεαῖς μὴ γνωσθέντος ταῖς πρώην, σοφέ,* κατεπιστεύθης, τῇ καρδίᾳ * καθαρὸς δεδειγμένος· * δι' οὗ ἅπαντες ἐσώθημεν,* οἱ τὴν φωσφόρον καὶ θείαν πιστῶς * μνήμην σου δοξάζοντες.

Θεοτοκίον.

Σάρκα εἰληφότα * ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, Παρθένε Ἁγνὴ,* καὶ ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα * καὶ ἐν φάτνῃ τεθέντα,* ἰδὼν Ἰωσὴφ ὁ Δίκαιος,* τὸν καθ' ἡμᾶς ὁραθέντα Θεὸν, * ὕμνοις ἐμεγάλυνεν.

Ἄλλος. Τὸ στερέωμα,* τῶν ἐπὶ σοί.

Τὸν τεχθέντα σαρκὶ ἐκ τῆς Παρθένου Μαρίας,* ἀσπόρως Χριστὸν,* σὺν Ἀγγέλοις πάντες ὑμνήσωμεν,* Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Ἀγραυλοῦντες πιστοὶ τὸν ἀληθῆ, * οἱ Ποιμένες Ποιμένα Χριστὸν,* ὑπ' Ἀγγέλων εὐηγγελίσθησαν,* Δόξα ἐν ὑψίστοις κραυγάζοντες.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ,* χορευέτω δὲ πᾶσα ἡ γῆ, * τῷ τεχθέντι σήμερον ᾄδοντες. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὴν πανέορτον τοῦ δι' ἡμᾶς * κενωθέντος πιστοὶ ἑορτὴν,* σὺν Δαυΐδ τε Ἰακώβῳ,* ὕμνοις ἐπαξίως τιμήσωμεν.

Ὡς Νυμφίον Δαυὶδ ἐκ παστοῦ,* τῆς μητρῴας νηδύος φησί,* νῦν τὸν Κύριον πορεύσεσθαι· * ὃν σὺν Ἰακώβῳ ὑμνήσωμεν.

Κάθισμα, Ἦχος αʹ. Χορὸς Ἀγγελικός.

Πατρὸς ὡς ἀληθῶς * οὐρανίου θεράπων * ἐγένου Ἰωσὴφ, * καὶ Πατὴρ τοῦ ἀνάρχου * Υἱοῦ σὺ νενόμισαι,* τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος· * ὅθεν σήμερον,* τὴν παναγίαν σου μνήμην * ἑορτάζομεν,* ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, * πιστῶς ἀνυμνοῦντές σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χορὸς τῶν Προφητῶν,* ἑορτάζει ἐνθέως,* τὸ θαῦμα τὸ ἐν σοὶ * γεγονὸς ὦ Παρθένε· * Θεὸν σεσαρκωμένον γὰρ * ἐπὶ γῆς ἀπεκύησας· * ὅθεν Ἄγγελοι * μετὰ Ποιμένων ὑμνοῦσι· * Μάγοι πίστει δὲ * σὺν Ἰωσὴφ ἐκβοῶσι * τῷ Δαυὶδ τὰ θαύματα.

Ὠδὴ δ'. Ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης Ἰεσσαί.

Ἔχων λογισμὸν ταῖς θεϊκαῖς * ὑπείκοντα προστάξεσι,* καὶ καθαρὸς ὅλος γενόμενος,* τὴν μόνην ἐν γυναιξὶ * καθαρὰν καὶ ἄμωμον,* μάκαρ Ἰωσὴφ, σὺ ἐμνηστεύσω,* τηρῶν Παρθένον ἁγνὴν * πρὸς ὑποδοχὴν τοῦ ποιήσαντος.

Μόνῳ Γαβριὴλ ἐν οὐρανῷ,* καὶ μόνῳ σοὶ ἀοίδιμε,* μετὰ τὴν μόνην ἀπειρόγαμον,* τὸ μόνον ὑπερβολῇ * φοβερὸν μυστήριον,* μάκαρ Ἰωσὴφ, ἐνεπιστεύθη,* τὸν μόνον φθοροποιὸν * ἄρχοντα τοῦ σκότους τροπούμενον.

Ἔμψυχος ναὸς φωτοειδὴς * ὑπάρχων τοῦ ποιήσαντος,* ἐπιμελείᾳ θείων πράξεων,* ἐκ τοῦ ἁγίου Ναοῦ,* τὸν Ναὸν τὸν ἅγιον,* οὗ παραλαβεῖν κατηξιώθης * τὴν μόνην ἐν γυναιξὶ,* μάκαρ Ἰωσὴφ, ἀειπάρθενον.

Θεοτοκίον.

Λύων τοῦ νοός σου προφανῶς,* ἐπέστη ὁ ἀόρατος,* ἀμφιβολίαν πᾶσαν, λέγων σοι· * Μὴ φοβηθῇς Ἰωσὴφ,* Μαριὰμ τὴν ἄχραντον * νῦν παραλαβεῖν· γαστρὶ γὰρ φέρει,* τὸν φέροντα θεϊκῇ * τούτου δυναστείᾳ τὰ σύμπαντα.

Ἄλλος. Τοὺς οὐρανοὺς * ἡ ἀρετή σου.

Τὴν ἄφραστον * τοῦ Θεοῦ Λόγου συγκατάβασιν,* νοητοῖς προθεωρήσας * Ἀββακοὺμ ὀφθαλμοῖς,* Ἀπὸ Θαιμὰν ἐκραύγαζεν,* ἥξει ὁ Θεὸς ὁ Σωτὴρ ἡμῶν.

Τῇ φάτνῃ σου * τῇ θεοδόχῳ περιέστησαν * στρατιαὶ τῶν Ἀσωμάτων,* Υἱὲ τοῦ Θεοῦ,* τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον σου,* τρόμῳ καὶ ἐκπλήξει δοξάζουσαι.

Μετὰ τῶν Μάγων * τὸν Δεσπότην προσκυνήσωμεν,* καὶ μετ' Ἀγγέλων καὶ Ποιμένων * χορεύσωμεν,* θεοπρεπῶς κραυγάζοντες· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ὁ βασιλεύων * τῶν ἁπάντων Βασιλέων Χριστὸς,* κατὰ σάρκα ἐκ σπέρματος * Δαυὶδ γεννηθεὶς,* τὸν ἐκλεκτὸν Ἰάκωβον * προσήκατο ἀδελφὸν ὡς ηὐδόκησεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ Παρθένου * Θεὸς Κύριος φανεὶς ἐν σαρκὶ,* συνεδόξασε τὴν μνήμην * ὑμῶν Ἅγιοι,* τῶν Ἀποστόλων πρόκριτε * Ἰάκωβε, καὶ Δαυὶδ παμμακάριστε.

Ὠδὴ ε΄. Θεὸς ὢν εἰρήνης.

Πραότητι λάμπων,* σοφὲ Ἰωσήφ,* ἐν τῇ γῇ τῶν πραέων ἐσκήνωσας,* Χριστοῦ τοῦ πράου ῥήματι,* Πατὴρ ὀνομασθείς· * ὃν ἐν ταῖς σαῖς ἀγκάλαις * κρατήσας ἡγιάσθης,* καὶ ἰδὼν ἐδοξάσθης * σάρκα βροτείαν περικείμενον.

Ὡς θείαν νεφέλην,* τὴν μόνην Ἁγνὴν * ἐν τοῖς κόλποις τὸν Ἥλιον κρύπτουσαν,* εἰς Αἴγυπτον μετήγαγες * ἐκ πόλεως Δαυΐδ,* τὸ ταύτης λῦσαι σκότος * τῆς εἰδωλομανίας,* Ἰωσήφ, μυστηρίου * ὑπὲρ κατάληψιν διάκονε.

Δίκαιος ὑπάρχων,* δικαίοις ὁδοῖς * τοῦ δικαίου Δεσπότου πεπόρευσαι,* τοῦ κρίναντος δικαίως σε * τοιούτῳ φοβερῷ, * παμμάκαρ, μυστηρίῳ,* πιστῶς καθυπουργῆσαι,* τῆς ἀῤῥήτου λοχείας,* δι᾽ ἧς βροτοὶ ἐδικαιώθημεν. Θεοτοκίον.

Εὑρέθη ὡς ἔφη * Προφήτης Δαυΐδ,* ἐν γαστρὶ ἡ Παρθένος χωρήσασα,* τὸν φύσει ἀπερίγραπτον * Θεὸν Ἐμμανουήλ· * ὅπερ μὴ ἐννοήσας,* ὁ θεῖος ἐδιδάχθη * Ἰωσὴφ ὑπ᾽ Ἀγγέλου,* νυκτὶ καθεύδων ὁ ἀοίδιμος.

Ἄλλος. Ὁ ἀνατείλας ἡμῖν.

Ὁ ἀνατείλας ἡμῖν * τοῖς ἐν σκότει τὸ φέγγος * τῆς σῆς θεοφανείας,* δόξα σοι δόξα σοι,* Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἐκ Παρθένου Ἁγνῆς * εὐδοκήσας τεχθῆναι,* Θεὸς σεσαρκωμένος,* δόξα σοι δόξα σοι,* Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς,* καὶ τὴν μνήμην φαιδρύνας * Δαυΐδ καὶ Ἰακώβου,* δόξα σοι δόξα σοι,* Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ὃν ὁ Προφήτης Δαυΐδ * ὑετὸν ἐπὶ πόκον * ἐκάλει θεοπνεύστως,* Ἰάκωβος ἐκήρυξεν * Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ.

Ὁ τὴν τοῦ δούλου μορφὴν * ἐνδυσάμενος, Λόγε,* ἐκ μήτρας Παναγίας,* δόξα σοι δόξα σοι,* Ἰησοῦ Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν,* ἀσιγήτως ἡ κτίσις * προσφέρει σοι Παρθένε· * Χαῖρε Μήτηρ ἄχραντε,* Ἰησοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Ὠδὴ ϛ΄. Σπλάγχνων Ἰωνᾶν.

Ξένῳ τοκετῷ * ἐκ Κόρης Θεόπαιδος,* τοῖς ξένοις ἡμῖν * ἐπιδημήσαντα,* τὸν ἀΐδιον * τοῦ Πατρὸς Θεὸν Λόγον * λαβὼν Ἰωσήφ,* τὴν πρὸς Αἴγυπτον, παμμάκαρ, ξένην κάθοδον,* χαίρων * σὺν αὐτῷ πεποίησαι,* καθυπείκων τοῖς θείοις προστάγμασιν.

Ἵστασο Θεῷ * σαρκὶ νηπιάσαντι,* σοφὲ Ἰωσήφ,* διακονούμενος,* ὥσπερ Ἄγγελος· * καὶ ἀμέσως πρὸς τούτου ηὐγάσθης σαφῶς,* τὰς ἀκτῖνας τὰς αὔλους εἰσδεχόμενος,* μάκαρ,* καὶ φωτοειδέστατος * καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ δεικνύμενος.

Ὅλος ἐπαφῇ * τῇ θείᾳ, πανεύφημε,* καθαγιασθεὶς * ψυχῇ καὶ σώματι, * μεταβέβηκας * πρὸς ἀΰλους μονάς, ἁγιάζων νυνὶ * τοὺς τελοῦντάς σου τὴν μνήμην, Δίκαιε * ὄντως * Ἰωσὴφ πανάγιε, * Παναγίας μνηστὴρ Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς * παιδίον ἑώρακας,* Παρθένου Ἁγνῆς * ἀποτιχτόμενον,* τὸν προτέλειον * καὶ πρὸ πάντων αἰώνων ἐκφύντα Πατρός· * καὶ Ἀγγέλων ἀνυμνούντων τοῦτον ἤκουσας,* ἔνδον τοῦ σπηλαίου κείμενον,* Ἰωσὴφ ἐπὶ φάτνης πανεύφημε.

Ἄλλος. Ἐβόησε, * προτυπῶν.

Ἐβόησαν * παραδόξως τοῦ τόκου σου, Κύριε,* τὸ φρικῶδες,* οἱ χοροὶ τῶν Ἀγγέλων θεώμενοι· * Ἐν ὑψίστοις δόξα * τῷ Θεῷ· ἐπὶ γῆς νῦν γὰρ τίκτεται.

Εὐδόκησας * ἐκ Παρθένου τεχθῆναι ὡς ἄνθρωπος * ἐπ' ἐσχάτων,* ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων τεχθεὶς ὡς Θεός· * ἵνα τὸν φθαρέντα * ἀναπλάσῃς Ἀδὰμ ὡς φιλάνθρωπος.

Ἐκάθισας * ἐπὶ θρόνου, ὡς ὤμοσας, Κύριε,* τοῦ Προφήτου * σου Δαυΐδ, ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας αὐτοῦ * προελθών, Ἰακώβῳ δὲ * τῆς Ἐκκλησίας τὸν θρόνον παρέθου Χριστέ.

Ἐπέστησαν * ἐκπληττόμεναι τάξεις οὐράνιαι * ἐν σπηλαίῳ,* καὶ τὸν τόκον τὸν ἄχραντον ὕμνησαν * ἀσιγήτως, Δόξα * ἐν ὑψίστοις Θεῷ ἀναμέλπουσαι.

Βασιλεὺς μὲν * ὁ Δαυῒδ καὶ Προφήτης θεσπέσιος,* καὶ Προπάτωρ * ἀνεδείχθη τῆς θείας σαρκώσεως· * Πρωτεπίσκοπος δὲ * μαθητὴς ὁ Ἰάκωβος δείκνυται.

Θεοτοκίον.

Δεόμεθα * ὑπὲρ τῶν οἰκετῶν σου, ἀλόχευτε * Θεοτόκε,* τὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα δυσώπησον· * ὅτι σὲ καὶ μόνην * προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα.

Κοντάκιον Ἦχος γʹ. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Εὐφροσύνης σήμερον,* Δαυῒδ πληροῦται ὁ θεῖος,* Ἰωσὴφ τε αἴνεσιν * σὺν Ἰακώβῳ προσφέρει· * στέφος γὰρ * τῇ συγγενείᾳ Χριστοῦ λαβόντες * χαίρουσι, καὶ τὸν ἀφράστως ἐν γῇ τεχθέντα * ἀνυμνοῦσι, καὶ βοῶσιν· * Οἰκτίρμον σῶζε * τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ὁ Οἶκος. Τὴν Ἐδέμ.

Ἀπορρήτῳ βουλῇ * τίκτεται σαρκὶ ὁ ἄσαρκος· * περιγράφεται νῦν * σώματι ὁ ἀπερίγραπτος,* καὶ σώζει ἀτρέπτως * τὰς ἄμφω οὐσίας· * ἀρχὴν λαμβάνει * ὁ φύσει ἄναρχος,* καὶ μόνος ὑπέρχρονος· * ὁρᾶται βρέφος * ὁ ὑπερτέλειος· * φέρεται χερσὶν * ὁ φέρων τὰ σύμπαντα.* Διὸ τοὺς τούτου συγγενείᾳ * σεμνυνομένους, ὡς Θεὸς *

στέρει τῷ ἑαυτοῦ τοκετῷ· * οὓς δοξάζοντες πίστει,* ἀσιγήτως ἐκβοῶμεν· * Οἰκτίρμον σῶζε τοὺς σὲ γεραίροντας.

Κυριακὴ μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν,

Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωσὴφ τοῦ Μνήστορος τῆς Ἁγίας Παρθένου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοῦ τοῦ Κυρίου, καὶ Δαυὶδ τοῦ Προφήτου καὶ Βασιλέως.

Στίχοι.

Τιμῶ Ἰωσὴφ, Μνήστορα τῆς Παρθένου,
Ὡς ἐκλεγέντα φύλακα ταύτης μόνον.

Σὺ τέκτονος παῖς ἀλλ' ἀδελφὸς Κυρίου,
Τοῦ πάντα τεκτήναντος ἐν λόγῳ μάκαρ.

Ἐγὼ τί φήσω; μαρτυροῦντος Κυρίου,
Τὸν Δαυὶδ εὗρον, ὡς ἐμαυτοῦ καρδίαν.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζʹ. Οἱ Παῖδες εὐσεβείᾳ.

Προρρήσεων τὸ πέρας * τῶν ἐνθέων Προφητῶν ἑώρακας· * ὃν γὰρ ἐκήρυξαν Χριστὸν * ἐλευσόμενον ἐκ Κόρης Ἁγνῆς,* ἐψηλάφησας, καὶ βρέφος * κατενόησας, * ὡς καθαρὸς τὴν ψυχὴν,* Χριστοῦ θεράπον.

Ἀμέμπτῳ πολιτείᾳ * Ἰωσὴφ κεκοσμημένος, ἔνδοξε, * φύλαξ ἀμέμπτου ἀληθοῦς * παρθενίας ἐχρημάτισας,* καὶ Πατὴρ τοῦ τικτομένου * Παιδὸς κέκλησαι,* μεγαλυνθεὶς τῇ σεπτῇ * προσηγορίᾳ.

Ῥήματι ὁ τεκταίνων * οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν,* κέκληται τέκτονος Υἱὸς,* σοῦ παμμάκαρ ἀξιάγαστε,* τοῦ ἀνάρχου σε Πατρὸς * ὄντως δοξάσαντος,* ὡς ἱερὸν ὑπουργὸν * τῶν ὑπὲρ λόγον.

Θεοτοκίον.

Συμβόλοις ἱεροῖς σε * τυπουμένην Ἰωσὴφ ὁ Δίκαιος,* Θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ,* ἐγνωκὼς, ῥάβδῳ κληροῦταί σου * τὴν μνηστείαν τὴν σεπτὴν, * ἐπιμνησθεὶς Ἀαρὼν * τῆς βλαστησάσης ποτὲ * ἁγίας Ῥάβδου.

Ἄλλος. Ἀβραμιαῖοι ποτέ.

Ἐν Βηθλεὲμ Ποιμένες,* τὸν τῆς Παρθένου τόκον * δοξολογοῦντες κατεμήνυον,* Σωτῆρα καὶ Κύριον,* τὸν ἐπὶ γῆς ὀφθέντα,* ἀνθρώπων σῶσαι γένος.

Τὸν ὑπὲρ λόγον τόκον * τῆς Θεοτόκου Μαρίας,* χοροὶ Ἀγγέλων ἐκπληττόμενοι,* ἐν τοῖς ὑψίστοις ἐκραύγαζον,* τῷ Θεῷ ἡμῶν δόξα, * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Τῶν Χερουβὶμ ἐδείχθης * ὑψηλοτέρα, Παρθένε,* ἐν ταῖς ἀγκάλαις σου βαστάσασα * τὸν τούτοις ὀχούμενον· * ὃν δυσωποῦσα σῶσαι * ἡμᾶς ἀεὶ μὴ παύσῃ.

Νυμφαγωγὸς μὲν Δαυΐδ,* θαλαμηπόλος δὲ θεῖος * τῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἰάκωβος * γενόμενοι, ἔλεγον· * Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, * Χριστέ, εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ ἐν Προφήταις Ἄναξ, * καὶ Βασιλεῦσι Προφήτης, * σὺν Ἰακώβῳ τῷ θεόφρονι,* ἡμῖν ἐμελῳδήσαν· * Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς,* Χριστέ, εὐλογητὸς εἶ. Θεοτοκίον.

Ἐν τῇ ἀφλέκτῳ βάτῳ,* καὶ δροσοβόλῳ χαμίνῳ,* σὺ προγραφεῖσα Μήτηρ Ἄχραντε,* ἀσπόρως ἐκύησας * σεσαρκωμένον Θεόν,* Ἁγνὴ εὐλογημένη.

Ὠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφυοῦς.

Τίμιος ὡς ἀληθῶς ὁ θάνατός σου * κατενώπιον ὤφθη Κυρίου,* Ἰωσὴφ πανόλβιε· * σὺ γὰρ ὅλως ὁσιωθεὶς * ἀπὸ βρέφους, ἱερὸς φύλαξ γεγένησαι * τῆς εὐλογημένης· μεθ' ἧς ἔμελπες· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἅπαντες χοροὶ τῶν Ἀσωμάτων,* ὅνπερ τρέμουσι Θεὸν καὶ Κτίστην,* Ἰωσὴφ ὁ δίκαιος,* παῤῥησίᾳ πανευλαβῶς,* περιπτύσσεται ὡς βρέφος καὶ ἀσπάζεται,* καὶ φῶς νοητὸν βοῶν κομίζεται· * Εὐλογείτω * ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,* καὶ ὑπερυψούτω * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τέτρωσαι τῷ γλυκυτάτῳ μάκαρ πόθῳ,* καὶ ὡς Ἄγγελος τῷ σαρκωθέντι * παρεστὼς, προστάξεσι * καθυπείκεις ταῖς θεϊκαῖς, * δι' Ἀγγέλου ἐξ Αἰγύπτου μηνυόμενος,* πρὸς γῆν Ἰσραὴλ ἐπανελεύσεσθαι,* μετ' αὐτοῦ * τοῦ Παιδίου καὶ τῆς Μητρὸς αὐτοῦ· * οἷς συνεπανῆλθες * τὸν Κύριον δοξάζων.

Θεοτοκίον.

Νόμου τὰς σκιὰς εἶδες λυθείσας * τῇ τῆς χάριτος φωτοχυσίᾳ· * φωτεινὴν νεφέλην τε * τὴν Παρθένον, τὸν νοητὸν * ἀνατέλλουσαν σαρκὶ Ἥλιον ἔβλεψας, * καὶ ὥσπερ ἀστὴρ πάντας ἐφώτισας * τοὺς βοῶντας, * σοφὲ Ἰωσὴφ, ἑκάστοτε· * Σὲ ὑπερυψοῦμεν, * Χριστέ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Τὸν Βασιλέα Χριστόν.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, * ὃν κατεμήνυσαν * ἐν Βηθλεὲμ οἱ Ποιμένες, * καὶ Ἀστὴρ ἐφανέρωσεν * ἐν δούλου μορφῇ, * πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν γεννηθέντα Χριστὸν, * ὃν προσεκύνησαν * μετὰ δώρων οἱ Μάγοι, * καὶ ἐθεολόγησαν * τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαὶ, * πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν σαρκωθέντα Χριστὸν, * ὃν ἐδοξολόγησαν * οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, * καὶ τὰ πολυόμματα ἀπαύστως ἀνυμνεῖ, * πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὸν σαρκωθέντα Χριστὸν, * ὃν προεφήτευσε * Δαυῒδ ὁ θεοπάτωρ, * καὶ τοῖς λαοῖς ἐκήρυξεν * Ἰάκωβος, * πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, * ὃν ἡμῖν ἔτεκεν * ἡ Παρθένος Μαρία,* καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε * Παρθένος Ἁγνὴ, * πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θʹ. Μυστήριον * ξένον.

Ἰσότιμος * πάντων Ἀγγέλων γεγένησαι, * Προφητῶν Μαρτύρων τε,* μάκαρ, καὶ τῶν σοφῶν * Ἀποστόλων συνόμιλος ὄντως· * διὸ * σὺν αὐτοῖς σε μακαρίζων ἀεὶ, * Ἰωσὴφ, τὴν ἱεράν σου μνήμην σέβομαι.

Ὡς ἐκ γένους * βασιλικοῦ καταγόμενος, * τὴν ἁγνὴν Βασίλισσαν, * μέλλουσαν Ἰησοῦν * Βασιλέα τίκτειν ἀποῤῥήτως, * σοφὲ, * ἐμνηστεύσω, ὑπὲρ ἅπαντας * ἐν γῇ * προκριθεὶς τοὺς γηγενεῖς, μακαριώτατε.

Σθενούμενος * τῇ δυναστείᾳ τοῦ Πνεύματος, * ἀρεταῖς κεκόσμησαι, * μάκαρ, ἐν βαθυτάτῳ * γήρᾳ πρὸς τοὺς σοὺς μετέβης * λαμπρῶς * Ἰωσὴφ Πατέρας, μέγιστος * Πατὴρ * νομισθεὶς, τοῦ ἐκ Θεοῦ Πατρὸς ἐκλάμψαντος.

Ἡ μνήμη σου * πρὸς εὐφροσύνην τὰ πέρατα * συγκαλεῖ, καὶ αἴνεσιν * Λόγου τοῦ σὲ δοξάσαντος * μάκαρ· ᾧ σὺν παῤῥησίᾳ * Χριστῷ * παρεστὼς, ἀπαύστως πρέσβευε, * ἡμᾶς * λυτρωθῆναι πειρασμῶν τοὺς εὐφημοῦντάς σε. Θεοτοκίον.

Φυλάττουσαν * τὴν παρθενίαν ἀκήρατον, * τὴν Ἁγνὴν ἐφύλαξας, * Λόγος ἐξ ἧς Θεὸς * ἐσαρκώθη φυλάξας Παρθένον * αὐτὴν, * μετὰ γέννησιν ἀπόῤῥητον· * μεθ' ἧς, * θεοφόρε Ἰωσὴφ, ἡμῶν μνημόνευε.

Ἄλλος. Μωϋσῆς ἐν τῷ ὄρει.

Τὸν ἀῤῥήτως πρὸ αἰώνων * φύντα Λόγον καὶ Υἱὸν ἐκ Πατρὸς,* τὸν αὐτὸν ἐπ' ἐσχάτων σαρκὶ, * σήμερον Παρθένος ἐκύησεν· * ὃν ὑμνοῦσι Ποιμένες, * Ἀγγέλων βοώντων· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸν Ἀστέρα οἱ Μάγοι * ἰδόντες τρόπῳ ξένῳ, τούτῳ παρείποντο, * τὸν τεχθέντα ἐπιζητοῦντες· * ὃν εὑρόντες δώροις ἐτίμησαν, * χρυσῷ καὶ λιβάνῳ * καὶ σμύρνῃ, βοῶντες· * Δόξα ἐν ὑψίστοις τῷ τεχθέντι Θεῷ.

Βηθλεὲμ νῦν εὐφραίνου,* Πόλις γενομένη τοῦ Νέου Δαυίδ· * καὶ Σιὼν ἐπαγάλλου * τῶν Ἐκκλησιῶν ἡ ἀκρόπολις, * κοινὴν εὐφροσύνην * τοῦ Παμβασιλέως, * καὶ τῶν αὐτοῦ θεραπόντων νῦν δεξάμεναι.

Τῷ τεχθέντι ἐκ Παρθένου * Θεῷ, πᾶσα ἡ Κτίσις τρόμῳ * ὑπούργησεν· οὐρανοὶ μὲν τὸν ἀστέρα,* ἡ γῆ τὴν φάτνην,* ὄρος τὸ σπήλαιον,* οἱ Μάγοι τὰ δῶρα,* Ποιμένες τὸ θαῦμα,* Ἄγγελοι τὸν ὕμνον αὐτῷ προσφέροντες.

Βασιλεὺς ἐκ Ποιμένων * πάλαι μὲν Δαυὶδ ἐχρημάτισεν· * ἐκ φυλῆς δὲ Ἰούδα * σὺ τῆς βασιλίδος, Ἰάκωβε, * Ποιμὴν ἀνεδείχθης, * τῆς τοῦ σαρκωθέντος ποίμνης, * Ἀμνοῦ τοῦ ὑψίστου καὶ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Τῶν Ἀγγέλων οἱ δῆμοι * σὲ Θεοχυῆτορ δοξάζουσι, * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος * σὲ ἀκαταπαύστως ἐν ὕμνοις τιμᾷ· * σὺ γὰρ τῷ θείῳ τόκῳ, * βροτοὺς οὐρανίοις ἥνωσας· * ὅθεν σὲ γεραίρομεν.

Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, καὶ τῶν Ἁγίων.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Σὺν Ἰακώβῳ μέλψωμεν * τῷ κλεινῷ Θεαδέλφῳ, * Δαυὶδ τὸν Θεοπάτορα,* Ἰωσήφ τε τὸν θεῖον,* τῆς Θεοτόκου Μνήστορα,* τοῦ Χριστοῦ γὰρ τῇ θείᾳ * γεννήσει καθυπούργησαν,* Βηθλεὲμ ἐν τῇ πόλει θεοπρεπῶς, μετ' Ἀγγέλων * Μάγων τε καὶ Ποιμένων, * αὐτῷ τὸν ὕμνον ᾄδοντες,* ὡς Θεῷ καὶ Δεσπότῃ.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'.

Εἶτα τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος δ'.

Εὐφραίνεσθε * Δίκαιοι· οὐρανοὶ ἀγαλλιᾶσθε· * σκιρτήσατε τὰ ὄρη * Χριστοῦ γεννηθέντος· * Παρθένος καθέζεται,* τὰ Χερουβὶμ μιμουμένη, * βαστάζουσα ἐν κόλποις * Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα. * Ποιμένες τὸν τεχθέντα δοξάζουσι. * Μάγοι τῷ Δεσπότῃ δῶρα προσφέρουσιν. * Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσιν· * Ἀκατάληπτε Κύριε, δόξα σοι.

Θεοτόκε Παρθένε,* ἡ τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα,* ἀνέτρεψας τὴν πρώην κατάραν τῆς Εὔας· * ὅτι Μήτηρ γέγονας * τῆς εὐδοκίας τοῦ Πατρός,* βαστάζουσα ἐν κόλποις * Θεὸν Λόγον σαρκωθέντα.* Οὐ φέρει τὸ μυστήριον ἔρευναν· * πίστει μόνῃ τοῦτο πάντες δοξάζομεν,* κράζοντες μετὰ σοῦ καὶ λέγοντες· * Ἀνερμήνευτε Κύριε, δόξα σοι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν * τὴν Μητέρα τοῦ Σωτῆρος,* τὴν μετὰ τόκον πάλιν ὀφθεῖσαν Παρθένον· Χαίροις Πόλις ἔμψυχε * τοῦ Βα-

σιλέως καὶ Θεοῦ, * ἐν ᾗ Χριστὸς οἰκήσας * σωτηρίαν εἰργάσατο.* Μετὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀνυμνοῦμέν σε, * μετὰ τῶν Ποιμένων δοξάζομεν, * κράζοντες· * Θεοτόκε πρέσβευε * τῷ ἐκ σοῦ σαρκωθέντι,* σωθῆναι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ὁ πατὴρ εὐδόκησε· ὁ Λόγος σὰρξ ἐγένετο· * καὶ ἡ Παρθένος ἔτεκε * Θεὸν ἐνανθρωπήσαντα. * Ἀστὴρ μηνύει· * Μάγοι προσκυνοῦσι· * Ποιμένες θαυμάζουσι· * καὶ ἡ κτίσις ἀγάλλεται·

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Αἷμα, καὶ πῦρ, * καὶ ἀτμίδα καπνοῦ, * τέρατα γῆς, * ἃ προεῖδεν Ἰωήλ· * αἷμα, τὴν Σάρκωσιν· * πῦρ τὴν Θεότητα· * ἀτμίδα δὲ καπνοῦ,* τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον,* τὸ ἐπελθὸν τῇ Παρθένῳ, * καὶ κόσμον εὐωδιάσαν. * Μέγα τὸ μυστήριον * τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως, * Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς διατέτακται.

ΤΗ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ, Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, αὐταδέλφου Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἦχος δ΄. **Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.**

Τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι * λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, * τῇ μορφῇ ὡς Ἄγγελος ὤφθης Στέφανε,* διαδοθείσης τῷ σώματι* τῆς ἔνδον λαμπρότητος, * καὶ τὴν αἴγλην τῆς ψυχῆς φανερούσης τοῖς βλέπουσι· * δι᾽ ἧς ἔτυχες * καὶ φωτὸς θεωρίας, * οὐρανῶν σοι * παραδόξως ἀνοιγέντων, * ἀρχὴ Μαρτύρων καὶ καύχημα.

Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες * πρὸς οὐράνιον ἄνοδον, * αἱ τῶν λίθων νιφάδες σοὶ γεγόνασιν· * ὧν ἐπιβαίνων τεθέασαι * ἑστῶτα τὸν Κύριον, * τοῦ Πατρὸς ἐκ δεξιῶν, * σοὶ ὁμώνυμον Στέφανον * προτεινόμενον, * δεξιᾷ ζωηφόρῳ· * οὗ πλησίον * ὡς καλλίνικος παρέστης, * καὶ Ἀθλητῶν ἀκροθίνιον.

Ἐν σημείοις καὶ τέρασιν * ἀπαστράπτων καὶ δόγμασι, * παρανόμων ἔσβεσας τὸ συνέδριον· * καὶ ὑπ᾽ αὐτῶν ἀναιρούμενος,*

καὶ λίθοις βαλλόμενος,* ὑπὲρ τῆς τῶν φονευτῶν * σὺ προσηύχου ἀφέσεως,* ἐκμιμούμενος * τὴν φωνὴν τοῦ Σωτῆρος,* οὗ εἰς χεῖρας * ἐναπέθου σου τὸ πνεῦμα * τὸ ἱερώτατον, Στέφανε.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου, ὅμοια.

Ξενιτείας τοῖς τραύμασι * προσετέθη σοι τραύματα * ἐξορίας, Ὅσιε,* χαλεπότητι * τοῦ παρανόμως διέποντος * τὸν θρόνον τὸν ἔννομον, καὶ συγχέοντος δεινῶς * τοὺς θεσμοὺς τοὺς τῆς πίστεως,* καὶ τὴν ἄχραντον * τοῦ Σωτῆρος Εἰκόνα * καθελόντος, * ὃν τῇ χάριτι τῇ θείᾳ,* Χριστοῦ θεράπον, κατῄσχυνας.

Οὐ φρουρά σε, οὐ στένωσις,* οὐδὲ σκότος ἀνήμερον,* οὐ πληγαὶ καὶ μάστιγες περιΐσχυσαν,* τῆς πρὸς Χριστὸν ἀγαπήσεως χωρίσαι Θεόδωρε· * οὐδὲ νόσος χαλεπή,* καὶ μακρὰ καὶ δυσφόρητος· * οὐδὲ ἔνδεια * τῆς τροφῆς θεοῤῥῆμον· * ἀλλ' ἀτρέπτως * ἐκαρτέρησας, προβλέπων * τὴν τῶν σῶν πόνων ἀντίδοσιν.

Ἀντὶ θλίψεως ἄνεσιν,* ἀντὶ πόνων ἀπόλαυσιν,* ἀντὶ σκότους ἔλλαμψιν,* σοὶ δεδώρηται ὁ Ἀθλοθέτης ὁ δίκαιος· * ἀντὶ δὲ θεσπέσιε,* τῆς ἐν ὄψει σου γραφῆς,* ζωῆς βίβλῳ ἐγγέγραψαι· * Ἐκκλησίᾳ δὲ * πρωτοτόκων ἐτάγης * ἐν ὑψίστοις,* καὶ Ἀγγέλων πανηγύρει * περιχαρῶς προσελήλυθας.

Δόξα, τοῦ Πρωτομάρτυρος. Ἦχος β'. Ἀνατολίου.

Τῷ Βασιλεῖ καὶ Δεσπότῃ * τοῦ παντός,* τεχθέντι ἐπὶ γῆς,* Στέφανος ὑπέρλαμπρος προσφέρεται,* οὐκ ἐκ λίθων τιμίων κατεσκευασμένος,* ἀλλ' ἐξ οἰκείων αἱμάτων διηνθισμένος.* Ἀλλ' ὦ φιλομάρτυρες, δεῦτε,* τὰ τῶν ᾀσμάτων ἄνθη δρεψάμενοι,* τὰς κεφαλὰς ἀναδησώμεθα,* καὶ τοῖς ὕμνοις ἀναμέλποντες,* εἴπωμεν· * Ὁ σοφίᾳ καταγλαϊσθείς,* καὶ χάριτι τὴν ψυχήν,* Πρωτομάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,* αἴτησαι ἡμῖν εἰρήνην,* καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Μέγα καὶ παράδοξον θαῦμα * τετέλεσται σήμερον· * Παρθένος τίκτει,* καὶ μήτρα οὐ φθείρεται· * ὁ Λόγος σαρκοῦται,* καὶ τοῦ Πατρὸς οὐ κεχώρισται. * Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων δοξάζουσι,* καὶ ἡμεῖς σὺν αὐτοῖς ἐκβοῶμεν· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,* καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ αἰώνων * ἐξανατείλαντα,* καὶ ὡς Υἱὸν ἐν κόλπῳ * Πατρικῷ ἀεὶ ὄντα, αὖθις δ' ἐπ' ἐσχάτων * ἀγκάλαις Μητρός,* ὡς ἐν θρόνῳ καθήμενον,* καὶ ὑπ' Ἀγγέλων,* Ποιμένων, Μάγων τε νῦν * προσκυνούμενον, ὑμνήσωμεν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ἐν Βηθλεὲμ συνελθόντες * πιστοὶ κατίδωμεν, * τὸν τῶν ἁπάντων Κτίστην, * κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ· * καὶ τοὺς ἐκ Χαλδαίων * δῶρον καλὸν * προσκομίζοντας τρίϋλον, * ὡς Βασιλεῖ, ὡς Θεῷ τε καὶ δι' ἡμᾶς * τριημέρῳ ἐσομένῳ νεκρῷ.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ἐκ τῆς Παρθένου ἐτέχθης * ὑπὸ τὸ σπήλαιον· * καὶ στρατιαὶ Ἀγγέλων * ἐπιστᾶσαι ἐβόων· * Δόξα ἐν ὑψίστοις * σοὶ τῷ Θεῷ, * τῷ τεχθέντι ἐν δούλου μορφῇ, * καὶ ἀναπλάσαντι κόσμον ἐν τῇ γαστρὶ * τῆς Παρθένου, καὶ ἀνάνδρου Μητρός.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης * καὶ ἐν Διακόνοις, Στέφανε μακάριε· * τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, * τῶν Πιστῶν τὸ καύχημα, * ἡ δόξα τῶν Δικαίων. * Τοὺς τὴν σεπτήν σου ἑορτάζοντας * μνήμην αἴτησαι, * ὡς παριστάμενος * τῷ θρόνῳ Χριστοῦ τοῦ Παντάνακτος, * τῶν πταισμάτων ἱλασμὸν * λαβεῖν, καὶ Βασιλείας οὐρανῶν ἀξιωθῆναι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ * καὶ ἀγάλλονται σήμερον· * σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, * διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ * Σωτῆρα Κύριον· * ὅτι πᾶσα πλάνη * τῶν εἰδώλων πέπαυται, * καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Βασίλειον διάδημα * ἐστέφθη σῇ κορυφῇ, * ἐξ ἄθλων ὧν ὑπέμεινας, * ὑπὲρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, * Μαρτύρων πρωτόαθλε· * σὺ γὰρ τὴν Ἰουδαίων * ἀπελέγξας μανίαν, * εἶδές σου τὸν Σωτῆρα, * τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν. * Αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει ἀεί, * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ὁ θρόνῳ πυριμόρφῳ * ἐν ὑψίστοις καθήμενος, * σὺν Πατρὶ τῷ ἀνάρχῳ, * καὶ τῷ Θείῳ σου Πνεύματι, * ηὐδόκησας τεχθῆναι

ἐν σαρκὶ, * ἐκ Κόρης ἀπειράνδρου, * Ἰησοῦ· * διὰ τοῦτο καὶ ἀστήρ σε * τοῖς ἐκ Περσίδος Μάγοις καθυπέδειξε. * Δόξα τῇ παναγάθῳ σου βουλῇ· * δόξα τῇ ἐπιφανείᾳ σου· * δόξα τῇ πρὸς ἡμᾶς * ἄκρᾳ συγκαταβάσει σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν Κάθισμα τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν τοῦ Πνεύματος πηγὴν, * ἐν τῇ καρδίᾳ μυστικῶς * κεκτημένος, * τοῦ Χριστοῦ * ὁ Πρωτομάρτυς ἀληθῶς, * τῶν Ἰουδαίων * ἀπήλεγξε τὴν αὐθάδειαν· * καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς * τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, * ἐκ σπέρματος Δαυῒδ ἀναβλαστήσαντα, * τῷ τῆς σοφίας καὶ χάριτος πληρώματι * πεπληρωμένος ὁ ἔνδοξος. * Ἀλλ' ὦ τρισμάκαρ, * τοὺς σὲ τιμῶντας * σῶζε ταῖς σαῖς πρεσβείαις.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ὁ ἀχώρητος παντὶ, * πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; * ὁ ἐν κόλποις * τοῦ Πατρὸς, * πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; * πάντως ὡς οἶδεν, * ὡς ἠθέλησε, * καὶ ὡς ηὐδόκησεν· * ἄσαρκος γὰρ ὢν, * ἐσαρκώθη ἑκών· * καὶ γέγονεν ὁ ὢν, * ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· * καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως * μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. * Διπλοῦς ἐτέχθη * Χριστὸς, τὸν ἄνω * κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Ὁ Ν΄. καὶ οἱ Κανόνες· τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Ὁ Κανὼν τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος πλ. ά. Ἵππον καὶ ἀναβάτην.

Δεῦτε Στέφανον ὕμνοις, * τὸν Πρωτομάρτυρα * τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας, * ἐνδόξως στεφανώσωμεν· * καὶ θείᾳ στεφόμενοι τοῦ Στεφάνου * χάριτι, ἐπινίκιον ὕμνον ᾄσωμεν.

Φέρων τοῦ Διδασκάλου *. τὸ πρᾶον φρόνημα, * καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀγάπης * ὑψοποιὸν ταπείνωσιν, * ἀξίως ὁ Στέφανος, Διακόνων * πρόκριτος, καὶ προστάτης χηρῶν γεγένηται.

Σὺ πρὸς ἐπικουρίαν * τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, * ἐπαξίως ἐκλήθης· * καὶ ὡς πιστὸς Διάκονος, * φερώνυμε Στέφανε, χρηματίσας, * ἔνθα Χριστὸς δι' αἵματος μεταβέβηκας.

Θεοτοκίον.

Σὺ μὲν ὑπὲρ ἀνθρώπων, * Χριστὲ, τὸν ἄνθρωπον * ἐκ Παρθένου φορέσας, * ὡς βρέφος ἐσπαργάνωσαι· * ὁ σὸς δὲ χωννύμενος Πρωτομάρτυς * λίθων βολαῖς, τὸν ἄνθρωπον ἀποδύεται.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ὁσίου οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς, Ἀδελφὲ, γνησίους πλέκω κρότους·

Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τὸν τίτλον σῆς σῆς τιμίας ὄψεως, * ἰδόντα παραχωρεῖ * τὰ Χερουβὶμ τοῦ ξύλου τῆς ζωῆς· * ἡ φλογίνη ῥομφαία δέ,* πανευλαβῶς, * τὰ νῶτά σοι * δίδωσι, πάνσοφε Θεόδωρε.

Ὁ τίτλος τῇ κορυφῇ ἐπέκειτο τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, * ἐγγεγραμμένος ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ· * ὁ σὸς τίτλος δὲ * πάνσοφε,* ὄψει τῇ σῇ κεκόλαπται, * κεχαραγμένος εὐπρεπέστατα.

Ὑψώθη ἐπὶ Σταυροῦ μὲν Κύριος, * καὶ διενύγη πλευράν· * σὺ δὲ ταθεὶς ἐν σκάμνῳ καρτερῶς, * τὰς κεντήσεις ὑπέμεινας,* ὥσπερ κριὸς ἐπίσημος, * Ἱερομύστα σφραγιζόμενος.

Σοφίᾳ παντοδαπεῖ κοσμούμενος, * Πάτερ Θεόδωρε, * τὸν πρωτοστάτην ἤλεγξας σαφῶς * τῆς κακίστης αἱρέσεως· * ὑπομονῇ * τῶν ἔργων δέ, * τούτου τὰς φρένας κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Σοφίας τῆς ὑπερσόφου γέγονας * δοχεῖον, Πάναγνε * Θεογεννῆτορ, μόνη τῶν πιστῶν * σωτηρία καὶ ὕμνησις· * σὺ γὰρ ἡμῖν * γεγέννηκας, τὴν πάντων θείαν ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ πήξας * ἐπ᾽ οὐδενός.

Νομίμως * ὡς Χριστοῦ στρατιώτης ὁ Στέφανος, * πρὸς τοὺς θεοκτόνους παραταξάμενος, * τὸ ἀκαταγώνιστον αὐτοῦ * σθένος ἐνδεδυμένος, * τῶν παρανόμων ἐθριάμβευσεν * ἅπασαν τὴν βλάσφημον αἵρεσιν.

Τῷ ζήλῳ * τῆς Χριστοῦ πυρωθεὶς ἀγαπήσεως, * καὶ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀποδυσάμενος, * πίστεως καὶ Πνεύματος πλησθεὶς * θείου ὁ Πρωτομάρτυς, * τῶν Ἁλιέων ἐβεβαίωσε * πᾶσι τὸ θεόκριτον κήρυγμα.

Ὡς κήρυξ * τῆς κεκρυμμένης ὄντως καὶ θείας ζωῆς, * τῆς παρούσης ὥσπερ ἐπιλαθόμενος, * ἔργῳ διαδείκνυσι σαφῶς * πᾶσιν ὁ Πρωτομάρτυς, * τροπαιοφόρον τὴν ἀλήθειαν, * ἄριστα προκρίνας τὸν θάνατον.

Θεοτοκίον.

Τοῦ βίου * δι᾽ ἡμᾶς ὁ Δεσπότης τὸ σπήλαιον * ὑπεισῆλθε, τρόπῳ συγκαταβάσεως· * ὁ δὲ τῶν Μαρτύρων ἀρχηγὸς * Στέφανος, τὴν σπιλάδα * τὴν ἀνθρωπίνην ὑπεξέρχεται, * πόθῳ τοῦ Δεσπότου βαλλόμενος.

Ἄλλος. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐκ ἔχων ὅ τι ταῖς σαῖς * διδασκαλίαις ἀντειπεῖν, Ὅσιε, * ἐκ᾽ αἰκισμοὺς στρέφεται, ὁ βαρβαρικῆς βίας ἔμπλεως.

Ὑπέστης καρτερικῶς, τὰς ἐπὶ νῶτον καὶ στηθῶν μάστιγας * διὰ Χριστόν, θεόπνευστε, * καὶ τὰ ἐπὶ κόῤῥης ῥαπίσματα.

Σοφίᾳ πνευματικῇ, * καὶ προθυμίᾳ λογισμοῦ, ᾔσχυνας * τὸν δυσσεβῆ Λέοντα, * τοῖς ἱερωτάτοις σου δόγμασιν.

Ἀθραύστοις ὑπομοναῖς, * καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν, ἔθραυσας * τὴν μανικὴν, Ὅσιε, * βδέλλαν τῇ μαχαίρᾳ τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Δαυὶδ καθὰ κιβωτὸν * ἐν Βηθλεὲμ, προφητικοῖς ὄμμασι, * Μήτηρ Θεοῦ βλέπει σε, * βρέφος τὸν ὑπέρθεον φέρουσαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ * ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ, κράζουσα· *
» Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, * καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ἀπόστολε Χριστοῦ, * Διακόνων ὁ πρῶτος, * Πρωτόαθλε σοφὲ, * τῶν Μαρτύρων ἀκρότης, * ὁ κόσμου τὰ πέρατα * ἁγιάσας τοῖς ἄθλοις σου, * καὶ τοῖς θαύμασι * ψυχὰς ἀνθρώπων λαμπρύνας, * τοὺς τιμῶντάς σε * ῥῦσαι παντοίων κινδύνων, * πανεύφημε Στέφανε.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως ὁμολογίᾳ.

Στόμα πέφηνας τῆς παῤῥησίας, * θράσος τύραννον μεγαλοφρόνως * καταισχύνας, καρτερίᾳ * τῶν ἄθλων σου· * ἐκκεντηθεὶς γὰρ τὰς ὄψεις Θεόδωρε, * διὰ Χριστοῦ τὴν εἰκόνα τὴν πάνσεπτον, * ἐβεβαίωσας * τιμᾶν καὶ δοξάζειν ἅπαντας, * αἰτούμενος ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ὁ αὐτός. Τὴν ὡραιότητα.

Θαῦμα παράδοξον * γέγονε σήμερον· * ὁ γὰρ Σωτὴρ ἡμῶν, * ἐν τῷ σπηλαίῳ σαρκὶ * ὤφθη ἐκ Παρθένου δι' ἡμᾶς, * καθὼς αὐτὸς ἐπίσταται. * Μάγοι μετὰ δώρων δὲ * ὡς Βασιλεῖ προσεκύνησαν. * Ποιμένες μετ' Ἀγγέλων τε * ἐδοξολόγουν αὐτόν· * μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· * Δόξα τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι.

Ὠδὴ δ'. Τὴν θείαν ἐννοήσας σου κένωσιν.

Κατήγορος κριτής τε καὶ ἄδικος, * ὁ βροτοκτόνος καὶ πατὴρ * τοῦ ψεύδους, Στέφανε, δείκνυται· ἀλλ' ἑαυτὸν ἀνατρέπει, * τοὺς βρόχους καθ' αὑτοῦ τεκτηνάμενος.

Ὁ μέγας τῆς ἀθλήσεως πρόβολος, * ἀντ' οὐδενὸς τοῦ δυσμενοῦς * τυράννου κρίνας τὴν ἔφοδον, * καταπαλαίει ἀνδρείως, * ἐντέχνως ὑποβὰς τὸν ἀντίπαλον.

Ὡς πρῶτος τῶν Μαρτύρων ὁ Στέφανος, * ὁδοποιήσας ἐν ἡμῖν * τοῦ μαρτυρίου τὴν εἴσοδον, * στεφανηφόρος χορεύει, * τῷ στέφει τῶν Μαρτύρων στεφόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἐκλάμψας ἐκ Παρθένου ὡς Ἥλιος, * συνανατέλλουσαν Χριστέ, * ὡς Ἑωσφόρον τὴν ἔνδοξον * τοῦ Πρωτομάρτυρος μνήμην, * τῇ σῇ καταγλαΐζεις φαιδρότητι.

Ἄλλος. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία.

Ἐφηπλωμένος σανίδι κατεκεντήθης, * ὡς προσκυνῶν Θεόδωρε, * Χριστοῦ τὴν Εἰκόνα, * καὶ τῆς Θεομήτορος, * Θρᾳκὸς ἀγριότητι, * καὶ βαρβαρικῇ ἰταμότητι.

Λειτουργήσας ἐκ νεότητος τῷ Δεσπότῃ, * καὶ πρὸς αὐτὸν ἀνένδοτον * τὴν ἔφεσιν ἔχων, * μάκαρ δι' ἀσκήσεως, * Μαρτύρων ἐν αἵματι * αὖθις ἐκοσμήθης φαιδρότατα.

Φαεινότατος ὡς ἥλιος Θεοφόρε, * ἀνατολῆς ἐξώρμησας, * ἀκτῖνας ἐκπέμπων * τῆς ὁμολογίας σου, * καὶ τῆς μεγαλόφρονος * καὶ γενναιοτάτης ἐνστάσεως.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος Θεὸς Λόγος, * ἐν Βηθλεὲμ ὡς εὔσπλαγχνος, * ἐξ ἀπειρογάμου * Πάναγνε κοιλίας σου· * ὃν νῦν ἐκδυσώπησον, * σῶσαι τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας.

Ὠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Ἔλαμψεν ὡς Ἄγγελος * ὁ Πρωτομάρτυς σου, * τῶν οὐρανίων, * Χριστέ, ἀψίδων * γεγονὼς ὑπέρτερος, * καὶ δόξης ἀῤῥήτου * ἐμφορηθεὶς, φιλάνθρωπε.

Ὡς ἀκαταγώνιστος, * τοῦ Πρωτομάρτυρος * τοῦ θείου ζήλου * ἡ παῤῥησία· * καὶ γὰρ μέχρις αἵματος, * πρὸς τοὺς θεοκτόνους * ἀνδρείως παρετάξατο.

Θεηγόρου στόματος * νιφάσιν, ἔβαλε * τοὺς μιαιφόνους * ὁ Πρωτομάρτυς· * ὑπ' αὐτῶν ἀπείροις δὲ * τῶν λίθων νιφάσιν, * ὡς νικητὴς ἐστέφετο.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἐπιδημήσαντα * ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, * ὁ Πρωτομάρτυς * ἐν ἀκινήτῳ * τοῦ Πατρὸς Θεότητι * ἑστῶτα καὶ δόξῃ, * ἐν οὐρανοῖς τεθέαται.

Ἄλλος. Σὺ, Κύριε μου, φῶς.

Τὴν ξένην κατοικῶν, * ξενιτείας ἐπ' ἄλγεσιν, * ἀλγήματα ἐξορίας, * καὶ φρουρὰς ὠμοτάτας * ὑπέστης, καρτερόψυχε.

Νῦν χαίρεις ἀληθῶς, * νικηφόρον στεφάνωμα * δεξάμενος, ἐν ἡμέρᾳ * τῇ φαιδρᾷ καὶ φωσφόρῳ * τοῦ θείου Πρωτομάρτυρος.

Ἣν ἔσχες ἐκ παιδὸς * εὐσεβείας ὑπόθεσιν, * ἐτήρησας μέχρι τέλους * ἀπερίτρεπτος μείνας, * ἀήττητε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγὲς * κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· * σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα * τῆς ἡμῶν σωτηρίας, * Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς΄. Μαινομένην κλύδωνι.

Ὁ κλεινὸς ταξίαρχος * τῶν Μαρτύρων * Στέφανος πιστοί,* τοὺς θεσμοὺς τῆς φύσεως τῇ χάριτι * ἐκβεβηκώς,* τῇ θείᾳ δόξῃ αὐγάζεται.

Μιμητὴς πανάριστος * χρηματίσας, * Δέσποτα Χριστὲ * τοῦ τιμίου πάθους σου ὁ Στέφανος, * τοὺς φονευτὰς * δι' εὐλογίας ἀμύνεται.

Μιαιφόνου πράξεως, * ἀμετόχους * φύλαττε, Χριστέ, * καὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος ἀξίωσον * τοὺς ὑμνητὰς * τῆς κληρουχίας, ὡς εὔσπλαγχνος.

Θεοτοκίον.

Παγκοσμίου γέγονε * σωτηρίας,* Δέσποτα Χριστέ,* ἀπαρχὴ ὁ τόκος σου, * καὶ Μάρτυσι * θεοπρεποῦς * ὁμολογίας ὑπόθεσις.

Ἄλλος. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἱδρῶτι * τῶν ἀγώνων εἰσέτι σταζόμενος, * Ἀγωνοθέτῃ παρέστης, * τῷ δικαίᾳ κρίσει πᾶσαν τὴν κτίσιν * κυβερνῶντι, * Θεοφόρε παμμάκαρ Θεόδωρε.

Οὐδέν σε * τῆς εἰς Χριστὸν ἀγάπης ἐχώρισεν, * οὐκ αἰκιζόμενον σῶμα, * οὐ θανάτου ψῆφος ἀπειλουμένη, * οὐ ζημία * τῶν προσόντων, θεόφρον Θεόδωρε.

Υἱὸς ὢν * καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας Θεόδωρε, * πλήρης φωτὸς μετετέθης * πρὸς τὸ φῶς τὸ θεῖον, αὐξανομένης * τῆς ἡμέρας,* καὶ νυκτὸς μειουμένης, θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην * τῶν ἀκανθῶν ἐν μέσῳ εὑράμενος * ὡς καθαρώτατον κρίνον,* καὶ κοιλάδων ἄνθος, ὦ Θεομῆτορ, * ὁ Νυμφίος, * ἐκ τῆς γαστρός σου Λόγος προέρχεται.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾷ
» σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, * τῷ δι' οἶκτον *
» ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ Δεσπότης χθὲς ἡμῖν * διὰ σαρκὸς ἐπεδήμει, * καὶ ὁ δοῦλος σήμερον, * ἀπὸ σαρκὸς ἐξεδήμει· * χθὲς μὲν γὰρ ὁ Βασιλεύων

σαρκὶ ἐτέχθη· * σήμερον δὲ ὁ οἰκέτης λιθοβολεῖται * δι' αὐτὸν καὶ τελειοῦται, * ὁ Πρωτομάρτυς * καὶ θεῖος Στέφανος.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ἀστὴρ φαεινὸς, * σήμερον συνεξέλαμψε * τῇ γεννήσει Χριστοῦ,* ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος,* ἀστράπτων καὶ φωτίζων* τὰ πέρατα ἅπαντα· * τῶν Ἰουδαίων * μόνον ἠμαύρωσε * τὴν πᾶσαν δυσσέβειαν, * σοφίας λόγοις * τούτους διελέγξας,* ἀπὸ τῶν Γραφῶν * διαλεγόμενος· * καὶ πείθων τούτους, τὸν γεννηθέντα* ἐκ τῆς Παρθένου Ἰησοῦν, * Υἱὸν αὐτὸν εἶναι Θεοῦ, * κατήσχυνε τούτων * τὴν ἀσεβῆ κακουργίαν, * ὁ Πρωτομάρτυς * καὶ θεῖος Στέφανος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου, Πρωτομάρτυρος, καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων. Στίχοι.

Λόγων στεφάνοις, οἷα τιμίοις λίθοις
Στέφω Στέφανον, ὃν προέστεψαν λίθοι.
Εἰκάδι λαΐνεος Στέφανον μόρος ἑβδόμῃ εἷλεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ, ἀδελφοῦ Θεοφάνους τοῦ Ποιητοῦ.

Στίχ. Αὐχεῖν ἔχει τι καὶ Θεόδωρος μέγα,
Ἐκ γῆς ἀπαίρων· ὡς μέγα στίξις θέας!

Στίχοι Ἰαμβικοὶ, γραφέντες τῷ προσώπῳ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου καὶ Ἀδελφοῦ αὐτοῦ Θεοφάνους, παρὰ Θεοφίλου Βασιλέως, ἐν σιδήρῳ πυρωθέντι.

Πάντων ποθούντων προστρέχειν πρὸς τὴν πόλιν,
Ὅπου πάναγνοι τοῦ Θεοῦ Λόγου πόδες
Ἔστησαν, εἰς σύστασιν τῆς οἰκουμένης,
Ὤφθησαν οὗτοι τῷ σεβασμίῳ τόπῳ,
Σκεύη πονηρὰ δεισιδαίμονος πλάνης.
Ἐκεῖσε πολλὰ λοιπὸν, ἐξ ἀπιστίας,
Πράξαντες δεινὰ αἰσχρὰ δυσσεβοφρόνως,
Ἐκεῖθεν ἠλάθησαν, ὡς ἀποστάται.
Πρὸς τὴν πόλιν δὲ τοῦ κράτους πεφευγότες,
Οὐκ ἐξαφῆκαν τὰς ἀθέσμους μωρίας.
Ὅθεν γραφέντες, ὡς κακοῦργοι, τὴν θέαν,
Κατακρίνονται καὶ διώκονται πάλιν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ὡς ποικίλοις ἄνθεσι * καὶ ὡραίοις, Στέφανε, * τοῖς λίθοις κοσμούμενος, * σαυτὸν προσενήνοχας * Χριστῷ τῷ ζωοδότῃ, * μελῳδῶν· Εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς ἀκαταγώνιστος * ἡ τοῦ Σαύλου ἔνστασις, * πορθοῦντος τὸ πρότερον * Χριστοῦ τοὺς θεράποντας, * προσάγοντός τε ἔθνη * τῷ Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοὺς ὀδόντας βρύχοντες * φονικῶς οἱ ἄνομοι, * ὡς θῆρες ἁρπάσαντες * ἀνῄρουν τὸν Στέφανον, * ἐνθέως μελῳδοῦντα· * Ὁ Θεὸς εὐλογητος εἶ.

Ἐπαρθεὶς τῷ πνεύματι * τῷ Ἁγίῳ, Στέφανε, * ἀῤῥήτως τεθέασαι * Υἱὸν σὺν Γεννήτορι, * κραυγάζων τῇ Τριάδι· * Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῷ ἀνατείλαντι, * ἐκ Παρθένου θείας ἁγνῆς, * προσήνεκται ἔμψυχος, * ὡς Βασιλεῖ, Στέφανος, * ἐνθέως μελῳδῶν σοι· * Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἄλλος. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Πεπυρσευμένος * τῷ ὀρθοδόξῳ ζήλῳ, πάνσοφε, * πλάνην * μιαρᾶς αἱρέσεως καὶ δεινῆς, * θαρσαλέως ἐξηκόντισας, * Εὐλογημένος εἶ * ὁ Θεός μου, κραυγάζων καὶ Κύριος.

Λόγον σοφίας, * λόγον δογμάτων, λόγον γνώσεως, * λόγον * διδαγμάτων Πάτερ πανευσεβῶν, * Θεὸς Λόγος σοι δεδώρηται, * Εὐλογημένος εἶ * ὁ Θεός μου, βοῶντι καὶ Κύριος.

Ἐξανατείλας * ἐκ τῆς Ἑῴας, ὥσπερ ἥλιος, * αἴγλην * εὐσεβείας ἔσπειρας ἐπὶ γῆς, * τῆς Εἰκόνος τὴν προσκύνησιν * Χριστοῦ φωτίζουσαν, * καὶ διδάσκουσαν, Πάτερ Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Κεκοσμημένη, * δεδοξασμένη, ὑπερλάμπουσα * φέγγει * Παρθενίας, Μήτηρ οὖσα Θεοῦ· * μετὰ σώματος ἐγέννησας, * καὶ ἐσπαργάνωσας, * τὸν ὁμίχλῃ τὴν γῆν σπαργανώσαντα.

Ὠδὴ η'. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Δεῦτε νοητῶς, * τῇ τοῦ Στεφάνου δόξῃ * λαμπόμενοι, μέλψωμεν * τῷ σαρκωθέντι Θεῷ· * Πάντα τὰ ἔργα, * τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὤφθη σοι Χριστὸς * ἐν τῇ Πατρῴᾳ δόξῃ, * τῶν ἄθλων μηνύων σοι * σαφῶς τὰ ἔπαθλα· * ὅθεν ἐβόας· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοὶ ὡς νικητῇ * τῆς παρανόμου πλάνης, * ἀθλήσεως στέφανος * ἐπλάκη, Στέφανε· * ὅθεν ἐβόας· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἔπλεξεν ἡμῖν, * ὁ τοῦ Δεσπότου τόκος * χορείαν, ἡ μνήμη τε * τοῦ Πρωτομάρτυρος· * ὅθεν ἀπαύστως * τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, * θεανδρικῶς τῷ λόγῳ * τεκοῦσαν τὸν Κύριον, * καὶ παρθενεύουσαν, * πάντα τὰ ἔργα, * Παρθένε, εὐλογοῦμεν, * καὶ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὡς λέων, παμμάκαρ, πεποιθὼς * ψυχῆς στεῤῥότητι, οὐκ ἐδειλίασας * τὸν τῆς αἱρέσεως πρόβολον, * τῆς μανίας τὸν ἐπώνυμον· * ὃν καταπτήξας τοῖς λαοῖς, * χαίρων ἐκραύγαζες· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Κοσμήσας ἀνδρείᾳ τὸν θυμόν, * τῇ σωφροσύνῃ δὲ μάκαρ τὴν ἔφεσιν, * τὸν νοῦν φρονήσεως ἔμπλεων * κεκτημένος διετέλεσας· * δικαιοσύνῃ δὲ τὰς σὰς * φρένας ἐῤῥύθμισας, * ἀνακράζων· * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ῥαγδαίως φερόμενον τὸν ῥοῦν * τὸν τῆς αἱρέσεως, * Πάτερ, ἐξήρανας * τοῖς σοῖς συντάγμασιν, Ὅσιε, * καὶ πανσόφοις ἀποδείξεσι, * τὰς μηχανὰς τῶν ἀσεβῶν * καταστρεψάμενος, * καὶ κραυγάζων. * Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλάσας τὴν φύσιν κατ' ἀρχάς, * τὴν τῶν ἀνθρώπων Θεός, * ταύτην ἐνδύεται, * ἐκ τῆς ἀχράντου σου Πάναγνε, * καὶ ἁγίας γαστρός, σήμερον, * ἐν Βηθλεὲμ προφητικῶς * ἀποτικτόμενος· * ὅθεν πάντες * σὲ εὐλογοῦμεν, Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

» Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, * λεόντων χάσματα * ἐν λάκκῳ
» ἔφραξε· * πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, * ἀρετὴν περιζωσάμε-
» νοι, * οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ * Παῖδες, κραυγάζοντες· * Εὐλογεῖτε, *
» πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ἠσαΐα χόρευε.

Τῶν ἐπαίνων, Στέφανε, * ὑπερέβης * ἅπαντα θεσμόν, * καὶ φέρεις κατὰ παντὸς * λόγου ἀψευδῶς, * σὺ τὰ νικητήρια· * ἀδυνατεῖ * βρότειος γὰρ νοῦς * πλέξασθαι στέφανον, * ἐγκωμίων σοι ἐπάξιον.

Ὢ τῆς μακαρίας σου * ἧς ἐφθέγξω, * Στέφανε, φωνῆς· * Μὴ στήσῃς τοῖς φονευταῖς * Δέσποτα βοῶν, * Χριστὲ τὸ ἀγνόημα· * ἀλλ' ὡς Θεὸς καὶ Δημιουργός, * δέξαι τὸ πνεῦμά μου, * ὥσπερ θῦμα εὐωδέστατον.

Σὺ τῶν πόνων ἔπαθλον * ἀνεδήσω, * τὸ νικητικὸν * ἐκ παντοκρατορικῆς * στέφος δεξιᾶς· * καὶ νῦν παμμακάριστε, * παρεστη-

κῶς * τῷ Παμβασιλεῖ, * δόξῃ καὶ χάριτι, * τοὺς ὑμνοῦντάς σε περίσωζε.

Θεοτοκίον.

Χρονικῆς ὑπάρξεως,* ἐκ Παρθένου * εἴληφεν ἀρχὴν * σαρκὶ, ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς * ἄχρονος Υἱός· * διὸ ἀναιρούμενος * ὁ μιμητὴς * Στέφανος Χριστοῦ,* νῦν ἐκληρώσατο * ἀπαρχὴν τῆς ἀϊδίου ζωῆς.

Ἄλλος. Λίθος ἀχειρότμητος.

Τῷ θείῳ βαλλόμενος πόθῳ, * τῶν διωγμῶν τὰς παρατάσεις * ῥᾷον ὑποφέρεις θεόῤῥον· * καὶ τοῦ διώκτου τὴν ἀγριότητα * καταβαλὼν, ἀπείληφας * τὸν τῶν ἀγώνων, Πάτερ, στέφανον.

Ὄλβον ἐπουράνιον εὗρες,* καὶ διαμένουσαν οἰκίαν,* ἀντὶ τῆς μακρᾶς ἐξορίας,* καὶ ξενιτείας καὶ μεταβάσεως· * καὶ νῦν τρυφᾶς, λαβόμενος * τῆς αἰωνίου ἀπολαύσεως.

Ὕμνον τῷ Δεσπότῃ προσφέρων,* μάκαρ, δυσώπησον ἀπαύστως,* ὑπὲρ τῆς ἐμῆς ἀσθενείας,* καὶ συσκηνίας, καὶ ἀδελφότητος· * ὅπως ὁμοῦ βιώσαντες,* τύχωμεν ἅμα τῆς θεώσεως.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον,* ἐν Βηθλεὲμ τὸν Θεὸν Λόγον * σήμερον τεκοῦσαν, Παρθένε,* καὶ ἐν σπαργάνοις τοῦτον ἑλίξασαν,* ὡς ἀληθῶς Θεόπαιδα * καὶ Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους * ἐξ ἀλαξεύτου σου, Παρθένε,* ἀ-
» κρογωνιαῖος ἐτμήθη * Χριστὸς, συνάψας τὰς διεστώσας φύ-
» σεις· * διὸ ἐπαγαλλόμενοι,* σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Στέφανος σοὶ, ὡς Βασιλεῖ, * ἔμψυχος προσενήνεκται,* τῆς σαρκὸς ἐκδημήσας,* τῷ ἐνδημήσαντι σαρκὶ * Θεῷ παντοκράτορι,* δι' ὃν τὸν ἀγῶνα * ἐνδόξως ἐτέλεσεν.

Ἕτερον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὁ πλήρης θείας χάριτος * καὶ δυνάμεως ὄντως * τερατουργῶν, διήλεγχε * θεοκτόνων τὰ στίφη,* διακενῆς μελετῶντα· * ὑψηγόρῳ δὲ γλώττῃ * θεολογῶν ὁ Στέφανος,* τοῦ Πατρὸς δεξιόθεν,* τὸν Ἰησοῦν * καθορῶ νῦν ἔφησεν ἑστηκότα· * πρὸς ὃν λιθολευστούμενος,* στεφηφόρος ἀνῆλθεν.

Τῆς Ἑορτῆς, μετὰ καὶ τοῦ Στεφάνου πάλιν.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ὁ τῷ Πατρὶ καὶ Πνεύματι * συναΐδιος Λόγος,* καὶ συμφυὴς καὶ σύνθρονος,* ἐκ Παρθένου γεννᾶται * ἐν Βηθλεὲμ νῦν ὡς βρέφος· * ὃν Θεὸν καὶ Σωτῆρα * ὁ Πρωτομάρτυς Στέφανος,* ἀριδήλως

κηρύξας, * ὑπὸ χειρῶν * μιαιφόνων χαίρων λιθολευστεῖται, * καὶ στεφηφόρος ἄνεισι * πρὸς αὐτὸν μετὰ δόξης.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου Στεφάνου.

Ἦχος ά. Κυπριανοῦ.

Ἀθλοφορικὸν στέφανον * τῷ Πρωτάθλῳ οἱ πιστοὶ πλέξωμεν, * ἐκ λογικῶν ἀνθέων· * αὐτὸς γὰρ τὴν τῶν Μαρτύρων * προητοίμασεν ὁδόν, * καὶ ἐν χαρᾷ ἀνεβόα· * Ἰδοὺ τοὺς οὐρανοὺς * ἀνεῳγμένους θεωρῶ, * καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ * ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα, * τοῦ ἀοράτου Πατρός.

Ἦχος β΄. Ἀνατολίου.

Ἁγιωσύνην ἐνεδύσω, * Στέφανε * μακάριε, Πρωτομάρτυς καὶ Πρωτοδιάκονε, * τῶν Ἀγγέλων συμμέτοχε· * δυσωπήθητι * καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, * πρὸς τὸν Σωτῆρα Κύριον * τὸν ἀναμάρτητον.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Πρῶτος ἐν Διακόνοις, * πρῶτος καὶ ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης, * πανάγιε Στέφανε· * ὁδὸς γὰρ ἐγένου τοῖς Ἁγίοις, * καὶ πολλοὺς τῷ Κυρίῳ προσήγαγες Μάρτυρας· * διὸ * οὐρανός σοι ἠνοίγη, * καὶ Θεός σοι ἐφάνη. * Αὐτὸν ἱκέτευε, * σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Τὸν Πρωτομάρτυρα, * καὶ γενναῖον τοῦ Χριστοῦ θεράποντα, * Στέφανον τὸν Πρωτοδιάκονον, * ἐπαξίως τιμήσωμεν· * οὗτος γὰρ ἑστὼς * ἐν μέσῳ παρανόμων, * ἐν δεξιᾷ Πατρὸς * Υἱὸν ἐθεάσατο.

Ἦχος δ΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στέφανε ἔνδοξε, οὐρανοπολῖτα, * Χριστοῦ θεράπον μακάριε, * πρεσβείαν ποίησον * ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Στέφανος, * ἡ καλὴ ἀπαρχὴ τῶν Μαρτύρων, * ὁ πλήρης χάριτος καὶ δυνάμεως, * ὁ ποιῶν σημεῖα καὶ τέρατα μεγάλα ἐν τῷ λαῷ, * ὑπὸ ἀνόμων ἐλιθάζετο· * ἀλλ' ἐξέλαμψεν ὡς Ἄγγελος, * καὶ θεωρεῖ τὴν δόξαν * σοῦ τοῦ σαρκωθέντος ὑπὲρ ἡμῶν, * ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως· * καὶ τῷ Πνεύματι τῆς χάριτος, * εἰς οὐρανοὺς ἀνελαμβάνετο· * καὶ διὰ τοῦτο * ταῖς χοροστασίαις τῶν Ἀγγέλων συναυλιζόμενος, * πρεσβεύει σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. ά. Κυπριανοῦ.

Πρωτομάρτυς Ἀπόστολε, * καὶ Πρωτοδιάκονε, * ἡ πύλη τῶν Μαρτύρων, * ἡ δόξα τῶν Δικαίων, * τῶν Ἀποστόλων τὸ καύχη-

μα· * σὺ οὐρανοὺς ἐθεάσω ἀνεῳγμένους,* ἐν τῷ σταδίῳ ἑστώς· * καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ * ἐκ δεξιῶν ἑστῶτα τοῦ ἀοράτου Πατρός· * διὸ * ὡς Ἄγγελος ἐκλάμψας τῷ προσώπῳ,* ἐν χαρᾷ ἀνεκραύγαζες ὑπὲρ τῶν λιθαζόντων· * Μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην. * Καὶ νῦν αἴτησαι * τοῖς ἐκ πόθου εὐφημοῦσί σε,* ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀκατάληπτον * τὸ τελούμενον * ἐν Βηθλεὲμ σήμερον μυστήριον· * ὁ ἀόρατος ὁρᾶται· * ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· * ὁ Λόγος παχύνεται· * καὶ ὁ ὢν γίνεται ὃ οὐκ ἦν. * Παρθένος τίκτει ἐν σπηλαίῳ * βρέφος νέον, * τὸν Πλάστην τῆς φύσεως· * φάτνη ἐκτυποῦται * εἰς θρόνον ἐπουράνιον· * κτήνη ἀπεικάζει * χερουβικὴν παράστασιν· * Ποιμένες θαυμάζουσι· * Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν· * Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,* καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· * ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόκησεν * ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμ. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ἰδοῦσα κρατούμενον, χερσὶν * ἑαυτῆς ἡ Πάναγνος * τὸν Ποιητὴν, ἀπεφθέγγετο· * Τέκνον γλυκύτατον,* πῶς σε βρέφος βλέπω,* καὶ νοεῖν οὐ δύναμαι * τὴν ἄπειρόν σου νῦν συγκατάβασιν; * ὑμνῶ τὸ κράτος σου,* προσκυνῶ τὴν εὐσπλαγχνίαν σου,* δι' ἧς σῶσαι * κόσμον παραγέγονας.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ὡς βρέφος με βλέπουσα ταῖς σαῖς * ἐπαναπαυόμενον,* Μῆτερ, ἀγκάλαις εὐφράνθητι· * ἦλθον τὸν κόσμον γὰρ * ὅλον διασῶσαι,* καὶ Ἀδὰμ ὃν ἔπλασα, * κακίστῃ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως,* ξύλου γευσάμενον,* καὶ τρυφῆς ἔξω γενόμενον * Παραδείσου,* καὶ καταφθειρόμενον.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Σὲ βρέφος προτέλειον ὁρῶ,* φάτνῃ προσκλινόμενον,* οὐ συνορῶ μυστηρίου δὲ * βάθος τὸ ἄφραστον· * πῶς καὶ μετὰ τόκον * ἄφθορος διέμεινα,* τοὺς νόμους ὑπερβᾶσα τῆς φύσεως.* Τίνα οὖν αἶνόν σοι * προσαγάγω; * πῶς δοξάσω σε; * ἡ Παρθένος * Κόρη ἀπεφθέγγετο.

Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ'. Κυπριανοῦ.

Χαίροις ἐν Κυρίῳ,* στεφανηφόρε Στέφανε, * ὁ μιμητὴς τοῦ Δεσπότου· * διότι καὶ Πρωτομάρτυς γέγονας * Χριστοῦ τοῦ Βασιλέως ἡμῶν,* καὶ τὴν πλάνην τῶν ἀνόμων * Ἰουδαίων κατήργησας· * πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Παράδοξον μυστήριον * οἰκονομεῖται σήμερον· * καινοτομοῦνται φύσεις,* καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· * ὅπερ ἦν μεμένηκε,* καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν· * οὐ φυρμὸν ὑπομείνας,* οὐδὲ διαίρεσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ς΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. ά. **Χαίροις * ἀσκητικῶν.**

Φέρεις * Ἀδαμιαίαν μορφήν,* ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων παντέλειος· * καὶ θέλεις * χερσὶ κρατεῖσθαι,* ὁ τῇ χειρὶ τοῦ παντὸς * περιδεδραγμένος * δυναστείᾳ σου,* Ἁγνὴ * ἡ πανάμωμος * προσεφθέγγετο λέγουσα· * Πῶς σε σπαργάνοις * ἐνειλήσω ὡς νήπιον; * πῶς θηλάσω σε * τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; * πῶς μὴ τὴν ὑπὲρ ἔννοιαν * πτωχείαν θαυμάσω σου; * πῶς σε Υἱόν μου καλέσω * δούλη σου νῦν χρηματίζουσα; * Ὑμνῶ * εὐλογῶ σε,* τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Βρέφος * σωματωθὲν ἐξ αὐτῆς,* τὸν προαιώνιον Θεὸν ἡ Πανάμωμος * ὁρῶσα,* χερσὶ κρατοῦσα,* καταφιλοῦσα πυκνῶς,* καὶ χαρᾶς πλησθεῖσα * προσεφθέγγετο * αὐτῷ· * Θεὲ ὕψιστε,* Βασιλεῦ ἀθεώρητε· * πῶς καθορῶ σε,* καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον * οὐ δεδύνημαι * τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; * Σπήλαιον γὰρ σμικρότατον,* καὶ τοῦτο ἀλλότριον,* ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα,* καὶ Παρθενίαν μὴ λύσαντα,* νηδὺν * συντηροῦντα * ὡς πρὸ τόκου, καὶ διδόντα * τὸ μέγα ἔλεος.

Ταῦτα * ἱκετικῶς ἡ Σεμνή,* θαμβητικῶς τε φθεγγομένη ἀπήχει,* τῶν Μάγων * πρὸ τοῦ Σπηλαίου * παρισταμένων ὁμοῦ,* καὶ πρὸς τούτους ἔφη· * Τίνα θέλετε; * ὑμεῖς,* ὡς ὁρῶ γάρ,* ἀλλοδαπῆς χώρας ἤλθετε,* Περσῶν τὸ σχῆμα * οὐ τὸ φρόνημα ἔχοντες,* ξένην ἄφιξιν * καὶ πορείαν πεποίησθε· * καὶ πρὸς τὸν ξενιτεύσαντα * ἐξ ὕψους, καὶ ξένως μοι * ἐνοικισθέντα ὡς οἶδε,* μετὰ σπουδῆς παρεγένεσθε,* αὐτὸν * προσκυνῆσαι,* τὸν δωρούμενον τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων,
Ἦχος ά. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Δισμύριοι Μάρτυρες,* Χριστοῦ * τοῦ Θεοῦ τῇ χάριτι * συναθροισθέντες ἐν Πνεύματι,* δῆμος μακάριος,* φωταυγεῖς ἀστέρες,* πλάνης νύκτα λύσαντες,* πρὸς ἄδυτον αὐγὴν μετετέθητε· * καὶ νῦν πρεσβεύσατε * δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,* τὴν εἰρήνην * καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πληθὺς πολυάριθμος * πυρὶ * ἤδη ὡλοκαύτωται,* καὶ εὐωδίας ἐπλήρωσε * τὰ ἐπουράνια· * καὶ τῶν πρωτοτόκων * ἐκλεκτὴν ὁμήγυριν * ἐφαίδρυνε, χαρᾶς τε ἐπλήρωσε * νῦν τὰ ἐπίγεια· * καὶ πρεσβεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς,* τοὺς τελοῦντας * τὴν ἔνδοξον μνήμην αὐτῶν.

Παρθένοι νεάνιδες,* τῶν σῶν * μύρων ὀσφραινόμεναι,* σοῖς ἠκολούθησαν ἴχνεσι,* τὸ σὸν μιμούμεναι * ζωηφόρον πάθος * τὸ ψυχοσωτήριον· * καὶ πρὸς τὴν ἐκ νεκρῶν ἐξανάστασιν * ἐν σοὶ γηθόμεναι,* Εὐεργέτα, κατῳκίσθησαν,* τοῦ σοῦ κάλλους * σαφῶς ἀπολαύουσαι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, * καὶ πανηγυρίσατε πάντες * οἱ ἀγαπῶντες Σιών. * Σήμερον ὁ χρόνιος ἐλύθη δεσμὸς * τῆς καταδίκης τοῦ Ἀδάμ· * ὁ Παράδεισος ἡμῖν ἠνεῴχθη,* ὁ ὄφις κατηργήθη· * ἣν γὰρ ἠπάτησε πρώην,* νῦν ἐθεάσατο * τοῦ Δημιουργοῦ γενομένην Μητέρα. * Ὢ βάθος πλούτου * καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! * ἡ προξενήσασα τὸν θάνατον πάσῃ σαρκὶ,* τῆς ἁμαρτίας τὸ ὄργανον,* σωτηρίας ἀπαρχὴ ἐγένετο * τῷ κόσμῳ παντὶ,* διὰ τῆς Θεοτόκου· * βρέφος γὰρ τίκτεται ἐξ αὐτῆς, * ὁ παντέλειος Θεός· * καὶ διὰ τοῦ τόκου Παρθενίαν σφραγίζει,* σειρὰς ἁμαρτημάτων * λύων διὰ σπαργάνων· * καὶ διὰ νηπιότητος * τῆς Εὔας θεραπεύει τὰς ἐν λύπαις ὠδῖνας. * Χορευέτω τοίνυν * πᾶσα ἡ κτίσις καὶ σκιρτάτω· * ἀνακαλέσαι γὰρ αὐτὴν * παραγέγονε Χριστὸς, * καὶ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς,
Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ὅλον θεουργικῶς * φορέσας ἐκ Παρθένου, * Ἀδὰμ Χριστὲ τὸν πρῶτον, * ἐτέχθης ἐν σπηλαίῳ,* καὶ φάτνῃ ἐσπαργάνωσαι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ψάλλε προφητικῶς,* Δαυῒδ, κινῶν τὴν λύραν· * τῆς σῆς γὰρ ἐξ ὀσφύος, * ἐξ ἧς ἡ Θεοτόκος, * Χριστὸς γεννᾶται σήμερον.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Αἶνον θεοτερπῆ * μετὰ Ποιμένων Μάγοι· * καὶ σὺν Ἀγγέλοις δόξαν * τῷ ἐκ Παρθένου φύντι * Θεῷ, πιστοὶ προσάξωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ά.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * ἐν Βηθλεὲμ ἀκούω * ὑπὸ Ἀσωμάτων σήμερον, * τῷ ἐπὶ γῆς εἰρήνην * εὐδοκήσαντι γενέσθαι. * Νῦν ἡ Παρθένος οὐρανῶν πλατυτέρα· * ἐξανέτειλε γὰρ φῶς τοῖς ἐσκοτισμένοις,* καὶ ταπεινοὺς ὕψωσε,* τοὺς ἀγγελικῶς μελῳδοῦντας· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων. Ἦχος β΄.

Ἀθλοφόροι Κυρίου,* μακαρία ἡ γῆ,* ἡ πιανθεῖσα τοῖς αἵμασιν ὑμῶν· * καὶ ἅγιαι αἱ σκηναί,* αἱ δεξάμεναι τὰ πνεύματα ὑμῶν· * ἐν σταδίῳ γὰρ τὸν ἐχθρὸν ἐθριαμβεύσατε,* καὶ Χριστὸν μετὰ παῤῥησίας ἐκηρύξατε· * αὐτὸν ὡς ἀγαθὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύσατε, * σωθῆναι δεόμεθα τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. **Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.**

Παράδοξον πιστοί,* τὸ μυστήριον τοῦτο· * Θεὸς ἐκ Γυναικὸς * ἐγεννήθη ὡς οἶδε· * τάγματα τῶν Ἀγγέλων * καταπλαγέντα τῇ καταβάσει αὐτοῦ,* κράζουσιν ἀνυμνοῦντα· * Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος,* ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός,* τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Αὐλῶν ποιμενικῶν * μελῳδούντων ᾆσμα,* στρατὸς Ἀγγελικὸς * ἐπεφώνει λέγων· * Αἶνον ᾄσατε θεῖον * οἱ τῶν θρεμμάτων ἡγεμονεύοντες· * κράξατε ἀνυμνοῦντες· * Ὅτι ἐτέχθη Χριστὸς ὁ Κύριος, * ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, * τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς· εἶτα τῶν Ἁγίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Πληθύς με σώζοις καλλινίκων Μαρτύρων.

Ἰωσήφ.

Ὠδὴ ά. Ἦχος ά. **Ὠδὴν ἐπινίκιον.**

Πληθὺς πολυάριθμε * σεπτῶν Μαρτύρων,* τὰ πλήθη ἐξάλειψον * τῶν πολλῶν πταισμάτων μου,* τῇ μεσιτείᾳ σου,* καὶ δίδου λόγον ἀνυμνεῖν * τὴν σὴν πανήγυριν.

Λαμπτῆρες ὑπέρφωτοι * τῆς Ἐκκλησίας,* καλλίνικοι Μάρτυρες, * τοῖς οἰκείοις μέλεσι * Θεὸν δοξάσαντες, * τῇ φωτοφόρῳ νῦν ὑμῶν * μνήμῃ δοξάζεσθε.

Ἡ πίστις ἡ ἔνθεος * τῶν Ἀθλοφόρων,* ἀπίστων τὴν ἄθεον *

τυραννίδα ὤλεσε,* καὶ ἐξηφάνισε * τὴν τῶν δαιμόνων πονηρὰν * ἔνστασιν, χάριτι.

Θεὸν παντοδύναμον * σάρκα λαβόντα, * καὶ θάνατον λύσαντα,* τῷ θανάτῳ Μάρτυρες * ὁμολογήσαντες,* ἐθανατώθητε, ζωὴν * λαβόντες ἄληκτον. Θεοτοκίον.

Ὑμνῶ σε, Πανύμνητε * εὐλογημένη, * Θεὸν ὑπερύμνητον * ἐν σαρκὶ κυήσασαν, * τὸν μεγαλύναντα * τοὺς Ἀθλοφόρους, τὸν ἐχθρὸν * καταπαλαίσαντας.

Ὠδὴ γ΄. Στερεωθήτω ἡ καρδία μου.

Ὡραιοτάτως ἐκπυρούμενοι * τῇ Χριστοῦ ἀγάπῃ, Πανεύφημοι,* ὑφαπτομένης τῆς πυρᾶς * οὐδαμῶς ἐπτοήθητε· * ἀλλ' ἐν ταύτῃ τελειούμενοι, * ὑφ' ἓν ἐδοξάσθητε.

Ζώσῃ φωνῇ Θεὸν κηρύττοντες,* ἀπειλὰς ἀθέων οὐκ ἔπτηξαν· * ἀλλὰ τῶν Παίδων τὴν φωνὴν * ὁμοφρόνως ἐκραύγαζον, * οἱ Πανεύφημοι ὁπλῖται * τοῦ Χριστοῦ τελειούμενοι.

Οὐ δειλιῶμεν πῦρ ὁμόδουλον,* οἱ γενναῖοι ἅμα ἐκραύγαζον· * ἀγαλλομένῃ δὲ ψυχῇ * διὰ σὲ θανατούμεθα, * τὸν θανόντα καὶ τὸν θάνατον, * Σωτὴρ, καταργήσαντα.

Θεοτοκίον.

Ἵνα θεώσῃ τὸ ἀνθρώπινον * ὁ Θεὸς ἐγένετο ἄνθρωπος,* ἐκ σοῦ Παρθένε τῆς Ἁγνῆς, * ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν· * διὰ τοῦτό σε συμφώνως * οἱ πιστοὶ μακαρίζομεν.

Ὁ Εἱρμός.

» Στερεωθήτω ἡ καρδία μου * εἰς τὸ θέλημά σου, Χριστὲ ὁ
» Θεὸς,* ὁ ἐφ' ὑδάτων οὐρανὸν * στερεώσας τὸ δεύτερον,* καὶ
» ἑδράσας ἐν τοῖς ὕδασι * τὴν γῆν παντοδύναμε.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων. Ἦχος ά. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Στρατὸς ἐν ἀριθμῷ * Δισμυρίων Μαρτύρων,* τιμώμενος ἡμῖν * ἀνατέλλει, φωτίζων * καρδίας καὶ νοήματα * εὐσεβῶν διὰ πίστεως· * ἐξαφθέντες γὰρ * θείᾳ στοργῇ τοῦ Δεσπότου,* τέλος ἅγιον * διὰ πυρὸς οἱ γενναῖοι, * προθύμως ἐδέξαντο.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἐν φάτνῃ δι' ἡμᾶς * τῶν ἀλόγων ἐτέθης,* μακρόθυμε Σωτὴρ,* νηπιάσας βουλήσει· * Ποιμένες δέ σε ὕμνησαν * μετ' Ἀγγέλων κραυγάζοντες· * Δόξα αἴνεσις * τῷ ἐπὶ γῆς γεννηθέντι,* καὶ ὑψώσαντι * τῶν γηγενῶν τὴν οὐσίαν, * Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Σοῦ τῷ πόθῳ προσέδησαν * καρδίας, Λόγε, οἱ Ἀθλοφόροι· * διὰ σὲ δὲ θανατούμενοι,* ὡς ἀρνία ἄμωμα,* μιμηταὶ τοῦ πάθους σου ὤφθησαν.

Κυβερνήσαντες Ἅγιοι,* πρὸς τὸν λιμένα τῆς σωτηρίας,* τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἐν Πνεύματι,* ζάλην διεφύγετε * εἰδωλομανίας, μακάριοι.

Ἀπερίτρεπτοι ὤφθητε * ἐν τῷ ἀγῶνι τοῦ μαρτυρίου,* ἀκατάσειστοι ἀπτόητοι,* διωκτῶν τὴν ἔνστασιν * τῇ ἐνθέῳ πίστει νικήσαντες.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῷ τόκῳ σου,* εὐλογημένη, τῆς πρὶν κατάρας,* εὐλογίαν ἀπειλήφαμεν,* καὶ ζωὴν καὶ λύτρωσιν,* οἱ σὲ Θεοτόκον δοξάζοντες.

Ὠδὴ ε΄. Τὸ φαεινὸν ἡμῖν ἐξανάτειλον.

Λαμπροφανῶς ἡ μνήμη ἐπέλαμψε * τῶν Ἀθλοφόρων σου,* καὶ ἐφώτισε τῆς γῆς τὰ πέρατα,* ταῖς τῶν θαυμάτων * θείαις διαδόσεσι,* Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ἱερουργοὶ θυσίαν προσάγοντες,* θύματα τέλεια * προσηνέχθησαν ὁλοκαυτούμενοι,* σὺν πᾶσιν ἄλλοις * πλείοσι συμμάρτυσι,* Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Ναοὶ Θεοῦ ὑπάρχοντες Ἅγιοι,* διὰ βαπτίσματος * τέλος ἅγιον ὁμοῦ ἐδέξασθε,* ἐν οἴκῳ θείῳ,* καὶ πρὸς ἐπουράνιον * Ναὸν ἀνηνέχθητε.

Θεοτοκίον.

Ἵνα Θεὸς τοῖς ἄνω συνάψειε,* τοὺς ὀλισθήσαντας * παραβάσεως εἰς μέγα βάραθρον,* τὴν σὴν γαστέρα * ᾤκησε Πανάχραντε,* καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν.

Ὠδὴ ϛ΄. Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν.

Κορυφαῖος ἱεροῦ * ἐχρημάτισας λαοῦ,* καὶ προέπεμψας αὐτὸν * ἐν χαρᾷ πρὸς οὐρανὸν * ἀθλήσαντα,* Ἱερομάρτυς * Ἄνθιμε Ὅσιε.

Ὡς χρυσίον καθαρὸν * ἀναμέσον τοῦ πυρός,* ἡ εὐσέβεια ὑμῶν,* Ἀθληταὶ τοῦ Ἰησοῦ,* ἐγνώρισται,* ἡλίου πλέον * ἐναπαστράπτουσα.

Νεκρωθέντες τῇ σαρκί,* τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ * ἐκληρώσασθε σοφοί,* συνυπάρχοντες Χριστῷ,* τῷ δείξαντι * δυνατωτέρους * ὑμᾶς κολάσεων.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τόκον ἀληθῶς,* ὡς πρὸ τόκου Μαριάμ,* τῇ δυνάμει τοῦ ἐκ σοῦ * σαρκωθέντος Ἰησοῦ,* διέμεινας * Παρθένος· ὄντως * θαῦμα παράδοξον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν Προφήτην Ἰωνᾶν * ἐκμιμούμενος βοῶ· * Τὴν ζωήν μου
» ἀγαθέ,* ἐλευθέρωσον φθορᾶς,* καὶ σῶσόν με,* Σωτὴρ τοῦ
» κόσμου,* κράζοντα δόξα σοι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Δισμυρίων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ καέντων. Στίχοι.

Ὡς προσφοραί σοι Σῶτερ ἐξωπτημέναι,
Οἱ Δισμύριοι τοῦ νεὼ κεῖνται μέσον.
Ἀνέρας ὀγδοάτῃ κτάνεν εἰκάδι Δισμυρίους πῦρ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Τοὺς ἐν καμίνῳ Παῖδάς σου Σωτήρ.

Ἀποσκοποῦντες μόνα τὰ ἐκεῖ, * μακάριοι, * μένοντα, δυνάμει θεϊκῇ,* ὥσπερ οἱ τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι * θεῖοι Παῖδες,* τοῦ πυρὸς ἀνώτεροι * ὤφθητε θείῳ φωτὶ καταλαμπόμενοι.

Ῥῆμα τυράννου ἄλογον, σοφοί,* φαυλίσαντες,* σὺν ἱερωτάταις Γυναιξί,* καὶ κομιδῇ ὡς ἀληθῶς * θείοις Νηπίοις,* προσφοραὶ ὁλόκληροι, * τῷ Βασιλεῖ τοῦ παντὸς προσανηνέχθητε.

Τὸν φωτισμὸν τῆς γνώσεως Χριστοῦ,* προσφέροντες * ἔνδον ἐν ψυχῇ πανευλαβῶς, * τὸ σκοτεινὸν τῆς ἀθείας * νέφος, ὄντως * Ἀθληταὶ διήλθετε, * καὶ εἰς αἰώνων φῶς μετεβιβάσθητε.

Θεοτοκίον.

Ὑψηλοτέρα ὤφθης οὐρανῶν,* κυήσασα * πάντων τὸν Δεσπότην καὶ Θεόν· * ὃν ἐκτενῶς καθικετεύουσα μὴ παύσῃ,* Παναγία ἄχραντε, σῶσαι * τοὺς πίστει θερμῇ δοξολογοῦντάς σε.

Ὠδὴ η΄. Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ.

Ῥέουσιν ἐνθέου εὐωδίας, * ἰαμάτων τὰ μύρα, * Μαρτύρων τὰ λείψανα· * καὶ παθῶν δυσωδίαν ξηραίνουσι,* τῶν πίστει ἀνυμνολογούντων * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὤφθητε ὡς ῥόδα, Ἀθλοφόροι,* ὡραιότατα, μέσον * περιχεόμενα τοῦ πυρός,* καὶ προθύμως ἐκράζετε· * Ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεανίσκοι ἅμα καὶ Παρθένοι,* καὶ πρεσβύται καὶ νέοι,* Ἅγια Νήπια,* γυναικῶν τε πληθὺς ἀναρίθμητος,* τῆς ἄνω ἔτυχον χορείας,* ὁμοῦ ἐνηθληκότες.

Θεοτοκίον.

Ἰεζεκιὴλ σε πύλην βλέπει * κεκλεισμένην, Παρθένε· * δι' ἧς διώδευσεν Ἰησοῦς * ὁ σκηνώσας ἐν μήτρᾳ σου,* καὶ σάρκα ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων * φορέσας ἀσυγχύτως.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὸν τοὺς ὑμνολόγους ἐν καμίνῳ * διασώσαντα Παῖδας,* καὶ
» τὴν βροντόφλογον * μεταβαλόντα κάμινον εἰς δρόσον Θεόν,*
» ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὴν φωτοφόρον νεφέλην.

Ὡς ἐθελόθυτοι ἄρνες * ὡλοκαυτώθητε ἅμα,* καὶ ὡς θυσία καθαρὰ,* τῷ τυθέντι Δεσπότῃ,* ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γηγενῶν,* καλλίνικοι Μάρτυρες,* προσήχθητε,* καὶ στεφάνους τῆς νίκης,* ἐπαξίως * ἐκομίσασθε ὁμοῦ.

Σὺν τοῖς Ἁγίοις Προφήταις,* σὺν τοῖς σεπτοῖς Ἀποστόλοις,* σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἐκλεκτῶν,* καὶ Ἁγίοις Ἀγγέλοις,* πληθὺς Μαρτύρων εὐκλεῶν,* Κυρίου δεήθητε,* τοῦ σώζεσθαι * πειρασμῶν καὶ κινδύνων,* τοὺς ἐν πίστει * μακαρίζοντας ὑμᾶς.

Ἡλιακῶν λαμπηδόνων,* ἡ ἱερὰ ὑμῶν μνήμη * πλέον ἐκλάμπει Ἀθληταὶ,* τῶν δαιμόνων τὸ σκότος, ἀποδιώκουσα ἀεὶ,* καὶ πάντας φωτίζουσα,* πανεύφημοι,* τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ,* κατὰ χρέος,* μακαρίζοντας ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Φῶς ἡ τεκοῦσα τὸ θεῖον,* τὸ ἐκ Πατρὸς ἀναλάμψαν,* τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν,* ταῖς ἀπάταις τοῦ βίου,* καὶ γεγονυῖαν τῶν ἐχθρῶν,* Πανάμωμε, παίγνιον* οἰκτείρησον,* καὶ φωτὶ μετανοίας * σωτηρίου * καταξίωσον, Ἁγνή.

Ὁ Εἱρμός.

» Τὴν φωτοφόρον νεφέλην,* ἐν ᾗ ὁ πάντων Δεσπότης,* ὡς ὑετὸς
» ἐξ οὐρανοῦ,* ἐπὶ πόκον κατῆλθε,* καὶ ἐσαρκώθη δι' ἡμᾶς,*
» γενόμενος ἄνθρωπος,* μεγαλύνομεν πάντες,* ὡς Μητέρα * τοῦ
» Θεοῦ ἡμῶν ἁγνήν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Ἁγίων.
Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Πληθὺς Μαρτύρων πάντιμε,* καὶ φάλαγξ θεοσύλλεκτε * τῶν Δισμυρίων Ἁγίων,* τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα * Θεὸν ἐκδυσωπήσατε,* ῥυσθῆναι πάσης θλίψεως * τοὺς νῦν ὑμᾶς γεραίροντας,* καὶ τὴν λαμπρὰν ἐκτελοῦντας,* καὶ πάμφωτον ὑμῶν μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Εἰκόνος ἧς μετέλαβον * θεουργικῶς τῆς κρείττονος,* ἐξώσθην, οἴμοι ὁ τλήμων! * δι' ἀκρασίας τῆς πάλαι· * σὺ δὲ Χριστὲ ὡς εὔσπλαγχνος * ἀῤῥήτως κοινωνήσας μοι,* τοῦ χείρονος μετείληφας,* καινοποιήσας Σωτήρ με * Παρθενικῶν ἐξ αἱμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῆς οἰκείας χρηστότητος,* ὁ Δεσπότης βουλόμενος,* τοῖς ἀνθρώποις τὸν πλοῦτον * ὁ φιλάνθρωπος * καθυποδεῖξαι, τὸ φύραμα * τὸ τούτων ἀνέλαβες,* καὶ ἐτέχθης ἐν σαρκί· * καὶ τὸ σπήλαιον ᾤκησας,* ἵνα ἅπαντας * οὐρανίους ποιήσῃς,* ἀνυψώ-

σας * τοὺς αἰνοῦντας καὶ ὑμνοῦντας * τὴν σὴν ἀνέκφραστον Γέννησιν. Δίς.

Τῇ δυνάμει νευρούμενοι,* καὶ στεῤῥῶς κρατυνόμενοι,* καὶ ἐνισχυόμενοι * τοῦ Παντάνακτος,* ἐν ἀσθενείᾳ τῆς φύσεως,* ἀήττητοι Μάρτυρες,* τὸν ἀρχέκακον ἐχθρὸν * κραταιῶς ἐνικήσατε,* καὶ πρεσβεύετε * δωρηθῆναι τῷ κόσμῳ * τὴν εἰρήνην,* καὶ πιστοῖς τὴν σωτηρίαν,* ὡς ἀντιλήπτορες μέγιστοι.

Ἐν τοῖς λόγοις Φιλόθεος,* καὶ ἐν ἔργοις Δωρόθεος,* καὶ θεῖος Μαρδόνιος,* καὶ Γοργόνιος,* σὺν τῷ Σεκούνδῳ καὶ Πέτρῳ τε * καὶ Ἴνδη ἠρίστευσαν,* καὶ ἐχθροῦ παρεμβολὰς * ἐτροπώσαντο χαίροντες,* καὶ πρεσβεύουσιν * ἐκ παντοίων κινδύνων * λυτρωθῆναι,* τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν σεπτὴν αὐτῶν πανήγυριν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ'. ά.

Ἀκατάληπτον τὸ τελούμενον * ἐν Βηθλεὲμ σήμερον μυστήριον· * ὁ ἀόρατος ὁρᾶται· * ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται· * ὁ Λόγος παχύνεται· * καὶ ὁ Ὢν γίνεται ὃ οὐκ ἦν· * Παρθένος τίκτει ἐν σπηλαίῳ,* βρέφος νέον,* τὸν Πλάστην τῆς φύσεως· * φάτνη ἐκτυποῦται * εἰς θρόνον ἐπουράνιον· * κτήνη ἀπεικάζει * χερουβικὴν παράστασιν. * Ποιμένες θαυμάζουσι· * Μάγοι δῶρα προσφέρουσιν· * Ἄγγελοι ἀνυμνοῦντες λέγουσι· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ,* καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη· * ἐν ἀνθρώποις γὰρ εὐδόκησεν * ἀναλλοιώτως ὁ Ἐμμανουήλ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια, τῆς Ἑορτῆς.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ, κατὰ Ἀλφάβητον.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ἄγει ἑορτὴν * ἐν χαρᾷ πᾶσα ἡ κτίσις,* καὶ οἱ οὐρανοὶ * σὺν ἡμῖν ἀγαλλιῶνται· * ἐν φάτνῃ γὰρ ὁ κτίστης * ἐκ Παρθένου τικτόμενος,* καὶ ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας * βρέφος νῦν ὡράθη παραδόξως· * πρὸς ὃν εἴπωμεν· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Νέον δι' ἡμᾶς,* Ἰησοῦ ὤφθης παιδίον,* ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς * πρὸ αἰώνων ἀνατείλας,* παλαιωθέντας πάλαι * παραβάσει, βουλόμενος * πάντας καινουργῆσαι τοὺς ἀνθρώπους· * διό σοι πάντες εὐχαρίστως * ἀεὶ κράζομεν· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ὕμνησαν Χριστὸν * ἐκ Παρθένου προελθόντα,* ὄρη, καὶ βουνοί,* καὶ κοιλάδες, καὶ πεδία· * ἀστὴρ δὲ τοῦτον Μάγοις * οὐρανόθεν ὑπέδειξε,* κείμενον ὡς βρέφος ἐν σπηλαίῳ,* σάρκα δουλι-

κὴν ἠμφιεσμένον· * πρὸς ὃν κράζομεν· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, ὅμοιον.

Τίς σου ἡ πολλὴ * καὶ ἀνείκαστος πτωχεία,* δι' ἧς ὁ Ἀδὰμ * κατεπλούτησε τὰ θεῖα; * ἡ Παρθένος ἔλεγεν,* ἐν ἀγκάλαις κατέχουσα * τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεὸν καὶ Κτίστην,* σάρκα ἐξ αὐτῆς ἀνειληφότα· * πρὸς ὃν κράζομεν· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Παιδίον ὁ προών,* Βασιλεὺς ὁ τῶν αἰώνων,* ἐτέχθη ἑκών,* καὶ Υἱὸς ἡμῖν ἐδόθη.* Ἀκούσατε τὰ Ἔθνη,* Ἰσραὴλ ἐνωτίσθητι· * γνῶτε καὶ ἡττᾶσθε· * μεθ' ἡμῶν γὰρ * ὃς λεπτυνεῖ καὶ ἐκλικμήσει,* ἐκ γῆς ἅπασαν,* καὶ βασιλείαν καὶ ἀρχὴν * αὐτῷ μὴ ὑπείκουσαν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ, Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΚΘ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, ὧν ὁ ἀριθμὸς χιλιάδες ιδ'. καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τῶν Ἁγίων Νηπίων.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θησαυρὸν τὸν κρυπτόμενον * ἐκζητῶν ὁ παράνομος,* τοὺς ἀκάκους σήμερον * Παῖδας ἔθυσε· * καὶ ἡ Ῥαχὴλ ἀπαράκλητος * ὑπῆρχε, τὴν ἄδικον * κατοπτεύουσα σφαγήν,* καὶ τὸν ἄωρον θάνατον,* οὓς ἐθρήνησε * δονουμένη τὰ σπλάγχνα· * ἀλλὰ τούτους,* ἐπευφραίνεται ἐν κόλποις * τοῦ Ἀβραὰμ ἄρτι βλέπουσα.

Βασιλέα τὸν ἄχρονον * ὑπὸ χρόνον γενόμενον,* Βασιλεὺς παράνομος * ἐπεζήτησε· * καὶ μὴ εὑρὼν ἀνελεῖν αὐτόν,* τῶν Παίδων ἐθέρισεν * ἀπειρόκακον πληθύν· * οὓς εἰργάσατο Μάρτυρας, * ὡς οὐκ ᾤετο,* καὶ πολίτας τῆς ἄνω * βασιλείας,* τὴν αὐτοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας * παραφροσύνην ἐλέγχοντας.

Ἐκ Παρθένου τεχθέντι σοι,* προαιώνιε Κύριε,* καὶ δι' ἀγαθότητα * νηπιάσαντι,* χορὸς Νηπίων προσήνεκται, * Μαρτύρων ἐν αἵματι, * τὴν ἀθόλωτον ψυχὴν * λαμπρυνθεὶς δικαιότατα· * ἃ

κατῴκησας * εἰς μονὰς ἀειζώους, * τὴν Ἡρώδου * στηλιτεύοντα κακίαν, * καὶ ὠμοτάτην παράνοιαν.

Ἕτερα Στιχηρὰ τοῦ Ὁσίου ὅμοια.

Ἐγκρατείας ὑπόδειγμα * ἀνεδείχθης Μονάζουσι,* θεοφόρε Μάρκελλε,* καὶ ἀσκήσεως· * ὑπογραμμὸς ταπεινώσεως· * στύλος ἐπαιρόμενος * ἀπὸ γῆς πρὸς οὐρανόν· * καὶ ἁγνείας συνόμιλος· * ἡσυχίας τε * ἀληθοῦς ὄντως φύλαξ * καὶ ἀνδρείας· * στήλη ἔμψυχος, κανών τε * πρὸς ἀρετὴν ἀκριβέστατος.

Θεωρίας τῆς κρείττονος * ἐπιβάς, Πάτερ Μάρκελλε,* τὰ γεώδη ἅπαντα * καὶ ἐπίκηρα,* καὶ περιὼν ἐν τῷ σώματι * παρεῖδες, καὶ ἄϋλον * πολιτείαν ἐπὶ γῆς * ἐπεσπάσω, δοξάζων Χριστόν· * ὃν ἱκέτευε,* ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθῆναι,* τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμά σου,* ταῖς ἐνθέοις ἐπτέρωσας * ἀρεταῖς, ὦ Μάρκελλε,* καὶ συνόμιλος * τῶν Ἀσωμάτων γεγένησαι,* γηΐνων ἀμέτοχος * ἐνδεικνύμενος τερπνῶν,* διὰ πόθον τοῦ Κτίστου σου· * ὃν ἱκέτευε,* ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων * λυτρωθῆναι,* τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας * τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Δόξα, Τῶν Ἁγίων. Ἦχος πλ. δ΄.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Ἡρώδης ὁ παράνομος, * θεωρῶν τὸν ἀστέρα, * ὑπὲρ πᾶσαν κτίσιν * λαμπρότερον, ἐταράττετο· * καὶ γαλακτοτροφούμενα Βρέφη,* ἐξ ἀγκαλῶν μητρικῶν ἀφήρπαζεν. * Ἡ δὲ Ἐλισάβετ * λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην,* πέτραν παρεκάλει· * Δέξαι Μητέρα μετὰ τέκνου.* Ὄρος ἐδέξατο τὸν Πρόδρομον· * φάτνη ἐφύλαττε τὸν θησαυρὸν * ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσε· * Μάγοι προσεκύνουν.* Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Παράδοξον μυστήριον * οἰκονομεῖται σήμερον· * καινοτομοῦνται φύσεις,* καὶ Θεὸς ἄνθρωπος γίνεται· * ὅπερ ἦν μεμένηκε,* καὶ ὃ οὐκ ἦν προσέλαβεν,* οὐ φυρμὸν ὑπομείνας, * οὐδὲ διαίρεσιν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μυστήριον φρικῶδες ὁρῶ· * Θεὸς γὰρ ὁ κατέχων δρακὶ * πᾶσαν κτίσιν,* περιέχεται σαρκί,* ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων· * καὶ ῥάκει σπαργανοῦται, * ὁ σπαργανῶν ὁμίχλῃ θάλασσαν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ὁ ἄσαρκος σαρκοῦται Θεός,* καὶ ἄρχεται ὁ ἄναρχος,* καὶ ὁ πλήρης νῦν κενοῦται ἐν σμικρῷ * σπηλαίῳ ἐκ Παρθένου, * καὶ βρέφος γαλουχεῖται * ὁ διατρέφων πνοὴν ἅπασαν.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Σκιρτῶσι τῇ γεννήσει Χριστοῦ * Ποιμένες, καὶ δοξάζουσι * σὺν Ἀγγέλοις,* καὶ ἀστὴρ δορυφορεῖ, * καὶ Μάγοι προσκυνοῦσι· * καὶ ἄνθρωποι σωθέντες, * τὴν Θεοτόκον μεγαλύνουσι.

Δόξα. Τῶν Ἁγίων, Ἦχος πλ. δ'.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος * ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, * τῶν Ἰουδαίων τὸ κράτος κατήργηται. * Σκιρτάτω τὰ Νήπια,* ὑπὲρ Χριστοῦ σφαττόμενα. * Ἰουδαία ὀδυρέσθω· * φωνὴ γὰρ ἠκούσθη ἐν Ῥαμᾷ· * Ῥαχὴλ * κλαίουσα, θρηνεῖ * ὡς γέγραπται * τὰ τέκνα αὐτῆς. * Βρέφη γὰρ Ἡρώδης * ἀνελὼν ὁ παράνομος,* ἀπεπλήρου τὴν Γραφήν,* τὴν Ἰουδαίαν ἐμπιπλῶν * ἀθώου αἵματος· * καὶ ἡ γῆ μὲν ἐρυθραίνετο * τοῖς τῶν Νηπίων αἵμασιν· * ἡ ἐξ Ἐθνῶν δὲ Ἐκκλησία * μυστικῶς ἁγνίζεται,* καὶ στολὴν ἐνδύεται. * Ἦλθεν ἡ ἀλήθεια,* ὁ Θεὸς ἐπέφανε * τοῖς ἐν σκιᾷ καθημένοις,* ἐκ Παρθένου γεννηθεὶς * εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς ὁ αὐτός.

Κύριε,* ἐν Βηθλεὲμ παραγέγονας,* ἐν τῷ σπηλαίῳ παρῴκησας· * ὁ οὐρανὸν τὸν θρόνον ἔχων * ἐν φάτνῃ ἀνεκλίθης· * ὃν στρατιαὶ κυκλοῦσιν Ἀγγέλων. * Ποιμέσι συγκατέβης,* ἵνα σώσῃς ὡς εὔσπλαγχνος, * τὸ γένος ἡμῶν· * δόξα σοι.

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων. Ἦχος α'.

Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων, * ἃς ὑπὲρ σοῦ ἔπαθον, * δυσωπήθητι Κύριε,* καὶ πάσας ἡμῶν τὰς ὀδύνας * ἴασαι, φιλάνθρωπε, δεόμεθα.

Τοῦ Ὁσίου. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν σοί, Πάτερ, ἀκριβῶς * διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα· * λαβὼν γὰρ τὸν σταυρόν,* ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ· * καὶ πράττων ἐδίδασκες, * ὑπερορᾷν μὲν σαρκός, * παρέρχεται γάρ· * ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς,* πράγματος ἀθανάτου. * Διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, * Ὅσιε Μάρκελλε τὸ πνεῦμά σου.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ἀγαλλιάσθω οὐρανός,* γῆ εὐφραινέσθω· * ὅτι ἐτέχθη ἐπὶ γῆς * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,* παρέχων τῷ κόσμῳ τὴν ἀπολύτρωσιν. * Ὁ Λόγος * ὁ ἐν τοῖς κόλποις ὢν τοῦ Πατρός,* προῆλθεν ἐκ τῆς Παρθένου, * ἄνευ σπορᾶς· * ὃν οἱ Μάγοι ἐξίσταντο, * ὁρῶντες ἐν Βηθλεὲμ, * τικτόμενον ὡς νήπιον· * ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος ὁ αὐτός. **Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.**

Οὐρανός μοι ἐφάνης * σήμερον γῆ· * ἐπὶ σοὶ γὰρ γεννᾶται * ὁ Ποιητής,* καὶ φάτνῃ ἀνακλίνεται,* ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας· * σὺν Ἀγγέλοις ὑμνοῦσι * καὶ Ποιμένες ἀπαύστως· * Ἐν ὑψίστοις δόξα,* εἰρήνη τῷ κόσμῳ τε· * εἶδον γὰρ ἀστέρα * ὁδοιποροῦντα οἱ Μάγοι,* ὀξέως τε προέτρεχον,* τοῦ προσάξαι τὰ δῶρα αὐτῶν,* χρυσὸν σμύρναν καὶ λίβανον,* ὡς πάντων ὑπάρχοντι Θεῷ,* καὶ Βασιλεῖ αἰωνίῳ,* καὶ κτίστῃ τοῦ παντός,* ἐν σπηλαίῳ δι' οἶκτον * ἐπιφανέντι βροτοῖς.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς καὶ τῶν Ἁγίων Νηπίων, συνημμένος μετὰ τοῦ Ὁσίου· οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·

Νεογνὰ **Χριστοῦ θύματα στέφω λόγοις.**

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, **Γεωργίου.**

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. **Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.**

Νεοποιεῖται ἡ κτίσις,* καὶ ἡ βροτῶν * φύσις ἀναπλάττεται,* ἐν σαρκὶ τοῦ Ποιητοῦ * πάντων ὑπὲρ ἔννοιαν Χριστοῦ,* τικτομένου ἐξ ἁγνῆς,* καὶ παναχράντου Μητρός.

Ἐκ στελεχῶν νεοφύτων,* ἡ τοῦ Χριστοῦ * Ἐκλησία σήμερον,* ὥσπερ ἄνθη εὐθαλῆ,* δρεψαμένη αἵματα τερπνῶς,* ἐφηδύνεται αὐτοῖς * καὶ ὡραΐζεται.

Οἱ ποταμοὶ τῶν αἱμάτων,* τῶν εὐσεβῶν * Παίδων, τὴν ἀπόνοιαν * καὶ μανίαν νοητῶς * τοῦ Ἡρώδου ἔκλυσαν· διό,* ὑποβρύχιον αὐτοῦ * ὤφθη τὸ θέσπισμα.

Τοῦ Ὁσίου.

Γνῶσιν δεξάμενος, Πάτερ,* παρὰ Θεοῦ,* ἀληθῆ καὶ ἄπταιστον,* ἐπεζήτησας αὐτόν,* καὶ βίου Μάρκελλε σεμνοῦ,* καὶ ἐνθέοις ἀρεταῖς * ἐπεθεράπευσας.

Θεοτοκίον.

Γῆ τῆς προτέρας κατάρας * τῆς ἐν Ἐδέμ,* λύτρωσιν ἐδέξατο,* ἐν αὐτῇ τοῦ Λυτρωτοῦ * γεννηθέντος, Ἄχραντε, ἐκ σοῦ,* καὶ καινίσαντος αὐτὴν * καὶ ἁγιάσαντος.

Ὠδὴ γ΄. **Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.**

Νεφέλαι στάξατε ἐν γῇ * γλυκασμὸν εὐφροσύνης· * ἐκ νεφέλης φωτὸς γὰρ * ἀνέτειλεν ὁ Χριστός,* ἐν σπηλαίῳ σαρκικῶς,* ὑπὲρ πᾶσαν * ἔννοιαν τικτόμενος.

Ἀπημφιάσατο τὴν πρὶν * τῶν ἀνθρώπων ἡ φύσις * ἀκοσμίαν, καὶ κόσμον * περιέθετο τερπνόν,* τοῦ κοσμήτορος αὐτῆς,* ἐκ Παρθένου * σαρκὶ ἀνατείλαντος.

Χορὸς θεόλεκτος Βρεφῶν,* ἐν σαρκὶ γεννηθέντι, * προσηνέχθη τῷ Κτίστῃ,* ὡς θυσία μυστική,* τυθεῖσα διὰ σφαγῆς * μαρτυρίου, * καὶ θείας ἀθλήσεως.

Τοῦ Ὁσίου.

Ῥωμαλεότητι ψυχῆς, * κατ' ἐχθρῶν νοουμένων * ὁπλισθείς, Θεοφόρε,* διέκοψας τὰς αὐτῶν * παρατάξεις κραταιῶς,* καὶ τὴν νίκην * ἀνεδήσω, Μάρκελλε.

Θεοτοκίον.

Ἐκ τῶν ἀχράντων σου, Ἁγνή,* καὶ τιμίων αἱμάτων,* σαρκωθεὶς ἀπορρήτως * ὁ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, * ἀνέδειξεν ὡς Θεός, * τῶν κτισμάτων * σὲ ἁπάντων Δέσποιναν.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ,* Κύριε ὁ Θεός μου, * ὁ ὑψώσας τὸ
» κέρας * τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ,* καὶ στερεώσας αὐτούς,*
» ἐν τῇ πέτρᾳ * τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τῶν Ἁγίων Νηπίων.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῷ τεχθέντι σήμερον * ἐκ τῆς Παρθένου,* τῶν Νηπίων στράτευμα,* ὡς Ποιητῇ καὶ Βασιλεῖ,* δεκτὰ προσάγονται σφάγια, * προτεθυμένα * Χριστῷ διὰ πίστεως.

Δόξα, Τοῦ Ὁσίου· ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἁγνείας τοῖς ἄνθραξι * προκαθαρθεὶς τὴν ψυχήν, * τὸ σῶμα ἐστόμωσας * πρὸς ἀπαθείας ἰσχύν, * Πατὴρ ἡμῶν Μάρκελλε· * ὅθεν καὶ ἀνεδείχθης * ἐνδιαίτημα θεῖον,* νόσους ἀποδιώκων,* καὶ φωτίζων τοὺς πίστει * ἀεὶ προσερχομένους σοι, * καὶ εὐφημοῦντάς σε.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς ὅμοιον.

Ἐνθέως εὐφραίνεται * ἡ κτίσις σήμερον· * Χριστὸς γὰρ ὁ Κύριος,* Πατρὸς ἀνάρχου Υἱός,* ἐκ Κόρης γεννᾶται ἁγνῆς, * ἅπαν τὸ τῶν ἀνθρώπων * γένος ἀθανατίζων,* λύων τε τὴν κατάραν* τῆς προμήτορος Εὔας. * Διὸ εὐχαριστοῦντες αὐτῷ, * ἐν ὕμνοις δοξάσωμεν.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἰδοῦσαι, Κύριε,* τὴν ἐν σπηλαίῳ σου * συγκατάβασιν τάξεις * Ἀγγελικαί,* φόβῳ ἐξεπλάγησαν,* καὶ διανύμνησαν Χριστέ,* τὸ ἀνείκαστόν σου ἔλεος.

Συνέσει, Κύριε,* ὁ τεκτηνάμενος * πᾶσαν κτίσιν, βουλήσει * σωματικῶς * σεαυτὸν ἠρίθμησας,* ἐν τοῖς ποιήμασι τοῖς σοῖς,* καὶ ἐν τούτοις ἀναπέπαυσαι.

Τὸ ξίφος ὤθησε,* μανεὶς ὁ ἄνομος * καὶ παράφρων Ἡρώδης,* καθ' ἑαυτοῦ,* ἀνελεῖν πειρώμενος * τὸν Εὐεργέτην τοῦ παντὸς,* καὶ ἀνώλεθρον θεότητι. Τοῦ Ὁσίου.

Οἱ πόνοι Ὅσιε,* καὶ οἱ ἱδρῶτές σου,* τῶν αἱμάτων τοῖς ῥείθροις * τοῖς τῶν Βρεφῶν * κεκραμένοι, Μάρκελλε,* τῷ γεννηθέντι ἐν σαρκὶ, * δῶρα τίμια προσήχθησαν.

Θεοτοκίον.

Ὡραίαν κάλλει σε * ὑπεραστράπτουσαν,* τοῦ Υἱοῦ σου ἀκτῖσιν,* οἱ τῶν ἐθνῶν * δωροφόροι, Ἄχραντε,* ἰδόντες θέαμα καινὸν * καὶ παράδοξον, ἀνύμνησαν.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ὑπερεκκέχυται ὁ κρατὴρ * ὁ τῆς εὐσπλαγχνίας σου, Χριστὲ,* εἰς τὰ ποιήματα ἅπαντα,* καὶ ἀφθόνου ταῦτα ἐλέους ἔπλησε, * σαρκὶ ἐπιφανέντος καὶ γεννηθέντος σου.

Θύματα ἄμωμα τῷ Χριστῷ,* σήμερον προσήχθησαν ὁμοῦ,* καὶ μυστικῶς ἀνηνέχθησαν,* ὡς πυρὶ τῷ ξίφει ὁλοκαυτούμενα * τὰ Βρέφη, καὶ τῶν θείων βραβείων ἔτυχον.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὑλώδους, Ὅσιε, τὴν ψυχὴν * σχέσεως, καὶ πάσης γεηρᾶς * καὶ ἐπικήρου τερπνότητος,* πόνοις ἐκκαθάρας τῆς σῆς ἀσκήσεως,* ἰσάγγελος ἐδείχθης ἐν κόσμῳ, Μάρκελλε.

Θεοτοκίον.

Ῥεῖθρα ἐπήγασε νοητὰ * τῆς ἀθανασίας, ὁ ἐκ σοῦ * σαρκὶ τεχθεὶς ἐν σπηλαίῳ Ἁγνὴ,* καὶ τὴν τῶν ἀνθρώπων φύσιν κατήρδευσεν, * ἀφθαρσίᾳ πλουτίσας αὐτὴν, ὡς εὔσπλαγχνος.

Ὠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Μύρα εὐωδέστατα * ἀναδέδωκεν ἡ γῆ, * ἐν ταύτῃ ὑπὲρ ἔννοιαν,* τοῦ ἀκενώτου μύρου ἐκ τῆς Ἁγνῆς * σαρκὶ ἀναβλύσαντος, * καὶ βροτοὺς εὐωδίας θείας πλήσαντος.

Αἵμασιν ἐφοίνιξεν* ὁ Ἡρώδης τῶν Βρεφῶν, * τὴν Βηθλεὲμ ὁ δείλαιος· * ἀλλὰ ταῦτα βοήσαντα πρὸς Θεὸν,* ἔνδικον εἰργάσαντο * τὴν αὐτοῦ καταδίκην, καὶ τὸν ὄλεθρον.

Τοῦ Ὁσίου.

Τοῦ βίου τὸ πρόσκαιρον,* καὶ τὸ ἄστατον σαφῶς * κατανοήσας, Μάρκελλε,* πρὸς τὰ ἀεὶ ἑστῶτα τὴν τῆς ψυχῆς * ἀνύψωσας ἔφεσιν· * ὧν ἐπέτυχες πόνοις τῆς ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Γεννᾶται ὁ ἄχρονος * Θεὸς Λόγος ἐν γαστρὶ, * ἐκ σοῦ ἐν χρόνῳ, Ἄχραντε,* ἵνα ζωὴν τὴν ἄχρονον τοῖς ἐν γῇ,* καὶ λῆξιν αἰώνιον * χορηγήσῃ, καὶ δόξαν τὴν ἀκήρατον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν * ὑψουμένην καθορῶν, * τῶν πειρα-
» σμῶν τῷ κλύδωνι,* τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν,* βοῶ
» σοι· Ἀνάγαγε, * ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἀστὴρ Μάγους ἔπεμψε * πρὸς τὸν τεχθέντα,* καὶ Ἡρώδης ἄδικον * στρατὸν ἀπέστειλε κενῶς,* φονοκτονῆσαι οἰόμενος,* τὸν ἐν τῇ φάτνῃ * ὡς Νήπιον κείμενον.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω * νῦν ὁμοῦ εὐφραινομένων,* ἐν τῇ ἐπιφανείᾳ τοῦ πάντων Βασιλέως, * Ἡρώδης μόνος συναλγεῖ * σὺν τοῖς προφητοκτόνοις Ἰουδαίοις· * εἰκὸς γὰρ μόνους αὐτοὺς ὀδύρεσθαι· * οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν βασιλεύσουσιν· * ἀλλ' ἡ βασιλεία τοῦ Κυρίου * καὶ ἔτι κρατήσει,* τὰ θράση τῶν ἐχθρῶν ἀποκρουομένη, * καὶ τὰ πλήθη τῶν πιστῶν συγκαλουμένη, * μετὰ τῶν σεπτῶν Νηπίων, τοῦ κατοπτεύειν * τὸν ἐν τῇ φάτνῃ * ὡς Νήπιον κείμενον.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῶν Ἁγίων Νηπίων, τῶν ὑπὸ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων δεκατεσσάρων.

Στίχοι.

Διὰ ξίφους ἄωρα μητέρων Βρέφη
Ἀνεῖλεν ἐχθρὸς τοῦ βρεφοπλάστου βρέφους.
Νήπια ἀμφ' ἐνάτην τάμον εἰκάδι παππάζοντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρκέλλου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Ἀκοιμήτων.

Στίχ. Ἀϋπνίᾳ δοὺς πάντα τὸν ζωῆς χρόνον,
Μάρκελλε, κοιμήθητι μικρὸν ἐν τάφῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ἀπεμείωσε τὴν νύκτα, ὁ τεχθεὶς σαρκὶ * Ἥλιος ἐκ Παρθένου Μητρὸς,* καὶ ἐπηύξησε * τὴν διττὴν ἡμέραν τοῖς πιστοῖς,* βοῶσιν αὐτῷ εἰλικρινῶς· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σαλευθεῖσαν ἀθεότητι τὴν ἅπασαν * κτίσιν, ὁ ἐν σπηλαίῳ τεχθεὶς * ἐπεστήριξεν,* ἐπὶ γνώσει πάλιν τοῦ αὐτοῦ,* ἀπαύστως κραυγάζουσαν αὐτῷ· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, * ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὰ ἀνεύθυνα μὲν Βρέφη ἀπεθέρισεν * Ἡρώδης μιαιφόνῳ χειρί· * τῶν ἐλπίδων δὲ * τῶν ματαίων ὅλως ἐκπεσὼν,* τὴν ἔνδικον δίκην ἑαυτῷ, * θεοκτονίαν μελετῶν, * ἐναπεγράψατο.

Τοῦ Ὁσίου.

Ἐν πυρὶ μὲν τῆς ἀσκήσεως κατέφλεξας,* Μάρκελλε, τὰς τῆς σαρκὸς ἡδονάς· * ἀπαθείας δὲ * τῇ δρόσῳ ἤρδευσας ψυχάς,* βοῶν τῷ Χριστῷ εἰλικρινῶς· * Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,* ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἴδεν ἅπασα ἡ κτίσις, Θεονύμφευτε,* τὰ θεῖα μεγαλεῖά σου,* ἐν σαρκὶ ἐκ σοῦ,* τοῦ Δεσπότου πάντων καὶ Θεοῦ,* τεχθέντος ἐν πόλει Βηθλεέμ,* καὶ σὺν τοῖς Μάγοις καὶ Ποιμέσι * σὲ ἀνύμνησεν.

Ὠδὴ ή. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Φωτοφόρον ἡ κτίσις * στολὴν ἐνδέδυται,* καὶ κατήφειαν πᾶσαν * ὅλως ἀπέθετο,* τοῦ καινοποιοῦ * καὶ Δεσπότου τεχθέντος ἐν γῇ· * ὃν ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡς χρυσίον καὶ σμύρναν,* Χριστέ, καὶ λίβανον,* τὰς ἡμῶν ἱκεσίας * δέξαι φιλάνθρωπε,* καὶ ὡς τῶν Βρεφῶν * τῶν Ἁγίων τὰ αἵματα, * πρόσδεξαι οἰκτίρμον, * διδοὺς ἡμῖν ἐλέη.

Λελυμένα τοῦ βίου * καὶ τῆς παρούσης ζωῆς,* δι᾽ ἐνθέου θανάτου * Βρέφη ἀνεύθυνα,* πρὸς τὸν ἀθλοθέτην * Θεὸν ἐχωρήσατε,* τὸν τὴν αἰωνίαν * ζωὴν ὑμῖν διδόντα.

Τοῦ Ὁσίου.

Ὁσιότητος ὅπλοις,* Ὅσιε Μάρκελλε,* παρατάξεις δαιμόνων * κατεπολέμησας,* καὶ ὡς νικητής,* κατ᾽ αὐτῶν ἦρας τρόπαια, * καὶ θαυμάτων χάριν * ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδέξω.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἐκ σοῦ ἐν σπηλαίῳ * τεχθείς, Πανάχραντε,* αἰωνίους ἀνθρώποις * σκηνὰς ηὐτρέπισε,* τοῖς εἰλικρινῶς * Θεοτόκον ὑμνοῦσί σε, * καὶ ὑπερυψοῦσιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις * δρόσον ἐπήγασας, * καὶ δικαίου θυ-
» σίαν * ὕδατι ἔφλεξας· * ἅπαντα γὰρ δρᾷς,* Χριστέ, μόνῳ
» τῷ βούλεσθαι. * Σὲ ὑπερυψοῦμεν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Γνωστὸν ἐδείχθη, Χριστέ, τὸ ἔλεος,* τὸ ὑπὲρ νοῦν,* τῆς σῆς φιλανθρωπίας τοῖς ἔθνεσιν· * ἐν σαρκὶ γὰρ Δέσποτα ἐπτώχευσας,* ἵνα πλούτου μετόχους * κρείττονος, Κύριε,* ποιήσῃς ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ πολυέλεος.

Ὁ σὸς Παρθένε τόκος ὁ ἄῤῥητος,* ξένην βροτοῖς,* καὶ θείαν παρασχὼν ἀναγέννησιν,* καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐκαινούργησε, * καὶ τοὺς ἐν γῇ Ἀγγέλοις * ἥνωσεν ᾄδοντας,* καὶ δοξολογοῦντάς σε ἀεί, * καὶ μεγαλύνοντας.

Ἰσχὺς Ἡρώδου τοῦ πολεμήτορος,* τῇ τῶν Βρεφῶν * μανέντος ἀναιρέσει ἠσθένησε· * τὴν ἀήττητον γὰρ ταῦτα δύναμιν, * ἐκ Θεοῦ ἐζωσμένα,* χάριτι πίστεως,* πρὸς τὸν ἀθλοθέτην καὶ Θεὸν * φαιδρῶς ἀνέδραμον.

Τοῦ Ὁσίου.

Σταυρὸν ἐπ' ὤμων ἄρας, μακάριε,* τὸν τοῦ Χριστοῦ, * καὶ πάθη τὰ αὐτοῦ ἐκμιμούμενος,* ἐσταυρώθης τῷ κόσμῳ, καὶ μέτοχος * δόξης τῆς ἀνεκφράστου * γέγονας, Ὅσιε· * ἐν ᾗ καὶ ἡμῶν σῶν ὑμνῳδῶν * μέμνησο πάντοτε.

Θεοτοκίον.

Υἱοὺς Θεοῦ ἡμᾶς ἀπειργάσατο,* ὁ γεννηθεὶς * σαρκὶ Θεὸς ἐκ σοῦ, Παναμώμητε· * καὶ τὸ πρῶτον δέδωκεν ἀξίωμα,* τοῖς αὐτὸν δεξαμένοις, * καὶ Θεομήτορα * σὲ δοξολογοῦσιν ἐκτενῶς,* καὶ μεγαλύνουσιν.

Ὁ Εἱρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον,* ὃν οὐ τολμᾷ, * Ἀγγέλων » ἀτενίσαι τὰ τάγματα· * διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βρο- » τοῖς,* Λόγος σεσαρκωμένος· * ὃν μεγαλύνοντες,* σὺν ταῖς οὐρα- » νίαις Στρατιαῖς, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῶν Νηπίων. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ἡ Βηθλεὲμ μὴ στύγναζε,* ἀλλ' εὐθύμει * τῶν ἱερῶν Νηπίων τῇ ἀναιρέσει· * θύματα γὰρ τέλεια τῷ Δεσπότῃ * Χριστῷ προσανηνέχθησαν· * ὑπὲρ αὐτοῦ γὰρ σφαγέντα,* συμβασιλεύουσι τούτῳ.

Τοῦ Ὁσίου, ὅμοιον.

Τὰ τῆς σαρκὸς σκιρτήματα * Θεοφόρε,* δι' ἐγκρατείας πάσης κατακοιμίσας, * ἄγρυπνον ἐθέσπισας, καὶ πάννυχον * ἐν τῇ σῇ μνήμῃ, Μάρκελλε,* δοξολογίαν τελεῖσθαι * Χριστοῦ εἰς αἴνεσιν, Πάτερ.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ἐπὶ τῆς γῆς εἰρήνη,* καὶ ἐν ἀνθρώποις,* Θεοχυῆτορ, γέγονεν εὐδοκία. * Ἄγγελοι χορεύοντες ἐκραύγαζον· * Ἐν τοῖς ὑψίστοις δόξα σοι * τῷ γεννηθέντι ἀφράστως,* ἐν Βηθλεὲμ ἐκ Παρθένου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Νηπίων.

Ἦχος πλ. δ΄. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὢ τῆς Ἡρώδου πωρώσεως! * κατὰ Θεοῦ ἐμμανεὶς,* τοῦ σαρκὶ νηπιάσαντος,* Βηθλεὲμ τοῖς Βρέφεσι * τὸν θυμὸν ἐπαφίησι· * καὶ ξίφει πάντα * δημίων δίδωσι,* ζωῆς στερῆσαι * τὸν ζωῆς αἴτιον * τούτων οἰόμενος,* τῆς σφαγῆς τῷ αἵματι,* ὁ λυμεὼν * τοῦ καρποῦ τῆς φύσεως, * ὁ ἀπηνέστατος. Δίς.

Μάγοι ἐκ Περσίδος φθάσαντες * εἰς τὴν Ἱερουσαλὴμ, * τὸν Ἡρώδην ἐτάραξαν· * καὶ μανεὶς ὁ δείλαιος,* τὰ Νήπια κατέσφαττεν· * ὡς βότρυες δὲ * Χριστῷ προσήχθησαν,* εἰ καὶ μητρῴων * μαζῶν ἐσπάσθησαν,* οἱ Νεομάρτυρες,* τὸν Ἡρώδην πλήξαντες· * διὸ Χριστὸν * πίστει ἱκετεύουσιν, * εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Κλαίει ἡ Ῥαχὴλ τὰ Νήπια· * ἐν τῇ Ῥαμᾷ δὲ φωνὴ * νῦν μεγάλη ἀκούεται· * ὁ Ἡρώδης μαίνεται, * καὶ ἀθέως φρυάττεται· * ὁ Ἰωάννης * φεύγει ἐν ὄρεσι· * λίθος Μητέρα * σὺν τέκνῳ δέχεται· * ὁ Ζαχαρίας δὲ * ἐν Ναῷ φονεύεται· * ὁ δὲ Χριστὸς * φεύγει ἀφεὶς ἔρημον, * Ἑβραίων οἴκημα.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Ἡρώδης ὁ παράνομος, * θεωρῶν τὸν ἀστέρα * ὑπὲρ πᾶσαν κτίσιν * λαμπρότερον, ἐταράττετο· * καὶ γαλακτοτροφούμενα Βρέφη * ἐξ ἀγκαλῶν μητρικῶν ἀφήρπαζεν. * Ἡ δὲ Ἐλισάβετ * λαβοῦσα τὸν Ἰωάννην,* πέτραν παρεκάλει· * Δέξαι * Μητέρα μετὰ τέκνου. * Ὄρος ἐδέξατο τὸν Πρόδρομον· * φάτνη ἐφύλαττε τὸν θησαυρὸν, * ὃν ἀστὴρ ἐμήνυσε· * Μάγοι προσεκύνουν· * Κύριε δόξα σοι.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ἐν Βηθλεὲμ συνέδραμον Ποιμένες, * τὸν ἀληθῆ μηνύοντες Ποιμένα,* τὸν καθήμενον ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ,* καὶ ἀνακείμενον ἐν φάτνῃ, * νηπίου μορφὴν δι' ἡμᾶς ἀνειληφότα. * Κύριε δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῶν Νηπίων,

Ἦχος ά. Κυπριανοῦ.

Τῷ ἀχράντῳ σου τόκῳ,* Χριστὲ ὁ Θεός,* πρώτη θυσία γέγονε τὰ Νήπια· * Ἡρώδης γὰρ χειρώσασθαι * σὲ τὸν ἀχείρωτον βουληθεὶς ἠγνόησε,* Μαρτύρων προσάγων σοι χορόν. * Διό σε ἱκετεύομεν τὸν ἐνανθρωπήσαντα, * σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Ἦχος β΄. Τοῦ αὐτοῦ.

Εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαὼθ,* εἰσεληλύθει ἡ σφαγὴ ὑμῶν, * Βρέφη τίμια· * δι' αὐτὸν γὰρ τὸ αἷμα ἐξεχέατε,* καὶ ἐν κόλποις Ἀβραὰμ ἐπαναπαύεσθε· * καὶ τὴν Ἡρώδου εἰς αἰῶνας * μισητὴν κακίαν καταγγέλλετε, * δυνάμει τοῦ τεχθέντος Χριστοῦ.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἦχος γ΄.

Μισητὴ τοῦ Ἡρώδου ἡ παιδοκτονία,* διὰ τὴν αὐτοῦ μιαιφονίαν· * καὶ σεπτὴ ἡ τῶν Παίδων θυσία,* ὡς ἡλικιῶτις Χριστοῦ τῆς ἡμῶν σωτηρίας,* τοῦ καινοῦ σφαγίου προθυομένη,* καὶ προ-

πεπονθυῖα. * Μὴ κλαῖε Ῥαχὴλ τὰ τέκνα, * μιμνησκομένη τῶν κόλπων Ἀβραὰμ, * ἔνθα πάντων ἐστὶν * εὐφραινομένων ἡ κατοικία.

Δόξα, τοῦ Ὁσίου, Ἦχος πλ. β'.

Ὅσιε Πάτερ, * εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν * ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· * δι' ὧν ἐν τοῖς οὐρανοῖς * εὗρες μισθὸν τῶν καμάτων σου. * Τῶν δαιμόνων ὤλεσας τὰς φάλαγγας, * τῶν Ἀγγέλων ἔφθασας τὰ τάγματα, * ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. * Παῤῥησίαν ἔχων πρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν, * εἰρήνην αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς· ὁ αὐτός.

Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες ἐν οὐρανῷ, * καὶ ἀγάλλονται σήμερον· * σκιρτᾷ δὲ πᾶσα ἡ κτίσις, * διὰ τὸν γεννηθέντα ἐν Βηθλεὲμ * Σωτῆρα Κύριον· * ὅτι πᾶσα πλάνη τῶν εἰδώλων πέπαυται, * καὶ βασιλεύει Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Λ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ψάλλομεν καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς Ἁγίας Μελάνης, διὰ τὸ ἀποδίδοσθαι τὴν τῶν Χριστουγέννων Ἑορτὴν κατὰ τὴν λά.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, **Κύριε ἐκέκραξα,** ἱστῶμεν Στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Παρθενίας λαμπρότησι * φαιδρυνθεῖσα, Πανεύφημε, Μαρτυρίου ἤστραψας * ἀγωνίσμασι· * μὴ προσκυνῆσαι ἡλίῳ γὰρ * πεισθεῖσα, τὴν ἄδικον * καθυπέμεινας σφαγὴν, * φοινιχθεῖσα τοῖς αἵμασι· * καὶ παρέστηκας * τῷ Ἡλίῳ τῆς δόξης * στεφηφόρος, * ταῖς ἐκεῖθεν λαμπομέναις * αὐγαζομένη φαιδρότησι.

Τὸν ἐγκάρδιον ἔρωτα * ὑποφαίνουσα δάκρυσι, * κατανύξει ἔνδοξε, * γῆν κατέβρεχες, * καὶ ταῖς θριξὶν ἐναπέσμηχες * Χριστοῦ ὑποπόδιον * ἐννοοῦσα, καὶ αὐτὸν * ὡς παρόντα προβλέπουσα, * ὃν ἐπόθησας· * καὶ ἰχνῶν ἀπτομένη * διανοίᾳ, * θεωρίαις θειοτάταις * τὴν σὴν ψυχὴν κατελάμπρυνας.

Καὶ τὸν πλοῦτον σκορπίσασα, * καὶ πτωχοῖς ἐπαρκέσασα, * ἐνυμφεύθης ἄφθορος * τῷ Ποιήσαντι· * καὶ ὥσπερ προῖκα προσήγαγες * αὐτῷ, πανοαοίδιμε, * τῶν αἱμάτων τοὺς κρουνούς, * καὶ τοῦ πάθους τὴν μίμησιν * οὗ ὑπέμεινεν, * Ἀνυσία, ὁ μόνος * εἰς νυμφῶνα * κατοικίσας σε τὸν θεῖον, * ὡς ἀθληφόρον καὶ Μάρτυρα.

Ἕτερα Στιχηρὰ τῆς Ἁγίας Μελάνης.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ἡ ταῖς Ἀγγέλων χορείαις συναφθεῖσα, * ὅτε σε ὁ ἔνθεος * ἔρως ἀνέφλεξε, * καὶ ὑπερίπτασθαι ἔπεισε * τῶν ὁρωμένων, * δι' ἀπαθείας * καὶ καθαρότητος· * τότε σου τὸν σύνευνον, * λόγοις ἐζώγρησας * θεοπειθέσι, * τὸν ἄστατον, * ἀποβαλέσθαι * τύρβην τοῦ βίου * τὴν διαῤῥέουσαν· * ὅθεν σὺν τούτῳ, * τὴν αἰώνιον * εὗρες ζωὴν * καὶ ἀπόλαυσιν, * δυσωποῦσα, Μελάνη, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ τῶν Ἀγγέλων ποθήσασα τὸν βίον, * ὅτε τὴν ἐνήδονον * τρυφὴν διέπτυσας, * τῇ ἐγκρατείᾳ σχολάζουσα, * καὶ ἀγρυπνίᾳ * καὶ χαμευνίᾳ * καὶ ταπεινότητι· * τότε καθαρώτατον * σκεῦος γεγένησαι * Πνεύματος Θείου, χαρίσμασι * περιφανέσι κεκοσμημένη πρὸς τούτου, πάνσοφε· * ὅθεν πρὸς ζῆλον * σοῦ τὸν ἔνθεον, * ἐφειλκύσω λαοὺς * καὶ προσήγαγες * τῷ Δεσπότῃ, Μελάνη, * καὶ Σωτῆρι * τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ καλλοναῖς ἀρετῶν ὡραϊσμένη, * ὅτε τὸν σωτήριον * λόγον ἐπλήρωσας, * καὶ διανείμασα δέδωκας * τὰς μυριάδας * τοῦ σοῦ χρυσίου πτωχοῖς καὶ πένησι· * τότε τὸν οὐράνιον * ὄλβον ἀπείληφας, * δικαιοσύνην πλουτήσασα, * καὶ ἀφθαρσίαν * καὶ ἀπολύτρωσιν, πανσεβάσμιε· * ὅθεν τιμῶμεν * σοῦ τὴν κοίμησιν, * καὶ ἐκτενῶς δυσωποῦμέν σε * ἱκετεῦσαι τὸν Κτίστην, * τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. α'.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, * καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ· * σήμερον γὰρ ἀληθῶς * μία ποίμνη γέγονεν Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων· * Ὢ τοῦ θαύματος! * ὁ ἀόρατος ὁρᾶται, ὁ ἀχώρητος χωρεῖται, * ὁ ἄναρχος ἄρχεται· * ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ * Υἱὸς ἀνθρώπου γίνεται· * καὶ Παρθένος ἀπείρανδρος * Μήτηρ ὁρᾶται Θεοῦ, * καὶ ἡ Μήτηρ μετὰ τὴν κύησιν * Παρθένος εὑρίσκεται. * Ὁ σαρκωθεὶς Λόγος τοῦ Πατρός, * ἐν φάτνῃ ἀνακέκλιται· * καὶ Ποιμένες κήρυκες, * κοινωνοὶ τοῦ μυστηρίου γίνονται. * Μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν τὰ δῶρα προσεκόμιζον· * ὑπὸ ἀστέρος ὁδηγούμενοι, * τὸν τεχθέντα Σωτῆρα προσεκύνησαν· * Μεθ' ὧν * καὶ ἡμεῖς φιλέορτοι, * τοὺς τῆς καρ-

δίας θησαυροὺς * προθύμως ἀνοίξαντες, * προσάξωμεν αὐτῷ πράξεις ἀγαθάς· * πίστιν ἐλπίδα καὶ ἀγάπην, * ὡς χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν, * τῶν Ἀσωμάτων τὴν φωνὴν βοῶντες αὐτῷ· * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, * τῷ ἐλθόντι σῶσαι * ἐκ φθορᾶς τὸ γένος ἡμῶν.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. ά. **Χαίροις * ἀσκητικῶν.**

Μάγοι * Ἀνατολῶν, Βασιλεῖ * τῷ ἐκ Παρθένου Βασιλίδος ἐκλάμψαντι, * ἁπάντων * Θεῷ καὶ Κτίστῃ * καὶ Βασιλεῖ ἀληθεῖ, * δῶρα προσκυνοῦντες * προσεκόμισαν· * πρὸς οὓς * ἡ Πανάμωμος * ἐκπλαγεῖσα ἐφθέγγετο. * Εἴπατε δή μοι, * οἱ τὸ πῦρ καὶ τὸν ἥλιον * σεβαζόμενοι, * καὶ ἐν σκότει βαδίζοντες· * πῶς τὸν ὑπὲρ κατάληψιν * φωτίζοντα σύμπαντα, * ἔγνωτε σάρκα λαβόντα, * καὶ ἐν σπηλαίῳ τικτόμενον * ἐν γῇ, * καὶ δι' οἶκτον * παρεχόμενον τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος;

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Λόγοις * ἀκολουθοῦντες ἡμεῖς * τοῦ Βαλαάμ, πρὸς τὴν Ἁγνὴν ἀπεκρίθησαν * οἱ Μάγοι, * παρετηροῦμεν * ἀνατολὴν καθαροῦ * καὶ λαμπροῦ ἀστέρος προσγενήσεσθαι· * καὶ δὴ * θεασάμενοι, * ἀσυνήθη φαινόμενον * τοῦτον ἀρτίως, * ὑπ' αὐτοῦ ὁδηγούμενοι, οὐκ ὠκνήσαμεν * τὴν πορείαν ποιήσασθαι. * Τίς οὖν ὁ ταῖς ἀγκάλαις σου * ὡς βρέφος κρατούμενος; * πῶς μυστηρίῳ ἐν τούτῳ * καθυπουργῆσαι ἠξίωσαι, * σεμνὴ * Παναγία; * δι' οὗ εὕρατο ὁ κόσμος * τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Λέξω * πυνθανομένοις ὑμῖν, * τὰ ὑπὲρ λόγον καὶ διάνοιαν ἅπασαν, * ἡ Κόρη, * φησὶ τοῖς Μάγοις· * Βλέπω γὰρ νεύσει ἡμᾶς * ἀφικέσθαι ὧδε τοῦ παιδίου μου. * Καινὰ * καὶ παράδοξα, * ὡς ὁρᾶτε, τὰ πράγματα· * ὁ γὰρ ἀχρόνως * τῷ Πατρὶ συννοούμενος, * τὴν πτωχείαν μου ἑκουσίως ἐφόρεσεν, * ὅπως καταπλουτήσειε * τοὺς γνώμῃ πτωχεύσαντας, * καὶ Παραδείσου τὴν θείαν * διαγωγὴν ἀπολέσαντας. * Αὐτός ἐστιν οὗτος, * ὁ δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ὅμοιον.

Βρέφος * σωματωθὲν ἐξ αὐτῆς, * τὸν προαιώνιον Θεόν, ἡ Πανάμωμος * ὁρῶσα, * χερσὶ κρατοῦσα, * καταφιλοῦσα πυκνῶς, * καὶ χαρᾶς πλησθεῖσα, * προσεφθέγγετο * αὐτῷ· * Θεὲ ὕψιστε, * Βασιλεῦ ἀθεώρητε, * πῶς καθορῶ σε, * καὶ νοεῖν τὸ μυστήριον * οὐ δεδύνημαι * τῆς ἀμέτρου πτωχείας σου; * σπήλαιον γὰρ σμικρότατον, * καὶ τοῦτο ἀλλότριον, * ἔνδον χωρεῖ σε τεχθέντα, * καὶ

Παρθενίαν μὴ λύσαντα, * νηδὺν * συντηροῦντα * ὡς πρὸ τόκου, καὶ διδόντα * τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, ὅμοιον.

Φέρεις * Ἀδαμιαίαν μορφὴν, * ὁ ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων προτέλειος· * καὶ θέλεις * χερσὶ κρατεῖσθαι, * ὁ τῇ χειρὶ τοῦ παντὸς * περιδεδραγμένος δυναστείᾳ σου, * Ἁγνὴ * ἡ Πανάμωμος * προσεφθέγγετο χαίρουσα· * πῶς σε σπαργάνοις * ἐνειλήσω ὡς Νήπιον; πῶς θηλάσω σε * τὸν τὰ σύμπαντα τρέφοντα; * πῶς μὴ τὴν ὑπὲρ ἔννοιαν * πτωχείαν θαυμάσω σου; * πῶς σε Υἱόν μου καλέσω, * δούλη σου νῦν χρηματίζουσα; * ὑμνῶ, * εὐλογῶ σε, * τὸν δωρούμενον τῷ κόσμῳ * τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν Α΄. Στιχολογ. Κάθισμα, τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὁ ἀχώρητος παντὶ, * πῶς ἐχωρήθη ἐν γαστρί; * ὁ ἐν κόλποις τοῦ Πατρὸς, * πῶς ἐν ἀγκάλαις τῆς Μητρός; * πάντως ὡς οἶδεν, * ὡς ἠθέλησε, * καὶ ὡς ηὐδόκησεν· * ἄσαρκος γὰρ ὢν, * ἐσαρκώθη ἑκών· * καὶ γέγονεν ὁ Ὢν * ὃ οὐκ ἦν δι' ἡμᾶς· * καὶ μὴ ἐκστὰς τῆς φύσεως, * μετέσχε τοῦ ἡμετέρου φυράματος. * Διπλοῦς ἐτέχθη * Χριστὸς, τὸν ἄνω * κόσμον θέλων ἀναπληρῶσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν Β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα ὅμοιον.

Τί θαυμάζεις Μαριάμ; * τί ἐκθαμβεῖσαι τὸ ἐν σοί; * Ὅτι ἄχρονον Υἱὸν * χρόνῳ ἐγέννησα φησὶ, * τοῦ τικτομένου τὴν σύλληψιν μὴ διδαχθεῖσα. * Ἄνανδρος εἰμὶ, * καὶ πῶς τίκτω Υἱόν· * ἄσπορον γονὴν τίς ἑώρακεν; * ὅπου Θεὸς δὲ βούλεται, * νικᾶται φύσεως τάξις, * ὡς γέγραπται. * Χριστὸς ἐτέχθη, * τὴν πρὶν κατάραν * τοῦ Ἀδὰμ θέλων λῦσαι.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας Ἀνυσίας.

Θεοφάνους.

Ὠδὴ ά. Ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ὑμνοῦντι τὴν φωτοφόρον μνήμην σου, * φῶς μοι κατάπεμψον, * ὡς τῷ Πατρὶ τῶν φώτων ἐν χαρᾷ * παρεστῶσα, Πανεύφημε, * τὴν τῶν παθῶν μου θύελλαν, * σαῖς προσευχαῖς ἀποδιώκουσα.

Ἀσκήσει τὴν ψυχικὴν νεώσασα, * θεόφρον, ἄρουραν, * τοῦ

μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς, * Γεωργῷ συντηρούμενον, * τῷ τὴν ἰσχύν σοι πνεύσαντι, * Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Χειρί σου πλουσιωτάτῃ νείμασα * πλοῦτον ἐπίκηρον, * πλουτοποιὸν ἐκέρδησας ζωὴν * μηδαμῶς διαῤῥέουσαν, * καὶ θησαυρὸν ἀκήρατον, * Μάρτυς, καὶ δόξαν ἐπουράνιον.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τῆς Ὑπεραγίας σήμερον, * ὁ τοῦ παντὸς Ποιητὴς * σωματικῶς γεννᾶται καθ' ἡμᾶς, * καὶ σπαργάνοις εἱλίσσεται, * ὁ σπαργανώσας θάλασσαν * ὁμίχλῃ, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ἕτερος Κανὼν τῆς Ἁγίας Μελάνης.

Θεοφάνους.

Ἦχος Ὁ αὐτός. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Παθῶν ἀμαυρότητι, * μελανωθέντα με πάντοθεν, * λαμπρύνας καθάρισον,* ταῖς φωτοβόλοις εὐχαῖς,* τῆς Ὁσίας σου,* φιλάνθρωπε, Μελάνης,* καὶ ταύτῃ γεραίροντι,* λόγον μοι ἔμπνευσον.

Θερμῶς ἠκολούθησας, * τῷ διὰ σὲ τὸν ἑκούσιον * Σταυρὸν ὑπομείναντι, * ἐπ' ὤμων φέρουσα, * παμμακάριστε, * προθύμως τὸν σταυρόν σου, * καὶ τούτου ἐφύλαξας * τὰ δικαιώματα.

Γονέων προσπάθειαν, * καὶ τῆς σαρκὸς ἡδυπάθειαν, * τελείως ἐξέκλινας,* μόνον ποθήσασα * τὸ ἐράσμιον * Χριστοῦ θεόῤῥον, κάλλος, * οὗ πάντα ἐφίεται * λόγου μετέχοντα.

Κλοιὸν ἀποῤῥίψασα * τῆς σαρκικῆς συμβιώσεως,* τὸν σύζυγον ἔπεισας * σὺν σοὶ τὸν θεῖον ζυγόν, * ἐπαυχένιον * καὶ φέρειν, καὶ βαδίζειν * ὁδὸν τὴν εἰσάγουσαν * εἰς τὰς ἀΰλους μονάς.

Θεοτοκίον.

Πτωχεύει ὁ πλούσιος, * ἐμὲ πλουτίζων Θεότητι, * κακῶς τὸν πτωχεύσαντα * τῇ ἀκρασίᾳ μου· * καὶ ὁ ἄναρχος * ἀρχὴν ἰδοὺ λαμβάνει, * ἐκ Κόρης τικτόμενος * νῦν τῆς Θεόπαιδος.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Τοῦ κάλλους σου τῆς ψυχῆς, * ὁ Ποιητής σου ἐρασθείς, νύμφην σε * ὄντως καλὴν καὶ ἄμωμον, * Μάρτυς, ἑαυτῷ συνηγάγετο.

Τοῦ πάθους τοῦ ἀπαθοῦς, * τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, * Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα, * τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Ὡς θῦμα πνευματικόν, * ὡς ἱερεῖον καθαρὸν τέλειον, * σοὶ τῷ Θεῷ προσήνεκται, * ἡ τὸν σὸν Σταυρὸν ἀγαπήσασα.

Θεοτοκίον.

Χωρίον χωρητικόν, * τοῦ ἀχωρήτου πλαστουργοῦ πέφηνας,* τοῦτον σαρκὶ χωρήσασα, * Κεχαριτωμένη Πανάμωμε.

Ἄλλος Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Τῆς πρὸς τὰ κάτω * ἀποστᾶσα ῥοπῆς, * ὅλην δέδωκας * τὴν ῥοπὴν πανευσεβῶς * τῆς προαιρέσεως, ἔνδοξε,* μόνα πρὸς τὰ μένοντα * καὶ αἰωνίζοντα.

Καὶ φθεγγομένη * καὶ σιγῶσα ἐδείχθης παραίνεσις, * ἀστηρίκτων στηριγμὸς, * μοναζουσῶν ὑποτύπωσις, * Μελάνη πανένδοξε· * ὅθεν ὑμνοῦμέν σε.

Τῇ συντονίᾳ * τῶν εὐχῶν, τὰς αἰσθήσεις ἐῤῥύθμισας,* ταῖς τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, * φωτοειδὴς ὅλη γέγονας, * ἐν σώματι ἄϋλον * βίον ζηλώσασα.

Θεοτοκίον.

Ὁ περιβάλλων * οὐρανοὺς ἐν νεφέλαις βουλήματι, * σπαργανοῦται βουληθεὶς,* χειρὶ Παρθένου ὡς Νήπιον,* χειρὸς ἀφαρπάζων με * τοῦ πολεμήτορος.

Ὁ Εἱρμός.

» Οὐκ ἐν σοφίᾳ * καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, * ἀλλ' ἐν
» σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς * ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ, Χριστέ· * οὐ γὰρ
» ἔστιν Ἅγιος * πλὴν σου, φιλάνθρωπε.

Κάθισμα τῆς Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κατὰ παθῶν τῶν τῆς σαρκὸς βασιλεύσασα, διὰ παθῶν ζωοποιῶν ἐβασίλευσας, ἐκ τοῦ οἰκείου αἵματος φοινίξασα σεμνὴ, χλαῖναν ἀδιάφθορον εὐσεβῶς, Ἀνυσία· ὅθεν τοῦ Παντάνακτος Νύμφη ἄμωμος ὤφθης· ἀλλ' ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, τοὺς ἐκτελοῦντας ἐν πίστει τὴν μνήμην σου.

Δόξα, τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Τὰ θεῖα προστάγματα * ἐπιτελοῦσα σεμνὴ, * ἐσκόρπισας, ἔδωκας, * τὰς μυριάδας τοῦ σοῦ * χρυσίου τοῖς πένησιν· * ἄρασα δὲ ἐπ' ὤμων * τὸν σταυρόν σου, Μελάνη,* ἅμα τῷ σῷ συζύγῳ,* ἠκολούθησας πίστει,* Χριστῷ τῷ σταυρωθέντι σαρκὶ, * καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δεῦτε ἴδωμεν πιστοὶ, * ποῦ ἐγεννήθη ὁ Χριστός· * ἀκολουθήσωμεν λοιπὸν * ἔνθα ὁδεύει ὁ ἀστὴρ,* μετὰ τῶν Μάγων ἀνατολῆς τῶν Βασιλέων. * Ἄγγελοι ὑμνοῦσιν * ἀκαταπαύστως ἐκεῖ.* Ποιμένες ἀγραυλοῦσιν * ᾠδὴν ἐπάξιον, * Δόξα ἐν ὑψίστοις λέγοντες,* τῷ σήμερον ἐν σπηλαίῳ τεχθέντι,* ἐκ τῆς Παρθένου * καὶ Θεοτόκου, * ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ζωηφόροις σου τοῖς ἴχνεσιν ἑπομένη, * λόγχῃ πλευρὰν τιτρώσκεται, * καὶ τὴν στρεφομένην * ἀβλαβῶς παρέρχεται * ῥομφαίαν, ἡ δούλη σου, * Δέσποτα Χριστέ, ἀνυμνοῦσά σε.

Μαρτυρίου διαλάμπουσα λαμπηδόσι, καὶ ἀφθαρσίας στέφανον * ἀναδησαμένη, * χαίρουσα παρίστασαι * Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, * Μάρτυς Ἀνυσία πανεύφημε.

Τὸν πτερνίσαντα ἀπάτῃ τὴν πρώτην Εὔαν, * μαρτυρικαῖς ἐνστάσεσι * τρέψασα καθεῖλες, * δείξασα ἀνίσχυρον, * καὶ χαίρουσα ἔκραζες· * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰς ἀΰλους οὐσίας δημιουργήσας, * σωματικῶς ὡς ἄνθρωπος, * ἐκ σοῦ Θεομῆτορ, * σήμερον γεγέννηται· * αὐτῷ μελῳδήσωμεν· * Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ἐγκρατείᾳ τὰς ὀρέξεις * τῆς σαρκὸς θανατώσασα, * τὴν ζωὴν τῶν ὅλων * ἔσχες ἐνοικοῦσάν σοι, πάνσεμνε· * πρὸς ἣν ἐκ γῆς μεταστᾶσα * κατεσκήνωσας, * βασιλείας τῆς ἐν οὐρανῷ ἀπολαύουσα.

Τὰς πολλάς σου μυριάδας * τοῦ χρυσίου, διένειμας * πενομένοις ὄντως, * ταῦτα θησαυροῖς δὲ ἀπέθηκας * παλαιουμένοις μηδέπω· * εἰς αἰῶνα δὲ * συντηροῦσί σοι, * τὴν διαρκῆ μονιμότητα.

Συμπαθείας σου ὁ πλοῦτος * ποταμὸς ὥσπερ γέγονε, * καταρδεύων πᾶσαν * πένητος, ἀοίδιμε, ἔνδειαν, * ῥύπων ἐκπλύνων πτωχείας, * ὄλβον ἄσυλον * προξενῶν σοι, * τὸν ἐν οὐρανοῖς μὴ κενούμενον.

Θεοτοκίον.

Ταῖς ὁρμαῖς καθυποκύψας * τῶν παθῶν, ὥσπερ ἄλογος, * λογικὸς ὑπάρχων, * παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσιν· * ἀλλ' ἡ τὸν Λόγον τεκοῦσα * τὸν ἀΐδιον, * μὴ παρίδῃς με διαπαντὸς ἀπολλύμενον.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου, φῶς.

Σὲ Κύριε, πηγὴν * σωτηρίου γινώσκουσα, * ποτήριον μαρτυρίου, * ἀδιστάκτῳ καρδίᾳ * ἡ Μάρτυς σου ἐξέπιεν.

Ὢ δάμαλις Χριστοῦ! * ὢ θεόδεκτον σφάγιον! * ὢ ἄμωμον ἱερεῖον! * Ἀθληφόρε Κυρίου, * ἱκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Φῶς γέγονας φωτὶ * τῷ μεγάλῳ, τρανότερον * ἐγγίζουσα, καὶ φωτίζεις, * φωτοφόρον τὴν μνήμην * τὴν σὴν τοὺς ἑορτάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ῥοῦς ἔστη τῆς φθορᾶς· * ἡ Παρθένος ἀσπόρως * γεγέννηκε, τὸν τὴν φύσιν * τῶν ἀνθρώπων φθαρεῖσαν, * φθορᾶς ἐλευθερώσαντα.

Ἄλλος Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Τὰς ἀμόρφους τέλεον * ἰδέας τῶν παθῶν, * ἐκ ψυχῆς ξέσασα Σεμνή, * ἐγκρατείας χρώμασι, * διεζωγράφησας * ἐν αὐτῇ ἀπάθειαν, * καὶ ἀγάπην ἀνυπόκριτον.

Τηλαυγὲς ὡς ἔσοπτρον * ὑπάρξασα, Σεμνή, * διαυγεῖς Πνεύματος Θεοῦ * διαδόσεις, ἔνδοξε, * ὑποδέδεξαι, * καὶ πιστοὺς ἐφώτισας, * τῇ λαμπρότητι τοῦ βίου σου.

Ἐγκρατείᾳ σβέσασα * παθῶν πυρκαϊάν, * τὸν πυρσὸν ἧψας τῆς ψυχῆς, * ἐν παντὶ τῷ βίῳ σου * καταλαμπρύνοντα, * καὶ τὰς ἀμαυρότητας * τῶν δαιμόνων ἐκκρουόμενον.

Θεοτοκίον.

Ἡ Παρθένος ἔτεκε * Θεὸν Ἐμμανουήλ, * ἐν σπηλαίῳ τῆς Βηθλεέμ, * τὴν Ἐδὲμ ἀνοίγοντα * πάλαι κλεισθεῖσάν μοι, * ἀκρασίᾳ βρώσεως, * καὶ ἀπάτῃ τῇ τοῦ ὄφεως.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἀνδρεῖον, * γυναικείῳ ἐν σώματι, φρόνημα * ἀναλαβοῦσα, πρὸς πάλην * δυσμενῶν ἀσάρκων, Μάρτυς, ἐξῆλθες, * καὶ ῥομφαίᾳ * ὑπομονῆς αὐτοὺς ἐθανάτωσας.

Αἱμάτων * τῇ πλημμύρᾳ, θαλάσσας ἐξήρανας * κακοπιστίας· Χριστοῦ δὲ * τὴν σεπτὴν κατήρδευσας Ἐκκλησίαν, * Ἀνυσία, * ἀθλοφόρων Παρθένων τὸ καύχημα.

Ἀβρόχως * τῶν ἀγώνων διῆλθες κλυδώνιον, * κυβερνωμένη παλάμῃ * τοῦ τὰ πάντα λόγῳ πεποιηκότος, * καὶ πρὸς ὅρμον * σωτηρίας, Παρθένε, κατήντησας. Θεοτοκίον.

Ὁ πλάσας * κατ' εἰκόνα ἰδίαν τὸν ἄνθρωπον, * διὰ πολλὴν εὐσπλαγχνίαν, * αναπλάττει τοῦτον ἐκ σοῦ Παρθένε * Θεομῆτορ, * ὁλοκλήρως αὐτὸν ἐνδυσάμενος.

Τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Ἀβρόχως * τὸ τοῦ βίου διῆλθες κλυδώνιον· * ἀκαταπόντιστος ὅθεν * εἰς λιμένα ἄκλυστον καθωρμίσθης, * καὶ τῆς ὄντως * ἀπολαύεις γαλήνης, ἀοίδιμε.

Σπινθῆρσι * τοῦ θερμοῦ σου πρὸς Κύριον ἔρωτος, * πεπυρωμένα τὰ βέλη * κατεφλέχθη πάντα τῆς ἁμαρτίας, * καὶ δαιμόνων * κακουργία εἰς τέλος ἠφάνισται.

Ὁ νοῦς σου * πρὸς τὸ κρεῖττον ἑνώσει θεούμενος, * τῆς πρὸς τὴν σάρκα φιλίας * διεζεύχθη, νεύσει παντοδυνάμῳ· * διὰ τοῦτο * τῆς ἀσκήσεως πόνους ὑπέφερες. Θεοτοκίον.

Θεοῦ με * γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου ὁ Κύριος, * καὶ σπαργανοῦται τὴν λύσιν * τῶν ἐμῶν ποιούμενος ἐγκλημάτων, * καὶ χωρεῖται * ἐν σπηλαίῳ ὁ πᾶσιν ἀχώρητος.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι * μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, Κύριε, * ἡ Ἐκκλησία βοᾷ
» σοι, * ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, * τῷ δι' οἶκτον *
» ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον τῆς Ὁσίας.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Καταυγασθεῖσα τὴν ψυχὴν, φρυκτωρίαις * τοῦ ἀναλάμψαντος ἡμῖν ἐκ Παρθένου, * ἐν ἀρεταῖς διέλαμψας, * πανεύφημε· * πλοῦτον γὰρ σκορπίσασα * ἐπὶ γῆς ἐφθαρμένον, * ἐναπεθησαύρισας * τὸν οὐράνιον πλοῦτον, * καὶ ἐν ἀσκήσει ἔλαμψας φαιδρῶς· * Ὅθεν Μελάνη, * σὲ πόθῳ γεραίρομεν.

Ὁ Οἶκος.

Φυγοῦσα κόσμου τὰ τερπνὰ,* χρυσοῦ τὰς μυριάδας * ἐσκόρπισας πλουσίως, * εἰς χεῖρας τῶν πενήτων * ἀποθεμένη εὐσεβῶς· * τόπους δὲ τοὺς θείους * διαδραμοῦσα, * τοῖς πᾶσι τὰ πάντα γέγονας, * βίον διελθοῦσα ἰσάγγελον, * καὶ πᾶσιν ἐπαρκοῦσα· * τῷ ἐλαίῳ δὲ τῆς εὐποιίας * φαιδρύνασα τὴν ψυχικὴν λαμπάδα, * εἰσῆλθες σὺν Χριστῷ * πρὸς θεῖον νυμφῶνα,* βασιλείας τῆς αὐτοῦ * κατατρυφῶσα· * Ὅθεν Μελάνη, * σὲ πόθῳ γεραίρομεν.

Συναξάριον.

Τῇ Λ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀνυσίας τῆς ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Στίχοι.

Εἰς δεξιὰν νύττουσι πλευρὰν καιρίως,
Πλευρᾶς Ἀδὰμ κύημα τὴν Ἀνυσίαν.
Πλευρὰν Ἀνυσίης τριακοστῇ ἔγχος ἔνυξεν..

Ταῖς αὐτῆς ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρί.

Σοῦ τὴν οἰκίαν τῆς ψυχῆς, * Μάρτυς, νοητῶς ἱδρυμένην, * ὁμολογίᾳ τοῦ Χριστοῦ, * τῶν βασάνων συῤῥεύσαντες χείμαῤῥοι, * οὐδαμῶς παρεσάλευσαν· * Ὁ Θεὸς, ἀναβοώσης, * εὐλογητὸς εἶ.

Δικαιοσύνης τὸν Χριστὸν * Ἥλιον γινώσκουσα, Μάρτυς, * σὺ κατεδέξω δυσσεβῶς * ἐπιθῦσαι Ἡλίῳ, κελεύοντος * τοῦ τυράννου, ἀλλ' ἔμελπες· * Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων * εὐλογητὸς εἶ.

Σοῦ ἐξ αἱμάτων ἱερῶν, * βάψασα σαυτῇ ἁλουργίδα, * νικητικῷ τὴν κεφαλὴν * διαδήματι, Μάρτυς, κατέστεψαι, * καὶ Θεῷ νῦν παρίστασαι, * Βασιλεῖ τῷ ἀθανάτῳ, * εὐφραινομένη.

Θεοτοκίον.

Ὁ σπαργανώσας οὐρανὸν * νέφεσι, τὴν γῆν δὲ ὁμίχλῃ, * σοῦ ἐκ γαστρὸς ἀποτεχθεὶς, * σπαργανοῦται καὶ φάτνῃ προσκλίνεται, * Θεομῆτορ Πανάμωμε, * πειρασμοῦ με διαλύων * τῶν ἐγκλημάτων.

Τῆς Ὁσίας, ὁ αὐτός.

Σὺν τῷ συζύγῳ τὸν ζυγὸν * φέρουσα Χριστοῦ, Θεοφόρε, * κατενεώσατε εὐχῶν * τῷ ἀρότρῳ ψυχὰς, καὶ τὴν ἄρουραν * τῶν καλῶν γεωργήσαντες, * ἐντρυφᾶτε εἰς αἰῶνας, τῆς ἄνω δόξης.

Ὡσεὶ ἐλαία ψαλμικῶς, * οἴκῳ τοῦ Θεοῦ φυτευθεῖσα, * καθιλαρύνεις μυστικῶς, * τὰς καρδίας, Ὁσία, καὶ πρόσωπα, * τῷ ἐλαίῳ τῶν πόνων σου, * τῶν πιστῶς ἀνευφημούντων * σου τοὺς ἀγῶνας.

Τῆς ἐγκρατείας δροσισμῷ, * σβέσασα παθῶν τὰς καμίνους, * τῇ ἐπομβρίᾳ τῶν εὐχῶν, * ἰαμάτων πελάγη ἀνέβλυσας, * παθημάτων ἐπήρειαν * κατακλύζοντα, Μελάνη, * τῶν σὲ τιμώντων.

Θεοτοκίον.

Πόκον σε ἔφη ὁ Δαυΐδ, * ὡς τὸν ὑετὸν δεξαμένην * τὸν ἐπουράνιον, Ἁγνὴ, * ἀνομίας χειμάῤῥους ξηραίνοντα, * καὶ πιστῶν καταρδεύοντα * διανοίας, χερσωθείσας * τῇ ἁμαρτίᾳ.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Χήραις ὀρφανοῖς τε καὶ πτωχοῖς, * καὶ πᾶσι χρήζουσι * πλοῦτον διένειμας, * τοῦ Παντοκράτορος στέργουσα * ἀδιάπτωτα προστάγματα, * καὶ Μαρτυρίου τὸ σεπτὸν * ζητεῖς ποτήριον· * ὃ πιοῦσα, * ἔστης Παρθένε * σεμνὴ, τῆς ἐφέσεως.

Ὡς προῖκα προσῆξας τῷ Χριστῷ, * νηστείαν δάκρυα, * παθῶν τὴν νέκρωσιν, * καὶ τὴν τοῦ αἵματος πρόσχυσιν, * τῆς πλευρᾶς τε τὴν ἐκκέντησιν· * μὴ παλαιούμενον αὐτὸς * ὅθεν σοι στέφανον, * καὶ παστάδα * ἄφθορον νέμει, * καὶ δόξαν ἀθάνατον.

Οἰκεῖς μετ' ἀγγέλων ἐν φωτὶ, * Παρθένων τάγματι, * δήμοις Μαρτύρων τε συναγελάζουσα, πρόσωπον * τοῦ Νυμφίου σου πρὸς πρόσωπον * καὶ θεωροῦσα, καὶ λαμπρᾶς * δόξης μετέχουσα, * καὶ βοῶσα· * Πάντα τὰ ἔργα * ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν ἐξέλιπε σαφῶς, * ἐκ τῆς Ἰούδα φυλῆς * ἄρχων ἡγούμενος· * σὺ γὰρ Πανάμωμε τέτοκας, * ᾧ τοπρὶν ἦν ἀποκείμενον, * τὴν προσδοκίαν τῶν ἐθνῶν, * Χριστὸν, ᾧ ψάλλομεν· * Εὐλογεῖτε, * πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ἄλλος.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ναὸν τὴν καρδίαν καὶ τὸ σῶμα, * Τριάδος τῆς ὑπερθέου ἐκτελέσασα, * θείους ἀνεδόμησας * οἴκους ἀξιάγαστε· * ἐν οἷς

Παρθένων τάγματα,* καὶ Μοναζόντων χοροὺς * συνήθροισας,* ὑμνοῦντας συμφώνως,* καὶ δοξολογοῦντας * Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρονήσει ἀνδρείᾳ σωφροσύνῃ, * καὶ θείᾳ δικαιοσύνῃ διαλάμπουσα, * ἔσχες ἀνυψοῦσάν σε * ὕψος πρὸς οὐράνιον, * ὑψοποιὸν ταπείνωσιν, * δι' ἧς κατέβαλες,* Ὁσία, τὸν μεγάλαυχον ὄφιν· * ὅθεν σε τιμῶμεν * ὡς ὄντως νικηφόρον.

Ἐλέῳ τὸν ἔλεον ἐκτήσω· * ἐσκόρπισας ἔδωκας τοῖς πένησιν· * ἡ δικαιοσύνη σου * μένει αἰωνίζουσα,* καὶ τὸ ἐκ ταύτης κέρδος σοι * μὴ παλαιούμενον, * Μελάνη θεοφόρε Ὁσία, * κλέος τῶν ἐν πίστει * ἀεί σε εὐφημούντων.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με ταράττει τρικυμία· * βυθός με χειμάζει ἀπογνώσεως· * σῶσόν με Πανάμωμε * Μῆτερ, καὶ σωθήσομαι· * τὸν γὰρ Σωτῆρα Κύριον * ἐκυοφόρησας * ἐν φάτνῃ, τὸν ὡς βρέφος τεχθέντα· * ὃν ὑπερυψοῦμεν, * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, * ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο,* τότε μὲν τυπούμενος, * νῦν δὲ ἐνεργούμενος,* τὴν » οἰκουμένην ἅπασαν * ἀγείρει ψάλλουσαν· * Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε » τὰ ἔργα, * καὶ ὑπερυψοῦτε * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λίθοις οἱ προσάπτοντες σέβας * παρὰ τὸν Κτίσαντα, ὁρᾶν σε,* ἔνδοξε, μὴ φέροντες Θεῷ * ἀνακειμένην, ξίφει συγκόπτουσι,* διὰ θανάτου θείαν σοι * ἀθανασίαν μνηστευόμενοι.

Θεσσαλονικέων ἡ Πόλις,* σοῦ τοῖς σπαργάνοις καὶ τοῖς ἄθλοις,* Μάρτυς ἐγκαυχᾶται παρθένε· * ἡ Ἐκκλησία τῶν πρωτοτόκων δέ,* μετὰ Δικαίων ἔχει σου * πνεῦμα τὸ θεῖον εὐφραινόμενον.

Λίβανον χρυσόν τε καὶ σμύρναν,* ἐν Βηθλεὲμ, τῷ γεννηθέντι * Μάγοι προσενήνοχαν πίστει· * ἡ Ἀθληφόρος δὲ τὴν δι' αἵματος * καὶ Μαρτυρίου ἄθλησιν, ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῷ πρεσβεύουσα.

Θεοτοκίον.

Ῥάβδος ἀνεβλάστησας ῥίζης * τοῦ Ἰεσσαὶ, Θεογεννῆτορ, * ἄνθος τῆς Θεότητος, Χριστὸν * ἡμῖν τεκοῦσα, Πάναγνε, σήμερον,* τὸν ὡς Θεὸν ἀχώρητον * καὶ νῦν ὡς Βρέφος σπαργανούμενον.

Ἄλλος.

Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Εἰς ὕψος σαφῶς τῆς ἀκραιφνοῦς * ἀνέδραμες,* μακαρία, τελειότητος, * ἔφθασας τάξεις Ἀσωμάτων,* τῷ ὄντως ἐφετῷ προσεπέλασας, * πηγὴν τῶν ἀγαθῶν νῦν κατείληφας· * ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Χοροῖς συνευφραίνῃ Ἀσκητῶν, * ἀσκήσασα, * καὶ τὰ πάθη θανατώσασα· * βλέπεις ἀνακεκαλυμμένῳ * προσώπῳ, τοῦ Θεοῦ τὴν λαμπρότητα, * ἧς πρώην τὰς ἐμφάσεις ἐκέκτησο, * σώφρων Μελάνη πανοαοίδιμε,

Βαδίσασα τρίβον τὴν στενὴν, * εὐρύχωρον * Παραδείσου πλάτος ἔφθασας, * ὅπου χαρὰ ἑορταζόντων, * τὸ ξύλον τῆς ζωῆς ἔνθα πέφυκεν, * ἡμῶν διὰ παντὸς μνημονεύουσα, * τῶν ἐκτελούντων σου τὴν κοίμησιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ νώτοις φρικτῶς Χερουβικοῖς * ὀχούμενος, ἐν ἀγκάλαις νῦν καθέζεται * Κόρης Ἁγνῆς, καὶ σπαργανοῦται * καὶ λύει τὰς σειρὰς τῶν κακῶν ἡμῶν· * καὶ γάλακτι ὡς νήπιος τρέφεται, * ὁ διατρέφων πνοὴν ἅπασαν.

Ὁ Εἱρμός.

» Εὔα μὲν, τῷ τῆς παρακοῆς * νοσήματι, * τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· * σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, * τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, * τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· * ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Μάρτυρος.

Γυναῖκες, ἀκουτίσθητε.

Ἡ θήκη τῶν λειψάνων σου * μύρον εὐῶδες βρύουσα, * ἰᾶται πάθη ποικίλα * τὰ τῶν βροτῶν, Ἀνυσία * Παρθενομάρτυς ἔνδοξε· * διὸ πανηγυρίζομεν * τὴν φωτοφόρον μνήμην σου· * ἐν ᾗ Χριστὸν ἐκδυσώπει, * ὑπὲρ τῶν σὲ ἀνυμνούντων.

Τῆς Ὁσίας, ὅμοιον.

Μελάνη πανοαοίδιμε, * Μοναζουσῶν τὸ καύχημα, * παθῶν με τῇ ἀμαυρώσει * μελανωθέντα κατ' ἄμφω, * λαμπρύνασα καθάρισον, * ταῖς πρὸς Θεὸν πρεσβείαις σου· * ὅπως φαιδρῶς γεραίρω σε, * καὶ τὴν φωσφόρον σου μνήμην * λαμπροφανῶς ἑορτάζω.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Γεννήτορι * Θεὸς ἀεὶ προάναρχος, * ἐκ Πνεύματος νῦν Ἁγίου, * ἐν Βηθλεὲμ ἀποῤῥήτως, * ἐκ σοῦ Παρθένε τίκτεται, * ὑπὸ τὸ θεῖον σπήλαιον· * ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων δὲ * σπαργανωθεὶς ἀνεκλίθη, * λύων σειράς μου πταισμάτων.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β΄. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελῳδοῦ, κατ' Ἀλφάβητον.

Αὐτόμελον.

Ὢ τῶν ὑπὲρ νοῦν * καὶ μεγάλων μυστηρίων! * πῶς ὁ ἀναφὴς, * ἐνειλούμενος σπαργάνοις, * ἐν φάτνῃ τῶν ἀλόγων * ἀνεκλίθη

ὡς Νήπιον, * πάντας ἀλογίας ἀπαλλάττων, * καὶ πρὸς οὐρανοὺς ἡμᾶς ἀνάγων, * αὐτῷ κράζοντας· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν Ἐμμανουὴλ * ἐν σπηλαίῳ γεννηθέντα, * ἄνωθεν ἀστὴρ* κατεμήνυσε τοῖς Μάγοις,* δικαιοσύνης ὄντα * ἀπερίγραπτον Ἥλιον,* καὶ περιγραφόμενον ἐν φάτνῃ, * σάρκα ὑλικὴν ἠμφιεσμένον· * πρὸς ὃν κράζομεν· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νῦν ἐπὶ τῆς γῆς * πεφανέρωται παιδίον, * ὁ ἐκ τοῦ Πατρὸς* γεννηθεὶς πρὸ τῶν αἰώνων. * Ἀγάλλου πᾶσα κτίσις· * οὐρανοὶ εὐφραινέσθωσαν,* βλέποντες τοὺς πρὶν ἀπατηθέντας, * πάλιν τῷ Θεῷ οἰκειουμένους, * αὐτῷ κράζοντας· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θέλων οὐρανοὺς * κλίνας Κύριε κατέβης, * καὶ Παρθενικὴν * μήτραν ᾤκησας ἀφράστως, * καὶ βρέφος ἐγνωρίσθης * ἐν σπηλαίῳ τικτόμενος· * καὶ συνανεστράφης τοῖς ἀνθρώποις, * ἀρίστην ὁδὸν ὑποδεικνύων, * τοῖς σοὶ κράζουσιν. * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἄφθορον ἁγνὴν * ἑαυτὴν κατανοοῦσα, * μετὰ τὴν φρικτὴν * καὶ ἀνέκφραστον λοχείαν, * ἐβόα ἡ Παρθένος· * Ἀνερμήνευτε Κύριε, * βρέφος σπαργανούμενον κρατῶ σε, * καὶ δοξολογῶ μετὰ Ποιμένων * πιστῶς κράζουσα· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπόστιχα Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Αἱ Ἀγγελικαί.

Ῥάβδῳ σιδηρᾷ * ποιμανθήσῃ Ἰουδαῖε, * οἷα ἀπειθὴς * καὶ Προφήταις ἀντιπίπτων· * Υἱῷ γὰρ γεννηθέντι * ὁ Πατὴρ κλῆρον δίδωσιν, * ἔθνη, καὶ κατάσχεσιν γῆν πᾶσαν· * σὲ δὲ ἀπωθεῖται μιαιφόνε· * βοᾶν οὐ πείθῃ γάρ· * Ὁ Βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ, * Χριστὸς, παραγέγονεν.

Στίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Κράζε ὦ Δαυὶδ, * Θεοπάτορ καὶ Προφῆτα· * Ἄστρον φαεινὸν * προεκλάμψαν Ἑωσφόρου· * καὶ ποῖον ἀνακράζεις; * Τὸν ἀσπόρως τικτόμενον * Κόρης ἐκ Παρθένου· * ᾧ βοῶμεν, * εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου * λαοὶ λέγοντες· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. Ἐκ γαστρὸς πρὸ Ἑωσφόρου.

Λέγε ἐμφανῶς * Ἠσαΐα ὦ Προφῆτα· * Ἰδοὺ ἐν γαστρὶ * ἕξει ἄνανδρος Παρθένος, * καὶ τέξεται ἀσπόρως, * Πλαστουργὸν καὶ δεσπόζοντα * πάντων τῶν αἰώνων· * ᾧ βοῶμεν, * εἰς τὴν χαρὰν

τῆς Θεοτόκου * φαιδρῶς ψάλλοντες· * Εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς * Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. ά.

Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα * ἐν Βηθλεὲμ σαρκὶ τικτόμενον,* τὸν Δημιουργὸν καὶ Κτίστην τῶν ἁπάντων, * καινουργεῖται πάλιν καὶ ἀναπλάττεται· * ὁ ἥλιος δὲ τὸ φῶς ἐφήπλωσε, * καὶ ἡ γῆ ἐπαγάλλεται· * Μάγοι ἐκ Περσίδος Βασιλεῖς, * τῷ Βασιλεῖ πάντων δῶρα προσφέρουσι· * Ποιμένες θαυμάζουσιν ἐκπλαγέντες, * καὶ Θεὸν σὺν τῇ τεκούσῃ * προσκυνοῦσι σαρκί. * Ὢ τοῦ θαύματος! * ὁ τροφεὺς τρέφεται Μητρὶ πανάγνῳ, * διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν * καὶ ἀνάπλασιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΛΑ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς τῶν Χριστουγέννων Ἑορτῆς, καὶ ψάλλονται πάντα τὰ αὐτῆς ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πολυελέου.

Ἐὰν τύχῃ ἡ παροῦσα ἡμέρα ἐν Κυριακῇ.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Ἀναστάσιμα γ'., τῆς Ἑορτῆς δ'. Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα, κτλ. καὶ τῶν Πατέρων Προσόμοια γ'. Δόξα, τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. β'. Αὐγούστου μοναρχήσαντος. Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά. Δόξα, τῶν Πατέρων, Ἦχος πλ. β'. Ἱερέων μνήμη. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος δ'. Σπηλαίῳ παρῴκησας. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῶν Πατέρων, καὶ τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, καὶ τὸ Ἄξιον ἐστί, Τροπάρ. Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ. — Ἡ συνήθης Στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου· καὶ ὁ Πολυέλεος. Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Τὰ Εὐλογητάρια, Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Μνήστορος. Ἀπὸ γ'. Ὠδῆς, Κάθισμα, Πατρὸς ὡς ἀληθῶς. Δόξα, καὶ νῦν, Χορὸς τῶν Προφητῶν. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων. Καταβασίαι. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τῶν

Πατέρων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Αἷμα καὶ πῦρ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικὸν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν. Τρισάγιον, Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Κυριακῇ πρὸ τῶν Φώτων. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Μεγάλυνον, ψυχή μου... Στέργειν μὲν ἡμᾶς. Κοινωνικὸν, Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος· Ἀντὶ τοῦ, Εἴδομεν τὸ φῶς, εἰπὲ, Ἡ Γέννησίς σου Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΛΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μελάνης τῆς Ῥωμαίας.

Στίχοι.

Οὐχ ὑλικὴ σε χεὶρ, Μελάνη, καὶ μέλαν,
Θεὸς δὲ, κἂν τέθνηκας, ἐν ζῶσι γράφει.
Πρώτῃ ἐν τριακοστῇ ἀπῆρε βίοιο Μελάνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Πρεσβυτέρου, Ζωτικοῦ τοῦ Ὀρφανοτρόφου.

Στίχ. Πόλων συρόντων, Ζωτικὸς σκιρτῶν τρέχει.
Ὢ βαλβὶς ἡ γῆ, τέρμα δὲ δρόμου πόλος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς.

ΤΕΛΟΣ.

UNIVERSITY OF MICHIGAN
3 9015 03976 1740

UNIVERSITY OF MICHIGAN
3 9015 03976 1740